I. D 43.

BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
L
D
43
NAPOLI

L
d
43

MARTYROLOGIVM ROMANVM.

ECCLESIA
RELIGIO
GLORIA HAEC EST OMNI
BVS SANCTIS EIVS

MARTYROLOGIVM ROMANVM,

AD NOVAM KALENDARII RATIONEM, & Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ veritatem reſtitutum.

GREGORII XIII. PONT. MAX. IVSSV EDITVM.

ACCESSERVNT NOTATIONES atque Tractatio de Martyrologio Romano.

Auctore

CAESARE BARONIO SORANO CONGREGATIONIS ORATORII PRESBYTERO.

Duplici Indice, altero Sanctorum nomina, altero res Notationum memoratu dignas complectente ad Lectoris commodum exornatum.

VENETIIS, M D XCIII.

Apud Minimam Societatem.

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE III NAPOLI

GREGORIVS PAPA XIII.

Ad perpetuam rei memoriam.

EMENDATO iam Kalendario, curauimus (quod antea quoque decreueramus) Romanum Martyrologium nonnullis in locis librariorum, typographorumque negligentia mendoſum, per uiros eruditos ad fidem hiſtoriæ, quæ rerum geſtarum, perſonarum, locorum, temporum ueritate continetur, adhibitis etiam codicibus uetuſtioribus, atque emendatioribus corrigi, correctumque, & multis in locis auctum, propoſita etiam atque explicata Epactarum, Lunæque ſingulis diebus numerandæ ratione, edi, uetuſtiſſimoque Eccleſiæ more in Choro legendum proponi, ad Dei gloriam, ad Sanctorum ipſorum, quorum memoria celebratur, laudem; ad eorum, qui legunt, quique audiunt fructum. Habet enim Sanctorum innocentiæ, charitatis, fortitudinis, cæterarumque uirtutum commemoratio ſtimulos quoſdam acerrimos, quibus tum maximè incitamur, cum illorum propoſitis exemplis, noſtram deſidiam agnoſcimus; quamque procul ab illorum laude & perfectione abſumus, cogitamus. Mandamus igitur omnibus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, Abbatibus, cæteriſque Eccleſiis, Monaſterijs, Conuentibus, Ordinibus, ſiue ſecularibus, ſiue regularibus quibuſcunque præfectis, ut in peragendo diuino in Choro officio, omni alio Martyrologio amoto, hoc tantum noſtro utantur, nulla re addita, mutata, adempta. Si quos alios habuerint Sanctos in ſuis Eccleſiis aut locis celebrari ſolitos, eos in hunc librum ne inſerant, ſed ſeparatim deſcriptos habeant, eumque illis locum atque ordinem tribuant, qui regulis hic deſcriptis traditur. Eadem etiam ijs, qui in Horis Eccleſiaſticis priuatim Martyrologio uti uoluerint (quod quidem magnopere cuperemus ut omnes facere uellent) mandamus; omnibuſque aliorum Martyrologiorum omnium publicè priuatimque in Eccleſiaſticis horis uſu interdicimus. Typographis etiam prohibemus, ne in poſterum hoc noſtrum ulla in re minutum, auctum, mutatum edere audeant. Siquis aliter quàm hoc noſtro decreto comprehenſum eſt, fecerit; nouerit ſe in Dei omnipotentis, beatorumque Apoſtolorum Petri & Pauli indignationem incurſurum. Datum Romæ apud ſanctum Petrum ſub annulo Piſcatoris, die xiiij. Ianuarij. M D LXXXIIII.

Ant. Buccapadulius.

SANCTISSIMO ET BEATISS. PATRI ET D. N. SIXTO V. PONT. MAX.

CAESAR BARONIVS

Congregationis Oratorij Presbyter S.

CONFECI, Pater Beatiſſime, non mediocri ſanè labore ac diligentia, in Martyrologium Rom. annis proximis reſtitutum, Notationes ad omnem Eccleſiaſticæ antiquitatis hiſtoriam illuſtrandam accommodatas; quibus multiplices difficultates, multiſq; interdum obſcuritatibus inuolutas, explicare, pro mea ingenij mediocritate ſum conatus. Id mihi, ut facerem, mandauerat uir ſingulari pietate, ſumma eruditione, piæ recordationis Gulielmus Sirletus Cardinalis & Bibliothecarius Apoſtolicus, qui Martyrologio iam Romæ edito, cum à pleriſque uiris bonis & ſtudioſis, multarum quæſtionum, ut fit explicationem requiri uberioremq́ue rerum notitiam deſiderari animaduerteret; eorum ſiue dubitationibus, ſiue deſiderio ſatisfieri, ſiue commodo atque utilitati conſuli, hac potiſſimum ratione cupiebat. Illius ergo ampliſſimi Card. auctoritate permotus, plus fortaſſe oneris ſuſcepi, quam ferre poſſem; ſuſcepi tamē, diuinæ gratiæ præſidio fretus. Tametſi ad hanc ſcriptionem non omnino imparatus acceſſerim; qui multos iam annos in tota Eccleſiaſtica hiſtoria tractāda, & accurata in primis tem-

porum diſtinctione diſponenda, ita uerſor, ut non ſolum peruulgatis hiſtoricis legendis, ſed ſanctorum Patrum ſcriptis & monimentis peruoluendis & perſcrutandis, ijs præſertim, quę in optimis codicibus refertiſſima, & toto terrarum orbe nobiliſſima Sanctitatis V. Vaticana Bibliotheca, recondita ſunt, magnam ætatis partem contriuerim. cuius rei (vt ſpero) teſtes aliquando erunt Annales noſtri eccleſiaſtici, quos ad Dei gloriam, pro ea exigua talenti portione, quæ mihi à Domino credita eſt Sanctitatis ueſtrę auſpicijs, & patrocinio optimi & doctiſſimi Cardinalis Antonij Carafæ Bibliothecarij Apoſtolici, diligentius pertexere, & perpolire non deſiſtimus. Verè enim hoc mihi dicere liceat, Pater Sancte, ſemper quidem Sanctitas Veſtra, cùm Cardinalem gereret, & mihi ad hæc currenti adderet calcaria, ſtudioſis hominibus ſuffragata eſt; nunc autem maximè illorum induſtriam excitat ſua iſta Pontificia ſolicitudine & animi magnitudine, cuius proprium eſt magna & præclara ſemper agere, alijs item boni aliquid ad communem utilitatem molientibus benignè admodum fauere. Interea uerò Pater Beatiſſime noſtras haſce in Martyrologium Romanum Notationes, atque hoc quicquid eſt diligentiæ & lucubrationis tuis ſanctiſſimis pedibus offero atque ſubijcio; non quod Sanctitati Veſtræ tantùm à grauiſſimis publicis curis otij ſupereſſe putem, ut hæc poſſit legere; ſed ut ſua paterna & ſalutari benedictione communitæ, ſuoque beatiſſimo nomine ornatæ Notationes noſtræ utiliores, & commendatiores ad eorum manus perueniant, qui otio abundantes, eiuſmodi rerum cognitione, religioſis hominibus planè digna, delectantur. Hanc igitur benedictionem Pater Sãctiſſime omni animi demiſſione poſtulo; & Sanctitati Veſtræ pro Eccleſiæ catholicæ pace & amplificatione dies noctesq; laboranti, unà cũ fratribus meis Congregationis Oratorij, ſeruis ueſtris à ſummo Deo diuturnam uitam, & fauſta omnia ac fœlicia precor.

PIO AC VERITATIS
STVDIOSISSIMO LECTORI.
CAESAR BARONIVS. S.

QVID præſtiterim in his meis ad Romanum inſtitutum Martyrologium notationibus, tuum erit amice & erudite lector iudicium. Elaboraui certè, ne multa de hoc genere deſiderares, nam alia Martyrologia Latinorum, & Græcorum Menologium cum hoc Romano accuratè contuli, res geſtas, & actiones ſanctorum ex omni antiquitatis memoria collegi; ac pro inſtitutæ ſcriptiones rationem, ita quidem breuiter attigi, ut fontes unde uberius hauriri poſſint, indicarem. qui ſcriptores, quæuè narrationes probatiores & fideliores ſint admonui, certa ab incertis diſtinxi, difficultates, dubitationes, & controuerſias complures, ſiue quæ iam à nonnullis afferebantur, ſiue quæ oriri poſſent, explicare, diſſoluere, ſedare ſtudui, ac certis argumentis oſtendere, nihil temerè, nihil parum conſideratè actum. tum etiam plurimarum dictionum ſanè obſcuram notionem & uim declaraui, eorum præſertim, quæ ea inſtrumenta & machinas deſignant, quibus teterrimi fidei oppugnatores fortiſſimos martyres miris modis cruciarunt, diuexaruntque: *in* quorum inſtrumentorum, aliarumque nonnullarum rerum explicatione aliqui interdum à ueritate fortaſſe aberrarunt; homines enim ſumus omnes: nec nobis ipſis tantum tribuimus, ut nuſquam putemus offendiſſe; ſed quæ diuturno ſtudio & labore nobis comparauimus, nunc quando ita ijs uiſum eſt, quibus non obtemperare, nefas erat, in medio proponimus ad Dei gloriam & communem utilitatem, doctorumque iudicio examinanda peruulgamus. Præfiximus operi, ne quid in hoc genere haberes, quod ulterius cuperes, de Romano Martyrologio ſcriptionem. Hæc tu beneuole Lector boni cōſule, dumque ſacra Martyrologij lectione te crebro oblectas, & ſanctorum, in quibus admirabilis eſt Deus, gloriam & triumphos miraris, eorum quoque uirtutem & pietatem imitari, diuina adiutrice gratia ne pigeat.

CANDIDO LECTORI CHRISTIANO, antiquitatis Eccleſiaſticæ ſtudioſo. S.

COMMENTARII uenerabilis Chriſti Sacerdotis D. Cæſarij Sorani in Martyrologium Romanum à nobis locis omnibus, ex iuſſione Sanctiſſimi Domini noſtri Sixti Papæ Quinti, recogniti, nobis quidem nihil obiecerunt, quod iuſtam cenſuram mereri æquis lectoribus uideatur, quòd ad orthodoxam quidem fidem, doctrinamque Catholicam pertinet. Si quæ paradoxa quibuſdam fortè uidebuntur, illa quidem eo eſſe loco habenda arbitror, ut auidius expetantur, & cum ſolida firmaque ueritate conſiſtant, libentius accipiantur, quod in ijs inſunt, ut & in alijs huius auctoris lucubrationibus, erudita in primis, præclara, & incredibili Chriſtianæ antiquitatis ſtudio in lucem eruta; quæ admirandam ſcriptoris arguunt in Eccleſiaſticis hiſtorijs, aut corrigendis, aut conciliandis, aut de caligine morſuque blattarum eruendis induſtriã, ſicuti & rarum eiuſdem, idque argutum uarijs de hiſtoricis, æquo minus exactis, aut fide dignis iudicium; & elaboratiſſimum antiquitatis eccleſiaſticæ inter tot ſalebroſa & ſpinoſa uelutt dumeta inueſtigandæ ſtudium. Ad cognoſcendam enim uenerandam illam Religionis Chriſtianæ non modo antiquitatem, ſed ſanctorum etiam Patrum & ſynodorum, actarumque in Chriſti Eccleſia ab uſque ſui exordio rerum ueritatem, certam annorum ſeriem, liquidamque temporum intricatiſſimorum ſupputationem faciant eximiè, potiſſimum ijs, qui ſeriò hiſtoriæ Eccleſiaſticæ ex uero cognoſcendæ ſtudio tenentur, uanas, apocryphas, & aniles, ne dicam ſuperſtitioſas execrati fabellas; quæ longum poſt ſomnum ſcriptis, imò doctis alioqui ſcriptoribus ſenſim irrepentes eccleſiaſticis, non leuiter ſacras cõtaminauerunt SS. Martyrum hiſtorias. Denique ut finem faciam, incomparabile ſibi adferant momentum ad ſolidam rerum in Eccleſia dubiarum in poſterum conſtituendarum confirmationem aduerſus uertiginoſa, ne dicam ſemidelira, quorundam huius ſeculi ardelionum, leuiſſimorumque nouatorum (quorum hodie, proh dolor, magna eſt natio) ingenia; quæ ſurſum deorſum omnia uoluentes, illas iam pridem à SS. noſtræ Religionis Catholicæ patribus definitas conantur in dubium reuocare. Manifeſtnm enim in his agnoſcas Romani Pontificis in Apoſtolica S. Petri Chriſti Ieſu Vicarij paſtoris cathedra ſucceſſionem, quod nunc tempeſtatis contra unam Dei ſupra Petrum fundatam Eccleſiam infeſtiſſimæ tot inter fidei undique oppugnatiſſimæ controuerſias caput eſt: quo uno euicto & conſtabilito, faceſſat, concidat facilè, imò ſuos in fumos uaniſſimos euaneſcat, oportet omnis infeſtiſſimorum Chriſti hoſtium, & cæleſtem illam Sion odientium inanis molitio, uereque Theomachica coniuratio, & futiliſſima exagitatio, ut ad illuſtrem ſolis ſplendorem nebuloſa diffluit caligo. Vale Chriſtiane lector & his Commentarijs fœlix fruere, breui Annalibus eccleſiaſticis eiuſdem Scriptoris maiori ſtudiorum tuorum emolumento, & fructu incomparabili perfruiturus.

Romæ XIV. Kal. Septemb. anno M. D. LXXXV.

Tuis pijs ſtudijs adiuuandis, atque ad Dei gloriam promouendis in Chriſto Ieſu deditiſſimus ex animo

Villhelm. Damaſi Lindanus Epiſcopus Ruremundenſis.

DE MARTYROLOGIO ROMANO,

Præcapitulatio dicendorum.

De exacta diligentia adhibita à S. Romana Eccleſia in conſcribendis rebus geſtis ſanctorum Martyrum. cap. 1.
Quæ de ſanctorum hiſtorijs ab hæreticis, uel alijs falſa ſcripta ſunt. cap. 2.
De immenſa iactura, quam paſſa ſunt acta ſanctorum Martyrum. cap. 3.
De antiquo cultu ſanctorum Martyrum, unde Martyrologium ſcribendi occaſio manauit. cap. 4.
A quibus primum ſcripta ſunt Martyrologia. cap. 5.
De Euſebij libro de Martyribus & verſione Hieronymi. cap. 6.
De fide epiſtolarum; quæ Chromatij, Heliodori, & Hieronymi nomine inſcriptæ ſunt. cap. 7.
De antiquo Martyrologio Romano ſæpius aucto. cap. 8.
De cæteris antiquis Martyrologijs. cap. 9.
De falſis Martyribus & pſeudo Martyrologijs hæreticorum. cap. 10.
De immenſa Martyrum multitudine elogium Cypriani lib. de exhort. ad Martyrium. cap. 11.

DE EXACTA DILIGENTIA ADHIBITA A S. R. ECCLESIA in conſcribendis rebus geſtis ſanctorum Martyrum. Cap. I.

NIHIL antiquius apud S. R. Eccl. Præſules fuiſſe videtur, quam ut Chriſtianorum acta fortia, ipſę ſanctorum Martyrum res præclariſſimè geſtæ, perpetuæ memoriæ monimentis conſignarentur. Cui rei egregiam nauatam operam primum fuiſſe à S. Clemẽte Romano Pontifice, teſtatum habetur in libro de Rom. Pontific. qui à quibuſdam recentioribus citari cõſueuit nomine Damaſi, ubi hęc in Clemente leguntur: Hic fecit ſeptem regiones diuidi notarijs fidelib. eccleſiæ, qui geſta Martyrum ſolicitè & curioſè, unuſquiſque per regionem ſuam perquirerent hæc ibi. Licet uerò teſtimonio antiquorum ſcriptorum Taciti, Plinij, Sex. Rufi, Publij Victoris, & aliorum exploratiſſimum ſit, Romanam Vrbem, illis temporibus in regiones quatuordecim fuiſſe diuiſam: tamen olim à Romanis Pontificibus in ſeptem tantum regiones fuiſſe partitam, ſecundũ numerum ſeptẽ diaconorum, qui Regionarij dicebantur, docent uetera Romanæ Eccleſiæ monumenta. perſeueraſſe diutius, ut in Romana Eccleſia non niſi ſeptem diaconi ordinarentur, auctor eſt Sozo. hiſt. lib. 7. c. 19. His ergo ſeptem cum diuiſæ dicantur à Fabiano Papa regiones Vrbis; quatuordecim illas in ſeptem fuiſſe conflatas, fatendũ neceſſario uidetur. Porrò ſicut ſeptẽ erant diaconi, ſic & totidẽ ſubdiaconi, & his par numerus notariorum, qui iiſdẽ ſubdiaconis & diaconis ſubiecti erant. unde in eod. li. de Rom. Pont. hæc leguntur in Fabiano. Hic regiones diuiſit diaconib. & fecit ſeptem ſubdiacones, qui ſeptẽ notarijs imminerent, qui geſta Martyrũ in integrum colligerent. habetur de his recentius exemplum ex Paulino S. Ambroſij notario, qui & uitam eius cõſcripſit, in qua ait, ſe fuiſſe ſub cura Caſti diaconi, ad quem cuncta referret. Ex his perpende, quam diligens ſtudium olim adhibitum fuerit, ut acta ſanctorum Martyrum purè ac ſyncerè conſcriberentur, cum non modò notarij in id opus grauiter incũberẽt, ſed & qui præerant notarijs ſubdiaconi, ac diaconi, ijdẽq; iure dicti, oculi epiſcopi, quorum eſſet munus cuncta exactè perueſtigare, ac Pontifici nota facere; qui à notarijs ſcripta qualia ea demũ eſſent, probaret, atque inter Eccleſiaſtica monumenta reconderet. id eſt. n. quod de Antero Papa ſcriptum habes in hunc modum: Hic geſta martyrum diligenter à notarijs exquiſiuit, & in Eccleſia recondidit. hæc ille. Ad hæc, non tantum acta Martyrum ſcribere, ſed & cætera quæ ad Eccleſiã pertinerent, eorum muneris fuiſſe, expreſſum eſt in eodem libr. de Rom. Pont. in Iulio. Atqui non ſolum Romana Eccleſia in perquirendis atque ſcribendis ſanctorum Martyrum actis ſedulã curam impendit: ſed & aliæ nobiles eccleſiæ in iiſdem haud ſegniter laboraſſe, nõſcuntur. extãt de his clariſſima antiquitatis monumenta, ut Smirnẽſis eccleſię epiſtola de Martyrib. illic paſſis ſub

Marco

Marco Aurelio & Lucio Vero Imp. apud Euſeb. hiſt.li.4.c.14. Viennenſis, & Lugdunēſis Eccleſiarum literę ab eodem Euſeb. ex parte recitatæ li.5. c.2. & 3. Dionyſij Alexandrinę eccleſiæ epiſcopi complures epiſtolæ ad diuerſos conſcriptæ, apud eundem Euſeb.lib.6.c.33.& 34.& lib.7.c.10. Scimus in Eccleſia Carthaginenſi S. Cyprianum fuiſſe ſolicitū, ut dies, quibus Martyres eſſent martyrio coronati, exactè adnotarentur, prout conſtat ex eius epiſtola, quā dedit ad presbyteros & diaconos eccleſiæ Carthaginēſis, ponitur ordine 37. edit. Pamel. Quin & lōge ante Cypriani tēpora à maioribus eidē rei egregiam conſtat nauatā eſſe operam. Audi quid de antiquioribus Pontius diaconus ſcribat: Maiores noſtri (inquit) plebeis & catechumenis martyriū conſecutis, tñ honoris pro martyrij ipſius ueneratione dederunt, ut de paſſionibus eorum multa, aut, propè dixerim, penè cuncta conſcripſerint, ut ad noſtrā quoq; notitiam, qui nondū nati fuimus, peruenirent, hæc in Cypriano Pōtius eius diaconus. Erant & illa acta Martyrum pura atq; ſyncera, quæ (cum de illis coram iudicib. quæſtio haberetur) à notarijs publicis exceptorib. excepta, in acta publica, quæ Procōſularia ſæpe dicta inuenimus, inferebantur, atque inter alia publica monumenta aſſeruabātur, horum extant adhuc nonnulla, eorumq; in notationibus mentionem facimus, citat aliquando ea dem Pontius diaconus in Cypriano, dum ait: Et quid Sacerdos Dei Proconſule interrogante reſponderit, taceam: ſunt acta, quæ referant. hęc ille.

QVAE DE SANCTORVM HIſtorijs ab hæreticis vel alijs falſa ſcripta ſunt. Cap. II.

SED quid? Quāuis optimi patres familias (ut hēt parabola Euāgelica) bonū ſemē ſeminaſsēt in agro: nihilominus inimicus homo, qui fuit homicida ab initio, ueritatis aduerſarius, ipſe ſatan, ſuperſeminauit zizania: ipſoq; penè initio exurgētis Eccleſiæ falſa ueris, inania ac incerta, certis ac ſolida firmitate cōſtātibus admiſcēda curauit: idq; non tm̄ per hæreticos catholicæ fidei perduelles, ſed & p catholicos ipſos, eos tñ, qui quęſtū pietatem putarent, uel qui zelū, quidē haberēt, ſed non ſm̄ ſcientiā. Satis modò ſit de his vnū tm̄ in exemplū adducere Aſianū presbyterum, de quo Tertullianus hæc ſcribit in lib. de baptiſmo: Si quæ Pauli perperam ſcripta legunt, exēplū Theclæ ad licentiā mulierū docendi tingendiq; defendunt: ſciāt in Aſia presbyterū, qui eā ſcripturam conſtruxit, quaſi titulo Pauli de illo cumulās, conuictū atq; cōfeſſū, id ſe amore Pauli feciſſe; loco excidiſſe, hęc Tertul. inſcriptus erat liber ille περίοδοι Pauli & Theclæ, continens & baptizati Leonis fabulā, ut teſtatur S. Hieron. de ſcrip. eccl. in Luca. Eiuſdē generis illa erant inſomnia, nimirū circuitus Petri, circuitus Ioānis, circuitus Thomæ, actus Andreæ, actus Ioānis, actus Philippi, actus Petri, actus Pauli, itinerariū Clemētis; quæ oīa damnant Athanaſius in ſynopſi, Philaſter de hęreſibus, & Gelaſius in conc. Rom. hæc. n. & alio huiuſcemodi ab hæreticis eſſe excogitata, certiſſimū eſt ab Ebione in primis hæc factitata, ab eoq; falſa acta Apoſtolorū inuēta, & circuitus Petri eſſe corruptos, & Pauli acta referta blaſphemijs introducta, tradit Epiph. in Panar. hæreſ.30. à Gnoſticis de S. Dei genitrice Maria portētoſū librū eſſe cō ſcriptū, teſtatur idē Epiph. in panar. hæreſ.26. Encratitas in mediū adduxiſſe ad ſtabiliēdā ſuā ipſorū hæreſim, actus Andreæ, Ioānis, & Thomæ, & alia huiuſcemodi, idē auctor narrat hæreſ.47. Manichęos id generis cōmēta excogitaſſe, Apoſtolorūq; nomine cōſcripſiſſe falſas hiſtorias, fidē facit Aug. lib. de fide cōtra Manichæos, alijsque in locis, idēq; Philaſter Cyrillus Hieroſolymitanus, & alij. Priſcillianiſtas & ipſos alios adinueniſſe actus Apoſtolorū, Oroſius affirmat in epiſ. ad Auguſt. de error. Priſcil. exēpla alia cōplura hic omittimus. Sanè quidē qui talia præſumpſerūt de ſanctis Apoſtolis, nequaquā putandū erga ſanctorū Martyrum acta fuiſſe modeſtiores: q̄ ſic corruperūt, deprauaruntq; ut eorundē quāplurima in ſuſpicionē adduxerint, adeò; ut S.R. Eccleſia, ab illis abſtinēre, conſultius aliquādo eſſe putarit. unde Gelaſius in Rom. Conc. Geſta (inquit) ſanctorum martyrum ſm̄ antiquam conſuetudinē, ſingulari cautela in S.R. Eccleſia non leguntur: quia eorum qui conſcripſere, nomina penitus ignorantur, & ab infidelibus, aut idiotis ſuperflua, & minus apta, quam rei ordo fuerit, ſcripta eſſe putātur, ſicut cuiuſdam Quirici & Iulittæ, ſicut Gregorij, aliorumq; huiuſmodi paſſiones, quę ab hæreticis perhibentur compoſitæ: propter quod (ut dictū eſt) ne uel leuis ſubſanandi oriretur occaſio, in S. R. Eccleſia non leguntur. hæc Gelaſius de Romanæ Eccleſiæ in recipiendis ac promulgandis actis martyrum diſciplina. Cæterum non tantum cautelæ adhibitum in alijs fuiſſe uidetur eccleſijs: quandoquidem in eccleſia Africana in ſacris conuentibus poſſe legi acta martyrum, decretum eſt in concilio Carthaginenſi celebrato poſt conſulatum Stiliconis, anno Domini quadringenteſimo primo, ut habet eius canon 13 his uerbis: Liceat ēt legi Paſſiones martyrum, cū anniuerſarij dies eorum celebrantur. hæc canon. Apud Hadrianum Rom. Pont. in epiſt. ad Carolum Magnum hæc in eandem ſententiam leguntur: Vitæ. n. patrum ſine probabilibus auctoribus minimè in Eccleſia legūtur: nam ab orthodoxis titulatę ſuſcipiūtur, & legūtur. magis autē paſſiones ſanctorū Martyrum ſancti canones cēſuerunt, ut liceat eas ēt in eccleſia legi cum anniuerſarij dies eorum celebrātur. hęc ibi. In eccleſia Gallicana eandem uiguiſ-

ſe

ſe de legẽdis actis ſanctorum Martyrum in Eccleſia cõſuetudinem, ſatis ſignificant ea, quæ Gregorius Turonen. lib. de gloria Mart. c. 86. teſtatur his verbis: Dies paſſionis erat Polycarpi martyris magni; & in Ricomagenſi vico ciuitatis Aruernæ eius ſolemnia celebrabátur. Lecta igitur paſſione cum reliquis lectionibus, quas canon ſacerdotalis inuexit, &c. Sed vt de actis martyrum per hæreticos deprauatis cęptam ſequamur narrationẽ, eſt de his canon 63. Sextæ ſynodi his verbis conſcriptus: Quæ à veritatis hoſtibus falsò confictæ ſunt Martyrum hiſtoriæ, vt Dei Martyres ignominia afficerent, & qui eas audituri eſſent, ad infidelitatem deducerent: in Eccleſia non publicari, iubemus, ſed eas igni tradi: qui aũt eas admittunt, uel tanquam veris, his mentem adhibent, anathematizamus. hæc S. Synodus, cuius auctoritate Grẹci epiſcopi exactiorem curam adhibere conſueuerunt, vt dum ſuas eccleſias uiſitarẽt de ſanctorum Martyrum actis conſcriptis ſubtilius inquirerent. vnde Theodorus Balſ. eo in loco hæc de Nicolao Muzalo patriarcha teſtatur: Cùm ille (inquit) uitam S. Paraſceues, quæ in quodam Callicrariæ uico colebatur, à quodam uicano ineptè ac indoctè, & ſancta angelica uiuendi ratione indignè compoſitam inueniſſet: eam igni mãdari iuſſit, & diacono illi Baſilico mandauit, Deo gratam & acceptam eius uitam conſcribere. hæc ille.

DE IMMENSA IACTVRA, quam paſſa ſunt acta ſanctorum Martyrum. Cap. III.

SED, ut de rebus, quæ ad Romanã Eccleſiam ſpectãt, de cuius agimus Martyrologio, cęptum proſequamur inſtitutũ: ex his quæ nuper ex Gelaſio recitauimus, ſatis declarari uidentur acta illa SS. Martyrũ, tãta cura ac diligentia perquiſita, per notarios S. R. Eccl. conſcripta, per diaconos & ſubdiaconos cognita, ac demũ per ipſos Romanos Pontifices probata, atq; recondita, eſſe collapſa, deperdita, uel ſaltem adulterata. nam ſi integra remanſiſſent, qua ratione (quod ait Gelaſius) ſecundũ conſuetudinẽ in Rom. Eccleſia non legebantur, cũ pręſertim, à quibus eſſent ſcripta, probata, ac cõſignata, & unde accepta, ſic exploratũ eſſet, ut nullus penitus de eorũ integritate dubitandi ſcrupulus ſupereſſet? Nec. n. adduci poſſumus, ut credamus eadẽ ab hęreticis eſſe ſublata, uel ſaltẽ in omnib. adulterata: Romæ ſi quidẽ catholici ſemper uixere Põtifices, nec alterius ſectæ illic aliquãdo ſedit epiſcopus. ꝙ ſi uel ſub Conſtãtio Auguſto Ariano, uel ſub Odoacre Herulo, Theodorico, alijsq; Gothorum regib. itidem Arianis Rom. Eccleſię negotium factũ eſt: non tamen fuit huiuſmodi, ut illi ſanctorum memorijs uim inferrẽt (de ſanctis. n. eorumque cultu ęquè cum catholicis ſentiebãt) adeò vt nec cũm Vrbs obſideretur, his, quæ foris extra mœnia erant, baſilicis irrogarent iniuriam; nec Vrbe capta, in eas, quæ intus erant, more barbarorum ſæuirent, profanarent, vel ad ſua ſacra peragenda ſibi vẽdicarent, ſed tãquã ſacra ſepta, atq, aſyla diuinitus inſtituta ab illis eſſe exiſtimata, adeò vt & ijs ẽt (licet hoſtes haberẽtur) qui ad ea cõfugiſſent, pepercerint. ſunt de his fideles teſtes ſcriptores illorũ tẽporũ Oroſius lib. 7. Auguſt. de ciuit. Dei, & Procop. de bello Gothico. Vnam illam, quam ſub Gothis Regibus Ariani ſibi vendicarũt eccleſiolã dictam S. Agathã in Suburra, vix credi poteſt, quam ſumptuoſè, ac piè, licet impij, ornauerint liberalitate Gothi hominis Ricimeri V. C. vt ſuo loco pluribus in Notationibus dicemus inferius. Omnis ergo ſuſpicio de Arianorum perfidia tollitur, vt ab eis vis aliqua in acta Martyrũ ſit illata. Ad alios potius rãta eſt referenda clades: quã quidẽ nõ aliunde manaſſe credimus; quam ex inuictiſſimis illis atq; ſęuiſſimis Diocletiani Imper. edictis, quibus omnes Chriſtianæ religionis codices incendio damnati ſunt. meminit eiuſmodi feralis ſanctionis Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 2. & 3. quãdo (inquit) diuinas & ſanctas ſcripturas medio foro in rogũ impoſitas oculis noſtris aſpeximus. De eodẽ edicto plura habet Arnobius, Optatus, & S. Auguſti. quoties agit de ſchiſmate Donatiſtarum, occaſione traditionis ſacrorum librorum cõflato: noſq; de eodem pluribus inferius in Notationibus agimus tunc temporis in tãto Chriſtianarum ſcripturarũ naufragio factam eſſe lachrymabilem illam actorũ Martyrũ iacturam, nulla eſt penes nos dubitatio; tuncque ſublata illa nobiliſſima rerũ geſtarũ monumenta, tanto labore collecta, tot cognitoribus comprobata, ac tanto deniq; ſtudio cuſtodita: vixq; ex tã immenſo naufragio perpaucas tabulas remãſiſſe putamus; tabulas, inquam, quoniã haud integra atq; perfecta & omnib. numeris abſoluta illa eſſe putamus, quę titulo notariorũ Rom. Eccleſiæ acta Martyrũ à quibuſdã edita habẽtur: cùm ſi vel ad exactã cẽſurã rerum ac temporũ eas adducas; vix perpauca reperias, quę aliqua ſaltem ex parte non arguãtur erroris, vt perinde ſit aliqua ex his reperiri, quæ emẽdatione nõ indigeãt, vt poſt vindemiã eſſe ſolet racemus vnus vel alter, & ſicut (quod eſt apud Iſai. c. 7.) excuſſio oleę duarũ vel triũ oliuarũ in ſummitate rami, ſiue quatuor vel quinque in cacuminib. eius. Perijſſe ea funditus, nũquã dixerimus, ſed diminuta. vnde Greg. Turo. de glor. Mart. cap. 40. hęc ait: Multi quidem ſunt Martyres apud Vrbem Romam, quorum hiſtoriæ paſſionum nobis integræ non ſũt delatę. hęc ille, qui & inferius cap. 51. & 64. teſtatur iterum, acta Gallicanorũ Martyrũ in Italia à Gallis eſſe quæſita & inuenta, miſſa eſſe in Gallias, vt ex his poſſis intelligere magnum olim à noſtris adhibitũ eſſe ſtudium in colligendis actis ſanctorũ Martyrum,

&

& qui collegerunt aliarum prouinciarum Martyrum commentarios, ſuorum acta minimè prætcrijſſe. Obijciet fortaſſe prudens lector: Quidnam cauſæ fuit, vt cùm edicto Diocletiani Chriſtianorum libri damnati ſunt igni; ſacræ ſcripturæ codices, vtriuſque teſtamenti volumina remanſerint illibata, ea etenim integra atque ſyncera, vt patres noſtri olim ante Diocletiani tempora, poſſidemus. Ad hæc perfacilis eſt reſponſio, ſi vtriuſque ſcripturæ diuerſa ratio attendatur. Sacra enim volumina non tantum penes vnam vel alteram erant eccleſiam, ſed præter quamplurima illa, quæ priuato vſui epiſcoporum, presbyterorum, cęterorumque miniſtrorum, vel aliorum ex populo inſeruiebant, apud cunctas orbis eccleſias, ob neceſſitatem ſacrarum functionum cuſtodiri ſolita, certũ eſt. eſſe enim conſueuerant in eccleſia duo ſecretaria à dextro, ſiniſtroque latere apſidis poſita, in quorum altero ſacra Euchariſtia, in altero diuinæ ſcripturæ ſacri codices aſſeruabantur. De vtriſque S. Paulinus epiſt. 12. ad Seuerum, cùm de Nolana à ſe erecta baſilica agit, meminit his verſibus in frontibus eorum affixis. aitque in primis: In ſecretarijs verò duobus, quę ſupra dixi, circa apſidem eſſe, hi verſus indicant officia ſingulorum.

A dextera apſidis.

Hic locus eſt veneranda penus qua conditur, & qua.
Ponitur alma ſacri pompa miniſterij.

A ſiniſtra eiuſdem.

Si quem ſancta tenet meditanda in lege voluntas.
Hic poterit reſidens ſacris intendere libris.

hæc de ſecretario ſacrorum librorum Paulinus; quorum voluminum ſicut erat frequentior vſus, ita abſq; dubio numerus multiplicior atque ob id non mirum ſi non omnes ſimul diuinæ ſcripturæ codices periere. Nõ ſic quidem de cæteris libris, licet eccleſiaſticis, licet perneceſſarijs: nã immenſam raritatem illorum fuiſſe cõſtat. exemplo ſit vulgatus ille per orbem liber Euſebij Cæſarieñſis de temporibus, vnicus eo argumento cõſcriptus, quem Alipius vir eruditus epiſcopus Tagaſtenſis in Africa non inuentum à prędicto Paulino apud Nolam commorante quæſiuit, qui cùm nõ tantũ apud ſe non haberet, ſed nec nomẽ auctoris agnoſceret (appellat enim eum Euſebium epiſcopum Conſtantinopolitanum) Romę quæſitum, ac tandem apud Domnionem inuentum ad eum miſit, vt conſtat ex epiſtola eiuſdem tunc ad Alipium ſcriptam apud Auguſt. epiſt. 35. His itaq; in exemplum de raritate aliorum librorum adductis, hæc inferimus, ſi liber ad ſupputanda rerum ſacrarũ tempora, quæ in diuina ſcriptura cõtinentur, vnicus, atque adeò Eccleſiæ perneceſſarius, eaque de cauſa à S. Hieronymo latinitati donatus, tanto labore quæſitus, vix tandem repertus fuit: quid de ſcriptis alijs dicendũ, quæ alicuius eccleſiæ viderentur eſſe peculiaria, quæ nec vno vel paruo codice continebantur, ſed per multis, ijſdemq; prægrandibus, vt par eſt credere (acta enim vnius tantum Martyris multas impleſſe chartas, ſi accuratè ſcripta eſſent, certiſſimum eſt) quorum nec facilis eſſet deſcribendi facultas, vt videmus accidere in his quę in archiuijs ſumma diligentia aſſeruantur, itemque impenſæ nimię deterrerent & labor immenſus auerteret? Quid ergo mirum ſi talium perpauca, quæ erant exemplaria, tãto terræmotu orbis Chriſtiani fuerint obruta, vniuerſaliq; incẽdio concremata; ita ut ex buſto perpaucæ vix reliquiæ ſuperfuerint? At quis numerare ſufficiet aliorum Eccleſiaſticorum librorum funera, qui licet vbique gentium ſparſi (vt taceam de aliarum eccleſiarum peculiaribus actis martyrum) tamen eadem ſunt conflagratione conſumpti? Sed de his hactenus, iam cætera proſequamur.

DE ANTIQVO CVLTV Sanctorum Martyrum, vnde ſcribendi Martyrologium manauit occaſio. Cap. IIII.

SICVT olim Romæ notarijs de conſcribendis ſanctorum Martyrũ actis, ita & in alijs eccleſijs, ẽt tranſmarinis alicui ex clero negotium fuiſſe vr̃ impoſitum qui cuiuſq; martyris natalẽ diem (ſic. n. appellare cõſueuerunt ex hac vita ad cęlũ tranſitum) cõſcriberet, vt per ſingulos annos, eodem recurrẽte die in eiuſdẽ S. Martyris memoriam Deo offerretur ſacrificiũ hoc ipſum eſt ꝙ Tertullianus lib. de corona militis ait: Pro natalitijs annua die facimus. facere. n. idem eſſe penes antiquos, quod ſacrificare, opportuniori loco inferius, cũ agimus de Pontificis voce, mõſtramus. Porrò illic agi à Tertulliano nõ de natalitijs more gentilium, vt perperã interpretatur infelix Rhenanus, ſed de die, quo ſancti martyres victores in cęlũ à Deo recepti ſunt, cõſule in eum locũ pientiſſimi & eruditiſſimi viri Pamelij adnotationẽ. Habes de eodẽ priſtino vſu epiſtolã S. Cypriani ad presbyteros & diaconos eccleſiæ Carthaginenſis, eſt in edi. Pamel. 37. in qua hæc verba deſcripta habẽtur: Deniq; & dies eorũ quib. excedunt, adnotate; vt commemorationes eorum inter memorias Martyrũ celebrare poſſimus. quãquam Tertullus fideliſſimus & deuotiſſimus frater noſter pro cętera ſollicitudine & cura ſua, quam fratrib. in omni obſequio operationis impertit, qui nec illic circa curam corporũ deeſt, ſcripſerit, & ſcribat, ac ſignificet mihi dies quib. in carcere beati fratres noſtri ad immortalitatem glorioſæ mortis exitu tranſeunt, & celebrantur à nobis hic oblationes & ſacrificia ob commemorationes eorum, quæ cito vobiſcum, Domino protegente, celebrabimus. hæc Cyprian. qui & ad Clerum

rum & plebē ſcribens epiſt.34.ſic in eandē ſententiā: Sacrificia pro eis ſemper, vt meminiſtis, offerimus, quoties martyrū paſſiones & dies anniuerſaria cōmemoratione celebramus. hęc ille. Quòd porrò ait: ſacrificia pro illis offerre: nemo putet pro peccatis illorum expiādis id fieri ſolitum, cū omnia mundentur in ſanguine: maioremq; (teſte ipſomet Dño) hac charitatē nemo habeat: vt animā ſuā ponat quis pro amicis ſuis. Si.n.flenti mulieri peccatrici dimiſſa ſunt; ex ſententia Saluatoris, peccata multa, qm̄ dilexit multum; quis dicere audeat poſt imbrē ſanguinis, cōſumato martyrio, adhuc ſupereſſe expiādas ſordes? ſed ſic accipiendū, ſacrificia pro eis offerre, ac ſi diceret, in eorū cōmemorationē illud facere, prout ea, quę ponuntur inferius, verba declarant, & quę ex dicta epiſt. 37. ex eodem auctore ſuperius recitauimus. vnde S. Auguſtinus tractat.84. in Ioannē hęc habet: Ideo quippe ad ipſam menſam non ſic eos cōmemoramus, quēadmodū alios, qui in pace requieſcunt, vt ēt pro eis oremus; ſed magis vt orēt ipſi pro nobis, & eorū veſtigijs inhæreamus. hæc ibi. & de verb. Apoſt. ſer.17.c.1. in eandē ſententiā ſic ait: Hēt eccleſiaſtica diſciplina (quod fideles nōrunt) cū Martyres eo loco recitātur ad altare Dei, ibi nō pro ipſis oretur; pro cęteris aūt cōmemoratis defunctis oratur. Iniuria eſt enim pro Martyre orare, cuius nos debemus orationib. cōmēdare. hęc Auguſtinus, ex quib. omnib. dilucidius intelligere potes, quid ſit offerre pro martyre, ſi hæc vberius cupis, cōſule in citata loca Tertulliani ac Cypriani notationes Pamelij. Recitabātur poſt Apoſtolos nomina ſanctorū Martyrū prout ēt docet ſacræ Miſſæ canō, qui hēt: Cōmunicātes & memoriā venerātes in primis, &c. recitabātur ex ſcripto ſecundū prærogatiuā ſtatus & meritorū, nec tantùm nomina Martyrum, ſed & aliorum ſanctorum; vnde & Auguſt. li. de ſancta virgin.c.45. hæc ait: Perhibet eccleſiaſtica auctoritas, in qua fidelib. notū eſt, quo loco martyres, & quo loco defunctæ ſanctimoniales recitantur. hæc ille. Ex prędicta igitur nota dierū nataliū ſanctorū Martyrum pro commemorationib. faciendis, Martyrologij cōſcribendi prouenit occaſio. cū etenim frequēs eſſet Martyrum numerus (decem.n.illis, quas numerant, perſecutionib. in vnaquaq; prouincia necatos fuiſſe quāplurimos, nemo poterit dubitare) atq; in chartis Eccleſiæ ſingulorum nomina & dies quib. Martyriū conſummaſſent, notata haberentur ex ijſdē eccleſiaſticis monumentis pridie diei natalis (vt hodie fit in Martyrologio) annūciabātur nomina in eccleſia, quorū natalitia recenſenda eſſent die ſequēti, eorumdēq; vnà cum ſacrificio foret cōmemoratio facienda. Eiuſmodi eccleſiaſticas tabulas, quibus ſingulorum Martyrum natalitia conſcripta haberentur, à Tertulliano Faſtos fuiſſe appellatas, optimè eruditeq; notat Pam. in dicta epiſt.37. Cypr. ille.n. in libro de coron. milit. hæc ait: Habes tuos cēſus, tuos Faſtos nihil tibi cū gaudijs ſeculi, &c. hæc Tertullianus idcirco, ꝗ in dictis ſāctorū Martyrum natalitijs ſolebant Chriſtiani mutua inter ſe charitate gaudere, qn̄ & conuiuium, quod Agapen dicebāt, celebrare in ipſa Memoria, in Eccleſia inquā martyris conſueuerant: licet, quod ad locum ſpectat, vſum illū concilium Laodicenū can. 38. reſtrinxerit. Reperimus apud Gregorium Nazianzenum in carm. de vitæ differentijs eiuſmodi Agapas dici alio nomine, ſacrū epulum natalitiū. idemq; in orat. in laud. Cypriani hæc de cōmemoratione Martyrū: Omnium quidē Martyrū memoria læta ſolēnitate colēda eſt. in eandē ſententiam Theodoretus li.8. de Euāgelica verit. in fine hæc ait: illos (deos gentiū ſcilicet) caſſos gloria, vanoſq; Deus reddidit, ſuis aūt Martyrib. honorē illorū dedit: pro Pādijs, Daſijſq;, ac Dionyſijs, hoc eſt Iouis, Liberiq; patris ſolēnitatib. Petro, Paulo, Thomæ, Sergio, Marcello, Leontio, Antonino, Mauritio alijſq; ſanctis Martyrib. ſolēnitate populari epulo peraguntur: proq; illa veteri pōpa, pro turpi obſcœnitate & impudentia, fiunt modeſtæ, caſtæ, ac tēperantiæ plenæ feſtiuitates: nō ille qui dē mero delibutæ, non cōmeſſationib. leues, non cachinnis ſolutæ, ſed diuinis canticis perſonātes, ſacris ſermonib. audiendis intentæ, quib. ad Deū preces nō ſine ſanctis lachrymis & ſuſpirijs ſummittuntur. hæc ille. Similiter Gregorius Nyſſenus in vita magni illius Gregorij cognomēto Thaumathurgi, qui vixit tēporib. Decij, hęc de populari lætitia in natalitijs Martyrū ab illo inſtituta: Deſcendit (inquit) rurſus in vrbem, & omni circa regione vndiq; peragrata ac perluſtrata, additamētum, & quaſi corollarium ſtudij ſui erga nomē diuinū inſtituebat: apud omnes vbiq; populos ſanciēs, vt nomine eorū, qui pro fide certaſſent, dies feſti, atq; ſolēnes cōuentus celebrarentur: cumq; alius in aliū locum corpora martyrū diduxiſſent, per anniuerſarij circuli ambitum cōgregati lętabantur, in honorem Martyrum ferias agētes, &c. & paulò inferius: Cùm animaduertiſſet.n. quòd propter corporis voluptates ſimplex & imperitū vulgus in errore ſimulachrorum cultus permaneret, quò maximè id quod pręcipuum eſt, interim in eis aſſequeretur; nempe vt vanis ſuperſtitionibus relictis, ad Deum conuerterentur, permiſit, vt in memoriam ſanctorum ſeſe exhilararent & oblectarēt, atq; in lętitiā effunderentur. hęc Nyſs. tranſlat. Sifan. quæ cuncta voluimus recitaſſe, ob exactam prędictę Tertulliani ſentētię explicationem, ꝙ ſcilicet Chriſtiani ſuos haberēt cenſus & Faſtos: nec eſſe videlicet, ꝙ vana illorum gaudia inuiderent: per Faſtos nimirum intelligentis Eccleſiaſticas tabulas, in quib. Chriſtianorum ſolemnitates, ipſaq; natalitia Martyrum certis dieb. notata haberentur, è quibus (vt diximus) Martyrologij cōſcribendi profluxit origo. hęc de his ſatis.

A QVIBVS PRIMVM SCRIPTA ſint Martyrologia. Cap. V.

PRIMVS omnium, qui ſcribẽdo Martyrologio operam dedit, ab omnibus prædicatur Euſebius Pamphili epiſcopus Cæſarienſis. id etenim in primis teſtatum habetur in epiſtola, quæ fertur nomine S. Hieronymi ad Heliodorum, de cuius fide inferius diſputabimus; id profitetur Beda in tractat. in Act. Apoſto. ca. 1. hoc ipſum etiam Vualfridus Strabo lib. de reb. eccleſ. c. 28. in fine. id deniq; recentiores omnes, ac nouiſſimè Molanus in libello, quem ſcripſit de Martyrologijs c. 2. Poſt Euſebium, id ipſum præſtitiſſe S. Hieronymum, ijdem omnes affirmant; non quòd ipſe auctor illius fuerit, ſed quòd Martyrologium ab Euſebio Græcè ſcriptum, à ſe tranſlatum Latinis tradiderit. id enim Beda vbi ſupra his verbis: Aſtipulatur (inquit) & liber Martyrologij, qui Beati Hieronymi nomine ac præfatione attitulatur; quamuis idem Hieronymus illius libri non auctor, ſed interpres, Euſebius autem auctor extitiſſe narretur. hæc Beda. Vſuardus item in eandem ſententiam hęc ait: Hieronymus Martyrologium, ſecutus Euſebium Cæſarienſem, per anni circulum cõſcripſit, ea occaſione ab epiſcopis Chromatio & Heliodoro illud opus rogatus componere, quia Theodoſius religioſus Imperator in cõcilio epiſcoporum laudauit Gregorium Cordubenſem epiſcopum, quòd omni die Miſſas explicans, eorum martyrum, quorum natalitia eſſent, nomina plurima commemoraret. Hactenus ille, nec aliũde, quàm ex dictis epiſtolis, quę in hanc diẽ editis Martyrologijs pręfigi cõſueuerunt, quas & nos (quò de rei ueritate exactior certiorq; cognitio habeatur) ſuis titulis hic deſcribimus; ſunt autem huiuſmodi.

Epiſtola Chromatij & Heliodori epiſcoporum ad beatum Hieronymum de opere Martyrologij colligendo.

Domino ſancto Patri Hieronymo Chromatius, & Heliodorus Epiſcopi in Domino ſalutem.

CVM religioſiſſimus Auguſtus Theodoſius Mediolanii vrbem eſſet ingreſſus, vniuerſoſque Italia epiſcopos ad ſe inuitaſſet; & ob cauſam aliquantulorum epiſcoporum, qui ex Ariana fece ſuas animas inquinaſſent, inquireret: contigit, & noſtram paruitatem in eodem adeſſe concilio: in quo, cùm dicenda dicta eſſent, & diffinienda diffinita: Cæpit Chriſtianiſſimus princeps ſanctum Gregorium Cordubenſis eccleſia in eo præferre antiſtitem, quòd omni die, ſiue non ieiunans, matutinas, ſiue ieiunans, veſpertinas explicans Miſſas, eorum Martyrum, quorum natalitia eſſent, plurima nomina memoraret. Factumque eſt, vt omnes ſtatueremus, ad tuam ſcribere charitatem, vt famoſiſſimos Feriales de archiuis ſancti Euſebij Cæſarea Paleſtina epiſcopi inquirens Martyrum ad nos dirigas feſta, vt poſſimus hoc officium per tuam ſanctam induſtriam melius, perfectiusq; ad honorem Dei Martyribus exhibere. hactenus illi. Sequitur Hieronymi nomine Epiſtola huiuſmodi inſcriptionis titulo conſignata.

Beati Hieronymi ſuper ipſo ad eoſdem reſponſio.

CHromatio, & Heliodoro ſanctis epiſcopis Hieronymus presbyter. Conſtat Dominum noſtrum IESVM CHRISTVM omni die Martyrum ſuorum triumphos excipere, quorum paſſiones à Sancto Euſebio Cæſarienſi epiſcopo ſcriptas reperimus. Nam Conſtantinus Auguſtus, cùm Cæſaream fuiſſet ingreſſus, & diceret memorato antiſtiti, vt peteret aliqua beneficia Cæſarienſi Eccleſia profutura: legitur, reſpondiſſe Euſebium: Opibus ſuis eccleſiam ditatam, nulla petendi beneficia neceſſitate compelli: ſibi tamen deſiderium immobile extitiſſe, vt quicquid in Republica Romana geſtum ſit erga ſanctos Dei, iudices iudicibus ſuccedentes in vniuerſo orbe Romano, ſolicita perſcrutatione, monumenta publica diſcutiendo, perquirerent; & qui Martyrum, à quo iudice, in qua prouincia vel ciuitate, qua die, quanè perſeuerantia paſſionis ſuæ obtinuerunt palmam, de ipſis archiuijs ſublata, ipſi Euſebio, regio iuſſu dirigerent. Vnde factum eſt, vt idoneus relator exiſtens, & Eccleſiaſticam hiſtoriam texeret, & omnium penè Martyrum prouinciarum omnium Romanarum trophæa diligens hiſtoriographus declararet: quatenus omni die ſacrificium Deo offerentes, eorum nomina meminiſſent: ſtudentes qui die ipſo, quo ſacrificium offerretur, victores diaboli extitiſſent, & martyrij ſui triumpho pollentes atque ouantes ad regem ſuum perueniſſent Chriſtum. Hac de cauſa ſingulorum menſium, ſingulorumq; dierum feſta conſcripſimus, vt iubere dignabamini perennem noſtra paruitatis memoriam fore credentes, cùm diebus omnibus per tot annorum ſpatia ſancta ſanctorum nomina fuerint feſtiuè celebrata. Et quoniam per ſingulos dies diuerſarum prouinciarum, diuerſarumq; vrbium pluſquam octingentorum, & nongentorum Martyrum ſunt nomina nominata: vt nullus dies ſit, qui non intra quingentorum numerum reperiri poſſit adſcriptus, excepto die Kalendarum Ianuariarum: conſiderans inter innumerabiles turbas lectoris animum intra vnum menſem poſſe laſſeſcere: ut id euenias, breuiter, & ſuccincte eorum, qui ſunt in ampliſſima feſtiuitate in ſuis locis tantum præ omnibus memoratus ſum, vt amputato faſtidio, vnus de omnibus ſufficiat libellus adſcriptus. Sanè in prima parte libelli, omnium Beatorum Apoſtolorum feſta conſcripſimus vt dies varij non videantur diuidere quos vna dignitas Apoſtolatus in cæleſti gloria fecit eſſe ſublimes.

Hucuſq;

Hucuſque epiſtola Hieronymi nomine ſcripta. Cui quidem primo aſpectu aſtipulari uidetur & Caſſiodorus, omnibus prædictis auctoribus antiquior; in libro enim de inſtitu. diuinarũ lect. c. 32. hæc ait: Et ideo futuræ beatitudinis mores, uitas patrum, confeſſiones fidelium, paſſiones Martyrũ legire conſtanter, quas inter alia in epiſtola S. Hieronymi ad Chromatium & Heliodorum deſtinata, proculdubio repetitis, qui per totum Orbem terrarum floruere; ut ſancta imitatio uos prouocans, ad cęleſtia regna perducat. hæc ille. Ioannes Molanus uir quidẽ pius & eruditus in ſua tractatione, quã ſcripſit de Martyrologijs, quamq; auctã poſuit in appẽdice ſui Vſuardi ſecundò editi; ſicut prædictas nuper recitatas epiſtolas non eſſe memoratorum antiſtitum, nec Hieronymi putat, ſed illorũ nomine eſſe ſuppoſitas; ita nec Caſſiodorũ de prædicta Hieronymi nomine ſcripta epiſtola exiſtimat intellexiſſe. Certè quidem Molani ſnię haud inuitus aſtipulor: ſed quoniã prædictæ epiſtolę iam antiquitus uidẽtur receptæ, ac penè tẽporum diuturnitate pręſcriptę, habentq; grauẽ aſſertorẽ Vualfridum Strabonem, quẽ ante annos octingẽtos claruiſſe cõſtat, cuius de prædictis epiſtolis graue teſtimoniũ recitauimus: non perfunctoriè tanta res tractanda uidetur, ſed de illarũ fide accuratius agendum, ac ſollicitius perſcrutandũ; ipſasq; ad lapidem Lydium, ad ipſam, inquã, rerum ac temporũ exactam hiſtoricã rationẽ afferre, atq; conferre operæpretium fuerit: ut quid uerum, quidvè adulterinũ ſit, perfacilè dignoſci queat. Agemꝰ ergo de ſingulis, ac in primis quidnam, qualevè fuerit Euſebij, quod dicũt, Martyrologiũ, ſimulq; tractabimus de Hieronymi uerſione, ac denique de fide prædictarum epiſtolarum.

DE EVSEBII LIBRO DE MARtyribus, ac verſione Hieronymi, Cap. VI.

ERRARE omnino certum eſt, qui exiſtimarunt Euſebij librum de Martyribus, nõ alium fuiſſe, quã cõpendioſam omniũ ſanctorũ Martyrũ collectionẽ, ea breuitate contextam, qua Martyrologia noſcũtur eſſe conſcripta, hacq; de cauſa illum ab eo ſcriptũ librum de Martyribus, eſſe a pluribus Martyrologium appellatum. Sed quàm mendaciter hæc dicantur, nõ aliunde, nec ab alio, quàm ab ipſomet libri auctore Euſebio teſtimonium petamus. Ipſe enim in ſuis hiſtoriarum libris de eo frequentius meminit, & qualis fuerit, non obſcurè deſcribit. Ac primùm quidem lib. 4. c. 14. cùm agit de Pionio martyre perilluſtri, hęc ait: Qualẽ deniq;, & quàm inſignem mortem, præter alias omnes res tãta cum admiratione geſtas, eos, quibus libitum eſt cognoſcere, ad libellum a nobis de ueterũ ſanctorum martyrũ in unum redactis editũ, qui quidem omnia facta illius pleniſſimè complectitur, amandamus. Idem lib. 5. c. 1. de eodem commẽtario agit his uerbis: Tota illa epiſtola, ſ. Lugdunenſis Eccleſiæ, quæ accuratiſſimam iſtarum rerũ explanationem cõplectitur, in libro de Martyribus à nobis cõpoſito, qui nõ ſolũ ueram rerum geſtarum narrationẽ, ſed etiam illuſtria uirtutum exẽpla, ad uitam piè degendã accõmodata continet, poſita eſt: tamen quęcunque ad hoc inſtitutũ ſpectare uideãtur, ea in præſentia ex eodẽ repetens, in hunc hiſtorię noſtrę locũ colligabo. & inferius eodẽ lib. c. 4. in hunc modum: Perfacile (inquit) ſi cui uiſum fuerit, licet iſta pleniſſimè cognoſcere: modo illam epiſtolã, quam in libro noſtro de Martyribus (ut dictum eſt) poſuimus, accuratè uoluerit euoluere. hæc ille. ex quibus planè colligitur, tantũ abeſſe, ut ille Euſebij liber de Martyrib. fuerit ex actis Martyrũ in compendiũ reducta narratio; ut potiꝰ reſpectu prolixitatis eius, ipſi eiuſdẽ auctoris hiſtoriarũ libri uideantur fuiſſe in his, q̃ ad Martyres ſpectãt, illius epitome. Sed audiamꝰ cætera, quibus eadẽ certiora redduntur. Idẽ Euſebius eodẽ li. 5. c. 20. cùm agit de Apollonio Senatore martyre, hoc habet ad calcẽ: Iſtius uerò corã iudice uerba, & reſponſa, quę ad Perennij iudicis rogata dabat, & orationẽ apologeticam apud Senatum habitã, ſi cui libitũ fuit accuratè cognoſcere, ex libro noſtro, quẽ de ueteribus martyrib. cõpoſuimus, manifeſtò intelliget. hactenus de eo libro Euſebius. Quantũ ergo putandũ eſt illud fuiſſe uolumen, quo nõ tantùm ipſa acta Martyrũ, rogata, & reſponſa, ac cætera ad eorũ martyriũ ſpectãtia continebat, ſed etiã ipſorum apologias, etſi nõ aliorũ, certè Apollonij deſcriptas habebat? de Apollonio uerba faciens S. Hieron. lib. de ſcript. Eccleſ. hæc ait: Impetrato, ut rationem fidei ſuæ redderet; inſigne uolumẽ cõpoſuit, quod in Senatu legit, &c. ex his itaq; plus ſatis cõſpicuò poteſt intelligi, qualis quãtusvè fuerit Euſebij de Martyribus liber. quibus quidẽ in primis erroris redarguunt, qui putarunt illum nõ aliud fuiſſe, quã breue Martyrologiũ, idemq; à S. Hieronymo in Latinũ cõuerſum, Latinis Eccleſijs legẽdum traditũ. Rurſum ex ipſis impoſtura detegitur eiꝰ epiſtolę, quæ Hieronymi nomine ſcripta, ſuperius eſt recitata, qua dr̃ Euſebius opera Conſtantini Imp. collegiſſe totius Chriſtiani Orbis Martyres, eoq; libro illorũ certamina conſcripſiſſe. Quonã pacto, q̃ſo, unus liber, uolumẽ unum, tot Martyrum acta cõtinere potuiſſet, ad quorum tãtum noĩa recẽſenda uix ſufficere potuiſſet? Equidẽ, ſi tã prolixè, ut fecit in alijs, totius Eccleſię catholicę ab ipſo ſcribẽdę fuiſſent res geſtæ ſanctorum Martyrum, non unus liber, nõ cẽtum, audacter dicã, non deniq; mille fuiſſent ſatis, imò (vſurpare liceat & illam Euangelicam hyperbolen) nec ipſum mundum capere potuiſſe eos, qui de ea re ſcribendi fuiſſent, libros. Quòd autẽ ad Hieronymum ſpectat: nequaquã cum illis dixerimus, ipſum in Latinum

tranſtuliſſe librum illū Euſebij de Martyribus. qui enim fieri potuit, ut vna epiſtola, quā de ea re cōſcripſiſſe teſtatur Caſſiodorus, prægrāde uolumē cōprehendere potuiſſet? quin potius exiſtimādū eſt, Hieronymum breui ſumma librū illum Euſebij in compēdiū redegiſſe, ipſumq; opus poſtea, Martyrologium eſſe dictū, ac Hieronymi nomine nuncupatum. Hęc aūt, etſi ſatis eſſe videantur ad prędictarum litterarū impoſturam arguendā: tamē quò nullus remaneat dubitādi locus, & cūcta ſint toto cęlo lucis veritate perſpicua, agè de reb. ſingulis in eis contentis paulò fuſius diſſeramus.

DE FIDE EPISTOLARVM, quæ Chromatij, Heliodori, & Hieronymi nomine inſcripta ſunt. Cap. VII.

QVOD pertinet ad epiſtolam Chromatij & Heliodori epiſcoporū nomine ad Hieronymū ſcriptā, in primis ex eiuſdē inſcriptione impoſturā facilè deteges, ſi illorū temporum loquendi generis habueris rationem: dū in ea prędicti epiſcopi, imò ipſa ſynodus (ſynodi enim, quam prætexunt, nomine ſcribere profitentur) ipſum Hieronymum presbyterum appellant Patrem: cuius quidē nomenclaturę nullum prorſus penes illorū temporum ſcriptores exemplū inuenies, ut in inſcriptione litterarum, epiſcopi, uel ipſa ſynodus presbyterum cuiuſvis meriti dicant Patrem, cùm alioqui & ampliſſimarum ſedium epiſcopos & patriarchas nō niſi fratres conſueuerint appellare. Habetur mentio in eadem epiſtola de quodam concilio totius Italię epiſcopis Mediolani Theodoſio Imp. pręſente coacto. uerùm iſtud commentū eſſe, nō dubites. qui enim fieri potuit, ut tam celebris ſynodus ſic è ſcriptorū monumentis exciderit, ſic ſilētio fuerit obuoluta, ut nullus illorū temporū ſcriptorū, quorum ſanè haud exiguus fuit numerus, nec nominetenus eius meminerit? Sed hæc manifeſtiora reddentur, ſi lucubrationem Hieronymi tēporis exacta ratio habeatur. Quando, rogo, uolunt illā ſynodum corā Theodoſio Mediolani cōgregatam? num cū primum, aduerſus Maximum tyrannū pugnaturus, Conſtantinopoli anno decimo ſui Imperij in Italiam uenit? certè id dici nō poſſe, quę S. Hieronymus ſcribit, uehementer repugnāt: dum enim in lib. de ſcriptorib. Eccleſiaſt. ad calcē, cūctas, quas hactenus uſq; ad annū 14. eiuſdem Theodoſij Imp. elaboraſſet lucubrationes recenſet; nec uerbum quidem de conſcripto, uel à ſe translato libro illo de Martyribus habet. quem ſtatim poſt illam ſynodum ſcriptum eſſe, illę ipſę recitatę epiſtolę indicant: ex quibus ſatis apparet, dictam ſynodum commentitiā ad primū Theodoſij Mediolanum aduentum non poſſe referri. Quòd ſi ad ſecundū aduentum eius (bis tantùm poſt adeptū Imperium in Italiam ueniſſe certum eſt) quando iterum ad expugnandum Eugenium tyrannū ex Oriente in Italiam deſcēdit, eādem ſynodum Mediolani celebratā eſſe dixerint: certè ratio tēporum contradicit. Deſcēdit Theodoſius in Italiā cum exercitu, anno decimo ſexto, eodemq; ultimo ſui Imperij. decernenſque cum Eugenio, ſexta die Septēbris, illū obtinuit, inde Mediolanum ſe contulit; quę autē tunc ab eo illic ſunt facta uſq; ad diem 17. Ianuarij, qua ex hac uita migrauit, Ambroſ. ea oratione, quam habuit in eius funere, & alij illorum temporum ſcriptores exactè deſcribunt, adeò ut nullum eiuſmodi cogendi concilium reliquum fuiſſe tempus, appareat. Ex his itaq; totum illud commentum de litteris ex prædicta ſynodo datis, alijſq; rebus, quæ ijſdē cōtinentur epiſtolis, planè clara luce detegitur: ut quod in illis habetur de Gregorio epiſcopo Cordubēſi, matutinas ac ueſpertinas Miſſas agente: Auguſtinus etenim, qui ijſdē tēporibus uixit, id tātùm quinta feria maioris hebdomadę in Cęna Domini in Eccleſia catholica fieri conſueuiſſe, teſtari uidetur, ſcribens ad Ianuariū epiſ. 118. c. 5. licet ſciamus, olim tēporibus Cypriani, matutinū ac ueſpertinū ſacrificium in Africa offerri, in uſu fuiſſe, ut idem Cypr. teſtatur ad Cæcilium ſcribēs epiſt. 63. edit. Pam. quem morem apud Aegyptios tantùm perſeueraſſe, auctor eſt Sozom. hiſt. lib. 7. c. 19. Deprehēditur & in eo de Gregorio impoſtura, dū dicitur, ipſum etiā ieiunij tēpore celebraſſe natalitia martyrum. diuerſam quippe ab his fuiſſe Eccleſię conſuetudinē, teſtantur antiqui canones, ut Concil. Laodic. c. 51. apud Mart. collec. c. 48. & 33. q. 1. non licet in quadrag. Quòd inſuper tā in dicta epiſcoporū epiſtola, quàm in ea, quę ad eoſdē Hieronymi nomine reddita habetur, Euſebius epiſcopus Cęſareę ſanctitatis elogio cōmēdatur: pro monſtro quidē habetur. Etenim etſi olim ſanctitatis titulꝰ cōmunior eſſe uideretur, ut nō ſolū (ut hodie) illis tribueretur Chriſtianis, qui ita functi in cælo regnant cū Chriſto; ſed & quibuſcūq; laudabilioris uitę fidelibus: datū tamen aliquādo homini hæretico, nemo dicere iure poterit. At uerò quibus titulis idē Hieronymus Euſebiū ipſum nominare conſueuerit, ab ipſo audiamus: qui ad Pammachium ſcribens epiſt. 65. hæc de eo: Impietatis Arij apertiſſimꝰ propugnator eſt, &c. in fine etiam plura habet in eandem ſententiam in Apologia aduerſus Rufin. libr. 1. hæc de eodem: Euſebius epiſcopus Cæſarienſis Arianæ quondā ſignifer factionis. & lib. 2. eundem principem Arianorum appellat. idem ad Cteſiphontē agens de ſcriptis ipſius: Eum (inquit) fuiſſe Arianum, nemo eſt qui neſciat. & ad Mineruium epiſt. 152. ipſum erraſſe in dogmatū ueritate, apertè teſtatur. Ecce tibi quibus titulis; & quàm diuerſis à pręconio ſanctitatis Euſebius à Hieronymo nuncupetur, ut ex his ſaltē liquidò cognoſcas, aliū lōgè diuerſum à Hieronymo fuiſſe epiſtolæ illius auctorem: quem

(etſi

etſi aliud non eſſet, ac cætera de eodem conſentirent) ab eo eſſe longè diuerſum, ex dicendi ſtylo, non eſt qui eam epiſtolam legẽs, facillimè nõ cognoſcat. hæc de uerbis. Quòd ſi res ipſas in ea cõſcriptas diſquiras, magis magisq; impoſturã ĩtelliges. ſi enim uera ſunt, quæ inter Conſtãtinũ Auguſtum, & Euſebium acta idẽ auctor enarrat; quę tanta modeſtia in Euſebio, qui ſuarũ laudũ egregius prædicator ſemper eſt uiſus, ut illa ſilentio præterierit, cùm eadem ſæpius repetẽdi, quoties agit de libro à ſe de Martyribus ſcripto, opportuna ſe daret occaſio? cõſueuit enim ipſe res à ſe cũ Conſtantino geſtas, narrare, extollere, eademque ſępius inculcare, ut de uit. Cõſtantini. lib. 2. c. 44. & 45. lib. 3. cap. 57. 58. 59. & 60. & lib. 4. c. 33. 34. & 35. Quòd demum auctor (quiſquis ille fuerit) in eadem epiſtola excipit de kalendis Ianuarijs, quaſi ea die nullus paſſus ſit Martyr: q̃ mendax ac friuola ea ſit de kalendis exceptio, cõſule quæ inferius notantur die 1. Ianu. B. Hæc iã ſatis (etſi alia quoque ſupereſſent) ad coarguendam prędictarũ epiſtolarũ falſitatẽ ſufficere exiſtimamus.

DE ANTIQVO MARTYROLOGIO Romano ſæpius aucto. Cap. VIII.

PVTARVNT nonnulli (ut uidimus) primum omniũ Martyrologij ſcriptorẽ Euſebium fuiſſe: quẽ quidẽ nec Martyrologium ſcripſiſſe, ex eiuſdẽ auctoris ſæpe iterata atque teſtata ſentẽtia ſuperius demonſtrauimus; ab ipſo enim acta ſanctorum Martyrum copioſiſſimè fuiſſe conſcripta, & nõ compendioſam de illis narrationẽ, ut cõmuni loquendi uſu Martyrologium dici poſſit, ſatis eſt ſuperius declaratum. Quòd ſi ob id tantùm, quòd ſcripſerit res geſtas Martyrum, Martyrologij auctor dicendus eſt: cur non potius eadem ex cauſa in eo genere S.R.E. Protonotarijs primæ ſunt deferendæ, ijdemque dicendi, conſcribendi Martyrologij primi auctores? ipſi enim (ut in noſtræ narrationis exordio dictum eſt) initio naſcentis Eccleſiæ ſub Clemente Romano Pontifice id locupletius ac diligentius præſtiterunt: quorum etſi exciderint cõmentarij: nomina ſaltẽ Martyrum, quę in Romano Martyrologio hactenus recenſita reperiuntur, integra remanſiſſe, nemo negarit unde merito, iureq; dicere poſſimus, non à Hieronymo, non ab Euſebio, ſed ab ipſis S.R.E. Protonotarijs, iam inde à temporibus S. Clementis Papę Romanum Martyrologium originem ducere, & initium auſpicari: quod diuerſis tẽporibus (ut auctus eſt ſubinde Martyrum atque aliorum ſanctorum numerus) incrementum accepit, ac in primis ex ſcriptione illa Hieronymi, quam Caſſiodo. ubi ſupra cap. 32. appellat epiſtolam; per breuẽ certè fuiſſe libellum, Vſuardus in ſui Martyrologij præfatione teſtatur: putamus etenim, etſi non antea, tunc ſaltem Orientalis Eccleſię Martyres eidẽ acceſſiſſe: quos enim ex Euſebio Martyres Hieronymus ſummatim collegit, maiori ex parte fuiſſe Orientalis Eccleſiæ, facilè poteſt intelligi. Quodnam verò, qualevè fuerit Martyrologium Romanum ſic auctũ, S. Gregorius Papa, ſcribẽs ad Eulogium epiſcopũ Alexandrinum epi. 29. li. 7. ind. 1. exactam in hæc uerba reddidit rationem: Nos (inquit) penè omnium Martyrum, diſtinctis per dies ſingulos paſſionib⁹, collecta in uno codice nomina habemus: atq; quotidianis diebus in eorũ ueneratione Miſſarum ſolemnia agimus. non tamen eodẽ uolumine, q̃s qualiter ſit paſſus, indicatur, ſed tantùm locus, & dies paſſionis ponitur. unde fit, ut multi ex diuerſis terris atq; prouincijs per dies (ut prædixi) ſingulos, cognoſcãtur martyrio coronati. Sed hæc habere uos beatiſſimos, credimus. hactenus Gregorius; qui dum ait, ſe exiſtimare eandem collectionẽ Martyrum, quam nos Martyrologiũ dicimus, ęquè ac Romę reperiri apud Eulogium epiſcopum Alexandrinũ, & alios collegas, ſatis inſinuare uidetur, fuiſſe in uniuerſali Eccleſia hac etiã ex parte declaratã communionem ſanctorum, ut quos Romana coleret, eoſdem & cæteræ longè poſitæ uenerarentur Eccleſiæ. Hoc ipſum ſimplex abſque alio additamento Romanũ Martyrologium, idemq; perbreue, in quo tãtum nomina Martyrũ, loc⁹, ac dies paſſionis poſiti haberẽtur, eſt illud ipſum, cuius meminit Ado in ſui Martyrologij præfatione his uerbis: Huic operi, ut dies Martyrum ueriſſimè notarentur, qui confuſi in Kalẽdarijs ſatis inueniri ſolẽt, adiuuit nos venerabile & perantiquũ Martyrologium ab urbe Aquileia cuidam ſancto epiſcopo à Pontifice Romano directum. & mihi poſtmodum à quodã religioſo fratre, aliquot diebus, præſtitum: quod ego diligenti cura tranſcriptum, poſitus apud Rauennam, in capite huius operis ponendum putaui. hæc Ado. porrò in omnibus, quæ uiderim Martyrologijs Adonis impreſſis, illud ipſum Roma acceptum deſideratur. Egregiam certè, ac uiris eruditis dignam optatamq; nauaſſet operam Moſander, ſi eiuſmodi illuſtre uetuſtatis monumẽtũ, quod in ſuo manuſcripto Adone haberi teſtatur, unà cum ipſo Martyrologio Adonis, quod poſt Surium ad ſeptimum tomum ſanctorum Sãctorum adiecit, edidiſſet. Cęterum poſt hæc Romana Martyrologij diuerſa eſſe cœperũt exẽplaria, quorum alia abſque additamento, in eadem, qua ſunt ſcripta, ſimplicitate, remanſerunt; alia autẽ alias ac diuerſas in dies acceſſiones acceperunt; ac in primis, ut nõ tantum (quod habet Gregorius) ipſa nomina Martyrum, diem, locaq; paſſionum contineret: ſed (quod deſiderari uidebatur) quid quis ſit paſſus, ſæpe perbreuiter narraretur, auctumq; inſuper eſt ſanctorum numero, alijs ſuperadditis martyribus & cõfeſſoribus, cùm diuerſarum Eccleſiarum particulares Martyres, quorum annua

celebritate natalitia agerentur, Martyrologio illi antiquo coniungerentur. Cum autem non æquè omnes ab omnibus adderentur Eccleſijs (de omnib' enim omnium Eccleſiarum Martyrib' ſimul agere, viſum eſt nimis ꝓlixum atq; laborioſum) inde accidit, ut quot eſſent Eccleſiæ, totidem ferè haberẽtur Romani Martyrologij exemplaria, eademq́ue inter ſe diuerſa. nam (quod ſatis ſit in exemplum adduxiſſe) Eccleſia principis Apoſtolorum in Vaticano, diuerſo à cæteris Vrbis Eccleſijs, prædicta ex cauſa, utebatur Martyrologio, quod manuſcriptum in eiuſdẽ Eccleſia bibliotheca hactenus aſſeruatur. Verùm cùm non tãtum eſſent inter ſe diuerſa, ſed mirum in modum deprauata: optimè cõſultum eſt, ut ſicut catholicę fidei unitate oẽs eccleſię unum corpus, ſunt ĩ Chriſto ſub uno uiſibili capite coagmentata: ita etiam vno eodemq; emendato, ex alijsq; aucto utentes Martyrologio, eadem communione ſanctorum, uno eodemq́ue ritu, ac uno ſpiritu pariter omnes in ſanctis ſuis Deum collaudarent. Scimus in eo reſtituẽdo piorum ac eruditorum uirorũ ſudaſſe ingenia, ſummaque adhibita diligentia, antiquorum multiplicium exẽplariorum collatione, qui irrepſiſſent errores ac menda, eſſe emaculata atq; purgata: ita tamen, ut ab illo antiquo ſimplici ac minus affectato dicendi genere (quantùm licuit) recedere non placuerit: tantum etenim uenerandę antiquitati noueris eſſe tributum: ut non uerba, ſed errores diſplicuiſſe cognoſcas. Habentur in eo ex omnibus Chriſtiani orbis prouincijs collecti Martyres. ipſa etenim Romana Eccleſia, quæ Apoſtolica auctoritate cæteris præeſt, & materna charitate fideles omnes ſuos filios eſſe nouit, non tantùm Romæ paſſus Martyres cenſuit eſſe ſuos ſed omnes vbique gentium ſe cum dolore peperiſſe cõgaudens, materno ſouet amplexu, & quos ſcit coronis triumphalibus auctos, in cæleſti gloria collocatos, debito religionis obſequio venerantur. Verùm non datur ſigillatim ſingulorum nomina recenſere, quòd (ut ait S. Greg. homil. 27. in Euang.) ipſi ſancti Martyres Deo numerabiles nobis ſuper arenam multiplicati sũt: quia quot ſint, à nobis cõprehendi non poſſunt: nouit enim eos tantùm ille, qui (ut habet pſal. 146.) numerat multitudinem ſtellarum, & omnibus eis nomina uocat; tum etiam quòd ex inſtituto antiqui ritus Eccleſiæ, breuitati eſſet conſulendum. Nec eſt præterea, quod quis miretur, ſi in eodẽ ipſo, de quo agimus Romano Martyrologio, clariſſimos illos Martyres uideat prætermiſſos, quos noſtro ſeculo, ob tuendam, propagandamq; catholicam fidẽ pœnas atrociſſimas, ſi qui alij olim Martyres, in Anglia potiſſimum atque in Galijs ab hæreticis paſſos, & in cęlum (ut par eſt credere) inter alios Martyres æquali ſcimus triumphi gloria cooptatos: nec inſuper illos inueniat recẽſitos, qui uelut tonitrui filij, in ſimilitudinẽ fulguris coruſcãtis nouo Orbi Euangelico lumine illuxerũt, ac fidei cauſa martyrium ſubiere. Non enim (ut apparet) fuit in præsẽs Romanæ Eccleſiæ inſtitutum, nouũ conſcribere Martyrologium, ſed uetus (ut diximus) ex ueteribus exẽplaribus reſtituere. De quo etiam illud neceſſariò lectorem monendum putamus, Romani Martyrologij triplicem hactenus in Vrbe eſſe factam editionem, eiuſq; primam & ſecundam eſſe mẽdoſam, nec ſatis dignam, quę iterũ pręlo tradatur: quod, cuius culpa acciderit, libentius ſilentio præterimus. Tertia editio purior eſt atque ſyncerior, facta anno Domini Milleſimo quingenteſimo octogeſimo quarto: illi enim tantùm, ut legitimæ atque germanæ, acceſſerũt litterę Apoſtolicæ, datæ die 14. Ianuarij, eodem anno: cui & ſi ex noſtris Notationibus leuis certè aliqua acceſſit emendatio, uel ſi quid additum reperitur (quod ſemel tantùm, uel iterum factum inuenies) id nos eius, cuius ſumma eſt in Eccleſia auctoritas, conſtanti uoluntate feciſſe, intelligas.

DE CAETERIS ANTIQVIS Martyrologijs. Cap. IX.

ET ſi hac in re noſtrum præcipuum inſtitutum ſit de Romano duntaxat Martyrologio agere: tamen ab eo alienum non putamus, ſi ſummatim & reliquorum meminerimus, cùm præſertim eadem omnia ab ipſo ducant originem, ab eoque, ueluti è fonte riui, dimanent. Habet (ſi quis plura quærat) eius argumenti luculentam, piamq; ualde ac eruditam lucubrationem R. D. Ioannis Molani Theologi Louaniẽſis, quam in ſecunda ſui Vſuardi editione poſuit appendicem. De Martyrologijs titulo prænotatam, de qua illud, quod dignum admiratione uidetur, lectorem commonendum putamus. Cur nempe ille de cũctis Martyrologijs eruditam inſtituens tractationem, de Romano tamẽ Martyrologio agere prætermiſerit? Id quidem non iniuria, uel (quod procul abeſt à uiro pientiſſimo dolo malo factũ noueris: ſed quòd exiſtimauit Romanam Eccleſiam non alio, quàm Vſuardi uti Martyrologio: id enim ipſe teſtatur eodem libello cap. 4. ſicq; agens de Martyrologio Vſuardi, ea ratione & Romano ſatisfactum putauit. credidit enim nullum aliud reperiri Romanum Martyrologium ab eo, quod typis excuſum Venetijs, ſcriptum, ẽmẽdatum, editumq; habetur, auctore Alexandro de Peregrinis presbytero Brixienſi. Præterierunt enim Molanum quamplurima antiqua man. ſcripta Romani Martyrologij exemplaria, ex quibus, quodnam, qualevè eſſet germanũ ipſum Romanum Martyrologium intelligere certius potuiſſet. tolerabilis quidem & uenia dignus error; cùm ipſe tam longe poſitus ea neſciuerit, quę illi, qui Romæ agũt, uix magno labore peruigili diligentia, & ſumma ſunt induſtria cõſecuti.

Sed de

Sed de his hactenus. iam ad inſtitutum redeamus. Poſt Martyrologium Romanũ, quod æquè & Hieronymi nomine olim editum reperimus, illud Bedæ primo loco ponitur, de quo auctor catalogi ſcriptorũ eius, qui habetur excuſus poſt præfarionem eiuſdem Bedę li. de temp. hęc ait. Martyrologium ſcripſit de natalitijs ſanctorum dieb. in quo omnes, quos inuenire potuit, non ſolùm qua die, verùm quo genere certaminis, vel ſub quo iudice vixerint, diligenter adnotare ſtuduit. hęc ibi. Mea quidẽ ſentẽtia nihil aliud Beda feciſſe videtur, niſi ꝙ Romanum Martyrologiũ, cuius (vt vidimus) S. Gregorius meminit, in Angliã per Auguſtinum vel ſucceſſores allatum aliquibus additionibus auxit, quas aliquanto prolixiores fuiſſe, argumento ſunt ea, quę ex eodẽ recitat Amalarius de offi. Eccleſ. lib. 2. c. 24. & de ord. Antiph. c. 28. aliquot tñ dies nominib. Martyrum vacuos reliquiſſe (cauſa aũt ignoratur) eosq; Flori additamẽtis ſuppletos, Ado in ſui Martyrologij p̃fatione teſtatur. meminit eiuſdẽ Flori Vſuardus, necnon & Sigebert. de vir. illuſtr. c. 94. fuit monachus ordinis S. Benedicti in monaſterio S. Trudonis Leodienſis diœceſis, vt teſtatur Trithem. de vir. illuſtri. ord. S. Bened. c. 44. Poſt Bedam, ac Florũ, poſt annos circiter ſeptuaginta, temporib. Caroli Magni, Vſuardus, & ipſe monachus ordinis S. Benedicti, natione Gallus (vt de eodẽ tradit Trithemius) ſcripſit Martyrologiũ, & quod ab alijs prętermiſſum vidiſſet, adiecit: id. n. ipſe ſua pręfatione teſtatur, dũ ait: Venerabilium, Hieronymi. ſ. & Bedę presbyterorum pijs quãuis & ſuccinctis ſuper hoc prouocabat deſcriptis, quorũ prior breuitati ſtudẽs alter verò quamplures calẽdarũ dies intactos relinquẽs, multa inueniuntur huius operis pręterijſſe neceſſaria: quos tñ ſecutus, cenſui, & Flori memorabilis viri latiora iam in eo ipſo negotio ſequi veſtigia, pręſertim in ſecũdo eiuſdẽ libro, ibi. n. multa, quæ in priori omiſerat, & correxit, & addidit. & ſi quid pręter quod ab illis accepi, hoc tempore auctum, vel mutatum eſt, ſagaci à me indagine id perquiſitum, agnoſci poterit. hęc Vſuardus, quibus conſtat non tantùm cæterorum antiquorum Martyrologia ab eo fuiſſe per ſuum aucta, ſed etiã emendata. Poſt annos ab his circiter quinquaginta Vuãdelbertus diaconus, & monachus Prumiẽſis Cœnobij, qui claruit ſub Lothario Imp. anno Domini 850. inter illorum temporum poetas nõ ignobilis, heroico carmine Martyrologium ſcripſit, cuius meminit Sigebert. de vir. illuſtr. c. 130. & Trithem. pluribus lib. de vir. illuſtr. ord. ſanct. Bened. c. 36. putatur illud ipſum eſſe, quod apud Bedæ tomum primum legitur ſub titulo Ephemeridum Bedę: ſed cùm in eo nonnulla recenſeantur, quæ poſt Bedę tempora cõtigerunt, certè Bedæ non eſſe, exploratum habetur. Poſt prędictos Ado epiſcopus Treuerenſis vir laudatiſſimus, qui claruit temporib. Gregorij Papæ ſeptimi, & ipſe locupletius ſcribens Martyrologium, nõ tantùm, quæ ab alijs viderentur prætermiſſa, ſuperaddidit; ſed & quæ à cæteris breuius dicta eſſent de paſſionibus martyrum, fuſius enarrauit. Qui autem poſt hæc diuerſis temporibus in eodem ſcribendi genere uerſati ſint (quoniam de antiquioribus tantùm agere animus eſt) qui ſcire cupit conſulat prędictum Molani libellum. Cęterum ſi quis horum omnium, quæ à nobis ſunt recenſita Martyrologia, & quę poſtea acceſſerunt, originem petat, & ad ſuum principium reducere velit: omnia è Romano, uelut ex trunco ramos, producta eſſe, cognoſcer. quæ etiam ſi (ut de fluminibus accidit, quę cùm è ſuo fonte modica ſcaturigine fluant, licet maiorum fluminum acceſſione turgeſcant, tamen nomen, quod ab eo acceperant, non tantùm non amittunt, ſed communicant cęteris) ſic à ſuo principio nomen ſumerent: prædicta omnia, non Hieronymi, non Bedæ, vel Flori, non Vſuardi, Adonis, aliorumvè nomine eſſent inſcribenda, ſed Romani Martyrologij ab hoc, vel illo aucti, eſſent potius titulo conſignanda.

DE FALSIS HAERETICORVM Martyribus, eorundemq́; Pſeudomartyrologijs. Cap. X.

HIS iam de Romano Martyrologio enarratis, & è claris puriſq; Eccleſiæ catholicę fontibus ductis, ac quæ quiſque pius ſequi debet, oſtenſis: non ab re fore exiſtimamus, imò operęprętium ducimus, ſi & de falſis martyribus, atque pſeudomartyrologijs ab hæreticis ſcriptis agamus. ac primum oſtendamus, nuſquam gentium niſi in Eccleſia catholica eſſe cum corona martyrum. Haud longior, vel ambigua de huiuſmodi quæſtione diſputatio eſſe poteſt, quam Apoſtolus, iam prolata ſententia, definiuit, dum ad Corinthios ſcribens 1. cap. 13. hæc de ſe ipſo (ne cuiuſuis meriti ſibi homo blandiatur) ait: Si tradidero corpus meum ita vt ardeam, charitatem autem non habuero, nihil mihi prodeſt. ſic ille, & non aliunde, quàm ex lege Chriſti, apud Lucam aientis cap. 11. Qui non eſt mecum, contra me eſt; & qui non colligit mecum, diſpergit. In eandem ſententiam plura in conſtit. Clement. lib. 1. cap. 9. ſed audiamus quid de his ſcribat S. Cyprianus ad Antonianum epiſt. 52. edit. Pam. Si (inquit) ab Eccleſia durè & crudeliter ſegregatus, ad gentiles ſe vias & ſecularia opera conuertat, vel ad hęreticos & ſchiſmaticos, reiectus ab Eccleſia, tranſeat, vbi & ſi occiſus propter nomen poſtmodum fuerit extra Eccleſiã conſtitutus, & ab vnitate atque charitate diuiſus, coronari in morte nõ poterit.) & in fine: Apoſtatę verò & deſertores, vel aduerſarij, & hoſtes, & Chriſti Eccleſiam diſſipantes, nec ſi occiſi pro nomine foris fuerint, admitti, ſecũdum Apoſtolum

poſſunt ad Eccleſię pacem, qñ nec ſpiritus, nec Eccleſiæ tenuerunt vnitatē. hæc ibi. idem ad Cornelium Papā epiſt. 54. Idoneus (inquit) eſſe nō poteſt ad martyriū, qui ab Eccleſia non armatur ad prçlium. &c. & ad eundē epiſt. 57. Non eſt, qꝑ ſibi in confeſſione nominis blandiatur, cùm cōſtet, ſi occiſi huiuſmodi extra Eccleſiam fuerint, fidei coronam nō eſſe, ſed pœnā potius eſſe perfidię, nec in domo Dei inter vnanimes habituros eſſe, quos videmus de pacifica & diuina domo furore diſcordię receſſiſſe. hęc & alia in eandē ſententiam ad Iubaianū epiſ. 73. de ora. Dominica, & de vnit. Eccleſiæ ſæpius ingerit. vt cū ait: Eſſe Martyr non poteſt, qui in Eccleſia non eſt: ad regnum peruenire nō poterit, qui eam, quæ regnatura eſt, derelinquit. & paulò poſt: Cum Deo manere nō poſsūt, qui eſſe in Eccleſia Dei vnanimes noluerunt: ardeant licet flāmis, vel ignib. traditi, vel obiecti beſtijs animas ſuas ponant; nō erit illa fidei corona, ſed pęna pfidię, nec rçligioſę virtutis exitus glorioſus, ſed deſperationis interitus. occidi talis poteſt, coronari nō pōt. hæc Cyprianus, & alia plura eodē argumēto. eadē Optatus Mileuit. contra Parmenian. li. 3. cū ait: Si ſupra memoratos uideri Martyres vultis, probate illos amaſſe pacem; in qua prima ſunt fundamēta martyrij, aut dilexiſſe Deo placitā vnitatē, aut habuiſſe cum fratrib. vnitatem, ſine qua nullum, vel nomine pōt, vel re eſſe martyrium &c. hæc ipſa S. Auguſtinus agēs cōtra Donatiſtas ſexcentis ferè locis inculcat, quos breuitatis cauſa enumerare prætermittimus. hęc Ioannes Chryſoſt. & Hieronymus dixere, ac omnes quotquot fuerūt in Eccleſia catholici Patres. Sed quid amplius? Dei Eccleſia ſicut omnes reſpuit hęreticos pſeudomartyres, ſic nō omnes recipit cōmunionis catholicę qui vidētur Martyres, ſed eos tantum, quos ſicut fide, ita & charitate nouit eſſe probatos. nā & in his multę ſubeſſe poſſunt cauſę ſubeūdi martyriū, quæ Deo diſplicēt, quales erāt illi, quorū meminit S. Auguſtinus in Breuic. colla. diei 3. c. 13. in eandem ſentētiā S. Hieronymus in cōment. in epiſt. ad Galat. lib. 3. c. 5. hæc ait: Vide quantū bonū ſit charitatis: ſi ita martyrium fecerimus, ut noſtras uelim⁹ ab hominib. reliquias venerari: ſi opinionē vulgi ſectātes intrepidi ſanguinē fuderimus, & ſubſtantiā noſtram vſq; ad mēdicitatē propriā dederimus; huic operi nō tam præmium, q̄ pęna debetur, & perfidiæ magis tormēta ſunt, q̄ corona victorię. hęc ibi, & eadē ferè infra c. 4. A cultu taliū pſeudomartyrum auocat fideles cōciliū Laodicenū can. 34. itemq; conciliū Carthaginenſe primū can. 2. his verbis: Martyrū dignitatē nemo profanus infamet, neq; ad paſſiua corpora, quæ ſepulturę tātū propter miſericordiā eccleſiaſticā cōmendari mandatū eſt, redigat, vt aut inſania præcipitatos, aut aliquo tali pacto, aut alia rōne peccati diſcretos, nō rōne vel tēpore cōpetenti, quo martyria celebrātur, Martyrū nomine appellet. At ſi quis ad iniuriam Martyrū, claritati eorū adiūgat infamiā: placet eos, ſi laici ſint ad pęnitētiā redigi, aut ſi ſunt clerici, poſt cōmonitionē, & poſt cognitionē honore priuari. Vniuerſi dixerūt: Rectè ſtatuit ſanctitas veſtra. hoc & ſingulis cōcilijs ſtatutū eſt. hactenus cōcil. Carth. temp. Cōſtantis filij Cōſtantini Imp. Docuerunt hoc ipſum exemplo & ipſi ſancti Martyres, qui ad vltimū vſq; ſpiritū cū hæreticis, qui Chriſtianæ fidei cauſa eodē detinebātur incluſi carcere, licet breui ſuppliciū ſubituri martyrij, cōmunicare vel ſaltē verbo recuſabāt, vt teſtatur Apollinaris Hierapolis epiſcopus antiquus Theologus apud Euſeb. hiſt. lib. 5. c. 15. in fi. Cùm autem viderēt hæretici Catholicā Dei Eccleſiā ſpiritualib. chariſmatib. affluentem, innumeriſq; ſanctorum Martyrū trophęis nobilitatā: eius gloriā æmulātes, & ipſi Martyres fingere, pſeudomartyres habere, & falſa Martyrologia cōſcribere ſtuduerūt. Qui eiuſmodi laborarūt inſania, fuerūt in primis Marcionitę, ac ſubinde Cataphrygæ, qui & Mōtaniſtæ ſunt appellati; de quib. idem qui ſupra Apollinaris hæc ſcribit: Cùm iam omnia illorum argumenta, quæ ſupra poſuimus, ſint penitus cōfutata, & nihil habeant, quod dicant amplius; ad Martyres confugiunt; ſeq; affirmant complures habere Martyres; atq; hoc certum argumentum eſſe virtutis & potentię, q̄ eſt in prophetico illorū ſpiritu. Cęterum iſtud (vt videt̄) à veritate alieniſſimū eſt: etenim nō pauci aliarū hæreſum propugnatores permultos venditant ſe habere Martyres; nō tñ propterea illis cōſentiemus; neq; illos veritatē penes ſe habere, fatebimur. Qui primi ex Marcionis hęreſi Marcionitæ vocati ſunt, per multis ſe Chriſti martyrib. abūdare prædicant: ſed tñ Chriſtum ipſum (vti veritas poſtulat) minimè cōfitentur. hæc ille apud Euſeb. hiſt. lib. 5. c. 15. Porrò ijdem aduerſus quos ſcribit, Cataphrygæ, quò maiorem martyrū numerū coagmentarent, quaſi ex Paracleto iactabant, non eſſe fugiendum tempore ingruētis perſecutionis, vt habes non tātùm expreſſum, ſed & defenſum à Tertulliano, dū & ipſe ijſdē mali ſpiritus agitaretur furorib. eo libro, cuius eſt titulus, De fuga in perſecutione. Cęterùm quales fuerint eiuſmodi nebulones, qui martyrij gloriā venabātur, ſatis ſit in p̄ſentiarum in exemplum adducere Alexādrū pſeudomartyrē, de quo Apollonius clarus inter antiquos ſcriptores eccleſiaſticos, hæc ſcribit apud Euſeb. hiſt. lib. 5. c. 17. Vt nō de pluribus verba faciamus, dicat nobis ipſa prophetiſſa de Alexādri facinorib. qui ſe Martirē prædicat, & quē ipſa conuiuio excepit familiariter. quē etiam alij cōplures adorāt, cuius latrocinia & alia flagitiorū genera, pro quib. debitas pęnas perſoluerit, nihil noſtra intereſt cōmemorare, pręſertim cùm in ipſas tabulas publicas ſatis accuratè relata ſint. &c. proſequitur ſcelerū eius lōgiorē hiſtoriā. Eiuſmodi erant & pſeudomartyres Nouatiani, in

quos

quos ſæpè Cyprianus inuehitur. Quid memorem Euphemitas hæreticos, qui ob multitudinem ſuorum pſeudomartyrũ, Martyrianos ſeipſos cognominarunt? agit de his Epiphan. in panar. hæreſ. 80. Norunt omnes & Donatiſtas, quibus etſi tempore pacis Eccleſiç deficeret perſecutor, adeò inſani martyrij gloria capti erant, vt ſpontanea deligerent præcipitia vel mille modis aliunde ex induſtria neces voluntarias comparatas oppeterẽt, de quibus Optatus Mileuitanus, Auguſt. ſæpiſſimè, ac etiam Theodoretus ſcripſerunt. Habuerunt & Ariani pſeudomartyres, inter quos excelluit execrandus ille carnifex Georgius pſeudoepiſcopus Alexandrinus, de quo ſcribit Epipha. in panar. hæreſ. 76. contra Anomæos. nec hiſce monſtris caruere Priſcillianiſtæ, at omnes recenſere, longum nimis eſſet. Sed diſſimulare non poſſumus dicere de hæreticis noſtrorum temporum, qui (proh dolor) apoſtatarum, ſacrilegorum, ſicariorum, flagitioſorum, turpiſſimorum, ac deniq; omnibus ſordibus inquinatorum hominum catalogum texentes, & ipſi pſeudomartyrologia conſcripſere, Augię planè ſtabulum. Sed quid mirum? habent, veſpæ ſicut & apes, fauos ſuos, etſi in cellularũ conſtructione illas omnino imitari videntur; tamen non ſicut illæ in vnam eandemq; domum conueniunt, carent.n. alueario, quia neſciunt vnitatem; nec inſuper mel, quod illuc inferant, habent; ac licet fauum ſummo labore confecerint; cellulas cellulis intexendo, tamen inanis, aridus, ac melle vacuus ſemper eſſe conſpicitur. Porrò fauus mellis in Eccleſiæ alueario tãtummodo reperitur, quem vnà cum parte piſcis aſſi poſt reſurrectioné Chriſto obtulerũt Apoſtoli, de quo & ſcriptum eſt in Cant. ca. 4. Comedi fauum cum melle meo: quem & à ſanctis Martyrib. in perſecutorũ rabie coagmentãdum (quod habet Iud. 14.) fauus ille mellis ex ore leonis à Samſone depromptus, typicè præmõſtrauit. Sic etenim fauus Eccleſiæ eſt melle plenus, vt ſcateat, ſic ſacris chariſmatibus affluẽs ac redũdans, vt effluat. Audi quid vertex ille theologorum S. Gregorius Nazianz. de catholicæ Eccleſiæ Martyribus dicat, ſcribens in Iulianum apoſtatam: Ab his dęmones pelluntur, & morbi curantur, quorũ apparitiones & prædictiones, quorum vel ſola corpora idẽ poſſunt, quod animę, ſiue manibus contrectẽtur, ſiue honorẽtur, quorũ vel ſolæ ſanguinis guttę, atq; exigua paſſionis ſigna idem poſſunt, quod corpora. hæc ille in Iul. orat. 1. ſed eodem argumento hæc locupletius in Cygneis carm. dum ait: Orbẽ igitur hunc penè totum, inſtar ſyderum ſerenis ſplẽdoribus, ſublimibus thronis, doctrinis, cætibus, concurſibus integrarum familiarum, hymnis conuenientib. colluſtrãt hi, qui iugulati, Chriſti glorioſi ſũt victores. eſtq; adeo frequẽs horũ luctæ certaminumq; veneratio, vt exiguus puluis, aut reliquię veterũ oſſium, totius ad honorẽ ſufficiat; & nonnullorum ſaltem appellationem reliquiarum omnem expertem ſcio locis certis inditam eſſe pro toto Martyre, quæ tamen eandem vim obtinuerit. ò rem prodigioſam? ſalutem affert ſola recordatio. quid ſi commemorem morborum, malorumq; dæmonũ purgationem incredibilem à ſepulchris profectã quæ meruerunt aliquando recipere, ſpirituum illorum incurſionibus reſiſtentia? talia ſunt meorum athletarum miracula. hæc Greg. vbi ſupra de ſummiſſ. animi, caſtitate, & temp. edit. Leuencl. Magna ſunt hæc. ſed quòd ad reliquias ſpectat, maiora his addimus: vt non tantùm tenuis puluis ex oſſibus martyrum, capillus, vel pannus vilis, aliaq; tenuiora eorundem Martyrum monumenta talia præſtent; ſed etſi ſuper illorum ſepulchra flores, vel alia huiuſmodi admoueantur, tantam ex his quæ intus ſunt ſacrę reliquię, virtutem hauriant, vt ad animarum, corporumq; ſalutem conſequendam, ac inſuper ad mortuos excitandos poteſtatem accipiant. eſt de his omnibus locuples teſtis S. Auguſtinus, qui de ciuit. Dei lib. 22. ca. 8. alijsq; in locis hæc fuſius eſt proſequutus. Sed adhuc maiora his accipe. Puluis ipſe, qui ſitu ſepulchrum obducit, vel circa ipſum iacens pedibus teritur, virtute Martyrum miracula ingentia edere conſueuit. quam ob cauſam Chriſtiani peregrinantes ad veneranda Martyrum ſepulchra, pro magno munere ſanctum illum colligere puluerem, ut magni pretij margaritas recondere, ſecum ferre, & ad conciliandam ſibi ſanctorũ martyrum gratiam domi aſſeruare conſueuerunt. habes de his egregium teſtimonium Gregorij Nyſſeni in orat. in laudem magni Martyris Theodori, in hunc modum dicentis: Si quis puluerem, quo conditorium, vbi Martyris corpus quieſcit, obſitum eſt, auferre permittat: pro munere puluis accipitur, atq; tanquam res magni pretij condenda terra colligitur, &c. porrò quot quantavè miracula ex puluere è tumulis ſanctorum collecto Deus operari conſueuit, conſule eum, qui hęc eſt ſæpè expertus, fidum teſtem Greg. Turon. lib. 2. de mirac. S. Mart. c. 1. lib. 3. c. 12. lib. 4. c. 32. & 33. & ſeq. de glo. Mart. lib. 1. c. 62. & lib. 2. ca. 24. 33. & 45. vbi admiranda reperies. Sed quod adhuc prædicta omnia ſuperare videtur: ipſum oleum, quod nec ſepulchra Martyrum tangit, ſed circa vel deſuper ipſa in lampadib. ardet, eandem omnino, quæ ex ſacro Martyris corpore manare conſueuit, gratiam miraculorum nanciſci ſolitum: iam plurima de ea re edita tam apud Græcos, quã Latinos exempla declarant. Habes id in primis egregiè teſtatum à Theodoreto in hiſto. SS. Patrum, Theophilis appellata c. 21. in Iacobo, vbi admiranda leges de lecytho olei ex lychnis ad Martyrum ſepulchra appenſis collecti. Venantius Fortunat. & ipſe, quam ex eodem oleo ſit gratiam conſecutus, egregiè carmine cecinit lib. 4. vit. S. Mart. in fin. cui & aſtipulatur Paul. diac. de

geſt. Longob. lib. 2. cap. 9. id generis complura narrat Greg. Turon. quæ ſuis temporibus acciderunt, vt lib. de glo. confeſ. cap. 3. & 9. idipſum de cera cap. 10. & 69. alijsque in locis. Hæc ſunt, quæ obiter, prædictorum occaſione, ex catholicæ Eccleſiæ fauis mella deprompſimus. Sed premant hæretici ſcilicet atque contorqueant veſparum ſuarum fauos aridos & inanes: non eſt quod vel ſaltem guttulam vnam diuinę virtutis in operatione miraculorum elicere valeant: ad ſtabiliendam enim fidei veritatem eiuſmodi ſigna atque prodigia ex ſacris Martyrum reliquijs Deus oſtendi voluit, ut pluribus docet S. Auguſtinus de ciuit. Dei libr. 22. cap. 9. & 10. à qua cum illi ſemel exciderint, his carere neceſſe eſſe, quis dubitat? Ad hæc mox illi, ex diuina ſcriptura comparata tergiuerſatione, vel potius honeſta fuga: Signa (inquiunt) non fidelibus, ſed infidelibus. Sic olim & Vigilantius, in quem Hieronymus: Nolo (ait) mihi dicas, ſigna infidelium ſunt: ſed reſponde: quomodo in viliſſimo puluere & fauilla neſcio qua tāta ſit ſignorum virtutumq; pręſentia. Sentio, infęliciſſime mortalium, quid doleas, quid timeas ſpiritus eſt immundus, qui hæc te cogit ſcribere, ſępe hoc viliſſimo tortus eſt puluere. hęc ille, & alia plura id generis. Eſto, ſigna ſint infidelium, quales nos eſſe iactatis: certè nobis illa debentur, qui falſis dogmatibus veſtris non credentes, adeò aduerſamur, veſtroſq; pſeudomartyres execramur exhibeantur ab illis illa diuina miracula, quę olim à ſanctis Martyribus, Gentilibus non credentibus, deteſtantibus, ac perſequentibus, vt crederent, benedicerent, atque adorarent ſunt exhibita. Si tantopere conamini, ut uobis aſſentiamur: vel vnum ſaltem ex tanta pſeudomartyrum turba diuinum miraculum editum demonſtrate. Sed quid? nunquid colligere poterunt ex ſpinis vuas, aut de tribulis ficus? certè ex ſententia Domini, non poteſt arbor mala bonos fructus facere. Sed habent non tantùm quod de ſuis ſic excuſent, ſed & de noſtris accuſent. cùm etenim ex ſanctis Martyribus prodimus certa fide teſtata miracula; quid ad hoc illi, niſi quę ipſorum patriarchę dixerunt in Chriſtum Dominum Scribę & Phariſęi: In Beelzebub principe dęmoniorum eijcit dęmonia? vt habet Matt. 9. Marc. 3. & Luc. 11. hęc eadem olim (vt auctor eſt S. Hieronymus in Vigilant.) impius Porphyrius, Iulianus apoſtata in Chriſtianos, hęc Eunomius hęreſiarcha, Vigilantius, Euſtatius Sebaſtenus, & Claudius Taurinenſis in catholicos, hęc denique noſtrorum temporum Agiomachi, feces hęreticorum vnà cum prędictis effutiunt. ſed ago gratias Chriſto meo, qui has & ipſe calumnias paſſus, pro ſe ſuisque Martyribus in ſacro Euang. apud Marcum c. 3. & Lucam c. 11 luculentam defenſionem inſtituere, & ad curandam tantam mentis inſaniam præſentaneum antidotum præparare dignatus eſt, quo vtinam miſelli iſti vterentur, vt aliquando tandem, licet ſerò, ſed ſeriò reſipiſcerent. Verùm de his ſatis, ac fortaſſe pluſquam inſtituti ratio patiatur: cùm non ſit meum conſilium in pręſentiarum de dogmatibus diſputare: id etenim cùm præſtiterint complures diſertiſſimi viri, tum præſertim R. D. Alanus Copus Anglicanæ Eccleſiæ ornamentum in hoc ſcribendi genere magna cum laude verſatus eſt, qui aduerſus huiuſcemodi Pſeudomartyrologos, piè admodū, diſertè valdè, ac luculenter noſtris temporibus ſcripſit.

DE IMMENSA MARTYRVM multitudine elogium Cypriani lib. de exhor. ad martyrium. Cap. XI.

SI igitur & nos dicati ac deuoti Deo viuimus, ſi ſupra iuſtorum antiqua & ſancta veſtigia iter facimus: per eadem documenta pœnarum, per eadem paſſionum martyria pergamus; hoc ampliorem gloriam computantes temporis noſtri, quòd cum vetera exempla numerentur, exuberante poſtmodū copia virtutis & fidei, numerari non poſſunt Martyres Chriſtiani, teſtante Apocalypſi & dicente: Poſt hęc vidi turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat, &c.

De eodem S. Gregorij Papæ elogium in homil. 27. in Euang.

Totum mundum, fratres, aſpicite: Martyribus plenus eſt. Iam penè tot, qui videamus, non ſumus quot veritatis teſtes habemus. Deo ergo numerabiles; nobis ſuper arenam multiplicati ſunt: quia, quanti ſint, à nobis comprehendi non poſſunt.

De Chriſtianæ fide tot Martyrum paſſione teſtata in controuerſiam amplius non deducenda S. Ambroſij elogium in ſerm. de SS. Nazario & Celſo.

Magni periculi res eſt, ſi poſt Prophetarum oracula, poſt Apoſtolorum teſtimonia, poſt Martyrum vulnera veterem fidem quaſi nouellam diſcutere præſumas, & poſt tam manifeſtos duces, in errore permaneas; & poſt morientium ſudores, otioſa diſputatione contendas. Veneremur ergo in ſanctorum Martyrum gloria fidem noſtram, &c.

EXPLI-

EXPLICATIO EORVM,
QVAE IN MARTYROLOGIO ROMANO
ad pronunciationem Lunæ pertinent.

IN hoc Martyrologio litteræ, quæ ordinatim ſupra ſanctorum hiſtorias ſunt diſpoſitæ, indicant ſingulis diebus totius anni, quota Luna ſit pronuncianda, ſuntque numero 30. quot nimirum ſunt Epactæ, ex quibus cyclus Epactarum compoſitus eſt; quarum hæc eſt ſignificatio. Littera a, ſignificat Epactam j, b, Epactam ij, c, Epactam iij, d, Epactam iiij. & ſic deinceps aliæ litteræ alias Epactas ſignificant; ut in appoſita tabella perſpicuum eſt, in qua ſingulis Epactarum numeris ſingulæ quoque litteræ reſpondent, modo maiuſculæ, & modo minuſculę. Vltima tamen Epacta non eſt ſignata nu-

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l
j	ij	iij	iiij	v	vj	vij	viij	ix	x	xi
m	n	p	q	r	ſ	t	u	A	B	
xij	xiij	xiiij	xv	xvj	xvij	xviij	xix	xx	xxj	
C	D	E	F	f	G	H	M	N	P	
xxij	xxiij	xxiiij	xxv	25	xxvj	xxvij	xxviiij	xxix	*	

mero arithmetico, ſed hac nota * cui reſpondet littera P, maiuſcula. Subſtituuntur autem huiuſmodi triginta litterę in locum 30. numerorũ Epactarum, ſecundum antiquam Eccleſiæ conſuetudinem, quæ loco Aureorum numerorum litteras ponebat, ne forte in Luna pronuncianda fiat error, & confuſio inter numeros cycli Epactarum, & numeros deſignantes, quot dies habeat Luna. Cæterum quamuis Martyrologium ſit conſtructum ex triginta litteris ſignificantibus triginta numeros cycli Epactarum: ad inueniendum tamẽ Lunæ coniunctiones, & dies Lunares,

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. detractis prius decem diebus, vſque ad finem anni 1699.

Aur.num.	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
Epactæ.	xxvj	vij	xviij	xixx	x	xxj	ij	xiij	xxiiij	v
Litt.Mart.	G	g	t	N	k	B	b	n	E	e
Aur.num.	16	17	18	19	1	2	3	4	5	
Epactæ.	xvj	xxvij	viij	xix	j	xij	xxiij	iiij	xv	
Litt.Mart.	r	H	h	u	a	m	D	d	q	

non utimur omnibus triginta, ſed tantum decem & nouem adhibemus, quot nimirum ſunt Aurei numeri, per quos huiuſmodi triginta litteræ & Epactę ęquantur, progrediunturque, & in quorum locum, ad oſtendendum quota ſit Luna, nouemdecim Epactę ſuccedunt, quemadmodum in propoſita tabella apparet, in qua decem & nouem Aureis numeris reſpondent totidem Epactę & litteræ, quę ab Idibus Octobris anni correctionis 1582. (detractis prius decem diebus) uſque ad annum 1699. incluſiuè, pro quo tempore tabella hæc compoſita eſt, aſſumendę ſunt, donec

ad aliud tempus perueniatur, in quo alia tabella accipienda erit, in qua eiſdem decem & nouem Aureis numeris aliæ Epactæ & litteræ reſpondebunt. Diuerſis enim modis inuicem diſponuntur & coniugantur Aurei numeri cum Epactis & litteris Martyrologij, prout Solaris & Lunaris anni magnitudo expoſcit, ut in libro nouæ rationis reſtituendi kalendarij Romani explicatur, atq; exemplum habes in ſequētibus duabus tabellis, quarū prioris uſus incipit ab anno 1700. incluſiuè, duratq; uſque ad finem anni 1899. Poſterior autem uſum habet ab anno 1900. incluſiue, uſque ad finem anni 2199. Reliquæ uerò litteræ, quæ in margine exteriore Martyrologij recta deſcendunt,

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 1700. *incluſiue, uſque ad finem anni* 1899.

Aur.num.	10	11	12	13	14	15	16
Epactæ.	ix	xx	j	xij	xxiij	iiij	xv
Litt.Mart.	i	A	a	m	D	d	q
Aur.num.	17	18	19	1	2	3	4
Epactæ.	xxvj	vij	xviij	*	xj	xxij	iij
Litt.Mart.	G	g	t	P	l	C	c
Aur.num.	5	6	7	8	9		
Epactæ.	xiiij	xxv	vj	xvij	xxviij		
Litt.Mart.	P	F	f	ſ	M		

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 1900. *uſque ad finem anni* 2199.

Aur.num.	1	2	3	4	5	6	7
Epactæ.	xxix	x	xxj	ij	xiij	xxiiij	v
Litt.Mart.	N	k	B	b	n	E	e
Aur.num.	8	9	10	11	12	13	
Epactæ.	xv	xxvij	viij	xix	*	xj	
Litt Mart.	r	H	h	u	P	l	
Aur.num.	14	15	16	17	18	19	
Epactæ.	xxij	iij	xiiij	25	vj	xvi	
Litt.Mart.	C	c	P	F	f	ſ	

sūt litteræ Dominicales, quib⁹ hebdomadæ, dies Dominicæ, atq; hebdomadarum feriæ denotātur. Numeri item, qui prope litteras Dominicales antiquis numerorū notis ſunt deſcripti, ſpectant ad cyclum Epactarum, è regione quorum ſemper inuenies ſingulis diebus totius anni Lunæ coniunctionem, ſeu Lunam primā ſub littera ipſius Epactæ ſignificatiua. In margine deniq; interiore dies menſiū uulgaribus numerorū notis ſunt expreſſi.

Ad pronunciandum itaque, quota ſit Luna, ſumendus eſt primum Aureus numerus anni currētis in ſuperiori ordine proximæ tabellæ, uel Epacta currens in medio ordine tabellæ: deinde littera, quæ in tertio & inferiori ordine eiuſdē tabellæ illi Aureo numero uel Epactæ reſpondet. Hæc enim littera per numerum, qui in Martyrologio ſub ea reperitur, oſtendet quota Luna ſit pronuncianda ſingulis diebus totius anni currentis.

Exemplum. Anno correctionis 1582. Aureus numerus currēs eſt 6. & Epacta xxvj. ſub quo Aureo numero, uel Epacta in ſupraſcripta tabella inuenies litteram G, maiuſculam. Hæc ergo ab Idibus Octobris, detractis prius decē diebus, indicabit quot dierum ſit pronuncianda Luna in Martyrologio Romano ſingulis diebus uſq; ad ultimam diem Decembris prædicti anni correctionis 1582.

Item

Iiem anno 1583. iam emendato tam Aureus numerus, quã Epacta erit vij.ſub quo Aureo numero, uel Epacta in eadem tabella reperitur littera g.minuſcula, quę toto eo anno oſtendet in prædicto Martyrologio, quota ſit Luna pronuncianda. Ita uides Lunam primo die Ianuarij pronunciandam eſſe octauam, ſecundo die nonam, tertio decimam, &c. Lunam autem eſſe primam nona Kalẽdas Febr. hoc eſt, die 24. Ianua. & ita de cęteris.

Quemadmodum autem ſingulis annis mutatur Aureus numerus & Epacta in Kalendis Ianuarij, ita etiam cum Aureo numero & Epacta mutatur littera Martyrologij: Vt quemadmodum anno 1587. Aureus numerus eſt 11. & Epacta xxj. anno uero 1588. in Kalendis Ianuarij Aureus numerus eſt 12. & Epacta ij. Ita quoq; anno 1587. littera Martyrologij eſt B. maiuſc. reſpondens Aureo numero 11. & Epactæ xxj. Anno uero 1588. in kalendis Ianuarij aſſumenda eſt littera Martyrologij b, minuſc. reſpondens Aureo numero 12. & Epactæ ij. adeo ut ultima die Decembris anni 1587. pronuncietur Luna ſecunda ſub littera B, maiuſcula: in kalendis uero Ianuarij ſequentis anni 1588. dicatur Luna tertia ſub littera b, minuſcula.

Notandum autem eſt, in anno, quo currit Aureus numerus 1. Lunam in kalendis Ianuarij ſemper pronunciandam eſſe una die minorem, quàm in Martyrologio adnotatur, & ſic deinceps in alijs diebus uſque ad finem illius Lunationis tantum. Exemplum. Anno Domini 1595. tam Aureus numerus, quàm Epacta erit xix. littera uero Martyrologij eo anno currens erit u. ſub qua pronunciabis pridie kalendas Iannarij, ſiue ultima die Decembris, Lunam trigeſimam: poſtridie uero in Kalendis Ianuarii anni 1596. in quo curret tam Aureus numerus, quàm Epacta j. pronunciabis Lunam primam ſub littera A, maiuſcula; quamuis ſub ea inuenias, annotatam Lunam ſecundam: & ita proſequetis quotidie pronunciando Lunã una die minorem, quouſq; peruenias ad finem illius Lunationis, hoc eſt, vſq; ad quartum Kalendas Febr. à quo die excluſiue uſque ad finẽ illius anni pronunciabis Lunam, uti ſub eadem littera annotatum inuenies. Itidem in futurum faciendum erit, quotieſcunque dicto Aureo numero 1. eadem, uel aliqua alia littera reſpõdebit, excepta tamen littera P, maiuſc. ſub qua ſemper. Luna pronuncianda eſt ut numerus indicat, quemadmodum & in alijs annis fieri ſolet, in quib. nõ currit Aureus numerus 1. ſed alij Aurei numeri: in his enim Luna pronuncianda eſt, ut indicat numerus ſub littera deſcriptus.

Vt aũt intelligas, unde pręcedentes tres tabellæ deprompτæ ſint, & qua arte aliæ conſtrui poſſint, addidimus ſequentem tabellam litterarum Martyrologij reſpõdentiũ cyclo Epactarũ perpetuâ, una cum tabula ęquationis cycli Epactarum, ex qua cuiuſq; anni Epacta, & littera Martyrologij reſpondens perpetuo inuenietur, hoc modo.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Cyclo Epactarum perpetua.

p *	l xj	C xxij	c iij	P xiiij	F xxv	f 25	f vj	f xvij	M xxviij	j ix
A xx	a j	m xij	D xxiij	d iiij	q xv	G xxvj	g vij	t xviij	N xxix	k x
B xxj	b ij	n xiij	E xxiiij	e v	r xxj	H xxvij	h viij	u xix		

Tabula æquationis Cycli Epactarum perpetui.

Anno Domini.		Anno Domini.		Anno Domini.	
N	1	D	1582	A	2200
p	320 Biſs.	D	1600 Biſs.	u	2300
p	500 Biſs.	C	1700	A	2400 Biſs.
a	800 Biſs.	C	1800	u	2500
b	1100 Biſs.	B	2000	t	2600
c	1400 Biſs.	B	2100 Biſs.	t	2700
Detractis x. diebus		B	2900	t	2800 Biſs.

Anno Domini.		Anno Domini.		Anno Domini.	
ſ	2900	q	3600 Biſs.	l	4300
ſ	3000	p	3700	l	4400 Biſs.
r	3100	n	3800	k	4500
r	3200 Biſs.	n	3900	k	4600
r	3300	n	4000 Biſs.	i	4700
q	3400	m	4100	i	4800 Biſs.
p	3500	l	4200	i	4900

Quæratur in tabula æquationis annus propoſitus, uel, ſi is in tabula non inuenitur, annus proximè minor, notetutque littera alphabeti ſiue maiuſcula, ſiue minuſcula ad ſiniſtram ipſius collocata: inueſtigetur quoq; Aureus numerus propoſiti anni. Deinde in tabella litterarum Martyrologij perpetua ſimilis littera notetur, & cellulæ quæ ab illa littera incluſiuè tertia eſt uerſus ſiniſtram, Aureus numerus 1. tribuatur, & ſequenti cellulæ ad dexteram ſubſequens Aureus numerus 2. & ita deinceps, donec ad Aureum numerũ propoſiti anni perueniatur, redeundo ad principium tabellæ, quando eam percurreris; computatis quoq; duabus litteris F, f, quarum vnà maiuſcula, & altera minuſcula, & ſub quibus Epacta xxv. huius generi numeri, & 25. huius notæ collocatur, pro una cellula. His enim rite peractis, ſtatim in cellula, in quam propoſiti anni Aureus numerus cadit, Epacta & littera Martyrologij illius anni reperietur. Vnum tamen diligérer obſeruandum eſt, nimirum ut quãdo Aureus numerus anni propoſiti maior fuerit, quã 11. nempe unus ex poſterioribus octo Aureis numeris a 12. vſq; ad 19. ceciderítq; in cellulam litterarum F, f, quarum prior maiuſcula eſt, & poſterior minuſcula, ſumatur Epacta 25. huius notæ, & reſpõdens littera f, minuſcula; Epacta uero xxv. antiquę notę, & littera F, maiuſcula, ſi in eandem cellulam aliquis ex prioribus undecim Aureis numeris ab 1. uſque ad 11. qui omnes minores ſunt. quàm 12. ceciderit.

Exemplorum appoſitione res planior fiet. Anno Domini 1582. qui eſt annus correctionis, reſpondet in tabula ęquationis littera D, maiuſcula, eſtq; Aureus numerus 6. Si igitur in tabella litterarum Martyrologij perpetua tribuas cellulæ litteræ a, minuſculę, quæ tertia eſt a cellula litteræ D, maiuſculæ, Aureum numerum 1. & ſequenti cellulæ ad dexteram Aureũ numerum 2. & ita deinceps, cadet Aureus numerus 6. anni 1582. in cellulam Epactæ xxvj. & literæ G, maiuſculæ, Epacta igitur xxvj. in Kalendario Nouilunia eo anno, & littera G, maiuſcula, in Martyrologio ætatem Lunæ indicabit. Item anno 1911. reſpondet in tabula æquationis prope annum proxime minorem 1900. littera B, maiuſcula, eſtq; Aureus numerus 12. Quare ſi in tabella litterarum Martyrologij perpetua Aureus numerus 1. tribuatur cellulæ litteræ N, maiuſculæ, quæ tertia eſt à cellula litteræ B, mainſculæ, & Aureus numerus 2. ſequenti cellulæ ad dexteram, & ita deinceps, cadet Aureus numerus 12. anni 1911. in primam cellulam tabellæ, cum Aureus numerus 11. cadat in ultimam, ac proinde ad principium tabellæ redeundum ſit. Erit ergo tunc Epacta * & littera Martyrologij P, maiuſcula. Rurſus anno 1715. in tabula æquationis reſpondet littera maiuſcula C, eſtq; Aureus numerus 6. Tribuendo ergo Aureum numerum 1. cellulæ litteræ P, maiuſculæ, quæ tertia eſt a cellula litterę C, maiuſculæ, in tabella litteratum Martyrologij perpetua, & Aureum numerum 2. ſequenti cellulę ad dexteram, & ſic deinceps, cadet Auteus numerus 6. anni propoſiti 1715. in ſextã cellulã. Quare cũ Aureus numerus 6. minor ſit, quàm 12. erit tunc Epacta huius generis numeri xxv. & littera Martyrologij F, maiuſcula. Præterea anno 1916. reſpondet in tabula æquationis littera B, maiuſcula, eſtque Aureus numerus 17. Quocirca ſi Aureus numerus 1. detur cellulæ litterę N, maiuſculæ, quæ tertia eſt à cellula litteræ B, maiuſculæ, ĩ tabella perpetua litterarum Martyrologij, & Aureus numerus 2. cellulę ſequẽti ad dexterã, & ita deinceps, redeundo ad principiũ tabellæ cũ Aureo numero 12. cadet Aureus numerus 17. anni 1916. in ſextã cellulã. Cum ergo Aureus numerus 17. maior ſit quàm 11. erit eo anno Epacta 25. huius notæ, & littera Martyrologij f, minuſc. Poſtremo anno 4218. reſpondet in tabula æquationis littera l, eſtq; Aureus numerus 1. Quamobrem ſi tribuamus Aureum numerũ 1. cellulę litteræ u, in tabella perpetua litterarum Martyrologij, quæ tertia eſt a cellula litteræ l, verſus ſiniſtram, inuenietur Epacta anni 4218. propoſiti xix. & littera Martyro-

tyro-

tyrologij n, atq; eodem modo Epactam & litteram Martyrologij cuiuſlibet anni inuenies in perpetuum, ſi tabula ęquationis extendatur vſque ad annum propoſitum.

Id autē, quod dictum eſt, currente Epacta xxv. cum Aureo numero maiore, quàm 11. accipiendam eſſe Epactam 25. hoc numeri genere expreſſam, & litteram f, minuſculam, ita intelligendum eſt, vt tunc ad pronunciandam Lunam in diebus menſium accipiatur littera f, minuſcula prope litteram F, maiuſculam, non autem illa, quæ inter litteras e, & g, minuſculas collocata eſt. Atque hoc diligenter memoriæ mandetur.

Conſtructionem tam tabellæ litterarum Martyrologij perpetuæ, quā tabulæ æquationis, quia breuiter explicari nequit, & litterę Alphabeti, q̄ & ſunt litteræ Martyrologij, deſumuntur ex tabula cycli Epactarum expanſa, dedita opera in librū nouę rationis reſtituēdi Kalendarij Romani reijcimus, vbi tabula illa expāſa Epactarū cōtinetur.

Ex his facile quis tabellam componere poterit ſimilem trib. ſuperiorib. ſi velit, in qua nimirum cōtineātur Aurei numeri, Epactę, & litterę Martyrologij certis quibuſdā annis inſeruiētes, vt quoniam vſus tertię tabellę extenditur vſq; ad annū 2200. excluſiue, ſi quis aliam cōdere velit cuius vſus incipiat ab anno 2200. quærenda erit Epacta & littera Martyrologij, vt iam docuimus, anni 2200. Nam ſi omnes Aurei numeri deponātur ordine, initio facto ab Aureo numero anni 2200. qui eſt 16. & ſub Aureo numero dicti anni collocetur Epacta eiuſdem anni, & littera Martyrologij inuenta, nempe xiij. n, minuſcula: deinde reliquæ Epactæ ordine ſub alijs Aureis numeris progrediantur per continuam additionem numeri 11. ad pręcedentem Epactam, ita tamen, vt Epactæ ſub Aureo numero 19. addantur 12. nō autem 11. denique ſi Epactis reſpondentes litterę Martyrologij ſupponātur, prout in prima tabella huius canonis, vel certe in tabella perpetua litterarū Martyrologij ſūt deſcriptæ, compoſita erit tabella Aureorum numerorum, Epactarum, & litterarum Martyrologij, cuius vſus incipiet ab anno 2200. durabitq; vſq; ad finem anni 2299. quādoquidem anno 2300. alia tabella condenda eſt, cū illi anno in tabula æquationis alia littera rńdeat, nēpe u, Exēpli gratia. Anno dicto 2200. reſpōdet in tabula ęquationis littera A, maiuſcula, eſtq; Aureus numerus 16. Si igitur tribuatur Aureus numerus 1. cellulæ litteræ M, maiuſculæ, quæ tertia eſt a cellula litteræ A, maiuſculæ in tabella litterarum Martyrologij perpetua, & Aureus numerus 2. ſequenti cellulę ad dexteram, & c. cadet Aureus numerus 16. propoſiti anni in cellulam Epactæ xiij. & litteræ n, minuſculæ, a quibus tabella initium ſumet, progredieturque hoc modo.

Tabella litterarum Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis ab anno 2200. incluſiue, vſque ad finem anni 2299.

Aur. num.	16	17	18	19	1	2	3	4	5	6
Epactæ.	xiij	xxiiij	v	xvj	xxviij	ix	xx	j	xij	xxiij
Litt.Mart.	n	E	e	t	M	i	A	a	m	D
Aur. num.	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
Epactę.	iiij	xv	xxvj	vij	xviij	xxix	x	xxj	ij	
Litt.Mart.	d	q	G	g	t	N	k	B	b	

Verum eędem hę Epactæ, & litteræ Martyrologij facilius ex tabella perpetua litterarum Martyrologij extrahentur. Cū. n. Aureus numerus 3. tribuatur cellulę litterę A, maiuſculę, & Aureus numerus 4. ſequenti cellulę ad dexterā & c. Aureus autem numerus 2. detur cellulę illi, quæ cellulam litteræ A, ad ſiniſtram præcedit, & Aureus numerus 1. alteri cellulæ præcedenti, ſcribendæ erunt Epactæ & litteræ Martyrologij ſub Aureis numeris huius tabellæ temporariæ, quemadmodum in tabella illa perpetua litterarum Martyrologij Aureis numeris reſpondent, vt in exemplo factum eſſe cernis. Hinc facile etiam apparet, qua ratione ſuperiores tres tabellæ tēporariæ ſint cōſtructę. Porro faciliores adhuc vias inueniendę tā Epactę, quā litterę Martyrologij quolibet anno, reperies in libro nouę rationis reſtituendi Kalendarij Romani, quarum vna ex tabula Epactarum expanſa, duę vero alię ex rota mobili deſumuntur: quas, quoniam maius ſpatium expoſcūt, & non tam facile imprimi poſſunt, conſulto hic omittimus.

Cęterum quotieſcumq; poſt aliquam tabellam litterarū Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis alia ſubſequens aſſumitur, prout litteræ in tabula æquationis indicabunt, pronunciabitur Luna in Kalendis Ianuarij eadem quę vltimo die Decembris pręteriti. Quoniam .n. tunc Aureis numeris reſpondent Epactæ vna vnitate minores, quàm in pręcedenti tabella, fit, vt Nouilunia in Kalēdario contingant vno die tardius, quàm ante. Quare mirum nō eſt, quòd in Kalendis

dis Ianuarij eadem Luna pronuncietur, quæ vltimo die Decembris prȩteriti, vt fiat quaſi ſtatus Lunæ: quia hac ratione poſtponentur omnia Nouilunia in Kalēdario vno die, vt æquatio Lunæ exigit. Exemplum. Anno *1699.* in quo vſum habet adhuc prima tabella litterarum Martyrologij, eſt Aureus numerus *9.* ac propterea Epacta xxix. & littera Martyrologij N, maiuſcula, ſub qua vltimo die Decembris inuenietur Luna eſſe decima. Deinde anno ſequenti 1700. aſſumitur ſequens tabella, eſtque Aureus numerus 10. ac propterea Epacta ix. & littera Martyrologij i, ſub qua in Kalendis Ianuarij reperietur Luna iterum eſſe decima, quemadmodum vltimo die Decembris inuenta fuit: quia tunc propter ȩquationem Lunæ fit Nouilunium die 22. Ianuarij, vbi ponitur Epacta ix. cum alioquin fieri debuiſſet, ſi æquatio Lunȩ non fuiſſet facta, die 21. Ianuarij, vbi ponitur Epacta x. quæ ſequi debuiſſet Epactam xxix. præcedentis anni *1699.* cum additis 11. ad *29.* fiant 40. a quib. ſi reijciantur 30. remanent x. pro Epacta ſequentis anni 1700. quæ tamen propter Lunȩ æquationem relinquitur, & aſſumitur Epacta ix. vna vnitate minor. Rurſus an. 18*99.* in quo vſum adhuc habet ſecunda tabella litterarum Martyrologij, eſt Aureus numerus 19. ac propterea Epacta xviij. & littera Martyrologij t, ſub qua vltimo die Decembris reperietur Luna eſſe vigeſimanona. Deinde anno ſequenti 1900. aſſumitur ſequens tabella, eſtque Aureus numerus 1. ac proinde Epacta xxix. & littera Martyrologij N, maiuſcula, ſub qua in Kalendis Ianuarij inuenietur Luna eſſe trigeſima. Sed quoniam, vt ſupra diximus, quando Aureus numerus currit 1. pronuncianda eſt Luna in Ianuario vna die minor, quàm annotatum eſt, vſque ad proximum Nouilunium, pronunciabitur tunc Luna iterum vigeſimanona, quemadmodum vltimo die Decembris.

Quando vero poſt aliquam tabellam litterarũ Martyrologij reſpondentium Aureis numeris & Epactis, iterum proxime antecedens tabella aſſumitur, quando nimirum in tabula æquationis ea littera reaſſumitur, quæ in præcedenti centeſimo poſita fuerat, pronunciabitur Luna in Kalēdis Ianuarij duob. diebus maior, quàm vltimo die Decembris præteriti. Quoniam enim tũc Aureis numeris reſpondent Epactæ vna vnitate maiores, quam prius, cum nondum æquatione indigeret Luna, fit, vt Nouilunia in Kalendario contingant vno die citius, quàm ante. Quare mirum non eſt, quòd in kalendis Ianuarij Luna pronũcietur duobus diebus maior, quàm vltimo die Decembris præteriti, vt fiat quaſi ſaltus Lunæ: quia hac ratione omnia Nouilunia in kalendario anteuertent ſedes ſuas vno die, vt æquatio Lunæ poſtulat. Exemplum. Anno 2*399.* reſpondet in tabula æquationis littera v, eſtque Aureus numerus *6.* Epacta xxij. & littera Martyrologij C, maiuſcula, ſub qua vltimo die Decembris deprehendetur Luna eſſe tertia. Deinde anno ſequenti 2400. reſpondet in tabula æquationis alia littera, nempe A, maiuſcula, eadem quæ reſpondebat centeſimo 2200. ante centeſimum 2300. eſtque Aureus numerus *7.* Epacta iiij. & littera Martyrologij d, minuſcula, ſub qua in Kalendis Ianuarij reperietur Luna eſſe quinta, nimirum duobus diebus maior, quâ vltimo die Decembris: quia tunc propter æquationem Lunæ fit Nouilunium die 27. Ianuarij, vbi ponitur Epacta iiij. cum alioquin fieri debuiſſet, ſi æquatio Lunæ non eſſet adhibita, die 28. Ianuarij, vbi ponitur Epacta iij. quæ ſequi debuiſſet Epactam xxij. præcedentis anni 2*399.* cum additis 11. ad 22. fiant 33. a quibus ſi reijciantur 30. remanent iij. pro Epacta ſequentis anni 2400. quæ tamen propter æquationem Lunæ non aſſumitur, ſed in eius locum ſuccedit Epacta iiij. vna vnitate maior, vt dictum eſt.

FINIS.

Tabella Temporaria litterarum Martyrologij.

Anni Domini.	Aur.num.	Epactæ.	Litt.Mart.
1584	8	xviij	t
1585	9	xxix	N
1586	10	x	K
1587	11	xxj	B
1588	12	ij	b
1589	13	xiij	n
1590	14	xxiiij	E
1591	15	v	e
1592	16	xvj	r
1593	17	xxvij	H
1594	18	viij	h
1595	19	xix	u
1596	1	j	a
1597	2	xij	m
1598	3	xxiij	D
1599	4	iiij	d
1600	5	xv	q
1601	6	xxvj	G
1602	7	vij	g
1603	8	xviij	t
1604	9	xxix	N
1605	10	x	K
1606	11	xxj	B
1607	12	ij	b
1608	13	xiij	n
1609	14	xxiiij	E
1610	15	v	e
1611	16	xvj	r
1612	17	xxvij	H
1613	18	viij	h
1614	19	xix	u
1615	1	j	a
1616	2	xij	m
1617	3	xxiiij	D
1618	4	iiij	d

Tabella Temporaria litterarum Martyrologij.

Anni Domini.	Aur.num.	Epactæ.	Litt.Mart.
1619	5	xv	q
1620	6	xxvj	G
1621	7	vij	g
1622	8	xviij	t
1623	9	xxix	N
1624	10	x	K
1625	11	xxj	B
1626	12	ij	b
1627	13	xiij	n
1628	14	xxiiij	E
1629	15	v	e
1630	16	xvj	r
1631	17	xxvij	H
1632	18	viij	h
1633	19	xix	u
1634	1	j	a
1635	2	xij	m
1636	3	xxiij	D
1637	4	iiij	d
1638	5	xv	q
1639	6	xxvj	G
1640	7	vij	g
1641	8	xviij	t
1642	9	xix	N
1643	10	x	K
1644	11	xxj	B
1645	12	ij	b
1646	13	xiij	n
1647	14	xxiiij	E
1648	15	v	e
1649	16	xvj	r
1650	17	xxvij	H
1651	18	viij	h
1652	19	xix	u
1653	1	j	a

LEctiò Martyrologij recitatur quotidiè in Choro ad Primam ante Verſ. Pretioſa. excepto triduo ante Paſcha, quibus diebus omittitur.

Legitur autem ſemper præcedenti die lectio illa, quæ memorias Sanctorum ſequentis diei continet, præponendo Kalendas, Nonas, uel Idus, & quantitatem Lunæ eiuſdem ſequentis diei.

Lector non petit benedictionem, ſed abſolutè incipit à Kalendis, ut ſupra, qui etiam in fine legit lectionem breuem ad abſolutionem Capituli.

Feſta, de quibus eo die fit officium, ſemper primo loco ponuntur, quod etiam ſeruādum erit, & in Feſtis mobilibus, quę pronuncianda ſunt ut infra dicetur; & in Sanctis proprijs particularium Eccleſiarum in hoc Martyrologio non appoſitis, qui in ijs tātum Eccleſijs & locis, ubi præcipue memoria eorū celebris habetur, legi poterunt etiā primo loco, ſi de illis ibidē agatur officiū; ſi uerò non agatur, poſt Sanctos in hoc Martyrologio deſcriptos, ordine ſuo, uidelicet Martyres poſt Martyres, Confeſſores poſt Confeſſores, & Virgines poſt Virgines.

In fine cuiuslibet diei ſemper additur; Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. Et reſpondetur à Choro, Deo gratias.

Feſta mobilia cum ſingulis annis mutentur, non potuerūt in Martyrologio adſcribi; ſed hoc loco poſita ſunt, ut unumquodque poſt Kalendarum & Lunæ pronunciationem immediatè præponatur lectioni Martyrologij illius diei, in qua eo anno celebrabitur, hoc modo.

Sabbato ante Dominicam Septuageſimæ.

Dominica Septuageſimę, in qua deponitur canticum Domini, Alleluia.

Feria

Feria tertia poſt Dominicam Quinquageſimæ.

Dies Cinerum, & initiũ ieiunij ſacratiſſimę Quadrageſimę.

Sabbato ante Dominicam Palmarum.

Dominica Palmarum, quãdo Dominus noſter Ieſus Chriſtus iuxta Zachariæ prophetiam ſedens ſuper pullum aſinæ Hieroſolymam intrauit; cui turba cum ramis palmarum obuiam uenit.

Feria quarta maioris hebdomadæ.

Cœna Dominica, quando Chriſtus Ieſus pridie quàm pro noſtra ſalute crucifigeretur, myſteria corporis & ſanguinis ſui diſcipulis tradidit celebranda.

In die ſancto Paſchæ, antequam legantur Kalendæ.

Hac die quam fecit Dominus, Solemnitas ſolemnitatum; & Paſcha noſtrum; Reſurrectio Saluatoris noſtri Ieſu Chriſti, ſecundum carnem.

Deinde pronunciantur Kalendæ, & Martyrologium ſequentis diei.

In Vigilia Aſcenſionis.

In monte Oliueti Aſcenſio Domini noſtri Ieſu Chriſti.

In Vigilia Pentecoſtes.

Dies Pentecoſtes, quando Spiritus ſanctus Hieroſolymis ſuper diſcipulos igneis linguis aduenit.

Sabbato infra Octauam Pentecoſtes.

Feſtum Sanctiſſimæ & indiuiduæ Trinitatis.

Feria quarta poſt Octauam Pentecoſtes.

Feſtum ſacratiſſimi Corporis Chriſti.

F I N I S.

MARTYROLOGIVM ROMANVM

Singulis anni diebus iuxta nouam Kalendarij rationem accommodatum.

I A N V A R I V S.

1 Kalendis[a] Ianuarij. Luna.[b] A*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1

CIRCVMCISIO[c] Domini noſtri IESV Chriſti, & Octaua Natiuitatis eiuſdem. Romæ ſancti Almachij[d] martyris, qui iubente Alipio Vrbis præfecto, cum diceret: Hodie Octauæ Dominici diei ſunt, ceſſate à ſuperſtitionibus idolorum, & à ſacrificijs pollutis; à gladiatoribus occiſus eſt. Ibidem uia Appia coronæ[e] ſanctorum Militum triginta martyrum ſub Diocletiano Imperatore. Itẽ Romæ ſanctæ Martinæ[f] uirginis, quę ſub Alexandro[g] Imperatore diuerſis tormentorum generibus cruciata, tandem gladio martyrij palmam[h] adepta eſt. Apud Spoletum ſancti Concordij presbyteri[i] & martyris, temporibus Antonini[k] Imperatoris: qui primo fuſtibus cæſus, dehinc equuleo ſuſpenſus, ac poſtea in carcere maceratus, ibique angelica uiſitatione conſolatus, demum gladio uitam finiuit. Eodem die ſancti Magni[l] martyris. Cæſareæ in Cappadocia depoſitio ſancti Baſilij[m] epiſcopi, cuius celebritas decimooctauo Kalendas Iulij, qua die ordinatus fuit epiſcopus, potiſſimum recolitur. In Africa beati Fulgentij[n] eccleſiæ Ruſpenſis epiſcopi, qui tempore Vuandalicę perſecutionis, ob catholicam fidem, eximiamq; doctrinam ab Arrianis multa perpeſſus, & in Sardiniam relegatus; tandem ad propriam eccleſiam redire permiſſus, uita & uerbo clarus, ſancto fine quieuit. In territorio Lugdunenſi, monaſterio Iurenſium, ſancti Eugendi[o] abbatis, cuius uita uirtutibus & miraculis plena refulſit. Apud Siluiniacum ſancti Odilonis[p] abbatis Cluniacenſis, qui primus commemorationem omnium fidelium defunctorũ prima die poſt feſtum omnium Sanctorum in ſuis monaſterijs fieri præcepit: quem ritum poſtea uniuerſalis Eccleſia recipiens comprobauit. Alexandriæ depoſitio ſanctę

Euphroſynæ [q] uirginis, quæ in monaſterio uirtute abſtinentiæ, ac miraculis claruit.

Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. R. Deo gratias.

Sic ſemper terminatur lectio Martyrologij.

IANVARII 1.

a KALENDIS Ianuarij.] Dies hæc olim celeberrima fuit Romanis: nouis. n. cõſulib. magiſtratũineũtibus, nouus etiam ann⁹ inchoabatur. Id etenim (ut omittam ſcriptores Ethnicos) Chriſtiani ẽt authores teſtantur extat de his in primis Valentiniani & Valẽtis Imperatorũ reſcriptũ, l. 1. ne quid pub. lęt. C. Theo. & nouel. cõſt. Maioriani Imp. ti. 3. de ritu Imperij. idẽ Saluianus Maſſiliẽſis de uero iudicio & prou. Dei li. 6. Sidonius Apollinaris li. j. epi. 9. Caſſiod. Varia. li. 2. epi. 1. & li. 6. epi. 1. ideq; plures alij tradũt. ſiquidẽ Chriſtiani ẽt acta publica nominibus conſulum perpetuæ memoriæ cõmendabant. Primus omnium (ut auctor eſt Beda de ratione temp. c. 45.) Dionyſius cognomento Exiguus, ſcribens Paſchales circulos, ab Incarnatione Domini noſtri Ieſu Chriſti maluit tempora numerare: qualis autẽ quãtusve hic fuerit, Caſſiodorus illi æqualis lib. 1. inſtit. diuin. lect. pluribus docet. Porro ipſæ Kalendæ Ianuarij primitijs Chriſti Redemptoris noſtri ſanguinis conſecratæ, & multo præclariori purpura illuſtratę, nobis ſacroſãctæ ſunt redditæ. At uero ſicut huius diei celebrandi diuerſa fuit cauſa Gentilibus, ac Chriſtianis; ita & diuerſus atq; adeo contrarius fuit colendi modus utriſque: ut enim illi multiplicatis uictimis, auctis ſuperſtitionibus, indecoris corporis motibus choreas ducentes, dapiũ publicarũ ingluuie, nefandis cruentiſque ſpectaculis fœdabant potius diem, quàm colebant: ſic iſti contra, ſumma illum ſanctitate ac puritate tranſigere ſtudebant: atque ut illorum ſuperarent impietates, & in Deum iniurias quodammodo uindicarent; propẽſiori ſtudio, additis ieiunijs & litanijs, quibuſdã uelut expiationis hoſtijs, diuinum offenſum numẽ placare ſatagebãt. Vnde S. Ambroſ. de Kal. Ian. ſer. 11. edit. Roma. Tunc (inquit) nos ſimus ſobrij, atque ieiuni, quo intelligant lætitiam ſuam noſtra abſtinentia condemnari &c. In quam etiam ſententiam hæc ait ſanctus Auguſtin. in pſal. 98. Per iſtos dies ad hoc ieiunamus ut quando ipſi lætantur, nos pro illis gemamus. hæc ipſe. De ieiunio præterea eius diei ab eccleſia olim celebrari ſolito agit Ordo Rom. c. 20. & Albinus Flac. de diuin. offic. c. 4. Litanias etiam eadem ex cauſa ea die celebrandas, ſanctos patres ſtatuiſſe, teſtatur ſecunda Synodus Turonenſis can. 18. ne præterea ea die lætitiæ canticum caneretur Alleluia, uetuit ſynodus Toletana cap. 10. Perdurauit eiuſmodi religioſus ritus in eccleſia, quouſque Gentilium ſuperſtitio permãſit: qua demum abolita, de ea ueluti triumphans ſancta Dei Eccleſia ſpirituali gaudio exultans (ſecundum illud propheticum Iſai. c. 61.) coronam pro cinere, oleũ gaudij pro luctu, & palliũ laudis pro ſpiritu mœroris accepit. At quoniam praui frutices, quãuis ſemel exciſi, iterum pullulare non deſinunt: uix credi poteſt, quantum laboris inſumpſerint ſancti patres, ut infauſtos palmites iterũ exurgentes non tantum uerbi falce præciderent, ſed & radicitus prorſus euellerent. Hinc illæ ipſorum de Kalendis Ianuarij ad populum declamationes, ut in dicto S. Ambroſij ſer. 11. itemque S. Auguſtini, cuius ſermonis tantum habetur fragmentum in edit. Louan. tom. 10. S. Maximi Taurinenſis, & S. Petri Chryſolog. ſer. 155. qui & perbelle deſcribit turpes illos Gentilium ritus nondum plane ea ętate extinctos, quibus quales eſſent dij Gentium, ipſi cultores eorum ſua ſponte facile demonſtrarent: è Græcis S. Ioannes Chryſoſtomus idipſum præſtitit homilia in Kalendis habita, idemque homilia prima, de Lazaro commẽdat auditorum pietatem, qui diem Kalendarum ſpiritualibus officijs tranſegiſſent, aitque: Heſternum diem, cum eſſet feſtum ſatanæ, feciſtis feſtum ſpiritus, &c. Nec tantum patres pro concione; ſed & in ſacris concilijs, ea die fieri ſolitas ſuperſtitiones, ſancitis ſanctis legibus uetuerunt, ut in ſynodo Turonẽſi. 2. c. 23. In Antiſiodoren. c. 1. quo præſertim ſtrenæ adhuc uſu retẽtæ ſunt prohibitæ, quas etiam a Tiberio Imperatore olim eſſe moderatas, ſcribit Suetonius. cap. 34. ac demum à Maioriano Imp. uetitas eſſe, nouella conſtit. de curialib. edita mõſtrat. quę nã fuerint ſtrenæ, & cur ſic dictæ, declarat Feſtus uerb. ſtrenæ. ex Græcorum ſynodis Martinus Bracaren. collect. c. 73. recitat uetitum eſſe Chriſtianis, ea kalendarum die, uiridi lauro, uel alijs virẽtibus arborũ ramis ornare domos ead. 26. q. 5. cap. non liceat iniquas. Romæ Gregorius tertius inueteratam in cæteris abuſionem tollendam curauit, eiusq; ſucceſſor Zacharias malæ arboris ramos ut que in Gallias propagatos Apoſtolica falce ſuccidit, ut apparet ex epiſtola S. Bonifacij epiſcopi

Mogun-

Moguntini ſcripta ad Zachariã Papã, aliaq; eiuſdẽ Pontificis ad eundẽ Bonifaciũ, eſt canõ pęnitẽtialis.88. de obſeruantib. kalendas Ianuarij, vt annis tribus pęnitẽtiã agant. Porrò non tantũ Ianuarij, ſed & Martij kalendas iiſdẽ Gẽtiliũ ritib. labefactatas, Sexta ſynodus can. 62. reſtituit, purgauitque.

b Luna.] Luna in Martyrologio pro die ponitur; idque a diuerſis nationibus olim vſurpatum conſtat; vnde S. Ambroſius in epiſt. ad epiſc. per Aemiliam conſtitutos: Naturalis (inquit) vſus nationum exterarum Lunam pro diebus appellat. hæc ipſe. Sanè quidem Varro de re ruſt. lib.1.c.37. Lunam primam & Lunam extremam diem primum & nouiſſimum menſis dicit; in hanc ſententiam Plinius lib.2.c.97. hæc ait: Aeſtus tribus diebus conſiſtit, ſeptima, octaua, & nona Luna, hæc Plin. ſunt & alia de his exempla. In diuinis autem ſcripturis nũquam poſita inuenitur Luna pro die, niſi in 3. Eſdr.c.1. ſed ille liber eſt extra canonem. Quòd autem antiqui patres, ac ipſa deniq; Eccleſia Catholica mẽſis Lunaris dies, Lunas potius, q̃ dies dixerit: ea de cauſa id factũ apparet, vt diſtinguerentur dies menſiũ Lunarium à dieb. menſium Solarium, vt ſicut ſunt inter ſe diuerſi, ita, ne confuſio nominum fieret, eſſet & diſtincta vtriuſq; nomenclatura. Cur autem in Martyrologio antequã Sanctorum Martyrum natalitia recẽſeantur, ponitur tabella duplicis numeri, ac duplicis litterarum ordinis reſpondentiũ Aureo numero & Epactis, quam Beda de temporum rat.c.21. appellat Libellum annalẽ, qua vnà cũ die mẽſis Solaris dies etiã menſis Lunaris pronunciatur. Id quidem conſtat factum more maiorum, vt ex diebus menſium anni Lunaris, cognoſci poſſit tempus feſti Paſchalis, aliarumque ſolemnitatum mobilium: ex diebus autem anni Solaris, quibus ſunt deſcriptæ feſtiuitates immobiles; conferendo eos cum diebus anni Lunaris poſſit intelligi, quota Luna ſint pronunciandæ ipſæ feſtiuitates immobiles. Antiquitus etenim ante obſeruationẽ anni Solaris cùm apud Hebræos, Aegyptios, Romanos, atque alias nationes, obſeruarentur anni Lunares: eam conſuetudinem, occaſione diei Paſchatis cuiuſque anni perueſtigandi, vnà cum obſeruatione anni Solaris Catholica recepit Eccleſia, & tranſmiſit ad poſteros, vt in Kalendarijs ſimul iungerẽtur Lunaris annus atque Solaris. cùm igitur olim in Faſtis (de quibus diximus) Chriſtianorum, exactiſſima diligẽtia natales dies Martyrum adnotari iuberentur: eos tam Lunaris, quam Solaris menſis diebus conſignari conſueuiſſe, putandum eſt: Sic itaque vt olim deſcripta ſunt natalitia Martyrum; ita idem recitandi vſus in Eccleſia laudabiliter perſeuerat. Agit de prædictis pluribus vir eruditus Aloyſius Lilius in lib. quem ſcripſit de noua ratione reſtituẽdi Kalẽdarij Romani, quem proximè edẽdum putamus.

c Circumciſio.] Duplex reperitur huius diei inſcriptio. Nam & Circũciſio Domini, & Natiuitatis Octaua dicitur. In antiquis man. ſcrip. nonnunquàm titulo tantùm Octauæ Natalis Domini prænotatus hic dies legitur: idque & can.1. de conſecra. diſt.3. & homilię patrum eo die habitæ, ſua inſcriptione ſignificant. Sed cùm eodem die Circunciſio Domini noſtri præcipuè coleretur, inde factum eſt, vt etiam Circunciſioni Dominicæ nomine inſignitus reperiatur. In præfatione huius ſacri diei, quam legimus in Sacramẽtario S. Gregorij Papæ, hæc habentur: Per Chriſtum Dominum noſtrum, cuius hodie Circunciſionis diem & Natiuitatis Octauam celebrãtes, &c. ſic habet vetus codex Vaticanus, ſecundum quod vetuſtatis monumẽtum in huius diei inſcriptione primum quidem Circunciſio, deinde Octaua poni videtur: cùm alioqui hi, qui egerunt de diuinis officijs, tãtum de Octauis Domini tractatus inſcribãt, prout habet Ordo Rom. Albinus. Flac.c.3. Amalarius l.4.c.32. Mycrolog. c.30. idque etiam in conc. Mogunt.c.36. cętera de huius ſolemnitatis myſterio conſule Ord. Rom.

d Almachij mart.] De eodem hac die Bedæ, Vſuardi, & Adonis Martyrologia; Albinus Flaccus eiuſdem meminit de diuin. offic. c.4. Hic quidem nõ tẽporib. Diocletiani paſſus eſt (vt putarũt aliqui, nullius quidẽ veterũ teſtimonio ducti) ſed imperante Honorio Auguſto, cuius tẽpore Alipius, de quo hic agitur, Vrbanã præfecturã adminiſtrauit. Hic ille eſt Alipius Gẽtilis homo, ad quẽ extãt ſcriptæ plures epiſtolę Symmachi cõſularis, lib.6. Dictusq; reperitur Faltonius Probus Alipius, frater vterinus Q. Clodij Hermogeniani Olybrij, q cũ Auſonio Gallo geſſit cõſulatũ, cuius hæc inſcriptio legitur Romæ in baſi cuiuſdã ſtatuæ in vico, qui ducit ad Gręcorũ collegium poſita Q. CLODIO HERMOGENIANO OLYBRIO V. C. FRATRI ADMIRANDAE PIETATIS FALTONIVS PROBVS ALIPIVS V. C. Hic itaq; Almachius de quo agitur, ille eſſe videtur, quẽ Theodoretus li.5. hiſt.c.26. Telemachũ vocat, ſic etiam appellat eum Paulus diac. ſeu potius Ioannes diac. in miſcel. hiſtor. Nec quenquã moueat, ſi aliquantũ diuerſa videantur nomina, cùm facile ſit in his errare; nam quem Almachiũ dicimus, Otho lib.4.c.19. Dirimachiũ appellat, fortaſſe q̄ dirimat bellum. Nec illud cuiquam dubitationem faciat, quòd ille, quem ponit Theodoretus, lapidibus obrutus; hic autem à gladiatoribus necatus dicatur; cùm etiam in ſacris hiſtorijs repetiatur frequẽter aliquid ab alio enarrari, quod alius omiſerit. Verùm cum locus, perſona præfecti, tempus, & necis cauſa conueniant, videtur ſuperfluũ de alijs dubitare. Quòd autẽ idem auctor hunc, quem nominat Telemachum, dicat adſcriptum ab Honorio Imperatore in numerum martyrũ: id ſic accipias, vt quod Catholica Eccleſia ſtatuit, ipſe ſanctione munierit; ſicut videmus cęteras Chriſtianorũ ferias Imperat. legib. ſtabilitas:

quod quidem tam in Codice Theodoſiano, quàm Iuſtinianeo ſanctiones ſub titulo de ferijs poſitæ indicant. Iam reliquum eſſe uidetur, ut dubitationi illi occurramus, quæ ex Conſtantini Imp. lata lege de gladiatoribus manare uidetur, quæ in Codice Theodoſiano atq; Iuſtinianeo tit. de gladiat. habetur, qua gladiatorũ ſpectacula ſunt uetita. ſi enim ea munera iã Conſtantini ſunt legib. antiquata, quomodo accidere potuit, quod ſcribit Theodoretus, ſub Honorio Imp. hunc ea de cauſa, quòd gladiatorum ſpectacula impedire voluerit, martyrium ſubijſſe? Ad hęc dicimus, eam Cõſtantini legem cum ipſo auctore eſſe extinctam: nã ſub Cõſtantino eius filio, eadem gladiatorũ munera edebãtur, ut apparet ex l. ij. de glad. C. Theod. qua cõſtat Conſtantium ea reſtrinxiſſe, nõ tamen omnino, ne fierent, prohibuiſſe. quinetiam Honorij tẽporib. eiuſmodi editiones fieri ſolitas ex l. iij. eiuſdẽ tituli ſatis conſtat. hęc præterea teſtatur S. Auguſt. lib. vj. cõfeſſ. c. viij. qui ea ſe ſpectacula Romę vidiſſe doluit, ingemuitque. Eadẽ frequentiſſima fuiſſe illis tẽporibus Prudentius ſatis docet, dum agens aduerſus Symmachum, in fine operis ad Valentinianum Auguſtum conuerſus, vehementer rogat, ut iubeat ea funeſta ſpectacula aboleri. Symmachus etiã de exhibitione gladiatorum in conſultatu Flauiani, ad ipsũ ſcribens lib. ij. epiſt. xlvj. pluribus agit. Hęc itaq; tã dira ſpectacula edi cũ uideret S. Almachius, de quo agimus, diuino afflatus ſpiritu, ſanguinẽ ſanguine abſtergendũ putauit; nec eum fefellit opinio: quid enim cruori martyris inconceſſum, cum omnia mundentur in ſanguine? Ecce etenim quod Imperator leges ſanciẽdo non valuit perficere, Almachius effundẽdo sãguinem impetrauit. unde appoſitè ea de cauſa fortaſſe idem à Gręcis Telemachus appellatur, paululum immutato nomine, quod finem pugnę illi gladiatoriæ impoſuerit ἀπο τοῦ τελεῦς καὶ μαχῆς.

e Coronæ ſanctorum Militum triginta.] De ijſdem Beda, Vſuardus, Ado, & uet. man. ſcrip. Hic animaduertere libet, ſanctam Dei eccleſiam, quæ Spiritu ſancto docente, ueram uerborũ ac rerum proprietatẽ didicit, acerbiſſimas martyrũ paſſiones, coronas; ac uitæ exitum, natalem diẽ appellare conſueuiſſe. Fuit nonnullorum ſententia, ipſis kalendis Ianuarij temperatum eſſe à cæde martyrum, eo quòd Gentiles mira celebritate eam diem colerent; quodq; in quadam epiſtola, quæ fertur nomine S. Hieronymi ad Chromatium, hæc ſcripta habeantur: Nullus ſit dies, qui non intra quingentorum martyrum numerum reperiri poſſit aſcriptus, excepto die kalẽdarum Ianuarij: hæc ibi. His quidẽ cùm in primis refragentur omnia Martyrologia, ac etiam S. Gregorius lib. vij. indict. j. epiſt. xxix. dum ibi nullum excipit diem, quo non celebrẽtur natalitia martyrum: repugnant etiam quæ ſcribit Suet. in Tiberio ca. lxj. his uerbis: Nullus à pœna hominum ceſſauit dies, ne religioſus quidem & ſacer. animaduerſum in quoſdã ineunte anno nouo. hęc ibi. idem in Claudio c. xxix. hęc uerba: Syllanus abdicare ſe prætura ante quartum kalend. Ianuarij, moriq; initio anni coactus. hæc Suetonius de ſæuiſſimis Principibus, quibus certe non fuerunt mitiores, qui in Chriſtianos, promulgatis edictis, acerbiſſimè ſæuierunt. Cæterum ſcimus iure antiquo Romanorum non tantum ipſis kalẽdis Ianuarij, ſed etiam reliquorum menſium kalendis, & Idibus, ac cæteris eorum ferijs, non tantum à cæde, ſed à quacunque læſione Romanos magiſtratus ceſſaſſe: ipſis enim ferijs uim alicui, licet ex lege, inferre, piaculare erat, ut pluribus docet Macrob. Saturnal. lib. j. cap. xv. & tamen innumeros fere martyres, illis ipſis diebus paſſos eſſe, exploratiſſimum eſt: nec tantùm id Imperatorum uoluntate, ſed & furentiũ Præſidum iuſſu. habes de his Philonis Iudæi teſtimoniũ in libro quem ſcripſit in Flaccum Aegypti præſidem, ubi hęc leguntur: Mos eſt in neminem damnatũ animaduertere, donec ſolemnes celebritates, natalitiaq; Auguſtorum feſta prętereant. At ille per eos ipſos dies iniuſtis pœnis affligebat homines innoxios. & paulò poſt: Noui (inquit) quoſdã cruci affixos, inſtãte tali feſto de cruce depoſitos, & ad ſepulturã cognatis ex more redditos: quando quidẽ decebat uel ad mortuos redire aliquẽ fructum ex Imp. natalibus: at iſte, nõ mortuos deponi de crucibus ſed uiuos crucifigi iubebat, &c. hæc Philo.

f Martinæ.] De eadem hac die Będa, Vſuardus Ado, ac cæteri. Habentur res geſtæ ipſius, quas retulit Surius in tom. j. In cod. man. ſcrip. noſtræ biblioth. legimus eam paſſam anno quarto Alexandri Imperatoris: necnon & milites ſeptemdecim martyrum carnificinæ præfectos, & ſanctæ Martinæ opera ad Chriſtum conuerſos, ad decimumſeptimum kalend. Nouembris, truncato capite martyrij corona donatos. Extant in hunc diem ueſtigia celebrioris memoriæ ſanctæ Martinæ Romæ ad radices Capitolij, apud arcum Seueri; meminit oratorij ſanctæ Martinæ Ioannes diaconus in vita S. Greg. lib iiij. cap. xciij.

g Sub Alexandro Imp.] Hìc non leui quidem obiectioni occurrendum mihi videtur. Quonam pacto S. Martina, & alij martyres, quorum non eſt exiguus numerus, ſub Alexãdro Imperatore paſſi dicantur, cùm veterum hiſtoricorum auctoritate probetur, ipſum fuiſſe Chriſtianorum ſtudioſiſſimum, multaque in eos beneficia & officia contuliſſe, vtpote Mammeæ filium; quæ, vt ſcribit Euſebius hiſt. lib. vj. c. xv. erat Chriſtianorum cupidiſſima: quamobrem non tantùm Chriſtianos ſuo iure viuere permiſit; ſed (vt ſcribit Lamprid. in Alexandro) in Lariario, vbi matutinis horis rem diuinam facere conſueuit, inter ſuperſtitioſas deorum imagines, Chriſti etiam noſtri Redemptoris poſuit effigiem; habuitq; in animo Chriſto, ſicut & dijs, templum erigere, ſed ab idolorum ſacerdotibus

tibus

tibus eſt impeditus; cum ex illorum reſpõſis affir
marent, omnes futuros Chriſtianos, ſi quod mo-
liebatur effeciſſet, ac reliqua iam templa deſeren
da addit etiam, eundem imperatorem in curãdis
prouincijs, ac præficiendis præſidibus, laudatiſſi-
mos Chriſtianorum mores fuiſſe ſectatum: ac de
nique de eodem refert, in iudiciaria controuerſia
reſcripſiſſe pro Chriſtianis aduerſus Gentiles. qđ
autem dubitationem auget, eſt illud, quòd ſcribit
Herodianus lib. 6. eundem Alexandrum, quatuor
decim annis, qbus regnauit, inter alia eius huma
nitatis officia, ſine ſanguine Imperium gubernaſ
ſe. Non leuis quidem difficultas; ſed tamen quæ
facile tolli poſſit, ſi ex Lampridio Herodianus de
claretur, qui ait, Imperium Alexandri ſic dictum
eſſe *ἀναίματον*, hoc eſt incruentũ, uel ſine ſangui
ne, eo ꝙ nulli ſenatorũ necem intulerit, quod alij
fecerant ante ipſum Imperatores; cum alioqui, ut
idem ait, durus, tetricus, & ſeuerus admodũ habi
tus fuerit, & ob id cognomẽto Seuerus ſit appel-
latus, quòd plurimos iuſtis, ut ſibi uidebatur, ex
cauſis occidi mandauerit; imo propter nimiam ſe
ueritatem, quam in milites exercuit, ab ijſdẽ tan-
dem occiſum fuiſſe tradit: hęc ex Lãpridio, quib.
ex Herodiano obiectio diluitur. Illa aũt quæ ſpe-
ctant ad Chriſtianos, in quos multa ab eo collata
beneficia idem auctor commemorat, ſic accipias;
ipſum nullũ aduerſus Chriſtianos perſecutionis
edictum promulgaſſe; non tamẽ erga ipſos ita af-
fectum fuiſſe, ut antiqua iura Romanorum, & prę·
deceſſorum edicta, quibus Chriſtiani plecterẽn-
tur, ſilere iuſſerit. Antiquo etenim Romanorũ iu
re peregrinos deos, eorumq́; cultũ in Vrbẽ intro
duci uetitũ eſſe, nemo ignorat: id enim cũ Ethni
corum complures teſtãtur, tum etiã Tertullianus
ſcribit in apologet. recitat eã legem Cic. lib. 2. de
legibus, q̃ eſt huiuſmodi: Separatim nemo habeſ
ſit deos, neve nouos: ſed ne aduenas, niſi publice
aſcitos, priuatim colũto. hæc lex xij. tab. Quin &
Mecœnas (ut Dio eſt auctor lib. 52.) non tantum
deos peregrinos non inferendos in Vrbẽ: uerum
etiã exteros homines alienæ religionis cultores,
ad Romanorum deorũ cultũ diris etiã ſupplicijs
adigendos, Auguſto perſuaſit, eã potiſſimum rõ-
nem obtexens, ut ſecuritati Reipublicæ conſultũ
eſſet. at nec Imperatori liberum erat abſque ſena
tuſconſulto deos in Vrbem adſciſcere alienos, ut
de Tiberio Auguſto teſtatur Tertullianus in apo
loget. His autem in ſuo robore manentibus iuri-
bus; multas deinde aduersꝰ Chriſtianos ab Impe
ratoribus leges ſuperadditas fuiſſe, nullꝰ dubitat:
quas quidem omnes ſub Alexandro Imperatore
uim ac robur obtinuiſſe, quãplurima uetera mo-
numenta, ipſa martyrum acta teſtantur. Alexãder
enim optime Reipublicæ conſultum cupiens, bel
licis ipſe negotijs occupatus, prætoriam pręfectu
ram credidit Domitio Vlpiano, illiq́; cum Paulo,
ut præſtantiſsimis illius ętatis iureconſultis, rerũ
ſummam delegauit, ut Lamprid. ſcribit in Alexã-
dro, illiſq́; relicta Reip. adminiſtratione, in expe-
ditionibus militaribus totus erat. Iam uero quo-
nam modo in Chriſtianos affecti eſſent ij, quibus
Reipub. adminiſtrandæ cura demãdata erat; ex eo
conſtare ſatis poteſt, quòd idẽ Paulus I.C. aduer-
ſus Chriſtianos, ſuppreſſo religionis nomine lib.
5. ſent. tit. 21. ita reſpõdiſſe legitur: Qui nouas &
uſu, & rõne incognitas religiones inducũt, ex q-
bus animi hominũ moueãtur, honeſtiores depor
tẽtur, humiliores capite puniãtur. hęc Paulus: ſed
parua hæc ſunt, ſi ijs cõferãtur, q̃ cum alios illius
temporis iureconſultos, tum præſertim Domitiũ
Vlpianum illorum omnium coryphæum, penes
quẽ pręfecturæ munus & ſumma rerũ erat, Chri-
ſtianis infenſiſſimum. Lactantius feciſſe deplorat
lib. 5. c. 11. cum ait: Quinetiam ſceleratiſſimi ho-
micidæ cõtra pios, impia iura condiderunt: nã &
conſtitutiones ſacrilegæ, & diſputationes iuriſpe
ritorum legũtur iniuſtæ: Domitius de officio pro
conſulis libro ſeptimo reſcripta principum nefa-
ria collegit, ut doceret quibus pęnis affici opor-
teret eos, qui ſe cultores Dei cõfiterentur. hęc La
ctant. Excidit liber ille Vlpiani de officio procon
ſulis, à Chriſtianis (ut putamus) Imperatoribꝰ ex
albo cæterarum legum expunctus; remanſerũt ta
men quędam fragmenta eiuſdem, ex quibus poſſi
mus cętera facile iudicare, ut l. congruit. ff. de offi
cio pręſidis: qua agitur, ut pręſes cum ingreditur
prouinciam, primum omnium inquirat de ſacrile
gis. porro ſacrilegos à Gentilibus dici cõſueuiſſe
Chriſtianos, Iuſtinus martyr, Tertullianus, Arno
bius: ac cæteri qui ſcripſerunt apologias plane de
monſtrant. ad hoc ipſum ſpectat illud, ut procon
ſul prouinciam ingreſſus, templa luſtret, & cir-
cumeat l. ſi in aliam. ff. de off. proc. eiuſdem etiam
eſt illud reſponſum, ut improbatę religionis libri
tollerentur. l. 4. ff. famil. herciſc. Ex his omnibus
quiſque facile poterit exiſtimare, quo ſtatu eſſet
Chriſtianorũ cauſa ſub talibus Orbis iudicibus:
ne habeat quid amplius miretur, cũ audierit ſub
Alexandro Imperatore complures martyres eſſe
paſſos. Verum ipſe Domitius, penes quem ſumma
rerum erat, ſuæ ſæuitię meritas pœnes dedit, ſæ-
uiſſime cęſus à militibus ꝑtorianis, ut Lãpridius
ſcribit. Egimus de his plurib. in Annal. eccleſiaſt.
unde & hęc deſcripſimus. Illud poſtremo lectorẽ
monendum putamus, ut cum in uita S. Martinæ
uel alijs legerit, Chriſtianos cauſam dixiſſe corã
Alexandro Imperatore: ſciat illa non eſſe puriſſi-
ma ipſa martyrum acta publica excepta à nota-
rijs actuarijs coram præſide, ſed potius eſſe acto-
rum paraphraſes ſuperadditas, prout quiuis pru-
dens facile poterit iudicare.

h Martyrij palmam.] Non tantum apud Iu-
dæos (ut ex pleriſq; diuinæ ſcripturæ locis appa-
ret) erãt palmę uictoriæ inſignia: ſed & apud Grę·
cos, ex quibus ad Romanos eadem prouenit con

ſuetudo, vt victoribus palmę darentur: ſed id non ante debellatos Samnites, vt habet Liui. lib. 10. in fin. decad. 1. Quòd ſit in palma victoriæ ſymbolū, habes ex Plutarch. 7. Sympoſiac. narratum à Gellio lib. 7. c. 6. Certè his inſignibus nobilitatos ſanctos Martyres vidit S. Ioãnes Apocalyp. c. 7. vt nō mireris ſi in Martyrologio ſępius leges ſanctos Martyres palmam accepiſſe Martyrij: eſt enim ea dicendi phraſis ex diuinis ſcripturis comparata, atque antiquitus vſurpata.

i Concordij epiſcopi.] De ipſo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, hisq; conſentiūt vet. man. ſcri. Eius res geſtas deſcripſit Sur. tom. 1. ſed aliqua in eis inſunt corrigenda, ijſdemq; nonnulla addenda, vt vidimus in amplioribus eiuſdem Concordij actis man. ſcrip. Si Deus cōceſſerit, in omnes ſanctorum vitas, quæ hactenus editę repeeriuntur, ſcholia elaborabimus, quibus quid in eis veri certiq;, quid item ambigui, vel falſi reperiatur, aperiemus. Plura de Concordio habentur in vita S. Conſtantij epiſcopi Peruſini, quam man. ſcrip. accepimus ab illa eccleſia. Habet & Mombrit. deſcriptum martyrium S. Concordij tom. 1. vit. ſanct.

k Antonini Imp.] Perſecutio ſub Antonino ponitur quarta à S. Auguſt. lib. 18. de ciuit. Dei c. 52. & ab Oroſio lib. 7. c. 15. à Seuero autem lib. 2. quinta numeratur; vbi quartā dicit fuiſſe ſub Hadriano. His autem qui decem tantùm numerant perſecutiones eccleſię ſub typico numero decem plagarum Aegypti idem S. Auguſt. minus aſſentire videtur, eod. lib. 18. c. 52. de ciui. Dei. Hęc autem perſecutio ab Antonino excitata, non quidē ab illo Antonino, qui dictus eſt Pius, facta eſt, cuius tempore fuiſſe pacē in eccleſia, ſcribit Seuer. lib. 2. (Tertullianus enim in apologetico recenſet Antoninum Pium inter illos Romanos Imperatores, qui Chriſtianis nihil negotij per leges fecerint) ſed ab illo Antonino, qui dictus Verus, cognomēto Philoſophus, ab Antonino Pio adoptatus, in imperium illi ſucceſſit, perſecutionem excitatam eſſe, omnes prædicti auctores affirmant. & licet Tertul. in apologet. dicat, nullas ab eo aduerſus Chriſtianos leges fuiſſe ſcriptas: tñ abſq; promulgatis edictis, eo tēpore, furēte populo, grauiſſimā in Chriſtianos perſecutionē cōflatā eſſe, Euſebius hiſt. lib. 5. c. 1. declarat his verbis: Ad decimūſeptimū annū Imperij Antonini Veri grauis & acerba in nonnullis terrę partib. perſecutionis procella ex temerario populi impetu p ſingulas vrbes excitata cōtra nos ingraneſcere cępit, ī qua (ſicut in illis martyrijs, quæ in vna natione confecta erāt cōiectura planè licet aſſequi) infiniti propè martyres in reliquis etiam terrarum regionibus, generoſa cæde pro Chriſto tolerata, nobilitati ſunt. hęc Euſebius de perſecutione ſub Antonino Philoſopho. Cęterum conſtat, nec Antonini Pij Imperium cęde Chriſtianorum fuiſſe vacuū, vt apparebit inferius ſuis locis.

l Magni martyris.] Plures eiuſdem nominis reperiuntur martyres; hic autem, qui in veteri Romano Martyrologio, ſicut & in manuſcriptis hac die poſitus habetur, quando vel vbi ſit paſſus, nuſquàm inuenimus.

m Depoſitio S. Baſilij epiſcopi.] Non tantùm Latina omnia Martyrologia, ſed & Gręci de eodē hac die agunt, vt cōſtat ex eorum Menologijs. Moritur S. Baſilius, vt ſcribit S. Hieron. de ſcrip. eccleſ. Gratiano Imperante, cùm videlicet, extincto Valente, ſolus imperaret, nondū creato Teodoſio: quod planè conſtat ex actis concilij Conſtantinopolitani, habiti ipſo exordio Theodoſij Imp. quibus habetur, illic interfuiſſe Helladium Baſilij ſucceſſorem. Gregorius Nyſſenus eius germanus in epiſt. ad Olympiū monachū de vita S. Macrinę teſtatur, S. Baſiliū ex humanis ſublatū nouem mēſibus ante conciliū Antiochenū, quod celebratū eſt poſt Valentis Imp. obitū. ſedit, vt idem ait, annis octo, nono inchoato; totidē annos ſedi illius tribuit Grego. Nazian. in epitaph. Laudes Baſilij poſt eius obitum dixerunt prętantiſſimi Theologorum & oratorum clariſſimi S. Gregorius Naziāzenus, & ipſi⁹ Baſilij Germanus S. Gregorius Nyſſenus. Extat Amphilochij nomine ſcripta vita Baſilij, quæ tamen prudētiorum omnium ſententia, alterius cuiuſpiā potius, quā Amphilochij ęqualis Baſilio eſſe putatur; cùm aliqua illic habeãtur, quæ illi minus conuenire videntur. dedit eam latinitati Vrſus S. R. E. ſubdiaconus, cuius præfationē quæ deſideratur in cęteris, legimus in vet. man. ſcrip. codice noſtrę bibliothecę, quā poſſidemus liberalitate pię memorię optimi ac eruditiſſimi viri Achillis Statij Luſitani: in ijſdem pręterea q̃dam miracula eiuſdē S. Baſilij, Helladio auctore, ſcripta habentur, in latinum verſa ab Anaſtaſio bibliothecario temporibus Nicolai primi Romani Pontificis, cuius ibidem habetur pręfatio ad ꝑdictum Vrſum conſcripta. S. Ioannes Damaſc. teſtatur in ora. 1. de imag. vitam S. Baſilij fuiſſe ſcriptā à prędicto Helladio eius diſcipulo & ſucceſſore. Porro eiuſdem Baſilij res geſtas tā à Gręcis, quā à Latinis auctoribus acceptas, in Annal. eccleſiaſ. iuxta ordinem temporum, per annos ſingulos diſpoſuimus: ibiq; exactius quæ de S. Baſilio germana, quęve ſpuria habeantur, expendimus. Omittimus hic coaceruare innumera patrū elogia de S. Baſilio, quę uix uolumine comprehendi poſſent.

n Fulgentij epiſcopi.] De eo cętera etiā Martyrologia. Habētur eius res geſtæ fideliter ſcriptę à quodā ex diſcipulis eius ad Felicianū epiſcopū illius ſucceſſorē. extāt apud Sur. tom. 1. Claruit S. Fulgentius doctrina, & ſanctitate notiſſimus ſub Symmacho Rom. Pont. Anaſtaſio Imperatore, & Traſamūdo rege Vuandalorū in Africa. fuit vnus ex numero illorum ducentorum uiginti epiſcoporum, quos idem rex in Sardiniā relegauit, quibus

beatus

beatus Symmachus Papa quotidiana ſubſidia miniſtranda curauit, ut conſtat ex lib. de Rom. Pont. qui fertur nomine Damaſi, in Symmacho, & hiſtor. miſcel. lib. 15. Eius ingenij monumenta receſet S. Iſidorus de uir. illuſtr. c. 14. & alij poſteriores, qui ab eo acceperunt. Fuit alius eiuſdem nominis Fulgentius epiſcopus Vtriculanus, qui celebris ſanctitate uixit temporibus Vigilij Papæ, & Totilæ regis Gothorum, imperante Iuſtiniano; de eo ſcribit S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 12. Rurſus alius eiuſdem nominis fuit in Hiſpania epiſcopus, qui claruit temp. Inuigij regis Goth. de quo in theſ. concion. tom. 2.

o Eugendi abb.] De eo hac itē die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Huius acta ab eius diſcipulo cōſcripta recitat Sur. tom. 1. & dum in eis legitur Eugendus fuiſſe diſcipulus ſanctorum monachorum Lupicini & Romani, apparet quibus temporibus uixit: cum conſtet prædictos floruiſſe ſub *Chilperico* rege Clotharij filio, cum imperaret *Iuſtinus*, ac poſt eum Tiber. ſic Greg. Turon. uit. patr. lib. 1. c. 1.

p Odilonis abb.] Alij de eo die ſequēti, uerum hæc eſt ipſa dies natalis eius: nam Petrus Damiā. qui eius res geſtas conſcripſit, hæc de eius tranſitu habet: Ea nocte, quæ Dominicæ Circunciſionis ſolemnia præcedebat, ſalutaris Euchariſtiæ ſacramenta percepit, & ſic beatum Deo reddidit ſpiritum &c. Migrauit ex hac uita ſub Clemente ſecundo Rom. Pontific. imperante Henrico ſecundo, anno à Chriſto Dom. 1048. ætatis ſuæ anno 87. ita Petrus Dam. in uita ipſius, & Sigeb. in chron. Meminit de S. Odilone S. Bernardus in apolog. ad Guilliel. abb. Trithem. de uir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 2. c. 75. & lib. 3. c. 235. & alij plures. de eo inferius iterum quarto Non. Nouemb. agemus.

q Euphroſynæ uirg.] De ea tam Latinorum Martyrologia, quam etiam Græcorum Menologia agunt hac die. Eius res geſtas edidit Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis acceptas. Confundunt aliqui Euphroſynam cum Euphraſia, de qua agitur tertio idus Martij: de Euphraſia enim & non de Euphroſyna ſcribit Ioan. Damaſc. orat. 3. de imag. quem citant.

2 Quarto nonas Ianuarij. Luna. B xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

OCTAVA [a] ſancti Stephani protomartyris. Romæ commemoratio plurimorum [b] ſanctorum Martyrum, qui ſpreto Diocletiani Imperatoris edicto, quo tradi ſacri codices iubebantur, potius corpora carnificibus, quàm ſancta dare canibus maluerunt. Antiochiæ paſſio beati Iſidori [c] epiſcopi. Tomis in Ponto ſanctorum trium fratrum Argei, [d] Narciſſi, & Marcellini pueri, [e] qui ſub Licinio principe inter tyrones comprehenſus, cum nollet militare, cæſus ad mortem, & diu in carcere maceratus, demum in mare merſus, martyrium conſummauit: fratres uerò eius gladio perempti ſunt. Mediolani ſancti Martiniani [f] epiſcopi. Nitriæ in Aegypto beati Iſidori [g] epiſcopi & confeſſoris. [h] Ipſo die ſancti Siridonis [i] epiſcopi. In Thebaide ſancti Macarij [k] Alexandrini, abbatis.

IANVARII 2.

a OCTAVA ſancti Stephani.] De ea ēt Amalar. lib. 4. c. 37. De ratione celebrandi diem octauam, pluribus agunt hi, q̃ tractatus ſcripſerūt de diuinis officijs: & ut omittamus diei octauæ myſteriuni, eam ſanctiſſimam ac celeberrimam eſſe debere, diuina lex ſanxit. Leuit. c. 13. unde S. Eccleſia tēpore Euangelicæ gratiæ, eſt mutuata exemplū, ut celebriores quaſdā ſolemnitates, ēt octauarum additione illuſtraret: ſancte etem̄ pieq; Dei Eccleſiā ex antiquis illis ritib. quædā accepiſſe, teſtatur S. Leo Papa ſerm. 7. de ieiunio ſeptimi mēſis.

b Purimorum ſanctorum martyrum.] Sunt hi ex ueteribus monumentis reſtituti. Quòd ſpectat ad edictum Diocletiani Imperatoris de tradendis, cremandiſque religioſis Chriſtianorum codicibus ſcribit S. Auguſtin. lib. 7. de baptiſ. c.2. promulgatũ illud fuiſſe poſt paſſionem beati Cypriani annis quadraginta, COSS.(ut apparet) Cõſtantino quartum & Galerio. concordant his ea, quæ idem Auguſtin. ſcribit lib. 3. contra Creſcon. cap. 27. ubi agit de Cirthẽſi ſynodo habita, ut ait, anno ſequenti à prædicto edicto de libris comburendis, Diocletiano octauum, & Maximiano ſeptimùm COSS. numeratur is annus promulgati edicti decimus nonus Imperij Diocletiani: quando, inquit Euſebius hiſt. lib. 8. c. 3. menſe Martij Diocletianus & Maximianus Impp. de diruendis cunctis Chriſtianorum eccleſijs, ſacriſque codicibus igne cremandis promulgarunt edictum. Deplorat eiuſmodi ſacrorum librorum conflagrationem, Arnobius aduerſus Gẽtes lib. 4. Optatus Mileuit. in libris ſuis contra Parmenianum frequenter meminit eiuſdẽ edicti, ſicut & S. Auguſtin. in epiſtolis & alijs commentarijs aduerſus Donatiſtas conſcriptis. acta præterea publica ſanctorum martyrum, de quibus agemus inferius, de eodem edicto ſæpius agunt. Porrò etſi Imperatorum edicta de abolitione librorum Chriſtianorum non præceſſerunt tempora Diocletiani; ſane quidem reſponſa prudentum de ea re iam ante fuiſſe prolata, conſtat ex Vlpiani ſentẽtia l. 4. ff. fam. herciſcun. nam cùm Chriſtiani à Gentilibus magi haberẽtur, eorum libri eiuſdẽ artis ſunt exiſtimati, aduerſus quos extat reſponſum Pauli lib. 5. ſent. tit. 23. Sed quis miretur, hæc illos ſtatuiſſe de libris Chriſtianorũ, cùm & Ciceronis libros illos de natura deorum, ac quos ſcripſit de diuinat. eo quòd ex illis idolorum ſuperſtitio impugnari uideretur, abolendos eſſe ex ſenatuſconſulto, nonnullorum fuiſſe conſilium, ſcribit Arnobius li. 3. aduerſus Gentes. Hæc perſecutio ſub Diocletiano & Maximiano cenſetur decima ab Auguſtin. lib. 18. de ciuit. Dei c. 52. & ab Oroſio lib. 7. c. 27. à Seuero autem lib. 2. nona numeratur. Ante promulgatas in Chriſtianos prædictas leges à Dioclet. & Maxim. AA. quibuſdam præludijs perſecutionis complures cæſi ſunt Chriſtiani milites, ut ſcribit Euſeb. in chron. anno 14. Diocletiani Imp. & hiſt. lib. 8. cap. 4.

c Iſidori epiſc.] De eodem hac die Beda, Vſuardus & uet. man. ſcrip. cuius autem fuerit ciuitatis epiſcopus, nullus prodit: qui etſi Antiochię ponatur, nequaquam tamen uidetur fuiſſe Antiochenus epiſcopus. Euſebius enim, qui tam in chronico, quàm etiam in hiſtoria recenſet omnes Antiochenos epiſcopos, nullum eius nominis ponit, ſicut nec Nicephorus epiſcopus Conſtantinop. in ſerie, quam texit, Antiochenorum antiſtitum.

d Argei, Narciſſi.] Agunt de iiſdem hic Beda, Vſuardus, Ado, & uet. man. ſcrip. omneſq; ſub Licinio Imperatore hos paſſos eſſe confirmant, de quo hæc Seuer. ſacr. hiſt. lib. 2. Tunc Licinius, quia aduerſus Conſtantinum de Imperio certauit, milites ſuos litare præceperat, abnuentes à militia reijciebat: ſed inter perſecutiones non computatur, adeò res leuioris negotij fuit, quàm ut ad eccleſiarũ uulnera perueniret. hæc Seuerus, qui etiam noluit perſecutionem appellare, quia toto orbe terrarũ contra Chriſtianos non erat indicta, ſed in Oriẽte tantũ, idem Licinius imperabat. Euſebius qui illis temporib. uixit in uit. Conſtantini li. 1. c. 44. plures à Licinio editas leges aduerſus Chriſtianos teſtatur. S. Baſilius etiã in oratione habita in quadraginta martyres ſub eodem Licinio paſſos, ſcribit ipſum per præconiũ & edictũ omnib. denũciaſſe, ne quis Chriſtum profiteretur: in profeſſores autem fidei Chriſtianæ omnia tormentorum genera ab eodem fuiſſe propoſita. Porrò quã plurimos martyres ſub Licinio martyrio coronatos, tam Latinorum Martyrologia, quàm Græcorum Menologia atteſtantur. Huius autem excitandæ perſecutionis in Chriſtianos cauſam Gregorius Nyſſen. orat. ſecunda de ſanctis quadraginta Martyribus ſcribit his uerbis: Primum quidẽ im ꝑbus dæmõ exercitus duci, ſimulachrorũ inſano cultui dedito perſuadere conatur, nõ aliter eũ de barbaris uictoria potiturum eſſe, niſi prius mactaret eos, qui Chriſtum adorarent, hæc Greg. Nyſ.

e Marcellini pueri.] De eodẽ prædicti. Quòd autẽ hic inter tyrones recenſendus, puer dicatur; ſic accipe puerum, ut ſaltem eſſet annorum decẽ & ſeptem, ea enim ætate tyrones adſcribebantur militiæ, ut auctor eſt Gellius lib. 10. ca. 18. Quòd item hic dicitur peremptus ob eam cauſam, quòd nollet militare; id non odio militiæ, ut de C. Vettieno Valer. Max. ſcribit li. 6. c. 3. de ſeuerit. qui ſibi manus digitos amputauit, ne militaret; ſed quòd (ut ex Seuero nuper diximus) Licinius ſuos milites litare præcepiſſet. quanto autem cum periculo impietatis Chriſtiani militarent in caſtris Gentilium, pluribus docet Tertullian. libr. de corona milit.

f Martiniani epiſcopi, aliàs Materniani.] De eo tabulę Mediolanẽſis eccleſię, quas R. D. Petrus Galeſinus Protonotarius Apoſtolicus, doctus in primis ac diſertus nobiliſſimi ingenij hac ætate ſcriptor, quique in hoc argumenti genere magna cum laude uerſatus eſt, luculentiſſimè illuſtrauit. De Materniano, ſeu Martiniano epiſcopo Mediolan. extat epigramma Ennodij epiſcopi Ticinenſis. eſt eius exordium: Mens niuei &c. claruit temporibus Papę Zoſimi.

g Iſidori epiſc.] Ex man. ſcrip. ita ponitur: quẽ putamus eſſe illum ſanctitate clarum, cuius meminit S. Hieron. in epitaphio Paulæ ad Euſtoch. epiſt. 27. his uerbis: Occurrente ſibi ſancto & uenerabili

nerabili

nerabili epiſcopo Iſidoro confeſſore, & turbis innumerabilibus monachorum &c. Scias tamen longe alium hunc eſſe ab illo Iſidoro Aegypti monacho, qui magna aliquãdo fama ijſdem temporibus vixit, ſed factus Origeniſtarum propugnator & ductor, priſtinam laudem obſcurauit. ſcribit de eo S. Hierony. epiſtola 61. ad Pammachium, & ad Cteſiphontem aduerſus Pelagianos.

h Et confeſſoris.] Cum Sanctus Hieronymus hunc Confeſſorem appellet; ne quid lateat, ſciendum eſt, diuerſa admodum ſignificatione à præſentis temporis vſu hanc uocem à maioribus vſurpatam: illi enim neminem eo nomine appellabant niſi eum, qui Chriſti fidem interpellatus, coram fidei hoſtibus confeſſus eſſet. Si verò aliquod genus tormentorum eſſet expertus, nec tamen martyrio occubuiſſet; tunc & Martyr vocatus, idemque aliquando etiam dictus reperitur Confeſſor, quòd ſcilicet nondum martyrium con ſummaſſet. Licet ſi vim harum vocum expendas, eędem ſint; nihilominus tam apud Tertullianum quàm etiam Cyprianum, & alios plerosque antiquorum eo ſenſu quo diximus eas voces accipi conſueuiſſe, perſpectum ſatis, exploratumque habetur. Conſule ſi hæc exactius ſcire cupis, in primis Cypriani epiſt. 7. 9. 10. 15. 30. 37. 52. & 81. edit. Pamelij, qui eadem adnotauit in ſchol. epiſto. 9. vir quidem etſi facie mihi incognitus, eruditione tamen ſatis perſpectus. Iuxta eiuſdem Cypriani ſententiam, qui non interpellatus ſe martyrio ingerebat, hic dicebatur Profeſſor; ſi adhuc autem quis timore correptus, ne fidem proderet, ſua ſuosque relinquens, exilio ſpontaneo procul à patria vitam ageret, hic appellabatur Extorris, cuius non erat deſpicienda con ditio; nam & numero martyrum recenſendus erat, ſi ea de cauſa mortem oppetijſſet. hæc omnia more maiorum, atque uetuſto loquendi genere. Obtinuit poſtmodum vſus, vt omnes qui ſancta & laudabili vita uixiſſent, ſanctoque demum ac probato fine in domino quieuiſſent, Confeſſores appellarentur.

i Siridonis epiſcopi.] De quo etiam hac die vetera man. ſcript. ſed cuius fuerit ciuitatis epiſcopus, hactenus obſcurum remanet. Fuit & alius Siridon, aliàs Seridon dictus, qui inter ſanctos anachoretas claruit, de quo in vit. patr.

k Macarij Alex. abb.] De eodem hac die Beda, Ado, & man. ſcript. Conſtat duos fuiſſe Macarios, ſanctitate celebres, Aegyptios ambos; quorum alter Alexandrinus dictus eſt, eo quòd (vt ſcribit Palladius) in eccleſia Alexandrina functus eſſet presbyterio; alter autem ſimpliciter Aegyptius eſt appellatus. Agunt de his pluribus veteres hiſtorici Socrat. lib. 4. hiſt. c. 18. Sozom. libr. 6. cap. 29. Rufin. lib. 2. cap. 4. Hierony. epiſto. 27. Caſſian. collat. 5. cap. 12. & collat. 24. cap. 13. in vitas patr. par. 1. Pallad. Galata. cap. 8. Suidas & alij. Fuerunt & alij Macarij fama conſpicui, ſed de duobus tantum agitur in Martyrologio. vixit enim eodem ſeculo Macarius cæteris iunior, ad quem Rufinus tranſlationem Periarchon Origenis inſcripſit, necnon etiam apologiam pro Origene, qui & eiuſdem Rufini diſcipulus fuit, de quo tacito nomine hæc S. Hieron. epiſt. 16. Tunc diſcipulus ὄλβιος, & verè nominis ſui, ſi in talem magiſtrum non impegiſſet &c. hæc idcirco Hieronymus, quoniam in Origeniſmum ipſum lapſum deplorat. At ne quis aliqua forte ſuſpicione ſaltem leui pulſetur, hunc de quo ſcribit S. Hieron. fuiſſe alterum ex duobus illis, quos colimus; ſatis rei veritas perſpicua redditur, dum con ſtat Macarium Aegyptium magiſtrum fuiſſe Euagrij, ut ſcribit Socrat. lib. 4. cap. 18. & Gennad. de vir. illuſtr. cap. 10. & 11. qui quidem Euagrius habuit diſcipulum Rufinum, vt S. Hieron. ſcribit ad Cteſiphontem; Rufinus autem, ut uidimus, Macarium iuniorem Origeniſtam erudiuit. ſi itaque Macarius Aegyptius fuit magiſter Euagrij, cuius Rufinus fuit diſcipulus, quomodo Macarius Rufini diſcipulus vnus idemque erit cum Macario Aegyptio? Nec eſt etiam quòd quis exiſtimet Sanctum Hieronymum de Macario altero, Alexandrino uidelicet, eſſe locutum: quem etſi aliquanto iuniorem Aegyptio ſcribat Palladius cap. 8. tamen illius temporibus claruiſſe, prædicti auctores teſtantur. Socrat. libr. 4. cap. 18. Sozom. lib. 6. cap. 29. & Rufin. lib. 2. ca. 4. ſicque Macario Rufini diſcipulo ſeniorem fuiſſe apparet. ad hæc addimus; illum Macarium, quem Hieronymus inſimulat hæreſis Origenis, fuiſſe aliquando Romæ, idem inſinuare uidetur; at Alexandrinũ, de quo eſt quæſtio, nunquàm Romam uenire uoluiſſe, Palladius ipſe teſtatur. Claruit ijſdem temporibus alius uirtutibus inſignis, qui ob homicidium inuoluntarium olim perpetratum, dictus eſt cognomento Homicida, de ipſo ſcribit Sozom. lib. 6. c. 29. & Pallad. ad Lauſ. c. 6. Alius etiam reperitur Macarius Romanus, qui ex Vicaria præfectura monaſticam uitam amplexus eſt, de quo idem Pallad. cap. 36. in fin. Romani huius res geſtæ habentur in uit. patrum, auctore Theophilo quodam, ſed quæ minus probentur. Ex his omnibus Macarijs duos tantùm, quos diximus, Dei Eccleſia recenſet inter ſanctos, de quibus & Græci agunt vna eademque die, 14. Kalend. Februarij. Ex his item omnibus duo adnumerantur inter ſcriptores eccleſiaſticos Macarius ille ſenior, dictus Aegyptius, de quo agit Gennad. de uir. illuſtr. c. 10. & ille iunior Rufini diſcipulus, de quo idem Gennad. cap. 28.

xxviijC Tertio nonas Ianuarij. Luna. 3

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20
t u A B C D E f F G H M N P
21 22 23 24 25 26 27 28 28 29 30 1 2 3

OCTAVA [a] ſancti Ioannis Apoſtoli & Euangeliſtæ. Romæ uia Appia natalis [b] ſancti Anteri [c] Papæ, qui ſub Iulio Maximino [d] paſſus eſt,& in cœmeterio Calliſti [e] ſepultus. Eodem die S.Petri, [f] qui apud ciuitatem Aulonam crucis ſupplicio eſt interemptus. In Helleſponto ſanctorum martyrum Cyrini, [g] Primi, & Theogenis. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Gordij [h] centurionis;de cuius laudibus extat præclara Baſilij magni oratio in eius die feſto habita. In Cilicia ſanctorum martyrum Zoſimi, [i] Athanaſij commentarienſis,Theopempti,& Theonæ,qui in perſecutione Diocletiani illuſtre martyrium obierunt.Patauij ſancti Danielis [k] martyris. Viennæ in Gallijs ſancti Florentij [l] epiſcopi, qui tempore Gallieni Imperatoris in exilium relegatus,illic martyrium conſummauit. Lutetiæ Pariſiorum S.Genoueſæ [m] uirginis, quæ a beato Germano Antiſiodorenſi epiſcopo Chriſto dicata, admirandis uirtutibus & miraculis claruit.

IANVARII 3.

a OCTAVA S. Ioannis.] Meminit eiuſdem octauæ Amalar.de eccleſ. offic. li.4.cap.37. in fi.agit de eadem Ado in Martyrolog.

b Natalis ſancti &c.] Vetus loquendi uſus, ut dies migrationis ex hac uita appelletur dies Natalis:cuius quidem rei exactè rationē reddit Origenes lib.2 comment.in Iob.& Albin.Flac.de diuin.offic.cap.de ſexta feria,pag.60.Præterea dies natalis etiam dici reperitur, quo quis ordinatur epiſcopus,ut apparet ex S.Ambroſ.li.8. epiſt. 60. ad Felicem edit. Rom.ex S.Paulin.epiſ.16.ad Delphinum & ex Hilarij Papæ epiſt. ad Aſcanium.

c Anteri Papæ.]Succeſſit hic Pottiano,ut conſtat ex lib.de Rom.Pontific.qui fertur nomine Damaſi,& indicibus Vaticanis, quos exſcripſimus, idipſum teſtatur Optatus Mileuit.lib.2. cōtra Parmenian.Auguſt.epiſt.165 ad Generoſum, Euſeb. in chron.& hiſt.lib.6.c.22.Niceph.epiſc.in chrō. & alij:qui omnes poſt Pontianum ponunt Anterum.In actis quibuſdam S. Vrſulæ poſt Pontianū Cyriacus quidam Rom.Pontifex perperam fingitur. conſule ea, quæ habentur adnotata inferius,die 21. Octob.vbi de actis illis pluribus egimus.

d Sub Iulio Maximino.] Quod ſpectat ad perſecutionem Maximini, ſub quo Anterus paſſus dicitur, ſextam eam ponūt ordine Auguſt.de ciuit. Dei lib.18.c.52.& Oroſ.hiſt.lib.7.c.19.Seuer. autem hanc inter perſecutiones nō numerat, quam tamen fuiſſe pergrauem conſtat. De ea ita Euſeb. lib.6.c.21.Maximinus propter grauem inuidiam, qua contra Alexandri familiam, in qua complures fideles & Chriſtiani uerſabanrur,flagrabat;acerbam perſecutionis tempeſtatē concitauit; iuſſitq; ſolos eccleſiarū præſides, tāquā auctores doctrinæ Euangelicæ neci dari. hæc Euſeb. Porro qualis quantave fuerit hæc perſecutio,ex eo ſaltē opinari licet, ꝙ Iulius Capitolinus de ipſo teſtatum reliquit cum ait: Tam crudelis fuit Maximinus,vt alij illum Cyclopem;alij Buſyridē,alij Scironem,nonnulli Phalarim,multi Tiphonem, uel Gygem uocarēt.Senatus eum tantū timuit,ut vota templis publice,priuatimq; mulieres cū ſuis liberis ſacerenr,ne ille unquā urbē Romā uideret: audiebat.n.alios in cruce ſublatos, alios animalibus nuper occiſis incluſos,alios feris obiectos,alios fuſtibus cæſos &c. quæ quidem cum in ſuos milites exercuiſſet, quanto his maiora in Chriſtianos, aduerſus quos immenſo flagrabat odio, ſæuus barbarus ſit molitus, quiſque poterit exiſtimare.

e In Cœmeterio Calliſti.]Vox notiſſima,Cœmeterium,qua Chriſtiani illum locum dicere cōſueuerunt,in quem fidelium defunctorum corpora ſepelienda inferūtur; inde deducto uocabulo, quòd ſicut diuina ſcriprura obitū iuſtorum,ſomnum dicere ſolita eſt; eadē ſignificatione locū illum,

lum, ubi ſepelirentur, Cœmeterium, hoc eſt dormitorium à κοιμάω, quod eſt dormio, uoluit appellari; quæ etiam loca, modo Concilia ſanctorũ, de qua uoce agemus inferius, modo etiam à natura loci denominatione deducta, Arenaria, Cryptæ, Catacumbæ ſeu Catatumbæ in ueteribus Martyrologijs appellata inueniũtur. penes Afros eadem loca Areæ dictæ reperiuntur, unde Tertulian. ad Scapulam, ex uerbis perſecutorum: Non ſint Areæ, hoc eſt loca ſepulturarum Chriſtianorũ deſtruantur, ne ad ea ulterius cõuenirent, &c. In ea enim loca cum precum cauſa conuenire cõſueuiſſent frequenti cœtu Chriſtiani, magis magiſq; Gentilium furor ſæuire atque graſſari ſolitus eſt, ut ſcribit Tertul. in apologet. & Minutius Felix in Octauio. uſurpata reperitur eadem uox à Pontio diacono in actis martyrij S. Cypriani, ubi in fine dicit, illum fuiſſe ſepultum in Area Candidi procuratoris. Erant Romæ complura Cœmeteria, quorum tantum quadraginta tria ex tabulis Vaticanis deſcripſi, de quibus uberius agit Onuphrius. Deſiderantur adhuc aliqua, de quib. egi in Annal. eccleſiaſt. Erant autem Cœmeteria omnia, uel Areæ extra ciuitatem poſitæ: uigentibus etenim Gentilium legibus, ex leg. xij. tabularum nefas erat intra mœnia mortuum ſepelire. ſed omnia illa iura Gentilium, cum per contrarium uſum, tum etiam per pientiſſimam Leonis Imp. nouell. conſtit. 53. quæ incipit: Mea quidem ſententia &c. ſunt antiquata, ac prorſus abrogata. Ex Cœmeterio Calliſti de quo agimus, effoſſum corpus S. Anteri Papæ translatum eſt intra Vrbem in eccleſiã S. Syluestri in Campo Martio, ubi in lapidea tabula eiuſmodi uetus inſcriptio legitur: Hæc notitia Natalitiorum Sanctorum hic requieſcentium: Menſe Ianuario, die tertia Natalis *S. Anteri Papæ*, &c.

f Petri.] De eo etiã Beda, Vſuard. & uet. man. ſcrip. Extant eius paſſionis acta, & quidem germana, ab Anaſtaſio S.R.E. bibliothecario latinitati donata, retulit ea Sur. in tom. 1.

g Cyrini, Primi, & Theogenis.] Beda de Theogene tantũ hic agit, cuius acta recitat Mombrit. to. 2. uit. ſanct. Petrus in cat. lib. 2. c. 41. breui compendio perſtringit Theogenis martyriũ, qui paſſus eſt ſub Licinio Imp. ut prędicta acta teſtantur. Vſuard. de ijſdem tribus omnibus hic agit.

h Gordij.] Extat de ipſo præclarum encomiũ S. Baſilij, agunt de eodem hac die Gręci. Paſſus reperitur ſub Licinio Imp. ut legimus in peruetuſto Menologio, quod aſſeruatur in bibliotheca Ill. ac Reuerendiſ. Guillelmi Sirleti Card. ampliſſi. illud q̃ue ab ipſo latinitati donatũ, propriaq; manu maiori ex parte conſcriptum, uelut ingẽtem theſaurum eius liberalitate poſſideo, & (ut Hieronymi verbis utar de codice Pamphili martyris) tanto amplector & ſeruo gaudio, ut Cræſi opes habere me credam. Meminiſſe itaque lector debet, cum in his ſcriptis allegatur Menologium, me de eo ſemper intelligere.

i Zoſimi & ſoc.] Græci itidem de ijſdem hac die agunt, ut conſtat ex Menologio, ubi de Zoſimo & Athanaſio ſeorſum ab alijs agitur, paſſiq; ponuntur ſub Domitiano Imp. Theopemptus autem, & Theonas ſub Diocletiano.

k Danielis.] Hæc eſt dies inuentionis eius corporis, ut accepimus ex tabulis eccleſiæ Patauinę: de eadem inuentione agit Petrus in catal. libro 2. c. 40. & Scard. in Annal. Patau.

l Florentij epiſcopi.] De ipſo hac item die Beda, & Ado Treuer. necnon uet. man. ſcri. Ado Viẽnen. in chro. an. 241. hæc de eo: Florẽtius quoque epiſcopus Viennen. uita & doctrina emicuit; mãſit ad Gallieni, & Voluſiani imperium, exiliatuſq̃ue martyrium compleuit. hæc Ado. An autem ſub Gallieno aliqua fuerit excitata perſecutio, dicemus inferius 13. Ianua.

m Genoueſæ.] De eadem agũt hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij omnes. Scribit de ea Gregorius Turon. de gloria confeſſ. c. 91. & de geſtis Fran. li. 4. c. 1. extant præclara eius uitæ acta, quæ recitat Sur. tom. 1. plura etiam de ipſa reperies in uita S. Germani epiſcopi Antiſiodorenſis, quam ſcripſit Conſtantius Sigebert. item in chron. an. 457. claruit temporib. Valentiniani tertij Imp. ac peruenit uſque ad Clodoueum regem Franc.

4 Pridie nonas Ianuarij. Luna. Dxxvij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

OCTAVA [a] ſanctorum Innocentium. In Creta natalis ſancti Titi, [b] qui ab Apoſtolo Paulo Cretenſium epiſcopus ordinatus, poſt prædicationis officium fideliſſimè conſummatum, beatum finem adeptus, ſepultus eſt in eccleſia, ubi à beato Apoſtolo dignus miniſter fuerat conſtitutus. Romæ ſanctorum martyrum Priſci [c] presbyteri, & Priſcil-

liani

liani clerici, ac Benedictæ religioſæ fœminæ: qui tempore impijſſimi Iuliani gladio martyrium compleuerunt. Item B. Dafroſæ[d] uxoris S. Fabiani martyris, quæ poſt interfectionem uiri ſui primum exilio relegata, deinde ſub præfato principe capite plexa eſt. Bononiæ ſanctorũ Hermetis,[e] Aggæi, & Caij martyrum, qui ſub Maximiano Imperatore paſſi ſunt. Adrumẽti in Africa commemoratio S. Mauili[f] martyris, qui in perſecutione Seueri Imperatoris a Scapula ſæuisſimo præſide damnatus ad beſtias, martyrij coronam accepit. Item in Africa præclariſſimorum martyrum Aquilini,[g] Gemini, Eugenij, Marciani, Quincti, Theodoti, & Tryphonis. Apud Lingonas S. Gregorij[h] epiſcopi; miraculis clari. Rhemis in Gallia S. Rigoberti[i] epiſcopi & confeſſoris.

IANVARII 4.

a OCTAVA ſanctorum Innocentiũ.] Scribit Poſſidius in indiculo, S. Auguſtinũ duos ſermones habuiſſe in die Octauarum Infantium, de eadẽ Octaua Amalarius de eccleſ. offi. li. 4. c. 37. Micro log. c. 36. Ado item hac die in Martyrolog.

b Titi.] Agunt de eodem Beda hac die, ac cæteri Latinorum, Græci autem in Menologio 25. Auguſti. de Tito frequenter Paulus Apoſt. meminit, ad quem & ſcripſit epiſtolam. Sanctus Ignatius ẽt in epiſtola ad Philadelph. Euſeb. hiſt. li. 3. c. 4. Hiero. Io. Chryſoſt. & Theodoret. in commentarijs in epiſt. ad Titũ, Sophronius apud Hieron. de ſcrip. eccleſ. Iſidorus, ſiue alius ſit auctor, de uita & morte ſanct. c. 88. Doroth. in ſynopſi, & alij de eodem agũt. habet Menologium, eum natum annos nonagintaquatuor in pace quieuiſſe.

c Priſci & ſoc.] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri, horũ res geſtę narrantur in actis S. Bibianæ: quæ tamẽ aliqua cenſura indigẽt, & in ijs præſertim, quæ de Iuliano Apoſtata narrantur, eum Romæ uixiſſe, deq; martyribus habuiſſe quæſtionem; quod. n. per Vrbis præfectum in martyres geſtum eſt, id ipſi Iuliano tribuitur; quem nunquam Romam aduentaſſe certũ eſt, idque omnes qui antiquas callent hiſtorias norũt, ac ea ſciunt, quæ Ammianus Marcel. conſcripſit facile intelligent, idem lib. 26. ſcribit, Vrbanam præfecturam à Iuliano creditam fuiſſe Aproniano: quem cum idem auctor etnichus dicat, aduerſus magos ſæuiſſimas quęſtiones exercuiſſe, Chriſtianos per magos, more Gentilium, intelligere, haud obſcurum eſt illis, qui apologias, quas patres aduerſus Gentiles pro Chriſtianis ſcripſerũt, aliquando legerunt. At quõ Iulianus magos iuberet impugnari, qui eoſdẽ honorificentisſime habuit, eosq; longe poſitos accerſiuit? ut teſtantur Eunapius Sardianus de uit. philoſ. in Maximo, Ammia. Marcellin. lib. 22. & Socr. lib. 3. c. 1. extãt & de his eiuſdem Iuliani litteræ.

d Dafroſæ.] De qua etiam ijdẽ qui ſupra agũt hac die eius res geſtę legũtur in ijſdem actis S. Bibianæ eius filiæ. Errare admodum conſtat Petrũ in catal. lib. 2. c. 43. dum citans Adonem, (apud quẽ nihil tale reperi) dicit hanc Dafroſam uxorẽ fuiſſe Fabiani Papæ, deceptus nimirũ nomine Fabiani Ex præfecti, parẽtis ſanctarũ uirginũ Bibianæ atq; Demetriæ, qui uixit temporibus Conſtãtij, & Iuliani Impp. cum tamẽ Fabianum Papam cõſtet martyrio coronatum eſſe ſub Decio Imp.

e Hermetis & ſoc.] Vſuardus etiam de his hac die, aſtipulanturq; uet. man. ſcrip. Hos autem ſub Maximiano Imperatore paſſos eſse, teſtantur etiam tabulæ Bononienſis Eccleſiæ.

f Mauili.] Præclaro elogio hunc martyrẽ Tertullianus exornat, ſcribens ad Scapulã præſidẽ; cui ẽt exprobrat cladẽ diuinitus immiſſam in Africã in martyris ultionẽ. Scapulã autem præſidẽ, cuius cum hic, tum apud Tertullianum mentio habetur, illum reor Tertyllum Scapulã, ad quem extat reſcriptum Commodi Imp. l. diuus Marcus, ff. de offi. prçſ. nam paulo poſt Commodum, Seuerus imperat, ſub quo Scapula in Africa exercuit ſanctorum carnificinam, inter quos Mauilus, de quo agitur, martyrio coronatus eſt.

g Aquilini & ſoc.] De his etiam Beda hac die: qui fatetur horum acta ſuis temporibus extare: quæ poſtmodum excidiſſe videntut. Agunt de ijſdem Vſuardus, Ado & alij. paſſos hos eſſe in perſecutione Vuandalica, tradit Petrus in catal. lib. 2. cap. 43. ex Adone, quem citat.

h Gregorij epiſcopi.] De eodem uet. man. ſcri. huius res geſtas ſcripſit Gregorius Turon. in uit. ſanct. patrũ c. 7. qui de eodẽ agit de geſt. Franc. li. 3. 15. & 19. ex quib. apparet eũ claruiſſe tẽporib. Theodorici filij Clodouei regis Fran. Interfuiſſe reperitur Gregorius Lingõ. epiſcopus tribus Galliarum concilijs, Epaunenſi, Aruernenſi, necnon etiam tertio Aurelianenſi, ſed huic per legatos tantum. In tabulis epiſcoporum Lingonien. quas deſcripſit Democh. decimusſextus hic eius ſedis numeratur epiſcopus; Mombrit. etiam de ipſo agit tomo j. uit. ſanct.

i Rigoberti epiſcopi.] Extãt eius pręclara acta,

quæ

quæ recitat Sur.tom.j.floruit ijs temporibus,cum Pipinus & Carolus Martellus regnum Frācorum adminiſtrarent pro Childerico Rege; peruenitq́; uſque ad tempora Hadriani Papæ; qui ipſo defuncto, reiecto Milone,in locum eius ſubrogauit Turpinum, ut eius acta teſtātur.de ipſo item Sigeb.in chron.anno 723.ponitur hic in tabulis Democh. xxviij.eius ſedis epiſcopus.

5 Nonis Ianuarij. Luna. E xxvj.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22
t u A B C D E f F G H M N P
23 24 25 26 27 28 29 30 30 1 2 3 4 5

VIGILIA [a] Epiphaniæ Domini. Romæ ſancti Teleſphori [b] Papæ, qui ſub Antonino [c] Pio poſt multos labores pro Chriſti confeſſione illuſtre martyrium duxit. In Aegypto commemoratio plurimorum [d] ſanctorū Martyrum, qui in Thebaide ſub perſecutione Diocletiani diuerſo tormentorum genere cæſi ſunt. Antiochiæ ſancti Symeonis [e] monachi, qui in columna [f] ſtans multos annos uixit, unde & Stylitæ cognomen accepit: cuius uita & conuerſatio extitit admirabilis. In Anglia ſancti Eduardi [g] Regis, uirtute caſtitatis, & gratia miraculorum inſignis. Alexandriæ ſanctæ Syncleticæ, [h] cuius res præclarè geſtas ſanctus Athanaſius litterarum monumentis commendauit. Romæ ſanctæ Aemilianæ [i] uirginis, amitæ ſancti Gregorij Papę, quæ uocante Tharſilla ſorore, quę ad Deum præceſſerat, hac ipſa die migrauit ad Dominum. Eodem die ſanctę Apollinaris [k] uirginis.

IANVARII 5

a VIGILIA Epiphaniæ.] De qua Ordo Rom. Gregorius Turon. de geſt. Frā. li.x.c.xxxj. in Perpetuo Epiſc. Microlog. & alij qui agūt de diuinis offic. Celebrabatur ēt in Eccleſia Africana Vigilia Epiphaniæ, in qua ſanctus Eugenius Epiſcopus Carthaginenſis Felicē cæcū Dei uirtute illuminauit, ut ſcribit Vict. de perſec. Vuandal. lib. ij. Egimus ſatis do Vigilijs eccleſiæ in Annalibus eccl. Hic autē illud vnum nequaquam diſſimulandum uidetur, nonnullos affirmare, ſanctum Ambroſium perſuaſione ſanctæ Monicæ, vſum vigiliarum ea de cauſa ab Eccleſia proſcripſiſſe, quòd Chriſtianorū plurimi illud noctis tempus ludendo, ac choreas ducēdo tranſigerent: quod firmant auctoritate ſermonis, qui S. Auguſtini nomine ſcriptus reperitur ad fratres de eremo, eſt ordine uigeſimus quintus. Hoc autem quid magis à ueritate alienum poteſt excogitari, cum eo tempore, quo ſancta Monica fuit Mediolani, occaſione perſecutionis Arrianorum, ibidem vigilię uigilātius, ſanctius, purius, ac propenſiori ſtudio, quam unquā antea, fuerint celebratæ? Nam præter longiores excubias, frequentiorem cœtum, conciones ad populum, ſanctus Ambroſius addidit uigilijs ſacros hymnos. Pręſto illis erat una cum cæteris ſancta Monica, & in eis, (ut S. Auguſt. ſcribit lib. ix. cōfeſ. c. vij.) primas partes tenebat. Quàm ſolerti ſtudio Mediolanēſis eccleſia ſacras uigilias ageret, accedat auctoritas ipſius S. Ambroſij, qui in ſermone in pſal. cix. edit. Rom. de feſto Pentecoſtes, commendans exactam uigiliarum obſeruationem, ait: Ieiunauimus Sabbato, uigilias celebrauimus, orationib. pernoctantes inſtitimus, &c. In eccleſia uero Africana tantū abeſt (quod præſefert ſermo ille) ut ea occaſione demptæ fuerint nocturnæ ſacræ vigiliæ, ut eædem maius, tunc temporis, acceperint incremētum, & in exactiorem purioremq́; religionis cultum fuerint reſtitutæ. Nam uſus citharæ qui ea occaſione irrepſerat, quòd ſcriptum eſſet in pſal. lxx. Pſallam tibi in cithara ſanctus Iſrael, Auguſtini opera fuit ablatus, ut ipſe ſcribit cōcione j. ſuper pſal. xxxij. erāt igitur in uſu uigiliæ nocturnæ illæq́; purę. & Chriſtiana obſeruatione digniſſimæ, ut idem teſtatur in concione ad Catechumenos contra Iudæos tom. vj. Ad quas etiā frequētandas ſuos conſueuit hortari, ut apparet ex ſermone cclj. de temp. Inſuper addimus, tātum abeſſe, ut occaſione chorearū

vel

uel aliorũ abuſuũ, ſacræ Vigiliæ fuerint abolitæ, ut in omnib. contrariũ prorſus acciderit: nimirum ut ex ſacro religioſoq; uſu uigiliarum ſublati fuerint perditiſſimi illius temporis mores, qui antea irrepſiſſent. Eſt de his locus egregius ſancti Auguſtini in ſermone habito in die Natali ſancti Cypriani, eſt ordine 115. de diuerſis, ubi hæc legũtur cap. 5. to. 10. pag. 593 edit. Louan. Aliquando ante annos non ualde multos iſtum locũ inuaſerat petulantia ſaltatorum. Iſtum tam ſanctum locum, vbi iacet ſancti martyris corpus (ſicut meminerũt multi qui ætatem habent) locum, inquam, tam ſanctum inuaſerat peſtilentia & petulantia ſaltatorum. Per totam noctem hic cantabantur nefaria, & cantantibus ſaltabatur. Quando uoluit Dominus per ſanctum fratrem noſtrum Epiſcopum ueſtrum, ex quo hic cœperunt ſanctæ uigiliæ celebrari, illa peſtis aliquantulum reluctata, poſtea ceſſit diligentiæ, erubuit ſapientiæ &c. Ex his omnibus luce clarius cognoſces, cuius fidei ſit ſermo ille, qui nomine Auguſtini ad fratres de eremo circunfertur, quem cum alijs ſchola Louanienſis in hac recentiori editione reiecit in angulum. Non itaq; Ambroſius, nõ Auguſtinus, nec quiuis alius Otthodoxorum his temporib. uigilias nocturnas eccleſiaſticas abrogauit, uel minuit: ſed impuriſſimus hæreſiarcha Vigilãtius uigilias, ſui nominis hoſtis, impugnauit, ſicque minuere conatus eſt, ut non niſi ſemel in anno, in Paſchali ſolemnitate uigilias peragendas eſſe iactaret. Hieron. aduerſ. Vigil.

b Teleſphori Papæ.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac uet. man. ſcrip. In Romanis Pontificibus ea tantum quæ ſpectant ad ſucceſſionem, hic annotare uiſum eſt, in Annal. eccleſiaſticis cetera uberius explicaturis. Quòd itaque attinet ad ſucceſſionem Teleſphori, agit in primis Irenæus aduerſus hæreſ. lib. 3. c. 3. Epiphan. hæreſ. 37. Euſeb. in cron. & hiſtor. lib. 4. c. 5. Optatus libr. 2. contra Parmen. Auguſt. epiſt. 165. ad Gener. Niceph. epiſcop. in chron. & alij complures recentiores.

c Sub Antonino Pio.] Hoc loco fortaſſe erit q dubiter, quomodo ſub Antonino Pio Teleſphorus uel alij paſſi dicantur, cum ſub eo pacem fuiſſe in eccleſia teſtetur Tertulianus in Apologet. Seuerus lib. 2. Oroſ. lib. 7. c. 14. & alij. Conſtat etiam Antoninũ pro Chriſtianis edictum ampliſſimum propoſuiſſe, ut ſcribit Euſeb. in chron. & hiſto. li. 4. c. 12. quod apud Iuſtinum martyrẽ leges in appendice Apologiæ. Reſpondemus, martyrium Teleſphori uel aliorum contigiſſe ante ſcriptam à Iuſtino Apologiam, & promulgatum pro Chriſtianis edictum, prout idem teſtatur Euſebius hiſto. libr. 4. c. 11. & 12. Porro ex eadem Iuſtini Apologia ſatis apparet, ante illud tempus, cum idem imperaret Antoninus, non eſſe temperatum omnino à cæde Chriſtianorum, non quidem Imperatoris mandato, ſed ex ſententia Præſidum, & furore Gentilium, conclamantibus illis contra fideles, ad quorum coercendum furorem Iuſtinus (ut apparet) nobiliſſimã illam elaborauit Apologiã Chriſtiano philoſopho dignam. Suppetunt & aliæ rationes, cur tempore pacis Eccleſiæ, uel ſub iuſtiſſimis principibus, multi repetiantur martyres paſſi, ſed ea quæ ſupra diximus de temporibus Alexandri Imperatoris, & quę paulo inferius dicturi ſumus de Traiano, ſatis ad hanc rem explicãdam eſſe poterunt.

d Plurimorum ſanctorum martyrum.] Horum ſingulorum certamina Euſebius digeſſit in libro quem ſcripſit de Martyribus, qui non extat. Omnium autem ſimul agonem ſummatim complexus eſt hiſt. libr. 8. c. 9. Cum autem innumera fere Aegyptiorum martyrum multitudo paſſa habeatur tam ex monumentis Græcorum, quàm Latinorum ſcriptorum; de ea gente illud ad memoriam reuocaui, quod ſcribit Cicero lib. 5. Tuſcul. his verbis. Aegyptiorum morem quis ignorat? quorum imbutæ mentes prauitatis erroribus quamuis carnificinã prius ſubierint, quam Ibim, aut Apidem, aut Felẽ, aut Crocodilum uiolent, quorum ſi imprudenter quippiam fecerint, nullam pœnam recuſent. hæc Cicero. Porro ſi olim Aegyptij tãti uitrum, quanti illos margaritum (ut habet paremia) feciſſe putandum eſt, corroborante eos præſertim diuina gratia?

e Symeonis.] De eodem hac etiam die cæteri Latinorum, Græci autem 24. Maij, ut apparet ex Menologio. Huius adhuc uiuentis quaſdam res geſtas cõſcripſit Theodoretus Epiſcopus Cypri libri ſanctorũ patrum Deum amãtiũ c. 26. Euagrius ẽt nonnulla hiſt. li. 1. c. 13. & 14. Niceph. lib. 14. c. 51. qui ẽt teſtatur, Metaphraſtẽ uberius eius acta fuiſſe proſecutum, ſed non extant. de eo præterea cæteri Græcorum, ut Suidas, Cedrenus, Michael Glicas, plura de eo in uita Danielis Stylitæ, & in actis S. Theodoſij Cœnobiarchę: ex Latinis Gregorius Turonen. de gloria confeſſ. c. 26. & alij recentiores. In Vitis patrũ par. 3. c. 48. eiuſdẽ Symeonis, incerto auctore uita ſcripta reperitur. Huius egregia ſanctitas, admirandumq; vitæ genus quod excoluit, non tantũ in Syria ubi agebat, ſed toto innotuit orbi; Romæ etenim, ut præſens, adeo notus fuit, ut opifices ĩ omniũ officinarũ ueſtibulis, alij in porticib. (ut ſcribit Theodoretus) imaginẽ eius affigerent; hinc unuſquiſq; (vt ait) ſibi auxiliũ ac tutelã parantes. In Gallijs ẽt nouiſſima extitit eius fama, prædicante eius admirabilẽ ſanctitatẽ ſancta Genoueſa, quæ licet longe abſens, eũ tamẽ uelut præſentẽ diuinitus nouerat, ut cõſtat ex eiuſdẽ S. Genoueſæ actis. Plurimi eũ fecerunt Imperatores catholici, ut Theodoſius iunior, cuius adhuc legitur epiſtola ãd illũ ſcripta, inſerta in actis Concilij Epheſini tom. 5. c. 15. edit. Pelt. ſcripſiſſe ẽt ad ipſum reperitur Leo magnus Imp. ut

ſcribit

ſcribit Euag.hiſt.lib.2.c.9. De tempore quo vixit, ex Theodoreto eius primordia colligi poſſunt: dũ ait columnam iam incoluiſſe temporibus Meletij Epiſcopi Antiocheni, qui ſub Valente Imp. vixit deſijtq; ab humanis, eo anno, quo celebrata eſt magna Synodus Conſtantinopolitana, Syagrio & Euchario Conſſ. qui numeratur annus à Chriſto, iuxta veriores Chronographos trecenteſimus octogeſimus primus. Superuixit autem Symeon, vt ait Cedrenus, vſque ad quartum annum Leonis Magni Imp. quod etiam colligitur ex actis Danielis Stylitę: eſt annus is à Chriſto 460. qua ratione, iã cẽtenario maior obdormiſſe dignoſcitur. De tranſlatione reliquiarum eius facta Cõſtantinopolim, & eccleſia in eius honorem erecta ab eodem Leone Imperatore, habetur mentio in actis eiuſdem Danielis Stylitæ. Non omittendum illud videtur, quoſdam ex eodem nomine deceptos, ex duobus vnum conflaſſe Symeonem. Nam duos fuiſſe Symeones, ſeniorem, ac iuniorem, exploratum habetur. præter ſeniorem de quo agimus, fuit etiam alius eiuſdem nominis & exercitationis, idemque dictus Stylita, quem a prædicto eſſe diuerſum, tẽpora, loca, maiorumq; teſtimonia declarant. Quonam tẽpore vixerit Symeon ſenior, iam vidimus. Iunior autem (vt auctor eſt Euagrius libr. 6.c.22. qui eum nouit & uſus eſt familiariſſimè) claruit temporibus Iuſtini Imperatoris, vſque ad Mauritium. Extant eiuſdem Symeonis litteræ, ad Iuſtinum Aug. recitatæ poſtmodum in actione quinta Nicenæ ſecundæ ſynodi, vt eius teſtantur acta; vbi & cognominatus eſt hic, Symeon Stylita admirandi montis, iiſdemq; notis nũcupatur à Ioanne Damaſceno in oratione 3. de imag. circa finem. ſic.n. eſt dictus, q (vt idem ſcribit Euagrius lib.6.c.22) vixit in columna ſeorſum in ſummo montis vertice poſita. Vixerunt prædicti ambo in Syria. Fuit & tertius Symeon Stylita in Cilicia, quadraginta ferè milliaribus ab Aegis ciuitate: huius meminit Sophronij Pratum ſpirit. c.57. hic percuſſus fulmine interijt: ex quo quidem genere mortis, diuerſum hunc eſſe à prædictis duobus Symeonib. nulla eſt dubitatio. De prędictis duobus Gręci agunt in Menologio, de ſeniori, vt diximus, 24. Maij, de iuniori autem prima Septemb.

f In columna.] Super vnam columnam cellulã ex tabulis ſtruere, primus omnium docuit C. Mænius Rom. qui cum ad ędificandam baſilicam domum ſuam vẽderet, excepit ſibi ius vnius columnæ, ſuper quam tectum proijceret compactam ex tabulis; vnde ipſe & poſteri eius munus gladiatoriũ ſpectare poſſent, quod tum edebatur in Foro hæc Aſcon. Ab eodem Męnio dicta eſt Mæniana ſtructura, cuius poſtea fuit frequentior vſus, cuius meminit Feſtus in verb. Mæniana.

g Eduardi Regis.] Cuius egregia facta cõſcripſit Alredus abbas, quæ retulit Surius in tom. 1. Hunc Alexãder Papa tertius adſcripſit ſanctorum numero, cuius rei geſtę extãt monumẽta in appendice ad vitã eius. Habetur ẽt in Bibl Vatica. literæ Innocen. quarti Rom. Pont. de celebratione diei feſti S. Eduardi regis. in Regiſt. an.2. nu.255.p.527. obijt idem ſanctus an. Domini. 166.

h Syncleticæ.] Gręci ẽt de eadẽ hac die agunt, vt vidimus in Menologio. Tradit Niceph. Calliſt. lib.8.c.4. ſanctum Athanaſium ſcripſiſſe vitã Syncleticæ, eadem, inquit ratione, qua ſcripſerat vitã Antonij, vt ſicut in hoc viri, ita in illa haberẽt mulieres, quod imitari aſſiduè poſſent, hæc ille. Vtinã extaret, deperijt.n. nõ ſine graui totius Orbis Chriſtiani iactura; quã expendimus ex ingenti emolumento, quod Eccleſia eſt cõſecuta ex Antonij vita ab eodẽ auctore conſcripta. Eiuſdẽ nominis virginẽ Sedulius presbyter in epiſtola ad Macedoniũ, quę eſt præfatio paſchalis operis, ſummis laudib. celebrat, necnõ eius ſororẽ Perpetuã cõiugij vinculo aſtrictam. Extant ſenioris Syncleticę grauiſſimæ ſententiæ recitatæ atq; deſcriptæ in Vitas pattũ. Vixit Syncletica iunior ijſdẽ cũ Sedulio tpib. ſenior aũt temporibus Conſtantini Imperatoris.

i Aemilianę.] Agit de S. Aemiliana S. Gregorius Papa homilia 38. quam refert, poſt multa pręclarè geſta, hac die quieuiſſe in pace. Fuit altera S. Aemiliana, cuius nomine Romæ titulus erat: quæ & vixit longè ante huius tempora: nam eius tituli habetur mentio in Concilio ſecundo Romano ſub Symmacho Papa.

k Apollinaris virg.] Eius res geſtas edidit Metaphraſtes, de quib. lectorẽ monitum velim, ineſſe ibi errorem, dum filia Anthemij Imperatoris dicitur, qui poſt Seuerum imperauit in Occidente. Sciat potius hanc fuiſſe genitã Anthemio Cõſulari viro religioſiſſimo, qui ſub Arcadio Imperatore geſſit Cõſulatum, ad quem extat Ioan. Chryſoſtomi epiſt.147. de quo & Theodoretus meminit lib. Sanct. patr. c.8. Habitus eſt autem hic velut Imperator, dum defuncto Arcadio, pro Theodoſio impubere adminiſtrauit Imperium.

6 Octauo Idus Ianuarij. Luna. F xxv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	I	K	L	M	N	P
24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	1	1	2	3	4	5	6

EPIPHA-

EPIPHANIA [a] Domini. In territorio Rhemenſi paſſio ſanctæ Macræ [b] uirginis,quæ in perſecutione Diocletiani iubente Rictiouaro Præſide cum in ignem eſſet præcipitata, & permanſiſſet illæſa,dehinc mamillis abſciſſis,& ſqualore carceris afflicta, ſuper teſtas etiam acutiſſimas ac prunas uolutata,orans migrauit ad Dominum.In Africa commemoratio plurimorum [c] ſanctorum Martyrum,qui in perſecutione Seueri ad palum [d] ligati, igne conſumpti ſunt.Rhedonis in Gallia ſancti Melanij [e] epiſcopi & confeſſoris,qui poſt innumerabilium ſigna uirtutum,iugiter cœlo intentus,glorioſus migrauit à ſæculo. Geris [f] in Aegypto ſancti Nilammonis recluſi, qui dum ad epiſcopatum traheretur inuitus, in oratione ſpiritum Deo reddidit.

IANVARII 6

a EPIPHANIA Domini.] Græci etiam hac die eandem celebrant ſolemnitatem,quam aliqui & Theophaniã dicunt ; licet Gregorius Nazianzenus Theophaniã appellet diem, quo Dominus Ieſus Chriſtus eſt natus, hanc autẽ diẽ,qua non tãtum aduentus Magorum, ſed etiam inter alia myſteria Baptiſmatis Chriſti ſolemnitas agitur,uocat Feſtũ ſanctorum luminum, eo quòd baptiſmus etiam illuſtratio diceretur, ut apparet ex eiuſdem oratione In ſancta lumina; quo ẽt nomine appellat eam Cyrillus monachus in actis, quæ de ſancto Euthymio exacte conſcripſit. Apud Aegyptios autẽ una eademq; die Natalis Chriſti, atq; baptiſmus agi conſueuit, ut conſtat ex homilia Ioannis Chryſoſtomi in Luc.c.ij in Nat.Domini, tom.ij.& Ioãne Caſſiano colla.x.de oratione, cap j.Epiphanius in Panar. hæreſ.51.paulo diuerſus ab Aegyptijs, dicit, hac die,uel (ut habent alij Codices)quinta huius, natum eſſe Dominum,baptizatum autẽ ante ſextum Iduum Nouemb.hac aũt die, qua & Aegyptij Natalem Domini celebrant, primum illud à Domino miraculum eſſe factum,cum aquam mutauit in uinum. At S.Hieronymus in commentario ſuper Ezechielem,c.j.hac ipſa die baptizatum tantum fuiſſe Dominum, non autem natum affirmat. Conſultius itaque Occidentalis Eccleſia una eademq; die,quam Epiphaniam appellat,aduentum Magorum,Chriſti baptiſmum, & primum illud inſigne miraculum recolit. His diuinis myſterijs S.Auguſtinus ſerm.xxxij.de temp.qui eſt quartus Epiphaniæ;addit & quartum, nimirum excellens illud ſignũ,quando quinque panibus quinq; hominum millia Chriſtus pauit in deſerto. Paulinus in Natali ix.ſancti Felicis nõ niſi prædicta tria myſteria ea die habita recenſet, ſicut & S. Maximus Taurinenſis.Celeberrimã fuiſſe ſemper Chriſtianis eiuſmodi ſolemnitatem,declarat Cæſarum præſentia, adeo ut ne impij quidem principes ab ea celebritate abeſſent. Siquidem Iulianus Apoſtata,qui pallio Chriſtianæ ſimulatæ religionis latentem impietatem ſtudebat contegere,cum eſſet in Gallijs,uoluit ea die cum cęteris Chriſtianis ſacris intereſſe myſterijs, ut ſcribit Ammian. Marcellin.lib.xxj. idipſum præſtitit Valens Imperator Arrianus,vt de eo ſcribit S.Greg.Nazian.oratione in laudem Baſilij. Viſus enim fuiſſet à Chriſtiana fide prorſus extorris, qui tantis ſolemnibus non adeſſet. Theodoſius Imp.ſic huius diei celebritatẽ coli iuſſit,ut ſeptem diebus,qui præcedunt,ac totidem qui ſubſequuntur,iudicialem ſtrepitum cõticeſcere iuſſerit,ut l,ij.Cod.de ferijs.

b Macræ.] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntq; manuſcripta, Petrus item in catal.lib.ij.c.50. Additum hic eſt, eam paſſam ſub Diocletiano Imperatore : nam Rictiouarum Præſidem, qui eam ſub titulo Chriſtianitatis damnauit, ſub eodem Imperatore exercuiſſe præfecturam, declarant acta ſanctorum Criſpini & Criſpiniani, & aliorum Gallicanorum martyrum. Quòd autem ad nomen Præſidis ſpectat, Rictiouarum in aliquibus antiquis codicibus in duas dictiones diſtinctum inuenimus in hunc modum, Rictius Varus, quæ lectio mihi magis arridet.

c Plurimorum martyrum.] Reſtituti ſunt hi ex veteribus monumentis, quibus perbelle aſtipulatur Tertullianus in Apologetico,ubi hæc circa finem habet,cum in Gentiles inuehitur:Licet nunc Sarmenticios & Semiſſarios appelletis : quia ad ſtipem dimidij aſſis reuincti exurimur.Is eſt habitus uictoriæ noſtræ, hæc palmata ueſtis, tali curru triumphamus &c.

d Ad palum ligat.] Ad palum ligabantur rei aliquando ad cõburendum,ut hic habes,aliquando uero ad torquendum, ut legitur apud Suetonium in Claudio c. 34. De utroque plura ſuppetunt exempla in actis martyrum. Illi etiam qui ſecuri plectendi eſſent,ligabantur ad palum,ut Valer.lib.v.c.viij dum ait: Virgis cæſos,& ad palum religatos ſecuri percuti iuſſit,eadẽ ſupra lib.3.c.8.

Rurſus etiam palus adigebatur per medium hominem, uſq; ad ſummum oris, ac ſic miſere mori cogebatur, de quo ſupplicio Seneca lib. 2. ep. 14. ait: Cogita adactum per medium hominem, qui per os emergebat, ſtipitem &c. De quo genere mortis Procop. lib. 1. de bello Vuandalic. & alij.

e Melanij Epiſ.] De eo etiam Vſuardus. Hic reperitur interfuiſſe concilio primo Aurelianenſi, temporibus Clodouei celebrato, ut eius acta teſtantur. Scribit de Melanio Greg. Turon. de gloria confeſ. c. 55. & Petrus in catal. lib. 2. c. 49. Fuit & eiuſdem nominis Melanius alter Vitomandenſis Epiſcopus, qui eadem uixit ætate, eidemque Concilio præſens fuit. Alius inſuper Melanius Epiſcopus Rothomagenſis, de quo ſcribit Gregorius Turonen. de geſtis Franc. lib. 7. c. 19.

f Geris in Aegypto S. Nilammonis.] Geris ciuitas eſt in Aegypto, diſtans à Peluſio fere quinquaginta ſtadijs, cui præficiendus cum eſſet a Theophilo Alexãdrino Nilammon, antequam res ageretur, ut optauit & precibus impetrauit, in eadẽ cellula, qua clauſus tenebatur, diem obijt: ubi in eius memoriam templum eſt erectum, annuaque ſtatuta Commemoratio, ut ſcribit Sozom. hiſt. li. 8. c. 19. & Niceph. lib. 13. c. 17.

7 Septimo Idus Ianuarij. Luna. Gxxiiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

RELATIO [a] pueri IESV de Aegypto. Eodem die natalis beati Luciani [b] Antiochenæ Eccleſiæ presbyteri & martyris, qui ſatis clarus doctrina & eloquentia, paſſus eſt Nicomediæ ob Chriſti confeſſionem in perſecutione Maximini, ſepultuſque eſt Helenopoli in Bithynia: cuius laudes ſanctus Ioannes Chryſoſtomus celebrauit. Antiochię ſancti Cleri [c] diaconi, qui pro confeſſionis gloria ſepties tortus, ac diu in carcere maceratus, ad ultimum decollatus, martyrium conſummauit. In ciuitate Heraclea ſanctorum martyrũ Felicis [d] & Ianuarij. Eodem die ſancti Iuliani [e] martyris. In Dantia ſancti Canuti [f] Regis & martyris. Papiæ ſancti Criſpini [g] epiſcopi & confeſſoris. In Dacia ſancti Nicetæ [h] epiſcopi, qui feras & barbaras gentes Euangelij prædicatione reddidit, ac manſuetas. In Aegypto beati Theodori [i] monachi, qui tempore Conſtantini magni floruit ſanctitate, cuius Sanctus Athanaſius meminit in uita ſancti Antonij.

IANVARII. 7.

a RELATIO pueri Ieſu de Aegypto.] Agit de eadem Beda hac die, Vſuardus, Ado, & alij, quibus omnibus aſtipulantur uet. man. ſcrip.

b Luciani.] De eodem Latini omnes hac die Græci autem agunt decimaquinta Octobris. Hunc ſub Maximino paſſum, Euſebius tunc uiuens, ac geſta martyrum ſcribens, teſtatur libr. 9. cap. 5. id/pſ[illegible] Hieron. de ſcript. eccleſ. in Luciano. Error [illegible] tum uidetur, ut tam Metaphraſtes, quàm Suid[illegible] eum ſub Maximiano martyrio occubuiſſe dicãt. Pręclariſſima hic ſui ingenij reliquit monumẽta, quæ a maioribus Lucianea sũt appellata cuius etiam nomine dicta eſt Diuinæ ſcripturæ uerſio ab ipſo elaborata, quam Græci communem, ſeu Vulgatã dixere, eaque, ut ſępius teſtatur S. Hieronymus ad Chromatium ep. 107. & ad Suniam. 131. Orientales omnes qui interiacent a Conſtantinopoli Antiochiam uſque ſunt uſi. Nouiſſime demum, ea urgente perſecutione grauiſſima, cum Apologiã pro Chriſtiana religione ſcripſiſſet, nobili corona martyrij eſt inſignitus. Non ſic tamen felix in diſcipulis fuit: nam præter Pelagiam Antiochenam, quæ eum ſectata, præclatũ pro fide certamen ſubijt: cæteri in apoſtaſiam primum eo tempore perſecutionis sũt prolapſi; poſt modũ reddita pace eccleſiæ, ſe Arrio cõiunxere, ut ſcribit Niceph. li. 8. c. 31. Porro ijdem, quo illu

ſtriori gloriarentur auctore nõ erubuerunt & ſanctiſſimum martyrem, quaſi auctorem hæreſis in crimen adducere, ſeſeq; ab eodem Collucianiſtas appellare: eo etenim nomine Arius ſuos dicebat, ad quos ſcribebat epiſtolas: extatq; adhuc exemplũ literarum Arij ad Collucianiſtas apud Epiphan. in Panar. hæreſ. 69. & Theodore. lib. 1. c. 5. Id aliquãdo, primis illis rerũ exordijs, catholici verum rati, in eundem Lucianum declamarũt, vt feciſſe videtur ſanctus Alexãder Epiſcopus Alexandrinus, ſcribens ad æquè ſanctum Alexandrum Conſtantinopolitanum antiſtitem, cuius epiſtola recitatur à Theodoreto li. 1. hiſt. c. 4. Tranſijt idem nomen ad poſteros, nam & Marius Victorinus li. 1. aduerſus Arianos, eoſdẽ Lucianiſtas appellat. Ne quid autem de tanto martyre leuis ſuſpicionis in alicuius animum irrepat, ex ipſis etiam Arianorũ actis quàm pura, ſynceraque eſſet Luciani fides, apparet. Siquidem Antiochiæ ijdem Conſtantij Imp. tempore conuenientes, vt abolerent nomen illud Conſubſtãtialitatis, fidei profeſſionem ediderunt Luciani martyris: quam recitat Sozom. hiſto. lib. 3. c. 5. Et Niceph. lib. 9. c. 5. In qua communis Filij cum Patre ſubſtantia, potentia, gloria, imago, & alia demum omnia inſunt, quæ Catholicæ Eccleſiæ filij profitentur: niſi tantùm quòd Conſubſtãtialitatis verbum illic nõ reperitur expreſſum, cuius occaſione, & à Nicęno ſymbolo illud adimere conabantur. ſed nulla quidẽ in eo eſſe poterat culpa, eam vocem omittẽdo; quam ſcimus ad eludẽdos omnes Arianorum cauillos (vt pulchrè docet S. Athanaſius in decretis contra Arian. col. 381.) à ſacroſancta Nicæna Synodo primũ fuiſſe ſapiẽter appoſitam. Quod itaq; religioſè, veteq; ante Nicęnum cõcilium Lucianus profiteri potuit, eo ipſo in damnationẽ eiuſdem vocis abuſi ſunt Ariani, ſicut & ipſam ſcripturam etiã in prauũ ſenſum ſæpius torquere non erubuerunt. Satis vel illud ſit ad S. Luciani defenſionẽ teſtimoniũ Athanaſij, qui dum in Synopſi, quam ad Conſtantẽ Auguſtũ ſcripſit, de Diuinis ſcripturis agit, appellat Lucianũ ſanctum, magnum, religioſumq; martyrẽ. Eius venerandũ corpus poſt martyriũ, delphinorũ obſequio Drepanũ in Bithyniã delatũ, egregia baſilica ab Helena Cõſtantini matre fuit ornatũ, quę & locũ illũ Imperialibus munificẽtijs auctum, Helenopolim appellauit, vt ſcribit Niceph. hiſt. lib. 8. c. 31. Quod hic habetur, ſanctũ Ioannẽ Chryſoſtomum præclara oratione laudaſſe Lucianum: ſcias eam, vt rem pretioſiſſimã, aſſeruari in Bibliotheca eruditiſſimi Card. Sirleti, prout ipſe mecum, vt de pretioſo margarito gloriatus eſt. Agit & de Luciano Suidas in hiſtoricis, & alij.

c Cleti diaconi.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, man. ſcrip. ac cęteri, Petrus item in catalog. lib. 2. cap. 54.

d Felicis, & Ianuarij.] Agit de his item hac die Vſuardus, conſentiuntque vet. man. ſcrip.

e Iuliani.] Sicut in veteri Rom. Martyrologio, ita & in man. ſcript. idem reperitur; quando autem, vel vbi paſſus ſit, latet.

f Canuti regis.] De eo plura Saxo Grãma. hiſt. Dan. li. 13. Ioannes Magnus hiſt. Goth. li. 18. c. 11. 12. & 13. Floruit tẽporib. Gregorij ſeptimi Rom. Pont. circa an. Domini 1080. Fuit alius eiuſdẽ nominis Danorum Dux, qui & ipſe innocentiſſimè necatus eſt, & inter ſanctos relatus, de quo idem Sax. Gram. & Ioan. Mag. lib. 18. c. 14. & lib. 19. c. 7.

g Criſpini Epiſcopi.] Claruit hic temporibus S. Leonis Papæ, interfuitq; Mediolanenſi Cõcilio tunc congregato, vt conſtat ex ſynodica eiuſdem ad ſanctum Leonẽ ſcripta. Succeſſit huic ſanctus Epiphanius ſanctitate & eruditione non impar. Ennodius Ticinenſis epiſcopus de eo in vita ſancti Epiphanij epiſcopi, & in carmine quod ſcripſit, hæc habet de ſancto Criſpino.

Salue ſancte parens, ſaluete & ſemper recepti
Criſpini cineres, ad cuius vita redundat.
Quicquid in hoc Chriſti miramur dogmate dignũ &c.

Eiuſdem nominis fuit epiſcopus Patauinus, qui vixit temporibus Conſtantij, cuius meminit Athan. in Apolog. ad Conſtantiũ col. 316. d.

h Nicetæ Epiſcopi.] Hic, licet Dacorum eſſet Epiſcopus, optimè tamẽ notus fuit Romanis, quẽ ſanctus Paulinus in 10. epiſtola ad Seuer. doctiſſimum etiam ac Romanis admirandum prædicat; peregrinari enim in Italiam ad loca ſancta cõſueuit, de cuius reditu idẽ Paulinus carmen ſapphicum perelegans ſcripſit, quo eius præclara geſta cecinit; & inter alia de Beſſis populis ad Chriſtũ conuerſis meminit. Gens prę cęteris fera, nam (vt Strabo teſtatur) ob conſuetudinem latrocinandi, ijdem omnes proprio vocabulo ſunt appellati Latrones, de quorum ad Chriſtum conuerſione hæc ibi Paulinus.

Nam ſimul terris, animiſque duri,
Et ſua Beſſi niue duriores,
Nunc oues facti, duce te gregantur.
Pacis in aulam.

De his etiam ſanctus Hieronymus Epiſt. 3. ad Heliodorum: Beſſorum (inquit) feritas, & pellitorum turba populorum; qui mortuorum quondam inferijs homines immolabãt ſtridorem ſuum in dulce Chriſti fregerunt melos. Hæc Hieron. De Beſſis monachis præterea habetur mentio ſancti Theodoſij Cęnobiarchæ. Porro de Niceta idem Paulinus rurſus in Natali nono ſancti Felicis agit.

i Theodori.] Duo reperiũtur fuiſſe Theodori, quorum alter de quo hic agitur in Martyrologio, diſcipulus fuit Sancti Antonij, cuius ſanctus Athanaſius in vita eiuſdẽ Antonij meminit: alter verò etiã ſanctitate celebris fuit, cuius geſta narrantur in vita ſancti Pachonij, cuius diſcipulus extitit, de quo etiã mentio habetur in lib. Vitas patrũ par. 1. agit de eo & S. Nilus abb. in libro de oratione. Infra quinto kal. Ianuarij eius dies natalis agitur.

Sexto

8 Sexto Idus Ianuarij. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

BELLOVACI in Gallijs ſanctorum martyrum Luciani[a] presbyteri, Maximiani, & Iuliani: quorum duo ultimi a perſecutoribus gladio perempti ſunt: beatus autem Lucianus, qui cum ſancto Dionyſio in Galliam uenerat, poſt nimiam cædem cum Chriſti nomen uiua uoce confiteri non timuiſſet, priorum ſententiam & ipſe excepit. Item ſancti Eugeniani[b] martyris. In Libya ſanctorum martyrum Theophili[c] diaconi, & Heladij, qui primo laniati, ac teſtulis peracutis compuncti, demum in ignem coniecti, animas Deo reddiderunt. Hieropoli in Aſia ſancti Apollinaris[d] epiſcopi, qui ſub Marco Antonino Vero ſanctitate, atque doctrina floruit. Neapoli in Campania natalis ſancti Seuerini[e] epiſcopi, fratris beati Victorini martyris: qui poſt multarum uirtutum perpetrationem, plenus ſanctitate quieuit. Papiæ ſancti Maximi[f] epiſcopi & confeſſoris. Metis ſancti Patientis[g] epiſcopi. Eodem die apud Noricos ſancti[h] Seuerini abbatis, qui apud eam gentem Euangelium propagauit, & Noricorum dictus eſt apoſtolus. Eius corpus ad Lucullanum[i] prope Neapolim diuinitus delatum, inde poſtea ad monaſterium S. Seuerini translatum eſt.

IANVARII 8.

a LVCIANI & ſoc.] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, quibus & manuſcrip. aſſentiũtur. meminit Luciani Petrus Cluniacenſis lib. 1. epiſ. 2. Vincent. in ſpe. Antonin. prim. par. ti. 6. c. 26. §. 3. Petrus in catal. lib. 2. c. 55. & alij. Agitur de Luciano Bellouacenſi in actis ſancti Quintini, quæ extant apud Sur. tom. 5. die 31. Octob. in actis ſanctorũ Criſpini, & Criſpiniani, hr̃ mentio de Luciano vna cũ Quintino, ſed cũ ad tempora Diocletiani referatur, alius eſſe videtur ab hoc, de quo hic agitur, quem Petri Apoſtoli diſcipulum eſſe tradũt.

b Eugeniani.] Vſuardus item de ipſo agit hac die, necnon Vuandelbertus, qui exametro carmine Martyrologium ſcripſit ante ſexcentos annos.

c Theophili, & Helladij.] Greci etiã de ijſdem agunt hac die, vt ex Menologio ipſorum conſtat, vbi etiam crudele ipſorum martyrium enarratur.

d Apollinaris epiſc.] Huius celebris memoria eſt apud Euſebium li. 4. c. 6. & lib. 5. c. 15. & 18. de eodem ſanctus Hieron. de ſcrip. eccleſ. & in epiſt. 84. ad Magnum. Recitantur ab Euſebio aliqua ſcriptionum eius fragmenta, in quibus ex eo prę cęteris animi ipſius cãdor effulget, dũ nihil proprio ingenio ſe in rebus ſacris velle ſcribere, vel definire profitetur. Longè hic alius ab illo Laodiceno Apollinari, à quo Apollinariani ſeu Apollinariſtę ſunt hæretici nuncupati, qui vixit temporibus Theodoſij ſenioris.

e Seuerini epiſcopi.] De quo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri omnes. Seuerini ac Victorini germanorum res geſtas pluribus ſcribit Ado ſub Non. Septemb. vbi & nos fuſius agimus, deque veritate hiſtoriæ diſſerimus. Conſule ea, quæ etiam notamus in Seuerino Septempedano infra ad ſextum Idus Iunij.

f Maximi epiſcopi.] De quo etiam tabulæ Papienſis eccleſiæ, quas inde miſſas accepimus. feruntur eius acta fuiſſe ſcripta à Paulo Diacono. Succeſſit hic ſancto Epiphanio eiuſdem ciuitatis

Epiſcopo, interfuit quarto & ſexto Concilio Romano pro Symmacho Papa aduerſus Laurētium vt eorundem acta teſtātur. Eſt dictio Ennodij Ticinenſis in laudem eiuſdē Maximi, cuius eſt exordium: Prodit religioſæ votum conſcientiæ &c.

g Patientis epiſcopi.] Agitur itē de eo in uet. man. ſcript. In tabulis Metenſium Epiſcoporum, quas deſcripſit Demochares, recenſetur hic quartus ordine eius ciuitatis antiſtes. Fuit eiuſdem nominis alius Lugdunenſis epiſcopus, de quo plura inferius 3. Id. Septemb.

h Seuerini ab.] hic ipſe eſt dies nataliti[9] eius, vt eius teſtantur acta, quę ſynceriſſimè ſcripta sūt ab Eugipio abbate ad Paſchaſium, ut auctor eſt Iſidorus de vir. illuſtr. ca. 31. deſcripſit eadem Surius tom. 1. habemus in noſtra Bibliotheca eadem acta manu ſcrip. una cum epiſtola Paſchalis diaconi ad Eugipium, cum accepiſſet ab eo uitam eiuſdem Sancti Seuerini. Obijt tęmporibus Odoacri Regis Italiæ, circa annum Domini 480. corpus autem ipſius tranſlatum fuiſſe in Lucullanum prope Neapolim, idem auctor affirmat. De eius eccleſia in Lucullano poſita, ſacriſque ipſius reliquijs frequens mentio habetur in epiſtolis ſancti Gregorij Papę, ut libr. 7. epiſtol. 85. ad Fortunatum, libr. 8. epiſtol. 18. ad Anthemium. Idem Pontifex dedicaturus Romæ Eccleſiam eiuſdem ſancti nomine dictam, inde ſibi reliquias mitti poſtulauit, ſcribens ad Petrum Diaconum epiſt. 19. lib. 2.

i Ad Lucullanum prope Neapolim.] Sic dicta Villa à Lucio Lucullo. Appoſitè hic dictum: prope Neapolim: nam duo Luculli ui[illegible] dem tēpore: M. Lucullus, & L. Lucullus: ab [illegible] Tuſculano, ab iſto prope Neapolim extructæ ſunt ſumptuoſiſſimæ Villæ, de vtriſq; meminit Varro. li. 3. de re ruſtica, cum de utriuſq; piſcinis agit, additque ea ex cauſa a L. Lucullo montem eſſe perforatum; ſignans quidem famoſiſſimam criptam Neapolitanam, quam Seneca lib. 7. epiſt. 58. deſcribēs, ſic incipit: Nihil illo carcere longius, nihil illis faucibus obſcurius &c. ſi hęc cupis, conſule eum. De obitu utriuſque Luculli meminit idem Seneca lib. de conſolat. ad Polyb. cap. 33.

xxij. B Quinto Idus Ianuarij. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ANTIOCHIAE ſub Diocletiano & Maximiano natalis ſanctorum Iuliani[a] martyris, & Baſiliſſæ uirginis uxoris eius; quæ cum uiro ſuo uirginitate ſeruata, in pace uitam finiuit: Iulianus uerò (poſtquam multitudo ſacerdotum, & miniſtrorum Eccleſiæ Chriſti, quæ propter immanitatem perſecutionis ad eos confugerat, igne cremata eſt) Marciani præſidis iuſſu plurimis tormentis cruciatus, capitalem ſententiam accepit: cum quo etiam Antonius presbyter, & Anaſtaſius, quem ipſe Iulianus a morte ſuſcitatum, gratiæ Chriſti participem fecerat; & Celſus puer una cum matre ſua Marcionilla, ac ſeptem fratres, alijque plurimi paſſi ſunt. In Mauritania Cæſarienſi ſanctæ Marcianæ[b] uirginis, quæ beſtijs tradita, martyrium conſummauit. Smyrnæ ſanctorum martyrum Vitalis,[c] Reuocati, & Fortunati. In Africa ſanctorum martyrum Epicteti,[d] Iucundi, Secundi, Vitalis, Felicis, & aliorum ſeptem. Sebaſtæ in Armenia ſancti Petri[e] epiſcopi, fratris ſancti Baſilij. Anconæ ſancti Marcellini[f] epiſcopi, qui urbem illam, ut ſanctus Gregorius ſcribit, diuina uirtute ab incendio liberauit.

IANVARII 9.

a IVLIANI & Baſiliſſæ.] De his hac & die Beda Vſuardus, Ado, ac demũ cęteri oẽs recentiores. Horum acta ex veterib. monumentis edidit Metaphraſtes, quę habet Lipom.tom.7.Mombrit.to. 2.& Sur.tom.1.Habemus eadẽ in vet.man.ſcript. Extat in Breuiario Toletano S.Iſidori ſacer hymnus, quo horum acta egregiè deſcribuntur. Baſiliſſa autem licet martyrium nõ obierit, tamen quia multa grauiaq; paſſa eſt, & dux martyrum extitit, cenſita etiã inter martyres reperitur, pręſertim à Venantio Fortunato in carmine quod ſcripſit de gaudijs & ſpe vitę ęternę. Horũ omniũ meminit S.Eulogius Corduben.lib.1.Memor.ſanct.ducens eoſdẽ cęteris in exemplũ. Erat apud Antiochiã celeberrima Eccleſia nomine Iuliani, de qua Procop.li.2.de bello Perſic.adiunctum erat eidẽ monaſterium, cuius presbyter fuit impius Neſtorius.

b Marcianæ.] Vſuardus, Ado, & alij de eadem hac die. Habet eius acta Mombritius to.2. Vincẽ. in ſpecul.lib.13.c.36.37.Petrus in Catal.lib.2.ca. 58.Hęc etenim ob fractum ſimulachrũ Dianæ tertiò lenonibus data eſt proſtituenda; ſed diuino fulta præſidio ſemper intacta permanſit. Reſpõdent his omnibus quæ Tertullianus in Apologetico in Gentiles exprobrat his verbis: Proximè ad lenonem damnando Chriſtianam potius quàm ad leonem, confeſſi eſtis labem pudicitiæ apud nos atrociorem omni pœna & omni morte reputari. Nec quicquam tamen profuit. Exquiſitior quæque crudelitas veſtra, illecebra eſt magis ſectæ &c. Agitur de eadem, die 12. Iulij, qua nimirum reliquiæ eius tranſlatæ putantur.

c Vitalis, Reuocati, & Fort.] De his pręterea Vſuardus, Vuandelbertus agunt, aſſentiunturq; vet.man.ſcript.ac recentiores omnes.

d Epicteti, Iocundi, & ſoc.] Ita vet. man. ſcrip. ex quibus reſtituti ſunt. Fuit Epictetus epiſcopus Aſſurianus in Africa, ad quem extat ſancti Cypriani epiſt.64.edit.Pam.paſſus eſt cum ſocijs ſub Decio Imperatore. Quanta autem præditus eſſet animi manſuetudine, ſatis docet in ea epiſtola teſtimonium Cypriani.

e Petri Epiſcopi.] Græci de eodem. Eius res geſtas nõnullas ſcribit Gregorius Nyſſenus eius germanus in epiſt. ad Leontium de S. Macrina, legitur apud Lipom.tom.2. De eodem Theodor. hiſt. li.4.c.28.Niceph.lib.11.c.19.Migrauit ex hac vita temporibus Valentis Imper. De anniuerſaria die natalis eius meminit idem Gregorius in epiſt. ad Flauianum epiſcopum.

f Marcelli Epiſco.] De ipſo agit S Gregorius lib.1.dialog.c.6. Legimus eius acta atque miracula poſt obitum facta, in man. ſcript. quæ accepimus ab Eccleſia Anconitana, de eo etiam Petrus in catal.lib.2.cap.59.

10 Quarto Idus Ianuarij. Luna. C xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

IN Cypro beati Nicanoris [a] diaconi de ſeptem primis, qui gratia fidei & uirtute admirandus, glorioſiſſimè coronatus eſt. Romæ ſancti Agathonis [b] Papæ, [c] qui ſanctitate & doctrina conſpicuus quieuit in pace. Mediolani ſancti Ioannis [d] Boni epiſcopi & confeſſoris. In Thebaide natalis beati Pauli [e] primi eremitæ, qui à ſextodecimo ætatis ſuæ anno uſque ad centeſimum decimumtertium ſolus in eremo permãſit: cuius animam inter Apoſtolorum & prophetarum choros ad cœlum ferri ab angelis ſanctus Antonius uidit. Eius autem dies feſtus decimooctauo Kalendas Februarij celebratur. Conſtantinopoli ſancti Marciani [f] presbyteri.

IANVARII. 10.

a NICANORIS.] De eodem hac die cęteri Latinorũ, Gręci aũt de ipſo agunt ad 5.kal.Aug.vna cũ Procoro, Timone, & Parmena. De eo in actis Apoſt.cap.6. Doroth.in Synopſi ſcribit, hunc eodem die, quo S. Stephanus Protomartyr vna cum multis occubuiſſe martyrio.

b Agathonis.] Eius res geſtas per lectiones di-

ſtinctas habemus man. ſcrip. In aliqua Eccleſia eas legi conſueuiſſe, ex ijſdẽ ſatis liquet. De eius ſucceſſione, tam ex lib. de Rom. Pont. quàm ex Indicibus Vaticanis, alijsq; recẽtioribus ſcriptorib. certa habetur ratio. cætera de ipſo cumulate ſatis in Annalibus eccleſiaſticis diximus.

c Papæ.] Putarunt nonnulli hanc vocẽ, Papa, cõplexam eſſe ex duabus dictionibus, ut idem ſit Papa, ꝙ pater Patrum, meritoq; Romano tm̃ Põtifici tribui ſolitam. Pa, pro parte poſitũ in Saliari carmine, teſtatur Feſtus. Ne in his refellendis multum immorer, ſciẽdum eſt, quòd etſi eiuſmodi titulus, Pater Patrum, tribui conſueuit Romano Pont. ut totius Catholicæ Eccleſiæ Epõ, nihilominus Papæ nomen diuerſum ab eo eſſe, & accipi ſolitum à maioribus, exempla antiquarum inſcriptionum facile monſtrant, quorũ vnum tamẽ ſatis ſit hic recitare. Extat ex Concilio prouinciali Epiri ad Hormiſdam Papam ſynodalis epiſtola ſcripta, cuius eiuſmodi eſt inſcripto: Synodus ueteris Epiri, Ioannes, Matthęus, Conſtantinus &c. Domino noſtro per cuncta ſanctiſ. & Beatiſs. Patri Patrum, Comminiſtro, ac Principi epõrũ Hormiſdę Papæ. Incipit epiſtola: Si dignis præmijs &c. exſcripſimus eam ex codic. man. ſcrip. Vaticano, integramque exhibemus in Annal. Eccl. ſimul que alias, in quibus eadem habetur nomenclatura: cùm itaque idem Hormiſda, & Pater Patrum, & Papa, una eademque inſcriptione dictus reperiatur, plane conſtat diuerſæ ſignificationis eſſe utranque uocem. Porrò germana eſt eius interpretatio, ut à Græca uoce παππας, i. pater deſcendat. Licet alij deducant à πάππος, ideſt auus. At uero in prima ſignificatione accipi conſueuiſſe uidimus: eoque ſenſu accepta, ut ſcribit Vualfridus Strabo de reb. eccl. c. 7. tranſijt in dignitatis nomen, ut cleri uenerandi eodẽ nomine appellarentur poſtea tamen nomen illud cœpit eſſe peculiare epiſcoporum, ut ijdem Papę dicerentur. Sunt de his innumera exempla apud Cyprianum, Hieronymum, Auguſtinum, Rufinum, Prudentium, Sulpitium Seuerum, Sidonium Apollinarem, Venantium Fortunatum, & nouiſſime apud S. Eulogium Cordubenſem, qui floruit an. Domini 850. uſq;.n. ad illud tp̃s id nomẽ cõe fuit omnib. Epis, licet frequentius ac peculiarius tribui conſueuiſſet Romano Pontifici: idq; quiſq; facile obſernare poterit ex epiſtolis Caſſiodori. Ex his itaq;, erroris arguitur Niceph. lib. 14. c. 34. dũ ait Cæleſtinum Romanũ Pontificem, conceſsiſſe ex priuilegio Cyrillo epõ Alexandrino à ſe cõſtituto Legato in S.S. Concilio œcumenico Epheſino, ut Papa diceretur, ac vteretur mitra. Nã, ſi Papę nomẽ tunc tp̃is, ut patet, cõe erat omnibus epis, quidnã eo nomine contulit Cęleſtinus Cyrillo? Non ſic quid Theodorus Balſ. in Nomocã. Photij ti. 8. c. 1. ubi ait à Cęleſtino conceſſum eſſe Cyrillo, ut in ſacris ſolemnibus, more Romani Pontificis, phrygio uteretur, quo quidem (ut ait) ex eo tempore ſemper uſi ſunt epiſcopi Alexandrini: idem erat phrygium, quod alio nomine dicimus pallium, vt alibi fuſius explicauimus; quibus inſignibus plenitudinem poteſtatis ſolitam conferri à Romanis Pontific. eccleſiaſtici canones tradunt. Cùm autem futuris temporibus obtinuiſſet communis vſus, vt Papæ nomen tantummodo Romano tribueretur Pontifici, & ſchiſmatici illud ſibi in odium eiuſdem Romani Pręſulis faſtu ſuperbo vindicarent, aliaque non conceſſa præſumerent: Gregorius ſeptimus Papa an. à Chriſto Domino, 1073. ſui verò pontificatus anno tertio, ſext. kalen. Martij Indict. 13. habuit Romæ Synodum aduerſus ſchiſmaticos, vbi ſtatuit inter alia plura, vt Papæ nomen vnicum eſſet in vniuerſo Orbe Chriſtiano, ne liceret alicui ſe ipſum vel alium eo nomine appellare. hæc in regiſtro epiſtolarum Gregorij ſeptimi, quod aſſeruatur in Biblioth. Vaticana, vbi canones eius Synodi ſcripti habentur. Seruant idipſum Gręci, vt nomine Papæ Romanum Pontificem intelligant, vt ex Nicetæ Choniatæ ſcriptis apparet.

d Ioannis Boni.] De quo tabulæ eccleſ. Mediolanenſis, & Boſſius in Annal. Mediol. agunt.

e Pauli primi eremitę.] Eius vitam ſcripſit Sanctus Hieronymus. Solutus eſt vinculis carnis anno ſexto Conſtantij Imp. agens iam ætatis annum decimum tertium ſupra centeſimum; nam Antonius qui poſt eius obitum vixit annos quindecim: vt idem Hieronymus ſcribit in Chroni. migrauit ex hac vita anno uigeſimoprimo Cõſtantij, cùm iam antea nonagenarius Paulum proximè moriturum inuiſiſſet, ac poſt vixiſſet vſque ad annum centeſimum quintum. Meminit eiuſdem Pauli idem Hieronymus ad Euſtochium epiſt. 22. porrò vitam eius, quam ſcripſit, miſit ad Paulum Concordienſem, vt teſtatur in epiſto. 21. in fin.

f Marciani.] Græci de eodem pluribus in Menologio hac die. Hic ille qui opulentiſſimum patrimonium Chriſti amore profudit in pauperes, erexit Eccleſias, & inter alia ædiculam, illam Anaſtaſiæ, in qua Gregorius Nazianzenus collapſam fidem excitarat, in ampliſſimam Baſilicam, ſecundum propheticum illius oraculum, auxit ornauitque. Huius præclara geſta deſcripſit Metaphraſtes, habet eadem Lipom. tom. 5. & Sur. Tomo 1. Alius Marcianus hic ab illo Nouatiano qui vixit temporibus Valentis Imp. cuius etiam filias erudiuit. Hic autem claruit ſub Leone Imp. qui & ipſe Nouatianis aliquando fauit: tamen exemplo referens pedem, ob ſynceram fidem catholicã & egregiam ſanctitatem factus eſt œconomus Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ. Alius inſuper eadem ętate vixit Marcianus in Syria apud Cyrũ ciuitatem, profeſſione Monachus, meritis clariſſimus, cuius res geſtas ſcripſit Theodo. li. ſanct. patr. c. 3.

11 Tertio idus Ianuarij. Luna. Dxx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

ROMAE natalis ſancti Hygini [a] Papæ, qui in perſecutione Antonini glorioſè martyrium conſummauit. In Africa beati Saluij [b] martyris, in cuius die natali ſanctus Auguſtinus ſermonem habuit ad populum Carthaginenſem. Alexandriæ ſanctorum martyrum Petri, [c] Seueri, & Leucij. Firmi in Piceno, ſancti Alexādrini [d] epiſcopi & martyris. Ambiani ſancti Saluij [e] epiſcopi & martyris. Brunduſij ſancti Leucij [f] epiſcopi & Confeſſoris. In Cappadocia in uico Magariaſſo ſancti Theodoſij [g] cœnobiarchæ, qui multa pro fide Catholica paſſus, in pace tandem quieuit. In Thebaide ſancti Palæmonis [h] abbatis, magiſtri ſancti Pachomij. Suppentoniæ [i] apud montem Soractem ſancti Anaſtaſij [k], monachi, & ſociorum, qui diuinitus uocati, migrauerunt ad Dominum. Papiæ ſanctæ Honoratæ [l] uirginis.

IANVARII II.

a HYGINI Papæ.] De eo Beda pridie huius diei, Ado, & alij hac die. De eius ſucceſſione agit liber de Rom. Pōtificibus Damaſi nomine inſcriptus, Irenæus lib.3.c.3. Epiphan. in panar. hæreſ. 27. Euſebius in chron. & hiſt. lib.4.c. 10. Optatus lib.2.contra Parmen. Auguſt. epiſt.165. Meminit eiuſdē Cyprianus in epiſt.74. ad Pompeium. ſub perſecutione Antonini coronatum eſſe martyrio, idem lib. Rom. Pont. Euſebius in chron. & alij omnes teſtantur. Cætera de ipſo dixi in Annal. eccl.

b Saluij.] De eodem hic Beda, ac cęteri Latinorum, necnō uet. man. ſcript. Meminit Poſſidius in Indiculo c. 3. de ſermone S. Auguſtini habito de S. Saluio, & c.9. agit de alio eiuſdem auctoris tractatu in eiuſdē die natali habito. Ne quis autē aliqua occaſione in errorē ducatur, noſſe debet, fuiſſe item in Africa alium Saluium ſed pſeudomartyrem, ipſumq; Donatiſtam ex parte Maximianiſtarum: quem alij Donatiſtarum, ſed ex factione Parmeniani poſt multas illatas contumelias occiderunt, in cuius honorem ſuarum partium homines Baſilicam erexerunt, aſcriptumque in ſuorum martyrum numerum coluerunt, ut ſcribit S. Auguſt. aduerſus Parmen. lib.3.c. ult. & contra Creſ. lib. 4.c.48. & 49.

c Petri, Seueri, & Leucij.] De his etiam hac die Beda, Vſuar. Ado, ac reliqui omnes.

d Alexandri epiſc.] De eo etiam tabulę Firmanæ eccleſię, quas Romam allatas accepimus, licet in eis paſsionis tempus deſideretur.

e Saluij Epiſcopi.] Alij Saluinum appellant. Hunc Sigibert. in chron. Saluum pro Saluio dicit, occiſumq; tradit ann.33. Caroli Magni Imp. anno domini 801. de eodem Petrus in catal. lib.2.c.65. in tabulis epiſcoporum Ambianenſium ponitur Saluius quinto loco, ut cōſtat ex Demochāre, qui eas deſcripſit. Confundunt hunc nōnulli cum Saluio Epiſcopo Albigenſi, qui ſub Chilperico Francorum Rege doctrina claruit & ſanctitate, de quo Greg. Turon. hiſt. lib.5.c.44.

f Leucij Epiſcopi.] Reſtitutus eſt ex uet. man. ſcrip. Licet enim Brunduſinus eſſet Epiſcopus, Romę etiam colebatur. Erat enim quinto ab Vrbe lapide Eccleſia S. Leucij, cuius meminit S. Gregorius li.9. Regiſt. epiſt.71. cūmq; inde fuiſſent ablatæ eius reliquię, idem Pontifex alias eiuſdem ſancti ad ſe reliquias mitti iuſſit. Legimus acta eius ab eadē Eccleſia accepta, erroribus quidem ſcatētia, ob maximam tum in perſonis, tum etiā in tēpore diſcrepantiam. ponitur hic cōfeſſor, ſicut in propria eccleſia colitur: cum alioqui Sanctus Gregorius appellet eum martyrem beatiſsimum.

g Theodoſij.] Agūt præterea de eodem Græci hac die in Menologio. Spectatiſsimus fuit non tantum ob exactam uitæ monaſticæ exercitationem, uerùm etiam ob egregios labores pro fide Catholica aduerſus Acephalos hęreticos exāclatos,

tos. Florere cepit temporibus Leonis Imp. perue nitq; uſque ad tempora Iuſtiniani, cum Hieroſolymitanæ eccleſiæ præeſſet Petrus, qui eius funus curauit. Extant eius res geſtæ omni acceptatione digniſſimę à Metaphraſte ex antiquioribus monumentis deſcriptæ, quas habet Lipom. to. 5. & Sur. tom. 1. De eodem mentio habetur in uita S. Sabæ abb. necnon apud Suidam in Anaſtaſio, & infra in Theod. Monemus lectorem fuiſſe eiuſdem nominis, eodem ſeculo, ſub Marciano Auguſto alium Theodoſium item Cœnobiarcham in eadem regione Paleſtinę uerſatum, qui fuit hęreticus Eutychianus, homo nequiſſimus & inuaſor ſedis Hieroſolymitanæ, tempore Iuuenalis eius ſedis Antiſtitis, quem S. Leo Papa pellendum curauit; quē etiam conſtat ex actis ſancti Euthimij à Cyrillo conſcriptis, fuiſſe ex humanis ſublatum eiuſdem Marciani Imp. temporibus.

h Palemonis.] Huius res geſtæ habentur intextæ in uita ſancti Pachomij, quam habes apud Lipoman. tom. 6. & Sur. tom. 3.

i Suppentoniæ ad montem Soractem.] De loco Suppentoniæ diu multumq; laboraui; cumq; non inuenirem quid certi afferrem; conſului tandem accolas regionis, qui ex ueteribus monumētis locum ipſum optime norunt, à quibus illud accepi: Monaſterium S. Anaſtaſij fuiſſe iuxta locum qui hodie dicitur, Caſtellum ſancti Eliæ, à Nepeſina ciuitate duobus milliarijs diſtans, ubi eſt adhuc nobilis ac uetus Eccleſia nomine ſancti Eliæ atque ſancti Anaſtaſij Deo dicata, non longe à monte Soracte; illudque ipſum olim Suppentoniam, appellatum eſſe.

k Anaſtaſij & ſoc.] Iidem ex manuſcrip. reſtituti ſunt, quorum felicem exitum ſcribit ſanctus Greg. in Dialog. lib. 1. c. 7. & 8. & in Regiſt. lib. 2. epiſt. 50. c. 89. in d. 11. appellaturque ibi Anaſtaſius de Pentumis.

l Honoratæ.] De ipſa etiam hac die tabulæ eccleſiæ Papienſis. Fuit hæc ſoror S. Epiphanij epiſcopi Ticinenſis, ab eodem Deo cōſecrata, eo anno, quo reuerſus eſt Roma à legatione Anthemij Imp. Ticinum. Fuit is annus Dñi 471. ut habent acta eiuſdē Epiphanij ab Ennodio fuſius ſcripta.

xix. E Pridie idus Ianuarij. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE ſanctæ Tatianæ[a] martyris, quæ ſub Alexandro Imperatore uncis atque pectinibus laniata, beſtijs expoſita, & in ignem proiecta, ſed nil læſa, gladio demum percuſſa migrauit in cœlum. In Achaia ſancti Satyri[b] martyris, qui ante quoddam idolum tranſiēs, cum exſufflaſſet in illud, ſignans ſibi frontem, ſtatim idolum corruit; ob quam cauſam decollatus eſt. Eodem die ſancti Arcadij[c] martyris, genere & miraculis clari. In Africa ſanctorum martyrum Zotici,[d] Rogati, Modeſti, Caſtuli, & coronæ militum quadraginta. Conſtantinopoli ſanctorum Tigrij[e] presbyteri, & Eutropij lectoris, qui Arcadij Imperatoris tempore paſſi ſunt. Tibure ſancti Zotici[f] martyris. Epheſi paſſio quadragintaduorum[g] Monachorum, qui ob cultum ſanctarum imaginum ſub Conſtantino Copronymo ſæuiſſimè cruciati, martyrium compleuerunt. Rauennæ ſancti Ioannis[h] epiſcopi & confeſſoris. Veronæ ſancti Probi[i] epiſcopi. In Anglia ſancti Benedicti[k] abbatis & confeſſoris.

IANVARII 12.

a TATIANAE.] Græci etiam de eadem hac die agunt in ipſorum Menologio, ubi eius martyrium his paucis narratur: Certamen S. martyris Tatianæ ex antiqua Roma: quæ Alexandro imperante, oblata præſidi, ingreſſa templum, precibus ſimulachra euertit, ac in terram colliſit. Quam ob cauſam uerberatur, eiusque palpebræ uncis dilacerantur; inde ſuſpenſa, pectinibus laniatur, abraſo capite, decaluatur, igne & feris probatur, & illęſa permanens, percuſſa gladio, euolauit in cœlum. hæc ibi de Tatiana.

b Satyri.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. libr. 2. capit. *66*. ac reliqui recentiores.

c Arcadij.] De eo etiam Beda & alij, quos nuper recenſuimus auctores: uberius autem Sanctus Zeno Epiſcopus Veronenſis, qui luculenta oratione eius acta percurrit. eſt Serm. 4. inuenies eundem etiam ſeorſum à cæteris apud Lipom. Tomo 2. Alius eſt Arcadius qui in Africa paſſus eſt in perſecutione Vuandalica, de quo inferius eſt ſermo.

d Zotici & ſoc.] Reſtituti ſunt ijdem ex ueter. man. ſcript. porrò horum acta habemus in noſtra Bibliotheca, eſt illorum exordium: Iam quaſi &c.

e Tygrij & Eutropij.] De his etiam man. ſcrip. Paſſi ſunt hi Conſtantinopoli ſub Arcadio Imp. cùm, pulſo in exilium S. Ioanne Chryſoſtomo, noluiſſent cum Arſacio intruſo communicare, ac de incendio Baſilicæ paſſi eſſent calumniam. Horum certamina ſcribit Palladius in Dialog. Sozom. libr. 8. c. 24. Metaphraſtes, Leo Imp. & Georgius Alexā. in uita S. Ioan. Chryſoſto. Vide de his in primis eiuſdem S. Ioannis Chryſoſt. epiſt. 118. & 125. Extant hactenus duo impia Arcadij edicta, quorum altero cogebat pios cum Arſacio communicare; altero uerò in eos, qui Baſilicam incendiſſent, inquirendum præcepit. Conſule Codicem Theodoſ. titu. de Epiſcop. & cleric. l. 37. & tit. de his qui pro religione contendunt. l. 6.

f Zotici.] De eodem tabulæ eccleſiæ Tiburtinæ, ex quibus hęc exſcripſimus: Tiburi S. Zotici martyris à pueris cum arundinibus percuſſi, & ſic palmam martyrij conſecuti, cuius corpus conditum eſt ſub maiori altari, caput verò ſeorſum poſitum in vaſe, decenti honore colitur. Quòd autem arundinibus percuſſus martyrium conſummaſſe diximus, emendamus: haud enim fidelem nacti ſumus teſtem, qui ea ſe ex actis eius deſcripſiſſe per litteras ad me datas, teſtatus eſt. accepi ego poſt hæc acta martyris, & nihil tale in eis reperi. Tu verò conſule quæ inferius notantur 10. Iunij in Getulio, cùm de eodem ſub Getulij nomine iterum agitur, de vno eodemque martyre diuerſis diebus agi, ſæpe contigit, quòd altera die natalem, altera verò tranſlationem celebrare Eccleſia conſueuerit.

g Quadraginta duorum monachorum.] Græci eoſdem præcipuo honore habent. Inuenies horum acta iuncta ſimul cum paſſione ſancti Stephani iunioris, tam inter Ioannis Damaſceni opera edit. Bil. quàm etiam apud Sur. Tom. 6. ad diem 28. Nouemb.

h Ioannis epiſcopi.] De eodem tabulæ Rauennatis eccleſiæ. Hic ſucceſſit Neoni, ad quem extat epiſto. 27. S. Leonis Papæ, licet in aliquibus exemplaribus pro Neone Leo ponatur: Succeſſit Neon S. Petro Chryſologo. Hic de quo agitur Ioannes ſecundus dictus eſt, qui liberauit Rauennam à furore Attilæ, vt ſcribit Ricobald. in Pomerio & Hieron. Rub. hiſt. Rauen. libr. 2. Ferunt eius acta ſcripta eſſe à Deſiderio Rauennate: quæ nondum vidimus. Extat Simplicij Papæ epiſtola ad Ioannem Rauenn. epiſcopum, data Conſule Seuerino, eſt is annus, iuxta recentiores Chronographos, à Chriſto Domino 482. Itemque eiuſdem Ioannis meminit Gelaſius Papa in epiſtola ad epiſcopos per Lucaniam & alios per diuerſas prouincias conſtitutos capit. 1. ex qua redarguitur Hierony. Rub. dum libr. 3. hiſt. Rauen. pag. 110. ante Gelaſij creationem mortuum iam fuiſſe Ioannem ſcribit. data eſt ea Gelaſij epiſtola, Aſterio & Præſidio Conſſ. an. Domini 494. vt ſcias ad quæ tempora Ioannes ſecundus peruenerit.

i Probi Epiſcopi.] De ipſo etiam tabulæ Eccleſiæ Veronenſis, quas illuſtrauit auxitque Reuerendiſſimus Epiſcopus Veronenſis Auguſtinus Valerius, nunc verò ob præclara virtutum merita auctus ampliſſima Cardinalatus dignitate.

k Benedicti.] Beda eius diſcipulus ſe eius res geſtas ſcripſiſſe fatetur hiſt. Angl. libr. 5. in fine. Huic enim ipſe natus annos ſeptem eſt traditus educandus in monaſterio, ut ipſe ſcribit in epitom. hiſt. in fin. Vixit Benedictus aliquandiu Romę uſque ad tempora Agathonis Papę, à quo iuſſus eſt reuerti in Angliam cum Ioanne Archicantore ad imbuendum populum illum Romanæ eccleſiæ diſciplinis, ut idem auctor ſcribit de geſt. Angl. libr. 4. cap. 18. & libr. 5. cap. 20. quantum autem in patriam rediens laboris impenderit, idem narrat in ſermone habito in die natali eiuſdem S. Benedicti, qui habetur Tom. 7. eiuſdem Bedę oper.

xviij.F Idibus Ianuarij. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

OCTAVA [a] Epiphaniæ Domini. Romæ uia Lauicana coronæ ſanctorum Militum quadraginta,[b] quas ſub Gallieno Imperatore pro confeſſione ueræ fidei percipere meruerunt. In Sardinia ſancti Potiti [c] martyris, qui ſub Antonino Imperatore & Gelaſio Præſide multa paſſus, demum gladio martyrium conſecutus eſt. Singidoni in Myſia ſuperiori ſanctorum martyrum Hermyli [d] & Stratonici, qui poſt ſæua tormenta ſub Licinio Imperatore in Iſtrum flumen demerſi ſunt. Cordubæ ſanctorum martyrum Gumeſindi [e] presbyteri, & Seruidei monachi. Pictauis in Gallia, natalis ſancti Hilarij [f] epiſcopi & confeſſoris, qui ob catholicam fidem, quam ſtrenuè propugnauit, quadriennio apud Phrygiam relegatus, inter alia miracula mortuum ſuſcitauit. Eius autem feſtiuitas ſequenti die celebratur. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Leontij [g] epiſcopi, qui ſub Licinio aduerſus gentiles, & ſub Conſtantino aduerſus Arrianos plurimum decertauit. Treueris, S. Agritij [h] epiſcopi. In Verſiaco monaſterio ſancti Viuentij [i] confeſſoris. Amaſeæ in Ponto ſanctæ Glaphyræ [k] uirginis.

IANVARII 13.

a OCTAVA Epiphaniæ.] De ea Ordo Rom. de offic. Miſſæ. Amalar. lib. 4. c. 34. Microlog. c. 40. Ado & alij, qui agunt de diuinis offic. Ante hos omnes Capitul. Regum Franc. lib. 1. c. 164.

b Militum quadraginta.] Agunt de ijſdem Beda, Vſuardus, Ado, & alij, cõſentiuntq́; vet. man. ſcrip. Quòd autem tam hi, quàm pleriq; alij martyres paſſi habentur, Gallieno Imperatore; nõ ita quis accipiat, vt exiſtimet aliquam ab eo eſſe excitatam perſecutionem: nam idem Auguſtus (vt ſcribit Oroſius, lib. 7. c. 22.) parente Valeriano ab hoſtibus capto, pacẽ Eccleſiæ trepida ſatisfactione reſtituit, idipſum affirmat Dionyſius Alexãdrinus in epiſt. ad Aegyptios, extat apud Euſebiũ li. 7. c. 18. Habetur prętere a eiuſdem Gallieni reſcriptũ ad Epiſcopos, quo omnia loca religioſa Chriſtianis olim adempta, illis mandauit reſtitui; vetuitq́ue ne quis Chriſtianis negotium faceret; addit aliud item reſcriptum quo ijſdem cœmeteria, more maiorum, adeundi tribuit facultatem. Hæc omnia habes apud Euſebium hiſt. lib. 7. c. 12. Sed quòd aliqui ſub Gallieno paſſi dicantur, id quidem pręter ſententiam principis, vt etiam factum videmus ſub Antonino Pio & Alexandro Imp. de quibus ſuperius egimus.

c Potiti.] Accepimus eius acta man. ſcript. è Sardinia Romam miſſa, de eo etiam Fara de reb. Sardois. In Sardinia autem & Piſis agitur de Potito & Ephiſio Idibus Nouẽb. ſed illa eſt trãslatio.

d Hermyli & Stratonici.] De ijſdem hac die Gręci etiam in Menologio, vbi eorum martyriũ paucis complexum deſcribitur: porrò fuſius Metaphraſtes apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1.

e Gumeſindi presbyteri & Seruidei.] Horum agonem & coronam ſcripſit ſanctus Eulogius in Memoriali ſanctorum lib. 2. c. 9. paſſi ſunt hi hac die, æra 890. à Chriſto autem anno 852.

f Hilarij Epiſcopi.] Hac etiam die de ipſo cæteri Latinorum. Scribit de eodem in primis ſanctus Hieron. de ſcript. eccleſ. in Apologia aduerſus Rufin. in epiſt. 6. ad Florentium, in epiſt. 7. ad Lętam, ad Magnum epiſt. 84. aduerſus Luciferianos, alijsq́; in locis: Seuerus lib. 2. Sacr. hiſt. Rufinus lib. 2. c. 30. 31. Socrat. lib. 3. c. 8. Sozom. lib. 3. c. 13 & lib. 5. ca. 12. Fortunatus res geſtas Hilarij duobus libris conſcripſit, ſed ex multis vix pauca perſtrinxit: habet & Venantius Fortunatus de eo-

dem

dem epigramma lib. 2. de eius miraculis Greg. Turon. de gloria confeſſ. c. 2. Porro de S. Hilario quis non miretur Centuriatorum inſcitiam, uel potius dolum, quorum illud præcipuum ſtudium eſt, ut tanquam emortuæ muſcæ perdant odorē vnguenti: dum ut ſanctiſſimo ac eruditiſſimo uiro Galliarum ornamento, cuius ſcriptionibus, ac uitæ moribus omnes ipſorum hæreſes confutantur notam inurant, huncq; eundem eſſe dicunt cum Hilario diacono, quem S. Hieron. agens aduerſus Luciferianos, ob anabaptiſmum, in quod miſer lapſus inciderat, orbis Deucalionem appellat, cum quo quidem hic noſter non niſi nomen commune habet; Erat hic iam epiſcopus Pictauienſis, multaq; ob catholicā fidem obierat certamina, iamque exul miſſus erat in Phrygiam, cum ille diaconus eſſet, & in hęreſim lapſus, excidit gradu ordinis. Collegimus uberius egregia tanti patris acta; & prout geſta ſunt, ſecundum ordinem temporum diſpoſuimus in Annalibus Eccleſiaſticis.

g Leontij Epiſc.] Hic ille Leontius, de quo ſcribit S. Gręgorius Naziā. in oratione habita in funere patris, quòd iturus ad Nicenum SS. Cōcilium, Nazianzum diuertens, ſuum patrem baptizauit. Ab hoc etiam celebris ille ſanctus Gregorius Armenus fuit Epiſcop⁹ ordinatus, ut eius acta teſtātur, quæ recitat Metaphraſtes die 30. Septemb. Eiuſdē Leontij meminit ſanctus Athanaſius in oratione prima cōtra Arrianos, recēſetq; inter cæteros catholicæ fidei uertices. Gregotius presbyter Cæſarienſis in oratione habita de ſanctis patribus Nicenæ ſynodi his laudibus eum exornat, cum ait: Angeli pacis Leontij Cæſarienſis Eccleſiæ ſanctiſſimi præſulis antequàm ueniret in Nicenam ſynodum, multi quidem emanarunt ſudores propter fidem: multi autem per ipſum martyres & uictores athletæ proſtrauerunt aduerſarium, multiq; uſi uitæ eius doctrina, euaſere ciues cœleſtes &c. habet & Africa ſuum ſanctum Leontiū Epiſcopum Tagaſtenſem, de quo ſanctus Auguſtinus ſerm. 13. de diuer. ibidem & de Baſilica Leontina ab ipſō ſic dicta.

h Agritij Epiſcopi.] De eo etiam hac die Beda, Ado, & alij, claruit hic tempotibus Conſtantini Magni Imp. Interfuiſſeq; reperitur Concilio Atelatenſi ſecundo, ut eiuſdem acta demonſtrāt. ponitur hic uigeſimuſquartus Treuerenſis Epiſcopus in tabulis Epiſcoporum eius eccleſię, quas recitat Demochares de ſacriſ. Miſſ.

i Viuentij.] Vixit hic ſanctitate celebris tēporibus Cōſtantini Imp. ut eius indicant acta, quæ ſummatim reſtricta refert Petr. in catal. li. 2. c. 71.

k Glaphyræ.] Eius res geſtas ſcripſit Ioannes presbyter eccleſiæ Nicomedienſis, qui illis ipſis temporibus uixit, intexuitq; in actis ſancti Baſilei Epiſcopi Amaſeæ; quæ habet Metaphraſtes ad diem 26. Aprilis: qui quidem ut Glaphyræ uirginitatem tueretur, comparauit ſibi coronā martyrij ſub Licinio Imp. cuius petulantiam atq; procaciam eadem uirgo, ut David olim cotam Abimelech mutans ora, mira arte deluſit.

14 Decimono Kal. Februarij. Luna. G xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	20	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

NOLAE in Campania natalis ſancti Felicis [a] presbyteri, qui, ut ſanctus Paulinus epiſcopus ſcribit, cum a perſecutoribus poſt tormenta in carcerem mitteretur, & cochleis ac teſtulis uinctus ſuperpoſitus iaceret, nocte ab angelo ſolutus atque eductus fuit: poſtmodum uerò ceſſante perſecutione, cum uitę exemplo ac doctrina multos ad fidem Chriſti conuertiſſet, clarus miraculis in pace quieuit. In Iudęa ſancti Malachię [b] prophetæ. In monte Sina ſanctorum trigintaocto Monachorum [c] a Saracenis ob Chriſti fidem interfectorum. In Aegypto enim Raithi regione ſanctorū quadragintatrium Monachorum, [d] qui pro Chriſtiana religione a Blemmijs occiſi ſunt. Mediolani ſancti Datij [e] epiſcopi & cōfeſſoris, cuius meminit beatus Gregorius Papa. In Africa ſancti Euphraſij [f] epiſcopi. In Syria ſancti Iuliani [g] Sabæ ſenioris, qui Valentis Imperatoris tempore, fidem catholicam Antiochiæ penè collapſam, uirtute miraculorum erexit. Neocæſariæ in Ponto Sanctæ Ma-

crinæ

crinæ diſcipulæ beati Gregorij Theumaturgi, auiæ ſancti Baſilij, quæ eundem educauit in fide.

IANVARII 14.

a FELICIS.] De eodem hac die Beda, ac cæteri Latinorum. Huius cum acta, tum miracula ſcripſit carmine ſanctus Paulinus eiuſdem ciuitatis Epiſcopus, celebrans eundem decem natalibus, ex quibus Beda ſoluta oratione eiuſdem uitam deſcripſit, ut ipſe in fine operis profitetur. Scripſit & Marcellus presbyter res geſtas ſancti Felicis ad Leonem Epiſcopum, habemus eas in uet. man. ſcrip. quæ in quibuſdam eccleſijs legi conſueuerunt. Vix credi poteſt (ſupetat enim humanum captum) quot Deus per S. Felicem miracula ſit operatus: adeo etenim increbuit fama uirtutum eius, ut ab extremis Orbis finibus ad ſacrum eius ſepulchrum fideles ſupplices aduentarent. Obſtupuit hoc ipſum ſanctus Auguſtinus epiſt. 137. qui & de eodem agit lib. de cura agenda pro mort. c. 16. Itemque S. Damaſus in carmine, quod de eo ſcripſit, uota perſoluens, hæc inter cætera:

Qui ad te ſollicitè uenientibus omnia præſtas,
Nec quemquā pateris triſtem repedare uiātē,
Te duce ſeruatus, mortis quod uincula rupi.

Habentur cætera in Collectaneis Poetarum Chriſtianorum. Scribit adhuc de eo Gregor. Turon. lib. de gloria marty. c. 104. Erat & Romæ celebris ſolemnitas S. Felicis confeſſoris, in cuius die natali in eius baſilica S. Gregorius Papa habuit homiliam 13. in Euangel.

b Malachiæ prophetæ.] Græci autem in Menologio agunt de eodem ad tertium Non. Ianuar. Putant Hebræi, Malachiam eſſe eundem cum Eſdra; de his Hieron. in Malach. proph. proœm. & in præfat. 121. refellitur ab eodem de Malachia Origenis opinio, qui eum eſſe Angelum humana carne indutum putauit, cur autem à Iudæis Malachil (hoc eſt Angelus) ſit appellatus, ſcribit ſanctus Epiphanius lib. de Proph. uita & interit. c. 22. de eodem Iſid. de uita & mort. ſanct. cap. 51. Et Doroth. in Synopſi cap. 12.

c Trigintaocto Monachorum.] Græci etiam de ijſdē agūt in Menologio. Sāctus Nilus Abbas, qui dictorum martyrum ſuo tempore coronatorum res geſtas conſcripſit; cum de his agit: mortui ſunt (inquit) poſt ſeptimum diem Epiphaniæ Domini, qui eſt decimuſquartus mentis Ianuarij; ac pauló inferius: Intetempti ſunt quoq; alij, multis ante temporibus, quorum quoque commemorationem, propter uiæ longitudinē, & eorum qui congregātur multitudinē, eodē die pagunt, &c. Extat is ſancti Nili abbatis commentarius apud Sur. tom. 1. cui adſtipulatur Niceph. lib. 14. c. 54. cum de lucubrationibus ipſius agit. Contigit eiuſmodi grauiſſima incurſio Barbarorū in monaſteria Syriæ, Paleſtinæ, & Aegypti anno nono Anaſtaſij Imp. indictione ſecunda, ut colligitur ex actis ſancti Ioannis Silentiarij, & Euthymij abbatis. Cedrenus autem eam reponit anno decimo eiuſdem Imp. De eadem graſſatione Saracenorum mentio habetur in uita ſancti Sabæ abb. & in Prato ſpiritual. c. 4. & c. 21.

d Quadraginta trium Monachorum.] Agunt de his etiam hac die Græci, ut conſtat ex ipſorum Menologio. Cæſi ſunt ijdem ſub incurſione Saracenorum, qui dicti ſunt Blemmij, de quibus Nicephorus lib. 14. capit. 54. De Blemmijs meminit Strab. lib. 17. Flauius Vopiſc. in Valeriano, de ijſdem Procop. lib. 1. de bello Perſico; quos Chriſtianam fidem ſuſcepiſſe temporibus Iuſtiniani Imp. affirmat: De ijſdem autem ſcripſit fabuloſa Plinius nat. hiſt. lib. 5. c. 8. in fine, ſed ex prædictis arguitur.

e Datij epiſcopi.] Scribit de eo ſanctus Gregorius Papa lib. 3. dialog. c. 4. Interfuit hic ſynodo habitę Conſtantinopoli à Vigilio Papa, in qua depoſitus eſt Theodorus epiſcopus Cęſareæ Cappadociæ, cuius acta habentur inter decreta eiuſdem Vigilij Papę edita Iuſtiniani Imperatoris anno uigeſimoquinto, poſt conſulatum Baſilij anno decimo, numeratur is annus à Chriſti tēpore 551. celebrior redditur Datius, dum (ut ibidem S. Gregorius ſcribit;) cauſa fidei eſt exactus, & confeſſor egregius Conſtantinopolim ſe contulit. Extat ad eundem egregia Caſſiod. Var. epiſt. 27. lib. 12. de eo etiam Procop. de bello Gothi. lib. 2. iterū. Peruenit Datius ad ea tantum tempora, quibus Narſes in Italiam uenit aduerſus Totilam, c. nō uos, 23. q. 5. in fin. eſt is annus Domini 552. ex his errare conuincuntur hi, qui eius obitum ponunt anno Domini quingenteſimo ſexageſimo primo.

f Euphraſij epiſcopi.] uel Eucrathij, de quo ēt Vſuardus hac die. Fortaſſe hic ille Euctathius, ad quem extat Cypriani epiſt. 61. qui etiam interfuiſſe reperitur Concilio Carthaginenſi ſub eodem Cypriano celebrato.

g Iuliani Sabæ.] Græci itidem. Scribit plura de eo Theodoret. lib. ſanct. patr. c. 2. & hiſt. li. 3. c. 19. & lib. 4. c. 25. Hic ille Iulianus, quem ſanctus Ioānes Chriſoſtomus dignis laudibus exornat hom. 21. in epiſt. Pauli ad Epheſ. Alius ille eſt Saba de quo inferius agitur Non. Nouemb.

h Macrinæ.] Hæc Senior dicta eſt reſpectu eius neptis, ſororis Baſilij Magni; hæc etenim auia fuit eiuſdem Baſilij, mater nimirum eius patris.

tris. Hæc eſt enim illa, quæ temporib. Decij Imp. & ſucceſſorũ uixit Neocæſarię in Põto, erudita à Magno illo Gregorio Thaumaturgo, ut idẽ Baſilius ſcibit epiſt. 64. ad Neocęſarienſes. Hęc itẽ ipſa ſanctũ Baſilium nepotẽ infantulũ ſacris imbuit diſciplinis: quã ob cauſam ipſe eã ſuam in fide nutricẽ appellat, gloriaturq́; ſe eandẽ retinere fidem, quam uelut lac purum è pectore S. Macrinę olim ebibiſſet, ut idẽ ſcribit Baſilius epiſt. 64. 75. & 79. Meminit eiuſdẽ nepos alter, ipſe Gregorius Nyſſenus in epiſt. ad Leontium monachum de uita S. Macrinę iunioris, de qua ſuo loco agemus iferius.

15 Decimooctauo Kal. Februarij. Luna. A xvi.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

IN territorio Andegauenſi beati [a] Mauri abbatis, diſcipuli ſancti Benedicti, cuius diſciplinis ab infantia eruditus, quantum in eis profecerit, inter alia quæ apud eum poſitus geſſit (res noua, & poſt Petrum inuſitata) pedibus ſuper aquas incedens patefecit: In Gallias inde ab eo directus, conſtructo ibi celebri monaſterio, cui quadraginta annis præfuit, miraculorum gloria clarus in pace quieuit. In Iudæa ſanctorum Habacuc [b] & Micheæ prophetarum, quorum corpora ſub Theodoſio ſeniore diuina reuelatione reperta ſunt. Anagniæ ſanctæ Secundinæ [c] uirginis & martyris, quæ ſub Decio Imperatore paſſa eſt. Caralis in Sardinia ſancti Ephiſij [d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Flauiano iudice plurimis tormẽtis diuina uirtute ſuperatis, demum abſciſſis ceruicibus uictor migrauit in cœlum. Nolæ in Campania ſancti Maximi [e] epiſcopi, Aruernis in Gallia ſancti Boniti [f] epiſcopi & confeſſoris. In Aegypto ſancti Macarij [g] abbatis, diſcipuli beati Antonij, uita & miraculis celeberrimi. Item beati Iſidori, [h] ſanctitate uitæ, fide, & miraculis clari. Romæ ſancti Ioannis [i] Calybitę, qui aliquamdiu in angulo domus paternæ, deinde in tugurio in inſula Tyberina ignotus parentibus habitauit, à quibus in morte agnitus, clarus miraculis in eodem loco ſepultus eſt: ubi poſtea in eius honorem eccleſia conſtructa fuit.

IANVARII 15.

a MAVRI abb.] De eodẽ hac die Beda, & cęteri omnes. Huius in monaſterio tyrocinium ſcribit S. Gregorius Papa lib. 2. dialog. ca. 3. Fauſtus monachus cętera eſt proſecutus, ſcribens rerũ geſtarum ipſius commentarium, temporibus Bonifacij tertij Roman. Pontificis, qui ſucceſſit Sabiniano. de eodem Fauſto ſcriptore agit Sigibertus de uir. illuſtr. c. 32. Habemus in noſtra Bibliotheca eandem Fauſti ſcriptionem, alia tamen præfatione præpoſita, cuius eſt exordium Poſtquã Diuinitas &c. Quod ſpectat ad Mauri tẽpora, oblatus eſt hic à patre Eutychio ſancto Benedicto, anno à Chriſto Domino quingenteſimo uigeſimoſecundo, manſitq́ue apud eum annos quindecim, deinde ab eo eſt miſſus in Gallias: ubi cùm annũ quadrageſimumprimum ageret, qui & erat annus quadrageſimuſprimus ab obitu Sãcti Benedicti, migrauit ad Dominũ, eſt autem is annus Chriſti quingenteſimus octuageſimus tertius. Hęc ex eius uitæ actis, ex uita S. Placidi, & ex Leone Oſtienſi collegimus: licet acta Placidi nonnulla indigeant caſtigatione.

b Habacuc & Michęæ.] Agunt de eiſdem hac die cæteri Latinorum, Græci autem ſeorſum ab inuicem. de Abacuc 2. Decembris. de Michęa 24. Auguſti, ut uidimus in eorum Menologio. De eorum corporũ inuentione, cuius hic habetur mentio,

tio, ſcribit Sozom. hiſt. lib. 7. c. vlt. Caſſiod. in Tripart. lib. 1. c. 49. Niceph. lib. 12. c. 48. De eorum ſepultura Epiphan. de uita & interit. proph. c. 13. & 18. Iſidorus de uit. & mort. ſanct. ca. 17. licet alterius potius quã Iſidori illud ſit opus. Dorotheus in ſynopſi c. 3. S. Hieron. epiſt. 27. ſcribit ſepulchrũ quondam Michęæ Moraſthi poſitum mutatum fuiſſem eccleſiam, quam Sancta Paula (ut ait) inuiſit religionis ergo.

c Secũdinæ.] Eius res geſtas, præter illas, quæ miſſæ ſunt Romam ab eccleſia Anagnina, reperimus etiam in uet. cod. man. ſcript. noſtræ Bibliothecæ, quarum præfatio ſic exorditur: Martyrum Triumphos &c. Ex ijſdem actis apparet, præfuiſſe eidem eccleſiæ, illis temporibus, S. Magnum Epiſcopum, de quo ſuo loco inferius.

d Ephiſij.] Huius martyrij acta è Sardinia miſſa accepimus. Agit de eodem Fara de rebus Sardois.

e Maximi Epiſcopi.] Agit de eodem ſanctus Paulinus in natali S. Felicis quarto & quinto. Beda etiam plurib. in vita eiuſdem S. Felicis, & Marcellus presbyter in vita eiuſdem.

f Boniti Epiſcopi.] De eodem hac die Vſuardus. Extant res geſtę ipſius, quas Sur. retulit in tomum primum. In tabulis epiſcoporum Aruernenſis eccleſiæ hic ponitur quadrageſimuſptimus eius ſedis antiſtes. Claruit temporibus Theodorici quarti Francorum Regis.

g Macarij abb.] Tam de Macario Aegyptio, quàm de eo, qui Alexandrinus dictus eſt, ſatis ſupra dictum ad quartum Nonas Ianuarij.

h Iſidori.] Longe alium hunc exiſtimato ab illo Iſidoro, quem laudibus proſequitur Socrates lib. 6. c. 9. Sozom. lib. 8. c. 12. & 13. Rufinus lib. 2. c. 4. & Euagrius Ponticus in Vitas patrum: nam ille ad Origeniſtas defecit, illorumq́; dux inuectus eſt, vt S. Hiero. de illo ſcribit epiſt. 61. ad Pãmachiũ, & ad Cteſiphontem cõtra Pelagianos. hic autem alibi potius quàm in Aegypto vixiſſe videtur, nam de alio Iſidoro Aegyptio ſuperius actum eſt, quarto Non. Ianuarij.

i Ioannis Calybitæ.] Gręci etiam de eodem agunt hac die in Menologio. Habet eius acta Metaphraſtes, quæ recitat Lipom. tom. 7. & Sur. to. 1. Legimus alia manuſcripta ab illis paulò diuerſa. De eo meminit Niceph. hiſt. lib. 15. ca. 23. claruit, ſecundum eundem auctorem, Leonis Imperatoris temporibus, licet man. ſcript. ſub Theodoſio eum vixiſſe dicant. Extat peruetuſta ac nobilis memoria eiuſdem Romæ in Inſula Tyberina, de qua hic mentio habetur.

xv. B Decimoſeptimo Kal. Februarij. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

ROMAE uia Salaria natalis ſancti Marcelli [a] Papæ & martyris, qui ob catholicæ fidei confeſſionem, iubente Maxentio [b] tyranno, primo fuſtibus cæſus, deinde ad ſeruitium [c] animalium cum cuſtodia publica deputatus, ibidem ſeruiendo amictu indutus cilicino, defunctus eſt. Marrochij in Africa paſſio ſanctorum martyrum ordinis Minorum, Berardi, [d] Petri, Accurſij, Adiuti, & Othonis. Arelate ſancti Honorati [e] epiſcopi & confeſſoris, cuius uita, doctrina, & miraculis fuit illuſtris. Opitergij ſancti Titiani [f] epiſcopi & confeſſoris. Rhinocoluræ [g] in Aegypto ſancti Melæ epiſcopi, [h] qui ſub Valente exilium & alia grauia pro fide catholica paſſus, in pace quieuit. Fundis in Campania ſancti Honorati [i] abbatis, cuius meminit beatus Gregorius Papa. In monaſterio Peronæ ſancti Furſei [k] confeſſoris. Romæ ſanctæ Priſcillæ, [l] quæ ſe, ſuaque martyrum obſequio mancipauit.

IANVARII 14.

a MARCELLI Papæ.] De eodem hac die Beda, ac cęteri omnes. In Marcello Græci prorſus errare conuincuntur, dum eundem cum putant cum Marcellino, ut Euſeb. in chron. Niceph. epiſc. in chron. & Niceph. Calliſt. lib. 6. c. 34. ſicut & feciſſe noſcuntur de Cleto & Anacleto. Porro longe diuerſum eſſe Marcellum à Marcellino, Latini omnes, qui res Romanæ Eccleſiæ præ alijs calluerunt, abſque aliqua ambiguitate profitentur. Poſt librum de Roman. Pontific. & Vaticanos indices, idipſum Optatus Mileuit. lib. 2. contra Parmen. & Auguſt. epiſt. 165. ad Generoſum confirmant.

b Sub Maxentio.] Non autem ſub Maximiano, ut mendoſè legitur in aliquibus codicibus: ſed inde uidetur irrepſiſſe error, dũ totum illud decẽniũ, quod ſecutũ eſt ab indicta perſecutione per Diocletianum & Maximianum, licet alij poſt eos ſucceſſerint in Imperium, illis tribuitur, atque ab eis perſecutio eſt denominata, de quo quidem innumera ſunt exẽpla. Quod autem ad Maxentium ſpectat, ſciendũ eſt, ipſum primis illis tẽporibus, quibus inuaſit Imperium, quo etiam Chriſtianos ad ſui deuotionẽ alliceret, non tantum præterita edicta aduerſus eos promulgata ſilere iuſſiſſet; verum etiam quibus ualuit officijs de ijſdem optime meritum eſſe, ſeque eandem religionem amplexatũ eſſe ſimulauit, prout ſcribit Euſeb. hiſt. li. 8. c. 26. & Optatus contra Parmen. lib. 1. His conſentiunt quæ S. Auguſtinus refert in Breui. poſt collat. diei 3. cap. 13. ex actis Donatiſtarũ, his uerbis Melchiades tũc Romanus presbyter miſit Diaconos cum litteris Maxentij, atque etiam litteris Pręfecti prętorio ad Præfectum Vrbis, ut eccleſię utenſilia reciperent, quæ tempore perſecutionis ablata fuerãt, &c. Poſt hęc aũt (ut ſcribit Oroſius, Victor, Eutropi⁹, & alij) extinctis tyrãnis Seuero, & Alexandro, qui Maxentio negotiũ fecerãt omnia ſibi tuta ratus, cũctos deſpiciens, nõ tãtum in Chriſtianos, ſed & in quoſcunq; Romanos ciues, ac præcipue Senatores ſe crudeliſſimũ prębuit, erga milites tantum benignũ, ad quos ſibi cõcilian dos, his pro concione uſus eſt uocibus: Fruimini, diſſipate, & prodigite. Qualis autem quãtave fuerit eius ſęuitia ſcribit Euſebius, in uita Conſtãtini lib. 1. c. 27. 28. & ſeq. & in hiſt. lib. 8. cap. 26. 27. Non tantum enim Italiam, ſed & Africã immani ſęuitate uexaſſe, cõſtat ex panegyrico dicto in Cõſtantini laudem poſt debellatum Maxentium.

c Ad ſeruitium animalium.] Hic opportune interpretamur locum illum, qui legitur in Marcello Papa in libro de Roman. Pontifi. qui fertur nomine Damaſi: ubi hęc de Marcello Papa: Dãnatus eſt in Catabulum: cumque diebus multis ſeruiret in Catabulo, &c. & paulo poſt: Iuſſit Maxẽtius in eadẽ eccleſia interim plãcas externi, ut ibidẽ animalia Catabuli cõgregata ſtarent, & ipſis beatus Marcellus deſeruiret. hæc ibi. Primum autẽ ꝙ ad plancas pertinet, appellat Feſtus plancas tabulas planas. Quòd uero ſpectat ad Catabulũ, quãtum ex ꝑdictis licet aſſequi, erat ſtabulum animalium, non quidem ſylueſtrium (loca enim illis deputata dicebantur Viuaria, q̃ erant in angulo Vrbis, in regione quinta, prope portam Præneſtinam, longe ab his ædibus Lucinæ, ut ſcribit Procop. lib. 1. de bello Goth.) ſed iumentorum, quę publicę utilitati ad uehenda onera deſeruirent, unde & Catabulenſes hi dicti eſſe reperiuntur, qui ꝑdicta onería iumenta ductabant. Id intelliges ex epiſtola Theodorici regis ad Feſtum, apud Caſſiod. Var. li. 3. epiſt. 16. in qua hæc verba: Præſenti admonitione declaramus, ut marmora, q̃ de domo Pinciana conſtat eſſe depoſita, ad Rauennatẽ urbẽ per Catabulenſes ueſtra ordinatione dirigantur; Rurſusq; de Catabulenſibus lib. 4. epiſt. 47. idem Rex: Et ideo (inquit) quinquaginta ſolidorũ mulctã nõ iam Veredarius, ſed Catabulenſis incurrat, quiſq; ultra centum libras Parhippum crediderit onerãdum. Eſt titulus de Piſtoribus & Catabulenſibus Cod. Theod. lib. 14. ubi & l. 9. agitur de illis: erat enim Romæ corpus Catabulenſium ex vili genere hominum eidem plane muneri adſcriptorum.

d Berardi & ſoc.] Relati ſunt hi à Sixto quarto Rom. Pont. inter ſanctos martyres: Extatq; de ea re diploma datum anno Domini 1481. Horum certamen deſcriptum habetur apud Surium, hac die, tom. 1. De ijſdem chron. Franciſcan. part. 1. li. 4. per tot. & Theſ. Conc. tom. 2.

e Honorati epiſcopi.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. Scribit S. Iſidorus de uir. illuſtr. c. 16. S. Hilariũ epiſcopum Arelatenſem Honorati ſucceſſorẽ ſcripſiſſe eius uitam; quã quidem deperijſſe dolemus. Illa etenim quæ tribus libris ſcripta reperitur, alterius potius, quàm Hilarij eſſe conſtat: multa etenim habent, quę indigẽt correctione, nec tanto eſt ſcriptore digna. Habuit idem Hilarius ſermonem luculẽtum in natali die ſancti Honorati. Succeſſit Honoratus, de quo agimus, Patroclo, qui ſancti Herotis diſcipuli ſancti Martini ſedẽ inuaſit, ut ſcribit S. Proſper in chrõ. Præfuit Arelatenſi eccleſię S. Honoratus, temporibus Theodoſij iunioris & Valentiniani tertij Imp. cùm Romanam eccleſiam regeret Cæleſtinus: ac poſt eum Sixtus. S. Eucherius in præfatione lib. 1. inſtruct. ad Salonium, hæc de Honorato: Enutritus (inquit) es ab Honorato patre, illo, inquam, primo Inſularum, poſtea Eccleſiarum magiſtro. Hæc idcirco Eucherius, quoniam ſanctus Honoratus antequam præficeretur Eccleſię Arelatenſi,

latenſi, celebri illi cęnobio inſulæ Lirinenſis præ fuerat abbas. Meminit eiuſdem Solonis Apollinaris in carmine Euchariſtico ad Fauſtum, in fine.

f Titiani epiſcopi.] De eodem hac die Vſuardus uet. man. ſcrip. & Petrus in Catal. lib. 2. c. 99.

g Rinocoluræ.] Poſita eſt in Aegypto Rhinocolura cuius S. Meſas fuit epiſcopus: meminit eiuſdem ciuitatis Ioſeph. Antiqui. lib. 14. c. 25. & alijs in locis. Meminit de eadem Epiphan. in Panar. hęreſ. 66. contra Manichæos; eandemque alio nomine Neel dictam eſſe teſtatur à ſortibus, quòd illic Noe ſortibus diuiſit terram tribus filijs ſuis. Eiuſdē nominis in Syria etiam ciuitas fuit, cuius mentionem facit Senec. lib. 3. de ira, cap. 20. & Strabo lib. 16. qui & cur ſic dicta ſit, hiſtoriam narrant, meminit eiuſdem etiam quæ eſt in Syria Ioſeph. Antiquit. lib. 13. c. 24. edit. Gelen.

h Melæ epiſcopi.] Scribit de eo Sozom. hiſt. l. 6. c. 31. Caſſiod. lib. 8. c. 1. qui certamen eius pro fide Catholica aduerſus Valentem Imp. Arrianum ſuſceptum narrant.

i Honorati abbatis.] Huius acta ſcripſit ſanctus Gregorius Papa lib. 1. Dialog. Fundanam eccleſiā nobiliorē reddidit S. Paulinus, qui poſtea fuit Nolanus epiſcopus. Ipſe etenim agro Fūdano diues, paruam illic poſitam eccleſiolam ac iam collabentem in auguſtiorem formam erexit, picturis ornauit, muneribus auxit, & ſacris reliquijs poſitis, dedicandā curauit, ut idem ipſe ſcribit Paulinus in epiſt. 12. ad Seuerum. Quod quidem egregium ſanctiſſimi uiri monumentum tempore Longobardorum prorſus dirutum fuit, adeoque ea eſt eccleſia deſolata, ut opus fuerit, Agnellum eius ciuitatis Epiſcopum, iubente Gregorio Rom. Pont. Tarracinam migrare, ut conſtat ex Regiſtr. lib. 1. epiſt. 13.

k Furſei.] De ipſo etiam hac die, Beda, Vſuardus, & alij. Agit de eodem item Beda de geſtis Angl. li. 3. c. 19. Aimo. de geſt. Fran. lib. 1. cap. 18. Trithem. de uir. illuſt. Ord. ſanct. Bened. lib. 3. c. 86. & alij. Claruit circa annum Domini 650.

l Priſcillæ.] Plures fuerunt huius nominis ſanctæ mulieres, quarum illa antiquior, cuius mētio habetur in actis Apoſt. cap. 18. & Paul. ad Corin. 1. cap. 16. de qua alia agitur die. Rurſus autem alia reperitur Priſcilla, de qua mentio fit in actis ſanctarum Pudentianæ & Praxedis, cuius Cœmeterij etiam Paſtor meminit in actis ſāctę Praxedis. Alia item Priſcilla reperitur in lib. de Rom. Pont. in S. Marcello Papa; licet complures codices non habeant ea quæ de Cœmeterio nomine ſanctæ Priſcillæ uia Salaria illic ponuntur; quod quidem Priſcillæ ſeniori Paſtor tribuit in dictis actis S. Praxedis. Hic itaq; agitur de ſeniori Priſcilla cuius Paſtor meminit, quæ & fuit Apoſtolorum diſcipula, mater uero Pudentis ſenatoris, ut acta Pudentianæ, quæ habemus man. ſcrip. quæ & paulo diuerſa recitat Mombrit. tom. 2. teſtantur.

xiiij. C Sextodecimo Kal. Februarij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

IN Thebaide [a] ſancti Antonij [b] abbatis, qui multorum monachorum pater, uita & miraculis præclariſſimus uixit: cuius geſta ſanctus Athanaſius inſigni uolumine proſecutus eſt. Eius autem ſacrum corpus [c] ſub Iuſtiniano Imperatore diuina reuelatione repertum, atque Alexandriam delatum, in eccleſia ſancti Ioannis Baptiſtæ humatum fuit. Apud Lingonas ſanctorum tergeminorum, [d] Speuſippi, Eleuſippi, & Meleuſippi, qui cum auia ſua Leonilla martyrio coronati ſunt, tempore M. Aurelij Imperatoris. Romæ Inuentio ſanctorum [e] martyrum Diodori presbyteri, Mariani diaconi, & ſociorum, qui ſub ſancto Stephano Papa, cum in Arenario natalitia martyrum agerent, obſtructa perſecutoribus ianua cryptæ, & dirupta deſuper mole, ipſi quoque martyrium ſunt aſſecuti. Apud Bituricas depoſitio ſancti Sulpicij [f] epiſcopi, cognomento Pij, cuius uita &

mors

mors pretioſa glorioſis miraculis commendatur. Romæ in monaſterio ſancti Andreæ, beatorum monachorum Antonij, g Meruli, & Ioannis, de quibus ſcribit ſanctus Gregorius Papa.

IANVARII 17.

a IN Thebaide.] Hieronymus libr. de Hebraic. quæſt. Thebaidem eam putat eſſe regionem, quæ olim dicta eſſet Geſſen, in qua habitauit Iacob Patriarcha cum filijs ſuis, cum ueniſſet in Aegyptū. Geneſ. cap 45. & 46.

b Antonij abb.] Tam Latini, quàm Græci de Antonio agunt hac die. Eſt uetus memoria in actis ſancti Euthymij, quæ ſcripſit Cyrillus monachus eius diſcipulus ante annos fere mille & ducentos, hac eadem die ſanctos illos monachos natalem diem ſancti Antonij celebrare conſueuiſſe. Obijt diem humanæ uitæ, anno 21. Conſtantij Imp. ut S. Hieron. teſtatum reliquit in chron. Scripſit egregia illius acta S. Athanaſius: quę quidem Euagrius, non ille Ponticus Origeniſta, ſed qui poſtea præfuit eccleſiæ Antiochenæ, in Latinum ſermonem conuertit, ut auctor eſt S. Hierony. de ſcrip. eccleſ. in Euagrio. Præſtitit hoc ipſum idem Hieron. poſtulante Pammachio, ut ipſe profitetur, ad eundem ſcribens, epiſt. 101. de opt. gen. interpret. quā illam eſſe putamus, quæ habetur præ manibus: Cumque, ut ipſe ait, in ea uertenda, more ſuo, nō uerba uerbis, ſed ſententias reddiderit ſententijs, inde fortaſſe factum eſt, ut Gelaſius Papa eum non tam uertiſſe, quam ſcripſiſſe Antonij uitam teſtetur, cum ait: Vitas patrum Pauli, Antonij, Hilarionis, & omnium eremitarū, quas tamē uir beatiſſimus deſcripſit Hieronymus, cū omni honore ſuſcipimus. Ea eſt uſus cautela Gelaſius, quoniam & Euagrius Ponticus, ſcripſit Vitas patrum, & miſcuit Origeniſtas nōnullos, quos idē Hieronymus notat ſcribens ad Cteſiphontem. Miror eoſdem quos ipſe reſpuit, hactenus ſub Hieronymi auctoris nomine latitare. Indicabimus eos, cum, ſi Deo placuerit, ea de cauſa in Vitas patrū ſcholia perneceſſaria elaborauerimus. Quòd autem ad Antonium ſpectat, primus omnium acta eius adhuc uiuentis S. Athanaſius ab Arianis pulſus, Romam profugus attulit: quantum autem nobiles Romani ex illis profecerint, declarat idem Hieronymus ſcribens ad Principiam epiſt. 16. & ad Euſtochium 27. Quantum præterea cæteris attulerint adiumenti, locuples teſtis eſt S. Auguſtinus lib. 8. confeſſ. cap. 6. Scripſerunt de Antonio Græcorum ueteres hiſtorici Socrates, Sozomenus, & Theodoretus. meminit eiuſdem Chryſoſtomus homilia 8. in Matth. Latinorum Rufinus, ac plurimi ex recentioribus.

c Eius ſacrum corpus.] De inuentione corporis eius atque translatione Alexādriam, idipſum Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri profitentur: quam anno Domini 529. factam eſſe, ſcribit Sigiber. in chron. Marian. Scot. poſt Conſ. Lampadij & Oreſtis. eſt an. Domini 531. Cuſpinian. anno 541. eandem translationem poſuit: quod & uerius putamus: nam hoc tempore Alexandrinæ eccleſiæ prę erant epiſcopi Catholici; prædictis autem temporibus hæretici eandem occupabant.

d Tergeminorum.] De his etiam cæteri Latinorum. Res geſtas eorum à Neone conſcriptas recitat Mombrit. to. 2. & Sur. tom. 1. habent tamen quod indiget caſtigatione, ut quod ibidem fertur, hos ſub Aureliano Imp. paſſos eſſe temporibus Polycarpi epiſcopi. Nulla eſt prorſus cohærentia Polycarpi Smyrnæ Epiſcopi temporum cū Aureliano Imp. loco cuius Marcus Aurelius reſtituendus eſt, cuius tempore, ex Quarto Præſide, qui illic ponitur, hi paſſi noſcuntur. Quartus eñi Conſularis temporibus Marci Aurelij, & Lucij Veri in Vrbe claruit; geſſit & Conſulatum una cum Lucio Vero: eſt frequens de Quarto mentio apud Herodianum & Iulium Capitolinum in Marco Aurelio. De horum ſanctorum martyrum translatione agitur in uita ſancti Annonis Epiſcopi Colonienſis. lib. 1. cap. 38.

e Inuētio ſanctorum.] Hac die de ipſorum agitur inuētione, dies natalis autem kalend. Decēb. Hiſtoriam inuentionis ex antiquis man. ſcrip. recitat Sur. tom. 1. Legimus eandem in ueteribus exēplaribus per ſex lectiones diſtinctam, ut olim in eccleſij quibuſdam legi conſueuit. Inuenta ſunt horum corpora ſub Stephano Papa ſexto, temporibus Caroli Craſſi. Porro Chryſanti & Dariæ corpora, quæ in eadem crypta erant ſepulta, lōge ante reperta ſūt, quæ ſanctus Damaſus Papa uerſib. ad eorum tumulum poſitis exornauit, ut ſcribit Gregorius Turon. lib. de gloria martyr. c 38.

f Sulpitij.] De eodē Vſuardus, Ado, & alij. Dictus hic eſt Sulpitius Pius, reſpectu alterius Sulpitij eiuſdem ciuitatis Epiſcopi, cognomento Seueri. De Sulpitio Pio ſcribit Gregor. Turō. in pęm. hiſt. Dormientium, & Guibertus in Apologia pro Seuero. Hic ſucceſſit Remigio Epiſcopo temporibus Gunthramni regis Franc. anno Domini quingētesimo octogeſimoſeptimo, ut idem teſtatur Greg hiſtor. Fran. lib. 6. c. 39. licet in uita eius, quam deſcripſit Sur. tom. 1. habeatur ſucceſſiſſe Auſtregiſilo tēporibus Clotarij Regis. ſed in his plus tribuimus Gregorio Turonen. cuius ſentētiā

certiſſimam reddunt acta concilij ſecundi Matiſconenſis, quod celebratū eſt anno uigeſimoquarto eiuſdem regis Gunthramni, cui quidē ſynodo Sulpitius interfuit atque ſubſcripſit. Temporibus enim Clotarij regis, non Sulpitius, aut Auſtregiſilus, ſed Probatianus, Felix, Honoratus & Arcadius, Bituricenſi eccleſiæ præfuerunt, prout Concilia, quæ illis temporibus celebrata ſunt, indicant. Eadem cenſura caſtigandæ ſunt tabulæ epiſcoporum Bituricenſium Demochar. in quibus & ille grauior error apparet dum Sulpitius Seuerus putatur ille, qui interfuit Concilio ſecundo Matiſconenſi ſub Gunthranno rege, cum certum atque perſpicuum habeatur, illum Seuerum uixiſſe temporibus Theodoſij ſenioris & eius filij Honorij Imper. Secundum acta S. Auſtregiſili, quæ recitat Sur. tom. 3. adhuc tertiū eiuſdem nominis ei eccleſiæ præfuiſſe epiſcopum, dicere oportet. Sed ſatis de his. Sulpitius autem Pius de quo agimus, ut ſcribit Aimo. lib. 4. c. 16. & alij, migrauit ex hac uita anno Domini quingenteſimononageſimoquarto, ipſe eſt annus decimusſextus Childeberti regis, quo eum obijſſe, auctor eſt Gregor. Turonen. hiſtor. Francic. libro 10. cap. 26. habuit ſucceſſorem Euſtaſium.

g Antonij & ſoc.] De quibus pluribus agit ſāctus Gregorius Papa lib. 4. Dialog. cap. 47.

xiij. D Quintodecimo Kal. Februarij. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

CATHEDRA [a] ſancti Petri Apoſtoli, qua primum Romæ ſedit. Ibidē paſſio ſanctæ Priſcæ [b] uirginis & martyris, quæ ſub Claudio iuniore poſt multa tormenta martyrio coronata eſt. In Ponto natalis ſanctorum martyrum Moſei [c] & Ammonij, qui cum eſſent milites, primo ad metalla damnati, nouiſſimè igni traditi ſunt. Ibidem ſancti Athenogenis [d] antiqui Theologi, qui per ignem conſummaturus martyrium, hymnum lætus cecinit, quem & diſcipulis ſcriptum reliquit. Turonis in Gallia ſancti Voluſiani [e] epiſcopi, qui à Gothis captus, in exilio ſpiritum Deo reddidit. Ibidem ſancti Leobardi [f] recluſi, qui mira abſtinentia & humilitate refulſit. In Britannia ſancti Deicolæ [g] abbatis, diſcipuli beati Columbani. Nouocomi ſanctæ Liberatæ [h] uirginis.

IANVARII. 18.

a CATHEDRA ſancti Petri.] De eadem ſolemnitate Beda, ac cæteri, ut Vſuardus, Ado, & antiquum Romanum Martyrologium man. ſcrip. In aliquibus antiquiorib. breuiarijs de Romanę Cathedræ celebritate, hac die, poſitum habetur officium Eccleſiaſticū, ubi & hęc oratio deſcripta legitur: (Omnipotens ſempiternæ Deus, qui ineffabili ſacramēto Apoſtolo tuo Petro principatum Romanæ Vrbis tribuiſti, unde ſe Euangelica ueritas per tota mundi regna diffunderet: præſta quę ſumus, ut qđ in Orbē terrarū eius prędicatione manauit, uniuerſitas Chriſtianæ deuotionis ſequatur.) hęc ex peruetuſto breuiario qđ erat apud Ill. & R. D. Card. Syrletum. S. R. E. Bibliothecariū. Cæterum hanc ipſam ſacrā ſolēnitatē, q̄ iā in aliquib. Eccleſiis exoleuerat. Sāctiſſ. memoriæ ris Apoſtolicis anno Domini. M.D.LVII. Octauo Idus Ianuar. eſt illarū exordiū: Ineffabilis diuinę prouidētiæ altitudo, &c. De Cathedra Petri Romæ poſita adeo nouiſſima ac orbi conſpicua res eſt, ut nec hæreticus homo poſſit diſſimulare. Vnde grauisſimus auctor Optatus Mileuitanus Parmenianū Donatiſtā cōpellat his uerbis lib. 2. Negare non potes, ſcire in Vrbe Roma à Petro primo Cathedrā epiſcopalē eſſe collocatā, &c. Omittimus hic omniū tā Latinorū, quàm Græcorū patrū referre teſtimonia, cū non ſit præſentis inſtituti, ac de his locupletiſſimè egerimus in Annalib. eccleſiaſticis. Quod aūt ad p̄ſentē ſolēnitatē ſpectat, laudabilis in eccleſia uiguit antiquus uſus, ut dies anniuerſaria ageretur, qua quis alicui ſedi præfectus eſſet epiſcopus. Id etenī tā in Occidentali eccleſia, q̄ in Orientali etiam obſeruatū inuu

manę eccleſię ſcribit S.Paulinus epiſt.16.ad Seuerum: extant de ea re ſermones ſancti Leonis Papę ea die habiti. Conuenire.n. vndiq; ex Italia Epiſcopi tunc Romam conſueuerunt ad celebrandū natalem diē Romani Pontificis, vt pulchrè demonſtrat epiſtola Hilarij Papæ ad Aſcaniū ac cęteros epiſcopos prouinciæ Tarraconenſis, dū in ea hęc leguntur: *Lectis ergo in cōuentu fratrū, quos natalis mei feſtiuitas congregauerat, litteris veſtris &c.* qui nā aūt hi fuerint, ex quibusve Italiæ ciuitatib. Romam cōfluxerint, indicant ipſę ſynodicę tabulę illic ſuperius recitatę. Accipe & de vſu aliarū eccleſiarū exēpla, vt illud, quod S.Ambroſius ſcribit de Felice Comenſi epō li.8. epiſt. 60. Edi. Rom. itē quod S.Auguſtinus habet de die natali Aurelij epiſcopi Carthaginenſis ſer. 32. de verbis Domini in fine; deque ſuæ ipſius etiam anniuerſaria die ordinationis hom.24. & 25. De cōſuetudine Orientalis eccleſię ſatis monet Græcorū Menologia, in quibus S.Baſilij, Ioannis Chryſoſtomi, & aliorū agitur ſedis eorū natalis dies. Quo etiā uſu & rōne Romana eccleſia eam diem ſolēniter agere cōſueuit, quo Romanæ natalis eſt Cathedrę, qn̄ (inquā) S.Petrus Romę diuino cōſilio primū ſedere cępit, tranſlata illuc ſede, quā ſeptem annos tenuit Antiochię. Porrò tato celebrior hęc eſt ſolemnitas illa, qua Antiochię ſedit, qꝫ mobilis illa, vel ad tempus tātùm, ac quaſi per tranſitum ſita eſt, Romę vero ſtabiliuit firmauitq; Deus eandē in ęternū Petri ſucceſſorib. permāturam, quam vt tradit Irenęus lib.3.cap. 3. doctrina munitam, traditionib. locupleratam, meritis illuſtratam, dotibus auctam, idem Apoſtolus vnà cū Paulo etiam ſanguine cōſecrauit. Verùm hac die non illa tantum ſolēnitas agi videtur, qua Petrus Romę ſedere cępit, ſed etiam ſacroſancta illa recolitur inſtitutio, qua à Dn̄o Petrus, petra fundamentalis eccleſiæ conſtitutus, perpetuæ ſtabilitatis promiſſionē, & claues regni cęleſtis accepit; quod in omnibus præfefert ſacrum officiū eccleſiaſticum, ac p̄ſertim in antiqua præfatione, quæ ſcripta reperitur in Sacramētario S. Gregorij, qđ vetuſtiſſimum habetur in Vaticano, vnde hæc deſcripſimus: *Vere dignum &c. te laudare mirabilē in ſanctis tuis, in quibus glorificatus eſt vehementer, per quos vnigeniti tui ſacrū corpus exornas, & in quibus eccleſię tuæ fundamenta conſtituis; quam in Patriarchis mundaſti, in Prophetis præparaſti, & in Apoſtolis cōdidiſti, ex quibus beatū Petrum Apoſtolorum Principem ob confeſſionē unigeniti filij tui, per os eiuſdem Verbi tui cōfirmatū in fundamento domus tuę, mutato nomine cęleſtium clauſtrorum Præſulē, cuſtodemq; feciſti, diuino ei iure conceſſo, vt quæ ſtatuiſſet in terris ſeruarētur i cęlis. In cuius veneratione hodierna die maieſtati tuæ hæc feſta perſoluimus, ac gratiarū & laudis hoſtiā immolamus per Chriſtum dn̄m noſtrū &c.* hæc ibi. At quoniam Petrus non Vrbis tantū, ſed totius catholicæ Eccleſiæ à Chriſto eſt inſtitutus epiſcopus; merito vniuerſalis eccleſia eandē in vniuerſo Chriſtiano orbe agit ſolennitatē. Extāt de ea ſermones duo S. Auguſtini 15. & 16. de ſanctis, quorum priorē miramur reiectū in appendicem a ſchola Louanienſi, cū nihil habeat, quod Auguſtini eſſe impediat, ſed multa q̄ perſuadeant, vt vetuſta exemplaria, ipſa dicēdi ph̄raſis non diſſimilis, & q̄ ibi tractātur de praua cōſuetudine inferendi ad ſepulchra defunctorum cibum & potum, a qua populum auocare conatur. porro abuſum illū inoleuiſſe in Africa, idē auctor teſtatur lib. de morib. eccleſię aduerſus Manichæos c.32. Serm. de diuerſ. 120. & epiſt. 64. ad Aureliū, ante ipſum Tertul. lib. de reſurrect. carn. Idem prauus vſus etiam irrepſit in Gallias, vt in ſolēnitate Cathedrę S.Petri ad ſepulchra mortuorum cibos inferrent, quem canon. 34. ſecūdæ Synodi Turonēſis antiquauit, prorſuſq; abrogauit. habes de his & canones 68. & 69. Græc. ſynod. à Martino Bracharēſi collectos, recitatos a Gratiano de cōſecr. diſ. 1. c. nō oportet. Aſſeruatur hactenus in baſilica Vaticana ipſa cathedra lignea, in qua olim Romę Petrus ſediſſe perhibetur. Nec q̄s hoc miretur, ſi.n. ſedes ipſa lignea, cathedra Iacobi Apoſtoli Hieroſolymitani epī poſt tot tantaq; Iudaici populi naufragia, poſt illud pauēdū Hieroſolymorum excidium, ſeruata nihilominus eſt integra vſq; ad tempora Conſtantini Magni Imp. vt ſcribit Euſebius hiſt. lib.7. c.14. quam & ſucceſſores epiſcopi decēti honore cuſtoditam ſunt venerati: quid tam mirum, Apoſtolorum verticis cathedram pari ſaltem fuiſſe diligentia cōſeruatā? ipſa etenim, qui ſuper ſe ſederit, uirtute miraculorum pręedicat, in ligno arido viridē gratiam curationum cōſecuta, cum per eam Deus diuinā opē implorantibus, beneficia præſtare nō deſinat. Cōſeruatam nouimus etiam Alexandriæ cathedram Marci Petri diſcipuli, in qua ſucceſſores ob cæleſtem in ea ſplendorem diuinitus oſtenſum, inſidere in poſterum non ſunt auſi. Conſueuerunt maiores noſtri cathedras, ſedes ipſas epiſcoporū, vt diuinum quoddam tribunal velis ornare. Vnde Pontius diac. in actis S.Cypriani in fine hæc habet: *Sedile autē erat fortuito linteo tectū, vt & ſub ictu paſſionis epiſcopatus honore frueretur.* hæc ille. Auguſtinus epiſt. 203. ad Maximinum hæc de cathedris velatis: *In futuro iudicio nō obſides gradatæ, nec cathedræ velatæ, nec ſanctimonialiū occurſantiū greges adhibebūtur ad defenſionē &c.*

b Priſcæ.] De eadem hac die cęteri Latinorū. Hic primùm ea opinio refellēda eſt quæ affirmat, hanc illam eſſe Priſca, cui Paulus Apoſtolus ſcribens ad Romanos c.16. ſalutem dicit: quā opinionem qui aſtruūnt, addunt etiā hanc ſub illo Claudio Imperatore eſſe paſſam, qui imperio Neronē præceſſit, ſed hæc falſa omnino eſſe, ex ipſis Apoſtoli Actis arguuntur: quibus oſtēditur, Priſcam

illam fuiſſe ſuperſtitem poſt obitum Claudij, uixiſſeq; etiam Neronis temporibus. Ea etenim epiſtola Pauli ad Romanos ſcripta eſt, ut plane conſtet, eo tẽpore quo (vt ipſe ait) receſſurus Corintho, Hieroſolymam uerſus parabat iter: quando (vt pluribus monſtrauimus in Annalibus) defuncto Claudio, Nero adminiſtrabat Imperium. Idẽ Paulus Romæ cum eſſet, ut omnibus liquet, temporibus Neronis (ſicut in epiſtola ad Romanos fecerat, mandans ſalutari Priſcam & Aquilam) ſcribens ſecũdam epiſtolam ad Timotheum, in eius cap. 4. eiſdem Priſcæ & Aquilæ ſalutem impartitur. Ex his itaque prædictus error arguitur: quiquidem inde prouenisſe uidetur, quod in actis S. Priſcæ, de qua agimus, eius corpus ſepultum feratur in eccleſia Aquilæ & Priſcillæ ſeu Priſcæ ab Eutychiano Papa. Verùm Priſcam illam ipſe Pontifex ſepulturæ mandauit, quæ nuper, Claudio Iuniore imperante, necata eſt, de qua hic agitur, ut Petrus in catal. lib. 2. c. 96. in fin. Sed licet hanc aliam dicerent ab illa, quæ Pauli epiſtolis cõmendatur, nihilominus paſſã eſſe ſub illo primo Claudio, nemo poterit affirmare: nam eius acta teſtãtur coronatam eſſe martyrio anno tertio Claudij Imp. quo item anno ipſum defunctum eſſe confirmant: quæ quidem nequaquam accommodari poſſunt primo Claudio, quem annos quatuordecim imperaſſe conſtat; ſed ſatis conueniunt ſecũdo Claudio, quẽ licet Eutropius & Victor dicãt imperaſſe duobus tantùm annis, tamen ſecũdum Trebellium, & ueriorem per Conſules deductam annorum rationem, conſtat eundem anno quoque tertio in Imperio uixiſſe, quod etiam ex Porphyrio in uita Plotini teſtatum inuenies. Si præterea anno tertio Claudij ſenioris dixerimus S. Priſcam conſummaſſe martyriũ, ipſi certè & nõ Theclæ eſſent primæ deferẽdæ: Cùm alioqui omnium tam Latinorum, quàm Græcorum ſententia, Thecla prima Martyrum ex fœminis dicatur. Qui autem Priſcam paſſam ſcribit, Aſiatico & Cornelio Conſſ. id quidem proprio ingenio abſque alicuius teſtimonio. Legi enim ſanctæ Priſcę acta tam manuſcrip. quæ habemus, quàm typis excuſa, & nihil eiuſmodi potui reperire. Sed de his ſatis. Extat hactenus uetus titulus Romæ ſanctæ Priſcæ, cuius mentio habetur in ſecunda Synodo Romana ſub Symmacho Papa. Quod autem ad Claudium iuniorem ſpectat, complures martyres ſub eo paſſi reperiuntur: occiſo etenim Gallieno, cui ſucceſſit, protinus illius edicta pro Chriſtianis antea promulgata, fuerunt abrogata, atque perſecutio illa à Gallieni parente excitata, ſua ſponte reuixit: quam idem Claudius, legibus contra Chriſtianos latis, auxit. In actibus etenim ſanctorum Marij & Marthæ legitur eius reſcriptum, quo iuſſit non tantùm Chriſtianos carceribus detentos, ſed etiam qui inuenti eſſent in vulgo, capite puniri. Sed eiꝰ impietati obſtitit Deus: nam, vt ſcribit Trebellius, tyrannorum factione compreſſus, à Chriſtianorum perſecutione, quam cęperat, reuocatur.

c Moſei & Ammon.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 2. c. 97.

d Athenogenis.] De quo extat egregium S. Baſilij elogium in lib. de Spiritusſancto ad Amphilochium cap. 29. qui eum, & in teſtimonium citat de Diuinitate Spiritus ſancti. Fuit & alius eiuſdem nominis Sebaſtenus epiſcopus, de quo ſuo loco inferius. Huius Athenogenis, de quo hic agitur, eſſe commentarium illum pereruditum aduerſus Gentiles ſcriptum, quod fertur nomine Athenagoræ, aliquando ſum opinatus: cùm de Athenagora nulla penes Græcos vel Latinos mẽtio habeatur, Athenogenes verò Græcis notiſſimus fuerit tum doctrina, tum martyrij corona celebris facilè potuit error irrepſiſſe, ut pro Athenogene Athenagoræ nomine, librariorum vitio, ille commentarius ſit inſcriptus, quod tamen affirmare non auderem.

e Voluſiani epiſc.] De ipſo Gregorius Turonen. in hiſt. Franc. lib. 2. cap. 26. & lib. 10. c. 31. vbi auctor agens de epiſcopis Turonenſibus ſuis prædeceſſoribus, hunc ſeptimum ordine numerat. vixit temporibus Childerici filij Clodouei regis Francorum.

f Leobardi ſit.] Huius res geſtas conſcrip. Gregor. Turonen. in lib. ſanct. patr. c. vlt. Floruit circa annum Domini 583. cùm iam ipſe auctor præſideret Eccleſię Turonenſi.

g Deicolæ.] De eo Petrus in catal. lib. 2. ca. 98. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedict. lib. 3. cap. 61.

h Liberatę.] De ipſa tab. eccleſ. Comenſis, ibique eius acta aſſeruari dicuntur.

xij. E Quatuordecimo Kal. Februarij. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

ROMAE

ROMAE uia Cornelia ſanctorum martyrum Marij[a] & Marthæ coniugum, & filiorum Audifacis & Abachum nobilium Perſarum, qui Romam temporibus Claudij principis ad orationem uenerant: è quibus poſt toleratos fuſtes, equuleum, ignes, ungues ferreos, manuumque præciſionem, Martha in Nympha[b] necata eſt, cæteri ſunt decollati, & corpora eorum incenſa. Smyrnæ natalis beati Germanici[c] martyris, qui cũ primæuę ętatis uenuſtate floreret, ſub Marco Antonino, & Lucio Aurelio per gratiam uirtutis Dei metum corporeæ fragilitatis excludens, ſponte pręparatam ſibi beſtiam damnatus à iudice prouocauit, cuius dentibus comminutus, uero pani Domino IESV Chriſto, pro ipſo moriens, meruit incorporari. In Africa ſanctorum martyrum Pauli,[d] Gerontij, Ianuarij, Saturnini, Succeſſi, Iulij, Cati, Piæ, & Germanæ. Apud Spoletum paſſio ſancti Pontiani[e] martyris, tempore Antonini Imperatoris: quem Fabianus iudex pro Chriſto uehementiſſimè uirgis[f] cæſum, iuſſit ſuper carbones nudis pedibus ambulare; à quibus nil læſus, equuleo & uncinis[g] ferreis iuſſus eſt ſuſpendi, & ſic in carcerem trudi, ubi angelica uiſitatione meruit confortari: poſt quæ leonibus expoſitus, & plumbo feruenti perfuſus, taudem gladio percuſſus eſt. Laude ſancti Baſſiani[h] epiſcopi & confeſſoris, qui aduerſus hæreticos una cum ſancto Ambroſio ſtrenuè decertauit.

IANVARII 19.

a MARII, Marthæ & ſoc.] Agit de his item hac die Beda, Vſuardus die ſequenti. Extant ipſorum acta quæ habet Sur. tom. 1. die 14. Februar. Mombrit. Tom. 2. & alij. Sunt eadem apud nos in vet. cod. man. ſcript. De reliquijs S. Marthæ martyris meminit Sanctus Gregorius li. 3. dialog. c. 30. Porrò horum omnium copora Romæ poſita habentur in inſula Tyberina, in eccleſia S. Ioannis Calybitæ nomine dicta, vt eiuſdem eccleſiæ vetera monumenta teſtantur.

b In Nympha.] Quis autem ſit locus ad Nymphas dictus, vbi hi, alijque nõnulli martyres paſſi reperiuntur, indicant eorundem martyrum acta, in fine; feruntq; fuiſſe locum uia Cornelia milliario 13. ab Vrbe. erat ea via inter Aureliam & Triũphalem. Longæ diuerſæ Nymphæ à Nymphæo, qui eſt fluuius in Latio de quo Plin. lib. 3. ca. 5. eſt & cęmeterium ad Nymphas dictum, via Nomentana, de quo Pan. de cœmet. cap. 3.

c Germanici marty.] Beda item ac cęteri Latinorum hac die. Eius nobile certamen ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 14. ex quo Nicephor. ac cæteri deſcripſerunt.

d Pauli, Gerontij & ſoc.] Hi omnes reſtituti ſunt ex vetuſtiſſimo Martyrologio manuſcript. quod Romæ in monaſterio Sãcti Cyriaci in Thermis uſui erat. Habemus illud apud nos. Cumq; vetus man. ſcrip. Martyrologium citamus, illud præcipue intelligimus, quod cętera, quæ vidimus, Martyrologia vetuſtate antecedit.

e Pontiani.] De eodem prӕterea Beda, ac reliqui omnes. Habentur eius res geſtę, quas Sur. recitat tom. 1. die 14. Ianuarij, mentio de eodem habetur in actis Sancti Conſtantij epiſcopi Peruſini.

f Virgis cæſum.] Licet ignominioſum ſit genus animaduerſionis cędere virgis, leuius tamen cęteris fuiſſe, argumento eſt. l. vn. C. de emendat. ſeruor. & l. 2. de public. curſ. Cod. Theodo. Diuerſotum generum reperiuntur animaduerſionis virgæ. erant virgæ vlmeæ, quibus ſerui corripiebantur, vt apud Plautum frequens eſt inuenire, qui in milit. glorioſ.

Niſi mihi ſupplicium vlmeum de te datur. & in
Aſinaria act. 2.
Ipſos qui tibi ſubuectabant rure virgas vlmeas.
& act. 3.
Vbi ſæpe ad languorem tua duritia dederis octò
Validiores lictores vlmeis affectos lentis virgis.
hæc de virgis vlmeis.

Virgas aũt magiſtratuũ ex betulla eſſe confectas, auctor eſt Plinius nat. hiſt. li. 16. c. 18. cùm ait: Gallica hæc arbor mirabili cãdore atq; tenuitate, terribilis magiſtratuũ virgis, eadẽ circulis flexilis, itẽ corbium ſportis. hæc Plin. Vbi nõ eſſet betulla, ſalix has ſuppeditabat. Vnde Prudẽtius hym. 10. in Romano, cùm puer torqueretur iuſſu præſidis.

Impacta quoties corpus attigerat ſalix,
Tenui rubebant ſanguine vda vimina.

Habes & virgas ſanguineas,quib. parricida, antequam culleo inſueretur, verberandus erat. ſed de his vberius,cum agemus de culleo. Arbores ex quib. dictę virgę ſumebantur, ab illis dicebantur infelices.Plin.lib.16. c. 16. illas dicit arbores infelices ac religione damnatas, quæ neque ſeruntur vnquam,neque fructum ferunt. eadem lib.24.cap.9. Lex Porcia virgas ab omnium ciuium Romanorum corpore amouit. ſic Cic.orat. pro Rabir.at lõgè ante Valerius Publicola legem tulerat de non verberando ciue Romano. Valer.lib.4.c.1.de animi moderatione, verum de Porciæ & Valeriæ legum differentia agit Liuius li.10.deca.1. Hęc fuit iuſta querela Pauli Apoſtoli cùm virgis cæſus iuſſu magiſtratuum Philippenſium: Cęſos (inquit) nos publicè indemnatos homines Romanos &c. Act.16. Verberãdus iterum,excepit ſe Romanum ciuem eſſe,dicens: Si hominem Romanum & indẽnatum licet vobis flagellare? Act.ca.22.Ioſeph de bello Iud.lib.2.c.14. in fin. quaſi pro monſtro habuit,vt Ceſtius Florus Iudęos Romana ciuitate donatos virgis cęderit, atque patibulo affixerit.

g Vncinis ferreis.] Erant vnci ad torquendum parati. de his Prudẽt.in periſteph.hym.5.Stridentibus laniatur vncis,&c.Ammian.Marcel. li.7.intendebantur equulei, vncosq́; parabat carnifex. & li.26. Vnci & cruentæ quęſtiones &c. Erat adhuc vncus non tantùm ad torquẽdum,ſed ad trahendum reum ad pœnas inſtrumentum,unde Iuuen.ſat.10.impactus Seianus ducitur vnco.Cice. in prima Philippica: Vncus impactus eſt fugitiuo illi.Suet.in Tibe.c.54.cùm ei carnifex quaſi ex Senatus auctoritate laqueos & vncos oſtẽtaret,&c. Sidon.Apollin.epiſt.7.lib.1.in fi. Vncũ,inquit,& gemonias,&laqueum per horas turbulenti carnificis perhorreſcens &c. Inſuper vnco trahebãtur aliquando corpora damnatorũ. Seneca lib. 3. de ira: cadauera quoq; vncus trahens,& Lamprid.in Commodo Imper.acclamatum dicit in Commodum: Carnifex vnco trahatur,more maiorum,cadauer vnco trahatur. dictum pluries. habes & de his exemplum in actis Sancti Sebaſtiani,vbi in fine hæc leguntur: In cloaca,quę eſt iuxta Circum, quære & ibi inuenies corpus meum pendens in vnco. hæc Sanctus Sebaſtianus de corpore ſuo, quod vnco protractum fuerat in cloacam Maximam. Sunt & de his complura alia exempla, quæ breuitatis cauſa referre omittimus.

h Baſſiani epiſcopi.] De Sãcto Baſſiano agitur in concilio Aquileienſi celebrato ſub Gratiano Imp.cui vna cum Sancto Ambroſio interfuit,quocum etiam collaborauit aduerſus Iouinianum nouum hæreſiarcham; ſubſcriptus enim reperitur epiſtolę Sancti Ambroſij ad Syricium Papam aduerſus illius ac ſociorum portentoſas hęreſes lib. 1.epiſt.7.edit. Rom. Meminit eiuſdem Baſſiani S. Ambroſius in epiſtola quinta ad Felicem libr. 8. epiſt.60.edit.Rom. Itemq́; Paulinus in vita S.Ambroſij. Habet eius res geſtas fuſius ſcriptas Mombrit.tom.1.Petrus in catal.lib.2.c.101.& alij.

xj. F Tertiodecimo Kal.Februarij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

ROMAE natalis ſancti Fabiani [a] Papæ, qui tempore Decij martyrium paſſus,in cœmeterio Calliſti ſepultus eſt. Ibidem ad Catacumbas [b] ſancti Sebaſtiani [c] martyris, qui Diocletiano Imperatore cum haberet principatum primæ cohortis, ſub titulo Chriſtianitatis [d] iuſſus eſt ligari in medio campo, & ſagittari à militibus, atque ad ultimum fuſtibus cædi,donec deficeret. Niceæ in Bithynia ſancti Neophyti [e] martyris, qui quintumdecimum annum ætatis agens,flagris cæſus,in fornacem immiſſus,feris obiectus,cum permaneret illæſus, & Chriſti fidem conſtãter profiteretur, gladio tandem occiſus eſt. Ceſenæ ſancti Mauri [f] epiſcopi, uirtutibus & miraculis clari. In Palæſtina natalis ſancti Euthymij [g] abbatis,qui zelo catholicæ diſciplinæ, & uirtute miraculorum tempore Marciani Imperatoris in Eccleſia floruit.

FABIANI

IANVARII 20.

a FABIANI Papæ.] Beda ac cæteri antiquorum, necnon recentiorum de eodem agunt hac die. De cuius ſucceſſione præter librum de Rom.Pont. agit etiam Euſebius in chron. & hiſt. lib.6.c.22. Optat. Mileuit. lib.2. contra Parmeniã. Aug. ad Generoſum epiſt. 165. Niceph. epiſc. in chron. & alij. Hunc ſub Decio martyrio uita functum conſtat ex epiſt. Cleri Romani ad Cyprianum, quæ recenſetur 31. inter Cypriani epiſtolas edit. Pamel. ac etiam ex S.Epiphanio in lib. de mẽſuris & pond. & S.Hieron. de ſcript. eccle. in Origene. Cætera de ipſo præſtitimus in Annal. eccleſ. corpus autem eius translatum eſſe à Sergio Iuniore in titulum Equitij, docet uetus inſcriptio, quæ in eadem eccleſia aſſeruatur.

b Ad Catacumbas.] Loquendi obtinuit uſus, ut Catacumbæ pro Catatumbis dicerentur: ex græca enim & latina dictione compoſitum eſt nomen. κατα, iuxta, & tumbas, ut ſic locus ille, qui ad fores eſt cœmeterij Calliſti, diceretur, Catacũbæ, hoc eſt iuxta tumbas eiuſdem cœmeterij. ubi eſt uetus ac nobilis memoria ſancti Sebaſtiani martyris, quæ numeratur inter ſeptem Vrbis eccleſias; Innocentij Papæ & Honorij Imp. temporibus illuſtrata, ut docet illic poſita uetus inſcriptio marmori inciſa. In actis ſancti Cornelij Papæ catacumbæ, non catatumbæ dictus reperitur ille locus, ſic & in rebus geſtis ſancti Sebaſtiani, ſicut in compluribus ueteribus Martyrologijs: at uero apud S.Gregorium in regiſtr. lib.3. epiſt.30. ad Catatumbas ſcriptum reperitur.

c Sebaſtiani.] De eodem hac die ijdem qui ſupra auctores, Græci autem de ipſo agunt 18. Decembris. Deſcripſit ex antiquioribus monumẽtis eius res geſtas Metaphraſtes: quas habet Lipom. tom.5. & Sur. tom.1. habemus latina exemplaria in ueteribus codicibus. De eo prætereà S.Amb. in pſal. 118. S.Auguſt. in die natali ſanctorum Fabiani & Sebaſtiani tractatum habuit, eſt 100. de diuerſis. In Breuiario Toletano extat ſacer hymnꝰ, quo Sebaſtiani ac ſociorum acta canuntur. De ſacris eius reliquijs agit S.Gregorius in dialog. lib. 1. cap.10. qui idem ſanctus Pontifex in eius eccleſia habuit homiliam trigeſimam ſeptimam eſt ipſa (ut diximus) via Appia ad cœmeterium Calliſti, una ex ſeptem Eccleſijs, non tantùm Vrbi, ſed & Orbi Chriſtiano notiſſima. Egregium etiã ſancti martyris monumentum, ueneranda eius imago opere muſiuo expreſſa atque hactenus integra extat in titulo Eudoxiæ ad vincula ſancti Petri, ſimili aſpectu & barba, quod pictores admoneat, qui eum iuuenem palo alligatum perperam pingunt: diuino monitu etiam altare ibidem ad luẽ propulſandam erectum eſt tẽporibus Papæ Agathonis, cuius rei ueritati aſtipulatur etiam Paulus diac. hiſt. de geſtis Longob. lib.6. cap.3. unde etiã proueniſſe uidetur, ut poſteri fideles eundem ſanctum ad euitandam imminentem peſtis cladem, conſueuerint habere patronum. De eiuſdem martyris reliquijs translatis in Galliam ſcribit Ado Viennen. in chronic. anno 815. Sigibertus item anno 825. in chron. & Marian. Scot. anno 828.

d Sub titulo Chriſtianitatis.] Qualis eſſe conſueuiſſet eiuſmodi titulus Chriſtianitatis, habes exemplum in epiſtola eccleſiæ Lugdunenſis, quã recitat Euſebius hiſt. lib.5. c.1. his uerbis: Cum undique per amphitheatrum circumduceretur Attalus martyr, tabula, in qua latinis litteris hæc erat inſcriptio, præcedente: Hic eſt Attalus Chriſtianus &c. hæc ibi. Sunt de his alia in alijs actis martyrum exempla. præcedere conſueuit eiuſmodi titulus, ut Suet. in Caio. c.32. monſtrat his verbis: Manibus abſciſſis atque ante pectus à collo pendentibus, præcedente titulo, qui cauſam pœnæ indicaret, per cętus epulantium circumduceretur &c.

e Neophyti martyris.] De eodem agunt etiam Græci hac die, in quorum Menologio eius paſſio deſcribitur, & ad tempora Diocletiani refertur.

f Mauri epiſcopi.] Scripſit eius res geſtas Petrus Damian. Legimus ea in cod. manuſcri. Card. Sirlet. Accepimus à Ceſenate eccleſia acta ſanctorum Mauri & Seueri eius ciuitatis epiſcoporum. Antiqua eſt eccleſia Ceſenas, cuius epiſcopus nomine Florianus (ut ſcribit Optatus Mileuit.) tempore Melchiadis Papæ interfuit Romano concilio celebrato in cauſa Cæciliani epiſcopi Carthaginen. alius dictus Florus præſens fuit Romanæ ſynodo habitæ ſub Agathone Papa, ut eius acta declarant, quæ ſunt inſerta in Sexta ſynodo. Hic autem de quo agimus, Maurus Epiſcopus reperitur interfuiſſe Romano concilio à ſancto Martino Papa & martyre celebrato, tenuiſſeque in eo locum Archiepiſcopi Rauennatis, ut eiuſdem ſynodi acta ſignificant. De Ceſenate furno habes lepidos iocos Sidonij Apollinaris lib. 1. epiſt.8. ad Candidianum.

g Euthymij abb.] Hæc dies natalis eius, quum ſanctus agẽs nonageſimum nonum ętatis annũ, ſub Leone Magno, anno decimoſexto eius Imperij, migrauit in cœlum, eſt enim is annus à Chriſto, iuxta recẽtiores chronographos 472. ſcripſit eius acta fideliſſime quidem Cyrillus monachus eius diſcipulus. habet ea Metaphraſtes recenſita hac die, Lipom. tom.5. & Sur. tom.1. De eodem idem auctor in uita S.Sabæ, ubi & de natali eius hac die celebrari ſolito. De eodem Niceph. hiſt. lib.14. cap.30. 34. & 52. ſpectatiſſimi ſunt ſancti huius labores, quos pro S. S. ſynodo Chalcedonenſi

nenſi aduerſus hęreticos Eutychianos impendit. hæc de ſancto Euthymio. Tu vero caue, ne in altero fallaris eiuſdẽ nominis monacho; q clarus habitus eſt in Aegypto tẽporib. Arcadij Imp. ſed in ueritate non ſtetit, nam Origeniſmum profeſſus, factus eſt ſcandalũ & ruina multorum. Scribit de ipſo S. Hieronymus ad Cteſiphontem, & Theophilus in epiſt. ad Epiphanium 67. apud Hieron.

x. G Duodecimo Kal. Februarij. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMAE paſſio ſanctæ Agnetis[a] uirginis, quæ ſub præfecto Vrbis Symphronio ignibus iniecta, ſed ijs per orationẽ eius extinctis, gladio percuſſa eſt. De ea beatus Hieronymus hæc ſcribit: Omnium gentium litteris atque linguis præcipuè in eccleſijs Agnes uita laudata eſt, quæ & ætatem uicit & tyrannum, & titulum caſtitatis martyrio conſecrauit. Athenis natale ſancti Publij[b] epiſcopi, qui poſt ſanctum Dionyſium Areopagitam Athenienſium eccleſiam nobiliter rexit, & præclarus uirtutibus, ac doctrina præfulgens, ob Chriſti martyrium glorioſè coronatur. Tarraconæ in Hiſpania ſanctorum martyrum Fructuoſi[c] epiſcopi, Augurij, & Eulogij diaconorum, qui tempore Gallieni, primo in carcerem truſi, deinde flammis iniecti, exuſtis uinculis, manibus in modum crucis expanſis, orantes martyrium compleuerunt: in quorum die natali ſanctus Auguſtinus ſermonem ad populum habuit. Trecis ſancti Patrocli[d] martyris, qui ſub Aureliano[e] Imperatore martyrij coronam promeruit. In Gallijs in monaſterio Augienſi ſancti Meinardi[f] eremitæ à latronibus cæſi. Papiæ ſancti Epiphanij[g] epiſcopi & confeſſoris.

IANVARII. 21.

a AGNETIS.] De eadem hac die cæteri Latinorũ agũt. Locus S. Hieronymi, qui hic citatur, eſt in epiſt. 8. ad Demetriadẽ, iunctis ſimul quæ circa principium & in fine eiuſdem habentur epiſtolæ. Frequenter de ea S. Ambroſius, qui de eadem ſermonem habens, eundem fuſius productum in tres libros digeſſit ſub titulo de Virginibus; de ea rurſus lib. 1. offic. c. 41. fertur & epiſtola ad Virgines S. Ambroſij nomine lib. 4. epiſto. 34. edit. Rom. de cuius fide alibi pluribus egimus S. Auguſtinus de ea etiam, ſer. 101. de diuerſ. ubi hæc de eius nomine: Virgo (inquit) quæ uocabatur erat; Agnes latinè agnam ſignificat, Græcè caſtam. Prudentius ſacro hymno cecinit eius triũphum, S. Damaſus de eadem, & baſilica ipſius duo ſcripſit epigrammata, quæ habentur in collectaneis Chriſtianorum Poetarum. Habuit S. Gregorius Papa in eadem eccleſia homiliam 11. & 12. Meminit eiuſdem Fortunatus in uita S. Martini ex Seuero. De reliquijs eius translatis Conſtantinopolim ſub Pulcheria Auguſta temporib. Marciani Imp. ſcribit Theodorus lector libr. 2. collect. & Niceph. libr. 14. c. 10. De tempore autem paſſionis eius, etſi nullibi inueniatur expreſſum, ex his tamen, quæ in prædicta epiſt. 3. ſcripta habẽtur, ſatis apparet, ipſam in ultima eccleſiæ perſecutione fuiſſe martyrio coronatam: nam adhuc ſuperſtites aliquos auctor fuiſſe teſtatur, qui ea, quæ de Agnete narrantur, oculis uidiſſent, eademq; Conſtantiæ filiæ Conſtantini retuliſſent. Extat non tantum eius inſignis baſilica uia Nomentana; ſed & ille locus, ubi eſt producta, ut eius uirginitas uiolaretur, ſacroſanctus habetur, Fornices ipſi nimirum circi Agonalis. Sat conſtat auctoritate S. Hieronymi, in Iſai. c. 2. (ut prætermittam Gentilium poetarum teſtimonia) in fornicibus ſpectaculorum manere conſueuiſſe

ſueuiſſe publica ſcorta & alias publicæ libidinis illecebras, donec (inquit) ſub Conſtantino Imperat. Chriſti Euangelio coruſcante, & infidelitas uniuerſarum gentium, & turpitudo deleta eſt. hæc Hieron. loquens de his turpiſſimis locis Cyprianus lib. de ſpectaculis hæc ait: Si rurſum perrogem, quo ad illud ſpectaculum itinere peruenerit: confitebitur, per Lupanarium, per proſtitutarum nuda corpora, per publicam libidinem, per dedecus publicum, per uulgarem laſciuiam, per communem omnium contumeliam. hæc Cyprianus & alia plura de fornicibus theatrorũ, & in eam ſententiam Vibius apud Senecam in controu. 2. libr. 2. Redoles, inquit, adhuc fuliginem fornicis. Ex eadem controuerſia, quàm infelix & miſeranda eſſet cõditio uirginis a lenone proſtitutæ, pluribus demonſtratur: Miſera includebatur cellula, in cuius fronte titulus ſuperpoſitus nomen uirginis proſtitutæ & precium conſtitutum indicabat; moxque fiebat concurſus libidinoſorum ad meretricem nouam. hæc omnia habes apud Senecã in citato nuper loco libr. 2. controu. 2. Ex his omnibus diſce uirtutem Chriſti, qui in tali diſcrimine poſitas uirgines nouit ſæpiſſime liberare. teſtantur hæc ipſa acta martyrum, aſtipulatur his ſanctus Baſilius, dum ait: Cum ſet tur & perſecutionis immanitas electę virgines ꝓpter ſponſæ fidem, ad illudendum impijs hominibus traditæ, corporibus inuiolatæ durarunt, eo ſcilicet cuius gratia id perferebant, impiorum conatus in earum carne irritos arguente, & integra earum corpora non ſine prodigio & uirtute cuſtodiente &c. hæc Baſil. libr. de uera virgin.

b Publij Epiſcopi.] De ipſo hac eadem die Vſuardus, & Ado. Scribit Dionyſius Corinthiorũ Epiſcopus Publium hunc ſucceſſiſſe Dionyſio Areopagitæ in eccleſia Athenienſi. Publio autem ſuffectum Quadratum. apud Euſeb. hiſtor. lib. 4. c. 22. & Hieron. de ſcript. eccleſ. in Quadrato. Fuit aliquorum ſententia hunc illum eſſe Publium, quem Melitæ Paulus (ut habent Act. Apoſt. cap. 28.) curauit dyſenteria; quod etiam hic Ado profitetur in Martyrolog.

c Fructuoſi epiſc. & ſoc.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij, de eodem hac die, qua etiam antiquitus agi conſueuiſſe demonſtrat ſancti Auguſtini ſermo 101. de diuerſ. edit. Louan. ſcripſit eius & ſociorum res geſtas Prudentius hymno 4. periſteph. alia præterea habentur eorum acta ſoluta oratione conſcripta apud Sur. tom. 1.

d Patrocli. de eodẽ Beda, & cæteri. Eius acta ſyncera quidem recitat Sur. tom. primo. de ipſo etiam Gregor. Turon. lib. de gloria mart. cap. 64. Morel. Idem addit, huius acta martyris ex Italia petita, collata fuiſſe cum his quæ in Gallijs apud clericum quendam habebantur, eademque fidelia eſſe inuenta. Clarus etiam in Gallijs habitus Patroclus alius, qui temporibus Childeberti regis Franc. emicuit ſanctitate, de quo idem Greg. de geſt. Franc. lib. 5. c. 10.

e Sub Aureliano Imper.] Nona ordine ponitur hæc perſecutio ab Oroſio lib. 7. ca. 23. & Auguſt. de ciuitat. Dei li. 18. cap. 52. à Seuero autem octaua numeratur. Aurelianus itaque cum aliquandiu in pace agere eccleſiam permiſiſſet, imo de eadem eſſet optime meritus (nam aduerſus execrandum Paulum Samoſatenſem hæreſiarchã Antiochię damnatum, ſecundum ſancita Patrum reſcripſit, ut tradit Euſebius hiſtor. libr. 7. cap. 23. & 24.) tandem uelut quodam inſano furore correptus, ultimo ſui Imperij anno, ſæuiſſimam in Chriſtianos perſecutionem concitauit. Legitur adhuc eius edictum in Chriſtianos promulgatũ, in actis ſancti Symphoriani martyris. De eadem perſecutione idem Euſebius in chron. huncq; licet dicat terrore vindictæ ab inſtituto reuocatũ, cum ſcribens edictum eius brachium debilitaretur: tamẽ eundem in ſententia perſtitiſſe adhuc, nec fulmine cælitus immiſſo reſiluiſſe, ac tandem in itinere occiſum eſſe, tradit Oroſius lib. 7. c. 23. Quàm autem ſæua, licet breuis, fuerit hæc perſecutio, ex immanibus crudelibusq; ſupplicijs quibus in ſuos milites Gentiles homines animaduertit, conijcere licet. Nam Flauius Vopiſcus in eius uita ſcribit, militem quendam ob uiolata iura hoſpitij, duobus duris arborum ramis deorſum inflexis, manibus pedibusque ligatum, relaxato mox illorum naturalis roboris impetu, ſcidiſſe medium. Si hæc in ſuos de republica aliàs optime meritos pœnarum genera commentus eſt; quid in Chriſtianos, quos Deorum hoſtes, & Imperij perduelles exiſtimabat, feciſſe putandum? Sed de his fuſius in Annal. eccleſ.

f Meinardi.] Habentur eius acta apud Sur. tomo primo. Meginradum hunc appellat Sigebert. in chronic. eumque martyrio uita functum teſtatur. Necatus eſt ſub Ludouico quarto Imper. anno à Chriſto Domino 860. licet Sigebertus opinetur id contigiſſe anno 856. De eodem Trithem. de uir. illuſtr. ord. S. Bened. libro 3. cap. 209.

g Epiphanij Epiſcopi.] Hac item die tabulę Ticinenſes. Scripſit eius res geſtas. Ennodius eiuſdem ciuitatis Epiſcopus ſucceſſor ipſius, habet eas Sur. tom. primo, ſed non integras, proxiliores enim legi in bibliotheca Vatic. in codice man. ſcript. eiuſdem Ennodij etiam extat ibidem ſermo dictus in die natali ipſius, carmen inſuper de eodem. Claruit temporibus Anthemij & ſucceſſorum Imp. atque Odoacri regis Italiæ.

Vndeci-

xix. A Vndecimo Kal. Februarij. Luna. 22

a	b	ĉ	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

VALENTIAE in Hiſpania Tarraconenſi ſancti Vincẽtij[a] leuitæ & martyris, qui ſub Daciano impijſſimo præſide carceres, famem, equuleum,[b] diſtorſiones membrorum, laminas candentes, cratem ferream ignitam, aliaque tormentorum genera perpeſſus, ad martyrij præmium euolauit in cœlum: cuius paſſionis nobilem triumphum Prudentius luculenter uerſibus exequitur, & beatus Auguſtinus, ac ſanctus Leo Papa ſummis laudibus commendant. Romæ ad Aquas Saluias ſancti Anaſtaſij[c] Perſæ monachi, qui poſt plurima tormenta carcerum, uerberum, & uinculorum, quæ in Cæſarea Palæſtinæ perpeſſus fuerat, à Choſroe[d] Perſarum rege multis pœnis affectus, ad ultimum decollatus eſt, cum prius ſeptuaginta ſocios in fluẽta demerſos ad martyrium præmiſiſſet. eius caput Romam delatum eſt, una cum ueneranda eius imagine, cuius aſpectu fugati dæmones, morboſque curari, acta ſecundi Concilij Nicæni teſtantur. Ebreduni in Gallia ſanctorum martyrum Vincentij,[e] Orontij, & Victoris, qui in perſecutione Diocletiani martyrio coronati ſunt. Nouariæ ſancti Gaudentij[f] epiſcopi & confeſſoris. Soræ ſancti Dominici[g] abbatis, miraculis clari.

IANVARII 22.

a VINCENTII.] De eodem hac itẽ die cœtera Latinorum Martyrologia. Putatur mẽdum eſſe in codice, dum Greg. Turon. de Glor. mart. c. 90. ait celebrari ſolitam ſolemnitatem S. Vincentij, duodecimo Kal. undecimi menſis, ut textus ſit reſtituendus xj. Kalen. ut hic habetur. Huius acta non tantum Latinis, ſed & Græcis ob ſuam excellentiã ſunt facta conſpicua. à Latinis ea mutuatus deſcripſit Meraphraſtes, quæ latinitati iterũ reſtituta habet Sur. to. 1. Ipſa autẽ originaliter latina legimus in vet. man. ſcrip. quæ publico uſui erant quibuſdã eccleſijs, & inter alia in codice S. Mariæ ad Martyres: Prudentius eadẽ ſacro hymno complexus eſt in periſteph. hym. 5. meminitq́; eiuſdẽ, cũ agit de martyrib. Cæſarauguſtanis hym. 4. Habuit S. Auguſtinus in natali die ipſius (ut auctor eſt Poſſidius in indiculo) tractatus quatuor, quorum duo habentur inter ſer. de ſanctis 12. & 13. cæteri duo ſuperadditi a Pariſienſibus ſer. 8. & 9. rurſus autem in eiuſdem natali habuit prolixum illum tractatum de Iacob & Eſau, ut apparet in fine ipſius, eſt de diuer. ſer. 44. alium adhuc exhibuit editio Louan. habitum in baſilica Reſtitutæ ſer. de diuerſ. 102. extat de eodem ſer. S. Leonis Papæ. Meminit eiuſdem martyris Fortunatus lib. 7. ad Bod. ducẽ. ſcripſit idem epigramma de eius baſilica li. 1. S. Bernar. de ipſo ſerm. paru. 66. De tunica ſancti Martyris trãslata & miraculis illuſtrata agit Greg. Turon. hiſt. de geſ. Franc. li. 3. cã. 29. Ado Vien. in chron. anno 5-7. & Sigibert. anno 542. Alia de eiuſdẽ Vincentij miraculis agit idẽ auctor Greg. de gloria mart. c. 89. & 90. De eiuſdem martyris capite in eccleſia Cenomanẽſi collocato à S. Domnolo epiſcopo, eiuſdem acta ſignificant, quæ habes apud Sur. die 16. Maij tomo 3. Fuerunt alij eiuſdem nominis illuſtres martyres in Hiſpania, de quibus ſuis locis inferius.

b Equuleum.] Fuiſſe equuleum tortorium lignum, omnes conſentiunt: illudq́ue fuiſſe cochleatũ ad extendendum & remittẽdum compoſitũ, ijdem ex Nonio affirmãt, cum hęc dicat ille:

Et ubi inſilui in cochleatum equuleum
Ibi tollutim tortor, id eſt uolubiliter torqueor.

Iſido-

Iſidorus lib.5.orig.equuleũ ab extendendo dictũ
putat. Cypr.li. de lapſis: Nũc equuleus extẽderet.
Cũ etenim equuleus intenderetur, corpora ſimul
extendi neceſſe erat, vnde Ammian. Marc. lib.14.
Intendebantur equulei, & Hier.epiſt.49.ad Inno.
Cùm equuleus (inquit) corpus extenderet. Sigo-
nius, etſi vir ſanè eruditus ſit, tamen cũ de equu-
leo egit, tam de eo, quàm de fidiculis, rem parũ fe
liciter videtur aſſecutus lib.3.de iudicijs cap.18.
Confundit.n. nõ tantum equuleum cum cataſta,
de qua plura nos 16.Martij, ſed ẽt cũ genere illo
compedum, quo rei in carcere poſiti, iniectis ad
quartum, vel quintum foramen pedibus ad iugẽ
cruciatum ſic vincti detinerentur. Id habes ex epi
ſtola eccleſiæ Lugdun.apud Euſeb.lib.5.c.1.quod
genus torquendi Rufinus li.5.c.2.non impropriè,
loco compedum, dixit neruum; Chriſtophorſo-
nus autem proprius craſſam compedem appella-
uit. De eodẽ genere cõpedum, quibus martyres
in carcere poſiti diſtinebantur, eleganter Pruden-
tius periſteph.hymno 4.de Sancto Vincentio ait.

In hoc baratrum conijcit
Truculentus hoſtis martyrem
Lignoque plantas inſerit
Diuaricatis cruribus.

De ijſdem cõpedibus
Euſeb.li.6.c.32.cum agit de Origene: Multis (in-
quit) diebus pedes in cõpedes ligneos, intruſi, di
ſtractione quadam ad quartũ foramen diſtẽti fue-
runt, & li.8.ca.11. Poſt verbera in compedibus li-
gneis poſiti erant, & pedes alter ab altero ad quar-
tum foramen diſtenti diſtrictiq; adeò, vt neceſſa-
riò ſupini iacerent, nec poſſent propter plagarũ
vulnera recẽter toti corpori inflicta ſe vllo modo
commouere, & inferius c.14.de Apphiano marty
re: In carcerem concluditur, in quo vnum diẽ no-
ctemq; vtroq; pede compedibus ad cruciatũ para
tis, longe a ſe mutuo diſtento diuexatus &c. agit
de ijſdem compedib. Metaphraſtes in Trophymo
martyre. Ex his omnibus cõpedes ab equuleo eſ-
ſe longè diuerſos, qui non in carcere reum, nec e-
ius tantum diſtendebat pedes, ſed totum corpus
ad foſſionem vngularum, quiſq; poteſt facilè intel
ligere; cùm idem Euſebius diuersè admodũ a cõ-
pedibus deſcribat equuleum lib.8.ca.11. cum ait:
Quidam enim primùm manibus a tergo religa-
ti, ligno appenſi & machinis quibuſdam mẽbra
eorum vniuerſa diſtenta, diſtractaq; &c. hæc de
equuleo eſſe intelligenda, ea quę S. Hieronymus
epiſt.49.ad Innocentium ſcribit, planè indicant,
cum ait: Cùm equuleus corpus extenderet, & ſor
didas fœtore carceris manus poſt tergum vincu-
la cohiberent &c. Prudentius item ſic.

Vinctum retortis brachijs
Surſum ac deorſum extendite
Compago donec oſſium
Diuulſa membratim crepet.

Idem in Romano Martyre hym.10.

Miſerum putatis quòd retortus pendeo
Extentus vlnis, quòd reuelluntur pedes
Compago neruis quòd ſonat crepantibus.

Sunt hęc Romani martyris verba pendentis in
equuleo. Quàm autem erret Sigonius dicto loco,
cum putet corpus in equuleo alligari fidiculis
idemque eſſe torquere fidiculis, quod equuleo di
ſtendi, dicemus paulò inferius.

Quęnam eſſet equulei forma, haud facilè de-
ſcribi poſſe videtur: & cùm multi in his laboraue
rint, neminem adhuc eam aſſecutum fuiſſe cogno
ui, at nec ego id mihi arrogo. Deſcribam hic tan-
tùm quæ ex veteribus accepi, cęteriſq; rem ipſam
exactius examinandam relinquam. Stipitem quẽ-
dam in equuleo fuiſſe, tradit S. Hieronymus dicta
epiſt.49.cum ait: Crines ligantur ad ſtipitem, &
toto corpore ad equuleum fortius alligato, vici-
nus pedibus ignis apponitur utrumque latus car
nifex fodit &c. Ex eodem ſtipite totam illam ma-
chinam Prudentius in Romano, hym. appellat no
xialem ſtipitem, cùm ait.

Iubet amoueri noxialem ſtipitem
Plebeia clarum pœna ne damnet virum.

Si adhuc fidem integram pręſtas actis S. Doro
theæ virginis & martyris, quæ extant apud Sur.
to.1.die 6.Februarij, habes ex illis, equuleum for
mam quodãmodo expreſſiſſe crucis: ſunt ibi hæc
verba Theophili pendentis in equuleo: Ecce mo-
do Chriſtianus ſum, quia in cruce ſuſpenſus ſum:
equuleus.n. crucis quandam ſimilitudinem gerit.
hæc ibi. Secundũ aũt prędicta haud difficile eſſet
deſcribere formam equulei, nimirum erectũ ſtipi
tem validũ & cocleatũ, qui tranſuerſum habeat li
gnũ, quod intendatur ac remittatur, ad quod liga
ta membra diſtendantur tortoris arbitrio. Sed ab
hac equulei imagine, vel alia huic perſimili cogit
me diſſentire Ammianus Marcellinus, cũ hominẽ
non rectum in equuleo extenſum docet, ſed cur-
uum, ſic enim ait lib.16.prope finem: Innocentes
tortoribus expoſuit multos, aut ſub equuleo cœ-
pit incuruos &c. Clarius autem li.18. his verbis:
Quãquam incuruus ſub equuleo ſtaret, pertinaci
negabat inſtãtia. hęc Ammiã. quibus quidẽ alia à
prædictis planè diuerſa equulei forma ꝑſcribitur,
qua qdẽ & vocis etymologiã poſſumus intellige
re, vt equuleus ab equulo, ꝙ homo ad eũ alligatus
atq; diſtẽſus & accuruus quodãmodo equuli for
mam pręſeferret, ſic dictus. Verum aduertas, ſic
curuũ ſub equuleo diſtẽdi hominẽ, vt tamen cęlũ
verſus facies cõuerſa eſſet, liberũq; illi fuiſſe rur-
ſum oculos tollere, ac cęlum aſpicere. hæc habes
ex S.Hieron. dicta epi.49. Ex his itaq. omnib. quæ
diximus, tibi formam equulei (vt lubet) effingito.

De fidiculis iam agamus. Increbuit hactenus
cõplurium error, vt fidiculas à fidibus deriuatas
putarẽt, nihilq; aliud eſſe fidiculas, quam vincula
neruea, quibus ad equuleum manus pedeſq; ho-
minis ligarentur; ſicq; torquere fidiculis reũ, idẽ
eſſe quòd ligatum in equuleo fidiculis hominem
inten-

intendendo, oſſium commiſſuras cum immenſo dolore diſtrahere. Senſit hæc Sigonius lib.3. de Iudic.c.18. ſic etiam errauit in his & Valla li.1. dum ait, fidiculas eſſe inſtrumentū ex duobus obliquatis lignis compactum, ita dictum, vel ab extorquēda fide, vel à nerueis funibus, quibus torquēdi alligantur. Omittimus alias hic referre complurium Iurecōſultorum de fidiculis à veritate prorſus remotas ſententias. Miratus ſum vehementer; cùm Sanctus Iſidorus lib.5. origin. exactè monſtrarit, quid ſint fidiculæ; eruditos viros, eo prætermiſſo, in perquirendo de illis adeò laboraſſe, ac a rei veritate tantopere aberraſſe. Fidiculas.n. idem eſſe ꝙ vngulas teſtatur, cum ait: Vngulæ dictæ, quod effodicant, hæ & fidiculæ, quia ijs rei in equuleo torquentur, vt fides inueniatur. hæc Iſid. cùm itaque fidiculis æquè ac vngulis finderentur latera hominis in equuleo diſtenſi, eaſdem vngulas ea de cauſa dictas eſſe puto fidiculas, ꝙ reorum latera finderent, ſicq; a findēdo dictas fidiculas eſſe, quaſi findiculas, vel a fodicando, quòd illis latera reorum fodicarentur, dictaſq; eſſe fidiculas quaſi fodiculas; fodicare latera fidiculis vſurpatū apparet ab Ammiano, vt dicemus paulò inferius. His in primis aſtipulatur Prudentius hym.10. periſteph. in Romano, cùm quas vocat fidiculas eaſdem vngulas dicat. Sunt hæc verba Aſclepiades iudicis.

Vertat ictum carnifex
In os loquentis, inque maxillas manum,
Sulcoſque acutos & fidiculas transferat
Verboſitatis vt rumpatur locus.

Et paulò poſt, per fidiculas Aſclepiadem intellexiſſe vngulas, quæ mox auctor ſubdit declarat his verſibus.

Implet iubentis dicta lictor improbus
Charaxat ambas, vngulis ſcribentibus,
Genas, cruentis & ſecat faciem rotis.
Hirſuta barbis ſoluitur carptim cutis
Et mentū adusq; vultus omnis ſcinditur.

Hæc Prudentius. Eodem ſenſu fidiculæ accipiuntur l. Decuriones, C. de quæſt. nam fidiculis torqueri, Imperator appellat cruentam conditionem, ſic apud Ammianum lib.29. qui hæc genera cruciamētorum recenſens, ait: Intercluduntur equulei, expediuntur pondera plumbea, cum fidiculis & verberibus. Cumque paulò inferius reorum maieſtatis latera dictis tormentis fodicata dicat, fidiculis id factum apparet. In hac eadem ſententia fidiculas accipere, tam apud Senecā lib.3. de ira, quā apud Valer. de patientia lib.3.c.3.4.5. vel alios, nihil vetat. Tantùm apud Suetonium in Tiberio aliud genus cruciamēti inuenies dictas eſſe fidiculas, dum ait: Excogitauerat inter genera cruciatus etiam, vt larga meri potione per fallaciā oneratos, repentè veretris deligatis, fidicularū ſimul vrinæque tormento diſtenderet. hæc Suet. ſed remotiſſimum eſt eiuſmodi genus tormenti, ab eo quod in actis ſanctorum martyrum, alijſq; citatis locis per fidiculas teſtatum apparet. Inuenies frequenter equuleo iunctas eſſe fidiculas vel vngulas; ea nimirum ex cauſa, ꝙ extento corpore in equuleo, fidiculis vel vngulis à tortorib. membra ſulcarentur, quibus aliquādo ſuccederet ignis tormentum. hæc cùm habeas in nonnullis actis ſanctorum martyrum, S. Cyprianus demonſtrat, dum ait lib. de lapſis: Nunc equuleus extenderet, nunc vngula effoderet, nunc flamma torreret. & Augu. epiſto.59. ad Marcellin. non extendente equuleo, non ſulcantibus vngulis, non vrentibus flammis, &c. eadem Hieronym. epiſt.49. Prudentius ſæpe, & alij. ante hos omnes Seneca libr.3. controuerſ.14. pluribus.

c Anaſtaſij Perſæ.] De eodem hac die cæteri Latinorum, Græci autem decimaquinta huius. Metaphraſtes eius ac ſociorum acta deſcripſit, habet ea Lipom. Tom.5. & Sur. tom.1. Habemus in noſtra Bibliotheca eiuſdem res geſtas a Gregorio quodam clerico è Græcis latinè redditas, quibus præmittitur præfatio, cuius eſt exordium: Vnigenitus filius, &c. fortaſſe illa, quæ malè tranſlata Beda, vt ipſe ait, emendauit. Habetur illic inſuper poſt eadem acta elegās hiſtoria de arreptitia puella virtute martyris liberata Romæ in eccleſia Sanctę Mariæ ad Aquas Saluias: eo nomine olim ea eccleſia dicebatur, quæ poſtea ob illata illuc ſanctorum pignora Vincentij & Anaſtaſij, illorum nomine dicta eſt. Habet eadem hiſtoria miram cōſenſionem cum his, quæ Legati Apoſtolici Hadriani Papæ in Concilio Niceno ſecundo, actio. quarta, teſtati ſunt de capite eiuſdē martyris vna cum eius vultus imagine Romam tranſlato. Aſſeruatur eadem haſtenus religiosè in eadem eccleſia, licèt ſacræ imagini ab aliquo rei ignaro ſit inſcriptum nomen Pauli Apoſtoli, qui eodem in loco capite truncatus eſt. De paſſione Sancti Anaſtaſij eiuſque reliquijs Romam tranſlatis agit Beda de ſex. ætat. ſub Heraclio Imper. Ado, Vien. in chron. anno 604. Sigeb. anno 620. Marian. Scot. martyrium refert anno 617. & tranſlationem in Vrbem anno 626. reponit. Porrò cōſtat S. Anaſtaſium conſummaſſe martyrium (vt eius acta teſtantur) anno 17. Heraclij Imp. eſt is annus a Chriſto Domino 627. Quòd autem alij laqueo, alij verò gladio vitam finijſſe dicant: placent quæ in Græcorū Menologio de ea re ſcripta ſunt his uerbis: Ipſius collo ita laqueo aſtricto, vt reſpirandi facultatem non haberet, poſtremò ſecuri percutitur, capite pro Chriſti fide abſciſſo. hæc Græc. Menol. die 15. Ianuar.

d Choſroe Perſarū rege.] Ne de Choſroe ambiguitas oriatur: noſſe debemus, duos eiuſdē nominis fuiſſe reges Perſarum, quorū ſenior regnauit tēporibus Iuſtiniani Imp. & Iuſtini Iunioris, peruenitque vſque ad Tiberium, ac vita functus eſt anno Domini 579. vt ex Agath. colligitur li.4. pag.538. regnauitq; annos 48. Huic autem Choſ-

roi

roi ſucceſſit Horſmida eius filius, quo extincto, ipſius filius nomine Choſroes regnum capeſſit, vt Niceph. hiſto. libr. 18. cap. 18. 21. & 22. Porrò de Choſroe de quo agimus, eſt ille iunior, ſenioris nepos.

e Vicentij, Orontij, & ſoc.] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij, pluribus autem Petrus catal. lib. 2. cap. 112.

f Gaudentij.] Nouarienſes hac item die celebrant natalem ipſius, trãſlationem autem iterum factam, menſe Auguſti, & Octobris, vt conſtat ex tabulis eiuſdem eccleſiæ. Acta eius tempore Leonis epiſcopi ſucceſſoris, qui ſedit temporib. Pauli Papę, vt teſtâtur eiuſdem eccleſiæ tabulæ, conſcripta habet Mombrit. tom. 1. Claruit temporibus Theodoſij ſenioris & filiorum Imp. optimè notus Ambroſio, vt ex iiſdem actis accipitur.

g Dominici abbatis.] De eo hæc Leo Cardinalis Oſtienſis in chron. Caſſin. lib. 2. c. 62. Hoc anno 1031. Beatus Dominicus innumerabilium patrator miraculorum, multorumque Cœnobiorum fundator apud Soram Campaniæ ciuitatem iam ferè octogenarius migrauit ad Dominum, ſepultusque eſt in monaſterio Soræ vicino, quod nunc eiuſdem vocatur ex nomine. hactenus Leo. In Vaticana bibliotheca in codice qui inſcribitur, Liber cenſuum, tam de eodem Cœnobio, quàm de immunitate Sorani epiſcopi, vt Romano tantùm Pontifici ſubditus ſit, habetur narratio.

23 Decimo Kal. Februarij. Luna. B viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

ROMAE S. Emerentianæ[a] uirginis & martyris, quæ adhuc cathecumena, dum oraret ad ſepulchrum S. Agnetis, cuius fuerat collactanea, a gentilibus lapidata eſt. Philippis in Macedonia S. Parmenæ,[b] qui fuit unus de ſeptem primis diaconis. Hic traditus gratiæ Dei, iniunctum ſibi à fratribus officium prædicationis plena fide conſummans, ſub Traiano[c] martyrij gloriam eſt adeptus. Cæſareæ in Mauritania ſanctorũ martyrum Seueriani,[d] & Aquilæ uxoris eius ignibus combuſtorum. Apud Antinoum Aegypti urbem ſancti Aſclæ[e] martyris, qui poſt diuerſa tormenta pretioſam Deo animam, in flumen præcipitatus, reddidit. Ancyræ in Galatia ſancti Clementis[f] epiſcopi, qui ſæpius cruciatus, tandem ſub Diocletiano martyrium conſummauit. Ibidem S. Agathangeli,[g] qui eodem die ſub Lucio præſide paſſus eſt. Alexandriæ S. Ioannis[h] Eleemoſynarij, eiuſdem urbis epiſcopi, miſericordia in pauperes celeberrimi. Toleti S. Ildefonſi[i] epiſcopi, qui ob ſingularem uitæ integritatem, ſuſceptamque defenſionem aduerſus hæreticos, Dei genitricis uirginitatem impugnantes, ab eadem candidiſſima ueſte donatus eſt, ac demum ſanctitate celebris in cœlum uocatus. In prouincia Valerię[k] S. Martyrij[l] monachi, cuius meminit B. Gregorius Papa.

IANVARII 23.

a EMERENTIANAE.] De ipſa hac eadem die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Acta paſſionis eius narrantur apud Ambroſ. libro quarto, epiſto. 34. edit. Rom.

b Parmenæ.] De quo Act. Apoſt. c. 6. Beda ac cęteri Latinorum de eodem hac die, Gręci autem vndecima Martij, ac iterum tertia Maij, vt appareret ex eorum Menologio.

c Sub Traiano.] Perſecutio ſub Traiano tertia recẽſetur ab Auguſtino de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. Oroſ. li. 7. c. 12. & Seuer. li. 2. Quę quidẽ nõ ex edictis

ctis Traiani ſumpſit exordium; ſed (vt ſcribit Euſe. hiſt. lib. 3. c. 26.) ſigillatim in vnaquaq; ciuitate ſub eius Imperio ex ſeditione populi excitata eſt: cui tamen ex eiuſdem Imperatoris edictis magnū acceſſit additamētum. ſed poſtea litteris Plinij iunioris, illo perſuaſo, ſic temperata eſt, vt prohiberet inquiri Chriſtianos, delatos tamen puniri, vt Tertullianus ſcribit in Apologet. Poſſet fortaſſe alicui dubitationē facere, quid eſt quod laudatiſſimus principum idemq; æquiſſimus (ſic etenim Gentilium omnium teſtimonio habetur) in Chriſtianos tantum ſe iniquiſſimum, atq; ſæuiſſimum exhibuerit? Ad hoc primùm dicimus, quod quidē patres in Apologijs, ſunt proſequuti: complures hæreticos ac præcipuè Gnoſticos nomine Chriſtiano cenſitos, turpib. execrandisq; facinoribus impollutæ Chriſtianę religioni ignominiam irrogaſſe, ſuisq; impuriſſimis obſcęnitatibus effeciſſe, vt genus, fides, nomen ipſum denique Chriſtianum blaſphemaretur inter gentes; adeò vt (ſecundum Domini futura prædicentis ſentētiam) obſequium ſe Deo præſtare exiſtimarent, ſi Chriſtianos, vt nequiſſimum genus hominum, internicioni traderent, inuidioſumq; nomen protſus abolerent. Erant & aliæ mētitæ vel ſimulatę cauſę, quas in Annalibus ſigillatim recenſuimus, quibus principes perſuaſi, illi ipſi, qui apud Gētiles habiti ſūt æquiores, ijdem ſęuiores in Chriſtianos ſe exhiberent, illis in hoc nō diſſimiles, qui etiam Gentiliū iudicio peſſimi fuerunt, vt Nero, Domitianus, & alij. Sed ꝙ in primis Traiani animum in eoſdem vehementiſſime incendit, illud fuit, quod ex litteris Plinij ſecundi, quæ habentur lib. 10. epiſt. 103. accepit, nimirum Chriſtianum genus adeò inualuiſſe, ſicq; illorum numerum auctū, vt Idolorum templa deſerta deſolataq; remanerēt; & nedum in ciuitatibus, ſed & in uicis & agris ſacra deorū eſſent intermiſſa; & (ut ait) rariſſimus uictimarū emptor inueniretur. Quibus ille acceptis, ut collabenti idolorum cultui cōſuleret, ac dijs, quib. Imperium acceptū ferebat, repēderet gratias; Chriſtianos, ut impios, deorumq; contemptores è medio tollēdos edixit; & quò magis erga deos pius, & reipublicæ ſtudioſus, eò amplius ī Chriſtianos ſeuerus uideri cupiebat. ſed explorata demū per eundem præſidem illorum innocentia, non ultra inquirendos, ſed oblatos tantū puniendos eſſe reſcripſit: de cuius adeò iniqua ſentētia inquit Tertullianus in Apologetico: O ſententiā neceſſitate confuſam, negat inquirendos, ut innocētes: mandat puniri, ut nocentes: parcit, & ſæuit; diſsimulat, & animaduertit, &c. Sed quonā pacto alij prędicāt Traianum ęquiſsimum & optimum omniū principem, qui erga ſe ipſum impuriſsimus, ac ob eam cauſam ēt iniquiſsimus fuit? id quidē ijdem ſcriptores Ethnici, qui eum laudib. tollūt, ſcriptis teſtatum reddūt, adeò ut ex eorum cenſura, non tantum ex optimorum albo eum expungendū eſſe, ſed nec boni viri laudem mereri, imò inter turpes eſſe adnumerādum, quiſq; æquo iure cēſeret. Dio etenim & Spartianus grauiſsimi ſcriptores, quod uerum eſt non diſsimulantes, eundem adeò impurum fuiſſe narrant, ut ēt in ſenectute in maſculos inſanijſſe teſtētur. Iam ergo tam abductum in præceps hominem, datū in reprobum ſenſum, in ignominiam paſsionum, quis miretur Chriſtianis fuiſſe aduerſum? Hominem certè indigniſsimum, quem ab inferis eductum precib. S. Gregorij Papæ quidam ſcribant: quam opinionē fuſius in Annalib. eccleſiaſticis confutauimus, & friuolas rationes illorum, qui eam aſtruunt, & quoquo modo firmare conantur, exactè firmiterque hiſtoriæ ueritate refellimus.

d Seueriani, & Aquilæ.] De his etiam hac die Beda, Vſuar. Ado, Petrus in catal. li. 3. c. 16. & alij.

e Aſclæ.] Vſuardus de eodem hac die. Eius res geſtas recitat Metaphraſtes in actis Tyrſi martyris 14. Decemb. quæ habentur apud Lipom. tom. 5. De eo item Petrus in catal. lib. 3. c. 15.

f Clementis epiſc.] De eodem hac die Græci in Menologio. Huius ſępius iterata certamina deſcripſit ex antiquis monumētis Metaphraſtes, quę recitat Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. de ipſo etiam Niceph. li. 7. c. 14. quem ait, annis uigintiocto continuis uexationib. ob Chriſti fidem a Gentilibus agitatum.

g Agathangeli.] Gręci ēt de eodem hac die in Menologio. Huius acta habentur intexta cum rebus geſtis S. Clementis, de quo modo egimus. De eodem Nicephorus lib. 7. & 14. qui de utriſq; hęc ait: Eos omnes martyres, meo quidem iudicio, Clemens & cum ipſo Agathangelus ſuperauit.

h Ioannis eleemoſynarij.] Agūt itidem de eodem hac die Gręci, licet natalis dies ſit tertia Februarij: puta hanc ipſam eſſe diem ordinationis eius, quam & natalem dici conſueuiſſe, & ſolemniter etiam celebrari, ſuprà diximus, dum egimus de Cathedra S. Petri. Scripſit admirandas eius res geſtas Leontius epiſcopus Neapolis Cypri, cuius fidei ſubſcribunt patres in S. Synodo Nicæna ſecunda, act. 4. & Ioannes Damaſcen. de imag. orat. 3. dum eum producunt teſtem aduerſus Iconoclaſtas. Eadē Ioannis acta à Leontio ſcripta Anaſtaſius Bibliothecarius, iuſſu Nicolai Romani Pontificis latinitati donauit, ut auctor eſt Sigib. de uir. illuſt. c. 57. in Leontio, & c. 104. in Anaſtaſio. Eorum duplex reperitur editio atque tranſlatio inter ſe diuerſa, in quarum altera aliqua habentur, quæ in altera deſiderantur. uide apud Lipom. to. 2. & Sur. tom. 1. Sedere cœpit ſub Heraclio Imp. vt eius acta teſtantur, & non ſub Phoca, ut aliquis putauit, ſub quo ſedit Eulogius notiſsimus Sancto Gregorio Rom. Pont. Præfuit hic illi ſedi annos decem, ut ſcribit Niceph. in chro. Corpus eius Venetias tranſlatum eſſe tradunt.

i Ildefonſi epiſc.] Hunc alij Illefonſum, Alfonſum

ſum alij appellant. Succeſſit: Eugenio ſecũdo eiuſdem ſedis antiſtiti. Imperante Heraclio, ſub Vitaliano Rom. Pont. & Reccesuintho Hiſpaniarũ rege, anno à Chriſto Domini 662. ſeditq; annos nouem, & menſes duos, habuitq; ſucceſſorem Quiricum, qui præfuit ſynodo Toletanæ undecimæ, anno quarto Bambæ regis. Habẽtur Ildefonſi res geſtæ conſcriptæ à Iuliano eiuſdem vrbis epiſcopo, quas refert Sur. tom. 1. Porro non tantum inter ſanctos ſed etiam inter celebres ſcriptores eccleſiaſticos adnumeratur. Libuit hic referre quæ in appendice operis iſtius, quod idem ſcripſit. Ildefonſus de uir. illuſt. legi in uet. manuſcrip. Vaticanæ Bibliothecę ſunt hæc ad uerbum deſcripta: Scripſit Ildefonſus quamplurimos libros luculento ſermone potiſſimos, quos inde in tot partib. cenſuit diuidendos. id eſt librum proſopopeiæ imbecillitatis propriæ, libellum de Virginitate S. Mariæ contra infideles, opuſculum de proprietate perſonarum Patris, & Filij, & Spiritus ſancti, opuſculum annotationis de uiris illuſtrib. opuſculum annotationis in ſacris, librũ de cognitione baptiſmi, & de progreſſu ſpiritualium. Partis quoq; ſecundæ liber epiſtolarum eſt in quo ad diuerſos ſcribens enigmaticis formulis egit, perſonasq; interdum induxit, in quo ẽt à quibuſdã luculentiora ſcriptorũ reſponſa promeruit. Partem ſane tertiam Miſſarum eſſe uoluit hymnorũ, & ſermonum. Altioris deniq; partis liber quartus uerſib. proſaq; contextus, in quo epitaphia, & quædam ſunt epigrammata adnotata. Scripſit & alia multa, quorũ uarijs moleſtiorum occupationib. impeditus, aliqua cępta, aliqua ſemiplena reliquit. Accitus aũt in Pontificatũ nono glorioſi Reccesuinthi principis anno, nouem annis & duob. fere menſib. clarus habitus fuit uitæ meritis, & recto regendi modo, expleto decimo octauo prædicti principis anno, ſequente die x. Kal. Februarij domicilio carnis exuitur, atq. in eccleſia beatæ Leocadiæ tumulatur, ad pedes ſui conditus deceſſoris, cum quo creditur æterno frui receptaculo. hactenus ibi: Quæ licet præter inſtitutum, tamen cum nondum apud aliquem ea edita inuenerimus, hic deſcribere operę pretium duximus. Reperimus eundem ob ſolidam fidei cõſtantiã, ancoram fidei, & ob dicendi facũdiam, Chryſoſtomum appellatum aliquando, cum citatur. Plura de eodem in Flor. ſãct. uberius in Theſaur. concio. tom. 2. Quòd autem ſanctus Ildefonſus perſtringi admodum videatur in concilio Francofordienſi, ꝗ dixerit Chriſtum filium Dei adoptiuum ſecundum carnem: non ita accipiendum eſt, ut more Neſtorianorum duas in Chriſto perſonas uoluerit conſtituere, ſed duas diſtinguere naturas: improprie licet per perſonam naturam ſignificans; ſicut econtra Cyrillus Alexandrinus aliquando feciſſe uidetur, cum in Chriſto unam tantum dixerit eſſe naturam, nimirum naturam pro perſona accipiens, qua loquendi licentia Euthychiani abuſi, hæreſim de una in Chriſto natura confirmare conati ſunt. Condonandum eſt patrib. ſi aliquando impropria uſi ſunt uoce, cum ex eorundem ſcriptis, quòd de fide catholica rectè ſenſerint, mille locis probari poſſit. Hæc eadem dicta ſint de ſanctis epiſcopis Toletanis, Eugenio, & Iuliano: qui in eadem ſynodo eadem dictione notantur.

k In prouincia Valeriæ.] De hac prouincia ne alicui errandi tribuatur occaſio, ſicut accidiſſe uidimus; ſciendum eſt duas fuiſſe eiuſdem nominis prouincias, quarũ alteram in Pannonia ita appellatam eſſe à Valeria filia Diocletiani Imp. auctor eſt Ammianus Marcellinus lib. 19. cuius meminit ẽt S. Ambroſius de fide li. 2. c. 4. in fi. & Zoſi. hiſt. lib. 2. Erat & Valeria ciuitas ſic dicta ad ripã Danubij, cuius meminit Ennodius Ticin. in actis sãcti Antonij monachi. Ea itaq; Valaria Pãnonię dicitur ad differentiam Valerię prouincię in Italia, quæ dicta eſt à uia Valeria, quę a Tiburtinis incipiens per Marſos tranſiens, Corfinium uſq; ducebat, eratq; eadem uia ciuitas Valeria nomine, de his Strabo. lib. 5. p. 159. de hac ipſa hic agitur in Martyrologio, deq; ea ſcribit S. Greg. Papa lib. 1. dialog. c. 11. hanc quidem prouinciam & Veſtini populi habitabant, cuius metropolis erat Amiternum, hodie Aquila. Amiterno autem diruto, loci illius epiſcopi is erat titulus. N. epiſcopus Caſtrorũ Amiterninæ Ciuitatis, ut apud S. Gregorium reperies lib. 1. dialog. ca. 4. Conſtat autem tum ex locis ipſis, eorumque limitib. tum ex ſanctorum memorijs, quę illic hactenus aſſeruantur S. Gregorium Papam, dum de Valeria prouincia mentionem habet, de hac utiq; noſtra, quæ in Italia ſita eſt, & nõ de Pannonica locutum fuiſſe. De eadem Valeria prouincia mentio habetur lib. 5. tit. 30. quib. equorum uſus. Cod. Theodoſ. lib. 9. planius Paul. diac. de geſtis Longobard. lib. 2. c. 11.

l Martyrij monachi.] Scribit de eo S. Greg. li. j. dialog. c. xj. Fuit & alius eiuſdẽ nominis ſanctus monachus, cuius idẽ meminit hom. 39. in Euang.

24 Nono Kal. Febr. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

NATALIS ſancti Timothei,[a] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli, qui ab eodem Epheſi ordinatus epiſcopus, poſt multos pro Chriſto agones, cum Dianæ immolantes argueret, lapidibus obrutus, paulo poſt obdormiuit in Domino. Antiochiæ ſancti Babylæ[b] epiſcopi, qui in perſecutione Decij, poſteaquam frequenter paſſionibus ſuis, ac cruciatibus glorificauerat Deum, glorioſæ uitæ finem ſortitus eſt in uinculis ferreis, cum quibus & ſuum corpus ſepeliri mandauit. Referũtur etiam paſſi cum eo tres pueri, Vrbanus, Prilidianus, & Epolonius, quos ille in fide Chriſti inſtruxerat. Ibidem ſanctæ Xynoridis[c] martyris, Neocæſareæ ſanctorum martyrum Mardonij,[d] Muſonij, Eugenij, & Metelli, qui omnes igni traditi ſunt, & eorum reliquiæ in flumen diſperſæ. Fulginei ſancti Feliciani,[e] qui à Victore Papa eiuſdem ciuitatis epiſcopus ordinatus, poſt multos labores, in ultima ſenectute ſub Decio martyrio coronatur. Item ſanctorum martyrum Thyrſi[f] & Proiecti. Bononiæ S. Zamæ[g] primi eiuſdem ciuitatis epiſcopi, qui à S. Dionyſio Romano Pontifice ordinatus illic Chriſtianam fidem mirificè propagauit. Item beati Surani[h] abbatis, qui tempore Longobardorum ſanctitate floruit.

IANVARII. 24.

a TIMOTHEI.] Agunt de eodem hac die cæteri Latinorum, Græci autem uigeſimaſecunda huius, ut apparet ex eorum Menologio, & ex Euſtachio presbyt. in uita S. Eutychij epiſcopi Conſtantinopolitani. Notiſſimus hic eſt Pauli Apoſtoli diſcipulus, cuius tum in eius epiſtolis, tum etiam in Actibus Apoſtolorum eſt frequens mentio. Commentarius rerum geſtarum, martyrij, atque translationis eius habetur apud Metaph. 22. Ianuarij. eadem omnia Lipom. tomo 5. & Sur. tom. 1. Paſſionem Timothei à Polycrate ſcriptam fuiſſe, auctor eſt Sigeb. de uir. illuſtr. cap. 3. ſed ignotum id prorſus Euſebio, atque Hieronymo, qui agunt de Polycrate. Dictus eſt Timotheus primus epiſcopus Epheſi, ut tradit Euſeb. hiſt. li. 3. c. 4. cui Oneſimum ſubrogatum eſſe, ſcribit Ignatius ad Epheſios. Conſtat tamen ante Timotheum eccleſiam Epheſinam à Paulo atque à Ioãne Apoſtolis fuiſſe collectam & eruditam, unde ad eos S. Ignatius: Cum Apoſtolis (inquit) in uirtute Chriſti ſemper conuerſati eſtis, Paulo, Ioanne, & fideliſſimo Timotheo. idem ſcribens ad Philadelphos, adnumerat eundem Timotheũ inter ſanctiſſimos uiros, qui in uirginitate uitam puram tranſegerunt. De eius translatione agemus ſuo loco inferius.

b Babylæ epiſc.] Beda ac cæteri omnes de eodem hac item die, Græci autem agunt. 4. Septembris. De tempore paſſionis Babylæ, conſtat maiorum auctoritate, eſſe paſſum ſub Decio. id in primis Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. cap. 32. confirmat hoc ipſum S. Epiph. in lib. de mẽſuris & pód. & S. Hieron. lib. de ſcriptoribus eccleſ. in Origene. His merito maiorem adhibemus fidem, quam Nicephoro Calliſto, & Metaph. qui dicunt ipſum paſſum ſub Numeriano Imp. qui ijdem certi arguuntur erroris, dum conſtat temporibus Numeriani, nullum eius nominis Antiochenæ eccleſiæ præfuiſſe epiſcopum, prout apparet ex ſucceſſione Antiochenorum epiſcoporũ, quã Euſebius in primis, inde Nicephorus Conſtantinopolitanus epiſcopus texuit; Ex quibus etiam & hi errare conuincuntur, qui eiuſdem ciuitatis duos Babylas excogitarũt. Alij autem, inter quos Nicephorus, cum ponunt duos Babylas, alterum eorũ Antiochenæ ſub Numeriano Imp. præfuiſſe eccleſiæ, alterum uero Nicomediæ dicunt fuiſſe epiſcopum. Rurſus in Menologio eadem die 4. Septembr. de duobus agunt Babylis, de ipſo in primis Antiocheno epiſcopo, atq; de alio eius nominis ludimagiſtro, eodemq́ue una cum octoginta tribus pueris obtruncato. Non eſt hæc recẽs quæſtio, Suidas plane teſtatur diuerſas de Babyla fuiſſe ſententias, dicẽtibus alijs, eum ſub Decio, alijs uero paſſum ſub Numeriano: ad quas conciliandas, duos Babylas à prædictis eſſe excogitatos. In his autem, ſi meum licet interponere iudicium, antiquioribus tam Latinorum quàm Græcorum inhærens, unum tantum fuiſſe Babylam, eũdemq́ue epiſcopum Antiochenum ſubſcribo. Quis enim ſibi perſuadeat, ut cum penes Græcorum antiquos hiſtoricos tam frequens de Babyla Antiocheno ſit facta mentio, nullo unquam in loco

uel

vel per occaſionem ſaltem de altero Babyla ęque illuſtri, itemq; cum pueris martyrio coronato ſit facta mentio? De certaminib. Babylæ, & triũ puerorum, quorum hic recitantur nomina, S. Ioãnes Chryſoſtomus ſæpius agit: nimirum in oratione contra Gentiles, in homilia de martyribus Iuuentino & Maximo, homil. 4. de Lazaro, & hom. 9. in epiſt. Pauli ad Epheſios de eodem item Theodoret. de Euangelica uerit. lib. 10. de ipſo item & tribus pueris extat ſacer hymnus in breuiario Toletano. Aldelmus etiam de laudib. virginit. de eodem agit. At uero non ſimul cum ipſa morte finis fuit certaminis Babylæ; quin uelut rediuiuus, grauiores contra Gentiles eſt aggreſſus pugnas, nam & more Sampſonis oſſib. pugnans, in fugam uertit Philiſtæos. Huius enim illuſtris martyris oſſa Gallus Cæſar in Daphnem ad Antiochena ſuburbia tranſtulit, quò tanti martyris reuerentia inolitæ ibi Græcorum ſuperſtitiones ceſſarent, & effuſus deliciarum luxu, contineretur. Res accidit ex ſententia: nam præſentia ſacrorum pignorum mox loquax illud Apollinis oraculum obmutuit, nec ultra reſponſa dedit, prout ſcribit Sozom. hiſt. lib. 5. c. 18. Cum autem Imperium impius Iulianus apoſtata accepiſſet, ut ſilentis Apollinis linguam ſolueret, inde tollendũ Babylæ corpus Chriſtianis imperauit; quo tandẽ ſublato, & in locum priſtinum reſtituto, mox mutum idolum, & non niſi ſui ſilentij cauſam fari permiſſum, illapſo de cælo fulmine contritum eſt, ingenſq; eius ædes cæleſti illo igne conflagrauit. Huius triũphi Babylæ extant antiquorum ſcriptiones, uelut egregiæ columnæ uictorijs illius inſculptæ in monumentum ſempiternum erectæ. Tantæ enim rei oculatus teſtis Ioannes Chryſoſtomus, tunc adoleſcens interfuit, & ut ipſe teſtatur, uidit, eademque ſcripſit pręclara illa oratione contra Gẽtiles, & homil. 4. de laudib. Pauli. id etiam & cæteri antiqui hiſtorici pręſtiterunt: Rufinus lib. 1. cap. 35. 36. Sozom. lib. 5. c. 19. Socrat. lib. 3. c. 16. Theodoret. lib. 3. c. 10. Euagrius lib. j. cap. 16. & alij. Id factum eſſe 11. kal. Nouembr. Ammianus Marcel. Gentilis hiſtoricus libr. 22. teſtatur, licet homo Chriſtianis inſenſus cauſam profiteri erubuerit.

c Xynoridis, alias Synoridis.] De ea ſcribit ſanctus Ioanes Chryſoſtomus homilia 4. de Lazaro. De alia iuniori, nobilitate & pietate clara fœmina Synoride ſanctus Hieronymus epiſt. 8. ad Demetriadem ſcribit in hæc uerba. Fertur, & omnium Chriſtianorum laude celebratur, quicquid fuerat nuptijs pręparatum a ſancta Chriſti Synoride uirgini traditum, ne ſponſo fieret iniuria, imo & dotata priſtinis opib. ueniret ad ſponſum, & quod in rebus mundi periturum erat, domeſticorum Dei ſuſtentauit inopiam. hęc Hieron.

d Mardonij & ſoc.] De iiſdem Beda etiam, Vſuardus, Ado & alij, conſentiuntq; uet. man. ſcri. Petrus in catal. libr. 3. cap. 19. apud Zenocęſaream Mauritanię hos paſſos dicit, ſed mendosè ita illic legi putatur, cum ueteres omnes ab illa lectione diſſentiant.

e Feliciani epiſcopi.] Huius res geſtas accepimus ab eccleſia Fulginate, ſed quę caſtigatione aliqua indigeant. Scribit Sigebert. in chron. anno Chriſti 969. huius ſancti reliquias per Theodoricum Metenſem epiſcopum ſub Othone Imp. in Gallias fuiſſe tranſlatas, de iiſdem Crantz. in Saxon. lib. 1. c. 9.

f Thyrſi, & Proiecti.] Agitur de his pluribus in breuiario Toletano S. Iſidori, ubi etiam ſacer hymnus habetur, quo Thyrſi egregia facta deſcribuntur.

g Zamæ epiſcopi.] De eodem tabulæ eccleſiæ Bononiẽſis. Legi commentarium nondum typis excuſum de Eccleſia Bononienſi, quo ſeries epiſcoporum eius atque ipſorum res geſtæ narrantur, quem Sigonius uir quidem diſertus conſcripſit hortatu ampliſſimi Cardinalis Paleoti Archiepiſcopi Bononienſis.

h Surani abb.] De quo ſanctus Gregorius lib. 4. Dialog. cap. 22. locus ille, quem Suram dictum, fuiſſe, idem auctor ſcribit, hodie uulgo dicitur Suriano. De Suriatibus non longè ab urbe poſitis ſcribit Plin. libro 3. cap. 14.

25 Octauo Kal. Februarij. Luna. D vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

CONVERSIO [a] ſancti Pauli Apoſtoli, quæ fuit [b] ſecundo ab Aſcenſione Domini anno. Apud Damaſcum natalis ſancti Ananiæ, [c] qui eundem Apoſtolum baptizauit. Hic cum Damaſci, & Eleutheropoli, alibiq́ue Euangelium prædicaſſet, ſub Licinio iudice neruis cæſus & laniatus, demum lapidibus oppreſſus martyrium conſum-

mauit. Antiochiæ ſanctorum Martyrum Iuuentini[d] & Maximi, qui ſub Iuliano Apoſtata martyrio coronati ſunt: in quorum die natali ſanctus Ioannes Chryſoſtomus ſermonem ad populum habuit. Aruernis ſanctorum Proiecti[e] epiſcopi, & Marini uiri Dei, qui à proceribus eiuſdem urbis paſſi ſunt. Item ſanctorum martyrum Donati,[f] Sabini, & Agapis. Tomis in Scythia ſancti Bretannionis[g] epiſcopi, qui mira ſanctitate, & zelo catholicæ fidei ſub Valente Imperatore Ariano, cui fortiter reſtitit, in Eccleſia floruit. Atrebati in Gallijs ſancti Popponis[h] abbatis, miraculis clari.

IANVARII 25.

a CONVERSIO ſancti Pauli.] De ea Act. Apoſt. c. 9. & 22. agunt de eadem ſolemnitate hac die Beda, Vſuardus, Ado & alij, aſtipulanturque uet. man. ſcrip. Auguſtinus in ea ſermones plures habuit 14. de ſanctis & de diuerſis 34. 35. 36. edit. Louan.

b Quæ fuit ſecundo ab Aſcenſione Domini anno.] Eadem uerba, non tantum in ueteri Romano Martyrologio ſcripta reperiuntur, ſed etiam apud Vſuardum, atque antiquiora manuſcripta exemplaria leguntur. De tempore conuerſionis Apoſtoli diuerſæ admodum inter ſe ſententia reperiuntur. fuit enim quorundam opinio, ſanctum Paulum poſt ſeptennium ab Aſcenſione Domini Chriſto nomen dediſſe: idque ex Hippolyto Thebano Michael Glicas in tertia Annalium parte & Niceph. lib. 2. c. 3. Enodij auctoritate confirmare nituntur; cenſentque omnes ij, poſt ſeptem annos ab Aſcenſione Domini ſanctum Stephanum lapidatum eſſe. Euſeb. contra, eam factam recenſet anno à natiuitate Chriſti 34. & 19. Imperij Tiberij Cæſaris, id. n. profitetur in chronico. Sed ſicut illa opinio falſa arguitur, ita & hæc etiam nõ ſubſiſtit. Prior confutatur, cum tempus martyrij S. Stephani eodem anno Aſcenſionis Domini contigiſſe certum ſit, ut ſuo loco dicemus inferius. Poſterior autem certiſſimis rationib. refellitur. Cum enim à lapidatione Stephani (quam, ut celebrat eccleſia, 26. die Decembris contigiſſe ſuo loco infra monſtrabimus) uſque ad Pauli conuerſionem non amplius quam triginta dierum ſpatium intercedat: quomodo tot tantaque à nece Stephani uſque ad conuerſionem Pauli tam breui tempore accidere poterunt? Poſt. n. eius martyriũ (ut habent Acta c. 8.) Saulus uaſtabat eccleſiam, intrans per domos, & trahens uiros & mulieres, ducebat in cuſtodiam: eo etiam tempore facta eſt diſperſio diſcipulorum per regiones, quando & Ananias Damaſcum profectus, ibi Euangelium prædicauit, conuertensque ad fidem nonnullos, collegit eccleſiam, deque ea re perlatus eſt nuncius Hieroſolymam: quem cum accepiſſet Saulus (ut habetur Act. c. 9.) acceſſit ad principem ſacerdotum & petijt ab eo epiſtolas in Damaſcum ad ſynagogas; acceptas deferens & appropinquãs Damaſco, admirabili modo ad Chriſtum conuertitur. hæc quidem omnia ſi accuratè conſiderentur, non menſis unius, ſed uix integri anni ſpatio impleri potuiſſe, perſpicuum eſt. Verior itaque, eſt de anno ſecũdo opinio prædicta, cui etiam ſubſcribit Oecumenius in Act. Apoſ. c. ult. Locus ille prope Damaſcum, ob tantæ rei memoriam, nobili eſt illuſtratus baſilica, cui alludere uidetur ſanctus Auguſtinus, cum in dicto ſer. 34. hæc ait: Hodie in illis regionib. etiam ipſa loca teſtantur, quod tunc geſtum eſt, & nunc legitur & creditur. Extat egregium carmen S. Damaſi Papæ de conuerſione ſancti Pauli, in collect. Chriſtianorum poetarum.

c Ananiæ.] De eodem die Beda ac cæteri. Græci autem ad Kal. Octobr. in Menologio, ubi habetur, eum non tantum Damaſci Euangelium annunciaſſe, ſed etiam Eleutheropoli in Palæſtina (prout hic ſcribitur) ac demum egregium martyrium conſummaſſe.

d Iuuentini & Maximi.] Poſt natalem diem ſãcti Babylæ in Antiochena eccleſia de his martyribus agebatur, ut auctor eſt S. Ioannes Chryſoſtomus in homilia habita in ipſorum die natali, quę habetur tom. 3. in fin. Fuerunt hi Romani milites, quorum certamen ſcribit Theodoretus hiſt. lib. 3. c. 14. ubi in fi. hæc habet uerba: Illos Antiochia uelut ſtrenuos pietatis athletas uenerata, magnifico tumulo mandauit, & ad hodiernum uſq; diẽ quotannis feſto publico eos honorificè celebrat. hæc ille. de his etiam Niceph. lib. 10. c. 12. in fi.

e Proiecti epiſcopi, & Marini.] De Proiecto hoc die etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum res geſtas habet Sur. tom. 1. Petrus in catal. libr. 3. c. 22. paſſum Proiectum refert Sigebert. in chron. anno Domini 670. ſub Childerico ſecundo Francorum rege.

f Donati & ſoc.] De eis uet. man. ſcrip. ex quibus etiam recentiores hac die.

g Bretannionis epiſc.] Huius egregia certamina aduerſus Valẽtem Arianum Imper. ſcribit Sozomenus hiſt. li. 6. c. 22. Niceph. libro 11. cap. 29.

Huic ſucceſſit Gerontius, qui interfuit œcumenicæ ſynodo Conſtantinopolitanę ſub Theodoſio Impe.

h Popponis abba.] Extant acta eius, quæ fideliſſimè ſcripſit Euerhelmus abbas, quæ habet Sur. Tom. 1. De eodem Sigeb. in chron. anno Domini 1048. Trithem. in chron. Hirſaugienſi, & de vir. illuſtr. ordin. S. Bened. lib. 3. cap. 242. claruit ſub Henrico Imperat. & Conrado eius ſucceſſore.

26 Septimo Kal. Februarij. Luna. E v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

SMYRNAE natalis ſancti Polycarpi,[a] qui beati Ioannis Apoſtoli diſcipulus, & ab eo eiuſdem ciuitatis epiſcopus ordinatus, totius Aſiæ princeps fuit: poſtea ſub Marco Antonino & Lucio Aurelio Commodo, ſedente Proconſule, & uniuerſo populo in amphitheatro aduerſus eum perſonante, igni traditus eſt, & cum ab eo minimè læderetur, gladio cōfoſſus, martyrij coronam accepit: cum quo etiam alij duodecim ex Philadelphia uenientes, in præfata urbe martyrio conſummati ſunt. Hippone regio in Africa ſanctorum Theogenis[b] epiſcopi, & aliorum triginta ſex, qui in perſecutione Valeriani contemnentes temporalem mortem, coronam uitæ æternæ adepti ſunt. Apud Bethlehem Iudæ dormitio ſanctæ Paulæ[c] uiduæ, matris Euſtochij uirginis Chriſti: quæ cum eſſet è nobiliſſimo Senatorum genere, renuntians ſæculo, & facultates ſuas pauperibus diſtribuens, ad Præſepe Domini ſe recepit. ubi multis uirtutibus prædita, & longo coronata martyrio, ad cœleſtia regna tranſiuit: cuius uitam uirtutibus admirandam ſanctus Hieronymus ſcripſit]. In territorio Pariſienſi ſanctæ Bathildis[d] reginæ, ſanctitate & miraculorum gloria illuſtris.

IANVARII. 26.

a POLYCARPI.] De eodem hac die cœteri Latinorum, Gręci autem 23. Februar. vt conſtat ex Menologio. Quæ verò hìc habentur, accepta noſcuntur à S. Hieronymo de ſcrip. Eccleſ. in Polycarpo. Paſſus eſt, vt ſcribit Euſeb. in chron. anno ſeptimo Imperij Marci Aurelij Antonini, & Lucij veri. Conſſ. Luc. Aure. tertiùm & Quadrato. Eius nobile certamen & ſociorum eius à Smyrnenſi eccleſia exactè deſcriptum, idem Euſebius recitat hiſt. lib. 4. cap. 14. Qualis autem, quantuſue fuerit Polycarpus, S. Ignatij epiſtola ad ipſum ſcripta facilè ſignificat. Eius aduentum Romam & congreſſum cum Aniceto ſcribit ſanctus Irenęus aduerſus hęreſ. lib. 2. cap. 3. & Euſeb. ex eodem auctore lib. 5. cap. 24. Extat inſignis epiſtola Polycarpi ad Philippenſes, cuius męminit S. Hieronymus, quam pię memorię vir doctiſſimus pariter & religioſiſſimus Frāciſcus Turrianus Societatis Ieſu longè prolixiorem illa, quę habetur typis excuſa, apud ſe eſſe Græcè ſcriptam, cùm viueret, teſtatus eſt: ſperamus eam vnà cum cæteris egregijs vetuſtatis monumentis, quæ ſummo labore collegit, propediem eſſe edendam. De celebrando die natali S. Polycarpi, hæc vbi ſupra Smyrnenſis eccleſia: Nobis in vnum aliquando coactis, Dominus pręſtabit, vt celebrem eius martyrij diem inſtar natalis feſti, cum exultatione & gaudio, quantum fieri poteſt, maximo recolamus, &c. conſueuiſſe legi in eccleſia paſsionem S. Polycarpi, teſtatur Greg. Turonen. de glo. mar. cap. 86.

h Theogenis epiſcopi.] De ipſo ac ſocijs item Beda, Vſuardus, ac cęteri hac die. Hic ille Theo-

genes Hipponenſis epiſcopus eſſe cognoſcitur, qui vnà cum S. Cypriano interfuit concilio Carthaginenſi, vt ex eius actis apparet, quæ habentur apud Cyprianum, & Auguſtinum in lib.6. de baptiſmo contra Donatiſtas. Erat Hippone baſilica nomine S. Theogenis, cuius meminit S. Auguſtinus ſerm. 101. de diuerſ. vbi ait: Quando audiſtis apud memoriam ſancti Theogenis: Offero tibi Petre, offero tibi Paule? nunquam audiſtis, &c.

c Paulę.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij die ſequêti. Porrò hac die, ſeptima Kal. Febr. tertia ſabbati, ex hac vita migraſſe, S. Hieronymus, qui ad filiam eius Euſtochiam epiſt. 27. eius vitam præclarè conſcripſit, apertè teſtatur: qui & Conſules recitat anni obitus, Honorium ſextò, & Ariſtenetum; numeratur is annus, ſecundum recentiores chronographos, à Chriſto 404. cùm S. Innocentius Romanæ præeſſet eccleſiæ. Ne quis erret in Paulę nomine; ſciendum eſt, fuiſſe aliam Paulam, iuniorem dictam, huius ſenioris neptem ex Toxotio filio, & Læta genitam (ut ibidem Hieron. ait) ex repromiſſione martyris: vouerunt enim eam parentes antequam conciperetur, Domino. ad eam adhuc infantulam inſtituendam S. Hieronymus paræneticam epiſtolam ſcripſit ad Lætam eius matrem, eamque Hieroſolymam mitti quamprimum, eadem epiſtola vehementer rogauit. eo tandem perlata, in monaſterio Bethlehemitico apud Euſtochium educata, cum eadem ſemper vixit poſt obitum Paulæ auię. Hæc illa, cuius meminit idem Hieronymus in epiſt. ad Auguſti. 79. & 94. nam quo tempore eas dedit litteras, iam multò ante S. Paula ſenior ex humanis exceſſerat, vt pluribus docuimus in Annalibus eccleſiaſt.

d Bathildis.] De ipſa etiam Vſuardus, Vuandelbertus & alij. Fuit hæc vxor Clodouei ſecundi Francorum regis, mater Clotarij, Childerici, & Theodorici regũ, vt ſcribit Aim. de geſt. Franc. lib.4.c.42.& 43. Quæ eò ſanctior, quò viro impuriſſimo iuncta non tantùm illius non eſt inquinata ſordib. ſed & virtutib. aucta. ſoluta viro, monaſterium petijt, vbi miniſtrans ſ[illegible]reris, reliquũ tempus vitę tranſegit. Plura de ipſa leguntur in vita ſancti Vuandregiſili epiſcopi. Agit de ea Sigeb. in chron. anno 662. Petrus in catal. lib.3. c.159. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti cap. 112. Teſtatur Molanus eius acta integra reperiri in monaſterio Rubræ vallis.

iiij. F Sexto Kal. Februarij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

CONSTANTINOPOLI ſancti Ioannis[a] epiſcopi, propter aureum eloquentiæ flumen cognomento Chryſoſtomi, qui uerbo & exemplo Chriſtianæ religioni plurimum profuit, & poſt multos labores, in exilio uitam finiuit. Eius ſacrum corpus ſub Theodoſio iuniore hac die Conſtantinopolim, inde poſtea Romam translatum, in Baſilica principis Apoſtolorum conditum fuit. Soræ ſancti Iuliani[b] martyris, qui in perſecutione Antonini comprehenſus, cum idolorum templum, dum torqueretur, corruiſſet, truncato capite martyrij coronam accepit. In Africa ſancti Auiti[c] martyris. Ibidem ſanctorum martyrum Datij,[d] Reatri, & ſociorum, qui in perſecutione Vuandalica paſſi ſunt. Item ſanctorum Datiui,[e] Iuliani, Vincentij, atque aliorum uigintiſeptem martyrum. Romæ Vitaliani[f] Papæ. Apud Cenomanos depoſitio ſancti Iuliani,[g] primi eiuſdem urbis epiſcopi, quem ſanctus Petrus illuc ad prædicandum Euangelium miſit. In monaſterio Bobacenſi ſancti Mauri[h] abbatis.

a IOANNIS Chryſoſtomi.] Tam Latini, quàm Greci de eodẽ agũt hac die, licet apud nonnullos Latinorũ natalis hie dicatur dies; Greci tamẽ ut uidim⁹ in Menologio, trãslationẽ eius hac die celebrãt, quãdo ſub Theodoſio iuniore & S. Proclo epiſcopo Conſtantinopolitano Commanis corpus eius relatũ eſt Conſtantinopolim. ibi enim hęc leguntur: Relatio reliquiarum S. Ioannis Chryſoſtomi in urbem Conſtantinopolitanã, in templum ſanctorum Apoſtolorum tempore Procli Patriachæ, & Theodoſij minoris: celebratur autem dies feſtus, ſicut in decima tertia Nouembris. hæc ibi. in eam etenim diem Gręci trãſferunt natalem ipſius, quòd feſto exaltationis ſanctę Crucis impediatur, quo die eum obijſſe, omnes teſtãtur, hanc etenim rationem ijdem in Menologio reddunt. errat omuino, niſi ſit mendum in codice, Theodorus lect. dum libro 2. collectan. in fin. dicit, die ſequenti, quinto Kalend. Februar. corpus Sancti Ioannis Chryſoſtomi eſſe depoſitũ ad ſanctos Apoſtolos: nam hac die & non ſequenti id factum eſſe, omnes teſtantur. niſi velit dicere, hac die eſſe perlatum Conſtantinopolim, ſequenti verò in dicto loco reconditum: ſed tranſlationis & non depoſitionis agitur feſta dies. Facta eſt huiuſmodi ſolemnis tranſlatio, vt ſcribit Marcellinus in chronico, Theodoſio xij. & Fauſto Conſſ. eſt is annus à Chriſto, ſecundum veriores chronograph. 438. cùm Xyſtus Papa Romanæ præeſſet eccleſiæ. eius rei geſtæ hiſtoriam ſcribit Theodoretus libro 5. cap. 36. Niceph. libro 14. capit. 36. & 43. Theodorus lector in collectaneis libro 2. circa finem, & Suidas. vberius cæteris eam rem proſequutus eſt Coſmas Veſtiarius ſermone, quem habuit in eadem ſolemnitate. habemus eũ in noſtra bibliotheca manuſcriptũ, vbi etiam egregiam ſancti Procli epiſcopi concionem nacti ſumus, quam habuit cùm populum Conſtantinopolitanum hortaretur, vt venerandum corpus Ioannis Chryſoſtoni ab Imperatore reſtituendum expoſceret. eſt eius orationis exordium: Certè gratias ago Deo &c. exſcripſimus eam in Annalibus. Hæc ſunt quæ ad tranſlationem ſpectant, cętera autem ſuo loco opportunius.

b Iuliani.] Reſtituitur ex Martyrologio baſilicæ Vaticanæ. Viget in Sorana ciuitate eius Martyris memoria eo in loco poſita, vbi martyriũ paſſus dicitur. habentur illic & eiuſdem martyris acta man. ſcript.

c Auiti.] De eo Vſuardus hac die & alij. Confunditur alicubi Auitus cum Adiuto, ſed longè diuerſi ſunt inter ſe: nam hic martyr in Africa paſſus dicitur; ille autem abbas confeſſor in pago Carnotenſi claruit ſanctitate, de quo tamen hac etiam die agit Petrus in catal. lib. 3. c. 32.

d Datij & ſoc.] De his vet. man. ſcrip. ex quibus etiam recentiores hac die.

e Datiui & ſoc.] Beda etiam de his agit, ſed mendosè pro Datiuo Dotum, vt exemplaria antiqua docent.

f Vitaliani Papæ.] De eodem vet. man. ſcrip. liber de Ro. Pont. Beda de geſtis Anglor. li. 4. c. 12. cętera in Annal. eccleſ. diximus.

g Iuliani epiſc.] Habentur eius acta ſcripta à Lethaldo monacho, vt teſtatur Molanus; meminit eiuſdem Petrus Cluniac. lib. 1. epiſto. 2. Petrus in catal. lib. 3. c. 35. & alij.

h Mauri abb.] Alij Marium pro Mauro legunt. eius vitã ſcriptam eſſe à Dinamio, teſtatur Sigeb. lib. de vir. illuſt. c. 115. & Petrus in catal. li. 3. c. 32.

28 Quinto Kal. Februarij. Luna. G iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

ROMAE ſanctę Agnetis [a] ſecundo. Ibidem ſancti Flauiani [b] martyris qui ſub Diocletiano paſſus eſt. Apollonię ſanctorum martyrum Thyrſi, [c] Leucij, & Callinici, qui tempore Decij Imperatoris uarijs tormentorum generibus cruciati, primus & ultimus abſciſſione capitis, medius cœleſti uoce euocatus ſpiritus reddens, martyrium conſummarunt. In Thebaide ſanctorum martyrum Leonidis, [d] & ſociorum, qui tempore Diocletiani palmam martyrij ſunt aſſecuti. Alexandrię com-

memoratio [e] plurimorum ſanctorum Martyrum,qui hac ipſa die factione Syriani ducis Ariani, dum in eccleſia ſynaxim agerent, diuerſo mortis genere ſunt interempti. Item ſancti Cyrilli [f] eiuſdem urbis epiſcopi, qui catholicæ fidei præclariſſimus propugnator, doctrina & ſanctitate illuſtris quieuit in pace. Cæſarauguſtæ ſancti Valerij [g] epiſcopi. In monaſterio Rhemenſi depoſitio ſancti Ioannis [h] presbyteri, uiri Dei. In Palæſtina ſancti Iacobi [i] eremitæ, qui poſt lapſum diu in ſepulchro pœnitentiæ cauſa latuit, & clarus miraculis migrauit ad Dominum.

IANVARII. 28.

a AGNETIS ſecundò.] Eſt hæc vetus huius diei inſcriptio: idq́ue ob eam cauſam, quoniam non de octaua primæ diei agitur, vt octaua dicatur; ſed quæ die octaua oſtenſa eſt cęlitus viſio, celebratur. Recolitur enim hac die memoria, quando parentibus ad ſepulchrum eius vigilantibus, choro ſanctarum virginum comitata apparuit, & gloriam ſempiternam ſibi à Deo largitam teſtata, conſolata eſt eos. prout continent eius res geſtæ, quæ habentur apud S. Ambroſium libr. 4. epiſt. 34. edi. Rom. De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Vide præterea quæ Duran. ſcribit lib. 7. cap. 3.

b Flauiani.] De eodem vet. man. ſcript. Petrus autem in catal. lib. 3. c. 41. Hic etenim cùm Romæ adminiſtraret Vicariam præfecturam, ad Chriſtũ conuerſus ad Centumcellas vnà cum cæteris martyrio coronatur. extant eius res geſtæ, quæ aliqua indigent caſtigatione.

c Thyrſi, Leucij, & Callinici.] Agũt de his Beda ac cęteri Latinorum hac die, Græci autem 14. Decembris, prout teſtatur Menologium, vbi etiã eorum martyrium deſcribitur. Integra autem ipſorum acta recitat Metaphraſtes, quæ habet Lipom. Tom. 5. & Sur. Tom. 6. penes Gręcos Lucius pro Leucio ponitur, & aliqui legunt Gallenicum pro Callinico, ſed Martirologij lectio magis arridet. Iuſtinianus Imp. in honorem S. Thyrſi martyris erexit eccleſiam, de qua Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtinian. Imp. de alia olim erecta à Cæſario V. C. agit Sozom. hiſt. lib. 9. c. 2.

d Leonidis & ſoc.] De ijſdem hac die Græci, adnumerantq́; inter eos Aſclam martyrẽ, de quo ſeorſum Latini ad x. Kalen. Februar. Habentur eorundem martyrum acta recenſita à Metaphraſte poſt res geſtas prędictorum ſanctorum Thyrſi & ſociorum: quas habẽt Lipom. Tom. 5. & Sur. tom. 6. De cęteris autem martyribus, qui ijſdem actis continentur infra certis diebus agemus.

e Commemoratio plurimorum &c.] Scripſit horum miſerandam ſtragem eccleſia Alexandrina circulari epiſtola ad omnes Chriſti fideles, vbi hæc leguntur: Acta ſunt & poſt conſulatum Arbetionis & Lolliani, quinto kal. vel (vt habent alij codices) pridie Kal. Febru. eſt is annus à Chriſto (ſecundum Chronographos recẽtiores) 356. De his Athanaſius in epiſtola ad Soli. in fi. in Apologia ad Conſtantium, ac etiam in Apologia de fuga ſua: Suidas etiam, & alij.

f Cyrilli epiſcopi.] De eodem hac die cæteri Latinorum, Græci autem in Menologio 9. Iunij, his verbis: Natalis S. Cyrilli viri eruditiſſimi, & catholicæ fidei propugnatoris egregij: quẽ Summus Pontifex Cæleſtinus idoneum iudicauit, cui ſuas vices in Epheſino cõcilio delegaret. hæc ibi. Sedere cœpit S. Cyrillus poſt Theophilum (vt ſcribit Sozom. li. 7. c. 7. Honorio nonum, & Theodoſio quintùm Conſſ. Kalend. Nouemb. ſeditq́ue annis 32. prout habent acta S. S. concilij Chalcedonenſis act. 3. in libellis Athanaſij presbyteri, & Theodori diaconi. eadem Liberatus diaco. in Breuia. c. 10. & Niceph. in chro. ex quib. oĩb. luce clarius apparet, ſedere cępiſſe Cyrillum an. Chriſti 412. ac ſediſſe vſq; ad an. 444. Hæc tam exacta annorũ Cyrilli ſupputatio, tam ad errores aliorũ arguẽdos, quàm ne ipſe argueretur ab his qui aliter ſenſerunt, ſit poſita. De legatione Cyrilli extant adhuc litteræ Cæleſtini Papę. de pallio eidẽ tunc ab eodem Cæleſtino conceſſo, miminit Theodori in nomoc. Photij titu. 8. c. 1. de alijs inſignib. Niceph. lib. 14. c. 34. quem tamen ſuperiori cenſuræ ſubijcimus. Præclara eius certamina tam aduerſum Neſtorium quàm ſchiſmaticos Orientales exercita produnt acta Epheſina: Cætera autẽ aduerſus Anthropomorphitas, aduerſus Gentiles & alios eccleſiæ hoſtes ab eo geſta, per annos ſingulos ordine temporum digeſſimus in Annalib. Hic tamen admonitum velim lectorem, ne Socrati de Cyrillo ſæpius obloquenti lib. 7. cap. 13. 14. 15. incautè nimis fidem adhibeat: nam Nouatianæ ſectæ addictus homo, erga Cyrillum idcirco parum ęquus fuit, ꝙ ille ſtatim vt eſt creatus epiſcopus, acre bellum aduerſus Nouatianos excitauit, qui tolerati ad eam diem fuerant: prout idem auctor queritur li. 7. c. 8. Porrò tãti patris pręconia

nia

nia non unius tantum, uel alterius inueniuntur teſtimonio comprobata ſed duorum ęcumenicorum conciliorum Epheſini & Chalcedonenſis actibus celebrata, atque firmata.

g Valerij epiſc.] De eodem alij die ſequenti, ut in Breuiario Toletano, & Flore ſanct. Cum autem reperiatur ſanctus Valerius epiſcopus Cæſaraugustanus interfuiſſe concilio Eliberino, ſuborta eſt mihi dubitandi occaſio, num duo fuerint eiuſdem nominis epiſcopi Cæſarauguſtani, quorum prior ſederit temporib. Daciani, qui ſub Maximiano & Diocletiano Imp. rexit Hiſpanias, quando & eius diaconus S. Vincentius nobili martyrio triumphauit; poſterior autem uixerit temporib. Conſtantini ſub cuius Imperio dicta ſynodus Eliberina eſt celebrata; nam interfuit illi Oſius epiſcopus Cordubenſis, qui præſens fuit ſacroſancto concilio Niceno. Auxit mihi Prudentius dubitandi occaſionem, dum periſteph. hymn. 4. agens de eiuſdem eccleſiæ martyribus, hæc de Vincentio & Valerijs pluribus.

Inde Vincenti tua palma nata eſt,
Clerus hinc tantum peperit triumphum,
Hinc ſacerdotum domus infulata
Valeriorum.

Hæc autem cum optimo iure dici poſſe uideantur: tamen quia (ut accepi) eccleſia Cæſarauguſtana non niſi unum cognoſcit Valerium epiſcopum; ipſi conſideranda relinquimus.

h Ioannis presbyt.] De eodem Beda ac cæteri. Scribit Greg. Turon. lib. de gloria confeſ. c. 25. res geſtas cuiſdam Ioannis presbyteri, non Rhomis (ut hic habetur) ſed Turoni ſepulti, qua ratione alius ille eſſe uidetur ab hoc, de quo agimus. De alio Ioanne idem Greg. Turon. de gloria confeſ. c. 87.

i Iacobi eremitæ.] Scripſit eius acta Metaphraſtes, quæ Lipom. recitat tomo 7. & Sur. tomo 1.

29 Quarto Kal. Februarij. Luna. A ij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29

ROMAE uia Nomentana natalis ſanctorum martyrum Papiæ [a] & Mauri militum, tempore Diocletiani Imperatoris: quorum ora iuſſit Laodicius Vrbis præfectus ad primam Chriſti confeſſionem lapidibus contundi, & ſic eos in carcerem trudi, ac poſtea fuſtibus cædi, [b] atque ad ultimum plumbatis percuti, donec expirarent. Peruſiæ ſancti Conſtantij [c] epiſcopi & martyris, qui una cum ſocijs ſub Marco Aurelio Imperatore ob fidei defenſionem martyrij coronam accepit. Edeſſæ in Syria ſanctorum martyrum Sarbelij, [d] & Barbeæ ſororis eius, qui à beato Barſimæo epiſcopo baptizati in perſecutione Traiani ſub Lyſia præſide martyrio coronati ſunt. In territorio Tricaſſino ſancti Sabiniani [e] martyris, qui iubente Aureliano Imperatore, pro fide Chriſti decollatus eſt. Mediolani ſancti Aquilini [f] presbyteri, qui ab Arianis gladio in gutture tranſuerberatus, martyrio coronatur. Treuiris depoſitio beati Valerij [g] epiſcopi, diſcipuli ſancti Petri Apoſtoli. Apud Bituricas ſancti Sulpicij Seueri [h] epiſcopi, diſcipuli ſancti Martini, uirtutibus & eruditione conſpicui.

IANVARII 29.

a PAPIAE & Mauri.] de his hac die Beda, Vſuar. & uberius Ado ex actis ſancti Marcelli Papæ, in quibus horum certamina intexta habentur. ipſorum corpora translata ſunt à Sergio iuniori in titulum Equitij, ut docet uetus inſcriptio in marmore ſculpta, eodem in loco poſita.

b Fuſtibus cædi.] Hi cum ſint milites, fuſtibus cæduntur. Polybius auctor eſt lib. de tribus politijs, duo in primis ſuppliciorum genera fuiſſe in

militiæ diſciplina, decimationem & fuſtuarium. de decimatione agemus inferius in not. die 22. Septembris in Mauritio. Modeſtinus quoque Iure conſultus, inter pœnas militares fuſtium caſtigationem recenſet. id ſupplicium eſt huiuſmodi. Accepto fuſte tribunus uix tantum attingit damnatum: quod ubi factum eſt; omnes qui in caſtris ſunt, cædentes fuſtibus, lapidibusque, plerumque in ipſis caſtris conficiunt. at ſi qui euaſerint, nec ſic quidem ſeruari poſſunt. & quonam pacto, quib. nec in patriam redire licet, neq; aliqui ex neceſſarijs domi eos excipere auderent? Fuſte autem cædebatur, qui furto quidpiam ex caſtris ſuſtulerit, quique falſum teſtimonium dixerit, & ſi quis ætatis flore abuteretur. Marcellus ſentire videtur liberũ cędi fuſtibus, flagellis ſeruũ, &c. hæc & alia de fuſtuario notat Cælius Rodig. lect. antiq. libr. 10. c. 5. Erat etiam illud militare ſupplicium, cum delinquenti militi ad dimittendum ſãguinem ſoluebatur uena. tam de eo, quàm etiam de pane ordeaceo, quo ignaui milites ueſci cogebantur, Gellius lib. 10. c. 8. Quòd autem ad fuſtes pertinet, conſtat non tantum milites Chriſtianos, ſed & cæteros fideles ea pœna affici ſolitos, quòd legibus Romanorum & prudentum reſponſis cautum eſſet, ut qui ſe Deo plenos ſimularent, fuſtibus cæderentur. Pau. lib. 5. ſent. tit. 21. de vaticin. De fuſtib. quib. ſępe initiari conſueuit quæſtio Chriſtianorum, pulchrè Cyprian. epiſt. 77. ad Nemeſianum, Felicem, & alios.

c Conſtantij epiſcopi.] Accepimus acta ſancti Conſtãtij man. ſcrip. ab eccleſia Peruſina, eademque apud nos aſſeruantur, ex quibus erroris arguitur qui Conſtantium Herculani diſcipulum & ſucceſſorem fuiſſe dicit: quis nam autem fuerit ſucceſſor Herculani, uide inferius in nota. diei 7. Nouembris ubi agitur de Herculano.

d Sarbelij & Barbeæ.] De his Græci etiam, licet in aliquibus Menologijs hac die agatur, in aliquibus autem ad xv. kalen. Octob. ubi & ipſorum martyrium ſic deſcribitur. Sarbellus idolorum ſacerdos, unà cum ſorore Barbea conuerſus eſt ad fidem Chriſti per Barſimęum Edeſſæ epiſcopum, & ambo tenti, poſt grauiſſima tormenta Sarbelius inter duo ligna ligatus, ſectus eſt; ſoror autem capite truncata. hæc ibi.

e Sabiniani.] De quo item Vſuardus & Petr. in catalog. libr. 3. cap. 42. Vincent. in ſpec. libro x. c. 165. Recitat eius res geſtas Mõbr. to. 2. uit. ſanct.

f Aquilini.] Tabulæ etiam eccleſiæ Mediolanenſis de eodem. Huius uitam ad Breuiarij Ambroſiani uſum accommodatam, Galeſinus ex antiquis monumentis conſcripſit.

g Valerij epiſcopi.] Beda Vſuardus, Ado, ac demum cæteri de eodem agunt hac die. Pauca quædam ex ueteribus codicib. de actis ipſius edidit Sur. tom. 1. Petrus Cluniac. lib. 1. epiſto. 2. dum recenſet epiſcopos à Sancto Petro in Gallias miſſos: Miſit (inquit) in Galliam, Treuerim, & Coloniam Maternum, Eucharium, & Valerium. De his etiam hæc Mari. Scot. lib. 2. ſex. ęt. Anno Dominicæ Incarnationis 54. Claudij anno 12. epiſcopatus Petri Romæ anno 8. Eucharius cum ſocijs Valerio atque Materno ad prędicãdum Gallicis gentibus miſſi ſunt, &c. Inferius autem, anno Domini 75. Valerium Euchario ſucceſſiſſe. In tabulis autem epiſcoporum Treuerẽſium, quas Democ. edidit, Eucharius primo loco ponitur, deinde Maternus, tertius autem Valerius numeratur.

h Sulpitij Seueri epiſc.] De eodem uet. man. ſcript. ex quibus etiam Molanus in addition. ad Vſuardi Martyrologium, quod non tantum reſtituit, & additionibus auxit, ſed & doctiſſimis annotationibus locupletauit, uir quidem, in tot tantisque hæreſeum tenebris, pietate ac eruditione fulgentiſſimus. Memini me legiſſe huius Sulpitij Seueri uitam in Vaticana Bibliotheca plut. 4. numero 234. Hic diſcipulus fuit ſancti Martini epiſcopi Turonen. Admiratus eſt uehementer ſanctus Paulinus ſuſceptum à Seuero uitæ inſtitutum, cum primam ordine poſitam ad eum ſcripſit epiſtolam; adiecit poſtmodum alias ſubſequentes, quibus qualis quantuſve Seuerus eſſet, quaſi ex unguibus leonem facilè quis intelliget. Gennadius de uir. illuſt. cap. 19. dum ſcribit de Seuero, ait, eum in ſenectute fuiſſe deceptum à Pelagianis, ſed facti mox pœnituiſſe, atque ut crimen expiaret, arctiſſimis ſe ſilentij uinculis coarctaſſe, ex eoque lapſu ad altiora uirtutum culmina per pœnitentiam ſibi iter aperuiſſe. ſic enim diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, etiam mala. Fertur pro Seuero ſcripſiſſe apologiam Guibertus abbas fundator monaſterij Gẽblacenſis, ſanctitate clarus, cuius uitam ſcripſit Sigebertus eiuſdem monaſterij monachus, prout ipſe fatetur lib. de uir. illuſtr. c. 169.

j. B Tertio Kal. Februarij. Luna. 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ANTIO-

ANTIOCHIAE paſſio beati Hippolyti[a] presbyteri, qui Nouati ſchiſmate aliquantulũ deceptus, ſed operante gratia Chriſti correctus, ad unitatem Eccleſię redijt, pro qua, & in qua poſtea illuſtre martyrium conſummauit. Hic rogatus à ſuis, quęnam ſecta uerior eſſet; execratus dogma Nouati, eam fidem dicens eſſe ſeruandam, quam Petri cathedra cuſtodiret, iugulum prębuit. In Africa paſſio ſanctorum martyrum Feliciani,[b] Philappiani, & aliorum centum uigintiquattuor. Edeſſę in Syria ſancti Barſimęi[c] epiſcopi, qui cum gentiles plurimos conuertiſſet ad fidem, & prę miſiſſet ad coronam, eos ſecutus eſt ſub Traiano cum palma martyrij. Ibidem ſancti Barſem[d] epiſcopi, gratia curationum illuſtris, qui à Valente Imperatore Ariano in extremas illius regionis oras ob fidem catholicam relegatus, uitam finiuit. Item beati Alexandri,[e] qui in perſecutione Decij comprehenſus, longęuę ętatis, uenerandacanicie & con feſſione iterata reſplendens, inter carnificum tormenta reddidit ſpiritum. Hieroſolymis natalis ſancti Matthię[f] epiſcopi, de quo mira & plena fide geſta narrantur: qui ſub Hadriano[g] multa pro Chriſto perpeſſus, demum in pace quieuit. Romę ſancti Felicis[h] Papę tertij, qui pro fide catholica plurimum laborauit. Papiæ ſancti Armentarij[i] epiſcopi & confeſſoris. In Malbodio Hannonię monaſterio ſanctę Aldegundis[k] uirginis, tempore Dagoberti Regis. Mediolani ſanctę Sauinę[l] fœminę religioſiſſimę, quę ad ſepulchra ſanctorum Naboris & Felicis martyrum orans, obdormiuit in Domino.

IANVARII 30.

a HIPPOLYTI presbyt.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. aſtipulanturq; uet. man. ſcrip. Quæ hic de ipſo habentur, fuſius ſcribit carmine Prudentius in periſteph. hym. 11. Ne tamẽ alicui errandi detur occaſio, ſciendum eſt eundem auctorem tres Hippolytos conflaſſe in unum, uidelicet militem, presbyterum, & epiſcopum, eorumq́ue res geſtas, quaſi unius tantum narraſſe: Hippolyti enim militis, quem S. Laurentius baptizauit, Hippolyti p̃sbyteri Antiocheni de quo agimus, atque Hippolyti epiſcopi Portuenſis facta coniunxit. hi cum nomine tantũ conueniant, locis, temporibus, uitæ ſtudijs, ac denique martyrij genere diſtinguuntur. miles etenim paſſus eſt apud Vrbem, uia Tiburtina, ſub Valeriano Imp. die 13. Auguſti, raptatus atq; diſcerptus ab indomitis equis. Hippolytus hic, de quo agimus, preſbyter fuit Antiochenus ſub Fabio epiſcopo, qui uixit tẽporibus Decij, ut cõſtat ex Euſeb. chron. qui etiam in hiſt. libr. 6. cap. 35. 36. & 37. recitat epiſtolas Cornelij Rom. Pont. & Dionyſij epiſcopi Alexandrini ad Fabium Antiochenum in dogma Nouati propenſiorem. Hippolytus autem epiſcopus Portuenſis doctrina clariſſimus ſub Alexãdro Imp. merſus aquis in Portu Romano, die 22. Auguſti, martyrij coronam accepit. Vberius agemus de duobus reliquis infra ſuis locis.

b Feliciani & ſoc.] Reſtituti ſunt ijdem ex uet. Martyrologio Romæ in eccleſia legi ſolito, cuius ſupra meminimus.

c Barſimæi epiſc.] De eodem Gręcorum Menologium, ubi tam huius, quàm Sarbelij & Barbeę martyrum, quorum memoria pridie huius diei agitur, habentur acta ſummatim expreſſa.

d Barſen epiſc.] Gręci itidem. Huius res geſtas ſcribit Theodoretus. hiſt. libr. 4. cap. 15. & Niceph. lib. 11. c. 22. huic ſucceſſit Eulogius, qui inter fuit concilio œcumenico Conſtantinop. ſub Theod. Imp.

e Alexandri.] De quo hac die Beda pluribus agit, ac etiam Ado, conſentiuntq; uet. man. ſcrip. Longè alius autem eſt Alexander hic ab illo Hieroſolymitano epiſcopo, de quo ijdem 18. Martij.

f Matthię epiſc.] Beda, item, Vſuardus, Ado, ac cęteri. Ponitur hic octauus Hieroſolymorum epiſcopus, ſeditq́ue temporibus Hadriani Imp. & non Traiani, ut quidam uoluerunt. de eo Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. c. 5. & Niceph. in chron. de ſucceſsione ſedis Hieroſolymitanę.

g Sub Hadriano.] Numeratur hęc quarta ordine perſecutio à Seuero li. 2. at uerò Oroſ. lib. 7.

cap.27. & Auguſt. de Ciuit. Dei libro 18. cap. 52. nullam ſub Hadriano numerant perſecutionem, quartam etenim ponunt ſub Antonino, fortaſſe ea de cauſa, quòd Tertullianus in Apologetico, nullum edictum dicat ab Hadriano aduerſus Chriſtianos promulgatum: tamen ex iam ſancitis Traiani legibus, quibus Chriſtianos delatos pœnæ ſubijciendos iuſſerat, adhuc ſub Hadriano gladium in Chriſtianos ſæuiſſe, par eſt credere. Non deerant enim ex Chriſtianorum hoſtibus Iudæis atque Gentilibus, qui abſque ſubtili aliqua inquiſitione, quam Traianus edicto abrogarat, eos quotidie puniendos deferrent. Porro vehementem ſub Hadriano factam fuiſſe aduerſus Chriſtianos perſecutionem; ſatis docent grauiſſimæ illæ tunc à ſanctis patribus ſcriptæ apologię, quibus ſanè gladium perſecutionis à ceruicibus Chriſtianorum arcere conati ſunt, ut Quadratus & Ariſtides Philoſophi, quorum ſanctus Hieronymus libr. de ſcript. eccleſ. ſumma cum laude meminit. Quis enim dubitet: Hadrianum minime ceſſaſſe à vexatione Chriſtianorum, qui ipſorum loca, quæ præ cęteris ſacroſancta Hieroſolymis erant, abominationibus idolorum profanauit atque fœdauit? ut ſcribit Seuer. libr. 2. Paulinus ad Seuer. epiſt. 11. Hieron. epiſto. 13. & Ambroſ. in pſal. 47. Aut quonam pacto ſe temperarit à gladio, qui Chriſtianos Alexandrię legentes, datis litteris ad Seuerianum Aegypti proconſulem, innumeris calumnijs proſciderit? habentur illæ apud Spartianum in Saturnino tyranno. Quæ omnia ſi deeſſent, ſufficerent ſaltem litteræ unæ Sereni Granij, quorum Euſeb. meminit. in chron. anno 9. Hadriani, & libr. 4. hiſt. cap. 8. ex quibus ſatis apparet, quòd & ſi de Chriſtianis in ſequendis ſilerent Imperatoris edicta; pręſtreperent tamen vulgi clamores, quibus Chriſtiani paſſim petebantur ad necem; atque adeò, ut opus fuerit præſides prouinciarum miſeratos illorum cladem, ea de re ſcribere ad Hadrianum; ipſum verò Imperatorem de compeſcendo populorum furore reſcribere ad rectores prouinciarum eiuſmodi generis reſcriptum datum ad Minutium Fundanum Aſiæ proconſulem extat apud Iuſtinum in fine Apologiæ ad Antoninum, & apud Euſebium lib. 4. cap. 8. Non imus inficias, Hadrianum in melius eſſe mutatum, adeoq; profeciſſe Chriſtianorum philoſophorum apologijs, ut tēplum Chriſto erigere, eumque inter Deos recipere, & (quod mireris) templa in omnibus ciuitatibus abſque ſimulachris erigere, animo conceperit, ut de eo ſcribit Lampridius in Alexandro.

h Felicis Papæ.] Præter ea, quæ de ipſo habentur in lib. de Rom. Pont. geſtiſq́ue ſynodicis, complura collegimus ex uet. man. ſcrip. deſcripſimuſq́ue in Annal. eccleſiaſt.

i Armentarij epiſc.] De eodem tabulæ Ticinenſis eccleſiæ, & Gual. qui eas locupletauit.

k Aldegundis.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Plura de ipſa ſcripta reperies in uita ſancti Gisleni, quam habet Sur. tomo 5. uide & Molan. in indic. SS. Belgij, ubi etiam ponit aliam Aldegundem virginem & martyrem. de qua agitur 20. Iunij. Hæc autem, de qua præſens eſt ſermo, floruit, ſub Dagoberto rege Francorum circa annum Domini ſexcenteſimum quadrageſimum.

l Sauinæ aliàs Sabinæ.] De ea etiam tabulæ eccleſ. Mediolan. à Galeſino egregiè illuſtratæ.

*C Pridie Kal. Februarij. Luna. 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROMAE uia Portuenſi ſanctorum martyrum Cyri & Ioannis, [a] qui poſt multa tormenta pro confeſſione Chriſti capite truncati ſunt. Alexandrię natalis ſancti Metrani [b] martyris, qui ſub Decio [c] Imperatore cum ad iuſſionem paganorum [d] nollet impia uerba proferre, illi totum eius corpus fuſtibus colliſerunt; uultumq́ue & oculos pręacutis calamis terebrantes, ipſum extra urbem cum cruciatibus expulerunt, ibiq́ue lapidibus oppreſſum interemerunt. Ibidem ſanctorum martyrum Saturnini, [e] Thyrſi, & Victoris. In eadem ciuitate ſanctorum martyrum

Tharſicij,

Tharſicij, [f] Zotici, Cyriaci, & ſociorum. Cyzici in Helleſponto ſanctæ Triphenis [g] martyris, quæ plurimis tormentis ſuperatis, à tauro demum necata martyrij palmam promeruit. Mutinæ ſancti Geminiani [h] epiſcopi, miraculorum gloria illuſtris. Mediolani ſancti Iulij [i] presbyteri, & confeſſoris, tempore Imperatoris Theodoſij. Romę ſanctę Marcellę [k] uiduę, cuius pręclaras laudes beatus Hieronymus ſcripſit. Eodem die Translatio [l] ſancti Marci Euāgeliſtę, cum ſacrum eius corpus ex Alexandria Aegypti urbe a barbaris tunc occupata, Venetias allatum, ibidem in maiori eccleſia eius nomine conſecrata honorificentiſſimè conditum fuit.

IANVARII 31.

a ROMAE via Portuenſi Sanctorū martyrum Cyri & Ioannis.] Sic etiam aliquot man. ſcript. habent, Hæc autem non ita accipias velim, ut Romæ hos paſſos exiſtimes; ſed quoniam prædictorum martyrum corpora Alexādria Romam translata, illic ſunt poſita. Eſt enim via Portuenſi è regione baſilicæ Sancti Pauli trans Tyberim uetus eccleſia vulgò dicta ſancta Paſſara, ſed in antiquis codic. S. Praxedis nomine appellata reperitur, in qua de prædictis ſancti Cyri & Ioannis corporib. inciſa in marmore hæc leguntur carmina.

Corpora ſancta Cyri renitent hic, atq; Ioannis:
Quos quandam Romæ dedit Alexandria magna.

Tranſlationis hiſtoriam extare ferunt in codice peruetuſto Diaconię S. Mariæ in Via lata. De eadē eccleſia prope Tyberim poſita, meminit Ioannes diac. in uit. S. Greg. Papæ lib. 4. ca. 91. Non eſt itaque, ut quis aliquam fidem præſtet Petro, dum in catal. lib. 3. c. 63. ait, hos Romæ paſſos eſſe; licet tempus, iudicem, & genera tormentorum, quib. afflicti fuerint, ſe ignorare profiteatur. miramur profectò hominem non incidiſſe aliquando in acta ipſorum, quæ tam Græcis, quàm Latinis fuere notiſſima: habemus & nos ea in quinto, ſeptimo, ac decimo Tomo antiquorum codicum manu. ſcrip. qui aliquibus eccleſijs Romæ uſui erant, ubi ſecundum ordinem menſium ſcriptæ habentur ſanctorum uitæ. in his ergo acta prædictorū martyrum nacti ſumus auctore Petro quodam, qui ea ſcripſit, ex poſcente Gregorio Ioannis Conſularis filio. rurſus eadem inuenimus in man. ſcrip. codice S. Marię ad martyres; in quibus omnibus habetur expreſſum, hos paſſos eſſe Alexandriæ, anno nono perſecutionis Diocletiani Imper. tuncque etiam martyrium ſubijſſe tres ſanctas virgines Theodotam, Theotiſtam, & Eudoxiam cum matre Athanaſia. eadem omnia habentur Gręcè edita penes Metaphraſt. hac die 31. Ianuar. quę Latinè reddita habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. in quibus deſideratur tempus martyrij; habent tamen quædam ſuperaddita miracula, quę apud dictos Latinos codices non inuenimus. Habuit Sophronius epiſcopus Hieroſolymitanus pręclarā orationem de ijſdem martyribus, quæ citatur in concilio Nicæno ſecundo act. 4. & à ſancto Ioanne Damaſ. orat. 3. de imaginibus.

b Metrani, aliàs Metræ.] Agunt de ipſo hac die Beda, ac cæteri Latinorum, ſcripſit egregium certamen eius S. Dionyſius epiſcopus Alexandrinus. extat eius epiſtola de ea re ſcripta apud Euſeb. hiſto. lib. 6. c. 34. & Niceph. lib. 5. cap. 30.

c Sub Decio.] Cęſis Philippis patre ſimul ac filio principibus Chriſtianis, Aemiliano & Aquilino Conſſ. Decius accipiens Imperium, acerbiſſimam aduerſus Chriſtianos perſecutionem concitauit, quam ſeptimam ponunt ordine Hieron. de ſcrip. eccleſ. in Alexādro, Seuerus lib. 2. Oroſ li. 7. cap. 21. & Aug. de ciuit. Dei lib. 18. c. 52. ſeueriſſimo enim edicto promulgato, ubiq; locorum Romani Imperij in eos ſæuiri uoluit. Quale autem fuerit eiuſmodi edictum, Dionyſius epiſcopus Alexandrinus qui tunc uiuebat, hęc ſcribit: Decij edictum erat iam uulgatum, illudque tale profecto videbatur, quale Dominus prædixerat futurum, in quo terribiliſſima illa iam propemodum expectabatur ſententia: nimirum electos, ſi poſſibile eſſet, in errorem inducendos. Hinc omnes certè metu periculi obſtrepuerunt. hæc Dionyſ. apud Euſeb. hiſt. lib. 6. cap. 34. De huius perſecutionis acerbitate, cùm alij plures, tùm S. Hieron. ſcribit in vita Pauli primi eremitę, & de ſcript. eccleſ. in Origene, itemque S. Gregor. Niſſen. in vita Gregorij Thaumaturgi. Perdurauit hæc perſecutio quouſque Decius vixit. de cuius Imperij tempore licet diuerſæ reperiantur ſententiæ, verior tamen videtur Aurelij Victoris, quia ſcribit, eum imperaſſe menſibus triginta. adeo vt illi etiā quodammodo prophetia Danielis capi. 7. ea ex parte videretur aptari, qua dicitur de homine peccati: Regnabit tempus & tempora, & dimidium temporis; & rurſum illa Saluatoris: Niſi ab-

breuiati

breuiati fuiſſent dies illi, non fieret ſalua omnis caro. Sed eo tandem elapſo tempore, mox crudeliſſimus tyrannus meritas dedit pœnas impietatis; dum prælians aduerſus barbaros, in paludem incidens, cęno abſorptus, vltra viſus non fuit, ita vt nec eius cadauer potuerit reperiri, eo prælio & eius filius Decius minor occiſus eſt horum omnium integer teſtis eſt Aurelius Victor. Vnde autem acciderit, vt martyres paſſi poſt Decium, in perſecutione Decij paſſi dicantur; vel cur nonnunquam ſub nomine Decij & Valeriani vna eademque perſecutio cenſeatur, dicemus inferius ad quartum Idus Auguſti, in Laurentio martyre.

d Ad iuſſionem Paganorum.] Eadem verba non tantùm in antiquo Martyrologio, ſed etiam apud Vſuardum ſunt ſcripta, eademque vox etiam vſurpatur à Beda, & Adone hac die in eodem Metrano martyre, licet Dionyſius apud Euſeb. lib. 6. cap. 34. eoſdem non Paganos, ſed Gentiles appellet. At quoniam diuerſo ſenſu hoc vocabulum accipitur ab Ethnicis, quàm à Chriſtianis ſumatur: non ab re fore exiſtimo, ſi originē nominis & cauſam varietatis adducam in medium, cum frequens ſit vſus eius vocis; nec alicubi eam, mea quidem ſententia, ſatis explicatam inuenerim. Vt autem eius nominis origo petatur, ſciendum eſt, Paganos à pago dictos, pagoſque à fontibus eſſe appellatos, quòd eadem aqua vterentur, aquas enim lingua Dorica παγὰς dictas eſſe, ſcribit Feſtus. Vnde & eleganter Perrot. Fons græcè παγὴ dicitur, vnde ſimul plures domus ruſticæ, hoc eſt plures villæ, pagus vocatur, quòd circa fontes condi huiuſmodi villę conſueuerint; hinc Pagani dicti, quaſi eodem fonte potantes: hæc ille. At verò poſtea vſu receptum eſt, vt non tantum in pago degentes à Gentilibus dicerentur Pagani, ſed & omnes qui non eſſent aſcripti militiæ; atque in Paganico eſſe dicerentur, qui nondum inter milites cenſiti eſſent, vt cōſtat ex l. 1. C. de milit. teſt. & alijs. In eodem ſenſu etiam accipienda ſunt verba Tertulliani libr. de coron. milit. dum ait: Chriſtianum hominem militiæ adſcriptum eadem pro Chriſti nomine præſtare debere, quæ (inquit) fides Pagana condixit: ac ſi diceret: Eadem eſt lex Chriſtiani hominis militantis cum illa, quę fuerat illi pręſcripta, cùm adhuc Paganus, nondum inter milites eſſet adnumeratus. ſubdit & hæc uerba in eandem ſententiam: Nec enim delictorum impunitatem, martyriorum immunitatem militia promittit. & paulò poſt: Apud hunc (Chriſtum ſcilicet) tam miles eſt Paganus fidelis, quàm paganus eſt miles infidelis &c. quæ verba male à Rhenano eſſe interpretata, quiſque facile intelliget: miramurq; Pamelium virum eruditum eum eſſe ſecutum: nullo enim pacto Paganus illic pro Ethnico, ſed pro eo tantùm qui non eſt miles, ſumitur. Quòd aūt Pagani poſtea appellati ſunt & ij, qui non ſunt Chriſtiani ſed gentiles: non quidem antiqua ſed recēs fuit ea vocis ſignificatio: quæ licet reperiatur in eo ſenſu poſita in nonnullis vitis ſanctorum martyrum; eam tamen non ex illorum actis olim conſcriptis, ſed ab illis qui poſtmodum eadem paraphraſticè deſcripſerunt, vel è Gręco fortaſſe tranſtulerunt, vſurpatam ſcias, vt apparet hic in Metrano, de quo hac die agitur in Martyrologijs: quod & Prudentius feciſſe videtur hymno 10. de S. Romano. Primum quem inuenerim antiquorum, qui Paganum pro Ethnico acceperit, eſt Optatus Mileuitanus, qui libr. 3. contra Parmen. ſic ait: Paganum vocas eum, qui Deum Patrem per Filium eius ante omnia rogauerit? Quicunque enim credidit, in nomine Patris & Filij & Spiritus ſancti credidit: & tu eum Paganum vocas poſt profeſſionem fidei? Si aliquid Chriſtianus (quod abſit) vnuſquiſque deliquerit, peccator dici poteſt, Paganus iterum eſſe non poteſt. hæc Optat. & Sanctus Auguſti. lib. 2. retract. cap. 43. Deorum falſorum cultores (inquit) vſitato nomine Paganos uocamus. hæc ille. & Honorius Imp. eandem vocem quaſi nouiter eo ſenſu vſurpatam declarat, cùm ait: Qui profano Pagani ritus errore, ſeu crimine polluuntur, hoc eſt Gentiles, nec ad militiam admittantur &c. libr. 21. de Pagan. C. Theod. eodem ſenſu accepta ea vox reperitur in alijs reſcriptis Imperatorum Chriſtianorum, vt conſtat Cod. Theod. & Iuſtin. titu. de Paganis.

Vnde autem Pagani appellati ſint cultores idolorum, diuerſorum antiquorum ac recentiorum ſententias recenſebimus. Philaſtrius lib. de hæreſibus cap. 3. ex Heſiodo Gręco poeta, quem citat, ait fuiſſe Deucalionis & Pyrrę filium, Paganum nomine; eundemq; regem, quem poſteri, vt Deū coluerunt, atque ab eo Pagani ſunt denominati. Iſidorus li. 8. origin. ſic ait: Pagani ex Pagis Athenienſibus dicti, vbi exorti ſunt, ibi enim in locis agreſtibus & Pagis Gentiles lucos idolaque ſtatuerunt, & à tali initio Pagani vocabulum ſortiti ſunt. hęc Iſidorus. Eſt aliorum eiuſdem vocis tropologicus ſenſus, Beda enim pluries, vt in Cantic. lib. 6. c. 30. & in Marc. c. 15. in Luc. lib. 6. ca. 23. & homilia in fer. 3. palm. Pagani (inquit) à villis ſunt dicti, eo quòd ſint longè à ſupernę ciuitatis habitatione. Rurſum Alciatus & alij, Paganos, aiunt, dictos eſſe Gentiles eo quod non ſint aſcripti Chriſtianæ militiæ, qua quis aduerſus diabolū certaturus, arma capeſſit. hæ ſūt aliorū de eius nominis ſignificatione ac deriuatione ſententiæ. Quod autem me magnopere reddit ancipitem, atque à Philaſtrij & Iſidori opinione maximè diſtrahit, illud eſt. Quid ergo, ſi tam vetus eſt in eo ſenſu eius nominis interpretatio, vt idolorum cultores Pagani dicti ſint, quòd nec in diuinis ſcripturis, neq; apud auctores Ethnicos ante tempora Conſtantini, uel Conſtantij eius filij alicubi ea

vox

vox eo ſenſu vſurpata reperitur? id quidem, vt à prędictis diſſentiā, cogit. At nec illis acquieſco, qui eius nominis interpretationem per tropologiam & non proprium germanumq́; ſenſum deducunt. Dicam quid in re ambigua ſentiam. Opinor quidem à temporibus Chriſtianorum Imperatorum eam vocem in eam tranſiiſſe ſignificationem, vt Pagani dicerentur Gentiles, ea nimirū ex cauſa, quòd legibus Imperatorum clauſis idolorū delubris, ſacriſq; vetitis Gentiles ſic ſua ipſorum ſuperſtitione excluſi, Pagos adirent, illicque ſuos deos colerent, ac clandeſtina ſacra peragerent. In Pagis enim & villis illorum ſuperſtitionis cultū fuiſſe frequentem, docet Cicer. li. 2. de legib. erāt enim illic celebria feſta, Paganalia dicta, feriæq; Paganicæ, quorum omnium meminit Varro l. 5. de lingua Latin. Vnumquemque Gentiliū in ſuo agro habuiſſe partem aliquam dijs ſacratam, in qua eos colerent, auctor eſt Cenſorinus lib. de die natali c. 1. prædictis his omnibus ea conſentiunt, quę ſcribit Plinius in epiſt. ad Traianum, dū queritur, iam ob cultum Chriſtianæ religionis nō tātum (vt ait) in ciuitatibus, ſed & in vicis & agris ſacra deorum eſſe intermiſſa. ſicque accidiſſe, vt Ethnicus homo, quòd in Pagis deos coleret, diceretur Paganus, in hac ſententia Romanus martyr apud Prudentium ſic ait:

Non erubeſcis, ſtulte, pago dedite? Idemq; aduerſus Symmachum lib. 1. in fine hæc habet.

Nec Pago implicitos per debita culmina mundi
Ire viros prohibet. &c.

Sicq; Pago deditos, Pagoq; implicitos Gentiles ipſos vocat. Vſque etenim ad tempora Honorij Imp. quæ erat in Pagis idololatria, adhuc reſidua fuiſſe videtur. vnde S. Auguſtinus, qui ijſdem temporibus vixit, ſerm. 6. de verbis Dom. hæc de idolis: Multi Pagani habent iſtas abominationes in fundis ſuis. Nunquid accedimus & conſtringimus? prius enim agimus, vt idola in eorum cordibus confringamus &c. hęc Auguſti. his conſentiunt ea, quæ decreta ſunt in concilio quinto Carthaginenſi, eodem tempore celebrato; nimirum, vt peterent ab Imper. vt quæcunque reſiduæ eſſent ſuperſtitiones Gentilium ſiue in ſimulacris, vel in lucis, vel arboribus, omnino delerentur. can. 15. conc. 5. Carthag. ſicque ex his omnib. iure dici poſſe videtur, Paganos Gentiles homines à Pago eſſe dictos, quòd excluſi ciuitatibus, in Pagis adhuc idola colerent. Vel etiam poſſumus affirmare, alia adhuc ratione Gentiles ipſos dictos eſſe Paganos more maiorum, hoc eſt non milites; ea nimirum occaſione, quòd Conſtantius Imperator pugnaturus difficillimo prælio aduerſus Maxentium tyrannum, milites omnes, ſic voluit parari ad bellum, vt ſacro omnes initiarentur baptiſmate: Gentiles autem qui id facere renuiſſent, dimiſſos, domum redire iuſſit, Theodoret. hiſt. lib. 3. c. 3. Tunc etenim ipſos extra militiam poſitos, à militibus ac cæteris Chriſtianis Paganos eſſe dictos, ſicque in poſterum eodem cenſitos eſſe nomine, facilè contingere potuit, Hęc eſt noſtra de nominis Pagani ſententia, quam ſic proponimus, vt cęteris meliora afferentibus parati ſimus libenter aſſentiri.

e Saturnini & ſoc.] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri, tempus autem martyrij incertum habetur.

f Tharſicij & ſoc.] Reſtituti ſunt ijdem ex vetuſtiſſimo Martyrologio monaſterij S. Cyriaci in Thermis, cuius ſupra meminimus.

g Triphenis.] Agunt de eadem hac die Gręci in Menologio.

h Geminiani epiſcopi.] Vide eius res geſtas apud Mombrit. tom. 1. & Petr. in catal. lib. 3. c. 57. quas eiuſmodi eſſe comperies, vt emendatione vehementer indigeant: quod nuper pręſtitiſſe videtur Ioannes Vareſanius, qui adiecit nonnulla miracula eiuſdē ſancti virtute patrata. Interfuiſſe reperitur Geminianus eps̄ Synodo habitę Mediolani aduerſus Iouinianū hęreſiarchā, cui (ſe præſens) ſubſcripſit per Aprū presbyterū, vt apparet ex ſynodica epiſtola tunc ad Syricium Papā directa. extat apud S. Ambr. epiſt. 7. lib. 1. edit. Rom. licet ibi, cuius fuerit ciuitatis eps̄, non exprimatur. Fuit & alius Geminianus eps̄, qui vixit temporib. S. Leonis Papæ, quem vna cum Domitiano epiſcopo idem Rom. Pont. legatum miſit Conſtantinopolim ad Leonem Imp. qui redeuntes, Gennadij epiſcopi Conſtantinopolitani litteras eidem Pontifici Romano reddiderunt, vt apparet ex eiuſdem Leonis epiſt. 100. ad Gēnadium, quarum autem ciuitatū hi fuerint epiſcopi, non inuenimus. Si autem hunc Geminianum, qui vixit ſub Leone Papa, quis putauerit eſſe epiſcopū Mutinenſem, optimè illi conuenirent res geſtę cum Attila. Sed de his prolixior eſſet habenda diſputatio.

i Iulij presbyteri.] De eodem tabulę eccleſiæ Mediolanēſis. Eius acta, vtcunq; ſint, recitat Mōbrit. tom. 2. Nouarienſes eundem ſibi Iulium uendicant; qui etiam hac die de ipſo agunt ac eius ſocio Iuliano, habentque de his priuatum officium eccleſiaſticum publicè recitari ſolitum.

k Marcellę viduę.] De clariſſimę fœminę ſanctitate & eruditione extat egregia epiſtola S. Hieronymi 16. ad Principiam: in alijs epiſtolis cæteriſq; eius ſcriptionib. Marcella eſt ſemper in ore, ſemper in calamo: nunquam tamen ſatis laudata. Ipſa etenim prima in Vrbe monaſticam vitam ab Athanaſio Alexandrino epiſcopo ſibi traditam, ingentibus animis calcās faſtum nobilitatis, exercuit. Ipſa itidem prima hæreſes Origenis, vnà cū libro Periarchon à Rufino trāſlato Romam inuectas, ac in animas plurimorum illapſas, in ipſumque Apoſtolicum thronum quodāmodo irrepere pręſumentes, incredibili fidei zelo & animi cōſtantia detexit, atque damnandas curauit, hæc & alia

alia de ipſa S. Hieronymi. euius etiam auctoritate obijſſe conſtat paulò pòſt Vrbem ab Athalarico expugnatam, anno à Chriſto quadringenteſimo deeimo.

l Tranſlatio S. Marci.] Quonam tẽpore eiuſmodi tranſlatio facta ſit, diuerſa à diuerſis ſcripta reperimus. Referemus primo loco illorum, quos non probamus, ſententiam. Sigebertus in chron. anno Domini 471. ſub Simplicio Rom. Pont. factam refert, quam quidem ſententiam à veritate nimium diſcrepare, cùm euidẽs ratio, tum etiam cæterorũ omnium auctoritates facilè monſtrant. Id ipſum ferè Petrus in catal. lib. 2. c. 61. qui rei geſtæ texens hiſtoriam (niſi legatur mendosè) ait, eam tranſlationem factam, anno Domini 465. ſub Iuſtiniano Duce & Vrſo epiſcopo, quorum tempora poſt multa ſęcula inciderunt. Nactus ſum aliquando eodicem man. ſcript. in biblioth. Vatic. ſub num. 44. plut. 1. ibiq; ſcriptum legi, eam tranſlationem factam eſſe, anno à Chriſto. 800. ibidem & de eccleſia ſancti Marci, quam abſolutam ſcribit auctor anno 1071. Sabellicus autem, qui res Venetorum plus cæteris calluiſſe videtur, id eontigiſſe ſcribit ſub Iuſtiniano Venetorum Duce, euius magiſtratus incidit in annum 831. nã anno 809. pater eius Angelus, Particiaeus dictus, Dux creatus adminiſtrauit Rempublicam anno, 22. His conſentire videtur Platina, dum ait, eiuſmodi tranſlationem factam ſub Gregorio quarto Rom. Pont. qui ſedere cœpit anno 828. ſeditque annos 16. at cùm prædictum Iuſtinianum duobus tantum annis fuiſſe in magiſtratu dicant, neceſſe eſt affirmare eius Pontificis anno quarto, vel quinto eam tranſlationem eſſe factam. Conſtat autem longè à veritatis ſcopo aberrare omnes, qui eam ante quingenteſimum, vel ſexcenteſimum Chriſti annum referunt; cùm nunquàm, illis temporibus, Alexandrina ciuitas fuerit ſub Saracenorum dominio, quando ea aecidiſſe, omnes fatentur.

FEBRVARIVS.

1 Kalendis Februarij. Luna. D xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

NATALIS ſancti Ignatij [a] epiſcopi & martyris, qui tertius [b] poſt beatum Apoſtolum Petrum Antiochenam rexit eccleſiam, atque in perſecutione Traiani damnatus ad beſtias, [c] Romam uinctus mittitur, ubi præſente Traiano, circumſedente Senatu, immaniſſimis pœnarum ſupplicijs primo affectus, leonibus dehinc obijcitur; quorum dentibus præfocatus, hoſtia Chriſti efficitur. Smyrnæ ſancti Pionij [d] presbyteri & martyris, qui in perſecutione Marci Aurelij Antonini & Lucij Veri, poſt apologias pro fide Chriſtiana conſcriptas, poſt ſqualorem carceris, ubi multos fratrum ad martyrij tolerantiam ſuis exhortationibus roborauit, cruciatibus multis uexatus, clauis confixus, & ardenti rogo ſuperpoſitus, beatum pro Chriſto finem ſortitus eſt: cum quo & alij quindecim paſſi ſunt. Rauennæ ſancti Seueri [e] epiſcopi, qui ob præclara merita ſigno columbæ fuit electus. Trecis ſancti Pauli [f] epiſcopi, cuius uita uirtutibus claruit, & mors pretioſa miraculis commendatur. Eodem die ſancti Ephrem [g] Edeſſenæ eccleſiæ diaconi, qui poſt multos labores pro fide Chriſti ſuſceptos, ſub Valēte Imperatore ſanctitate & doctrina conſpicuus quieuit in Domino. In Scotia ſanctæ Brigidæ [h] uirginis, quæ cum lignum altaris tetigiſſet, in teſtimonium uirginitatis ſuæ, ſtatim uiride factum eſt.

FEBRVARII. 1.

a IGNATII.] De eodē hac die cęteri Latinorum, Græci, autem ad 20. mēſis Decembris, ut cōſtat ex Menologio. Contigit eius martyriū vndecimo anno Traiani Imp. ut ſcribit Euſeb. in chron. & S. Hier. de ſcrip. eccleſ. in Ignatio. quibus erroris arguuntur, qui dicunt paſſum anno tertio Traiani, ut inter alios Zonaras, uel anno nono eiuſdē ut Michael Syncellus in Dionyſio. Ado Vié. licet dicat eum martyrium obijſſe anno undecimo Traiani, tamen cum addit, ſub conſulatu Attici & Marcelli, & ipſe erat; nam prædicti Marcelli conſulatus anno ſeptimo Traiani faſtis adſcribitur, undecimo autem eius Imperatoris anno Gallus & Bradua adierunt conſulatum. Martyrium ſancti Ignatij deſcripſit ex antiquioribus monumentis Metaphraſtes. porro Ignatij effigiem ipſę eius epiſtolæ uiuam ac germanam exprimēt quæ omnium ſanctorum patrum, & ſacrorum conciliorum auctoritate probantur. Reperimus inter

uetuſta

vetuſta monumenta Vaticanæ bibliothecæ per breuem ſermonem S. Heronis eiuſdem S. Ignatij diſcipuli ac ſucceſſoris, quo etiam enixius eũdem interpellat, ut quem in fide erudierat, protegere ſuis precibus non deſineret. Intexuimus eum in Annalibus eccleſiaſticis: prolixiores nimis fuiſſemus, ſi hic exſcribere, uel præclara omnia de Ignatio patrum elogia recéſere uoluiſſemus. De translatione corporis eius iterum facta, ſuo loco inferius, hic autem de ſucceſſione ipſius modò reſtat ſoluenda ambiguitas, quæ ſequitur.

b Qui tertius poſt beatum Apoſt. Petrum Antiochenam rexit eccleſiam.] Primus etenim Petrus, ſecũdus Euodius, tertius Ignatius eſt ſubſtitutus eps Antiochenus; Id etenim nõ obſcurè Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3. c. 16. & S. Hieron. libr. de ſcript. eccleſ. in Ignatio, & alij hos ſecuti profitentur: quod ipſe Ignatius abſq; ulla ambiguitate teſtari uidetur in epiſt. 12. ad Antiochenos, cum ait: Mementote Euodij beatiſſimi patris ueſtri, q primus poſt Apoſtolos gubernacula eccleſiæ veſtræ ſortitus eſt. Hęc cum ita ſe habeât, quid eſt q S. Ioannes Chryſoſtomus, eiuſdem eccleſiæ olim presbyter in præclara illa oratione, quam habuit de trãslatione corporis eius Roma Antiochiam, abſq; ulla hæſitatione aſſeuerat, Ignatium immediatè ſucceſſiſſe Petro? quod & confirmare uidetur Felix Rom. Pontifex in epiſtola, quam ſcripſit ad Zenonem Imp. quæ recitatur in Quinta ſynodo Conſtantinop. act. 1. ubi ait, S. Ignatiũ dextera Petri fuiſſe ordinatum epiſcopũ eccleſiæ Antiochenę. Inſuper & Theodoret' in Immutabili dialog. 1. hæc ait: De illo enim Ignatio omnino audiſti: qui per magni Petri dexteram Pontificatũ ſuſcepit, &c. Quid ad hæc dicimus? Non aliud ſanè, niſi quod coniectura nobis perſuademus; ut ſicut olim Clemens Romanus, quãuis ordinatus à Petro, ceſſit tamẽ Lino, & Cleto; ſic & Ignatius Euodio locum dare uoluerit. Nec uero inanis hęc cuiquam eſſe fictio uideatur: nam ex libris Conſtitutionum Clementis, quas non omnino deſpexiſſe uiſi ſunt Patres, hæc quæ dicimus, ſatis probari poſſunt: in libro enim ſeptimo cap. 46. duæ dicuntur electi eſſe Antiochiæ epiſcopi, Ignatius à Paulo, & Euodius à Petro. Nec hoc quidem adeò mirandum: nam propter exortum ibi diſſidium, alterum ijs qui ex Gentibus ad Chriſtum veniſſent, alterum uerò ijs qui ex Circunciſione crediediſſent epm præfici oportuit, quod optimè ex ijs cõijcere licet, quæ S. Paulus ſcribit ad Galatas cap. 2. Compoſita autem diſſenſione, cum in unum lapidem angularem Iudæi ſimul & Gentiles conueniſſent, non ultra duobus, ſed uno tantum epiſcopò opus erat ſicque Ignatius ceſſit Euodio, atque ita in ſerie epiſcoporum Antiochenorum, primo loco Petrus, ſecundo Euodius, tertio uero poneretur Ignatius, quia iterum ſedit poſt Euodium. Puto tamen irrepſiſſe errorem in citatum locum Clementis; dum Euodius à Petro, & Ignatius à Paulo dicantur ſubſtituti epiſcopi, cum potius ſecundum prædictorum auctoritatem, Petrus Ignatium ordinauerit. Vtcunque ſit, optima ratione Ignatius, & ſecundus, & tertius dici poteſt epiſcopus Antiochenus; ſecundus nimirum, quia ab Apoſtolo ordinatus, eius loco ſedit: tertius quia ea ratione qua diximus, cedens Euodio, poſt ipſum iterum ſedit.

c Dãnatus ad beſtias.] Quòd Chriſtianos frequenter reperias damnatos ad beſtias, id ea de cauſa contigiſſe putamus, quòd eiuſmodi ſupplicium uilioribus in primis perſonis à legibus irrogabatur, ut l. 3. ff. ad leg. Corn. de ſicar. Cumque Chriſtiani apud Gentiles talis eſſent æſtimationis, ut habes pluribus apud Tertulliã. in apolog. idcirco frequens erat illa aduerſus eos uulgi conclamatio: CHRISTIANI AD LEONEM, id ipſe in apologet. vel ſic: CHRISTIANI AD BESTIAS, ita idem in exhortat. ad caſtitat. Nec quis putet aduerſus uulgares perſonas tãtummodo ſic à Gentilibus conclamatum, ſed & aduerſus epiſcopos: unde Cyprianus in epiſt. 55. ad Cornelium Papam hæc de ſe ipſo: Toties ad Leonem petitus in Circo eadem de eodem Cypriano Pontius diac. in uita ipſius; ut ſcias ea uerba Cypriani in dicta epiſtola, non ad Cornelium, uel alium eſſe referenda, ſed ad ipſum, ab eo de ſe ipſo dicta. & paulo poſt item: Clamore popularium ad Leonem denuo poſtulatus in Circo, &c. ſunt de his alia innumera ferè exempla.

d Pionij.] De eodem Beda hac die, ac cæteri Latinorum, Græci autem, ut apparet ex Menologio, agunt undecima Martij. Smyrnenſis eccleſia tam ipſius, quàm ſociorũ præclare certamen conſcripſit, extat eius epiſtola apud Euſebiũ hiſt. lib. 4. cap. 14. in fin. licet ille Polycarpo in primis intẽtus, perpauca habeat de Pionio, fuſius de eo dixerat in lib. de martyr. qui non uidetur extare. Putarunt tamen aliqui, ea quæ per Metaphraſtem ex antiquioribus monumentis ſunt exſcripta, ad xij. diẽ Martij, quæ & Latinè reddita habet Lipom. tom. 7. & Sur. recitat tom. 1. eadem ex illis Euſebij ſcriptionibus prouenire. Verum illum eam hiſtoriam aliunde traxiſſe, uel ex eo facilè conijcitur, quòd cùm Pionium ſub Marco Aurelio & Lucio Vero paſſum eſſe ex eadem epiſtola Euſebius atteſtetur, Metaphraſtes autem, præter omnẽ ueritatem. ſub Decio Imperatore, eodemque vna cũ Grato conſ. eum martyrio coronatum ſcribit. Agens iterum exactius de tempore martyrij Polycarpi & Pionij Euſebius in chronico, eos anno ſeptimo prædictorum Auguſtorum martyrio uita functos affirmat, Lucio Vero quartùm & Quadrato conſſ. numeratur is annus Domini à recentioribus chronographis 168. Præterea perijſſe uiſus eſt iã longè ante Metaphraſtis tempora liber ille Euſebij de martyrio, ſeu de martyribus: nam

magna

magna diligentia perquiſitus ab Eulogio epiſcopo Alexandrino, nec in Oriente, nec in Occidente potuit reperiri, ut conſtat ex Gregorij Papæ epiſtola ad prædictum Eulogium in regiſtr. lib. 7. epiſt. 29. Indict. 1. Eadem de Pionio apud Nicephor. hiſt. lib. 3. c. 36. & alios.

e Seueri epiſcopi.] Beda etiã de eo hac die, tabulæq; Rauennates. De Seueri ſucceſſione ambigua nimis & incerta ſcripta reperiuntur. Nam primùm in actis ipſius, quę Sur. recitat tom. j. habet, cum uixiſſe eodem tẽpore, quo Geminianus epiſcopus Mutinẽſis. Rurſus autem Hieron. Rub. qui ſcripſit res eccleſiæ Rauẽnatis, agens lib. 2. de obitu Seueri confutat illam hiſtoriam de Seuero & Geminiano, at uerò ſcribens de eiuſdem Seueri ordinatione, creatum dicit epm temporibus Aureliani Imperatoris, cùm Gaius Pontifex Romanæ præeſſet eccleſię: quod quidem nullatenus mihi probatur; nam reperitur Seuerus eps Rauẽnas interfuiſſe atq; ſubſcripſiſſe concilio Sardicenſi, habito Rufino & Euſebio conſſ. ut indicant eius ſynodi acta, & Athanaſius in Apologia 2. ubi etiã recẽſentur nomina epiſcoporum, qui illi ſynodo interfuerũt. Porrò ſi dixerimus Seuerum ordinatum temporibus Aureliani Imp. & Gaij Pontificis, ſediſſeque uſq; ad Sardicenſe concilium; neceſſe eſſet affirmare eũdem uixiſſe in epiſcopatu annos ad minus ſexaginta quatuor: nã Gaius Papa ſub Aureliano creatur, anno Chriſti 283. concilium autem Sardicenſe celebratum eſt an. 347. qui quidem annorũ numerus diuturnus uidetur. cùm preſertim grauiſſimarum eccleſiæ perſecutionum tempora annis illis includantur. Rurſus autem non ſatis uideo, quonam pacto idem auctor ſub eiuſdem Aureliani temporibus eundem Seuerum ſcribit ſucceſſiſſe Marcellino, ſi paulò ante concilium Sardicenſe ſedebat Agapitus: id etenim non hic, uel ille abſq; auctore ſcriptus codex, ſed ſynodica acta teſtantur; nam concilio Romano habito anno quarto Conſtantij & Conſtantis Auguſtorum ſub Iulio Papa, inter alios epiſcopos Agapitus Rauẽnas legitur interfuiſſe: poſt uerò ſeptẽ annos ab eo tẽpore celebratum eſt concilium Sardicenſe, cui reperitur (ut diximus) interfuiſſe ac ſubſcripſiſſe Seuerus Rauẽnas epiſcop9, de quo agimus. Ex his itaq; quo tẽpore Seuerus ſedere cœperit, cui ve ſucceſſerit, ſatis compertũ habetur. hęcq; licet ſynodicis actis ſatis certa habeantur, aliquid adhuc tamen firmitatis nanciſcũtur ex ea uita Seueri, quam Mõbrit. recitat tom. 2. ubi exactè ponitur tempus creationis Seueri, Cõſtantio quartùm & Conſtante tertiùm conſſ. quorum conſulatum ponit Caſſiodorus ante Amãtiũ & Albinum conſules, cum prędicti Auguſti agerent in Imperio annum octauum, licet alibi ponatur idem conſulatus Conſtantij & Cõſtantis, poſt prędictorũ Amantij & Albini cõſulatum, qui eſt annus decimus eorũdem Auguſtorum, ante cõcilij Sardicẽſe anno uno, quod vndecimo ipſorum anno eſt celebratum. Si itaq; adhuc cõtenderint, Seuerum ſucceſſiſſe Marcellino, dicãt neceſſe eſt, alium ab iſto illũ fuiſſe Seuerum, uel poſt Agapitum alium ſediſſe Marcellinum, quod nec ipſi admittunt. de his ſatis. De eodem S. Seuero extat ſermo Petri Damiani. De translatione reliquiarum eius, ac uxoris Vincentiæ, & filiæ Innocentię Maguntiam, ſcribit Sigeb. in chron. an. Domini 824.

f Pauli epiſc.] Agunt etiam de ipſo Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. cap. 71. & alij. In tabulis epiſcoporum Trecenſium ponitur hic trigeſimus quartus, habes eas apud Democ. de ſacrific. Miſſæ.

g Ephrem.] De eodem hic Beda & alij, Græci autem 28. Ianuarij, ut apparet ex Menologio. Huius celebris ſanctitas & eruditio non tantum Syris, atq; Meſopotamis, penes quos uixit, fuit cõſpicua, ſed fines ſuos egreſſa, longè lateq; diffuſa, tũ Græcis, tum Latinis optimè nota atque perſpecta euaſit, tantæq; eum exiſtimationis eſſe habitũ, & ad tantam ueniſſe claritudinem ſcribit S. Hiero. ut poſt lectionem ſcripturarum publicè in nõnullis eccleſijs eius ſcripta recitarẽtur. Huius primordia ſi quis repetat, unde eum magis admiretur, inueniet. Niſibi enim natus (ut ſcribit Sozom. hiſt. lib. 3. c. 15.) admirabilis illius Iacobi epiſcopi fuit alumnus, eruditionis diſcipulus, & ſanctitatis hęres. Habuit de eo egregium encomium S. Gregorius Nyſſen. quod recitat Lipom. tom. 2. Symeon Metaph. ex antiquis monumentis deſcripſit eius acta. Mentio habetur de ipſo in uita S. Baſilij, quæ fertur nomine Amphilochij; itemq; in uita Abrahę eremitę, ſed nullibi mea ſententia felicius, q̃ in ſuis ipſius ſcriptis, tum doctrinæ, tum ſanctitatis elucet eius imago. S. Hieronymus de ipſo agẽs in libr. de ſcrip. eccleſ. eum ex hac uita deceſſiſſe ſcribit ſub Valente Imp. quando prẹclarum illũ ſcripſit commentarium, qui dicitur, Teſtamentũ Ephrem. habet eum Lipom. tom. 3. & Sur. tom. 1. quo inter alia Vitalianos hæreticos cauendos monet, iſti à Vitale Antiocheno ſunt dicti: cuius meminit ſanctus Hieron. ſcribens ad Damaſum: porrò Vitaliani Apollinarianis manus dederunt, ultimis eiuſdem Valentis temporibus. Conſtat Ephrem reliquiſſe poſt ſe complures diſcipulos doctrinæ & ſanctitatis alumnos, præter Paulinũ, quem ſcribit Gennad. de uir. illuſt. c. 3. primatus amore lapſum eſſe in hæreſim, reclamante licet ac reſiſtente magiſtro. Eſt uerò de hoc quod gratulemur ętati noſtrę: ſiquidem eruditus uir Gerardus Voſſius Belga, quo cum magna mihi intercedit familiaritas, ſcripta ſancti Ephrem ſumma cũ diligentia perquiſita, & ex præcipuis Italiæ bibliothecis collecta, Latinitati daturus eſt: reddetque noſtris tempor bus Syrum theologum Latinè loquentem, cui Græcè dicendi S. Baſilius olim tribuiſſe facultatem traditur.

E b Brigidæ

h Brigidæ virginis.] De eadem item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur quædam eius acta apud Sur. tom. 1. Verùm longè prolixiora legi in vet. cod. man. ſcrip. monaſterij S. Cęciliæ trans Tiberim viginti quatuor diſtincta capitibus, ſcripta à quodam nomine Cogitoſo. Incipit: Me cogitis fratres &c. habet de eadem in fine verſus quoſdã. De tempore obitus eius Marianus Scotus ſcribit in chron. clauſiſſe diem extremum anno tertio Iuſtini ſenioris Imp. eſt is annus à Chriſto, ſecũdum recentiores chron. 521. Sigebertus autẽ in chron. diem obijſſe ſcribit anno Domini 518.

xxviij E Quarto nonas Februarij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

PVRIFICATIO [a] beatæ Mariæ uirginis, quæ à Græcis Hypapante Domini appellatur. Romæ uia Salaria paſſio ſancti Aproniani [b] commentarienſis, qui adhuc gentilis, cum ſanctum Siſinium è carcere educeret, ut Laodicio præfecto præſentaret, uocemque è cœlo factam audiret, Venite benedicti patris mei, percipite regnum, quod uobis paratum eſt a conſtitutione mundi; credens baptizatur, & poſtea in confeſſione Domini finem uitæ capitali ſententia accepit. Item Romæ ſanctorum martyrum Fortunati, [c] Feliciani, Firmi, & Candidi. Cæſareæ in Palæſtina ſancti Cornelij [d] Centurionis, quem beatus Petrus Apoſtolus baptizauit, & apud præfatam urbem epiſcopali honore ſublimauit. Aurelianis ſancti Floſculi [e] epiſcopi. Cantuariæ in Anglia natalis ſancti Laurentij [f] epiſcopi, qui poſt ſanctum Auguſtinum eam eccleſiam gubernauit, & Regem ipſum ad fidem conuertit.

FEBRVARII. 2.

PVRIFICATIO.] De eadẽ ſolẽnitate Beda, ac cęteri Latinorũ, Græci etiam hac die, vt conſtat ex Menologio & nouel. conſtit. Emmanuelis Imp. de ferijs. In vetuſtis codicibus inuenimus multifariam appellatam eſſe eius diei celebritatem: nimirum dici feſtum Symeonis & Annæ, Præſentationis, Occurſus, & quod vſu receptum magis eſt, Purificatio, à Græcis autem Hypapante, ſeu Hypante ὑπαπαντὴ vel ὑπάντη eſt enim ἀπαντᾶν obuiam ire officij gratia, & occurrere, quo verbo vtitur eccleſia, & rem quoque ipſam ſatis explicat in Inuitatorio nocturni officij, cùm ait: Ecce venit ad templum ſanctum ſuum dominator Dominus: Gaude & lætare Sion, occurrens Deo tuo. Humilis autem occurſus adhuc magis exprimitur voce ὑπαπάντη Sub Iuſtiniano Impe. ſolemnitatem hanc Conſtantinopoli celebrari cœptam eſſe, tam Græci, quàm Latini teſtantur auctores, Niceph. hiſto. lib. 17. cap. 28. Paulus diac. ſeu potius (vt aliàs diximus) Ioannes diac. in hiſt. miſcel. anno 15. Iuſtiniani Impe. licet Georg. Cedren. in comp. anno 9. Iuſtini Imp. ſub eodem Iuſtino ſeniore Impe. eandem celebritatem inſtitutam fuiſſe dicat. Sigeb. in chron. anno Chriſti 542. occaſionem huius diei celebrandę declarat his verbis: Conſtantinopoli, mortalitate magna inſurgente, ſtatuta eſt ſolemnitas Beatæ Mariæ, quæ Græce ὑπαπάντη, ideſt obuiatio dicitur &c. Eſt qui putet nullam Nicephoro tribuendam eſſe fidem de tempore ſolemnitatis huius, ea potiſſimum ratione perſuaſus, ꝙ dicat reperiri, tum Gregorij Nazianzeni, tum aliorum patrum homilias in eadem ſolemnitate dictas; affirmans homiliam S. Gregorij Nazianzeni tam celebrem, inſcriptã, Ad ſancta lumina, in huiuſmodi feſto die Occurſus Domini eſſe habitã: at verò eam die Epiphanię, quo etiam Græci celebrare conſueuerunt Chriſti baptiſmũ, habitam eſſe, ſuperius dum egimus de Epiphania Domini, apertè demonſtrauimus. Ego ſanè illud aſſeuerare non dubito, nullum vel Latinorum vel Græcorum patrũ, qui ante Iuſtinianum Imp. vixerunt,

runt, ſermonē in feſto die Occurſus Domini ſcriptum reliquiſſe: niſi quis accipiat patrum cōmentarios in ſecundum caput Lucæ Euang. quo rei geſtę hiſtoria enarratur, quę vel ab illis explicata eſt in ſuis ipſorum commentarijs, vel certè de ea ad populum uerba fecerunt, vt apud Latinos S. Auguſt. feciſſe videtur, qui in ſermone quodam habito in die Natalis Domini multa de Symeone Domino occurrente recenſet: eſt hic ſermo de temp. 13. quem laudabiliter Dei eccleſia huic aptauit ſolemnitati: eiuſmodi generis ferè ſunt homilię patrum, quas Surius deſcripſit to. 1. ſed aliud prorſus eſt Chriſti Domini facta laudibus pręedicare, aliud eorum cauſa feſtos dies indicere & celebrare. Cōſtat autem Gelaſium Romanum Pontificē, qui annis triginta ante Iuſtiniani tēpora Romanę eccleſię præfuit, huius diei celebrandę in Occidētali eccleſia aperuiſſe viam; dum Lupercalia, menſe Februario agi ſolita (vt ſcribit Varro libr. 5. de ling. Lat.) Romæ ad ea tempora permanētia legibus eccleſiaſticis abrogauit. Extat eiuſdem Pontificis de ea re eruditiſſimus commentarius aduerſus Andromachum ſenatorē ac cęteros Romanorum ſtudioſos Lupercalium. habemus illū manuſcriptum in noſtra bibliotheca, quem & exſcripſimus integrū in Annalib. eccleſ. eſt eius exordiū: Sedent quidam in domibus ſuis neſcientes neque quæ loquantur &c. Iure itaq; opinamur, abrogatis Lupercalibus, Romæ (ſicut in multis accidit) eiuſmodi fuiſſe ſolemnitatem introductam, quā paulo poſt, Iuſtiniani temporib. (vt vidimus) Orientalis eccleſia ea occaſione recepit. Miſſa ea die dici ſolita, in ſacramentario S. Gregorij, quod man. ſcrip. legimus in Vaticano, inſcribitur: AD COLLECTAM. eo quòd eleemoſynæ publicè colligerentur, quas indici conſueuiſſe ab ipſo Rom. Pont. indicant ſermones quinque S. Leonis Papæ de collectis habiti, in quorum tertio, alludēs idem Pontifex ad prędictas Gentilium ſuperſtitiones ea die magis magiſque exerceri ſolitas, ait: Quoties cęcitas paganorū in ſuperſtitionibus ſuis eſt intentior, tunc præcipuè populus Dei orationibus & operib. pietatis inſtaret, &c. Addidit huic ſolemnitati Sergius Papa (vt habet Ordo Rom.) Litanias ſic inſtitutas, vt exeunte clero cū populo ab eccleſiā S. Hadriani, procederet cū cęteris ad talem vſum benedictis ad baſilicam S. Mariæ Maioris. Nec quis putet eundem etiam cereorum vſum ab eodē Sergio eſſe inſtitutū: nā S. Eligius epiſcopus Nouiomēſis, qui ante Sergij tēpora vixit, obijt; (vt ſcribit Sigeb. in chron.) anno Domini 665. in ſermone, quē in ea ſolēnitate habuit, pluribus diſſerit de eo myſterio cereorum. Porrò ante Chriſti aduentū cereorum in ſingulos diſtributio à Gentilib. fieri conſueuit in Saturnalibus, quæ agebātur mēſe Decēbris, vt tradit Macrob. lib. 1. Satur. Putamus (ſicut & de multis alijs cōtigit) vſum illum ſuperſtitionis Gentilium ſaceris ritibus expiatum, ac ſacroſanctum redditum, in Dei eccleſiam eſſe laudabiliter introductum. Olim autem (vt auctor eſt Beda lib. de temp. ratione ca. 10.) non tantùm in celebritate Purificationis beatiſſimæ virginis; ſed & in cæteris eiuſdem Dei genitricis feſtiuitatibus eiuſmodi diſtributio cereorū fieri conſueuit. reddimus verba eius, quò hæc certiora habeantur. ſunt hæc ipſa: Sed hāc luſtrandi conſuetudinem bene mutauit Chriſtiana religio, cùm in menſe eodem, die S. Mariæ plebs vniuerſa cum ſacerdotibus ac miniſtris, hymnis modulatæ vocis per Eccleſias, perq; congrua Vrbis loca procedit, datosq; à Pontifice cunctis cereos in manibus geſtat ardētes: & augeſcente bona cōſuetudine, idipſum in cæteris quoq; eiuſdē beatæ matris & perpetuæ virginis feſtiuitatibus agere didicit, &c. hęc Beda. Scripſit de eadē celebritate ſermonē Aurhbertus abb. Caſinēſis, alium itē S. Bruno eps Signiæ, vt teſtat Petrus diac. lib. de vir. illuſtr. mon. Caſin. c. 13. & 34. extāt pterea de eadē re tres ſermones S. Bernardi, totidēq; Abſalonis abb. & ſex Guerrici abb. Agūt de eiuſdē ſolēnitatis myſterio Albin. de diuin. offic. Amal. lib. 3. c. 43. Microlog. c. 48. Rupert. abb. de diuin. offic. lib. 3. c. 25. & alij oēs, qui de eiuſmodi ſacris eccleſiæ functionib. libros ſcripſerunt: cōciliū Mogūtinum, quod celebratū eſt ſub Carolo Magno, eiuſdē ſolemnitatis meminit c. 36. itemq; capitul. regum Frāc. lib. 1. c. 164. lib. 2. c. 35. & lib. 6. ca. 186.

b Aproniani.] De eodem hic Beda, Vſuardus, Ado & alij. Habentur eius res geſtę adnexæ actis S. Marcelli Papę, quæ recitat Sur. tom. 1. Cōmentarienſis hic fuiſſe dicitur. Erat Commentarienſis carcerum cuſtos, qui in commentariolo cōiectos in carcerem ſcribere ſolitus erat: de quo ordine tam militię palatinę, quam caſtrenſis vide, quę inferius notata habentur die 27. Martij.

c Fortunati & Felicis.] Agit de his etiam Vſuardus, aſſentiunturque vet. man. ſcrip.

d Cornelij cētur.] De eodem Beda ac cæteri Latinorū hac die, Græci aūt in Menologio ad 13. Septēbris. De functione aūt epiſcopatus eccleſiæ Cæſarīēſis de quo hìc agitur, mētio habetur ēt apud Clemen. conſti. lib. 7. c. 46. licet Metaph. ſerm. in natali Apoſtolorū 29. Iunij dicat Cornelium factum eſſe epiſcopū Ilij, ſed id nullius auctoritate probatur. Acta Cornelij ex vetuſtiorib. monumentis deſcripſit Metaphraſtes ad 13. Septemb. Quòd ſpectat ad ſedē Cæſarīēſem, ea occaſione, ꝙ ex cōuerſione Cornelij (Deo monēte) illic primùm apertū eſt oſtiū fidei Gentib. meruit ſingulari prærogatiua exaltari, vt nō Hieroſolymitana, ſed ipſa fieret metropolis Paleſtinæ: quod non tantum cōſtat ex cōcilij Nicęni c. 7. ſed ēt auctoritate S. Hieron. epiſt. 61. ad Pammach. & ex actis Porphyrij Gazēſis epiſcopi, quæ recitat ex Marco diac. Metaph. die 26. Februarij. Iuuenalem Hieroſolymitanæ ſedis epiſcopū hęc iura mutare conatū S. Leo

Papa repreſſit epiſt.62. Non omittimus, ꝙ adhuc ætate Sancti Hieronymi, Cæſariæ domus Cornelij centurionis in eccleſiam iam mutata, ſuperſtes erat: quam pietatis ergò S Paula Roma veniens Hieroſolymam, in itinere inuiſit, vt idem ſcribit Hieron.epiſt.27.

e Floſculi epiſcopi.] De quo etiam hac die Vſuardus, Ado, & alij, Petrus in catal.lib.11.c.47. In tabulis epiſcoporum Aurelianenſis eccleſiæ, quas deſcripſit Democ. de ſacr. Miſſæ. hic ponitur decimus tertius eius ciuitatis epiſcopus, Proſperi ſucceſſor, ad quem extat epiſtola Sidonij Appollinaris 15.lib.9.

f Laurentij epiſcopi.] Huius egregia facta proſecutus eſt Beda in hiſtoria de geſt. Angl. lib.2.c. 4.6.& 7.vbi, hac illum die ex vita migraſſe, teſtatur. Narratur aũt in catal.ſcriptorũ Britanniæ, ſcriptam fuiſſe vitam eius à Gothzelino monacho S. Bertini. Agit de eodem Trith.de vir.illuſtr.ord.S. Benedic.lib.4.c.49.claruit circa an.Domini 620.

xxvij F Tertio Nonas Februarij. Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4

SEBASTAE in Armenia paſſio ſancti Blaſij [a] epiſcopi & martyris, qui multorum patrator miraculorum, ſub Agricolao præſide poſt diutinam cæſionem, atque in ligno ſuſpenſionem, ubi ferreis pectinibus carnes eius diruptæ ſunt, poſt teterrimum carcerem, & in lacũ demerſionem, unde ſaluus exiuit, iubẽte eodem iudice una cum duobus pueris capite truncatur. Ante eum uerò ſeptem mulieres, quæ guttas ſanguinis eius defluentes, dum torqueretur, colligebant, deprehenſæ quòd eſſent Chriſtianæ, poſt dira tormenta gladio percuſſæ ſunt. In Africa ſancti Celerini [b] diaconi, qui decem & nouem dies cuſtodia carceris ſeptus, in neruo [c] & ferro, uarijſque pœnis glorioſus fuit Chriſti confeſſor: & dum inexpugnabili firmitate certaminis ſui aduerſarium uicit, uincendi cæteris uiam fecit. Item ſanctorum martyrum Laurentini [d] eius patrui, Ignatij auunculi, & Celerinæ [e] auiæ, qui antea martyrio coronati fuerant: de quorum omnium glorioſis laudibus extat beati Cypriani epiſtola. Ibidem ſanctorum martyrum Felicis, [f] Symphronij, Hippolyti, & ſociorum. In opido Vapingo ſanctorum Trigidis [g] & Remedij Epiſcoporum. Lugduni ſanctorum Lupicini [h] & Felicis itidem epiſcoporum. Eodem die ſancti Anſcharij [i] Bremenſis epiſcopi, qui Sueuos & Danos ad fidem Chriſti conuertit.

FEBRVARII. 3.

a BLASII epiſco.] Agunt de eodem hac die Beda & alij, Græci autem vndecima huius menſis. Huius martyrij ac ſociorũ eius acta Metaphraſtes paraphraſticè proſecutus eſt: quæ etiam deſcripſit Lipom. Tom.5.& Sur. Tom. 1. Habemus eorundem Latina exemplaria peruetuſta, quæ in quibuſdam eccleſijs legi conſueuerunt, quibus ipſorum res geſtæ fuſius explicantur: tempuſque perſecutionis deſcribitur, videlicet ſub Diocletiano Imper. quod quidem in Metaphraſte deſideratur. Mombri.prçterea recitat eorundem acta tom.1.& alij plerique. Mentio habetur de eodem S. Blaſio epiſcopo in actis ſanctorum martyrum Euſtratij, Auxentij, & ſociorum in fine. habes ea ex Metaphraſte apud Sur.Tom.6.

b Celerini.] De eodẽ Beda, ac cæteri Latinorũ hac die. Plutibus de ipſo Cyprianus epiſt.16.23. & 34. Cenſetur hic idem Celerinus cum eo, de quo ſcribit Cornelius Papa ad Fabium Antiochenum

num epiſcopum extat epiſtola apud Euſebium hiſt.libr.6.c.35. ubi eum pręclaro hoc ornat elogio: Celerinus uir, qui Dei clementia adiutus, omnia tormentorum genera maxima tolerantia pertulerat, & corporis imbecillitate ui ac robore fidei confirmata, ſtrenuè ac uiriliter de aduerſario victoriam reportauerat &c. erat hic.n. optimè notus Cornelio Papæ: nam ei Cyprianus ad ipſum dabat Romam litteras, ut cōſtat ex libro de Rom. Pontific. in Cornelio, & ex Cyprian. epiſto. 16. Fungebatur etenim Celerinus apud Cyprianum munere tabellarij, uel potius dicam legati. Moris.n. erat, cum epiſcopus ad epiſcopum ſcriberet, non cuilibet ignoto homini litteras credere, ſed tantùm alicui eccleſiæ miniſtro, cuius fides & probitas eſſet in omnibus explorata. Huius quidem rei cùm innumera exempla ſuppetant, ſatis ſit allegare teſtimonium eiuſdem Cypriani in epiſtola 24. cum ait: Vrgente cauſa, Clero in Vrbe conſiſtenti litteras me miſiſſe ſciatis: & quoniam oportuit me per clericos ſcribere (ſcio autem aliquos noſtros plurimos abſentes eſſe, paucos uerò, qui illic ſunt, uix ad miniſterium quotidiani operis ſufficere) neceſſe fuit nouos aliquos conſtituere, qui mitterentur. Feciſſe me autem ſciatis lectorem Saturum, & hypodiaconum Optatum cōfeſſorem &c. Extat egregia huius Celerini epiſtola ad Lucianum apud Cyprian. 21. edit. Pamel. rurſus alia Luciani ad ipſum ſcripta 22.

c In neruo.] Eſt neruus ferreum uinculū, quo pedes impedirentur, quo etiam & ceruices implicarentur, ut Feſtus eſt auctor: ſunt de his apud Plautum nonnulla exempla. item & Iſidorus lib. 9. origin. Neruus eſt (inquit) uinculū ferreum, quo pedes uel ceruices impediūtur. eſt de neruo apud Gellium lib. 11. cap. vlt. feſtiua Catonis ſententia, qua dicere ſolebat: Priuatorum fures in neruo & compedibus ętatem agunt: publici in auro & purpura niſuntur.

d Laurentini & ſociorum.] De his etiam Beda ac cæteri. Horum meminit S. Cyprianus epiſtola 34. aitque, ſe horum annuam agere commemorationem, ſicut & cæterorum martyrum. ſunt hæc eius uerba: Sacrificia pro eis ſemper (ut meminiſtis) offerimus, quoties martyrum paſſiones & dies anniuerſaria commemoratione celebramus.

e Celerinæ auiæ.] Erat in Africa illuſtris memoria S. Celerinæ, de cuius baſilica habetur mentio in titulo ſermonis 236. S. Auguſt. de temp.

f Felicis & ſoc.] Reſtituti ſunt hi omnes ex uetuſtiſſimo cod man.ſcrip. monaſterij ſancti Cyriaci in Thermis.

g Tigidis & Remedij epiſcoporum.] Agit de his Vſuardus etiam, aſtipulantur uet. man.ſcrip.

h Lupicini & Felicis epiſcoporum.] Beda de Lupicino tantùm, de quo etiā Vuandelbertus. Ponitur hic Lugdunenſis eccleſiæ epiſcopus 24. uel 28. ſecundum diuerſas tabulas, quas deſcripſit Democh. Felix autem cùm in illis non inueniatur, alterius ciuitatis epiſcopus exiſtimatur.

i Anſcharij epiſcopi] Scripſit eius inſignia facta Rempertus eius diſcipulus, ac in eandem ſedē epiſcopus ſucceſſor. Plura etiam de eo habentur in uita eiuſdem Remperti, quā habet Sur. tom. 1. die 4. Februar. itē Albert. Crant. in hiſt. eccleſ. Saxon. libr. 20. & in Sax. libr. 2. c. 25. & 29. & Trithe. de uir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 4. c. 84. Ordinatus hic fuit epiſcopus Bremenſis anno à Chriſto domino 833. tēporibus Gregorij quarti Rom. Pont. qui ad eundem miſit pallium; & (ut Trithemius ait) à Sergio Papa ſecundo in Archiepiſcopum ſublimatus eſt Bremenſis eccleſiæ, cùm antea Hamburgenſis fuiſſet conſecratus epiſcopus.

4 Pridie Nonas Februarij. Luna. C xxv. 25.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ROMAE ſancti Eutychij [a] martyris, qui illuſtre martyrium conſummauit, ſepultuſque eſt in cœmeterio Calliſti: cuius ſepulchrum ſanctus Damaſus Papa uerſibus exornauit. Foro Sēpronij ſanctorum martyrum Aquili, [b] Gemini, Gelaſij, Magni, & Donati. Thumis in Aegypto paſſio beati Philææ [c] eiuſdem ciuitatis epiſcopi, & Philoromi tribuni militum, qui in perſecutione Diocletiani cum a cognatis & amicis ſuaderi non poſſent ut ſibi parcerent, ambo datis ceruicibus palmas a Do-

mino meruerunt: cum quibus etiam innumera multitudo fidelium ex eadem urbe, paſtoris ſui ſequens exemplum, martyrio coronata eſt. Eodem die ſancti Remberti [d] Bremenſis epiſcopi. Trecis ſancti Auentini [e] confeſſoris. Peluſij in Aegypto ſancti Iſidori [f] monachi, meritis & doctrina conſpicui. Eodem die Gilberti [g] confeſſoris.

FEBRVARII. 4.

a EVTYCHII.] Reſtitutus eſt ex antiquis monumentis. Huius cùm ácta exciderint, libuit ſaltem eius epitaphium, cuius hic habetur mentio, à Damaſo Papa ſcriptum, recitare, quo martyrij eius cognitio habeatur, extat inciſum in tabula marmorea in eccleſia ſancti Sebaſtiani ad cœmeterium Calliſti, uia Appia. eſt huiuſmodi.

Eutychius martyr crudelia iuſſa tyranni,
Carnificumq; vias pariter tunc mille nocendi
Vincere quòd potuit, monſtrantis gloria Chriſti;
Carceris inluuiem ſequitur noua pęna per artus,
Teſtarum fragmenta parant, ne ſomnus adiret.
Bis ſex tranſiuere dies, alimenta negantur.
Mittitur in barathrum ſanctus, lauat omnia ſanguis
Vulnera quæ intulerat mortis metuenda poteſtas.
Nocte ſoporifera turbant inſomnia mentem.
Oſtendit latebra inſontis quæ membra teneret.
Quæritur, inuentus colitur, fouet, omnia præſtat.
Expreſsit Damaſus meritũ; uenerare ſepulchrũ.

Corpus ſancti Eutychij è dicto cœmeterio Calliſti translatum eſt ad baſilicam ſancti Laurentij, in Damaſo dictam, ad Theatrum Pompeij.

b Aquilini & ſoc.] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, & uet. man. ſcrip. ex quibus in ueriorē lectionem textus eſt reſtitutus, qui dicebat: Romę in Foro Sempronij &c. Nam ex Foris Romæ poſitis, quę decem & nouem numerātur, nullum ex illis Sempronij dicebatur. Cùm itaque in uetuſtioribus codicibus abſque Romę nomine ſic tantùm legeretur: In Foro Sempronij; cumque & Beda etiam ita legeret: in hunc modum eſt germana lectio reſtituta. Optime nota eſt ciuitas in Vmbria Foroſempronium dicta, cuius & meminit Plin. lib. 3. c. 14. & alij. Agit de iiſdem martyribus Vuandelbertus in ephemeridis, & Petrus in catal. lib. 3. cap. 82.

c Philæę & Philor.] Beda item hac die, ac cæteri omnes. Porò martyrij acta Philææ & Philoromi ſcribit Euſeb. hiſt. libr. 8. c. 10. & 11. Paſſi ſunt hi anno primo perſecutionis Diocletiani Imper. ut idem auctor teſtatur libr. 8. c. 12. in fin. De iiſdem alij cõplures agunt, quos omittimus referre, cùm oēs eadē ex eodem auctore deſcripſerint.

d Remberti epiſcopi.] Huius res geſtas ex antiquis eius eccleſiæ monumentis edidit Sur. tom. 1. hac die. S. Bauo abb. Corbeienſis ſcripſit ſancti uiri inſigne miraculum, quod inuenies apud Albert. Crant. qui plura habet de Remberto in hiſt. eccleſ. Saxon. lib. 2. c. 2. 10. & 11. Succeſſit hic ſancto Anſchario, de quo pridie huius diei. Claruit ſub Ludouico Pio Imp. & eius filijs. Accepit hic pallium à Nicolao primo Romano Pont. exceſſit ex hac uita anno Domini 888. ut idem auctor teſtatur.

e Auentini.] Irrepſerat huic nomen epiſcopi, ſicut etiam apud Vſuardũ in prima editione Molani; qui in ſecunda id emendauit, auctoritate (ut apparet) Gregorij Turonenſis, qui in li. de gloria confeſſ. c. 68. non dicit ipſum fuiſſe Trecenſem epiſcopum, ſed miniſtrum ſancti Lupi Trecenſis epiſcopi: cui ueritati aſtipulantur etiam tabulæ epiſcoporum eius Eccleſiæ, quas Democ. edidit lib. de ſacrif. Miſſ. In quibus ſanè nullus eius nominis legitur Trecenſis epiſcopus.

f Iſidori.] Græci etiam de eodem hac die in Menologio. Scribit de Iſidoro Peluſiota Euagrius ſcholaſt. lib. 1. c. 15. Suida., Phorius in bibl. & Niceph. hiſt. lib. 14. c. 28. 30. & 53. Fuit hic S. Ioannis Chryſoſtomi diſcipulus, & celebris inter eccleſiaſticos ſcriptores Gręcos. Huius mille centum & quadraginta octo epiſtolas ſe uidiſſe Venetijs in bibliotheca S. Marci, teſtatur Xyſtus Senēſis: quas iam eſſe ſub pręlo audiuimus, eaſque auidius exſpectamus: perpaucę enim epiſtolę ipſius ad Cyrillum Alexādrinum epiſcopum ſcriptę; quę iam editę reperiuntur, mirum in modum deſiderium auxerunt habendi cęteras. Claruit temporibus Theodoſij iunioris, multa nobilia relinquens poſteris & ſanctitatis & ſcriptorum monumenta. Huius Iſidori eſt aurea illa ſententia prędicata in concilio 2. Nicæno, act. 1. qua dicitur: Templi nulla ratio, quod non ornatur imagine. eandem etiam S. Ioannes Damaſcenus exſcripſit libr. 3. de imaginibus.

g Gilberti, aliàs Giliberti.] Fuit is fundator nobilis monaſterij Gemblacenſis. Vuicbertum hunc uocat Sigeb. quem è uita migraſſe ait, anno Domini 962. de eodem Petrus in catal. lib. 3. c. 83.

5 Nonis Februarij. Luna. A xxiij. xxv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

CATANAE in Sicilia natalis ſanctæ Agathæ[a] uirginis & martyris, quæ temporibus Decij Imperatoris ſub Quinctiano iudice poſt alapas & carcerem, poſt equuleum & torſiones, poſt mamillarum abſciſſionem, poſt uolutationem in teſtulis & carbonibus, tandem in carcere Deum precando conſummata eſt. In Ponto commemoratio plurimorum[b] ſanctorum Martyrum, quorum alij in perſecutione Maximiani, plumbo liquenti perfuſi, alij acutis arundinibus in unguibus cruciati, ac multis horrendis tormentis uexati, ijſdemque ſæpius iteratis, palmas à Domino & coronas illuſtri paſſione meruerunt. Alexandriæ ſancti Iſidori[c] martyris, qui in perſecutione Decij à Numeriano exercitus duce pro fide Chriſti capite cæſus eſt. Viennæ beati Auiti[d] epiſcopi & confeſſoris, cuius fide, induſtria, atque admirabili doctrina ab infeſtatione Arianæ hæreſis Galliæ defenſæ ſunt. Brixinone ſanctorum epiſcoporum † Genuini[e] & Albini, quorum uita miraculis extitit glorioſa. †Ingenuini.

FEBRVARII 5.

a AGATAE.] Beda ac cęterì Latinorũ, nec nõ & Græci in Menologio de eadem agunt hàc die. Eius pręclara acta tam Latinis, quã Gręcis fuere notiſſima; ea etenim Græcis edidit Metaphraſtes, quę latina reddita habet Lipom. To. 5. & Sur. tom. 1. Ipſa autẽ Latina exemplaria reperiuntur in vetuſtis codicibus, qui vſui erant eccleſijs, quos & Paſſionaria, ſeu Sanctoralia vulgò appellabant. habemus in nõſtra bibliotheca in vno eorum eiuſdem Agathæ acta cum die & conceſſ. annotata. paſſa nimirum fertur hac die, Decio tertiùm cõſule numeratur à recentioribus chronographis hic annus à Chriſto 252. cùm Cornelius Papa Romanæ eccleſiæ præeſſet: ex quibus ſanè Beda & alij emẽdãdi ſunt, qui eã dicũt paſſam temporib. Diocletiani Imp. Scripſit pręterea de eius die natali ſacrũ hymnũ ſanctus Damaſus Papa. incipit: Martyris ecce dies &c. habetur in collectaneis poetarũ Chriſtianorũ. duo inſuper hymni ſcripti leguntur in breuiario Toletano S. Iſidori, quibus canuntur eius triũphi: meminit eiuſdem Venant. Fortun. in carm. de gaudijs, vit. ętern. & liber 8. in carm. de uirginitate; itẽq; Aldelmus in lib. de laude virginit. In Vrbe natalis eius ſolẽniter agi cõſueuit: nã in ſacramẽtario S. Gregorij ſpecialis eius diei præfatio legitur. Erat in Vrbe, & hactenus permanet celebris memoria sãctę Agathę in Suburra dicta, cuius meminit S. Gregorius ĩ regiſtro li. 3. epi. 19. quã olim ab Arianis vindicatã idem S. Gregorius catholico cultui mãcipauit, vt ipſe ſcribit li. 3. dialog. c. 30. Hadrianus Papa in epiſtola ad Carolum Magnũ Imp. de imagin. affirmat, eandẽ fuiſſe à S. Gregorio picturis ſacris ornatã, diuerſis (ut ait) hiſtorijs tam in muſiuo, quã in coloribus. Porrò illis temporib. quib. Gothorum illuſtres uiri ciuitate Romana donati, ibidẽ conſulatus, & præfecturas geſſerũt: ea eccleſia peculiari vſui Gothorũ ceſſit, quorũ Ricimer cõſularis uir potẽtiſſimus, gener Anthemij Auguſt. illũ locũ marmorũ cruſtis, & nobilibus picturis muſiuo opere intextis, quibus ſacroſanctę Saluatoris & duodecim Apoſtolorũ imagines exprimũtur, magnificẽtiſſimè ornauit. declarat id. n. vetus inſcriptio, quę ibidẽ in abſide his verbis legitur: FL. RICIMER V. I. MAGISTER VTRIVSQVE MILITIÆ PATRICIVS ET EXCONS. ORDIN. PRO VOTO SVO ADORNAVIT.

Poſt hæc autē cùm reges Gothi, ijdemq; Ariani Romę regnarent, illorũ ſacerdotes eandem ſibi, vt propriam, quaſi hæreditario iure vindicarunt, tenueruntque donec Roma & Italia pulſi ſunt.

b Plurimorum ſanctorum martyrum.] Horum certamina egregia ſummatim complexus eſt Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 24. narrans paucis illorum ſæuiſſimos cruciatus; paſſosq; refert, anno nono perſecutionis Dioclet. & Maxim. Impp.

c Iſidori mart.] Agunt de eo hac item die Græci in Menologio, paſſus traditur ſub Decio Imp. extant eius acta apud Metaphraſtem, quæ & deſcripſit Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. hac die.

d Auiti epiſc.] De eo etiã Beda, ac cęteri hac die. hic Alcimus Auitus dictus eſt: pluribus agit de ipſo Ado eiuſdem Viennenſis ſedis epiſco. in chron. an. 492. Iſidorus de vir. illuſt. c. 23. Gregor. Turonen. de geſtis Fran. lib. 2. c. 34. & alij. Interfuit Auitus, ſubſcripſitq; concilio Epaunenſi, citatur in conc. Turonen. ſecundo cano. 21. & 22. meminit eiuſdem Sidon. lib. 8. epiſt. 11. ad Lupũ. nec non Ennodius in vita ſancti Epiphanij epiſcopi Ticinenſis fuſius ſcripta. Extat eius ſepulchri epitaphium carmine ſcriptum. vbi in fine hæc leguntur ſoluta oratione: Claruit ſub Zenone & Anaſtaſio Impp. ſepultus in monaſterio ſanctorũ Petri & Pauli apud ſenatoriam Viennenſium vrbem. Extant eiuſdem egregij auctoris quinque libri carmine, quibus ſacram Geneſim verſu heroico cecinit, liber inſuper de laude caſtitatis ad Fuſcinam ſororem; necnon etiam homilia de inſtitutione Rogationũ. Habemus inſuper nobile monumentũ ſanctiſſimi viri, epiſtolam man. ſcrip. ad Hormiſdã Papã, datã tertio Kalēd. Februarij, conſule Agapito. eſt eius exordiũ: Dũ religionis ſtatui &c. itēq; eiuſdē Hormiſdę ad eundē redditam epiſtolam ſub eodē conſulatu xv. Kalēd. Mart. incipit. Qui de his, quæ ad diſciplinam catholicam pertinēt &c. intexuimus eas integras in Annalib. eccleſ. Eiuſdem nominis Auitus eps Aruernorum doctrina pariter & pietate inſignis claruit circa annos Domini 580. ſub Chilperico rege Frãc. qui vt ſcribit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 5. ca. 11. oẽs Iudęos Aruernis cõſiſtentes ſupra quingẽtos cõuertit ad fidē Chriſti: ad hũc extant duo epigrammata Venantij Fortunati lib. 3. quibus auctor immenſas eius laudes celebrat. ſępius de eo Grego. Turon. tam libro de gloria martyrum, quàm de glor. cõfeſ. meminit de eo cùm de Aruernenſi eccleſia habet ſermonem, quod frequenter accidit.

e Genuini, & Albini epiſcoporum.] Aliqui codices pro Genuino legunt Ingenuinum, cuius meminit Paul. diac. de geſtis Longob. lib. 3. c. 12. ſcripſit eius vitam Barthol. Tridentinus. de Genuino & Albino ſimul Petrus in catal. lib. 3. cap. 85. fuit prior epiſcopus Sabionenſis, qui cùm temporibus Longobardorum in exilium pulſus eſſet, ibi mortuus eſt; corpus autem eius Brixiam tranſlatum eſſe, aſſociatumque ſancto Albino epiſcopo Brixiano, ut idem auctor teſtatur.

xiiij·B Octauo Idus Februarij. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7

CAESAREAE in Cappadocia natalis ſanctæ Dorotheæ [a] uirginis & martyris, quæ ſub Sapricio illius prouinciæ Præſide primum equulei extenſione uexata, dehinc palmis diutiſſimè cæſa, ad ultimũ capitali ſententia punita eſt: in cuius cõfeſſione Theophilus quidam ſcholaſticus [b] ad Chriſti fidem conuerſus, & mox equuleo acerrimè tortus, nouiſſimè gladio cæſus eſt. Eodem die ſanctorum martyrũ Saturnini, [c] Theophili, & Reuocatæ. Emeſſæ in Phœnicia ſancti Siluani [d] epiſcopi; qui cum eidem eccleſiæ annis quadraginta præfuiſſet, ſub Maximino Imperatore, unà cũ duobus alijs obiectus feris, membratimque diſcerptus, martyrij palmam accepit. Aruernis in Gallia ſancti Antholiani [e] martyris. Eodem die ſanctorum epiſcoporum Vedaſti [f] & Amandi [g] quorum uita & mors plurimis miraculis extitit glorioſa: e quibus prior Atrebatenſium, alter uerò Traiectenſium rexit eccleſiam. Bononiæ ſancti Guarini [h] epiſcopi Cardinalis Præneſtini, uitæ ſanctitate conſpicui.

DORO-

a DOROTHEÆ.] De ipſa etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, Beda addit Chriſtianam, ſeu Chriſtetã & Calliſtam martyres, quas cùm excidiſſent à fide, Dorotheæ monitis, audaciorib. animis iterato certamine, igne fortiores inuentas corona martyrij decorauit. Porrò Dorotheæ res geſtas & ſociarum ſacer hymnus celebrat, qui extat in breuiario Toletano: deſcribit etiam eius acta Aldelmus lib. de laude virginit. Thomas de *Chempis* de eadem martyre ſermonem habuit, Mombrit. inſuper Tom. 1. recitat eius res geſtas, item Suri. Tom. 1. Aliam ab iſta Dorotheam fuiſſe conſtat eam, cuius Rufinus meminit libro 8. ſuæ paraphraſis ad Euſeb. capit. 17. licet Euſebius ſcribens eius hiſtoriam lib. 8. cap. 27. nomen non exprimat.

b Scholaſticus.] Qui dicti ſunt Scholaſtici, habes ex Tacit. lib. de orat. & alijs. Eo nomine nuncupati ſunt rhetores, & declamatores litium fictarum, qui deinde tranſeunt ad tractandas veras: in eadem ſententia Plin. lib. 4. epiſto. 3. ad Nepotem; vbi ait eoſdem à fictis litib. tranſire ad cauſas centumuirales, quas in baſilicis orabant, ſpectante populo: de ijſdem eod. lib. epiſto. 14. ad Maximum, & epiſt. 18. ad Mauricum. ante ipſum Seneca in lib. declamat. & lib. de controuerſ. Talis erat ſanctus Hieronymus, dum adhuc iunior Romæ eſſet; vt ipſe teſtatur his verbis: Aliquoties cùm adoleſcentulus Romę controuerſias declamarem, & ad vera certamina fictis in litibus exercerer, currebam ad tribunalia iudicum &c. hæc ipſe in comment. in epiſto. ad Galat. capit. 2. Scholaſtici etiam ipſi Aduocati dicti reperiũtur, ſic in concil. Sardic. cap. 13. & l. 2. C. de lucris aduoc. lib. 12. & lib. 1. de concuſſion. aduocat. Cod. Theodo. & Syneſ. epiſto. 1. & 2. ad Domitianum Scholaſt. Dicere ſcholaſticè, idem eſt quòd rem aliquam rhetoricè pertractare, ſic Gennad. de vir. illuſt. in Saluiano. & Greg. in regiſtr. lib. 7. epiſto. 63. Verùm hodie ſcholaſticè dicere idẽ eſt, quod rem per controuerſiam diſputare, vnde & Theologi ſcholaſtici illi ſunt dicti, qui res diuinis logicè diſputando perquirunt, idque non impropriè; nam ſcholas pro controuerſijs, ſeu diſputationibus Cicer. libro 1. Tuſcul. vſurpaſſe videtur, cùm ait: Dierum quinque ſcholas (vt Græci appellãt) in totidem libros contuli. Scholares autem etſi à ſcholis dicti ſint, non tamen ijdem quòd Scholaſtici: dicebantur enim ſcholæ cuiuſque ordinis claſſes: erant ſcholæ militiæ caſtrenſis, & militiæ palatinæ, quarum eſt frequens mentio in Codic. Theodo. & (vt mittamus dicere de ſcholis ludi litterarij) erant & ſcholæ eccleſiaſticæ diuerſi ordinis, vt ſchola cantorum, cuius frequens eſt mentio apud veteres, qui agunt de diuinis officijs, ſchola notariorum, ſchola ſubdiaconorum, quarum meminit S. Greg. in regiſtr. lib. 7. epiſt. 17. & aliæ diuerſorũ ordinum, à quibus & ſcholares dicti, nõ ſcholaſtici: ſicq; intelligas locum illum in actis martyrij S. Cypriani, in fine, cùm hæc habet: Inde cum cereis & ſcholaribus in Area cuiuſdam Candidi procuratoris cum magno triumpho ſepultum eſt &c. ſcholares enim appellat auctor diuerſarum claſſium clericos.

c Saturnini & ſoc.] De his etiam vet. man. ſcr. atque recentiores.

d Siluani epiſcopi.] Græci etiam de eodem Siluano agunt hac die in Menologio. Eius res geſtas habet Euſeb. hiſtor. lib. 8. cap. 25. & libro 9. cap. 5. & Niceph. libro 9. cap. 16. & 27. ex quibus cæteri.

e Antholiani.] De eodem Beda, Vſuardus, & alij. De eius corporis inuentione Gregor. Turonen. de glor. mart. cap. 65. & hiſtor. Franc. lib. 1. capit. 33. Acta tam ipſius, quàm aliorum martyrum Aruernenſium ſcripta eſſe à ſancto Proiecto epiſcopo Aruernenſi, Molanus teſtatur: ea nondum vidi.

f Vedaſti.] Beda item ac cęteri. Huius egregia facinora ſcripſit Albinus Flaccus, quæ deſcripta habentur apud Sur. tom. 1. miracula ipſius feruntur ſcripta ab Aimone. Fuit hic ordinatus epiſcopus à S. Remigio Rhemẽſi epiſcopo, anno Domini 542. ſedit vſque ad annum 570. quo ex hac vita migrauit, vt ſcribit Sigeber. in chron. Celebris eſt memoria monaſterij S. Vedaſti Atrebatenſis multorum ſcriptorum monumentis conſignata.

g Amandi.] De eodem etiam ijdem qui ſupra, Beda ac cæteri. Huius vitæ acta (vt auctor eſt Sigeb. de vir. illuſtr. cap. 106.) ſcripſit metro Milo monachus monaſterij ſancti Amandi ſcientia clarus, ſed non apparent: extant autem eadem ſoluta oratione, quæ eidẽ Miloni tribuuntur, habet ea Sur. tom. 1. hac die. Plura de eodem ſcripta ſunt à Nothgero epiſcopo Leodienſi in vita S. Lãdoaldi, quam recitat Sur. Tom. 1. die 19. Martij. ibi de acceſſu eius ad S. Martinum Rom. Pont. & alijs: pluribus item de eo in vita S. Bauonis apud Sur. Tom. 5. 1. Octobr. in actis ſancti Gisleni, ibi de eius obitu, & de viſione tunc oſtenſa ſancti Aldegundi. de eadem apud eundem Suri. Tom. 5. die 9. Octobr. Sigeber. in chron. eum natum ſcribit anno Domini 571. obijſſe verò anno 661. nonageſimum ſuæ ętatis annum agentem. de eo Trithem. item de vir. illuſtr. ordi. ſancti Benedicti, libro tertio, cap. 4. & libro 4. cap. 135. & Molan. in indic. ſanctorum Belg. Ad hunc Amandum extat ſancti Martini Papę epiſtola, quam inuenies tom. 2. conciliorum.

h Guarini epiſcopi.] De eo tabulæ eccleſię Bononienſis. Vitam eius ſcripſit Auguſtinus Ticinenſis, quæ extat apud Sur. Tom. 7. vbi legitur, eum eſſe creatum epiſcopum Præneſtinum à Lucio ſecundo Romano Pontifice.

Septimo

xxij. C Septimo Idus Februarij. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

AVGVSTAE in Britannia natalis beati Auguli[a] epiſcopi, qui ętatis curſum per martyrium explens, æterna præmia ſuſcipere meruit. In Phrygia ſancti Adauci[b] martyris, qui ex Italia genere clarus, & omni ferè dignitatum gradu ab Imperatoribus honoratus, dum adhuc Quæſtoris officio fungeretur, martyrij corona pro fidei defenſione dignatus eſt. Item plurimorum[c] ſanctorum martyrum urbis unius ciuium, quorum dux erat idem Adaucus; qui cum omnes Chriſtiani eſſent, & conſtanter in fidei confeſſione perſiſterent, à Maximino Imperatore igne conſumpti ſunt. Heracleæ ſancti Theodori[d] ductoris militum, qui Licinio imperante, poſt multa tormenta truncatus capite, uictor migrauit in cœlum. In Aegypto ſancti Moyſis[e] epiſcopi uenerabilis, qui primum in eremo uitam ſolitariam duxit; deinde petente Mauuia regina Saracenorum epiſcopus factus, gentem illam ferociſſimam magna ex parte ad fidem conuertit, & glorioſus meritis quieuit in pace. Lucæ in Tuſcia depoſitio ſancti Richardi[f] regis Anglorum. Bononiæ ſanctæ Iulianæ[g] uiduæ.

FEBRVARII. 7.

a AVGVLI epiſcopi.] De eo hac die Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, & Pettus in catal. lib. 3. cap. 105. quo autem tempore paſſus ſit, hactenus mihi obſcurum.

b Adauci.] Fuit hic genere Italus, apud Imperatorem inter primos adnumeratus, paſſusq; eſt anno octauo petſecutionis Diocletiani Imp. ſcribit eius res geſtas Euſeb. hiſtor. libr. 8. cap. 23. ex quo Niceph. lib. 7. cap. 10. qui eum Adauctum appellat.

c Plurimorum ſanctorum martyrum.] Eorundem certamen deſcribit Euſeb. lib. 8. c. 23. & Niceph. lib. 7. cap. 10. Horum meminit Lactantius libro 5. cap. 11. dum Gentilibus ſuam ipſorum exprobrat ſæuitiam, aitque: Vnus in Phrygia vniuerſum populum cum ipſo pariter conuenticulo concremauit &c.

d Theodori duct.] Græci etiã de ipſo agunt hac die in Menologio, feſtumque diem celebrãt, vt conſtat ex Nouel. conſtit. Emmanuelis Imper. quam habes apud Theod. Balſ. in nomoc. Photij tit. 7. cap. 1. Alius eſt item Theodorus, qui ad differentiam huius, cognomento dictus eſt Tyro, de quo pluribus acturi ad diem 9. Nouembr. ob nominis tamen conuenientiam alter pro altero acceptus aliquando reperitur. Huius res geſtas ab Augaro quodam, qui ſpectaculo pręſens fuit, conſcriptas recitat hac die Metaphraſtes, quæ retulit Lipom. in tom. 5. & Sur. in tom. 1.

e Moyſis epiſcopi.] De eodem Beda, ac cæteri Latinorum. Proſecuti ſunt autem res geſtas ipſius in primis Rufin. hiſtor. lib. 2. cap. 6. Socrat. libr. 4. capit. 29. Sozom. hiſtor. lib. 6. capitu. 38. Theodoretus lib. 4. capit. 2. Huius Moyſis alumni fuerunt Chriſtiani illi, qui ſub eadem Mauuia regina Conſtantinopolitanam ciuitatem poſt Valentis Imp. interitum à Gothis obſeſſam, quaſi diuinitus miſſi, liberauere, vt ſcribit Socrat. hiſt. lib. 5. cap. 1. & Sozom. lib. 7. cap. 1. fuit & alius Moyſes anachorita, Ethyops dictus, de quo Græci in Menologio 28. Auguſti.

f Richardi regis.] Huius res geſtas deſcripſit Sur. tom. 1. hac die. Vixit temporibus Zachariæ

Papæ;

Papæ; qui ſedere cœpit anno Domini ſeptingenteſimo quadrageſimoprimo.

g Iulianæ.] De eadem tabulæ eccleſiæ Bononienſis, Iulianam uiduam laudibus cumulat S. Ambroſius in exhortat. ad uirgines; ſed illa (ut apparet) Florentiæ nobiliſſima fœmina claruit, quæ erexit il ic illuſtrem baſilicam, quam S Ambroſius dedicauit, locupletauitq́; ſacris reliquijs S. Agricolæ martyris, quas Bononia ſecum tulerat. Floruit ijſdem ferè temporibus Iuliana Romana clariſſima fœmina, filia S. Probæ, & mater S. Demetriadis ex illuſtri Aniciorum familia: ipſaque non minus ſanctorum patrum præconio cõmendata; laudat enim eam S. Hieronymus ſcribens ad Demetriadem epiſto. 8. Innocentius Roma. Pont. ad eandem epiſto. 13. S. Auguſtinus epiſt. 43. & 179. ac denique Ioannes Chryſoſtomus ſcribens ad eam ipſam epiſto. 169. qua legatos à ſe Romam ad Innocentium Papam miſſos commendat. dicta eſt hæc Tyrannia Anicia Iuliana, uxor Q. Clodij Hermogeniani Olybrij V. C. ut produnt antiquæ inſcriptiones marmoribus inciſæ, quas deſcripſimus in Annal. eccleſ. eiuſdẽ familiæ & nominis claruit Conſtantinopoli Iuliana, inſigni pietate mulier, temporibus Iuſtini ſenioris Imp. cuius habemus man. ſcrip. epiſtolam ad Hormiſdam Romanum Pontificem, quam etiam intexuimus in Annal. eccleſ.

8 Sexto Idus Februarij. Luna. D xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

ROMAE ſanctorum martyrum Pauli,[a] Lucij, & Cyriaci. In Armenia minori natalis ſanctorum martyrum Dionyſij,[b] Aemiliani, & Sebaſtiani. Alexandriæ paſſio ſanctæ Cointhæ[c] † martyris, tempore De- † Quinta.
cij Imperatoris: quam pagani correptam, ad idola perducentes adorare cogebant; quod cum illa execrans recuſaret, pedes eius uinculis innectentes, & eam per plateas ciuitatis trahentes, horrendo ſupplicio diſcerpſerunt. Conſtantinopoli natalis ſanctorum martyrum Monachorum[d] monaſterij Dij,[e] qui ob defenſionem fidei catholicæ, cum ferrent litteras ſancti Felicis Papæ aduerſus Acacium, diriſſime cæſi ſunt. In Perſide commemoratio[f] ſanctorum martyrum, qui ſub Cabade rege Perſarum ob Chriſtianam fidem diuerſis ſupplicijs necati ſunt. Papiæ ſancti Inuentij epiſcopi,[g] qui ſtrenue in Euangelio laborauit. Mediolani depoſitio ſancti Honorati[h] epiſcopi & confeſſoris, Viroduni in Gallia ſancti Pauli[i] epiſcopi, miraculorum gloria illuſtris.

FEBRVARII 8.

a PAVLI & ſoc.] Reſtituuntur ijdem ex ſæpius citato uet. man. ſcrip. Martyrologio monaſterij S. Cyriaci. Vbi cũ nec tẽpus, quo paſſi ſunt hi, uel alij, qui ibidem habentur martyres, exprimatur; quis mirari non debet: nam S. Greg. Papa ad Euologium ſcribens epiſt. 29. li. 7. indict. 1. dũ de Romano Martyrologio, quod uſui erat, meminit; ait, nomina, loca, & diem paſſionis, in eo poſita haberi; de tempore autem nihil teſtatur.

b Dionyſij & ſoc.] Agunt de his hac die, Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, conſentiuntq́; uet. man. ſcript.

c Cointhæ, aliàs Quintæ.] De eadẽ Beda hac die, ac cæteri Latinorum. Scribit certamen eius Dionyſius Alexandrinus, ad Fabium epiſcopum Antiochenum, apud Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 34. & Niceph. ex eodem auctore lib. 5. cap. 30.

d Mar-

d Martyrum monachorum.] De his Niceph. hiſt.li.16.cap.17.in fi.ex Baſilio Cilice. Extant Felicis Papæ litteræ de anathemate Acatij epiſcopi Conſtantinopolitani, poſt legationem Vitalis & Miſſeni epiſcoporum miſſam Conſtantinopolim, quas dicti ſancti martyres vulgauere, quā ob cauſam ſubiere martyriū. Erant hi monaſterij Acœmetorū; quorum, illis calamitoſiſſimis temporibus quibus Alexandrina, Antiochena, & Conſtantinopolitana, ac demum ferè omnes Orientis eccleſiæ deſciuerunt à catholica unitate, ſyncera fides & zelus enituit. incipit epiſtola Felicis Papæ ad Acatium: Multarum tranſgreſſionum reperitis obnoxius, &c. data v. Kalend. Auguſt. Venantio V.C. conſule, eſt annus à Chriſto (ſecundum recentiores chronographos) 484. quo & prędicti forti occubuere martyrio, quòd dictas litteras per Tutum Defenſorem allatas publicare, & eidem Acatio mira conſtantia, atque arte porrigere non ſint ueriti. at pluribus de his in Annal. eccleſ. egimus.

e Monaſterij Dij] Fuit Dius nomine archimādrita ſanctitate celebris, cuius diem natalem Gręci celebrant 19. Iulij, ut conſtat ex eorum Menologio: huiusq́ue nomine appellatum eſt monaſterium Dij, de quo agitur. Sicq́ue illum locum intelligas Quintæ ſynodi act. 1. ubi mentio habetur de atrio Dijtico, ſicut enim monaſterium, ita & atrium ab eodem ſic eſt nuncupatum.

f Sanctorum martyrum.] De his etiam Georgius Cedren. anno 22. Anaſtaſij Imp. qui ait: Perſecutus eſt Cabades qui fuit rex Saracenorū aliquando Chriſtianos: tuncq́ue ingens in eis uirtus miraculorum effulſit: nam cùm quoſdam uncis gladijs concidiſſet, illi nihiloſecius poſtea ambulauerunt. hæc ipſe. de his Niceph. hiſt. libro 16. c.36. in fine, & hiſt. miſcel. ex Theophane lib. 15. addit Nicepho. eundem regem poſthæc fauiſſe Chriſtianis.

g Inuentij.] Confunditur Inuentius & Euentius aliquādo. Agitur de Inuentio iterum pridie idus Septembris. Accepi, ex litteris eccleſiæ Ticinenſis, ante annos quinque fuiſſe inuentū Euentij uenerandū corpus cum huiuſmodi inſcriptione. HIC IACET CLARVS MIRACVLIS EVENTIVS: Opinatus ſum aliquando Euentium alium eſſe ab Inuentio, amboſq; epiſcopos Ticinenſes, diuerſiſq́ue temporibus claruiſſe: & quem dicunt Euentium, uixiſſe temporib. Theodoſij Imp. reperitur enim Euentius ſubſcriptus epiſtolæ ſynodicæ S. Ambroſij de damnatione hæreſis Iouiniani ad Syricium Papam libro 1. epiſt. 9. edit. Rom. quem & illum eſſe exiſtimaui, qui in conc. Aquileienſi, mendosè ſcriptus reperitur: Euentins epiſcopus Citinenſis: ut reſtituendus textus eſſet. Ticinenſis, ſed quoniam in recentiori editione S. Ambroſij Romæ facta, Cetenenſis, pro Citinenſi poſitum habetur, amplius non laboro.

h Honorati epiſcopi.] Tabulæ Mediolanenſes nuper diligentia uiri eruditi Galeſini reſtitutæ de eodem agunt; meminit eiuſdem *Honorati* Paulus diac. de geſtis Longob. lib. 2. c. 12.

i Pauli epiſcopi.] Huius acta *in* primis Bertharius mira breuitate ſcripſit: alia ſuperaddita habet Sur tom. 1. hac die: ſummatim uerò Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 258. Claruit temporibus Dagoberti regis Francorum: ordinatuſq́ue eſt Virodunenſis epiſcopus anno Domini 621. recenſeturq́ue decimuſtertius eius ſedis antiſtes vt Democ. de ſacrif. Miſſ. ex tabul. eccleſ. Virodunenſis teſtatur.

xx. E Quinto Idus Februarij. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ALEXANDRIAE natalis ſanctæ Apolloniæ [a] uirginis, cui perſecutores tempore Decij dentes omnes primum excuſſerunt, deinde conſtructo ac ſuccenſo rogo, cum comminarentur uiuam ſe eam incenſuros, niſi cum eis impia uerba proferret; illa paululum intra ſemetipſam deliberans, repente ſe de manibus impiorum proripuit, & in ignem quem parauerant, maiori ſancti Spiritus flamma intus accenſa, ſponte proſiliuit, ita ut perterrerentur etiam ipſi crudelitatis auctores,

quòd

quòd promptior inuenta eſſet ad mortem fœmina, quàm perſecutor ad pœnam. Romæ paſſio ſanctorum martyrum Alexandri,[b] & aliorum trigintaocto Coronatorum. Soli † in Cypro ſanctorum martyrum Ammonij[c] & Alexādri. †Sue
Antiochiæ ſancti Nicephori[d] martyris, qui ſub Valeriano Imperatore capite ui.
cæſus, martyrij coronam accepit. In Africa in caſtello Lemelenſe ſanctorum martyrum Primi[e] & Donati diaconorum, qui cum altare in eccleſia tutarentur, à Donatiſtis occiſi ſunt. In monaſterio Fontanella ſancti Anſberti[f] Rhotomagenſis epiſcopi. Canuſij in Apulia ſancti Sabini[g] epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII. 9.

a APOLLONIÆ.] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac Latinorum cæteri. Egregium certamen eius ſcribit Dionyſius Alexandrinus in epiſtola ad Fabium epiſcopum Antiochenum, apud Euſebius libr. 6. cap. 44. & Niceph. lib. 5. cap. 30.

b Alexandri & ſoc.] Reſtituuntur ijdem ex vet. cod. man. ſcrip. monaſt. ſancti Cyriaci.

c Ammonij & Alexandri.] Agunt de ijſdem Beda, Vſuar. & alij omnes hac die, conſentiuntque vet. man. ſcrip. licet alia Ægyptum loco Cypri ponant, & alia habeant Soli, loco Sueui, eſtq; mea ſententia verior lectio. Soli dicta eſt ciuitas in Cypro de qua Strab. & alij.

d Nicephori.] Græci etiam de eodem in Menologio hac die. extant res geſtę eius à Metaphraſte deſcriptæ, quas Lipom. retulit in Tom. 5. & Sur. Tom. 1.

e Primi & Donati.] De his martyribus, locoque vbi paſſi fuerunt, Optatus Mileuitanus libr. 2. contra Parmenianum ſcribit, aitque. Cùm altare defenderent diaconi catholici, tegulis plurimi cruentati ſunt, duo occiſi ſunt, Primus filius Ianuarij, & Donatus filius Nini, vrgentibus, & præſentibus coepiſcopis veſtris ſuperius memoratis, &c. Ferè innumera fuit multitudo catholicorum in Africa, quam abſtulit furor Donatiſtarum, & rabies Circuncellionum, de quibus ſæpiſſimè Auguſtinus meminit, eosque vt martyres honore dignos monſtrat epiſto. 158. ad Marcellinum. Erat etiam Carthagine illuſtris martyr, Prima dicta in cuius honorem Iuſtinianus Imper. nobilem erexit baſilicam, cuius meminit Procop. libro ſexto, de ædif. Iuſtinian. Imperat.

f Anſberti Epiſcop.] Huius vitam ſcripſit Anſgardus monachus, quam deſcripſit Suri. Tom. 1. hac die. plura de ipſo in vita S. Audoeni eius prædeceſſoris ſcribit Odo diaconus, quam recitat Suri. Tom. 4. die 24. Auguſti. vbi cùm dicit capitu. 29. ſanctum Audoenum ex hac vita migraſſe anno à Chriſto Domino 677. ſatis poteſt intelligi quo tempore eius ſucceſſor Anſbertus ſedere cœpit; nam vt habent acta ipſius, mox in locum Audoeni ſubrogatus eſt: aſſeuntiuntur ijs ea, quæ ſcribit Odo, dum narrat, anno Domini 682. indictione 10. Anſbertum in epiſcopatu egiſſe annum 5. Obijt autem anno Domini ſexcenteſimo nonageſimoquinto, vt eadem acta teſtantur. De eodem Trithem. de vir. illuſt. ordin. S. Bened. lib. 4. capi. 52. Molan. in indic. SS. Belg. Petrus in catal. libro 3. cap. 108. & alij. Ex prædictis corrigendus eſt Sigeber. in chron. dum ait, prædeceſſorem Anſberti Audoenum ex hac vita migraſſe anno Domini 690. adſcribitur Anſbertus eius ciuitatis epiſcopus vigeſimusſecundus in tabulis Democ.

g Sabini epiſcop.] Agit pluribus de Sabino epiſcopo Canuſino S. Gregorius Papa libro 2. dialog. capitu. 15. & libro 3. capitu. 5. Porrò integra acta eius habemus in antiquis manu. ſcrip. codic. noſtræ bibliothecæ, ac in fine eorum plura ſubduntur miracula ab eo facta poſt obitum: eſt vitæ exordium: Voluntati tuæ ſumme Pontifex &c. habetur ibidem, eum ſediſſe annis quinquaginta duobus, atque hac die ex hac vita migraſſe. conſentiunt his, quæ de longæua ætate eius ibidem leguntur ea, quæ ſcribit Sanctus Gregorius, cùm ait, eundem ob longum ſenium oculorum lumine orbatum eſſe. Fuit quidem non tantùm vitæ ſanctitate ſpectatiſſimus, ac barbaris ipſis hoſtibus reuerendus; ſed in obeundis muneribus eccleſiaſticis vigilantiſſimus: ſiquidem functus eſt legatione Apoſtolica Conſtantinopoli aduerſus Anthimum hæreticum patriarcham Conſtantinopolitanum, poſt conſulatum Beliſarij indict. 14. anno Domini 536. vt apparet ex actione prima Quintæ œcumenicę ſynodi. mentio habetur de eodem S. Sabino in actis S. Placidi martyris, quæ ſcripta à Gordiano feruntur.

xix. F Quarto Idus Februarij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ROMAE ſanctorum martyrum Zotici,[a] Irenæi, Hyacinthi, & Amantij. Ibidem uia Lauicana ſanctorum decem Militum[b] martyrum. Item Romæ uia Appia ſanctæ Soteris[c] uirginis & martyris, quæ ut ſcribit ſanctus Ambroſius, nobili genere nata, parentum conſulatus & præfecturas ob Chriſtum contempſit; iuſſaque immolare non acquieſcens, & grauiter & diutiſſimè alapis cæſa eſt: & cum cętera quoque pœnarum genera uiciſſet, percuſſa gladio læta migrauit ad ſponſum. In Campania ſancti Siluiani[d] epiſcopi & confeſſoris. In Stabulo Rhodis[e] in territorio † Senenſi ſancti Guilielmi[f] eremitæ. Apud montem Caſinum ſanctæ Scholaſticæ[g] uirginis, ſororis ſancti Benedicti abbatis, qui eius animam inſtar columbę migrantem è corpore in cœlum aſcendere uidit. In pago Rhotomagenſi ſanctæ Auſtrebertæ[h] uirginis, miraculis celebris.

† Pariſienſi.

FEBRVARII. 10.

a ZOTICI & ſoc.] Agit de ijſdem Vſuardus, Ado, & alij. Non quidẽ ſub Decio paſſi ſunt, vt nonnulli perperam opinantur: habemus etenim in noſtra bibliotheca eorum acta peruetuſta, in quibus martyrio coronati dicuntur ſub Hadriano Imp. & Licinio, aliàs Iunio conſulari, in fundo Capreoli, via Lauicana, decimo ab Vrbe lapide. In Auentino in vinea Capranicorum è regione hortorum Farneſiorum ſupereſt adhuc ædes in memoriam S. Zotici erecta, in cuius parietibus, more maiorum, eius martyrij hiſtoria depicta cernitur, adeſt & Confeſſio, vbi aliquando S. martyris corpus aſſeruatum fuiſſe, conijci poteſt.

b Decem militum.] De his item Beda, Vſuardus, Ado & alij, paſſi ijdem dicuntur in via Lauicana.

c Via Lauicana, aliàs Labicana.] Incipiebat, vt auctor eſt Strabo, via Labìcana à porta Eſquilina, ex qua etiam & via Pręneſtina: illa enim Labicos, hęc autem Pręneſte ducebat. Extra portam Eſquilinam de ſontibus olim ſupplicia ſumi conſueuiſſe, auctor eſt Tacitus lib. 2. hiſt. cùm ait: In P. Martium conſules extra portam Eſquilinam, cùm claſſicum canere iuſſiſſent, more priſco aduertere. & Suetonius in Claudio c. 25. hæc ipſa: Ciuitatem Romanam vſurpantes in campo Eſquilino ſecuri percuſſit. ad hæc alludit Horat. 5. Epod. cùm ait: Poſt inſepulta membra deferent lupi, & Eſquilini alites. Notat illic Porphyrio in regione aggeris extra portam Eſquilinam ſolita fuiſſe pauperũ corpora comburi, vel proijci. De eadem re Cic. orat. pro Cluentio hęc ait: Extra portam Eſquilinam in arenarias quaſdam perductus occiditur. Cęl. Rhodig. antiq. lect. libro 10. capit. 17. tum ex Varrone, tum ex alijs demonſtrat extra portam Eſquilinam fuiſſe publicum locum, quem dicebant Puticulos: quoniam illic eſſent ſepulchra, in quæ plebeiorum cadauera inferebantur: ſic dicti puticuli, vel puticulæ (vt idem Varro auctor eſt) quòd putreſcebant ibi cadauera proiecta. Feſtus item agit de puticulis: vetuſtiſſimumq; genus eſſe ait ſepulturæ in puteis fieri ſolitum. extant eiuſmodi ſepulchrorum ſpecies in arenarijs criptis cœmeteriorum extra vrbem poſitis: lege etenim duodecim tabul. intra Vrbem mortuos ſepeliri vetitum erat. Cic. lib. 2. de legibus & l. 5. de ſepulc. violat. licet olim in domo ſua quiſq; ſepeliretur, vt teſtatur Iſid. orig. lib. 15. cap. 11. Eam autem legem duodecim tabu. de non ſepeliendo mortuum intra Vrbem contrario vſu penè abolitam reſtituit Theodoricus rex Italiæ. eſt ca. 111. at ea omnia iure Leo Imp. nouel. conſt. 53. irrita prorſus reddidit. Quòd autem pertinet ad viam

Labi-

Labicanam de qua agimus; complures martyres extra portam Eſquilinam, more maiorum, cum paſſi eſſent; eorum corpora à Chriſtianis ſublata inferebantur in cęmeterium, quod ea uia erat nobile, ſanctorum Marcellini & Petri nomine dedicatum. verùm ea omnia intra eandem portam Eſquilinam in uicum ad Vrſum pileatum dictum, in cœmeterium, quod ſancti Anaſtaſij Papæ nomine appellatum eſt, putantur illata; qui locus hodie dicitur ſancta Bibiana. Panuin. de cœmet. 22.

d Soteris.] De eadem Beda ad diem 6. Februarij, Vſuardus autem & Ado hac die: ſed quòd habent paſſam in Oriente mendum irrepſiſſe certũ eſt. Vetus illud exemplum Martyrologij monaſt. ſancti Cyriaci ſic habet: Romæ uia Appia paſſio S. Soteris uirginis. aſſentitur huic lectioni antiquum Martyrologium Caſinenſe, & alia; roboranturque hæc auctoritate ſancti Ambroſij, qui dũ de ea agit in exhortatione ad uirgines prope finem, & libro tertio de uirg. Romanã fuiſſe gente, ortamque parentibus conſularibus, nec alibi quàm Romæ paſſam eſſe ſignificat. Quòd autem ſpectat ad tempus martyrij, in actis ſancti Pancratij martyris, quæ deſcribit Suri. tomo 3. die xij. Maij, hæc verba leguntur: Eodem tempore paſſa eſt ſacratiſſima virgo Soteris nobili genere orta, Diocletiano nono, & Maximiano octauo, conſſ. ut manifeſtum eſt. hæc ibi. is annus à Chriſto Domino ſecundum recẽtiores chronog. 304. Quòd autem ſpectat ad nomen ipſum Soteris; ipſum inditum compluribus Romanis fœminis, cognoſcere potes ex antiquis inſcriptionibus ab Aldo editis libro de orthogr. rat. pag. 350. 366. & alijs locis. Erat cœmeterium nomine ſanctæ Soteris, quod reſtaurauit Stephanus Papa ſecundus, ut auctor eſt Anaſtaſius in actis eiuſdem Stephani Papæ. habemus ea apud nos man. ſcripta. Corpus autem eiuſdem S. Soteris translatum eſt à Sergio iuniori Papa in titulum Equitij, ut docet uetus inſcriptio marmori inciſa, illic poſita.

e Siluiani epiſcopi.] Agit de eodem Beda hac die: uaria lectio reperitur in man. ſcrip. dum alia Siluianum, Siluanum, ſiue Siluinum alia habet: Quòd autẽ hic fuiſſe ponatur epiſcopus in Campania, nec cuius fuerit ciuitatis epiſcopus declaretur: in re ambigua quid dicamus, nõ habemus, niſi quòd inuenimus claruiſſe temporibus Symmachi Papę Siluianum, ſiue Siluinum epiſcopum Veliternum, qui interfuit Romanis concilijs tunc aduerſus ſchiſmaticos habitis. Sciendum prætera, quod licet ea ciuitas in Volſcis ponatur ab antiquis, ut Liui. libro ſecundo, & Dionyſ. lib. 7. & alijs: obtinuit tamen loquendi uſus, ut eadem prouincia & Campania diceretur; probant hæc acta ſynodica Romani concilij ſub Agathone, in quibus ſubſcriptus reperitur Placentius epiſcopus Veliternus prouinciæ Campaniæ. Extat ea ſynodus deſcripta in actione quarta Sextæ ſynodi ęcumenicæ: id & de pleriſque alijs accidit.

f In Stabulo Rhodis in territorio Senenſi.] Error irrepſerat, ut pro Senenſi, Pariſienſe territorium in nonnullis codicibus ſcriptum haberetur. Porrò ex actis eiuſdem ſancti Guilielmi, quæ fideliſſimè ſcripta ſunt à Theobaldo epiſcopo, prædictus error manifeſtus apparet, dum deſcribuntur finitima loca. Idem enim auctor cap. 18. & 21. cùm agit de eius ultimo aduentu in Tuſciam, meminit de Sylua Liuallia. de Caſtellione Caſtro Burianenſi, monte Petritio, & Stabulo Rhodis, quod hodie dicitur Malauallis, poſita in agro Senenſi, quo in loco extat uetus memoria ſancti, nimirum eccleſia, ac monaſterium, ibique uenerabile ſepulchrum eiuſdem habetur, vbi ſacrum corpus eius conditum fuit, licet pars eius translata fuerit Caſtellionem, quod à prædicto loco tribus milibus diſtat, ibique condita in eccleſia ſancti Ioannis Baptiſtæ. Hæc accepimus fida relatione, atque certa atteſtatione religioſorum fratrum Auguſtinianorum, qui prædicto monaſterio, in Stabulo Rhodis poſito præſunt, eadem nobis ſuggerente optimo & erudito uiro R.D. Auguſtino Fiuizano Apoſtolicæ ſedis, Sacriſta.

g Guilielmi.] Hic ille, quem ſpirantem minarum & cædis, tanquàm alterum Saulum, in diſcipulos Domini catholica unitate coniunctos, & ſæuo ſchiſmate perturbantem eccleſiam ſanctus Bernardus abb. Clarauallenſis ad eccleſiæ coniunctionem reduxit; induxitque ad ſeculi contemptum, & CHRISTI humilitatem amplexandam, prout conſtat ex Bernar. abb. Boneuallis in uita ſancti Bernardi. Eius autem res geſtas locupletius proſecutus eſt Theobaldus epiſcopus, quas exſcripſit Suri. tomo primo. ſcripſit eaſdem Albertus eius diſcipulus: quas & Cornelius Grãpheus carmine cecinit. Migrauit ex hac uita anno Domini milleſimo centeſimo quinquageſimoſexto. ſepultus, ut dictum eſt, in Stabulo Rhodis, in agro Senenſi.

h Scholaſticæ.] De ea etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, alijque omnes. Huius acta ſcripſit ſanctus Gregorius Papa libro ſecundo, dialog. cap. 33. & 34. extant apud Bedam tomo ſeptimo, ſermo de ſancta Scholaſtica, carmenque additum in laudem eius: quæ quidem alterius eſſe auctoris reperimus in noſtra bibliotheca in antiquis manu ſcriptis nimirum Bertharij abbatis Caſinenſis: confirmat hoc ipſum Petrus diaco. bibliot. Caſinen. in libro de uirg. illuſtr. monaſt. Caſinen. capitulo duodecimo ubi agens de ſancto Berthario, ſcripſiſſe eum dicit homiliam de ſancta Scholaſtica: teſtatur idem auctor cap. trigeſimoquarto ſanctum Brunum epiſcopum Signienſem de eadem ſcripſiſſe ſermonem. Aldelmus epiſcopus etiam tam ſoluta oratione, quàm

carmine

carmine laudauit S.Scholaſticam lib.de uirginit.

i Auſtrebertæ.] Vſuardus item de ea agit hac die. Habentur eius uitæ acta, quæ refert Sur.tom. 1.Floruit temporibus Dagoberti regis Franc.circa an.Domini 640.errare autem conuincitur Petrus in catal.lib.3.cap.111.dum putat hanc ſororem fuiſſe Ansberti epiſcopi, ut eius acta planè demonſtrant.

xviij.G Tertio Idus Februarij. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

IN Africa natalis ſanctorum Martyrum Saturnini [a] presbyteri, Datiui, Felicis, Ampelij, & ſociorum, qui conuenientes ad Dominicũ ex more celebrandum, in perſecutione Diocletiani à militibus cõprehenſi, ſub Anolino proconſule paſſi ſunt. In Numidia commemoratio plurimorum [b] ſanctorum Martyrum, qui in eadem perſecutione cõprehenſi, cum iuxta Imperatoris edictum diuinas ſcripturas tradere noluiſſent, grauiſſimis excruciati ſupplicijs, occiſi ſunt. Hadrianopoli ſanctorum martyrum Lucij [c] epiſcopi, & ſociorum eius: qui ſub Conſtantio ab Arianis multa perpeſſus, in uinculis martyrium conſummauit: cæteri uerò nobiliores ciuium, cum Arianos in Sardicenſi Concilio tunc damnatos recipere noluiſſent, à Philagrio Comite capitalem ſententiam exceperunt. Lugduni ſancti Deſiderij [d] epiſcopi Viennenſis & martyris. Rauennæ ſancti Caloceri [e] epiſcopi & confeſſoris. Mediolani ſancti Lazari [f] epiſcopi. Capuæ ſancti Caſtrenſis [g] epiſcopi. In caſtro Nantonienſi ſancti Seuerini [h] abbatis monaſterij Agaunenſis, cuius precibus cultor Dei rex Clodoueus à diuina infirmitate liberatus eſt. In Aegypto ſancti Ionæ [i] monachi uirtutibus clari.

FEBRVARII. 11.

a SATVRNINI & ſoc.] De his non tantùm uetus Rom. Martyrolog.ſed & alia pleraq; man. ſcript. agũt hac die, Vſuardus autem iuxta ritum eccleſiæ Africanæ agit die ſequenti. Horum autem omnium martyrum acta, prout excepta ſunt à notarijs, & relata in proconſularia geſta, integra habentur. Deſcripſit ea Sur.tom.j.hac die. Porrò ſciendum eſt, hæc illa ipſa eſſe, quorum S.Auguſtinus meminit ex geſtis cum Donatiſtis in Breuic.collat.diei 3.cap.17.his uerbis: Geſta martyrum, quibus oſtendebatur tempus perſecutionis, conſulib.facta ſunt Diocletiano nouies, & Maximiano octies, pridie Idus Febtuar.&c. & paulò poſt: Sicut in geſtis martyrum monſtrabatur, qui confitebantur in paſſionibus ſuis, ſe collectam ac Dominicum egiſſe &c. Si quis autem hæc & alia quę ibidem ſanctus Auguſtinus ſcribit, attentè legat conferatque cum prædictis martyrum actis, eadem omnino eſſe conſpiciet. Hæc autem acta Donatiſtæ in ea collatione certâ ob cauſam, quæ ibi expreſſa eſt, produxerũt, & quidem germana & uera, ita ut catholici epiſcopi nihil exciperẽt. Scito tamen eadem poſtea ab ijſdem Donatiſtis additione & appendice eſſe deprauata, mentientibus ea de Menſurio epiſcopo Carthaginẽſi, quę hactenus ibi in fine leguntur. Intelliges autem calumnias Donatiſtarum de Menſurio laudatiſſimo epiſcopo Carthaginenſi, ſi conſulas ea, quę de eodem ſcribit Optatus Mileuitanus lib.j.contra Parmenianum, & quę Auguſtinus in breuic.diei 3.c. 13.& de unico Baptiſ.contra Petil.cap.16. Tu interea

terea lector ea acta martyrum germana atq; ſyncera percurras inoffenſo pede; ea inquam, quę de quæſtionibus publicis excepta ſunt a notarijs: cętera autem quæ prope finem de Menſurio alijsq; habentur, ut commentum Donatiſtarum edita.

b Commemoratio plurim.] Hos ipſos martyres abſq; dubio ſignare S. Auguſtinus uidetur in geſtis cùm Donatiſtis, in breuic. collat. die tertiæ c. 13. cùm ait: Recitantur etiam ſcripta Secundini Tigiſitani ad eundem Menſurium pacificè data. ubi ipſe narrauit in Numidia perſecutores q̃d egerint. & qui comprehenſi ſcripturas ſanctas tradere nolentes, & multa mala paſſi, & grauiſſimis ſupplicijs excruciati, & occiſi ſunt, eosq; ornandos pro martyrij ſui merito commendauit, &c. hæc Auguſtinus.

c Lucij epiſcopi & ſoc.] Horum nobiliſſimum certamen pro fide catholica exantlatum deſcriptum inuenies à S. Anaſtaſio in epiſtola ad ſolitariam uitam agentes col. 459. meritoque tanto auctore tanta martyrum conſtantia meruit monimentis perpetuis commendari.

d Deſiderij epiſc.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij: Lugduni ſcias poni, non quòd fuerit epiſcopus Lugdunēſis, ſed quia apud Lugdunum occiſus eſt, ut hic optimè notat Ado. agit de eodem Beda 23. Maij, qua die martyrio occubuit; nam hac die Viennam in ſuam ſedem priſtina n ueneranduın corpus eius translatū eſt. Hic iubetur occidi iuſſu Brunichildis reginæ Frācorum: cauſam iniquiſſimam narrat Ado eiuſdē ſedis epiſcopus in chron. an. Domini 583. receſſet eius exilium Sigiber. in chron. an. 605. necem verò an. 612. Vixit temporib. ſancti Gregorij Papæ, qui ad eum ſæpius dediſſe litteras reperitur, quæ habentur in regiſt. lib. 5. epiſt. 54. libro 7. epiſto. 116. libr. 9. epiſt. 38. & li. 12. epiſt. 5. de eodem prętereà fit mētio in actis ſancti Columbani abb. ubi cap. 26. de exilio & nece eius agitur.

e Caloceri epiſc.] De eodem tabulæ Rauennates, quæ tradunt hunc fuiſſe diſcipulum S. Apollinaris, eoque abſente, illam eccleſiam adminiſtraſſe; deinde poſt alios quintum ordine ſubrogatum, ac demum tēporib. Antonini Pij quieuiſſe in pace. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. eadem apud Sur. tomo 7.

f Lazari epiſcopi.] De eo item tabulæ Mediolanenſis eccleſiæ. extat de eodem egregium epigramma ab Ennodio Ticinenſi epiſcopo in laudem eius conſcriptum.

g Caſtrienſis epiſc.] De eodem tabulæ eius eccleſiæ. extāt eius acta, quorum eſt exordium; Textus ſacræ hiſtoriæ edocet, &c. ſunt ibi nonnulla, quæ cenſura indigent. Vide quæ notauimus inferius ad Kal. Septemb. in Priſco. S. Caſtrenſis uenerandum corpus extat in metropolitana eccleſia Montis regalis in Sicilia, ubi & hi uerſus inſcripti ſunt.

Conſeruat nautas, & dæmonis eripit iræ,
Quem prius obſeſſo de corpore fecit abire.

Eſt in eadem ciuitate antiqua eccleſia ſub eiuſdem ſancti inuocatione, aliaq; ibidem erant eiuſdem uetera monumenta. Petrus diac. in libr. de uir. illuſt. monaſt. Caſin. cap. 6. teſtatur Laurentium monac. Caſin. ſcripſiſſe uerſib. uitam S. Caſtrenſis epiſc.

h Seuerini abb.] Vſuardus de eodem hac die. Scripſit eius res geſtas Fauſtus eius diſcipulus, quas in compendium redactas edidit Sur. tom. 1. de eodem Trithem. de uir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 257. & Petrus in catal. li. 3. c. 115.

i Ionæ abb.] Cuius acta deſcripta inuenies in uita S. Pachomij abb. apud Lipom. tom. 6. Græci de Iona abbate agūt in Menolog. die 21. Septēb. ſed diuerſus omnino hic eſt ab illo: nam Sabaita ille dictus, q̃ in Palæſtina in monaſterio S. Sabæ exercuit uita monaſticam: hic autem Ægyptius, q̃ in Ægypto uixit ſub diſciplina S. Pachomij.

12 Pridie Idus Februarij. Luna. A xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

BARCINONE in Hiſpania ſanctæ Eulaliæ [a] uirginis, quæ tempore Diocletiani Imperatoris, equuleum, ungulas, flammaſque perpeſſa, demum cruci affixa glorioſam martyrij coronam accepit. In Africa ſancti Damiani [b] militis & martyris. Carthagine ſanctorum martyrum Modeſti [c] & Iuliani. Apud Beneuentum ſancti Modeſti [d] leuitæ & martyris. Alexandriæ ſanctorum Modeſti [e] & Ammonij infantum.

Antiochiæ ſancti Meletij [f] epiſcopi, qui pro fide catholica ſæpe exilium paſſus, demum Conſtantinopoli migrauit ad Dominum: cuius uirtutes ſanctus Ioannes Chryſoſtomus & Gregorius Nyſſenus ſummis laudibus celebrarunt. Conſtantinopoli ſancti Antonij [g] epiſcopi tempore Leonis ſexti Imperatoris. Veronæ ſancti Gaudentij [h] epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII. 12.

a EVLALIÆ.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eadem hac die. Duę eiuſdem nominis tradũtur Eulaliæ in Hiſpania clariſſimæ uirgines, eędemq; martyres, ac iiſdem perſecutionis temporibus paſſæ, ſub uno eodemq; præſide Datiano, Imperatoribus Diocletiano & Maximiano; ſed diuerſis locis, diebus, ac diſpari pœnarum genere, prout earundem diuerſa acta ſignificant. Hęc etenim de qua agimus, Barcinone cruci affixa, nobile certamen exegit. Illa autem Emeritæ igni tradita, martyrij coronam accepit, cuius agonem Prudentius in periſteph. egregio carmine cecinit. De utraq; illud æquè legitur, ad inſtar columbæ animam uiſam è corpore egredientem, cœlũ conſcendere. Huius de qua agimus acta, ſacro hymno in breuiario Toletano S. Iſidori inuenimus celebrata. de hac eadem Eulalia Barcinonenſi ſanctus Eulogius meminit in memor. ſanct. li. j. Flos ſanct. Hiſpan. pluribus, & Theſar. concio. tom. 2.

b Damiani.] De eodem hac die Beda, Vſuar. Ado, conſentiuntq; uet. man. ſcrip.

c Modeſti & Iuliani.] Reſtituti ſunt ijdem ex prædicto antiquo exemplari.

d Modeſti leuitæ.] Petrus diac. Caſinen. in lib. de uir. illuſt. monaſt. Caſinen. c. 21. teſtatur uitam ſancti Modeſti ſcriptam eſſe ab Alberico eiuſdem monaſterij diacono.

e Modeſti & Ammonij.] Vſuardus ac cæteri omnes agunt de iiſdem. Tot ſanctorum eiuſdem nominis ſub una die coaceruationem ea de cauſa à maioribus aliquando factam animaduertimus, quòd natalis alicuius martyris dies incert⁹ eſſet; ut eſt exemplum de Columba Cordubenſi, cuius quandiu natalis dies latuit, eadem die, qua agitur ſolẽnitas Columbę Senonen. eius cõmemoratio celebrari conſueuit, ut ſuo loco dicetur inferius.

f Meletij epiſc.] Græci etiam de Meletio agunt in Menologio hac die. Encomium ſancti Ioannis Chryſoſtomi de Meletio, quod hic citatur, habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. quod germanum eſſe, nouit ſynodus Nicæna ſecunda, in cuius actione 4. ex eo fragmẽtum recitatur. Extat etiam egregia oratio Gregorij Nyſſeni dicta Cõſtantinopoli in conuentu patrum, in eius funere. Eundẽ ſanctus Gregorius Nazianzenus mirificè laudat in carmine de uita ſua, agitq; de eius aduentu Conſtantinopolim, de obitu, funere, & reductione corporis Antiochiam; alludenſq; ad nomen eius, hæc ait his iambicis.

Qui erat reapſe quòd audiebat nomine.
Mores habebat, atque nomen melleum, &c.

Sequitur recenſere egregios labores eius pro catholica fide exantlatos. Obijt idem Conſtantinopoli poſt œcumenicam ſynodum celebratam, cui ſubſcripſit. de eius item obitu, atq; tranſlatione tunc Antiochiam facta, agit Socrat. libr. 5. c. 8. & 9. & Sozom. libr. 7. c. 10. Illud autem hoc loco neceſſariò admonendum duximus, ne de eius ſanctitate dubitatio aliqua uel ſuſpicio poſſit oriri, eo quòd ſederit in ſchiſmate aduerſus Paulinum epiſcopum Antiochenum; cùm præſertim, conſulente Hieronymo Damaſum epiſt. 57. & 58. cui potius inhærere deberet, Meletio, Paulinove, an Vitali, quem ſibi delegerat Apollinariſtæ epiſcopum Antiochenum; de Paulino reſpondiſſe Damaſum, certum eſt, eo quòd ab eo idem Hieronymus ordinatus eſt presbyter. Sed ſciendum eſt, cõſtare ſancti Baſilij teſtimonio, ſanctum Damaſum (vt accidere ſolet) falſis quibuſdam relationibus fuiſſe deceptum: quem excuſans, hæc ait idem Baſilius: Non admiror iſtud: quidam enim ignorant ea, quæ in iſtis partib. fiunt: quidam autem & ſi uideantur ſcire, certando magis, quàm ueritatem dicendo, eis referunt; & illos quidem nihil mirum eſt ignorare ueritatem, aut occultare cauſam, propter quam ad ſcribẽdum Paulino perductus eſt beatiſſ. epiſcopus Athanaſius &c. hæc & alia ſanctus Baſilius de cauſa adiudicata Paulino à Romano Pontifice, cuius ſententiam ſecutus Athanaſius, eidem plus detulit. extat hæc Baſilij epiſtola ad Terentium, quam in edit. Nutiana inuenies pag. 764. Quidquid ſit, conſtat etiam inter Meletium & Paulinum fuiſſe tranſactum, ut ſcribit Socr. lib. 5. c. 5. & Sozom. libr. 7. c. 3. ac ita in unitate totius eccleſiæ, abſoluta ſynodo œcumenica, in Domino quieuiſſe.

g Antonij epiſc.] Scripſit eius res geſtas Nicephorus philoſophus quas retulit Sur. in tomo 1. De eius electione & obitu agit etiam in compendio. migrauit è uita an. à Chriſto Domino 901.

h Gaudẽtij epiſc.] De eodẽ tabulę eccleſię Veronen. illuſtrarę cõmentario R. D. Augu. Valerij eius ſedis epiſc. S. R. E. Card. ubi de eo p. 7. & 39.

Idibus

13 Idibus Februarij. Luna. B xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

ANTIOCHIAE natalis ſancti Agabi[a] prophetæ, de quo beatus Lucas in Actibus Apoſtolicis ſcribit. Rauennæ ſanctarum Fuſcę[b] uirginis, & Mauræ nutricis eius, quæ Decio imperante multa ſub Quinctiano præſide perpeſſæ, demum gladio transfixæ martyrium conſummarunt. Melitinæ in Armenia ſancti Polyeucti[c] martyris, qui in perſecutione eiuſdem Decij, multa paſſus, martyrij coronam adeptus eſt. Lugduni ſancti Iuliani[d] martyris. Tuderti ſancti Benigni[e] martyris. Romæ ſancti Gregorij[f] Papæ ſecundi, qui Leonis Iſaurici impietati acerrimè reſtitit, & ſanctum Bonifacium, ad prædicandum Euangelium in Germaniam miſit. Andegaui depoſitio ſancti Lucinij[g] epiſcopi, uenerabilis ſanctitatis uiri, Lugduni ſancti Stephani[h] epiſcopi & confeſſoris. Reate ſancti Stephani[i] abbatis, miræ patientiæ uiri: in cuius tranſitu, ut refert beatus Gregorius Papa, ſancti Angeli, cæteris etiam uidentibus, adfuerunt.

FEBRVARII. 13.

a AGABI.] De quo Act. Apoſt. cap. 11. & 21. Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado & alij.

b Fuſcæ & Mauræ.] Agitur de his etiam hac die in tabulis eccleſiæ Rauen. quarum martyrij acta ſummatim collecta recitat Petrus in catal. lib. 3. c. 119. & Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. in fi. eadem apud Sur. tom. 7.

c Polyeucti.] De eodem hac die Beda, Vſuardus & alij, Græci autem in Menologio 9. Ianuarij. porrò ex actis eius, quæ Metaphraſtes deſcripſit, quæ habet Lipom. tomo quinto, & Suri. tomo primo, martyrio occubuiſſe 10. Ianuarij conſtat. hic fortaſſe translatio celebratur. Mentio habetur de eo in actis ſancti Euthymij, quem eius martyris repromiſſione procreatum ſcribit Cyrillus monachus. De miraculis ad ſepulchrum eius fieri ſolitis ſcribit Grego. Turonen. de gloria martyrum cap. 103. meminit eiuſdem & in hiſt. libr. 7. cap. 6.

d Iuliani.] De eodem uet. man. ſcript. & monimenta eccle. Lugdun. quæ citat Galeſin. in Martyrologio.

e Benigni.] De eo etiam uetera monumenta eccleſiæ Tudertinæ, quę uidimus, impartita nobis: Reuerendiſſimo Domino Angelo Cæſio eius ciuitatis epiſcopo, quibus etiam teſtatum habetur, eius martyris corpus religiosè aſſeruatum haberi in monaſterio monialium, quod dicitur, de Militijs.

f Gregorij ſecundi.] Beda, Ado & alij de eodem hac die. De rebus geſtis eius aduerſus Leonem Iſauricum, de quibus hic agitur, inter alia multa, ſatis eſſe poteſt hic recenſere teſtimoniũ Hadriani Rom. Pont. in epiſtola ad Carolum Magnum de imaginibus, his uerbis: Dominus Gregorius Papa ſecundus, iunior, vnà cum ſeptuagintanouem ſanctiſſimis epiſcopis ante confeſſionem beati Petri Apoſtolorum principis præſidens, vnà ſimul multorum ſanctorum Patrum teſtimonia roborantes, uenerari ac adorare ſacras imagines cenſuerunt &c. inferius item plura de eodem id generis. Extat inſuper eiuſdem epiſtola de cultu ſanctarum imaginum ad Germanum epiſcopum Conſtantinopolitanum, quæ recitata habetur in act. 4. Nicæni ſecundi concilij. De rebus geſtis eius, cum Bonifacio epiſcopo Moguntino, cuius hic etiam mentio habetur, in-

uenire eſt in actis eiuſdem Bonifacij, quæ habet Suri. tomo 3. die 5. Iunij. Cætera autem de Gregorio fuſius egimus in Annal. eccleſiaſt. quæ per ſingulos annos digeſſimus.

g Lucinij, alias Licinij.] De eodem hac die Vſuardus. Andegaui cùm hic ponatur, ſcias non fuiſſe epiſcopum Andegauenſem, ſed ut ſcribit Greg. Turonen. libr. 2. Franc. hiſt. c. 39. patria Andegauenſis, præfuit eccleſiæ Turonen. idem Greg. libr. 10. cap. 31. ubi texit catalogum Turonẽſium epiſcoporum, recenſet eum nonum ordine, eiuſque res geſtas paucis perſtringit. Claruit temporibus Clodouei regis Francorum, atque undecimo ſuæ ſedis anno ex hac uita migrauit, ut idem ſcribit, ubi ſupra lib. 2. c. 43.

h Stephani epiſc.] Agit de eodem Beda hac die. Succeſſit hic S. Ruſtico, recenſeturq; uigeſimusſextus, vel ſeptimus Lugdunenſis eccleſiæ epiſcopus, ſecundum diuerſas tabulas, quas Democ. de ſacr. Miſ. deſcripſit.

i Stephani abb.] Agunt de ipſo ſanctus Gregorius Papa lib. 4. dialog. c. 19. & homil. in Euange. 35. ubi eundem virum ualde ſanctum, & virtute ſingularem appellat.

xv. C Sextodecimo Kalen. Martij. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMAE uia Flaminia natalis beati Valentini [a] presbyteri & martyris; qui poſt multa ſanitatum & doctrinæ inſignia, fuſtibus cæſus & decollatus eſt ſub Claudio Cæſare. Item Romæ ſanctorum martyrum Vitalis, [b] Feliculæ, & Zenonis. Interamnæ ſancti Valentini [c] epiſcopi, & martyris, qui poſt diutinam cædem cuſtodiæ mancipatus, cum ſuperari non poſſet, mediæ noctis ſilentio eiectus de carcere, decollatus eſt iuſſu Placidi Vrbis præfecti. Ibidem ſanctorum Proculi, [d] Ephebi, & Apollonij martyrum, qui cum ad corpus ſancti Valentini uigilias agerent, iuſſu Leontij conſularis comprehenſi, gladio cæſi ſunt. Alexandriæ ſanctorum martyrum Baſſi, [e] Antonij, & Protolici, qui demerſi ſunt in mare. Item ſanctorum martyrum Cyrionis [f] presbyteri, Baſſiani lectoris, Agathonis exorciſtæ, & Moyſis, qui omnes igne combuſti euolauerunt ad cœlum. Ibidem ſanctorum Dionyſij [g] & Ammonij decollatorum. Rauennæ ſancti Eleuchadij [h] epiſcopi & confeſſoris. In Bithynia ſancti Auxentij [i] abbatis. Apud Surrentum ſancti Antonini [k] abbatis, qui è monaſterio Caſinenſi à Longobardis deuaſtato in ſolitudinem eiuſdem urbis ſecedens, ibidem ſanctitate celebris obdormiuit in Domino: cuius corpus multis quotidie miraculis, & præſertim in liberandis energumenis effulget.

FEBRVARII. 14.

a VALENTINI.] Beda item, Vſuardus, Ado & alij hac eadẽ die. Extãt eius acta ac ſociorum quæ Surius recitat tom. 1. unde & cæteri accepiſſe noſcuntur, agitur de eodem in Sacramentario ſãcti Gregorij Papæ. In huius martyris honorem Theodorus Papa erexit eccleſiam in Flaminia, ut cõſtat ex li. de Rom. Põtificibus in Theodoro.

b Vitalis, Feliculę & Zenonis.] De ijs etiam Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, & alij eadem die.

c Valentij epiſcopi.] De eo etiam Beda, Vſuardus, & alij. Habentur eius acta, quæ retulit Mombrit. in tomo ſecundo, uit. Sanct. & Sur. tomo primo. Habemus eorundem uetuſtiora exemplaria manu ſcripta in noſtra bibliot. Paſſus hic videtur temporibus perſecutionis Gentilium Romanorum Imperatorum, ut eius acta ſignificant. Porrò de alia Valentino eiuſdem ciuitatis epiſcopo meminit Petrus in catal. lib. 1. c. 15. qui, ut ait, uixit temporibus Iuſtini Imp.

d Proculi & ſoc.] De ijs etiam ijdem qui ſupra auctores. Horum paſſionis acta incerta habentur cùm rebus geſtis ſancti Valétini, quorum modò meminimus; licet in eis non una eademque die cum eo paſſi habeantur. Alius ab hoc eſſe uidetur Proculus Interamnenſis epiſcopus, de quo infra ad xviij. kal. Maij.

e Baſſi & ſoc.] De his item Beda hac die, Vſuardus, Ado, & alij. Petrus in catal. libro tertio, cap. 124. alios plures addit, quorum & recenſet nomina.

f Cyrionis & ſoc.] De his omnibus ijdem qui ſupra auctores agunt hac eadem die.

g Dionyſij & Ammonij.] Agunt de his item Beda, Vſuardus, Ado & alij, conſentiuntque vet. manu. ſcripta.

h Eleuchadij epiſcopi.] De eodem tabulæ eccleſiæ Rauennatis. Petrus Damiani in die natalis ſancti Eleuchadij ſermonem habuit, quam inuenies apud Sur. tomo ſeptimo, hac die. Fuit hic vnus ex diſcipulis ſancti Apollinaris, ab ipſo ad fidem conuerſus, de quo etiam Hieron. Rub. hiſto. Rauen. libro primo, ubi eum migraſſe ex hac uita ſcribit, anno Domini 112.

i Auxentij abbatis.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Huius res geſtas purè, germaneque conſcriptas habet Metaphraſtes hac die, ex quo Lipom. deſcripſit tomo quinto, & Sur. tomo primo. Meminit eiuſdem Nicepho. hiſto. libro decimoquarto, cap. 52. in fine. De eius tyrocinio ſcribit Sozom. hiſto. libro 7. cap. 21. in ſi peruenit ætate uſque ad Zenonem Imp. ut eius acta teſtantur.

k Antonini abb.] Plura de ipſo in monumentis eccleſię Surrentinę, quibus tam eius res geſtę, quàm miracula poſt obitum facta intexuntur: edidit eadem Paulus Reg. Migrauit ex hac uita (vt ferunt) anno Domini 625. Honorio Roma. Pont. & Probaiano conſ. Quæ autẽ noſtra ætate ad ſepulchrum eius admiranda fiunt, eademque crebrius iterantur, percepi non à quibuſvis narrata, ſed à ſynceriſſimis, prudentiſſimiſque ſacerdotibus, qui interfuerunt.

15 Quintodecimo Kalen. Martij. Luna. Dxiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

BRIXIAE natalis ſanctorum martyrum Fauſtini[a] & Iouitæ, qui ſub Hadriano Imperatore poſt multa præclara pro Chriſti fide ſuſcepta certamina, uictricem martyrij coronam acceperunt. Romę ſancti Cratonis[b] martyris, qui cum uxore ſua & uniuerſa domo a beato epiſcopo baptizatus, non multo poſt una cum illis martyrio conſummatus eſt. Interamnæ ſanctæ Agapis[c] uirginis & martyris. Item natalis ſanctorum martyrum Saturnini,[d] Caſtuli, Magni, & Lucij. Vaſione in Gallijs ſancti Quinidij[e] epiſcopi, cuius mortem in conſpectu Domini pretioſam miracula crebra teſtantur. Capuę ſancti Decoroſi[f] epiſcopi & confeſſoris. In prouincia Valerię ſancti Seueri[g] presbyteri, de quo beatus Gregorius ſcribit, quòd fuſis lachrymis defunctum reuocauit ad uitam. Antiochiæ ſancti Ioſeph[h] diaconi. Aruernis ſanctæ Georgiæ[i] uirginis.

a SANCTI Fauſtini, & Iouitæ.] De iiſdem hac die Beda, Vſuardus, ac cęteri. Habentur eorũ res geſtæ uberius enarratæ, edidit eas Mombr. tom. 1. & Suri. tomo primo. Paſſi dicuntur ſub Imperatore Hadriano, ac coram ipſo: quod nos tunc accidiſſe putamus, cùm ille anno ſecundo ſui Imperij, tertiùm gerens conſulatum, ex Vrbe in Gallias profectus eſt, ut ſcribit Spartianus in Hadriano. Agitur de iiſdem martyribus in actis ſancti Martiani epiſcopi Dertonenſis, quem recitat Mombrit. tomo ſecundo. Non eſt quòd mireris, ſi Hadrianus profectus in Gallias, ad carnificinas martyrum conſtiterit Brixiæ, cùm ſemel enim monſtra illa ferinos animos imbuiſſent, auidiſſimi erant illorum ſpectaculorum, in quibus miſeri homines excogitatis artibus torquerentur. Sit tibi ſatis in exemplum, quæ Suetonius ſcribit in Claudio cap. 34. cùm ait: Tormenta quęſtionum, pœnaſque parricidarum repræſentabat, exigebatque coràm. Cùm ſpectare antiqui moris ſupplicium Tiburi concupiiſſet; & deligatis ad palum noxijs, carnifex deeſſet, accitum ab Vrbe ad ueſperam uſque opperiri perſeuerauit. hæc Suet. de Claudio, quo quidem longè moleſtior nobis fuit Hadrianus, de quo agitur.

b Cratonis.] Agunt de eodem iidem qui ſupra Beda, ac cęteri. Eius acta adnexa ſunt uitę ſancti Valentini epiſcopi Interamnenſis, à quo etiam ad fidem perductus & baptizatus fertur.

c Agapis.] De qua hac item die Beda, Vſuardus, Vuandelbertus, & alij recentiores agunt.

d Saturnini & ſoc.] Beda hic agit de Saturnino Caſtulo: cæteri autem redditi ſunt ex prædicto Martyrologio man. ſcrip.

e Quinidij epiſcopi.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, aſſentiunturque uet. manuſcripta.

f Decoroſi epiſcopi.] Claruit hic temporibus Agathonis Romani Pontificis, reperiturq; interfuiſſe, ac ſubſcripſiſſe Romano concilio ſub eodem Pontifice celebrato, an. à Chriſto nato 680. ut apparet ex eiuſdem concilij actis; quæ intexa habentur in Sexta ſynodo act. 4.

g Seueri presbyt.] Agit de eodem hac die Ado. Admiratur eius ſanctitatem ſanctus Gregorius lib. 1. dialog. c. 12.

h Ioſeph diaconi.] Beda, Vſuardus ac cæteri de eodem hac die, Gręci autem 3. Aprilis, ut apparet ex eorum Menologio. Fuit hic ſacrorum hymnorum ſcriptor, qui temporibus Theophili Imp. ob cultum ſanctarum imaginum factus eſt confeſſor illuſtris. De eo egit Niceph. libr. 21. cuius libri tantùm habetur ſummarium.

i Georgiæ uirg.] De ea ſcribit Gregor. Turonen. lib. de glor. confeſſ. c. 34.

xiij. E Quartodecimo Kalen. Martij. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

NATALIS beati Oneſimi,[a] de quo ſanctus Paulus Apoſtolus ad Philemonem ſcribit; quem etiam poſt ſanctum Timotheum Epheſiorum epiſcopum ordinauit, prædicationiſque uerbum illi commiſit. Hic uinctus Romam perductus, ac pro fide CHRISTI lapidatus, primo ibidem ſepultus fuit; inde ad locum ubi epiſcopus fuerat ordinatus, corpus eius delatum eſt. Cumis in Campania Translatio ſanctæ Iulianæ[b] uirginis & martyris, quæ Nicomediæ ſub Maximiano Imperatore primum à patre ſuo Africano grauiter cæſa, deinde ab Euilaſio præfecto, cui nubere recuſarat, uariè cruciata, & poſtmodum in carcerem detruſa, ubi palam cum diabolo conflixit; demum flammas ignium, & ollam[c] feruentem ſuperans, capitis decollatione martyrium conſummauit. In Aegypto ſancti Iuliani[d] martyris, cum alijs quinque millibus. Cęſareę in Palæſtina ſanctorum martyrum Aegyptiorum Elię, Hieremię, Eſaię, Samuelis, & Danielis,[e]

quà

qui cum ſpontaneè miniſtraſſent confeſſoribus in Cilicia ad metalla damnatis, inde reuertentes, comprehenſi, & à Firmiliano præſide ſub Maximino Imperatore ſæuiſſimè torti, gladio demum percuſſi ſunt. Poſt quos ſanctus Porphyrius[f] Pamphyli martyris famulus, & ſanctus Seleucus[g] Cappadox, qui iteratis certaminibus ſæpè uicerant, rurſus cruciati, alter incendio, gladio alter martyrij coronam acceperunt. Brixiæ ſancti Fauſtini[h] epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII. 16.

a ONESIMI.] De eodem Beda, Vſuardus, & alij omnes, Græci aūt pridie huius diei in Menologio. Laudatur egregiè ab Apoſtolo ſcribēte ad Philemonem S. Ignatius epiſ. 14. ad Ephe. eundē præclaro elogio cōmēdat: meminitq; eiuſdē in epiſ. 12. ad Antiochenos. Habētur eius acta, quæ ex ueteribus monumentis Metaphraſtes in lucem prodidit, & Lipom. recitat tom. 5. Sur. autem tom. 1. Paſſus reperitur ſub Traiano Imper. & Tertullio Vibis præfecto. Nicepho. lib. 3. c. 11. prorſus conuincitur errare, dum ſcribit eum ſub Domitiano cōſummaſſe martyrium. ſi enim conſtat poſt ſanctum Ignatium fuiſſe ſuperſtitem, certumq; habetur, eundem Ignatium anno Traiani Imperatoris undecimo martyrio coronatum, quonam pacto effici pōt, ut ſub Domitiano Oneſimus martyrio occubuerit? errat planè in Oneſimo, ſicut in Dionyſio Areopagita, de quo ſuo loco inferius. Vixit iiſdem ferè temporibus Oneſimus epiſcopus Bizantinus tertius ordine, de quo Nicephor. epiſc. in chron. & Niceph. Calliſt. lib. 8. cap. Alius adhuc extitit eius nominis epiſcopus Sueſſionenſis ſanctitate celebris, cuius meminit Molanus in indic. ſāctorū Belgic. cui⁹ natalis agitur 13. Maij.

b Iulianæ.] Beda item, ac cæteri Latinorū hac die, Græci autem in Menologio die 21. Decembris. Extant eius acta apud Metaphraſtem, ex quo Lipom. tom. 5. & Suri. tom. 1. habemus eadem in vet. codi. ſcrip. è Græco Latinè reddita à Petro quodam, qui ea ad Petrum Neapolitanum epiſcopum direxit, ut docet eius præfatio. ponitur ibidem paſſa anno à Chriſto nato 290. De reliquijs eius meminit S. Gregorius Papa in epiſtola ad Fortunatum epiſcopum Neapolit. 84. & 85. libr. 7. ſub eius diœceſi enim ſanctæ martyris corpus quieſcebat.

c Ollam feruentem.] De huiuſmodi genere tormenti mentio habetur libr. 2. Machab. c. 7. recenſet Ioſeph. lib. de Machab. ad Polyb. Ollam æneam inter exquiſita tormenta, quam & his uerbis deſcribit? Carnificum manibus Ollæ æneę imponitur (hoc pęnali ſupplicio nomen eſt) prælo gyrato, ſanctum caput ad genua pellitur: ſicque corpore deorſum redacto, pugil in eam, quam diximus Ollam miſerrimè delituit. hæc ibi.

d Iuliani.] De eodem ijdem qui ſupra Latinorum auctores; at Græci in Menologio de ipſo agunt die uigeſimoprimo Iunij, ibi & breui compendio certamen eius deſcribunt; paſſumq́ue eſſe in perſecutione Diocletiani, ſub Marciano præſide, eundemq́ue à ſancto Ioanne Chryſoſtomo celebri oratione laudatum ibidem teſtantur. Fuit clarus item in Ægypto Iulianus epiſcopus Alexādrinus, qui primo anno Commodi Imper. ſedere cœpit, de quo Euſeb. hiſto. libro 5. c. 9. & alij.

e Eliæ, Hieremiæ, & ſoc.] Scripſit horum certamen Euſebius hiſto. libro octauo, cap. 22. Hi etenim, ut ad CHRISTVM conuerſi ſunt, profana ſibi indita à parentibus nomina reſpuentes ſanctorum Prophetarum ſibi imponi nomina cupierunt. Scribit Dionyſius Alexandrinns, peculiare olim fuiſſe nuper conuerſis ad fidem, vt Apoſtolorum aliorumq́ue ſanctorum, quorum fidem eſſent amplixi, etiam ſibi nomina ſumerent. apud Euſeb. libro ſeptimo, cap. 20. in eandem ſententiam plura diſſerit S. Ioannes Chryſoſtomus homilia 21. Geneſ. multiſq́ue inculcat, non nomina gentilium, & auorum eſſe filijs imponenda, ſed ſanctorum, qui uirtutibus effulſerunt, & Dei amicitia digni fuerunt.

f Ad metalla damnatis.] Differentiam ponit Iureconſultus l. aut damnum, ff. de pœ. inter damnatos ad metalla, & ad opus metalli. grauiorib. n. premebantur uinculis qui ad metalla damnati erant. De ærumnis Chriſtianorum, qui ea pœna damnati eſſent, habes egregiam epiſtolā Cypriani 77. ad Nemeſianum, Felicē, & collegas epiſcopos. Damnabantur Chriſtiani etiam ad alia opera publica, ut ad fodiēdā arenam, ad lapidicinas, & alia, ut eorū acta teſtantur. Illa tantū pœna immunes fuiſſe uidētur, quæ dicebatur, ad ludū de qua Vlpianus l. aut damnum, §. qui ad ludū, ff. de pœn. & Pau. li. 5. ſent. tit. 17. & l. 2. de aboli. Cod. Theod. Id enim accidiſſe arbitror non humanitate Gentilium, ſed potius uerecundia Chriſtianorum; ut qui mallent quæque duriora ſupplicia perpeti, quā inter gladiatores, ferarum uenatores, comędos, & tragędos, pyrrhicharios, & ſaltatores i

theatro cōnumerari, nec ea agere, quæ vel ſpectare tantū, Chriſtianis erant interdicta, vt Cyprian. de ſpectac. cùm alioqui ſicut fęminas ad lenones, ita Chriſtianos ad ludum eſſe damnatos apparet ex Clemen. conſti. lib. 5. cap. 1. vbi hæc verba: Si quis Chriſtianus propter nomen Chriſti & charitatem erga Deum ac fidem ac ab impijs ad ludos, aut ad beſtias, aut ad metallum fuerit damnatus. &c. Vetuit poſtmodum Valentinianus Impe. vllum Chriſtianorū ob quoduis facinoroſum delictum ad ludum damnari, l. 8. de pęn. Cod. Theod.

g Prophyrius.] Agit pluribus de eodem Euſeb. hiſt. li. 7. cap. 20. alij inſuper ex eodem auctore eadem deſcripſerunt.

h Seleucus.] Huius anteactæ vitę curſum Euſeb. lib. 8. c. 22. teſtatum reliquit.

i Fauſtini epiſcopi.] Recenſetur is ſeptimus Brixianæ eccleſiæ epiſcopus. de eo & Galeſin.

xiij. F Tertiodecimo Kal. Martij. Lunæ. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROMAE paſſio ſancti Fauſtini,[a] quem alij quadragintaquatuor ſecuti ſunt ad coronam. In Perſide natalis beati Polychronij[b] epiſcopi Babylonis, qui in perſecutione Decij ore lapidibus cæſo, manibus extenſis oculos ad cœlum eleuans emiſit ſpiritum. Concordiæ ſanctorum martyrum Donati,[c] Secūdiani, & Romuli, cum alijs octogintaſex eiuſdem coronæ conſortibus. Cæſareæ in Palæſtina ſancti Theoduli[d] ſenis, qui ex familia præſidis Firmiliani, martyrum excitatus exemplo, cum Chriſtum conſtanter confiteretur, cruci affixus, martyrij palmam nobili triumpho promeruit. Ibidem ſancti Iuliani[e] Cappadocis,[f] qui exoſculans necatorum martyrum corpora, ut Chriſtianus delatus, & ad præſidem ductus, lento igne iuſſus eſt comburi. In Pago Taruanenſi ſancti Siluini[g] epiſcopi Toloſani. In Scotia ſancti Fintani[h] presbyteri & confeſſoris.

FEBRVARII. 17.

a SANCTI Fauſtini & ſoc.] Reſtituti ſunt ijdem ex eodem exemplari vetuſtiſſimo, cuius ſæpius ante meminimus.

b Polychronij epiſc.] De eodem hac die Beda, Vſuar. Ado, Vuandelbertus, ac cęteri. Habentur eius acta ante vitā S. Laurentij apud Sur. tom. 4. die x. Auguſt. ſed multum ſanè ambigua. Quòd autem ad Decium ſpectat, conſtant quidem illum aduerſus barbaros prælijs difficillimis decertaſſe, vt ſcribit Aurelius Victor, Eutropius in Decio, & Paulus Oroſ. lib. 7. c. 21. & licet de Perſis nulla apud eos mentio habeatur, veriſimilis tamen eſt cōiectura, Perſas bello laceſſiſſe, vexaſſeq́; aduerſus quos etiam Valerianum ſucceſſorem, Imperij hęredem infęliciter pugnaſſe conſtat, vt Trebellius ſcribit in Valeriano. Satis liquet tempora Decij ſcriptorū inopia remāſiſſe obſcuriſſima; eaq́; tantū de eo facta eſſe perſpicua, quæ de perſecutione ab ipſo cōtra Chriſtianos excitata produnt Chriſtianorū ſcriptiones, & acta ſanctorū martyrum. Fuit eiuſdē nominis S. Polychronius epiſcopus Virodunenſis in Gallia, diſcipulus S. Lupi Trecenſis, de quo habetur mentio in actis eiuſdem S. Lupi, in fine apud Sur. tom. 4. die 29. Iulij.

c Donati & ſoc.] Agit de ijſdem hac die Vſuardus, aſtipulanturque vet. man. ſcrip.

d Theoduli.] Euſeb. qui eius martyrium ſcribit lib. 8. ca. 22. paſſum refert anno ſeptimo perſecutionis Diocletiani & Maximiani Impp.

e Iuliani Cappadocis.] Idem auctor Euſebius eius certamen deſcribit libro 8. ca. 22. eundemq́;

etiam

etiam perſecutionis anno ſeptimo martyrio coronatum teſtatur.

f Exoſculans necatorum martyrum corpora.] Conſueuiſſe Chriſtianos oſculari ſacra martyrum vulnera, habes etiam ex Prudentio in periſt. hym. 5. de ſancto Vincent. his verſibus.

Ille vngularum duplices.
Sulcos pererrat oſculis. & in fine.
Per quam trementes properi
Exoſculamur lectulum. Admonuit & Conſtantinus Magnus Imperat. labra cicatricibus ſanctorum martyrum, Theodoret. hiſtor. lib. 1. cap. 11. Datum eſt crimini à Cæciliano diacono Carthaginenſi Lucillæ fœminę apud Optatum, non quòd os martyris ori admoueret, ſed quòd importuno tempore, quòd os illud non eſſet martyris vindicati, hoc eſt recepti. Optat. lib. 1. contra Parmen. Deoſculationem pro adoratione poni in antiquis ſacris litteris, notatum habes à S. Hieron. ad Pammachium in apolog. aduerſus Rufin. id ipſum fuiſſe in vſu apud Gentiles, ex Plinio & Apuleio obſeruat Cæl. Rhodig. lect. antiq. lib. 10. cap. 8. in fin.

h Siluini epiſcopi.] De eo etiam Vſuardus hac die. Eius acta haberi teſtatur Molanus in indiculo ſanctorum Belgij, vbi plura de ipſo; redditque rationem cur hunc Vſuardus appellet epiſcopum Taruanenſem, prout etiam à nonnullis eſt creditus, eo quòd in Morinis mirāda religione enituit, & virtute miraculorum claruit, apud quos etiam diem obijt, anno, vt ait, à Chriſto nato ſeptingenteſimo decimoquinto.

h Fintani presbyt.] Vſuardus item de eo hic agit, conſentiuntque man. ſcrip.

18 Duodecimo Kalen. Martij. Luna. Gxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

HIEROSOLYMIS natalis beati Symeonis [a] epiſcopi & martyris, qui filius Cleophę, & propinquus Saluatoris ſecundum carnem fuiſſe traditur. Hic Hieroſolymorum epiſcopus poſt Iacobum fratrem Domini ordinatus, in perſecutione Traiani multis ſupplicijs affectus, martyrio conſummatus eſt, omnibus qui aderant, & iudice ipſo mirantibus, ut centum uiginti annorum ſenex crucis ſupplicium fortiter conſtanterque pertuliſſet. Apud Oſtia Tyberina ſanctorum Martyrum Maximi [b] & Claudij fratrum, & Præpedignæ uxoris Claudij, cum duobus filijs Alexandro & Cutia: qui cum eſſent præclariſſimi generis, iubente Diocletiano tenti ſunt, atq; in exilium deportati, deinde incendio concremati, odoriferum martyrij ſacrificium Deo ipſi obtulerunt: quorum reliquiæ in flumen proiectæ, & à Chriſtianis perquiſitæ, iuxta eandem ciuitatem ſepultæ ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Lucij, [c] Siluani, Rutuli, Claſſici, Secundini, Fructuli, & Maximi. Conſtantinopoli S. Flauiani [d] epiſcopi, qui cum fidem catholicam Epheſi propugnaret, ab impij Dioſcori factione pugnis & calcibus percuſſus, poſt triduum uitam finiuit. Toleti S. Helladij [e] epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII. 18.

a SYMEONIS epiſc.] Beda, Vſuardus, ac cęteri Latinorum de eodē agunt hac die, Gręci aūt in Menologio 27. Aprilis. Eius martyriū ab Hegeſippo egregiè conſcriptum Euſeb. recitat lib. 3. c. 26. ex quo etiā cęteri complures eadem deſcripſere: eundem conſobrinum Domini, natum eſt Cleopha fratre Ioſeph, idem auctor affirmat lib. 3. cap. 10. qui

qui & in chronico tradit, eundem conſummaſſe martyrium anno decimo Traiani Imp.

b Maximi, Claudij & ſoc.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, atq; alij omnes. Habentur horum res geſtæ iunctæ ſimul actis S. Suſannæ, apud Sur. tom. 4. die 11. Auguſti. ex quibus & cæteri, qui de his ſcribunt, quos recenſere omittimus, accepiſſe noſcuntur.

c Lucij & ſoc.] Hos omnes reſtitutos ſcias ex eodem codice peruetuſto, cuius ſæpe meminimus. prætermiſſi ſunt aliàs fortaſſe, quòd nec ciuitas vbi paſſi, nec tempus ibidem haberetur expreſſum.

d Flauiani epiſcopi.] De eodē Græci agunt in Menologio hac die. Irrepſit error apud aliquos, vt putent Flauianum actum in exilium, & confectum erumnis obijſſe, quod & Græci profitentur in dicto eorum Menologio, idq; ex ſentētia Marcellini comitis in chron. ſub Protogene, & Aſterio conſſ. vbi ait, eum exulaſſe factione Dioſcori & Saturnini. Sed hæc quidem omnia repugnant actis ſacroſancti conc. Chalcedonen. In actione etenim prima, & tertia Euſebius epiſcopus Dorylæi, & in actione quarta archimandritæ catholici, oblato S. ſynodo libello, conclamarunt aduerſus Dioſcorum, ſanctum Flauianum violentis impulſionibus, pugnis, & calcibus impetitū, factione Dioſcori necatum eſſe: id ipſum etiam Liberatus diaconus in breuiar. hæreſ. Neſtor. & Eutich. exactè deſcribit c. 12. factumque refert, antequā Epheſo receſſiſſent epiſcopi: id etiam Euagrius ſcholaſt. hiſt. lib. 2. c. 2. id denique Nicephorus (vt prætercam recentiores) pluribus teſtatur lib. 14. c. 47. Contigit obitus Flauiani Epheſi, ſub conſulatu Aſterij, & Protogenis, menſe Auguſti, poſtquam Hilarus diaconus legatus Apoſtolicus inde clam aufugiens, Romam redijt ad S. Leonem Papam. Ne quis ergo miretur ſi idem Pontifex in litteris, quas dedit ad Theodoſium & Pulcheriā Auguſtos, & quas etiam ad alios tertio idus Octobris ijſde conſſ. dedit, nihil de Flauiani nece meminerit; nam, quod poſt diſceſſum Hilari fuit factum, ignorans, putans adhuc viuere Flauianum, ad eum etiam eadem die ſcripſit epiſtolam. Celebratur hac die ſolemnis tranſlatio, quando venerandum corpus eius per Martianum Auguſtum & S. Pulcheriam coniugem ſummo cum honore Conſtantinopolim tranſlatum eſt, cuius tranſlationis meminit S. Leo Papa in epiſtola 44. ad Martianum Auguſt. ſub conſulatu Adelphij data, eſt is annus, ſecundum recentiores chronographos, à Chriſto nato 451. ex quibus planè conuincitur errare Nicephorus lib. 14. ca. 49. dum eam tranſlationem factam dicit ſub Theodoſio minore Imp. extant præterea de ea re litteræ S. Pulcheriæ ad S. Leonem Papam: quæ recitantur in præambulis concilij Chalcedonenſis. Mirificis laudibus ſanctum Flauianum proſecuti ſunt patres, hi præſertim, qui Chalcedonem ad concilium conuenerunt, vbi inter alia eius præconia, hæc in actione vndecima ſunt acclamata: Flauiano æterna memoria, ecce vltio, ecce veritas, Flauianus poſt mortem viuit, martyr pro nobis exorat, Flauianus poſt mortem fidem expoſuit &c. Accedat ad eius laudem conſtitutio Marciani Imp. quæ habetur in l. quoniam C. de epiſco. & cleric. cuius de Flauiano promulgatę ſanctionis habes integrum exemplar in actione tertia eiuſdem conc. Chalcedonen. prope finem. Secundus Abel appellatur à Sebaſteno epiſcopo in epiſt. ad Leonem Imp. extat tom. 2. conc. recent. edit. De reſtituendo nomine eius in diptycha, & abolenda memoria Euthychij, extat l. quoniam, C. de epiſc. & cleric. Cæteras autem eius res geſtas tam ſynodicas, quàm priuatas intexuimus in Annalibus eccleſ. per annos ſingulos, ſeruata temporum ratione.

e Helladij epiſcopi.] Huius acta ſummatim complexus eſt ſanctus Ildefonſus in libro quē ſcripſit de vir. illuſtr. quem nacti in Vaticana bibliotheca diligēter exſcripſimus: at quoniam eundē nōdum editum ſcimus, operæ pretium viſum eſt hic ea recitare, quæ de ſancto ſanctus ſuis ſcriptis teſtatum reliquit his verbis: Helladius epiſcopus poſt Auraſium ſedis eius adeptus eſt locum. Hic cùm regiæ aulæ illuſtriſſimus, publicarumque rector exiſteret rerum, ſub ſeculari habitu uotum monachi explebat & opus. nam ad monaſterium meum illud Agalienſe, cuius me ſuſcepìt monachum tenuit; quod munere Dei, perennisque ac patentis ſanctitatis decore & opinabile cunctis & palam eſt totis: cùm ſæpe diſcurſantium negotiorum ductus itinere perueniret, remota clientū ſecularisque pompa decoris, adeò monachorum peculiaritatibus inhærebat, vt turmis iunctus eorum, ſtipularum faſciculos ad clibanum deportaret. eumque inter decorem inſolentiamque ſeculi, ſolitudinis & amaret, & ſectaretur arcana: celeri fuga, relictis omnibus, quæ eſſe nouerat mundi, adijt ſanctum monaſterium, quod frequentauerat voto, venit permanſurus optati voti uſu. Ibi factus monachus pariter meritis & ſtudijs ſanctus vitam monachorum debitè rexit; & ſtatum monaſterij totius rei communis diuitijs cumulauit. Ex hoc, feſſis penè ſenio artubus, ad Pontificatus apicem euocatur: & quia vocaretur victus pariter & inuitus, illic maiorum virtutum exempla, quàm monachus dedit: quia ſtatum mūdi, quem contempſit virtute, magna perhibetur rexiſſe diſcretione; miſerationes eleemoſynarumque copias tam largiter egenis contuliſſe probatur, ac ſi illius ſtomacho putares inopum & artus pendere & viſcera cōfoueri. Scribere renuit, quia quod ſcribendum erat, quotidianæ operationis pagina demonſtrauit. Me ad monaſterium rediens memoratum, vltimo vitæ tempore leuitam fecit: ſenex obijt, decem & octo annos ſacrum regimen tenuit,

tenuit,temporibus Siſibuti, Suntillani,& exordijs Siſenandi regum. Beatus habitus fuit,& poſt beatâ gloriâ cęleſtis regni bona plenus ſenectute promeruit. Hactenus de S.Helladio S.Ildefonſus, qui mox ad eius ſucceſſorẽ Iuſtũ calamũ vertit. De eodem Rodoric. Tolet.lib.2.c.17.& alij recentiores.

19 Vndecimo Kalen. Martij. Luna. A x.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ROMAE natalis ſancti Gabini [a] presbyteri & martyris, fratris beati Caij Papæ, qui à Diocletiano diu in cuſtodia uinculis afflictus, pretioſa morte cęli gaudia comparauit. In Africa ſanctorum martyrum Publij, [b] Iuliani, Marcelli,& aliorum. In Palæſtina commemoratio ſanctorum Monachorum, [c] & aliorum martyrum, quia Saracenis ſub duce Alamundaro ob fidem Chriſti ſæuiſſime cæſi ſunt. Hieroſolymis ſancti Zambdæ [d] epiſcopi. Solijs † ſancti Auxibij [e] epiſcopi. Apud Beneuentum ſancti Barbati [f] epiſcopi, qui ſanctitate celebris, Longobardos,& eorum ducem ad Chriſtum conuertit. Mediolani ſancti Manſueti [g] epiſcopi & confeſſoris.

†Solis.

FEBRVARII. 19.

a GABINI, vel Gabinij.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Iuncta ſunt eius acta rebus geſtis ſanctę Suſannę. habet eas Sur.tom.4.die 11.Auguſti. paſſus eſt Diocletiano ſextùm & Cõſtantio ſecundùm conſſ.vnà cum Caio Papa eius germano, vt legitur in libro de Roman. Pontific. In prædictis autem rebus geſtis S.Suſannę, de domo Gabini in eccleſiam conuerſa hæc leguntur: Caij epiſcopi domus beati Gabini domui iuncta erat, atque ex illo tempore Chriſtianorum ſtatio deputata eſt in duabus ædibus vſque ad hodiernum diem. Factum eſt hoc Romæ in regione ſexta apud vicum Mamuri, ante Saluſtij forum. hæc ibi. ex qua loci deſcriptione facilè apparet, eam fuiſſe domum Gabini, quæ nunc dicitur eccleſia ſanctæ Suſannę ac domum Caij eccleſiam illi propinquam, cuius dumtaxat ſuperſunt veſtigia ex aduerſo poſita.

b Publij & ſoc.] Agit de his etiam Beda, Vſuardus & alij recentiores hac die.

c Sanctorum Monachorum.] Iiſdem cæſi ſunt hi Saracenorum incurſionibus, quarum mentio habetur in rebus geſtis ſancti Ioannis Silentiarij, quas refert Metaphraſtes die 13. Maij. itemque in vita S.Sabæ abb apud eundem die 5. Decemb. ac in actis etiam ſancti Euthymij abb. quæ idem recitat die 20. Ianuarij: conſentiant ijdem, quæ habentur in prato ſpirituali c.21. & 99. Vna eademque perſecutio Saracenorum ſanctos monachos diuerſis in locis poſitos vexauit, diuerſiſque diebus occidit, vt non miteris, ſi ſuperius iterum de monachis cęſis à Saracenis ſit actum. Scias autem ipſum Saracenorum principem Alamundarum ad Chriſti fidem tandem eſſe conuerſum, vt ſcribit Niceph. hiſto.li. 17.c.35.hiſt.Miſcel.ex Theophane lib.15.& alij.

d Zambdę epiſcopi.] De eo ſcribit Euſeb. in chron.& hiſt.lib.7.c.vlt.in fine, Epiphanius in panar. hęreſ. 66. licet in mendoſo codice Baza legatur. De eo item Niceph. epiſcopus in chron. de epiſc.eccleſ.Hieroſol.& Niceph. Calliſt. lib.6.ca.34.adſcribitur hic trigeſimuſnonus eius ſedis epiſcopus, ſucceſſit Hymenęo, ſeditque temporibus Diocletiani Imp.

e Auxibij epiſcopi.] Agunt de eodem Gręci in Menolog. hac die. eius acta habet Metaphraſtes, quę Lipom. retulit in tomo quinto, & Sur. tom. 1. Fuit proximus Apoſtolorum temporibus; nam à ſancto Marco Euangeliſta baptizatus fertur.

f Barbati epiſc.] De eo vet.man.ſcript.& inter alia Martyrologium Caſinẽſe. Habemus eius acta ſynceerè ſcripta, eſt eorum exordiũ: Sicut euidentiſſimè,&c. Interfuit ſynodo Romę celebratę temporibus Papę Agathonis, anno Domini 680. eidemq; ſubſcripſit, prout eius cõcilij acta indicãt,

quę

quæ inſerta ſunt in actione quarta Sextæ ſynodi œcumenicæ Conſtantinopolitanæ.

g Manſueti epiſcopi.] De eodem tabulæ Mediolanenſis eccleſiæ. Claruit idem temporib. Agathonis Rom. Pontificis: nam ipſe etiam interfuit præfatæ ſynodo Romanæ, eidemq́; ſubſcripſit, vt eiuſdem ſynodi indicant acta inſerta in act. quarta Sextæ ſynodi. Habemus manuſcriptam epiſtolam eruditiſſimam eiuſdem Manſueti epiſcopi ad Conſtantinum Imperatorem Conſtantinopolitanum, dignam tanto viro, tantęq́; ſedis epiſcopo, incipit: Si apicem Imperialis faſtigij &c.

ix. B Decimo Kal. Martij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

TYRI in Phœnicia commemoratio beatorum Martyrum, [a] quorum numerum ſolius Dei ſcientia colligit: qui ſub Diocletiano Imperatore a Veturio militum magiſtro multis tormentorum generibus ſibi inuicem ſuccedentibus occiſi ſunt; primo quidem flagris toto corpore dilaniati, inde diuerſis beſtiarum generibus traditi, ſed ab illis diuina uirtute nil læſi, poſt addita feritate ignis ac ferri, martyrium conſummarunt. Horum glorioſam multitudinem ad uictoriam incitabãt Tyrannio, [b] Siluanus, Peleus, & Nilus epiſcopi, ac Zenobius presbyter, qui fęlici agone una cum illis martyrij palmam adepti ſunt. In Cypro inſula ſanctorũ martyrum Pothamij [c] & Nemeſij. Conſtantinopoli S. Eleutherij [d] epiſcopi & martyris. In Perſide natalis S. Sadoth [e] epiſcopi, & aliorum centum uigintiocto, qui ſub Sapore rege Perſarum cum ſolem adorare renuiſſent, crudeli nece præclaras ſibi coronas compararunt. Catanę in Sicilia S. Leonis [f] epiſcopi, qui uirtutibus atque miraculis coruſcauit. Eodem die S. Eucherij [g] epiſcopi Aurelianenſis, qui eo magis miraculis claruit, quo pluribus inuidorum calumnijs fuit oppreſſus. Tornaci in Gallijs S. Eleutherij [h] epiſcopi & confeſſoris.

FEBRVARII. 20.

a COMMEMORATIO beat. mart.] Agunt de ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado & alij. Horũ acta ſummatim complexus eſt Euſeb. lib. 8. c. 7. ex eodem Niceph. hiſt. lib. 7. c. 7. ac cęteri.

b Tyrannio Siluanus &c.] De his item Euſebius hiſt. lib. 8. c. 25. & Niceph. lib. 7. c. 16. de ſingulis agitur certis diebus natalis dies.

c Pothamij & Nemeſij.] Beda itẽ de his agit, additq́ue Dydimum; Vſuardus autem & martyrius de duobus tantùm.

d Eleutherij epiſc.] De eodem & Græci. ponitur hic octauo ordine Byzãtinus epiſcopus, seditq́ue annis ſeptem, vt tradit Niceph. eius ſedis epiſco. in chron. De eo etiam Niceph. Calliſt. lib. 8. c. 6. narrat idem auctor lib. 15. c. 23. pauendum iudicium eiuſdem ſancti aduerſus clericum impuriſſimum, editum temporibus S. Gennadij epiſcopi Conſtantinopolitani, & Leonis Imp. indeq́; penes nonnullos excommunicatio ſancti Eleutherij in ore verſatur vſque hodie.

e Sadoth & ſoc.] Alibi, Sadhoc, vel Saduch, legitur. De ijſdem Græci in Menologio hac die. horum omnium acta ex antiquis codicibus edidit

dit Metaphraſtes: habet ea Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. paſſi ſunt hi ſub Sapore rege Perſarũ, qui vixit temporibus Conſtantini, ac eius ſucceſſoris Conſtantij, perueniteque vſque ad tempora Valentiniani & Gratiani: eius filij Impp. vt auctor eſt Ammian. Marcellin. lib. 27. qui illum eam ob cauſam Saporem longęuum appellat. Succeſſit Sadoth, de quo agimus, Symeoni, qui ſub Conſtantino martyrio vita functus eſt, ipſe autem Sadoth paſſus eſt temporibus Conſtantij: de his etiam ſcribit Sozom. lib. 2. cap. 8. 9. & 10.

f Leonis epiſc.] Agunt etiam de eodem Græci in Menologio, magnorumque miraculorum effectorem prædicant.

g Eucherij epiſc.] Extat eius acta, quæ deſcripſit Sur. tom. 1. claruit temporibus Caroli Martelli princ. Francorum, à quo multa & grauia paſſus eſt: ſed quas pœnas dederit apud inferos eius anima, & quàm terribile iudicium de humano cadauere Deus oſtenderit, vide ibidem c. 6. quæ & nuper in Decretorum libro ſunt deſcripta 16. q. 1. De eo Sigib. in chron. an. Domini 723. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 192. & lib. 4. c. 186. Paul. Æmil. lib. 2. de geſt. Franc. Ioan. Placentius in catal. epiſc. Leodienſium; & Molan. in indic. SS. Belgij. Adſcribitur hic in tabulis Democ. trigeſimustertius ſedis Aurelianenſis epiſcopus: migrauit ex hac vita, anno Domini 727.

h Eleutherij epiſcopi] De eo autem Beda die ſequenti. Huius res geſtas breui compendio ſcribit Molan. in indic. ſanctorum Belg. eumque ordinatum dicit epiſcopum anno Domini 484. Sediſſeque annos 45. tranſlatum verò corpus eius anno 881. De Eleutherij pueritia, ordinatione, & obitu habes in vita S. Medardi à Fortunato conſcripta cap. 2. & 18.

21 Nono Kalen. Martij. Luna. Cviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22

IN Sicilia natalis ſanctorum Martyrum [a] ſeptuagintanouem, qui ſub Diocletiano per diuerſa tormenta confeſſionis ſuæ coronam percipere meruerunt. Adrumeti in Africa ſanctorum martyrum Veruli, [b] Secundini, Syricij, Felicis, Seruuli, Saturnini, Fortunati, & aliorum ſexdecim, qui in perſecutione Vuandalica ob catholicæ fidei confeſſionem martyrio coronati ſunt. Scythopoli in Palæſtina ſancti Seuerini, [c] epiſcopi & martyris. Damaſci ſancti Petri Mauimeni, [d] qui cum diceret Arabis quibuſdam ad ſe ægrotum uenientibus: Omnis qui fidem Chriſtianam catholicam non amplectitur, damnatus eſt, ſicut & Mahomet pſeudopropheta ueſter; ab illis necatus eſt. Rauennæ ſancti Maximiani [e] epiſcopi & confeſſoris. Metis ſancti Felicis [f] epiſcopi. Brixiæ ſancti Paterij [g] epiſcopi.

FEBRVARII. 21.

a MARTYRVM 79.] Agit de ijſdem hac die Beda, Viuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 3. cap. 138. & alij recentiores.

b Veruli & ſoc.] De his etiam Beda & Vſuardus. Quod hic additum eſt, hos paſſos eſſe in perſecutione Vuãdalica, ex dicto vet. man. ſcrip. ſcias reſtitutum.

c Seueriani epiſcopi.] Scribit de eius nece per hæreticos Eutychianos illata Niceph. lib. 15. ca. 9. de eadem hęreticorum perſecutione tunc in catholicos in Palęſtina graſſante, agit Euag. lib. 2. c. 5. Cyrillus monachus in Euthymio, apud Metaphr. die 20. Ianuar. Habetur mentio etiam de Seueriani epiſcopi nece in litteris Marciani Imp. datis tunc temporis ad monachos Palęſtinę, habentur

tur tom.2. concil. recent. edit.eſt ſecunda ordine epiſtolarum illuſtrium virorum pro S. ſynodo Chalcedonenſi.S.Leo Papa eo tempore ad ſedandam eam ſeditionem, & ad comprimendum furorem hæreticorum ſcripſit ad Marcianum Imp. & ad Pulcheriam,& Eudociam. AA.necnon etiã ad monachos Palęſtinę,quò illorum turbatos animos conciliaret.

d Petri Mauimeni.] Græci etiam de eodem agunt. De eius martyrio habes ex Theophane in hiſt.miſcel.lib.22.anno ſecundo Conſtantini ſexti Imp.vbi hæc etiam recitantur: Hunc declamationibus ſermonum honorauit ſanctus pater noſter Ioannes, qui cognominatus eſt Chryſooras propter auream & fulgidam Spiritus ſancti gratiam,quæ in ipſo tam in verbo,quàm in vitę actu effloruit:quem videlicet Conſtantinus Imp. impius propter eminentem orthodoxiam eius anathemati ſubijciebat,& pro Manſur,quod eius auitum nomen eſt, quodque redemptus interpretatur,ſenſu Iudaico,nouum eccleſiæ magiſtrũ, Manſeron,mutato nomine,vocitabat.hæc ibi.per quę planè conſtat intelligi ſanctum Ioannem Damaſcenum, iuxta ea, quæ de eodem ſcribit Suidas. Paſſus eſt hic anno Domini 742. ſecundum recentiores chronog.ſecundum verò Græcorum ſupputationem an.734. Sigib.tamen in crhon. recenſet eius martyrium an.745.

e Maximiani epiſc.] De eodem hac die tabulę eccleſiæ Rauennatis.cóſecratus hic eſt epiſcopus ſub conſulatu Baſilij quinto, anno Domini 546. De eo plura Hieron.Rub.hiſt.Rauen.lib.3.

f Felicis epiſc.] De eodem ex tabulis Metenſis eccleſiæ Molan. in addit. ad Vſuard. ponitur hic tertius Metenſis ſedis epiſcopus, ſeditque annos 42.vt habent tabulę Democh.

g Paterij epiſco.] De eodem tabulæ eccleſiæ Brixian. numeratur 23. eius ſedis epiſcopus, poſt S.Philaſtrium autem 16.prout Rampert.in ſermo. de ſanct. Philaſt.affirmat.

vij. D   Octauo Kalen. Martij. Luna.   22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

ANTIOCHIAE Cathedra [a] ſancti Petri Apoſtoli,ubi primum diſcipuli cognominati [b] ſunt Chriſtiani. Hieropoli in Phrygia beati Papię [c] eiuſdem ciuitatis epiſcopi, qui ſancti Ioannis Apoſtoli auditor,Polycarpi autem condiſcipulus & ſodalis fuit. Salaminæ in Cypro ſancti Ariſtionis, [d] qui ut idem Papias teſtatur, fuit unus de ſeptuagintaduobus Chriſti diſcipulis. In Arabia commemoratio plurimorum [e] ſanctorum Martyrum,qui ſub Maximino Imperatore ſæuiſſimè cæſi ſunt. Alexandriæ ſancti Abilij [f] epiſcopi,qui ſecundus poſt beatum Marcum eiuſdem ciuitatis epiſcopus, ſacerdotium uirtute conſpicuus miniſtrauit. Viennæ ſancti Paſchaſij [g] epiſcopi,eruditione & morum ſanctitate præclari.

FEBRVARII. 22.

a ANTIOCHIÆ Cathedra.] Sedere cœpit Petrus Antiochiæ vltimo Tiberij Imper. anno, & à Chriſto nato trigeſimo octauo, prout exactè Euſeb. ſcribit in chron. De vſu priſtino Celebrandæ diei cathedrę, cum ſcilicet aliquis epiſcopus alicui præficeretur eccleſiæ, ſatis diximus ſupra in feſta die Romanæ Cathedræ. Quod autem attinet ad Cathedram Antiochenam, miratus ſum vehementer R. P. Onufrium Panuinum uirum alioqui eruditum, ſed cito nimis ex humanis prærept um, ut non potuerit ſuas lucubrationes emendare, nouam quandam, hactenus inauditam, nec ab aliquo excogitatam opinionem Cathedra Antiochena aſtruere conatum eſſe: dum in ſuis ad Platinam additionibus, abſque vllius

lius antiquorum vel recentiorum teſtimonio affirmat, Petrum Romę primùm, ac demũ ſediſſe Antiochiæ. Quę quidem opinio quàm ſit falſa, quã aduerſa ſyncerę veritati, quàm denique faueat nouantibus qualemcumque occaſionem captantib. quotque ex ea ſequantur abſurda, vix credi poteſt legi aduerſus huiuſcemodi nouam opinionem eruditiſſimum commentariolum R. D. Siluij Antoniani, pientiſſimi, ac diſertiſſimi viri; cuius cenſuræ ſcriptiones meas ſubijcere conſueui: expectamus ſi aliquando ab inuito poterimus extorquere eius editionem; ſimulque è latebris Chriſtianæ modeſtiæ ipſius cętera feraciſſimi ingenij monumenta in publicum vindicare. Tu interim lector accipe de ea re hæc teſtimonia ſanctorum patrum, poſt Anacletũ, Antherum & Marcellũ, & alios, ſatis tibi inſtar omnium poteſt eſſe ſancti Hieronymi auctoritas in comment. epiſt. ad Galat. ca. 2. & de ſcriptoribus eccleſiaſt. in Petro. Si ex hiſtoricis hæc cupis, habes Euſebium, qui primum in ea facultate locum tenet, quique in chronico hæc ait: Petrus natione Galilæus Chriſtianorum Pontifex primus, cùm primùm Antiochenã eccleſiam fundaſſet, Romã proficiſcitur, ibi Euangelium prædicans, vigintiquinq; annis eiuſdẽ Vrbis epiſcopus perſeuerat. hęc Euſebius, quem cęteri Græcorum (ne laborem omnes enumerãdo) abſque aliqua controuerſia ſecuti ſunt, à quibus nec Latinorum aliquis diſſentit. hæc etiam ſanctus Leo in ſermone 1. in natali Apoſtolorum, Gelaſius Papa in Romano concilio, vbi actum eſt de libris apocryphis, eadẽ profeſſus eſt; id Pelagius Papa in epiſtola ad Benignum, & Gregorius Papa ad Eulogium libr. 6. epiſto. 37. id denique alij omnes qui de ea re egerunt, abſque aliqua dubitatione teſtati ſunt.

b Cognominati ſunt Chriſtiani.] Id Luc. act. c. 11. Qua autem ratione id acciderit, S. Athanaſius in diſputatione cõtra Arium eiuſmodi affert cauſam. Omnes, inquit, qui credebant in Domino noſtro Ieſu Chriſto, non Chriſtiani, ſed diſcipuli tantummodo vocabãtur: & quia multi nouorũ dogmatum auctores extiterant, doctrinæ obuiantes Apoſtolicę, omnes ſectatores ſuos diſcipulos nominabant: nec vlla erat nominis diſcretio inter veros falſosq; diſcipulos, ſiue Chriſti, Doſithei, ſiue Iudę cuiuſdã, ſiue Ioannis ſectatores, qui ſe quaſi Chriſti eccleſiæ confitebantur; quin potius vno diſcipulorum nomine cenſebantur: tunc Apoſtoli conuenientes (ſicut, Luca narrãte, Acta teſtantur) oẽs diſcipulos vno nomine Chriſtianos appellant, diſcernentes à communi diſcipulorũ uocabulo; & vt diuini per Eſaiam oraculi ſermo cõpleretur, quo ait c. 62. Seruientibus mihi vocabitur nomen nouum &c. hęc Athanaſ. Porrò & hoc ipſum nomen non poſt multum temporis hęretici æmulati ſunt, Carpocratianique primùm vſurparunt, vt ſcribit S. Epiphan. hæreſ. 27. hos ſecuti ſunt cęteri, irrogantes contumelias tanto nomini falſa doctrina, ac morum prauitate: quam ob cauſam (vt conqueſti ſunt ſæpe Patres apologijs) execrandum factum eſt aliquando Gentilib. nomen Chriſtianum, adeo vt ipſum ſolum abſque aliqua noxa (vt ſcribit pluribus Tertullianus in apologetico) eſſet in crimen.

c Papiæ.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De Papia ſcribit ſanctus Irenęus, quẽ recitat Euſeb. hiſt. lib. 3. c. 33. idem Euſeb. cap. 30. Hieron. de ſcript. eccleſi. in Papia. extabant eius ſcripta vſque ad eiuſdem Hieronymi tempora, vt ipſe ſcribit epiſto. 28. ad Lucinium. eadem de eo Niceph. lib. 3. ca. 18. & 20. Hic monitum velim lectorem, ne qua ſuſpicio de Papia in mentem irrepat, eo quòd aſſertor fuerit improbatæ ſententiæ de mille annis, vnde dicti ſunt hæretici Millenarij: Nam S. Dei eccleſia catholica aliquandiu de ea re ſuperſedit, iudiciumque ſuſpendit, nec aliquid de his, qui ea ſentiebant, definiuit; cùm præſertim non vulgares homines, ſed ſanctiſſimi atque doctiſſimi viri id affirmarent, vt poſt Papiam Irenæus, Iuſtinus martyr (mittimus Tertullianũ & Nepotem extra claſſem catholicorum vagantes) Lactantius, Victorinus, Seuerus, & alij, prout teſtatur S. Hier. in comment. ſuper Ezech. c. 36. lib. 11. & in procem. lib. 18. in Iſaiam: de quorum ſententia idem auctor in Hierem. capi. 19. libr. 4. hæc habet: Quæ, licet non ſequamur, tamen damnare non poſſumus, quia multi eccleſiaſticorum virorum & martyrum iſta dixerunt: & vnuſquiſque in ſuo ſenſu abundet, & Domini cuncta iudicio reſeruentur. hæc S. Hieron. quo tempore nihil adhuc ab Eccleſ. de ea re fuiſſe definitum apparet. Paulò poſt autem cùm Apollinaris hęreſiarcha hanc de Millenario ſententiã niteretur aſtruere, totiſque neruis defendere conaretur, atque ut dogma catholicum ſtabilire, ſcriberetq; (ut ait S. Hieron. in procem. lib. 18. in Iſaiam) duo volumina aduerſus Dionyſium Alexandrinum, qui de ea re contra Irenæum librum ediderat: mox in eum atque alios Millenarios zelus ſanctorum patrum exarſit, ita vt in hęreſim ac patronum eius liberius inueherentur; cùm præſertim ille adderet alias ad eam opinionem impietates, diceretq; homines reſurrecturos eſſe ad legem, circũciſionẽ, & ſabbata ſeruanda, ad cibos electos, ut olim; & templum materiale conſtructuros: id de eo ſcribit ſanctus Baſilius in epiſtola 74. ad Occidentales. Tunc autem, ſicut cæteræ prauæ opiniones Apollinaris, ita hæc de Millenario a Damaſo Papa Romæ putatur eſſe damnata.

d Ariſtionis.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Meminit de Ariſtione Papias, quem refert Irenęus apud Euſebium lib. 3. c. 33. & Hieron. de ſcrip. eccleſ. in Papia.

e Plurimorum ſanct. mart.] Horum agoni Euſebius hiſt. lib. 8. c. 24. meminit.

f Abilij

f Abilij epiſc.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de Abilio Euſebius in chron. eũ ſedere cœpiſſe anno quarto Domitiani Imp. & cùm ſediſſet annos tredecim, ſub Nerua Imp. ex hac uita migraſſe. ex his reſtituendus eſt locus eiuſdem Euſebij in editione Chriſtophorſoni lib. 3. c. 12. cùm ait: Quarto anno Domitiani Anianus primus eccleſię Alexādrinę pręfuit: qui cùm annos viginti duos in eo munere compleuiſſet, exijt è vita; in cuius locum ſuffectus eſt Abilius. hæc ibi. ſed ſic reſtituenda, una tantum mutata dictione, vt dicat: Quarto anno Domitiani, Anianus, qui primus eccleſiæ Alexandrinæ præfuit, cum annos viginti duos &c. quam lectionem confirmant etiam ea, quæ idem Euſebius ſcribit libro 2. capit. 23. vbi ait, octauo anno Neronis Imperij Anianum poſt Marcum ſedere cœpiſſe.

g Paſchaſij epiſcopi.] Beda item, & Ado de eo hac die. De Paſchaſio epiſcopo Viennen. ſcribit, Ado in chron. floruiſſe videlicet temporib. Conſtantini, cùm Melchiades Romanæ præeſſet eccleſiæ. Succeſſiſſe huic videtur ſanctus Verus, qui reperitur interfuiſſe concilio Arelatenſi 2. ſub Conſtantino Imp. & Syluestro Rom. Pontifice celebrato, vt apparet ex actis eiuſdem ſynodi. ex his redduntur ambigua, quæ idem ſcribit Ado, Verum ſediſſe temporibus Traiani, & quòd ait, Paſchaſio fuiſſe ſuffectum Claudium. ſed de his in Vero pluribus infra ad Kalend. Aug.

vj. E Septimo Kal. Martij. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

In Anno Biſſextili omittitur Vigilia ſancti Matthiæ Apoſtoli, *quia transfertur in ſequentem diem, quæ eſt* 24.

VIGILIA [a] ſancti Matthiæ Apoſtoli. Apud Sirmium beati Sireni[b] monachi & martyris, qui iubente Maximiano Imperatore tentus, cum ſe Chriſtianum eſſe confiteretur, capite cæſus eſt. Ibidem natalis ſanctorum ſeptuagintaduorum Martyrum,[c] qui martyrij certamen in præfata urbe conſummantes, regna manſura perceperunt. Romæ ſancti Polycarpi[d] presbyteri, qui cum beato Sebaſtiano plurimos ad fidem Chriſti conuertit, atque ad martyrij gloriam exhortando perduxit. In ciuitate Aſturicenſi ſanctæ Marthæ[e] uirginis & martyris, ſub Decio Imperatore, & Paterno Proconſule. Conſtantinopoli ſancti Lazari[f] monachi, qui cum ſacras imagines pingeret, Theophili Imperatoris Iconoclaſtæ iuſſu diris ſupplicijs excruciatur, & manus ei candenti ferro comburitur: ſed Dei uirtute ſanatus, abraſas imagines ſanctas pingendo reſtituit, ac demum in pace quieuit. Brixiæ ſancti Felicis[g] epiſcopi. Hiſpali in Hiſpania ſancti Florentij[h] confeſſoris. Tuderti ſanctæ Romanæ[i] uirginis, quæ à ſancto Syluestro Papa baptizata, in antris & ſpeluncis cœleſtem uitam duxit, & miraculorum gloria claruit. In Anglia ſanctæ Milburgis[k] uirginis, filiæ Regis Merciorum. Et alibi aliorum, &c.

In anno Biſſextili bis pronunciatur, Sexto Kalendas Martij, *& eadem Luna, ſcilicet die* 24. *&* 25. *Prima die, ideſt* 24. *hoc modo*, Sexto Kalendas Martij. Luna, *quota fuerit, deinde*

Vigilia

Vigilia ſancti Matthiæ Apoſtoli. Item commemoratio plurimorum ſanctorum Martyrum,& Confeſſorum,atque ſanctarum Virginum. Reſp.Deo gratias. *Secunda die, id eſt,* 25. Sexto Kalen.Martij.Luna . . . In Iudæa,*&c.ut in ſequenti lect.*

FEBRVARII. 23.

a VIGILIA S. Matthiæ.] De eadem Beda, & Microlog.cap.47.atque alij recentiores.

b Sireni.] De ipſo etiam Beda, ac cæteri.Hic cùm dicatur fuiſſe monachus: ſatis apparet ex Euſeb. hſtoriar. libr. 8.cap.22. Maximiani temporibus fuiſſe monachos, & ex eis quamplurimos coronatos eſſe martyrio, ut & Seleucus de quo ſupra egimus, quin & ipſe ſanctus Antonius martyrij cupidus, conuolauit Alexandriam,ſed conſequi non potuit,ut ſcribit S.Athanaſius in uita ipſius. Agit etiam de Sireno Petrus in catal. *libr.* 3.c.147.licet eum etiam epiſcopum fuiſſe dicat.

c Septuaginta duorum martyrum. Alij legũt, ſexaginta duos tantùm: ſed ex pluribus man.ſcri. prædictus numerus habetur certior, prout etiam Petrus in catal.lib.3.c.150.

d Polycarpi.]De eodem Beda, Vſuardus,& alij.Habentur eius acta iuncta rebus geſtis S.Sebaſtiani apud Sur.tom.1.die 20.Ianuarij.

e Marthæ.]Tabulæ eius eccleſiæ.Eius acta paucis enarrantur in theſau. concio. tomo 2.die 23. Februar.

f Lazari monachi.] Agunt autem Græci de eo die 17.Octob. quando ex Cithienſi urbe tranſlatum eſt corpus eius Conſtantinopolim, ut teſtatum habetur in dicto Menologio,eo die. Scribũt de Lazaro Zonaras in tertia parte Annal.in Theophilo Imp.Cedrenus in eodem & alij.

g Felicis epiſcopi.] De quo tabulę eccleſ.Brixian. recenſetur hic uigeſimus à tempore Philaſtrij eius ſedis epiſcopi, ſucceſſitque Dominico, ut ſcribit Rãpertus eius ciuitatis epiſcopus, cùm agit de tranſlatione S.Philaſtrij.

h Florentij.] Agitur de eo in flore ſanctorum Hiſpan.ubi & ſepulturæ eius epitaphium recitatur.itemque in theſau.concio.tomo 2.die 23. Februar.

i Romanæ.] De ea tabulæ eccleſiæ Tudertinę, unde etiam eius acta accepimus,claruit temporibus Conſtantini,cum S.Silueſter præeſſet Romanæ eccleſiæ.

k Milburgis.]Fertur eius uita ſcripta eſſe à Gothzelino monacho S.Bertini, deque ea re teſtimonium eſt in catal.ſcript. Britan. Agit de ea etiam Molan.in addit.ad Vſuard.

24 Sexto Kalen.Martij.Luna. Fr.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

IN Iudæa natalis ſancti Matthiæ Apoſtoli,[a] qui poſt Aſcenſionem Domini ab Apoſtolis in locum Iudæ proditoris ſorte electus, pro Euangelij prædicatione martyrium paſſus eſt. Romæ ſanctæ Primitiuæ[b] martyris. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Sergij[c] martyris, cuius geſta præclara habentur. In Africa ſanctorum martyrum Montani,[d] Lucij, Iuliani, Victorici, Flauiani,& ſociorum, qui fuerunt ſancti Cypriani diſcipuli,& ſub Valeriano Imperatore martyrium conſummarunt. Rhotomagi paſſio ſancti Prætextati[e] epiſcopi & martyris. Treuiris ſancti Modeſti[f] epiſcopi & confeſſoris. In Anglia ſancti Edilberti[g] regis Cantiorum,quem ſanctus Auguſtinus Anglorum epiſcopus ad fidem Chriſti conuertit. Hieroſolymis prima inuentio[h] capitis Præcurſoris Domini.

a MATTHIÆ Apoſt.] Latini omnes de eo agunt hac die. Græci autẽ 9. Augusti, ut conſtat ex Menologio, & ex cõſtitutione Emmanuelis Imp. tit. de ferijs. Præter illa q̃ de ipſo leguntur in actis Apoſt. c. 1. Scribunt eum nõ tantum in Iudæa, ſed etiam in ulteriori Æthiopia Euangelium prædicaſſe, ut Sophron. apud Hieron. de ſcrip. eccleſ. Nicepho. lib. 2. tom. 40. Doroth. in ſynop. De prædicatione in Iudæa meminit Iſid. de uir. & obit. ſanct. c. 81. Matthiæ nomine ferebatur Euangelium, quod à Gelaſio in Romano concilio eſt reiectum inter apocrypha c. ſancta Rom. diſt. 15. eadem æſtimatione iam ante habitum ab Origene homil. 1. in Luc. & ab Euſeb. libr. 3. c. 25. eiuſdem item claſſis exiſtimatæ ſunt traditiones nomine Matthiæ editæ, ex quibus Marcion ſuam ipſius hæreſim aſtruebat, ut ſcribit Clemens Alexand. libr. 2. ſtrom. c. 7. qui ex eis quædam recitat fragmenta, & Euſeb. hiſt. libr. 3. c. 23. Acta etiam Matthiæ quæ ſcripta feruntur ab Abdia, ut ſpuria reijciuntur. Habetur mentio de Matthia apud Dionyſium Areopagitam de eccleſ. hierarch. c. 5. part. 3. Fertur ſermo de S. Matthia, quem alij Auguſtino, Bedæ autem alij tribuunt. ſcribit Petrus diac. Caſinen. ſcriptũ fuiſſe ab Authperto abbate Caſin. ſermonem de eodem Apoſtolo, quem legimus in codice manuſcript. S. Mariæ ad martyres. incipit; Inclitam gloriam &c. habemus & nos eundem charactere Longob. conſcriptum.

b Primitiuæ.] De ea conſentiunt uet. man. ſcri. quorum ſupra meminimus.

c Sergij.] De eo etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Alius cenſetur hic ab illo Sergio qui vna cum S. Baccho pro Chriſti fide certauit, de quo ſuo loco inferius.

d Montani, Lucij, & ſoc.] Reſtituti ſunt ijdem ex uet. man. ſcrip. Habetur eorum acta germana, quæ recenſet Sur. to. 1. hac die. De Montano, Lucio, Iuliano, & Victorico mentio habetur ſeparatim in diuerſis epiſtolis S. Cypriani. De Montano in epiſtola Celerini, apud eundem epiſt. 21. De Victorico in inſcriptione epiſtolæ 54. De Lucio & Iuliano ſæpe, & in concil. Carthag. ſub eodem Cypriano. An autem hi noſtri ijdem ſint cũ illis, non auderem affirmare; licet ijſdem paſſi reperiantur temporibus, ac in eadem regione.

e Prætextati.] Recẽſetur hic decimusſeptimus eius ſedis epiſcopus ſecundum tabulas Democ. Reperitur interfuiſſe concilio Turonen. 2. Pariſiẽſi 1. & Aurelianenſi 5. quibus & ſubſcripſit. Claruit ſub Childeberto rege circa an. Domini 580. de quo Greg. Turon. hiſt. Franc. libr. 5. c. 18. libr. 7. c. 16. & lib. 8. c. 20. & 31. ubi de nece ipſius, itemque lib. 9. c. 20. Quod pertinet ad antiquam familiam & nomen Prætextati, conſule Macrob. lib. 1. ſaturnal. cap. 6.

f Modeſti epiſc.] De eo etiam Molan. in addit. ad Vſuard. ſecundæ editionis.

g Ediberti regis.] De quo plura Beda de geſt. Frãc. lib. 1. c. 25. 32. 33. & lib. 2. c. 3. 4. & 5. ad hunc S. Gregorius Papa ſcripſit epiſt. 60. lib. 9. regiſt. extat eadẽ apud Bedam libr. 1. c. 32. migrauit ex hac uita, anno Domini ſexcenteſimo decimotertio, vt idem teſtatur Beda libr. 2. c. 5. in epitome autem mendosè legitur ſexcenteſimus decimusſextus.

h Prima inuentio capitis Præcurſ.] De eadem capitis inuentione hac die Beda, Vſuardus, Ado, conſentiuntq; uet. man. ſcrip. Græci etiã in Menologio hac item die agunt de eadem. rurſusq; viij. Kal. Iunij aliam celebrant inuentionem, quando Comanis, ubi in aureo vaſe latebat, iterum repertum, Conſtantinopolim translatum eſt. conſule ea quæ notantur infra ad quartum kalen. Septẽb.

iiij. G Quinto Kal. Martij. Luna. 25.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

IN Aegypto natalis ſanctorum martyrum Victorini,[a] Victoris, Nicephori, Claudiani, Dioſcori, Serapionis, & Papiæ, ſub Numeriano Imperatore: quorum duo primi pro confeſſione fidei exquiſita ſuppliciorum genera conſtanter tolerantes, capite plectuntur; Nicephorus poſt craticulas candentes, igneſq; ſuperatos, minutatim conciſus eſt; Claudianus & Dioſcorus flammis incenſi: Serapion uerò & Papias gladio cæſi ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Donati,[b] Iuſti, Herenæ, & ſociorum.

Romæ

Romæ natalis ſancti Felicis [c] Papæ † quarti, qui ſancti Gregorij Papæ atauus fuit, de quo is refert, quòd ſanctæ Tharſillæ nepti apparens, illam ad cœleſtia regna uocauit. Conſtantinopoli ſancti Tharaſij [d] epiſcopi, eruditione & pietate inſignis, ad quem extat Hadriani Papæ primi epiſtola pro defenſione ſanctarum imaginum. Nazianzi ſancti Cæſarij, [e] fratris beati Gregorij Theologi, quem idem Gregorius inter agmina beatorum ſe uidiſſe teſtatur.

F E B R V A R I I 25.

a VICTORINI, Victoris & ſoc.] De his hac item die Beda, Vſuardus, & Ado pluribus. Petrus etiam in catal. lib. 3. cap. 151. Græci autem in Menologio ad diem 31. Ianuarij.

b Donati, Iuſti & ſoc.] Beda de ijſdẽ hac die, qui & cęterorum recẽſet ſingula nomina. In vet. Martyrol. monaſterij S. Cyriaci præter hos recenſitos, ſuperadduntur & alij quadragintaquatuor. Videtur hi illi eſſe, quos Lucianus in epiſtola 22. apud Cypria. refert, & inter alios nominat Donatum & Herenem; licet Pamelius in annot. eiuſdẽ epiſtolę, auctoritate cuiuſdam alterius man. ſcrip. bibliothecę Gulielmitarum Brugẽſium diuerſis diebus illos eſſe paſſos affirmet, nos autem Romano plus deferimus.

c Felicis Papæ.] Cùm hic Felix, de quo hac die agitur, dicatur atauus S. Gregorj Papę, cuius idẽ S. Gregorius meminit homil. 38. in Euangel. & lib. 4. dialog. c. 16. exiſtimauit Ioannes diacon. in vit. S. Gregorij, li. 1. c. 1. & Leo Oſtienſ. in chron. Caſinenſ. lib. 1. c. 1. in fin. hunc eſſe quartum eius nominis Romanum Pontificem. Ego autem in eã ſententiam ſum propenſior, ut opiner, non Felicẽ quartum, ſed tertium fuiſſe atauum S. Gregorij; idq; non leuibus rationibus perſuaſus: nam Felix tertius Romanus fuit, quartus autem Samnis natione, & patria Beneuentanus: at perſpicuum eſt omnibus, S. Gregorium non ex Samnitibus originem ducere, ſed ab antiquis Romanis ſenatoribus; quod & ipſe Ioannes diaconus abſque vlla dubitatione confirmat. Ad hæc addimus: ſi quis numerat annos, menſes, & dies, quibus ſedit Felix tertius, inueniet ipſum ex hac vita migraſſe hac ipſa die, quinto Kal. Martij, quod & diligenter obſeruauit Panuin. In faſtis: Felix autem quartus obijſſe dicitur quarto idus Octobris: licet fortaſſe ob tranſlationem agatur commemoratio natalis eius 30. Ianuarij. Ad poſtremum ſi tempora attendamus, quibus vixit vterq; Felix, magis congruit, vt Felix tertius, quàm quartus atauus S. Gregorij dici debeat: ſi enim numeres annos ab obitu Felicis tertij vſq; ad electionem S. Gregorij Papę iam ſenis: intercurriſſe inuenies annos centum & vnum: ſi autem recẽſeas annos ab eo tempore quo Felix quartus ex hac vita deceſſit, vſq; ad eiuſdem S. Gregorij Pontificatum, annos tantum ſexaginta numerabis. hac itaq; habita vtriuſq; Felicis tẽporis ratione, æquius eſſe videtur, vt Felix tertius potius dicatur eius atauus, quàm quartus; qui eodem S. Gregorio iam nato, geſſit Pontificatum.

d Tharaſij epiſcopi.] Agũt de eodem hac die Gręci etiam. Acta autem eius ſcripſit Ignatius diaconus cuſtos vaſorum vt Suidas teſtatur in Ignatio. habet ea Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. De eodem præterea ſępius habetur mentio in actis ſecundę Nicęnę ſynodi. Obijt humanę vitæ diem anno à Chriſto Domino 806. multis pro fide catholica laboribus exantlatis.

e Cæſarij.] Huius egregia facta eius germanus ſanctus Gregorius Nazianzenus in ea oratione, quã habuit in funere ipſius, fœliciter explicat. De eodẽ plura in carmine de rebus ſuis. locus hic citatus habetur in fine eius orationis his verbis: Te Cęſarium ipſum videbo nõ iam peregrinantẽ, nõ iam ab alijs funere elatum, non iam hominum animos mœrore ac miſeratione permouẽtẽ, ſed clarum, inſignem, & ſublimem; qualis ſæpe mihi in ſomnis viſus es, ò fratrum chariſſime & fratrum amantiſſime, ſiue cupiditate mea, ſiue ipſa veritate hanc mihi formam repręſentante: hęc Greg. citat eundem locum S. Ioan. Damaſc. in oratione de his, qui in fide migr. Extant eiuſdem Cęſarij dialogorũ libri quatuor eruditiſſimi nuper editi.

26 Quarto Kalen. Martij. Luna. Aiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

PErge in Pamphilia natalis beati Neſtoris[a] epiſcopi, qui in perſecutione Decij cum die noctuque orationi inſiſteret, poſtulans ut grex Chriſti cuſtodiretur, comprehenſus, ac nomen Domini mira libertate & alacritate confeſſus, iuſſu præſidis Pollionis equuleo crudeliſſimè tortus eſt, ac demum cum ſe Chriſto ſemper adhęſurum conſtanter profiteretur, crucis ſuſpendio uictor migrauit in cœlum. Ibidem paſſio ſanctorum Papiæ,[b] Diodori, Cononis, & Claudiani, qui ſanctum Neſtorem martyrio præceſſerunt. Item ſanctorum martyrum Fortunati,[c] Felicis & aliorum uigintiſeptem. Alexandriæ ſancti Alexandri[d] epiſcopi, glorioſi ſenis, qui poſt beatum Petrum eiuſdem ciuitatis epiſcopum, Arium presbyterum ſuum hæretica impietate deprauatum, & diuina ueritate conuictum, de Eccleſia eiecit, ac poſtea inter trecentos decem & octo Patres in Nicæno Concilio eundem damnauit. Bononiæ ſancti Fauſtiniani[e] epiſcopi, qui eam eccleſiam Diocletiani perſecutione uexatam uerbo prædicationis firmauit & auxit. Gazę in Palæſtina ſancti Porphyrij[f] epiſcopi, qui tempore Arcadij Imperatoris Marnam[g] idolum, eiuſque templum euertit, ac multa paſſus quieuit in Domino. Florentiæ ſancti Andreę[h] epiſcopi & confeſſoris. In territorio Archiacenſi ſancti Victoris[i] confeſſoris, cuius laudes S. Bernardus conſcripſit.

FEBRVARII. 26.

a NESTORIS epiſcopi.] De eo etiam Beda, Vſuardus, & Ado. Ipſius acta extant apud Sur. tomo 1. Alius hic ab eo, de quo Niceph. lib. 7. cap. 15. & Metaphraſtes in Demetrio.

b Papiæ & ſoc.] Eadem acta ſancti Neſtoris continent horum certamina. paſſi ſunt hi ſub eadem Decij perſecutione ante Neſtorem conſummatum.

c Fortunati & Felicis.] Redditi ſunt ij ex prædictis vet. man. ſcrip. diuerſi prorſus cenſentur ab illis, quorũ natalis eſt dies 11. Iunij; quod ſaltem ex ſociorum numero potes intelligere.

d Alexandri epiſc.] Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri de eodem hac die. Meminit huius ſæpius ſanctus Athanaſius, qui inter alia, in oratione ſecũda contra Arianos hæc in eos: Noſtis (inquit) quomodo beatus Alexander vſq; ad mortem contra hanc hęreſim depugnauit, & quot tribulationes, quãtos labores, quãquam iam ſenex in decrepita ętate ſuſtinuerit, qui & ipſe ad patres appoſitus eſt. hæc Athanaſius eius in epiſcopatu ſucceſſor: de eo etiã Epiphanius in panar. hæreſ. 69. pluribus Theodoret. hiſt. li. 1. c. 2. Socrat. hiſt. lib. 1. c. 3. Sozom. lib. 1. c. 14. & Caſſiodor. ex eiſdem. extat huius egregia epiſtola ſcripta ad Alexandrum epiſcopum Conſtantinopolitanum contra Ariũ, ex qua ipſe qualis, quantuſve fuerit, poteſt exiſtimari. recitat eam Theodoret. hiſtor. lib. 1. c. 6. interfuit. S. S. Nicęno concilio, atq; ſequenti anno, qui numeratur à Chriſto nato 326. ex hac uita migrauit. Clarueruut ijſdem temporibus eiuſdem nominis duo alij illuſtres ſanctitate epiſcopi, Alexander Conſtantinopolitanus, quem diximus, de quo agũt Gręci in Menologio 30. Auguſti, & Alexander epiſcopus Theſſalonicẽſis, cuius extat epiſtola ad Athanaſium deſcripta in apologia ſecunda eiuſdem Athanaſij, de hoc Græci in Menologio ad ſeptimum diem Nouembr.

e Fauſtiniani epiſc.] De eo præterea tabulæ eccleſiæ Bononienſis: recenſetur eiuſdem ſedis ſecundus epiſcopus, ſcripſit de eodem Sigonius in hiſtoria de eccleſia Bononienſi.

f Porphyrij epiſcopi.] De eodẽ Gręci iterum agunt in Menologio, hac nimirum die, & ſecunda Martij. extãt eius acta fideliſſimè ſcripta à Marco diacono, quæ deſcripſit Metaphraſtes, eadem Latinè reddita habet Lipoman. tom. 5. & Sur. tom. 1. Interfuiſſe hic reperitur ſynodo Theopolitanę habitæ in cauſa Pelagij, vbi tantus hæreſiarcha ſubdolè recantauit palinodiam, de quo S. Aug. de pecca. orig. lib. 1. cap. 10.

g Marnam idolum.] Famoſiſſimum erat Gazæ in Palæſtina idolum, Marnas dictum, celeberrimumq; templum eius. Marnam Gazenſes Iouem appellabant, vt auctor eſt Marcus diac. in actis S. Porphyrij, qui etiam teſtatur non ſolùm Marnæ templum Gazę fuiſſe, ſed & Apollinis, & aliorum Gẽtiliũ deorum; de Apollinis templo Gazæ poſito meminit Ioſeph antiq. lib. 13. c. 21. edit. Gelen.

ſen. Porrò Marnæ templum erat omnium celeberrimum, quod egregiè ab eodem Marco diacono deſcribitur: de eo ſępe S. Hieronymus meminit, in uita S. Hilarionis, in epiſt. 7. ad Lætam, cùm ait: Marnas luget incluſus, & euerſionem templi iugiter pertimeſcit. & in Iſai. cap. 7. cùm inquit: Serapium Alexandriæ & Marnæ templum Gazæ in eccleſias Domini ſurrexerunt hæc Hieron. Adſcribenda ſunt hæc. S. Porphyrio, prout eius acta teſtantur.

h Andreæ epiſc.] De eodem tabulæ eccleſiæ Florentinæ. plura de ipſo in uita ſancti Zenobij, cui in epiſcopatu ſucceſſit: extat apud Sur. tom. 3. die 25. Maij.

i Victoris.] De eo ſcripſit officium eccleſiaſticum ſanctus Bernardus, ut ipſe teſtatur in epiſtola 312. ad Guidonem abbatem, continens ſermones duos, quibus eiuſdem ſancti laudes & res geſtas complexus eſt, item hymnum & reſponſoria duodecim cum antiphonis uigintiſeptem & alia, iuxta conſuetos ſacri ordinis tutus. Id præſtitit S. Bernardus expoſcente eodem Guidone abb. Habes dictos ſermones in editione Niuell. pag. 55. & 56.

27 Tertio Kalen. Martij. Luna. Bij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

ROMAE natalis ſanctorum martyrum Alexandri,[a] Abundij, Antigoni, & Fortunati. Alexandrię paſſio ſancti Iuliani[b] martyris, qui cum ita podagra[c] conſtrictus eſſet, ut neque incedere, neque ſtare poſſet; una cum duobus famulis, qui eum in ſella geſtabant, iudici offertur; quorum alter fidem negauit, alter nomine Eunus cum Iuliano in confeſſione Chriſti perdurans, ambo ſimul camelis impoſiti, per totam urbem circumduci iubentur, & flagris laniari, ac tandem incenſo rogo,[d] hinc inde ſpectante populo, comburi. Ibidem ſancti Beſæ[e] militis, qui cum inſultantes in prędictos martyres cohiberet, delatus ad iudicem, pro fide cõſtanter agens, capite truncatus eſt. Hiſpali in Hiſpania natalis S. Leandri[f] eiuſdem ciuitatis epiſcopi, cuius prædicatione, & induſtria Viſigothorum gens, adiuuante Recharedo eorum rege, ab Ariana impietate ad catholicam fidem conuerſa eſt. Conſtantinopoli ſanctorum confeſſorum Baſilij[g] & Procopij, qui tempore Leonis Imperatoris pro cultu ſanctarum imaginum ſtrenuè decertarunt. Lugduni S. Baldomeri[h] uiri Dei, cuius ſepulchrum crebris miraculis illuſtratur.

FEBRVARII. 27.

a ALEXANDRI & ſoc.] De his etiam hac die Beda, licet Theſſalonicę mẽdosè, loco Romæ, & deprauatè pro Antigono, Androgoni in eo legatur: quæ omnia ex uet. man. ſcrip. ſunt emendata, in quibus additur & Ianuarius.

b Iuliani.] De Iuliano & Euno agunt etiã hac die Beda, Vſuardus, Ado & alij. Horum martyriũ cõſcripſit Dionyſius epiſcopus Alexandrinus in epiſtola ad Fabium Antiochenum, quam recitat Euſeb. hiſt. libr. 6. c. 34. & Niceph. lib. 5. c 30. paſſi ſunt temporibus Decij Imp.

c Podagra conſtrictus eſſet.] De ſiſtendo iudicio ęgroto homine, uide quę de lege duodecim tabularum lepidè diſputat Phauorinus cum Sexto Cęcilio iureconſulto apud Gellium. li. 20. c. 1.

d Incenſo rogo comburi.] Quòd tam frequenter legas in Martyrologio, uel in ipſis actis martyrum Chriſtianos poſt multa tormenta, igni traditos; eam puto ob cauſam eſſe factum, quòd cùm penes Gentiles Chriſtiani haberentur magica arte imbuti; eos ut magos puniebat Gentilitas: ea enim pęna afficiendos eſſe magos, eorum legibus ſtatutum erat. Paul.lib.5.ſentent.tit.23.pro Chriſtianis hiſce calumnijs impetitis, complures antiquorum patrum ſcripſere apologias.

e Beſæ.] Agit de eo idem Dionyſius in epiſtola ad Fabium epiſcopum Antiochenum, habetur apud Euſeb.lib.5.c.30. ex quo alij eadem referunt.

f Leandri epiſc.] De eo etiam Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. S. Gregorius de eo ſæpius, vt qui vſus eſt eo familiariſſimè, ante etiam quàm Pontifex eſſet; prout declarat in præfatione Moraliū. De eodem inſuper lib.3.dialog. c. 31. extant præterea eius epiſtolæ ad eum ſcriptæ, in regiſt.lib.1. epiſt.41.lib.4.epiſt.46.& lib.7.epiſto.125.Iſidor. de vir.illuſtr.cap.28. recenſet eius ſcripta. Reperitur idem S. Leander interfuiſſe primo concilio Hiſpalenſi, habito anno 5. Reccaredi regis, æra. 628. à Chriſto autem nato anno 590. Idē S.Leander habuit luculentam orationem de laude eccleſiæ, & conuerſione gentis Gothorum ad fidem catholicam, quā exſcripſimus ex codic.manu. ſcrip. quod reperimus in bibliotheca Sfortiana, vbi habentur & aliæ ſynodi Toletanæ nondum typis excuſæ. adnumerat Trithem. S. Leandrum inter profeſſores regulæ S. Benedicti lib 2.c.9. & lib.4. c.130.de vir.illuſtr.ord.S.Bened.obijſſe ferunt anno Domini 603. De eodem in theſaur.concionat. tom.2.die 12. Martij.

g Baſilij & Procopij.] Gręci etiam de his agūt hac die, vt apparet ex eorum Menologio, vbi eorum acta paucis enarrantur.

h Baldomeri.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, conſentiuntque vet. manu. ſcript.

i.C Pridie Kalen. Martij. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29

ROMAE natalis ſanctorum martyrum Macarij[a] Rufini, Iuſti, & Theophili. Alexandriæ paſſio ſanctorum Cærealis,[b] Pupuli, Caij, & Serapionis. Ibidem commemoratio [c] ſanctorum Presbyterorum, Diaconorum, & aliorum plurimorum, qui tempore Valeriani Imperatoris cum peſtis ſæuiſſima graſſaretur, morbo laborantibus miniſtrantes libentiſſimè mortem oppetiere, quos uelut martyres religioſa piorum fides uenerari conſueuit. In territorio Lugdunenſi, locis Iurenſibus, depoſitio ſancti Romani[d] abbatis, qui primus illic eremiticam uitam duxit, & multis uirtutibns ac miraculis clarus, plurimorum poſtea pater extitit monachorū. Papię Tranſlatio corporis ſancti Auguſtini[e] epiſcopi ex Sardinia inſula, opera Luitprandi regis Longobardorum.

FEBRVARII. 28.

a MACARII & ſoc.] De his agitur in vet.manu.ſcrip.præcipueque in vet. Martyrol.monaſt.Caſinen.

b Cærealis & ſoc.] Beda etiam de his hac die, conſentiuntque vet. manu. ſcrip. monaſt. S. Cyriaci, in quo adduntur Claudianus & Iuſtus.

c Commemoratio ſanct.presbyt.] Horum res geſtas multis laudib. proſecutus eſt S. Dionyſius epiſcopus Alexādrinus in epiſtola, quam ſcripſit ad Hieracem epiſcop. extat apud Euſeb. hiſt. lib. 7.c.16.& 17.vbi in fine hęc leguntur: Ex patribus

qui

qui virtute erant præſtantiſſimi in hunc modum mortem oppetiuerunt, quorum nonnulli erant presbyteri, alij diaconi, quidam è populo virtutis ergò multum laudati. adeò vt iſtud mortis genus, quod propter incredibilem pietatem & robuſtã fidem ſuſcipiebatur, nihil à martyrij ſplendore abeſſe videretur. hæc Dionyſ.

d Romani abb.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Non hic ille Romanus eſt, qui S.Benedictum in ſpecu aluit, de quo agitur natalis dies *22. Maij*: ſed eſt Romanus germanus ſancti Lupicini, quorum acta Gregorius Turonenſis ſcribit in vit. ſanct. patr. c.1. De eodem Romano & Lupicino plura in vita S.Eugendi apud Sur. tom.1. die 1. Ian. Loca Iurenſia, quorum hic habetur mentio ſic dicta ſunt fortaſſe à Iura monte Cæſaris commentarijs illuſtrato, qui diuidit Sequanos ab Heluetijs ſed ſunt eius textus aliæ lectiones; vt quę dicit, locis virẽtibus, prout legunt Beda, Vſuardus, & Ado: alia quæ habet, locis Lorenſibus, eaq́; ex hiſtoria prædictorum ſanctorum; Lorenſis enim dicta eſt *eremus* (vt ibidem ſcribit Græg. Turonen.) vbi ſanctus Romanus vnà cũ Lupicino fratre excoluit monaſticam vitam temporibus Childerici regis Francorum, circa annũ Domini 565. porrò Lorenſis eremus (inquit Gregorius) inter Burgundiam & Alemaniam ſita, Auenticæ adiacet ciuitati. Vſitatior tamen ea reperitur lectio, vt dicat (vt hic habetur) locis Iurenſibus, nam & S. Eugẽdus horum diſcipulus, in actis eius, quę extant apud Sur. tom.1. Iurenſis monachus appellatus reperitur.

e Tranſlatio corp. S. Auguſtini.] Huius tranſlationis meminit Paulus diac. de geſt. Longob. lib. 6. c.14. & Beda, qui illis temporibus vixit, lib. de ſex. ætat. in fine, vbi ait: Luithprandus audiens ꝙ Saraceni, depopulata Sardinia, etiam loca fœdarent illa, vbi oſſa ſancti Auguſtini epiſcopi propter vaſtationem barbarorum olim tranſlata, & honorificè fuerant condita, miſit; & dato magno pretio accepit, & tranſtulit ea in Ticinum, ibique eum debito tanto patri honore recondidit. hæc Beda. porrò ea olim in Sardiniam ex Hipponeregio delata fuerunt, cùm à Traſamundo Vuandalorum rege Ariano, Africani epiſcopi relegati eſſent in eam inſulam, temporibus Symmachi Papæ, id in primis operante ſancto Fulgẽtio epiſcopo Ruſpenſi, anno à Chriſto Domino ſecundum Marian. Scot. quadringenteſimo nonageſimonono. At verò eo tempore non tantùm corpus, ſed mitram eiuſdem & baculum paſtoralem, aliasq́; ſanctorũ reliquias ab eiſdem epiſcopis illuc tranſlatas fuiſſe, auctor eſt Fara de rebus Sardois. Ticinum autem tranſlatum eſſe venerandum eius corpus tradit idem Marian. Scot. anno Domini 734. Ado verò in chron. anno 718. & Sigeb. an. 721. extat de hac tranſlatione Ticinum facta Petri Oldradi Archiepiſcopi Mediolanenſis epiſtola ad Carolum Magnum, data anno Domini ſeptingenteſimo nonageſimoſexto. eſt eius exordium: Opus quod celſitudo veſtra, dum in Vrbe Mediolanenſi moraretur. &c. Habetur illic in fine epiſtolæ factam eſſe hanc tranſlationem, cùm Gregorius Papa ſecundus Romanæ eccleſiæ præſideret.

MARTIVS.

*D Kalendis Martij. Luna. 1

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18
t u A B C D E f F G H M N P
19 20 21 22 23 24 25 26 25 26 27 28 29 1

ROMAE ſanctorum Martyrum ducentorum[a] ſexaginta, quos iuſſit primo Claudius pro Chriſti nomine damnatos extra portam Salariam arenam fodere, deinde in amphiteatro militum ſagittis interfici. Item natalis ſanctorum martyrum Leonis,[b] Donati, Abundãtij, Nicephori, & aliorum nouem. Carthagine ſancti Donati[c] martyris, qui in perſecutione Vuandalica ſub Vrſatio duce paſſus eſt. Maſſiliæ ſanctorum martyrum Hermetis[d] & Hadriani. Heliopoli ſanctæ Eudociæ[e] martyris, quæ in perſecutione Traiani a Theodoto epiſcopo baptizata, & ad certamen munita, Vincentij præſidis iuſſu percuſſa gladio, martyrij coronam accepit. Eodem die ſanctæ Antoninæ[f] martyris, quæ in perſecutione Diocletiani cum gentilium deos irriſiſſet, poſt uarios cruciatus in uaſe quodam incluſa, in paludem urbis Ceæ demerſa eſt. Apud ciuitatem Vuerdam ſancti Suitberti[g] epiſcopi, qui tempore Sergij Papæ apud Friſones, Batauos, & alios Germaniæ populos Euangelium prædicauit. Andegaui S. Albini[h] epiſcopi & confeſſoris, uiri præclariſſimæ uirtutis & ſanctitatis. Apud Cenomanos S. Siuiardi[i] abbatis. Peruſiæ Tranſlatio S. Herculani[k] epiſcopi & martyris.

MARTII. 1.

a MARTYRVM ducentorum &c.] De his item Beda, Vſuardus, Ado & alij. Habemus horũ res geſtas unà cũ actis S. Valentini presbyteri, apud Sur. die 14. Februarii. De quibus monemus lectorem, ne cùm nomen Calliſti in illis poſitum legerit, putet illum eſſe Romanum Pontificem ita appellatum: qui non ſub Claudio iuniore Imp. ſed longè ante ſub Macrino Aug. ſedit.

b Leonis, Datiui & ſoc.] Reſtituti ſunt ijdem ex dicto uetuſto Martyrologio monaſterij ſancti Cyriaci.

c Donati.] Cùm hic ex ueterib. monumentis paſſus inueniatur in perſecutione Vuandalica, non miretur aliquis, ſi apud Victorem epiſcopum Vticenſem, qui tres libros ſcripſit de perſecutione Vuandalica nulla de hoc mentio habeatur: nam ille proſecutus eſt tantùm tempora Genſerici & Hûnerici eius filij regum. Porrò Vuandalica perſecutio annis nonagintaquinque perdurauit, quouſque, Vuandalis ſubactis, Iuſtinianus Imperator Africam ſub Romanorum redegit Imperium, ut idem Imperator teſtatur in Cod. titul. de offic. præfect. præto. Africæ. Ex Vſuardo error irrepſerat, hunc paſſum fuiſſe ſub Marcello Tribuno: quod iure expunctum eſt: Quid enim Marcellino Tribuno laudatiſſimo uiro commune cum Vuandalis? qui & ab Honorio Imp. in Africam aduerſus Donatiſtas eſt miſſus, ut conſtat ex l. 55. de hæretic. Cod. Theod. & S. Auguſtini epiſt. 159. atque à ſchiſmaticis & hære-

hæreticis Donatiſtis occiſus eſt,& inter martyres adnumeratus,de quo agitur infra 8. Idus Aprilis, Nec quis poteſt dicere alium hunc eſſe ab illo:nã nullum tribunitiæ dignitatis nomen erat apud Vuandalos.

d Hermetis & Hadriani.] Vſuardus de ijſdem hac die,conſentiuntq; uet.man.ſcrip.

e Eudociæ.] Græci itidem de ipſa hac die in Menologio, ubi etiam ijſdem ferè uerbis eius paſſio habetur expreſſa.

f Antoninæ.] Agunt de ea etiam hac die Græci in Menolog. ubi eius certamen paucis deſcribitur. De Cea inſula; vnde & ciuitas eſt dicta, agit Plin. Antonin. & alij. Quodnam illud fuerit uas, quo Antonina ob id, quod Deos Gentilium irriſiſſet, incluſa eſt; conſule ea, quæ notata habentur inferius de ſupplicio decreto aduerſus irriſores legum, die 28. Iulij.

g Suitberti epiſcopi.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Extant eius acta à Marcellino presbytero fideliſſime ſcripta. Agit de eo item Beda hiſt. Anglor. lib. 5. c. 12. obijt diem anno Domini 717. de eodem etiam Trithe. de uir. illuſt. ordin. S. Bened. lib. 3. c. 165.

h Albini epiſc.] De ipſo etiam Beda, & Vſuar. Scripſit eius uitam Fortunatus presbyter, ut teſtatur Greg. Turo. de glor. confeſ. c. 96. ubi de ſanctis Albino atq; Martino agit, recenſet eam Sur. tom. 2. Reperitur hic interfuiſſe concilio Aurelianenſi tertio, habito anno 26. Childeberti regis Francorum, anno a Chriſto (ſecundum recentiores chronog.) 540. hinc errare conuincitur Trithem. de uir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 103. dum ait. eum uixiſſe anno Domini 720. Alius hoc vetuſtior fuit S. Albinus, cui S. Maximus epiſcopus Regienſis erexit baſilicam, ut ſcribit Dinamius in uita S. Maximi; eſt fortaſſe ille ſanctitate celebris epiſcopus Catalaunenſis diſcipulus S. Lupi Trecenſis epiſcopi, de quo habetur mentio in actis eiuſdem S. Lupi in fine apud Sur. tomo 4. die 29. Iulij. Alius inſuper fuit S. Albinus epiſcopus Lugdunenſis, de quo inferius, xvij. kal. Octobr.

i Siuiardi abb.] Huius acta recitat Sur. tom. 2. claruit temporibus Theodori regis Francorum, cuius regni anno octauo ex hac uita migrauit.

k Translatio S. Herculani.] Plura de ipſo vide inferius ſeptima Nouembris, qua die natalis ipſius celebritas agitur.

2 Sexto Nonas Martij. Luna. Exxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
20	21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2

ROMAE uia Latina ſanctorum martyrum Iouini [a] & Baſilei, qui paſſi ſunt ſub Valeriano & Gallieno Imperatoribus. Item Romæ plurimorum [b] ſanctorum Martyrum, qui ſub Alexandro Imperatore & Vlpiano præfecto diu cruciati, ad extremum capitali ſentẽtia damnati ſunt. In Portu Romano ſanctorum martyrum Pauli, [c] Heraclij, Secundillæ, & Ianuariæ. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum martyrum Lucij [d] epiſcopi, Abſalonis, & Lorgij. In Campania commemoratio ſanctorũ octuaginta [e] Martyrum, qui cum nollent carnes immolatas comedere, nec caput capræ adorare, à Longobardis [f] ſæuiſſimè cæſi ſunt. Romæ ſancti Simplicij [g] Papæ & confeſſoris. In Anglia S. Ceaddæ [h] epiſcopi Merciorum & Lindisfarnorum, cuius præclaras uirtutes Beda commemorat.

MARTII. 2.

a IOVINI & Baſilei.] De his Beda, Vſuar. Ado, Petrus in catal. li. 3. c. 169. & alij recentiores.

b Plurimorum ſanctorum.] Additum eſt nomen Vlpiani præfecti ex uet. man. ſcrip. conſtat etenim, eum crudeliſſimũ fuiſſe in perſequendis Chriſtianis, ut diximus ſupra, dum egimus de temporibus Alexandri Imperatoris. Agunt de

his

his martyribus hac item die Beda, Vſuard. Ado, & alij.

c Pauli, & Heraclij.] Beda de Paulo tantùm agit, & Heraclium omittit, ſed reſtituitur ex dictis vet. man. ſcript.

d Lucij & ſoc.] Beda legit Lucam, pro Lucio; ponitq; ſeorſum ſocios, nominibusq; eorum deprauatis. ſed, vt ſic poneretur, vetuſta dicta exemplaria monuerunt.

e Octuaginta martyrum.] Horum hiſtoriam ſcribit S. Gregorius Papa lib. 3. dialog. cap. 27. 28. Conſtat hos martyres paſſos eſſe an. Domini quingenteſimo ſeptuageſimonono: quem quidem pter taxatum annorum numerum hac ratione ſupputamus. Affirmat enim dicto loco S. Gregorius, hos paſſos eſſe ante annos fermè quindecim ab eo tempore quo hæc ſcribebat in ſuis dialogis, cū videlicet ageret in Pontificatu annos quatuor, quod conſtat ex li. 4. dialog. c. 36. vbi agēs de peſtilentia, quæ primo ſui Pontificatus anno contigit, ante triennium ab eo tempore contigiſſe teſtatur. Si igitur à prædicto an. 579. vſq; ad quartū annum Gregorij Pontificatus enumeres interlapſos illos annos quindecim, dicto tempore eos martyrium conſummaſſe comperies.

f A Longobardis ſæuiſſimè cæſi.] Obtinuit vſus, vt Longobardi pro Langobardis dicantur; Langobardos. n. à maiorib. eſſe dictos, compluriū auctoritate probatur: ſic appellat eos Cornel. Tacit. li. 2. Annal. & lib. de morib. German. Velleius Paterculus itidem in hiſt. lib. poſter. p. 131. noſtrorum autem S. Proſper in chron. ſub conſulatu Auſonij & Olibrij. ſic & Pau. diac. de geſt. Longob. ſed in his non immoror. Quòd autem ad Longobardorum Chriſtianitatem pertinet, Procopius clariſſimus hiſtoricus, qui vixit temporibus Iuſtiniani Imp. lib. 2. de bello Gothico, cùm agit de Lōgobardis, eos nō Gētiles fuiſſe & idololatras, ſed Chriſtianę fidei profeſſores abſq; dubietate teſtatur. Quo autem tempore ad fidem Chriſtianam venerint, nulla quidem apud Paulum diaconum, qui eorum geſta eſt proſecutus, reperitur mētio. Ex his autē, quæ in dialogis Gregorius Papa ſcribit, colligitur, Longobardorum alios fuiſſe idololatras, vt hi de quibus hìc agitur, quos caput capræ immolaſſe, auctor eſt idem S. Greg. dial. lib. 3. c. 28. (Baccho enim hyrcos Gentiles conſueuiſſe immolare, teſtatur Varro lib. 1. de re Ruſtic. tedditq; cauſam) alios Chriſtianos fuiſſe, ſed Arianos, conſtat ex his, quæ idem narrat lib. 3. dial. ca. 29. in regiſt. lib. 2. epiſt. 2. alios autem Chriſtianos catholicos extitiſſe, colligitur ex lib. 3. regiſt. epiſto. 2. & 4.

g Simplicij Papæ.] De quo eodem die Beda, Ado, & alij. Tiburi præſertim eius natalis ſolemnitas agitur, ibiq; eius ſactas reliquias haberi accepimus. Sunt apud nos nonnullæ eius epiſtolæ, quas deſcripſimus in Annalibus eccleſiaſticis, vbi de ipſo pluribus egimus.

h Ceaddę epiſc.] De eo ſcribit Beda hiſto. de geſt. Angl. lib. 3. c. 28. & lib. 4. c. 3. vbi agit de eius obitu. Idem in Epitome recenſet eius ordinationem anno Domini 664. claruit, vt idem ſcribit, temporibus Vitaliani Pontificis.

xxviij F   Quinto Nonas Martij. Luna.   3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

CAEſareae in Palæſtina ſanctorum martyrum Marini [a] militis, & Aſterij Senatoris, in perſecutione Valeriani: quorum prior accuſatus à commilitonibus quòd eſſet Chriſtianus, & interrogatus à iudice cum Chriſtianum ſe eſſe uoce clariſſima teſtaretur, martyrij coronam capitis abſciſſione ſuſcepit: cumq; Aſterius corpus martyris capite truncatum, ſubiectis humeris & ſubſtrata ueſte, qua induebatur, exciperet, honorem quem martyrij detulit, continuo ipſe martyr accepit. In Hiſpania natalis ſanctorum martyrum Hemiterij [b] & Cheledonij, qui cum apud Legionem Gallæciæ urbem in caſtris militarent, exurgente perſecutionis procella, pro confeſſione nominis CHRISTI plurimis tormentis afflicti, Calagurrim uſque perducti, atque ibi martyrio coronati ſunt. Eodem

die paſſio ſanctorum Felicis,[c] Lucioli, Fortunati, Martiæ, & ſociorum. Item ſanctorum militum Cleonici,[d] Eutropij, & Baſiliſci, qui in perſecutione Maximiani ſub Aſclepiade præſide crucis ſupplicio feliciter triumpharunt. Brixiæ ſancti Titiani[e] epiſcopi & confeſſoris. Bambergæ ſanctæ Chunegundis[f] Auguſtę, quæ Henrico primo Imperatori nupta, cum uirginitatem ipſo annuente ſeruaſſet, bonorum operum meritis cumulata, ſancto fine quieuit, & poſt mortem miraculis claruit.

MARTII. 3.

a MARINI & Aſterij.] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij omnes. Horum certamina, quæ Cęſareæ Palæſtinæ ſubiere, Euſebius eiuſdem ciuitatis epiſcopus exactè deſcribit lib. 7. c. 14. à quo etiam Niceph. lib. 6. c. 13. & 14. & alij eundẽ ſecuti auctorem. De reliquijs S. Marini martyris meminit Ioan. Damaſc. orat. 3. de imagin.

b Hemiterij, & Cheledonij.] De his etiam ijdem qui ſupra, Beda & alij. Horũ paſſionis triumphos Prudentius ſacro hymno cecinit; deque pio fidelium cultu eis exhiberi ſolito, hæc ibi eleganter pangit.

Illitas cruore ſancto
 Nunc arenas incolæ
Frequentant obſecrantes
 Voce, votis, munere.
Exteri necnon & orbis
 Huc colonus aduenit, &c.

In breuiario Toletano inſtitutionis S. Iſidori duo præterea habentur ſacri hymni, quibus eorũdem martyrum acta & laudes canuntur. Agit de ijſdem Grego. Turonen. lib. de gloria martyr. c. 93. Meminitq; eorundem S. Eulogius lib. 1. mem. ſanct. martyr. nouiſſimè de ijſdem in flore ſanct. Hiſpan. & in theſau. concio. tom. 2.

c Felicis, Lucioli, & ſoc.] Beda de his hac die; aſtipulaturque vet. man. ſcrip.

d Cleonici & ſoc.] Agunt de his etiam Græci in Menolog. hac die, eorumque acta ſummatim complexa referunt.

e Titiani epiſcopi.] De quo tabulæ eccleſiæ Brixianæ, Rampertus epiſc. in ſerm. de tranſlat. S. Philaſtrij huius meminit, nonumq; ponit ordine ab ipſo Philaſtrio, à primo autem eius ciuitatis epiſcopo, hic numeratur decimusquintus.

f Chunegundis Auguſtæ.] Extant eius acta, quæ Sur. retulit in tom. 2. De eadem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 159. Albert. Krant. in Saxon. Metropo. lib. 5. cap. 5. & alij plures res Germanorum proſecuti. claruit ſanctitate circa annos Domini 1030.

4 Quarto Nonas Martij. Luna. G xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

ROMAE uia Appia natalis ſancti Lucij[a] Papæ, & martyris, qui primo in perſecutione Valeriani ob Chriſti fidem exilio relegatus, & poſtmodum diuino nutu ad eccleſiam ſuam redire permiſſus, cum plurimum aduerſus Nouatianos laboraſſet, martyrium capitis obtruncatione compleuit: quem ſanctus Cyprianus ſummis laudibus celebrauit. Romæ item uia Appia ſanctorum Martyrum nongentorum,[b] qui poſiti ſunt in cœmeterio, ad ſanctam Cæciliam. Eodem die ſancti Caij[c] palatini[d] in mare demerſi, & aliorum uigintiſeptem. Nicomediæ ſancti Hadriani[e] marty-

ris,

ris, cum alijs uigintitribus, qui omnes ſub Diocletiano Imperatore martyriũ crurifragio conſummarunt: cuius memoria ſexto idus Septembris, quando eius corpus Romam trãslatum fuit, potiſſimum agitur. Item paſſio ſanctorum Archelai,[f] Cyrilli, & Photij. Apud Cherſoneſum paſſio ſanctorum epiſcoporũ Baſilij,[g] Eugenij, Agathodori, Elpidij, Aetherij, Capitonis, Ephrem, Neſtoris, & Arcadij. Vilnæ in Lituania ſancti Caſimiri[h] filij Caſimiri regis, quem Leo decimus Romanus Pontifex in ſanctorum numerum[i] retulit.

MARTII. 4.

a LVCII Papæ.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De huius ſucceſſione Euſebius in chron. & hiſto. libr. 7. cap. 2. Optat. lib. 2. contra Parmen. & Auguſt. epiſto. 165. extat ad Lucium Papam epiſto. Cypriani, tanto viro digna 58. edit. Pam. eiuſdem meminit ſcribens ad Stephanum Rom. Pont. epiſto. Huius exilium contigit ſub Decio; qui occiſo S. Cornelio prædeceſſore, mox in eum turbinem perſecutionis conuertit. porrò Decio ex humanis ſublato, Lucius poſtliminio reuerſus, ſub Valeriano Imper. martyrij coronam accepit, & non ſub Gallo & Voluſiano, vt alij referunt, de his pluribus diſſeruimus in Annal. eccl. Cur autem exilium quod contigit ſub Decio, hic dicatur in perſecutione Valeriani, dicemus infra x. Aug.

b Martyrum nongentorum.] De his ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, & alij. Quòd autem hic habetur, hos poſitos eſſe in cœmeterio ad S. Cæciliam, non ſic accipias, vt fuerit aliquod cœmeterium ita dictum: ſed quod in ipſo cœmeterio Calliſti locus erat, dictus S. Cæciliæ, cuius ibidem adhuc memoria perſeuerat in marmore ſcripta, iuxta quem locum hi ſepulti erant martyres. De tempore paſſiónis eorum nihil prorſus penes antiquos: ſi quis autem tempus deſcribit, additque conſules; id coniectura tantùm ſua facere videtur.

c Caij & ſoc.] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij.

d Palatini.] Et ſi commune id ſit nomen omnibus, qui militant in Palatio ex familia Imperat. tamen erat peculiaris ordo militiæ Palatinæ, vt apparet ex titu. de Palatinis Cod. lib. xij. & Cod. Theodo. libro 6. titul. 30. minores hi erant Comitibus, atque his, qui dicebantur Agentes in rebus: Hi in diuerſas prouincias ad diuerſa negotia mittebantur; aliquando etiam ad exigendum cenſum, vt conſtat ex conſtit. nouella Theodoſij & Valentiani Impp. titu. 43. de Palatin. in his, quæ nuper à Petro Pith. ſunt editæ. & pag. 36.

e Hadriani & ſoc.] Agit de his item Beda, extant eorum acta & quidem germana, quæ habes apud Suri. tom. 1. die 8. Septembr. & Mombr. tomo 1. porrò de Hadriano & ſocijs Græci agunt in Menologio 26. Auguſt. Illuſtriſſimus ſanè martyr Hadrianus, qui licet paſſus ſit Nicomediæ in Bithynia, & Romæ etiam clariſſimus eſt habitus, cuius peruetuſta memoria extat apud arcum Seueri, de qua mentio habetur in Ordine Romano, ibi ſacrum corpus eius Nicomedia tranſlatum, reconditum eſt; eademque inter veteres Cardinalium diaconias connumeratur. eſt ſermo Honorij Auguſtudunenſis de ſancto Hadriano. cętera autem de tranſlatione eius, inferius ad ſextum Idus Septembris, dicentur.

f Archelai & ſoc.] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio.

g Baſilij & ſoc.] De his itidem Græci in Menologio hac die.

d Caſimiri.] Extant eius acta ſcripta accuratè à Zacharia Ferrerio Vicentino, epiſcopo Gardenſi, legato Apoſtolico in Polonia. Qui etiam auctoritate Romani Pontificis diuinas preces, ſacros hymnos, ac denique integrum officium eccleſiaſticum in eius honorem recitandum conſcripſit. Obijt hic ſanctus anno à Chriſto Domino, milleſimo quadringenteſimo octogeſimonono.

i In ſanctorum numerum retulit.] Conſtat quidem, peruetuſtum fuiſſe morem in Eccleſia catholica, vt nullus nec martyr quidem, abſque aliqua præuia diſcuſſione & approbatione, inter ſanctos recenſeretur, quos pietas Chriſtiana, more maiorum, colere conſueuit. Quòd enim ad martyres ſpectat; eſt de ea re egregius locus Optati Mileuitani lib. 1. aduerſus Parmenianum, cùm de Lucilla potenti ac factioſa fœmina Donatiſtarum patrona, hęc ait: Cùm correctionem archidiaconi Cæciliani ferre non poſſet, quæ ante ſpiritualem cibum & potum os neſcio cuius martyris, ſi tamen martyris, libare dicebatur: & cùm pręponeret & calici ſalutari os neſcio cuius hominis mortui, etſi martyris, ſed nondum vindicati; correpta, cũ confuſione irata diſceſſit. &c.

quibus

quibus planè Optatus ſignificat, nefas fuiſſe venerari reliquias martyris alicuius nô vindicati, hoc eſt nondum probati & recepti; prout etiam optimè obſeruat Balduinus in ſchol. ad Optatum. Moris enim erat, vt cùm aliquis martyrio occubuiſſet, epiſcopus ſub cuius ditione id accidiſſet, rem geſtam ſcriberet ad Primatem epiſcopum; à quo maturè, adhibitis in conſilium collegis epiſcopis, an inter martyres eſſet recipiendus, decernebatur. Cuius rei ritum & ordinem ſatis monſtrât ea, quæ S. Auguſtinus ſcribit in breuic. collat. diei 3. c. 13. dum habet, quòd Secûdus Tigiſitanus epiſcopus in Numidia ſcripſit ad Mêſurium epiſcopum Carthaginenſem de his, qui in ea prouincia tum fœliciter martyrio occubuiſſent; eo quòd ſacros codices iuxta Diocletiani edictum, tradere noluiſſent, quos omnes martyrum honore & cultu eſſe dignos, ille reſcripſit. Qui idem Mêſurius alijs quibuſdam paſſis, nomen martyris & venerationem deferendam eſſe, certis ex cauſis negauit, vt ibidem ca. 13. idem teſtatur; quinam autem hi eſſent, ſubdit his verbis: Quidam etiam in ea epiſtola facinoroſi arguebâtur & fiſci debitores, qui occaſione perſecutionis vel carere vellent oneroſa multis debitis vita; vel purgare ſe putarent, & quaſi abluere facinora ſua; vel certè acquirere pecuniâ, & in cuſtodia delitijs perfrui de obſequio Chriſtianorum, &c. Hi etenim (vt paulò ſuperius ibidem dicitur) his ex cauſis ſe offerebant perſecutoribus non rogati. vltroque dicebant, ſe habere ſacras ac diuinas ſcripturas, quas tradituri non eſſent: quos ipſos Menſurius inter martyres recêſeri vetuit. quod quidem Donatiſtas offendit: qui in eundem Africę primatem, ac etiam in eius archidiaconum inuidiam & odium côcitarunt. ſed de his aliàs. Erat autem perneceſſaria huiuſmodi de martyribus inquiſitio, non tantùm ob prædictas cauſas: ſed quoniam & hæretici atque ſchiſmatici aliquando pro Chriſti nomine à perſecutoribus tormenta pati videbantur, & mortem, & quidem ipſis ferè naſcêtis fidei exordijs, cum omnia martyrum ſanguine redundarent, vt ſcribit Euſeb. hiſto. lib. 4. cap. 14. prope finem. lib. 5. c. 15. & lib. 8. c. 20. in fi. & S. Auguſtinus de Donatiſtis ſępe teſtatur: quos omnes, vt alienos a fide & cômunione catholica Dei eccleſia reſpuere conſueuit; cùm ex ſententia Cypriani, & Auguſtini, omniumq́ue orthodoxorum, quicquid aliquis extra eccleſiam patitur, non martyrium cêſendum, ſed dicenda ſit pœna perfidiæ. hęc de his quę ſpectât ad martyres. Poſſumus ex his inferre: ſi de illis, qui pro Chriſto occidebâtur, tamen de eorum fidę & charitate, ſine qua nihil prodeſt, etiam ſi det quis corpus ſuum ita vt ardeat, tam exquiſitâ perueſtigationem haberi, moris fuit; ſanè mirum videri non debet, ſanctam Dei Eccleſiam veritatis columnam, maius ſtudium, multoque exactiorem diligentiam adhibere ſolitam in adſcribendo cęteros ſanctorum numero: vt & meritò tanti ponderis negotium non Primati, vel Patriarchę alicui, ſed ipſi tantùm Romano Pontifici, pro ſumma ei à Chriſto Domino in beatiſſimo Petro Apoſtolo tradita poteſtate, ſit creditum. De his ſatis: nam de canonizatione ſanctorum ſcimus commentarios eſſe editos, alioſq; complures, tam ſacros Theologos, quàm canonici iuris conſultos de his agere: quos conſulat qui cætera auidius cupit.

5 Tertio Nonas Martij. Luna. A xxvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

ANTIOCHIAE natalis ſancti Phocæ [a] martyris, qui poſt multas, quas pro nomine redemptoris paſſus eſt iniurias, qualiter de antiquo illo ſerpente triumphauerit, hodie quoque populis eo miraculo declaratur, quòd ſi quiſpiam à ſerpente morſus fuerit, ut ianuam baſilicæ Martyris credens attigerit, confeſtim euacuata uirtute ueneni ſanatur. Cæſareæ in Palæſtina ſancti Hadriani [b] martyris, qui primo in perſecutione Diocletiani iuſſu Firmiliani præſidis ob Chriſti fidem leoni obiectus, deinde gladio iugulatus, martyrij coronam accepit. Eodem die

paſſio

paſſio ſanctorum Euſebij [c] palatini, & aliorum nouem martyrum. Cæſareæ in Palæſtina S. Theophili [d] epiſcopi, qui ſub Seuero principe ſapientia & uitæ integritate conſpicuus emicuit. Item in Palæſtina ad Ripam Iordanis ſancti Geraſimi [e] anachoretæ, qui tempore Zenonis Imperatoris floruit.

MARTII. 5.

a PHOCÆ.] De eo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum; Græci autem in Menologio 22. Septembr. Alius hic eſt ab illo eiuſdem nominis epiſcopo, qui paſſus eſt ſub Traiano, de quo inferius 14. Iulij. Quæ hic de Phoca martyre habentur, in Gregorio Turonenſi etiam leguntur lib. de gloria martyr. cap. 99. Extat autem de eodem Phoca præclara oratio S. Aſterij epiſcopi Amaſeæ, cuius quidem mentio habetur in Nicęna ſecunda ſynodo, ex eaque hæc ibi leguntur: In regia ciuitate Italiæ, principe & totius mundi regina celebratur Phocas martyr, & extructa eſt ei ædes inſigni pulchritudine: non minus autem colunt Romani Phocam, quam Petrum & Paulum. hęc S. Aſterius hyperbolicè. Eidem martyri Baſilius Imper. ingentem baſilicam erexit Conſtantinopoli, quam etiam celebri monaſterio auxit, vt ſcribit Cedren. in Baſilio Imper.

b Hadriani.] Agunt Græci de hoc Hadriano Palęſtino 4. Februarij: ſed malè ſub Decio paſsũ ferunt: ſiquidem eius gentilis Euſebius lib. 8. ca. 21. in fine, coronatum eſſe martyrio teſtatur in perſecutione Diocletiani, & Maximiani Impp.

c Euſebij, & ſoc.] de his item Beda, Vſuar. & alij, quibus aſſentiuntur vet. man. ſcrip.

d Theophili epiſc.] De eo. Euſeb. hiſto. lib. 5. c. 21. & 26. & Hieron. de ſcript. eccleſiaſt. & alij. Hic inter Oriẽtales epiſcopos, ſub Victore Romano Pontifice aduerſus Quartodecimanos magis magiſq; inualeſcentes ſtrenuè ſe geſſit. Ad hunc potius ſcripta videtur Victoris Papę epiſtola, quæ mendosè inſcripta eſt ad Theophilum epiſcopũ Alexandrinum, quem conſtat vixiſſe temporibus Theodoſij iunioris Imp.

e Geraſimi.] Græci in Menologio agunt de Geraſimo pridie huius diei. Conſtat tamen ex Cyrillo monacho, qui iiſdem cum Geraſimo vixit temporibus, in actis ſancti Euthymij, quę ſcripſit, ipſum deceſſiſſe, quinta Martij, indic. decimatertia, ſub conſulatu ſecundo Zenonis Augu. qui annus, ex ſupputatione recentiorum, ponitur a Chriſto nato quadringenteſimus ſeptuageſimusquintus. multa ibi de Geraſimo habet idem auctor; necnon in vita S. Sabæ abb. apud Lipom. tomo 5. & Suri. tom. 6. in actis item S. Quiriaci anachoretæ agitur de eius obitu, habentur apud Sur. tomo 5. De alijs admirandis eiuſdem rebus geſtis habes in Prato ſpirituali ca. 107. Cedrenus in compend. ſub Zenone, & alij. ex illis aliqua ſcriptor ille vitæ S. Hieronymi, de quo agemus inferius, & quis fuerit, oſtendemus, eidem S. Hieronymo falsò adſcripſit.

xxv. B **Pridie Nonas Martij. Luna.** 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

NICOMEDIAE natalis ſanctorum martyrum Victoris [a] & Victorini, qui per triennium cum Claudiano & Baſſa uxore eius tormentis multis afflicti, & retruſi in carcerem, ibidem uitæ ſuæ curſum impleuerunt. Terdonæ ſancti Marciani [b] epiſcopi & martyris, qui ſub Traiano pro Chriſti gloria occiſus coronatur. Conſtantinopoli ſancti Euagrij, [c] qui tempore Valentis à catholicis electus epiſcopus, ab eodem Imperatore in exilium miſſus, migrauit ad Dominum. In Cypro ſancti

ĉti Cononis [d] martyris,qui ſub Decio Imperatore pedibus clauis confixis, ante currum iuſſus currere, in genua procumbens, in oratione reddidit ſpiritū. Item paſſio ſanctorum quadragintaduorum [e] Martyrum,qui in Amorio comprehenſi,& in Syriam perducti, illic egregio peracto certamine, uictores palmam martyrij perceperunt. Bononiæ ſancti Baſilij [f] epiſcopi,qui a ſancto Syluestro Papa ordinatus,uerbo & exemplo creditam ſibi eccleſiam ſanctiſſimè gubernauit.

MARTII. 6.

a VICTORIS,& Victorini.]De his Beda, Vſuar. Ado, Petrus in catal.l.3.c. 180. agūt item Græci de Victore & Victorino 31. Ianuarij,quos tamen non Nicomediæ, ſed Corinthi ſub Decio Imp. paſſos affirmant: ſed fortaſſe illi ab his ſunt diuerſi.

b Marciani epiſcopi.] Extant eius acta,quæ ex antiquioribus monumenta Mombrit. recitat tomo 1. breui autem compendio Petrus in catal.libro 3.c.189. paſſus eſt,ut eadem acta teſtātur,ſub Hadriano Imp.

c Euagrij epiſc.] Græci itidem. Porrò de eo ſcribit Socrates hiſto.libr.4.c.13. Adſcribitur hic trigeſimus epiſcopus Conſtantinopolitanus à Nicephoro epi.in chronico. Vixit eodē ſeculo Euagrius S.Hieronymi perneceſſarius;qui defuncto Paulino, ſubrogatus eſt Antiochenus epiſcopus; alius item Euagrius natione Ponticus,aliquando clarus eodem ſeculo uixit,ſed Origenis labe conſperſus,extra claſſem catholicorum eſt eiectus,in quem ſæpe inuehitur idem S.Hieronymus.

d Cononis.] De eo etiam Græci in Menolog. hac die agunt; quem Nazareth oriundum præclaris certaminib.pro fide ſuſceptis nobilitatum ferunt, dum breui compendio martyrium eius deſcribunt.

e Quadragintaduorum martyrum.] Græci etiam de his hac die in Menologio: recenſentque inter ipſos Theodorum,Conſtantium,Theophilum;& Baſſum.

f Baſilij epiſcopi.] De eo item tabulæ Bononienſis eccleſiæ,& Sigon.lib.de eccleſ.Bonon.de quo ſupra.

7 Nonas Martij. Luna. Cxxiiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7

IN monaſterio Foſſæ nouæ prope Tarracinam S. Thomæ [a] Aquinatis confeſſoris & doctoris, ordinis Prædicatorum, uitæ ſanctitate & Theologiæ ſcientia illuſtris. Tuburbi in Mauritania natalis ſanctarū martyrum Perpetuæ [b] & Felicitatis:quæ cū eſſet prægnans(ut S.Auguſtinus ait)expectata,iuxta leges,ut pareret,dum parturiebat, dolebat;obiecta feris gaudebat:paſſique ſunt cum eis Reuocatus, [c] Saturninus,Secūdolus: quorum ultimus quieuit in carcere, reliqui omnes beſtijs traditi ſunt, ſub Seuero principe.Cæſareæ in Palæſtina paſſio S.Eubuli, [d] qui cum eſſet ſocius ſancti Hadriani,biduo poſt illū laniatus à leonibus, & gladio trucidatus, ultimus omnium in ea ciuitate martyrij coronam accepit. Nicomediæ S.Theophili [e] epiſcopi,

epiſcopi, qui ob cultum ſanctarum imaginum in exilium pulſus, illic defunctus eſt. Peluſij in Aegypto ſancti Pauli[f] epiſcopi, qui eadem ex cauſa exul occubuit. Brixiæ ſancti Gaudioſi[g] epiſcopi & confeſſoris. In Thebaide ſancti Pauli[h] cognomento Simplicis.

MARTII. 7.

a SANCTI Thomæ Aquinatis.] Celeberrimi doctoris acta ſcripta fuſius habentur à Dauid Romeo, Paulo Regio, & Suri.tom.2.plura S. Antoninus in 3.parte tit.23.c.27.& ſeq. Extare dicuntur in bibliotheca Vaticana Apoſtolicæ litteræ Gregorij decimi Rom. Pontificis ad ipſum ſcriptæ, quibus eum uocauit ad Lugdunēſe conciliū. illas autem Clementis quarti ad ipſum datas legi in illius regiſtro. Relatus eſt inter ſanctos à Ioanne xxij. Papa, cuius canonizationis extant litterę Apoſtolicæ. Vix quiſquam enarrare ſufficeret, quot uir ſanctiſſimus atq; eruditiſſimus Theologorum pręconijs celebretur; quantumq; eius illibatæ doctrinæ à ſanctis patribus in S.S. œcumenico Tridentino concilio conſidentibus fuerit acclamatum; iureq; ob eam cauſam a ſanctiſſimę memoriæ Pio quinto Romano Pontifice inter celebriores Doctores eccleſię ſit adnumeratus, dum huius diei celebritas ijſdem ſacris ſolemnib. peragi uoluit, quibus Bonifacius octauus Papa ſanctorū quatuor Doctorum Gregorij, Ambroſij, Auguſtini & Hieronymi feſtiuitates celebrandas conſtituit. extat de his ſacrum diploma datum anno Domini 1567. tertio idus Aprilis, Pontificatus eius anno ſecundo.

b Perpetuæ, & Felicitatis.] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri. Harū frequenter meminit S. Auguſtinus, dignisq; laudib. celebrat, vt in tractatu habito de tempore barbarico, eſt quintus de diuer. ibiq; [illegible] ca.5. item in pſalmum 47. ac de origine animæ ad Vincentium lib.3.c.9. & li.4.c.18. rurſus etiam ad Renatum lib. 1. ca.10. ac denique ſerm. de cultura agri. c.4. tomo 9. pag. 318. edit. Louan. Scribit Poſſidius in indiculo S. Auguſtinū tres tractatus habuiſſe in harum martyrum die natali, quos excidiſſe dolemus. In ſacro canone miſſæ Perpetuæ & Felicitatis nomina recenſentur. Meminit Tertullianus de ipſarū altera, Perpetua ſcilicet, libro de anima, ex quo errare conuincuntur hi, qui has paſſas referunt temporibus Gallieni: nam Tertullianus qui de ea ſcribit, vixit ſub Seuero Imp. Expectata eſt Felicitas, vt pareret, iuxta l. prægnantis, ff. de pœn. cui S. Auguſtinus videtur alludere. Poſita erāt harū ſacra corpora Carthagine in maiori baſilica, ut auctor eſt Victor epiſc. Vtic. li. 1. de perſecut. Vuandal. eandem puto eſſe baſilicam, ab eademq; Perpetua martyre denominatam, de qua in præfatione ſecundi concilij Carthaginenſis mentio habetur, ibi enim Perpetua Reſtituta appellatur Eccleſia, in qua dicta ſynodus eſt celebrata. Eſt præterea altera Felicitas inſignis martyr, de qua inferius ſexto idus Iulij.

c Reuocatus & ſoc.] Ex eorundem actis Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib.3. cap. 182. agunt hac die.

d Eubuli.] Gręci etiam. Scribit de Eubulo Euſeb. hiſt. lib.8.c. 21. in fine, paſſumq; refert anno ſeptimo perſecutionis Diocletiani Imp.

e Theophili epiſcopi.] Agunt de eo item Gręci in Menolog. hac die, eiusq; pro fide catholica certamen paucis deſcribunt.

f Pauli epiſc.] Itidem de eo Græci hac die in Menologio agunt, eademque referunt, quæ hic ponuntur.

g Gaudioſi epiſcopi.] De eo etiam tabulæ eccleſię Brixianę. ponitur in tabulis Democh. duodecimus eius eccleſię epiſcopus, à Philaſtrij autē tempore, qui numeratur eius ſedis epiſcopus ordine ſeptimus, ſextus numeratus à Ramperto epiſcopo Brixiano in ſerm. de tranſla. S. Philaſtrij.

h Pauli Simpl.] Græci etiam de eo in Menologio hac die. Fuit diſcipulus Antonij Magni, vixitque temporibus Conſtantini Imp. plura de ipſo in vitas patrum part. 1.

xiij. D Octauo Idus Martij. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

APVD

APVD Antinoum Aegypti urbem natalis ſanctorum martyrum Philemonis,[a] & Apollonij diaconi, qui tenti, & ad iudicem adducti, cum conſtanter idolis ſacrificare renuiſſent, perforatis calcaneis per ciuitatem horribiliter tracti, nouiſſimè gladio cæſi martyrium compleuerunt. Item ibidem paſſio ſanctorum Ariani[b] præſidis, Theotici, & aliorũ trium, quos iudex ſubmerſos in mare necauit; ſed delphinorum obſequio corpora eorum ad littus delata ſunt. Nicomediæ ſancti Quinctilis[c] epiſcopi & martyris. Carthagine ſancti Pontij[d] diaconi beati Cypriani epiſcopi, qui uſque ad diem mortis illius cum ipſo exilium ſuſtinens, uitæ & paſſionis eius egregium uolumen reliquit, atque in ſuis paſſionibus Dominum ſemper glorificans, coronam uitæ promeruit. Item in Africa ſanctorum Cyrilli[e] epiſcopi, Rogati, Felicis, item Rogati, Beatæ, Hereniæ, Felicitatis, Vrbani, Siluani, & Mamilli. Toleti in Hiſpania depoſitio beati Iuliani[f] epiſcopi & confeſſoris, ſanctitate & doctrina celeberrimi. In Anglia ſancti Felicis[g] epiſcopi, qui Orientales Anglos ad fidem conuertit.

MARTII. 8.

a PHILEMONIS, & Apollonij.] De his Vſuardus hac die, Græci autẽ in Menologio ad xviij. Kal. Decembris vnà cũ Thyrſo, Lucio, & Callinico, & ſocijs; quorum omnium acta ſcripſit Metaphraſtes ex uetuſtioribus monumentis; retulit ea Lipom. in tomo 5. & Sur. in tomo 6. de his etiam in uitas patrum par. j. c. 19.

b Ariani prӕſidis, & ſoc.] Agit de his omnibus Vſuardus, Græci autem in Menologio quinta Iunij. erat Arianus ferociſſimus omnium perſecutor, prout prӕdicta acta martyrum Thyrſi & ſociorum indicant: res geſtӕ etiam Paphnutij martyris, quas recitat Metaphraſtes ad 28. Aprilis, necnon acta Sabini martyris, de quo Lipom. tomo ſexto, & Sur. tomo ſecundo, die 13. Martij, perſecutiones ab eo excitatas referunt. de eius autem conuerſione atque martyrio agitur in actis prædictorum martyrum Thyrſi, Lucij, Callinici, & ſociorum, apud Metaphraſ. die 14. Decembris.

c Quinctilis epiſcopi.] Beda de eo hac die, additque Capitolinum, ſed Quinctilium, pro Quinctili, aſtipulantur item uet. man. ſcripr.

d Pontij diac.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & uet. man. ſcrip. Agit de Pontio Hieron. de ſcriptoribus eccleſiaſt. Confundunt hunc nonnulli cum Pontio, qui paſſus eſt in Galijs; ſed alius ille à Pontio Carthaginenſi diacono, qui & Carthagine quieuit, nouiſſimusque ob ſcripta à ſe acta ſancti martyres Cypriani. de Põtio autem in Gallia martyre inferius agitur pridie id. Maij.

e Cyrilli epiſcopi, & ſociorum.] Agit de his Beda & alij eum ſecuti, conſentiuntque uet. manu. ſcrip.

f Iuliani epiſcopi.] De eo hac die in breuiario Toletano, Vſuardus autem 6. huius. Succeſſit hic Quirico epiſcopo, quem præceſſit S. Ildefonſus ſucceſſor S. Eugenij: interfuit concilio Toletano duodecimo, celebrato anno primo Eringij regis, à Chriſto autem 680. ut ex eius actis conſtat, licet mendoſus codex Iulium pro Iuliano dicat in ſubſcriptione epiſcoporum, ſed rectè cap. 1. ſedit autem annos decem, menſem unum, & dies ſeptem, migrauit ex hac uita anno Domini 691. Mirum quidem dictu, communi omnium penè errore irrepſit, ut omnes hunc appellent Iulianum cognomento Pomerium, eiusque ſcriptiones eodem inſcribantur cognomine. Quàm autem diuerſus ſit à Iuliano Pomerio hic, de quo agimus; longum quod extat inter utrumque temporis interuallum, facilè perſuadet; nam Iulianus Pomerius uixit temporibus Gelaſij Papӕ; quod ex eo cognoſces, dum Gennadius ſcribens ad eundem Pontificem librum illum de uir. illuſtr. (ut ipſe teſtatur cap. 100.) cùm agit de Pomerio c. 98. illum adhuc viuere teſtatur. & ne quis exiſtimet Pomerium illum de quo ſcribit Gennadius alium eſſe à Iuliano Pomerio de quo uertitur cõtrouerſia, conſulat Iſidorum de uir. illuſtr. cap. 12. & Honorium Auguſtud. cap. 12. & intelliget unum eundemque eſſe; quem, ut diximus, conſtat floruiſſe temporibus Gelaſij Papæ circa annũ Domini 495. At verò Iulianus epiſcopus To-

letanus, de quo hic agitur, poſt annos ferè ducentos uixit. Præterea Iulianus ille Pomerius, natione Maurus, presbyter tantùm, in Gallijs uixiſſe dicitur, ut tam Gennadius, quàm Honorius atteſtãtur, nec reperitur fuiſſe eccleſiæ alicuius epiſcopus. Accedit etiam, quòd eundem Iulianum Pomerium Iſidorus inſimulat hæreſis Tertulliani, cùm in libris quos ſcripſit de natura animę, illam conatus eſt affirmare eſſe corpoream: quæ quidem indigna ſunt, quę tribuantur Iuliano epiſcopo Toletano fidei catholicæ integritate probatiſſimo. Certè in uita huius antiquitus ſcripta, quam citat Vaſæus in Annal. Hiſpan. nullam prorſus de huiuſmodi cognomine fieri mẽtionem affirmat. Trithem. cùm agit de ſcrip. eccleſ. in eundem errorem lapſus eſt, ut unum eundemq́ue putarit Iulianum Pomerium cum Iuliano epiſcopo Toletano. Cautiùs quidem Sigiber. qui in libro de uiris illuſtr. cap. 54. & 56. alium eſſe Iulianum Pomerium ab epiſcopo Toletano demonſtrat. Vnde autem errandi occaſio prouenerit, inueſtigemus. Conueniunt nomine, atque ſacrarum literam profeſſione dum uterque inter ſcriptores eccleſiaſticos adnumeratur; &, quod maius eſt, eiuſdem facultatis & nominis commentarios ediderunt. ſcripſit enim ille Pomerius, ut teſtatur ſanctus Iſidorus de uir. illuſtr. cap. 12. itemq́ue Honorius, commẽtarium tribus libris diſtinctũ, quem Prognoſticon appellauit, de uitæ futuræ contemplatione: elaborauit idem opus ſanctus Iulianus epiſcopus Toletanus totidem libris diſtinctum, eodemq́ue nomine Prognoſticon nuncupatum, vnde (ut diximus) accepta eſt erroris occaſio. Porrò ſi quis legerit Prognoſticon Iuliani epiſcopi Toletani, longè aliud eſſe illud opus ab eo inueniat, quod Pomerius elaborauit: nam ſæpius citat in eo ſanctum Gregorium Papam, quem conſtat longè poſt illius Pomerij tempora uixiſſe. at quod omnem prorſus auſert difficultatem: in eodem opere idem Toletanus epiſcopus allegat plus decies Iulianum Pomerium. Ad poſtremum, cùm in eo commentario idem profiteatur ſe habuiſſe præceptorem S. Eugenium; quis ſit auctor, & quo uixerit tempore, apertè ſignificat. Huius etiam, & non Iuliani Pomerij, ut falsò inſcribitur, eſt ille egregius cõmentarius contra Iudæos ad Eringium regem; ubi in fine auctor, cùm numeret ab incarnatione Domini uſque ad illud tempus, quo librum abſoluit, annos ſexcentos octoginta ſex, longè alium ſe eſſe ab illo declarat.

g Felicis epiſco.] De eo ſcribit Beda hiſto. de geſt. Angl. libro 2. cap. 15. floruit circa annum Domini ſexcenteſimum trigeſimum.

xxij. E Septimo Idus Martij. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9

APVD Sebaſten Armeniæ natalis ſanctorum Quadraginta [a] militum Cappadocum, qui tempore Licinij Imperatoris ſub præſide Agricolano poſt uincula & carceres teterrimos, poſt cæſas lapidibus [b] facies, † in rigens ſtagnum [c] miſſi ſunt, ubi gelu conſtricta eorum corpora diſrumpebantur, ac demum crurifragio martyrium conſummarunt. Erant autem inter eos nobiliores Cyrion & Candidus: quorum omnium præclaras glorias ſanctus Baſilius, alijq́ue Patres ſcriptis ſuis celebrarunt. Nyſſæ depoſitio ſancti Gregorij [d] epiſcopi, fratris beati Baſilij magni, uita & eruditione clariſſimi, qui ob fidei catholicæ defenſionem ſub Valente Imperatore Ariano ciuitate ſua pulſus eſt. Barcinone in Hiſpania ſancti Paciani [e] epiſcopi, tam uita quàm ſermone conſpicui, qui tempore Theodoſij principis in ultima ſenectute finem uitæ ſortitus eſt. In Morauia ſanctorum epiſcoporum Cyrilli [f] & Methodij, qui multas illarum regionum

† Nudi ſub dio expoſiti ſunt.

gentes

gentes cum eorum Regibus ad fidem Chriſti perduxerunt. Romæ beatæ Franciſcæ[g] uiduæ, nobilitate generis, uitæ ſanctitate, & miraculorum gratia celebris.

MARTII. 9.

a QVADRAGINTA militum.] Tam Latini, quam Græci de iiſdem agunt hac die. Extat de his egregius ſermo Sancti Baſilij; duæ inſuper ornatiſſimæ orationes Sancti Gregorij Nyſſeni, ſeu potius vna, duobus diebus vix abſoluta ob frequentiſſimum cœtum, quo impediente, eam prima die abſoluere minus licuit. Eorum acta ex vetuſtioribus monumentis accepta edidit Metaphraſtes, eaque habet Lipom. tom. 7. & Suri. tom. 2. Fuerunt omnes (vt ſcribit Sanctus Baſilius) natione Cappadoces, ex diuerſis ciuitatibus oriundi. De inuentione reliquiarum ipſorum opera S. Pulcheriæ Auguſtæ, ſcribit Sozom. libro 9. cap. 2. Niceph. lib. 14 capitu. 10. & Beda de ſex ætat. aliæ autem eorundem ſanctorum reliquiæ, quæ aſſeruabantur Cæſareæ Cappadociæ in monaſterio ſanctarũ virginum, à nepte S. Baſilij, diuino monitu, conceſſæ ſunt Sancto Gaudentio epiſcopo Brixiano, dum in regiones illas Dei nutu peregrinaretur: qui tanquam ingentem adeptus theſaurum, ſummo perfuſus gaudio, illas detulit in Italiam, quas in baſilica à ſe erecta honorificentiſſimè collocauit: & in eius dedicatione habuit homiliam, qua non ſolum rei geſtæ hiſtoriam retexit, verùm etiam occurrens tacitæ de ſanctis reliquijs obiectioni, hæc ait: Licet enim cineres exuſtorum corporum mandato perſecutoris in fluuium iacerentur; non defuerunt religioſæ manus, quæ partem cineris vel furto eriperent, vel pretio compararent. hæc Gaudentius. præter hæc etiam conſtat ex prædictis eorundem martyrum actis, ipſas reliquias, in profluentem proiectas, diuina operante virtute, ad fluminis ripam eſſe delatas, & ab epiſcopo Petro ſumma cum diligentia collectas. De loco martyrij idem S. Gaudentius affirmat, paſſos eſſe Sebaſte ciuitate metropolitana minoris Armeniæ. Erexit baſilicam Conſtantinopoli in honorem prædictorum martyrum Tiberius Imperat. quam Mauritius eius Succeſſor abſoluit. hiſto. miſcel. lib. 17. anno quinto Mauritij Imp.

b Cæſis lapidibus facies.] Polybius lib. 6. dum recenſet ſupplicia militaria; non tantum illos cædi fuſtibus, ſed etiam contundi lapidibus ſolitos narrat. prout etiam in hos milites factum apparet: de cæteris aurem militaribus pœnis notauimus ſupra die 29. Ianuarij; dicturi & inferius ſuo loco de decimatione in Mauritio martyre die 22. Septembris.

c In rigens ſtagnum miſſi ſunt.] Eadem ferè Sanctus Baſilius in oratione de quadraginta martyr. his verbis: Igitur Sancti Dei ſub dio pernoctare in ſtagno quodam iuſſi ſunt, quod pro mœnibus ciuitatis erat, &c. eadem videtur affirmare Gregor. Nyſſen. orat. ſecunda de iiſdem martyr. vbi hæc verba: Imperat tyrannus, vt gelu athletæ excruciati extinguantur, &c. certè niſi vitium ſit in tranſlatione, cum gelu ſit concretio aquæ ex frigore: prædictos in aquam poſitos eſſe, quiſque intelligit. confirmare hæc videntur, quæ paulò poſt ſequuntur, his verbis: Vnanimiter vniuerſi hoc occupato loco, qui publicis tunc balneis vacabat, quaſi & ipſi lauacro corpora curaturi & exterſuri, haud cunctanter runicarum amictum deponebant. Paulò poſt item ſic: Elemenrorum quidem natura congelationi ſuccumbebat: martyrum verò natura quaſi indomita & inuicta erat. itemque inferius: Defluebant digiti gelu paulatim, carptimque exciſi hæc omnia aurem multò pleniora apud Metaphraſtem, ac vetera Martyrologia habentur expreſſa. Quæ tamen redduntur ambigua ex his, quæ inferius de iiſdem ſanctis martyribus idem ſanctus Baſilius eadem oratione, vitioſa tranſlatione confuſa ſcribit his verbis: In terra primum exerciti, deinde in aere ſub dio, poſtremo igne crematos aqua excepit &c. Significare volens hiſce quatuor elementis eo ordine ſic eſſe probatos, vt poſtremò eos igne crematos tunc aqua exceperit, & non prius; ſed ſub nudo aere nudos expoſitos, fuiſſe frigore cruciatos. In eandem ſentenriam ſanctus Gaudentius epiſcopus Brix. in ſermone, quem habuit de dedic. baſil. illorum deſcribens certamen, hæc habet: Iudex proſpiciens regionis naturam nimijs rigentem frigoribus, tempus etiam, quo maxima hyemis aſperitas, aquilone flante, violentius incumbebat, montes niuibus, pruinis arua tegebantur: ſtagnum quoque vrbi, in qua iſta gerebantur, ſubiacens longè lateque diffuſum, validiſſimo gelu durante, iter ſolitum plauſtris gementibus accommodabat. hac ergo vi loci, & temporis immanitate perſpecta, ſacrilegij Gentilis exactor iſtud ſupplicij genus ſanctis adhiberi imperat, vt nudati corporibus, religati in aperti aeris pruinoſa duritie pernoctarent, balneis non longè ſub conſpectu eorum fumantibus, vbi velox remedium victis calidus perſecutor animas eorum magis interficere geſtiens, promittebat. &c.

hæc Gaudentius, qui in eas, vt diximns nuper, regiones peregrinatus, eorundem ſanctorum martyrum ſacras reliquias à ſancti Baſilij nepte accipere meruit. Secundum itaq; ſanctum Baſilium, & ſanctum Gaudentium poſita eſt hic in margine alia diuiſa lectio. Quòd autem abſque eo, quòd dimitterentur in ſtagnum, plus ſatis eſſet ad cruciatum, nudos eos exponi ſub dio; docent ea quæ de immanitate frigoris & algoris illarum regionum, ex his, quæ paſſi ſunt Romani milites illic agentes in expeditione ſub Corbulone, ſcribit Cornel. Tacit. libro decimotertio, his verbis: Ambuſti multorum artus vi frigoris, & quidam inter excubias exanimati ſunt; annotatusq; miles, qui faſcem lignorum geſtabat, ita prępriguiſſe, ut manus oneri adhærentes truncis brachijs deciderent. hæc Tacit. nec prætерimus quòd ſanctus Ioannes Chryſoſtomus qui in Armenia exulauit, pluries ſuis in epiſtolis quæritur de eius regionis frigoris immanitate, præſertim ad Olympiadem ſcribens epiſt. 4. & 6.

d Gregorij epiſcopi.] Vſuardus item hac die de eo, Græci autem in Menologio quarto idus Ianuarij. Plura de ipſo ſanctus Grgorius Nazian. in oratione dicta in laudem Baſilij, ſcripſitque ad eum egtegiam epiſtolam, qua ipſum è rhetoricis ſtudijs ad ſacros perſcrutandos libtos reuocauit. eſt epiſtola 43. ſunt & aliæ ab eodem ad ipſum ſcriptæ, videlicet 34. 35. 36. 37. 42. 95. & 142. Quomòdo autem in exilium actus ſit ab Arianis ob fidei catholicæ defenſionem, meminit ſanctus Baſilius epiſtola decima, idemque ipſe Gregorius de re ipſa in epiſtola ad Olympium monachum de vita ſanctæ Macrinæ ſororis. Poſt Valentis Imperator. Ariani obitum, ab Antiochena ſynodo ad reparandas Orientales eccleſias iam collapſas deſtinatus eſt, vt idem ipſe in eadem epiſtola teſtatur. Alia inſuper honorificentiſſima legatione functus eſt, cùm à S. S. œcumenico concilio Conſtantinopolitano ſub Theodoſio habito ad viſitandas eccleſias Arabiæ miſſus eſt, vt ipſe ſcribit in epiſtola ad Flauianum. Tantus denique fuit, vt inter præcipuos catholicæ fidei patronos adnumerari, & ſanctione Imperiali laudari mereretur. eſt conſtitutio Theodoſij Imper. libro tertio, de fide catholi. Cod. Thod. de eodem Sanctus Hieronymus, tamquam de homine ſatis ſibi cognito cùm eſſet Conſtantinopoli, ſcribit libro de ſcript. eccleſ. Vixit autem vſque ad vltimam ſenectutem: conſtat enim eum interfuiſſe alij ſynodo Conſtantinopolitanæ habitæ anno decimo ſexto Theodoſij Imperat. qui eſt annus Domini trecenteſimus nonageſimus quartus, vt apparet ex illius ſynodi actis apud Theodorum Bal. in nomoc. Photij pagina 390. & 391. Hunc etiam plurimum celebrat Suidas, eique inter illuſtres illius temporis oratores primas defert Vincentius Lirinenſis in libro aduerſus hæreſ. eundem eiuſmodi exornat elogio: Sanctus Gregorius Nyſſenus fidei, conuerſationis, integritatis, & ſapientiæ merito frater Baſilio digniſſimus. Niceta in ſchol. 19. ad orat. Gregorij Nazian. in funere Baſilij dicit hunc fuiſſe aliquando coniugio obligatum, idque teſtatur Nicephorus hiſto. libro vndecimo, capi. decimonono, annuit hoc ipſemet in libro de laude virgin. eam appellatam eſſe Theoſebiam inſignemque fuiſſe ſanctitate mulierem, teſtatur ſanctus Gregorius Nazianzenus epiſtola nonageſimaquinta, ad ipſum Gregorium ſcripta, cùm eum de obitu illius conſolatur.

e Paciani epiſcopi.] De eo item Vſuardus hac die, aſſentiunturque vet. manu ſcripta. Agit de Paciano ſanctus Hieronymus libro de ſcript. eccleſ. in ipſo, & in Dextero eius filio: qui in ſeculo etiam clarus, præfectura Prætorij fuit decoratus, ad quem idem ſanctus Hieronymus inſcripſit librum de ſcriptoribus eccleſiaſticis: porrò Dexter eruditione inſignis ſcripſit hiſtoriam ad ſanctum Hieronymum, prout ipſe teſtatur de ſcript. eccleſiaſt. in Dextero, & in apologia aduerſus Rufinum libro ſecundo, extant Pacini opuſcula ad Symphorianum de catholico nomine, & paraneſis de pœnitentia, atque etiam de baptiſmo opuſculum.

f Cyrilli, & Methodij epiſcoporum.] Habentur horum res geſtæ in breuiario religioſiſſimæ Polonorum eccleſiæ, ſex lectionibus, ſecundum ritum eccleſiaſticum diſtinctæ. Dicti ſunt ambo Morauorum & Slauorum Apoſtoli; & licet Methodio Morauia tantùm tribuatur, tamen ex regiſtro Ioannis octaui Papæ, ſatis apparet etiam Methodium fuiſſe Slauorum epiſcopum: qui ordinatus ab Adriano ſecundo Romano Pontifice prædeceſſore eiuſdem Ioannis octaui, ab eo ad Slauorum populum miſſus fuit, prout eiuſdem Ioannis Papæ indicant litteræ ad ipſum regem datæ decima Iunij, indict. 12. anno Domini octingenteſimo ſeptuageſimonono, qui item ad eundem Methodium ſcripſit epiſtolam ducenteſimam ſecundam, datam eadem die & anno, quo ſuperior ad regem, qua eum vocat Romam, vt de fide, quam illis gentibus prædicaret, redderet rationem: falſis enim quibuſdam calumnijs fuerat accuſatus, aliter eum docere, quàm accepiſſet à Romana eccleſia: qui anno ſequenti indict. decimatertia, menſe Iunij Romam venit, & in ſynodo cauſam dixit: probataque ſua fide, obtinuit quod optabat à Romano Pontifice; nimirum vt Slauorum lingua laudes Deo dicere, & ſacra peragere licitè poſſet; ita tamen, vt prius Latina lingua Euangelium coram populo legeretur. extat de his omnib. epiſtola eiuſdem Ioannis Papæ ducenteſima quinquageſimaſecunda, data 12. Iunij indict. 13. ad Slauorum principem. Reuerſus ſanctus Methodius ad Slauos, cùm vberes

fru-

fructus de Euangelica prædicatione colliget, grauiſſima fuit perſecutione uexatus: quem idẽ Pontifex, datis ad eum litteris, eſt conſolatus, epiſtola 278. dat. kalen. April. indict. 14. Habetur in dictis eorũdem actis, ipſorum opera corpus S. Clementis Romani Pont. Romam fuiſſe delatum, & in baſilica S. Clementis reconditum. ubi etiam ijdem Romę morientes, miraculis clari ſepulti ſunt, quorum ſacras reliquias nuper ſub altari in eiuſdem eccleſiæ ſacello peruetuſto repertas eſſe accepi. Agit de ijſdem Martin. Polon. in ſupput. tẽporũ anno Domini 859. Æneas Siluius hiſto. Boem. li. 1. cap. 13. Mart. Chromer. de reb. Polon. libro 3. & alij plures.

g Franciſcæ uiduæ.] Legi ex archiuio eius monaſterij duos man. ſcrip. codices, quibus eius præclariſſima acta, & miracula quidem inſignia, quibus tam uiuens adhuc, quàm etiam poſt obitum claruit, teſtibus examinatis, ſunt ſcriptorum monumentis perpetuis conſignata.

10 Sexto Idus Martij. Luna. F xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

APAMEAE in Phrygia natalis ſanctorum martyrum Caij [a] & Alexandri, qui, ut ſcribit Apollinaris Hierapolitanus epiſcopus in libro ad uerſus Cataphrygas hæreticos, in perſecutione Marci Antonini & Lucij Veri, glorioſo martyrio coronati ſunt. In Perſide paſſio ſanctorum quadraginta duorum [b] martyrum. Corinthi ſanctorum martyrum Codrati, [c] Dionyſij, Cypriani, Anecti, Pauli, & Creſcentis, qui in perſecutione Decij, & Valeriani, ſub Iaſone præſide, gladio cæſi ſunt. In Africa ſancti Victoris [d] martyris, in cuius ſolemnitate ſanctus Auguſtinus ad populum tractatum habuit. Hieroſolymis ſancti Macarij [e] epiſcopi & confeſſoris, cuius hortatu loca ſancta a Conſtantino & Helena expurgata, & ſacris baſilicis illuſtrata ſunt. Lutetiæ Pariſiorum depoſitio ſancti Droctouei [f] abbatis, diſcipuli beati Germani epiſcopi. In monaſterio Luxouienſi ſancti Attalæ [g] abbatis, miraculis clari.

MARTII. 10.

a CAII & Alexandri.] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & uet. mã. ſcrip. Eorum martyrium ſcripſit ſanctus Dionyſius epiſcopus Alexãdrinus, erat apud Euſeb. hiſto. lib. 5. c. 15. in fine.

b Quadraginta duorum martyrum.] Agunt de his etiam ijdem, qui ſupra, Beda ac cæteri.

c Codrati, & ſoc.] Græci item de his hac die in *Menologio*, quorum egregium martyrium ex ueterib. monumentis ſcripſit Metaphraſtes, quod & recitat Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2.

d Victoris.] Scribit Poſſidius in indiculo c. vlt. S. Auguſtinũ in eius die natali tractatum habuiſſe. Plures reperiuntur eiuſdem nominis in Africa martyres, ut ille inter alios, quẽ ſcribit Lucianus in epiſtola ad Celerinum, una cum ſocijs in carcere fame occcubuiſſe: eſt 12. apud Cypri. edit. Pamel.

e Macarij epiſcopi.] Interfuit hic magno Niceno concilio aduerſus Ariũ, cui ſemper ab exordio naſcentis hæreſis accerrimè reſtitit, ut eiuſdem Arij literæ atteſtantur, quas recitat S. Epiphanius in panar. hæreſ. 69. & Niceph. libr. 8. c. 9. Extat ad hunc ipſum Conſtantini Imp. epiſtola apud Socrat. li. 1. c.... plura de eo Rufin. lib. 1. c. 2. Sozom. li.... c. 3. & alij, qui ab ijſdem acceperunt.

Ne quis autem Macarij nomine decipiatur; ſcire debet, fuiſſe eiuſdem nominis, eiuſdemque ſedis epiſcopum temporibus Iuſtiniani Imp. qui ob hęreſim Origeniſtarum ſede excidit, de quo ſcribit Euagrius hiſtor. libr. 4. c. 36. licet tandem cantans palinodiam fuerit reſtitutus.

f Droctoui abba.] De eo etiam Vſuardus, & Aimo de geſt. Franc. libro tertio, cap. 16. claruit circa annum Domini quingenteſimum ſeptuageſimum.

g Attalæ abb.] Beda item, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Scripſit eius uitam fideliſſimè Ionas abbas, quæ habetur apud Bedam tom. 3. quam & Sur. retulit in tomo 2. Eſt autem de eodem mentio in uita S. Vualerici apud Sur. tomo 2. die 1. April. Sigeber. in chron. anno 624. Petrus in catal. libro 3. cap. 190. & Trithem. de uir. illuſtr. ordi. ſancti Bened. lib. 3. c. 71.

xx. G Quinto Idus Martij. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

CARTHAGINE ſanctorum martyrum Heraclij[a] & Zoſimi. Alexandrię paſſio ſanctorum Candidi,[b] Piperionis, & aliorum uiginti. Laodiceæ in Syria ſanctorum martyrum Trophimi[c] & Thali, qui in perſecutione Diocletiani poſt multa ſæuaque tormenta coronas gloriæ ſunt aſſecuti. Antiochiæ commemoratio plurimorum[d] ſanctorum Martyrum, quorum alij Maximini Imperatoris mandato candentibus craticulis ſuperpoſiti, non ad mortem, ſed ad diuturnum cruciatum aſſati, alij alijs ſæuiſſimis affecti ſupplicijs ad palmam martyrij peruenerunt. Item ſanctorum Gorgonij[e] & Firmi. Cordubæ ſancti Eulogij[f] presbyteri, qui eiuſdem urbis Martyribus in perſecutione Saracenorum adiungi meruit, quorum pro fide certamina ſcribendo fuerat æmulatus. Sardis ſancti Euthymij[g] epiſcopi, qui ob cultum ſanctarum imaginum à Michaele Imperatore Iconoclaſta in exilium miſſus, demum Theophilo imperante martyrium conſummauit. Hieroſolymis ſancti Sophronij[h] epiſcopi. Mediolani ſancti Benedicti[i] epiſcopi. In finibus Ambianenſium ſancti Firmini[k] abbatis. Carthagine ſancti Conſtantini[l] confeſſoris. Babuci in Hernicis ſancti Petri[m] confeſſoris, miraculorum gloria inſignis.

MARTII. 12.

a SANCT. Heraclij & Zoſimi.] Agit de his Beda hac die, additq; Alexandrum. Petrus in catal. lib. 3. c. 191. Hiradum pro Heraclio legit, additque tres alios martyres, ſed ſeorſum eos eſſe ponendos, docent antiqua man. ſcrip.

b Candidi & Piperionis.] De his item Petrus in catal. libro tertio, cap. 191. vnà cum prædictis, alijque recentiores.

c Trophimi & Thali, aliàs Thalei.] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die; paſſique dicuntur ſub Diocletiano Imp. & Aſclepiade prę ſide Laodiceæ.

d Plurimorum ſanctorum.] Scribit horũ martyrium Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 24. ex quo Nicepho. libro 7. cap. 11. & alij.

e Gorgonij, & Firmi.] De his etiam Vſuar. in 2. editione Molani, conſentiuntq; man. ſcri.

f Eulo-

f Eulogij.] Vſuardus de eo 20. Septemb. porrò hic dies natalis eius: nam martyrio coronatus habetur, quinto idus Martij, die ſabbati, hora nona, vt teſtantur acta ipſius, quę ſcribit Aluarus Cordubenſis eius ſodalis: ſed fœlicius mea ſententia, ſua ipſius ſcripta viuam ipſius imaginem reddunt. Hic ille præclarus Chriſti athleta; qui, cedentibus cęteris, vexillum confeſſionis aduerſus Arabū impietates erexit, ac plurimos ad martyrij coronam perduxit; quorum triumphos ipſe in carcere poſitus ſcripſit. extât, hac noſtra ętate, à latebris antiquitatis eruta præclariſſima ſcriptorum ipſius monumenta, quæ Apoſtolicum ſcriptum redolent, & puriſſimam priſtinam illam ſynceritatem præſeferunt: edidit eadem, ac ſcholijs illuſtrauit eruditus vir Ambroſius Morales hiſtoricus regius. S. Eulogij corporis tranſlatio contigit æra 898. anno à Chriſto Domino 860.

g Euthymij epiſcopi.] Græci etiam de hoc agunt in Menologio hac die, pleraque de eo Georgius Cedren. in compend. in Michaele Balbo, & Zonar. Annal. in eodem Imp.

h Sophronij epiſc.] Græci itidem in Menologio hac die, his uerbis: Sancti patris noſtri Sophronij Patriarchæ Hieroſolymitani ex ciuitate Damaſco, multiplici eruditione, diuinarum litterarum ſcientia & pietate inſignis. hæc ibi. Floruit hic temporibus Heraclij Imp. ſucceſſitque Modeſto epiſcopo temporibus Honorij Papę, anno Domini 634. Errare conſtat eos, qui dicunt eum ſediſſe tantùm annos duos; nam peruenit vſque ad tempora Ioannis quarti Rom. Pontifi. quando habuit Hieroſolymis ſynodum aduerſus Monotheletas, & ſynodicam ſcripſit ad eundem Ioannem Papam, ut habetur in hiſtor. miſcel. lib. 18. an. 2. Heraclij Imperat. & lib. 19. anno 26. eiuſdem Imperat. Cedren. in comp. in anno 20. eiuſdem Imperat. & Zonar. in 3. par. annal. in Heraclio. illa ipſa ſynodica recognita eſt in Sexta ſynod. act. 13. atque patrum omnium conſenſu probata fuit. Citatur eiuſdem Sophronij titulo Patrum ſpirituale à ſecunda ſynodo Nicęna act. 4. & a S. Ioanne Damaſceno orat. prima de imaginibus. Alius ab hoc ille Sophronius, de quo agit S. Hieronymus lib. de ſcript. eccleſiaſt. qui (inquit) apprimè eruditus nonnulla conſcripſit, & opuſcula mea in Græcum ſermonem elegantiſſimè tranſtulit. &c.

i Benedicti epiſc.] De eo tabulę eccleſiæ Mediolanen. & Paulus diac. de geſt. Long. li. 6. c. 10. his verbis: Fuit autem idem uenerabilis epiſcopus Benedictus vir egregię ſanctitatis, de quo per uniuerſam Italiam bonę opinionis fama flagrauit. Floruit temporibus Heraclij Iuſtiniani Imp. & Ariperti iunioris regis Longobardorum, qui regnare cœpit anno Domini 76.

k Firmini abb.] De eo kalendarium Ambianenſis eccleſię, aliaq; vet. monumenta eiuſdem.

l Conſtantini.] Molanus in addit. ad Vſuar. de eodem agit hac die.

m Petri.] Huius res geſtas accepimus à Reuerendiſſimo Flaminio Philonardo epiſcopo Aquinate, uiro optimo & erudito.

12 Quarto Idus Martij. Luna. A xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE ſancti Gregorij [a] Papæ, & Eccleſiæ Doctoris eximij, qui ob res præclare geſtas, atque Anglos ad Chriſti fidem conuerſos, magnus eſt dictus, & Anglorum Apoſtolus appellatus. Item Romæ ſancti Mamiliani [b] martyris. Nicomediæ paſſio beati Petri [c] martyris, qui cum eſſet cubicularius Diocletiani Imperatoris, & liberius de immenſis Martyrum ſupplicijs quereretur, iubente eodem in medium adducit[illegible] ac primo ſuſpenſus diutiſſimè flagris torquetur, deinde aceto ac ſale per[illegible]s, a[illegible]ltimum in craticula lento igne aſſatur, ſicque uere Petri extitit & fi[illegible]ei h[illegible]res & [illegible]minis. Ibidem ſanctorum Egdunij [d] presbyteri, & aliorum [illegible], qui ſinguli diebus ſingulis ſuffocati ſunt, ut cæteris metus incu-

teretur. Conſtantinopoli ſancti Theophanis, [e] qui ex ditiſſimo pauper monachus effectus, ab impio Leone Armeno pro cultu ſacrarum imaginum biennio detentus in carcere, inde in Samothraciam deportatus, ibidem ærumnis confectus reddidit ſpiritum, multiſque miraculis claruit. Capuæ ſancti Bernardi [f] epiſcopi & confeſſoris.

MARTII. 12.

GREGORII Papę.] De eo Beda, ac cęteri Latinorum; Gręci etiā in Menologio hac die: qui habent eius res geſtas, ſed perpaucas ex multis, quas Metaphraſtes deſcripſit, eas recitat Lipom. tomo ſeptimo, Latinorum autem ſcripſit eius acta Paulus monachus Caſinenſis, tempore Caroli Imperat. vt auctor eſt Sigeber. lib. de vir. illuſtr. capi. 80. poſt eum Ioannes diaconus temporibus Ioannis octaui Papæ, & Caroli Calui Imper. habet ea Lipom. tomo 4. & Sur. tomo 2. ſed in nonnullis corrigendus, vt patefecimus in Annalibus eccleſiaſt. De Gregorij creatione agit Gregorius Turonen. qui illis temporib. vixit lib. 10. de geſt. Franc. capi. 1. Iſidorus præterea de eo lib. de vir. illuſtr. c. 27. & S. Ildefonſus de vir. illuſtr. cap. 2. qui his laudibus eum exornat: Ita, inquit, cunctorum meritorum claruit perfectione ſublimis, vt excluſis omnium virorum illuſtrium comparationibus, nihil ille ſimile demonſtraret antiquitas, vicit enim ſanctitate Antonium, eloquentia Cyprianum, ſapientia Auguſtinum, &c. enumerat poſthęc eius ſcripta. Conſtat quidem teſtimonio ſynodi Toletanę octauę c. 2. eum in ethicis aſſertionibus cunctis eccleſiæ doctoribus præferendum eſſe. De eo præterea ſcribit Beda hiſt. de geſt. Anglo. li. 2. c. 13. Pau. diac. de geſt. Long. lib. 3. ca. 11. & 12. Prat. ſpirit. cap. 192. Ioan. Damaſc. orat. de fid. defunct. Leo Oſtienſ. in chron. Caſin. lib. 1. & alij fere innumeri. Olim autem, cùm tempore Quadrageſimę ſanctorum natalitia minime celebrarentur, tranſlata erat ea ſolemnitas in diem, qua fuerat ordinatus, vt ſcribit Radulph. de obſeru. can. cap. 16.

b Mamiliani.] Beda de eo hac die, ſed Maximilianum appellat. Agitur de ipſo in actis ſancti Vrbani Papæ, & S. Cæciliæ apud Sur. die 22. Nouembr. tomo 6.

c Petri.] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. ſcripſit eius egregium certamen Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 6. & ex eo Niceph. lib. 7. c. 5. & alij acceperunt.

d Egdunij, aliàs Migdonij.] De quo idem qui ſupra Beda & alij Paſſus reperitur Migdonius vnà cū Petro, de quo egimus, in perſecutione Diocletiani, & vt teſtatur acta Indes & Domnæ apud Metaphraſtem 26. Decembr. quæ refert Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. & Niceph. lib. c. 5. ex quibus hos illos ipſos eſſe, locus, tempus, & perſonæ demonſtrant, licet hiſtoria de ipſis diuerſa feratur.

e Theophanis.] Græci etiam de eo in Menologio hac die. cuius acta deſcribit Metaphraſtes, quæ habet Lipom. tom. 7. & Suri. tom. 2. Cedrenus de ipſo agit in compen. in Leone Armeno. Alius hic ab illo Theophane, qui eadē ex cauſa multa ac grauia paſſus eſt ſub Theophilo Imp. vt idē auctor teſtatur in Theophilo, & Zonar. in 3. par. Annal. in Leone, & Theophilo.

f Bernardi epiſcopi.] De eodem tabulæ eccleſiæ Capuanæ.

xviij. B Tertio Idus Martij. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

NICOMEDIAE natalis ſanctorum martyrum Macedonij, [a] Patriciæ uxoris eius, & Modeſtæ filiæ. Nicææ ſanctorum martyrum Theuſetæ, [b] & Horris filij eius, Theodoræ, Nymphodoræ, Marci, & Arabiæ, qui omnes pro Chriſto igni traditi ſunt. Hermonopoli in Aegypto S. Sabini [c] martyris, qui multa paſſus, tandem proiectus in flumen

marty-

martyrium conſummauit. In Perſidæ ſanctæ Chriſtinæ [d] uirginis & martyris. Cordubæ ſanctorum Roderici [e] presbyteri, & Salomonis martyrum. Conſtantinopoli ſancti Nicephori [f] epiſcopi, qui paternarum traditionum propugnator acerrimus, Leoni Armeno Imperatori Iconoclaſtæ pro cultu ſanctarum imaginum ſe conſtanter oppoſuit, à quo mulctatus exilio, ibidem quatuordecim annis longum ducens martyrium, migrauit ad Dominum. Apud Camerinum ſancti Anſouini [g] epiſcopi & confeſſoris. In Thebaide depoſitio ſanctæ Euphraſiæ [h] uirginis.

MARTII. 13.

a MACEDONII & ſoc.] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die, Petrus item in catal. lib. 3. c. 198. quo autem tempore paſſi ſint, nullus antiquorum prodit: ponant qui velint ad libitum annos & conſules; nobis certè niſi ex certis auctoribus quicquam affirmare, religio eſt.

b Theuſetæ & ſoc.] Agunt de his etiam ijdem qui ſupra, Beda, ac cęteri recentiores.

c Sabini.] De eo item hac die Grçci in Menologio. Huius res geſtas ex antiquis monumentis recitat Metaphraſtes, quas & deſcripſit Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. paſſus eſt in perſecutione Diocletiani ſub Ariano præfecto, de quo ſupra 8. Martij.

d Chriſtinę.] Græci itidem de ea in Menologio hac die.

e Ruderici, & Salomonis.] Scribit de his S. Eulogius in apologetico, paſſoſq; refert hac die, anno Domini 857. æra, vt numerat, 895.

f Nicephori epiſc.] Agunt de eo hac die Græci in Menologio. Metaph. habet eius acta, quæ retulit *Lipom.* in tom. 7. & Sur. tom. 2. De eo Zonar. & Georg. Cedr. in Leone Armeno Imp. & hiſtoria miſcel. ex Theophane libr. 24. meminit eiuſdē Theoſterictus in oratione, quam habuit de S. Niceta, quæ extat apud Metaphr. die 3. Aprilis. Scripſit hic, de quo agimus, Nicephorus nonnulla, & inter alia chronographiam, quam citare conſueuimus, ſynodicam inſuper ad Leonem Papam tertium, ad quem prouocauit, cùm iniuſtè accuſaretur. legi eiuſdem aliam inſignem epiſtolam man. ſcrip. ad eundem Leonem Pontificem in bibliotheca S. Mariæ ſuper Mineruam, quam poſtea reperi typis excuſam, ac poſt acta concilij Epheſini edit. Contianæ poſitam.

g Anſouini epiſcopi.] De eo tabulę eccleſiæ Camerin. quas inde miſſas accepimus.

h Euphraſię.] Vſuardus de eadem hac die, Grçci autem in Menologio, 25. Iulij. Eius res geſtas ex man. ſcrip. codice Sur. deſcripſit tom. 2. Ioannes Damaſcenus ex eius actis, vt legitimè ſcriptis, petit auctoritatem orat. 3. de imag. Claruit temporibus Theodoſij Imp. Alia ab iſta eſt Euphraſia Nicomedienſis, quæ mira arte eluſit procaciam laſciuientis iuuenis, de qua Niceph. lib. 7. ca. 13.

14 Pridie Idus Martij. Luna. C xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

ROMAE natalis ſanctorum quadragintaſeptem [a] Martyrum, qui baptizati ſunt à beato Apoſtolo Petro, cum teneretur in cuſtodia Mamertini [b] cum coapoſtolo ſuo Paulo, ubi nouem menſes detenti ſunt: qui omnes ſub deuotiſſima fidei confeſſione Neroniano gladio conſumpti ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Petri [c] & Aphrodiſij, qui in perſecutione Vuandalica martyrij coronam perceperunt. Carrhis in Meſopotamia

ſopotamia ſancti Eutychij [d] patricij, & ſociorum, qui ab Euelid Arabum rege ob fidei confeſſionem interempti ſunt. In prouincia Valeriæ ſanctorum duorum [e] Monachorum, quos Longobardi ſuſpendio necauerunt in arbore: in qua licet defuncti, ab hoſtibus ipſis auditi ſunt pſallere. In ea etiam perſecutione Diaconus eccleſiæ Matſicanæ in confeſſione fidei capite truncatus eſt. Hal berſtatti in Germania dormitio beatæ Mathildis [f] Reginæ, matris Othonis primi Imperatoris, humilitate & patieatia celebris.

MARTII. 14.

a QVADRAGINTA SEPTEM martyr.] De his Beda, Vſuardus, & Ado hac die. Agitur de horum agone in actis ſanctorum martyrum Proceſſi & Martiniani, quæ habet Sur. tom. 4. die 2. Iulij. De his item Petrus in catal. lib. 3. c. 199.

b In cuſtodia Mamertini.] Sic appellatus reperitur carcer ille, qui nobilitatus vinculis ſanctorũ Apoſtolorum Petri & Pauli, aliorumq; ſanctorũ martyrum, ad radices Capitolij ſupra locum, quẽ hodie Forum dicunt, poſitus, ſubterraneos habẽs deſcẽſus, à Chriſtianis ſtatutis diebus, religionis ergò, frequenti cœtu inuiſitur, atq; in honore habetur, præſefert illius carceris ſpeciem, qui à Salluſtio in Catil. ſic deſcribitur: Eſt locus in carcere, quod Tullianum appellatur, vbi paulatim deſcendens ad lęuam circiter duodecim pedes humi depreſſus, eum muniunt vndique parietes, atque inſuper camera lapideis fornicibus iuncta, & inculta tenebris, odore fœda, atque terribilis eius eſt facies. hæc Salluſtius de loco carceris Tullianij, de eodem & Varro lib. 4. de lingua Latina his verbis: Carcer à coercendo, quòd exire prohibentur. In hoc pars quæ ſub terra, Tullianum; ideo quòd additum à Tullio rege, quòd Syracuſis, vbi ſimili de cauſa cuſtodiuntur, uocantur Latomiæ, & de Latomia tranſlatum, quòd hìc quoque Lapidicinæ fuerunt. hæc Varro, & vt ex noſtris aliquid afferamus: in actis ſanctorum Chryſanti & Dariæ hæc ſcripta habentur de carcere Tulliano: Coniectus eſt igitur in carcerem Tullianum profundiſſimum ac teterrimum atq; fœdiſſimũ. &c. Ex his autem multi in eam ſententiam ducti ſunt, vt opinati ſint Tullianum carcerem illum ipſum eſſe, quem dicimus Mamertinum; de quo eſt præſens ſermo. Certè ſunt complura, quæ me à prędictorum ſententia diſtrahunt; coguntq; vt exiſtimem Tullianum carcerem in alia parte Capitolij fuiſſe poſitum, iuxta locum, quem & maiores noſtri carcerem Tullianum dixiſſe reperiuntur; vbi & eſt eccleſia, antiquus titulus, dictus S. Nicolaus in Carcere Tulliano, quod nomen hactenus perſeuerat. In ea Capitolij regione fuiſſe antiquum carcerem, in primis demonſtrat Plinius, dum li. 7. c. 36. affirmat partem carceris, quo capitalium criminum rei tenebantur, ad locum vſq;, vbi poſtea Theatrum Marcelli erectum eſt, perueniſſe. porrò Theatrum Marcelli inter rupem Tarpeiam ac Tyberim eſſe conſtructũ, nullus eſt qui dubitet. Rurſus idem Plinius ex antiquo Romanorum horologio, qua parte Capitolij fuerit carcer, declarat his verbis: A Columna Mænia ad carcerem inclinato ſydere, ſupremam pronunciabat. hæc Plin. lib. 7. c. vlt. quibus ſignificatur, occidentem verſus poſitum eſſe antiquum carcerem: nam Solis occaſum fuiſſe ſupremam diei tempeſtatem dictam ex lege xij. tab. auctor eſt Macrob. Saturnal. lib. 1. ca. 3. refertq; verba legis, quæ hæc ſunt: Solis occaſus ſuprema tempeſtas eſt. hęc ille. de his & Cenſorin. de die natali c. 19. Cùm itaq; Sol. in Occidentem declinans carcerem (vt ſcribit Plinius) haberet aduerſum proculdubio alius ille fuiſſe videtur ab illo, quem dicimus Mamertinum, de quo agimus qui ſpectat ad Orientem. Ad hæc inſuper: planè conſtat, quòd ex loco carceris abſq; dubio intelligitur ſitus carceris: at cùm dicat Feſtus fuiſſe locum in carcere dictũ Robur, ex quo pręcipitaretur malefactorũ genus, illumq; item dictum eſſe Saxum Tapeium, quod eſſet in rupe Tarpeia, quę vergebat ad Tyberim, idq; Liuius, Plutarch⁹, Dio, atq; alij demum omnes teſtentur; reliquum eſt vt dicamus illorſum fuiſſe antiquum carcerem, vbi & erat rupes Tarpeia. conſentiunt his quæ nuper ex Varrone recitauimus, dum ait, in ſimilitudinẽ Latomiarum Syracuſanarum à Tullio rege additum eſſe carcerem ſubterraneum in lapidicinis; cũ nulla Capitolij pars illi operi magis apta videatur: nam partes reliquę, vt depreſſæ, męnibus ſultę erant, vt videmus in carcere Mamertino, alijsq; locis, quos ſaxo quadrato extructos fuiſſe cõſtat. At nec his repugnant quę ſcribit Liuius, Foro imminentem fuiſſe conſtructum carcerem: imò & prędicta confirmant, cùm & Dionyſ. etiam dicat, rupem Tarpeiam Foro ſupereminentẽ fuiſſe, ſunt hęc verba eius: Duci eum iuſſit in ſuperſtantẽ Foro collem eſt enim is collis rupes uaſta, vnde mos eſt eis, deijcere aduerſarios. hæc ille de ſitu Fori, & rupe Tarpeia. vetus inſuper tabula deſcriptionis

nis antiquę Vrbis è ruderibus paucos ante annos effoſſa, ea parte contra rupem Tarpeiam poſitum eſſe Forum Romanum, aperte demonſtrat. His etiam conſentiunt, quæ Cic. in 7. Verrin. ſcribit: de triumphãtibus his uerbis: Cùm de foro in Capitolium currum flectere incipiunt; illos adduci in carcerem iubet, captiuos ſcilicet, qui ducebantur in triumphum ex prædictis itaque apparet antiquum carcerem apud rupem Tarpeiam fuiſſe, eiuſque locum, ſeu partem carceris dictam Robur, *in ipſa rupe* fuiſſe. Erat loci illius, quod Saxũ. *Tarpeium* dictum eſt, quò præcipitabantur criminoſi, eiuſdem facies, quam apud Senecam libr. 1. controu. 3. Aurelius Fuſcus deſcribit his uerbis: Erat preruptus locus, & immenſæ altitudinis. ſtat moles abſciſſa in profundum, frequentibus exaſperata ſaxis: quæ aut elidant corpus, aut de integro grauius impellant, inhorrent ſcopulis enaſcẽtibus latera, & immenſæ altitudinis triſtis aſpectus electus potiſſimum locus, ne damnati ſępius deijciantur. hæc ille. & apud eundem, Cornelius Hiſpan. in declam. 3. libr. 1. Erat, inquit, altitudo montis etiam ſecurè aſpicientibus horrenda. &c. lege duodecim. tab. id cautum erat: Qui falsũ teſtimonium dixerit, Saxo Tarpeio deijcitor, id Gellius lib. 20. cap. 1. in fine. Scribit Tacitus lib. 2. Lucium Pituanium magum Saxo Tarpeio deiectũ. itemque Apuleius in ea oratione, qua magię crimen à ſe alienum defendit, hæc ait: O mirum cõmentum, ò ſubtilitas digna carcere & Robore. Cùm autem conſtet magos è Robore pręcipitari ſolitos: quis dubitet complures Chriſtianorum (cum à Gentilibus malefici haberentur) eo mortis genere accepiſſe coronam martyrij? Quod itẽ ad præcipitationem reorum pertinet, nec illud prætermittimus, è ſaxo reum criminis præcipitare, non tãtùm Romæ in uſu fuit, ſed & penes Græcos eadem uiguit conſuetudo, ut habes apud Valer. Max. lib. 1. c. 8. exter. 8. Quod autem ſpectat ad Romanum antiquum carcerem, in ea ſumus ſententia (quod & ex prædictis colligi poteſt) fuiſſe illũ ampliſſimum; cùm non niſi vnus in tãta Vrbe, ad detinẽdos capitalium criminum reos, fuiſſe olim carcer reperiatur: nam carcer ille, qui dicebatur Centum uirorum in regione nona poſitus, cuius meminit Publius Victor, & Sextus Rufus, & alij complures antiquorum, illos tantum cõtinebat, qui litigarent, & obnoxij eſſent ære alieno: Cẽtũ uirorum tribunal tantummodò lites iudicabat, nec habebat ius gladij, ut auctor eſt Cicer. libr. 3. de leg. & lib. 1. de orat. & alij. His itaque de antiquo Romæ carcere ad rupem Tarpeiam poſito dictis, iã de Mamertino carcere, de quo hic agitur, differamus. De eo non tantùm mentio habetur in actis ſanctorum martyrum Proceſſi & Martiniani; ſed & in alijs, ut S. Laurentij, in quibus tamen priuatus carcer appellatur; in actis ſanctorũ Abũdij & Abũdantij; in rebus geſtis ſanctorum martyrũ Euſebij presbyteri, Marcelli diaconi, & ſoc. in actis inſuper S. Calliſti Papę, necnon S. Stephani Romani Pont. & alijs. Cur autem dictus ſit carcer ille Mamertinus, haud facilè erit aſſequi. Potuit namque ſic dici à Mamerte, qui (ut docet Varro lib. 4. de lingua Latin.) idem quod Mars, ſignificat, & Mamertinus idem quod Martius, & à Mamerte Mamercus, & Mamerca familia. cùm alioqui reperiantur nõnulli Romanorum nobiliſſimi ex alijs familijs nomine Mamertini. Temporibus Traiani Mamertinus adminiſtrauit præfecturam Vrbanam, ut patet ex actis S. Clemẽtis Papę apud Sur. tom. 6. Rurſus meminit Lampridius in Commodo de Mamertino, qui eiuſdem Imp. anno tertio, vnà cum Rufo geſſit conſulatum. alius adhuc fuit Mamertinus ex Flauia familia. qui tempore Iuliani Apoſtatæ vnà cum Neuitta creatus eſt cõſul, de quo Symmachus lib. 10. epiſt. 53. Si ab aliquo prædictorum nomen accepiſſe illum carcerẽ velis: non tamen putes a quopiam prædictorum fuiſſe extructũ. ſi quidem uetus inſcriptio in eius fronte poſita auctores demonſtrat, qui erexerunt. eſt huiuſmodi C. VIBIVS C. F. M. COCCEIVS NERVA EX S. C. Geſſerunt ijdem vnà ſimul conſulatum, ut & alia vetus docet inſcriptio, quæ ab Aldo in lib. de orthograph. ratione ex antiquis monumentis deſcripta reperitur his uerbis.

M. COCCEIO NERVA
C. VIBIO RVFINO — COSS.
IVLIA PRIMA PATRONO SVO.

Creati ſunt hi conſſ. anno 718. ab Vrb. cond. Imp. Aug. an. 7. ex qua quidem inſcriptione Dio in primis, itéq; Faſti cõſulares Caſſiodori, penes quos ponitur collega Coccei Neruæ Publicola, ſunt ſupplendi. Auctor eſt Tacitus lib. 3. Annal. Auguſtum ſub ſuo conſulatu ſexto, ad correctionẽ perditiſſimorum qui inoleuerãt morum, acriora paraſſe uincula, atque indidiſſe cuſtodes. Ex his uidemus regum ac Imperatorum temporibus Romæ carcerem auctum, ac nouiter extructum eſſe: contrà verò, Chriſtianis imperantibus: nam Conſtantino ac ſucceſſoribus Auguſtis uſque ad Phocam ſummæ laudi datum eſt, quòd cùm ampliſſima erexerint ędificia, carcerem tamen (ut olim erat) humilem reliquerint ac debilem, ut auctor eſt Glic. Annal. lib. 4. Carcer itaque Mamertinus ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli aliorumque ſanctorum martyrum uinculis cõſecratus, ex quo deſiere ſuperſtitioſæ Gentilitatis Imperatores, deſijt etiam eſſe criminoſorum ergaſtulum, ac mutatus eſt in eccleſiam. Nam ex quo Chriſtiani homines ſumpſerunt habenas Imperij, non amplius quempiam inuenies detruſum in carcerem Mamertinum, ſed atrocium criminum rei in Tyberinam inſulam conijciebantur. Habes de his exemplum apud Sidonium Apollinarem lib. 1. epiſt. 7. cùm agit de Aruando illo Galliarum præfecto, maie-

maieſtatis reo;qui cõuictus de crimine,in eã inſulam cõiectus eſt;illic,ut ait,uncum,& gemonias,& laqueum expectans. Hactenus de carcere Mamertino. Monemus adhuc lectorem,Chriſtianos perſecutionis tempore, non tãtum in prędictum carcerem Tullianum, & Mamertinum mancipatos eſſe;ſed ſæpe etiam apud priuatorum domus militari cuſtodia eſſe detentos: Suppetunt de his ex actis martyrum plurima exempla; nam in rebus geſtis S. Stephani Papę & martyris inuenies Lucillam datam Maximo, & Sempronium traditum Tertullo cuſtodiẽdum.In actis S.Calliſti Papæ reperies Dalmatium Simplicij ſenatoris curæ commiſſum, & in actis S.Alexandri Papæ habes Hermetem traditum Quirino tribuno. ſunt & alia de his exempla.Dicebatur eiuſmodi cuſtodia, liber carcer, quo etiam capitalium criminum rei detinebantur, ut habes expreſſum à Salluſtio in Catilinario,dum agit de coniurationis ſocijs traditis ſingulis ſenatoribus cuſtodiendis, his verbis:Decreuit ſenatus,ut abdicato magiſtratu Lẽtulus,itemq; cęteri in liberis cuſtodijs habeãtur. Itaq; Lentulus, P.Lentulo Spintheri,qui tũc ædilis erat,Cetheg⁹, Q.Cornificio,Statilius, C.Cęſari,Gabinius M.Craſſo,Ceparius Cn.Terentio ſenatori tradũtur.&c.Libero carcere,& S.Paulum Apoſtolum Romę detentum habent Act. Apoſt. cap. 28. habes de eodem carcere libero.not.in l. 1.& l.diuus Pius.ff.de cuſt.reorum. Conſtat etiã priuatum carcerem legibus uetitum,de quo l.vn. C.de priuat.carc.& Cic.in Verr.7.meminit. Chriſtianos experiri eſſe coactos; eſt de his inter alia perſpicuum exemplum de S. Anaſtaſia à Publio uiro priuato carcere afflictata.At de his ſatis.

c Petri & Aphrodiſij.] Agit de his etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores.

d Eutychij & ſoc.] Quorum martyrium narratur in miſcell.hiſt.ex Theophane lib.21.his verbis. Eodem anno,quo Euelid interfecit Chriſtianos captiuos in omni ciuitate,inter quos & Eutychius filius Mariani Patricij martyr uetus oſtenſus eſt in Carrhis Meſopotaniæ, ubi & reliquiæ eius ſanitates per Dei gratiam operantur: multi alij per ſanguinem confirmati ſunt. hæc ibi eo anno,quo obijt Leo tertius Imp.& regnare cępit Conſtantinus ſextus:is annus à Gręcis ponitur,à Chriſto 733.à Latinis autẽ recentioribus ſeptingenteſimus quadrageſimusprimus numeratur.

e Duorum monachorũ.] De his ſcribit S.Gregorius lib.4.dialog. c.21. item de diacono eccleſię Mariſicanę,de quo hic item agitur, eodem libro cap.23.

f Mathildis reginę.]De ea plurib⁹ Luithprãd. Ticin.lib.4.c.7.Vuitich.Saxo.lib.3.Albert.Crant. in Metrop.Saxon.libr.3. miræq; ſanctitatis fuiſſe fœminam ferunt. Fuit eiuſdem nominis alia Mathildis uirgo de qua Trithem.de uir.illuſt.ord.S. Bened.lib.3.cap.222.hęc ait:Mathildis filia regis Henrici Imp. primi, ſoror beati Brunonis Colonienſis Archiepiſcopi, uirgo ſanctę conuerſationis,multis effulſit clara uirtutibus,ad hanc Vuitichindus monachus Corbeienſis hiſtoriam & geſta Saxonum ſcripſit: claruit anno Domini 930. hæc ille.Extitit etiam alia Mathildis clariſſima fęmina,Comitiſſa,eccleſię propugnaculũ, & uindex eccleſiaſticę libertatis aduerſus ſchiſmaticos principes, ad quam ſcriptę extant egregię epiſtolæ Gregorij ſeptimi Romani Pontificis.

xvj. D Idibus Martij.Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

CAEſAREAE in Cappadocia paſſio ſancti Longini [a] militis, qui latus Domini lancea perforaſſe perhibetur. Eodem die natalis ſancti Ariſtobuli [b] Apoſtolorum diſcipuli, qui curſu prædicationis peracto, martyrium conſummauit. Theſſalonicæ ſanctæ Matronæ [c] ancillæ cuiuſdam Iudeæ, quæ cum occultè Chriſtum coleret, & furtiuis orationibus quotidiè eccleſiam frequentaret, à domina ſua deprehenſa, & multipliciter afflicta,nouiſſimè robuſtis fuſtibus uſque ad mortem cæſa,in cõfeſſione Chriſti incorruptum Deo ſpiritum reddidit. Eodem die ſancti Menigni [d] fullonis, qui ſub Decio paſſus eſt. In Aegypto ſancti Nicandri [e] martyris,

tyris, qui cum ſanctorum Martyrum reliquias ſtudioſè perquireret, & ipſe martyr effici meruit ſub Diocletiano Imperatore. Cordubæ ſanctæ Leocritiæ[f] uirginis & martyris. Romæ natalis ſancti Zachariæ[g] Papæ, qui Dei Eccleſiam ſumma uigilantia gubernauit, & clarus meritis quieuit in pace. Reate ſancti Probi[h] epiſcopi, cui morienti Iuuenalis & Eleutherius martyres adfuerunt. Romæ ſancti Specioſi[i] monachi, cuius animam germanus eius ferri uidit in cœlum.

MARTII. 15.

a LONGINI.] De eo etiam hac die Vſuardus, Græci autem 16. Octob. in Menologio; adduntq́; natalem diem duorum militum, qui cum eodẽ pro Chriſti nomine paſſi ſunt. Longini res geſtas habet Metaphraſtes eadem die 16. Octob. ex quo Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 2. aliqua de eo Petrus in catal. lib. 3. cap. 202. S. Longini venerandum corpus Romæ aſſeruari percepi in eccleſia ſancti Auguſtini.

b Ariſtobuli.] Græci etiam de eo in Menologio hac die. Meminit huius Paulus ad Rom. cap. 16. Dorotheus in ſynopſi ſcribit, hunc eſſe miſſum ad Britannos prædicationis Euangelicę cauſa, quod & Græci profitentur in dicto Menologio.

c Matronę.] De ea Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agunt Græci de eadem 27. huius menſis in Menolog. Fuit & alia Matrona, Pergenſis dicta, de qua Metaphraſtes agit 8. Nouembris, & Sozom. hiſtor. lib. 7. cap. 21.

d Menigni.] Gręci etiã hac die de eo in Menologio, vbi ſummatim cõplexa eius acta referunt.

e Nicandri.] Gręci itidem de eo hac die in Menologio, resq́ue ipſius geſtas compendio ibidem narrant.

f Leocritiæ, aliàs Locritiæ. De hac ſcribit Aluarus in vita S. Eulogij presbyteri & martyris: vbi legitur, S. Eulogium quinto idus Martias conſummaſſe martyrium, & quarta poſt die Locritiam, de qua agimus, eſſe decollatam, corpusq́ue eius proiectum in flumen Betim. Habetur ibidem ſacer hymnus de ſanctis Eulogio & Locritia.

g Zachariæ Papæ.] De eo Ado pridie huius diei: ſed hic eſt dies natalis eius, cuius res præclariſſimè geſtas per annos ſingulos intexuimus in Annalibus eccleſ. ſucceſſit hic Gregorio Papæ tertio, anno Domini ſeptingenteſimo quadrageſimo primo.

h Probi epiſc.] Scribit de eo S. Greg. lib. 4. dialog. ca. 21. fuit & alius Probus, de quo ibidem S. Gregorius, ac etiam c. 17. & 19.

i Specioſi.] De eo ſcribit idem Sanctus Gregorius libro 4. dialog. capit. 8. ex quo cæteri accepere.

16 Decimoſeptimo Kal. Aprilis. Luna. Exv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

ROMAE paſſio ſancti Cyriaci[a] diaconi, qui poſt longam carceris macerationem liquata pice perfuſus, & in cataſta[b] extenſus, attractus etiam neruis, & fuſtibus cæſus, ad ultimum cum Largo & Smaragdo, & alijs uiginti, iubente Maximiano, capite truncatus eſt. Horum tamen feſtiuitas ſexto idus Auguſti recolitur, quo die à beato Marcello Papa corpora eorum ſunt leuata, ac uenerabiliter tumulata. Aquileiæ natalis beati Hilarij[c] epiſcopi, & Tatiani diaconi, qui ſub Numeriano Imperatore & Beronio præſide, poſt equuleum atque alia tormenta, una cum Fe-

lice,

lice,Largo,& Dionyſio martyrium terminarunt. In Lycaonia S.Papæ [d] martyris,qui ob Chriſti fidem uerberibus cæſus,ungulis ferreis [e] laceratus, clauatis calceis incedere iuſſus eſt;deinde arbori alligatus, migrans ad Dominum,eandem arborem ex ſterili reddidit fructuoſam.Anazarbi in Cilicia ſancti Iuliani [f] martyris,qui ſub Marciano præſide diutiſſimè cruciatus, demum in ſacco una cum ſerpentibus incluſus,in mare demerſus eſt. Rauennæ ſancti Agapiti [g] Epiſcopi & confeſſoris.Coloniæ ſancti Heriberti [h] epiſcopi,ſanctitate celebris.Aruernis depoſitio ſancti Patricij [i] epiſcopi.In Syria ſancti Abrahæ [k] eremitæ,cuius res geſtas beatus Ephrem conſcripſit.

MARTII. 16.

a CYRIACI.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius ſimulque ſociorum acta iuncta rebus geſtis S. Marcelli Papæ apud Sur. 16. Ianuar. Erat Romæ titulus Sancti Cyriaci in Thermis, penes quem & monaſterium monialium erat, quod ipſum etiam excidit, cuius loci Martyrologium peruetuſtum habemus in noſtra bibliotheca, ex quo nonnulla vetuſtatis monumenta hic deſcripta habentur. eſt mentio tituli Sancti Cyriaci in ſynodo ſecunda Romana ſub Symmacho Papa, & in regiſtro Sancti Gregorij libro 9. epiſto. 22. qui cùm vetuſtate collapſus eſſet, à Sixto Papa quarto ad eccleſiam ſanctorum Quiriaci & Iulittæ tranſlatus eſt.

b In cataſta extenſus.] Diuerſa ſignificatione cataſta tam apud Gentiles ſcriptores, quàm etiam Chriſtianos, ac penes ipſa acta martyrum accepta reperitur. Aliquando pro machina longę ac magnæ compedis formam habente, qua ſerui detenti, venales exponebantur. ſic apud Plin. libro 35. capitu. vlti. Stati. 2. ſylu. Perſ. ſaty. 6. Mart. libro 6. & 10. & alios. Erat & cataſta inſtrumentum torquendi, diuerſum tamen ab equuleo, de quo habes in actis Sanctæ Dorotheę, & in actis Sancti Marcelli Papæ & martyris, & alijs. in eo ſenſu Saluianus Maſſil. de recto iudic. libro 3. Scalas (inquit) ſibi quodammodo de equuleis, cataſtiſque fecerunt, martyres videlicet. & Gilda ſapiens in orat. inuect. in ordin. eccleſ. ait: Multo dignius profecto, vt ad carcerem, aut cataſtam pœnalem, quàm ad ſacerdotium traheremini. Cataſta inſuper aliquando ſuggeſtum ſignificat lignis compactum, quę vulgò dicimus tabulatum. in hoc ſenſu in actis ſanctorum martyrum Mariani lectoris & Iacobi, quæ quidem germana eſſe noſcuntur, hæc habentur: Erat illic cataſta non vno tantum, ſed multis diſtincta gradibus & ſublimi aſcenſu &c. apud Sur. tom. 2. die 3. Aprilis. Super eiuſmodi cataſtam eleuabantur cruciandi martyres, quò illorum tormenta poſſent ab aſtantibus conſpici: ſicque intelligas locum Prudentij in Romano martyre hymno 10. cùm ille ſuſpenſus equuleo ſuper cataſtam concionabatur ad Populum dicens.

Audite cuncti, clamo longè, prædico,
Emitto vocem de cataſta celſior.

Erat etiam cataſta cratis ferrea ad comburendum parata, de qua idem Prudent. periſteph. in Laurentio, hymno 2. ſic canit.

Poſtquam vapor diutius
Decoxit exuſtum latus:
Vltrò è cataſta iudicem
Compellat affatu breui:
Conuerte partem corporis
Satis crematus iugiter.

Idem periſteh. hym. 1.

Verbera poſt vim crepantum
Poſt cataſtas igneas. &c.

De ijſdem Ioſeph. lib. de Machab. ad Polyb. his verbis de eadem cataſta: Exhibentur lebetes, cataſtæ frixoriæ. &c. paulò inferius ſic: Igni in cataſta martyr obijcitur. hęc iam ſatis de cataſta.

c Hilarij, & Titiani.] Agit de his item hac die Vſuardus, Petrus in catal. lib. 3. c. 203. & hiſt. eccleſiæ Aquileienſ. lib. 2.

d Papæ martyris.] De eo etiam Græci in Menologio, vbi & pluribus eius martyrij cruciatus narrantur.

e Vngulis ferreis.] Erant vngulæ biſulcæ; ſic Prudentius eas frequenter appellat, vt periſteph. hym. 1.

Illa virgas & ſecures,
Et biſulcas vngulas
Vltrò fortis expectabat,

Idemque hym. 5.

Ille vngularum duplices
Sulcos pererrat oſculis.

Et hym. 10.

Coſtas biſulcis exarandas vngulis.

Dictæ ſunt autem vngulæ, quòd ea inſtrumenta ferarum imitarentur ueſtigia; quarum cùm referrent exemplum, eodem etiam dicta nomine inuenies l. 1. C. de emendatione ſeruorum: Ferarum (inquit) vnguibus latera perſecando. ſed in

Cod.

Cod.Theod.eod.tit.ſic: Ferarum ueſtigijs latera perſecando.

f Iuliani.]Græci etiam de eo hac die in Menologio, ubi & certamen eius deſcribitur.

g Agapiti epiſcopi.]De eo tabulæ eccleſiæ Rauennatis. Reperitur hic interfuiſſe Romano concilio ſub Iulio Papa habito anno quarto Conſtãtij & Conſtantis. AA. qua ratione ſupra diximus, hunc præceſſiſſe Seuerum, & non ei ſucceſſiſſe: nam anno undecimo prędictorum Imperatorum habita eſt ſynodus Sardicenſis, cui præſens fuit Seuerus, atque ſubſcripſit.

h Heriberti epiſc.] Scripſit eius res præclarè geſtas Rupertus abbas Tuitiẽſis, quas retulit Sur. tom.2. Porrò egregia ſanctiſſimi uiri miracula Lãbertus Leodienſis ſcriptis mandauit. Sigebert. de eo agens in chron. ordinatum eum refert epiſcopum anno à Chriſto Domino 997. ex humanis autem deceſſiſſe anno 1021.

i Patricij epiſcopi.] De eo Vſuardus hac die. Miratus ſum hunc non recenſeri in tabulis Democharis inter epiſcopos Aruernenſes; puto errore prætermiſſum; niſi alterius fortaſſe fuerit ciuitatis epiſcopus.

k Abrahę eremitæ.] Græci autẽ in Menologio 29. Octobris. Scripſit ſanctus Ephrem eius acta, quæ extant apud Lipom. tomo 2. meminitq; eiuſdẽ in libello, qui, Teſtamentum Ephrem inſcribitur. recitat & Metaphraſtes eius res geſtas fuſius enarratas: habet eaſdem Lipom. to.6. & Sur. tom. 2. hac die. Sozom. meminit de Abraham S. Ephrẽ diſcipulo lib.3.c.15. & Niceph. lib.9.c.16.

27 Sextodecimo Kalen. Aprilis. Luna. F xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

HIEROSOLYMIS ſancti Ioſeph [a] ab Arimathia nobilis decurionis, diſcipuli Domini; qui eius corpus de cruce depoſitum in monumento ſuo nouo ſepeliuit. Romæ ſanctorum Alexandri [b] & Theodori martyrum. Alexandriæ commemoratio plurimorum ſanctorum Martyrum, [c] qui à Serapidis cultoribus comprehenſi, cum idolum adorare cõſtanter renuiſſent, ſæuiſſimè cæſi ſunt, tempore Theodoſij Imperatoris: qui mox reſcriptum dedit, ut Serapidis templum deſtrueretur. Conſtantinopoli S.Pauli [d] martyris, qui ſub Conſtantino Copronymo cum ſanctarum imaginũ cultum defenderet, igne combuſtus eſt. In Hibernia natalis ſancti Patricij [e] epiſcopi & confeſſoris, qui primus ibidem Chriſtum euangelizauit, & maximis miraculis & uirtutibus claruit. Cabilone in Gallijs ſancti Agricolæ [f] epiſcopi. Niuigellæ in Brabantia ſanctæ Gertrudis [g] uirginis, quæ clariſſimo genere orta, deſpiciens mundum, & toto uitæ ſuæ curſu in omnibus ſanctitatis officijs ſe exercens, Chriſtum ſponſum in cœlis habere meruit.

MARTII. 17.

a IOSEPH ab Arimath.] De quo Matth.c.27. Marc. 15. Luc.c.23. & Ioannes c.19.

b Alexãdri, aliàs Nicãdri, & Theodori.] Reſtituti sũt hi ex eo qđ diximus uet. mã. ſcri. exemplari. Nicandri & Theodori martyrum corpora translata ſunt à Sergio iuniori Papa in titulum Equitij, ut uetus inſcriptio marmori inciſ[illegible]

ſa illic poſita teſtatur.

c Plurimorum ſanctorum mart.] Agit de his Rufin. hiſt. libr. 2. c. 22. Socrat. lib. 5. cap. 16. & 17. Sozom. lib. 7. c. 15. & 16. Niceph. lib. 12. cap. 25. & 26. De ſubuerſione Serapidis ſcripſit Sophronius ęqualis S. Hieronymo inſignem librum, ut ipſe Hieron. teſtatur lib. de ſcript. eccle. in Sophronio. meminit S. Auguſtinus de Serapidis ruina lib. de diuinat. dæmonum; de eius verò cultu, & uana Ægyptiorum ſuperſtitione latè de ciuit. Dei libr. 18. cap. 5. & 6. de eiuſdem templi ruina S. Hieron. ad Lætam epiſt. 7. & ex externis Eunapius Sardianus. Sciendum præterea, in locum deiecti Serapidis extructam fuiſſe baſilicam nomine S. Ioannis Baptiſtæ, in quam illatæ ſunt eiuſdem ſancti reliquiæ, ut ſcribit Rufinus ubi ſupra, eam Theophilus dedicauit quarto Kalen. Septembris, ut ſcribit Beda de ſex ætat. in Iuliano; idem acta de inuent. capitis eiuſdem S. Ioannis in princ. De origine autem eius templi conſule Tacitum annal. lib. 20.

d Pauli martyris.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. paſſus reperitur circa annum Domini octingenteſimum.

e Patricij epiſc.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Huius res geſtas ſcripſit Probus Hibernus, ut apparet in fine eius uitę, quæ extat apud Bed. to. 3. de puteo ſancti Patricij hiſtoriā recenſet Mombrit. tom. 2. Cùm autem in prædictis auctoribus, quos citauimus legatur ſanctus Patricius primus omnium Scotis prædicaſſe Euangelium, & ad Chriſti fidem eoſdem perduxiſſe: nos maiorem fidem adhibere cogimur S. Proſpero Aquitano, qui illis ipſis temporibus uixit, ac rem geſtam ob oculos penè habuit: ipſe in chronico in conſulatu Dionyſij & Florentij, & iterum in conſulatu Baſſi, & Antiochi teſtatur, Scotos, antequam ſanctus Patricius predicationem Euangelij aggrederetur, conuerſos ad fidem fuiſſe per Palladium, quem Rom. eccleſię diaconum ſanctus Cæleſtinus Papa illuc ad prædicandum Euangelium miſerat. agit de hoc etiam idem Proſper lib. aduerſus Collatorem in fin. Beda hiſt. de geſt. Angl. lib. 1. cap. 13. & lib. de ſex ætat. & Marian. Scot. lib. 2. ſext. ætat. anno Domini 432. Ex his itaque erroris arguitur Probus, dum ait, Palladium, intactis rebus Scotorum, ab illis fuiſſe repulſum, ac in munere quo fungebatur archidiaconatus, eſſe defunctum; cùm prædicti omnes affirment, illum ordinatum eſſe à Cęleſtino primum Scotorum epiſcopum, cui ſucceſſit ſanctus Patricius conſecratus ab eodem Cæleſtino Papa; qui & ad Hibernos miſſus, ibi per annos quadraginta in ſignis atque mirabilibus prędicans, totam inſulam Hiberniam conuertit ad fidem. hæc etiam teſtatur Mar. Scot. ubi ſupra. Scribit Sigeb. in chron. ſanctum Patricium obijſſe anno Domini 491. annos natū 122. De eodem S. Patricio habetur mentio in actis S. Vuinuualoci abbatis; extant apud Sur. tom. 2. die 3. Martij; fuit enim illi æqualis.

f Agricolæ epiſc.] Scribit de eo Greg. Turon. hiſt. de geſt. Franc. libr. 5. cap. 20. & 45. interfuit, ſubſcripſitque quarto, & quinto cōcilio Aurelianenſi, ut eorum acta indicant: celebratum eſt aūt quintum illud concilium anno 38. Childeberti regis Franc. qui numeratur anno Domini 552. hæc ponimus, ut tempora quibus uixit Agricola cognoſcantur. Scribit de eodem elegans epigramma Venant. Fortunat. lib. 3. meminit eiuſdem Fortunat. in actis S. Germani epiſcopi Pariſiorum c. 7. Aim. de geſt. Franc. lib. 3. cap. 42. ſedit (ut ſcribit Gregorius Turonen. ubi ſupra) annos 48. uixitq; annos 83. reperitur interfuiſſe etiam primo Lugdunenſi concilio vnà cum ſancto Nicetio epiſcopo Lugdunenſi, quæ ſynodus celebrata eſt temporibus Gunthramni regis, & Ioannis Papæ tertij.

g Gertrudis.] De ea etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Recitat eius acta Sur. tom. 2. ſed per pauca quidem, & longè breuiora his, quæ teſtatur Molanus reperiri tribus libris digeſta Niuellę Brabantiæ oppidi. plura de eadem idem auctor in indiculo SS. Belg. vbi refert eam ex hac uita migraſſe anno 664. quod etiam teſtatur Sigeb. in chron. & Trithem. de uir. illuſt. ord. ſancti Bened. libr. 3. c. 113. Relata eſt in ſanctorum claſſem ex decreto Honorij Papæ tertij.

xiij. G Quintodecimo Kal. Aprilis. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

CAESA-

CAESAREAE in Palæſtina natalis beati Alexandri [a] epiſcopi, qui de Cappadocia ex propria ciuitate, ubi erat epiſcopus, ſanctorum locorum deſiderio Hieroſolymam ueniens, cum Narciſſus eiuſdem urbis epiſcopus iam ſenex eccleſiam regeret, diuina reuelatione eius gubernacula ſuſcepit: poſtmodum uerò in perſecutione Decij cum iã longæuæ ętatis ueneranda canicie præfulgeret, ductus Cęſaream, & clauſus in carcere, ob confeſſionem Chriſti martyrium compleuit. Auguſtæ ſancti Narciſſi [b] epiſcopi, qui primus in Rhætia Euangelium prædicauit, deinde in Hiſpaniam profectus, cum Gerundæ multos ad Chriſti fidem conuertiſſet, ibidem in perſecutione Aureliani cum Felice diacono martyrij palmam accepit. Nicomediæ ſanctorum decem millium [c] Martyrum, qui pro Chriſti confeſſione gladio percuſſi ſunt. Item ſanctorum martyrum Trophimi, [d] & Eucarpij. In Britannia S. Eduardi [e] Regis, qui dolis nouercæ necatus, multis miraculis claruit. Hieroſolymis ſancti Cyrilli [f] epiſcopi, qui ab Arianis multas fidei cauſa perpeſſus iniurias, & ab eccleſia ſua ſæpè pulſus, tandem ſanctitatis gloria clarus in pace quieuit; cuius intemeratæ fidei Synodus œcumenica Damaſo ſcribens, præclarum teſtimonium dedit. Lucæ in Tuſcia natalis ſancti Frigdiani [g] epiſcopi, uirtute miraculorum illuſtris: cuius feſtiuitas quartodecimo Kalendas Decembris, quando eius corpus translatum fuit, potiſſimum recolitur. Mantuæ ſancti Anſelmi [h] epiſcopi & confeſſoris.

MARTII. 18.

a ALEXANDRI epiſco.] Beda item, Vſuardus, Ado, & alij; Græci autem in Menologio 15. Maij. Res geſtas ipſius ſcribit Euſebius hiſt. li. 6. c. 7. 8. & 32. Hieronymus de ſcrip. eccleſiaſt. in Alexandro, Niceph. ex prædictis lib. 5. cap. 9. & 10. & alij recentiores.

b Narciſſi epiſcopi.] Auguſtæ autem agitur 29. Octobris. Nec mirum, ſi (quod ſæpe accidit) alio die in Romano Martyrologio, alio verò alibi de eodem agitur ſancto: ſi quidem alicubi tranſlatio, vel eius eccleſiæ dedicatio, vel quod de epiſcopis accidit, ordinario celebratur. Porro ea die vigeſimaoctaua Octobris agitur de Narciſſo epiſcopo Hieroſolymitano, hic autem de Auguſtano epiſcopo, quem eius gentis appellant Apoſtolum. Scimus autem aliquos confundere hos duos Narciſſos ſimul, ut uidetur feciſſe Petrus in catal. libro ſeptimo, cap. vigeſimooctauo, dum Hieroſolymitano tribuit Afræ martyris conuerſionem: alios econtra diſtinguere hunc à Narciſſo Gerundenſe, qui vna cum Felice illic martyrium paſſus eſt. porrò tam in actis S. Afræ martyris, quam in flore ſanct. Hiſp. vnus idemque eſſe fertur, quibus & aſtipulantur qui ſcripſerunt Annales Hiſp. vt Ant. Beuter, & Ioan. Vaſæus. Illuſtratur tumulus eius multis miraculis, quorum illud eſt celeberrimũ ſub Petro Rege Aragonum, quando capta Gerunda per Carolum Siciliç & Philippum Francorum Reges, ex ſepulchro ſancti Narciſſi, quod violare attentarunt milites, muſcarum examen egreſſum in exercitum infeſto agmine irruens, ingentem cladem intulit, & in fugam egit, à cœptisq; deſiſtere coegit. contigerunt hęc 8. Septembris anno Domini 1286. ex his apud eos in prouerbium abierunt muſcę S. Narciſſi. De Felice diacono, cuius hic habetur mentio, meminit etiam S. Eulogius in mem. ſanct. ſed de eo plura inf. 1. Aug.

c Decem millium martyrum.] Græci de his etiam in Menologio hac die. Nec ſanè mirandum eſt, non tantùm eos de quibus hoc loco agitur, ſed alia multa præterea martyrum millia pro Chriſti nomine Nicomediæ fortiſſimè occubuiſſe, in quorum certamina ſæpe incurrimus: nam Diocletianus Imperator ſæuiſſimam illam perſecutionem excitans, Nicomediæ reſedit, illicque de Chriſtianis immaniſſimam carnificinã exercuit, vt produnt acta martyrum, Euſeb. lib. 8. & alij.

d Trophimi, & Eucarpij.] Græci item de his hac die in Menologio agunt.

e Eduardi Regis.] Extant eius res geſtæ, quas ex antiquis man. ſcrip. edidit Sur. tom. 2. de eodem plura in vita S. Duſtanni epiſcopi, & in actis ſanctæ Edithę virginis, eius germanę. Necatus eſt anno à Chriſto Domino 981. cum regnaſſet an. quatuor. De celebratione diei feſti S. Eduardi Regis extat epiſtola Innocentij Papæ quarti in Vaticana bibliotheca in regiſtro ipſius anno 2. pag. 527.

f Cyrilli epiſcopi.] Agunt de eo Græci etiam hac die in Menologio. Meritò pro S. Cyrillo teſtimonium œcumenicæ Synodi hìc citatur: quod ſatis eſſe videtur ad apologiam aduerſus eos, qui fidem catholicam ipſius ſuſpectam habuere. extat eiuſmodi ſanctæ ſynodi elogium de Cyrillo in ſynodica, apud Theodoret. libr. 5. cap. 9. ad Damaſum Papam his verbis: Eccleſiæ Hieroſolymitanæ, quæ eſt omnium mater, reuerendiſſimum ac ſanctiſſimum Cyrillum epiſcopum vobis oſtendimus, tū ab epiſcopis prouincię (vt canon vult) iampridem eſſe creatum, tum plurima prælia aduerſus Arianos varijs in locis confeciſſe. hæc patres. Plures eiuſdem nominis, aliumq; poſt alium Hieroſolymis temporibus Conſtantij Imper. ſediſſe, refert S. Hieron. in chronico, anno vndecimo eiuſdem Conſtantij Imper. cùm autem idem de ſcript. eccleſ. in Cyrillo dicat, eum ab Arianis principibus ſæpe pulſum exilio, ſatis inſinuat fidem ipſius catholicam probatam atque teſtatam. Vixit vſque ad annum octauum Theodoſij maioris, vt idem Hieron. eſt auctor, recenſetur hic annus (ſecundùm recētiores chronog.) Chriſti Domini 386. Habentur eius acta nuper collecta opera Ioannis Grodecij, cuius etiam diligentia catecheſes, aureum planè opus, diu occultatę prodiere in lucem.

g Erigdiani, aliàs Frigidiani.] De eo legimus Lucenſes tabulas Romam allatas. Scribit de ipſo S. Greg. Papa lib. 3. dialog. cap. 9. & alij ex eodem auctore.

h Anſelmi epiſc.] De eo etiam tabulæ eccleſię Mantuanæ, eiuſdemq; vet. monumenta à Galeſino ad vſum breuiarij accommodata.

xij. A Quartodecimo Kalendas Aprilis. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p̃	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19

IN Iudæa natalis ſancti Ioſeph [a] ſponſi beatiſſimæ uirginis Mariæ. Surrenti ſanctorum martyrum Quincti, [b] Quinctillæ, Quartillæ, & Marci cum alijs nouem. Nicomediæ ſancti Pancharij [c] Romani, qui ſub Diocletiano truncatus capite, martyrij coronam accepit. Eodem die ſanctorum Apollonij [d] & Leontij epiſcoporum. Gandaui ſanctorum Landoaldi [e] presbyteri Romani, & Amantij diaconi: qui à ſancto Martino Papa ad prædicandum Euangelium miſſi, multis poſt obitum ſunt illuſtrati miraculis. Apud Pinnenſem ciuitatem natalis beati Ioannis, [f] magnæ ſanctitatis uiri, qui de Syria ad Italiam ueniens, & constructo illic monaſterio, multorum ſeruorum Dei per quatuor & quadraginta annos pater exiſtens, clarus uirtutibus quieuit in pace.

MARTII. 19.

a IOSEPH.] De eo hac die Ado, & alij, Græci autem 26. Decembris in Menologio. Huius res geſtæ non ab alijs, quàm à teſtibus pręordinatis à Deo, ab ipſis (inquam) ſanctis Euangeliſtis conſcribi meruerunt. Omittimus hic de ſanctiſſimo viro innumera ſanctorum patrum elogia, ſilemus & miracula recenſere. De eius ætate, virginitate, & obitu pluribus diſſeruimus in Annalib. eccleſ. Erat eius nobile ſepulchrū in valle Ioſaphat, prope tumulum S. Symeonis ſenis, vt legitur apud Bedam lib. de locis ſanctis cap. 6. S. Ioſeph vita ex

diuerſis

diuerſis auctoribus collecta habetur in theſaur. concio.tom.2.Iſidorus Iſolanus ſcripſit de donis S.Ioſeph commentarium ad Hadrianum ſextum Rom.Pont.extat de eodem carmen Bonad. lib.3. monod.16.

b Quincti & ſoc.]Beda, Vſuardus, Ado, & alij de iiſdem hac die agunt.

c Pancharij.]Græci etiam hac die in Menolog. agunt de eodem .

d Apollonij,& Leontij.]De his uetus Martyrologium Rom.cui aſtipulantur man.ſcrip.nullibi tamen,cuius eccleſiæ epiſcopi fuerint,habetur expreſſum.

e Landoaldi,& Amantij.]Scripſit horum res geſtas Nodgerus epiſcopus Leodienſis, quas habet Sur.tomo 2.plura Molanus in indic. SS. Belg.

f Ioannis.] De eo pluribus Beda, Vſuardus, Ado,& alij. Habet eius acta Mombrit. tom.2.vit. ſanct.Petrus in catalog.libr.3.c.207. Trithem. de vir.illuſt.ord.ſanc.Bened.lib.3.cap. 283. ubi eum uirum ſanctum & doctum prædicat. De ciuitate cuius hic mentio habetur,uaria admodum lectio reperitur,cùm alij habeant Pennarēſem,alij Pinnarienſem, Pinnenſem alij, ſeu Pennenſem, uel Pennatenſem, ut Trithemius: porrò magis germana lectio probatur,ut Pennenſem dicat,eſt.n. Pennenſis ciuitas apud Veſtinos, ut ſcribit Ptol. lib.3.tab.6.& Plin.lib.3.c.12.In lib.enim de Pontificibus Romanis in Zacharia Papa hæc legũtur: eidem Tranſamundo ſe ſubdiderunt Marſicani Furconenſes, atque Valuenſes,ſeu Pennenſes,aliàs Pinnēſes &c. vulgò dicitur, Ciuita de penna.

20 Tertiodecimo Kalen.Aprilis. Luna. B xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20

IN Iudæa ſancti Ioachim [a] patris beatiſſimæ uirginis genitricis Dei Mariæ. In Aſia natalis ſancti Archippi [b] commilitonis beati Pauli Apoſtoli, cuius ipſe in epiſtola ad Philemonem, & ad Coloſſenſes meminit. In Syria ſanctorum martyrum Pauli, [c] Cyrilli, Eugenij,& aliorum quatuor. Eodem die ſanctorum Photinæ [d] Samaritanæ, Ioſeph,& Victoris filiorum,itemque Sebaſtiani ducis, Anatolij, Photij, Photidis, Paraſceues, & Cyriacæ germanarum : qui omnes Chriſtum confeſſi, martyrium ſunt aſſecuti. Amiſi in Paphlagonia ſanctarum ſeptem mulierum, [e] Alexandræ, Claudiæ, Euphraſiæ, Matronæ, Iulianæ, Ephemiæ,& Theodoſiæ, quæ in confeſſione fidei cæſæ ſunt; eaſque ſecutæ ſunt Derphuta,& ſoror ipſius. Apolloniæ ſancti Nicetæ [f] epiſcopi, qui pro ſanctarum imaginum cultu eiectus in exilium, reddidit ſpiritum, In monaſterio Fontanellæ ſancti Vulfranni [g] epiſcopi Senonenſis, qui relicto epiſcopatu, ibidem clarus miraculis deceſſit è uita. In Britannia depoſitio ſancti Cuthberti [h] epiſcopi Lindisfarnenſis, qui à pueritia ad obitum uſque ſanctis operibus & miraculorum ſignis effulſit.

MARTII. 20.

a SANCTI Ioachim.] De eo autem Græci agunt 9. Septem. in Menologio. De ſācto Ioachim,& ſi nihil expreſſū habeāt in diuinis ſcripturis, tamen patrē fuiſſe Dei genitricis Mariç, ex certis probatiſq; maiorū traditionibus ſancti patres tā Latini, quàm Græci abſq; aliqua difficultate affirmarunt, id in primis S.Epiph.qui res Hebræorum

præcæteris calluiſſe uidetur, in panar. hęreſ. 79. & in orat. de laudibus ſanctæ Mariæ Deiparæ. item S. Ioannes Damaſc. qui pluribus agit de laudibus S. Annæ & Ioachim tribus illis orationibus habitis in die natali Dei genetricis Mariæ. S. Auguſtinus agens contra Fauſtum Manichęum libro 23. c. 9. & ſi neget in libris canonicis genealogiā Dei genetricis recēſeri; Ioachim, autem, quem ille ex tribu Leui ſacerdotem fuiſſe dicebat, eundem ex tribu Iudæ potius proueniſſe, contendit. Non prętermittimus dicere, Gnoſticos hæreticos excogitaſſe portentoſum quendam librum inſcriptum, Stirpis Mariæ: quem ut alienum ab eccleſia catholica S. Epiphanius procul reijcit in panar. hæreſ. 26. at nihil ex illo patres accepiſſe certum eſt; idq́ue loca Epiphanij nuper citata ſatis indicant.

b Archippi.] De eo Paulus Apoſtolus ad Coloſſ. cap. 4. & ad Philem. Agit de eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij.

c Pauli & ſoc.] De his item Vſuardus; & alij eum ſequuti.

d Photinæ Samaritanę.] Agunt de ea itē Græci hac die in Menologio, feruntq́; eandem fuiſſe mulierem Samaritanam. de qua Ioan. Euang. c. 4. In uet. Martyrol. Caſin. de eadē agitur, eademq́ue fuiſſe, affirmatur. Eius caput Romæ apud S. Paulum à monachis Caſinenſibus aſſeruatur.

e Septem mulierum.] De his etiam Græci in Menolog. hac die: ibiq́; earundem nomina recitantur, inter quas & Paraſceue recenſetur. Agunt Græci de Paraſceue ſeorſum itidem in Menologio ad ſext. kalend. Auguſti, paſſamq́; tradunt tēporibus Antonini Imp. Romanamq́; genere fuiſſe ſcribunt: quam diuerſam eſſe ab hac, de qua hic cum cæteris agitur, facile exiſtimo. Theod. Balſ. in ſexta Syn. Conſtantinop. can. 63. hæc ait; Nicolaus Muzalon Patriarcha, cùm uitam S. Paraſceues, quæ in quodam Callicratiæ uico colebatur, à quodam uicario ineptè & indoctè, ac ſancta angelica uiuēdi ratione indignè compoſitam inueniſſet, eam igni mādari iuſſit, & diacono Baſilico mandauit, Deo gratam & acceptam eius uitam conſcribere. hæc Theodorus, qui & de Metaphraſte; quem conſtat in eo generis plurimum laboris inſumpſiſſe, hæc ait: Magna itaque beato Metaphraſti agenda eſt gratia, qui martyricas pro ueritate foſſas non ſine multis laboribus, & ſudoribus repurgauit & exornauit ad Dei laudem, & ſanctorum martyrum perennem gloriam. hæc Theodorus.

f Nicetæ epiſcopi.] Græci itidem de eodem hac die in Menologio agunt.

g Vulfranni epiſc.] Scripſit eius res geſtas Ionas abb. habet eas Sur. tom. 2. plura de eo in uita S. Vuilebordi apud Sur. tom. 6. Molan. in indic. SS. Belg. Trithem. de uir. illuſtrib. ord. S. Bened. lib. 3. c. 168 Petrus in catal. lib. 3. c. 213. & alij. migrauit ex hac uita anno Domini 720.

h Cuthberti epiſcopi.] De eo Beda, Vſuardus, Ado. Eius acta Beda exactè conſcripſit, habentur tom. 3. qui & in præfatione hiſt. de geſt. Angl. fatetur ſe ſcripſiſſe uitam ipſius, non tantùm ſoluta oratione, ſed etiam uerſu heroico. idē de eo li. 4. hiſt. Angl. c. 27. 28. & 29. ſedere cœpit anno Domini 685. migrauit è uita anno 688. Sigebertus autem an. 687. diem obijſſe affirmat.

x. C Duodecimo Kalen. Aprilis. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

IN monte Caſino natalis S. Benedicti [a] abbatis, qui monachorū diſciplinam in Occidente penè collapſam reſtituit, ac mirificè propagauit: cuius uitā uirtutibus & miraculis glorioſam beatus Gregorius Papa conſcripſit. Alexandriæ cōmemoratio ſanctorum Martyrū, [b] qui ſub Conſtantio Imperatore, & pręfecto Philagrio, irruentibus Arianis & gentilibus, in eccleſia in die Paraſceues cęſi ſunt. Eodem die ſanctorū martyrū Philemonis [c] & Domnini. Catenę S. Birilli, [d] qui a B. Petro ordinatus epiſcopus, cum multos gentiliū conuertiſſet ad fidem, in ultima ſenectute quieuit in pace. Alexādriæ beati Serapionis [e] anachoretę, & epiſcopi Thmuceos, [f] magna-

rum

rum uirtutum uiri, qui Arianorum furore in exilium actus, migrauit ad Domi num. In territorio Lugdunenſi ſancti Lupicini [g] abbatis, cuius uita ſanctitatis & miraculorum gloria fuit illuſtris.

MARTII. 21.

a BENEDICTI abbatis.] Beda ac cæteri Latinorum de eo hac die, Græci autem in Menologio 4. huius his uerbis: Sancti patris noſtri Benedicti multorum monaſteriorum patris celeberrimi, pietate & miraculorum multitudine illuſtris: hæc ibi. Huius præclariſſimas res geſtas complexus eſt toto ſecundo libro dialogorum S. Gregorius Papa. plurima item de eo in uita ſancti Mauri, necnon in uita ſancti Placidi. Marcus monachus S. Bened. (ut ſcribit Sigebert. de uir. illuſtr. cap. 35.) acta S. Benedicti ex Gregor. libr. 2. dialog. ſcripſit heroico carmine, Adalbertus autem monachus Floriacen. (ut idem auctor teſtatur cap. 101. & 102.) ſcriptis mandauit uolumen miraculorum eius, quæ ad eius ſepulchrum ſunt facta: quod opus Annonius monachus eſt proſecutus. Bertharius abbas Caſinenſis etiam ſcripſit de uita, obitu, & miraculis S. Benedicti uolumē, ut teſtatur Petrus diaconus Caſinen. de uir. illuſt. monaſt. Caſin. c. 12. Idemq; eodē lib. c. 18. refert Victorē Rom. Pontif. ex abbate Caſinen. ſcripſiſſe quatuor libros de miraculis S. Benedicti, quæ facta ſunt in cœnobio Caſinenſi. Vitam eius carmine fuiſſe ſcriptam etiam a Rainaldo monacho Caſinen. idem Petrus affirmat ibidem c. 17. Paulus diaconus Aquileienſis ſcripſit ſacros hymnos de eodem, ut idem refert cap. 8. Bruno autem epiſcopus Signienſis ex monacho Caſinenſi ſcripſit homiliam de eodem legi ſolitam in ea eccleſia die natali eiuſdem quod teſtatur idem Petrus c. 34. addidit & Guerricus abb. Igniacenſis ſermones tres, Odo abb. Floriacen. ſermonem unum de eadem ſolemnitate. De eodem præterea Paulus diaco. de geſt. Longob. lib. 1. c. 17. Leo Oſtienſis li. 1. chron. Caſinen. & alij plures. Petijt eremum S. Benedictus (ut ex prædictis auctorib. collegimus) anno à Chriſto Domino 519. uel ad ſummum 20. Obdormiuit autem in Domino anno 542. uel ſecundum Leonem Oſtienſem, 543.

b Sanctorum martyrum.] Scribit de his ſanctus Athanaſius epiſtolam ad Orthodoxos omnes, quò cunctis innoteſceret catholicorum conſtantia, & Arianorum ſæuitia; agit & de his in apologia ſecunda: Socrates etiam lib. 2. cap. 8. Sozom. lib. 3. c. 5. Theodoret. libr. 2. cap. 4. Cæſi ſunt hi Conſtantio tertiùm & Conſtante ſecundùm conſſ. anno à Chriſto Domino (iuxta ſupputationem recentiorum) 342.

c Philemonis, & Domnini.] De his item Græci hac die in Menologio agunt.

d Birilli epiſcopi.] Græci etiam de eo hac die in Menolog. Diuerſus planè hic Birillus à Berillo, de quo agit ſanctus Hieron. de ſcript. eccleſ. quem uixiſſe dicit temporibus Alexandri Imper. & ſucceſſorum eius.

e Serapionis anachoretæ & epiſc.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. licet eum tantùm dicāt anachoretam: uerùm inſignem illum Serapionē ab Athanaſio fuiſſe ordinatum epiſcopum, conſtat ex epiſtola eiuſdem Athanaſij ad Dracontiū. Extat de eo Alexandri epiſcopi Theſſalonicæ ad Athanaſium epiſtola, quam intexuit idem Athanaſ. in apolog. 2. Agit de eodem S. Hieronymus lib. de ſcript. eccleſ. & in epiſtola ad Magnum 84. Ad hunc Serapionem extat epiſtola inſignis eiuſdem ſancti Athanaſij aduerſus eos qui muſſitare incipiebant, Spiritum ſanctum eſſe creaturam. item commentarius de blaſphemia in Spiritum ſanctum, & epiſtola alia de morte Arij, & ſtatu illius temporis. Eiuſdem nominis Serapio cognomento Syndonius claruit ſanctitate, de quo plura Pallad. in Lauſiacis.

f Thmueos.] Sic dicta ciuitas in Aegypto ab hirco, ut teſtatur ſanctus Hieronymus contra Iouinianum, lib. 2. Thmuis, inquit, interpretatur hircus. meminit eiuſdem ciuitatis Caſſian. collat. 14. cap. 5. & collat. 16. ca. 1. Poſita hæc ciuitas erat in ea prouincia Aegypti, dicta Scethi; quæ & à Scythis Orientalibus Scythia appellata ſæpius reperitur: à Scythis enim Aegyptios fuiſſe debellatos, auctor eſt Iuſtinus hiſtor. lib. 2. De eremo Scethi, qui & Scythię dicitur, frequens eſt mentio apud Pallad. in Lauſiac. Euagr. Caſſian. Sozom. Niceph. & alios. de urbe Scethi, & Scythiaca regione meminit Ptolomæus lib. 4. quòd dicta ciuitas Thmueos in Scethi fuerit, conſtat ex epiſt. S. Germani epiſcopi Capuani, & aliorum legatorum ad Hormiſdam Papam, quam habemus apud nos man. ſcrip. in qua hæc leguntur de monachis Scethi, ſeu Scythiæ: Illi de ſua prouincia epiſcopos accuſant, inter quos eſt Paternus Thmuitanæ ciuitatis antiſtes, &c.

g Lupicini.] De eo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit res geſtas ipſius Gregorius Turonen. in uit. ſanct. patr. cap. 1. fuit & alius Lupicinus recluſus ſanctitate conſpicuus, de quo idem auctor eod. lib. cap. 13. De eodem Lupicino, de quo agimus, plura habes in actis S. Eugendi, apud Sur. tom. 1. die 1. Ianuar.

ix. D **Vndecimo Kalendas Aprilis. Luna.** 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

NARBONAE in Gallia natalis ſancti Pauli [a] epiſcopi, Apoſtolorum diſcipuli, quem tradunt fuiſſe Sergium Paulum proconſulem, quià beato Apoſtolo baptizatus, & cum in Hiſpaniam [b] pergeret, apud Narbonam relictus, ibidem epiſcopali dignitate donatus eſt: ubi prædicationis officio non ſegniter expleto, clarus miraculis migrauit in cœlum. Tarracinę ſancti Epaphroditi [c] Apoſtolorum diſcipuli, qui à beato Petro Apoſtolo epiſcopus illius ciuitatis ordinatus fuit. In Africa ſanctorum martyrum Saturnini, [d] & aliorum nouem. Eodem die natalis ſanctorum martyrum Callinicę [e] & Baſiliſſę. Ancyrę ſancti Baſilij [f] presbyteri & martyris, qui ſub Iuliano apoſtata grauiſſimis cruciatibus affectus, animam Deo reddidit. Carthagine ſancti Octauiani [g] archidiaconi, & multorum millium martyrum, qui ob fidem catholicam à Vuandalis cęſi ſunt. Ibidem ſancti Deogratias [h] epiſcopi Carthaginenſis, qui plurimos à Vuandalis captiuos ab Vrbe ductos redemit, alijsq; ſanctis operibus celebris quieuit in Domino. Auximi in Piceno ſancti Benuenuti [i] epiſcopi. In Suetia ſanctę Catherinę [k] uirginis, filię ſanctę Brigittę. Romę ſanctę Leę [l] uiduę; cuius uirtutes, & ad Deum tranſitum ſanctus Hieronymus ſcribit.

MARTII. 22.

a PAVLI epiſcopi. [Agit de eo Beda, Vſuard⁹, Ado, ac cęteri; licet diuerſis diebus: nam Vſuard. prid. id. Decemb. Ado uerò ad 11. kal. Febr. Meminit huius Prudentius in periſteph. hymno 4. cum ait.

Surget & Paulo ſpecioſa Narbo. Item Gregor. Turon. de geſt. Franc. libro primo capitu. 50. ubi tamen manifeſtè errat, dum eum unà cum alijs, quos illic recitat, tempore Decij Imp. in Gallias perueniſſe teſtatur: de eodem Petrus Clun. libro primo epiſt. ſecunda & alij plures ex recentioribus.

b Cùm in Hiſpaniam pergeret.] Eadem quæ hìc habētur de profectione S Pauli in Hiſpanias, prædicta omnia Martyrologia atteſtantur: id ipſum tam Latini, quàm Græci patres affirmant, à quibus diſſentire uidetur Gelaſius Papa, cuius sētentia recitata habetur 22. q. 2. c. beatus Paulus ſunt ea uerba Gelaſij prolata in ſynodo Romæ habita, in qua actum eſt de abſolutione Miſeni epiſcopi antea damnati: habemus eā apud nos man. ſcript. Sed reuera cò tendit ſententia eius, ut Paulus, Deo aliter diſponente, quod tūc ſe facturum pollicitus eſt, minus implere potuerit: non autē, ut neget omnino, nunquam Paulum in Hiſpanias aduenisſe. De profectu autem eius in Hiſpanias, ut de re certa, ſcribit ſanctus Athanaſius in epiſtola ad Dracontium, idipſum ſanctus Hieronymus, qui apocryphis non facile adhibere fidem conſueuit, in Iſaiam. c. 11. & in Amos c. 5. & epiſto. 28. ad Lucinium Beticum. hoc & profitetur S. Cyrillus Hieroſ. catecheſi 17. Sanctus Epiphanius in panar. hæreſ. 27. S. Ioannes Chryſoſtomus in procem. comment. in epiſt. Pauli ad Hebræos, & homilia 7. de laudibus Pauli: Theodoretus in comment. epiſt. 2. Pauli ad Timoth. c. 4. in epiſto. ad Philip. cap. 1. & ſuper pſalm. 116. S. Gregorius Papa lib. 31. moralium, cap. 22. in fin. S. Iſidorus de uit. & obit. ſanct. cap. 71. licet non putetur eius illud opus. Extat in bibliotheca Cardinalis Syrleti libell⁹ Hippolyti martyris de duodecim Apoſtolis

ſtolis, quo firmiter auctor aſſerit, ſanctum Paulum prædicaſſe Euangelium in Hiſpania: profitetur idipſum Sophronius epiſcopus Hieroſol. in ſermone in natali Apoſtolor. Ado Vienn. in chroni. Michael Glic. & alij ex recentioribus plurimi, quos præterimus; ſatis eſſe arbitrati tot tantorumque patrum unam omnium de eadem re ſententiam retuliſſe.

c Epaphroditi.] De quo Paulus ad Philippen. c. 2. & 4. Præfectum hunc fuiſſe eccleſiæ Tarracinenſi, eſt auctor Metaphraſt. in ſerm. in natal. Apoſt. die 29. Iunij: Dorotheus autem in Synopſi ait, Adriæ eum datum epiſcopum.

d Saturnini & ſoc.] De his etiam Beda agit hac die. Multi eius nominis paſſi habentur in Africa, quorum nec illum prætereamus, de quo eſt tã nobile teſtimonium ſancti Celerini martyris in epiſtola ad Lucianum, his verbis: Salutat te Macarius cũ ſororibus &c. paulò poſt; Saturninus, qui & ipſe luctatus eſt cum diabolo, qui & Chriſti nomen eſt fortiter confeſſus: qui & in pœna vngularum fortiter eſt confeſſus, &c. eſt epiſt. 21. apud S. Cyprian. edit. Pamel.

e Callinicæ & Baſiliſſæ.] Agunt de his item Græci hac die in Menologio.

f Baſilij presbyteri.] De eodem hac die Græci in Menologio his verbis: Sancti martyris Baſilij presbyteri Ancyranæ eccleſiæ, qui cùm in Chriſtiana confeſſione conſtanter perſiſteret, Iuliano Apoſtata Imperat. & Saturnino præſide Ancyrę, poſt multos cruciatus Chriſti martyr volauit in cœlum. hæc ibi. Ne autem alicui errandi daretur occaſio, vt quis exiſtimaret hunc illum eſſe Baſilium item Ancyranum, ſed epiſcopum Arianum, qui iiſdem temporibus vixit; idcirco hic presbyteri nomen, & quæ ſequuntur, videntur expreſſa. Ad omnem autem prorſus tollendam ambiguitatem de Baſilio epiſcopo: ſciendum eſt, illum non occubuiſſe martyrio ſub Iuliano, ſed poſt illum fuiſſe ſuperſtitem; nam interfuit concilio Antiocheno celebrato tempore Iouiniani Imp. vbi vnà cum pluribus Arianis epiſcopis, cantauit palinodiam, vt ſcribit Sozom. hiſt. lib. 5. cap. 10. Quòd autem ſpectat ad Iuliani Apoſtatæ perſecutionẽ, in qua Baſilius presbyter, de quo agimus, paſſus eſt: exploratum habetur, ipſum potius dolis egiſſe, quam armis ſæuiſſe: tamen vt de eo ſcribit S. Gregorius Nazianz. oratione prima in Iulianum, ita ſe ille comparauit, vt vtriſque vteretur ad libitum; & licet nullo promulgato in Chriſtianos edicto, tamẽ tum populo, tum etiam magiſtratibus, ipſiſq; prouinciarum rectoribus non obſcurè ſignificaret, ſibi fore gratiſſimum, ſi omnes vbique Chriſtianæ religionis delerentur cultores. Quanta inde in Chriſtianos clades euenerit, ex his etiã quæ ab hiſtoricis eccleſiaſticis, & patribus ſcripta ſunt, opinari cuique facilè eſt. verùm eius perſecutionis maiora ea fuere certamina, quæ non ferro, ſed auro, non vulneribus, ſed muneribus; nec ſæuitijs, ſed blãditijs, ſunt illata: ſed ea fuerunt quędam tantùm præludia atrocioris certaminis, ſi licuiſſet: nam profecturus in expeditionem contra Perſas, vouit ſe, cùm rediret victor, dijs ſuis Chriſtianorum ſanguine litaturum; inſuper etiam in cunctis Chriſtianorum eccleſijs Veneris ſimulachrum collocaturum. hæc Grægor. Nazianz. oratione 2. in Iulianum, Ioan. Chryſoſt. ora. aduerſus Gentiles & Theodoret. hiſt. lib. 3. ca. 18. hæc ſummatim de perſecutione Iuliani, ſed longè pluribus in Annalibus eccleſiaſticis egimus.

g Octauiani archidiac.] Greg. Turonen. hiſt. de geſtis Franc. lib. 2. c. 3. in fin. tam de ipſo, quàm cęteris in Africa tunc paſſis meminit.

h Deogratias epiſc.] Victor Vtic. de ipſo plura lib. 1. de perſecutione Vuandal. Succeſſit hic Capreolo, qui per legatum interfuit S. S. cõcil. Epheſino, ipſe autem Capreolus in locum Aurelij fuerat ſubrogatus. Sedit Deogratias annis tribus, inde verò ſanctus Eugenius ſubſtituitur. hæc ex Vic. & Vinc. Lir.

i Benuenuti epiſc.] De eo tabulæ eccleſiæ Auximanæ, quas inde allatas vidimus. claruit viuẽs, & poſt obitum plurimis miraculis. vixit circa an. Domini 1260. Extitit & alius eiuſdem nominis fama celebris, de cuius miraculis inquirendis Gregorius Papa nonus mandatum dedit. eſt de his epiſtola in eius regiſtro an. octauo ſui Pontificatus, à Chriſto Domino 1234.

k Catherinę.] Huius res geſtę extãt apud Sur. tom. 2. migrauit ex hac vita anno Domini 1381.

l Leæ.] De hac S. Hieronymus epiſt. 24. ad Marcellam. fuit hæc vidua & non virgo, vt putauit aliquis: idque ſatis docet epiſtola eiuſdem Hiero. 15. de laudibus Aſellæ ad Marcellam.

23 ~~Tertio~~decimo Kalen. Aprilis. Luna. E viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

IN Africa ſanctorum martyrum Victoriani [a] proconſulis Carthaginis, & duorum germanorum Aquiſregienſium, item Frumentij, & alterius Frumentij mercatorum, qui in perſecutione Vuandalica, ut ſcribit Victor Africanus Epiſcopus, ſub Hunnerico Rege Ariano pro conſtantia catholicæ confeſſionis immaniſſimis ſupplicijs cruciati, egregiè coronati ſunt. Item in Africa ſancti Fidelis [b] martyris. Ibidem ſancti Felicis, [c] & aliorum uiginti. Cæſareæ in Palæſtina ſanctorum martyrum Niconis, [d] & aliorum nonagintanouem. Item coronæ ſanctorum martyrum Domitij, [e] Pelagiæ, Aquilæ, Eparchij, & Theodoſiæ. Antiochiæ ſancti Theoduli [f] presbyteri. Cæſareæ ſancti Iuliani [g] confeſſoris. In Campania ſancti Benedicti [h] monachi, qui à Gothis in ardenti clibano incluſus, ſequenti die inuentus eſt illæſus.

MARTII. 23.

a VICTORIANI & ſoc.] De eo hac die Beda, Ado, Vſuardus ac cęteri. ſcribit autem horum omnium ſanctorum certamina Victor perſecutione Vuandal. lib. 3.

b Fidelis martyris.] De quo etiam vet. man. ſcrip. ex quibus reſtituitur.

c Felicis & ſoc.] Beda item, & Vuandelber. de his hac die, alijq́ue recentiores,

d Niconis & ſoc.] De his item hac die Græci in Menologio.

e Domitij & ſoc.] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die.

f Theoduli.] De eo item Vſuardus, Ado, & Vuandelbertus, licet pro Theodulo Theodorum nonnulli legant: ſed huic lectioni aſtipulantur vetuſtiora exemplaria ſuperius citata.

g Iuliani.] De eo etiam Vſuardus, Vuandelbertus, aſſentiunturq́ue vet. man. ſcrip.

h Benedicti.] Scribit de eo Sanctus Gregorius Papa libro 3. dialog. capitu. 18. Sigeber. in chron. anno 538.

vij. B Nono Kalend. Aprilis. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ROMAE ſanctorum martyrum Marci [a] & Timothei, qui ſub Antonino Imperatore martyrio coronati ſunt. Ibidem ſancti Epigmenij [b] presbyteri, qui in perſecutione Diocletiani ſub Turpio iudice gladio cæſus, martyrium conſummauit. Item Romæ paſſio beati Pigmenij [c] presbyteri, qui ſub Iuliano apoſtata pro fide Chriſti præcipitatus in Tyberim, necatus eſt. Cæſareæ in Palæſtina natalis ſanctorum martyrum Timolai, [d] Dionyſij, Pauſidis, Romuli, Alexandri, alterius Alexandri, Agapij, & alterius Dionyſij, qui in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano pręſide ſecuri percuſſi, uitę coronas meruerunt. In Mauritania natalis ſanctorum Romuli [e] & Secundi fratrum, qui pro Chriſti fide paſſi ſunt. Tridenti paſſio ſancti Symeonis [f] pueri, à Iudęis ſęuiſſimè trucidati, qui

multis poſtea miraculis coruſcauit. Synnadę in Phrygia ſancti Agapiti[g] epiſcopi. Brixię ſancti Latini[h] epiſcopi. In Syria ſancti Seleuci[i] confeſſoris.

MARTII. 24.

a MARCI, & Timot.] Reſtituti ſunt ij ex vet. man. ſcript. monaſterij ſancti Cyriaci, de quo ſupra.

b Epigmenij.] Mentio de eo habetur in actis ſancti Creſcentij martyris, quem idem Epigmenius baptizauit. accepimus ea ab eccleſia Peruſina.

c Pigmenij.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius res geſtæ in actis S. Bibianæ, licet ea admodum ſint deprauata. dicturi ſumus de his inferius ſuo loco.

d Timolai, & ſoc.] Agit de his Euſeb. hiſtor. libro 8. cap. 15. vbi hos omnes hac die martyrium conſummaſſe, anno ſecundo perſecutionis Diocletiani, affirmat. Securi percuſſi cùm hi omnes dicantur errare conuincuntur, qui ſecuris vſum intermiſſum fuiſſe tradunt. ſed quid dicam de temporibus Diocletiani, cùm etiam ſub Theodorico Rege Italiæ eiuſmodi animaduerſionem perſeueraſſe, conſtet ex Caſſiodoro variar. libro vndecimo, cap. 40. vbi hæc verba: Abſtine noxiam lictor ſecurim &c. Prudentius etiam in periſt. hym. 1. ſic.

Præbenda ceruix ad bipennem publicam.

e Romuli, & Secundi.] De his Vſuardus, & Vuandelbert. licet alicubi Secundolus pro Secundo legatur.

f Symeonis pueri.] Huius martyrium ſcripſit Ioan. Tiberinus eodem quo paſſus eſt anno, habet eum Sur. tom. 2. necatus eſt anno Domini milleſimo quadringenteſimo ſeptuageſimoquinto, de eo etiam Molan. in addit. ad Vſuardum.

g Agapiti.] De eodem Beda, Vſuardus, licet mēdosè Agabus, vel Agabius legatur alicubi. De eodem Agapito epiſcopo Synnadorum agit Suidas his verbis: Hunc Euſebius Pamphili multùm celebrat, mentionem faciens ingentium eius miraculorum, vt ſunt tranſlationes montium & fluminum, & mortuorum reſuſcitationes, quę dum eſſet miles, Maximinus occidere voluit, quòd multos eius facta ſupra modum mirari videret. hæc Suid. Ex quibus apparet librum nonum Euſebij, vbi de Maximino agitur, apud nos non haberi integrum, cùm hæc & alia multa ibi deſiderentur; niſi velis hæc ſcripſiſſe Euſebium non eo lib. hiſt. ſed in commentarijs, quos de martyribus ſe ſcripſiſſe, teſtatur.

h Latini epiſcopi.] Tabulæ Brixianæ eccleſiæ de eodem. Ibidem nobile vetuſtatis monumentū extat, quo eiuſdem Latini eccleſiaſticæ functiones ſic deſcriptę habentur: FL. LATINO EPISCOPO AN. III. M. VII. PRESB. AN. XV. EXORC. AN. XII. ET LATINILLÆ, ET FL. MACRIANO LECTORI. FL. PAVLINA NEPTIS B. M. P. habes illud deſcriptum ab Aldo lib. de orthogra. rar. pag. 589.

i Seleuci.] De eodem Beda, & Vſuardus hac die: licet Beda ſimul iungat Seleucum & Agapitum, vel (vt mendosè legitur) Agabium. habet alia lectio ſic: Seleuciæ S. Agapiti: in quam lectionem cum incidiſſem, in mentem venit Agapitus alius Agapetus epiſcopus Seleucię, qui interfuit S. S. Nicæno concilio, cui & ſubſcripſit. Verùm omnes ferè codices diſtinctos ponunt Agapitum à Seleuco, vt hìc legitur.

25 Octauo Kalen. Aprilis. Luna. Gvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

ANNVNCIATIO[a] beatiſſimæ Virginis genitricis Dei Mariæ. Romæ ſancti Quirini[b] martyris, qui ſub Claudio Imperatore poſt facultatum amiſſionem, poſt carceris ſqualorem, poſt multorum uerberum afflictionem, gladio interfectus eſt, & in Tyberim proiectus: quem Chriſtiani in inſula Lycaonia inuenientes, in cœ-

meterio Pontiani condiderunt. Ibidem ſanctorum ducentorum [c] ſexagintaduorum Martyrum. Sirmij [d] paſſio ſancti Irenæi [e] epiſcopi & martyris, qui tempore Maximiani Imperatoris ſub præſide Probo primum tormentis acerrimis uexatus, deinde diebus plurimis in carcere cruciatus, nouiſſimè abſciſſo capite conſummatus eſt. Nicomediæ ſanctæ Dulæ [f] ancillæ cuiuſdam militis, quæ pro caſtitate ſeruanda occiſa, martyrij coronam promeruit. Hieroſolymis commemoratio ſancti Latronis, [g] qui in cruce Chriſtum confeſſus, ab eo meruit audire: Hodie mecum eris in Paradiſo. Laodiceæ ſancti Pelagij [h] epiſcopi, qui ob fidem catholicam tempore Valentis exilium & alia paſſus, quieuit in Domino. Piſtorij ſanctorum confeſſorum Barontij [i] & Deſiderij. In Antro inſula Ligeris fluminis ſancti Hermelandi [k] abbatis, cuius glorioſa conuerſatio miraculorum præconio commendatur.

MARTII. 25.

a ANNVNCIATIO.] Tam Latini, quàm Græci de eadem ſolemnitate hac die agunt, vt conſtat ex omnibus Martyrologijs ac Menologijs. S. Auguſtinus libro 4. de Trinit. cap. 5. hæc ait: Sicut à maioribus traditum, ſuſcipiens eccleſiæ cuſtodit auctoritas, octauo Kalend. Aprilis conceptus creditur, quo & paſſus &c. De eius diei celebritate, vt de re antiqua mentio habetur in ſexta Synodo cap. 12. apud Theod. Balſ. pag. 228. extat inſignis oratio in ea ſolemnitate habita, quæ aſcribitur ſancto Athanaſio, quam tamen aliquando Cyrillo potius tribuendam putaui: cùm ibidem auctor tam acriter pugnet contra dogma Neſtorij, quem longè poſt Athanaſium vixiſſe conſtat; in eius orationis exordio hæc de ea celebritate leguntur: Primùm hoc memoriæ ſubijciendum, feſtum hoc vnum eſſe ex Dominicis feſtis, atque adeò primarium & prorſus venerandum, vtpote quod pro ordine & digeſtione rerum, quæ in Euangelijs de Chriſto prædicantur, ſacroſanctum habeatur: quippe in quo de filij Dei è cęlis deſcenſu agatur &c. extant inſuper de Annunciatione Dominica duo ſermones ſancti Auguſtini, licet ipſorum poſterior ab aliquibus tribuatur ſancto Fulgentio; alij inſuper extant S. Petri Chryſologi. ſcripſit ſanctus Ioannes Damaſcenus de eodem myſterio & ſolemnitate ſacrum hymnum. extant & aliæ luculentæ orationes Heſychij presbyteri, Andreæ Hieroſolymitani, tres Abſalonis abbatis, & totidem Guerrici abb. Igniacenſis, & aliorum tam Græcorum, quàm Latinorum, quos omittimus recenſere. his omnibus longè antiquiorem prodidit ex ſuo antiquitatum promptuario Illuſtriſſimus ac Reuerendiſſimus Cardinalis Syrletus conſcriptam à S. Gregorio Thaumaturgo, quã eruditiſſimus & R. D. Vuilielmus Lindanus epiſcopus Ruremundenſis, Romę dum eſſet, ab eo acceptam Latinitati donauit, eſt eius exordium: Hodie Angelica acie hilariores ſplendeſcunt Dei laudes, &c. Agebatur olim in multis eccleſijs ea ſolemnitas ad XV. Kalendas Ianuarij, ea nimirum ex cauſa, quòd Quadrageſimæ tempus luctui potius & mœrori deberetur, vt apparet ex concilio Laodicen. c. 51. idque Toletana decima ſynodus in Hiſpania faciendum indixit can. 1. quod etiam in alijs eccleſijs agi conſueuiſſe, teſtatur. De eadem ſolemnitate Ordo Rom. Sacramentarium S. Gregorij, alijq́; plures, qui agunt de diuinis officijs, vt Microlog. c. 48. Radulf. cap. 16. ac cæteri.

b Quirini.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius res geſtæ in actis ſancti Valentini presbyteri apud Sur. tomo primo, die decimoquarto Februar. Petrus item in catal. libro tertio, cap. 232.

c Ducentorum ſexagintaduorum martyrum.] De his in vete. man. ſcript. quibus aſſentitur Vincent. libro decimo, cap. nonageſimooctauo, ſpecu. hiſt.

b Sirmij.] Erat Sirmium metropolis totius Illyrici, vt conſtat ex concilio Aquileienſi, tempore Gratiani Imperatoris celebrato: ſed deuaſtata ab Attila Hunnorum rege illa regione, trãſlatum eſt ius metropolis in eccleſiam Theſſalonicenſem, ac demum à Iuſtiniano Impe. redacta eſt ſub prima Iuſtinianea. hæc habes in authen. conſti. eiuſdem Iuſtiniani Imper. tit. de priuileg. primæ Iuſtinian. in addit. nouel. collat. 10. titu. 12. Olim autem lege Vatinia prouincia Illyrici iungebatur Galliæ Ciſalpinæ, vt auctor eſt Suet. in C. Iulio cap. 22. perſeueraſſe aliquandiu eam prouinciarum aggregationẽ, ex eo poteſt intelligi, quòd ſanctus Ambroſius electionem Sirmiẽſis epiſcopi ſedulò curans illuc

illuc profectus, ea in re ius præcipuum ſibi debitum uindicauit, ut conſtat ex Paullino in uita ſancti Ambroſij.

e Irenæi epiſc.] De eo etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij; Græci autem x. kalend. Septemb. in Menologio, ubi & certamen eius paucis deſcribitur, conſentiens Latinis in omnibus, Petrus item in catal. lib. 3. c. 229. de eo agit.

f Dulæ.] Beda item, Vſuard. Ado, & Petrus in catal. lib. 2. c. 230. & alij recentiores.

g S. Latronis.] Dimam hunc pleriq; appellant; ſed quoniam id ex apocryphis prodit, ea de cauſa hic nomen proprium conſultò prætermiſſum uidetur. De cruce & latrone extat homilia ſancti Ioannis Chryſoſtomi, & ſancti Ambroſij ſermones duo 49. & 50. edit. Rom. Reperiuntur autem S. Dimæ Latronis nomine nonnulla ſacella dicata, & memoriæ erectæ eodem titulo.

h Pelagij epiſc.] De eo plura Theodoret. hiſt. lib. 4. c. 12. & Niceph. ex eo lib. 11. cap. 21. præſens fuit S. concilio Antiocheno pro ſtabilienda Nicena fide, ut ſcribit Sozom. lib. 6. cap. 4. & Niceph. lib. 10. c. 40. Interfuit etiam S. S. concilio œcumenico Conſtantinopolitano ſub Theodoſio Impe. cui & ſubſcripſit, ut eius ſynodi acta demõſtrant, & Niceph. lib. 12. cap. 11. Eius ſpectatiſſima fides Theodoſij Imper. ſanctione laudatur, & imitanda proponitur l. 3. de fide cathol. Cod. Theod.

i Barontij, & Deſiderij.] Horum acta è Piſtorienſi eccleſia Romam miſſa accepimus.

k Hermelandi.] De eo Vſuardus hac die. Sigebert. in chron. recenſet eius obitum anno Domini 690. extant res geſtę ipſius, quas recitat Sur. tomo 2.

26 Septimo Kal. Aprilis. Luna. A v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

ROMAE uia Lauicana ſancti Caſtuli [a] martyris, qui cum eſſet Zetarius palatij, & hoſpes ſanctorum, à perſecutoribus tertio appenſus, tertio auditus, in confeſſione Domini perſeuerans, miſſus eſt in foueam, & dimiſſa ſuper eum maſſa arenaria, martyrio coronatus eſt. Ibidem coronæ ſanctorum martyrum Petri, [b] Marciani, Iouini, Theclæ, Caſſiani, & aliorum. Pentapoli in Libya natalis ſanctorum martyrum Theodori [c] epiſcopi, Irenæi diaconi, Serapionis & Ammonij lectorum. Sirmij ſanctorum martyrum Montani [d] presbyteri, & Maximæ, qui ob Chriſti fidem in flumen demerſi ſunt. Item ſanctorum martyrum Quadrati, [e] Theodoſij, Emmanuelis, & aliorum quadraginta. Alexandriæ ſanctorum martyrum Eutychij, [f] & aliorum qui Conſtantij tempore ſub Georgio epiſcopo Ariano pro fide catholica gladio cæſi ſunt. Eodem die ſancti Lugderi [g] epiſcopi Monaſterienſis, qui Saxonibus Euangelium prædicauit. Cæſarauguſtæ in Hiſpania ſancti Braulij [h] epiſcopi & confeſſoris. Treuiris ſancti Felicis [i] epiſcopi.

MARTII. 26.

a CASTVLI.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Paſſus eſt tempore Diocletiani Imp. cuius palatij Zetarius erat. Quid ſit Zeta, unde Zetarius dicitur, ex Plinij epiſtolis explicat hic Molan⁹: erat enim locus capax unius lecti cum duabus ſellis: qui uelis obductis & reductis modò adijciebatur cubiculo, modo auferebatur; mentio habetur de Caſtulo Zetario in actis ſancti Sebaſtiani martyris in fine.

b Petri

b Petri & ſoc.] Reſtituti ſunt ex uete. manu ſcript.agit & de his etiam Galeſinus hac die.

c Theodori epiſcopi & ſoc.] De his item Beda, Vſuardus,& alij.Pentapolitana prouincia,cuius hic mentio habetur, dicta eſt, ſecundum Plinium, etiam Cyrenaica . cuius frequens eſt mentio in epiſtolis Syneſij Epiſcopi,& in litteris Dionyſij Alexandrini apud Euſebium.

d Montani,& Maximæ.] Agunt de his Beda, Vſuardus,Ado,Vuandelbert.& Petrus in catalo. lib.3.cap. 233. Cùm autem Montanum & Maximam audis , ne quid tibi ſubrepat ob ſimilitudinem nominum, de Montano illo & Maximilla, qui fuerunt hæreſiarchæ Cataphrygarum dogmatis qui nec martyres occubuere: ſed,ut ſcribit Apollinaris Hierapolitanus epiſcopus apud Euſebium lib.5.cap.15.arrepti malo ſpiritu , ſibi ipſis laqueo mortem conſciuere: hi autem pro Chriſti fide certantes,in mare merſi ſunt.

e Quadrati & ſoc.] De his item hac die Græci in Menologio.

f Eutychij,& ſoc.] Agit de his martyribus ſanctus Athanaſius in epiſt.ad ſolit.col.479.necnon in apolog. 2. col. 335. & 336. ubi Aegyptiorum Arianorum ſæuitiam,& conſtantiam,qua catholici atrocia paſſi ſunt,pluribus ſcribit.Aegyptios inter furendum crudeliſſimos fuiſſe, ſcribit Polyb.lib.15.

g Lugderi epiſc.]De eodem Beda, & Ado.Extant eius res geſtæ ſcriptę à monachis Verdenenſibus,quas recitat Sur. tom.2.Trithemius de uir. illuſt.ord.ſanc.Bened.lib.3.cap.196.& lib. 4.cap. 187.Albertus Chrant.in Metrop. Saxon.li.2.cap. 16.& hiſt.Saxon.lib.1.c.5. dictumq; tradit Apoſtolum Saxonum:claruit temporibus Caroli Magni Imp.obijt autem anno Domini octingenteſimonono.

h Braulij epiſcopi.] Hic ſucceſſit Ioanni ſuo germano,ſeditque fermè annis uiginti temporibus Seſinandi, Chintillæ, Tulgani, & Chindaſunti Regum,ut de eo ſcribit S. Ildefonſus lib.de uiris illuſtrib.Interfuit concilijs Toletanis,quarto, quinto, & ſexto, ut ex eorum actis apparet. Extant duæ eius epiſtolæ ad ſanctum Iſidorum. quatuor autem Iſidori ad ipſum ſcriptæ. Inuentum eſt uenerandum corpus eius, reuelante ſancto Valerio epiſcopo, anno Domini 1270. tranſlatum,reconditumque ſolemniter fuit in eccleſia ſanctę Marię maioris, hæc ex antiquis monumentis eiuſdem eccleſiæ Cæſarauguſtanę, quæ Romã miſſa accepimus. De eo inſuper in flor. ſanct.& in theſaur.conc.tom.2.

i Felicis epiſcopi.] Plures eius nominis recenſet Marianus Scotus epiſcopos Treuerenſes: Felicem primum,qui ſucceſſit,Sereno,quem & martyrem fuiſſe ſcribit. alium item, qui tertius poſt ſanctum Paulinum ſedit, qui & temporibus Maximi tyrãni adhæſit ſchiſmaticis: hi quidem,atq; plerique alij quos idem auctor recenſet, deſiderantur in tabulis Democharis,in quibus unus tantùm recenſetur Felix, qui ſucceſſit Celſo, de quo hic agi exiſtimamus.

iiij. B Sexto Kalen. Aprilis. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27

DRIZIPARAE in Pannonia S. Alexandri [a] militis, qui ſub Maximiano Imperatore poſt multos pro Chriſto agones ſuperatos , multaque miracula edita, martyrium capitis abſciſſione compleuit. Eodem die ſanctorum Phileti [b] ſenatoris,Lydiæ uxoris,& filiorum Macedonis & Theopredis:itemq; Amphilochij ducis,& Cronidę Cõmentariẽſis, [c] qui pro Chriſti confeſſione cęſi ſunt.In Perſide SS.martyrũ Zanitæ, [d] Lazari,Marotæ,Narſetis,& aliorũ quinq;,qui ſub Sapore Rege Perſarũ ſęuiſſimè trucidati, martyrij palmã meruerunt. Salisburgi S.Ruperti [e] epiſcopi & confeſſoris,qui apud Bauaros & Noricos Euangelium mirificè propagauit.In Aegypto sãcti Ioannis [f] eremitæ, magnæ ſanctitatis uiri, qui inter cætera uirtutum inſignia

etiam

etiam prophetico ſpiritu plenus, Theodoſio Imperatori uictorias de tyrannis Maximo & Eugenio prędixit.

MARTII. 27.

a ALEXANDRI.] De eo Vſuardus. De eius ſepulchro à Chaiano proſa nato, & terribili ultione, qua ultus eſt Deus ſceleſti hominis impietatem, lege hiſt. miſcellam, quæ fertur nomine Pauli diaco. lib. 17. in anno duodecimo & decimooctauo Mauritij Imp.

b *Phileti, & ſoc.*] Agunt de his Græci hac die in Menologio, paſſique feruntur ſub Hadriano Imperatore.

c Commentarienſis.] Qui ſint Commentarienſes, in l. de his, C. de cuſtodia reorum, declaratur his verbis: Niſi intra triceſimum diem ſemper Commentarienſis ingeſſerit numerum perſonarum uarietatem delictorum, clauſorum ordinē, ætatemque uinctorum: officium uiginti auri libras ærario noſtro habemus inferre, &c. Spectabat ad eundem uinctorum cuſtodia, ut l. Commētanēſem, C. eod. Eſt inſuper & aliud genus Commentarienſium, ut illi quibus commentarij Imp. committebantur, eorum etenim manu, acta apud Fiſcum ſubſcribi ſolebāt, ut Paulus l. in fraudem, §. a debitore, ff. de iure fiſci. reperitur etiam Commentarienſis nomē eſſe ordinis & promotionis in militia Caſtrenſi, ſicut Princeps, Accenſus, & Cornicularius, de quo Aſcon. in orat. 3. in Verrē, eodque ſenſu accipitur in l. 1. C. ad leg. Iul. de ambitu eodem & Cœlius Rhodig. antiq. lect. li. 17. cap. 10. dicti reperiuntur in Caſtrenſis militiæ ordine Commentariēſes Actarij, ſeu Actuarij, quorum pitacijs & ſchedulis erogabatur militaris annona. de quibus eſt mentio l. 11. 13. & 16. C. de erog. milit. annon. & l. 15. de numeratijs Codic. Theodo. de Actarijs in antiqua inſcriptione ſic: ACTARIVS LEG. VII. &c. apud Ald. de orthograph. pag. 359.

d Zanitæ & ſoc.] Item Græci. Porrò horum martyrij acta, iuncta habentur rebus geſtis ſanctorum Ionæ & Barachiſij apud Metaphraſt. quæ tecitat Lipom. tom. 7.

e Ruperti epiſc.] Extant eius præclaræ res geſtæ, quas retulit Sur. in tom. 2. Floruit temporibus Childeberti ſecundi Regis Francorum & Theodoberti eius filij. hic Bauariæ Apoſtolus dici meruit: de eodem plura in Annalibus Boiorum. Fuit & ſanctitate conſpicua eius neptis nomine Erentrudis abbatiſſa, de qua Trithem. de uir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 206. cuius dies natalis agitur prid. kal. Iulij.

f Ioannis eremitæ.] Agunt de eo die hac Beda, ac cæteri Latinorum, Græci autem idib. Decembris. Egregia eius ſanctitas meruit clariſſimorum uirorum ſcriptionibus illuſtrari: ſcribit enim de eo ſanctus Hieronymus ad Cteſiphontem contra Pelagianos. Sanctus Auguſtinus de ciuit. Dei libr. 5. cap. 26. & de cura agend. pro mort. cap. 17. Rufin. hiſtor. lib. 2. cap. 32. Theodoret. hiſtor. libro quinto, cap. 24. Sozom. lib. 7. cap. 22. Euagrius in uitas patrum cap. 1. Niceph. lib. 12. cap. 19. Proſper Aquit. in chron. Archadio tertium, & Honorio ſecundum conſſ. Caſſiod. trip. libr. 9. cap. 55. hiſtor. miſcell. libr. 13. in Theodoſio, & Palladius in Lauſiacis cap. 22. qui eum uidit, & familiariter vſus eſt.

28 Quinto Kalend. Aprilis. Luna. Ciij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

CAESAREAE in Palęſtina natalis ſanctorum martyrum Priſci, [a] Malchi, & Alexandri, qui in perſecutione Valeriani cum in ſuburbano agello ſupradictę urbis habitarēt, atque in ea cœleſtes martyrij proponerentur coronę, diuino fidei calore ſucceſi, ultro iudicem adeuntes, cur tantum in ſanguinem piorum deſæuiret, obiurgant: quos ille continuo pro Chriſti nomine beſtijs tradidit deuorādos. Tharſi in Cilicia ſanctorū

martyrum

martyrum Caſtoris, [b] & Dorothei: Item ſanctorum Phileti, & ſociorum, qui ſub Hadriano Imperatore martyrium ſuſceperunt. In Africa ſanctorum martyrum Rogati, [c] Succeſſi, & aliorum ſexdecim. Romæ ſancti Xyſti [d] tertij Papæ & confeſſoris. Apud Nurſiam ſancti Spei [e] abbatis, miræ patientiæ uiri, cuius anima cum ex hac uita migraret, in columbæ ſpecie à cunctis fratribus uiſa eſt in cœlum aſcendere. Cabilone in Gallijs depoſitio ſancti Gunthramni [f] Regis Francorum, qui ſpiritalibus actionibus ita ſe mancipauit, ut relictis ſeculi pompis, theſauros ſuos eccleſijs & pauperibus erogaret.

MARTII. 28.

a PRISCI, Malchi, & Alexandri.] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agit de his Euſeb. hiſt. libr. 7. c. 11. Niceph. lib. 6. c. 11. atque ex eodem Euſeb. cæteri recentiores.

b Caſtoris & Dorothei.] Vſuardus etiam de his hac die, conſentiuntq; uet. man. ſcrip.

c Rogati, & Succeſſi.] Agit de his Beda hac die. Leguntur in ſynodica ad Cornelium Papam eorundem nominum epiſcopi Africani apud Cyprianum epiſt. 54. extat & epiſt. 82. Cypriani ad Succeſſum de perſecutione nuper excitata per Valerianum Imper. An autem ijdem ſint, non audeo affirmare.

d Xyſti tertij.] De eo hac die Beda, Ado, & alij. Prçter ea quç de ipſo habētur in lib. de Rom. Pont. alia plurima hinc inde explicati digeſſimus in Annalibus eccl. idcirco ex inſtituto noſtro hic breuiores ſumus: cùm alioqui eius res geſtæ ſint ampliſſimæ, quæ uolumine prægrandi potius, quàm breui annotatione indigeant.

e Spei abbatis.] Scribit eius inſignes uirtutes S. Gregorius Papa lib. 4. dialog. cap. 10. unde accepta hæc ſunt, quæ hic de eo ſunt poſita.

f Gunthramni Regis.] De eo hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scribit de eo Greg. Turon. de glor. mart. c. 76. & in hiſt. de geſt. Fran. lib. 4. c. 24 & ſeq. Paulus diac. de geſt. Lōgob. lib. 3. c. 17. Pet. in catal. lib. 4. c. 8. Obijt idem, ut ſcribit Sigebert in chron. anno Domini 597. De eius miraculis, cùm adhuc uiueret, agit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 9. c. 21. Moritur anno 33. ſui regni, ſepultusq; fuit in baſilica S. Marcelli, quam in ſuburbano Cabilonenſi erexit.

ij. D Quarto Kal. Aprilis. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

IN Perſia ſanctorum martyrum Ionæ [a] & Barachiſij, ſub Sapore Rege Perſarum: quorum Ionas preſſus in cochlea, confractis oſſibus medius diſſectus eſt, alter oppletis faucibus pice ardenti ſuffocatus. Heliopoli apud Libanum ſancti Cyrilli [b] diaconi & martyris, cuius iecur diſciſſo uentre au ulſum gentiles ſub Iuliano Apoſtata feraliter depaſti ſunt. Nicomediæ paſſio ſanctorum martyrum Paſtoris, [c] Victorini, & ſociorum. In Africa ſanctorum confeſſorum Armogaſtis [d] comitis, Maſculæ [e] archimimi, & Saturi regiæ domus procuratoris, qui tempore Vuandalicæ perſecutionis ſub Geiſerico rege Ariano pro confeſſione ueritatis multa

multa & grauia perpeſſi ſupplicia atque opprobria, curſum glorioſi certaminis impleuerunt. In urbe Aſtenſi ſancti Secundi [f] martyris. In monaſterio Luxouienſi depoſitio ſancti Euſtaſij [g] abbatis, diſcipuli ſancti Columbani, qui fermè ſexcentorum monachorum pater fuit, & uitæ ſanctitate conſpicuus, etiam miraculis claruit.

MARTII. 29.

a SANCTORVM mart. Ionæ & Barachiſij.] Habentur eorum acta ſynceriſſima, ſcripta ab Iſaia Adami filio, qui præſto fuit: deſcripſit eadem Lipom. tom. 2. & Sur. tom. 2.

b Cyrilli diac.] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio. Scribit eius certamen Theodoret. hiſt. lib. 3. cap. 6. item & Suidas in hiſt. addunt Græci & Marcum epiſcopum Arethuſium, quem ſub eodem Iuliano Apoſtatata multa, grauiaque paſſum tradunt Grego. Nazian. orat. prima in Iulianum, Theodore. vbi ſup. c. 6. Caſſiod. trip. lib. 6. c. 12. & alij. At Romana Eccleſia non recipit Marcum illum inter ſanctos, quem conſtat Arianum fuiſſe, & Arianorum anteſignanum. Decepit nõnullos Gregorij Nazianzeni de ipſo elogium; porrò eum laudandi alia fuit eius ratio: ipſe enim aduerſus Apoſtatam duabus illis orationibus acerrimè inuectus; illorum omnium Chriſtianorum virtutes obijcit, & exprobrat, quos ille fuerat inſecutus adeò, vt eadem ex cauſa etiam Conſtantium Auguſtum Arianum in cœlum ferre illius comparatione viſus ſit. An autem Marcus Arethuſius ad catholicam Eccleſiam ſit reuerſus, nullum eſt teſtimonium: imò contrarium potius videtur: nam in concilio Antiocheno poſt interitum Iuliani ſactum, temporibus Iouiniani Auguſti, in quo Arianorum anteſignani, more ſuo cum principe mutantes & fidem, cantarũt palinodiam; nulla prorſus de Marco Arethuſio mẽtio habetur in illa ſerie epiſcoporum, quam recẽſet Socrat. lib. 3. c. 21. & Sozom. lib. 6. c. 4. Quòd autem ſpectat ad ſæuiſſimam rabiem Heliopolitanorũ aduerſus Chriſtianos exercitam; idem Iulianus Apoſtata, in cuius gratiam hæc omnia agebantur, hæc habet in Miſ pogone: Hi Deorum templa quamprimum reſtituerunt, ſepulchra verò Atheorum omnia, ſigno a me nuper dato, euerterunt, ita clari & erecti animis, vt ſcelera eorum, qui deos violarunt, acrius etiam, quàm mea ferebat voluntas, vindicarint. hæc Iulianus Apoſtata Imp.

c Paſtoris & ſoc.] Agunt de his etiam Maurolicus, & Galeſinus: aſtipulantur & vete. man. ſcript.

d Armogaſti comitis.] De eo itẽ Beda, Vſuardus, & Ado. Scripſit eius acta Victor. lib. 1. de perſecut. Vuandal. in fine.

e Maſculæ archimimi.] Alia lectio ex vetuſto Victoris exemplari ſic habet Archimimi Maſculanl, quaſi ex Maſcula ciuitate nobiliſſima in Africa: quæ lectio magis arridet Molano in annot. ad Vſuardum ſecundæ editi. probarem eandem, ſi perſuadere mihi aliquis poſſet, Atchimimũ fuiſſe aliquando nomen proprium Chriſtiani alicuius: nam ſi ſcenici, & hiſtriones, & alij id generis non admittebantut ad ſacrum baptiſma, niſi prius eadem ludicra exercitia abdicaſſent; quomodo inſignis obſcœnitatis nomen cum baptiſmate non ablutum fuiſſet atque mutatum? Itaque magis placet, vt ſecundum magis communem lectionem, hic Maſcula dictus ſit proprio nomine, cognomento Archimimus. fortaſſe ea de cauſa, quòd eam artem aliquando exercuiſſet, & nomen inde acceptum (vt accidit in his, quæ aliorum pendent arbitrio) nunquam potuerit aboleri. agit de Maſcula & Saturo idem Victor. lib. 1. in fine.

f Secundi.] In actis ſancti Marciani epiſcopi Dertonenſis plura habẽtur de eo, recitat ea Mõb. tom. 2. vit. ſanct. Petrus in catal. lib. 4. c. 12. Fuit & alius item Secundus, qui paſſus eſt tempotibus Diocletiani, quinto kal. Septemb. cuius res geſtas habet idem Mombrit tom. 2. agitque de tranſlatione corporis eius Taurinum facta.

g Euſtaſij abb. alias Euſtatij, vel Euſtachij.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit vitam eius Ionas abbas, quã habes apud Bedam tom. 3. & Sur. tom. 2. licet eam nonnulli Bedæ aſcripſerint; ſed auctorem eſſe Ionam, teſtatur Sigeber. de vir. illuſtr. c. 61. qui agit de eodem in chron. anno Domini 624. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 70.

Tertio

i.E Tertio Kal. Aprilis. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

ROMAE uia Appia paſſio beati Quirini [a] tribuni, qui a S. Alexandro Papa, quem habebat in cuſtodia, cum omni domo ſua baptizatus eſt, & ſub Traiano Imperatore traditus Aureliano iudici, cum in confeſſione fidei perſiſteret, poſt linguę abſciſſionem, equulei ſuſpenſionem, manuumque ac pedum detruncationem, agonem martyrij gladio conſummauit. Theſſalonicę natalis ſanctorum martyrum Domnini, [b] Victoris, & ſociorum. Conſtantinopoli commemoratio ſanctorum plurimorū [c] Martyrum catholicę communionis, quos Conſtantij tempore Macedonius hęreſiarcha inauditis tormentorum generibus cruciatos occidit: nam inter cętera, fidelium mulierum ubera inter labra arcarum compreſſa diſſecuit, & candenti ferro combuſſit. In caſtro Siluanectenſi depoſitio ſancti Reguli [d] Arelatenſis epiſcopi. Aurelianis in Gallia S. Paſtoris [e] epiſcopi. Syracuſis ſancti Zoſimi [f] epiſcopi & confeſſoris. In monte Sina ſancti Ioannis [g] Climaci abbatis. Apud Aquinum S. Clinij [h] confeſſoris.

MARTII. 30.

a QVIRINI.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habentur eius res geſtæ in actis S. Alexandri Rom. Pont. apud Sur. tom. 3. die 3. Maij. ex quibus ceteri acceperunt. Cùm autem paſſus dicatur vltimo Traiani anno, iam patet, non ſub conſulatu Meſſalæ & Pedonis (vt alij putarunt) ſed potius Nigro & Aproniano conſſ. quo anno Traianus obijt, vel ſecundùm Caſſiodori chron. Seruilio & Fuluio, aliàs Seuero & Fuluo conſſ. eſſe martyrio coronatum.

b Domnini & Vict.] Vſuardus de his etiam; Beda autem de Domnino & alijs ab his diuerſis. De Domnino Theſſalonicenſi, de quo hìc agitur, Græci habent ad Kalen. Octobr. in Menologio, vbi eius acta ſummatim complexa narrantur; paſſumque ferunt in perſecutione Maximiani Imp. Agunt itidem de Domnino Theſſalo, qui Nicomedię primum, inde in Meſopotamia grauiſſima paſſus eſt.

c Sanctorum plurimorum marty.] Crudeliſſimas carnificinas Macedonij hęreſiarchæ in Catholicos ſcribit Socrat. hiſtor. lib. 2. cap. 12. vbi ait ad ter mille & centum quinquaginta eius factione necatos eſſe: idem cap. 30. Sozom. lib. 3. cap. 8. Metaphraſtes in Paulo epiſcopo Conſtantinopolitano 6. Nouemb. apud Lipom. tomo 6. Appoſitè hic additum uidetur: Communionis catholicę, quoniam & Nouatiani hæretici, cùm & ipſi ſanctiſſimę Trinitatis in diſtinctione perſonarū conſubſtantialem Deitatem profiterentur, ab eodem Macedonio grauia paſſi ſunt. agit de his martyribus etiam Suidas in hiſtoricis, ve b. Macedonius.

d Reguli.] De eo Vſuardus. Ferunt *hunc fuiſſe* diſcipulum S. Ioannis Apoſtoli. habet eius res geſtas Mombrit. tom. 2. Antonin. prim. part. titu. 28. §. 2. Petrus in catalog. lib. 4. cap. 15. adſcribitur hic ſecundus eius ſedis epiſcopus, ſubrogatus S. Trophino.

e Paſtoris epiſcopi.] De eo apud Adonem. agit de eodem Petrus in catal. lib. 11. nu. 104. & Maurol. hac die.

f Zoſimi epiſcopi.] Agunt de eodem Gręci hac die in Menologio.

g Ioannis Climac.] Græci item de eo in Menologio hac die. ſcripſit res geſtas eius Daniel monachus, quas recenſet Sur. tom. 2. porrò animæ illius diuina quædam effigies multo clarius perſpicitur in eius ſcriptis. Vixit non longè poſt tempora Iuſtiniani Imperat. ac poſt S. Sabam abbatem, cuius ea quæ ſcribit, aliquando confirmat auctoritate.

h Clinij.] De eo antiqua monumenta eccleſiæ Aquinatis, nobis communicata à R. D. Flaminio Philonardo eius ſedis epiſcopo.

Pridie

31 Pridie Kal. Aprilis. Luna F

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

THECVE in Palæſtina ſancti Amos [a] prophetæ, quem Amaſias ſacerdos frequenter plagis afflixit, & filius eius Ozias vecte per tempora transfixit: qui poſtea ſemiuiuus in patriam deuectus, ibidem expirauit, ſepultusq; eſt cū patribus ſuis. In Africa ſanctorum martyrum Theoduli, [b] Aneſij, Felicis, Corneliæ, & ſociorum. In Perſide ſancti Beniamin [c] diaconi, qui cum Dei verbum non deſiſteret prædicare, ſub Iſdegerde Rege vnguibus arundinibus acutis confixis, & ſpinoſa ſude per aluum transmiſſa, martyrium conſummauit. Romæ ſanctæ Balbinæ [d] virginis, filiæ beati Quirini martyris, quæ à ſancto Alexandro Papa baptizata, poſt deuictum huius ſæculi curſum ſepelitur via Appia iuxta patrem ſuum.

M A R T I I 31.

a AMOS prophetæ.] Vſuardus etiam de eo agit hac die. Vitam eius ſcribit S. Epiph. lib. de vit. & interit. prophe. c. 12. De eo item Hiero. in proœ. in Amos, & in Iſai. cap. 1. vbi ait alium hunc fuiſſe ab eo, quem Iſaiæ prophetæ patrem fuiſſe, ipſe ſcribit cap. 1. cum (vt ait) nec nomen idem ſit apud Hebræos. de eodem apud S. Iſid. de vit. & mort. ſanc. c. 43. & Doroth. in ſynopſi c. 2.

b Theoduli, & ſoc.] Vſuardus mendosè legit Diodolum, Beda agit tantùm de Aneſio. de his etiam Vuandelbertus, aſtipulanturq; vet. manu ſcript.

c Beniamin diac.] Græci de eodem hac die in Menologio, celebrantq; ſimul natalē S. Abdæ epiſcopi & ſociorū Perſarū. ſcribit de his Theodoret. hiſt. lib. 5. c. 38. & ex eo Niceph. lib. 4. c. 20. Concitata eſt hæc perſecutio ab Iſdegerde rege Perſarum in fine regni ipſius, vt idem Theodoret. ſcribit lib. 5. c. 38. licèt dicat Socrat. li. 7. c. 18. hanc perſecutionem factam eſſe ſub Bararane eius filio. ſed certum eſt, cœptam eſſe ſub Iſdegerde rege, & ſub eius filio auctam, vt ſcribit Cyril. mon. in Euthymio: Marcellinus in chron. inchoatam hanc refert Theodoſio nonùm & Conſtantino tertiùm cōſſ. eſt is annus à Chriſto quadringenteſimus vigeſimus, eamq; annis triginta perduraſſe, ſcribit Theodoret. lib. 5. c. 38. meminit eiuſdem perſecutionis S. Augu. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 12.

d Balbinæ.] Beda, Vſuard. Ado, & alij omnes de ea, hac item die. Acta eius intexta ſunt in rebus geſtis S. Alexan. Papę, apud Sur. tom. 3. die 3. Maij. ex quibus plures, qui de eadem ſcripſere, quos non numeramus, acceperunt. Antiquus eſt Romæ titulus S. Balbinæ, cuius mentio eſt in Romana ſynodo ſub Gregorio Papa, in eius regiſtro lib. 4. epiſt. 44. indict. 13.

APRILIS.

xxix. G Kalendis Aprilis. Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

ROMAE paſſio ſanctæ Theodoræ [a] ſororis illuſtriſſimi martyris Hermetis, quæ ſub Hadriano Imperatore ab Aureliano iudice affecta martyrio, ſepulta eſt iuxta fratrem ſuum via ſalaria non longè ab Vrbe. Eodem die S. Venantij [b] epiſcopi & martyris. In Aegypto ſanctorum martyrum Victoris [c] & Stephani. In Armenia SS. martyrum Quinctiani [d] & Irenæi. Conſtantinopoli S. Macarij [e] confeſſoris, qui ſub Leone Imperatore pro aſſertione ſanctarum imaginum in exilio vitam finiuit. Gratianopoli S. Hugonis [f] epiſcopi, qui multis annis in ſolitudine vitam exegit, & miraculorum gloria clarus migrauit ad Dominum. Apud Ambianum ſancti Vualerici [g] abbatis, cuius ſepulchrum crebris miraculis illuſtratur.

APRILIS 1.

a THEODORAE.] De ea item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Certamen eius habetur in actis S. Alexādri Papę apud Sur. to. 3. die 3. Maij.

b Venantij epiſcopi.] Beda etiam, Vſuardus. Ado, ac cæteri, licet nullus dicat, cuius fuerit ciuitatis epiſcopus, vel quo tēpore paſſus ſit. Corpus eius aſſeruatur in oratorio, quod dicitur S. Venantij apud Baptiſterium Conſtantini, vnà cū corporibus S. Domnionis epiſcopi & aliorū ſanctorum martyrum, quorum oīum dies anniuerſaria agitur hoc eodē mēſe, tertio idus Aprilis. cum autem ea omnia tranſlata fuerint è Dalmatia & Iſtria à Ioanne Papa quarto; par eſt credere, S. Venantium alicuius illarum prouinciarū ciuitatis fuiſſe epiſcopum. Extant ibidem in abſide, ſicut & cæterorū, imago eiuſdem ſancti Venantij muſiuo opere compacta. hęc in monumētis S.S. eccleſię Lateranen. Claruit in Africa alius Venantius Thyniſæ epiſcopus titulo cōfeſſionis illuſtris, qui interfuit concilio Carthaginēſi ſub Cypriano, vt conſtat ex illius ſynodi actis.

c Victoris, & Stephani.] Vſuardus de iiſdem hac die. Licet hi conueniant nomine, cenſentur tamen diuerſi à Victore & Corona, de quibus idem Vſuardus agit prid. idus Maij. nam hi in Aegypto, illi in Syria paſſi leguntur.

d Quinctiani, & Irenæi.] Agunt de his hac die Græci etiam in Menologio.

e Macarij.] Gręci itē de eo in Menologio hac die, ibiq; illius tū fortia certamina ꝓ fide orthodoxa ſuſcepta, tum ēt miracula paucis narrant.

f Vgonis epiſcopi.] Hūc egregium ſanctitate virū Innocētius Papa ſecundus retulit inter ſanctos, mandauitq; Guidoni Carthuſiæ priori, ut eius res geſtas cōſcriberet, habent ipſe apud Sur. tomo. 2. eſt autem hic ille Guido, ad quē extant ſcriptæ duę epiſtolę S. Bernardi 11. & 12. vbi plura de laudibus Carthuſianorū. Inuiſit aliquando idem Bernardus Vgonem, quo ſicut familiariſſimè, ita etiā honorificentiſſimè vſus eſt, vt cōſtat ex vita S. Bernar. lib. 3. c. 1. Plura de eodem in vita

ta ſãcti Brunonis apud Sur.tom.5.die 8.Octob. Petrus Cluniac.lib.2.c.28.Vincent.lib.27.c.8.& 12.Petrus Sur. de vita Carthuſ.& alij.

g Vualerici abb.]De eo hac itẽ die Beda,Vſuardus aũt tertio id. Decẽb.extãt acta ipſius apud Sur.tom.2.Scriptam fuiſſe vitã eius a Rãgiberto abb.tradit Molanus in annot.ad Vſuard.idẽ inſup ab incerti nominis ſcriptore eius res geſtas narratas,teſtat̃. De eo itẽ Vincent.lib.23.c.23.& 24. Petrus in catal.lib.4.c.21.Trithem.de vir.illuſtr. ord.S.Bened.lib.3.c.78.Fuit hic diſcipulus S.Columbani,vixitque circa annum Domini 620.

2 Quarto nonas Aprilis. Luna. A xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

CAESAREAE in Palæſtina natalis ſancti Amphiani [a] martyris,qui in perſecutione Maximini cum Vrbanum præſidẽ idolis immolantem arguiſſet,ſæuè dilaniatus,ac pedibus lino in oleum intincto,eoq; incenſo obuolutis [b] acerbiſſimè cruciatus,demum in mare demerſus,tranſiens per ignem & aquam eductus eſt in refrigeriũ. Ibidem paſſio ſanctæ Theodoſiæ [c] virginis Tyriç,quæ in eadem perſecutione cum ſanctos confeſſores ante tribunal ſtantes publicè ſalutaſſet,atq; rogaſſet,vt cum ad Dominum perueniſſent,ſui recordarentur,à militibus tenta,& ad Vrbanum præſidem ducta,eius iuſſu lateribus & mammis ad interiora vſq; dilaniatis,in mare tandem proijcitur.Lugduni S.Nicetij [d] eiuſdẽ vrbis epiſcopi,vita & miraculis clari. Apud Comum S.Abundij [e] epiſcopi & confeſſoris.Apud Lingones S.Vrbani [f] epiſcopi.Eodem die S.Franciſci [g] de Paula ordinis Minimorum inſtitutoris, quem virtutibus & miraculis clarum Leo decimus Sanctorum numero adſcipſit. In Palçſtina depoſitio ſanctę Mariæ [h] Aegyptiacę, quę peccatrix appellatur.

APRILIS 2.

a AMPHIANI.]Beda de eodẽ hac die, ſed tamẽ perperam hunc iungit cũ alijs,quos ponit in Africa,niſi fortaſſe ille de quo agit, ſit alius ab iſto. Vſuardus & Ado de eodẽ nonis Aprilis:apud quos etiã mendoſè legitur apud Cæſaream Liciæ, cùm potius apud Cæſaream Palçſtinæ metropolim,atq; hac die martyrem effectum teſtetur Euſebius eiuſdẽ ciuitatis epiſcopus lib.8.c.14.& 15. recenſeatq; inter eos martyres, qui paſſi ſunt anno tertio perſecutionis Diocletiani Imper. Græci autẽ de eodem in Menologio hac die, & Metaphraſtes, licet de Licia & ipſe (vt diximus) errare videat̃.

b Obuolutis. Hoc genus cruciamenti ſpeciẽ quandam præſefert tormenti illius acerbiſſimi, quod veteres dicebant Tunicam moleſtam:quæ ignium alimentis illita & intexta (vt Seneca docet lib.2.epiſt.14.)ac mox ſuccenſa,cruciabiliter obuolutos nocentes, qui ſceleris comperti grauioris forent, amburebat.

c Theodoſiæ.] De eadem tam Latini, quam Græci hac die; apud aliquos aũt mendoſè Theodora pro Theodoſia legitur.Irrepſit error apud nonnulla Martyrologia,vt loco Cæſareæ Palæſtinæ ponatur Cæſarea Cappadociæ,rati auctores illorũ,diuerſam eſſe Theodoſiam Cappadocem à Theodoſia Palæſtina;eò quòd illa capite truncata,hæc autẽ in mare demerſa dicatur.ſed præter illa, q̃ de Theodoſia ſcribit Euſeb.hiſt. lib.8. cap.17.habemus in noſtra bibliotheca eius uitã

paſſa eſt, ponitur, Vrbanus ſcilicet; quẽ conſtat, eodem Euſebio auctore, illis temporibus perſecutionis Diocletiani vſq; ad ſuum obitum adminiſtraſſe præfecturam Palæſtinę. Ex imperatore itaque, atq; præſide nõ duas, ſed vnam tantummodo fuiſſe Teodoſiá, compertum habemus; tandemque eſſe Palæſtinam, & non Cappadocem. nam & cùm in mare cõſtet eſſe demerſam: quonã pacto hæc Cæſareæ Cappadociæ fieri potuerũt, quę à mari lõgiſſimè, in meditullio eius prouinciæ ſita eſt? idq; etiam (vt modò coſmographos citare prętermittamus) teſtatur Gregorius Nazianz. orat. in laudem Baſilij, cũ ait; Nos procul a mari degimus. Cum itaque nomen, ætas, ſpõtanea fidei profeſſio, tempus perſecutionis, dies martyrij, nomẽ præfecti, ac loci ſimul conueniant, vna tantũ dicenda eſt Theodoſia, hæcque illa Cæſareæ Palæſtinæ ſub Vrbano præſide paſſa, de qua agimus; quam ét Græci celebrare in Menologio, ex ipſorũ verbis exploratum habetur, q̃ ſunt huiuſmodi: Die ſecũda Aprilis S. virginis Theodoſiæ, quæ ex vrbe Tyro originẽ ducẽs cũ decimumoctauũ annum ageret, Vrbano præſidi Palæſtinæ oblata, & Chriſti fidẽ liberè profeſſa, ac flagris cæſa, in mare deiecta, Deo ipſi ſpiritũ reddidit. hæc in dicto Menologio peruetuſto Card. Syrleti. De ea ibidem iterum ad ſext. Kalen. Iunii, iiſdem ferè uerbis, & de Vrbano præſide Palæſtinæ, & de merſione in mare habetur mentio; de Cæſarea autẽ Cappadociæ nec uerbum quidem, quẽadmodum nec de capitis abſciſſione. Quod autem de eadem iterum agant; contingit, ut in alijs multis ſanctis, quod tantum dies natalis, ſeu tranſlationis ſacrarum reliquiarum, vel dedicationis eccleſiæ, ab ijſdẽ ſolemnitas celebretur.

d Nicetij epiſc.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. Plura de Nicetio Lugdunenſi Greg. Turon. de geſt. Frãc. lib. 5. c. 5. & 20. in vita ſanct. patr. c. 8. & lib. de glor. confeſſ. c. 61. 62. & 63. Claruit temporibus Iuſtini iunioris Imp. cũ Romanæ eccleſiæ præſideret Ioãnes Papa tertius circa annũ Domini 570. Interfuit primò cõcilio Lugdunenſi, vt eius acta teſtantur. Vixit eodem ſeculo alius eiuſdẽ nominis ſanctus Nicetius epiſcopus Treuerenſis, de quo Bæda, & Vſuardus ſecũda edit. Mol. Kal. Octob. qui reperitur interfuiſſe cõcilio Aruernenſi, habito poſt Conſulatũ Paulini iunioris, qui numeratur annus à Chriſto quingenteſimus trigeſimusquintus. Narrat eius egregia opera Greg. Turonen. in vit. ſanct. patr. cap. 17. Scribit de eo elegans epitaphium Venantius Fortunatus lib. 3.

e Abũdij epiſcopi.] Celebris hic quidem, tum ſanctitate, tum eruditione epiſcopus. Reperitur interfuiſſe ſynodo Mediolanẽſi ſub Euſebio epiſcopo, tẽpore ſancti Leonis Papæ, licet alicubi, errore librarij, Abũdantius pro Abũdio ſubſcriptus inueniatur. Huic etiam ad reparãdas acerbiſſimas clades Oriẽtalis eccleſiæ ex illo latrocinio Epheſino nuper illatas S. Leo Papa maximi põderis credidit legationẽ, ut teſtatur eiuſdem Pontificis litteræ ad Theodoſium Imperatorem 34. & ad Pulcheriam Aug. 36. Qui quidem vnà cum eiuſdem legationis collegis, ex ſententia, fęliciſſimeq; negotium confecit: habita enim tũc ſynodo, in primis Conſtantinopolitanũ epiſcopũ Anatolium, Maximum Antiochenum, aliosque lapſos epiſcopos ad catolicam fidem & eccleſiæ unitatem redeuntes ſuſcepit, eoſdemq; ſedibus reſtituit. legi fragmẽta eius ſynodi, necnõ epiſtolam Theodoreti Cyri epiſcopi tunc ad eũdem Abundium ſcriptam. habet ea omnia Mõbrit. tom. primo de vit. ſanct. egi de his pluribus in Annalibus eccleſiaſt.

f Vrbani epiſcopi.] De eo Molan. in addit. ad Vſuard. hac die. ponitur hic eius ſedis epiſcopus ordine ſextus in tab. Democh. de ſacrif. Miſſę.

g Frãciſci de Paula.] Huius preclaræ res geſtæ expreſſæ hñr in bulla canonizationis eius data à Leone X. Rom. Pont. quã retulit Sur. tom. 2. Porrò ſingula eius acta, miraculaq; à Dauid Romeo Neapolitano Latino ſermone copioſiſſimè ſunt conſcripta, & Italicè à R. P. Paſſarino ordinis Minim. Generali. Migrauit vir ſanctus ex hac vita anno Domini 1507. nonnulla de ipſo habes in theſ. conc. tom. 2. Hoc aũt anno Domini 1586. auctoritate Sanctiſſ. D. N. Syxti Papæ quinti, idẽ ſanctus illatus eſt in Kalendarium Romanũ cum officio duplici. extant de his litteræ Apoſtolicæ.

h Mariæ Aegyp.] Vſuardus item hac die, Græci aũt in Menologio pridie huius diei. Eius res geſtas ſcriptas eſſe à ſancto Sophronio epiſcopo Hieroſolymitano, teſtatur Niceph. hiſt. lib. 7. c. 5. citantur eædẽ in Nicæna ſecũda ſynodo act. 4. & à S. Ioan. Damaſceno in orat 3. de imagin. in fin. Latinè eas reddidit Paulus diaconus, non ille Aquileienſis hiſtoricus, ſed Neapolitanus, cuius meminit Sigibert. de vir. illuſt. c. 69. habentur in Vit. patrum. Porrò Hildebrandus epiſcopus Cenomanenſis eadem acta metro cecinit, vt de eo refert Henricus de vir. illuſt. c. 8. Claruit Maria Aegyptiaca temporibus Iuſtini ſenioris Imp. circa annum Domini quingenteſimum atq; uigeſimum. extat de eadem Carmen Bonad. Santon. lib. 3. Monod. 29. Vixit iiſdem ferè temporibus alia item ex meretrice pænitens, Maria dicta, Tarſenſis patria, quæ in monaſterio apud Aegas poſito, exercuit uitam monaſticam, de qua mentio habetur in Prato ſpirituali cap. 31.

5 Tertio nonas Aprilis. Luna. B xxvii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

TAVROMENII in Sicilia ſancti Pancratij [a] epiſcopi, qui Chriſti Euangelium, quod à ſancto Petro Apoſtolo illuc miſſus prædicauerat, martyrij ſanguine conſignauit. Tomis in Scythia natalis ſanctorum martyrum Euagrij [b] & Benigni. Theſſalonicę paſſio ſanctarum virginum Agapis [c] & Chioniæ ſub Diocletiano Imperatore, quæ cum Chriſtum negare nollent, primo in carcere maceratæ, poſtea in ignem miſſæ, ſed à flammis intactæ, ibi oratione ad Dominum fuſa animas reddiderunt. Tyri ſancti Vlpiani [d] martyris, qui in perſecutione Maximiani cum aſpide & cane inſutus culleo, [e] in mare demerſus fuit. In monaſterio Meditij in Oriente ſancti Nicetæ [f] abbatis, qui ob cultum ſanctarum imaginum ſub Leone Armeno multa paſſus eſt. In Anglia S. Richardi [g] epiſcopi Ciceſtrenſis, ſanctitate & miraculorum gloria conſpicui. Ibidem S. Burgundoforæ [h] abbatiſſæ & virginis.

A P R I L I S 3.

a PANCRATII epiſcopi.] De eo itē hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri; Græci aūt in Menologio quinto idus Iunij. vbi legitur, hūc Antiochenū genere ſanctum Petrum ſecutum, ab eo Siculis eſſe pręfectum epiſcopum. Agit de eodem Niceph. hiſt. lib. 2. ca. 35. Metaphraſtes in ſerm. in die natali Apoſt. de eodem in actis ſancti Marciani epiſcopi, quæ accepimus ab eccleſia Caietana.

b Euagrij, & Benigni.] De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri.

c Agapis, & Chioniæ.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij agunt, de his hac die. de Irene autem harum ſorore, nonis Aprilis; Græci autem de tribus ſororibus ſimul ſextodecimo Kalēd. Maias. Dſcrepare videntur à Gręcis Latini, dum hi vir[...]es, illi verò mulieres tantum has dicunt, licet Tert[...] lib. de velan. virg. mulieris nomine virgines etiam comprehendi, pluribus diſputet. Cur autem Latini his diebus agant, Græci autem diuerſo nobis hactenus incompertum, cū pręſertim nulla ipſarum illis paſſa diebus reperiat. extāt etenim ipſarum acta ſyncera & pura, prout à notarijs exceptoribus ad verbū ſcripta ſunt, in quibus de Irene, quæ nouiſſima omniū paſſa eſt, hæc in fine leguntur: Conſummata eſt in cōſulatu Diocletiani nono, Maximiani autem octauo, Kalendis Aprilis &c. Recitat ea integra Metaphraſtes, quæ Latinè reddita habet Lipom. tom. 3. & Sur. tom. 2. prima die Aprilis. agit de iiſdem Niceph. hiſt. lib. 7. cap. 14. necnon Aldelm. lib. 2. de virg.

d Vlpiani.] Huius martyris ſæuiſſimum ſupplicium, parricidis tātum ſolitum irrogari, deſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 15. ex quo & cæter deſcripſerunt.

e Inſutus culleo.] Saccus is erat ex corio factus, quo cum cane, gallo, ſerpēte, & ſimia incluſus parricida mergebat in mare, ex præſcripto legis Romanorum, quam tulit Pōpeius in ſuo conſulatu, de qua Modeſtinus ff. ad leg. Pompeiam de parricidis. Non tñ Pompeius fuit cullei ſupplicij primus inuentor: Cicero enim, q ante latam legem Pōpeiam de parricidis habuit orationem illam pro Roſcio Amerino, cū de cullei ſupplicio agit, à maiorib. dicit illud fuiſſe excogitatum; at dum ibidē de cullei pœna elegāter diſputat, rationemq; reddit, cur maiores viuū hominem culleo inſutū in flumen deiici præceperint; cū nullam habeat mentionem de gallo,

ſerpēte,& cane;ſatis apparet,illud ipſum cullei ſupplicium à maioribus inuentum & à Pōpeio illis pœnis auctū,& in necatores etiam propinquorū ac patronorum fuiſſe extēſum; cùm alio qui olim omne homicidiū diceret parricidiū,vt auctor eſt Feſtus verb. Paricidij qſtores. Quin etiam tēporibus Tarquinii regis conſtat M.Tulliū, aliàs Attilium Duumuirum inſutum culleo & in mare proiectū,nō quidē ob parricidium, ſed ꝙ ſacros liberos deſcribendos dediſſet,vt recitat Vale.Max.lib.1.c.j. 13.decretum poſtea ſupplicium cullei in parricidas,Publicium Malleolum,matre occiſa,primum fuiſſe expertum, tradit Liu.lib.18. In rhet. ad Heren. verba antiquæ legis recitātur,quę ſunt huiuſcemodi:Si quis parentes occiderit, vel ve:berarit, ei damnato obuoluat os folliculo lupino, ſoleæ ligneæ pedib. inducantur,& in carcerem ductus,ibi ſit tātiſp, dum paretur culleus,in quem coniectus in profluentē præcipitetur. hæc ibi. Colligit & Cuiac. lib.9.parathit. tit. 17.ex ſnīa Hadriani damnatū culleo illo incluſum, ſupra plauſtrum imponi ſolitum, quod traherent boues nigri, ac ſic ad mare deferri. Porrò tam acerbum ſuppliciū ob nimiam ſui atrocitatem vſu deſierat, vt ſcribit Paulus I.C.lib.5.ſentent.tit.24.ad leg. Pomp.de parric.his verbis;etſi antea inſuti culleo in mare præcipitabantur,hodie tn̄ viui exuruntur,vel ad beſtias dānātur.hæc Paul. Sic etiā exhorruit pœnam cullei Auguſtus Imp. (vt auctor eſt Suetonius in Octauio cap.33.)ꝙ ne ex lege cogeretur irrogare pęnam cullei, reum parricidij à confeſſione diſtraheret;ita reum compellans:Certè patrem tuum non occidiſti·hæc Suet. Ex his perpende immanitatem & furorem Gentilium in Chriſtianos,quod ſęuiora parricidis cogebāt ſubire ſupplicia:vt pęna cullei in parricidas abolita,in Chriſtianos innocentiſſimos tantū ſui atrocitate vigeret.At Conſtātinus Imp.reſcribens ad Verinum Vicarium Africæ eandem legem in vſum priſtinum,nēpe in parricidas reuocauit.l.1. tit.de parric. Cod.Theod.Non prætermittimus, quod apud Senecam lib.7.declam.1.inuenies & culleum ligneum. ſic dicta nauis exarmata, in quam reus impoſitus,maris diſcrimini committeretur,quo ſupplicio ſæpe damnatos eſſe Chriſtianos inuenimus.

f Nicetæ abb.] Græci etiam de eo hac die in Menologio. Res geſtas ipſius Theoſterictus eius diſcipulus ſcripſit luculenta oratione. recitat eā Metaphraſtes, Lipom.tom.7.& Sur.tom.2. Vixit temporibus Tharaſij epiſcopi Conſtantinopolitani, à quo presbyter ordinatus fuit circa annū Domini 780.

g Richardi epiſc.]Huius acta duobus libris cōplexus eſt Radulphus Ciceſtrēſis, quæ deſcripſit Sur.tom.2.hunc Vrbanus Papa quartus(vt idem teſtatur auctor lib. 2.c.15.)adſcripſit ſanctorum numero. Habemus in noſtra bibliotheca exēplaria plurimarum litterarum Vrbani quarti,vbi et litteræ de canonizatione eiuſdem Richardi ſcriptæ leguntur.eſt ipſarū exordium:In cæleſti,&c. num. 268.Claruit ſub Innocentio quarto Rom. Pont.ad quem confugit vexatus perſecutione regis Anglorum.

h Burgundoforæ.]Eius præclaras res geſtas ſcripſit Ionas abb.licet Bedæ aliqui tribuant,extant apud Bedam tom.3.habetur de eadem mētio in vita S.Columbani cap.12.claruit circa annum Domini 610.

25 C Pridie nonas Aprilis. Luna. 4

xxvi.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

THESSALONICAE ſanctorum martyrum Agathopodis[a] diaconi,& Theoduli lectoris,qui ſub Maximiano Imperatore & Fauſtino pręſide ob Chriſtianæ fidei confeſſionem, alligato ad collum ſaxo in mare demerſi ſunt.Mediolani depoſitio [b] S.Ambroſij epiſcopi & confeſ. cuius ſtudio,inter cętera doctrinę & miraculorum inſignia,tempore Arrianę perfidię tota ferè Italia ad catholicam fidem conuerſa [c] eſt.Hiſpali in Hiſpania ſancti Iſidori [d] epiſcopi, ſanctitate & doctrina conſpicui, qui zelo catholicę fidei, & obſeruantia eccleſiaſticę diſciplinæ

Hiſpanias illuſtrauit. Conſtantinopoli ſancti Platonis [e] monachi, qui pluribus annis aduerſus hæreticos ſanctarum imaginum effractores inuicto animo decertauit. In Palęſtina ſancti Zoſimi [f] anachoretę, qui funus ſanctę Marię Aegyptiacæ curauit.

APRILIS 4.

a AGATHOPODIS, & Theoduli.] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio. Horum acta ex antiquis monumentis eruta edidit Metaphraſtes, habet ea Lipom. tomo 7. & Sur. tom. 2.

b Depoſitio ſancti Ambroſij.] De eadẽ Beda hac die, & pridie Kalend. Aprilis. cæteri oẽs hac itẽ die. De tempore obitus ſancti Ambroſij Paulinus in vita ipſius teſtatur, non interceſſiſſe triẽnij ſpatiũ ab obitu Theodoſij Imper. ad mortẽ S. Ambroſij. rurſus etiã exploratum habetur ex concilio Carthaginen. tertio, can. 48. S. Ambroſium non vixiſſe ultra annũ conſulatus Attici & Cęſarii; nam eodem anno ex eadem ſynodo ſcripta eſt cõſultatio ad Syricium Papam, & ſanctũ Simplicianum S. Ambroſij ſucceſſorem, menſe Septembris. Nec eſt ꝙ quis dicat, errorem eſſe in cõſulibus, videlicet vt canon ille ſit alterius cõcilii ſequẽti anno celebrati, et ſub canonibus ꝑdicti concilij recenſitus: nam ſequenti anno, eo menſe Syricius Papa, ad quem ea ſcripta eſt conſultatio, nõ erat amplius in humanis; ſi quidem eo anno, conſſ. Honorio quartũ, & Eutychiano; octauo Kalend. Martij ex hac vita migrauit. contradicit his etiam Paulini auctoritas, dum ait, ferè triennio, & non poſt triẽnium à morte Theodoſij ſuperuixiſſe Ambroſium. Hæc de tempore eius obitus, quibus ſi aduerſari videas Gregorium Turonenſem, nihil vltra habemus dicere; niſi, quod non plus illi tribuo, quã illi concedat Hilduinus vir eruditus in Areopagiticis ad Ludouicum Piũ Imp. tu interim conſule quæ inferius ſcripta ſunt die vndecima Nouembris in ſancto Martino. De ætate autem collegimus ex ſcriptis eius habita diligenti ratione temporũ, vixiſſe annos ſexaginta quatuor; quod pluribus monſtrauimus in Annal. eccleſ. & in vita eiuſdẽ ſancti Ambroſij, quam cõtexuimus ex antiquis patribus, ipſiusq; ſcriptis, cæterisq; vetuſtatis monumentis, id nobis præcipiente Illuſtriſſimo ac Reuerendiſſimo D. Felice à Montealto tituli S. Hieronymi Cardinale ampliſſimo; qui ad ſummum Catholicæ eccleſiæ Pontificatum euectus, eandem typis excuſam in fronte tomi quinti operũ S. Ambroſij, in quibus reſtituendis & illuſtrãdis fęliciſſimè laborauit, collocari pręcepit.

c Tota ferè Italia ad catholicam fidem conuerſa eſt] Habent Beda, Vſuardus, Ado, & alii, totã Italiã ſtudio ſancti Ambroſij ad fidẽ catholicam eſſe conuerſam: Scias aũt hæc verba nõ aliũde mutuata, quàm à S. Hieronymo, qui dum in chronico anno vndecimo Valentiniani Imper. agit de obitu Auxentij & electione ſancti Ambroſij, hæc ait: Poſt Auxentij ſeram mortem, Mediolani Ambroſio conſtituto, oĩs ad fidem rectã Italia conuertitur: Hæc Hiernoymus. quæ (ſi conſulas hiſtoriæ veritatem) intelliges hyperbolicè dicta eſſe, vt interdum fieri ſolet. Nam Damaſo Papa ſedente, cæteræ partes Italiæ, excepta Gallia Ciſalpina, vbi Auxentius vixerat, & Iuſtina Auguſta Arrianorum patrona hæreſim illã fouebat, catholicam fidem, Nicænumq; ipſum ſymbolum profitentes, pacificè agebãt. Iampridem enim ex eo tẽpore, quo Conſtantius Imperator è vita exceſſerat (vt idem ipſe teſtatur Hieronymus contra Luciferianos) catholici epiſcopi ab exilio reuocati fuerunt, qũ & S. Euſebius epiſcopus Vercellenſis, reſtituta fide catholica, rediẽs, in eius aduentu Italia (vt ait idem Hieronymus) lugubres veſtes mutauit. Tunc ẽt, vt idẽ auctor teſtatur, epiſcopi Occidentales, qui in conciliabulo Ariminẽſi lapſi fuerant, perpetrati erroris ſtatim pęnitentes, vnã cum fide catholica, ẽt ſedes, indulgente Romano Pontifice, receperunt; nec alicubi ſub catholico principe Valẽtiniano in Occidentali eccleſia vexatio contigit, præterquam in Gallia Ciſalpina, vbi Iuſtina Auxentio cęterisq; Arrianis ibi degẽtibus, quibus poterat, ſtudiis fauebat; ſed defuncto Auxentio Ambroſius creatus eps, illi fortiter reſtitit, mulierisque inſaniam paſtorali zelo coercuit, ac deniq; collapſam catholicã fidẽ ibidẽ, vel in finitimis locis reſtituit; ſicq; intelligas Hieronymi verba: vt dicere velit, opera Ambroſij actũ eſſe, vt ſic tota Italia ad catholicam fidẽ conuerſa diceretur, ꝙ pars illa q̃ remãſerat, q̃ ab hæreticis erat occupata, ab eo reſtituta, nulla iã ex parte eſſet hęretica.

d Iſidori epiſc.] De eo Vſuardus & alii hac die: Pluribus de ipſo ſcribit ſanctus Braulius epiſcopus Cæſarauguſtanus, qui & eius ſcripta recenſuit, ex quo cæteri. habes ea apud Sur. tomo. 2. In cod. manu ſcript. operũ S. Iſidori legi eundẽ eſſe natum patre Seueriano præfecto vrbis Carthaginis, habuiſſe fratres Leandrũ epiſc. Hiſpal.

& Fulgentium epiſc. Carthagin. ac ſororem Florentiam virginem, omnes ſanctitate claros. Floruerũt in Hiſpania eiuſdem nominis plures, doctrina & probitate nobiles viri: quos oẽs pręceſſit tempore Iſidorus epiſcopus Cordubẽſis, ob idq; ſenior appellatus, vixit enim temporib. Honorij Imp. nouit eum ſanctus Auguſtinus, atq; Paulus Oroſius illi æqualis, ad quẽ Iſidorus ipſe ſcripſit commentarios in quatuor libros regũ, vt ſcribit Trithem. lib. de ſcrip. eccleſ. poſt illum eſt Iſidorus, iunior dictus, de quo hic agimus, q ſucceſſit S. Leandro; interfuiſſeq; reperitur Hiſpalenſi ſecundo cõcilio, & Toletano quarto; de eo etiã agit S. Ildefonſus in lib. de vir. illuſtr. quẽ & ſediſſe ait annis ferè quadraginta. Hũc patres qui conuenerunt ad concilium Toletanum octauum can. 2. eiuſmodi encomio celebrãt: Noſtri ſeculi doctor egregius, eccleſiæ catholicæ nouiſſimũ decus, præcedentibus ætate poſtremus, doctrinæ comparatione nõ infimus, atq;, quod maius eſt, ſeculorum finitorum doctiſſimus cum reuerentia nominãdus Iſidorus in libro ſentẽtiarum &c. Fuit & tertius Iſidorus Pacẽſis epiſcopus, qui & chronicon barbaricè admodum ſcripſiſſe reperit̃, de quo Vaſæus meminit in chron. Hiſpan. his ipſis verbis: Iſidorus Pacenſis epiſcopus etiam ſcripſit chronicon Hiſpaniæ, cuius ſi eſt chronicon illud, quod eius titulo prænotatũ vidi, portentum potius dixerim, quã chronicõ, adeò prodigioſè ſcribit, & Gothicè potius, quã Latinè. hęc ille. ex quibus certè erraſſe arguitur, qui hunc illum eſſe putauit Iſidorũ, qui collegit epiſtolas Romanorum Pontificum atq; concilia, qui & in eius voluminis exordio commentariolum edidit de ordine celebrãdi cõcilij. Errat & Hingmarus Rhemẽſis epiſcopus, Trithemius, & alij qui illam collectionem tribuũt Iſidoro Hiſpalẽſi. Id quidem in primis refellitur, q Braulius, & Ildefonſus, qui illis vixere tẽporibus, cathalogum texentes ſcriptorum ipſius, nullam prorſus mentionem de eo opere habuerunt. Inſuper omnis de ea re dubitatio tollitur, dum auctor operis, ibidem agens de ordine celebrandi concilij, recitat verba primi canonis vndecimi concilij Toletani, atq; etiam in præfatione meminit Agathonis Papæ. porrò longè ante eius Synodi, ac Papæ Agathonis tẽpora Iſidorus Hiſpalẽſis ex humanis deſierat. In antiquis man. ſcrip. codic. hunc Iſidorum collectorem cõciliorum Mercatorem cognomẽto dictum inuenimus, vt in his, quos in noſtra bibliotheca habemus: at in nuper impreſſis, non Mercator, ſed Peccator inſcriptus reperitur, ſecundum morem nonnullorum antiquorum patrũ, qui humilitatis ergò, ſe ſic inſcribere & ſubſcribere conſueuerunt; irrepſit puto error, vt Mercator, p Peccator, ſit ſcriptus; Cum autem eiuſdem collectionis auctor recẽſendo in ſua præfatione ſynodos uniuerſales Sextam vltimo loco ponat, manifeſtum eſt poſt dictam Sextam ſynodum vixiſſe, nec ad ſeptimę tempora perueniſſe; quam ob cauſam, cùm collectores ſacrorum canonum recenſemus, quintum hunc ordine numeramus: primoq; loco ponimus Dionyſium Exiguum, inde Ferdinãdum diaconum, tertio Martinum Bracarenſem epiſcopum, quarto Creſconium, ac demũ poſt hos oẽs Iſidorũ. hęc de Latinis collectoribus, habita exactè cuiuſq; eorum tpis ratione. Græcorũ aũt collectorum alia eſt cauſa. De Iſidoro de quo hic agitur, uide quę collecta ſunt in theſauro conci.

e Platonis mon.] Græci ẽt de eodẽ agunt hac die in Menolo. Scripſit eius acta Theodorus Studita luculẽta oratione, quam recitat Lipo. to. 7.

f Zoſimi.] Agunt itidem de eo Gręci hac die in Menolog. porrò eius res geſtas ſcriptas eſſe a Sophronio epiſcopo Hieroſolymitano, eſt auctor Nicephorus li. 17. c. 5. De eo etiam Euagr. Scholaſt. hiſt. lib. 2. c. 7. claruit temporibus Iuſtini, & Iuſtiniani Impp. Fuit eadem circa tẽpora alius Zoſimus Cilix, de quo in Prat. ſpiritual. ca. 123. eſt præclarum elogium de Zoſimo Iuſtiniani Imp. authen. de monach. collat. 1. tit. 5.

25 xxiiii. D Nonis Aprilis. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

THESSALONICAE ſanctę Irenes [a] virginis, quæ cum ſacros libros contra Diocletiani edictum occultaſſet, poſt tolerantiã carceris, ſagitta pcuſſa eſt, & igne cremata, iuſſu Dulcetij præſidis, ſub quo & ſorores eius ſimul Agape & Chionia paſſæ antea fuerant.

rant. In Lesbo inſula paſſio quinque[b] ſanctorum Martyrum. Eodem die S. Zenonis[c] martyris, qui detracta pelle, pice illitus, in ignem coniectus eſt. In Africa ſanctorum Martyrum,[d] qui in perſecutione Geiſeri regis Arriani in die Paſchæ in eccleſia cæſi ſunt: quorum lector dum in pulpito Alleluia[e] cantaret, ſagitta in gutture transfixus eſt. Venetiæ in Britannia minori S. Vincentij[f] confeſſoris, cognomento Ferrerij, ordinis Prędicatorum, qui potens opere & ſermone, multa millia infidelium conuertit ad Christum.

A P R I L I S 5.

a IRENES.] De ea hac etiam die, Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri, Græci autem decimo Kalend. Maias, licet eius acta, quæ habet Lipom. tomo ſeptimo, maniſeſte teſtentur ipſam obijſſe martyrium, Kalend. Aprilis, Diocletiano nonùm, & Maximiano octauùm conſſ. qui numeratur annus Domini (ſecundum recentiores chronograph.) 304. De ea inſuper ac ſororibus plura in actis S. Anaſtaſiæ, quæ extant apud Sur. 25. Decemb. tomo ſexto. Nicepho. de eadem libro quarto, cap. 14. Quæ autem hic habentur, quòd ſagitta percuſſa eſt, ac igni inde tradita, in prædictis quidem actis de ſagitta nulla fit mentio, quod tamen Latini omnes profitentur. Vide ſuperius notata tertio non. April. in Agape & Chionia in honorem S. Irenes martyris Iuſtinianus Imp. excitauit nobilem eccleſiam, vt tradit Procop. libro primo de ædific. Iuſtiniani Imp. ante ipſum Marcianus Imper. vt ſcribit Nicet. Chroni. lib. 7. Annal. id ipſum præſtitit.

b Quinq; ſanctorum martyrum.] Græci item hac die in Menologio de ijſdem agunt.

c *Zenonis.*] Agunt etiam de eo Gręci hac die in Menologio, vbi & paſſio eius paucis narrat.

d Sanctorum martyrum.] De his agit Victor Vticenſis epiſcopus de perſecut. Vuandal. lib. 1. prope finem.

e Alleluia cantaret.] Victor ibidem hæc verba: Lector vnus pulpito ſiſtẽs, Alleluiaticum melos canebat, &c. Vſum canendi hanc vocẽ in eccleſia ex Aggæo propheta ꝓuenire, qui primus omnium cantauit Alleluia, cum nouam templi ſtructuram vidit, teſtatur S. Epiphanius libro de prophet. vit. & interit. cap. 20. idque ſecundum Tobiæ prophetiam cap. 23. cum alioqui multi pſalmi Alleluiæ titulo inſcripti ante illorum tẽpora haberentur. Hanc quidem vocem peculiarem eccleſiæ Hieroſolymitanæ Romanam eccleſiam ab ea eſſe mutuatam opera ſancti Hieronymi, temporibus Damaſi, ſcribit ſanctus Gregorius in regiſt. libro ſeptimo, indict. ſecunda, epi. 63. licet S. Auguſt. in pſal. 106. teſtetur antiquã eam eſſe eccleſiæ traditionem. In eccleſia Africana, tantùm tẽpore Quinquageſimæ cantari Alleluia moris eſſe, idem affirmat, additq; de tempore diuerſas fuiſſe eccleſiarum diuerſarum cõſuetudines. ad Ianuar. epiſto. 109. cap. 17. homi. 16. & in pſalm. 110. Quòd autem narrat Sozom. libro ſeptimo, cap. 19. ſemel tantum in anno eã vocem Romæ ſolitam decantari, omnino errare videtur: eiuſmodi vſum non Romanæ eccleſiæ, ſed Vigilantij hæreſiarchæ dogma fuiſſe teſtatur ſanctus Hieronymus in Vigilant. cuius etiam auctoritate exploratum habetur, in ſacris etiã officijs defunctorum Romæ eãdẽ vocem cani cõſueuiſſe: ſic epiſtola 30. ad Oceanum de funere Fabiolæ: Sonabant pſalmi, & aurata tecta templorum reboans in ſublime quatiebat Alleluia. In eccleſia Gallicana eundem vſum viguiſſe affirmare videntur acta S. Radegundis li. 2. Romę itidem cum primis elementis ea etiam voce infantes imbui ſolitos, idem S. Hierony. ſcribit epiſtola 7. & 27. In Palæſtina autem eadem voce ſymbolica excitari ac vocari ſolitos monachos ac monachas ad diuinas preces, idem refert epi. 27. erat & Alleluia carmen muſicum ruſticorũ, cum etenim illi ruſticum opus agerent, Alleluia cantabant, vt idem teſtatur epiſtola 17. De ſignificatione autem vocis huius idem pluribus agit ſcribens ad Marcellam epiſt. 137. cætera autem de eius vſu in eccleſiaſticis officijs, ſi cupis ſcire, eos conſule, qui commentarios conſcripſere de offi. eccleſiaſt.

f Vincentij.] Huius res geſtas quatuor libris digeſtas conſcripſit Petrus Rau. ordinis Prædica. plura de eodem ſanctus Antoninus in tertia pâr. titu. 23. ca. 8. obijt anno Domini 1418. annumeratusque eſt inter ſanctos Calliſto tertio Papa. Vide quæ de eo nuper collecta in theſaur. concio. tomo ſecundo.

xxiii. E Octauo idus Aprilis. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE natalis beati Xyſti [a] Papę & martyris, qui tempore Hadriani Imperatoris, vt ſibi CHRISTVM lucrifaceret, libenter mortem ſuſtinuit temporalem. In Macedonia ſanctorum martyrum Timothei [b] & Diogenis. In Perſide ſanctorum centum viginti [c] Martyrum. Aſcalone paſſio ſanctorum Platonidis, [d] & aliorum duorum martyrum. Carthagine ſancti Marcellini [e] martyris, qui ob catholicę fidei defenſionem ab hęreticis occiſus eſt. Romę ſancti Cęleſtini [f] Papę, qui Neſtorium Conſtantinopolitanum epiſcopum damnauit, Pelagiumq; fugauit: cuius etiam auctoritate ſancta vniuerſalis Synodus Epheſina aduerſus eundem Neſtorium celebrata eſt. In Hyberina ſancti Celſi [g] epiſcopi, qui beatum Malachiam in epiſcopatu pręceſſit. In Dania ſancti Gulielmi [h] abbatis, vita & miraculis clari.

APRILIS 6.

a NATALIS B. Xyſti Papæ.] De eo hac etiã die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Fuit huius nominis primus, de cuius ſucceſſione agit liber de Romanis Pontificibus, qui inſcribitur nomine Damaſi, Irenæus hæreſ. libro tertio, cap. 3. Euſebius in chron. & hiſto. libro quarto, cap. 4. & 5. Optat. libro ſecundo, contra Parmen. Epiphan. hæreſ. 27. Auguſtinus epiſt. 165. Nicepho. in chron. & alij recentiores. De rebus autem ab eo ſumma cum laude geſtis diximus in Annal. eccleſiaſt. per ſingulos annos.

b Timothei & Diogenis.] Vſuardus item de his agit hac die, aſtipulanturq; vet. man. ſcrip.

c Centum viginti martyrum.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, paſſi feruntur in Adiabenorum regione. de his etiam Sozom. libro 2. c. 13. in fine.

d Platonidis & ſoc.] de his etiam Græci in Menologio hac die agunt.

e Marcellini.] Vir fuit fama notiſſimus, hic Tribunus notariorũ ab Honorio Imp. in Africã miſſus eſt ad coercendam rabiem Donatiſtarũ, quorum opera tandem innocens occiſus eſt, vt ſcribit S. Hieronymus contra Pelagianos lib. 3. in fine. procurarũt enim necem eius per Marinũ ducẽ, qui meritas pœnas dedit, vt ſcribit Oroſ. libro 7. ca. 42. & Ado in chron. anno 420. digna habetur viri memoria in reſcripto Honorij Imp. quo cũcta ab eo contra Donatiſtas peracta in perpetuũ confirmauit, extat l. 55. Cod. Theo. de hæret. ad hũc ſunt ſcriptæ plurimæ ſancti Auguſtini epiſtolæ, eo etenim vſus eſt familiariſſimè, ad quem etiam ſcripſit præclaros libros de ciui. Dei. Quòd autẽ ſpectat ad Tribunatus muneris functionem, erãt Tribuni notarij principibus à ſecretis, deligebanturq; ad hoc integerrimę vitæ viri. de his, hæc Caſſiod. var. lib. primo, epiſto. quarta. Honor, qui dabatur egregijs, dũ ad Imperiale ſecretum tales conſtet eligi, in quibus reprehenſionis vitium nequeat inueniri, apud eundem Caſſiod. lib. 6. form. 16. idem Primicerius notariorum appellatus videtur.

f Cœleſtini.] De eo hac die Beda, & Vſuardus, ſed Ado die ſequẽti. de eius ſucceſſione agit liber de Roma. Pontificibus, Proſper Aquit. in chron. Marcellin. comes, Socrat. hiſto. libro 7. c. 11. Euagr. lib. 1. c. 4. Nicepho. epiſc. in chron. Nicepho. Calliſt. li. 14. c. 30. res autem ab eo geſtas digeſſimus per annos ſingulos in Annal. eccleſ.

g Celſi epiſcopi.] Plura de ipſo ſcribit S. Bernard. in vita S. Malachię epiſcopi c. 7. migrauit

ex

ex hac vita, anno Domini 1 1 2 8. cũ nonnulla ſuę ſanctitatis & doctrinę monumenta reliquiſſet.

h Gulielmi abb.] Habentur eius acta fideliter conſcripta ab eius diſcipulo, quæ recitat Sur. tomo 2. obiit diẽ anno Domini 122. ſuæ verò ætatis anno nonageſimooctauo. Claruit eiuſdẽ nominis miræq; ſanctitatis Gulielmus, ſiue Vuilelmus epiſcopus in Dania temporibus Suenonis Danię regis, de quo plura ſcribit Saxo Grammahiſto. Danię libro vndecimo.

7 Septimo idus Aprilis. Luna. F xxii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

IN Africa natalis ſanctorum martyrum Epiphanij [a] epiſcopi, Donati, Rufini, & aliorum tredecim. Sinope in Ponto ſanctorum ducentorum [b] martyrum. In Cilicia S. Calliopij [c] martyris, qui ſub Maximo prępfecto poſt alia tormenta verſo in terram capite [d] cruci affixus, nobili corona martyrij decoratus eſt. Nicomedię S. Ciriaci, [e] & aliorum decem martyrum. Alexandrię S. Peleuſij [f] presbyteri & martyris. Romę S. Hegeſippi, [g] qui vicinus Apoſtolorum temporibus Romam venit ad Anicetum Pontificem, ibiq; manſit vſque ad Eleutherium, & Eccleſiaſticorum actuum à paſſione Domini vſq; ad ſuam ætatem ſermone ſimplici texuit hiſtoriam: vt quorum vitam ſectabatur, dicendi quoque exprimeret characterem. Veronæ S. Saturnini [h] epiſcopi & confeſſoris. In Syria ſancti Aphraatis [i] anachoretę, qui Valentis tempore catholicam fidem virtute miraculorum aduerſus Arrianos defendit.

A P R I L I S 7.

a EPIPHANII & ſoc.] De eo Vſuardus hac die: cuius autẽ hic fuerit ciuitatis epiſcopus, vel quando ſit paſſus, nuſquam potui inuenire.

b Ducentorum martyr.] Gręci etiam de his hac die in Menologio agunt.

c Calliopij.] De quo item Gręci. porrò eius acta deſcripſit Metaphraſtes, quę recitat Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2.

d Verſo in terrã capite cruci affixus.] Nõ tñ corypheus Apoſtolorum Petrus eo modo crucifixus eſt, ſed & complures Chriſtianorum maioris ignominię cauſa, & inter alios illi, quorum *Euſebius* meminit lib. 8. cap. 8. in fi. non enim *vno eodem modo* omnes cruci addicti crucifigebantur ſed diuerſo, vt culpa delinquentis poſcebat, vel ſeueritas iudicis imperabat, de his Seneca his verbis: Video, inquit, iſthic cruces non vnius quidem generis, ſed aliter ab aliis fabricatas: ſunt qui capite in terram verſo ſuſpendant, alii per obſcœna ſtipitem agunt; alii brachia patibulo explicuerunt &c. hęc Seneca in libro de conſolat. ad Marciam. quod autem ait: Alii per obſcœna ſtipitem agunt: quodnam genus crucis eiuſmodi fuerit, idem Seneca declarat lib. 17. epiſ. 102. crucem enim eam acutam appellat, dũ inuehitur in Mecœnatẽ voluptuoſum. Apud antiquos crux, patibulum, & furca erat idem ferè ſupplicium, ſicut enim cruci, ita furcæ affigebantur, vt habes ex Calliſtrato l. capitalibus, §. famoſos, ff. de pęnis, famoſos enim latrones furcę affigendos eſſe, reſpondit Iuriſcõſultus; patibulum crucẽ eſſe; docet Nonius; furcam etiam dictam eſſe patibulum, habet Iſid. libro 5. orig. ſcriptores gentiles etiam, vt Liu. libro 2. Lactan. lib. 2. c. 8. conſentiunt & ſacrę litterę, Geneſ. 40. Deuteron. 21. Ioſue 8. Heſter. 5. 6. 7. Erat & nota q̃dam infamię, ipſam furcam ferre, nec vltimum ſupplicium

plicium cõſummabatur per eam. vt Suet. in Nerone cap. 49. his verbis: A ſenatu iudicatum, & quæri, vt puniat̃ more maiorum. Interrogauit quale eſſet id genus pœnæ: & cum comperiſſet, nudi hominis ceruicem inſeri furcæ, corpus virgis ad necẽ cędi, & (vt legit Eutropius) è ſaxo p̃cipitari, &c. Cũ enim ſerui etiam quid grauius deliquiſſent, furca eorum collo apponebat̃, ſicq́ue verberati per viciniam ducebantur. Plaut. in Menœc. Cęſum virgis ſub furca ſcio. Cic. lib. 1. de diuinat. ſic: Seruus per Circum, cum virgis cęderetur, furcam ferens, ductus eſt. Plutar. etiã in Coriolan. & problem. c. 70. inde dicti furciferi. Valer. Maxim. lib. 1. cap. 7. 4. habes aliqua de his notata per Alciat. lib. 9. parerg. c. 24. Cœli. Rhodig. antiq. li. x. cap. 8. & nuper à Couar. lib. 4. var. reſol. Infame fuiſſe, ac humilib. tantũ perſonis irrogari ſolitum ſupplicium crucis, conſentiunt oẽs ex l. aut damnum, §. ſed enim, ff. de pœnis. Itemq́; ſummum omnium ſupplicium fuiſſe crucem, habes ex Pau. I.C. lib. 5. ſentẽt. tit. 21. cũ ait: Sũmo ſupplicio, id eſt cruce afficiuntur, &c. Hoc eſt, quod exaggerat de Domino noſtro Ieſu Chriſto Paulus Apoſt. ſcribens ad Philippenſ. 2. dicens. Factus pro nobis obediens vſque ad mortem, mortem aũt crucis. Si quando autem accidiſſet, vt eminentioris ſtatus perſona crucis ſupplicio necanda eſſet; id illæ præ cæteris conſecutæ eſſe reperiũtur, vt altiorem crucẽ nanciſcerentur: ſunt de his complura exẽpla, vt ex diuinis ſcripturis Eſther c. 6. & 7. de patibulo Aman. Iuſtinus hiſto. lib. 18. de cruce Cartali, Suetonius in Galba c. 9 de ciuis Romani cruce; itẽq́ue ad crucem Polycratis tyranni delectũ fuiſſe altiſſimum omnium montium, recitat Valer. Max. lib. 6. cap. 9. exter. 5. Errant qui putant crucis ſupplicium ſublatum fuiſſe à Conſtantino Magno. Imp. ſtatim poſt debellatum Maxẽtiũ: quandoquidem nec poſt biennium ſublatũ noſcitur: extat. n. lex eius lata Voluſiano & Aniano conſſ. qua reum maieſtatis patibulo affigendum ſanciuit l. 1. lib. 9. tit. 5. ad legem Iuliam maieſtatis, Cod. Theod. ſed de his fuſius diximus in Annalib. eccleſiaſt. Quod aũt pertinet ad crucifixorũ corpora, nec illud ſilentio prętereundum; quod etſi Iudęi lege pręciperentur eadẽ die corpora in patibulo ſuffixa deponere. Deut. c. 21. Gentiles autem vſq; ad putrefactionem eadem in cruce pendere ſinebant, vnde Theodorus ille Cyreneus hęc ad Lyſimachum regem: Mea quidem nihil intereſt humine, an ſublimè putreſcã. Valer. Max. lib. 6. cap. 3. exter. 3. & libro 6. cap. 9. exter. 5. porrò Chriſtianos conſueuiſſe redimere corpora ſanctorum martyrum ad ſepeliendum ea, acta diuerſorum martyrum ſępe teſtantur.

e Cyriaci ac ſoc.] Agit de his item hac die Beda, conſentiuntq́; vet. man. ſcrip.

f Peleuſij presby.] De eo item Beda, Vſuar. & alij recentiores.

g Hegeſippi.] Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri Latinorũ de eo hac die. Scribit res geſtas ipſius Euſeb. hiſto. libro 4. c. 8. & 21. S. Hieronym. de ſcrip. eccleſ. Nicepho. libro ſecundo, c. 28. & lib. 4. cap. 7. Recitat Euſebius nonnulla fragmenta ſcriptorum eius, quę maximo cum detrimento veritatis hiſtoricæ primorum illorum temporum periere.

h Saturnini epiſc.] De eo tabulę eccleſię Veronenſis, & commentarius, cuius ſupra meminimus R.D. Auguſt. Valerij eiuſdem ciuit. epiſcopi Cardinal.

i Aphraatis.] Gręci item, inter quos Theodoretus pluribus de ipſo agit hiſto. lib. 4. ca. 24. ex quo & Nicepho. hiſto. libro vndecimo, c. 25. quantum autem hic catholicę fidei fuerit adiumento, cum furor Arrianorum magis magiſq; inualeſceret, idem Theodoretus teſtatur pluribus.

xxi. G Sexto idus Aprilis. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

ALEXANDRIAE S. Aedeſij [a] martyris, fratris beati Aphiani; qui cum impium iudicem, quòd Deo dicatas virgines lenonibus traderet, palam argueret, à milibus tentus, ſæuiſſimiſq; affectus ſupplicijs, in mare demerſus eſt pro CHRISTO Domino. In Africa ſanctorum martyrum Ianuarij, [b] Maximæ, & Macarię. Car-

thagine

thagine ſanctæ Conceſſæ [c] martyris. Eodem die commemoratio ſanctorũ Herodionis, [d] Aſyncriti, & Phlegontis, de quibus ſcribit beatus Paulus Apoſtolus in epiſtola ad Romanos. Apud Corinthum beati Dionyſij [e] epiſcopi, qui eruditione & gratia quam habuit in verbo Dei, non ſolum ſuæ ciuitatis & prouinciȩ populos, ſed & aliarum prouinciarum & vrbium epiſcopos epiſtolis erudiuit; Romanosq; Pontifices adeo coluit, vt eorum epiſtolas publicè legere in eccleſia diebus Dominicis conſueuerit. Claruit autem temporibus Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi. Turonis ſancti Perpetui [f] epiſcopi, admirandȩ ſanctitatis viri. Ferentini ſancti Redempti [g] epiſcopi; cuius meminit beatus Gregorius Papa. Apud Comum ſancti Amantij [h] epiſcopi & confeſſoris.

APRILIS 8.

a SANCTI Aedeſij.] De eo item Græci. porrò eius egregium certamen pro Chriſtiana fide exantlatum deſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 15. De Amphiano eius germano ſuperius quarto nonis April.

b Ianuarij & ſoc.] Beda agit de his hac die cui etiam aſſentiuntur man. ſcrip.

c Conceſſæ.] De qua etiam hac die Beda, quẽ & alij ſunt ſecuti.

d Herodionis, & ſoc.] De his hac die Græci in Menologio. Sũt hi, quorũ meminit ſanctus Paulus in epiſt. ad Rom. c. 16. de ſingulis Dorotheus in ſynopſi, vbi ait: Herodionem Patrarum præfectum epiſcopum, Rufum Thebarum, Aſyncritũ Hircaniæ, Phlegontem autem Maratoniæ. At verò Hippolytus libel. de 72. diſt. de Herodione teſtatur, fuiſſe epiſcopum Tarſi.

e Dionyſij epiſcopi Corinth.] Agit de eodem Vſuardus hac die, ſcribit de eo Euſeb. in chron. & hiſto. lib. 4. cap. 22. Hieron. de ſcrip. & epiſto. 84. ad Magnum. De clementis epiſtola ad Corinthios ſcripta teſtatur Euſeb. ſua memoria in plurimis eccleſiis legi ſolitam hiſt. lib. 3. c. 12. id ipſum non de vna tantum, ſed cæteris Encyclicis eiuſdem Clementis affirmat S. Epiphan. in pana. hæreſ. 30. contra Ebionæos. Quod autem ſpectat ad epiſtolas Romanorum Pontificum, Gelaſius in Rom. conc. hæc eſt locutus: Decretales epiſtolas, quas beatiſſimi Papæ diuerſis temporibus ab Vrbe Romana pro diuerſorum patrum conſolatione dederunt, venerabiliter recipiendas. habentur eadem etiam diſtinct. 15. cap. ſancta Romana.

f Perpetui epiſc.] De eo item Beda hac die, Vſuar. Ado, ac recentiores. Plura de eo ſcribit Greg. Turon. hiſt. lib. 2. c. 14. lib. 10. c. 31. & lib. 1. mirac. ſancti Martini, ſextumq; hunc numerat illius ſedis epiſcopum. Extat Sidonij Apollin. ad hunc epiſtola 9. lib. 7. laudat eundem ſcribens ad Lucentium epiſt. 18. li. 4. vbi meminit de baſilica ab eo conſtructa, de qua etiam Greg. Turon. lib. 10. in fine. Interfuit S. Perpetuus primo conci. Turon. celebrato ſub conſulatu Seuerini, anno Domini 487. ſeditque, vt idem Greg. ſcribit an. 30. agit de eodem Sigeb. in chron. an. 473.

g Redempti epiſc.] De eo S. Gregorius lib. 3. dialog. c. 38. Claruit temporib. Iuſtiniani, atq; Iuſtini iunionis Impp. Præuidit cladem Longobardorum, quæ mox ſecuta eſt, anno à Chriſto Domino 568. indic. 1. vt in hiſt. miſcel. lib. 16. in fine, Paul. diac. & alij.

h Amantij epiſc.] Præceſſit hic S. Abundium eius ciuitatis epiſcopum, ſucceſſit autem S. Felici, qui vixit temporibus ſancti Ambroſij, cuius ad eum extat epiſtola. Meminit de Amantio epiſcopo Mombrit. in vita S. Abundij.

9 Quinto idus Aprilis. Luna. Axx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10

ANTIOCHIAE ſancti Prochori,[a] qui fuit vnus de ſeptem primis diaconis, & fide ac miraculis clarus martyrio coronatus eſt. Romæ natalis ſanctorum martyrum Demetrij,[b] Conceſſi, Hilarij, & ſociorum. Sirmij paſſio ſanctarum ſeptem Virginũ[c] & martyrum, quæ dato ſimul pretio ſanguinis, vitam mercatæ ſunt æternã. Cæſareæ in Cappadocia S. Eupſychij[d] martyris, qui ob euerſum Fortunæ fanum ſub Iuliano apoſtata martyrium conſummauit. In Africa ſanctorum martyrum Maſſylitanorum,[e] in quorum die natali S. Auguſtinus tractatũ habuit. Amidiæ in Meſopotamia S. Acatij[f] epiſcopi, qui pro redimendis captiuis, etiam eccleſię vaſa conflauit ac vendidit. Rhotomagi S. Hugonis[g] epiſcopi & confeſſoris. In ciuitate Dienſi S. Marcelli[h] epiſcopi miraculis clari. In Iudæa S. Marię Cleophę,[i] ſororis ſanctiſſimę Dei genitricis MARIÆ. Romæ Tranſlatio[k] corporis S. Monicæ matris beati Auguſtini epiſcopi, quod ex Oſtiis Tyberinis Martino quinto ſummo Pontifice[l] in Vrbem delatum, in eccleſia eiuſdem beati Auguſtini honorificè reconditum fuit.

APRILIS 9.

a SANCTI Prochori.] De quo Act. Apoſt. cap. 6. Agit de eodem, hac die, Beda, Vſuardus, Ado & alij. Metaphraſtes eiuſdẽ meminit in ſerm. in Natali Apoſt. die 29. Iunij. Dorotheus in ſynopſi, qui eum primum Nicomediæ epiſcopum fuiſſe teſtatur, id etiam Petrus in catal. libro 4. cap. 39. legi idipſum apud Hippolyt. mart. in libello de 72. deſcrip. qui habetur Græcè ſcriptus in biblioth. Card. Syrleti.

b Demetrij & ſoc.] Reſtituti ſunt ijdem ex prædicto vet. man. ſcrip. ſancti Cyriaci.

c Septem virgin.] De quibus hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, conſentiuntq; vet. manu ſcrip.

d Eupſychij.] Græci etiam de eo hac die in Menologio. De delubro Fortunæ euerſo, cuius hic habetur mentio, ſcribit Gregorius Nazianze. orat. in funere patris, & orat. prima in Iulianũ, quem irridens ob dirutum templum illud, elegãter Fortunam infortunatam appellat. Scribit de Eupſychio Sozome. hiſto. lib. quinto, cap. 10. narratq; eius martyrium. Itemque Nicephor. libro decimo, cap. 10. Quòd autem hunc dicunt ea de cauſa martyrium paſſum eſſe, quod Fortunæ tẽplum celeberrimum Cæſareę Cappadociæ euertẽdum curauit temporibus Iuliani Apoſtatæ; ſanè aliquis exiſtimare poſſet, hunc eam ob cauſam martyris nomine non fuiſſe decorandum, propterea quod repugnare videatur canon 60. concilij Eliberini, quo cautum reperitur, vt ſi idcirco occidatur à Gentilibus, quòd idolũ fregerit, non habeatur inter martyres. quod tamen ita intelligendum eſt, cum quis ſpõte, citra Chriſtianam manſuetudinem, ex nullo legis præſcripto, ſed furore quodam percitus inſilierit in idolum. At verò Eupſychium conſtat id perpetraſſe auctoritate legum Conſtantini Magni, atq; Conſtantij Impp. Chriſtianorũ, quibus Iuliani Apoſtatæ tyrannis aduerſabatur: illorum enim iteratis ſanctionibus templa clauſa, idola proſtrata, illorumq; ſacra prorſus fuerant antiquata: quæ omnia Iuliani impietas reſtituere conabatur. Eſt & de his etiam ſancti Auguſtini doctrina in epiſtola 50. ad Bonifacium comitem, qua ſignificat à martyris titulo illum non eſſe explodendũ, qui ex reſcripto Imp. Chriſtiani idola frangens, occiſus ſit. Quod ſi iuſtè quis id facit cum princeps iubet, meretur laudem: multo magis licebit, cum Deus iubet, & priuato quodam diuini ſpiritus inſtinctu quis ad id faciẽdum impellitur, vt multos feciſſe conſtat. Alia multa eſſent in eandem ſententiam dicenda, quæ prætermimus. Meminit Gregorius Nazianzenus de eccleſia ſancti Eupſychij martyris, in eamq; epiſcoporum ſynodum factam ſcribit epiſtola vigeſimaſexta, quæ eſt 35. apud Baſilium. fuit inſuper alius eiuſdem nominis Eupſychius martyr in eadem prouincia Cappadociæ, quem paſſum Græci tradunt temporibus Hadriani Imp. de quo ijdem agunt in Menologio ſeptimo idus Septembris. Itemque alius Eupſychius epiſcopus Tianenſis in Cappadocia, qui

qui interfuit concilio Nicæno, quem & ſanctus Athanaſius in oratione prima contra Arianos adnumerat inter præcipuos catholicæ fidei defenſores.

e Martyrum Maſſylitanorum.] Extat de his martyribus tractatus ſancti Auguſtini 42. de diuerſ. cuius etiam Poſſidius meminit in indiculo.

f Acatij epiſc.] Greci itidem. At verò eius res geſtæ ſcriptæ ſunt à Socrate lib. 7. cap. 21. ex eo Caſſiod. trip. lib. vndecimo, cap. 16. & Niceph. li. 14. c. 22. claruit temporibus Theodoſij iunioris, hoſtibus etiam ob egregiam virtutum præſtantiam venerandus.

g Hugonis epiſcopi.] De quo etiam Molanus in additione ad Vſuardum, his verbis. In Gallijs ciuitate Rhotomagenſi beati Hugonis præfatæ vrbis Archiepiſcopi & cōfeſſoris, cuius corpus magna reuerentia aſſeruatur, & fulget in præpoſitura S. Vedaſti, Haſpris dicta, in Diœceſi Cameracenſi. hęc Molanus in tabulis epiſcoporū Rhotomag. quas deſcripſit Demochares, ponitur vigeſimusquintus eius ſedis epiſcopus, claruit circa annum Domini ſeptingenteſimum vigeſimū.

h Marcelli epiſcopi.] Scribit de eo Greg. Turon. li. de glo. confeſſ. c. 70.

i Mariæ Cleophæ.] de qua Ioannes Euangeliſta c. 19. & in eum locum interpretes.

K Tranſlatio S. Monicæ.] Facta eſt ſub Martino Papa quinto, extatque diploma in regiſtro an. 13. ſui Pontificatus. legimus & ſermonem eiuſdē Pontificis ad Fratres Auguſtinianos quo etiam hiſtoria texitur de eadem tum facta tranſlatione, inſuper & de miraculis, quæ tunc etiam contigerunt. eſt eius exordiū. Gaudeo mihi quoque fratres religioſiſſimi, &c. facta eſt hæc tranſlatio an. Domini 1430.

l Pontifice.] Duplex huius nominis penes antiquos interpretatio reperitur, altera Sceuolæ, Varronis altera. refert vtramque idem Varro de ling. Lat. lib. 4. his verbis: Pontifices, vt Q. Scæuola Pont. Max. dicebat, à poſſe, & facere. Pontifices, ego a ponte arbitror; nam ab his Sublicius factus eſt primum. hæc Varro. Cum plures autem inhęreant Varronis ſententiæ: ego autem Sceuolę magis aſſentior. Nam antequam Sublicius pons intexeretur ab Anco Martio, vt Liuius & alii tradūt, iam à Numa Pompilio Pontifices quatuor, ac Pōtifex Maximus creati fuerant; atque adeò prius eſt nomē Pontificis, quam pons Sublicius. Quod autem ad Sceuolæ interpretationem pertinet: ea quidem verba. Poſſe facere duobus modis poſſunt accipi; primo namq;, vt idem ſit facere quod ſacrificare. eo enim ſenſu hæc vox ab antiquis vſurpata ſæpius reperitur. vt Varro li. 5. de ling. Latin. cum ait: Agnam Ioui facit. & illud Plauti Aul. 18. Faciam tibi fideliam. Cicer. pro Murena: Nolite à ſacris patriæ Iunonis ſoſpitæ, cui omnes cōſules facere neceſſe eſt, domeſticum & ſuum conſulem potiſſimū auellere. Cenſori. in die nat. c. 1. Quid cauſæ ſit, vt merum fundendum Genio, non hoſtia faciendum putauerit. & Virg. buc. egl. 3. Cum faciam vitula, pro frugibus ipſa venito. At non tantùm penes Ethnicos ac profanos auctores frequens eſt, eam vocem tali ſignificatione poſitam reperiri, ſed etiam in diuinis ſcripturis: vt Regum 3. c. 18. Ego Faciam bouem alterum & imponam ſuper ligna &c. & paulo inferius ſic: Eligite vobis bouem vnum & facite primi; rurſumq; in nouo teſtamento Luc. 22. hoc facite in meā cōmorationem: eadem Pau. 1. ad Corinth. c. 11. ſacrificium ſanctiſſimæ Euchariſtiæ per eadē verba eſſe mandatum, communis conſenſio patrū confirmat. Rurſus autem eadem Sceuolę verba: A poſſe facere, ius quoddam & facultatem quādam ampliſſimam faciendi ſignificant. qualis autem quantave eſſet in Pontificibus auctoritas etiam ſupra conſules, pluribus explicat Cic. li. 2. de nat. Deorum, & libro 2. de leg. eodem quoq; ſenſu Pontificium dictū eſt ius ac facultas quędam aliquid agendi: hanc etenim propriam eſſe eius vocis ſignificationem, cōpluribus antiquarū ſcriptionum monumentis, facilè demonſtratur vt l. j. de bonis maternis, Cod. Theod. vbi hęc leguntur verba: Sint in parētum poteſtate ac dominio, vt fruendi pontificium habeant, alienandi eis licētia denegetur: ſic & in l. j. C. quæ res ex port. non deb. ſecundum antiquam lectionem legit Cęlius Rhodig. li. 6. c. 6. Ad Barbaricum trāſferendi vini, olei, & liquaminis nullum quiſquā habeat pontificiū. Arnob. in pſal. 68. hi, inquit, accipiunt pontificium iudicandi & corripiēdi. Gelaſius Papa ad epiſcopos Dardaniæ: ſatis, inquit, conſtat, Acatium nullum habuiſſe pontificium ſententiam ſedis Apoſtolicæ ſine eius notione ſoluendi. Complura alia loca, cum ex epiſtolis Symmachi, tum etiam ex alijs diuerſiſq; Impp. reſcriptis colligit Iuretus in not. ad epiſt. Symmach. 27. lib. 7. eadem etiam ſignificatione Dei eccleſia in precibus illis recitari ſolitis in ſolemnitate Cathedræ ſancti Petri vtitur illis verbis: Deus qui beato Petro Apoſtolo tuo collatis clauibus regni cęleſtis animas ligandi atq; ſoluendi pontificiū tradidiſti, &c. congruit his omnibus ergo, vt Pōtifex à poſſe facere, & Pontificium ab agendi facultate ius ipſum ſit appellatum. Trāſijt cum proprietate ſui ſenſus vtrumque nomē in vſum Chriſtianæ religionis, vt epiſcopi ſint dicti Pōtifices, iusq; ipſum diuinis cōceſſum, Pontificium appelletur. Fuit olim vetus

ille vſus in eccleſia, vt epiſcopi omnes non tantū Pontifices, ſed & ſummi Pontifices dicerentur: eo quòd epiſcopatus ſummum ſacerdotium appellaretur, vnde Ambroſ. ad Felicem epiſc. Comenſ. li. 8. epiſt. 60. edit. Rom. Suſcepiſti (inquit) gubernacula ſummi ſacerdotij, &c. vnde & epiſcopi, appellati inueniūtur (vt diximus) ſummi Pontifices. Suppetūt de his quamplurima exempla, quorum pauca referimus. Habes in epiſtola Zoſimi Papę ad Heſichium epiſcopum Salonitanum de clerico qui gradatim per ſingulos ordines eccleſiaſticos meruerit, hæc verba. Iure inde ſummi Pontificis locum ſperare debebit. Gelaſius in epiſtola ad epiſcopos Lucaniæ. c. 8. Nec ſibi, inquit, meminerit vlla rōne cōcedi, ſine ſummo Pōtifice ſubdiaconū vel acolytū ius habere faciendi, &c. per ſummū Pontificem epm quemlibet intelligens, Sidonius Apollinaris itē lib. 5. epiſt. 14. lib. 6. epi. 10. lib. 9. epi. 15. & Gaudētius Brixia. ſerm. de ſui ordinatione. habent hæc etiā ſynodica teſtimonia, vt in concil j. Aurel. c. 3. his verbis: Cùm auctore Deo in Aurelianenſi vrbe fuiſſet conciliū ſummorum Antiſtitū congregatū, &c. concil. Agathen. c. 6. ſic, Pontifices verò, quibus in ſummo ſacerdotio conſtitutis &c. & can. 35. Si Metropolitanus eps ad cōprouinciales epos epiſtolas direxerit, in quibus eos, aut ad ordinationem ſummi Pontificis, aut ad ſynodū inuitet &c. in præfatione concilij Toletani ſexti, ſic: Conuenientibus nobis Hiſpaniarum, Galliciæq; Pōtificibus ſummis &c. In hoc ſenſu ſunt & illa verba Hierony. ad Aſellam epi. 99. Oīum penè iudicio dignus ſummo ſacerdotio decernebar, &c. quæ quidē verba, qui antiquum illū loquēdi vſum minus callent, ad Pontificatū Romanæ eccleſiæ referunt. Cur aūt epiſcopi dicantur ſummi ſacerdotes, hæc habes ex Auguſtino in q. 10. ex vtroq; mixt. Quid, inquit, eſt epiſcopus, niſi primus presbyter, hoc eſt ſummus ſacerdos? deniq; non aliter quàm compresbyteros hic vocat, & conſacerdotes ſuos. Hæc Aug. Poſterior autem laudabilior, & magis propria obtinuit loquendi conſuetudo, vt ſummus, vel maximus is Pontifex diceretur, qui cæteris præeſt epiſcopis, & vniuerſalis eccleſiæ moderatur habenas. hic eſt CHRISTI præcipuus Vicarius, & ſucceſſor Petri, Romanus epiſcopus, vt qui non tantùm Vrbi, ſed & Orbi præeſt, de cuius ſede hæc S. Proſper libro de ingrat.

Sedes Roma Petri: quæ paſtoralis honoris
Facta caput mundo: quicquid nō poſſidet armis
Relligione tenet, &c.

xix. B Quarto idus Aprilis. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

EZECHIELIS [a] Prophetæ, qui a iudice populi Iſrael, quòd eum de cultu idolorum argueret, apud Babyloniam interfectus, in ſepulchro Sem & Arphaxad Abrahæ progenitorum ſepultus eſt: ad quod orationis cauſa multi confluere conſueuerunt. Romæ natalis plurimorum [b] ſanctorum Martyrum, quos ſanctus Alexander Papa cum detineretur in carcere, baptizauit. Hos autem omnes Aurelianus præfectus naui vetuſtæ impoſitos, in altum mare deduci, & illic ligatis ad colla lapidibus mergi præcepit. Alexandriæ ſanctorum martyrū Apollonij [c] presbyteri, & aliorum quinque, qui in perſecutione Maximini in mare demerſi ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Terentij, [d] Africani, Pompeij, & ſociorum, qui ſub Decio Imperatore & Fortuniano præfecto virgis cæſi, equuleis torti, aliiſq; ſuppliciis cruciati, demum capitis obtruncatione martyrium compleuerunt. Eodem die ſancti Macarij [e] epiſcopi Antiocheni, virtutibus & miraculis clari.

EZECHIE-

a EZECHIELIS prophetæ.] Agunt Beda, ac cæteri Latinorũ de eodẽ hac die; Græci autẽ 12. Kal. Aug. in Menol. Vltra ea quæ in diuinis ſcripturis de eo teſtata habent, ſcribunt Ioſeph Antiq. lib. 4. c. 8. Epiphan. de prophet. vit. & interit. c. 9. Iſidor. de vit. & obit. ſanct. c. 39. Dorotheus ĩ ſynopſi c. 16. de tẽpore autem eius prophetiæ agit S. Hieron. in Ezech. c. 1. & c. 14. De frequenti cœtu populi concurrẽtis ad ſepulchrũ eius, hæc ſanctus Epiphanius vbi ſupra: Multi ad monumẽtũ eius cõ ueniunt ad precationem, & obſequiũ; ſanè quando tanta cũ frequentia vna ad monumentũ eius conueniunt, formidant Chaldæi ac metuunt, ne illum auferant; quapropter egredientes comitãtur & deducunt. hæc Epiphan.

b Plurimorum ſanc. Marty.] De his itẽ Beda, Vſuar. Ado, & alij; omneſq; ex actis S. Alexandri Papæ, q̃ extãt ex antiquis monumẽtis apud Sur. tom. 3. die 3. Maij. habemus eadem man. ſcript.

c Apollonij & ſoc.] Vſuardus de his itẽ hac die, Petrus in catal. lib. 4. c. 44. habentur horum res geſtæ in Vitas patr. par. 1. c. 19.

d Terentij & ſoc.] Græci ẽt de his agunt hac die in Menol. quorũ acta recitat Metaphraſtes, ex quo Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 2. Scribit Theodor. lector in collectaneis lib. 1. horũ sãctorũ martyrũ reliquias trãſlatas eſſe Cõſtãtinopolim x. Kal. Octob. Theodoſio minore imperãte.

e Macharij epiſcopi.] Extant eius acta relata à Sur. in tom. 2. Migrauit è vita anno Domini Duodecimo ſupra milleſimum.

11 Tertio idus Aprilis. Luna. C xviii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

ROMAE ſancti Leonis [a] Papæ & confeſſoris, qui virtutũ excellẽs meritis dictus eſt Magnus. Eius tẽporibus celebrata fuit ſancta Synodus Chalcedonẽſis, in qua ipſe per legatos Eutychẽ damnauit; cuius etiam Synodi decreta auctoritate ſua confirmauit: cumq; multa ſanxiſſet, & luculenter ſcripſiſſet, de ſancta Dei eccleſia & vniuerſo grege Dominico paſtor bonus optimè meritus, in pace quieuit. Pergami in Aſia S. Antipæ [b] teſtis fidelis, cuius meminit S. Ioannes in Apocalypſi. Is ſub Domitiano Imperatore in bouem æneum [c] candentem coniectus, martyrium conſummauit. Salonæ in Dalmatia ſanctorum martyrum Domnionis [d] epiſcopi, cum militibus octo. In Cracouia natalis S. Staniſlai [e] epiſcopi, & martyris, qui à Boleſlao impio regę necatus eſt. Cortinæ in Creta S. Philippi [f] epiſcopi, vita & doctrina clariſſimi; qui temporibus Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi eccleſiam ſibi creditam regens, à furore gentilium, & hæreticorum inſidijs eandem tutatus eſt. Nicomedię S. Euſtorgij [g] presbyteri. Spoleti ſancti Iſaac [h] monachi & confeſſoris, cuius virtutes S. Gregorius Papa commemorat. Apud Gazam Palæſtinę S. Barſanuphij [i] anachoretæ, ſub Iuſtiniano Imperatore.

A P R I L I S 11.

a SANCTI Leonis Papæ.] De eodem hac die, Beda, & alij nõnulli. Habeĩ eius vita in principio operum eius, ſed lõgè breuior, q̃ tot tantaq; præclara geſta ſpatio vnius & viginti annorũ patrata expoſcere videanĩ, quæ ſingula, vt cõtigerunt per annos ſingu-

ſingulos digeſſimus in Annal.eccleſ.

b Antipæ.] Teſtem fidelem hunc appellat S. Ioannes in Apocalyp. cap.2. Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Acta autem eius edidit Metaphraſtes, quæ & refert Lipom. tom.7. & Sur.tom.ſecundo.

c In bouem æneum candentem.] Decantata ore omniũ antiquorũ eſt hiſtoria de huius cruciamẽti inuentione & vſu, de Perillo auctore, q. primus illud experiri coactus eſt à Phalaride tyranno Agrigentino; vnde illud.de art.am.
Et Phalaris tauro violenti membra Perilli
Torruit: infœlix imbuit auctor opus.

Gentiles autem ea furoris rabie inſiluerũt in Chriſtianos, vt vetera quęq; ac antiquata genera tormẽtorum in illorum interitum excitarẽt. Non tm̃ enim aduerſus Antipam teſtem fidelẽ, de quo agimus; ſed aduerſus Euſtachiũ Romanum nobiliſſimum ciuem ac ſocios id generis exercuit cruenta ſęuitia impiorum tormẽta. ſed quid noſtri? in bouẽ candentem (inquiũt acta ipſorũ) oẽs ſimul alacri animo inſiliciuut. plus etenim præſtitiſſe noſtri noſcuntur, quam de ſuis potuit animo fingere, non autem polliceri, ipſa Gentilitas. Nam Cic.lib.2. Tuſcul. quæſt. cũ hæc ait de ſapiente. Talis in Phalaridis tauro, ſi erit, dicet; q̃ ſuaue hoc eſt, q̃ hoc non curo: mox ſubdit: Ego tantũ non tribuo ſapienti contra dolorẽ, ſi foris in perferendo, officij ſatis eſt: vt lętetũ, non poſtulo. hæc ille. porrò Antipas noſter gratias immẽſas Deo agens, Euſtachius cũ ſuis exultans candentem ingreſſus eſt taurum, & Pelagia virgo Tarſenſis illic cecinit hymnum Deo.

d Domnionis epiſcopi & ſoc.] De his etiam Vſuardus hac die; conſentiuntq; vet.man.ſcrip. ſociorum nomina hęc ſunt: Paulinianus, Telius, Aſterius, Anaſtaſius, Maurus, Septimius, Antiochianus, & Caianus. quorũ corpora Ioãnes Papa quartus Dalmata tranſlata è Dalmatia, prope baptiſterium Conſtantini recõdidit in oratorio à ſe decentiſſimè exornato. aſſeruatur illic etiã corpus S. Venantij. Hæc eiuſdem eccleſię Lateranenſis vetera monumenta teſtantur.

e Staniſlai epiſc.] Hic eſt dies natalis eius, qui corona martyrij redimitus cęlum conſcẽdit. eſt & celebris ea dies, qua ſacrũ eius corpus inuentum eſt, octauo idus Maij. item qñ tranſlatũ fuit quint. Kalend. Octob. ſolemniori celebratur officio. Scripſit ſanctiſſimi viri res præclariſſimè geſtas Ioannes Longinus canonicus Cracouienſis, quæ Sur. retulit in tom.2. addiditq; fragmenta quædã deſumpta ab Albert. Crant. plura de eodẽ in vet.chron.Polon. & quæ nuper egregiè conſcripſit Mart. Chrom. lib.4. Paſſus eſt anno ſeptimo Gregorij ſeptimi Romani Põtif. à quo rex impius eius interfector regno, ſolemni ritu priuatus eſt, regnumque ipſum ſacris eſt interdictum. Accepimus alia nonnulla de eodem ſancto ex veteribus monumentis eccleſiæ Polonorum nobis in Vrbe commodata à R. D. Staniſlao Reſchio S.R.E. Protonotario optimi illius ac doctiſſimi Staniſlai Cardinalis alumno, quem ob morum egregiam integritatem & inſignem eruditionem plurimi facio.

f Philippi epiſc.] De eo item Beda, Vſuard. Ado, & alij hac die. Agit de eodẽ Euſebius hiſt. lib.4.c.24. Hieronymus de ſcript.eccleſiaſt. & alij, qui ex eiſdem acceperunt.

g Euſtorgij presb.] Vſuardus item de eo hac die, & alij recentiores.

h Iſaac monach.] De quo ſcribit S. Gregorius lib.3.dialog. cap.14. Viget adhuc Spoleti vbi claruit ſanctitate, eius illuſtris memoria.

i Barſanuphij.] Agit de eo Euag. hiſt.lib.4.c.32. & Niceph.hiſt.lib.17.ca.22. floruit tempore Iuſtiniani Imper.

xvii. D Pridie idus April. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13

VERONAE paſſio S. Zenonis [a] epiſcopi, qui inter procellas perſecutionis eam eccleſiã mira conſtãtia gubernauit, & Gallieni tempore martyrio coronatus eſt. In Cappadocia S. Sabæ [b] Gothi, qui ſub Valente Imperatore, cum Athalaricus Gothorũ rex Chriſtianos inſequeretur, poſt dira tormenta in flumen proiectus eſt: quo

quo etiam tempore (vt ſanctus Auguſtinus ſcribit) quamplurimi ex Gothis orthodoxis martyrij corona ſunt inſigniti. Bracari in Luſitania ſancti Victoris [c] martyris, qui adhuc cathecumenus, cum idolum adorare noluiſſet, & CHRISTVM IESVM magna conſtantia confeſſus fuiſſet, poſt multa tormenta capite abſciſſo meruit proprio ſanguine baptizari. Firmi in Piceno S. Viſſiæ [d] virginis & martyris. Romæ via Aureliã natalis S. Iulij [e] Papæ, qui aduerſus Arrianos pro fide catholica plurimum laborauit, ac multis præclare geſtis, ſanctitate celebris quieuit in pace. Apud Vapigum oppidum ſancti Conſtantini [f] epiſcopi & confeſſoris. Papiæ S. Damiani [g] epiſcopi.

APRILIS 12.

a SANCTI Zenonis epiſc.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, & alij recentiores. S. Gregorius Papa, dũ agit de inſigni illo miraculo inũdãtis Atheſis in eius eccleſia edito, martyrẽ atq; Pontificẽ eundem appellat, lib. 3. dialo. c. 19. Audiui aliqñ nõnullos dubitare, an fuerint duo Zenones, vel vnus tm̃. hanc controuerſiam, mea ſententia dirimit epiſtola S. Ambroſij epiſc. Mediola. ad Syagrium epiſcopũ Veronenſem, eſt 46. lib. 6. edit. Rom. in qua mentio de alio Zenone, cuius iudicio probata fuit, ac Deo dicata Indicia virgo, de qua illic agitur; eiuſdẽq; Zenonis ſuſpicari quis fortaſſe poſſet eſſe ſermones illos, qui nomine Zenonis martyris editi ſunt; quod quidẽ ex eo quoq; probabilius efficitur, ꝙ ille auctor libro 3. ſerm. 5. de Natiuitate Chriſti egregiè ſugillat hæreſim Arrij, cum agit de hæreticis illis, qui dicerẽt Dei filiũ eſſe Deum, ſed nõ Patri coæternum, & tp̃s fuiſſe, qñ non fuit. Erant hæc enim *Arrij præcipua* dogmata, quæ illis *Zenonis iunioris temporibus*, Auxentius Mediolani cũ eſſet, ſtuduit roborare. Eiuſmodi portentoſas voces atq; ſn̄ias nunquam antea auditas, quã poſt Arrij emergentẽ hęreſim, nemo eſt qui neſciat, qui illorum temporũ res geſtas calleat. Nã etſi Cherinthus, Artemon, Ebion, Carpocras, ac Paulus Samoſatenus Chriſtum tm̃ hominem, nec Deum Patri æqualem impiè dixerunt: nullus tamen, qualem Arrius doctrinam docuit, vt pluribus differit Athana. in decret. contra Arrian. & aliis locis. Sed vt ad Zenonem de quo agitur reuertamur; ipſum tm̃ inter ſanctos epiſcopos recenſet eccleſia Veronenſis: quæ & Iuniorem Zenonẽ agnoſcit, ac inter cæteros eius eccleſiæ epiſcopos numerat; obijſſeq; tẽporibus S. Ambroſij, qui ſanctæ memoriæ Zenonem Syagrij epiſcopi prædeceſſorem appellat, optimè nouit.

b Sabæ Gothi.] Agunt de eodem Gręci decimoquarto Kal. Maij in Monologio. Extat eius acta, quæ Metaphraſtes ex antiquioribus exẽplaribus deſcripſit, refert eadẽm Lipom. tom. 7. & Suri. tomo ſecundo. hac die meminit de ea perſecutione S. Aug. de ciuit. Dei libro decimooctauo, c. 52. cuius locus hic cõſultò citat: ne videat hic ex numero illorum eſſe, quos in Arrianã hæreſim lapſos tradunt hiſtorici. Paſſus eſt Saba, vt eius acta teſtantur, Modeſto & Arintheo conſſ. qui eſt annus Domini ſecundũ recẽtiores chronogr. trecenteſimus ſeptuageſimusſecundus.

c Victoris.] De eodem hac die agitur in breuiario Toletano ſancti Iſidori. recenſet hunc Vaſæus in chron. Hiſpan. anno Domini 306. inter eos, qui paſſi ſunt ſub Diocletiano Impe. eadem in Flor. ſanc. Hiſp.

d Viſſiæ.] De qua etiam tabulę Firmanę, quas Romam allatas vidimus.

e Iulij. Papæ. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, in quibus omnibus corrigenda ſunt, quæ de exilijs ipſius habent: Nam tãtum abeſt, vt Iulius ſedis ſuæ tẽpore exilia paſſus ſit, vt ipſa in trãquilliſſima pace agẽs, exturbatos ab Arrianis, Cõſtãtij tempore epiſcopos Romæ benignè acceperit, optimeq; de illis meritus ſit, vt inter alios ſanctum Athanaſium epiſcopũ Alexandrinum, & Paulum epiſcopum Conſtantinopolitanum. Licet autem Oriẽs vniuerſis Arrianorum procellis eo tempore agitaretur, Occidẽtalis tñ eccleſia ſumma fruebatur tranquillitate: nam Cõſtans orthodoxus Imperator tũc regnabat in Occidente, cuius ope, agente eodẽ ſancto Iulio Papa, coacta eſt aduerſus Arrianos ſynod⁹ Sardicenſis, ex qua extorres & exules catholici epiſcopi poſtliminio ad ꝓpria redierunt. At hęc quidem, cũ ex Græcis hiſtoricis atq; Latinis, tũ ẽt ex Athanaſio in apologia ſecunda, & in epiſtola ad ſolitarios probata quiſque cognoſcet.

f Conſtantini epiſcopi.] De eo etiam Vſuardus hac die. Hic interfuit cõcilio Arauſicano habito ſub Cyro conſule anno Domini 441. eſt mẽ

tio item de Conſtãtino epiſcopo in ſynodo Gallicana celebrata tempore Leonis Papæ, vt conſtat ex eius ſynodica ad eundem ſanctum Leonem tunc ſcripta.

g Damiani epiſc. Tabulæ eccleſiæ Papienſis de eodẽ agunt hac die. Laudat hũc mirificè Paulus Diacon. de geſt. Lõgobard. lib. 5. c. 15. atq; huius dicit eſſe epiſtolam ſcriptam nomine Manſueti epiſcopi Mediolanenſis li. 6. c. 3. ſed miror quidem nam non Damianus, ſed Magnus epiſcopus Ticinenſis interfuit vnà cum Manſueto illi Romanæ ſynodo ſub Agathone Rom. Pont. ut apparet ex ſubſcriptione ſynodicę tunc ſcriptę, quæ recitatur in actione quarta Sextæ Synodi.

xvi. E Idibus Aprilis. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

PERGAMI in Aſia natalis ſanctorum martyrum Carpi [a] epiſcopi Thyatirenſis, Papyli diaconi, & Agathonicæ, ſororis eius optimæ fęminæ, Agathodori quoque eorum famuli, aliorumq; multorum, qui poſt varios cruciatus, pro beatis confeſſionibus martyrio coronati ſunt in perſecutione Marci Antonini Veri, & Lucij Aurelij Commodi. In qua etiam perſecutione Romę paſſus eſt vir mirabilis Iuſtinus [b] philoſophus, qui cum ſecundum librum pro religionis noſtrę defenſione præfatis Imperatoribus porrexiſſet, eamq; ibidem diſputando ſtrenuè propugnaſſet, Creſcentis Cynici, cuius vitam & mores nefarios redarguerat, inſidijs accuſatus quòd Chriſtianus eſſet, remunerationem linguæ fidelis, martyrij munus accepit. Hiſpali in Hiſpania S. Hermenigildi [c] filij Leouigildi regis Vuiſigothorum Arriani, qui ob catholicæ fidei confeſſionem in carcerem coniectus, cum in ſolennitate Paſchali communionem ab epiſcopo Arriano accipere noluiſſet, iuſſu perfidi patris ſecuri percuſſus, regnum cęleſte pro terreno rex & martyr intrauit. Eodem die paſſio ſanctorum Maximi, [d] Quinctiliani, & Dadę, in perſecutione Diocletiani. Raucurę S. Vrſi [e] epiſcopi & confeſſoris.

APRILIS 13.

a CARPI epiſcopi & ſoc.] Agunt de his item hac die Beda, Vſuar. Ado, ac ceteri Latinorum, Græci autem in Menologio ad 4. idus Octob. ſcribit de his Euſeb. hiſto. lib. 4. c. 14 & Niceph. lib. 5. c. 36. plurib. autem Metaphraſtes horum acta perſecutus eſt; quæ recitat Lipom. tom. ſexto, & Sur. tomo ſecũdo hac die.

b Iuſtinus philoſophus. De quo ijdẽ qui ſupra, Latini auctores, licet malè cum iungant prędictis martyribus, qui paſſi ſunt Pergami, cũ nihil ſit inter eos commune præter tempus perſecutionis: cõſultius de Iuſtino martyre Gręci, qui in Menologio de eo agẽtes Kal. Iunij Romæ paſſum affirmãt, vt ſe res habet. Narrãt ibidẽ paſſum eſſe S. Iuſtinũ ſub Ruſtico præſide vnà cum Caritone, Caritina, Euelpiſto, Hierace, Peone, & Valeriano, ſeu Liberiano, quorũ omnium acta habet Metaphraſtes 3. idus Iunij, relata à Lipo. tomo ſeptimo, & Sur. tomo tertio, ea die: qui tamen

men incertum ſibi eſſe dicit, an ſit ille ipſe Iuſtinus philoſophus, de quo hac die agitur; ſeq; in cõtrariã ſniam procliuiorem eſſe fatetur. At verò S. Epiphanii auctoritate omnis de Iuſtino philoſopho & martyre tollitur difficultas: dum enim in panario agens contra Tatianũ, hæreſ 46 narrat eũdem S. Iuſtinum philoſophum paſſum eſſe ſub Ruſtico præſide: planè demonſtrat hũc, de quo agimus, vnum eundemq; eſſe cum illo, cuius acta ex antiquioribus monumentis *Metaphraſtes* deſcripſit, quib. expreſſum habetur, eum cũ ſociis eſſe paſſum ſub præſide Ruſtico: optimè enim nota S. Epiphanio ea acta fuiſſe videntur, dum eadem de ſancto Iuſtino ipſe teſtatur. Sunt ſanè germana atq; ſyncera, nullisq; paraphraſibus circũducta, ſed prout deſcripta fuerunt ex actis publicis: errore tñ librariorum factum ſcias, vt apud eundem Epiphaniũ legatur idẽ ſanctus Iuſtinus paſſus ſub Hadriano Imp. cum ipſe probè nouerit, ab eodẽ Iuſtino ſcriptã fuiſſe apologiã ad Antoninum Pium; qui poſt Hadrianũ imperauit. irrepſit error, vt pro Antonino, Hadrianus poſitus habeatur. Habes itaq; lector ipſiſſima Iuſtini philoſophi & martyris acta, relata apud Metaphraſt. Lipom. & Sur. ad tertiũ 1 . Iunii, qua die, vt diximus, de eo Græci agunt in Menolog. Scribit ẽt de eius martyrio Euſeb. hiſt. lib. 4. c. 15. & S. Hieron. de ſcrip. eccl. in Iuſtino. Si autem primordia eius ſcire cupis, habes ipſa optimè ab ipſomet deſcripta in dialogo cũ Triphone. De ſua ad Chriſti fidẽ conuerſione meminit in oratione, quã habuit in ſenatu De tpe, quo vixit, idẽ agit in apologia, quam obtulit Antonino Pio, dũ ſupputat annos a Chriſto Dño centum & quinquaginta, eſt is annus duodecimus Antonini Pii, cõſulib. autẽ Orſito & Priſco, licet Euſeb. in chro. dicat ipſum eandẽ dediſſe apologiam an. Dñi 143. Agit de eodem Iuſtino S. Irenæus lib. 1. c. 31. qui ex illius ſcriptis (vt idem ſcribit Euſeb. lib. 4. c. 17.) ſæpe-ſæpius teſtimoniũ petere conſueuit, de eodẽ Theodoret. lib. de hæret. fabul. in Menandro, & alii antiquorum patrum. Nouiſſimè verò Perionius ex eius cõmentariis texuit uitã eius, quam recitat Sur. tom. 2. ſed quæ maioris erant ponderis, acta publica eius martyrii prætermiſit.

c Hermenigildi.] De quo hac item die Beda, Vſuardus, Ado & alii. Scripſit martyriũ eius S. Greg. lib. 3. dialog. c. 31. Quæ autem præceſſerũt necem eius, narrat Greg. Turon. hiſt. Frãc. li. 5. c. 38. lib. 6. c. 43. & lib. 8. c. 28. Martyrio coronatur anno Domini 583. ſequenti verò anno (vt habet Iſidori chronicon) Leuuigildus pater deceſſit, Vaſæus item dicto anno Hermenigildum occiſum tradit. Ado autẽ in chron. an. 483. Marian. Scot. & Sigeb. an. 586. qui omnes ĩ his quæ ſunt temporis, errare noſcuntur; ac plus cæteris Gregorius Turon. dũ lib. 8. c. 28. de eius cæde agẽs, recenſet eam factam anno x. Childeberti regis, qui eſt annus Chriſti 588. miror admodum hominem in his quæ ſuis temporibus facta ſunt, errasſe, atq; res geſtas eiuſdem Hermenigildi adeò parum calluiſſe. Priori ſententiæ de annis 584. aſtipulantur acta Synodica concilii Toletani tertij, quibus dicitur illud celebratum eſſe anno 4. Rheccaredi regis ſucceſſoris Leuuigildi, æra (vt habent) ſexcenteſima vigeſimaſeptima; qui eſt annus à Chriſto 589. ex quibus patet prædictũ regem regnare cœpiſſe anno Domini 585. quo extinctus eſt Leuuigildus, qui (vt etiam Gregorius Turon. affirmat) poſt annũ à cæde filij Hermenigildi ex hac vita deceſſit.

d Maximi, & ſoc.] Agunt de his item hac die Græci in Menologio.

e Vrſi epiſc.] De eo etiam tabulæ eccleſię Rauen. plurib. Hieron. Rub. hiſto. Rauen. lib. 2. Succeſſit (vt ait) Liberio, claruit tẽp. Theodoſij Imper. eiusq; nomine dicta eſt baſilica Vrſiana.

14 Decimooctauo Kal. Maij. Luna. F xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMAE via Appia natalis ſanctorũ martyrũ Tiburtij,[a] Valeriani, & Maximi ſub Alexãdro Imperatore, & Almachio pręfecto: quorũ primi beatæ Cæcilię exhortatione ad Chriſtum conuerſi, & à ſancto Vrbano Papa baptizati, ob fidei confeſſionem fuſtibus cæſi, gladio percuſi ſunt: Maximus verò Præfecti cubicularius, horum permotus conſtantia, & angelica viſione firmatus, in Chriſtum credẽs,

tandiu plumbatis verberatus eſt, donec ſpiritum exhalaret. Interamnæ ſancti Proculi [b] epiſcopi & martyris. Item ſanctę Domninę [c] virginis & martyris, cum ſocijs virginibus coronatis. Alexandrię ſanctę Thomaidis [d] martyris. Eodem die S. Ardalionis [e] mimi, qui cum ſacris Chriſtianorum in theatro illuderet, derepente mutatus, ea non ſolum verbis, ſed & teſtimonio ſui ſanguinis comprobauit. Lugduni S. Lamberti [f] epiſcopi & confeſſoris. Alexandrię S. Frontonis [g] abbatis, cuius vita ſanctitate & miraculis claruit. Romę S. Abundij [h] Manſionarij eccleſię ſancti Petri.

APRILIS 14.

a TIBVRTII, Valeriani, & Maximi.] De his itē hac die Beda, Vſuardus, Ado, atq; alij Latinorū, Græci autem vnà cum S. Cęcilia ad decimum Kalēd. Decemb. in Menolo. habentur horum martyrū acta in vita S. Cæciliæ. In cęmeterio Calliſti, vbi cōditi ſunt, nota ſunt loca eorū, vbi hactenus lapide inſculptus eſt locus Maximi, dictaq; eſt ea pars cœmeterij à maioribus, ad S. Cæciliam, vt etiam ſupra notauimus. De tēpore quo paſſi ſunt plura inferius in natali S. Cæciliæ.

b Proculi epiſc.] De eodē etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Diuerſus hic vr̄ ab illo Proculo, de quo ſupra 16. Kalen. Martij, de quo in rebus geſtis S. Valentini mart. epiſcopi Interamnen. extant apud Sur. tom. 1. 14. Februarij de hoc autem vide Petrum in catal. lib. 1. cap. 15. vbi ponitur paſſus ſub Totila, quod ſi verū eſt; duos Valentinos epiſcopos Interamnēſes, duos itidem Proculos dare oportet: nam alter Valentinus paſſus reperitur temporibus Gentilium Impp. vt ex eius actis conſtat, in quibus de Proculo & ſocijs mentio habetur.

c Domninæ.] De eadem ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Habentur eius acta iuncta ſimul cum rebus geſtis S. Proculi, de quo modo egimus.

d Thomaidis.] Agunt de eadem hac item die Græci in Menologio, plura de ea in actis ſanctæ Febroniæ.

e Ardalionis.] Græci itidem de eo hac die in Menologio, vbi etiam paucis magna hiſtoria texitur quomodo hic, ſicut olim Geneſius ille, ex hiſtrione factus eſt martyr. Conſueuerunt Gentiles in deriſum Chriſtianæ religionis, perſonas in theatrum introducere, quæ acta Chriſtiarorum repræſentarent, ſed Deus qui illuſores irridet, iocos in rem ſeriam, fabulam in hiſtoriam, & mimum conuertebat in martyrem. legimus huius generis celebre exemplum de Dioſcoro architheatro apud ſanctum Auguſtinum epiſt. 67. ad Alipium.

f Lamberti epiſc.] De eo item Molan. in addit. ad Vſuard. & in annot. recentioris editionis. De eius electione alijsq; pluribus ſcribit Angradus monach. in vita ſancti Ansberti, quā recitat Sur. tom. 1. die 9. Februar. Succeſſit hic S. Geneſio eiuſdē ciuitatis epiſcopo. Dr̄ hic alio modo, Landebertus, numeraturq; quadrageſimus tertius epiſcopus. Lugd. ſecundū diuerſas tabulas, quas deſcripſit Demochares de ſacrif. Miſſę. Scripſit & eius vitam idem Angradus monachus, vt ipſe teſtatur in Ansberto. claruit circa annum Domini ſexcenteſimum ſeptuageſimum.

g Frontonis abbatis.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Habentur eius res geſtæ in Vitas patrum parte prima, capit. quadrageſimoſeptimo.

h Abundij.] Agit de Abundio Manſionario S. Greg. lib. 3. dialog. cap. 25.

xiiij. G Decimoſeptimo Kal. Maij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4

t	ū	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16

ROMAE ſanctarū Baſiliſſæ [a] & Anaſtaſiæ nobilium fęminarum, quæ cum eſſent Apoſtolorū diſcipulę,& cōſtātes in fidei cōfeſſione perſiſterēt, ſub Nerone Imperatore lingua pedibusq; præciſis, percuſſæ gladio martyrij coronam adeptę ſunt. Eodē die ſanctorum martyrum Maronis, [b] Euthychetis, & Victorini, qui primo cū beata Flauia Domitilla apud inſulam Pontiam in Chriſti confeſſione longum ducentes exilium, poſtmodum ſub principe Nerua [c] liberati, cum plurimos ad fidem conuertiſſent, in perſecutione Traiani à Valeriano iudice variis pœnis iuſſi ſunt interfici. In Perſide ſanctorū martyrum Maximi [d] & Olympiadis, qui ſub Decio Imperatore fuſtibus &plumbatis cęſi ſunt,& ad vltimum capita eorum ſecuribus tunſa, donec emitterent ſpiritum. Ferentini in Hernicis S. Eutychij [e] martyris. Myrę in Lycia S. Creſcentis, [f] qui per ignem martyrium conſummauit. Item ſanctorum martyrum Theodori [g] & Pauſilippi, qui ſub Hadriano Imperatore paſſi ſunt.

APRILIS 15.

a BASILISSAE,& Anaſtaſię.]Agūt de his etiā hac die Græci in Menologio, earūq; res geſtas, prout hic narratur, pluribus referūt, aduntq; ab ipſis curata eſſe corpora ſanctorū Apoſtolorum Petri,& Pauli, cū martyrio occubuiſſent, ob eamque cauſam comprehenſas, atque interemptas fuiſſe.

b Maronis & ſoc.]De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado,& alij, licet Beda Maronem prętereat. Quorum omnium paſſionis acta recenſita habentur in vita ſanctorum martyrum Nerei & Achillei apud Surium tomo tertio, die vigeſimaſecunda Maij.

c Sub principe Nerua liberati.]Conſultò hęc addita videntur, ex quibus ēt illorum acta ſunt corrigenda, vbi legitur illos ſub Nerua redactos eſſe in ſeruitutem: cōſtat etenim Neruam Imperator. non tantùm Chriſtianos non vinxiſſe, ſed vinctos potius è cuſtodia eduxiſſe, & exules, ꝓſcriptosque reſtituiſſe, promulgato de ea re edicto, vt teſtatur Euſebius in chron.& hiſto.lib.3. cap.15. cuius edicti vigore etiam ſanctus Ioānes Euangeliſta ex inſula Pathmos, vbi à Domitiano fuerat relegatus, liber eo tempore Epheſum redijt, vt idem Euſebius ſcribit,& S. Hiero. de ſcript. eccleſ. in Ioanne. Irrepſit error in illa acta. vt loco Neruæ Traiani, Nerua, ſimpliciter poſitus habeatur.

d Maximi,& Olympiadis.]De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado,& alij. Extant horum acta in exordio vitæ S. Laurentij apud Sur. to. 4. vbi legitur hos paſſos eſſe Cordubę in Perſide. Interdū ſuſpicatus ſum, pro Corduba, Corduena eſſe reſtituendū. Eſt Corduena ciuitas in Perſide, cuius meminit Ammian. Marcellinus libro 23. circa med.& lib. 24. in fi. Meminit & Plinius de Corduenis populis ad Tigrem poſitis. de his plenius infra 22. huius menſis, in Parmenio.

e Eutychij.]Quando hic paſſus ſit, non inuenimus: meminit eius Eccleſiæ S. Grego. Papa lib. 3. dial. c. 38. in Redempto epiſco.

f Creſcentis.]de eodem hac die Græci etiam in Menolog.

g Theodori & Pauſilippi.] Græci itidem de his in Menolog. agunt hac die.

16 Sexto idus Kal. April. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5

I 4 t u

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P.
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17

CORINTHI natalis ſanctorum martyrum Calliſti [a] & Chariſii, cum aliis ſeptem, qui omnes in mare demerſi ſunt. Cæſarauguſtę in Hiſpania natalis ſanctorum decem & octo martyrum, Optati, [b] Luperci, Succeſſi, Martialis, Vrbani, Iuliæ, Quinctiliani, Publij, Frontonis, Felicis, Cæciliani, Euentii, Primitiui, Apodemii, & aliorum quatuor, qui Saturnini vocati eſſe referuntur. Hi omnes ſub Daciano Hiſpaniarum pręſide ſimul pœnis affecti, atque interempti ſunt: quorum illuſtre martyrium Prudentius verſibus exornauit. Ibidem ſanctę Encratidis [c] virginis & martyris, quę laniato corpore, mamilla abſciſſa, & iecore auulſo adhuc ſuperſtes, in carcere incluſa eſt, donec vlceratum corpus putreſceret. In eadem ciuitate ſanctorum Caii [d] & Crementii, qui ſecundo confeſſi, & in fide CHRISTI perſeuerantes, martyrii calicem guſtauerunt. Item ibidem ſancti Lamberti [e] martyris. Palentię ſancti Turibii [f] epiſcopi Aſturicenſis, qui ope ſancti Leonis Papę hęreſim Priſcilliani ex Hiſpania penitus profligauit, clariſque miraculis in pace quieuit. Bracari in Luſitania ſancti Fructuoſi [g] epiſcopi. Eodem die ſancti Paterni [h] epiſcopi Abricenſis. In Belgis apud Valencenas ſancti Drogonis [i] confeſſoris.

APRILIS 16.

a CALLISTI & ſoc.] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catalog. lib. 4. cap. 55.

b Optati & ſoc.] Agunt de his etiam ijdem qui ſupra. Scripſit de his etiam ſacrum hymnum Prudentius in periſteph. paſſi ferunt in perſecutione Diocletiani Imperatoris, vt Vaſeus in chron. Hiſpa. teſtatur.

c Encratidis.] Vulgò Engratia. De ea etiã Prudentius eodem hymno, his verſibus.

Hic & Encrati recubant tuarum
Oſſa virtutum, quibus efferati
Spiritum mundi violentia virgo
dedecoraſti.

Pluribus de eadem in flore ſanct. Hiſp. ac in theſau. cõcio. tom. a. vbi plura de eius ſacris reliquijs.

d Caij, & Crementij.] Agit de his etiam idẽ Prudentius eodem hym. 4. periſteph. his verſib.

Additis Caio, nec enim ſilendi,
Teq; Crementi, quibus incrementum
Ferre prouenit decus & ſecundo
laudis agone.
Ambo confeſſi Dominum ſteterunt
Acriter contra fremitum latronum,
Ambo guſtarunt leniter saporem
martyriorum.

e Lamberti.] De eodem Vaſæ. in chron. Hiſpan. an. 306. plurib. autem in flore ſanct. Hiſpa.

f Turibij epiſc.] Extat inſignis S. Leonis Papæ epiſto. 93. ad Turibium epiſcopum Aſturicenſem conſcripta aduerſus hæreſim Priſcilliani iterum pullulantem, qua ẽt idem agit de cogenda ſynodo in Hiſpania; quod nauiter impletũ eſt, nam tunc temporis ea de re coacta eſt ſynodus Toletana, qua omnes Priſciliani errores reciſi ſunt. extat eiuſdem ſynodi aſſertio fidei recenſita, errore quodã ſub primo cõci. Toletano, qđ celebratum fuit Stilicone iterum conſule, an. à Chriſto Domino 405. Porò ſi quis eam conferat cum dicta epiſto. Leonis Papæ, facilè intelliget, ea omnia excerpta eſſe ex illa epiſt. quę ſcripta reperitur, Alipio & Ardaburio conſſ. anno Domi-

Domini 447. quo etiã dicta ſynodus coacta eſt, dicenda iure ſecunda Toletana, & quæ ſecunda dicta reperitur, tertia eſt appellanda. Mentio habetur eius ſynodi in præfatione primi concilij Bracarenſis, ex qua conſtat Turibium fuiſſe etiã notarium ſedis Apoſtolicæ. plura de eodem in theſaur. concion. tom. 2. hac die.

g Fructuoſi epiſcopi.] De eodẽ in breuiario Toletano quinto idus Aprilis. Hunc S. ſynodus Toletana, decima dicta, tráſtulit á ſede Dumiẽſi in Bracarenſem, vt Metropolim Gallitiæ gubernaret, vt cõſtat ex dicto concilio in decreto de Potamio De eo item pluribus in flore S. Hiſpan. & in theſaur. concion. tomo 2. hac die. Habẽt & Segobienſes ſuum Fructuoſum, quem ut patronum colunt, de quo in theſau. concio. tom. 2. die 25. Octobris.

h Paterni epiſ.] Huius acta ex antiquis monumentis eruta habet Sur. tom. 2. Ad hunc ipſum olim abbatem extat carmen Venantij Fortunati de emendatione codicis. numeratur quartus Abrincenſis ſedis epiſcopus in tab. Democh. claruit circa ann. Domini quingẽteſimum nonageſimum, temporibus Childeberti regis Francorum.

i Drogonis.] Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuardum; pluribus autem in indic. ſanct. Belg. quem obijſſe ait anno Domini milleſimo centeſimo octogeſimoſexto.

17 Quintodecimo Kal. Maij. Luna. B xii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROMAE ſancti Aniceti [a] Papæ & martyris, qui in perſecutione Marci Aurelij Antonini & Lucij Veri, martyrij palmã accepit. In Africa natalis beati Mappalici [b] martyris, qui vt ſcribit ſanctus Cyprianus in epiſtola ad martyres & confeſſores, cum aliis pluribus martyrio coronatus eſt. Ibidem ſanctorum martyrum Fortunati [c] & Marciani. Antiochiæ ſanctorum martyrum Petri diaconi, [d] & Hermogenis eius miniſtri. Cordubæ ſanctorum martyrum Eliæ [e] presbyteri, Pauli, & Iſidori monachorum. Viennæ S. Pantagathi [f] epiſcopi. Terdonæ S. Innocentij [g] epiſcopi & confeſſoris. Ciſtertii in Gallia S. Stephani [h] abbatis, qui primus eremum Ciſtertienſem incoluit, & ſanctum Bernardum cum ſociis ad ſe venientem lætus excepit.

APRILIS 17.

a ANICETI Papę.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. de eius ſucceſſione Irenæus li. 3. c. 3. Optat. lib. 2. contra Parmen. Epiphan. in panar. hæreſ. 27. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. c. 13. & 21. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij recentiores. Cætera de ipſo in Annal. eccleſ. diximus.

b Mappalici.] Agunt de eodem ijdem qui ſupra. Crebrò de eo S. Cyprianus epiſt. 9. 22. & 23. edit. Pamel.

c Fortunati, & Marciani.] De his itẽ hac die Beda, & alij recentiores agunt.

d Petri, & Hermogenis.] Beda etiam, Vſuardus, & Ado, hac die iiſdem.

e Eliæ, & ſoc.] De his agit hac die Vſuar. Scribit horũ martyrium S. Eulogius li. 3. in memor. ſanct. ca. 15. vbi hac die, hos paſſos affirmat, æra octingenteſima nonageſimaquarta, à Chriſto autem anno octingẽteſimo quinquageſimo ſexto. vnde miror cur Vaſæus hos adnumeret inter martyres paſſos in perſecutione Diocletiani.

f Pantagathi epiſc.] Agit de eodem hac die Beda, Ado, eiuſdem ſedis epiſcopus hęc de ipſo in

chron.an.564.Hic conſularibus faſcibus primũ ſublimi,ſed Chriſti humilitate primus,poſtmodum quinque annis epiſcopalem ſedem fideliſſimè rexit,ſub cõſulatu Paulini iunioris & Baſilij vita functus eſt. hæc Ado:recenſetur hic vigeſimus eius ſedis epiſcopus, interfuitq; concilio Aurelianenſi tertio,vt eius acta teſtantur.

g Innocentij epiſcopi.]Huius res geſtas, eaſdemq; germanas ex veteribus monumentis edidit Mombritius to.2.vixit ſub Diocletiano Imper.multiſq; afflictationibus agitatus, demum ſub Conſtantino Imp.quieuit in pace.

h Stephani abb.]Plura de ipſo habetur in vita ſancti Bernardi lib.1.c.3.4.5. & in vita ſancti Roberti primi abb.Ciſterciẽſ. quem recitat Sur. tom.2.die 29.April.de eo Sigebert.in chron.anno Domini 1107.Ad hũc ſanctus Bernardus auſpicaturus tyrocinium monaſticę exercitationis acceſſit, anno Domini milleſimo centeſimo decimotertio.

xi. C Quartodecimo Kal. Maij. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19

ROMAE beati Apollonij [a] ſenatoris,qui ſub Commodo [b] principe,& Perennio [c] præfecto, à ſeruo proditus quòd Chriſtianus eſſet,iuſſus vt rationem fidei ſuæ redderet,inſigne volumen cõpoſuit; quod in Senatu legit, & nihilominus ſententia Senatus pro Chriſto capite truncatus eſt.Meſſanæ natalis ſanctorum martyrũ Eleutherij [d] epiſcopi Illyrici,& Anthiæ matris eius:qui cum eſſet vitæ ſanctimonia & miraculorum virtute illuſtris,ſub Hadriano principe lectum ferreum ignitum,craticulam,& ſartaginem [e] oleo,pice,ac reſina feruentem ſuperãs, leonibus quoque proiectus, ſed ab illis nil lęſus, nouiſſime vnà cum matre iugulatur. Ibidem S. Corebi [f] præfecti,qui per Eleutherium conuerſus ad fidem,gladio percuſſus eſt.Brixiæ S.Caloceri [g] martyris, qui a ſanctis Fauſtino & Iouita conuerſus ad Chriſtum, ſub eodem Hadriano glorioſum cõfeſſionis certamẽ compleuit.Cordubæ S. Perfecti [h] presbyteri & martyris, à Mauris quòd in Mahometis ſectam inueheretur, perempti. Mediolani S. Galdini [i] epiſcopi, qui concione aduerſus hęreticos expleta, ſpiritum Deo reddidit.

A P R I L I S 18.

a APOLLONII.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodẽ hac die. Scribit de eo Euſeb.hiſtor.lib.5.c.20.& in chron. anno octauo Commodi Imp.S.Hiero.de ſcript. eccleſ.Niceph.hiſt.li.4.c.26.& alij recentiores.

b Sub Commodo.]conſtat ex Euſeb.hiſt.lib.5.c.20.non tantùm à Commodo nullam fuiſſe in Chriſtianos excitatam perſecutionẽ, ſed etiã pęnas in delatores ipſorum decretas, irrogataſque,ita vt ſeruus nebulo delator Apollonij crurifragio peremptus ſit. Ipſe autem,delata ſemel cauſa in ſenatum, dũ Chriſtianam religionẽ defendendam ſuſcipit,volumenq; de ea re cõſcriptum ibidẽ recitat,ex ſenatuſconſulto ſubijt ſententiam capitis.Mirabitur fortaſſe aliquis: Dei eccleſiam ſub Cõmodo quieuiſſe,homine reipub. perincommodo: quẽ & publico populi clamore appellatum eſſe Nerone crudeliorẽ,& Domitiano impuriorem, ſcribit Lãpridius ex Mario Maximo antiquo hiſtorico.Id etenim nõ clemẽ-

tiæ

tiæ vel pietatis ergò,ſed commodi ſui cauſa Cõmodum feciſſe conſtat,vt ex Lãpridio, ſimulq; Tertulliano elicitur. Lãpridius quidem hæc de Commodo: Vẽdidit ſuppliciorum diuerſitates & ſepulturas,&c.quę clariora redduntur ex ijs, quæ Tertullianus ſcribit lib.de fug.temp.perſecut.dum ait,his temporibus Dei ecçleſiam pacẽ redemiſſe,cũ ecclesię tributum Fiſco penderẽt, ut tuto agerent Chriſtiani:quem quidem vſum nouiter inuentum,ipſe Tertullianus,qui iã Mõtani ebiberat venenum, & cum ipſo docebat, non eſſe fugiendum tempore perſecutionis, ſcriptis editis improbàbat. his ad pacem Chriſtianorum acceſſit,quod ſcribit Dio in Commodo Martiam quæ præ cæteris fuit Commodo in delitijs, fuiſſe Chriſtianorum ſtudioſiſſimã, multaque in illos contuliſſe beneficia.

c Perennio.]Dictus aliàs Perennis reperitur, ita cum appellat Lãpridius, de quo ait: Perẽnis cũcta ſibi vendicauit,quos voluit interemit,ſpoliauit plurimos,omnia iura ſubuertit &c.Dedit Chriſtianorum hoſtis mox debitas pœnas:nam (vt idem auctor ſcribit)cũ exercitui redditus eſſet infenſus, datus eſt militib. lacerandus.Miranda cõtigerũt prodigia, & illatę ſunt Vrbi clades poſt necem Apollonij ſenatoris:nã vt ſcribit Euſeb.in chron .ann.8. eiuſdem Imper.percuſſum eſt fulmine Capitolium, magnoq; aucto incendio, concremata eſt bibliotheca,& propinquę ędes exuſtę. addit Herodianus ex leui terræ motu,vomẽte terra ignẽ, ſubito Pacis templũ conflagraſſe.item Dio ait, etiam palatium igne conſumptũ,famem,luemq; eſſe ſubſecutam. His itaque immenſis cladib. vltus eſt Deus nobiliſſimi ſenatoris occubitũ; cuius opera,niſi inuidia nominis Chriſtiani pertinacibus ſtudijs reſtitiſſet, omnis ſenatus in Chriſtum credere potuiſſet.

d Eleuterij epiſc.]De eodem hac die Beda ac cæteri Latinorum,Græci autem de eo & matre Anthia in Menolog. 18. Kal. Ianuar. Deſcripſit horum acta Metaphraſtes,quę & Lipom.recitat tom.5. & Sur.tom.2. & Mõbrit.tom.1.Agit de eodem Niceph. hiſt.lib.3.c. 29. qui dum ait ex Metaphraſte, Eleutherium Romę eruditum ab Aniceto Rom.Pont.idemq; teſtetur,illum paſſum eſſe ſub Hadriano Imp.manifeſti erroris redarguitur:nam Anicetus ſedit poſt obitum Hadriani puto irrepſiſſe mendum, & Anicetũ pro Anacleto poſuiſſe,qui deſcripſerunt.Quòd aũt Beda hic dicit, Eleutherium ordinatum eſſe epiſcopũ Aquileiæ, vnde acceperit nõ inuenimus; nec in tabulis ipſis Aquileienſis eccleſię aliquid huiuſmodi legitur.Agitur tamen in illis 15.Kalen.Aprilis de Eleutherio & Lucia,ſed plane ille diuerſus eſt,ab hoc de quo agimus.

e Sartaginem.]Cruciamentum Sartaginis vetus eſſe reperit. de eo Machab.lib.2.c.7.Rex iuſſit Sartagines & ollas æneas ſuccendi. & paulò poſt.Iuſſit ignem admoueri,& adhuc ſpõte torreri in Sartagine.hęc ibi.Ioſeph item lib.de Machab.de Sartagine frequenter meminit, vt cum ait:Stabat flammiuomis ignibus ſuccẽſa Sartago ad torrẽdũ ꝑparata paſſuros &c.inferius autem ſic:Igniuomam Sartaginem ſpõte cõſcẽdit. ac iterũ:Flammiuomæ addicta Sartagini.&c.frequens eſt mentio in actis martyrũ de Sartagine.

f Corebi.] Hunc correum Beda appellat, dũ de eo agit hac die. De eius martyrio agitur in actis S.Eleutherij, quorum nuper meminimus.

g Caloceri.]Habentur eius res geſtæ adnexę actis ſanctorũ martyrũ Fauſtini & Iouitę apud Sur.to.1.die 15.Febr.itẽq;in vita S.Marciani epi Derton.apud Mombri.to.2.ac deniq;in vita S.Secũdi martyris Aſtẽſis,apud Pet. in catal.li.4.c.12.

h Perfecti.] De eo ẽt hac die Vſuard. Scribit eius martyrium S.Eulogius lib.1.& lib.2.memo. ſan.c.1.paſſumq; tradit hac die,ęra 888. à Chriſto Dño anno 850.vide illic ſcol. Ambr. Moral.

i Galdini epi.] De eo ẽt tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis.Hẽt eius res geſtas Mõbrit.tomo.1. vit.ſanct.Claruit temporib.Alexandri Papę tertij,cui ſchiſmaticos reſpuens,cõſtãtiſſimè adhęſit, eligens potius in ęrumnis exulem vitã agere,quàm habitare in tabernaculis peccatorum.

19 Tertiodecimo Kal.Maij.Luna. Dx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

NATALIS ſancti Timonis [a] diaconi de ſeptem primis,qui primo apud Beroeam doctor reſedit, ac deinde verbum Domini diſſeminans venit Corinthũ,ibiq; à Iudæis & Græcis,vt traditur, flammis iniectus ſed nihil læſus,demum cruci affixus,martyriũ

ſuum impleuit. Melitinæ in Armenia ſanctorum martyrum Hermogenis,[b] Caij, Expediti, Ariſtonici, Rufi, & Galatæ vna die coronatorum. Caucoliberi[c] in Hiſpania Tarraconenſi paſſio S. Vincentij martyris. Eodem die ſanctorum martyrum Socratis[d] & Dionyſij, qui lanceis cōfoſſi ſunt. Hieroſolymis S. Paphnutij[e] martyris. Cantuariæ in Anglia S. Elphegi[f] epiſcopi & martyris. Antiochiæ Piſidię S. Georgij[g] epiſcopi, qui ob cultum ſanctarum imaginum exul occubuit. Romæ S. Leonis[h] Papæ noni, virtutum & miraculorum laude inſignis. In cœnobio Laubienſi S. Vrſmari[i] epiſcopi. Florentiæ S. Creſcentij[k] confeſſoris, diſcipuli beati Zenobij epiſcopi.

APRILIS 19.

a SIMONIS diac.] Agunt de eo hac itē die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. De eo Act. Apoſt. c. 6. licet Petrus in catal. lib. 4. cap. 67. aliū hūc putet ab illo diacono ex ſeptem; erroris arguit & Dorotheus, dum in ſynopſi hūc non Beroenſem, ſed Boſtrenſem fuiſſe epiſcopum ſcribit.

b Hermogenis, & ſoc.] De his item hac die ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, & alij.

c Caucoliberi in Hiſpan. Tarrac. paſ. S. Vincētij.] Loci nomen compoſitum ex duob. nominibus, dictū quaſi Cauco Celtiberi: Scribit enim Plin. lib. 3. c. 3. Caucēſes populos eſſe in Celtiberis. Hodie dr̄ vulgò Colibre, eſt in Catalonia ꝓuincia Tarraconenſi iuxta Perpinianum & Helenam. De eodem Vincentio hac item die agūt, Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, conſentiuntq; vet. man. ſcript. Plures eiuſdē nominis reperiuntur inſignes martyres in Hiſpania, Vincētius diaconus Cæſaraugustanus, cuius acta Prudētius cecinit hymno ſacro. alius qui patria Eborenſis, Abulæ vnà cum Sabina & Chriſtetide ſororibus paſſus eſt, de quo pluri b. in breuiar. Eborenſi. Tertius de quo hic agitur. Quartus qui cum Orontio & Victore diacono paſſus eſt, cuius corpus Ebredunum delatum ferunt, de quo Vaſæ. in chron. Hiſpan. & Flos ſanct. Hiſpa. Quintus etiam abbas monaſterij S. Claudij temporibus Gothorum martyrio vitam concluſit, cuius dies natalis agitur tertio id. Septēb. de quo narratur in Flor. ſanct. Hiſpan.

d Socratis & Dionyſij.] Græci item in Menologio hac die agunt.

e Paphnutij.] De ipſo etiam hac die Grēci in Menologio.

f Elphegi epi.] Scripſit res geſtas ipſius Osbertus abbas, quas deſcripſit Sur. tom. 2. plura item Edenerus, in vita S. Anſelmi. Mouit aliqn̄ Lanfrāci epi animum, cur Angli venerarentur S. Elphegum, & martyrē reputarēt; cùm non fidei cōfeſſionis cauſa, vel teſtandæ veritatis, ſed tm̄ cęſus ſit, eo ꝙ barbari aurū, quod poſcebant, apud ipſum non inueniſſent: de hac re ille ſollicitus, conſuluit S. Anſelmū; qui reſpondit, ſe firma ratione noniſſe, Elphegū eſſe martyrem, eò ꝙ pro iuſtitia occubuiſſet. hæc Edinerus in vita S. Anſelmi. Quod aūt maiorē affert admirationē, non ſolū illos, quos tyrannorum ſęuitia, ſeu hoſtiū rabies iniuſtè occidiſſet, ſed quos etiā Romanorū magiſtratus iniuſtè damnaſſet, aliqua eccleſia olim venerabatur vt martyres. Patent hæc, ſi fidē adhibemus his, quæ ſcribit Ammnian. Marcell. lib. 27. dum Eupraxij ad Imper. Valentinianū verba refert, quę hæc ſunt: Parcius agito, pijſſimè principū, hos. n. quos interfici tanquā noxios iubes; vt martyres, i. Diuinitati acceptos, colit religio Chriſtiana. hęc ille: qui ēt tradit de Diodoro & Diocle. tunc iniuſtè necatis: quorū, inquit, memoriam apud Mediolanū colentes, nunc vſq; Chriſtiani locū, vbi ſepulti ſunt, ad Innocentes vocant. hactenus de his Marcellinus. Tentauit aliqn̄ Phocas Imp. illos etiā adſcribendos in numerū martyrū, qui in bello ab infidelibus hoſtibus fidei cęſi eſſent, ſed huic eius ſtudio reſtiterunt Orientales epi, nixi auctoritate canonis 13. S. Baſilij, vt in commētario ſuper eo ſcribit Theodorus Balſ, decreuit. n. S. Baſilius, vt annis tribus abſtinerent à communione, qui in bello occidiſſent hoīes, quamuis (vt ait) hi inter homicidas non eſſent adnumerandi: diuina etenim lege (vt hēt lib. Num. c. 31.) iubenī die tertio & ſeptimo luſtrari homines, qui hoſtes occidiſſent, licet iuſſu Dn̄i. canon pænitentialis autē quadraginta dies præcipit eiuſmodi interfectores hoſtium abſtinere. Ea de cā Theodoſius Imp. poſt ingētē illā hoſtiū ſtragē, qua Eugenius tyrānus ſublat᷑ eſt, ſpōte abſtinuit à ꝑceptione ſacrorū, vt ſcribit, laudatq; S. Ambroſius ea oratione

tio [illegible] quam habuit in funere eiuſdem Imperatoris, [illegible] ait: Præclaram adeptus victoriam, tamen [illegible] hoſtes in acie ſtrati ſunt, abſtinuit à cõſortio [illegible] ramentorum, donec &c. ex quibus om[illegible] liquet, quàm temerè Phocas Imp [illegible] [illegible] aret. Vt autem eò, vnde diſceſſimus, reuertamur; q́ ſuperius ex Ammiano Marcellino (ſi qua fides ethnico homini res noſtras tractanti eſt adhibenda) narrauimus non ſic poſuimus, vt in omnibus comprobemus; ſed nequid rerũ antiquarum lectorem prætereat. Tu autem ſi hæc plenius noſſe cupis, & quænam requirantur, vt quis martyr verè dici poſſit, conſule ſanctum Tho[illegible] 2. quæſt. 24. art. 5. ad 2. & in [illegible] quæſt. 2. ad 3. & ſuper epiſto[illegible] ca. 1. lect. 1. in princ. conſule [illegible] diximus die 4. Martij de cano[illegible] ſanctorum.

[illegible] rij epi.] Agunt de eodẽ hac die Græ[illegible] log. [illegible] acta eius paucis referunt.

[illegible] Pa[illegible] oni.] De eodẽ hac die item [illegible] in addi[illegible] Vſuard. Petrus in catal. lib. 4. [illegible] et alij recẽtiores. Huius res præclarè geſtas [illegible] libris cõprehenſas extare in monaſterio [illegible] Adriani in Geraldi mõte, idem Molanus teſta[illegible]. Porrò itinerarium eius ſcriptum eſſe ab Anſelmo monacho Rhemenſi, tradit Sigeber. li. de vir. illuſt. c. 153. Deſiderius abb. Caſinenſis de eo [illegible] Pontifice plura ſcripſit lib. 3. dialog. quos [illegible] ſcrip. legimus. Plura de eo aliunde accepta digeſſimus in Annal. eccleſ.

i Vrſmari epiſcopi.] Vſuardus autem agit de eo pridie huius diei, quo etiam ex hac vita migraſſe, acta eius ferunt, quæ ſcripſit Rhaterius eps Veronenſis, recitat ea Sur. tom. 2. hac die, Herigerus autem abbas Lobienſis eadem metri co ſtylo cecinit, de vtroq; Sigeber. de [illegible] illuſtrib. cap. 118 & 138. Anſo item Lobijs abb. & ipſe ſcripſit libellum vitæ eiuſdẽ, itemq; ſanctus Erminus, vt teſtatur Fulquinus abb. in chron. anno 776. ipſe autem Fulquinus litteris conſignauit eiuſdem ſancti miracula, Trithem. de eodẽ libro 3. de vir. illuſtr. ordinis S. Bened. c. 157. & lib. 4. c. 174. Molanus item plurib. in indic. ſanc. Belgii, & in annotat. ad Vſuard. ſecundæ edit. tradit q; migraſſe ex hac vita, anno Domini 71[illegible]. agit ibidẽ de eius tranſlatione facta anno 1409. ad Binchiũ Hannoniæ oppidũ, poſt eleuationẽ, q́ facta eſt anno octingẽteſimo vigeſimotertio.

K Creſcentij.] Habetur mentio de Creſcẽtio in vita S. Zenobij epiſcopi Florentini, quam habet Sur. tom. 3. die 25. Maij.

20 Duodecimo Kal. Maij. Luna. E ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROMAE ſanctorum martyrum Sulpicij [a] & Seruiliani, qui p̄dicatione & miraculis beatæ Domitillæ virginis ad Chriſti fidẽ conuerſi, cum nollent idolis immolare, in perſecutione Traiani à p̄fecto Vrbis Aniano capite cæſi ſunt. Eodẽ die ſanctorũ martyrũ Victoris, [b] Zotici, Zenonis, Acindini, Cæſarij, Seueriani, Chryſophori, Theonæ, & Antonini, qui ſub Diocletiano variè tẽtati martyriũ cõpleuerũt. Tomis in Scythia S. Theotimi [c] epiſcopi, quem ob inſignem eius ſanctitatem, atq. miracula etiam infideles barbari venerati ſunt. Ebreduni in Gallijs S. Marcellini [d] primi eiuſdem vrbis epiſcopi, qui Dei monitu cum ſanctis ſocijs Vincentio & Domnino ex Africa veniens, maximam partem Alpium maritimarum verbo & ſignis admirandis, quibus vſque hodie refulget, ad fidem Chriſti conuertit. Antiſiodori S. Marciani [e] presbyteri. Eodem die S. Theodori [f] confeſſoris, ab aſpera cilicij veſte qua tegebatur, cognomento Trichinas, qui

multis virtutibus, præſertim aduerſus dæmones, claruit: ex cuius corpore vnguentum ſcaturiens, ægrotis ſanitatem impertit. In Montepolitiano ſanctæ Agnetis [g] virginis miraculis claræ.

APRILIS 20.

a SVLPITII, & Seruiliani.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eorũ acta intexta cum geſtis ſanctorum martyrum Nerei & Achilei apud Sur. tom. 3. 12. Maij. Nos autem non ſub Nerua, ſed ſub Traiano eſſe paſſos, diximus ſupra in Marone, decimoſeptimo Kal. Maij.

b Victoris & ſoc.] Agunt de his etiam Græci in Menolog. eorumque martyrium referunt.

c Theotimi epiſc.] De eo item Græci, inter quos Sozomenus li. 7. c. 25. & li. 8. c. 14. & Socra. li. 6. c. 11. floruit temporibus Archadij Imperatoris, interfuitq; ſynodo Conſtantinopolitanæ, ſtetitq; pro S. Ioanne Chryſoſtomo, in qua actum fuit de abolendis operibus Origenis; Fuitq; de ea re eius ſententia, vt ea tantum illius ſcripta tollerentur, quæ ſanæ fidei aduerſarentur, cætera autem, vt Chriſtianis proficua, legerentur. In eãdẽ ſententiam ſcripſit S. Hieronymus epiſt. 75. ad Tranquillinum, & S. Auguſt. epiſ. 9. ac deniq; Gelaſius Rom. Pont. in canone de ſcript. auct. apud Grat. diſtinct. 15. c. ſancta Romana.

d Marcellini epiſc.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Extant eius res geſtæ recitatæ à Mombrit. tomo 2. agit de eodem Gregorius Turonenſis lib. de glor. confeſ. c. 69. Petrus in catal. lib. 4. c. 69. claruit temporibus Conſtantij Imp. vt eius acta ſignificant.

e Marciani.] De eo item Maurol. qui addit & Mamertinũ, de eo itẽ Molan. in addit. ad Vſuard.

f Theodori.] Græci etiã de eo hac die in Menologio, vbi eius res geſtas ſummatim [illegible].

g Agnetis.] Eius acta conſcripſit [illegible] Raimũdo ord. prędi. teſtatͣ Andręas [illegible] appendice eiuſdem vitæ, quam ex La[illegible] ne in linguam Italicam tranſtulit. Q[illegible] quantave hæc fuerit, exinde diſces; quod [illegible] ctor eſt idem beat. Raimundus in vita S. C[illegible] nę Senenſis lib. 3. c. 14.) eadem S. Catherin[illegible] ſti nuncio monita, ſe illi parẽ fore in gloria [illegible] torũ accepit: quæ & ſumma cũ laude in ſu[illegible] ſtolis eiuſdem ſæpè meminit. Aſſeruatur ve[illegible] dũ corpus eius in ciuitate Mõtepolitiano in Hetruria, illudq; iugi illuſtratur miraculo, dũ rore quodam mirifico aſſiduè perfuſum conſpicitur. Extat diploma Clemẽtis ſeptimi, quo eius celebritatẽ illic agi debere, & eccleſiaſticũ officiũ ad eã accommodatũ publicè recitari præcepit.

viii. F **Vndecimo Kal. Maij. Luna.** 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22

IN Perſide natalis S. Symeonis [a] epiſcopi Seleuciæ & Cteſiphontis, qui iubente Sapore Perſarum rege comprehenſus, ferroq; onuſtus, iniquis tribunalibus exhibitus, cum Solem ipſum adorare nollet, & de IESV CHRISTO voce libera & conſtantiſſima teſtaretur; primum carcerali ergaſtulo cum alijs centum (ex quibus alij epiſcopi, alij erant presbyteri, alij diuerſorum ordinum clerici) longo tempore maceratus eſt: deinde cum Vſthazanes Regis nutricius, qui ante iam lapſus à fide, ſed per eum ad pœnitentiam fuerat reuocatus, martyrium cõſtanter ſubiiſſet; poſtridie, qui erat annuus Dominicæ paſſionis dies, Omnibus ante Symeonis oculos, qui vnumquemque eorum ſtrenuè exhortaba-

tur

ur, gladio iugulatis, nouiſſime & ipſe decollatus eſt. Paſſi ſunt etiam cũ eo clariſſimi viri Abedechalas & Ananias eius presbyteri: Puſicius quoq; pfectus Regis artificum, eo quod Ananiam titubantem corroboraſſet, collo circa tẽdinẽ perforato, & lingua exinde extracta, crudeli morte occubuit, poſt quem & filia eius, quæ erat ſacra virgo, necata eſt. Alexãdriæ ſanctorũ martyrum Aratoris [b] presbyteri, Fortunati, Felicis, Siluij, & Vitalis, qui in carcere quieuerũt. Item ſanctorũ Apollinis, [c] Iſacij, & Crotatis, qui ſub Diocletiano paſſi ſunt. Cantuariæ in Anglia S. Anſelmi [d] epiſcopi, ſanctitate & doctrina conſpicui. Antiochiæ S. Anaſtaſij [e] Sinaitæ epiſcopi.

APRILIS 21.

a SYMEONIS epiſcopi, & ſoc.] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac deniq; ceteri Latinorũ, Græci aũt in Menologio ad xv. Maij: qui & præter hos, qui hic narrantur, addunt mille alios ac centum quinquaginta martyres. Horum omnium probatum ac nobile certamen deſcribit Sozom. hiſt. lib. 2. c. 8. ex eoq; cæteri, vt Caſſiod. & Niceph. Paſſi ſunt hi temporibus Conſtantij Imperatoris, nõ Conſtantini, vt affirmare videtur Sozomenus: nam S. Hieron. in chron. anno 7. Conſtantij Augusti eiuſmodi perſecutionem in Perſide aduerſus Chriſtianos excitatam eſſe teſtatur.

b Aratoris & ſoc.] Agunt de his item Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 4. c. 72. & alij. Fuit eiuſdem nominis Arator ſubdiaconus Romanę eccleſię, poeta nõ obſcurus, qui Acta Apoſtolorum ſcripſit heroico verſu, obtulitq; Vigilio Romano Pontifici, vt docet eius epigramma ante exordium operis poſitum.

c Apollinis, & ſoc.] De his item hac die Græci in Menologio, paſſosq; ferunt ſub Diocletiano Imperatore.

d Anſelmi epiſcopi.] Huius egregia facta cõſcripſit Edinerus eius contubernalis: quæ retulit Sur. in tom. 2. mandauit ſcriptis eadem Edmundus monachus Cantuarienſis: qui etiam aliũ addidit commentarium de diſcordia orta inter ipſum & regem Anglorũ, vt auctor eſt Henric. de vir. illuſt. c. 7. Migrauit ex hac vita anno à Chriſto Dño 1109. vt idem Edinerus, & Sigibert. in chron. atteſtanẽ; de eo itẽ Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 2. c. 101. ibiq; recenſet eius ſcripta, lib. 3. c. 327. lib. 4. c. 122. & lib. de ſcrip. eccl. item auctor catal. ſcrip. Britan. & alij plures.

e Anaſtaſij Sinaitæ.] De eodem agunt & Grę ci hac die in Menologio. Sinaita hic dictus eſt, ꝙ antequam Antiochenæ pficeretur eccleſiæ, in Sina monte exercuit monaſticam diſciplinã, vt tradit Niceph. lib. 17. c. 29. prope finẽ. Claruit tẽporib. Iuſtiniani Imp. & Iuſtini iunioris, à quo ob fidẽ catholicam in exilium pulſus eſt. reſtitutus eſt aũt tpe Mauritij Imp. cum Romanæ eccleſiæ præeſſet S. Gregorius Papa: qui ad eundẽ plures ſcripſit epiſtolas, quæ extant in eius regiſtro lib. 1. epiſt. 24. 25. lib. 4. epiſt. 36. 37. lib. 6. epiſt. 24. 31. & lib. 7. ind. 1. epiſt. 3. quæ eſt vltima ad eum ſcripta: nã & eodẽ anno diẽ obijt, qui numerat annus Dñi 598. Sequẽte aũt ſecunda indictione ſcribit idẽ S. Gregorius ad eius ſucceſſorẽ Anaſtaſium itẽ dictũ, cũ ab eo, ex more, fidei ipſius profeſſionẽ accepiſſet. eſt epiſt. 47. lib. 7. ind. 2. Duo etenim eiuſdem nominis epi alter poſt alterum ſucceſſiuè præfuerũt eccleſiæ Antiochenæ temporibus Mauricij, & Phocæ eius ſucceſſoris Impp. vt apparet ex ſerie Antiochenõrũ epiſcoporum, quã ſcribit Niceph. epiſcopus in chron. & Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 18. c. 44. qui tñ in eo reperitur erraſſe; dũ Anaſtaſium primum, Sinaitam dictum, necatum ſcribit à Iudæis: ꝙ quidẽ ſecundo contigit Anaſtaſio: nã, vt idem ipſe teſtatur, id ſub Phoca Imp. factum eſt, quod & exploratum hr; anno etenim ſeptimo Phocæ à Iudæis excitatam eam ſeditionem teſtatur hiſtoria miſcella, Cedrenus, & Zonaras; quo quidem tempore, non Anaſtaſius Sinaita, ſed eius ſucceſſor ſedebat: ille etenim biennio ante Phocæ Imperiũ ſub Mauricio Imperatore ex humanis deceſſit. agitur de ſecundo Anaſtaſio ad decimum Kalen. Ianuarij. errore lapſus eſt idem Niceph. lib. 18. cap. 44. dum nomen Sinaitę tribuẽs ſecundo, eidem prioris Anaſtaſij lucubrationes adſcribit; Sinaitæ etenim eſſe omnes illas ſcriptiones, nullus eſt qui dubitet: nam cùm (vt dictũ eſt) ſedere cœpiſſet temporibus Iuſtiniani Imper. ſub quo multa paſſus, ac etiã ſede pulſus eſt, in eius locum Gregorius ſuffectus eſt; ſed tãdem Mauritij Imper. tempore reſtituitur, ut ſcribit Euagrius hiſt. lib. 4. cap. 38. 39. 40. & lib. 5.

c.1. & 5.Niceph.lib.17.c.29.30.& 36. Optauit ſanctus Gregorius hunc cũ honore ſuo Romæ ſecum viuere, ſi ad ſedem ſuam illũ reuerti minimè licuiſſet.extat de his epiſt.27.lib.1. regiſt. Reſtituto autem,eidem litteris gratulatur lib.4. epiſt.37.ind.13.editum reperitur eiuſdẽ auctoris nobile opus de rectis dogmatibus,& ſermones nonnulli, quos olim monachus in Sina poſitus ſcripſerat, quorum aliquot Latinè reddidit, ediditq; noſter Achilles Statius dignæ memoriæ. Habemus & in eiuſdẽ bibliotheca librũ Paſtoralem S.Gregorij Papæ, quem idem Anaſtaſius in Grçcum ſermonem tranſtulit:quod & teſtatur Sigeber.de vir.illuſtr.c.42.

vii. G — Decimo Kal. Maij. Luna. — 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23

ROMAE via Appia natalis S.Soteris [a] Papę & martyris. Ibidem S.Caij [b] Papę, qui ſub Diocletiano principe martyrio coronatus eſt. Smyrnæ ſanctorũ Apellis [c] & Lucij ex primis Chriſti diſcipulis.Eodẽ die ſanctorũ plurimorũ [d] Martyrum, qui ſequenti anno poſt obitũ Symeonis,annuo item die, quo paſſionis Dominicę memoria celebrabatur,per totam Perſidis regionẽ pro Chriſti nomine ſub rege Sapore gladio cæſi ſunt.In quo fidei certamine paſſus eſt Azades eunuchus Regi cariſſimus:Milles [e] eps,ſanctitate & miraculorum gloria inſignis: Acepſimas epiſcopus, cum presbytero ſuo Iacobo, itẽ Aithala & Ioſepho presbyteris,Azadane & Abdieſo diaconis,& cõpluribus alijs clericis:Mareas quoq; & Bicor epiſcopi,cum alijs viginti epiſcopis, & clericis ferè ducentis quinquaginta;monachis etiã,& ſacris virginibus plurimis;inter quas & S.Symeonis epiſcopi ſoror nomine Tarbula,cum pediſequa ſua, quę ſtipitibus alligatę,ſerraq; ſciſſæ,crudeliſſime necatę ſunt. Cordubę † in Perſia ſanctorum Parmenij,[f] Helimenę, & Chryſoteli presbyterorum,Lucę & Mucii diaconorum:quorum triumphus martyrii in paſſione ſanctorum Abdon & Sennen habetur. Alexandrię natalis S. Leonidis [g] martyris,qui ſub Seuero paſſus eſt.Lugduni ſancti Epipodii, [h] qui in perſecutione Antonini Veri,cum Alexandro collega tentus,poſt dira tormenta martyrium capitis abſciſſione compleuit. Apud Senonas ſancti Leonis [i] epiſcopi & confeſſoris. Anaſtaſipoli ſancti Theodori [k] epiſcopi,miraculis clari.

† Corduenę.

APRILIS 22.

a SOTERIS Papæ.]Beda aũt, & Ado de eo pridie huius diei:ſed hãc eſſe diẽ natalis eius, hẽt liber de Rom. Põtificibus. De eius ſucceſſione Irenęus lib.3.c.3.Euſeb.in chron.& hiſt.lib.4.c.22. Opta.li.2.contra Parmen.Aug.epiſt.165.& alij. cętera in Anna.ec.diximus.Soteris Papę corpus tranſlatum eſſe à Sergio Iuniori Papa in titulũ Equitij,docet vetus inſcriptio ibidem apud crãſennam poſita.

b Caij Papæ.]De eo itē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione Euſe. chro. & hiſt. lib. 7. c. vlt. Optat. lib. 2. Aug. epiſt. 165. Niceph. in chron. & alij. extant nonnullæ res eius geſtæ inter acta S. Suſannę, & in actis S. Sebaſtiani. cętera de eo in Annal. eccl. diximus.

c Apellis, & Lucij.]Agunt de his Græci ēt hac die in Menolog. qui itē optima rōne affirmant, Luciū hūc aliū eſſe à Luca Euāgeliſta, addūtq; hunc fuiſſe pręfectū eccleſię Laodicenſi, Apellem aūt Smyrnenſi. aſſentiturq; his etiam Dorotheus in Synopſi. Sunt hi, quorū S. Paulus Apoſtolus meminit ad Rom. c. 16. de Apelle cōſentit Hippolytus libel. de 72. diſcip. de Lucio autem ſecus, quem dicit Olympiadis fuiſſe epiſcopū.

d Plurimorū martyrū.]Agunt de his hac itē die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Scribit horū certamina glorioſa Sozo. hiſt. li. 2. c. 11. 12. & 13. ex quo Caſſiod. hiſt. trip. li. 3. c. 2. Niceph. lib. 8. c. 37. & 38. Metaphraſtes aūt cęteris locupletius recitat ea Lipo. to. 5. & Sur. tom. 2.

e Milles epiſcopi.]Hunc Beda, & alij ſupra dicti appellant Mileſiū, de eodem Sozom. vbi ſupra, & alij ex ipſo. peregrinatum tradunt Hieroſolymam ad ſancta loca, necnō in Aegyptum ad inuiſendos ſanctos patres eremi cultores.

f Parmenij, & ſoc.]Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri hac die. Agitur de his in pręambulis actorū S. Laurentij martyris, extant apud Sur. to. 4. die 10. Auguſti. Errore librariorū accidiſſe puto, vt alicubi Cordulæ in Perſia hi paſſi habeātur. Nihil.n. habet cōe Cordula, ſiue Cordyla cū Perſide. nam in prouincia Cappadocię ponitur à Ptolomęo in tab. 1. Aſię, ſicut & à Plinio lib. 6. c. 3. quę Cappadocia Themyſcirena appellat. Itaque magis placet, vt hi Cordubę in Perſia (vt habent ea acta martyrū qualiacunq; ſiut) ponantur: vel pro Corduba reſtituendum potius erit, Corduena, q̄ eſt ciuitas ꝓpe Tigrim, cuius meminit Ammianus Marcellinus li. 23. & 24. Aethicus aūt in coſmograph. appellat Cordubennā, nec adeo mirandū ſi eiuſdē nominis ciuitas reperitur in Hiſpania ac in Perſide: nā ſicut ex Varrone docet Plinius li. 3. c. 1. Perſę & Iberi in Hiſpaniā peruenerunt cum ſuis colonijs. licet Socrates hiſt. lib. 1. c. 16. dicat Iberos Hiſpanorum eſſe coloniā, ſed ex prædictis errare cōuincitur.

g Leonidis.]Fuit hic pater Origenis, ſcribit de eius martyrio Euſebius hiſt. li. 6. c. 11. S. Hiero. de ſcript. eccl. in Origene, & Niceph. hiſt. lib. 5. c. 2. De eodē agēs Suidas in hiſt. in verbo Origenes, ait, eundē fuiſſe epiſcopum & martyrem.

h Epipodij.]De eo itē Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant acta Epipodii & Alexandri eius in martyrio collegæ: quę recitat Sur. tom. 2. De eodem habetur homilia nomine quidem Euſebii Emiſſeni, ſed re vera S. Eucherii epiſcopi Lugdunenſis, vt alibi pluribus diſſeruimus. De calciamento Epipodii martyris Greg. Turon. de glor. confeſſ. cap. 64.

i Leonis epiſc.]Vet. man. ſcrip. & alii hac die. Interfuit hic conciliis Aurelianenſi ſecūdo per vicarium, & tertio, obiitq; anno Domini 591. numeratur decimusſeptimus eius ſedis epiſcopus, cui præfuit annis 23. hæc tradūt Senoch. tabulæ. ſed cum tot tantum annis eum ſediſſe tradant, reperiaturq; interfuiſſe per vicarium ſecundo cōcilio Aurelianenſi, quod celebratū reperitur anno Domini 525. vt rectè ſupputant recentiores chronographi, impoſſibile videtur ad prædictum annorum numerum perueniſſe.

k Theodori epiſc.] De eo itē hac die Græci in Menolog. Hic ille celebris Archimandrita cognomento Sicęota, cuius acta ſynceriſſimè ſcripta à Georgio eius diſcipulo recitat Metaphraſtes, ex quo Lipom. tom. 7. & Sur. to. 2. hac die. migrauit ex hac vita anno Domini 613. Heraclii Imp. anno tertio. prout eius acta teſtantur.

23 Nono Kal. Maij. Luna. A vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

NATALIS S. Georgij[a] martyris, cuius illuſtre martyrium inter coronas Martyrū Eccleſia Dei veneratur. Valētiæ in Gallia paſſio ſanctorū martyrū Felicis[b] presbyteri, Fortunati, & Achillei diaconorum, qui a B. Irenæo Lugdunenſi epō ad prædicandum

Dei verbum miſſi, cum maximā partem illius ciuitatis ad fidem Chriſti conuertiſſent, à Cornelio duce in carcerē truſi ſunt, deinde diutiſſime verberati, cruribusq; confractis, circa rotarum [c] vertiginem ſtricti fumum quoque in equulei ſuſpenſione perpeſſi, ad extremū gladio conſummati ſunt. In Pruſia natalis S. Adalberti [d] Pragenſis epiſcopi & martyris, qui Polonis & Hungaris Euangelium prædicauit. Mediolani S. Maroli [e] epiſcopi & cōfeſſoris. Tulli in Gallia ſancti Gerardi [f] eiuſdem ciuitatis epiſcopi.

APRILIS 23.

a GEORGII.] De eodem hac itē die Latini omnes, Græci item in Menologio his verbis: Memoria ſancti & glorioſi & magni martyris Georgij cognomento Tropelophori: Fuit Cappadox genere, paſſus ſub Diocletiano Imperatore. hæc ibi. De actis S. Georgij martyris eſt cēſura Gelaſij ī decreto de libris apocryph. apud Grat. diſt. 15. c. ſancta Romana. ea etenim quæ ab hæreticis eſſe compoſita dnr, in Eccleſia Romana non legi teſtatur. Sexta ſynod. ēt cano. 63. profitetur quaſdā martyrū hiſtorias ab hæreticis eſſe conſcriptas, eo nimirū (vt ait) cōſilio, vt Dei martyres afficerēt ignominia, & qui illas audirent, ad incredulitatē deducerent: quas oēs eadem S. Synodus vetuit publicari, igniq; tradi mandaui. Id ēt à Manichęis hæreticis factitatum S. Auguſtinus teſtatur, ſcribens contra Adimantum, alijsq; in locis, agens aduerſus Manichæos. Quęnam autē eſſent acta Georgij à Gelaſio improbata atq; reiecta, exquirendi ſtudio fatigatus, ea me tādem inueniſſe arbitror. In noſtra bibliotheca, tertio tom. vit. ſanct. antiquiſſimo, ac penè vetuſtate cōſumpto codice, ibi pag. 159. inueni acta quædā S. Georgij multis haud dubiū referta mēdacijs, ibi portentoſa quædē ab omni miraculorū ratione aliena feruntur; quęquidē (vt prædictæ ſynodi vtar verbis) nō ad pietatē legentes, ſed ad infidelitatē adducant. Inſunt pręterea illic quędam accepta ab hæreticis atq; Gentilibus, vt conflictus ille Georgij cū Athanaſio mago: alludit nimirū auctor impius ad Georgium Arrianum epiſcopū inuaſorē ſedis Alexandrinæ, & magni Athanaſij eius ſedis epi pugnaciſſimū perſecutorē: Athanaſiū .n. ab Arrianis eſſe magū appellatū, acta Tyri conciliabuli ſatis docēt; apud Gentiles etiam eādem de eo ſparſam eſſe calumniam, cōſtat ex Ammiano Marcellino li. 15. At Georgium Arrianum epiſcopum, defuncto Conſtātio Imper. occiſum eſſe ob eius ſcelera Alexandriæ, relatūq; à ſuis inter martyres, liquet; teſtante id etiā Marcellino lib. 22. Ex quibus ſanè apparet totā illā de actis Georgij fabulam fuiſſe commētū Arrianorū. Leguntur in ijſdem alia nonnulla indigna martyre: vt phanatica quædā & portētoſa, ſuſpectū cōtuberniū viduæ, ars doloſa eiuſdē ad perdendos Gentiliū magos, atq; enecādos Gentiles quoſq;, [b] innumera præterea tormētorū genera, quibus agitatus Georgius, nec mori potuit, vt pter equuleos, vngulas, crates ferreas ignitas, rotamq; mucronibus vndiq; præfixā, calceoſq; armatos clauis, q̄ & in alijs leguntur actis; etiā arca ferrea clauorū cuſpidibus intus ad feriendū aptata, præcipitiū, contuſiones malleis ferreis iteratæ, colūna ingentis ponderis ſuper eū poſita, ingentiſq; molis ſaxū ſuper caput reuolutū, ferreū ignitū ſtratū, liquens plūbū ſuper effuſum, quadraginta igniti claui, quib. eſt cōfoſſus, ęneos bos cādens, merſio in puteū ingentis ponderis ſaxo ad collū ligato; quib. nec quidē occidi martyrē potuiſſe tradunt. Ad hæc inſuper fingūt ibi Datianus quidā Imp. qui Perſis dominetur & ſeptuagintaquinq; regib. imperet, ſub quo Georgius paſſus ſit, & alia multa quæ potius delirantium ſomnia, quàm ſynceram hiſtoriam martyris præſeferant, q̄ Gelaſij cenſura proſcripta eſſe, abſque aliqua difficultate quiſq; ſibi ſuadere poteſt. Quibus reiectis, quęnam germana, quæ item dubia de tanto martyre ſcripta reperiant, in mediū adducamus. Extant acta Georgij a Metaphraſte edita, ſed in ijſdem diſplicent quæ de Athanaſio mago ferunt. Alia rurſus acta habentur nomine Paſicratis Georgij ſerui ſcripta: quę omnia Lipoman⁹ Latinè reddidit, habet ea Sur. tom. 2. quæ alienæ potius quā meæ cenſuræ ſubijcio. Vidi ea etiam quæ Iacobus de Vorag. habet in Legend. ſanct. quæ quidē nō mediocri indigent caſtigatione. Legi & in vet. man. ſcript. quæ in quibuſdā eccleſijs recitari cōſueuerunt, acta Georgij, vbi & annus paſſionis deſcribitur ducenteſimus nonageſimus, ibiq; hęc ſolummodo tormēta Georgius paſſus narratur, verbera, rotam, ignitamq; ſartaginem, ac demum gladio capite truncatus legitur; quæ licet ob longiores paraphraſes, & carmina quę in eis habentur intexta, minimè referant priſtinum illum cādorē

ac ſine

ac ſine fuco dicendi ſtylum, tamē cæteris probabiliora videntur. habemus ea in noſtra bibliotheca.tom.9.vit.ſanct.pag.74.His enarratis, iam accipe quæ ex certis probatiſq; auctoribus de egregio martyre ſcripta reperiuntur.

Non tm̄ in Oriēte,vbi paſſus eſt, ſed & in occiduis oris clariſſimus fuit.extat epigrāma Venātij Fortunati de baſilica eiuſdē nomine erecta in Gallijs, in quo hi verſus de ei⁹ martyrio legunt.

Carcere,cęde,ſiti,vinclis,fame,frigore,flāmis
Confeſſus Chriſtum,duxit,ad aſtra caput.
Qui virtute potens Orientis in arce ſepultus,
Ecce ſub occiduo cardine præbet opem.

De reliqjs eius Pariſijs poſitis Aim.li.2.de geſt. Fran.c.20.S.Germanus Pariſiorum eps cùm Hieroſolymam peregrinatus eſſet, rediens diuertit Conſtantinopolim,vbi a Iuſtiniano Impe. inter alias nobiles reliqas donatus eſt brachio S.Georgij martyris,quod condidit Pariſijs in baſilica S. Vincentij.id Aim.de geſt.Franc.lib.3.c.9.Fuit & Romæ,quę adhuc perſeuerat,illuſtris memoria ſancti Georgij ad Velum aureum, vbi & caput eius venerādum aſſeruatur, quod Zacharias Papa in theca repertum cum inſcriptione Græcis litteris exarata,ibidem recondidit, vt teſtatur liber de Romanis Pōtificib.in Zacharia.S.Gregorius Papa item eccleſiam eiuſdem martyris vetuſtate labefactatam reſtituit, eſt de his epiſtola ipſius 68.lib.4.indict.4. Brachium eiuſdem martyris Coloniā Agrippinā delatum, & multis miraculis illuſtratum,indicāt acta S. Annonis epi Colonien.De reliquiis eiuſdem atq; miraculis editis ſcribit Greg.Turon.de gloria mart. c.101. In Galatia præterea celebris fuit eiuſdem Sācti memoria,de cuius miraculis ibidem ſæpius iteratis multa narrantur in vita S. Theodori Sicæotæ,cuius nuper meminimus,hēt eam Lipom.tomo 7. & Sur.tomo 2.Procopius ſcribit li.1.ædif.Iuſtin. ipſum Iuſtinianum Imperatorem eidem martyri baſilicam erexiſſe. Reges enim in militari conflictu ſanctū Georgium martyrem inuocare ſolitos,eundemq; propitium nactos eſſe,ſatis ſignificāt ea quæ de Nicephoro Imp.ſcribit Cedren. in cōpend. hiſt.& quæ Paulus diaconus de geſt. Longob.li.6.c.5.tradit de Chuniperto Rege: hi enim ob ingenté de hoſtibus ademptā victoriā, baſilicam & monaſterium in honoré eiuſdem martyris erexerunt. Romanam ipſam eccleſiam ad expugnādos fidei hoſtes,hos præcipuè martyres inuocare conſueuiſſe,Mauritium,Sebaſtianum,& Georgium,teſtatur Ordo Roman.de diui. offic.in fine.eſt in Sacramentario S.Gregorij in natali S. Georgij ſpecialis de eodem ſancto Præfatio. Pictura illa S.Georgij qua effingitur eques armatus,qui haſtę cuſpide draconē interficit,iuxta quē ēt virgo poſita manus ſupplices tendens implorat auxilium; ſymboli potius q̃ hiſtoriæ alicuius opinor eſſe expreſſā imaginē. in nullis enim,quæ recenſuimus,S.Georgij actis antiquis,quicquam eiuſmodi legit:ſed à Iacobo de Voragine abſq; aliqua maiorū auctoritate ea ad hiſtoriā referuntur:quæ potius in virgine illa typū exprimunt(more maiorum)prouinciæ, vel ciuitatis alicuius,quæ aduerſus diaboli vires tāti martyris imploret auxiliū.Symbolicas eiuſmodi picturas pingi à Chriſtianis olim cōſueuiſſe, ſatis docet Euſebius in vita Cōſtantini Imper.li.3.c.3.vbi agit de pictura Conſtātini,deq; dracone ab eo medio ventre transfixo,& in mare proiecto. Non imus inficias ſanctum Georgium vt equeſtris militiæ militē,equeſtri imagine referri conſueuiſſe: nam & de equo picto S. Georgiū geſtante hinnitumq; edente, mira habes deſcripta à Nicephoro Gregora hiſt.lib. 8. pag.31.& 32.De imagine S.Georgij ex qua ſanguis fluxit,vide Geor.Pachimer.hiſt.li.7.pag.61.

b Felicis, & ſoc.] De his item hac die Beda, Vſuardus,& Ado.Recitat Sur.horum acta to.2.

c Circa rotarum vertiginem ſtricti.] Perantiquum fuiſſe rotarum ſuppliciū,docet Cæl.Rhodig.lect.antiquarū li.10.c.5. meminit S. Baſilius hom.in quadrag.martyr.de rotæ tormento.Frequens reperitur in actis martyrum rotæ cruciamentum,de eodē Ioſeph.lib. de Machab. ad Polyb.his verbis: Decretū dat, vt ſi quis eorum in patria coſiſtens, ad ſacrificia migrare noluiſſet; diſtrictus rotæ impetu rūperetur,hæc ibi,& inferius de eiuſdē cruciamēti exhibitione his verbis:Illi igitur mole pedibus appenſa, atq; innexi rotæ iubetur Machabæus: ita ēt in gyrum circuli porrectus, vt ſolutis hinc inde viſceribus, veniſq; diſtentis,dolores ipſius & pœnæ creſcerent.& infra:Vt erat affixus rotæ ignis in Cataſta obijcitur. atq; ita tendentibus corpus radijs & contrahentibus flammis, coſtis deinde patentibus laterum vitalia rumpuntur, &c. ac deinde hæc de alio tormentis exquiſito: Rotæ inquit, poſtmodū affigitur:nec tēdi magis iam poterat, &c.Ex his quidem ſatis accipi poſſe vt rotæ tormentum non ad incidendū corpus, ſed extendēdum & diſſoluendum eſſe compoſitū;idq; Apuleius li.3.de aſino aureo.cum agit de paratis tormentorum generibus ad torquendum, hæc ait: Nec mora cum ritu Græcienſi,ignis, & rota,tū omne flagrorum genus inferuntur.& lib. 10. nec rota,nec equuleus deerat.hæc ille. Verùm non vnius tantum, ſed multiplicis generis rotæ inueniuntur in actis ſanctorum martyrum.

d Adalberti epiſc.] De eodem hac die agitur apud Bedā & Adonē. Habet eius res geſtas Sur.

tom.2.alias ab his diuerſas legimus in eod.man. ſcrip.Monaſt.S.Cæciliæ Tranſtyberim: quarũ eſt exordium: Eſt locus, &c. Plura de eodem in breuiario Polonico, in epiſtola Petri Damiani de renunciando epiſcop. de eodem in actis ſancti Stephani Regis Hungariæ. Sigebert. in chron. anno 994. Aeneas Siluius hiſt. Boem. c.16. item chron. vet. Polon. & nouiſſimè Mart. Chrom. de rebus Polon. libro tertio, qui eum martyrio occubuiſſe refert anno Domini 997. Dies tranſlationis eius agitur tertiodecimo Kalendas Nouembris; cuius ẽt rei geſtæ hiſtoriam ſub Othone Imp. legi in vete. man. ſcript. vbi agitur etiam de tranſlatione ſanctorum Abundij & Abundantij.

e Maroli epiſcopi.] De quo ẽt tabulæ eccleſię Mediolanenſis. Extat Ennodij epiſcopi Ticinẽſis de eodem elegans epigramma. incip. Marolus extremæ &c. Succeſſit hic Sancto Venerio.

f Gerardi epi.] De eo Sigeb. in chro. anno Domini 1052. hæc ſcribit: Leo Papa Gerardũ Leucorum ſupra ſe quintum epm ſanctitate vitæ mirabilẽ, habita enim ſynodo; per auctoritatẽ Apoſtolicam decreuit in numero ſanctorũ confeſſorum in eccleſia ſolenniter habendum, hæc ille.

B Octauo Kal. Maij. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

ROMAE ſancti Sabæ[a] ductoris militum, qui accuſatus quòd Chriſtianos in carcere detentos viſitaret, coram iudice Chriſtum liberè confeſſus eſt; à quo facibus aduſtus, & in lebetem[b] picis feruentis iniectus, cum euaſiſſet illæſus, eo miraculo ſeptuaginta viros ad Chriſtum cõuertit; qui omnes in confeſſione fidei conſtanter permanentes, gladio cæſi ſunt: poſtremo ipſe demerſus in flumen, martyrium conſummauit. Lugduni in Gallia natalis S. Alexandri[c] martyris, qui in perſecutione Antonini Veri poſt carceris cuſtodiã primo ita laniatus eſt crudelitate verberantium, vt crate ſoluta coſtarum, patefactis viſceribus, interiora corporis panderentur: deinde crucis affixus patibulo, beatum ſpiritum exanimatus emiſit. Paſſi ſunt cum eo & alij numero trigintaquatuor, quorum memoria aliis diebus agitur. Eodem die ſanctorum martyrũ Euſebij,[d] Neonis, Leontij, Longini, & aliorum quatuor, qui in perſecutione Diocletiani poſt diros cruciatus gladio percuſſi ſunt. In Anglia depoſitio S. Melliti[e] epiſcopi, qui à S. Gregorio in Angliam miſſus, Orientales Saxones, & Regem ipſorum ad fidem conuertit. Iliberi in Hiſpania ſancti Gregorij[f] epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Honorij[g] epiſcopi. In Hibernia ſancti Egberti[h] presbyteri & monachi, admirandæ humilitatis & continentiæ viri. Rhemis ſanctarum virginum Bonæ[i] & Dodæ.

A P R I L I S 24.

a SABAE martyr.] Agunt de eodẽ hac die Græci in menol. Romeq; paſſum tradunt temporibus Aureliani Imp.

b In Lebetem.] De Lebete, ſic dicto cruciamenti genere, habes Machab. lib. 2. cap. 7. & Ioſeph lib. de Machab. ad Polyb. frequens eſt mentio de eiuſmodi tormento in actis ſanctorum martyrum.

c Alexan-

c Alexãdri,& ſoc.]De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. Refert eorum acta Sur. tomo 2. extat de ſanctis Alexandro, & Epipodio ſermo ſancti Eucherij Lugdunenſis falsò aſcriptus Euſebio Emiſeno. Diuerſus planè ab hoc eſt Alexander ille medicus & martyr, qui cum Attalo poſt diuerſa pœnarum genera, gladio cęſus occubuit, cuius & cineres in Rhodani fluenta merſi fuerunt, vt conſtat ex epiſtola eccleſiæ Lugdunenſis, quam recitat Euſeb. hiſt. lib. 5. c. 1. meminit & ſanctus Auguſtinus lib. de cura agenda pro mort. c. 6. de cineribus martyrũ Lugdunenſium in flumen iniectis: Alexander autem, de quo agimus (ne quis exiſtimet eundem eſſe cum illo) ſupplicio crucis martyrium conſummauit, eiusq; corpus inter dumeta abſconditum, poſtea ſepulturæ mandatum fuit, vt eius acta teſtantur.

d Euſebij,& ſoc.] Agunt de his item Græci hac die in Menologio, paſſosq; ſub Diocletiano referunt.

e Melliti epiſcopi.] De eo etiã hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit Beda eius res geſtas in hiſt. de geſt. Angl. lib. 1. c. 20. 30. lib. 2. cap. 3. ... què. eiuſdem meminit S. Gregorius Papa in re[gi]ſt. lib. 9. epiſt. 48. 52. 56. & 71. Ioánes diac. in vi[t.] ſanct. Greg. lib. 1. cap. 31. Migrauit ex hac vita anno à Chriſto Domino ſexcenteſimo vigeſimoquarto, vt ſcribit Beda lib. 2. de geſt. Angl. c. 7. in fin.

f Gregorij epiſcopi.] Vſuardus itẽ de eo hac die. Agit de eodem S. Hieronymus lib. de ſcript. eccleſiaſt. Iſidor. de vir. illuſtr. c. 1. in Oſio, Honorius Auguſtud. c. 105. pluribus autem Marcellinus presbyter in libello oblato Theodoſio Imperatori. Huius Gregorij commentarios carie obſitos, obliuione obrutos, mendisq; labefactatos purgauit, ediditque noſter Achilles Statius laudabilis memoriæ.

g Honorij epiſcopi.] De quo etiã tabulæ Brixianæ eccleſiæ. Ponit hic decimus nonus eius eccleſiæ epiſcopus, à Philaſtrij autem tẽpore, qui eius ſedis epiſcopus adſcribitur ſeptimus, hic numeratur ordine duodecimus, vt ſcribit Rampertus epiſcopus Brixianus in ſermone de tranſlatione S. Philaſtrij.

h Egberti.] De eo plura ſcribit Beda de geſt. Angl. lib. 3. cap. 4. 27. lib. 4. cap. 3. & lib. 5. cap. 10. & 23. vbi ait, eum ex hac vita exceſſiſſe anno ab Incarnat. Domini ſeptingẽteſimo vigeſimooctauo. Fuit & Egbertus epiſcopus, cuius natalis dies agitur prid. non Maias, licet eum Eadbertũ alij dicant.

i Bonæ,& Dodæ.] Agit de his Molanus in addit. ad Vſuard. De alia Bona Petrus in catal. lib. 8. cap. 71.

25 Septimo Kal. Maij. Luna. C

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ALEEANDRIAE natalis beati Marci [a] Euangeliſtæ. Hic diſcipulus & interpres Apoſtoli Petri, rogatus Romæ à fratribus ſcripſit Euangelium, quo aſſumpto perrexit in Aegyptũ, primusque Alexandriæ Chriſtum annuncians, conſtituit eccleſiam: ac poſtea pro fide Chriſti tentus, funibus vinctus, & per ſaxa raptatus, grauiter afflictus eſt: deinde recluſus in carcere, primo angelica viſitatione confortatus, & demum ipſo Domino ſibi apparente, ad cęleſtia regna vocatus eſt octauo Neronis anno. Romæ Litaniæ [b] maiores ad ſanctum Petrum. Syracuſis ſanctorum martyrum Euodij, [c] Hermogenis, & Calliſti. Antiochiæ ſancti Stephani, [d] epiſcopi & martyris, qui ab hæreticis Synodum Chalcedonenſem impugnantibus multa paſſus, in Orontem fluuium præcipitatus eſt, tempore Zenonis Imperatoris. Ibidem ſanctorum Phi-

lonis [e] & Agathopolis diaconorum. Alexandriæ S. Aniani [f] epiſcopi, qui beati Marci diſcipulus, eiuſq; in epiſcopatu ſucceſſor, clarus virtutibus quieuit in Domino. Laubijs natalis ſancti Ermini [g] epiſcopi & confeſſoris.

APRILIS 25.

MARCI Euangeliſtæ.] De eodē hac die Beda, ac cęteri oēs Latinorū, ac Græcorū, qui eundē ēt martyrē dicūt, deſcribūtq; eius paſſionis acta ī Menologio. Agit de eo itē Euſebius hiſt. lib. 2. c. 14. 15. & lib. 3. c. vlt. Hieronymus de ſcript. eccl. Iſido. de vit. & obit. ſancto. quorū cū nullus dicat eū occubuiſſe martyrio, ab aliquibus dubitatū fuit, an reuera martyriū cōſummauit. At Gelaſius, cuius pręcipua eſt in eccleſia Dei auctoritas, de eius martyrio expreſsè teſtatur, cum ait: Marcus à Petro Apoſtolo in Aegyptū directus, verbum veritatis prędicauit, & glorioſè conſummauit martyrium, hæc Gelaſ. in Rom. concil. in decret. de lib. auth. & apocryph. hoc ipſum Niceph. hiſt. lib. 2. c. 43. Metaphraſtes hac die, Procopius diaconus in encomio de eodē, quod recitat Lipom. tom. 7. & Sur. to. 2. Cętera autem de S. Marco, an idem ſit cum conſobrino Barnabæ, qui Ioannes Marcus dictus, & an Latinè, vel Græcè Euangelium ſcripſerit, quoniam non ſunt huiuſmodi, quæ paucis abſolui queāt, ſatis de his diſſeruiſſe ſufficiat in noſtris Annalibus eccleſiaſt. vbi & de alijs, quæ ad Marcū pertinent pluribus egimus.

b Litaniæ maiores. De his itē Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorū; quorū nonnulli cū dicant inſtitutas à S. Gregorio, ſic intelligas, nō vt ipſas maiores Litanias S. Gregorius primus inuenerit, ſed ꝙ ad S. Petrum eas indixit. extat decretū eiuſdem Pontificis de Litaniarū maiorum annua celebritate in princ. li. 2. regiſtri his verbis: Solennitas annuæ deuotionis nos fratres dilectiſſimi admonet, vt Litaniā, quæ Maior ab omnibus appellatur ſollicitis ac deuotis debeamus (auxiliāte Deo) mētibus celebrare, &c. Idē S. Pōtifex occaſione ingruētis peſtilētiæ, illam Litaniam inſtituit, quā ſeptiformē appellauit. extat de ea re eius cōſtitutio data 4. Kal. Septemb. lib. 11. c. 2. cuius ēt meminit Greg. Turon. de geſt. Frāc. lib. 10. c. 1. Paul. diac. de geſtis Longobard. li. 3. c. 11. & alii. idē S. Gregorius, vrgente aliqua neceſſitate, non tm̄ Romanis, ſed etiā in externis Litanias indicebat; vt apparet ex lib. 9. regiſt. epiſto. 45. ind. 4. Cur autem hæ, de quibus hic agimus, Litaniæ maiores dictę fuerint: cōſtat ad minorum Litaniarū differentiā ſic appellatas eſſe. Non enim vnæ tm̄ in anno, ſed plures ſolitę erāt fieri Litaniæ pro conſuetudine cuiuſq; eccleſię, vt apparet ex epiſt. S. Greg. 76. lib. 7. indic. 2. ad Caſtoriū, vbi habet̄ mentio de quatuor vel quinque ſolennibus Litaniis in Rauennate eccleſia celebrari ſolitis. A quo aūt Litanię primum fuerint inſtitutæ, ahuc mihi eſt inexploratum; vetuſtiſſimum ſanè morē fuiſſe in eccleſia Litanias peragere, certiſſimum eſt. nam quòd ſpectat ad eccleſiam Orientalem S. Baſilius in epiſt. ad Neocęſariēſes tradit, in ea eccleſia in vſu fuiſſe Litanias etiam temporibus S. Gregorii cognomēto Thaumaturgi eius ciuitatis epiſcopi, q. vixit tēporibus Decij Imperatoris, quas poſtmodū in cęteris Orientis eccleſijs conſtat fuiſſe frequētatas, adeò vt eas ſolenniori pompa etiam Ariani fuerint æmulati: vt ſcribit Socrat. li. 6. c. 8: & Sozom. lib. 8. c. 8. quas tamen Arcadius Imp. edicto ꝓmulgato illis inhibuit. l. 30. de hære. Cod. Theod. Litaniæ etiā reperiuntur dictę Proceſſiones. c. 17. concil. Laodic. edi. 2. conſtat autem penes Latinos vetuſtiorē fuiſſe vſum procedēdi ad loca martyrum, vt Tertul. li. 2. ad vxorem, & Hiero. epiſt. 12. ad Euſtoc. Eaſdem itaq; ſiue Litanias ſiue Proceſſiones dicere velimus, vnuſquiſque epiſcopus in ſuis eccleſijs ſtudioſè agere conſueuit, vnde de S. Honorato epiſcopo Maſſilieſi hęc pro magna laude Gennadius, c. 99. Hic Litanias ad ſupplicandum Dei clemētiam cum plebe ſibi credita pro virib. agit. hęc ille. Porrò percelebres, & ab vniuerſa penè eccleſia receptæ ſunt illę, quas S. Mamertus ep̄s Viennenſis reſtituit in Gallijs, tēporibus Valentiniani tertij Imp. anno circiter 452. vt ſcribit Ado ep̄s Vien. in chron. quę & Rogationes appellatę ſunt, cuius piæ inſtitutionis occaſionē ſcribit in ſermone quodam Alcimus Auitus eiuſdem eccleſiæ epiſcopus, ſucceſſorq; Eſichij, quē pręceſſit S. Mamertus; extat præterea de ijſdem epiſtola Sidonij Apollinaris ad eundem S. Mamertum ſcripta lib. 7. epiſt. 1. alia ad Aprum 14. lib. 5. vbi (vt mittamus cætera) hæc inter alia de priſtina Litaniarum obſeruatione iam negligentia torpeſcēte: Erant, inquit, quidem prius (quod ſalua fidei pace dictum ſit) vagæ, tepentes, infrequentesq;, & vt ſic dixerim, oſcitabundę ſupplicationes: q̄ ſemper interpellantium prādiorū obicib. hebetabātur: ad quas, vt nihil amplius dicam, figulo pariter & hortulano nō oportuit conuenire. In his

his autem, quas ſuprafatus ſummus ſacerdos & protulit pariter & contulit, ieiunatur, oratur, pſallitur, & fletur, &c. hæc Sidon. Ex his quidem Sidonij verbis apparet, S. Mamertum epm non tam inſtituiſſe, quàm reſtituiſſe, & in meliorem formam reduxiſſe ſacras Rogationes. Sanè quidem S. Auguſtinus, qui tempore præceſſit S. Mamertum, de ijſdē Rogationibus, quæ præcedūt celebritatem Aſcenſionis Dominicæ non obſcure meminit ſerm. 173. de temp. in vigilia Aſcenſ. *tom. 10. pag. 338.* edit. Louanien. eſt eius exordiū hmôi: Scire debemus, & intelligere fratres chariſſimi, quia dies compunctionis & pœnitentiæ celebramus &c. circa finem aūt ſic: Nullus ſibi de induſtria aliquas occupationes inquirat, per quas ſe de eccleſiæ cōuentu ſubducat. ſine dubio peccatorū ſuorū vulnera diligit, qui in iſtis tribus diebus, ieiunādo, orando, & pſallendo, medicamēta ſibi ſpiritualia nō inquirit, &c. quibus quidē eundē de ſacris Rogationibus verba facere, nullum eſt dubiū. extat de Rogationibus, canon. 29. primi concilij Aurelianenſis, item c. Rogationes, de cōſecrat. diſt. 3. & in capitular. Frāc. l. c. 85. de ijſdē Cæſarius eps Arelat. hom. 33. hæc habet: tribus iſtis diebus, quos regulariter in toto mundo celebrat eccleſia, nullus ſe à ſancto cōuentu ſubducat &c. Reliqua aūt de Rogationibus vide apud eos qui ſcripſerunt de diui. offi. Alię inſuper Rogationes ab his ſunt, quas inſtituit S. Gallus epiſcopus Aruernenſis, quæ media Quadrageſima agi ſolitæ erant, de quibus Greg. Turonen. li. 4. ca. 5. Celebrabantur olim in eccleſia Gallicana et Litaniæ noni menſis, de quibus agitur in concil. primo Lugdunenſi cap. 6.

c Euodij & ioc.] De his item hac die Vſuard. Maurolyc. & alij recentiores.

d Stephani epiſcopi.] Agit de huius martyrio Euagr. hiſt. lib. 3. c. 10. & Niceph. lib. 15. cap. 28. ex Ioāne Rhetore. porrò non tantùm Stephanum, ſed & alios orthodoxos epiſcopos ab hæreticis tunc Antiochiæ occiſos eſſe, indicant litteræ ſancti Simplicij Papæ ad Zenonem Imp. q. de ſacrilegis pęnas ſumpſerat. habemus eam epiſtolam manuſcriptam, datam decimo Kal. Iulias poſt conſulatum Illi. eſt eius exordium: De eccleſia Antiochena venerandos, &c.

e Philonis, & Agathop.] Hi eſſe videntur, q. ex Syria Romam comitati ſunt S. Ignatium epiſcopum Antiochenum, eiusq; reliquias Antiochiam retulerunt, vt conſtat ex actis ipſius martyrij. Fuit Philo Tarſenſis eccleſiæ, Agathopos, Antiochenæ diaconus. meminit eorundem frequenter S. Ignatius ſcribens ad Tarſenſes, ad Philadelphos, & ad Antiochenos.

f Aniani epiſcopi.] De eo Euſebius in chron. & hiſtor. lib. 2. c. 23. & lib. 3. cap. 12. Hierony. de ſcript. eccleſ. in Marco, Niceph. hiſt. lib. 3. c. 2. Niceph. epiſc. in chron. & alij; multa habet de eo Petrus in catal. lib. 9. cap. 19. ſed quæ videntur apocrypha. Erat Alexandriæ eccleſia nomine ſancti Aniani, cuius meminit Epiphan. in panar. hæreſ. 69. eius autem ſacrum corpus Venetias eſſe trāſlatum accepimus. Fuit alius eiuſdem nominis Anianus Aurelianenſis epiſcopus, alius item Meldenſis, de quo agitur in actis S. Genoueſæ, ijdemque ſanctitate nobiles.

g Ermini epi.] De eo etiā Molan. in addit. ad Vſuar. pluribus aūt in indic. ſanc. Belg. Succeſſit hic Sancto Vrſmaro anno Domini 713. extare de eius actis librū ſcriptum, idē auctor affirmat.

26 Sexto Kalendas Maij. Luna. Diij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

ROMAE natalis beati Cleti [a] Papæ, qui ſecūdus Apoſtolum poſt Petrum rexit Eccleſiā, & in perſecutione Domitiani martyrio coronatus eſt. Ibidem S. Marcellini [b] Papæ & martyris, qui ſub Diocletiano pro fide Chriſti vnà cum Claudio, Cyrino, & Antonino capite truncatus eſt: quo tempore magna fuit perſecutio, ita vt intra vnum menſem, decem & ſeptem millia Chiſtianorum martyrio coronarentur. Amaſeæ in Ponto S. Baſilei [c] epiſcopi & martyris, qui ſub Licinio Imperatore illuſtre martyriū conſummauit: cuius corpus in mare proiectū,

& ab Elpidiphoro angeli monitu repertum, honorificè tumulatum fuit. Bracari in Luſitania ſancti Petri [d] martyris, primi eiuſdem ciuitatis epiſcopi. Viennæ S. Clarentij [e] epiſcopi & confeſſoris. Veronę S. Lucidij [f] epiſcopi. In monaſterio Centula S. Richarij [g] presbyteri & confeſſoris, Trecis ſanctæ Exuperantiæ [h] virginis.

APRILIS 26.

a CLETI Papæ.] De eodẽ hac die Vſuardus, Ado, & alij, Beda aũt hic de Anacleto, de Cleto aũt ad 3. non. Maij. Ob nominis ſimilitudinem magna, tum apud Latinos, tum etiã apud Græcos facta eſt de Cleto & Anacleto confuſio: vt niſi vitium ſit in codice, librariorum oſcitantia, non leues quidẽ imò grauiſſimi ſcriptores in his nominibus erraſſe noſcãtur. S. Ignatius in primis in epiſt. ad Mariã Caſſabolitem pro Cleto habet Anacletum. id ipſum S. Irenæus feciſſe vr, aduerſus hæreſ. lib. 3. c. 3. Euſebius ẽt in chron. & hiſto. lib. 3. cap. 2. Nicephorus item hiſt. li. 3. c. 2. & Niceph. epiſc. in chron. Ex Latinis itidem Optatus Mileuit. lib. 2. contra Parmen. & Auguſt. epiſt. 165. putantes, credo, Cletum eundem cum Anacleto, illum prætererunt. econtra autem plerique, qui nouerunt Cletum, neſciuerũt Anacletum, vt inter alios S. Epiphanius, qui in panar. hęreſ. 27. ponens Cletum, prætermittit Anacletum. Sed in his quæ ſunt Romanæ eccleſiæ, maior eſt adhibenda fides eius alumnis, quàm cæteris: Poſt librum de Romanis Pontificibus, S. Hieronymus de ſcrip. eccleſ. in Clemente, poſt Linum recenſet Cletum. poſitum habetur nomen Cleti in canone Miſſæ antiquitus ſcripto. de eodem præterea indices Vaticani, quos exſcripſimus. Quòd autem Cletus ante Clementem ſederit, aliaque plura de eo egimus in Anal. eccleſ.

b Marcellini Papæ.] De ipſo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. Ecce tibi iterũ penes Græcos in nominibus facta confuſio, putantes itidem eundem eſſe Marcellinum cum Marcello; vnde Euſebius præteriens Marcellum, Marcellinum tantum numerat in chron. & hiſt. li. 7. cap. 26. quem errorem & cæteri ſequuti eſſe videntur, vt Niceph. Calliſt. hiſt. li. 6. cap. 34. & Niceph. epiſc. in chron. Non ſic quidem Latini, vt Optatus li. 2. contra Parmen. & Auguſt. epi. 165. ac cæteri omnes recẽtiores. Ipſa eorum acta inter ſe diuerſa diuerſos prorſus eſſe, planè declarant. ſucceſſit Marcellinus Caio, vt omnes tam Græci, quàm Latini citati auctores teſtantur. Cætera de ipſo in Annal. eccleſ.

c Baſilei epi.] Agunt de eodem item hac die Græci in Menologio, vbi & martyriũ corporis inuentio, atq; trãſlatio narrantur. Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis edidit eius acta; quæ recitat Lipom. to. 7. & Sur. tom. 2. ex quibus oĩbus erroris arguitur Nicephorus, dũ li. 8. c. 14. adnumerat S. Baſileum inter epos, qui interfuerunt Nicæno concilio, cũ conſtet eũdem ſub Licinio Imp. martyrio coronatum obijſſe diem.

d Petri.] De eodem Vaſæus in chron. Hiſp. Flos. ſanct. Hiſp. & Theſau. concio. to. 2. hac die:

e Clarentij epiſc.] De eo item hac die Beda, Ado Vien. in chron. anno 641. ponitur hic trigeſimus eius ſedis epiſcopus ſub Vitaliano Papa in tabul. Democh.

f Lucidij epiſc.] In tabulis eccleſiæ Veron. & in ſæpius citato codice pag. 8. & 39. eſt & Lucillus nomine eiuſdem ciuitatis epiſcopus, de quo in dictis tabulis agitur pridie Kal. Nouembris: quem illum ipſum puto, qui interfuit concilio Sardicenſi, vbi loco Lucilli, Lucius ſubſcriptus reperitur tomo 1. concilior. nam apud Athanaſium in apologia ſecũda inter epiſcopos Italię, qui illi ſynodo interfuerunt, Lucillus ponitur poſt Seuerum Rauennatem epiſcopum. Vocat eundem cum cæteris in teſtimonium Athanaſ. in apologia ad Conſtantium col. 416. d.

g Richarij.] Agit de eodẽ Vſuardus hac die. Eius res geſtas ſcripſit Albinus Flaccus ad Carolum Magnum Imper. habet ea Sur. to. 2. Agit de eo item Vincen. lib. 23. c. 96. 97. & 81. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſanc. Bened. lib. 3. c. 98. & 295. claruit temporibus Dagoberti regis Franc. circa annum Domini ſexcenteſimum atq; trigeſimũ.

h Exuperantiæ.] Maurol. & Molan. in addit. ad Vſuard. hac die de eadem agunt.

E Quinto Kal. Maij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28

NICOMEDIAE natalis S. Anthimi [a] epiſcopi & martyris, qui in perſecutione Diocletiani ob confeſſionem Chriſti, martyrij gloriam capitis obtruncatione ſuſcepit. Sequuta eſt quoq; illũ vniuerſa penè gregis ſui multitudo, quorum alios iudex gladio obtruncari, alios ignibus conflagrari, alios nauiculis impoſitos pelago immergi fecit. Tharſi in Cilicia ſanctorum Caſtoris [b] & Stephani martyrum. Romæ depoſitio beati Anaſtaſij [c] Papę, viri ditiſſimę paupertatis, & Apoſtolicę ſolicitudinis: quem (vt ait S. Hieronymus) diu Roma habere non meruit, ne orbis caput ſub tali epiſcopo truncaretur: nam haud multo poſt eius obitum Roma à Gothis capta fuit. Bononię S. Tertulliani [d] epiſcopi & confeſſoris. Brixię S. Theophili [e] epiſcopi. Conſtantinopoli S. Ioannis [f] abbatis, qui pro cultu ſacrarum imaginum ſub Leone Iſaurico plurimum decertauit.

APRILIS 27.

a ANTHYMI epiſcopi.] De eo itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum, Gręci autem in Menologio tertio non. Septemb. ſcribit de Anthimo Euſeb. hiſtor. lib. 8. cap. 6. & Niceph. hiſt. lib. 7. c. 6. & . 6. Extant eius acta à Metaphraſte deſcripta, retulit eadem Lipom. to. 6. & Sur. tomo ſecũdo. ſucceſſit hic ſancto Cyrillo eiuſdem ciuitatis epiſcopo, vt teſtantur acta ſanctorum martyrũ Indes & Domnæ, quæ recitat Metaphraſt. ſeptimo Kalendas Ianuar. ex quo Lipom. tomo 5. & Sur. tomo 6. in honorem S. Anthimi Iuſtinianus Imper. nobilem memoriam excitauit, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtiniani Imp.

b Caſtoris, & Stephani.] Vſuardus de Caſtore tantum, Maurolycus de vtroque, cui aſtipulantur vet. man. ſcript.

c Anaſtaſij Papæ.] Agunt de eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Locus ſancti Hieronymi hic citatos extat in epiſtola 16. ad Principiá. De eius ſucceſſione Auguſt. epi. 165. Proſp. in chron. Socrat. lib. ſeptimo, cap. 9. Theodoret. libro quinto, cap. 23. Sozom. lib. 8. cap. vigeſimoquarto. eius acta in Annal. eccl. ſcripſimus: De Vrbe capta á Gothis, cuius hic mentio habetur, conſtat id contigiſſe Varari & Tertullo cõſſ. vt ſcribit Caſſio. & Proſp. in chron. quod & omnes profitentur. numeratur is annus (ſecundum recentiores chronogr.) à Chriſto 410. ſedis autem Innocentij decimus. Corpus ſancti Anaſtaſij Papæ à Sergio iuniori tranſlatum eſt in titulum Equitij, vt vetus inſcriptio in eadem eccleſia poſita docet.

d Tertulliani epiſ.] Succeſſit hic Paterniano, poniturq; octauus eius ſedis epiſcopus.

e Theophili epiſcopi.] Numeratur hic decimus eius ſedis epiſcopus, tertiusq; poſt ſanctũ Philaſtrium, de eo Rampert. in ſerm. de tranſlat. S. Philaſtrij.

f Ioannis abbatis.] De eo item Græci hac die in Menolog. vbi etiam paucis eius res geſtæ deſcribuntur.

28 Quarto Kalendas Maij. Luna.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29

RAVENNAE natalis ſancti Vitalis [a] martyris patris ſanctorum Geruaſij & Protaſij, qui cum beati Vrſicini corpus ſublatum honeſtate debita ſepeliſſet, tentus à Paulino conſulari, poſt equulei tormenta iuſſus eſt deponi in profundam foueam, & terra ac lapidibus obrui; talique martyrio migrauit ad Chriſtum. Mediolani ſanctæ Valeriæ [b] martyris, coniugis ſancti Vitalis. Atinæ ſancti Marci, [c] qui à beato Petro Apoſtolo epiſcopus ordinatus, Aequicolis primus Euangelium prædicauit, & in perſecutione Domitiani ſub Maximo præſide martyrij coronam accepit. Alexandriæ paſſio ſanctæ Theodoræ [d] virginis, quæ idolis ſacrificare contemnens, cum eſſet in lupanar tradita, repente quidam ex fratribus nomine Didymus miro Dei fauore commutatis veſtibus illam eripuit, qui poſtea in perſecutione Diocletiani ſub Euſtratio præſide ſimul cum eadem percuſſus, ſimul coronatus eſt eodem die ſanctorum Aphrodiſij, [e] Caralippi, Agapij, & Euſebij martyrum. In Pannonia ſancti Pollionis [f] martyris, ſub Diocletiano Imperatore. Pruſæ in Bithynia ſanctorum martyrum Patricij [g] epiſcopi, Acatij, Menandri, & Polyæni. Turiaſone in Hiſpania ſancti Prudentij [h] epiſcopi & confeſſoris. Corfinij in Pelignis ſancti Pamphili [i] Valuenſis epiſcopi, charitate in pauperes, & gratia miraculorũ illuſtris: cuius corpus Sulmonæ conditum eſt.

APRILIS 28.

a VITALIS.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eius res geſtæ iunctæ actis ſanctorum Geruaſij & Protaſij ex epiſtola nomine S. Ambroſij, quam recitat Sur. tom. 3. 19. Iunij Mombritius item recenſet huius acta tom. 2. De eius venerando ſepulchro Venantius Fortun. lib. 4. in vit. S. Martini meminit his verſibus:

Inde Rauennatum placitã pete dulcius vrbẽ.
Pulpita ſanctorum per religioſa recurres
Martyris egregij tumulum Vitalis adora, &c.
& alibi.
Vitalẽ, & reliquos tot chara Rauẽna ſepultat.

lib. 7. ad Bod. ducem. extat de eodẽ ſermo Petri Damiani apud Sur. to. 2. pluribus Hier. Rub. hiſtor. Rauen. li. 1. qui & de veteri inſcriptione ad eius ædem agit li. 3. Fuit eiuſdem nominis Vitalis epiſcopus eiuſdem eccleſiæ Rauennatis: quẽ miror admodũ prætermiſſum ab ijs qui res Rauennates tractarunt, præcipuè verò nouiſſimè à Hieronymo Rubeo. Ad hunc Vitalem epiſcopum ſcripſit Venant. Fortunatus duo epigrammata, fuit enim illi æqualis, agitq; de baſilica Sãcti Andreæ ab ipſo erecta, quam idem Rubeus horum inſcius tribuit ſancto Petro Chryſologo, redarguens eos etiam, qui eandem adſcribunt Maximiano. porrò Vitalem epiſcopum, eam erexiſſe, ex duobus illis epigrãmatibus, luce clarius apparet, habentur eadem lib. prim. in prin. Vixit hic Vitalis epiſcopus circa annos Domini quingentos ſeptuaginta, quibus etiam tẽporibus claruit Venantius Fortunatus, qui Rauennæ nutritus, ibidem etiam liberales didicit diſciplinas, vt ſcribit Paul. diac. de geſtis Longobard. lib. 2. cap. 9.

b Valeriæ.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Huius martyrij acta intexta habentur cum rebus geſtis ſancti Vitalis, quæ nuper citauimus.

c Marci epiſc.] Legimus eius acta, tam ſoluta oratione, quam metro cõſcripta Atina Romam tranſmiſſa; in quibus licet auctorum nomina deſiderentur, cõpertum tamen habemus ex Petro diacono bibliothecario Caſinate in lib. de vir. illuſtr. monaſt. Caſinen. c. 45. ſcriptam eſſe paſſionem eiuſdem S. Marci à Petro diac. Cartulario eiuſdem monaſterij ad Odeſirium abbatem; q quidem auctor narrat, additum ab eodem etiã tractatũ de excidio & reſtauratione eiuſdem ciuitatis

uitatis Atinæ, necnon libellum de eiuſdem ſancti tranſlatione atq; miraculis, compoſitumq; canticum eccleſiaſticum in eius ſolemnitate canendum, ac demum de eadem celebritate ſermones octo; hęc Petrus diac. quem illum ipſum puto Petrum, qui ea ſcribens de ſeipſo, tanquam de alio extraneo modeſtiæ cauſa locutus eſt. Quod ad opus metricum ſpectat idem ſcriptor eodem libello c.43. refert, Petrum Romanæ eccleſię ſubdiaconum ſcripſiſſe verſibus res geſtas eiuſdem S. Marci epiſcopi.

d Theodoræ.] Beda, ac cæteri qui ſupra auctores hac die, Græci autem nonis Aprilis. Cenſetur hæc eadem cum ea, de qua ſcribit ſanctus Ambroſius lib. 2. de virgin. licet pro Alexandria ibi Antiochia legatur, quod librariorũ potius vitio accidiſſe exiſtimamus. Græci etenim ac Latini omnes vno ore illam Alexãdriæ paſſam eſſe teſtantur. Idq; etiam eius acta profitentur, quæ ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes, extant apud Lipom. tom. 7. & tomo ſecundo. conſule annotationem inferius poſitam die 3. Maij in Alexandro & Antonina.

e Aphrodiſij, & ſoc.] Agunt præterea hac item die de his Beda, Vſuardus, Ado, cæterique recentiores.

f Pollionis.] De eodem Beda, ac cæteri qui ſupra. Huius acta ſummatim cõplexa recitat Petrus in catat. lib. 4. c. 94. licet in mẽdoſo codice, pro Pollione, Pullio; pro Cibali Ciualis, & pro Sirmio Firmus legatur.

g Patricij epiſcopi.] Græci itidem de eo hac die in Menologio, vbi pluribus eius res geſtas referunt.

h Prudẽtij epiſcopi.] De eo Vaſæus in chron. Hiſpan. qui ſcribit fuiſſe epiſcopum Tarraconẽſem, vixiſſeq; temporibus Diocletiani. plura de eodem in Flore ſanct. Hiſpan. & in Theſaur. concio. tom. 2.

i Pamphili epiſcopi.] Huius acta Romam allata accepimus à D. Federico Ranaldo Vaticanę bibliothecę pcipuo cuſtode viro integerrimo, cui me plura debere profiteor; eius etenim officio & propenſiori erga me beneuolentia ac ſtudio eiuſdem bibliothecę ſępè penetralia patuere, ex quib. magna facta eſt reb. noſtris acceſſio.

29 Tertio Kalen. Maij. Luna. G*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

APVD Paphum in Cypro S. Tychici [a] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli, quem idem Apoſtolus in ſuis epiſtolis cariſſimum fratrem, miniſtrum fidelem, & conſeruum ſuum in Domino appellat. Cirthæ in Numidia natalis ſanctorum martyrum Agapij [b] & Secundini epiſcoporum, qui poſt longum apud præfatam vrbem exilium, in perſecutione Valeriani, in qua tunc maxime gentilium rabies ad tentandam iuſtorum fidem inhiabat, ex illuſtri ſacerdotio effecti ſunt martyres glorioſi. Paſſi ſunt in eorum collegio Aemilianus miles, Tertulla & Antonia ſacræ virgines, & quædam mulier cum ſuis geminis. Mediolani ſancti Petri [c] martyris, ordinis prædicatorũ, ab hęreticis ob fidem catholicam interempti. Eodem die ſanctorum ſeptem Latronum, [d] qui à ſancto Iaſone ad Chriſtum conuerſi, martyrio vitam adepti ſunt ſempiternam. Brixiæ ſancti Paulini [e] epiſcopi & confeſſoris. In cœnobio Cluniacenſi ſancti Hugonis [f] abbatis. In monaſterio Moliſmenſi ſancti Roberti [g] primi abbatis Ciſtertij. Romę ſanctæ Catharinæ [h] virginis Senenſis, ordinis ſancti Dominici, vita & miraculis claræ, quam Pius ſecundus in ſanctarum Virginum numero adſcripſit.

a HYCHICI diſcipuli.] Scribit de eo Paulus Apoſtolus ad Epheſios 6. ad Coloſſ.4.& 2.ad Timotheum cap.4. Lucas etiam in Act. Apoſt. cap.20. Agit de eodem, hac die, Vſuardus, Ado, & alij. Tradit Dorotheus in ſynop. hunc fuiſſe primũ Calcedonenſis eccleſiæ epiſcopum.

b Agapij, & Secundi.] De his item hac die Vſuardus, Ado, & alij, Beda autem tertio Kalen. April. extant horum res geſtæ vnà cum actis ſanctorum Mariani, & Iacobi, quæ recitat Sur. tomo 2.& 3.in princ.

c Petri martyris.] Huius res præclarè geſtas ſcripſit Thomas Lentinus Patriarcha Hieroſolymitanus, quæ Sur. deſcripſit tomo ſecũdo. Plura de eodem Vinc.lib.31. c. 103. & Antoninus in 3. parte, tit.23.cap.6. martyrium ſubijt ann. Domini 1252. ſequenti verò anno ab Innocentio Papa quarto adſcriptus eſt in numero Sanctorum, vt de eo ſcribit Bernardus in chron. cętera collecta habes ſimul in Theſau.concion.tom.2. hac die porrò officium ei duplex perſolui, Syxtus quintus Pont.Max. datis de ea re Apoſtolicis litteris pręcepit hoc anno Domini 1586.

d Septem Latronum.] Agũt de his item hac die Græci in Menologio, à quibus etiam recenſentur eorum nomina, videlicet Saturninus, Iaciſcolus, Fauſtianus, Ianuarius, Marſalius, Euphraſius, & Mammius; quos omnes Iaſon, & Soſipater Chriſti confeſſores eodem cum illis incluſi carcere, primum ad Chriſti fidem, inde ad confeſſionem eius nominis, ac tandem ad promerendam martyrij coronam incitarunt. hęc ipſa in dicto Menologio recitantur.

e Paulini epiſcopi.] De quo & tabulæ eccleſiæ Brixianæ, ex quibus etiam alij acceperunt.

f Hugonis abbatis.] Scripſit eius acta monachus Cluniacenſis Hugo item nomine, habet ea Surius tomo ſecundo. eadem item monumẽtis mandata à Hilone, atq; Reinaldo tradit Molan. recenſet eundem ſanctus Bernardus, cùm meminit de ſanctis abbatibus cœnobij Cluniacẽſis in apologia ad Gulielmum. de eodem Petrus Cluniac. libro primo & ſecundo miracul. Vſus eſt eo familiariſſimè Gregorius ſeptimus Rom. Põtifex, cuius ad illum extat epiſtola data anno Chriſti 1078. Kalendas Iulij primæ indict. quà ærumnas deplorat, quibus aſſiduè angebatur. obijt (vt auctor eſt Sigeber. in chron.) anno Domini 1109. De eo item alij pleriq; ſcriptores, ac nouiſſimè Trith. de vir.illuſt. ordinis Sancti Bened.lib.3.cap.328.

g Roberti abbatis.] Extat eius vita ſcripta ab Odone abbate Moliſmenſe, quam retulit Sur. in tomo ſecundo, hac die. Exceſſit ex hac vita anno Domini milleſimo nonageſimo octauo, vt teſtatur Sigebert. in chron. huic ſucceſſit Albericus, cui ſubrogatus eſt Stephanus, de quo ſuperius actum eſt.

h Catharinæ.] Acta eius nobiliſſima ſcripſit beatus Raimundus Capuanus, ordinis Prædicatorum magiſter: multa pręterea ex dialogorum libris, ac eius epiſtolis colligi poſſunt de eius rebus geſtis. Migrauit ex hac vita anno à Chriſto Domino milleſimo trecenteſimo octogeſimo: quam Pius Papa ſecundus anno 1461. adſcripſit in ſanctorum numero. plura de eadẽ S. Antoninus in tertia parte, tit. vigeſimotertio, cap. decimoquarto. Legimus in cod.man.ſcrip. luculentam orationem, quã idem Põtifex Pius habuit in publico Cõſiſtorio ea die, qua eam relaturus erat in numerum ſanctorum. eſt eius exordiũ: Catherinam Senenſem in catalogum hodie ſanctarum Chriſti virginum relaturi &c. leguntur ibidẽ litteræ Apoſtolicę de canonizatione eiuſdem, datę 11.Kal. Nouemb. anno 3. Pontificatus eius: quę ſic incipiunt: Ezechielis prophetę magna eſt ſententia &c.

xxix A Pridie Kalen. Maij. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2				

LAMBESE in Numidia natalis ſanctorũ martyrum Mariani [a] lectoris, & Iacobi diaconi: quorum prior, cum iam pridem infeſtationes Decianę perſecutionis in confeſſione Chriſti viciſſet, iterũ cum clariſſimo collega tentus eſt, & ambo mirabiliter poſt

dira

dira & exquiſita ſupplicia diuinis reuelationibus ſecundo confortati, nouiſſimè cum multis alijs gladio conſummati ſunt. Apud Santonas beati Eutropij [b] epiſcopi & martyris, quē ſanctus Clemens Pontificalis ordinis gratia conſecratum direxit in Galliam, peractaq; diu prædicatione, ob Chriſti teſtimonium colliſo capite victor occubuit. Cordubæ ſanctorum martyrū Amatoris [c] presbyteri, Petri monachi, & Ludouici. Nouariæ S. Laurentij [d] presbyteri, & puerorum martyrum, quos ille ſuſceperat educandos. Alexandriæ ſanctorum martyrum Aphrodiſij [e] presbyteri, & aliorum triginta. Epheſi S. Maximi [f] martyris, qui in perſecutione Decij coronatus eſt. Firmi in Piceno ſanctæ Sophię [g] virginis & martyris. Neapoli in Campania ſancti Seueri [h] epiſcopi, qui inter alia admiranda, mortuum de ſepulchro excitauit ad tempus, vt mendacem creditorem viduæ & pupillorum falſitatis argueret. Euoreę in Epiro S. Donati [i] epiſcopi, qui tempore Theodoſij Imperatoris eximia ſanctitate refulſit. Londonij in Anglia S. Erconualdi [k] epiſcopi, qui multis miraculis claruit.

A P R I L I S 30.

a MARIANI, & Iac.] De his item hac die Vſuardus, & Ado pluribus; Petrus item in catalog. libro quarto, cap. centeſimoquarto, extant horum acta, quæ recitat Sur. tomo ſecundo.

b Eutropij epiſcopi.] Vſuardus item, Ado, & alij hac die, Petrus in catal. lib. quarto, c. 105. Meminit eiuſdem Greg. Turon. de glor. martyr. cap. 56. Petrus Cluniac. epiſt. 2. extat epigramma Venantij Fortunati de baſilica S. Eutropij ꝑ Leōtium epiſcopum reſtituta. De eodem Eutropio ſcripſit carmē laudis Franc. Bonad. ſanctor. lib. 2. Monod.

c Amatoris, & ſociorum.] Horum martyrij res geſtas ſcripſit ſanctus Eulogius in Memoriali ſanct. libro tertio, c. decimotertio, paſſos teſtatur hac die, æra octingenteſima nonageſimatertia, à Chriſto autem anno octingenteſimo quinquageſimoquinto.

d Laurentij, & ſociorum.] De his etiam tabulæ eccleſiæ Nouarienſis, quas vnà cum rebus geſtis prædictorum ſanctorum martyrum Romam miſſas accepimus. Plura de ijſdem in vita ſancti Gaudentij eiuſdem ſedis epſcopi, quam recitat Mombritius tomo primo vit. ſanct. Paſſi ſunt hi temporibus Valētiniani Imp. ſubita graſſatione Gentilium in eoſdem irrumpente, vt factum eſt etiam eodem ſeculo in martyres Anaunenſes. Placuit hic deſcribere antiquum epigrāma exſculptū in marmoreo ſepulchro quod dictorum ſanctorum martyrum ſacris oſſibus eſt refertum, ex quibus medicus liquor manare conſueuit. Eſt enim huiuſmodi

Aſpicis hoc marmor tumuli de more cauatū?
Id ſolidum eſt intus, rima nec vlla patet,
Vnde queat tellus occultas mittere lymphas.
Manat ab ingeſtis oſſibus iſte liquor,
Si dubitas. medio ſudantes tolle ſepulchro
Relliquias, dices: Vnda ſalubris vbi eſt?

e Aphrodiſij, & ſociorum.] Agit de his item hac die Beda, ac recentiores, aſſentiunturque vet. man. ſcrip.

f Maximi.] De eo etiam hac die Vſuardus, Ado & alij. Extant eius acta; quæ quò breuiora, eo fideliora eſſe noſcuntur. habet ea Sur. tom. 2. Accepta videntur ex actis publicis, quæ procōſularia dicebantur: ſic enim ea apud Auguſtinū contra Donatiſtas appellata reperiuntur.

g Sophiæ.] De qua etiam tabulæ Firmanę eccleſiæ, vbi & ſacra eiuſdem pignora condita debito honore coluntur.

h Seueri epi.] Huius acta ex antiquis monumentis nuper edidit Pau. Regius. Claruit temporibus Valentiniani iunioris. Hunc illum ipsū puto Seuerū, ad quem extat S. Ambroſij epiſtola. Irrepſit error in eius acta, dum Valentinianus iunior, ſenior eſt exiſtimatus. Paulò ante Seuerū ſedit ibi Maximus epiſcopus catholica fide præſtātiſſimus, qui cū reſiſteret Arianorū perfidię, poſt conciliabulum Ariminenſe actus eſt in exiliū. de eo mira ſcribit Marcellinus ꝑsbyter in li

bello, quem obtulit Theodoſio Imperat. Extat Neapoli Sancti Seueri epiſcopi nomine vetus ecclesia, quæ annis præteritis conceſſa eſt Fratribus Prædicat. qui ibidem ſub piæ memoriæ, ac ſpectatiſſimæ noſtrorum temporum ſanctitatis viro R. Magiſtro Paulino Lucenſi reſtitutore priſtinæ obſeruantię regulę S. Dominici ſumma cũ laude ſanctiſſimæ vitæ inſtitutum, ſicut in alijs pleriſque locis, in ea vrbe primùm aggreſſi, fœliciſſimè propagarunt.

i Donati epiſcopi]. Græci etiam de eodem hac die in Menolog. ſcribit eius res geſtas Sozo. hiſtor. lib. 7. cap. 25. Nicepho. lib. 12. cap. 45. Ado Vien. in chron. anno 396. Mombrit. tomo primo vit. ſanct.

K Erconualdi epiſcopi.] Scribit res ab eo geſtas Gothzelinus Morimnenſis, vt conſtat ex catalog. ſcript. Britan. de eo præterea Beda de geſt. Ang. libro quarto, cap. ſexto. item Trithem. de vir. illuſtr. ordinis ſanct. Bened. libro 4. cap. 163. Vixit circa annum Domini ſexcenteſimum ſeptuageſimum.

M A I V S.

1 Kalendis Maij. Luna. E xxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

NATALIS beatorum Apoſtolorum Philippi [a] & Iacobi: [b] ex quibus Philippus poſtquam omnem penè Scythiam ad fidem Chriſti conuertiſſet, apud Hierapolim Aſię ciuitatem cruci affixus, & lapidibus obrutus, glorioſo fine quieuit: Iacobus verò, qui & frater Domini legitur, & primus Hieroſolymorum epiſcopus, è pinna templi præcipitatus, confractis cruribus, ac fullonis fuſte in cerebro percuſſus interijt, ibiq. non longè à templo ſepultus eſt. In Aegypto ſancti Hieremię [c] prophetę, qui à populo lapidibus obrutus, apud Taphnas occubuit, ibiq. ſepultus eſt: ad cuius ſepulchrum fideles (vt refert ſanctus Epiphanius) ſupplicare conſueuerunt, indeq. ſumpto puluere, aſpidum morſibus medentur. In Gallijs, territorio Viuarienſi, beati Andeoli [d] ſubdiaconi, quem S. Polycarpus vnà cum alijs ab Oriente miſit in Galliam ad prędicandum verbum Dei. Hic ſub Seuero Imperatore ſpinoſis fuſtibus cęſus demum enſe ligneo capite in quatuor partes in modum crucis conſciſſo, martyriū conſummauit. Oſcę in Hiſpania ſanctorum martyrum Orentij [e] & Patientię. Seduni in Gallia paſſio S. Sigiſmūdi [f] Regis Burgundionum, qui in puteum demerſus occubuit, ac poſtea miraculis claruit. Antiſiodori S. Amatoris [g] epiſcopi & confeſſoris. Auſcii S. Orientii [h] epiſcopi. In Anglia ſanctorum Aſaphi [i] epiſcopi, & Vualburgę virginis. Bergomi ſanctę Gratæ [k] virginis.

M A I I 1.

PHILIPPI, & Iacobi.] Vetus autē inſcriptio aliter ſe habebat, quę ex antiquis man. ſcrip. Martyrologijs, & ex ſacramentarijs apud Micrologum. ca. 55. ponit in hunc modum: Feſtiuitas ſanctorum Iacobi & Philippi, & omnium Apoſtolorum, &c. huius inſcriptionis ratio ibidem ponitur. De Philippo, & Iacobo Beda, ac cæteri Latinorum hac die agunt, Gręci autem in Menologio 18. Kalen. Decemb. de Philippo, de Iacobo autem ſeorſum 13. Kal. Iulij. Preter ea, quę de Philippo in ſacro leguntur Euāgelio, Clemens Alex. lib 3. Stromat. hunc illum fuiſſe ſcribit, cui Dn̄s dixit: Sine mortuos ſepelire mortuos ſuos, tu me ſequere. Luc. 9. ob conuenientiam nominis cū Philippo diacono vno ex ſeptem ab Apoſtolis ordinatis factum reperitur, vt confuſis ipſorum rebus geſtis, quod vnius eſt, alteri tribuatur; vt inter cętera, filiæ, quæ ex Act. Apoſt. c. 6. & 21. Philippi diaconi eſſe noſcūtur, ipſæ à nonnullis Philippo Apoſtolo tribuūtur, vt de eo feciſſe videt̄ Clemens Alex. quem citat Euſeb. hiſt. lib. 3. ca. 24. idemq; Polycrates apud Hier. de ſcrip. eccleſ. in Polycrate. licet ex eodem aliter legat Euſeb. hiſt. lib. 2. c. 25. qui & ipſe aliquādo eaſdem Apoſtoli eſſe filias ſcribit lib. 3. c. 33. quāuis ſuperius diaconi filias eſſe dixiſſet. filias item tribuit ei Iſidor. li. de vit. & mor. ſanc. c. 75. licet alterius cuiuſpiā potius quam Iſidori ſit illud opus. ſed cum hæc longiori indigeant

examine, in Annal. opportuniori loco, de his egimus. Quod aũt hic dr̃, omnem penè Scythiã ad fidem Chriſti conuertiſſe: Philippum Apoſtolũ in Aſia ſuperiori Euangelium prædicaſſe, Scythiã inſuper peragraſſe, ac demũ reuerſum in Phrygiã, martyrio occubuiſſe, tradunt Niceph. hiſt. lib. 2. c. 39. Metaphr. in actis ipſius, quæ recitat Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 3. Iſid. de vit. & obit. ſanct. c. 75. qui addit & Gallis Euangelium prędicaſſe, ſed puto, Galatis, pro Gallis eſſe reſti tuendum. Galatæ enim Gallorũ coloni Phrygiæ partẽ incoluere. Plin. lib. 5. c. vlt. De Hierapoli in Phrygia vbi paſſus, & honorificè ſepultura conditus eſt, hæc S. Ioan. Chryſoſt. in hom. in duodecim Apoſtolos. Philippus miraculis conſeruat Hierapolim. De mortis genere ſcribit Euſeb. in chron. ann. 12. Claudij Philippum Apoſtolũ cruci affixum ac lapidibus inſuper obrutum: diuerſa tñ refert Metaphraſ. vbi ſupra, & Niceph. li. 2. c. 39. apud Hippolytum in commentarioloGræcè ſcripto legi Philippum tempore Domitiani Imp. eſſe crucifixum capite inuerſo: accepimus illum è biblioth. Cardinalis Syrleti. Feruñt pleraq; de Philippo ſub incerto auctore lib. de paſſionibus Apoſtolorũ. & alia ſub nomine Abdię, quæ licèt apocrypha cenſeantur, vera tñ nõnulla ibi eſſe, mihi facilè perſuadeo. Eſt celebris Romæ memoria ſanctorum Apoſtolorum Philippi & Iacobi; vbi ſacra eorũ corpora requieſcunt, de qua hæc Hadrianus Papa in epiſt. ad Carolum Magnũ Imp. de imaginib. Pelagius Papa, atq; ſucceſſor eius Ioannes miræ magnitudinis eccleſiã Apoſtolorũ ædificantes, hiſtorias diuerſas tam in muſiuo, q̃ in varijs coloribus cum ſacris pingentes imaginibus, & à tunc vſq; hactenus a nobis veneratur. hęc Hadrianus, ruiſus aũt in lib. de Rom. Põtificib. in Pelagio Papa primo hæc leguntur; Eodem tẽpore initiata eſt baſilica Apoſtolorũ Philippi & Iacobi: quæ dũ initiaretur fabricari, mortuus eſt. hæc ibi, & in Ioãne eius ſucceſſore: Hic, inquit auctor, perfecit eccleſiam ſanctorum Philippi & Iacobi, & dedicauit eã. Porrò titulus ſanctorũ Apoſtolorum nomine longe ante prædictorum Pontificũ tempora Romæ erat, cuius frequens eſt mentio in cõcilio ſecundo Romano ſub Symmacho Papa, & in cõcilio 2. Romano ſub S. Gregorio Põtifice.

b Iacobus.] Hic frater Dñi: Iuſtus idemq; Minor eſt appellatus, quẽ à S. Petro ordinatũ fuiſſe ep̃m Hieroſolymorũ ex Clemẽte Alex. refert Euſ. hiſt. lib. 2. c. 26. Io. Chryſo. in Ioã. hom. 84. & alij. De eius cathedra epiſcopali adhuc ſuperſtite tẽporib. Conſtantini, ſcribit Euſ. hiſt. li. 7. c. 14. De lamina aurea, quã, vt ſummus ſacerdos eius eccleſiæ, geſtare conſueuit, ſcribit auctor de excid. Hieroſ. qui dicitur Hegeſippus, Euſeb. li. 2. c. 22. Hieron. de ſcrip. eccleſiaſt. in Iacob. & Epiphan. in panar. hæreſ. 78. qui omnes & eiuſdem inſtitutum vitę deſcribunt: Illam verò quorundã ſententiam de tribus Iacobis, qua Iacobus Alphæi à Iacobo Iuſto diſtinguitur, in Annal. eccleſ. pluribus confutauimus. Huius martyrium ex Hegeſippo deſcribit Euſeb. hiſtor. lib. 2. cap. 22. perpauca verò Ioſeph Antiqu. lib. 20. cap. 8. Origenes lib. 1. contra Celſum, Metaphraſtes, & alij de eodem pluribus.

c Hieremiæ prophetæ.] De eodem non tñ Latini omnes, ſed & Græci hac die agunt in Menolog. Pręterea, quę de Hieremia in diuinis ſcripturis leguñt, ſcribit de eo Ioſeph Antiquit. lib. 10. c. 6. 7. 10. & 11. Epiph. de vit. & inter. proph. c. 8. Hiero. c. 1. in Hiere. & c. 23. & in præf. 11. Iſidor. c. 38. Hieremiæ foueam Cõſtantinus miro exornauit ædificio, vt ſcribit Niceph. hiſt. lib. 8. c. 30. Cur autem in diuinis ſcripturis non ſint ſcriptæ neces prophetarum, quos à Iudæis occiſos eſſe Chriſti teſtimonio comprobat: vide q̃ ſcribit Origenes ad Africanũ, cũ agit de Suſannę hiſtoria. De oſſibus Hieremię prophetę tranſlatis ad Tetraphylũ, vide in Prat. ſpiritual. c. 77.

d Andeoli.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij pluribus agunt. Quod pertinet ad territoriũ Viuarienſe, eiuſdem nominis Caſſiodorus erexit nobiliſſimũ monaſteriũ, quod illuſtrius reddidit præclara bibliotheca, quã cũ magno labore & impenſa collegit, q̃ deſcriptã habes in duob. illis libris, quos ſcripſit eruditiſſimè de inſt. diuin. lect. De ipſo autẽ monaſterio Viuariẽſi habes ibid. lib. 2. c. 39. An autem in eodem territorio Viuarienſi fuerit monaſterium Caſſiodori, non auderem affirmare, cùm pręſertim, ſecundum deſcriptionem Caſſiodori, alio in loco potius eſſe poſitum videatur.

e Orentij, & Patientiæ.] In Flore ſanc. Hiſpa. ex vete. monumentis Oſcenſis eccleſiæ leguntur hi parentes fuiſſe S. Laurentij martyris.

f Sigiſmundi.] De quo Beda, Vſuard. Ado, & alij. Scribit de eo Greg. Turonen. hiſt. Fran. li. 3. c. 5. & 6. & exactius de gloria mart. ca. 75. Aim. lib. 2. c. 4. Ado Vien. in chron. anno Domini 491 Sigeb. refert eius necẽ anno Chriſti 515. & alij plures, nouiſſimè verò Papirius Maſo, qui etſi breuius, diligentius tamen cæteris (meа ſententia) res Francorum conſcripſit.

g Amatoris epiſc.] Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Huius vitam eruditè conſcriptã extare dicit Molanus, ſed nobis hactenus icognita eſt, ea tñ legimus de S. Amatore epiſcopo; quæ Cõſtantius ſcripſit in actis S. Germani epiſcopi Antiſiodor. lib. 1. c. 2. 3. 4. & quæ Sur. refert

tom.

tom. 7. hac die. Mentio de eodem hr̃ in vita S. Patritij epiſcopi Hibernorum. Huius opera delata eſſe in Gallias corpora ſanctorum Quirici & Iulittæ, habent acta eorũdem martyrum, quę recitat Mombr. tom. 2. de eodem Vinc. lib. 20. c. 6. Mentio hr̃ de ipſo etiam in vita S. Mamert. apud Mombr. tom. 2. vit. ſanct. pag. 70. agit de eodem Petrus in catal. lib. 4. c. 113. & alij. Vixit temporibus Honorij Imp. ſedit an. 30. obijt anno Domini 421. numeratur ſextus eius ciuitatis *epiſcopus* in tab. Democh.

h Orientij epiſc.] De eo hac die Vſuardus, Ado item, ſed eum Toloſæ ponit.

i Aſaphi epiſc. & Vualburg.] In Anglicana eccleſia de his vnà ſimul agi, percepi. Beda aũt hac die tm̃ de Vualburga, cuius acta, atq; miracula recitat Sur. tomo. 7. ſcriptam eſſe vitam eius à Vuilibaldo epiſcopo, tradit Molan. in annot. ad Vſuard. de ea itẽ Trithem. de vir. illuſ. ord. ſanc. Bened. lib. 3. c. 250. claruit circa annum 750.

K Grate.] De ipſa etiã tabulæ eccleſiæ Bergomenſ. ex quibus etiam al ij.

2 Sexto Nonas Maij. Luna. C xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

ALEXANDRIAE natalis ſancti Athanaſij [a] eiuſdẽ vrbis epiſcopi ſanctitate & doctrina clariſſimi, in cuius perſecutionem vniuerſus pene orbis coniurauerat: ipſe tamen catholicam fidem à tempore Conſtantini vſque ad Valentem, aduerſus Imperatores, pręſides, & innumeros epiſcopos Arianos ſtrenue propugnauit; à quibus plurimas perpeſſus inſidias, profugus toto orbe actus eſt, nec vllus ei tutus ad latendum ſupererat locus: tandem ad ſuam eccleſiam reuerſus, poſt multos agones, multasq; patientiæ coronas, quadrageſimoſexto ſui ſacerdotij anno migrauit ad Dominum, tempore Valentiniani & Valentis Imperatorum. Romæ ſanctorum martyrum Saturnini, [b] Neopoli, Germani, & Cæleſtini, qui multa paſſi in carcerem demum coniecti, ibi in Domino quieuerunt. Item ſanctorum martyrum Exuperij, [c] & Zoes vxoris eius, Cyriaci & Theoduli filiorum, qui ſub Hadriano Imperatore paſſi ſunt. Hiſpali S. Felicis [d] diaconi & martyris. Eodem die S. Vindemialis [e] epiſcopi & martyris, qui vnà cum ſanctis epiſcopis Eugenio & Longino, doctrina & miraculis aduerſus Arianos decretans, ab Hunnerico rege capite obtruncari iubetur. Abulę in Hiſpania S. Secundi [f] epiſcopi, de quo etiam infra Idibus Maij cum alijs agitur. Florentiæ S. Antonini [g] epiſcopi ordinis Prædicatorum, ſanctitate ac doctrina celebris.

MAII 2.

a ATHANASII epiſcopi.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum, Græci etiam eadem die in Menologio: qui & de eodem iterum agunt 15. Kalen. Februar. vt conſtat ex conſtitu. Emmanuelis Imp. puto illa die agi, more maiorũ, de eius ordinatione. Habuit S. Gregorius Nazianzenus in eius celebritate luculentam orationem.

tionem ; plurima in laudẽ eiuſdem in oratione ad epiſcopos Aegypti,& alijs in locis, S.Baſilius etiam de eo pręclara,cuius extát ad ipſum ſcriptæ epiſtolæ 47.& ſequen.vſq; ad 52.Habentur eius acta in vnũ collecta ex Socrate,Theodoreto,& Sozomeno,alia inſuper,quæ edidit Metaphraſtes:quæ etſi multa,magnaq; videátur, breuiſſima tñ & quaſi ieiuna mihi videntur, ſi conferuntur cum amplioribus,quę cũ ex ipſius ſcriptionibus,tum ex priſcis auctoribus tã Gręcis, quam Latinis colligũtur: quę & nos, pro virili, ſummo cũ labore per annos ſingulos digeſta deſcripſimus in Annal.eccleſ.ſatis tibi ſit lector ex Gregorij Nazian. elogio hic tãtum libaſſe tanti patris excellentiam,qui in ea oratione,quam in laudem Heronis ſcripſit, hunc ipſum poſt alias laudes,oculũ orbis,ſacerdotum Antiſtitem,vocem ſublimem,Fidei columẽ, Chriſti lucernã, & ſecũdum Præcurſorem appellat.Migrauit autem ex hac vita , Gratiano ſecundum & Probo conſſ. cum ſediſſet annos ſex ſupra quadrageſimum,numeratur hic annus Domini (ſecũdum rationẽ recentiorum) 371.Venerandum corpus eius Venetias tandem tranſlatum,illic honorificentiſſimè aſſeruari audiuimus. Porrò cũ olim Vrbs Romana Petri Apoſtoli ſedes Athanaſio magnis oppugnationũ procellis agitato tutiſſimus portus fuerit, & tanquã aſylũ & perfugiũ calamitatum omnium ſanctiſſimi viri; non ſine diuino cõſilio factum vr̃,vt fortiſſimus fidei defenſor religionis in Oriente propagandæ , & eccleſiaſticæ vnionis conciliandę cauſa iterum quodammodo poſt annos mille ducẽtos & amplius ad Vrbem redierit,præclaro ei conſtituto domicilio.Nám Gregorius 13 .Pont.Max.ſtudioſiſſimus catholicę fidei propagator, cupidiſſimusq; Orientalis eccleſiæ vnionis & pacis,Romæ templum egregium S.Athanaſij nomine cõſtruxit,collegiumq; Græcorũ inſtituit,vbi complures adoleſcentes bonis morib.& orthodoxæ fidei doctrina erudiuntur , ex quo Seminario vberes aliquando pietatis fructus ad Orientalẽ eccleſiam venturos Dei benignitate , & S.Athanaſij patrocinio ſperare licet.

b Saturnini,& ſoc.]Agunt de his itẽ hac die Beda,Vſuardus,Ado, & alij recentiores.

c Exuperij,& Zoes.]De his etiá hac die Græci in Menologio.Erexit Iuſtinianus Imp.nobilẽ eccleſiam nomine S.Zoæ martyris, de qua Procop.lib.1.de ædif.Iuſtin.Imp.

d Felicis diac.] De eo item in breuiario Toletano,vbi plura in eius officio eccleſiaſtico.

e Vindemialis epiſc.Meminit Vindemialis epiſcopi Victor Vticenſis in appendice ad tertiũ librum,vbi agit de martyrio ſeptem fratrũ;Fuit, vt ait , epiſcopus Capſenſis ciuitatis , de cuius martyrio agit Greg.Turon.hiſt.Fran.lib.2.c.3.licet diuersè Petrus in catal.lib.4.c.116. ſed perperam,vt apparet.

f Secundi epiſc.]Fuit hic vnus ex illis primis epis, qui à ſancto Petro ordinati , ab eodem in Hiſpaniã miſſi ſunt.Porrò i breuiario Toletano non tñ de Secũdo, ſed & de cęteris hac die agitur ,hymnuſq; ſacer de omnibus ibidẽ legitur, de quib. oibus chron. Hiſpan. & alij ſcripſere.

g Antonini epiſc.] Huius res geſtę iuſſu Clementis ſeptimi Roman.Ponr.à F.Vincẽtio Marnardo ord.Prædic. exactè cõſcriptæ ſunt.De eodem plura Franc.Caſtel.lib.3. de vir.illuſt.ord. Præd.Migrauit ex hac vita anno à Chriſto Domino 1459.relatus autem in numerum ſanctorum ab Hadriano ſexto Papa anno. 1523.

xxvj. D Quinto Nonas Maij.Luna. 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

HIEROSOLYMIS Inuentio [a] ſacroſanctæ Crucis Dominicę,ſub Conſtantino Imperatore. Romę via Numentana paſſio ſanctorum martyrum Alexandri [b] Papę,Euentij & Theoduli presbyterorũ: ex quibus Alexander ſub Hadriano † principe & Aure-
† Traiano.
liano iudice poſt vincula,carceres,equuleum,vngulas,& ignes punctis [c] crebərrimis per tota membra confoſſus,ac perẽptus eſt: Euẽtius verò & Theo

dulus

dulus poſt longos carceres ignibus examinati, ad vltimũ decollati ſunt. Narniæ ſancti Iuuenalis [d] epiſcopi & confeſſoris. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Alexandri [e] militis, & Antoninæ virginis, quæ in perſecutionę Maximiani ſub præſide Feſto ad lupanar damnata, & ab Alexandro, qui pro ea ibi remanſerat, mutato habitu clam educta, cum eo poſtmodum iuſſa eſt torqueri: & ambo ſimul præciſis manibus in igne pro Chriſto iniecti, egregio peracto certamine coronantur. In Thebaide ſanctorum martyrũ Timothei, [f] & Mauræ coniugis, quos Arianus præfectus poſt multa tormenta cruci iuſſit affigi, in qua nouem diebus viui pendentes, ac ſe ipſos in fide roborantes, martyrium conſummarunt. Aphrodiſiæ in Caria ſanctorum martyrum Diodori [g] & Rodopiani, qui in perſecutione Diocletiani à ciuibus ſuis lapidati ſunt.

M A I I 3.

a INVENTIO ſanctæ Crucis.] Beda, ac cæteri Latinorum hac die. Græci tantum de Exaltatione 19. Kal. Octobris, tam ex vet. Menolog. quàm ex conſtit. Emmanuelis Imper. item Niceph. li. 13. c. 37. & Metaphraſt. in vita S. Ioannes Chryſoſtomi in fine. Inuentionem Crucis cum Græci non habeant in Menologijs, ea eſſe cauſa videtur, ꝙ inter mobilia feſta eadem adnumerabatur. tertia enim die à Reſurrectione Domini celebrabatur Crucis reſurrectio, cum nimirum ſurſum emergẽs, miraculis coruſcauit id. n. habes, ex oratione in ſanctam Crucem habita à Sophronio epiſcopo Hieroſolymitano, quam in Latinum à ſe tranſlatam edidit noſter Achilles Statius. Quoniam autem Gelaſius in decreto de libris apocryphis apud Grat. diſt. 15. c. ſancta Romana, non ita ꝓbat ſcripturam de inuentione S. Crucis; ſanè putandum eſt illã quidẽ diuerſam eſſe ab ea hiſtoria, quæ à ſancto Ambroſio narratur, ac probat in ea oratione qua habuit in funere Theodoſij Imperatoris, & à ſancto Paulino in epiſt. 11. ad Seuerũ, ab ipſo inſuper Sulpitio Seuero hiſt. li. 2. Rufin. lib. 1. cap. 8. Socrat. lib. 1. cap. 13. Sozom. lib. 1. c. 1. ac deniq; à Theodoreto lib. 1. ca. 18. & alijs, qui ab his accepiſſe videntur. In inuentione S. Crucis mortuũ reſtitutũ ad vitam Paulinus atq; Seuerus affirmant; Grę corum autem aliqui ægrotantem potius conualuiſſe teſtantur. verũ vtrumq; factum eſſe Niceph. tradit lib. 8. ca. 29. Teſtatur idem Paulinus ſtupendũ planè ac perẽne miraculũ de ligno ſanctę Crucis toti orbi notiſſimum; nam cum vndiq; è remotiſſimis etiã regionibus Hieroſolymam religionis ergò Chriſtiani confluere conſueuiſſent, acciperentq; de ligno eiuſdem S. Crucis particulã, illud diuina quadam virtute operante, nullã ſentiebat ex diminutione iacturam, S. Cyrillus ẽt cath. 10. affirmat totum terrarum orbem ligno ſanctæ Crucis Hieroſolymis accepto eſſe locupletatũ. Erat cuſtodia Crucis demandata vni ex ſanctioribus cleri Hieroſolymitani, cuius muneris mentio habetur in conc. Chalcedonenſi, at Paſchatis tẽpore ex adytis templi eadẽ populo adoranda producebatur, vt in eadem epiſtola teſtatur S. Paulinus. Illud non omittimus, Græcos aliam ẽt de ſancta Cruce celebrare conſueuiſſe ſolemnitatẽ ad 16. Kal. Iunij; qua recolitur memoria admirãdæ illius aparitionis Crucis ſigni ſupra Hieroſolymam meridie factę, cuius rei geſtæ hiſtoriã S. Cyrillus tunc eiuſdem eccleſiæ epiſcopus exactè deſcribit poſt catecheſes, teſtantur hæc ipſa eorum Menologia, & Metaphraſtes.

b Alexandri Papę. De eo hac die Beda, & alij Latinorum. Extant eius acta, quæ retulit Sur. in to. 3. De eius ſucceſſione ſcribit Irenæus lib. 3. c. 3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. c. 4. Epiph. in panar. hæreſ. 27. Auguſt. epiſtola 165. & alij, vnus Optatus recenſens ſeriem Romanorũ Pontificum lib. 2. contra Parmen. Alexãdrum præterijſſe videt, quod vitio librariorũ potius accidiſſe credimus: nã in tabulis eccleſiæ Africanæ, quas recenſet S. Auguſtinus, Alexander adnumeratur poſt Euariſtum. Emendatum hic fuit, ꝙ quadã incuria irrepſerat hũ. paſsũ ſub Aureliano principe qui quidem longè poſt Alexandri tẽpora imperauit; pro principe, Index eſt poſitus, ꝗ hiſce Hadriani temporibus in Chriſtianos gladiũ poteſtatis acuerat, vt cõſtat ex actis aliorum ſanctorũ martyrũ, ꝗ paſſi ſunt ſub Hadriano Imp. irrepſit item mendum, vt loco Hadriani, Traianus poſitus haberetur: porrò Hadrianus adoptatus à Traiano, dictus eſt Traianus Hadrianus. At

verò ſub Hadriano Imp. Alexandrũ Rom. Pont. conſummaſſe martyrium, in noſtris Annalib. eccleſ. pluribus demonſtrauimus; idipſum eius acta profitentur.

c Punctis creberrimis.] Non ad cruciandũ tm̃ modo, ſed & ad inferendam necem eiuſmodi ſupplicium excogitatum eſt á Caio Caligula ſæuiſſimo principe, de quo hæc Suetonius in Caio c. 30. Non temerè in quenquã, niſi crebris & minutis ictibus animaduerti paſſus eſt, perpetuo notoq; præcepto ita fieri, vt ſe mori ſentiãt. hæc Sueton. qui & in Galba c. 17. minutiſſimis ictibus ipſum Galbam fuiſſe excarnificatum, teſtatur. Porrò diuerſũ erat hoc ſupplicium ab illo, quod ad excruciandum tantum, non autem ad occidẽdum inferri ſolitum erat, quod Stimuleum dictum, furibus ſeruis admoneri conſueuit, de quo ſæpius Plautus, vt in Milite glorioſo his verbis: Nec; niſi ſupplicium ſtimuleum de te datur. In Aſin. Vtinam ſtimulus in manu mihi ſit. & in Menæcl. At ego te pendentem fodiam ſtimulis triginta dies. Stimulis latera ſanctorũ martyrum eſſe ſæpe confoſſa, eorum acta teſtantur. De Hippolyto Prudent. hym. 11.

Illaque infeſtis perfodiunt ſtimulis.

d Iuuenalis epi.] De ipſo etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. extãt eius acta, q̃ in compendium redacta Sur. recitat to. 6 hac die. Cum aũt tã eius geſta, q̃ ẽt cuncta Martyrologia, tum edita, tum man. ſcrip. teſtentur, hunc abſq; martyrio in pace quieuiſſe, planè cõſtat hunc alium eſſe ab eo, quẽ S. Greg. hom. 27. in Euang. appellat martyrẽ, eũdemq; Narniç ſepultũ dicit. Duos potius eiuſdẽ eccleſiæ fuiſſe Iuuenales, ſicut Veronç Zenones, & Rauennæ Vitales, verius exiſtimamus, q̃ erraſſe S. Gregorium. His accedit, q nonis Maij, tam in Romano Martyrologio, quã apud Bedam, Vſuardum, Adonẽ ac cæteros, de alio agitur Iuuenale, eodemq; martyre, quem illum eſſe putamus Narnienſem martyrem, cuius meminit S. Gregorius in dicta homilia. Non tñ Narnij, ſed Foſſani in Taurinis ẽt, vbi eius venerandum corpus tranſlatum haberi dicitur, eſt ſolemniſſima memoria ſancti Iuuenalis, in cuius officio eccleſiaſtico vtroſq; Iuuenales confuſos reperi, dum in oratione eademq; peruetuſta, vt apparet, appellant martyrem, in lectionibus autem confeſſorem. In honorem ſancti Iuuenalis Beliſarius monaſterium apud Hortas erexit, vt in lib. de Rom. Pont. in Vigilio legitur.

e Alexandri & Antoninæ.] Agunt de his Græci ẽt in dicto Menologio ad ſextum idus Iunij; vbi rei geſtæ hiſtoria fuſius enarratur. ijdẽ teſtãtur ibidem eorum corpora Conſtantinopoli aſſeruari. Scribit & de his Niceph. hiſt. lib. 7. c. 13. licet nomina eorum reticeat. Nec quis exiſtimet ob ſimile certaminis genus eoſdem hos eſſe cũ Theodora & Didymo, de quibus ſupra 4. Kal. Maij. cum etenim frequenter Chriſtianç fœminæ ad proſtibulum damnarentur, ſæpius ſimilis caſus potuit accidiſſe: quinetiã Palladius in Lauſiacis idipſum de alia virgine Corinthi accidiſſe ex Hippolyto deſcribit c. 54. porrò eiuſmodi fallaciæ artem eludendi cuſtodes mutatione habitus, primæ omnium ſuo exemplo docuerunt fœminç Lacedæmoniorum, quæ ijſdem technis maritos ſuos, à nece ſubduxerunt, ſe ipſas loco illorum tradentes, hçc apud Valer. de amore cõiug. lib. 4. c. 6. exter. c. 2. Horum acta, quæ hic cõpendio deſcribuntur, longè vberiùs Metaphraſtes deſcripſit, extãt Latinè reddita à Lipom. to. 7. & apud Sur. tom. 3. Qualis autem eſſet harum virginum conditio, quæ lenonibus tradebantur, conſule dicta ſuperius in Agnete.

f Timothei, & Mauræ.] Græci item de his agunt hac die in Menolog. vbi q; eorum acta fuſiùs explicantur.

g Diodori, & Rodop.] De his item hac die Grçci in Menolog. vbi & quæ paſſi ſunt tormenta numerantur.

25 XXV. E Quarto Nonas Maij. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

APVD Oſtia Tyberina natalis ſanctç Monicç [a] matris beati Auguſtini, cuius ille præclaram vitam in libro nono Confeſſionum teſtatam reliquit. In metallo Phennenſi Palçſtinç natalis beati Siluani [b] Gazç epiſcopi, qui in Diocletiani perſecutione, Maximini Cçſaris mandato cum plurimis ſuis clericis martyrio coronatus eſt.

Item

Item ſanctorum vndequadraginta [c] Martyrum, qui ibidem ad metalla damnati, poſt ferri candentis aduſtionem, & alia tormenta, ſimul capite cęſi ſunt. Hieroſolymis S. Cyriaci [d] epiſcopi, qui cum loca ſancta [e] viſitaret, ſub Iuliano Apoſtata cæſus eſt. In Piceno S. Porphirij [f] martyris. Nicomediæ natalis ſanctę Antoniæ [g] martyris, quæ nimium torta, & varijs afflicta cruciatibus, altero brachio tribus diebus ſuſpenſa, & in carcere biennio detenta, ad vltimum a Priſilliano pręſide in confeſſione Domini flammis exuſta eſt. Lauriaci in Norico Ripenſi S. Floriani [h] martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore, Aquilini præſidis iuſſu, ligato ad collum ſaxo in flumen Aniſum præcipitatus eſt. Tarſi ſanctę Pelagiæ [i] virginis, quæ ſub Diocletiano in bouem ęneum candentem incluſa, martyrium compleuit. Colonię S. Paulini [k] martyris. Mediolani ſancti Venerij [l] epiſcopi, cuius virtutes ſanctus Ioannes Chryſoſtomus in epiſtola ad eum ſcripta, teſtatas reliquit. In territorio Petragoricenſi S. Sacerdotis [m] epiſcopi Lemouicenſis. Antiſiodori S. Curcodomi [n] diaconi.

MAII 4.

a MONICAE.] Huius præclaras res geſtas inde a pueritia ſcripſit S. Auguſtinus beatæ Matris glorioſus filius lib. 9. confeſ. à ca. 8. vſque ad 13. cætera autem ſupra lib. 5. cap. 8. & lib. 6. c. 12. Quo autem potiſſimum anno ex hac vita migrauit, inde etiam colligi poteſt, quòd ſanctus Auguſtinus eius obitum contigiſſe narrat, cùm eſſet reuerſurus Chartaginem vnà cum ea. Porrò idem ipſe lib. 4. c. 25. contra Petilianum, ait ſe ex Italia redijſſe in Africam occiſo Maximo tyrãno: quẽ conſtat necatum eſſe Theodoſio ſecundùm & Cynegio conſulibus, menſe Auguſti. ſequenti itaque anno, Timaſio & Promoto conſſ. qui ſecũdùm recentiores chronogr. ponitẽ annus à Chriſto Domino 389. S. Auguſtinus vnà cum matre nauigaturus in Africã, cùm ad Oſtia Tyberina conſediſſet, menſe Maii, hac ipſa die, poſt ſuauiſſima de regno cæleſti colloquia, ſanctiſſimam matrem ad cælos abeuntem præmiſit, annum ætatis agentem quinquageſimum ſextum, vt ipſe ſcribit lib. 9. confeſſion. c. 11. in fin.

b Siluani epiſcopi. De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. De eius martyrio, & ſociorum, ac de loco vbi ſunt paſſi, ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. cap. 17. 22. & 25. ex quo Niceph. lib. 7. ca. 16. & 17. & alij.

c Vndequadraginta mart.] De his item Beda, Vſuard. & Ado. His aũt, quæ hic emendata ſunt, conſentiunt Græcorum hiſtorici, Euſeb. lib. 8. c. 22. & Niceph. lib. 7. vbi ſupra. longè verò grauior error illius eſt, qui putat hos illos eſſe martyres, qui paſſi ſunt temporibus Valentis Imperatoris, quando defuncto S. Athanaſio, Petrus electus fuit epiſcopus Alexandrinus, aduerſante Lucio Arianorum epiſcopo, cuius rei geſtæ hiſtoriã monumẽtis mandauit Theodoretus hiſt. lib. 2. ca. 20. hi etenim, de quibus nunc agimus, paſſi ſunt anno octauo perſecutionis Diocletiani Imperatoris vt exactè deſcribit Euſeb. hiſt. li. 8. c. 22. & Niceph. li. 7. c. 16. nec hi cum illis aliqd commũne habent, præter locum Phennenſium metallorum, nam alioqui nec numero, nec mortis genere conueniunt, non enim illi, vt iſti, capite truncati ſunt.

d Cyriaci epiſcopi.] De hoc item Beda, Vſuardus, Ado, & alij; à quibus omnibus cum paſſus dicatur Hieroſolymis temporibus Iuliani Apoſtatę, non tamen, quòd fuerit epiſcopus Hieroſolymorum: eo etenim tempore ſanctus Cyrillus illic ſedebat, qui ſuperuixit vſque ad Theodoſij tempora, interfuitque concilio œcumenico Conſtantinopolitano. hic verò, de quo agitur, fuit epiſcopus Anconitanus, cuius & acta accepimus ab eius eccleſia; ſed quæ aliqua indigeant caſtigatione. celebratur eiuſdem tranſlatio nonis Octobris.

e Cùm loca ſancta viſitaret.] Quàm frequẽs, ea tempeſtate, ex toto orbe fuerit peregrinatio fidelium ad loca ſancta, teſtis eſt S. Hieronymus, qui ea q̃ vidit, ſcriptis conſignauit. In procœmio enim lib. 7. in Ezech. ad Euſtoch. habet hæc ver-

ba:Fateor me explanationem in Ezechielẽ multo ante tẽpore promiſiſſe,& occupatione de toto orbe huc venientiũ,implere non poſſe:dum nulla hora,nullumq; momẽtum eſt,in quo non fratrũ occurramus turbis,& monaſterij ſolitudinem hoſpitum frequentia commutemus; tantũ,vt claudendum ſit uobis oſtium,aut ſcripturarũ,per quas aperiendæ ſunt fores,ſtudia relinquenda. & ad Paulin. epiſt.13. De toto, inquit, huc orbe concurritur;plena eſt ciuitas vniuerſi generis hominum,& tanta vtriuſq; ſexus conſtipatio, vt quod alibi ex parte fugiebas, hic totũ ſuſtinere cogaris.&c. ex vniuerſo inſuper orbe Chriſtiano Hieroſolymas mitti eleemoſynas cõſueuiſſẽ,idẽ teſtatur,ſcribens aduerſus Vigilantium.Sicut autẽ S.Hieronymus Paulinum tyrociniũ monaſticæ vitæ auſpicantem à peregrinatione eiuſcemodi reuocat, ita & S.Gregorius Nyſſ.monachos, ac ſacras Virgines eiſdẽ teneri ſtudijs ægrè tulit;cum ea occaſione illi ſolitudinis,iſtæ verecundię,ſanctiq; pudoris diſpendiũ pati ob nimiam hominum frequentiam cogerẽtur;in eamq; ſententiam,vt apparet,libellum illum ſcripſit,de his qui adeunt Hieroſolymam, quem recitat Lipom.tom.2.His exceptis,quàm laudanda,vtilis & fructuoſa ſit eiuſmodi peregrinatio,pluribus docet,S.Hieronymus epiſ.17. ad Marcellam.

f Porphirij.] Habetur mentio de eo in actis ſancti Venãtij,qui paſſus eſt Camerini,legimus ea man.ſcrip. ſed in nonnullis emendanda.

g Antoniæ.]de ea Beda,Vſuardus,Ado,& alij: Græci autem in Menologio, pridie id.Iunij. Diuerſa hæc eſt ab Antonina,de qua ijdẽ agunt pridie huius diei.

h Floriani.]De eodem hac die Beda, Vſuardus,Ado,& alij.Habent eius acta relata à Surio in tom.3.Mombr.tom.1.Petr.in catal.lib.4.cap. 121.Plura de eodem in breuiario Polon.& Cuſpin.in Auſtria.Legimus inſuper eius res geſtas man.ſcript.Extat de eodem elegans epigramma Bonad.Santon.lib.2.monod.59.

i Pelagię.]De Pelagia Tarſenſi agunt hac die Græci etiam in Menologio.Pluribus deſcripta eius acta ex Metaphraſte recitat Lipom.tom.7. & Sur.tom.3.

K Paulini.]De eo Molan.in addit. ad Vſuardum,& Galeſin. ex tabulis eccleſiæ Colon.

l Venerij epiſcopi.] Meminit ſancti Venerij Paulinus in vita ſancti Ambroſij.Anaſtaſius Papa in epiſtola ad Ioannem epiſcopum Hieroſolymit.S.Hieronymus in apolog. 2. aduerſus Ruſin.S.Paulinus Nolanus epiſtola 16. ad Seuerũ. extat de eodem elegans epigramma S. Ennodij epiſcopi Ticinẽſis.incipit:Forma pudicitię. &c. Sedit temporibus Anaſtaſij Papæ, vt habet acta concilij Carthaginenſis,quod celebratũ eſt poſt cõſulatum Stiliconis, anno Domini, ſecundum recentiores chronographos,quadringẽteſimoprimo. Extat in bibliotheca Card. Syrleti ſancti Ioannis Chryſoſtomi epiſtola ad Venerium ſcripta.

m Sacerdotis epiſcopi.De quo etiam Molanus in addit.ad Vſuard.Succeſſit hic Aggerico, numeraturq; trigeſimus Lemouicẽſis epiſcopus in tab.Demochar.claruitq; circa annũ Domini quingenteſimum decimumquintum.

n Circodomi.]De eo etiam Vſuard.hac die. De eius miraculis agit Cõſtantius in vita S.Germani epiſcopi Antiſiod.lib.1.c.16.

xxiiij. F Tertio Nonas Maij. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

ROMAE ſanctæ Creſentianæ [a] martyris. Ibidẽ S.Siluani [b] martyris. Alexandriæ S. Euthimij [c] diaconi, ob Chriſtum in carcere quieſcentis.Theſſalonicæ natalis ſanctorum martyrum Irenæi, [d] Peregrini, & Irenes, ignibus combuſtorum. Antiſiodori paſſio ſancti Iouiniani [e] lectoris. Panormi in Sicilia ſancti Angeli [f] presbyteri, ordinis Carmelitarum,qui ab hæreticis ob defenſionẽ catholicæ fidei trucidatus eſt.Hieroſolymis S.Maximi [g] epiſcopi & confeſſoris,quem Maximinus

Cæſar

Cæſar poſt effoſſum oculum, pedemq. ignito ferro aduſtum, ad metalla dānauit. Edeſſæ in Syria S. Eulogij [h] epiſcopi & confeſſoris. Arelate in Gallia S. Hilarij epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. Viennæ S. Nicetij [k] epiſcopi, venerabilis ſanctitatis viri. Bononię S. Theodori [l] epiſcopi, meritis clari. Eodem die S. Sacerdotis [m] epiſcopi Saguntini. Mediolani S. Geruntij [n] epiſcopi. Ibidem conuerſio [o] ſancti Auguſtini epiſcopi & Eccleſiæ doctoris, quem beatus Ambroſius epiſcopus fidei catholicæ veritatem docuit, & hac die baptizauit.

M A I I 5.

a CRESCENTIANAE.] De ea vet. man. ſcrip. erat olim titulus Romæ ſanctæ Creſcentianæ, cuius mentio habet in conc. 1. Romano ſub Symmacho Papa.

b Siluani.] Vete. man. ſcrip. legitur in lib. de Rom. Pōtificibus Bonifacium Papam primum ornaſſe ſepulchrum S. Siluani martyris.

c Euthymij. De quo item Beda, Vſuar. Ado, Petrus in catal. lib. 4. c. 132. & alij recentiores.

d Irenæi, & ſoc.] De his ijdem qui ſupra hac die. Græci autē in Menologio tantū de Irenæo.

e Iouiniani.] De ipſo etiā Vſuardus hac die. Eius acta deſcripta habentur in rebus geſtis ſancti Peregrini epiſcopi & martyris, qui à Sixto Papa in Gallias miſſus eſt.

f Angeli presbyteri.] Scripſit eius res geſtas Enoch Hieroſolymitanus, de eodem etiam Molan. in addit. ad Vſuard. hac die. habes eaſdem in compendium redactas in Theſau. concio. to. 2. hac die.

g Maximi epiſc.] Græci itidē. De eo Sozom. hiſt. lib. 2. c. 19. & lib. 3. c. 20. 21. Theodoret. lib. 2. c. 27. Hieronymus in chron. Niceph. li. 11. c. 26. & Niceph. epiſc. in chron. Hic eſt tertius eiuſdē nominis epiſcopus Hieroſolymitanus: nam̄ primus Publio, ſecundus Capitoni. hic autem ſucceſſit Macario, ſedit temporibus Conſtantij, cuius Imp. anno vndecimo moritur.

h Euolgij epiſcopi.] Plura de eo ſcribit Theodoret. hiſt. lib. 4. c. 16. Hic etiam reperitur interfuiſſe S. S. Concilio Conſtantinopolitano œcumenico, vt ex eius ſubſcriptione apparet.

i Hilarij epiſcopi Arelaten.] De eodem hac item die Beda, Vſuardus, Ado, cæterique oēs, ac etiam vet. man. ſcrip. Fateor me de hoc Hilario magna aliquandiu fuiſſe dubitatione perplexū; cum legiſſem aduerſus eū ſcriptas acerrimas litteras ſancti Leonis Papæ ad epiſcopos Galliarū prouinciæ Viennenſis, ſunt autem inter eius epiſtolas num. 89. quibus quidem conſentit conſtitutio Valentiniani Impe. aduerſus eundem Hilarium promulgata, extat inter nouel. Theodoſ. & Valentiniani tit. de ordinat. ep̄orum poſt Codicem Theodoſianū deſcripta. Arguebatur enim Hilarius, ꝙ inconſulto, atq; contradicente Romano Pontifice, ſibi ſumpſiſſet ordinationes ep̄orum ad alios Metropolitanos ſpectantium. Vt aūt hiſtoriæ veritas eluceſcat, in primis dicimus idipſum non ab Hilario primū eſſe tentatum; Patroclus enim Arelatenſis ſedis inuaſor, qui pulſo Herote illic ſedit; eiuſmodi facinus aggreſſus eſt, vt conſtat ex Proſpero in chronic. anno quinto Honorij Imperatoris, & ex litteris Bonifacij Romani Pontificis, quas aduerſus eū ſcripſit ad Hilarium epiſcopum Narbonēſem, cuius decretū Cæleſtinus Papa ēt ratum habuit, ſcribens ad ep̄os Viennenſis & Narbonenſis ꝓuinciæ epiſt. 2. c. 4. De eadem re actum apparet in concilio Taurinenſi c. 1. demum contentioni is finis impoſitus eſt: vt qui ex duobus ep̄is Arelatenſi & Viennēſi ſuam ciuitatem Metropolim comprobaſſet, is totius prouinciæ obtineret primatū. Quæ ſanè controuerſia agitata fuit vſq; ad tēpora Hilarij, de quo agimus, qui ſucceſſit S. Honorato. Viſus eſt aūt Hilarius paulò ardentius (quaſi Arelatenſi eccleſiæ competerent iura primatus) eam cauſam S. Leonis Papæ tempore pertractaſſe, & in alios ſibi plus ęquo vſurpaſſe, vnde eiuſdem S. Leonis indignationē incurrit. Studioſior enim, quàm par erat, ampliandæ eccleſiæ Arelatenſis aliquantò fuiſſe vr̄; de quo & ſanctus Proſper, qui eum mirificè laudat in lib. 2. c. 9. de vita contemplatiua, hæc ait: Quid S. Hilarius? nonne & ipſe oīa bona ſua aut parētibus reliquit, aut vendita pauperibus erogauit? Is cū merito perfectionis ſuæ fieret epiſcopus Arelatenſis, quod illa tunc habebat eccleſia, non ſolū poſſedit, ſed ēt acceptis fidelium numeroſis hæreditatibus ampliauit &c. Conſtat tn̄ eundem pęnitentia emendaſſe quidquid zelo tuendæ eccleſiæ ſuæ iuris tam in S. Leonem, quâm in Gallicanos epiſcopos deliquiſſet. Abdicauit enim ſe epiſcopatu ad eremum inſulæ Lirinēſis, vnde ad epiſcopatum aſſumptus fuerat, remeauit.

Quòd autem ſedi ceſſerit, argumento eſt epiſt. 90. S.Leonis ad Rauennium in eius locũ mox ſubrogatum: at de reditu ad inſulã Lirinenſem, hoc docet Sidonius Apollinaris in carmiñe Euchariſtico ad Fauſtum, vbi agens de ſanctis monachis eius inſulæ, hæc de illo:

Iter redeuntis Hilari. Id ẽt perſuadet S. Iſidorus, dũ in lib. de vir. illuſt. c. 15. agens de S. Eucherio, hæc ait: Eucherius eps edidit ad Hilariũ Arelatenſem epm eremi deſerta petentem, vnũ opuſculum de laude eiuſdẽ eremi luculẽtiſſimè & dulci ſermone dictatum. hæc Iſid. Porrò Hilarij ſanctitas nõ eiuſmodi fuit, vt in angulis tñ paucis innotuerit: nam S. Honoratus eps Maſſilienſis, qui iiſdem temporibus vixit, eam toto orbe vulgauit; dũ (vt ait Gẽnadius de vir. illuſt. c. 99.) illius præclaras res geſtas ſcriptorũ monumẽtis æterna memoria conſignauit. Hũc ipſum S. Proſper (vt vidimus) exornat laudibus: hunc ẽt S. Eucherius tollit præconijs, ſcribens ad Salonium eius diſcipulum in præfat. libri quæſtionũ vet. & non. teſt. Conſtantius deniq; non mediocris inter eruditos ac pios eius ætatis viros auctoritatis, cuius ſumma laus eſt apud Sidoniũ Apollinarem in vita, quã ſcripſit S. Germani epi Antiſiod. li. 1. c. 33. hæc habet: Aduenientem beatiſſimum virũ vrbis Arelatenſis epm religioſa gratulatione ſuſcepit, Apoſtolicũ inſtar ſui temporis ſacerdotẽ ſuſcipiens. Illuſtrabatur eo tẽpore ciuitas Hilario ſacerdote multimoda virtute precioſo erat. n. fidei igneus torrẽs, cęleſtis eloquij, & præceptionis diuinæ operarius indefeſſus, q venerabilem ſanctum virum Pontificem affatu, vt patrem, reuerentia, vt Apoſtolum ſublimabat. hæc Cõſtãntius, Gennadius inſuper de vir. illuſt. c. 69. mirificis eũdẽ laudibus cumulat Ado eps Viennenſis, quamuis ei ob controuerſias inter Arelatẽſem & Viennẽſem eccleſiam fortaſſe parũ gratus eſſe poſſet, illũ tñ, vt cæteri, miris laudibus extollit, dũ de eo agit in chron. an. Domini 458. hęc aũt oĩa recitata de S. Hilario patrũ elogia poſt eius obitum prolata videntur. Si quis verò eius primordia, immenſoſq; labores illos ab eo vnã cũ S. Proſpero pro tuenda fide catholica aduerſus Pelagianos ſuſceptos, cum illi S. Auguſtini ſcripta maculis aſpergere calumnijs labefactare, & canino dente corrodere nitebãtur, ſcire cupiat: habetur hac de re teſtimoniũ S. Cęleſtini Papæ in ea epiſtola, quã pro illis ipſis ſcriptis S. Auguſtini dedit ad epiſcopos Gallicanos. Fuerat enim idẽ Hilarius olim S. Auguſtini diſcipulus, vt ipſe profitetur in epiſtola ad Aug. ſcriptã, quæ habetur apud illum to. 7. pag. 546. edit. Louan. Auguſtinus autem, tam ad ipſum, quam S. Proſperum Aquitanum inſcripſit admirãdos libros illos de prędeſtinatione ſanctorum, & de bono perſeuerantiæ; necnon & epiſtolã, quæ extat in fine tomi ſeptimi, eod. tit. pag. 542. Hæc iã ſatis, vt omnis prorſus legẽtibus ſcrupulus & ambiguitas tollatur de tanti antiſtitis fama & ſanctitate. Deprõpſimus hæc ex noſtris Annalibus eccleſiaſticis, atq; huc in lectoris gratiam trãſtulimus. quibus nos laboribus liberaſſet vita S. Hilarij à S. Honorato conſcripta, ſi non excidiſſet.

K Nicetij epiſcopi.] De eodem hac die Vſuardus, Ado, & alij. Nicetum hunc appellat Ado, in chron. ann. 379. Hic interfuit concilio Valentino in Gallijs celebrato, Gratiano tertiũ & Equitio conſſ. anno Domini 375. numeratur hic decimusquartus eius ſedis epiſcopus in tab. Democ.

l Theodori epiſcopi. Succeſſit hic Laurentio eius ciuitatis epiſcopo, circa annũ Domini 536. vt in eiuſdem Bonon. eccleſ. tabulis vidimus.

m Sacerdotis epiſcopi.] De eo tabulæ eccleſiæ Saguntinæ, & Flos ſanct. Hiſpan.

n Geruntij epiſcopi.] De eodem tabulę eccleſiæ Mediolan. extat de eodem epigramma Ennodij epiſcopi Ticinenſis. ſucceſſit Euſebio, vixitq; temporibus Valentiniani tertij Imperatoris.

o Conuerſio S. Auguſtini.] Tãti facit Auguſtinum Eccleſia, vt eius conuer ſionem hilari commemoratione celebret, qđ (haud ſcio) an de vllo alio, Paulo Apoſtolo excepto, factum ſit. De ea ipſe lib. 5. confeſſ. c. 13. & ſeq. & lib. 9. ca. 6. Poſſidius in vita S. Auguſt. c. 1. Ea contigiſſe vr̃ anno à Chriſto Domino 385. Vt autem hæc certa rõne firmentur, noſſe debemus, S. Auguſtinũ veniſſe Mediolanum anno, qui præceſſit conſulatũ Bautonis, vt ipſe teſtatur libro tertio cõtra Petilian. cap. 25. qui quidem annus (ſecundum recentiorum veriorem ſupputationẽ) numeratur annus Domini trecenteſimus octogeſimusquartus. ſequenti autem anno, cum Bauto iniret cõſulatũ, ipſe (vt ibidem refert) encomiaſticã habuit orationem, quæ haberi conſueuit more maiorũ, in auſpicando conſulatu, de qua item agit li. 6. cõfeſſ. c. 6. ponitur is annus Domini 385. quo Chriſtianam fidem eſt amplexatus, ſeq; à rhetoricis ſcholis ſubducens, Caſſiaci ruri plurimum temporis impendit; inde ſequenti anno Paſchatis tẽpore (vt Poſſidius ſcribit) initiatur à ſancto Ambroſio ſacro baptiſmate, annus is (vt apparet) deſcribitur trecenteſimus octogeſimus ſextus: ex his errare conuincitur Sigebert. qui cũ baptizatũ ſcribit anno trecenteſimo octogeſimo nono. Erat S. Auguſtinus, cum reliquit errores, quibus ad illud vſque tempus inuolutus fuerat, annum agens vigeſimumoctauum: quod idem ipſe li. 4. confeſ. c. 1. teſtatur his verbis: Ab vnde 20. anno ętatis meę, vſq; ad duo de trigeſimum ſeducebaduceba-

ducebamur, & ſeducebamus, etc. licet reuera nõ cõtinuò, vt hęreſim Manichæorũ deſeruit, Chriſti fidem ſectatus eſt, vt ipſe ſcribit li. 6. c. 1. Itaq; dicere poſſumus eo anno nũcium remiſiſſe Manichæis, vigeſimo autẽ nono ſuæ ætatis ad Chriſtum conuerſum eſſe, trigeſimo autem baptizatum: quod quidem conſentit his, quæ idem Auguſtinus ſcribit lib. 6. confeſ. c. xj. inde autem anno trigeſimo tertio ſuæ ætatis, reuerſus eſt in Africam, vt conſtat ex lib. 9. confeſſion. cap. 11. in fin. Si quis autem noſſe adhuc cupiat natalem diem eius ſecundum carnem, ipſum conſulat in libro de beata vita, vbi hæc verba legunt: Idib. Nouembris mihi natalis dies erat, &c.

6 Pridie Nonas Maij. Luna. G xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

ROMAE ſancti Ioannis ante[a] portam Latinam, qui ab Epheſo iuſſu Domitiani vinctus Romam perductus, & iudicante Senatu ante eandem portam in olei feruentis dolium miſſus, purior & vegetior inde exijt, quàm intrauit. Antiochiæ S. Euodij,[b] qui vt beatus Ignatius ad Antiochenſes ſcribit, primus ibidem à ſancto Petro Apoſtolo ordinatus epiſcopus, glorioſo martyrio vitam finiuit. Cyrene S. Lucij[c] epiſcopi, quem in Actibus Apoſtolorum ſanctus Lucas commemorat. In Africa ſanctorum Heliodori[d] & Venuſti, cum alijs ſeptuaginta quinque. In Cypro S. Theodoti[e] epiſcopi Cyriniæ, qui ſub Licinio Imperatore grauiſſima paſſus, in pace tandem Eccleſię ſpiritum Deo reddidit. Damaſci natalis beati Ioannis Damaſceni,[f] ſanctitate & doctrina celebris, qui pro cultu ſanctarum imaginum verbo & ſcriptis aduerſus Leonem Iſauricum ſtrenue decertauit: cuius iuſſu cum ei dextera manus amputata fuiſſet, imagini Beatæ Mariæ virginis, quam defenderat, ſeipſum commendans, protinus dexteram integram ſanamque recepit. Carrhis in Meſopotamia ſancti Protogenis[g] epiſcopi. In Anglia ſancti Eadberti[h] epiſcopi Lindisfarnenſis, doctrina & pietate inſignis. Romę ſanctæ Benedictæ[i] virginis. Salerni Trãſlatio ſancti Matthęi[k] Apoſtoli, cuius ſacrum corpus olim ex Aethiopia ad diuerſas regiones, & demum ad eam vrbem delatum, ibidem in eccleſia eius nomine dedicata ſummo honore conditum fuit, tempore Gregorij Papæ ſeptimi.

M A I I 6.

a IOANNIS ante portam Latinam.] De eadẽ ſolemnitate hac die Beda, Vſuardus, Adò, & alij. Hiſtoriã hãc ſcribit Tertullian. lib. de proſcrip. aduerſus hæret. eandem Hieron. libro primo, contra Iouinia. & in Matth. c. 20. Euſeb. de demõſtr. Euangel. lib. 3. c. 7. item acta S. Ioannis qualiacũque ſint, quæ Prochori nomine inſcribuntur, eã & alii recentiores, qui ab eiſdem acceperunt auctoribus.

b Euodij epiſc.] De eodem hac die Beda, ac cæteri Latinorum; Græci autẽ in Menologio ad

ſeptimum id.Septemb.eiuſdem meminit S.Ignatius epiſt. 15.ad Antiochenos,& in epi.9.ad Philadelph.recenſet eundem inter illos ſanctos,qui virgines permãſerũt. Scripſiſſe videtur Euodius non nulla,quę exciderunt,ex quib.Niceph.fragmentum recitat li.2.c.3. Peruenit vſq; ad Galbæ & Othonis Imperium,vt Euſeb.in chronico teſtatur.Vide notata ſuperius Kal.Febr.in Ignatio.

c Lucij epiſcopi.]De quo Act.Apoſt.cap.13. alius hic putatur ab eo,cuius Paul.Apoſt.meminit ad Rom.c. 16. Agunt de eodem hac die Beda,Vſuardus,Ado,ac cæteri.

d Heliodori,& Venuſti.]Vſuardus de ijs agit hac die,& alij recentiores.

e Theodoti epiſ.]Græci etiam de Theodoto hac die in Menologio;ibiq; eius acta narrãtur, ac iterum ſuperius ad 14.Kalen. Febr. in eodem Menolog.

f Ioannis Damaſceni.] De quo alij alia agũt die;Gręci etiã diuerſis diebus , nimirum tertio Kal.Decembr.vel pridie nonas eiuſdem . Extant eius res geſtæ conſcriptæ à Ioanne epiſcopo Hieroſolymitano;quę habentur in apparatu operũ eius Billianæ edit.& apud Lipom.tom.5. & Sur. tom.3.de hiſt.miſcel.lib 12.in an.2.Conſtantini Copronymi, Cedren. in comp.hiſto. in Leone Iſaurico,Suidas,& alij. Arbitrati ſunt aliqui Ioãnẽ Damaſcenum vixiſſe temporibus Theodoſij iunioris,putantes fortaſſe hunc illum eſſe Ioãnẽ ſanctitate nobilem,qui Theodoſio multa prædixit,de quo & ſuperius actum, ſed ille fuit Aegyptius,hic autem Syrus. Alij autem rurſus eundẽ Ioannem de quo agitur,ſecant in duos,quorum alterius,qui vixit ſub Theodoſio, ſint libri de fide orthodoxa,alterius autem, qui vixit temporibus Leonis Iſaurici,ſint orationes illæ de imaginib. laborarem pluribus in confutando de duobus Damaſcenis commentum,niſi eruditus Billius præripuiſſet laborem,cuius ſententiæ nõ inuitus ſubſcribo.

g Protogenis epiſcopi.] Scribit de eo Theodoretus li.4.c.16.& Niceph.lib. 11.c.23.& li.12. c.5. claruit temporibus Valentis Imp. aduerſus quem catholicã fidem ſtrenuè defendit; peruenit vſq; ad tempora Theodoſij , quando ex humanis ſublatus,in locũ eius ſuffectus eſt Vitus, qui interfuit cõc. œcumenico Conſtantinopolitano.Ex his itaq; corrigendus Sozom. li. 6.c.33. dum ait,Protogenem ſucceſſiſſe Vito,cùm contrarium appareat:Subſcripſit enim Vitus Carrarum epiſcopus dicto cõci. Conſtãtinopolitano ſub Theodoſio.Protogenes autẽ floruit ſub Valente.ea autem quæ de Conſtantino refert Sozomenus Theodoſio ſunt aptanda . Alius eiuſdem nominis Protogenes epiſcopus Sardicenſis vixit temporibus Conſtantini Magni,qui præſens fuit magno conc.Nicæno,& ipſe clarus meritis, & ſanctitate nobilis, de quo & Athanaſ. orat.1. in Arianos, ad eum extat Conſtantini Magni reſcriptum l.1.C.de his qui in eccleſ.manum.

h Edaberti epiſc.] De huius ordinatione, & obitu ſcribit Beda hiſt.de geſt.Anglo.lib.4.c.29. in fi.& c.30.& in vita S.Cudberti eius prædeceſſoris,c.42.& 43. qui quidem creatus eſt epiſcopus eo anno,quo Egfridus rex obijt,vt idẽ ſcribit li.4.c.27. & in epit.anno 685. & cum duos tantum annos ſediſſet,redijt in monaſteriũ; tertio autẽ anno ſuffectus eſt Cudberto Eadertus, de quo agitur , qui ſedit annos vndecim , vt ex eodem auctore colligitur lib.4.c.30.

i Benedictæ.] De ea S.Gregorius lib.4. dialo. c.13.vbi agit de S.Gallæ obitu, quam Benedicta poſt diem trigeſimum,vt ſanctus Petrus Apoſtolus prædixerat,ſecuta eſt ad coronam.

K Tranſlatio S.Matthæi.]Extat de ea Gregorii Papæ ſeptimi epiſtola ad Alfanum epiſcopũ Salernitanũ,in qua primũ illi gratulãtur de inuẽto ſacro Apoſtoli corpore, monetq; vt digno honore ſacras reliquias proſequatur; agatq; cũ Roberto principe & eius coniuge , ut pia religione colant ſacra pignora. Scripſit Grego. Papa,vt apparet in eius regiſtro, an. 8. ſui Pontificatus,tertia indic.8.Kal. Maij an. Domini 1080. Conſtat autem eundem Robertum peramplam baſilicã idem S.Apoſtolo erexiſſe, vt ſcribit Leo Oſtien.in chron.Caſin.lib.3.ca.44. Reuerendiſſimus M.Antonius Marſilius Columna Archiepiſco. Salernit. vir morum honeſtate & doctrina clarus,de vita,tranſlatione,& miraculis S. Matthæi Apoſtoli egregium volumen edidit.

xxij. A Nonis Maij . Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

TARRA-

TARRACINAE in Campania natalis beatę Flauię Domitillę [a] virginis & martyris, quę cum eſſet Flauij Clemētis conſulis ſororis filia, & à S.Clemente ſacro velamine [b] conſecrata, in perſecutione Domitiani ob teſtimonium CHRISTI cum alijs plurimis in inſulam Pontiam exilio deportata, longum ibi martyrium duxit; nouiſſimè vero Tarracinam deducta, cū doctrina & miraculis plurimos ad fidem CHRISTI conuertiſſet, iuſſu iudicis incenſo cubiculo, in quo ſimul cum ſuis virginibus Euphroſyna & Theodora morabatur, curſum glorioſi martyrii conſummauit. Eodem die S.Iuuenalis [c] martyris. Nicomedię ſanctorum martyrum Flauij, [d] Auguſti, & Auguſtini fratrum. Ibidem ſancti Quadrati [e] martyris, qui in perſecutione Decij ſępius ad tormenta repetitus, demum capite truncatus eſt. Romę S. Benedicti [f] Papę & confeſſoris. Eboraci in Anglia S.Ioannis [g] epiſcopi, vita & miraculis clari. Papię S. Petri [h] epiſcopi. Romę Translatio [i] corporis S.Stephani Protomartyris, quod Pelagio ſummo Pontifice è Conſtantinopoli ad Vrbem allatum, atq; in ſepulchro S.Laurentij martyris in agro Verano poſitum, ibidem magna piorum religione colitur.

MAII 7.

BEATAE Flauię Domitillę] De eadē Beda, hac die Vſuar. Ado, & alij Extant eius acta intexta vnà cū reb. geſtis ſāctorū Nerei & Archilei. Proſcripta eſt, & in Pontiam inſulam relegata, anń. 15. Imp. Domitiani, vt ſcribit Euſ. hiſt. lib. 3. c. 14. & in chron anno 15. Domitiani, & Niceph. li. 3. c. 9. Eius autem acta non tantum à Chriſtianis, ſed etiam a Gentilibus ſcriptorib. ob præclariſſimum eius genus cōmendata ſunt monumentis hiſtoriarum. Brutius enim illorū temporum nobilis hiſtoricus deſcripſit, vt idem Euſebius teſtatur. Tantæ. n. virginis conſtantia nō tantùm ſunt illuſtratæ Ethnicorum hiſtorię, ſed ipſa quoq; loca exilij, eius præſentia ſunt reddita clariora, de quibus S.Hieron. epi. 27. cū nauigationem S. Paulæ Hieroſolymam deſcribit, hæc ait: Delata ad inſulam Pontiam, quā clariſſimę quondā fęminarū ſub Domitiano principe pro confeſſione nominis Chriſtiani Flauiæ Domitillę nobilitauit exilium. vidēſq; cellulas, in quib. illa longū martyrium duxerat, ſumptis fidei alis, &c. Fuit Flauia Domitilla, de qua agimus, filia ſororis Flauij Clemētis cōſulis, vt ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 2. c. 14. Clemens hic autem, vt auctor eſt Dio Caſſius in Domitiano, cùm gereret conſulatum, relictis Romanorum dijs ad Iudæorum religionem ſe contulit (eo etenim nomine ſcriptores Gētiles fidem Chriſtianā olim appellare conſueuerunt, eo quòd à Iudęis illata videretur, congeſſimus de his plurima teſtimonia in Annal. eccl.) qui idē Clemens eadē ex cauſa à Domitiano iuſſus eſt occidi; additq; eiuſdē vxorem Flauiā Domitillam ēt appellatam, eiuſdemq; Imperatoris propinquā, in inſulam Pandateriam fuiſſe relegatā, Glabrionemq; conſularē virū, qui nuper cum Traiano cōſul fuerat, ob eādē religionis cauſam, aliasq; res obiectas iuſſum interfici. Ex his aūt Dionis verbis (niſi in accuratiſſimo hiſtorico inſit error) euidēter appareat, duas fuiſſe Flauias Domitillas, ambasq; tū genere, tū ēt fide Chriſtianas pſtantes, quarū altera (teſte Dione) vxor fuit Flauij Clemētis cōſulis, Domitiani Imp. neptis, quā ille in Pādateriā inſulam Chriſtianę religionis cauſa relegauit: altera verò de qua nunc agitur, virgo eiuſdemq; Flauij Clementis conſulis ex ſorore neptis, q̄ in inſulā Pōtiā (vt vidimus) relegata fuit: Cū itaq; illa nupta, hęc virgo; illa vxor Clementis, hæc ex ſorore neptis; illa deniq; in inſulam Pandateriam relegata fuerit; non vnam, eandemq; eſſe, luce clarius conſtat. Agit de his inſulis Plin. li. 6. c. 3. aitq;: Aduerſus Formias Pontiæ, in Puteolano autem ſinu Pandateria. Extat illuſtris memoria S.Flauię Domitillę virginis Tarracinę, vbi vnà cū ſocijs martyriū cōſummauit. Omittimus dicere de alijs Domitillis Gentilib. fœminis clariſ. vt de Flauia Domitilla matre Titi & Domitiani Impp. aliaq; eius filia atq; horū relata ſorore, De qua Sue. i Domitiano, & Philoſtr. li. 8. hanū altera fuit inter diuos relata, erātq; ſacerdotes D. Domitillę, vt docet vetus inſcriptio, quā recitat

Panui.In Rom.ciuit.pag.360. erat gẽtis Flauiæ tẽplũ in Regione ſexta, de quo Sue.in Domitia.

b Sacro velamine conſecrata.[De ſacro velamine,quo virgo Deo cõſecrat, hæc S.Hierony. epiſ.8.ad Demetriadẽ: Scio ad imprecationem Pontificis flamen virginale ſanctum operire caput.&c.de eodem etiã meminit epiſt.48.ad Sabinian.Amb.li.ad virg.lapſ.plurib.agit de ſacro ritu ſeruari ſolito,cũ virgini Deo dicandę ſacrũ velamẽ imponitur, S.Aug. de eodem epiſt.179. ad Probã, & Iuli.in fin. Quibus dieb.ſolẽnibus id eſſet faciẽdũ, Gelaſius monuit epiſt.ad epiſc. Lucan.& alios c.14.eadem 20.q.1.c.deuotis,cuius auctoritate viduæ velari prohibentur. eadẽ epiſt.c.15.virgines.n.ꝙ ſpiritualiter nubant, idcirco(vt in nubentibus olim fieri conſueuerat) à ſacerdote velãtur,id Inn. Papa epiſt.ad Victricium ſcribit c.12.eadem 27.q.j.c.[quæ Chriſto. ſunt de velãdis ſacris virginibus alia Rom.Pontificum decreta,& diuerſorũ canones conciliorum.hæc modò ſatis ſint de ijs quæ ad ſacrũ velamen pertinent,cuius hic hr̃ mentio.Cæterùm Chriſtiana modeſtia optimè cõſuluit fœmineo pudori,agens nimirum,vt omnes virgines à pubertatis annis,nuptæ etiam,ac viduæ velatæ incederent,non quidem ſacro,ſed cõi tectæ velamine.eſt de his in primis Apoſtolica inſtitutio, Paulo id decernente, & ſcribente ad Corint.1. c.11.quod retinuit conſuetudo, atq; probauit vſus,vt de his fuſius diſputat Tertull.li.de velandis virgi.vſq; adeò,vt vel nocte velum dimiſiſſe, piaculum fuerit; quod idem auctor ibidem exemplo docet. Porrò non tm̃ velamine caput tegere,ſed & vultum adũbrare, Chriſtianis mulieribus per Apoſtolum iuſſum eſſe, contendit Clem.Alex.lib.2.pædag.c.10. in fi.ſanè quidem id in primis exemplo S. Soteris martyris S. Ambroſ.confirmat in exhor. ad virg.his verbis: At illa,vbi audiuit hanc vocem,vultum aperit, ſoli inuelata & intecta martyrio,& volẽs,iniurię occurrit, vt ibi martyrij fieret ſacrificiũ, vbi ſolet eſſe rẽtamentum pudoris,&c.Hieron.ad Euſtoch.epiſt.22.hæc in eandem ſnĩam:Excuſes licet, atq; cauſeris,obducto velamine ora contexi. & paulò inferius.Dimittunt, inquit, ſuperciliũ,& operta facie, vix vnum oculũ liberant ad videndum.hæc ille.Verùm enimvero non oẽs velamine,ſed cõplures pallio,vt virgines illæ prætertim,quæ eſſent Deo dicandæ,caput tegebant:de his Hieron.epiſt.12.ad Gaudent.in hũc modũ: Solent quædã, cùm futuram virginẽ ſponderint,pulla tunica eam induere,& furuo operire pallio,auferre linteamina.idem ad Demetriadẽ epiſt.8. ſic: Vili tunica induitur, viliori tegitur pallio, &c. His itaq; aſſuetæ Chriſtianę mulieres,grauiſſimũ diſpendiũ ſe pati pudoris exiſtimabant,ſi capitis velamine nudarẽtur.vnde hęc ſentiẽs aliqñ perſecutor,eã ignõminia, vt graui ſupplicio Chriſtianas mulieres afficiendas eſſe mandabat; prout acta Aretæ martyris,& quidẽ germana his verbis demonſtrant:Cùm ille audiuiſſet,iam corde ſuccenſus aſpexit eos,qui aderant, & cũ dixiſſet: Quàm impudenter ſe gerit aduerſus nos hæc execranda mulier, iubet eius capitis auferri tegumentũ & eius filiarũ, & ſic eas nudo capite,& promiſſa coma in caſtra deduci per ignominiã,&c.hæc ibi:Porrò etſi velãdi capitis legẽ Chriſtinæ fęminæ tã piè, ac ſanctè ſeruarint;nõ tñ exiſtimes,illis tantùmodo eã fuiſſe præſcriptã;ſiquidẽ ante Chriſti Redẽptoris noſtri aduentum eidẽ Iudęi,Romani,Gręci, ac Barbari paruere.De Iudæis Tertull.lib. de coron.milit.ſic hẽt:Apud Iudęos tam ſolẽne eſt fęminis eorũ velamen capitis,vt inde dignoſcantur,&c.De Romanis ſatis eſſe põt exemplũ, qđ Val.Max.lib.6.c.3.de ſeueritate 13.ſic deſcribit: Horridũ C.quoq; Sulpitij Galli maritale ſuperciliũ:nã vxorem dimiſit, ꝙ eã capite aperto foris verſatam cognouerat. in hanc ſnĩam Tacit. lib.14.de Poppea Sabina ſic ait:Rari in publicũ egreſſus,idq; velata parte oris, ne ſatiaret aſpectũ, vel quia ſic decebat.hæc ille. docent hęc ẽt antiqua numiſmata,vt quæ,Liuiã,Fauſtinã,Martiam Auguſtas,& alias velatas exprimũt.De Gręcis aũt Apuleius de aſin.aur.lib.7.ſic,Mitella textili cõtecto capite. & lib.11. Mulieres candido ſplendentes amicimine. Porrò Lacenę uirgines aperta facie,vxores aũt velatæ in publicũ prodire conſueuerũt,illæ vt ſic maritos inuenirẽt,illę verò ꝙ haberent:nõ iã alteri,q̃ viro placere ſtuderent.hęc Plutarch.apoph.Lacon.in Charillo. Qđ aũt ad Barbaros pertinet, de Arabię ethnicis mulierib.hæc ſcribit Tertull.lib.de virg.velã. Iudicabũt(inquit) nos Arabiæ fęminę ethnicę, quæ nõ caput, ſed faciẽ quoq; ita totam tegũt, vt vno oculo liberato,contẽtę ſint dimidia frui luce,q̃ totam faciẽ proſtituere.hæc Tertull.eiuſmodi velamen ſeu pallium, theriſtrũ eſſe appellatũ,auctor eſt Iſidor.lib.19.orig.c.24.de pallijs fœm.Quo,inquit,vſq; hodie Arabię, & Meſopotamiæ mulieres velañ, quibus in æſtu tutiſſimo teguntur vmbraculo, de quo in Iſaia legit. hęc ille,qui & aliorum velaminum recẽſet,atq; declarat nomina,vt regillũ,quod reginarum amiculum,pallã, ſtolam ſic dictam, quia inquit, cooperto capite & ſcapula,à dextro latere in lęuum humerũ mittitur,ſtola enim Græcè vocatur,quod ſuper emittatur;eadem & riciniũ Latino nomine appellatur,eo quod dimidia eius pars retro reijcitur,quod vulgò mauortem dicunt.

cunt.hæc ille.habes id appellatum, maphortem in actis martyrij S.Pauli Apoſtoli, quæ feruntur Lini nomine,cùm agitur de Plautillæ velamine, maphorte dicto, Paulo exhibito, in actis inſuper ſanctorum martyrum Fauſtę & Euilaſij,quorum fragmentum recitat Beda in Martyrologio 20.Setembr.hęc de maphorte:Iuſſit Fauſtam nudam et ſine maphorte flagellatam incarceratam, caput terebrari, &c.habes apud eundem Iſid.& anaboladium,ſic dictum,inquit,amictorium lineum fęminarum,quo humeri operiunt, quod Gręci & Latini ſyndonem vocant:amiculum autem dictum eſſe pallium lineum,quod vſui erat meretricibus, quo & amiciebantur matronę deprehenſæ in adulterio,idem teſtatur:verum amiculum pro omni velaminis genere frequentius vſurpatum reperi.

c Iuuenalis mart.] De eodem hac die Beda,Vſuardus, Ado, & alij. Huius meminiſſe opinor S.Gregorium homil.27.in Euang.Vide quæ notata ſunt ſuperius,quinto nonas Maij,in Iuuenale epiſcopo.

d Flauij,& ſoc.] De his idem qui ſupra, Beda,Vſuardus,Ado ac cæteri.

e Quadrati,aliàs,Codrati.] De eo agunt hac item die Gręci in Menologio,vbi eius cruciatus narrantur.

f Benedicti Papæ.]Beda item,& Ado hac die. Hic ſecundus huius nominis fuit, iunior dictus, ſucceſſitq; Leoni ſecundo Romano Pontifici,cuius tanta fuit opinio ſanctitatis, vt Heraclius Cōſtantinus Imper. vſurpatam à prædeceſſoribus ſuis in Romanorum Pontificum electionem,pecunia impartiri ſolitam aſſenſionem,omnino remiſerit. S. Gregorius Papa eiuſmodi temeritatē (ſic enim ipſe appellat)acerbiſſimè deplorat,vocatque Dei eccleſiæ captiuitatem;atque inuehitur in Imperatorem talia ſibi illicitè vindicantem.in explan.pſalm.4.pœnit. verſ. Tota die exprobrabāt mihi inimici mei.Id primus excogitauit Odoacer Herulus Arianus rex Italiæ, cuius conatib. Gelaſius reſtitit. ſed de his pluribus in Annal.eccleſ.egimus.

g Ioannis epiſcopi.Scribit eius res geſtas Beda hiſto.de geſt.Angl.libro quinto, ca.ſecundo, & ſeq.porrò integram vitam eius, ac poſt mortem miracula edita Folcardus Doroberenſis monachus ſcriptis illuſtrauit.vt habetur in catalog. ſcript.Britan.de eodem Trithem.de vir.illuſtr.ordi.ſancti Benedicti,libro quarto, c.68. migrauit ex hac vita anno Domini ſeptingenteſimo vigeſimoprimo.

h Petri epiſcopi.]De quo etiam hac die tabulæ eccleſiæ Ticinenſis.De eodem ſumma cū laude ſcribit Paul.diac.lib.6.c.18.vixit temporibus Luithprandi regis Longobardorum.

i Tranſlatio corporis S.Stephani.] Habentur rei geſtę vetera monumenta ſcriptis mandata à Lucio archidiacono, ſed quæ non modica caſtigatione indigeāt.Legimus in cod.man.ſcrip.monaſterij S.Cæciliæ Tranſtyberim.Petrus diac.Caſin.in li.de vir.illuſt.monaſt.Caſin.c.35.teſtatur, ſanctum Brunonem epiſcopum Signinum de ea tranſlatione ſcripſiſſe ſermonem;idemque capi. quadrageſimoquinto addit, alium inſuper ſermonem eſſe à Petro eiuſdem monaſterij bibliothecario de eadem tranſlatione Conſtantinopoli facta Romam.

8 Octauo Idus Maij. Luna. G xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

IN monte Gargano Apparitio [a] ſancti Michaelis archangeli. Mediolani natalis S. Victoris [b] martyris, qui natione Maurus, & a primæua ætate Chriſtianus,cum eſſet in caſtris imperialibus miles,compellente Maximiano vt idolis ſacrificaret,in confeſſione Domini fortiſſime perſeuerans,primo grauiter fuſtibus cæſus,ſed Deo protegente doloris expers; deinde liquenti plumbo perfuſus, ſed nihil penitus læſus,nouiſſime glorioſi martyrij curſum capitis abſciſſione compleuit.Cōſtātinopoli S. Acathij [c] cēturionis, qui in perſecutionę Diocletiani & Ma-

ximiani a Firmo tribuno delatus quòd Chriſtianus eſſet, & à Bibiano iudi-
ce Perinthi ſæuiſſime tortus Byzantij demum a Flaccino proconſule capi-
tis damnatus eſt:cuius corpus ad Scyllacium littus diuinitus poſtea delatũ,
ibi honorifice aſſeruatur. Viennæ ſancti Dionyſij [d] epiſcopi & confeſſoris.
Antiſiodori ſancti Helladij [e] epiſcopi. In territorio Biſuntino ſancti Petri [f]
epiſcopi.In Scotia S.Vuironis [g] epiſcopi.

MAII 8.

a APPARITIO S.Michaelis Archãgeli.]
Hanc factam eſſe ſub Gelaſio Romano
Pontifice,anno Domini 488. ſcribit Si
gebert.in chron.ſed in numero annorũ decipit,
Gelaſius enim ſedere cępit anno 492.Habemus
in noſtra biblioth.vet.man.ſcrip.eiuſdẽ rei geſtę
hiſtoriã,qua quidẽ traditur, eã factã eſſe anno
Domini 536.indict.14.aliam recitat Sur.tom.5.
die 29.Septembris.Conſtat quidem fuiſſe olim
frequentiſſimã,ea ex cauſa, ad montẽ Garganũ
peregrinationẽ:nã (vt cætera prætereamus)nar-
rat Petrus Damiã.ſcriptorũ integerrimus,Otho
nẽ Imp.Roma ad montẽ Garganũ nudis pedib.
perrexiſſe, idq; monitu S.Romualdi, vt crimen
paulo ante cõmiſſũ ea corporis afflictatione ex
piaret.hæc ſcribit idẽ auctor in vita S. Romual
di.inuenies eã apud Lipom.tom.8. Huic ſimilis
facta eſt in Gallijs apparitio S. Michaelis Archã
geli,anno à Chriſto Dño 709. vbi ad ſimilitudi
nẽ montis Gargani erecta eſt inſignis eccleſia,cu
rãte S.Authberto epõ,vt ſcribit Sigeber.in chro
ni.dicto anno.cuius rei geſtæ hiſtoriã refert Pe-
trus in catal.li.9.c.71.Porrò lõgè ante dictas ap-
paritiones agi cõlueuiſſe Romæ ſolẽnitatẽ S.Mi
chaelis Archangeli,alterius cuiuſdam apparitio
nis occaſione, Drepanius Florus vetuſtiſſimus
poetarum Chriſtianorum ſcribit his verſibus.

Clarent Angelici ſublimia feſta diei
Allatura piæ dona beata animæ.
Hunc etenim Michael aulæ cæleſtis alumnus
Conſpicuo nobis conſecrat ore diem:
Dignatus Petri,Pauliq; inuiſere ſedem,
Imperiumq; fouens inclyta Roma tuum.
Qui proceres inter mœnia luce coruſcos
Egregio vultu ſplenduit ore nouo:
Cùm Deus expulſis lucem depromeret vmbris,
Conderet,& ſtabilem,nocte ruente,diẽ.&c.

b Drepanius poeta,qui hæc ſcripſit, ille eſſe vi-
detur,cuius meminit Sidonius lib. 8.epiſt.11.ad
Lupum,cuius ingenij extant pauca quędam mo
numẽta in collectione poetarum Chriſtianorũ.
Fuit alter Pacatus Drepanius clarus orator, qui
panegyricum dixit Romæ Theodoſio ſeniori:le-
gitur in Codice Theod. reſcriptũ Theodoſij Im
per.ad Drepaniũ l.4. de exhiben.reis. Sed quod ad
præſentis diei ſolẽnitatẽ ſpectat, in bibliotheca
Vaticana Plut.x.nume.221.ineſt codex,qui inſcri
bitur:Sermones S.Auguſtini & aliorũ:ibidem le
gitur ſermo nomine S.Gregorij papę in feſtiui-
tate S.Michaelis Archãgeli, eſt eius exordiũ:An
gelorum & hominũ natura,&c.Nõ pręterimus,
inter alias nobiles Romæ erectas eccleſias in ho
norẽ S.Michaelis Archãgeli,fuiſſe illam,quæ in
ſummitate molis Hadriani olim à Bonifacio Pa
pa excitata eſt, de qua plura inferius dicturi ſu-
mus ad tertium Kal.Octo.illã quoq; eſſe nobilẽ,
ac perantiquã, quæ poſita eſt in Foro piſcario;
itẽque illam eſſe celebrẽ,quam Leo IV.Papa ob
Saracenos deuictos atq; fugatos apud Vaticanũ
erexit,vt docet vetus inſcriptio in marmore in-
ciſa,quæ in eadẽ eccleſia hactenus aſſeruatũ,licet
ſcriptoris vitio Carolus pro Ludouico ponat.
Sicut in Occidẽtali Eccleſia, ita & in Orientali
frequẽs fuit Michaelis Archãgeli apparitio: nã
qui vniuerſalis Eccleſiæ à Deo patronus atq; pro-
tector eſt inſtitutus,idẽ virtute miraculorũ vbi
que voluit innoteſcere.Facta eſt.n.alia eius appa
ritio prope Bizantiũ,in cuius memoriã ampliſſi
ma illic baſilica eſt erecta, quæ & multis eſt mi-
raculis illuſtrata,vt ſcribit Sozom. hiſt.lib.2.c.2.
& Niceph. li.8.c.32. ea eccleſia Soſteniũ eſt ap-
pellata: quã vetuſtate collapſam reſtituit Baſilius
Imp.vt auctor eſt Georg.Cedren.in cõpen. hiſt.
in Baſilio.Alia rurſus,& equè celebris fuit illa ap
paritio facta in Chonis apud ciuitatẽ Coloſſen-
ſiũ;cuius rei geſtę hiſtoria deſcripſit Metaphra
ſtes.quã & recitat Lipom.to.6.agũt de ea Gręci in
Menologio 8.id. Septẽbris anniuerſariã celebri-
tatem, cuius & meminit Emmanuel Imp.in cõ-
ſtit.de ferijs.Frequẽtes olim erectas fuiſſe eccle-
ſias in honorem S.Michaelis Archangeli, vetera
monumenta teſtãtur.Porrò nobiliſſimam & an
tiquiſſimã illam memoriam S.Michaelis in Cho
nis profanauit Alexius pſeudoImp. qui meritas
de ſacrilegio pęnas dedit,de his Niceta Choma
ta hiſt lib.5.pag.48. Temporibus etiam Diocle-
tiani Imp.iam extitiſſe S, Michaelis nomine eccle
ſiam in Bithynia, fidem faciũt acta S.Eutonomi

epiſcopi, quæ recitat Sur. tom. 5. Procop. lib. de ædif. Iuſtiniani Imp. ſex numerat baſilicas ab eodem Imp. in honorem S. Michaelis excitatas. frequentes fuiſſe eccleſias S. Michaelis, & aliorum Angelorum, argumento eſt l. quoniam. Cod. de ſacroſanct. eccleſ.

b Victoris Mauri.] De quo hac die Beda Vſuardus, Ado, Vuandelb. & alij recẽtiores. Meminit eiuſdẽ Victoris S. Ambr. in Lucam lib. 7. c. 13. recenſetq; eũ inter martyres Mediolanẽſis eccleſiæ. De eodẽ hæc Ennodius Ticin. de ſe ipſo: Continuò me ad beati Victoris martyris præſidia ſæpe experta trãſuexi, &c. eius acta refert Sur. tom. 3. ante eũ Mombr. tom. 2. Petrus in catal. lib. 4. c. 113. de eo etiam miraculum recitat Gregor. Turon. lib. de glor. mart. c. 45.

c Acathij.] Græci aũt de Acathio in Menolog. pridie huius diei. Deſcripſit eius acta Metaphraſt. q̃ Latinè à ſe trãſlata refert Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 3. Hiſtoriam de tranſlatione ipſius Scyllaciũ facta, cuius hic h̃r mentio, legimus ab eius eccleſia Romã miſſam. Meminit Niceph. de eccleſia erecta Cõſtãtinopoli in honorẽ S Achathij mart. li. 13. c. 38. q̃ vetuſtate labefactatã à Iuſtin. Imp. in anguſtiorẽ formã excitatã eẽ, ſcribit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtin. Imp. quã ipſam rurſus à Baſilio Imp. reſtitutã refert Georg. Cedrẽ: in cõp. hiſt. in Baſilio. Nõ prætermittimus hic referre, q̃ ſcribit Niceph. hiſt. lib. 13. c. 38. adhuc tẽporibus Arcadij Imp. ſuperſtitem fuiſſe arborẽ illa nucis Conſtantinopoli, in qua martyr Dei Acathius appẽſus, tormẽtis fuerat excruciatus, licet Socrat. lib. 6. c. 21. dicat fuiſſe caſtaneam. Effecerunt planè dicti hiſtorici ſcriptis ſuis, vt arbor illa fęliciſſima ſanguine tãti martyris irrigata, adhuc virẽs in memoria hominũ perſeueret, & ſit in poſterum permãſura, lõgè beatior, mea ſnia, ficu Romulea, Athenarũ olea, Deli palma, vel Mariana quercu, quam clariſſimus orator ſcriptorum ſuorũ monumentis perpetuitati cõſecrandã putauit lib. 1. de legib. Eſt nobilis ſnia S. Gregorij Nazianzeni iterum repetita, quòd quæuis tenuia monimenta martyrum, eandem vim aduerſus dæmones, & ad virtutes ſanitatũ præſtandas, quam & eorum corpora, quam & animæ in cęlo exiſtentes obtineãt. id ille orat. 2. in Iulianũ, & in carm. de humilitate, caſtitate, & tempẽrãtia. Quare eodem conſilio non indignũ fore ſum arbitratus, ſi ſanctorũ martyrũ memorias, quas cõſtat, nõ fuiſſe erectas, niſi vbi aliqua ipſorũ martyriorum eſſent antiqua veſtigia, vel eorundẽ reliquiæ poſitę eſſent; id præcipientib. ſacris regulis eccleſiaſticis. concil. African. c. 50. eaſdem ipſas iã tẽporis diuturnitate collapſas, atq; hominũ impiorum iniuria planè dirutas his meis annotationibus aliquando cõmemorẽ. Hac enim arte abſq; ſumptu aliquo fore ſperamus, vt templa collapſa reſtituant̃, collabẽtia ſarciant̃, fulcianturq;, & quę manent, integra aduerſus omnem iniuriã temporũ conſeruentur.

d Dionyſij epiſc.] De eo Beda, hac die. Scribit Ado eiuſdem ciuitatis epiſcopus hunc claruiſſe tẽporib. Aelij Pertinacis. ſucceſſit hic ſancto Iuſto, numeraturq; ſextus eius eccleſiæ epiſcopus in tab. Democh. ex eodem Adone collectis.

e Helladij epiſcopi.] De eo Molan. i addit. ad Vſuard. Succeſſit S. Valeriano, ſeditq; temporib. Conſtãtini Imp. poniturq; quintus ordine eius ſedis epiſcopus in tab. Democh.

f Petri epiſc.] Fuit hic Archiepiſc. Tarentaſij, cuius vitam Gaufridus abb. iubẽte Lucio Papa, ſcripſit. extat apud Sur. tom. 3. hac die. migrauit ex hac vita, anno Domini 1171. cùm ſediſſet annis triginta tribus.

g Vuironis epiſ.] Deſcripſit eius acta Sur. tom. 3. hac die. Floruit circa annum Domini ſeptingẽteſimum quinquageſimum. De eodẽ Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 263.

9 Septimo Idus Maij. Luna. Cxx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

NAZIANZI natalis beati Gregorij [a] epiſcopi, ob ſingularem diuinarum rerum doctrinam cognomento Theologi: qui collapſam Conſtãtinopoli catholicam fidem reſtituit, hæreſeſq; inſurgentes compreſſit. Romæ ſancti Hermæ, [b] cuius Apoſtolus Paulus in epiſtola ad Romanos meminit. Hic digne ſemetipſum ſacrificans, ac-

ceptabiliſque Deo hoſtia factus, virtutibus clarus cæleſtia regna petiuit. In Perſide ſanctorum Martyrum trecentorum & decem. [c] Callij via Flaminia paſſio S. Gerontij [d] epiſcopi Ficodenſis. In caſtro Vindecino depoſitio S. Beati [e] confeſſoris. Conſtãtinopoli Tranſlatio [f] ſanctorum Andręæ Apoſtoli, & Lucæ Euangeliſtæ de Achaia, & Timothei diſcipuli beati Pauli Apoſtoli ab Epheſo : corpus autem S. Andręæ longo poſt tempore Amalphim delatum, ibi pio fidelium concurſu honoratur, ex cuius ſepulchro liquor ad lãguores curandos iugiter manat. Romæ item Trãſlatio S. Hieronymi [g] presbyteri & Eccleſię doctoris, ex Bethleem Iudę ad baſilicam ſanctæ *Marię* ad Pręſepe. Barij quoque in Apulia Tranſlatio ſancti Nicolai [h] epiſcopi ex Myra ciuitate Lycię.

M A I I 9.

a GREGORII epiſcopi.] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac deniq; cæteri Latinorũ. Græci autem in Menologio 14. Kalen. Februarij, qua die (vt aiunt) exaltationem corporis Gregorij Theologi celebrant. rurſus aũt 8. Kalen. Febr. de eodẽ ſolẽniorẽ agunt diẽ, vt apparet ex conſti. Emmanuel. Imp. tit. de ferijs. Suas res geſtas carminibus ipſemet ex parte digeſſit, vnde & Gregorius presbyter, quæ in Encomio de Gregorio Nazianzeno ſcripſit, accepiſſe videtur. Addidimus nos quaplurima ex auctorib. vetuſtis atque probatis petita, quæ per annos ſingulos in Annal. eccleſ. digeſſimus, vnde ẽt vitam ipſius, amicis efflagitãtibus, deſcripſimus: quam ſummo Pontif. Sanctiſſimo D. N. Gregorio XIII. tãti patris ſtudioſiſſimo obtulimus, eo potiſſimum tẽpore, quo ille totius Vrbis exultatione celeberrimam corporis eius à ſacrarum virginũ ordinis ſancti Benedicti monaſterio in campo Martio ad Gregorianum ſacellum præclariſſimo opere ac maxima impenſa in Vaticana baſilica principis Apoſtolorum extructum, tranſlationem peregit, de qua inferius ſuo loco dicemus.

b Hermę.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem in Menologio non. Martij. Hic auctor eſt illius voluminis, quod titulo Paſtoris inſcribitur, vt teſtatur S. Hieron. de ſcrip. eccleſiaſt. in Herma. putarunt aliqui de hoc agere Paulum ad Roman. ſcribentem c. 16.

c Martyrum trecentorum & decem.] Sic Vſuardus, Ado, & vet. man. ſcrip. Beda autem quadringentos numerat, quãdo autem hi paſſi ſint, nullus prodit.

d Gerontij epiſcopi.] Putatur hic ille Gerõtius, q affuit Symmacho Papæ in concilio quarto Rom. conſſ. Magno & Auieno, anno à Chriſto Domino 501. Alius eiuſdem nominis eodem ſeculo vixit epiſcopus Camerinen. interfuitq; Romano concil. ſub Hilario Papa. Rurſus alius in Gallijs, temporibus ſancti Leonis Rom. Põt. numeraturque inter eos Galliarum epiſcopos, ad quos S. Leo ſcripſit epiſt. 52. quo etiam tempore claruit S. Gregorius eṗs Mediolanenſis, de quo ſupra 3. nonas Maij. Legimus huius, de quo hic agitur, res geſtas, quæ incipiunt: Ab exordio naturæ, &c. ſunt eiuſmodi tamen, vt indigeant exacta eruditorum cenſura, vt expurgentur.

e Beati.] Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus: & alij recentiores.

f Tranſlatio ſanctorum Andręæ, Lucæ, & Timothei.] De eadem Vſuardus, Beda autem, & Ado hic tantum de tranſlatione Timothei, ea de cauſa puto, quoniam ſeorſum ab his tranſlatæ ſunt reliquiæ sãcti Timothei, anno vigeſimoprimo Cõſtantii Imper. vt ſcribit S. Hieron. in chroni. Porrò Andręæ, & Lucę reliquias tranſlatas eſſe anno vigeſimotertio eiuſdem Imp. idẽ auctor affirmat; licet in libro de ſcriptoribus eccleſiaſticis in Luca dicat tam ſancti Andręę, quàm ſancti Lucæ reliquias Conſtantinopolim eſſe tranſlatas anno vigeſimo Conſtantini, vel (vt alij codices habent) Cõſtantij. Agens idem auctor aduerſus Vigilantium eaſdem ſub Cõſtantino profitetur eſſe tranſlatas; dum hæc ait per ironiam: Sacrilegus fuit Conſtantinus Imperator, qui ſanctas reliqas Andręæ, & Lucæ, & Thimothei trãſtulit Cõſtantinopolim, apud quas & dæmones rugiũt, & inhabitatores Vigilantij illorũ ſe ſentire pręſentiam confitentur? Hęc Hierony. quæ quidem verba conuenire Cõſtantio non poſſe,

com-

compertū eſt; quē Arianū fuiſſe, oēs norunt. Mirū ſanè in vnius eiuſdemq; auctoris ſcriptis tantam reperiri diſcrepantiā. Verū ſi fides adhibēda eſt Artemij martyris actis, quæ recitat Metaphraſtes die 28. Octob. qbus & aſtipulatur Niceph. hiſt. lib. 10. c. 11. Conſtantij & non Conſtantini tēporibus id factum eſſe fatendū eſt. ſi quidē ipſe Artemius Auguſtali præfectura nobilitatus, eiuſmodi tranſlationis negotiū ſibi tanquā viro religioſiſſimo traditum à Cōſtantino Imp. curauit. Theodorus lector li. 2. collectan. id, et ſub Cōſtantio factum affirmat: additque Andreæ & Lucæ reliquias trāſlatas quint. non. Martij, Timothei aūt ad octauum Kal. Iunij hisq; diebus loca tas eſſe Cōſtātinopoli, in magno tēplo SS. Apoſtolorum. Procopius lib. 1. de ædif. Iuſtinia. Imp. de reſtitutione eiuſdē baſilicæ, deq; iterum adinuēris tunc ibi dictorum Apoſtolorū ſacris corporibus hæc ait: Erat antiqua apud Bizantium ędes Apoſtolis cōſecrata lōgitudine temporis iā emota, & quæ (vt ſuſpicabatur) amplius ſtare non poterat: hanc inſtaurauit Iuſtinianus Imp. pro dignitate. Vbi latomi & artifices effoſſo fundamento, inuenerunt ligneas arcas tres inſculptis litteris indicantes, triū ſcilicet Apoſtolorū eſſe corpora, Andreæ, Lucæ, & Timothei, quæ rex ipſe & oēs Chriſtiani maximo cum honore conſpexerunt &c. De ijſdē in vita S. Eutychij, epi Conſtantinopolitani Euſtachius presbyter agit. Fuerat olim tēplum illud à Conſtātino Magno erectum, vt teſtatur Euſebius in vita Conſtantini li. 4. c. 5 o. & 60. Socrat. lib. 1. ca. 12. & 26. in fine. vbi hæc ait: Quam quidem eccleſiam eā ob cauſam Conſtantinus ædificauerat, ne Imperatores & ſacerdotes Apoſtolorū reliquijs aliquando deſtituerentur, &c. quibus profecto annuit, aliquas Apoſtolorū reliquias illuc tp: Conſtantini eſſe tranſlatas. In re aūt ambigua ita animo affectus ſum, vt definire controuerſiā, certamq; de ea referre ſniam non præſumā. De tranſlatione S. Andreæ iterū facta Amalphim, in archiuijs illius eccl[illegible] rei geſtæ monumēta cōtinentur. De perenni miraculo ſcaturiētis inde liquoris medici ad cunctos morbos totus penè Chriſtianus orbis eſt teſtis: in oēs enim regiones ex eo fonte fluxere multi. et ſi de his quæris teſtimonium antiquorū, habes Gregoriū Turon. lib. de gloria mart. c. 31 Ad hæc addimus, ꝙ in bibliotheca Vaticana p[illegible] 3. numero 153. eſt codex peruetuſtus dialogorum Gregorij Papæ, ante cuius exordiū 1. pag. deſcribit hiſtoria de legatione eiuſdē Gregorij Cōſtātinopolim cū eſſet diaconus, ad Tiberium Imp. a quo obtinuit brachiū S. Andreæ Apoſtoli, necnō & brachiū S. Lucæ Euangeliſtæ, quæ ſacra pignora ſecum detulit Romam. eſtq; dem ea pagina præ nimia antiquitate penè conſumpta. Ibidem aūt poſt libros dialogorū mentio habetur de eodē Gregorio, ꝙ anno ſecūdo ſui Pontificatus dedicauerit eccleſiā S. Andreæ ad Cliuum Scauri, vbi adhuc eiuſdē S. Apoſtoli brachiū aſſeruatur. Caput aūt eiuſdē ſanctiſſimi Apoſtoli ad ædes ſacras eius germani Romā in Vaticanū à Pio II. delatū, decentiſſimè aſſeruat; cuius rei geſtæ hiſtoriā tūc editā in manu ſcrip. codice legimus. eſt eius exordiū: Si qua ſunt memorię cōmendanda: &c. vbi & piētiſſima oratio legitur, qua ſanctiſſ. Papa trans pontē Miluium flexis genibus madidis oculis, excepturus venerādum caput, ſic effari cœpit: Aduéniſti tandē, ò ſanctiſſimū, &c. legitur ibidem & ſacer hymnus de eadem re editus eiuſdem Pontificis iuſſu ab Agapito epiſcopo Anconitano; itemq; luculentiſſima oratio Beſſarionis Cardinalis ampliſſimi, necnon & Rom. Pontificis ad eum reſpōſio, aliaq; ſolemnia ſacroſanctè peracta narrantur.

g Tranſlatio S. Hieronymi.] Agit hic Petrus in catalog. lib. 4. c. 145. de duplici tranſlatione corporis S. Hieronymi; quarum primā, quam recenſet factam ſub Cyrillo epiſc. Hieroſolymitano nullius auctoris teſtimonio conteſtatā, veluti falſam reſpuimus: obiit enim S. Cyrillus ante Hieronymum, vt ipſius Hieronymi auctoritate probatur; dum ait, eum tantum perueniſſe, ad octauum annum Theodoſii Imp. qui fuit ann. à Chriſto 387. ſanctus Hieronymus autem ex humanis deſiit Theodoſio iuniore nonūm & Valentiniano tertium conſſ. qui eſt annus à Chriſto 420. Secundam autem trāſlationem, quàm factam aſſerit, cum Saraceni Palæſtinam inuaſiſſent, vt veram libenti animo ſuſcipimus atq; probamus, in cuius memoriam præſens celebritas annis ſingulis agi conſueuit.

h Tranſlatio ſancti Nicolai epiſcopi.] Huius rei geſtæ hiſtoriam ſcripſit Ioannes archidiaconus ad Vrſionem Barenſem epiſcopum, vt teſtatur Vincen. lib. 25. cap. 83. recenſet eam Sur. tomo 7. hac die. Scripſiſſe inſuper eandem hiſtoriam Nicephorum Barenſem, adhucq; in manu ſcrip. latitare, tradit Molanus. Sigebert. in chron. de ea agens, factam ſcribit anno Domini 187. idipſum idē Ioannes teſtatur. Ex eiuſdem ſancti antiſtitis corpore, vt è perenni quodā chariſmatum fonte, ſtillat liquor ſalubris, ſicut olim cùm eſſet Myræ: quamobrem Emmanuel Imp. dum de eo agit in conſtit. nouella de ferijs, his titulis eum exornat: Nicolaus miraculis inſignis, vnguentorum fragrantia ſcatens, & cætera extat apud Theod. Balſam. in nomoc. Photij titu. 7. cap. primo, Deus Opt. Maximus cùm multis modis ſanctorum ſuorum cineres illuſtrarit, eo etiam honore

O

nore dignat⁹ eſt vt ex aridis oſſib. (vt olim ex aſini maxilla qua Sãſon Philiſtęos deleuit, aquæ fontẽ manare fecit. Iudic. c. 15.) liquorẽ medicamenti vim habentẽ ad curandas malas valetudines & impios agiomachos cõuincendos iugiter fluere voluit. Idq; tm̃ nõ Andręę Apoſtoli, ac Nicolai, ſed aliorum compluriũ ſanctorum ſacris reliquijs pſtitit, de quib. ſuis locis dicet̃ inferius.

xix. D Sexto Idus Maij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE via Latina natalis ſanctorum martyrum Gordiani [a] & Epimachi, quorum prior pro confeſſione nominis Chriſti tẽpore Iuliani Apoſtatę diu plumbatis cęſus, & ad vltimum capite truncatus, noctu a Chriſtianis ſepultus fuit eadem via in crypta, in quam beati Epimachi martyris reliquiæ paulo ante translatę fuerant ab Alexandria, vbi ille pro Chriſti fide martyrium compleuerat. In terra Hus S. Iob [b] prophetę, admirandę patientiæ viri. Romę beati Calepodii [c] presbyteri & martyris, quem Alexander Imperator gladio fecit occidi, & corpus eius per ciuitatem trahi, atq; in Tyberim iactari: quod inuentum Calliſtus Papa ſepeliuit. Decollatus eſt etiam Palmatius [d] conſul cum vxore & filiis, & aliis promiſcui ſexus quadraginta duobus de domo ſua: Simplicius quoque ſenator, cum vxore, & ſexagintaocto de familia ſua: item & Felix cũ vxore ſua Blanda: quorum capita ſuſpenſa ſunt per diuerſas portas Vrbis ad exemplum Chriſtianorum. Item Romæ via Latina ad Centum aulas natalis ſanctorum martyrum Quarti [e] & Quincti, quorum corpora Capuã translata ſunt. Meſopoli in Sicilia ſanctorum martyrum Alphii, [f] Philadelphi, & Cyrini. Smyrnæ S. Dioſcoridis [g] martyris. Apud Tarentum S. Cataldi [h] epiſcopi, miraculis clari. Mediolani Inuentio [i] ſanctorum martyrum Nazari & Celſi, quando beatus Ambroſius epiſcopus S. Nazarii corpus recenti adhuc ſanguine conſperſum reperit, atq; ad baſilicam Apoſtolorum tranſtulit, vnà cum corpore beati Celſi pueri, quem idem ipſe nutrierat, & Anolinus in Neronis perſecutione ſimul cum eo gladio feriri iuſſerat quarto Kal. Auguſti, quo die feſtiuitas eorum martyrii celebratur.

MAII 10.

a GORDIANI, & Epimachi.] De his item Beda, Vſuardus, & alij; Gręci aũt in Menologio pridie huius diei. Horũ acta recitat Sur. tomo 3. Mombrit. tomo primo. Qua quidem in re admonemus iterũ lectorem; carnificinas illas, quas Romæ in Chriſtianos exerceri ſolitas tẽporibus Iuliani ferunt, nõ ab ipſo Iuliano, ſed ab Aproniano Præfecto Vrbis inſtitutas. Quę, vt dilucidiora fiant ſcire oportet, Iulianum antequã inuaderet Imperiũ,

cùm

cum in Gallijs moraretur cum exercitu, ne cordis impietatem eo tempore conſilijs ſuis nondũ opportuno proderet, ſe Chriſtianum profeſſũ eſſe, atq; ad Chriſtianorum ſynaxes ẽt conuenire conſueuiſſe, vt ex Ammian. Marcellino ſatis liquet. Inſuper (vt auctor eſt S. Hilarius libell. ad uerſus Conſtãtium) idem Iulianus fauit catholicis, deq; orthodoxa fide tunc ab Arianis vexata, eſt optimè meritus. Poſtquam verò ab exercitu acclamatus eſt Imperator, è veſtigio recedens è *Gallijs, in* Orientem aduerſus Conſtantium duxit exercitũ: quo interim defuncto, cũ eſſet Antiochię, tacitã aduerſus Chriſtianos exercuit perſecutionem, delectis ad hoc ijs prouinciarũ pſidibus, quos infeſtiſſimos eſſe nouerat Chriſtianis, & inter alios, vt idẽ Marcellinus teſtatur, Romanę Vrbis præfecturam delegauit Aproniano; q in Chriſtianos, non Chriſtianitatis titulo, ſed quaſi in maleficos, hoc eſt veneficijs & magicis cantionibus deditos, exercuit quæſtiones, grauiſſimaque inſontibus ſupplicia irrogauit. Acceſſit ad ſæuitiam hominis exacuendam, quòd eo tempore Diuino iudicio orbatus altero oculo, id acceptum tulit maleficijs Chriſtianorum concitarunt etiam peſſimi hominis impetum infideles, dũ eo tempore Romæ Apollinis templũ incendio conflagrauit. hic habes ex eodem auctore li. 21. 23. & 26. ex quibus omnibus tam horũ martyrum acta, quàm cæterorum, potius ſub Iuliano, q̃ coram Iuliano Romæ actitata intelligas. Illum enim Romæ aliquando fuiſſe, præſertim poſt adeptum imperium, nullus probatorũ antiquorum auctorum teſtimonio poterit affirmare. Horum ſanctorum martyrũ (de quib. agitur) ſacras reliquias tranſlatas eſſe in Gallias ſcribit Herman. in chron. anno Domino 770. de ijſdem martyribus extat nobile epigramma Bonad. lib. 2. mon. 62.

b Iob prophetæ. De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum: Gręci autem in Menologio, 8. idus Maij. idemq; eũdem prophetam appellant, ob multa præuiſa atque prænunciata vſque ad ſeculi conſummationem diuina conſilia: quæ tum S. Gregorius in moralib. tum alij plerique, qui in ipſum commentarios ſcripſerunt, communi omnium ſententia profitent̃.

c Calepodij.] Agunt de eodem ijdem qui ſupra Beda, ac cæteri; eius res geſtæ hñr in actis S. Calliſti Papæ, apud Sur. tom. 5. 14. Octobr. Fuit nomine Calepodij nomine cœmeteriũ via Aurelia, extra portam Ianiculẽſem, & oſtẽditur adhuc (vt ferunt) in eccleſia S. Pãcratij. Hr de eo frequens mentio in Martirologijs. extat de eodem Calepodio carmen Bonad. lib. 2. mono. 61.

d Palmatius conſul.] In ijſdem actis S. Calliſti de eodẽ agitur. Cùm hic conſul dicat̃, nõ puto ordinarium, cũ non recenſeatur in Faſtis, ſed ex ſuffectis, ſeu allectis opinor, de quib. quidem Auſonius ĩ oratio. habita in ſuo cõſulatu ait, ſub quib. conſulib. hi cõſulatũ geſſiſſent, q̃rere opus fuiſſe. De Simplicio ſenatore ac cæteris, quorum hic mentio habetur, conſule eadem Calliſti acta.

e Quarti, & Quincti.] De his item hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Horum nomine cœmeterium eſt appellatum, de quo Pauin. lib. de cęme. ex tabul. Vatic.

f Alphij, & ſoc.] Gręci etiam de his agũt hac die in Menologio. Legimus horum acta è Græcis Latinè reddita, excuſaq;. Paſſi legũtur ſub Licinio Imp. & Tertullo præſide, vt eadẽ acta ab eccleſia Leõtina accepta teſtant̃. At ne mihi alienos labores ſumere videar, hęc ipſa acta, aliaque penè omnia ex diuerſis extra Vrbem eccleſiarũ archiuijs accepta, quorum in his annotationib. frequenter meminimus, in vnum colligere, fuit operis & induſtriæ R.P. Antonij Talpę Seuerinatis noſtræ congregationis bibliothecæ pręfecti, qui in his colligendis diligẽs ſtudium, officiũq; laudabiliter impendit.

g Dioſcoridis.] Agunt de eodẽ hac die Græci in Menologio, vbi etiam eius certamen paucis narratur.

h Cataldi epiſc.] De eo Petr. in catal. lib. 4. c. 143. agitur hac die venerandi corporis eius inuentio, natalis autẽ dies 8. id. Maij, legimus eius acta in officio eccleſiaſtico eiuſdem ſãcti nuper reſtituto iuxta ritum S.R.E.

i Inuentio ſanct. mart. Nazarij, & Celſi.] De quib. etiam tabulæ eccleſię Mediolan. Rei geſtæ hiſtoriã ſcribit Paulinus in Ambroſio, Pręfatio eiuſdem, aliaq; vetera monumenta. Plura de his dicturi ſumus inferius in natali die ipſorum.

11 Quinto Idus Maij. Luna. E xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ROMAE via Salaria natalis beati Anthimi [a] presbyteri, qui poſt virtutum & prædicationis inſignia, in perſecutione Diocletiani in Tberim præcipitatus, & ab angelo exinde ereptus, oratorio proprio reſtitutus eſt: deinde capite punitus, victor migrauit ad cęlos. Eodem die S. Euellij [b] martyris, qui cum eſſet de familia Neronis, ad paſſionem Sācti Torpetis in Chriſtum credidit, pro quo & decollatus eſt. Item Romæ ſanctorum martyrum Maximi, [c] Baſſi, & Fabij, qui ſub Diocletiano via Salaria cæſi ſunt. Camerini ſanctorum martyrum Anaſtaſij, [d] & ſociorum, qui in perſecutione Decij ſub Antiocho præſide cæſi ſunt. Auximi in Piceno ſanctorum martyrum Siſinii [e] diaconi, Diocletii & Florentii diſcipulorum S. Anthimi presbyteri, qui ſub Diocletiano lapidibus obruti, martyrium compleuerunt. Varennis S. Gangulphi [f] martyris. Viennæ S. Mamerti [g] epiſcopi, qui ob imminentem cladem ſolennes ante Aſcenſionem Domini triduanas Litanias in ea vrbe [h] reſtituit: † quem ritum poſtea vniuerſalis Eccleſia recipiens comprobauit. Apud Siluiniacum depoſitio S. Maioli [i] abbatis Cluniacenſis, cuius vita ſanctis meritis fuit præclara. In Piceno ſancti Illuminati confeſſoris.

MAII. 11.

a ANTHIMI.]De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, alijque recentiores. Extant eius acta, quæ retulit Sur. tom. 3. vbi etiam recitat ſermonem Petri Damiani de eodem martyre.

b Euelli.]Beda de eo item agit hac die. Eius res geſtæ iunctæ ſunt actis ſancti Torpetis martyris; quæ legimus in man. ſcrip. edidit ea Mombrit. tomo ſecundo. meminit, & Petrus in catal. lib. 5. cap. 8.

c Maximi & ſoc.] Agitur de his etiam in actis ſancti Anthimi martyris, cuius nuper meminimus.

d Anaſtaſij, & ſoc.] Legimus Horum acta in geſtis ſancti Venantij martyris, acceptis ab Eccleſia Camerinēſi, ſed cenſura aliqua caſtiganda.

e Siſinij & ſoc.]Horum res geſtæ intextæ habentur in prædictis actis S. Anthimi.

f Gangulphij.]Extant eius acta, q̃ recitat Sur. tom. 3. Plura habētur de eo in breuiario & miſſali eccleſiæ Auguſtanæ Henric. de Erfoſd. c. 67. Vincent. lib. 3. cap. 159. Martin. Polon. in chron. anno Domini ſeptingenteſimo quinquageſimo ſexto. & alij plures.

g Mamerti epiſcopi.]Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Qualis autem quantuſve hic fuerit, indicant epiſtolæ Sidonij Apollinaris, qui eū nouit, & familiariſſimè vſus epiſt. vndecima, libro quarto, & libro ſeptimo, epiſt. prima. De eo præterea Alcimus Auitus, qui ſecundus poſt eum factus eſt Viēnenſis epiſcopus, in homilia quam de rogationibus habuit. Gregorius Turonen. hiſto. Franc. lib. 2. cap. 34. Ado Vien. in chron. anno Domini 396. & 452. quę & Surius collegit in vnum tom. 3. hac die. Hi etiā qui agunt de diuin. offic. eiuſdem meminerunt, vt Albin. Flac. cap. 67. Annal. c. 37. & alij, vt Sigebert. in chron. anno 468. Regino anno 431. Fuit alius eiuſdem nominis epiſcopus Lingonienſis, de cuius corporis inuentione agitur in vita S. Annonis epiſcopi Colonien. li. 1. c. 38. apud Surium 6. die 6. Decembr. quē Martinum ab aliis dictum reperi.

h In ea vrbe reſtituit.]Sic poſitum, vt intelligas longè ante ſanctum Mamertum Rogationes illas ante Aſcenſionem Domini fuiſſe ſolitas celebrari, vt ex Auguſtino, & Sinodio Apollinari ſuperius demonſtrauimus in not. diei 25. Aprilis. Porrò ſanctus Mamertus ſolertiori cultu eaſdem in Viennenſi eccleſia celebrandas indixit. quem ritum (vt hic habet Martyrologium) vniuerſalis eccleſia recipiens, comprobauit. Cōſule quæ de Rogationibus, dicta die ſuperius ſunt notata.

i Maioli abb.]Suffectus eſt hic Ademaro an. Domini nongenteſimo quadrageſimo quarto, peruo-

peruenitq; vſq; ad annum 993. vt ſcribit Sigeb. in chron. numeraturq; tertius ordine eiuſdem cœnob. Cluniac. abbas. Meminit eiuſdem S. Bernardus in apolog. ad Guiliel. abbat. pluribus Petrus Cluniac. lib. 2. mirac. c. 31. Lambert. in chro. anno 995. Trithe. de vir. illuſt. ordi. ſancti Bened. lib. 3. c. 230. porrò eius res geſtas vberius cumulatas Surius habet tomo 3. hac die.

K Illuminati]. Eius ſacrum corpus religioſè ſeruatur, & colitur apud Sanctoſeuerinates, qui olim Septempedani dicebãtur in monaſterio ſancti Mariani.

12 Quarto Idus Maij. Luna. F xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

ROMAE via Ardeatina SS. martyrũ Nerei[a] & Achillei fratrũ, qui primo cum Flauia Domitilla, cuius erant eunuchi, in inſula Pontia longum pro Chriſto duxerunt exilium; poſtmodum grauiſſimis verberibus attrectati ſunt, deinde cum à Memmio Rufo cõſulari equuleo & flammis ad immolandum compellerentur, dicerentq; ſe à beato Petro Apoſtolo baptizatos, nulla ratione poſſe idolis immolare, capite cæſi ſunt. Ibidem via Aurelia[b] S. Pancratij[c] martyris, qui cum eſſet annorum quatuordecim, ſub Diocletiano martyrium capitis obtruncatione cõpleuit. Item Romæ S. Dionyſij[d] patrui eiuſdem beati Pancratij. In Sicilia S. Philippi[e] Argyrionis, qui à Romano Pontifice ad eam inſulam miſſus, magnam illius partem ad Chriſtum conuertit, cuius ſanctitas in liberandis energumenis maxime declaratur. Salaminæ in Cypro S. Epiphanij[f] epiſcopi, qui multiplici eruditione, & ſacrarum literarum ſcientia excellens, vitæ quoque ſanctitate, zelo catholicæ fidei, munificentia in pauperes, & virtute miraculorum extitit admirandus. Conſtantinopoli S. Germani[g] epiſcopi, virtutibus & doctrina inſignis, qui Leonem Iſauricum aduerſus ſacras imagines edictum promulgantem, magna fiducia redarguit. Treuiris ſancti Modoaldi[h] epiſcopi. In ciuitate Calciatenſi ſancti Dominici[i] confeſſoris.

MAII 12.

NEREI, & Achillei, aliàs Archillei.] De his hac itẽ die Beda, Vſuar. Ado & alij. Eorum acta recitat Sur. to. 3. Fuit vetus Romæ titulus nomine horum martyrum, cuius habetur mentio in regiſtr. S. Gregorij Papæ libro quarto, epiſt. 44. vbi idem Gregorius habuit homiliam 28. in Euange. erant ibidẽ ſepulta eorundem martyrũ corpora, quibus alludit; cum ait; Sancti iſti ad quorum tumbam cõſiſtimus, florentem mundum mentis deſpectu calcauerunt, &c. Horum item nomine appellatum eſt cœmeterium via Ardeatina, quod reſtituit Ioannes Papa, vt legitur in lib. de Romanis Pontificibus in Ioanne Papa primo.

b Item via Aurelia.] De duplici via Aurelia veteri & noua, conſule ea quæ Panuinus lib. de vrbe Roma pag. 107. 109. & 122. pluribus ſcribit.

c Pancratij.] Iidē qui ſupra de eodē agūt hac itē die. Extant eius acta, quæ ſyncera in aliquib. eccleſijs legi cōſueuerunt. habet ea Sur. to. 3. De miraculis ad ſepulchrū eius aduerſus periuros fieri ſolitis agit Greg. Tur. de glor. mar. c. 39. Extat vetus memoria eiuſdem via Aurelia, vbi S. Greg. Papa habuit hom. 27. in Euan. ibidē & venerandum corpus eius ſepultū eſt. vnde hæc ibi in fine; Ad martyris tūbā cōſiſtimus, qui ad celeſte regnū ex qua morte peruenerit ſcimus, &c. Abſtulit olim eā eccleſiā idē S. Gregorius à preſbyteris negligenter curantibus, deditq; monachis: qui (vt ait) ad ſanctiſſimū martyris corpus quotidie opus Dei peragerēt. extat de his epiſt. 18. lib. 3. regiſt. de eiuſdē reliquijs idē li. 3. epiſt. 86. & lib. 8. epiſt. 63. Porta Ianiculēſis, ſeu Aurelia antiquitus dicta; ex eiuſdē ſancti nomine appellata eſt porta S. Pancratij; nec nouiter, ſed antiquitus, vt cōſtat ex Proco. li. 1. de bello Got. De reliquijs eiuſdē S. in Gallias tranſlatis, agit Greg. Tur. libro de glor. mar. c. 83. ſcripſit de S. Pācratio epigramma Bonad. in monod. 63. lib. 2.

d Dionyſij.] De quo plura ſcribit Fazel. de rebus Siculis decad. 1. lib. 10. accepimus eius res geſtas man. ſcrip. quarum eſt exordium: In diebus Arcadij Imperatoris, &c.

e Philippi.] De quo plura ſcribit Fazel. de reb. Siculis decad. 1. lib. 10. accepimus eius res geſtas man. ſcrip. quarum eſt exordium: in diebus Arcadij Imperatoris, &c.

f Epiphanij.] De eodē hac die Latini oēs, & Græci in Menologio, vbi ijdem teſtantur, eū vixiſſe annos centū, & quindecim, minus menſib. trib. Plurib. de eo S. Hieron. lib. de ſcrip. eccl. in epi. 61. ad Ioannē epm Hieroſolymitanū, & in apolog. 2. aduerſus Rufinū. Adeò ſpectatæ ſanctitatis vir fuit, vt licet aduerſus Arianos ſemper ſtrenuè decertaſſet, ipſi tñ Ariani & eorū patronus Valens Imperator eū reueriti, quicquā moleſtiæ ei inferre auſi non ſunt, vt idē S. Hier. ſcribit epi. 61. his verbis: Epiphanius eps Cypri à Valente non tangebatur: tantæ. n. venerationis ſemper fuit, vt regnantes hæretici ignominiam ſuā putarent, ſi talē virū perſequerentur. hæc S. Hiero. Cū aūt alicubi Salaminæ, alicubi verò Conſtantiæ eps dictus reperiatur, nō exiſtimes hæc inter ſe pugnare; nam Salamina ēt Conſtantia dicta eſt: quod & expreſſe teſtat S. Hieronymus in epiſt. 27. in Epitaphio S. Paulæ ad Euſtochiū. extat Theophili epi Alexandrini ad eum epiſt. 67. apud Hieron. tom. 2. eumq; ſummopere laudat. De eo plura Socra. hiſt. lib. 6. c. 11. & ſequen. Sozom. lib. 7. c. 26. & li. 8. c. 14. & 15. & Niceph. lib. 2. c. 46. li. 13. c. 13. & 14. & illi oēs ēt qui ſcripſerunt res geſtas Ioannis Chryſoſtomi, vt Leo Imp. Greg. Alex. Metaphraſtes, Suidas, & alij. plurib. aūt eius acta cōſcripta edidit Metaphraſtes, de quorū parū fida integritate egimus in Annal. eccl. Mentio hr de eodem in Nicęna ſynodo ſecunda: & quem præterierā, meminit eiuſdē S. Auguſtinus li. de hæreſ. ad Quoduultd. Longeuā ætatē Epiphanij ex eo cōſiderare poſſumus, q ab ineunte ætate verſatus eſt cum S. Hilarione, vt ſcribit S. Hiero. in Hilarione, & Sozom. li. 6. c. 32. eratq; adhuc iuuenis S. Hilarion qñ S. Epiphanius adoleſcēs monaſticam amplexatus eſt diſciplinā, vt eius acta teſtantur; qui quidem Hilarion octoginta annos natus vita functus eſt, anno Domini 372. vt oſtendemus inferius in natali die ipſius; S. Epiphanium autem conſtat ſuperſtitem adhuc fuiſſe ſeptimo anno Arcadij Imp. Vincentio & Frauitta conſſ. qui adſcribitur à recentiorib. annus à Chriſto Domino 401. Sepulchrum S. Epiphanij pluribus eſſe nobilitatum miraculis, ſcribunt Soz. lib. 7. c. 26. & Nicepho. li. 12. c. 46. Fuit eidem poſt obitum erecta baſilica, eademq; ſacris imaginibus exornata, vt apparet ex act. 6. ſanct. ſynod. Nicen. ſecundæ.

g Germani epiſcopi.] Agunt de eo item Græci hac die in Menolog. vbi eius natalis, genus, & acta narrātur. De eo Niceph. epiſcopus in chro. Zonaras in Leone Iſaurico, & Cedren. in comp. hiſt. in miſcel. an. 14. eiuſdem Imp. li. de Ro. Pontificibus in Gregorio ſecundo Papa, Conſtātius epiſc. in encomio de tranſlatione reliquiarū ſanctæ Euphemiæ, quod recitat Lipom. tom. 6. Exceſſit ex hac vita annum agens ſuæ ętatis nonageſimum, vt in Gręcorum Menolog. legitur, reliquit inter alia ſui ingenij monumenta, theoriā rerum eccleſiaſt.

h Modoaldi epiſcopi.] Huius acta recitat Sur. tom. 3. ſcripta à Stephano abbate Leodien. apud quem lib. 3. agitur de miraculis eius. vixit circa annum Domini 720.

i Dominici.] De eodem etiam Molanus in addit. ad Vſuardum edit. ſecundæ. pluribus in Flore ſanct. Hiſpan. de ipſo agitur & in Theſaur. concion. tomo ſecundo, migraſſe ferunt ex hac vita circa annum Domini milleſimum & ſexageſimum.

xvj. G Tertio Idus Maij. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15

ROMAE Dedicatio [a] eccleſię ſanctę Marię ad Martyres, quam beatus Bonifacius Papa quartus, expurgato deorum omniũ veteri fano, quod Pantheon vocabatur, in honorem beatę ſemper virginis Marię & omnium martyrum dedicauit, tempore Phocę Imperatoris. Conſtantinopoli beati Mucij [b] presbyteri & martyris, qui ſub *Diocletiano* Imperatore, & Laodicio proconſule, primo Amphipoli multis pęnis atque cruciatibus ob Chriſti confeſſionem afflictus, poſtea Byzantiũ vſq; perductus, capitali ſententia occubuit. Heraclęę ſanctę Glycerię [c] martyris Romanę, quę ſub Antonino Imperatore, & Sabino pręſide paſſa eſt. Alexandrię commemoratio [d] plurimorum ſanctorum Martyrum, qui ob fidem catholicam ab Arianis in eccleſia Theonę occiſi ſunt. Apud Traiectũ S. Seruatij [e] Tungrenſis eccleſię epiſcopi, ad cuius meritum omnibus demonſtrandum, cum tempore hyemis omnia in circuitu nix repleret, ſepulchrum eius nunquam operuit, donec induſtria ciuium baſilica ſuper illud ędificata eſt. In Palęſtina ſancti Ioannis [f] Silentiarij.

M A I I 13.

a DEDIC. eccl. S. Mariæ ad martyres. Agit de eadem ſolemnitate Beda, hac die. Quantum obſeruare potui, vſq; ad S. Gregorij Papæ tempora idolorum templa à Chriſtianis, vt plurimum, vel fuiſſe deiecta, vel ſi qua intacta remanſerunt, eadem, vt loca dæmonum, indigna exiſtimata eſſe, in quibus Deo vero religionis cultus exhiberetur, ſecundùm illud Apoſtoli 2. ad Cor. c. 6. Qui conſenſus templo *Dei* cum idolo? Vnde idem S. Gregorius Papa, qui Bonifacium IV. qui Pantheon in Dei eccleſiam mutauit, vix ſpatio trium annorum præceſſit, ſcribens ad regem Anglorum nuper ad Chriſtũ conuerſum epiſt. 60. lib. 9. indict. 4. monuit vt idolorum tẽpla euerteret. Inde aũt conſiderans infirmis adhuc in fide concedendum aliquid ſcribens ad Mellitum epiſc. epiſt. 71. li. 9. indict. 4. præcipit ne idolorũ templa deſtruerent, ſed iuxta ritũ ibi præſcriptũ expurgarentur primũ indeq; ſanctorũ illatis reliquijs, ſanctificarẽtur: quod & poſteris deductum eſt in exemplũ. Si enim optaſſent Chriſtiani idolorũ templa in eccleſiarũ vſum conuertere, nullatenus mirifica illa templa Serapidis Alexandriæ, Marnæ Gazę, Iouis Apameæ, Cęleſtis Carthaginis, & alia innumerabilia, quæ ob ingentem ſtructuram viſa ſũt miracula mũdi, ſolo æquaſſent. Qui quidẽ zelus ſi vſquã incaluit, Romæ in primis Chriſtianorũ corda ſuccenderat, vt S. Hieronymi authoritate probatũ, dũ in prooem. libri 2. comment. epiſt. ad Galat. hæc ait: Vbi alibi tanto ſtudio & frequentia ad eccleſias, & martyrum ſepulchra concurritur? vbi ſic ad ſimulitudinem cęleſtis tonitrui, Amen, reboat, & vacua idolorũ templa quatiuntur? hæc ibi, & alibi ad Lætam epiſt. 7. de oppignorata fide Gracchi in demoliẽdis Romæ deorum delubris, pluribus agit. Illud etiam famoſiſſimum Iouis Capitolini templum iã exciſum eſſe, teſtatur li. 2. in Iouin. In Oriente etiam Theodoſius iunior ſanctionem de his ipſis promulgauit, in qua hæc inter alia legunt: Cuncta deorũ fana, templa, delubra, ſi qua etiam nunc reſtant integra, præcepto magiſtratuũ deſtrui, collatione q; venerãdæ Chriſtianæ religionis ſigni expiari præcipimus, &c. l. vlt. de pagan. Cod. Theod. Cur autem Pantheon templum intactum remãſerit, ea fuit cauſa; ꝙ dum prædicta Romæ, temporibus Hieronymi, aduerſus idolorũ ędes agerentur, Honorius Imp. lege ſancita, eiuſmodi impetum Chriſtianorum cõpeſcuit, hæc reſcribẽs: Sicut ſacrificia prohibemus, ita volumus publicorum operum ornamẽta ſeruari, &c. l. 15. de pagan. Cod. Theod. Puto diuina diſpenſatione factum, vt inter tot idolorum fana proſtrata, & in anathema obliuionis euerſa, Pantheon velut inſigne quoddã ac perenne trophæũ de expugna

tis hoſtibus permaneret, cederetq; triũpho omnium martyrũ, qui oẽs Gentilium deos Chriſti crucẽ ſubegerant. De eius dedicatione per Bonifaciũ facta ſcribit Beda de geſt.Angl.lib.2.c.4. & de ſex ætat.in Phoca Imp. Ado Vien. in chro. anno 604.Paul.diac.de geſt.Lõgob.lib.4.ca.11. Marian.Scot.in chro.an.610.Sigeber. an.609.et alij.Legi in eius eccleſiæ cod.man.ſcrip.tẽplũ illud dicatũ in primis in honorem Dei genitricis Mariæ,omnium ſanctorum martyrum, & cõfeſſorũ:illataq; illuc eſſe reperi duobus de triginta curribus oſſa ſanctorũ martyrum è diuerſis Vrbis cœmeteriis effoſſa, ſolemniterq; comportata,ac decentiſſimè collocata.Cętera autem de ea ſolemnitate,inferius ad Kal.Nouemb.

b Mutij.] Græci Mocium appellant, de quo etiam hac die Vſuardus; Græci autem in Menolog.ad 6. id.Maij,vbi ẽt narrant in honorẽ huius martyris à Cõſtãtino Imp.fuiſſe tẽplum erectũ, quò eiuſdẽ martyris ſacras reliquias inferri mãdauit.Iuſtinianus Imp.ẽt ædẽ ampliſſimã eidem martyri erigendã curauit,de qua Procop. lib.1. ædif.Iuſtin.Imp.his verbis:Præterea tẽplum Mocio martyri conſecratũ,magnitudine ſua cætera ſuperans,poſuit. Cedren. in Baſilio Imp. addit, eiuſmodi templum vetuſtate collapſum ab eodem Baſilio Imp.à fundamentis fuiſſe reſtitutũ. De S.Mocij baſilica mentio habetur ẽt in actis cõcil.Epheſ.edit.Peltan.tom.2.c.19.& 20.

c Glyceriæ,aliàs Glycerij.]De eadem hac die Græci agunt in Menolog.vbi & eius martyrium deſcribitur.Metaphraſtes recẽſet eius res geſtas, agitq; de ea ſcribit(niſi error ſit in nota numeri) 6.id.Maias,habet eas Lipom. tom.7.& Sur.tom. 3.ea die.Percelebre fuit Heracleę templũ S.Glyceriæ, ibique ſacrum eius corpus poſitum,pluribus eſt miraculis illuſtratum.ex eius enim oſſibus iugiter vnguentum curandi vi præditũ emanare ſolebat,vt auctor eſt Niceph.hiſt.li.18.c.28. & 32.De reliquijs eiuſdem martyris habeť mẽtio in encomio Conſtantini epi de inuentione reliquiarum S.Euphemiæ apud Lipom. tom.6.

d Commemoratio plurimorum ſanct.mart.] Horum martyrium ſcripſit Petrus epſ Alexãdrinus,q fuga lapſus, dedit de his epiſtolã ad vniuerſos Chriſti fideles:q recenſet Theod.hiſt.lib. 4.c.20.De clade eo tẽpore illata catholicis per Luciũ pſeudoepm Arianum agit S.Greg.Naziã. in orat.in laudẽ Heronis.Rufin.hiſt.lib.1.c.2.3.& 4.Socrat.lib.4.c.16.17.18.& 19.Sozom.li.6.c.19. 20.& Niceph.hiſt.lib.11.c.29.eandẽ catholicorũ ſtragem non tm ſcriptis, ſed & voce prędictus Petrus Romæ,cũ illuc confugiſſet, prædicauit,oſtendes ibidem occiſorũ veſtes ſanguine cruẽtatas:ad quod miſerandũ ſpectaculũ Vrbs cõuerſa eſt ad lachrymas. De eccleſia Theonę cuius hic habetur mentio,agit S.Epiphanius in panar. hęreſ.69. eodem tempore Lucij pſeudoepiſcopi,complures ſanctorũ monachorum ex Aegypto & Thebaide ob fidem catholicam fuiſſe relegatos ac damnatos ad metalla Ponti, & Armeniæ,auctor eſt Ioan.Caſſian.collat.18. c.7.in fi.

e Seruatij epiſcopi.]De eodem hac die Beda, Vſuardus,Ado,& alij.Seruationem hunc appellat Sulpitius Seuerus lib.2.hiſto.ſacr.Quę hic de eo ſcripta ſunt,inuenies etiam apud Greg.Turo. de glor.confeſ.c.72.qui item agit de eodem lib. 2.c.5.de geſt.Fran.ante oẽs S.Athanaſius in apologia ad Conſtantium,& in apologia ſecunda, cùm agit de patribus,qui interfuerunt concilio Sardicenſi,cui etiam præſens fuit Seruatius, anno Domini 347.Rufino & Euſebio conſulibus. interfuit etiã cõcilio Agrippinẽſi celebrato poſt conſulatum Amantij & Albini,anno 346.ex prędictis conciliis ſatis liquet quibus temporibus hic vixerit. Hæc idcirco inculcamus, quoniam nonnulli ſcribunt, eum functum eſſe legatione ad limina Apoſtolorum poſt centum ferè annos ab eo tempore,quo vixit. itaque ea legatio ſynodalis Seruatii non debet referri ad tempora Attilæ regis Hunnorum, ſed potius ad illas atrociſſimas clades, quibus tota ferè Gallia à barbaris deuaſtata eſt,illis ipſis Seruatii temporibus. meminit illarum omnium ſanctus Hieronymus epiſt.11.ſcribens ad Ageruchiam.Portentoſa quædam de Seruatio ſcribit Sigebert.in chron.anno Domini 399.eum nimirum cõſanguineum ſecundum carnem fuiſſe Domini noſtri Ieſu Chriſti,eiuſque patrem fuiſſe filiũ Eliud fratrem S.Elizabeth matris S.Ioannis Baptiſtæ,eũ demque pluſquam trecentis annis vixiſſe.id ẽt Petrus in catal.refert lib.4.ca.162.quæ etiam firmare nituntur teſtimonio Cęleſtini tertii Papę, quaſi ea acta fuerint eius auctoritate firmata. De his quid ſentiendum ſit, nemo nõ intelligit. Agit de eodem nouiſſimè Molan.in indic.ſanctorum Belgii.In tabulis epiſcoporum Tungrẽſium numeratur Seruatius decimus eius ſedis epiſcopus, apud Demochar. de ſacrif. Miſſæ,vbi etiam plura de Seruatio leguntur.

f Ioannis Silẽtiarii.] Huius vitam fideliſſimè ſcripſit Cyrillus monachus;qui etiam geſta ſanctorum Sabæ, & Euthymii literis commẽdauit, ſuorum temporum texens hiſtoriam.Deſcripſit eam Lipom.tom.6.& Suri.tom.3.hac die.De eo etiam idem auctor in vita ſancti Sabæ. Floruit temporibus Zenonis Imper. agensque iam tunc quartum ſupra centeſimum annum, adhucque erat in humanis, cùm idẽ auctor ſcriberet eius res geſtas.

Pridie

14 Pridie Idus Maij. Luna. A xv

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

NATALIS ſancti Bonifacij [a] martyris, qui ſub Diocletiano & Maximiano apud Tarſum Ciliciæ paſſus, Romam deinde translatus via Latina ſepultus eſt. In Gallia S. Pontij [b] martyris, cuius prędicatione & induſtria poſtquam duo Philippi Cęſares ad fidem Chriſti conuerſi ſunt, ipſe ſub Valeriano & Gallieno principibus martyrij palmam adeptus eſt. In Syria ſanctorum martyrum Victoris [c] & Coronę, ſub Antonino Imperatore: ex quibus Victor à Sebaſtiano iudice varijs & horrendis affectus eſt cruciatibus: quem Corona vxor cuiuſdã militis cum cœpiſſet beatum prędicare ob martyrij conſtantiam, vidit duas coronas de cęlo lapſas, vnã Victori, & alteram ſibi miſſam: cumq; hoc audiẽtibus cunctis teſtaretur, ipſa quidem inter arbores ſciſſa, [d] Victor vero decollatus eſt. In Sardinia ſanctarũ martyrum Iuſtę, [e] Iuſtinę, & Hebèdinę. Romę S. Paſchalis [f] Papę, qui plurima ſanctorum Martyrum corpora è cryptis leuauit, & in diuerſis eccleſijs honorifice collocauit. Fęrenti in Tuſcia S. Bonifacij [g] epiſcopi, qui vt refert beatus Gregorius Papa, à pueritia ſanctitate & miraculis claruit. Neapoli in Campania S. Pomponij [h] epiſcopi. In Aegypto S. Pachomij [i] abbatis, qui plurima in ea regione monaſteria erexit, & regulã [k] monachorum ſcripſit, quam angelo dictante didicerat.

MAII 14.

a BONIFACII martyr.] De eodẽ hac die Vſuardus, Ado aũt nonis Iunij, Græci vero in Menologio ad 14. Kal. Ianuarij, qua itẽ die eum ponit Metaphraſtes, ꝗ eius acta deſcripſit; refert eadẽ Lipo. to. 5. & Sur. to. 3. nonis Iunij. Legimus in vet. man. ſcrip. monaſterij S. Cæciliæ Transtyberim acta eiuſdem martyris, in quibus aliqua habentur, quæ in Græcis exemplaribus deſiderantur. Eſt illuſtris ac vetus memoria Romæ eiuſdem Bonifacij, quæ ob ſepultum in ea ſanctum Alexium, eius etiam nomine nuncupatur; numeraturque in antiquo Romano cæremoniali vna ex viginti duabus abbatijs, quæ Romę erant. extat de eodem Bonifacio epigramma Bonad. lib. 2. monod. 64.

b Pontij.] Agit de eodem item hac die Vſuardus. Edita eius acta ex man. ſcrip. habentur apud Sur. tom. 7. hac die Mombrit. ante eum to. 2. ſed aliquantò diuersè. De duobus Philippis Cæſaribus ad Chriſtum cõuerſis, quorum hic mentio fit, pluribus in Annal. eccleſ. egimus. eſt de eodẽ Pontio elegans epigramma Bonad. libro 2. monod. 67.

c Victoris, & Coronæ.] De quibus item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum; Græci autem in Menologio ad 3. id. Nouemb. Eorundem acta edidit Metaphraſtes. refert eadem Lipom. tomo 7. & Sur. tom. 3. Mombrit. tom. 2. & alij. licet nonnihil inter ſe diuersè.

d Inter arbores ſciſſa.]Plutarchus vocat eiuſmodi ſupplicij genus Diaſphendonem, cum arborum duarum incuruatis cacuminibus adligatum hominis corpus emittitur. Ab Aureliano Imp: idipſum mortis genus eſſe exhibitum aduerſus militem violantem torum hoſpitijs, auctor eſt Flau. Vopiſcus in Aureliano, cum ait. Solus deniq; omnium militem, qui adulterium cum hoſpitis vxore commiſerat, ita puniuit, vt duarum arborum capita inflecteret, quas ad pedes militis deligaret, eaſdemq; ſubitò dimitteret, vt ſciſſus illo vtrinq; penderet hæc Vopiſc.

e Iuſtæ, & ſoc.]Agit de his item qui nunc eſt proſecutus res Sardoas Franc. Fara.

f Paſchalis Papæ.]Extãt acta eius in vet. cod. man. ſcrip. monaſt. S. Cæciliæ Tranſtyberim, deſcripta per lectiones, ſicut in eccleſia legi cõſueuerant. ſucceſſit hic Stephano Papæ quarto, huius nominis. cætera de eo in Annal. eccleſ. egim⁹.

g Bonifacij epiſcopi.]Scribit de eo S. Gregorius lib. 1. dialog. claruit circa tempora Iuſtini Imp. nomenclaturæ ſimilitudine facile quis põt decipi. eſt enim Ferentis, ſeu Ferentũ in Tuſcia, de quo Pli. li. 3. c. 5. cuius adhuc veſtigia in agro Viterbienſi extare dicuntur. eſt & Ferentinum apud Hernicos ciuitas nobilis, à qua Ferentinates, & aliquando Ferentini, ſicut à Ferento Ferẽtani, vel a Ferente Ferentes; licet aliquando hæc inter ſe nomina confuſa reperiantur. erant & Ferentani populi inter Sãnites & Pelignos poſiti. de quibus Ptolom. lib. 3. tab. 6. Strab. li. 5. & Plin. lib. 3. cap. 11. Eſt mentio vtriuſq; ſedis in concilio Roman. ſub Gregorio primo Papa in li. 4. regiſt. cap. 88. quarum epiſcopi eidem ſynodo ſubſcripti habentur. Porrò de Ferenti in Tuſcia, & non de Ferẽtino apud Hernicos, ſiue in Latio poſito agere ſanctũ Gregoriũ, ex eius verbis apparet.

h Pomponij epiſcopi.]De eodem tab. eccleſiæ Neapolitan.

i Pachomij abb.]Agũt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum, Græci etiã hac die in Menologio. Huius præclaras res geſtas Græcè conſcriptas Dionyſius abb. Rom. Exiguus cognomento Latinè conuertit ante annos plus mille ac centum, extat eius præfatio ante vitam ſancti Pachomij, habes eã in prima par. vit. ſanct. patr. c. 54. miramur eã à Lipomano & Surio prætermiſſam: quæ vt tãti viri, ingenij laudatiſſimi monumentũ prætereunda nõ fuit; qualis enim quantusvè ſanctitate & eruditione fuerit, conſule Caſſiodorum illi æqualem lib. inſtit. ad lect. diuin. Habet acta Pachomij Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 3. de eo præterea Sozom. lib. 3. ca. 13. Pallad. in Lauſiacis, Caſſiod. trip. Niceph. li. 4. c. 14. & alij. Nomen Pachomij, monaſteriorumq; ab illo inſtitutorum diſciplinam Athanaſius primus in Vrbem aduexit, vt auctor eſt S. Hieronymus epi. 16. ad Principiam. de tempore eius obitus Sigeb. in chron. anno Domini 406.

K Regulam monachorũ ſcripſit.] De regulis S. Pachomij, quas ipſe Angelo dictante, excepit, meminit Gennad. de vir. illuſtr. c. 7. qui etiam teſtatur ab eodem eſſe ſcriptas nõnullas epiſtolas, quarum titulum recenſet. Ipſas Pachomij regulas Aegyptiace ſcriptas tranſlatas in Græcum Latinè reddidit S. Hieronymus, rogãte Siluano monacho, eo tẽpore, quo ſancta Paula ex hac luce migrauit, Honorio 6. & Ariſteneto conſſ. anno Domini, iuxta recentiores chronog. 404. Eaſdẽ temporis vetuſtate penè abolitas, mendis purgatas, ac reſtitutas edidit noſter Achilles Statius vir probitate & eruditione inſignis; quas, vt nobile vetuſtatis monumẽtum, poſuit in appendice ſui Caſſiani, quem ſummo cum labore reſtituit, illuſtrauitq; eruditis annotationibus D. Petrus Ciaconus Toletanus presbyter, vir quidẽ frugi, atque diſertus, quem ſcimus in reſtituendo Arnobium Tertullianum, ac S. Hilarium laboris plurimum inſumpſiſſe: hiſce lucubrationibus in dies magis magisque catholicæ Eccleſiæ profuturum, niſi cito nimis, dolore omnium, ex humanis ſublatus eſſet.

xiiij. B Idibus Maij. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

IN Hiſpania ſanctorũm Torquati,[a] Cteſiphontis, Secundi, Indaletij, Cæcilij, Heſychij, & Euphraſij, qui Romæ à S. Apoſtolis epiſcopi ordinati, & ad prædicandum verbum Dei in Hiſpanias directi ſunt: cumq; varijs vrbibus euangelizaſſent, & innumeras

multi-

multitudines Chriſti fidei ſubiugaſſent, in ea prouincia diuerſis locis quieuerunt, Torquatus Acci, Cteſiphon Vergij, Secundus Abulę, Indaletius Vrci, Cæcilius Iliberi, Heſychius Carteię, & Euphraſius Illiturgi. Eboræ in Luſitania S. Mancij [b] martyris. In inſula Chio natalis beati Iſidori [c] martyris, in cuius baſilica extat puteus, in quem fertur fuiſſe iniectus, de cuius aqua infirmi ſæpius potati ſanantur. Lampſaci in Helleſponto paſſio ſanctorum Petri, [d] Andreæ, Pauli, & Dionyſiæ. Fauſinæ in Sardinia S. Simplicij [e] epiſcopi & martyris, qui Diocletiani tempore ſub Barbaro præſide perfoſſus lancea martyrium conſummauit. Aruernis ſanctorum martyrum Caſſij, [f] Victorini, Maximi, & ſociorum. In Brabantia ſanctæ Dympnæ [g] virginis & martyris, filiæ Regis Hiberniæ, quæ pro fide Chriſti & virginitate ſeruanda à patre iuſſa eſt decollari.

M A I I 15.

a TORQVATI, & ſoc.] Agunt de omnibus hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. In breu. Tolet. ad kalen. Maias de his ſacer hymnus conſcriptus hſ, aliaque plura; quæ antiquitatem illam puriſſimã redolẽt. Horum meminit Gregorius ſeptimus Papa in epiſtola ad Alphõſum, ſeu Adelphõſum regem ſcripta 14. Kalen. April. indict. 12. his verbis: Septem epiſcopos ab vrbe Roma ad inſtruẽdũ Hiſpanię populos à Petro & Paulo Apoſtolis directos fuiſſe, qui deſtructa idololatria, Chriſtianitatem fundauere, & religionem plãtauere, ordinem & officiũ in diuinis cultibus oſtendere, & ſanguine ſuo eccleſias dedicauere. &c. De his præterea cæteri auctores, qui res Hiſpanicas sũt proſecuti, quos mittimus enumerare. Horum autem ſingulorum in proprijs ipſorũ eccleſijs certis diebus ſolemnitas agitur. Cùm autem ex his aliquot inueniantur dicti martyres à nõnullis, licet eorum martyrij acta non habeantur, antiquę tamen traditioni eccleſiarum in quibus, vt patroni coluntur, acquieſcendum putamus. de his omnibus in Theſ. concion. tom. 2. & Flor. ſanct. Hiſpan. agitur.

b Mancij.] De quo plura in breuiario Eborẽſi, & Burgenſi, ex quib. etiam Flos ſanct. Hiſpan. texitur eius hiſtoria in Theſ. concion. tom. 2. hac die, & Vaſęus in chron. anno 100. Molan. ad 12. Kalen. Iunij agit de eodem.

c Iſidori.] De eo itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum; Græci autem in Menologio pridie huius diei, vbi & eius martyriũ paucis deſcribũt. De miraculis eius, quorum hic habetur mentio, agit etiam Greg. Turonen. lib. de glor. martyr. cap. 102. Legimus acta eius in vet. cod. man. ſcrip. monaſt. S. Cæcilię Trãſtyberim, vbi & ſcribitur paſſus, Gallo & Voluſiano cõſſ. ſub Numerio ſeu Numeriano magiſtro militũ, pauca de eo Petrus in catal. lib. 5. c. 2.

d Petri, & ſocio.] Agit Beda, textu deprauato, legitur Damaſci, loco Lampſaci: agit de his etiam hac die Vſuardus, Ado, & alij Latinorum: necnon & Græci in Menologio, qui his addunt & Chriſtianam virginem, Lampſaciq́; eos eſſe paſſos affirmant.

e Simplicij epiſcopi.] Accepimus eius martyrij acta & ſociorum ex Sardinia inſula Romam delata; meminit horum etiam Fara lib. 1. de reb. Sard.

f Caſſij, & ſoc.] De his Gregor. Turon. hiſto. Franc. lib. 1. ca. 33. & Molan. in addit. ad Vſuard. aſtipulanturque vet. man. ſcript.

g Dympnę.] Cuius acta conſcripta à Petro Cameracenſi recitat Sur. tom. 3. hac die plurib. item de ea Molan. in indic. ſanctorum Belgij, & in addit. ad Vſuard. claruit circa ann. Domini ſexcenteſimum.

16 Decimoſeptimo Kalen. Iunij. Luna. C xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18

IN Iſauria natalis ſanctorum martyrum Aquilini[a] & Victoriani. Antiſiodori paſſio S.Peregrini[b] primi eiuſdem ciuitatis epiſcopi, qui a beato Xyſto Papa in Gallias cum alijs clericis miſſus, euangelicæ prædicationis munere expleto, capitali ſententia dánatus, coronam meruit ſempiternam. Vzali in Africa ſanctorum martyrum Felicis[c] & Gennadij. In Palæſtina paſſio ſanctorum Monachorum[d] à Saracenis in Laura S.Sabę interfectorum. In Perſide ſanctorum martyrum Audæ[e] epiſcopi, ſeptem presbyterorum, nouem diaconorum, & ſeptem virginum, qui ſub Iſdegerde Rege varijs tormentorũ generibus cruciati, glorioſum martyrium compleuerunt. Eugubij S.Vbaldi[f] epiſcopi, miraculis clari. Ambiani in Gallia ſancti Honorati[g] epiſcopi. Apud Cenomanos S. Domnoli[h] epiſcopi. Trecis S.Fidoli[i] confeſſoris. In Scotia S. Brandani abbatis.[k] Apud Forum Iulij ſanctæ Maximæ virginis,[l] quæ multis clara virtutibus in pace quieuit.

MAII 16.

a AQVILINI, & Victoriani.] Agunt de his etiã hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri recentiores.

b Peregrini epiſcopi.] De eo ijdẽ qui ſupra Beda, ac cæteri. Vincentius li.10.c.119. Antonin. part.1.tit.7.c.5. & Petrus in catal.lib.5.c.5. eius res geſtas referunt.

c Felicis, & Gennadij.] Meminit horũ ſanctorũ martyrũ Euodius epiſcopus Vzalitanus in eo cõmẽtario, quem ſcripſit de miraculis S.Stephani protomartyris lib.1.c.2. extat apud S.Auguſtini opera, tom.10.in appendice edit.Louan.

d Sanctorum monach.] Actũ eſt ſuperius de Monachis cęſis in monte Sina; deq; his, qui in Aegypto à Saracenis trucidati ſunt, hic autẽ de his qui occiſi ſunt in Palæſtina in Laura S. Sabæ tempore Heraclij Imp. Agunt de his itẽ hac die Græci in Menologio. Quæ autẽ edita ſunt miracula, cũ Saraceni in prædictum monaſterium S. Sabæ olim irruerunt. vide in Prat.ſpirit.c.4.22. & 99. de his & Cyrillus mon.in actis eiuſdẽ Sabę, & in Euthymio, cũ refert quãdã graſſationẽ Saracenorum factam in ſanctos monachos temporibus Anaſtaſij Imp. Porrò Antiochus monachus in epiſtola, quã ſcripſit ad Euſtathium, qua agit de quadraginta quatuor monachis à Saracenis itidẽ in eodẽ monaſterio occiſis, eorũ natalem diem celebrari ſolitum ait, 25.Maij, vnde hos eoſdem eſſe cũ illis cenſeo, erroreq; typographi vel librarij diẽ interceptũ eſſe illic exiſtimo. necati ſunt hi tpe, quo Modeſtus pfuit eccleſiæ Hieroſolymitanæ, tẽporib. Heraclij Imp. vt idẽ Antiochus eadẽ epiſtola ſignificat, quæ inſerta eſt tom.9.bibli.ſanct.pat. De eodẽ Antiocho, qui ea ſcribit, habes in actis S.Theodori Siceotę apud Metaphraſt.die 22.April.& Lipom. tom.7.extant eiuſdẽ patris complures homilię.

e Audæ epiſcopi & ſoc.] Hic & Abda dicit. Agunt de his hac itẽ die Græci in Menologio, necnõ & pr d.Kal.April.De Abda epiſcopo ſcribit hiſtoriã Theodoretus lib.5.cap.38. cauſamque martyrij eã fuiſſe tradit, quòd dirutum à ſe templũ, Magorum iuſſu noluerit reſtituere Hic licet de exciſo fano nõ laudetur, tamẽ abſtinuiſſe à tẽpli excitatione, eaq; de cauſa ſubijſſe martyriũ, plurimum commendatur. quam quidem cauſam ad martyrij coronam promerendam, ſatis eſſe idoneam, in caſu ſimili ſcribit S.Ambroſ. ad Theodoſ.Imp.epiſt.17.lib.2.edit.Rom.

f Vbaldi epiſc.] Habes res eius præclare geſtas apud Sur.editas tom. 4. hac die. Agit de eo item Petr.in catal.lib.5.ca. 6. vixit in epiſcopatu vſq; ad Alexandri Papæ quarti tempora, vt ex eius actis colligitur . ſcripſit eius res geſtas Stephan.Cremonenſ. Molan. de eo item hac die in addit.ad Vſuard.

g Honorati epiſc.] Agit de eodẽ hac die Molan.in addit. ad Vſuardũ . numerat hic quartus

eius ſedis epiſcopus. De eo Petrus in catal. li. 2. c. 87. Democh. in tabulis Ambianenſium epiſc. lib. de ſacrif. Miſſæ.

h Domnoli epiſcopi.] De eodẽ Molan. in addit. ad Vſuard. Hic interfuit ſecundæ ſynodo Turonenſi, cui ſubſcripſit. alius hic ab illo, de quo agit Sidonius Apol. epiſt. vlt. lib. 4. De hoc item Greg. Turonen. de geſt. Franc. lib. 6. c. 9. eius acta recitat Sur. tomo. 3. hac die ſucceſſit hic S. Innocẽtio, numeraturq; nonus eius ſedis epiſcopus, ſedit an. 46. menſ. 11. dies 19. ſecundũ tabul. Democh. claruit temporib. Clotarij filij Clodouei reg. Franc. & eius filij Childebertj, ac ſucceſſoris eius Chilperici circa annũ Domini 571. quo tẽpore pdictę ſynodo interfuit. Meminit eiuſdem Fortunatus in carm. ad Felicem epiſcopum, cũ interfuit dedicationi baſilicæ, licet ibi mendosè Domnitus pro, Domnolus, legatur.

i Brãdani, aliàs Brendani.] Plura de eo Sigeb. in chron. an. 561. & in actis S. Maclouij, quæ idẽ Sigeb. ſcripſit, recitat ea Sur. tom. 6. die 15. Nouemb. Vincent. lib. 22. c. 81. Petr. in catal. lib. 5. c. 117. cum dicit epiſcopum, multaq; apocrypha cumulauit. De eodẽ Trith. de vir. illuſtr. ord. S. Bened, lib. 3. c. 31. claruiſſet cũ dicit anno Domini 570. Habemus eiuſdem acta manuſcript. in noſtra bibliotheca, quorum eſt exordium: Beatus Brandanus natus eſt, &c.

K Fidoli.] De eodem hac die Beda, & Ado, qui eũ presbyterũ, & nõ epiſcopum dicunt. Sanè quidem in tabulis Trecenſium epiſcoporũ nullus eius nominis recẽſet epiſc. a Demochare.

l Maximę.] Agũt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Petrus itẽ in catal. lib. 5. c. 7.

17 Sextodecimo Kal. Iunij. Luna. D xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

ASISIS in Tuſcia S. Torpetis [a] martyris, qui magnus in officio Neronis primum fuit, vnuſq; ex his, de quibus Paulus Apoſtolus ab vrbe Roma ad Philippenſes ſcribit: Salutant vos omnes ſancti, maxime aũt qui de Cęſaris domo ſunt: ſed poſtea pro fide Chriſti iubente Satellico alapis cæditur, verberibus duriſſime afficitur, ac beſtiis deuorandus traditur, ſed minime læditur; tandem martyrium ſuum decollatione compleuit tertio Kalendas Maii: ſed tamen feſtiuitas eius celebrius hac die recolitur ob ſui corporis tranſlationem. Neapoli in Campania S. Reſtitutæ [b] virginis & martyris, quæ Valeriano imperãte, à Proculo iudice in Africa variæ torta, & in nauicula pice & ſtupa referta, vt in mari combureretur, impoſita, immiſſo igne, cum in incenſores flamma conuerteretur, ipſa in oratione ſpiritum Dei reddidit: cuius corpus cum eadem nauicula Dei nutu ad Aenariam [c] inſulam prope Neapolim deuectum à Chriſtianis magna veneratione ſuſceptum eſt, & in eius honorem Conſtantinus Magnus baſilicam poſtea Neapoli erigendam curauit. Nouioduni ſanctorum martyrum Heradii, [d] Pauli, & Aquilini, cum duobus aliis. Chalcedone ſanctorum martyrum Solochani, [e] & ſociorum militum ſub Maximiano Imperatore. Alexãdriæ ſanctorum martyrum Adrionis, [f] Victoris, & Baſillæ. Herbipoli S. Brunonis [g] epiſcopi & confeſſoris.

a TORPETIS.] De eo hac itẽ die Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri. Hu-ius geſta tũc tẽporis ab Artemio dictata Audax exceptor ſcripſit habet ea Mombr. tomo. 2. Legimus eadẽ man. ſcrip. ex vet. monumentis Piſanę eccleſiæ, quorũ exẽplaria Romam ſunt miſſa. agit de eodem ſummatim Petrus in catal. lib. 5. c. 8. extat carmẽ laudis Torpete mart quod ſcripſit Franc. Bonad. Sanĉton. lib. 2. monod. 72.

b Reſtitutæ.] Extant eius acta, ex eiuſdem eccleſiæ antiquis tabulis edita. Nõ tantum Neapoli celebris fuit, quò tranſlatũ eſt venerandũ corpus eius, ſed & Carthagine in Africa vbi paſſa eſt; eius etenim nõie cenſet illa baſilica Reſtitutæ dicta, in qua nonnulla cõcilia celebrata habẽtur. Sed de his vide quę ſuperius notata ſunt die 12. Martij. b. Hæc cũ dicatur paſſa ſub Valeriano Imperatore, ſciendum tñ, quod in eiuſdem officio eccleſiaſtico paſſa legit ſub Numeriano, quod errore librariorum factum putat. Claruit ibidem in Africa temporibus Maximiani Imp. alia Reſtituta inſignis nobilitate & pietate matrona ad Chriſtũ cõuerſa per Felicẽ & Donatũ martyres cuius res geſtæ narrant in actis ſanctorũ duodecim fratrum. Extat adhuc Neapoli vetus eccleſia in huius, de qua hic agimus Reſtitutæ honorẽ erecta, vt ferunt, à Cõſtantino Imp. quæ amplioribus ſpatijs ſic aucta eſt, vt tamen egregium priſtinum illud vetuſtatis monumentum in ſuo ſtatu integrum perſeueret.

c Ad Aenariam inſulam.] Eandem Græci dicũt Pithecuſam, de qua Ptolom. tab. 6. Italię, & Plin. li. 3. c. 6. qui & cur ita dicta ſit, declarat: Ouidiuſq; corrigitur, dum li. 14. Metamorph. eã à Pithecis dictam putat in fabula Cercropum. ex eodem Plinio corrigitur & Pomp. Mela de ſitu orb. lib. 2. dũ Pithecuſam diſtinguit ab Aenaria, ſicut & Solinus in Polyſth. c. 8. qui Ithaceſiã appellat. accepit Aenariã inſulam olim Reſp. Neapolitana à Tiberio, loco iſulæ Capreæ, vt tradit Suet. in Tiberio cap. 92. Nobilitata eſt eadem inſula dictis ſacris reliquijs ſanctæ Reſtitutæ, ibique illuſtris memoria eius hactenus clara hr.

d Heraclij, & ſoc.] Agit de his itẽ hac die Beda, Vſuardus & Græci etiam in Menologio hac die, vbi pluribus ipſorum martirij acta referũt; paſſoſq; tradũt in pſecutione Diocletiani Imp.

e Solochani, & ſoc.] De his item hac die Gręci in Menologio, ibiq; fuſius Solochani geſta cõſcribuntur.

f Adrionis, & ſoc.] Beda item de his agit hac die, conſentiuntque vet. man. ſcript.

Brunonis epiſc.] Multa ſanè de hoc mentitus eſt Auentinus lib. 5. Annalium Boiorum: Tu autem ne illius nugacitate decipiaris: cõſule in Vaticana bibliotheca regiſtra Gregorij noni, atq; Innocentij quarti Romanorũ Põtificum, in quibus extãt litterę de teſtimonijs miraculorũ eius. Numerat hic eius ſedis epiſcopus decimusnonus electus anno à Chriſto Domino 1033. præfuit an. vndecim, vno mẽſe, & diebus quatuordecim, vt hẽnt tabulę Democharis in quib. egregię eius virtutes ſummatim narrãtur. Libuit hic fragmenta ex litteris tam Gregorij noni, quam etiam Innocentij quarti, ex eorũ regiſtris accepta deſcribere quò agiomachi impietas ac temeritas retundatur. Gregorius nonus anno duodecimo ſui Põtificatus 11. Kalen. Maij, de miraculis S. Brunonis Apoſtolicas litteras dedit: quarũ eſt exordiũ: Mirabilis Deus in ſanctis ſuis: & infra: Sicut. n. venerabilis frater noſter epiſcopus Herman. & dilectus filius N. Decanus & Capitulũ ac populus Herbipolenſis nobis per nuncios ſuos & litteras intimarunt, Dñs tantam pię memorię Brunonis epiſcopi Herbipolenſis concedit gloriam, quod ſepulchrum eius tot & tãtis dat coruſcare miraculis, vt iter alios ſãctos eius nõ inuocari ſuffragia, ſit indignũ, &c. Innocentius Papa quartus anno 5. ſui Pontificatus, nonis Nouemb. Lugduni ſcripſit ad eundẽ epiſcopum & Capitulũ Herbipolenſe, eſt eiuſmodi earũ litterarum initium: Dudum venerabili fratri noſtro epiſcopo, & dilecto filio N. & Capitulo Herbipolẽſi & infra: Qđ ſãctę memorię Bruno Herbipolenſis epiſcopus. qui olim degens in mundo, magnis pollebat meritis: nũc viuens in cœlo tot coruſcat miraculis vt eius ſanctitas apertis indicijs cõprobet: & eius inter alios ſanctos non inuocari ſuffragia, eſt indignum, &c.

xj. E Quintodecimo Kal. Iunij. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

IN Aegypto S. Dioſcori [a] lectoris, in quem Præſes multa & varia tormẽta exercuit, ita vt vngues eius effoderet, & lampadibus latera inflammaret; ſed cęleſtis luminis fulgore perterriti cecide rũt miniſtri: nouiſſime laminis [b] ardentibus aduſtus, martyrium cõſummauit. Camerini S. Venantij [c] martyris, qui annos quindecim natus, ſub Decio Imperatore & Antiocho præſide, vna cum alijs decem glorioſi certaminis curſum ceruicibus abſciſſis impleuit. Spoleti ſancti Felicis [d] epiſcopi, qui ſub Maximiano Imperatore martyrij palmã adeptus eſt. In Aegypto S. Potamionis [e] epiſcopi, qui primo ſub Maximino confeſſor, deinde ſub Conſtantio Imperatore & Philagrio præſide Ariano, martyrio coronatus eſt. Ancyræ in Galatia S. Theodoti [f] martyris, & ſanctarum Thecuſæ eius amitæ, Alexandræ, Claudiæ, Fainæ, Euphraſiæ, Matronæ, & Iulittæ virginum, quæ a Præſide primum proſtitutæ, ſed Dei virtute ſeruatæ, lapidibus ad collũ ligatis in paludẽ merſę ſunt: quarũ reliquias collectas cũ Theodotus honorifice ſepeliſſet, comprehenſus à Præſide, ſæuiſſime dilaniatus eſt, ac demum enſe percuſſus martyrij coronam accepit. Vpſali in Suetia S. Erici [g] Regis & martyris.

MAII 18.

a DIOSCORI.] De eo item hac die Beda, Vſuardus, & alij; vberius Petrus in catal. lib. 5. c. 11.

b Laminis ardentibus.] Vetus eſt genus cruciamenti. Plautus in aſin. Stimulos, laminas cruceſque act. 3. Cicer. in Verr. 7. Quid, inquit, cùm ardentes laminæ, cæterique cruciatus admouebantur? de ijſdem Gellius meminit Cypri. lib. de laude martyrij ſic: Corpus extentum candentes ſtridet ad laminas, & Pruden. hymn. 5. de S. Vincentio.

Stridensque flammis lamina, &c. & in Romano hym. 10.

Nec inuſta laminis ardet cutis,

Hiſce tormentis acta martyrum ſunt referta, meminitque de his frequenter Euſeb. recenſentur aduſtiones laterum ignibus inter pœnas publicas l. 1. C. de emend. ſeruorum.

c Venantij.] Vidimus tab. eccleſiæ Camerin. necnon eius acta & ſociorum martyrum, quę tamen ob nimiam temporis vetuſtatem ſuperinducta mendis cenſura indigent & caſtigatione non modica.

d Felicis epiſcopi.] Vſuardus de eodem hac die. Petrus in catal. lib. 5. ca. 13. licet pro Spoletino Spalatenſem dicat epiſcopum.

e Potamionis epiſcopi.] De eo item hac die Beda. Fuit hic epiſcopus Heracleæ in Aegypto, interfuit atq; ſubſcripſit S.S. magno Nicæno concilio. fuitq; vnus ex eorum Confeſſorum numero, quibus perſecutionis tẽpore effoſſus eſt oculus. Hic licet aliquando Miletio in ſchiſmate adhæſiſſet, inde tamen referens pedem, pro catholica fide aduerſus Arianos egregiè decertauit, & contra Euſebium Cæſarienſem in conciliabulo Tyrio ab hæreticis aduerſus ſanctum Athanaſium coacto, agens pro eodem Athanaſio, magna conſtantia ſtetit. hæc omnia ſcribit S. Epiphanius in panar. hęreſ. 68. ſanctus Athanaſius in epiſtola ad ſolitarios huius martyrij acta generatim complexus eſt his verbis: Potamonem quoq; & ipſum cõfeſſorem, qui oculum in perſecutione perdiderat, ita conciderunt plagis in ceruicem, non ante deſinentes, quàm ibi illũ pro mortuo abijcerẽt, adeò vt vix poſt aliquas horas curationibus fomentiſq; ſpiritum collegerit, Deo quidem illi concedente vitam, ſed admodum bredem: paulò enim poſt ex dolore & plagis ex hac vita deceſſit adeptus in Chriſto gloriam iterati martyrij. Hæc ſanctus Athanaſius de Potamione, quem & Potamonem dicit.

f Theodoti, & ſoc.] Agunt de his item hac die Græci in Menologio, vbi & acta dictorum martyrum narrantur, prout etiam hic poſita habentur.

g Erici regis.] De eodem etiã hac die Molan:

in addit.ad Vſuardum;itemq; Saxo Grāmat.lib. 14.de rebus Danic.& Ioan.Olaus de reb.Got.li. 19.c.1.Necatus eſt anno à Chriſto Domino mil leſimo centeſimo quinquageſimo ſeptimo.

x.F Quartodecimo Kal.Iunij. Luna. 19

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	F	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMAE ſanctæ Pudentianę [a] virginis, quę poſt innumeros agones, poſt multorum Martyrum venerabiliter exhibitas ſepulturas, poſt omnes facultates ſuas pauperibus pro Chriſto erogatas,tandem de terris ad cęlos migrauit.Ibidem S. Pudentis [b] ſenatoris,patris ſupradictę virginis, qui ab Apoſtolis Chriſto in baptiſmo veſtitus, innocentem tunicam vſq; ad vitę coronam immaculatè cuſtodiuit. Item Romę via Appia natalis ſanctorum Caloceri [c] & Parthenii eunuchorum, quorum prior cum eſſet præpoſitus cubiculi vxoris Decii Imperatoris, alter verò alterius muneris primicerius, [d] nolentes idolis ſacrificare, ab eodem occiſi ſunt. Nicomedię ſancti Philoteri [e] martyris, filii Paciani proconſulis; qui ſub Diocletiano Imperatore multa paſſus, martyrii coronam accepit.Ibidem ſanctarum ſex Virginum [f] & martyrum,quarum præcipua erat Cyriaca, quæ cum libere Maximianū impietatis obiurgaſſet, diriſſime cæſa & dilaniata, ad vltimum igne cremata eſt. Eodem die ſancti Petri de Morono,[g] qui ex anachoreta ſummus Pontifex creatus, dictus eſt *Cæleſtinus quintus*: ſed Pontificatu ſe abdicans, & in ſolitudine religioſam vitam agens,virtutibus & miraculis clarus migrauit ad Dominum.Cantuarię ſancti Dunſtani [h] epiſcopi. In Britannia minori ſanctis Iuonis [i] presbyteri & confeſſoris,qui pro Chriſti amore cauſas pupillorum,viduarum, ac pauperum defendebat.

MAII 19.

a PVDENTIANAE.] De eaſitē hac die Beda,Vſuardus, Ado, & alij. Plura de Pudentiana leguntur in actis S. Praxedis,& Nouati,quę à Paſtore presbytero ſcripta dicūtur.recitat ea Ado Treueren.ad 12.Kalen.Iulij Habet Mombr. acta Pudentianæ tom. 2. habemus eadē paulo diuerſa man.ſcript.in noſtra bibliotheca.Meminit S.Greg.de eccleſia S.Pudētianę erecta in Numidia li.2.regiſtr.epiſt. 33.an aūt huius fuerit,nō audeo affirmare: cū pſertim ſciam Pudētis, Pudentillę, & alia huiuſcemodi noīa fuiſſe ī Africa,vt pſtat ex Apulei apolog.s.

b Pudentis.] Agit etiā de S. Pudente non tantū Vſuardus,Ado, & alij Latinorum, & Gręci in Menolog.ad 18.Kal.Maij.Putatur hic ille, cuius meminit S.Paulus epiſt.10.ad Timoth.ca. 4. in fine,quæ quidem epiſtola, vt conſtat, ſcripta eſt Romæ,vbi aderat Pudēs ſenator.Maiorū firma traditione præſcriptū eſt, domū Pudētis Romæ fuiſſe primū hoſpitiū S.Petri principis Apoſtolorū, illicq; primum Chriſtianos conueniſſe ad ſynaxim, coactā eccleſiā, vetuſtiſſimumque

omnium

omnium titulum Pudentis nomine appellatũ, qui itẽ & Paſtoris nomine dictus reperitur, hodie vulgò eccleſia S. Potentianæ nuncupatur. De Pudentis domo & titulo, in prædictis actis Nouati, Pudentianæ, & Praxedis pluribus agitur, mentioq́; de eo habetur in Romanis conciliis, ac in his præſertim quæ Romæ ſub Symmacho Papa ſunt acta.

c Caloceri & Parthenii.]De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & aliis à quibus etiam eorũ martyrium paucis comprehenſum narratur.

d *Primicerius.*] Dictum ferunt Primiceriũ, primum Notariorum, ſic appellatum à cera, cũ in ceratis tabulis eſſet olim ſcribendi vſus; ſic & ſecundi cerius, ſecundus Notariorum ſit dictus. Fuit hæc ſentẽtia Alciati in annot. in tres poſter. libros Codicis lib. 11. tom. 2. B. pag. 124. recitat eadem Cœl. Rhodig. antiq. lect. lib. 12. c. 6. in fine. hanc etiam ſententiam hic ſequitur Molanus in not. ad Vſuard. hac die. Diſcrepat ab his Briſſor. lib. 14. de verb. ſign. atq; Primicerius non eſt, vt quibuſdam vĩ, iunctum verbum. non enim aliud in eo verbo notandum eſt, quam primus reliquum extenſionis loco additum eſt. Itaq; bene Suidas πριμικηριον interpretatur τὸν πρῶτον τυς ταξεως, nam qui in quocunq; ordine primum locum obtinet, Primicerius vocatur, &c. probat hoc ipſum ex multis. Tu ipſum cõſulas, cui ego libentius aſtipulor, his addens ſanctum Auguſtinum, vel ſanctum Fulgentium (vtriuſuis eſſe dicas ſerm. de S. Stephano) eadem ratione appellare ſanctum Stephanum Primicerium martyrum, hoc eſt primum martyrum. Quòd autem ſpectat ad Primicerium Notariorum, ille tantũ, qui factus Notarius Principis, poſt emeritã militiam in eo ordine dignè adminiſtratam ad Primiceriatus dignitatem euehebatur, ac inter ſenatores adnumerabatur. habes id expreſſum apud Caſſiod. Variar. libro ſexto, form. 16. præſcribitur enim ibi forma Notariorum, cùm videlicet illud officium ab Imperatore alicui deferretur, vbi hæc inter alia leguntur: Sed qm̃ te probatis moribus inſtitutum venatrix bonæ conuerſationis ſolicitudo noſtra reſpexit; ab illa indictione Notarium te noſtrum eſſe cenſemus, vt ordine decurſo militiæ, ad Primiceriatus fœliciter peruenias ſummitatem; honor qui efficit ſenatorẽ, cui patrum aula reſeratur, &c. Præter multos diuerſi ordinis Primicerios à pdictis enumeratos, notatos alios habes in vetuſto illo monumento Notitiæ prouinciarum Romani Imperij, in qua ſub officio Comitis ſacrarum largitionũ hi magiſtratus poſiti deſcribuntur: Habet, inquit, Primicerium, totius officij, Primicerium ſcrinij canonum, Primicerium ſcrinij tabulariorũ, Primicerium ſcrinij numerariorum, Primicerium ſcrinij aureæ maſſæ; Primicerium ſcrinij auri ad reſponſum, Primicerium ſcrinij veſtiarij ſacri, Primicerium ſcrinij argenti, Primicerium ſcrinij annularenſis, Primicerium ſcrinij à pecunijs, Secundocerium officij, qui Primicerius eſt exceptorum, Tertiocerium officij, &c.

e Philoteri] Agunt de eo Græci etiam in Menologio, ibiq́; eius acta narrantur.

f Sex virginum.]De his item hac die Græci in Menologio ex actis ſancti Philoteri, ibiq́; harũ vnius tantum nomen recenſetur, ſcilicet Ciriacę ſororis S. Theotimi.

g Petri de Morono.]Extat eius res geſtæ conſcriptæ à Petro de Aliaco Cardina. Cameracen. deſcripſit eaſdem Sur. tomo 3. hac die. plura Antonin. in tertia part. titu. 20. cap. 8. Ac nouiſſimè Paulus Regius vberius eſt proſequutus. Relatus eſt in numerum ſanctorũ à Clemẽte Papa quinto, anno Domini 1313. vt conſtat ex Bernard. chron.

h Dunſtani epiſcopi.]Scripſit eius acta Osbertus monachus, eaque retulit Sur. tomo 3. agitur de eodẽ in rebus geſtis ſanctæ Editæ virginis. de eodem Trithem. de vir. illuſtrib. ordin. S. Bened. lib. 3. cap. 221. & lib. 4. cap. 100. migrauit ex hac vita anno Domini 988. anno ſuæ ætatis ſeptuageſimo, cum ſediſſet annis triginta tribus, vt idem auctor teſtatur.

i Iuonis presbyteri.] Huius acta recitat Sur. tomo 3. & Petrus in catal. libro quinto, cap. 21. Hunc Clemens Papa ſextus anno Domini milleſimo trecẽteſimo quadrageſimoſeptimo, hac ipſa die, recenſuit inter ſanctos, vt conſtat ex ipſius diplomate.

20 Tertiodecimo Kalen. Iunij. Luna. Gxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22

ROMAE via Salaria natalis ſanctæ Baſillæ [a] virginis, quę cum eſſet ex regio genere, & illuſtriſſimum ſponſum haberet, illumq. dimiſiſſet, accuſata ab eo quòd eſſet Chriſtiana, decretum eſt à Gallieno Auguſto, vt aut ſpōſum reciperet, aut gladio interiret: quæ conuenta de hoc, cum reſpondiſſet Regem regum ſe habere ſponſum gladio tranſuerberata eſt. Nemauſi in Gallijs S. Baudelij [b] martyris, qui cōprehenſus, cum ſacrificare nollet, & in fide Chriſti immobilis inter verbera & tormenta perſiſteret, martyrij palmam pretioſa morte ſuſcepit. Edeſſæ in Syria ſanctorum martyrum Thalalæi, [c] Aſterij, Alexandri, & ſociorum, qui ſub Numeriano Imperatore paſſi ſunt. In Thebaide ſancti Aquilæ [d] martyris, qui pectinibus pro Chriſto dilaniatus fuit. Apud Bituricas in Gallia S. Auſtregiſili [e] epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Anaſtaſij [f] epiſcopi. Papiæ ſancti Theodori [g] epiſcopi. Aquilæ in Veſtinis ſancti Bernardini [h] Senenſis, ordinis Minorum, qui verbo & exemplo Italiam illuſtrauit. Romæ ſanctę Plautillæ [i] fœminæ conſularis, matris beatæ Flauię Domitillę, quę à ſancto Petro Apoſtolo baptizata, omnium virtutum laude refulgens quieuit in pace.

M A I I 20.

a BASILLAE.] De eadē hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habētur res geſtę ipſius ſimul coniunctę cū actis S. Eugeniæ, q̄ recitat Lipom. tom. 5. & Sur. to. 6. eadem ſummatim collecta habet Petrus in catal. lib. 5. c. 23.

b Baudelij.] Agunt de eo ijdem qui ſupra, Beda, & alij. Eius acta breui cōpendio recitat Petr. in catal. lib. 5. c. 24. De miraculis ad ſepulchrum eius editis agit Greg. Turon. de glor. mart. c. 78.

c Thalalæi, & ſoc.] De his item hac die Gręci in Menolog. vbi & eorum martyrij acta paucis narrantur. De martyrio, eccleſia videlicet S. Thalalæi habetur mentio in actis S. Auxentij, quę deſcripſit Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. die 14. Februar. Procop. lib. 5. in fi. de ædif. Iuſtin. Imp. ſcribit inſtauratum à Iuſtiniano Imper. templum S. Thalalæi poſitum in Palæſtina.

d Aquilæ.] Græci etiam de Aquila in Menologio hac die; traduntq; ibidem, hūc paſſum in Aegypto tēporibus Diocletiani ſub Ariano preſide, qui & ipſe (vt ſuperius dictum eſt) in Chriſtum credens, libentiſſimo animo martyrium ſubijt pro Chriſti glorioſa confeſſione.

e Auſtregiſili epiſc.] Agit de eodem hac die Vſuardus. Edidit eius vitam ex manuſcript. Sur. tom. 3. Vincentius item de eo lib. 23. c. 26. & Sigebert. in chrō. qui eum floruiſſe ſcribit temporibus Heraclij Imp anno Domini 627. ſucceſſit hic (vt eius acta teſtantur) Apollinari, ſeditque annos duodecim, numeraturq; in tab. Democh. tricesimus eius ſedis epiſcopus.

f Anaſtaſij epi.] De eodē tabulæ eccleſiæ Brixianæ, meminit & Rāpertus eiuſdē ſedis eps in ſermone de tranſlatione S. Philaſtrij epiſcopi.

g Theodori epiſc.] De quo etiā hac die tabulæ eccleſiæ Papienſis, quas accepimus.

h Bernardini.] Hui⁹ egregia facta recitat Sur. tom. 3. hac die. & tom. 7. Marcus Vlixiponēſis Minorita collector chronicorū ordinis Minorū li. 2. par. 3. c. 19. affirmat Aq̄læ in eccleſia S. Bernardini nomine Deo dicata ſuper arcum maioris altaris hāc poſitā eſſe inſcriptionē: S. Bernardinus Senēſis obijt in ciuitate Aquilæ die 20. Maij, anno Domini 1444. ſedente Eugenio IV. &c. addit ēt, eius corpus primum ſepultū eſſe in eccleſia monaſterij S. Frāciſci, deinde cū adſcriptus eſſet ſanctorū numero à Nicolao Papa V. anno 1450. dedicato eius templo, anno ſequenti 10. Kalend. Octobr. illuc tranſlatum eſſe. In eodem lib. ſunt litteræ Apoſtolicæ præfati Nicolai de canonizatione eiuſdē ſancti, datæ 9. Kal. Iunij, anno quarto Pontificatus ſui. Hæc præter ea, quæ de eodē ſancto teſtata reliquit S. Antoninus in 3. par. tit. 22. & tit. 24. ca. & alij. extant eiuſdem ſanctiſſimi viri ſermones manuſcrip. aliaq; ſcriptorū eius egregia monumenta, quæ omnia proximè excudenda, accepimus.

i Plau-

i Plautillæ.]De ea agiſ in actis ſanctorũ martyrum Nerei,& Archilei.extant apud Sur. to. 3. die 12.Maij.mētio habetur & de Plautilla in Paſſione S.Pauli Apoſtoli,quæ fertur nomine Lini.

21 Duodecimo Kalen. Iunij. Luna. A viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

IN Mauritania Cæſarienſi natalis ſanctorum martyrum Timothei,[a] Polij,& Euthychij diaconorũ,qui in eadem regione verbum Dei diſſeminantes, pariter coronari meruerunt. Cæſareæ in Cappadocia natalis ſanctorum martyrum Polyeucti,[b] Victorij,& Donati.Cordubæ S.Secundini[c] martyris.Eodem die ſanctorum martyrum Syneſij &[d] Theopompi. Cæſareæ Philippi natalis ſanctorum martyrum Nicoſtrati[e] & Antiochi tribunorum cum alijs militibus.Eodem die S.Valentis[f] epiſcopi, qui cum tribus pueris necatus eſt. Alexandriæ commemoratio ſanctorum martyrum Secundi[g] presbyteri, & aliorum, quos ſacris diebus Pentecoſtes ſub Conſtantio Imperatore Georgius epiſcopus Arianus ſæuiſſimè occidi præcepit.Item ſanctorum Epiſcoporum[h] & Presbyterorum,qui ab Arianis exilio relegati, ſanctis confeſſoribus ſociari meruerunt.Niciæ in Gallia S.[i] Hoſpitij confeſſoris, virtute abſtinentæ, & prophetiæ ſpiritu inſignis.

MAII 21.

a TIMOTHEI, & ſociorum.]De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalogo lib.5. cap.28.

b Polyeucti.] Ijdem qui ſupra hac die Græci autem in Menolog. quinto idus Ianuarij; paſſumque tradunt ſub Decij perſecutione. Extãt eius martyrii acta apud Metaphraſtem ea die, eadem & Lipom.tomo 5.& Sur.tom. 1.recēſuit. Eſt diſcrepantia de loco,vbi paſſus eſt,inter Græcos & Latinos:nam illi Melitenę in Armenia,Latini autem Cæſareæ in Cappadocia ponunt.celebris fuit olim eius memoria in Oriente;notatione dignum eſt quod ſcribit Cyrillus monachus in Sancto Euthymio, huius martyris precibus Euthymium tantum virum à Deo obtentum eſſe. De miraculis ad ſepulchrum eius fieri ſolitis agit Gregor.Turon.de gloria mart.c.103.vbi de Iuliana Anicia muliere conſulari,quæ illius confeſſionem mirificè exornauit. hæc eſt illa Iuliana, cuius extant complures litteræ ad Hormiſdam Papam,de qua alibi.

c Secundini.] De eodem hac die Vſuardus. Recenſet hunc Vaſeus in chron.cum ſanctis martyribus, qui paſſi ſunt in perſecutione Diocletiani anno 306. agitur de eodem in Flore ſanctorum Hiſpan.

d Sineſii. & ſoc.] Recenſet eorum res geſtas Petrus in catal.lib.5.c.33.paſſosq; refert in pſecutione Diotletiani:ſed dum ait Theopompum tunc temporis præfuiſſe eccleſiæ Nicomedienſi, temporum ratio parum conſentire videtur: nã illis Diocletiani temporibus, primo Cyrillum, deinde Antimum ſediſſe conſtat,prout etiam ſupra diximus.De Theopompo eſt epigramma Bonad.lib.2.monod.76.

e Nicoſtrati, & ſoc.] Habentur horum acta intexta in Procopio martyre apud Metaphraſt. 8.Iulij, vbi & hac ipſa die paſſi leguntur in perſecutione Diocletiani.

f Valentis epiſcopi.] Agit de eodem hac die Beda, Ado, & alij, conſentiuntq; man.ſcrip.

g Secundi, & ſociorum.] Horum omnium agonem exactè deſcripſit S. Athanaſius in epiſto. ad ſolitarios. col. 481. Quot autem tunc cęſi ſint martyres, idem refert in apologia, quam ſcripſit de fuga ſua. col. 335. & 336.

h Sanctorum epiſc.] Agit de his item S. Athanaſius in eadem apologia de fuga ſua, col. 335. his verbis: Illi autem ex Aegypto & Africa hos ep̄os ad fugam, exiliumq; compulerunt, Ammonium, Muum, Gaium, Philonem, Hermen, Plinium, Phinoſium, Palemonem, Agathonem, Anagamphon, Marcū, Ammonium, & alterum eiuſdem nominis Marcum, Dracontium, Adelphiū, Athenodorum, presbyteros verò Hieracem, & Dioſcorum. quos tanta acerbitate rapuerunt, vt quidam in via, quidam in exilio mortem oppetierint, &c. hæc Athanaſius.

i Hoſpitij.] De eo plura Greg. Turon. hiſtor. Frāc. lib. 6. c. 6. & 7. & de glor. confeſſ. c. 97. Paul. diac. de geſt. Longobard. lib 3. cap. 1. Sigebert. in chron. anno Domini 581. Petr. in catal. lib. 5. ca. 27. & alij.

vij. B Vndecimo Kal. Iunij. Luna. 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ROMAE ſanctorum martyrum Fauſtini,[a] Timothei, & Venuſti. In Africa ſanctorum martyrum Caſti[b] & Aemilij, qui per ignē, paſſionis martyrium conſummarunt. Hos, vt beatus Cyprianus ſcribit, in prima congreſſione deuictos, Dominus victores in ſecundo prælio reddidit; vt fortiores ignibus fierent, qui ignibus ante ceſſiſſent. In Corſica ſanctæ Iuliæ[c] virginis, quæ crucis ſupplicio, coronata eſt. Comanæ in Ponto S. Baſiliſci[d] martyris, qui ſub Maximiano Imperatore & Agrippa præſide ferreas crepidas ignitis clauis confixas calceatus, multaq. alia paſſus, demum capite obtruncatus, & in flumen proiectus, martyrij gloriam conſecutus eſt. In Hiſpania S. Quiteriæ[e] virginis & martyris. Rauennæ S. Marciani[f] epiſcopi & confeſſoris. In pago Antiſiodorenſi beati Romani[g] abbatis, qui ſancto Benedicto miniſtrauit in ſpecu: inde in Gallias proficiſcens, ædificato monaſterio, relictisq; multis ſanctitatis alumnis, quieuit in Domino. Apud Aquinum S. Fulci[h] confeſſoris, Antiſiodori ſanctæ Helenæ[i] virginis.

MAII 22.

a FAVSTINI, & ſoc.] De his item hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij recentiores.

b Caſti, & Aemilij.] Agunt de his hac die Vſuardus, Ado, & alij: Beda autem pridie huius diei. Scribit de his Cyprianus in lib. de lapſis. habuit in eorum die natali tractatum S. Auguſtin9, vt teſtatur Poſſid. in indiculo.

c Iuliæ.] De eadē hac die Vſuardus, & Ado; Beda autem prid. huius diei, Petrus in catal. lib. 5. c. 29. paſſamq; ferunt eo tempore, quo à Vandalis Carthago capta eſt: quod cōtigit (vt ſcribit Proſper in chro.) Theodoſio xvij. & Feſto conſſ. eſt hic annus a Chriſto Domino (ſecundum recētiorū veriorem ſupputationem) 439. Illud verò minimè mirandū eſt, ſi temporibus illis Chriſtianorum pientiſſimorum Auguſtorū Chriſtiana ancilla homini a fide Chriſti alieno vēdita, ob

fidei

fidei confeſſionem martyrio occubuerit, vt eius acta à dicto Petro relata teſtantur: conſtat enim tunc temporis Ethnicorum ſuperſtitionem quodammodo reuixiſſe: & vt prętereamus quæ ſcribit Saluianus Maſſilienſis in libris de Prouidentia Dei, & alii; ſatis eſſe poteſt ad id demonſtrandum nouella conſtitutio Theodoſii eodem anno, quo capta eſt Carthago, iiſdemq; cõſulibus promulgata. habetur inter nouellas conſtit. ti. 3. ex qua quis facilè intelliget illorum temporum ſtatum infœliciſſimum.

d Baſilici.] De eo præterea Græci in Menologio hac ipſa die; ibique eius acta compendio conſcribuntur. Pallad. in dialogo de rebus geſtis ſancti Ioannis Chryſoſtomi ſcribit hunc Cõmanæ ciuitatis in Põto fuiſſe epiſcopum, paſſumq; eſſe temporibus Maximiani Imperatoris: meminerunt eiuſdem qui acta ſancti Ioan. Chryſoſt. conſcripſerunt, vt Theodoret. hiſto. lib. 5. ca. 34. Niceph. lib. 13. cap. 37. Metaphraſt. Georgius Alex. & alii.

e Quiteriæ.] De qua ex antiquis monumẽtis in Flore ſanct. Hiſpan. plura habes, necnon in Theſaur. concion. tomo ſecundo, hac die.

f Marciani epiſcopi.] Habet Beda loco Marciani: Rauennæ natalis Sanctæ Martyriæ. ſed puto eſſe mendum in codice: nam nec in tabulis eccleſiæ Rauẽnatis, nec in hiſtoriis Rauenn. aliqua prorſus eſt mentio de Martyria. Marcianum autem temporibus Hadriani Imperatoris martyrium ſubiiſſe, ſcribit Hieron. Rub. hiſtor. Rauen. lib. 1. & alii, qui ante ipſum res eiuſdem eccleſiæ ſunt proſecuti.

g Romani abb.] Alius hic ab illo, de quo ſuprà prid. Kal. Martii. De hoc ſcribit S. Gregorius lib. 2. dialog. ca. 1. In actis item S. Mauri abb. agitur de eius acceſſu ad Gallias, longè antequam illuc proficiſceretur Maurus, vt eadem acta ſignificant apud Sur. die 15. Ian.

h Fulci.] De eo vet. monumenta eccleſiæ Aquinatis, vbi de eo natalis dies agitur.

i Helenæ virg.] De eadem item hac die Beda, Vſuard. Ado, & Petrus in catal. lib. 1. Mentio habetur de eadem in rebus geſtis S. Amatoris. vixit temporibus Theodoſii ſenioris, & Honorii eius filii, vt ex iiſdem actis colligitur.

23 Decimo Kal. Iunij. Luna. C vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

APVD Lingonas in Gallia paſſio S. Deſiderij [a] epiſcopi, qui cum plebem ſuam ab exercitu Vuandalorum vexari cerneret, ad Regem eorum pro ea ſupplicaturus acceſſit: à quo ſtatim iugulari iuſſus, pro ouibus ſibi creditis ceruicem libenter extendit, & percuſſus gladio migrauit ad Chriſtum. Paſſi ſunt autem cum eo & alij plures de numero gregis ſui, qui apud eandem vrbem conditi ſunt. In Hiſpania ſanctorum martyrum Epitacij [b] epiſcopi, & Baſilei. In Africa ſanctorum martyrum Quinctiani, [c] Lucij, & Iuliani, qui in perſecutione Vuandalica paſſi, æternas coronas meruerunt. In Cappadocia commemoratio [d] ſanctorum Martyrum, qui in perſecutione Maximini confractis [e] cruribus necati ſunt: item eorum, qui eodem tempore in Meſopotamia [f] appenſi pedibus in ſublime, capite verſo deorſum, ſuffocati fumo, & lento igne conſumpti, martyrium compleuerunt. In territorio Lugdunenſi ſancti Deſiderij [g] epiſcopi Viennenſis, qui Theodorici regis iuſſu lapidibus obrutus martyrio coronatur. Synnadæ in Phrygia S. Michaelis [h] epiſcopi. Ipſo die S. Mercurialis [i] epiſcopi. Neapoli in Campania S. Euphebij [k] epiſcopi.

a DESIDERII epiſcopi, & ſoc.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. li. 5.c.31. & alij recentiores. Sigeb. in chron. recenſet eius martyriũ anno Domini 411. eumq; paſſum refert vnà cũ Vincentio eiuſdem eccleſiæ archidiacono: verũ cum Deſiderius Lingoniẽſis epiſcopus reperiat̃ interfuiſſe cõcilio Agrippinenſi celebrato poſt conſulatum Amantij & Albini, qui numeratur annus Domini (iuxta recentiores chronogr.) trecenteſimus quadrageſimusſextus, propter tam longam temporis diſtantiam huius martyrium non referendum ad ea tẽpora arbitramur Valẽtiniani Imp. qñ Vuandali longè lateq; effuſi ſunt per Gallias, Hiſpanias, & in Africam vſq; venerunt; ſed quando primũ illa gens iũcta alijs barbaris nationib⁹, Gallias inuaſit, de qua illata clade meminit S.Hieron. epiſt. 11. ad Ageruchiam. Ponitur hic in tabulis Democharis tertius ordine eius ciuitatis epiſcopus, nec alter eius nominis ibi epiſcopus reperitur. de eodem extat epigramma Bonad. Sanct. lib. 2. monod. 75.

b Epitacij, & Baſilei.] De his etiam vete. man. ſcript. & recentiores, necnon & Flos ſanct. Hiſpan.

c Quinctiani, & ſoc.] Fuit Quinctianus Siccẽſis epiſcopus in Africa tẽpore Hunnerici Vuãd. Reg. de quo Vict. de perſecut. Vuand. lib. 2.

d Cõmemoratio ſanct. mart.] De his videtur ſcripſiſſe Euſeb. hiſtor. lib. 3. c. 24. ex quo Niccepho. & alij recentiores.

e Confractis cruribus.] Errãt qui putãt ſupplicium crurifragij non aliud fuiſſe, quàm cum cruci affixis crura ſuffringerentur: nam crucifixorum crura frangere, vt citius morerent̃, apud Iudæos tantummodo erat in vſu, quib. lege præcipiebatur, vt eadẽ die corpora illorũ deponerentur de cruce, atq; ſepelirentur. Deuter. c. 21. Gentiles autem vſque ad putrefactionem ea ſinebant permanere, vt diximus ſupra. Cæterum quod legerim in actis martyrum, ac libris Gentilium, crurifragium erat ſuppliciũ à cæteris diſtinctum; quod deſcriptũ habetur in actis S.Hadriani martyris, quæ quidem germana eſſe noſcuntur. Incus enim parabatur vnà cũ vecte ac malleo ferreo: iubebantur miſeri tibias imponere ſuper incudem, quas ferus carnifex vecte vel malleo validis ictibus ſuffringebat. Meminit huius ſupplicij Plautus in Penu. dũ ait: Ex Syncerasto crurifragũ fecit. Cicero pro Roſc. Amer. Opinor, inquit, ijs crura ſuffringantur. Polibius hiſt. lib. 1. de eadẽ ſæuiſſima pœna pluribus. Irrogari ſolitum erat eiuſmodi ſuppliciũ vilioribus tantũ perſonis. vel ob aliquod immane ſcelus. Seruus Apollonij ſenatoris, de quo ſuperius, dñi ſui delator, ex ſenatus ſnĩa crurifragio peremptus eſt. Cæterum complures nobilium, quod Chriſtiani eſſent, & ob hanc cauſam vilioris conditionis habiti, crurifragio necati reperiuntur, vt de Hadriano martyre accidit, cuius nuper meminimus, crurifragium hodie eſſe in vſu apud barbaras nationes accepimus.

f In Meſopot.] Agũt de his item Euſeb. & Niceph. vbi ſupra: porrò eiuſmodi immenſi ſupplicij genus fertur excogitatũ eſſe primũ ab Auidio Caſſio tyranno, qui ad ſtipitẽ octoginta, vel centũ pedũ à ſummo ad imum vſq; damnatos cũ obligaret, ad ima igne ſubiectio, fiebat vt alijs ardẽtibus, alij fumo præfocarentur, aut terrore exanimarentur. Vulc. Gal. in Auidio Caſſio.

g Deſiderij epiſc.] De eodem Beda, & Ado hac die. Hic quippe agitur natalis dies eius; trãſlatio autem tertio idus Februarij. vt teſtatur idẽ Ado, dictis diebus. Tu vide quæ ſuperius ea die notata ſunt de S.Deſiderio.

h Michaelis epiſc.] Græci etiam de eodem agũt hac die in Menologio his verbis: Memoria S.Patris noſtri Michaelis cõfeſſoris, epĩ Synnadarum. Hic primum monachus, poſtea eſt factus epiſcopus: qui cum eſſet rectæ fidei obſeruantiſſimus, Leonis Iſaurici hæreſim redarguens, propter ſanctarum imaginum venerationem, quã libera voce profitebatur, in exilium miſſus; cũ bonum certamen & curſum conſummaſſet, migrauit ad Dominum. hæc ibi.

i Mercurialis epiſcopi.] De eo item vet. man. ſcript. Agit de Mercuriali epiſcopo Limenſi Petrus in catal. lib. 10. c. 107.

K Euphebij.] De eo tab. eccleſiæ Neapolitanę. Eius res geſtæ habentur deſcriptæ ex vetuſtis codicibus à Paulo Regio. Migrauit ex hac vita anno à Chriſto Domino 713. legi & libellum miraculorum eius.

v. D Nono Kalen. Iunij. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26

ANTIOCHIAE natalis S.Manahen,[a] Herodis tetrarchæ collactanei,doctoris & prophetæ ſub gratia noui teſtamenti,in eadem vrbe quieſcentis. Item beatæ Ioannæ [b] vxoris Chuzę procuratoris Herodis, quam Lucas Euangeliſta commemorat. In Portu Romano natalis S.Vincētij [c] martyris.Brixiæ ſanctæ Afrę [d] martyris, quæ ſub Hadriano Imperatore paſſa eſt.Nannete in Britannia minori beatorum martyrum Donatiani [e] & Rogatiani fratrum, qui ſub Diocletiano Imperatore pro cōſtantia fidei in carcerem miſſi,& in equuleo ſuſpenſi ac laniati, deinde lancea militari confoſſi,nouiſſime capita eorum pręciſa ſunt.In Iſtria ſanctorum martyrum Zoelli,[f] Seruilij,Felicis, Siluani, & Dioclis. Eodem die ſanctorum martyrum Meletij [g] ducis exercitus,ac ſociorum eius ducentorum & quinquagintaduorum, qui diuerſo mortis genere martyrium compleuerunt.Item ſanctarum martyrum Suſannæ,[h] Marcianę,& Palladię prędictorum militum coniugum,quę vna cum paruulis ſuis confractę ſunt.Mediolani S.Robuſtiani [i] martyris.In monaſterio Lirinenſi S. Vincentij [k] presbyteri, doctrina & ſanctitate conſpicui.Bononię Translatio [l] S. Dominici confeſſoris,tempore Gregorij Papę noni.

M A I I 24.

MANAHEN.]De quo Act. Apoſtol.cap. 13.Agunt de eodē hac die Beda, Vſuard.Ado,& Petr.in catal. li.5.c.34.

b Ioannæ.]De ea Lucas Euangeliſta cap. octauo, & vigeſimoquarto.Beda, Vſuardus,Ado, & alij hac die.

c Vincentij.] De eo hac die Beda, Vſuardus,Ado,ac recentiores,aſtipulanturq; vet.manu ſcript.

d Afræ.]De ipſa item tab. eccleſiæ Brixianæ. Eius acta à S. Philaſtrio fuiſſe ſcriptis mandata, teſtatur Galeſinus, quæ nos nondum vidimus: diuerſa eſt hæc ab illa,quæ paſſa eſt Auguſtę Vindelicorum.

e Donatiani,& Rogatiani.] Agit de his item hac die Beda,Vſuardus,Ado, Petr.in catal.lib.5. cap.trigeſimoſeptimo,& alij recentiores. Recitat horum res geſtas Sur. tomo tertio. meminit eorundem Greg.Turonen.de glor. mart.cap.ſexageſimo.

f Zoelli,& ſoc.] De his ijdē qui ſupra Beda, Vſuardus,Ado,& alij recentiores.

g Meletij, & ſoc.] Græci itidem de his agunt in Menologio hac die,vbi & eorum acta plurib. referunt.

h Suſannæ, & ſoc.] Agunt de his item Græci in Menologio,recenſentq; harum res geſtas iunctas actis prædictorum Meletij & ſociorum.

i Robuſtiani.]De quo & tab.eccleſ.Mediolanenſis, ex quibus etiam Galeſinus hac die in ſuo Martyrologio.

K Vincentij.] De eo item Molan. in addit.ad Vſuard. de Vincentio Lirinenſi plura Gēnadius de vir.illuſtr.c.64. Non eſt hoc loco prætermittendū,errare eos,qui Vincentianas (ſic enim appellant) obiectiones illas aduerſus S. Proſperum S.Auguſtini ſcripta defendentem, Vincentij huius exiſtimant fuiſſe,eo ꝙ illis temporibus vixerit:ſed huius rei falſitas ex hoc cognoſci poteſt, ꝙ hic non tantum non impugnauit defenſores S.Auguſtini,ſed magnopere laudauit; nam eo libro,quem ſcripſit aduerſus hæreſes ca.43.vehementer commendauit Cęleſtini Romani Pontificis epiſtolam in defenſionem ſcriptorum S.Auguſtini datam ad epiſcopos Galliarum aduerſus eos, qui tanti Patris doctrinam auſi fuerant impugnare.Sed vt intelligamus quiſnam ille fuerit Vincentius qui pugnaciſſimas illas conſcripſit obiectiones:ſciēdum eſt, eodem ſeculo alterum Vincentiū claruiſſe in Gallia, de quo idē Gennadius ſcribit eod. lib. c. 80. cui potius opus illud tribuendum putarem. Quicquid ſit,conſtat quidem lucubrationes illas eſſe Pelagiani hominis, nec dignas quæ tribuantur Vincentio Lirinenſi, qui aureo planè illo opuſculo fidem catholicam egregiè teſtatam reliquit, quò cū omnes

hæreſes, tum maximè hæreſim Pelagianam cum auctoribus ſuis impugnant, vt conſtat ex eodem libro, cap. ſecundo, & decimoquarto. hæc modò de Vincentij fide ſatis. Claruit temporibus Honorii Imp. magnamq; ſui nominis in eccleſia catholica laudem reliquit.

l Translatio S. Dominici.] De eadem iidem qui ſcripſerũt eius acta, de quibus ſuo loco infe rius prid. non. Aug. ſacta eſt eiuſmodi tranſlatio anno ſexto Gregorii noni Rom. Pont. anno Domini 1233. indict. ſexta, ab obitu eius anno 13. de qua & videas Antonin. in tert. part. tit. 9. c. 4.

iiij. E Octauo Kal. Iunij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

ROMAE via Nomentana natalis beati Vrbani Papæ [a] & martyris, cuius exhortatione & doctrina multi (in quibus fuere Tiburtius & Valerianus) Chriſti fidem ſuſceperũt, & pro ea martyrium ſubierunt: ipſe quoque pro Eccleſia Dei multa paſſus, tandem ceruicibus abſciſſis martyrio coronatus eſt. Doroſtori in Myſia natalis ſanctorum martyris Paſicratis, [b] Valentionis, & aliorum duorum ſimul coronatorum. Mediolani ſancti Dionyſij [c] epiſcopi, qui ab Imperatore Conſtantio Ariano in Cappadociam pro fide catholica relegatus, ibidem propiore martyribus titulo ſpiritum Deo reddidit. Eius ſacrum corpus ab Aurelio epiſcopo Mediolanũ tranſmiſſum eſt ad beatum Ambroſium epiſcopum: cui piæ actioni officium quoq; ſancti Baſilij magni acceſſiſſe traditur. Romæ ſancti Bonifacij Papæ [d] quarti, qui Pantheon in honorem beatæ Mariæ ad Martyres dedicauit. Salerni depoſitio beati Gregorij Papæ [e] ſeptimi, eccleſiaſticæ libertatis propugnatoris, ac defenſoris acerrimi. Florentiæ natalis ſancti Zenobij [f] eiuſdem ciuitatis epiſcopi, vitæ ſanctitate, ac miraculorum gloria cõſpicui. In Britannia ſancti Aldelmi [g] epiſcopi Schireburgenſis. In territorio Tricaſſino ſancti Leonis [h] confeſſoris. Aſſiſij in Vmbria Translatio [i] ſancti Franciſci confeſſoris, tempore Gregorij Papæ noni. Verulis in Hernicis Translatio ſanctæ [k] Mariæ Iacobi, cuius ſacrum corpus plurimis miraculis illuſtratur.

M A I I 25.

a VRBANI Papæ.] De eo ipſo item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. De huius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. li. 6. ca. 15. & 22. Opta. li. 2. cõtra Parm. Auguſt. epi. 165. Niceph. in chron. & alii. Eius acta quæ extãt intexta rebus geſtis S. Cæciliæ, recitat Metaphraſtes. pluribus nos de eo in Annal. eccleſ.

b Paſicratis, & Valentionis.] Agunt de his iidẽ, qui ſupra, Beda, ac cæteri. Habetur de his mẽtio in actis S. Iulii martyris apud Bedam, & alios ad 6. Kal. Iunii. Doroſtorũ in Myſia, de quo hic habetur mẽtio, alii Doroſtolũ dicunt, & in Thracia ſitum volunt, vt Theodoretus hiſt. lib. 3. c. 6. alio nomine hunc locum dictum Diſtram tradit Ceden. in compendiu Ioanne Imp.

c Dionyſii epiſcopi.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii oẽs. Huius meminit S. Athanaſ. in epiſt. ad ſolitar. & in lib. de ſynodis, S. Hilarius ad Conſtantium, S. Ambroſ. cõcio. 1. de baſil. non trad. & ſerm. 15. de ſanct. edit. Rom. Seuerus hiſt. ſacr. lib. 2. Lucif. Calarit. lib. 2. pro Athanaſio. Socrat. hiſt. lib. 2. c. 29. mentio de eodem hr̃ in actis S. Euſebii epiſcopi Vercellẽſis. recitat eius res geſtas Mombr. tom. 1. vit. ſanct. De eius tranſlatione ex Cappadocia Mediolanum, antiqua Mediolanenſis eccleſiæ monumenta à Galeſino expurgata atq; illuſtrata teſtantur.

d Bonifacii Papę.] Succeſſit hic Bonifacio eius nominis tertio anno Domini 606. plura de ipſo in Annal. eccleſiaſt. diximus.

e Gregorii Papæ ſept.] Sanctiſſimi Pontificis gloria nunquam valuit ſchiſmaticorũ ſcriptorũ ſchiſmaticis Regibus fauentium calũniis obſcurari, vel aliqua ex parte labefactari; quin potius longè clarior eſt ſemper reddita atq; illuſtrior; ſicut olim ſancto magno illi Athanaſio fidei propugnatori contigit, cùm & ipſe circumuentus, ac penè obrutus eſſet falſis obiectionib. Arianorum. Qui enim ab eccleſia catholica non deſciuerunt, reiq; huius ſanctiſſimi Pontificis pręclariſſime geſtas ſynceræ mentis oculis ſunt contẽplati, immẽſis eum pręconiis, ſi quẽ aliũ antiquorũ ſanctorum Patrum, ſunt proſecuti: & vt omittamus hic referre teſtes penè innumeros; ſatis ſit tibi modo Lambertus, qui ſui temporis per annos ſingulos purã ac germanam degeſſit hiſtoriã, eiuſq; acta conſcripſit. hic inter cętera tanti Pontificis ornamenta recenſet, eum dum vixit, miraculis claruiſſe: cõſule, ſi libet, & Marianum Scot. qui illis ipſis ẽt temporib. claruit, candideque res eius per annos ſingulos conſcripſit, ac quales fuerint calumniæ ſchiſmaticorũ, & qualia tãti Põtificis merita æqua lance librat. Multa hic eſſent addenda; vt quæ Deſiderius abb. Caſinenſ. lib. 3. dialog. quæ etiam Petrus Dam. aliiq; de eo ſcripſerunt. Porrò qualis quãtuſve fuerit, qui zelus ipſius, quæ animi conſtantia, paſtoralis vigilantia, vigor, & diſciplina, ac denique cęterę virtutes tanto culmine dignæ in eo Põtifice enituerint, regiſtrum ſuarum epiſtolarum, quod aſſeruatur in Vaticana bibliotheca facilè indicat.

f Zenobii epiſcopi.] De eo Paulinus in vita ſãcti Ambroſii: porrò eius vitam ex antiquis collectam monumentis Ioannes Aretinus cõſcripſit. Agit de eodem S. Antonin. in ſecunda par. tit. 10. cap. 12. Petrus in catal. libro 5. cap. 41. & alii recentiores.

g Aldelmi epiſcopi.] Scribit de eo Beda de geſt. Angl. lib. 5. c. 19. Feruntur eius acta eſſe conſcripta à S. Eguino, necnon etiam à S. Oſmundo, de quibus agitur in catal. ſcriptorum Britanniæ. Epitome autem rerum ipſius recitat Sur. tom. 3. exceſſit ex hac vita, anno Domini 719. extãt eiuſdem auctoris plurima ſcriptorum monumenta.

h Leonis.] Agit de iiſdem Vſuardus hac die, atque recentiores.

i Tranſlatio S. Frãciſci.] De qua S. Bonauentura in vit. ipſius c. 15. & Marcus Vlixpon. Minorita in chro. ord. Minor. lib. 2. c. 75. egregiè meminerũt.

K Tranſlatio S. Mariæ Iacobi.] Eius rei geſtæ hiſtoriam accepimus editam à Verulana eccleſia, vbi eius corpus decentiſſimè aſſeruatur. Habentur ibidem complura de ea re ſcripta miracula, alia inſuper de his manuſcripta accepimus ab eccleſia Piſtorienſi prędictis conſentientia.

26 Septimo Kal. Iunij. Luna. F iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

ROMAE ſancti Eleutherij Papę [a] & martyris, qui multos nobiles Romanorũ ad fidẽ Chriſti perduxit, & ſanctos Damianũ & Fugatium in Britanniam miſit, qui Lucium Regem vna cũ vxore, ac toto fere populo baptizarunt. Item Romę ſanctorum martyrum Simitrij [b] presbyteri, & aliorũ viginti duorũ, qui ſub Antonino Pio paſſi ſunt. Athenis natale beati Quadrati [c] Apoſtolorũ diſcipuli, qui perſecutione Hadriani Eccleſiam grandi terrore diſperſam, fide & induſtria ſua

congregans, librum pro Chriſtianæ religionis defenſione valde vtilem, & Apoſtolica doctrina dignum, eidem porrexit. Viennæ S. Zachariæ [d] epiſcopi & martyris, qui ſub Traiano paſſus eſt. In Africa ſancti Quadrati [e] martyris, in cuius ſolemnitate ſanctus Auguſtinus ſermonem habuit. Tuderti natalis ſanctorum martyrum Feliciſſimi, [f] Heraclij, & Paulini. In territorio Antiſiodorenſi paſſio ſancti Priſci [g] martyris, cum ingenti multitudine Chriſti fidelium. Cantuariæ in Anglia ſancti Auguſtini [h] epiſcopi, qui illuc vnà cum alijs a beato Gregorio Papa miſſus, genti Anglorum Chriſti Euangelium prædicauit, ibiq; virtutibus & miraculis glorioſus obdormiuit in Domino.

M A I I 26.

a ELEVTHERII Papæ.] de quo Beda pridie huius diei. De eius ſucceſſione ſcribit S. Irenæus lib. 3. c. 3. Optat. Mileuit. libr. 2. Auguſt. epiſto. 165. Euſebius in chron. & hiſt. lib. 5. c. 21. Niceph. epiſc. in chron. & alij. De legatione miſſa ad Britannos, de qua hic agitur, ſcribit Beda de geſt. Angl. lib. 1. c. 4. & lib. de ſex ætat. in Antonino Vero. Ado in chron. ſub Commodo, Marian. Scot. in ſex ætat. anno Domini 177. quibus item aſtipulàtor cuncta vete. Martyrologia. Nec mireris, ſi redacta iam Britannia in prouinciam, Regibus extinctis (vt auctor eſt Suetonius in Claudio cap. 17. & Tacitus lib. 12.) iterum in Britannia Lucium regnare audias. Nam & alijs ſæpe prouincijs id fuiſſe conceſſum inuenies. Iudæa enim poſtquam redacta eſt in prouinciam, habuit Reges ac Tetrarchas, Armenia etiam conceſſione Hadriani Imper. Regem habuit, vt tradit Spartian. in Hadriano. ſunt & de his alia exempla, quæ breuitatis cauſa prætermimus. Quin & ipſam Britanniam, redactam iã in prouinciam, inuenies tẽpore Neronis habuiſſe Regulum, is erat Præſutagus, de quo Tacit. Annal. lib. 14.

b Simitrij.] De ipſo item hac dié Bedà, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. quinto, capit. 58. Agitur de eodem in actis ſanctę Praxedis apud Mombr. tom. 2.

c Quadrati.] Beda, ac cæteri alij hac die, Græci autem 11. Kalen. Octobr. in Menolog. ſcribit de eodem Euſeb. hiſtor. lib. 3. c. 31. & lib. 4. c. 3. & 22. Hieron. de ſcriptor. eccleſ. & in epiſt. 84. ad Magnum, Niceph. hiſt. lib. 3. cap. 21. & alij.

d Zacharię epiſcopi.] Agit de eodem hac die Beda, Ado eps Vien. in chro. anno Domini 101. ſucceſſit hic Creſcenti, numeraturq; ſecundus eius ſedis eps in tabul. epiſcoporum Vienn. quas deſcripſit Demochares lib. de ſacrif. Miſſ.

e Quadrati.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De ſermone, quem in die natali ipſius habuit S. Auguſtinus, mentionem facit Poſſidius in indiculo.

f Feliciſſimi, & ſoc.] Beda item ac cæteri, quibus etiam conſentiunt man. ſcrip. necnon & tabulæ eccleſiæ Tudertinæ.

g Priſci, & ſoc.] Agit de ijſdem hac die Vſuardus. Summatim horum res geſtas complexus eſt Petr. in catal. lib. 5. c. 50. plura de his in breuiar. Antiſiodorenſi inuenies.

h Auguſtini epiſcopi.] De eodem Beda, Vſuardus, & alij. De legatione Auguſtini & ſociorum, eorumq; prædicatione, miraculis, & Anglorum cõuerſione agit in primis S. Gregorius in regiſt. lib. 5. epiſt. 53. vſque ad 59. lib. 7. epiſt. 112. lib. 9. epiſt. 48. vſque ad 60. & epiſt. 71. & lib. 12. in fin. Beda autem pluribus de geſt. Anglor. lib. 4. c. 23. 24. & ſequentibus, & lib. 2. ca. 1. & 3. in epitome, & de ſex ætat. Ioannes diac. in vit. Sancti Gregor. Papæ, Marian. Scot. in chron. anno 600. Sigeber. item in chronico per annos ſingulos eius acta digeſſit, idemque refert migraſſe ex hac vita anno Domini 609. De eodem præterea recentiores, vt Polid. Virg. Trithemius, catalog. ſcrip. Britan. & alij.

ij. G Sexto Kalen. Iunij. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
															t	u

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29

NATALIS ſancti Ioannis Papæ [a] & martyris, quem Theodoricus Italię rex Arianus Rauennam euocauit: ibiq; propter Orthodoxam fidem in carcere diu maceratus vitã finiuit. Doroſtori in Myſia paſſio beati Iulij,[b] qui tempore Alexandri Imperatoris cum eſſet veteranus & emeritæ militię, comprehenſus ab officialibus,[c] Maximo pręſidi offertur: quo præſente cum idola execraretur, & Chriſti nomen conſtantiſſime confiteretur, capitali ſententia punitus eſt. Soræ ſanctæ Reſtitutæ [d] virginis & martyris, quæ ſub Aureliano Imperatore & Agathio proconſule,[e] fidei certamine ſuſcepto, dæmonum impetus, parentum blandicias, & tortorum ſæuitiam ſuperauit: demum cum aliis Chriſtianis capite truncata, martyrio decorata eſt. In pago Atrebatenſi ſancti Ranulphi [f] martyris. Arauſicæ in Gallijs ſancti Eutropij [g] epiſcopi, virtutibus atq; miraculis illuſtris. Eodem die depoſitio venerabilis Bedæ [h] presbyteri, ſanctitate & eruditione celeberrimi.

MAII 27.

a IOANNIS Papæ.] Vſuardus de eo hac die, Beda aũt, & Ado die ſequenti. Commemoratur hac die eius tranſlatio: quando Rauẽna, vbi glorioſo martyrio occubuit, corpus eius Romã delatum eſt: natalis autem dies, quo exceſſit ex hac vita, eſt ad xij. Kal. Iunij. De hoc ſanctiſſimo Pontifice, quã mendaciter dicant aliqui, ipſum functum eſſe legatione apud Imperatorem pro reſtituendis eccleſiis Arianis: cùm multa alia, tum etiã eius epiſtola ſcripta ad epiſcopos Italię apertè declarãt. Plura autem de eo ex vet. monumentis accepta digeſſimus in Annal. eccleſiaſt. extat de eodem epigramma Bonad. lib. 2. monod. 79.

b Iulij.] Agit de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores: certamẽ autem eius compendio deſcribit Petrus in catal. lib. 5. c. 56.

c Ab Officialibus.] Officiales ab officijs dicti ſunt. Quę eſſẽt officia, Ambroſius in epiſtola ad Marcellinam declarat his verbis. Palatina omnia officia, hoc eſt Memoriales, Agentes in rebus, & Apparitores diuerſorum Comitum. hæc Ambr. At in actis martyrũ, alijsq; antiquioribus monumentis, per officium præſidis Apparituram, & per officiales ipſos Apparitores intelligere debes. l. 1. §. ſi quis vltro, ff. de quæſtio. l. 5. in fi. ff. de aduoc. fiſci, ſic & l. 1. de filijs offic. li. 11. Cod. Accipitur & pro alijs miniſtris magiſtratuũ, vt l. 6. §. ne tenuis. ff. de offi. præſi. eſt & tit. de diuerſis officijs lib. 11. Cod. clarius id habes in Notitia prouinc. expreſſum, nomine officij cõtineri oẽs, qui ſub quolibet magiſtratu militię Palatinę militãt. erãt & lictores qui & Viatores dicti reperiũtur à Valer. Max. lib. 9. c. 5. 2. eò quod è collegio Viatorũ deligerentur, vt auctor eſt Gellius lib. 12. c. 3. Sic dicti lictores quod officiũ ligãdi haberẽt: porrò officij nomine nõ includi carnifices habes ex Auguſtino epiſt. 50. ad Bonif. Comit. cũ ait: Nonnunquam & à iudicibus trãſeuntibus extorquebãt violenter, vt à carnificib⁹, vel ab officio ferirent. Apparitores aũt erant infimæ militiæ milites iudicib. ſeruiẽtes, quibus nec ad altiorẽ militiã aſpirare licebat. eſt de his lib. 19. & 20. de diuerſ. offic. Cod. Theod. Brutianos eidẽ muneri fuiſſe mãcipatos ex ſenatuſcõſulto, eò quod ipſi primi ſe tradidiſſent Hãnibali, auctor eſt Feſtus. verb. Brutiam.

d Reſtitutæ.] Aſſeruãtur eius martyrij acta in eccleſia Sorana: quæ licet ſine auctoris nomine ferantur, poſt multum tandem laboris inueniſſe opinamur auctorẽ. Petrus etenim chartularius diac. monaſterij Caſin. in lib. quem ſcripſit de viris illuſtribus monaſt. Caſinen. cap. 32. cùm agit de Gregorio olim monacho Caſinen. inde autẽ epiſcopo Tarracinenſi, recenſetq; cõmentarios ab eo conſcriptos, hæc inter alia: Scripſit paſſionem ſanctę virginis Reſtitutæ, necnõ acta ſanctorum martyrum Caſti & Caſſij. hæc ille. Extat adhuc memoria ĩ inſula Fibreni fluminis, ubi martyrio coronata eſt; illeq; putatur locus, quẽ Tullius lib. 2. de legibus deſcribit his verbis. Vẽtum in inſulã eſt; hac verò nihil eſt amęnius, vt enim quaſi roſtro finditur Fibrenus, & diuiſus ęqualiter in duas partes, latera hæc alluit, rapideq; dilapſus, cito in vnũ confluit, & tm̃ complectitur,

quod ſit modicæ palæſtræ loci, &c. Verè factus eſt palæſtræ locus, vbi poſtea Chriſti virgo nobile certamen pro Chriſto ſubijt, victrixq; eſt coronata martyrio vnà cum ſocijs. Putatur ex carnificina ſanctorum martyrũ illic exerceri ſolita, ipſum Fibrenum flumen hodie vulgò dici Carnellum, quaſi carnarium. In actis S. Placidi martyris, quæ ſcripſit Gordianus idem flumen, Carnellus reperitur appellatum, vt ſcias non eſſe recentem nomenclaturam.

e Agathio Procõſule.] Auguſtus Imp. ex Mecœnatis ſñia dedit Italię ciuitatib. Conſulares cum iure gladij; ſunt ijdẽ & Procõſules appellati, de his agit plurib. Dio lib. 52. & 53. ab eodẽ datũ eſſe Proconſulem Soræ, haud dubium eſt; nã vna ex trigintaocto colonijs numerat̃ à Frontino lib. de colon. quas Auguſtum in Italiam duxiſſe ſcribit Suet. in Octau. Aug. c. 46. vbi & de iure colon. plura ante etiam L. Genucio, & Seruio Cornelio conſſ. an. ab Vrb. cond. 451. nobilitata fuit ea ciuitas colonia Romanorũ, vt auctor eſt Liu. lib. 10. Patercul. lib. 1. & vetus marmori inciſa, quæ in eadem ciuitate hr̃, docet inſcriptio. Cic. in orat. pro Planc. recenſere vr̃ eandem ciuitatẽ inter municipia, quæ in quibuſdã præſtare colonijs, demonſtrat Gellius li. 16. c. 13. Quod item ad Conſulares iudices ſpectat, quorum eſt frequens mentio in actis ſanctorũ martyrũ, Iuſtinianus Imperator recenſet eos inter illos, qui medias adminiſtrationes gerunt, auth. coll. 3. tit. 4. de mand. princ. circa princ. Dabãtur olim etiã aliquib. Italię ciuitatib. Præfecti, quorũ duplex genus erat: alij. n. eorũ Populi Rom. ſuffragijs: alij verò à Prætore Vrbano quotãnis mittebantur. De his oĩbus Feſtus his verbis: Præfecturæ eæ appellabantur in Italia, in quibus & ius dicebatur, & nundinæ agebantur: & erat q̃dã earũ Reſpublica, neq; tñ magiſtratus ſuos habebant, in quas legib. Præfecti mittebantur quotannis, qui ius dicerent. quorũ genera fuerunt duo: alterũ in quas ſolebãt ire Pręfecti quatuor qui auctore vigintiſex virum numero, populi ſuffragio creati erant in hæc oppida, Capuã, Cumas, Caſilinũ, Vulturnũ, Lanternũ, Puteolos, Acerras, Sueſſulã, Atellam, Calatium: alterum in quas ibant, quos prætor Vrbanus quotannis in quæq; loca miſerat legibus, vt Fũdos, Formias, Cære, Venafrum, Alliphas, Priuernũ, Anagniã, Fruſionem, Reate, Saturniam, Nurſiam, Arpinum, aliaq; complura. hęc Feſtus Verb. Præfecturæ. At verò Præſides non dabantur niſi prouincijs: ſi qñ tñ in Martyrologio inuenis alicuius ciuitatis Italię Pręſidem, impropriè ſcias dictũ, loco Præfecti. Hęc aũt ea potiſſimum ex cã hic deſcripſimus, q̃ i Martyrologijs, & Menologijs ſub Conſularibus, Proconſulibus, Pręfectis, atque Pręſidibus martyres paſſi reperiuntur, vt ex his harum vocum proprietatem intelligas.

f Ranulphi.] De eodem Vſuard. hac die, alijque recentiores agunt.

g Eutropij epiſc.] Beda de ipſo hac die, & alij. Acta eius conſcripta eſſe à Vero epõ, teſtantur Vſuardus, Ado, & Sigeb. de ſcript. eccleſ. ca. 73. agit de eo item Petrus in catal. lib. 5. cap. 57. floruiſſeq; eum ſcribit temporibus Valentiniani ſecundi Imp.

h Bedę.] De eo in dicto vet. man. ſcrip. codice monaſt. S. Cyriaci. Hunc ab aliquibus inconſultè nimis putatur ob id, q; venerabilis dictus reperitur à nonnullis, ſanctum dici non debere. ſanè quidẽ ſanctitatis titulo ornauerũt eum maiores. ab Ilduino clariſſimo viro ĩ Areopagiticis Beda ſanctus presbyter dictus hr̃. Marianus Scotus ſcriptor non ignobilis, qui ante quingentos annos vixit lib. de ſex ętat. anno Domini 678. hæc ait: Sanctus Beda presbyter Anglicus, computator, his tẽporibus clarus habetur. hęc ille. Bedæ res geſtas conſcriptas eſſe ab Cuthberto monacho illi æquali, teſtatur Molanus; nos non dum vidimus: illa autem perbreuis narratio, q̃ in frõte operum ſuorum edita habetur, alia omnino cenſetur ab illis; quemadmodũ & ea quæ in fine poſita ſunt tomi octaui operũ ipſius, accepta (vt apparet) ex Petro in catal. libro 5. cap. 55. epiſtolam autem illam de obitu Bedæ illic poſitam, & à Surio relatam in tomo 7. die 10. Maij, germanam atq; ſynceram eſſe, nullus qui eã legerit, iure poterit dubitare. De Beda illud ẽt vulgatum conſtat eſſe figmentum; fuiſſe nimirũ oculis orbum, nemo id veterum teſtatur, quod ſanè tacendum non fuiſſet ob viri eximiã doctrinam, & inexhauſtum in ſcribẽdo laborẽ. Traditur & fabella quædam de ſepulchri ipſius epitaphio; quã his verbis idem Petrus refert in catalogo: Cùm, inquit, diſcipulus eius, ipſo defuncto, titulum ſepulchro ponere diſpoſuiſſet vnico carmine Leonino ſic icipiẽs: Hac ſunt in foſſa. Velletq; finire: Bedæ ſancti vel presbyteri oſſa. nec metrum ſtare poſſet, nec vllum ei vocabulum aliũde occurreret, tædio affectus, tandem iuit dormitũ: & ecce mane in tumulo Angelicis manibus reperitur inſculptum.

Hac ſunt in foſſa Bedæ venerabilis oſſa.

hæc Petrus, & alij; quos iure irridet, atq; redarguit falſitatis Trithem. li. 2. de vir. illuſtrib. ord. S. Bened. cap. 21. aliter enim ſe habere dicit epitaphium ad eius ſepulchrum inſcriptum, quod recitat lib. 3. cap. 155. eſtq; huiuſmodi.

Presbyter hic Beda requieſcit carne ſepultus.
Dona Chriſte, animã in cœlis gaudere per æuũ:

Daq;

Daq; ſophiæ illum debriari fonte, cui iam
Suſpirauit ouans intento ſemper amore.

Hæc ibi, ex quibus irritum prorſus redditur de Leonino verſu commentum. hæc fortaſſe pluribus: ſed mea ſententia pernecesſaria, cùm ea de Bedæ ſepulchro penes complures fidem inuenerint. De tempore autem eius obitus, diuerſæ feruntur ſententiæ. auctor catalogi ſcriptorū eius, qui habetur excuſus poſt pręfationem libri de temporib. teſtatur Bedam obijſſe diem anno Domini 734. ſcribit Sigebertus in chron. Bedam ex hac vita migraſſe, anno Domini ſeptingētesimo triceſimoprimo. ea puto ratione id eum exiſtimaſſe, quòd ad illud vſq; tempus perduxit gentis Anglorum hiſtoriam: ſed cùm idem Beda opus epitomes perducat vſque ad ſeptingenteſimum ſexageſimumſextum Chriſti annum, profiteaturque ibidem in fine, ſe anno ſuæ ætatis quinquageſimonono Anglorū hiſtoriam, aliaq; ſuper diuinam ſcripturam opera abſoluiſſe: planè conſtat diutius vixiſſe. Sed nec illis facilè aſſentimur, qui tradunt eum diem obijſſe annos natum ſeptuaginta, vel duos amplius: qui item, cum tradant, oculos eius præ longæua ætate calligaſſe, ad diuturniorem ætatem perueniſſe, fatendum eſt: ipſe etenim (vt ex dicta epiſtola conſtat) iam migraturus, multum vixiſſe temporis teſtatus eſt. Quantum autem ex ſcriptis ipſius elicere licuit, reperimus eum vſque ad nonageſimum quartum ſuæ ætatis vixiſſe annum, quorum 87. exegit in monaſterio, ſeptennis enim (vt ipſe ſcribit) traditus eſt Sancto Benedicto abbati in monaſterium ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli poſitum in Anglia ad Vuirimundam & Ingiruum. Horum omnium rationem; quoniam longiorem exigit narrationem, hic ſubtrahimus; in Annal. autem eccleſ. fuſius proſecuti ſumus.

28 Quinto Kal. Iunij. Luna. Aj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

IN Sardinia ſanctorum martyrum Aemilii,[a] Felicis, Priami, & Luciani, qui pro Chriſto certantes, coronati ſunt. Carnoti in Gallia ſancti Carauni [b] martyris, qui ſub Domitiano Imperatore capite amputato martyrium ſumpſit. Corinthi S. Helconidis [c] martyris, quę primum Gordiano Imperatore ſub Perennio pręſide multis tormentis afflicta, deinde ſub Iuſtino eius ſucceſſore iterum cruciata, ſed ab angelo liberata, demum diſſectis mammis, ferisq. obiecta, atq. igne probata, capitis obtruncatione martyrium compleuit. Item paſſio ſanctorum Creſcentis,[d] Dioſcoridis, Pauli, & Helladii. Thecuę in Palęſtina ſanctorum Monachorum [e] martyrum, qui tempore Theodoſii iunioris à Saracenis occiſi ſunt: quorum ſacras reliquias accolę colligentes, ſumma veneratione illas habuerunt. Luteтię Pariſiorum S. Germani [f] epiſcopi & confeſſoris, qui quantę ſanctitatis, quantiq. meriti fuerit, quibus etiam miraculis claruerit, Fortunatus epiſcopus litterarum monimentis conſignauit. Mediolani ſancti Senatoris [g] epiſcopi, virtutibus & eruditione clariſſimi. Vrgellę in Hiſpania Tarraconenſi S. Iuſti [h] epiſcopi. Florentię S. Podii [i] epiſcopi & confeſſoris.

a AEMILII, & ſoc.]De his hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. nuper aũt Fara de rebus Sardois.

b Carauni.]Agit de eodẽ Vſuardus hac diẽ. Eius aũt acta ex antiq. man. ſcrip. edidit Momb. tom.1. vit. ſanc. paucis autem Petrus in catal. lib. 5. cap. 60. ſcripſit de eodem epigramma Bonad. in lib.2. monod.81.

c Helconidis.]De ea item agunt Græci in Menologio hac die: ibi & eius martirij acta compẽdio habentur deſcripta.

d Creſcentis, & ſoc.] De his præterea Græci in dicto eorum Menologio hac item die agunt.

e Sanctorum moncahorum.] Hi illi eſſe videntur, de quibus agit Ioannes Caſſianus in collatione ſexta de nece ſanctorum cap.1.2. & ſequentibus.

f Germani epiſcopi.] Beda, Vſuardus, Ado, alijq; omnes hac die. Scripſit eius res geſtas Fortunatus epiſcopus Pictauiẽſis, quas recẽſuit Sur. tom.3. hac die. de eodem Greg. Turon. hiſt. Fran. lib.4. cap. 51. & lib.5. cap. 8. & de gloria confeſſ. ca.92. ſæpius idem Fortunatus, vt in carmine ad clerum Pariſienſem, vbi oſtendit, quam florens eſſet illa eccleſia eius tempore. idem in vit. ſanct. Martini carmine ſcripta li.4. & in vita ſanctæ Radegundis. Epitaphium ad eius ſepulchrum inditum recitat Aimon. lib.3. de geſt. Fran. c.9. & 16. de eo etiã Ado in chron. in actis ſancti Vrſicini epiſcopi Bituricenſis, quæ extant apud Greg. Turonen. de glor. confeſſ. cap.80. plura de eodem. itemque in actis S. Domnoli epiſcopi Cenomanen. apud Sur. tom.3. die 16. Maij. Vincen. lib.21. cap.63.64. Antonin. part.2. titu.22. c.6. & nouiſſimè Papir. Maſ. Annal. Fran. lib.1. in Chereberto. Migrauit ex hac vita anno Domini 578. vt tradit Sigebert. in chron. quod etiam colligitur ex Gregor. Turon. lib.5. c.8. numeratur decimusnonus eius ſedis epiſcopus in tabulis Democharis. hiſtoria tranſlationis eius extat apud Sur. to.7. die 25. Iulij. Aimo ſcripſit duos libros de miraculis ipſius, qui ibidem editi habentur. de eius itẽ miraculis poſt mortem factis agit Greg. Turon. hiſtor. Franc. lib.8. c.33.

g Senatoris epiſc.]De quo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanen. extat de eodem egregium epigramma Ennodij Ticinenſis, cuius eſt exordiũ: Qui vicit trabeas, &c.

h Iuſti epiſc.]Hac die natalẽ eius celebrari, conſtat ex tab. eius eccleſiæ, & ex Flor. ſanc. Hiſp. Agit de eodem S. Iſidorus de vir. illuſt. cap.21. & ex eo Honorius, & alij. Interfuit S. Iuſtus concilio Toletano ſecundo, vt eius acta indicant. claruit temporibus Iuſtiniani Imperatoris.

i Podij epiſcopi.] Hic ſucceſſit Ioanni, anno Domini milleſimo & tertio; vt conſtat ex actis ſancti Zenobij, quę à Ioanne archipresbytero Aretino edita extant apud Sur. tom.3.

* B Quarto Kal. Iunij. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROMAE via Aurelia natalis S. Reſtituti [a] martyris. Apud Iconium Iſaurię ciuitatem paſſio ſanctorum Canonis, [b] & filii eius annorũ duodecim; qui ſub Aureliano Imperatore craticulę prunis ſuppoſitis, & oleo ſuperinfuſo, ſuſpenſionis in equuleo, atq. ignis pœnam conſtanter paſſi, malleo ad extremũ ligneo manibus eorum cõtritis ſpiritum emiſerunt. Eodem die natalis ſanctorũ martyrum Siſinii, [c] Martyrii, & Alexandri, qui tempore Honorii Imperatoris in Anaunię partibus (vt ſcribit beatus Paulinus) perſequẽtibus Gentilibus martyrii coronam adepti ſunt. Cęſareę Philippi ſanctarum martyrum Theodoſię [d] matris S. Procopii martyris, & aliarum duodecim nobilium matronarum, quę in perſecutione Diocletiani capitis obtruncatione cõſummatę ſunt. In Piceno paſſio ſan

ctorum

ctorum mille [e] quingentorum & vigintiquinque martyrum. Treuiris beati Maximini [f] epiſcopi & confeſſoris, à quo ſanctus Athanaſius epiſcopus per ſecutionem Conſtantij fugiens, honorificè ſuſceptus fuit. Veronæ ſancti Maximi [g] epiſcopi. Arcani in Latio ſancti Eleutherij [h] confeſſoris.

M A I I 29.

Restitvti] Agit etiam de eo hac die Beda, Vſuardus, Ado, & cæteri denique recentiores.

b Canonis, & filij.] De his item ijdem qui ſupra. Eorum paſſionis acta paucis refert Petrus in catal. lib. 5. c. 62.

c Siſinij, Martyrij, & Alexādri.] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Horū martyrium ſcripſit S. Vigilius epiſcopus Tridentinus ad Sanctum Simplicianū epiſcopum Mediolanenſem; recitat eū commentariolum Lipom. tom. 2. & Sur. tom. 3. Dicti ſunt hi martyres Anaunēſes, eò quòd in valle Anauniæ paſſi ſiut. Horum etiā meminit S. Auguſtinus ſcribens ad Marcellinū epiſt. 158. Paulinus in vita S. Ambroſij, ſanctus Gaudentius epiſcopus Brixianus in ſermone habito in dedicatione baſilicæ dictæ, Conciliū ſanctorū. Habet horum acta Mombrit. tomo 1. vit. ſanct. Sur. tom. 3. in catal. li. 5. c. 63. idem mentionem facit de iſdē in vita ſancti Vigilij epiſcopi lib. 6. c. 10. In his autē actis, quæ Mombrit. recitat; paſſi hi habentur, hoc mēſe, & die, Stilicone conſule; numerat is annus (ſecundum recentiores chronographos) quadringēteſimus, quo Romanæ Eccleſiæ præerat S. Anaſtaſius, Mediolanenſi autem S. Simplicianus, Imperatoris Honorij anno 6. quo etiam conſulatu S. Vigilium ab eiſdem Gentilibus occiſum eſſe, Vſuardus auctor eſt die 26. Iunij. Horum venerāda corpora ante triennium tranſtulit Illuſtriſs. ac R. D. ſanctæ memoriæ Card. Borromæus.

d Theodoſiæ.] Agunt hac item die Græci in Menologio de Theodoſia, ſed ea quæ Bizantij paſſa eſt. De hac autē Cæſarienſi acta habentur in vita S. Procopij martyris, quam refert Metaphraſtes octauo id. Iulij, extat apud Lipo. tom. 6. & Sur. tom. 4. Agitur ibidē de martyrio aliarum nobilium matronarum, quarum hic item mentio habetur.

e Mille qningentorum, &c.] De his agitur in actis martyrij S. Venātij, paſſiq; habentur in perſecutione Decij Imp. ſub Antiocho præfecto.

f Maximini epiſc.] De eo hac item die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. Huius res geſtas a Lupo quodā cōſcriptas recitat Sur. tom. 3. hac die. Interfuit hic concilio Agrippinenſi, celebrato poſt conſulatum Amantij & Albini anno Domini, ſecundum recentiores chronographos, treceteſimo quadrageſimoſexto. De eodem Hieron. in chron. aitq; ab eo ſuſceptum hoſpitio S. Athanaſium, cùm Treueris exularet; qui ibidem manſit integro biennio & menſibus quatuor, vt ſcribit Theodoretus hiſt. lib. 2. ca. 1. præſens fuit idem Maximinus concilio Sardiceno: S. Athanaſius cum recēſet epiſcopos Galliarum, qui illuc cōuenerunt, primo loco ponit Maximinum. in apolog. 2. col. 423. licet alicubi, deprauato codice, Maximianus pro Maximino legat. Mortuus eſt eiuſdē Conſtantij Imp. temporibus. vt conſtat ex eodē Athan. in apolog. ad Conſtaut. col. 316. d. paſſus & ipſe grauia ab eodem Imp. Ariano, eò quod faueret catholicis, & impugnaret hæreticos, vt diffusè ſcribit Nicephorus hiſt. lib. 9. c. 12. De eo præterea recentiorum plures, quos mittimus numerare. In tabulis epiſcoporū Treuerēſium adſcribitur Maximinus vigeſimusſextus epiſcopus apud Democh. De miraculis ad ſepulchrū eius fieri ſolitis agit Greg. Turon. de glor. confeſſ. c. 93.

g Maximi epiſc.] De eo item tabulæ eccleſiæ Veron. & ſæpius citatus commentarius de epi. Veron. pag. 9. & 40.

h Eleutherij.] De quo vetera monumenta eccleſ. Aquinatis.

30 Tertio Kal. Iunij. Luna. C xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

ROMAE via Aurelia natalis S. Felicis [a] Papæ & martyris, qui ſub Aureliano principe martyrio coronatus eſt. Turribus in Sardinia ſanctorum martyrum Gabini [b] & Criſpuli. Antiochiæ ſanctorum Syci [c] & Palatini, qui pro Chriſti nomine multa tormenta paſſi ſunt. Rauennæ S. Exuperantij [d] epiſcopi & confeſſoris. Papiæ S. Anaſtaſij [e] epiſcopi. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum Baſilij, [f] & Emmeliæ coniugis eius, parentum S. Baſilii magni: qui tempore Maximini extorres facti, Ponticas ſolitudines incoluere, & poſt perſecutionem, filijs ſuarum virtutum relictis hęredibus, in pace quieuerunt.

M A I I 30.

a SANCTI Felicis Papę.] De eo item hac die agunt Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione ſcribit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7.c.24. Optat.lib.2. contra Parmen. Aug. epiſt.165. Huius eſt epiſtola, quæ citatur à S. Cyrillo contra Neſtorium, & in apologia, atq; in actis concilij Epheſini, necnō à Vincent. Lirinen. lib. aduerſus hæreſes: nam Maximianus epiſcopus Alexandrinus, ad quem ſcripſit, eius tēpore ſedit; ſuffectus nimirum S. Dionyſio. Quod autē hic paſſus ſit ſub Aureliano, & nō ſub Claudio, vt alij tradunt, pluribus diximus in Annal. eccleſ. vbi & de ipſo locupletius.

b Gabini, & Criſpuli.] De quib. Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, Fara etiam lib. de reb. Sardois. extant prædictorum acta, quæ in eccleſia ipſorum leguntur. Porrò putatur hęc eſſe dies trāſlationis: nā dies natalis agitur 25. Octobris mira celebritate, vnde & Sardi mensē Octobris Gabinum appellant. eſt etiam celebris apud eos dies dedicationis eius eccleſię, quę eſt cathedralis, facta 4. Maij anno Domini quingēteſimo decimoſeptimo, vt eiuſdē eccleſiæ vetera monumenta teſtantur. S. Gregorius in regiſt. lib. 7. meminit de monaſterio nomine SS. Gabini & Luxorij in Sardinia.

c Syci, & Palatini.] Beda & Vſuardus, & alij de ijſdem agunt hac die.

d Exuperantij epiſc.] De eo tabulæ eccleſiæ Rau. & Hieron. Rub. hiſt. Rauen. li. 2. claruiſſe eū ferunt tēporibus Honorij Imp. Eſt & alius eiuſdem nominis Exuperantius epiſcopus Dertonēſis, qui interfuit vnà cum S. Ambroſio concilio Aquileienſi. Fuit eiuſdem nominis Exuperātius. aliàs Superantius epiſcopus in Lucania ſanctitate inſignis, cuius meminit Vranius tranſitu ſancti Paulini epiſcopi Nolani apud Sur. tom.3.

e Anaſtaſij epiſc.] De ipſo etiam tab. eccleſiæ Papienſis. Hic ex Ariano factus catholicus, egregia claruit ſanctitate, vixitq; temporibus Rotharis regis Longobardorum, ſcribit de eo Paulus diac. hiſt. Longobard. lib. 4. c. 15.

f Baſilij, & Emmeliæ.] Agit de his S. Gregor. Nazianzenus in luculenta illa encomiaſtica oratione habita in funere S. Baſilii, circa principiū: idemq; de Emmelia meminit in epiſt. 8. ad Baſilium edit. Billianæ. Gregorius Nyſſenus etiam in epiſt. ad Olympiū monachū de actis S. Macrinę.

xxviij. D Pridie Kalendas Iunij. Luna. 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3

ROMAE ſanctę Petronillę [a] virginis, filiæ beati Petri Apoſtoli, quæ Flacci [b] nobilis viri coniugiū ſpernens, acceptis triduanis ad deliberandum inducijs interim ieiunijs & orationibus vacans, tertia die mox vt Chriſti ſacrmentum accepit, emiſit ſpiritum. Aquileiæ ſanctorum martyrum Cantii, [c] Cantiani, & Cantianillæ fratrum, qui cum eſſent ex illuſtri Aniciorū [d] progenie, ſub Diocletiano, & Maximiano Imperatoribus ob

Chri-

Chriſtianæ fidei conſtantiam vnà cũ pædagogo ſuo Proto capite plexi ſunt. Turribus in Sardinia S. Creſcentiani [e] martyris. Apud Comanos in Ponto S. Hermiæ [f] militis, qui ſub Antonino Imperatore ab innumeris & ſæuiſſimis tormentis ope diuina liberatus, carnificem ad Chriſtum conuertit, & eiuſdem martyrij coronæ participem fecit, quam tamen ipſe primus gladio obtruncatus accepit. Veronæ ſancti Lupicini [g] epiſcopi. Romæ S. Paſchaſij [h] diaconi & confeſſoris, cuius meminit beatus Gregorius Papa.

MAII 31.

PETRONILLAE.] De eadem, Beda, Vſuardus, Ado, & Vuãdel. his verſib. Tum pridie Petronilla Petri de germine ſancto

Fulgida virgo micat Chriſti trabeata decore.

De eius obitu agit in actis SS. Nerei & Achillei. De eius corporis inuentione vide in lib. de Romanis Pontificibus in Paulo primo. cuius aũt fidei ſit eius hiſtoria, conſule S. Auguſtinum lib. cõtra Adimantũ c. 17. nonnullas de ea dubitationes diſſeruimus in Annal. eccle. Erat olim Romæ nomine S. Petronillæ cœmeterium nobile, in quo Gregorius III. Papa anniuerſariam ſtatuit ſtationẽ, vt conſtat ex eodem li. de Rom. Pontif. in Gregorio III. Non prætermittendum hic (quando ſeſe offert occaſio) etiam de S. Petri vxore mentionẽ habere, q̃ martyrio occubuiſſe, Clemens Alexandrinus vetuſtiſſimus theologorum lib. 7. ſtrom. ſcribit his verbis: Aiunt certè B. Petrum, cùm vidiſſet vxorem ſuam duci ad mortem, lętatũ quidem eſſe propter vocationem, & quod domũ reuerteretur. Valde autem exhortando & conſolãdo, proprio nomine eam compellãtem, dixiſſe: Heus tu, memento Domini. hæc Clemens.

b Flacci nobilis viri.] In prædictis actis SS. Nerei & Achillei legitur: Flacci Comitis, quã lectionem non improbamus. Porrò vt huius vocis clarior notitia habeatur, ſciendũ in primis, pro diuerſitate temporũ, diuerſi generis Comites fuiſſe. Ante Conſtantini Imp. tempora hi dicti erant Comites, qui Proconſules, Præſideſq; prouinciarum comitantes, erant in negotijs publicis obeũdis illorum adminiſtri, & adiutores ijdem aſſeſſores eorundem cũ eſſent, ius dicebant, vt declarant complures leges, l. 16. de off. præſid. l. 4. ff. de offic. aſſeſſ. l. 41. §. 1. de excuſ. tut. l. 6. §. ſi quos comit. ff. de pęn. l. 5. ff. ad leg. Iul. repet. & l. 1. §. ſed & de extra. cognition. de ijſdem Sueton. in Iulio, & in Tyberio, & Plin. lib. 9. c. 30. ex his vnus erat Flaccus, de quo agimus, cæteríque omnes, qui in antiquis actis martyrum Comites dicti reperiũtur. A temporibus autem Cõſtantini Imp. & nõ Hadriani (vt putauit Gelenius) ea vox alio ſenſu accipi conſueuit. Idem etenim Imperator Chriſtiana quadã humanitate, quoſdã è magiſtratib. ſibi ſubditis Comites dici voluit, quaſi cõſocios in adminiſtratione Imperij: erantq; hi triplicis ordinis, nempe primi, ſecundi, & tertij, vt ſcribit Euſeb. in vit. Conſtantini lib. 4. ca. 1. mutationem magiſtratuũ à Conſtantino factam eſſe, Zoſimus etiam aſſeuerat lib. 2. plura de his Alciat. lib. de magiſtrat. In not. prouinc. habentur Comitiuatũ diuerſarum deſcripta inſignia; ſunt de ijſdẽ Comitibus complures tit. in Cod. lib. 12. itemq; formulas eorũdem magiſtratuum habes apud Caſſiod. variar. lib. 6. & 7.

c Cantij, Cantiani, & Cantianillæ.] De his itẽ hac die Beda, ac cęteri omnes. Extat de his ſermo S. Maximi epiſcopi Taurinenſis, qui & adſcribitur S. Ambroſio. Feruntur eorũdem acta eiuſdem S. Ambroſij nomine. eſt illorum exordium: Seruus Chriſti Ambroſius, &c. deſcripſit ea Mõbrit. tom. 1. ſummatim autem Petrus in catal. lib. 5. c. 70. Fuerunt condita eorum veneranda corpora Aquileiæ. De quibus & Venantius Fortunatus his verſibus.

Aut Aquileienſem ſi fortè acceſſeris vrbem,
Cãtianos Domini nimiũ venereris amicos, &c.

d Ex illuſtri Aniciorũ proſapia.] Habes apud Liui. lib. 45. Lucium Anicium de Illyricis, ac rege Gentio triumphaſſe. De ea familia meminit Prudentius lib. 1. aduerſus Symmachum, aitque primum omnium ſenatorum Anicium nomẽ dediſſe Chriſtianæ militiæ, quod his verſib. explicat.

Fertur enim ante alios generoſus Anicius vrbis
Illuſtraſſe caput, ſic ſe Roma inclyta iactat, &c.

De Aniciorum nomine, & ſignificatione, ac per illuſtri ſtemmate ſcribit S. Gaudentius Brixianus in ſermone de Machabæis, & S. Hieron. epiſt. 8. ad Demetriadem his verbis: Illuſtris, inquit, Aniciorum ſanguinis, genus, in quo aut nullus, aut rarus non meruit conſulatum, &c. de eadem Caſſiodorus var. lib. 10. epiſtola 11. & 12. Erant iã in prouerbio, opes, ædificiorum moles, & ſplen-

dor ædiũ familiæ Anacianæ. hinc Secũdinus ad Auguſtinũ:Ego nãq; fateor, nõ tali diligẽtia,nec tãta induſtria Anicianæ domus micare marmora,quãta tua ſcripta ꝑlucent eloquẽtia. hæc ipſe apud Aug.to.6.at hęc ꝓ huiꝰ loci rõne ſatis.Fuit aũt ea familia illuſtrata nõ tm̃ cõſulib.& Imperatoribus,ſed & nobilitata martyrib.& confeſſoribus:nã ꝑter martyres,de q̃bus hic agit;ex ea etiã proſapia clariſſimę illæ ſanctitate mulieres, Probæ,Iulianæ,& Demetriades prodiere,ille itẽ pietate atq; doctrina celeberrimus cõſul ordinarius & cõfeſſor illuſtris Anicius Mãlius Seuerinꝰ Boetius.& alij, de quibus pluribus in Annal.eccleſ.

e Creſcẽtiani.] Beda,Vſuardus, Ado de eodẽ agunt hac die, aſtipulantur vetera man.ſcrip.& recentiores omnes, itemq; Fara de rebus Sard.

f Hermię.] Agunt de eodem hac die Gręci in Menologio,vbi & ſummatim eius acta referũt, conſentientia his,quæ hic leguntur de Hermia.

g Lupicini epiſc.] De eo tabulę eccleſiæ Veronenſis,& Aug.Valer.eius eps,& Card.in cõmen. de antiq.mon.eccleſ.Veron.pag.3.& 39.

h Paſchaſij diac.] Scribit de eo S.Gregor.Papa li.4.dialo.c.40.& 41.Vixit ijſdẽ tẽporib.alius Paſchaſius pſbyter Romanus tituli S.Euſebij;q ſtetiſſe reperit pro Symmacho aduerſus Laurentiũ ſchiſmaticũ, vt docẽt acta ſecũdæ ſynodi tũc Romæ celebratę. Quòd aũt ptinet ad Paſchaſiũ,de quo agimus, de ſchiſmate ſic excuſat eũ S.Greg. cũ ait:Quia.n.non malitiæ, ſed ignorãtiæ errore peccauerat,purgari poſt mortẽ à peccato potuit. hęc Gragorius excusãs eũ.Vñ quod idẽ S.Gregorius paulò ſuperius ait,ipſum in ſua ſnĩa vſq; ad diẽ ſui exitus pſtitiſſe;ea verba vel ſũt excluſiuè intelligẽda,quaſi ſic perſtiterit in ſnĩa,vt tandem die obitꝰ pęnituerit:vel dicere neceſſe eſt,Paſchaſiũ diaconũ, vertẽte adhuc illa de electione Symmachi cõtrouerſia,ex hac vita migraſſe.cęterum peracta ſynodo illa,Palmari dicta (cuius noĩs rõnẽ reddidimꝰ in Annal.tom.6.) qua totius catholicæ eccleſiæ calculo adiudicata eſt cauſa Symmacho: nulla certè ad eum excuſare potuiſſet facti vel iuris ignorãtia,q̃n anima eiꝰ ſuppliciũ ſubiſſet ęternũ. pdictorũ itaq; alterũ pceſſiſſe neceſſe eſt;cũ eius ſanctitati egregij virtute miraculi aſtipulari viſus ſit Deus:nã (vt inquit S.Gregorius) eius dalmaticã feretro ſuperpoſitã dęmoniacus tetigit,ſtatimq; ſanatus eſt.Quod aũt ad dalmaticã ptinet,vt & hãc vocẽ explicemus.Fuit dalmatica vetus genus indumẽti;ſic dictũ(inq̃t Iſidor. li.19.orig.) ꝙ primũ in Dalmatia texta eſt,habẽs clauos ex purpura. vſi ſunt aliqñ ea reges.vñ de Cõmodo ſcribit Lãpridius,ꝙ dalmaticatus pceſſit in publicũ,meminit & Iulius Capitolinus de dalmaticis chirodatis,hoc eſt manicatis,quibus Pertinax Imp.vtebat. Trebellius Pollio in Claudio nominat ſingilones Dalmatẽſes. tunicã ſenatoriã,dalmaticã appellat Ioãnes diaconꝰ,dũ agit de Gordiano patre S.Greg.li.4. c.83. habes in actis paſſionis S.Cypriani epiſc.Carthag.eũdẽ ĩdutũ eſſe dalmatica.ſũt hæc verba ibi deſcripta:Cũ ſe dalmatica expoliaſſet,& diaconib.tradidiſſet.ĩ linea ſtetit.&c.extãt ea in ꝓlogomen.in S.Cypri. edit. Pamel.eademq; ibidẽ legunt in alijs eiuſdẽ actis ex Paulo diac.licet alia loco dalmaticæ,habeãt tunicã.Siluestri Papę fuit inſtitutio, vt diaconi Romanæ eccleſiæ vterent dalmàticis in eccleſia,ſed tm̃ diebus ſolẽnib. in ſignũ lętitię. diſt. 76.c.de ieiunio: exteris aũt nõ niſi ex priuilegio à Rom.Pont.conceſſo vti dalmaticis fas erat, vt Greg.in regiſtr.lib.7.epiſt.111.ad Aregiũ epiſc. & diſt.23.c.cõis filius.Symmachus Papa S.Cęſario epo Arelatẽſi Romã aduenĩẽti, quò tm̃ virũ digno proſequeret honore, inter alia tribuit, vt diaconi eccleſiæ Arelatẽſis,ſicut & Romani diaconi,dalmaticis vterent,vt auctor eſt Cypr.in actis S.Cæſarij,q̃ habes apud Sur.tomo 4. Qualis fuerit olim forma dalmaticarũ, quibus vtebant diaconi,egregiè expreſſam habes ab Ammiano Marcellino li.14.his verbis: Pectoralẽ tunicã ſine manicis textã Maras q̃dã noĩe (vt appellãt Chriſtiani) diaconus, ꝑ latera ſcripta Græco ſermone,&c.ꝑſimilẽ.n.fuiſſe clamydi Imperiali demõſtrat.retinet & nunc idẽ nomẽ, vt q̃ ille tuniculã dicit,Italicè appellet tonicella;licet ipſa nõ eãdẽ prorſus formã retineat:nã vſq; ad cubitũ manicata hodie fit.Ex his ppende quanto auguſtius, atq; magnificẽtius legali veteri cultu Noui teſtamẽti miniſteriũ apparet:cum olim leuitis nec linea vti ſtola conceſſum eſſet,q̃ tandẽ illi contra leges ſacras ab Agrippa rege ꝑcario obtinuerũt, vt auctor eſt Ioſeph.Antiqui.li.20.c.8.edit Gelẽ. Quòd aũt hodie non tm̃ diaconi, ſed & ſubdiaconi in ſacris dalmaticati miniſtrent,id q̃dẽ non ex veteri inſtituto:nã S.Gregorius Papa antiquũ eſſe vſum Romanę eccleſię dicit, vt ſubdiaconi tunicis induti lineis ꝓcederẽt lib.7.regiſtr.epiſt. 63.ad Ioannem epm Syracuſ.ſed vt tandẽ eò vnde deflexim9,reuertamur,ad ipſum ſcilicet vsũ dalmaticarum,quib.corpora defunctorum tegebantur; ſciendum nõ tm̃ diaconorum feretrũ tegi dalmatica,moris fuiſſe,ſed ſummorum Rom. Pontificum, vt auctor eſt idem Greg.in regiſtr. lib.12.ex ſynodo Rom. c.4. quod certa ex cauſa fieri vlterius vetuit, ne honor, qui olim ſanctis martyribus tantũ impendi conſueuiſſet, cuiuſqs vitæ meriti hominib. impartiretur: Eutychianus enim Papa ſtatuiſſe reperitur,ne quis martyrem ſine dalmatica,vel purpurato collobio ſepeliret.lib.de Rom.Pontif.in Eutychiano.

I V N I V S.

1 Kalendis Iunij. Luna. E xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

ROMAE ſancti Iuuentij [a] martyris. Cæſareę in Palæſtina beati Pamphili [b] presbyteri & martyris, viri admirādę ſanctitatis & doctrinę, atq; in pauperes munifici, qui ob Chriſti fidē in perſecutione Maximini, primo ſub Vrbano præſide cruciatus, & in carcerē truſus, deinde ſub Firmiliano iterū reuocatus ad pœnas, vnà cum alijs martyrium conſummauit. Paſſi ſunt etiam tunc Valens diaconus, & Paulus, alijq; nouē, quorum memoria alijs diebus celebratur. Auguſtoduni ſanctorum Reneriani [c] epiſcopi, & Pauli presbyteri, cum aliis decem, qui ſub Aureliano principe martyrio coronati ſunt. In Cappadocia S. Theſpeſij [d] martyris, qui ſub Alexandro Imperatore & Simplicio præfecto, poſt alia tormenta decollatus eſt. In Aegypto ſanctorū martyrum Iſchyrionis [e] ductoris militum, & aliorum quinque militum, qui ſub Diocletiano Imperatore pro fide Chriſti diuerſo mortis genere perempti ſunt. Item S. Firmi [f] martyris, qui in perſecutione Maximiani acerbiſſimis plagis affectus, lapidibus percuſſus, ac demum capite cæſus eſt. Peruſiæ ſanctorum martyrum Felini [g] & Gratiniani militū, qui ſub Decio varijs tormentis cruciati, martyrij palmam glorioſa morte perceperunt. Bononiæ S. Proculi [h] epiſcopi & martyris, qui ſub Maximiano Imperatore paſſus eſt. Ameriæ S. Secundi [i] martyris, qui ſub Diocletiano in Tyberim proiectus martyrium conſummauit. Apud Tiphernum in Vmbria S. Creſcentiani [k] militis Romani, ſub eodem Imperatore martyrio coronati. In Vmbria ſancti Fortunati [l] presbyteri, virtutibus & miraculis clari. In monaſterio Lerinenſi S. Capraſij [m] abbatis. Treuiris S. Symeonis [n] monachi, qui à Benedicto Papa nono in Sanctorum numerum relatus eſt.

I V N I I 1.

a IVVENTII.] De eo vet. manuſcript. ex quib. Molan. hac die.

b Pamphili, & ſoc.] De Pāphilo hac die Beda, Vſuard⁹, Ado, ac cęteri Latinorū, Græci autē in Menologio ad nonas Nouēb. Horum acta cō ſcripſit Euſebius hiſt. lib. 8. c. 17. porrò eius vitā tribus fermè voluminibus ab eodē explicatā, auctor eſt S. Hierony. ad Marcellam epiſt. 191. & Metaphraſtes, quæ recitat Sur. to. 3. De Pam-

philo item agit ſanctus Hieronymus lib. de ſcriptoribus eccleſ. epiſt. 65. ad Pammachium contra Rufinum, & epi. 83. ad Magnum oratorem, eum ſummis laudibus celebrat. De eius inſigni bibliotheca idẽ Hieronymus ſæpe meminit. Ab eo Euſebius cognomentum accepit.

c Reueriani epiſcopi, & ſociorum.] Vſuardus item hac die, Petrus libro quinto, cap. 73. & alij recentiores.

d Theſpeſij.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, vbi & eius martyriũ pluribus deſcribitur.

e Iſchyrionis, & ſoc.] De ijſdem apud Græcos; alius hic ab illo, cuius meminit Dionyſius Alex. apud Euſebium hiſt. lib. 6. c. 34.

f Firmi.] Itidem Græci in Menologio de eodem hac die agunt.

g Felini, & Grat.] De his vet. monumenta eccleſiæ Peruſinæ, quæ man. ſcrip. accepimus.

h Proculi.] De quo & tab. eccleſ. Bononien. Percrebuit hucuſq; de S. Proculo martyre ea opinio, ꝙ paſſus ſit tẽporibus Theodorici Arianorum Regis, ea de cauſa; ꝙ zelo fidei in Arianum præfectum catholicis infeſtiſſimũ inſiliens, occidiſſet; vt habent quædam acta, quæ tomo 7. Surius recitat. ſed hæc omnia reddũtur irrita ex his, quę ſcribit ſanctus Paulinus Nolanus epiſcopus, qui longè præceſſit tẽpora Theodorici Regis, agensq; in Natali nono ſancti Felicis de nõnullis Italiæ martyribus, ac de his etiam, qui Bononię in perſecutione Diocletiani & Maximiani paſſi ſunt, hos ſcribit verſus:

His ſocijs pietate, fide, virtute, corona,
Vitalẽ, Agricolam, Proculumq; Bononia cõdit:
Quos iurata fides pietatis in arma vocauit.

Huius tanti viri auctoritate Illuſtriſſimus ac Reuerendiſſimus Gabriel Paleottus Cardinalis ampliſſimus Archiepiſcopus Bononien. emendauit tabulas priſtinas eius eccleſiæ. De Natali die S. Proculi martyris ſolẽniter celebrari ſolito, ſcribit S. Gregorius libro 1. dialog. c. 9. in Bonifacio, circa medium. De illo etenim, & non alio, vt de martyre celeberrimo, cunctis notiſſimo, ibi agi, perſuademur.

i Secundi.] De quo tabulæ eccleſię Amerinę, & vet. monumẽta eius eccleſię, quibus eius acta deſcripta habentur.

K Creſcentiani.] Eius eccleſię antiquę memoriæ de eius martyrio fidem faciunt.

l Fortunati.] eius res geſtas ex man. ſcrip. Spoletinæ eccleſiæ acceptas legimus. eſt earum exordium. Fuit quidam vir venerabilis, &c.

m Capraſij. De quo ẽt hac die Beda, Vſuardus, Ado & alij recẽtiores. Eius acta ex vet. man. ſcrip. recitat Sur. tom. 7. Meminit eiuſdem Sidonius Apollinaris in carmine Euchariſtico ad Fauſtum; vbi dum relegit inſulæ Lerinẽſis ſanctos, hæc de Capraſio;

Quanto illa inſula plana
Miſerit ad cœlum montes: quæ ſancta Capraſij
Vita ſenis, &c.

De eo item in vita S. Honorati lib. 1. Vixit temporibus Theodoſij Imp. & Honorij eius filij.

n Symeonis.] Apud Bedã, & alios de eo hac die. Eius acta ab Eueruino cõſcripta recitat Sur. to. 3. De eius canonizatione agit in chro. Hirſaugiẽ. ſcribit de eodẽ Sige. in chro. anno Dñi 1015. & Trithe. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 238.

25 xxvj. F Quarto Nonas Iunij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5

ROMAE natalis ſanctorum martyrũ Marcellini [a] presbyteri, & Petri exorciſtæ, qui multos in carcere ad fidem erudientes, ſub Diocletiano poſt dira vincula & plurima tormenta à Sereno iudice decollati in loco qui dicebatur Silua nigra, quæ poſtea in honorẽ Sãctorum commutato nomine Silua candida appellata eſt. Horum corpora in crypta iuxta ſanctum Tiburtium ſepulta ſunt, eorumq. ſepulchrum ſanctus Damaſus Papa verſibus poſtea exornauit. In Cãpania ſancti Eraſmi [b] epiſcopi & martyris, qui ſub Diocletiano Auguſto primũ plumba

tis cæſus, deinde fuſtibus grauiter mactatus, poſt reſina, ſulphure, plumbo, pice, cera, oleoq; perfuſus, illęſus apparuit: deinde Formijs ſub Maximiano diuerſis atq; immaniſſimis ſupplicijs iterum cruciatus, ſed ad confirmandum cęteros à Deo ſeruatus: tandem vocante Domino, martyrio clarus, ſancto fine quieuit: cuius corpus Caietam poſtea tranſlatum eſt. Lugduni ſanctorum martyrum Photini [c] epiſcopi, Sancti diaconi, Vetij, Epagathi, Maturi, Pontici, Biblidis, Attali, Alexandri, & Blandinę, cum aliis multis, quorum fortia & iterata certamina tempore M. Aurelii Antonini, & Lucij Veri, eccleſię Lugdunenſis epiſtola ad eccleſias Aſię & Phrygię ſcripta recenſet. In his ſancta Blandina ſexu infirmior, corpore imbecillior, conditione deiectior, diuturniora & acerbiora certamina ſubiens, & fortis adhuc permanens, gladio iugulata cęteros ſecuta eſt, quos hortabatur ad palmam. Romę S. Eugenii Papę [d] & confeſſoris.

IVNII 2.

a MARCELLINI, & Petri.] De his hac item die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Extant eorum acta, quæ retulit Sur. tom 3. & Petr. in catal. lib. 5. cap. 74. qui hos paſſos hac die tradit. Olim autem, menſe Decembris horum ſolemnitas agebatur, vt cõſtat ex inſcriptione homiliæ ſextæ ſancti Greg. in Euang. habita ad populum in baſilica ſanctorum Marcellini, & Petri, Dominica tertia Aduentus, die natali ipſorum, niſi ſit mendum in codice. Horũ illuſtri martyrio nobilitatus eſt locus, vbi ſunt paſſi. Siquidem ſylua olim Nigra dicta, Candida eſt appellata, accepitq; epiſcopalis cathedræ ornamentum, vt conſtat ex veterum Romanorum conciliorum monumentis; ſed poſtmodũ à Calliſto ſecundo vnita eſt eccleſiæ Portuenſi. Epitaphium S. Damaſi, cuius hic habetur mentio, intextum habetur in prædictis horum martyrum actis. In honorem præterea eorundem Conſtantinus Imp. erexit baſilicam via Lauicana, quam & muneribus exornauit, ac redditibus locupletauit, ibiq; S. Helenæ martyris corpus ſepeliendum curauit. extat de munificentia Conſtantini libellus in libro de Romanis Pontificibus in Siluestro, vbi de his agitur. Eſt Romæ antiquus titulus nomine ipſorum martyrum, cuius mentio habetur in regiſtr. S. Greg. lib. 4. cap. 88. in ſynodo tunc Romæ habita. De horum tranſlatione in Gallias agit Sigebert. in chron. anno 826. Aim. de geſt. Franc. lib. 4. ca. 115. factam refert ſub Gregorio quarto Rom. Pont. cuius rei geſtæ hiſtoriam Einardus libris quatuor illuſtrauit. extant prædicta acta apud Sur. tom. 7. putatur eiuſdem quoq; auctoris eſſe vita eorundẽ martyrum verſibus ſcripta, quæ ibidem recitatur. de his & Marian. Scot. in chron. anno Domini 828. nouiſſimè autem Molañ. in indic. ſanct. Belg.

b Eraſmi epiſc.] Agit de eodẽ hac die Beda, Vſuardus, ac recentiores, Ado autẽ ſequenti die. Huius acta reperimus in nõnullis vet. man. ſcrip. habemusq; eadem charactere Longobardo cõſcripta, eadem ferè Mombr. to. 1. vit. ſanct. Quæ cuncta, etſi auctore careant; nihilominus Petrus diac. Caſ. in lib. de vir. illuſtr. monaſt. Caſin. c. 46. teſtatur, Gelaſium ſecundum Rom. Pont. cũ adhuc eſſet Caſinenſis cœnobij monachus, ſcripſiſſe vitam S. Eraſini epiſcopi & martyris, aliorumque ſanctorum. De memoria eius apud montẽ Soract. regiſt. lib. 1. epiſt. 23. Fuit S. Benedictus eiuſdẽ martyris ſtudioſiſſimus, nã in eius honorem duas nobiles erigẽdas curauit eccleſias, Verulis alteram, alteram verò Romę, vt habẽt acta S. Placidi à Gordiano ſcripta. Erat olim corpus S. Eraſmi Formijs, vt ſcribit S. Gregorius in regiſtr. lib. 1. epiſt. 8. eratq; Formiana eccleſia ſedes epiſcopalis, cui idẽ S. Gregorius vniuit eccleſiã Minturnenſem; ſed vtraq; in propinquum locũ, Caietam, vnà cum corpore eiuſdem ſancti martyris, quod ibi decentiſſimè aſſeruatur, & colitur, tranſlata eſt. Adnumeratam legimus Caietanã eccleſiam inter illas ſedes, quæ ſub nullo Metropolitano poſitę, immediatè ſubiectę ſunt Romano Pontifici, quarum epiſcopi, ſuffraganei dicebantur Papæ vrbis Romę. hęc ex libro cẽſuum, qui aſſeruatur in Vaticana bibliotheca.

c Photini epiſc. & ſoc.] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri. Horum omniũ acta ſcripta habentur ab eccleſia Lugdunenſi tunc tẽporis, quando ijdem paſſi ſunt, in epiſtola, quę

extat apud Euſebium hiſt.lib.5.c.1.& 3.Horum martyrum,quorum cineres in fluenta Rhodani merſi ſunt, meminit ſanctus Auguſtinus lib. de cur.agẽd. pro mort.item Eucherius Lugdun.in ſermone de S.Blandina, qui falſo titulo Euſebii Emiſſeni inſcribi hactenus conſueuit. Recenſet Greg.Turon.de glor.mart.c.49.itemq; hic Ado nomina quadragintaocto martyrum, qui tunc Lugduni paſſi ſunt. Agunt de his præterea quã plurimi recentiorum,quos mittimus hic referre; cum omnes non aliunde, quam ex prædicta epiſtola acceperint.

d Eugenii Papæ.]Vet.man.ſcrip.hac die;quidam verò die ſequẽti,ſed reuera hic eſt dies natalis eius,vt conſtat ex libro de Roman. Pontificibus.Hic ſuffectus eſt S.Martino Papę & martyri,eiuſq; non tantum ſedis,ſed & ſanctitatis ſucceſſor extitit.

25 xxiiij. G **Tertio Nonas Iunij. Luna.** 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

ARETII in Tuſcia ſanctorum martyrum Pergẽtini [a] & Laurentini fratrum,qui in perſecutione Decij,ſub Tiburtio præſide,cum eſſent pueri,poſt dira ſupplicia tolerata,& magna miracula oſtẽſa,gladio cæſi ſunt.Conſtantinopoli ſanctorum martyrũ Lucilliani,[b] & quatuor puerorum Claudij,Hypatij, Pauli, & Dionyſij:cum quibus Lucillianus ex ſacerdote idolorum Chriſtianus factus, poſt varia tormenta in fornacem iniectus eſt;ſed flamma imbre extincta, omnes illæſi euaſerunt: deniq; ipſe cruci affixus,pueri autem gladio obtruncati,ſub Siluano pręſide conſummati ſunt.Ibidem S.Paulæ [c] virginis & martyris,quę cum prædictorum martyrum ſanguinem colligeret,comprehenſa,virgis cæſa,& in ignem coniecta,ſed liberata, demum & ipſa eodem loco vbi S. Lucillianus crucifixus fuerat,decollata eſt.Cordubæ in Hiſpania beati Iſaac [d] monachi, ꝗ pro fide Chriſti gladio necatus eſt.Carthagine S.Cæcilij [e] presbyteri,qui S.Cyprianum ad Chriſti fidem perduxit.In territorio Aurelianenſi S. Liphardi [f] presbyteri & confeſſoris.Lucæ in Tuſcia S.Dauini [g] confeſſoris.Pariſijs ſanctæ Crotildis [h] reginæ,cuius precibus vir eus Clodoueus rex fidem Chriſti ſuſcepit.Anagniæ ſanctæ Oliuæ [i] virginis.

IVNII 3.

PERGENTINI, & Laurentini.]Agit de his item hac die Beda, Vſuardus, Ado,ac recentiores. Horum paſſionis acta recitat Sur.tom.3.Petrus in catalog.li.5.c. 80.accepimus eadem ab eccleſia Aretina.

b Lucilliani,& ſoc.] De his item Græci hac die in Menologio, vbi eorum res geſtas fuſius referunt.

c Paulæ.]Græci itidem hac die in Menolog. ibique eius præclarum certamen deſcribitur.

d Iſaac mon.]De eo etiã Vſuard. de eius nece ſcribit ſanctus Eulog. lib.2.memor.ſanct. ca. 2.narratq; hac die paſſum;feria ſexta,æra octingenteſima octogeſimanona, à Chriſto Domini anno 851.

e Cæcilii presbyteri.]De quo itẽ man.ſcript. Agit de eo Pontius diac.in vit.S.Cypriani, & S. Hieron.de ſcrip.eccleſ.in Cypriano. Quantũ licet

eet opinari, hunc exiſtimo fuiſſe Cæcilium clarum oratorem, magiſtrum olim Diadumeni Cæſaris pueri laudatiſſimi, de quo Aelius Lampridius in Diadumeno: fuit etenim Afer, rhetor, & optimis moribus imbutus. Ab eo S. Cyprianus Cæcilij cognomentum accepit, vt teſtatur S. Hieron. de ſcrip. eccle.

f Liphardi.] De quo hac die Vſuardus; Beda autem ſequenti. huius vitam ex man. ſcrip. acceptam retulit Sur. in tom. 3. Petrus in catal. lib. 5. c. 58. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 164. Floruit temporibus Clodouei regis.

g Dauini.] Huius acta man. ſcrip. ab eccleſia Lucenſi accepta vidimus.

h Crotildis.] Scribit de ea plura Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 2. c. 2. 3. & 4. Aimon. lib. 1. c. 14. & Sigeb. in chron. anno Domini 499. & 554. Molan. in addi. ad Vſuard. edit. primæ. Fuit eiuſdem nominis & religione non impar eius filia, quæ iũcta coniugio Amalarico regi Ariano, grauia multa ob fidem catholicam paſſa eſt, vt idem ſcribit Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 3. c. 10. de obitu ſanctæ Crotildis, de qua agimus, deq; eius funere meminit Greg. Turon. hiſt. lib. 4. c. 1. deceſſiſſeque ait, eo tempore quo S. Iniurioſus præerat eccleſiæ Turonenſi, qui (vt ex eodem Gregorio colligitur) ſedere cœpit anno Domini 532. ſeditq; annos 17. ex quibus redarguitur Sigebertus, dũ in chron. ann. 554. recenſet obitum Crotildis.

i Oliuæ,] Eius vitæ acta, itemq; venerãdũ ipſius corpus Anagniæ aſſeruari, firma aſſertione epiſcopi eius ſedis accepimus. Alia rurſus eſt Oliua, cuius his verbis meminit Thomas Fazellus de rebus Siculis, deca. 1. li. 8. Panormus, inqt, maximè inſignis facta ortu Oliuæ, & Nymphæ virginũ, quarum clara geſta habentur. hæc ipſe.

4 Pridie Nonas Iunij. Luna. A 25 xxvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE ſanctorum martyrum Aretij[a] & Daciani. Siſciæ in Illyrico S. Quirini[b] epiſcopi, qui ſub Galerio præſide pro fide Chriſti, vt Prudentius ſcribit, molari ſaxo ad collum ligato, in flumen præcipitatus eſt; ſed lapide ſupernatante, cũ circunſtantes Chriſtianos ne eius terrerentur ſupplicio, neve titubarẽt in fide, diu fuiſſet hortatus ipſe vt martyrij gloriam aſſequeretur, precibus a Deo vt mergeretur, obtinuit. Brixiæ Sancti Clatei[c] epiſcopi & martyris ſub Nerone Imperatore. In Pannonia ſanctorum martyrum Rutili,[d] & ſociorum. Atrebati ſanctæ Saturninæ[e] virginis & martyris. Tibure S. Quirini[f] martyris. Conſtantinopoli S. Metrophanis[g] epiſcopi & confeſſoris inſignis. Mileui in Numidia S. Optati[h] epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. Veronæ S. Alexandri[i] epiſcopi.

IVNII 4.

a ARETII, & Daciani.] Rom. Martyrol. vetus, & vet. man. ſcript. ex quibus cæteri recentiores.

b Quirini.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri omnes. Eius nobile martyriũ Prudentius cecinit hymno ſacro. Meminit eiuſdem Venantius Fortunatus libro 7. cùm ait:

Afra Cyprianum dat, Siſcia clara Quirinum.

Extant eiuſdem acta fuſius ſcripta apud Mombri. tom. 2. quibus fertur paſſus in perſecutione Diocletiani ſub Maximo, aliàs, Maximino præſi-

de:quē Prudentius Galerium appellat:nulla tñ eſt diſcrepantia:nã & Galerius ipſe, Maximinus dictus eſt, qui poſtea ab eodē Imperatore Cæſar eſt appellatus. Cęterũ, fuit alius Galerius Maximinus, qui vixit temporibus Valeriani Imp. & proconſulatum gerens in Africa, in S.Cyprianũ epiſcopum Carthag. vltimi ſupplicij ſniam tulit, & paulò poſt infœlix obijt. hęc habes in actis paſſionis S.Cypriani poſitis in prolog. operũ eius edit. Pamel. Eiuſdē S.Quirini corpus, cũ barbari Pãnonias deuaſtarent, Romam tranſlatũ eſt, atq; reconditum ad S.Sebaſtiani ad Catatumbas, vt Beda, & Ado hic item profitent. inde autem per Angilbertum Mediolanēſem epiſcopum Mediolanũ fuiſſe delatum, prædicta acta teſtantur. verùm Molanus in notis ad Vſuar. ſecund. edit. & Cuſpinianus in Auſtria dicũt trãſlatum ſuiſſe Bauariam, tēporibus Pipini regis; idque certis teſtimonijs Molanus comprobat.

c Clatei epiſc.] De quo & tabulæ eccleſię Brixianæ, cæteraque vet. monumenta eiuſdem.

d Rutili, & ſoc.] De eo vet. man. ſcrip. ex quibus & Molanus ĩ priori additione ad Vſuardũ.

e Saturninę.] De qua etiá prædicta vet. man. ſcrip. ex quibus recentiores accepere.

f Quirini.] Alius hic ab illo Siſciēſi, de quo ſupra. Huius corpus (vt accepimus ex veterib. monumentis eccleſiæ Tiburtinę) reconditum ibi habetur in baſilica S.Laurentij ſub altari ſanctiſſimi Saluatoris.

g Metrophanis.] Agunt de eodem hac item die Gręci ĩ Menologio, vbi & eius acta ſummatim comprehenſa narrantur: quibus aſſentiunt ea, quæ ſcribit Niceph. hiſt. lib. 8. c. 6. & Niceph. epiſc. Conſtantinop. in chron. Habetur mentio de eodē in oratione de ſanctis patrib. Nicęnę ſynodi, quam recitat Metaphraſtes ſexto idus Iulii, & Lipom. Latinè redditam tom. 6.

h Optati epiſ.] Confundunt hunc aliqui cũ Optato epiſcopo Antiſiodori, vt Petrus in cat. lib. 7. c. vlt. qui ea die de hoc agit, qua à cęteris celebrat dies natalis Optati Antiſiodorēſis. De hoc S.Hieron. lib. de ſcrip. eccl. Honorius Auguſtus, & alij. Claruit temporib. Valentis & Valentiniani Impp. quando (vt idem teſtatur S.Hieronymus) aduerſus Parmenianum eruditos illos ſcripſit cõmentarios. At cũ in eius lib. 2. retexit ab eo ſeries Romanorũ Pontificum, eaq; perducitur vſq; ad Syriciũ Papam, neceſſe erit affirmare, eũ vſq; ad Syricij tempora perueniſſe, qui ſedit tēporibus Theodoſij. Putauit autē, & iure quidē Balduinus in annot. ad Optat. ea verba: Damaſo Syricius, nō eſſe eiuſdē auctoris, ſed ſuperaddita: quod quidē duplici ratione firmamus: primo quidem, ꝙ S. Auguſtinus, cũ de eo ſæpius agit, nō tanquã de homine ſui temporis & ęquali, ſed, vt de eo, qui ipſum longè præceſſerit, meminiſſe vr̄, præſertim de doctrina Chriſtiana lib. 2. c. 40. præerat. n. his tēporibus Auguſtini ſedi Mileuitanæ Seuerus, vt idem S.Auguſtinus teſtat, cũ agit de ordinatione Eradij ſucceſſoris epiſt. 110. & ſerm. 50. de diuerſ. tom. 10. pag. 521. edit. Louan. Præterea ipſe Optatus lib. 1. & iterũ lib. 3. ab indicta perſecutione Diocletiani vſq; ad illud tempus, quo ea ſcribebat, numerat annos 60. & (vt ait) ꝙ excurrit. cùm autē conſtet ex publicis edictis, eã perſecutionem indictã eſſe anno Domini 302. ſatis liquet primis temporibus Valentis & Valentiniani (iuxta ſententiam Hieronymi) Optatum ea ſcripſiſſe: nec ad tēpora Theodoſij & Syricij perueniſſe; niſi illud: Et quod excurrit ꝑter morem, laxatis habenis, lōgius nimis quis ad libitũ finat excurrere. Qualis aũt, quantusve fuerit S. Optatus, ex eo reputa, ꝙ aduerſus Donatiſtarum erumpentem eluuionem, totamq́, Africam inundantem, ſolus ipſe (eo tpe) ſcriptorum ſuorum oppoſuit aggerē. De Mileuio, cuius Optatus erat epiſcopus, frequens eſt mentio ĩ cõciliis Africanis, & epiſtolis S.Auguſtini. ibi & celebratũ eſt conciliũ Mileuitanum dictum, quod inconſultè nimis, dixit aliquis celebratũ in inſula Melite: eius enim ſynodica ad Innocentium Papã, litteræq́, Auguſtini & aliorum ad eũdem Pontificem, & aliæ ad Hilariũ ſcriptæ, illud Mileuii in Numidia actum eſſe, luce clarius manifeſtant.

i Alexãdri epiſcopi.] De quo & tabulę eccleſiæ Veronenſis, ex quib. R.D. Aug. Valerius eius eccleſiæ epiſcopus, & Card. in libello, quem ſcripſit de eius ſedis epiſcopis agit.

xiij. B   Nonis Iunij. Luna.   ſ

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25
t u A B C D E ſ F G H M N P
26 27 28 29 1 2 3 4 3 4 5 6 7 8

IN Aegypto natalis ſanctorum martyrum Marciani,[a] Niconoris, Apollonij, & aliorum, qui in perſecutione Maximini illuſtre martyrium conſummarunt. Peruſię ſanctorum martyrum Florētij,[b] Iuliani, Cyriaci, Marcellini, & Fauſtini, qui in perſecutione Decij capite cæſi ſunt. Cæſareæ in Palęſtina paſſio ſanctarum Zenaidis,[c] Cyrię, Valeriæ, & Marciæ, quæ per multa tormenta gaudentes ad martyrium peruenerunt. Tyri S. Dorothei[d] presbyteri, qui ſub Diocletiano multa paſſus, & vſque ad Iuliani tempora ſuperſtes, ſub eo annum agens ſeptimum ſupra centeſimum, venerandam ſenectam martyrio honeſtauit. Eodem die S. Bonifacij[e] epiſcopi Moguntini, qui de Anglia Romam veniens, & à Gregorio ſecūdo in Germaniam miſſus, vt fidem Chriſti illis gentibus euangelizaret; cum maximam multitudinem, præſertim Friſonum, Chriſtianæ religioni ſubiugaſſet, Germanorum apoſtolus meruit appellari: nouiſſimè in Friſia à furentibus gentilibus gladio peremptus, martyrium conſummauit cum Eobano & quibuſdam alijs ſeruis Dei. Cordubæ in Hiſpania beati Sancij[f] adoleſcentis, qui etſi in aula regia educatus, pro Chriſti tamen fide in perſecutione Arabica martyrium ſubire non dubitauit.

IVNII 5.

a MARCIANI, & ſoc.] De his Vſuardus, Ado, & alij recētiores, hac die, & nonas Aprilis, Græci autē hac die in Menologio, ibiq; & ſociorum nomina exprimuntur.

b Florentij, & ſoc.] De quib. & antiqua manuſcript. eius eccleſ.

c Zenaidis, & ſoc.] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio, vbi & earū martyrij acta pluribus deſcribuntur.

d Dorothei.] De eo etiā Græci in Menolog. hac die, & iterū ad ſeptimum idus Octobris. Errore lapſi videntur nōnulli, qui hunc fuiſſe Tyri epiſcopum dixerunt: nā licet patria Tyrius fuerit; tamen Euſebius, qui de ipſo agit lib. 7. c. 26. c. 47. illū presbyterum tantum fuiſſe tradit: exploratū enim habetur, quinā epiſcopi, illis Dorothei tēporibus, Tyriæ eccleſiæ pręfuerint. Si quidē, vt rē altius repetamus, ſedit illic Methodius tēpore nouiſſimę perſecutionis, vt ſcribit S. Hiero. de ſcrip. eccleſ. in Methodio, poſtea ſubrogatus eſt Paulinus temporib. Conſtantini, vt conſtat ex Euſeb. hiſt. lib. 10. c. 4. eoq; ex humanis ſublato, regimē eius eccleſiæ capeſſit Zeno, qui interfuit, ſubſcripſitq; Nicæno concilio, qui que lōgeua ætate peruenit vſq; ad tēpora Theodoſij, pleneq; fuit concilio œcumenico Cōſtantinopolitano, vt apparet ex ſubſcriptione epiſcoporū: at Dorotheū, de quo agimus, conſtat temporibus Iuliani Apoſtatę martyrio eſſe vita functum. Rurſum de Dorotheo alius increbuit error, vt putarint nonnulli, hunc ipſum auctorem eſſe libelli illius, qui Dorothei ſynopſis inſcribitur. Gręci in eo, quod citare cōſueuimus, Menologio, 18. Kalend. Maij, cum de quibuſdam Pauli Apoſtoli diſcipulis agunt, quorum meminit Dorotheus, hęc de ipſo auctore habēt, his verbis: Hæc beatiſſimus Dorotheus cum eſſet Romæ, Romana lingua ſcripta reliquit: non ſolū autem de his, ſed & de reliquis Apoſtolis, & alijs ſanctis viris, & ſacris prophetis hiſtoriā accuratè conſcripſit. fuit enim vir ille & multarū rerū peritia inſignis, vt quiuis alius. hæc ibi. Quæ quidē nulla ratio patitur, vt de illo Tyrio hęc dicantur, cuius nulla eſt memoria, quod aliquando fuerit Romæ; & S. Hieron. qui omnes, quos nouit, collegit, ſcriptores eccleſiaſticos, nullā prorſus de eo habuit mētionem. In bibliotheca Vaticana eūdē Dorotheū, abbatem inſcriptū inuenimus: quod nec ignorauit Petrus in catal. qui dū eū allegat, abbatem appellat. Porrò ꝙ ad ſynopſim ſpectat, quam ſcripſit: nōnulla in ea habet, quæ caſtigatione ſunt digna. Nō omittimus dicere, claruiſſe temporibus Leonis Imp. alterum Dorotheum reuera epiſcopū Tyri, cuius ſimul & aliorū epiſcoporū extat egregia epiſtola ad ipſum Leonē Auguſtum conſcripta de fide catholica, habetur tom. 2. concil. re-

cẽtioris editionis pag. 244. De Dorotheo preſbytero & martyre, de quo hic agitur, eadẽ ferè quæ in Romano Martyrologio recitãtur, fuſius ſcripta legimus in chronico Anaſtaſij bibliothecarij, ꝙ manuſcriptũ accommodatum nobis ab Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. Cardinale Syrleto. vbi Edeſſæ in Syria eũ ſub Iuliano Apoſtata martyriũ conſummaſſe, centeſimum quintum annũ agentem, idem teſtatur.

e Bonifacij epiſc.] De quo hac die etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scripſit eius vitã Vuilibaldus eius diſcipulus, quã exſcripſit Vicellius ĩ agiolog. cõtexta eſt etiam de epiſtolari hiſtoria, quam retulit Sur. in tom. 3. Rurſus autem Ruthardus Rabani diſcipulus eius martyriũ ſcripſit heroico metro, vt teſtaẽ Trith. in chron. Hirſaug. plures epiſtolæ Romanorum Pontificũ ad eum ſcriptę extant cod. man. ſcrip. quas & deſcripſimus in Annal. eccleſ. de eo itẽ agitur in actis S. Burcardi epiſcopi. Paſſus eſt, vt ſcribit Beda in epitome, anno Domini 754. id ipſum profitetur Sigebert. in chron. Trithem. autem de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 2. c. 24. ſequenti anno 755. martyrio obijſſe ſcribit: ſed prioribus citatis auctoribus inhæremus. eiuſdẽ Bonifacij ſcitè dictum de ſacerdotibus ligneis, & aureis recitatum habes in concilio Triburienſi c. 18. eadem de conſecrat. diſt. 1. c. vaſa quibus.

f Sancij.] Scripſit eius martyrium S. Eulogius lib. 2. Mem. ſanct. c. 3. paſſumq; tradit, ęra octingenteſima octogeſimanona, à Chriſto Domino anno octingenteſimo quinquageſimoprimo.

xxj. C Octauo Idus Iunij. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

CAESAREAE in Palæſtina natalis beati Philippi, [a] qui fuit vnus ſeptem primis diaconis. Hic ſignis & prodigijs clarus, Samariam ad fidem Chriſti cõuertit, & Candacis Aethiopum reginæ eunuchum [b] baptizauit, ac demum apud Cæſaream requieuit: iuxta quem tres virgines eius filię propheteſſæ tumulatæ iacent: nam quarta filia eius plena Spiritu ſancto Epheſi occubuit. Romæ S. Artemij, [c] cum vxore ſua Candida, & filia Paulina: qui Artemius ad prædicationem & miracula S. Petri exorciſtæ in Chriſtum credens, & cum omni domo ſua à S. Marcellino presbytero baptizatus, iuſſu Sereni iudicis plumbatis cęſus, [d] & gladio percuſſus eſt: vxor verò eius & filia in cryptam impulſę, lapidibus ruderibuſque ſunt obrutę. Tharſi in Cilicia ſanctorum Martyrũ viginti, [e] qui temporibus Diocletiani & Maximiani ſub Simplicio iudice per diuerſa tormenta glorificauerunt Deum in corporibus ſuis. Nouioduni in Gallijs ſanctorum martyrum Amantij, [f] & Alexandri, & ſociorum. Feſulis in Tuſcia S. Alexandri [g] epiſcopi & martyris. Mediolani depoſitio S. Eſtorgij [h] ſecundi, epiſcopi & confeſſoris. Veronę S. Ioannis epiſcopi. [i] Veſontione in Gallis S. Claudii [k] epiſcopi. Eodem die S. Norberti [l] epiſcopi Magdeburgenſis, fundatoris ordinis Prę monſtratenſis.

IVNII 6

a PHILIPPI.] De quo Act. Apoſt. c. 6. & 8. Beda, ac cęteri Latinorũ de eodẽ agunt hac die, Græci autẽ in Menolo. 5. id. Octobr. hunc aũt ob Apoſtolicũ munus ſuſceptũ, nõnulli Apoſtolũ appellarunt, vnde non modica exorta eſt ambiguitas ex confuſione geſtorũ, dum quod eſt huius, Philippo Apoſtolo tribuitur. quæ quidẽ longiori indigẽ exa-

examine, hic prætерimus. Recẽs adhuc erat memoriæ Cæsareæ in Palæſtina, temporibus S. Hieronymi, Philippi diaconi & filiarum eius: nam ædicula Philippi, & aliarum cellulæ adhuc integræ permanebãt, quas omnes S. Paula profectura Hieroſolymã, inuiſit, vt idem S. Hieronymus ſcribit epiſt. 27. ad Euſtochium.

b Eunuchum baptizauit.] De quo hæc Dorotheus in ſynopſi, in fine: Eunuchus Candacis reginæ Aethiopum in Arabia fœlici, & in inſula *Taprobana*, inq; vniuerſa Erithra Euangelium Domini noſtri Ieſu Chriſti prædicauit. Fertur etiam martyrium glorioſè tuliſſe, ibiq; ſepultus eſſe: & cœmeterium ipſius munimentum inſuperabile eſt fidelibus, barbaros ſceleſtos fugans, morbos pellens, & ſanationes operans vſque in hodiernum diem. hæc Doroth. Hieron. in Iſai. c. 53. appellat eũ Apoſtolum Aethiopum, agit de eodem epiſt. 103. ad Paulinum. ante eum S. Irenæus meminit de eius Apoſtolatu ad Aethiopas lib. 3. ca. 12. & Cyrillus Hieroſol. in catecheſ. 17. Euſeb. li. 2. c. 1. Niceph. lib. 2. c. 6. & alij. De fonte in quo baptizatus eſt, agit S. Hieron. de locis Hebraicis. Si autem Aethiopum religionem altius repetas, habes ex Herodoto, quem citat Ioſeph. Antiqui. li. 8. c. 4. illos circumciſionem ab Aegyptijs didiciſſe, ſic uocans Hebræos, qui in Aegypto aliquando vixerunt.

c Artemij, & ſoc.] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horũ res geſtæ connexæ hñt cũ actis SS. Macellini, & Petri, apud Sur. tom. 3. ſecũda Iunij. corpora Artemij & Paulinæ trãſlata reperiunt à Sergio iuniori in titulũ Equitij, vt ver⁹ illic poſita teſtat̃ inſcriptio in marmore inciſa.

d Plũbatis cæſus.] Erat id genus tormentorũ, quaſi flagellũ ex funiculis, in quorum ſummitatibus glandes plũbeæ erãt impactæ, his terga, ac collũ dãnati hominis verberabantur. de his Prudẽtius periſteph. hym. 10. in Romano, his verſib.

Tundatur, inquit, tergum crebris ictibus,
Plumboq; ceruix verberata extuberet.

Et paulò poſt.

Pulſatus ergo martyr illa grandine, &c.

Porrò plũbatarũ verberibus viliores tm̃ perſonas torqueri cõſueuiſſe, leges indicant: nã l. 2. de quæſt. Cod. Theod. hęc hẽt: Plumbatarum verò ictus; quos in ingenuis corporibus non probamus, ſed decẽ primos tm̃ ordines curiales ab immanitate huiuſmodi verberũ ſegregamus, l. 80. de decur. Cod. Theod. Omnis ordo curialis ab ictibus plũbatarum habeat̃ immunis. Conſtãtinus Magnus, ac filij ab huiuſmodi ſupplicij genere exemerũt debitores, qui olim his affici cõſueuerunt. l. 4. & 7. de exac. Cod. Theod. Viguit eius genus ſupplicij ẽt temporib. Honorij Impe. qui turpiſſimum Iouinianum hæreſiarchã cõtuſũ primũ plũbo, vnà cũ ſuis gregalib. dãnauit exilio, vt cõſtat ex l. 54. de hęre. Cod. Theod. Porrò etſi huiuſmodi plũbatarũ verbera non eſſent ad inferendũ mortem (nam ciuiliũ legũ pręſcripto cędere reum vſq; ad mortẽ vetitum erat) tñ complures inter ictus plumbatarũ efflaſſe ſpiritũ reperiunt̃, vt teſtat̃ Ammian. Marcellin. lib. 28. Ambroſ. epiſt. 17. lib. 2. edit. Rom. cùm ait: Quid reſpõdebo poſtea, ſi cõpertum fuerit data hinc auctoritate, aliquos Chriſtianorũ aut gladio, aut fuſtibus, aut plũbis necatos? hæc ille. prætermittimus recenſere innumeros ferè martyres, q̃ ad obitum vſq; plũbatarum verberib. ſunt affecti. Erant & plũbata ſpicula bellica, de quib. Veget. de re milit. lib. 1. c. 17. lib. 2. c. 15. ſed de his nihil in præſentiarum. Erant & pondera plumbea, nõ ad cædendũ, ſed ad diſtrahendas iuncturarũ cõpagines, cũ damnatis ſublimè ſuſpẽſis reuolutis brachijs eiuſmodi pondera deorſum ad pedes alligarentur. de his Ammian. lib. 29. Expediunt̃, inquit, pondera plumbea, &c. Erat & pœna liquentis plũbi, cuius eſt frequens mentio in Martyrologio, de qua & Horat.

Nec ſeuerus vncus abeſt, liquidumve plumbũ.

Conſtantius ad populum reſcripſit vt eius meatus oris & faucium, qui nefaria hortamenta prodendæ caſtitatis protulerit, liquentis plumbi ingeſtione claudatur. L. 1. de rapt. vir. lib. 9. tit. 24. Cod. Theod.

e Martyrum viginti.] Ado de his hac die, & Pet. in catal. li. 5. c. 93. Paſſi ſunt Tarſi Ciliciæ ſub eodẽ Imp. & iudice, quib. paſſus legitur S. Bonifacius, de quo ſupra prid. id. Maij. Cũ aũt ibi (vt eius acta teſtant̃) corpora martyrũ diſtraherent̃ pretio, eadẽ prędictorum 20. martyrũ corpora coempta, tranſlata ſunt in Africã. illuc ẽt eadẽ ex cauſa, vt emeret corpora SS. martyrũ profectus eſt S. Bonifacius, qui & ipſe eadem eſt donatus corona martyrij: miram itaque habent conſenſionem quæ de his martyribus ſcribuntur, cum rebus geſtis S. Bonifacij. Erat Hippone regio celebris memoria horũ martyrũ; ibiq; editum eſt præclarum illud miraculum deſcriptum à S. Auguſtino de ciuit. Dei. lib. 22. c. 8. Occiſorum corpora à militibus vendebantur aliqñ: quod etiam & de Gentilium cadaueribus factum reperitur, vt de Piſonis & Galbæ corporibus tradit Tacitus lib. 17. de alijs Valer. Max. lib. 9. c. 43.

f Amantij, & Alexandri.] Agit de his Vſuard. hac die, Beda autem ſequenti de Amantio: mendosè autem loco Alexandri ponit Alexandriæ.

g Alexandri epiſc.] Extant eius res geſtę ex antiquis monumentis nuper editæ à Reuerendiſſimo Franciſco Cattano epiſcopo Feſulano.

h Euſtorgij ſecundi.] De eo etiam tabulę ecclesię Mediolanen. Extat ad hunc Theodorici regis apud Caſſiod. variar. lib. 1. epiſt. 9. idē ſcribēs ad Agilam Comitem, meminit eiuſdem Euſtorgij, ac beatiſſimum virum appellat li. 2. epiſt. 29. ſpectatę ſanè ſanctitatis hominem etiam rex Gothus & Arianus plurimi fecit.

i Ioannis epiſc.] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Veronen. Eius acta, ſicut & aliorum Veronenſium epiſcoporum, Reuerendiſſimus Auguſtinus Valerius epiſcopus Veronē. nunc S. R. E. Cardinalis, paucis complexus eſt.

K Claudij epiſc.] De eo Beda die ſequenti. Eius res geſtas ex vet. monumentis edidit Sur. to. 7. extant aliæ vberiores, quarum Molan. meminit. Reperit hic interfuiſſe cōcil. Epaunēſi, cui et ſubſcripſit, vt ei⁹ ſynodi acta demōſtrāt: migrauit ex hac vita an. 4. Childeberti III. Regis Fran.

l Norberti epiſc.] Huius acta ſynceriſſimè ſcripta extant apud Sur. tom. 3. Diem obijt ann. Domini 1134. vt eius acta teſtantur, ac etiam Sigeber. in chro. eo anno, vbi & hæc de ipſo; Norbertus archiepiſcopus, vir potens opere & ſermone, multorum monaſteriorum fundator, & ſanctę religionis eximius propagator, Innocen. Papę catholici ęquiſſimus fautor, Petri verò ſchiſmatici iuſtiſſimus execrator, &c. addit & plura de progreſſu ordinis Præmonſtratēſium. Adſcribitur in tabulis epiſcoporum Magdeburgenſiū decimusquintus eius ſedis epiſcopus.

xx. D Septimo Idus Iunij. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

CONSTANTINOPOLI natalis S. Pauli [a] eiuſdem ciuitatis epiſcopi, qui ſæpe ab Arianis ob fidem catholicam pulſus, & à S. Iulio Romano Pontifice reſtitutus, demum à Conſtantio Imperatore Ariano ad Cucuſum oppidulum Cappadociæ relegatus, ibidem Arianorum inſidijs crudeliter ſtrangulatus, ad cœleſtia regna migrauit: cuius corpus Theodoſio Imperatore Conſtantinopolim ſummo honore tranſlatum [b] fuit. In Aegypto ſancti Lycarionis [c] martyris, qui laniatus, virgis ferreis ignitis cæſus, aliaq; ſæuiſſima paſſus, gladio demum percuſſus martyrium conſummauit. Cordubæ ſanctorum martyrum Petri [d] presbyteri, Vualabonſi diaconi, Sabiniani, Vuiſtremundi, Habentij, & Hieremiæ monachorum. In Anglia ſancti Roberti [e] abbatis ordinis Ciſtercienſis.

IVNII 7.

a SANCTI Pauli epiſc.] De eodem hac die Beda, Vſuar. Ado, ac cæteri Latinorum; Græci autem in Menologio octauo idus Septembr. Eius acta ex antiquis monumentis collegit Metaphraſtes, recitat ea Lipom. tomo 5. & Sur. tom. 3. De eius electione ex pręcedentibus prophetijs habetur mentio in actis S. Metrophanis. de tempore quo ſubrogatus eſt in locum Alexandri, ſcribit Socra. lib. 2. c. 3. Sozom. lib. 3. c. 3. & alij poſt eos. In Annalibus reſerauimus errorem aſſerentium S. Alexandri iudicio prælatum eſſe Macedonium Paulo in futura ſucceſſione. De huius rebus geſtis, ac his pręſertim, quas ob tuendam fidem catholicam paſſus eſt, ſcribit S. Athanaſius in apologia ſecunda, & in epi. ad ſoli. vbi eum non ſemel, ſed quater pro fide exulaſſe tradit, primò in Pontum, inde in Meſopotamiā, tertiò Edeſſam, quartò demū

Cucu-

Cæcuſum. De eius pfugio ad Iulium Rom. Pontificem ſcribit Socrat. lib. 2. c. 9. & 10. De acceſſu ad Gallias ad S. Maximinum epiſc. Treuerenſem agit Niceph. lib. 9. c. 12. De nece ſæuiſſima illi ab Arianis illata, ſcribit idem S. Athanaſius in apologia de fuga ſua, & in epiſt. ad ſolit. Theodor. hiſt. lib. 2. c. 5. Socr. lib. 2. c. 12. & Sozom. li. 3. c. 8. Martyrium ſubijt Arbetione & Lolliano conſſ. anno Domini trecenteſimo quinquageſimoquinto.

b Tranſlatum fuit.] Facta eſt eiuſmodi ſolennis tranſlatio tēpore concilij œcumenici Conſtātinopolitani, tātaq; clariſſimorum epiſcoporū frequētia reconditum fuit in eccleſia nuper ablata Macedonianis, quorū ſæuitia ſæpius pulſus, & grauia paſſus erat. de his Socr. hiſt. li. 5. c. 9. Sozo. lib. 5. c. 8. & Niceph. lib. 9. c. 29. & li. 12. c. 14. ijdēq; tradunt, poſteros rei geſtæ ignaros, exiſtimaſſe ex nomine Pauli, illic cōditum eſſe corpus S. Pauli Apoſtoli: quæ quidem res apud aliquos ex vulgo fidem inueniens, etiā trāſmiſſa vſ ad ſucceſſores. Inde accidit, vt temporib. Clemētis Papæ quarti à Græcis in Gallias ad reginam Francorū deferret pro egregio munere caput, quod dicebatur eſſe Pauli Apoſtoli; rei nouitatē admirata regina, cōſuluit de his prædictū Pontificem; qui ad eam reſcripſit epiſtolā, q̄ in eius regiſtr. extat nu. 477. qua quidem errorem redarguit, nec alibi quam Romę, vbi eſt paſſus, reperiri caput Apoſtoli, plurib. docet.

c Lycarionis.] De eo itē Græci hac die ī Menologio, vbi etiam eius cruciatus narrantur.

d Petri, & ſoc.] Vſuar. de his hac die. Horum martyrij acta deſcribit S. Eulogius in Memor. ſanct. lib. 2. c. 4. paſſi ſunt, vt ait, æra 889. anno Domini 851.

e Roberti abb.] De eo item hac die Molan. in addit. ad Vſuar. Extant eius acta apud Sur. tomo 3. quib. habetur, eum migraſſe ex hac vita, anno Domini 1159.

8 Sexto Idus Iunij. Luna. E

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

AQVIS in Gallia S. Maximini [a] primi eiuſdem ciuitatis epiſcopi, quem Domini diſcipulum fuiſſe tradunt. Eodem die ſanctę Calliopę [b] martyris, quę ob Chriſti fidem mammis abſciſſis, atq; aduſtis carnibus, ſuper teſtulas volutata, capite demum trūcata martyrii palmam accepit. Apud Sueſſiones in Gallijs natalis ſancti Medardi [c] epiſcopi Nouiomenſis, cuius vita & mors pretioſa glorioſis miraculis commendatur. Rhotomagi S. Gildardi [d] epiſcopi, fratris eiuſdem S. Medardi, qui eodem die nati, eodemq; epiſcopi conſecrati, vno quoque die de hac vita ſubtracti, ſimul in cœlū migrarunt. Apud Senonas ſancti Heraclij [e] epiſcopi. Metis S. Clodulphi [f] epiſcopi. In Piceno S. Seuerini [g] epiſcopi Septempedani. In Sardinia ſancti Salluſtiani [h] confeſſoris. Camerini S. Victorini [i] confeſſoris.

I V N I I 8.

a MAXIMINI epiſcopi.] Hunc vnum ex ſeptuaginta duob. diſcipulis fuiſſe, tradunt; cuius res geſtæ itextæ habent cum actis S. Marthæ, & Mariæ Magdalenæ. De eo itē Petrus in catal. lib. 5. c. 101. & Democ. in tab. epiſc. Aquenſis eccleſiæ.

b Calliopę.] Agunt de eadem hac die Gręci in Menolog. eiusque martyrij acta referunt.

c Medardi epiſ.] De eodem hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij oēs. Eius acta ſcripta à Fortunato tunc presbytero poſtea epiſcopo Pictauienſi recitat Sur. to. 3. De eius obitu, atq; miraculis poſt mortē editis extat itē Fortunati carmen li. 2. idemq; agit de ipſo etiā lib. 4. vit. ſanct. Mar-

tini,& in vita S.Rãdegũdis Greg.Turon.de glo. confeſſ.c.95.& de geſt.Franc.lib.4.cap.19. ſcribit Sigeb.in chro.eum ex hac vita migraſſe an. Domini 556. Præ excellentia meritorũ tanti viri S.Gregor.Papa indulſit,vt eius monaſterium caput eſſet omniũ monaſteriorũ totius Galliæ, aliaq; ſuperaddidit priuilegia, & q̃ olim à ſancto Ioanne Papa eidẽ fuerãt elargita,confirmauit,ſtabiliuitque;extant de his eiuſdẽ S.Gregorij litteræ Apoſtolicæ in regiſtr.lib.12.indict.7. cap.32.Erat einſmodi monaſterium in ſuburbio Sueſſionenſi ſub nomine S. Medardi & S.Sebaſtiani, vt conſtat ex actis ſynodicis cõcilij illic habiti,ann.13.Ludouici Pij Imp.ſub Hinemaro èpiſcopo Rhemenſi,qui ſynodo p̃fuit.In tabulis Democharis iu ſacrificio Miſſæ adſcribitur hic decimusquartus eius ſedis epiſcopus,agit & de eo Molan .in indic.ſanct.Belgij.

d Gildardi epiſ.] De ipſo etiã Vſuardus hac die,& alij recentiores.Extat de eodẽ carmẽ ſancti Andoeni,& antiphona Gregorij Turon.quę cũcta recitat Sur.tom.3.De Gildardo,& Medardo fratribus hæc Sigeb.in chron.ann. Dñi 535. Clarent(inquit)in Gallijs fratres vterini,vno eodemq; die nati,& Pontifices conſecrati,Medardus ad titulũ Nouiomẽſem,Gildardus ad Rhomagẽſem,& vno die abſoluti à ſeculo,aſſumpti ſunt à Chriſto.hęc ille.Molanus teſtatur Gildardi vitã manuſcriptam haberi; agit de eodẽ Petr.in catal.li.5.c.97.& 98.Reperitur interfuiſſe Gildardus concilio primo Aurelianenſi celebrato tẽporibus Clodouei regis Francorum, vt ex eius actis apparet; numeraturq; eiuſdem ſedis Rhotomagenſis epiſcopus decimusquintus in tab.Demochar.

e Heraclij epiſ.] De eodem hac die Vſuard. atq; recentiores.Migrauit ex hac vita ann. quingenteſimo ſeptimo,numeraturq; eius ſedis epiſcopus decimusquintus in tabulis epiſcoporũ Senonenſium,quas recitat Demochar.lib. de ſacrif.Miſſæ.

f Clodulphi epiſc.] Extant acta epiſcoporũ Metenſium,vbi plura de Clodulpho,de quo ẽt in vita S.Trudonis,apud Sur.tom.6.die 23.Nouembr.Sigeb.in chrõn.anno Domini 640. Fuit hic patre Arnulpho & matre Doda p̃genitus, ſanctis ambobus, & in ſeculo clariſſimis. ponitur in tab.Ecclеſ. Metenſium triceſimusſecũdus eius epiſcopus.

g Seuerini epiſ.]Celebris fuit memoria ſancti Seuerini apud Septempedanos, adeo vt etiã ſuam ipſorum ciuitatem eius nomine appellari voluerint. Ambigua adhuc & ſubobſcura remanet de S.Seuerino narratio,ob omnimodã ferè ſimilitudinem,quã in omnibus habere videtur cum S.Seuerino epiſco. Neapolitano, quo cum non tantũ nomine & dignitate epiſcopatus conuenit,ſed(quod mirandũ ſit)vterq; fratrem habuit noĩe Victorinum;vnde facillimè contingere potuit,vt quod eſſet alterius,tribueretur alteri;quod quidẽ Ado,ſexto id. Ianuarij. & nonis Septembris feciſſe videtur;dum Victorinum illum,qui in eremo perarduam vitam duxit, germanũ exiſtimauit Seuerini Neapolitani, cuius quidem frater eremum minimè coluit,ſed lõgè ante martyr factus eſt. Nec mirandum eſt duos Seuerinos duos fratres Victorinos habuiſſe, cũ moris Chriſtianorum ſuiſſe cõſtet,ſuis filijs nomina ſanctorum imponere,quo illorũ ſectãtes veſtigia,ẽt patrocinio ſulcirentur.Dionyſ.Alex. apud Euſeb.lib.7.c.20. Horum autem fratrum Seuerini & Victorini acta legimus accepta ab ipſorũ eccleſia,ex quibus nouimus hos fratres fuiſſe vterinos,eremiticãq; vitã excoluiſſe,quorũ Victorinus cum aliqñ lapſus fuiſſet,auctoribus ſe diſciplinæ vinculis mãcipauit, ac ſancto fine quieuit.Seuerinus aũt ad regimẽ epiſcopatus aſſumptus,ſanctitate clarus migrauit è vita, cuius venerandum corpus ante quadrienniũ repertum,honorificẽtius reconditum eſt. Floruerunt ambo temporibus Iuſtiniani Imp.cum Vigilius Romanæ Eccleſiæ, vt ipſorum acta teſtantur,præſideret.

h Saluſtiani.] De eo itẽ hac die Vſuard.meminit eiuſdem Fara de rebus Sardois.

i Victorini.]Hic ille germanus ſancti Seuerini, de quo modò egimus, cuius & acta iuncta habentur vitæ ſancti Seuerini.

F Quinto Idus Iunij. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

ROMAE

ROMAE in monte Cælio natalis ſanctorum martyrum Primi [a] & Feliciani, ſub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus. Hi glorioſi martyres longæuam in Domino vitam ducentes, & nunc ſimul paria, nunc ſigillatim diuerſa & exquiſita [b] perferentes tormenta, tandem felicis pugnæ curſum, à Promoto præſide Nomentano gladio animaduerſi, conſummauerunt. Agenni in Gallia paſſio S. Vincentij [c] leuitæ & martyris. Apud Antiochiam S. Pelagiæ [d] virginis & martyris, quam Sancti Ambroſius & Ioannes Chryſoſtomus magnis efferunt laudibus. Syracuſis S. Maximiani [e] epiſcopi, cuius ſanctus Gregorius Papa ſæpius meminit. In Scotia S. Columbi [f] presbyteri & confeſſoris. Edeſſæ in Syria S. Iuliani [g] monachi, cuius præclara geſta ſanctus Ephræm diaconus ſcripſit.

I V N I I 9.

a PRIMI, & Feliciani.] De his item hac die Beda, Vſua. Ado, & alij oẽs. Horũ acta ex Adone fuſius ſcripta recitat Sur. to. 3. itemq; Mombr. to. 2. & Petr. in catal. lib. 5. c. 99. ſunt tamen in eis pauca quædã, quæ corrigantur. Theodorus Papa prædictorum martyrum corpora, quæ erant in arenario via Nomentana eleuauit; & in Vrbem tranſtulit, recondidiq; in baſilica S. Stephani protomartyris, multaq; dona obtulit. hæc in li. de Rom. Põt. in Theodoro. In eadem antiqua S. Stephani protomartyris memoria in monte Cælio poſita, adhuc extãt vetuſtiſſimæ ipſorũ ſacræ imagines muſiuo opere intextæ, vbi & eorũ corpora fuerũt recõdita. Reperiunt̃ duo alij ijſdẽ nominib. appellati, Primus, & Felicianus germani, de quorũ martyrio agit̃ in actis S. Fidei apud Sur. to. 7. die 6. Octob.

b Exquiſita perferentes tormẽta.] Cyprianus ad Demetrianum: Admouet, inquit in laniandis corporib. noua tormẽta, excogitat nouas pęnas ingenioſa crudelitas, &c. Euſeb. hiſt. li. 8. c. 24. Has quidem (inquit) pęnas ingenioſi illi, & æqui ſcilicet iudices, quò ſuam ſolertem indolem, & ingeniorum acumen oſtenderent, & perinde ac ſi ſingulare quoddam ſapiẽtiæ ſpecimẽ in ea reluxiſſet, attentius excogitarũt: atq; in nouis ſuppliciorum generib. adinueniẽdis, non aliter atq; in certamine, præmia aſſequi laborabant, ſeq; inter ipſos ſuperare obnixè contendebant. hęc Euſe. ſed qd de Chriſtianis ad illos Tertullianus in apolo. in fine: Exquiſitior (ait) quæq; crudelitas veſtra, illecebra eſt magis ſectę. plures efficimur quoties metimur à vobis ſemẽ eſt ſanguis Chriſtianorũ. hac ille. Inuehit̃ & Seneca in exquiſitã tormentorũ inuentionẽ eo libro, quẽ de Clemẽtia ſcripſit ad Neronẽ c. 25. Multiplicia exquiſitorum tormentorum genera recenſet Ioſeph. li. de Machab. ad Polyb. cuius hæc ſunt verba: Singula proferri in mediũ tormenta mandauit. exhibentur itaq; rotæ, radij, vngulæ, rotabula, catapultę, lebetes, cataſtæ, frixoria, digitaria, pugillaria, manus ferreæ, ſubulæ, ſuccenſoria, ollæ æneæ, ſartago. hæc illis nomina eſſe reperimus, &c. hæc Ioſephus de his quæ ſpectant ad exquiſita tormentorum genera.

c Vincentij.] Agunt de eodem hac die ijdem q supra Beda, Vſuar. Ado, & alij. De cuius actis, atq; miraculis ad eius ſepulchrũ editis, agit Grego. Turo. lib. de glo. mart. c. 105. & hiſto. de geſt. Franc. lib. 7. c. 35. Huic ſancto martyri patres in conci. Cabilonenſi congregati pro vita Clodouei regis preces obtulerunt, vt conſtat ex eius ſynodi actis c. 1. De huius baſilica, & miraculis ibi factis, ſcripſit Venãtius Fortunatus elegans epigramma. extat lib. 1. carm.

d Pelagiæ.] De hac S. Ambroſius lib. 3. de virgin. & ad Simplicianum. Hanc & S. Ioãnes Chryſoſtomus duab. laudauit orationib. quas habet Lipo. to. 7. & Sur. to. 3. qui & in oratione de trãſlatione S. Ignatij eiuſdem meminit, aitq; eius memoriam celebrari ſolitam pridie eius diei, qua agi cõſueuit ſolemnitas tranſlationis S. Ignatij; Gręci autem in Menologio de ea agunt ad quar. id. Iunij, ijdem etiam eius actus referunt mentionemq; faciunt de prędictis encomiaſticis orationib. à S. Ioanne Chryſoſtomo de ea dictis; in eodemq; Menologio, 8. id. Octobr. agunt de alia Pelagia Antiochena, quæ antequam teneretur à perſecutorib. orans ne diſpẽdium pateretur virginitatis, in pace quieuit. Cùm in Martyrologio de vna eadẽq; Pelagia Ambroſius & Chryſoſtomus æquè citentur: conueniunt prędicti in mar-

tyris nomine,& loco nimirum ꝙ Pelagia nomine,& patria fuerit Antiochena,ꝙ inſuper ne iacturam pateretur virginitatis mortem voluntariam oppetierit.verum inter ſe diſcrepant,dum Ambroſius eam vnà cum matre & ſorore fluuio merſam teſtatur; Chryſoſtomus autẽ è ſublimi tecto ſe dediſſe præcipitem dicit.quid ad hęc dicamus,nõ habemus. Cęterum Ambroſio aſtipulari videtur Auguſtinus de Ciui.Dei lib. 1.c. 26. vbi eiuſdem Pelagię ac ſociarum martyria in Eccleſia Catholica veneratione celeberrima frequẽtari teſtat̃:excuſatq́; eas, qđ priuato quodã Dei cõſilio ſibi ipſis necem intuliſſent. ſcribit & Athan. in apolog. ꝙ nonnullę virgines Alexandrinę,dum graſſarentur in eas Ariani,ſeſe in puteos præcipites egerint. ſunt alia cõplura de his exempla admiranda quidem,ſed non imitanda. Fuit non tantum Antiochię,ſed & Conſtantinopoli celebris memoria ſãctę Pelagię cuius egregiam baſilicam impius Conſtantinus Copronymus dęmolitus eſt,vt teſtatur Cedren.in cõpen.

e Maximiani epiſcopi.]De quo ſcribit ſanctus Gregorius homil.34.in Euangel.& dialog. libro 3.cap.36. Huic ſuas vices delegauit in omnibus eccleſijs Siciliæ, vt apparet in regiſtr.libro 2.epiſto.13. agit de eius obitu ſcribens ad Cyprianũ dialog.lib. 4.epiſto.19. ex qua apparet,eum migraſſe ex hac vita indictione decimatertia,annõ Domini 596.commendat plurimum eius vigilãtiam in cura paſtorali lib.12.epiſt.13. Agit de eodem Ioannes diaco.in vit.ſancti Grego.li. 1.c.6. & 33.

f Columbi aliàs Columbæ,vel Columbani.] De eo hac die Beda,& alij recentiores; pluribus de eo idẽ Beda hiſt.de geſt. Angl.li. 3.c.4. & 25. vbi eum appellat Columbanum,Columbam autem in epitome anno Domini 565.quo anno ex Hybernia ſe contulit in Britanniam,vixitque ibi annis triginta duobus,ut idem teſtatur auctor: ſicq́; perueniſſe vr̃ vſq; ad annum Domini.597. de quo & Sigebert.in chron.an.596.& 598. vbi ſemper Columbanũ appellat. ſcripſit eius vitam Adamandus eidem æqualis, de quo Sigebert.de vir.illuſtr.ca.64.Nec moueat quemquam, quòd Columba hic pręter morem Eccleſię Paſcha celebrat decimaquarta luna.excuſat enim eum Beda hiſt.Angl.lib.3.c.4.in fine, & Valfridus apud eundem eod.lib.3.cap.25. Alius ab hoc eſt S.Columbanus abb.Luxouienſis, de quo inferius ad 11.Kalend.Decembr.

g Iuliani.]Agunt de eo item Sozom. hiſto. li. 3.c.13.& Niceph.hiſto. lib.9.c.15.quorum teſtimonio cõſtat eius res geſtas ſcriptis mandatas à S.Ephręm diacono eccleſię Edeſſenę.

vij. G — Quarto Idus Iunij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

ROMAE via Salaria paſſio beati Getulij [a] clariſſimi & doctiſſimi viri,ſociorumq́; eius Cærealis, Amantij,& Primitiui: qui iuſſu Hadriani Imperatoris à Licinio conſulari tenti, primo cæſi, deinde in carcerem truſi,poſtremo incendio traditi,cum nullo modo ab igne læſi fuiſſent, fuſtibus illiſo capite martyrium compleuerunt: quorum corpora Symphoroſa beati Getulij vxor collegit, & in arenario prędij ſui honorifice ſepeliuit. Item Romæ via Aurelia natalis ſanctorum Baſilidis,[b] Tripodis,Mandalis,& aliorum viginti martyrum,ſub Aureliano Imperatore & Platone Vrbis præfecto. Nicomediæ ſancti Zachariæ [c] martyris. Pruſiade in Bithynia ſancti Timothei [d] epiſcopi & martyris ſub Iuliano Apoſtata. In Hiſpania ſanctorum martyrum Criſpuli [e] & Reſtituti. In Africa ſanctorum martyrum Areſij,[f] Rogati & aliorum quindecim. Coloniæ ſancti Maurini [g] abbatis & martyris. Petræ in Arabia ſancti Aſterij [h] epiſcopi,qui ob fi-

dem

dem catholicam ab Arianis multa paſſus, & à Conſtantio Imperatore in Africam relegatus, confeſſor glorioſus occubuit. Antiſiodori ſancti Cenſurij [i] epiſcopi. In Scotia ſanctæ Margaritæ [k] Reginæ, amore in pauperes, & voluntaria paupertate celebris.

I V N I I 10.

a GETVLII, & ſoc.] De his itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores. Horũ acta ex antiquis Codicibus eruta edidit Sur. tom. 3. hac die. In agro Tiburtino extat horũ vetus memoria iam vetuſtate collapſa. cẽſeturq; ille locus, Arenarũ, vbi ſancta Symphoroſa prædictos martyres ſepeliuit. Habemus in vet. Cod. man-ſcrip. horũ martyrij acta, quorũ eſt eiuſmodi exordiũ. Iã quaſi tẽpeſtate, &c. In his. n. Getulius item & Zoticus dictus reperitur maritus S. Symphoroſæ, de quo item ſuperius die 12. Ianuarij, quo idem Zoticus vnà cum Amantio poſt ignem ſuperatum, à militibus eradicatis (vt eadem habent acta) vinearũ fuſtibus, occiſus eſt. Vulgò fertur prędictos martyres acutis arundinib. (quod accidit etiam de pleriſq; alijs martyrib.) eſſe confoſſos: quod & nos ſuperius diximus. Verum nihil huiuſmodi in prædictis actis man. ſcrip. inuenimus.

b Baſilidis, & ſoc.] Agũt de his ijdem qui ſupra, Beda, ac cæteri. Eorum acta recitat Mombr. tom. 1. Petr. in catal. lib. 5. c. 103.

c Zachariæ.] De eo præterea hac die Beda, Vſuardus, ac recentiores.

d Timothei epiſc.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio his verbis: Apud Pruſiã ſacroſancti martyris Timothei eiuſdem ciuitatis epiſcopi, qui ſub Iuliano Imp. apoſtata, cum eccleſiam ſuam bene regeret, & multorũ miraculorũ fama eſſet illuſtris, à Iuliano Chriſtianę fidei deſertore obtruncatus eſt, cuius dies feſtus in ſanctiſſimo eius Martyrio celebratur. hęc ibi.

e Criſpuli, & Reſtituti.] Agit de his itẽ Beda hac die; Ado autem die ſequenti.

f Aretij, & ſoc.] De his etiam hac die Beda, aſtipulanturq; vet. man. ſcript.

g Martini.] Molanus de eodẽ hac die ex tab. eccleſiæ Colon. ſcribit de eodem Trithe. de vir. illuſt. ord. ſanct. Bened. lib. 3. c. 134. Inuentionis eius hiſtoriam habet Sur. tom. 3. hac die. Claruit (vt idem Trithe. auctor eſt) anno Domini ſexcenteſimo ſeptuageſimo.

h Aſterij.] De quo & Græci. Huius egregiam cõfeſſionem ſcribit S. Athanaſius in epiſtola ad ſolitarios col. 459. Receſſit hic ab Arianis vēturus ad ſynodum Sardicẽſem, vt conſtat ex ſynodica eiuſdem concilij, quam recitat Athan. in apolog. 2. itemq; interfuit concilio Alexandrino ab Athanaſio celebrato temporib. Iuliani, functusq; eſt legatione ex eadem ſynodo ad Antiochenos, vt patet ex epiſto. ſynodica eius cõcilij. quæ extat apud Athanaſiũ col. 87. longè hic alius à perditiſſimo illo Aſterio, cuius item auctor meminit lib. de ſynodis.

i Cenſurij, aliàs Cenſorij.] De quo hac item die Beda, Vſuardus, & alij. Extat Sidonij Apollinaris adhuc epiſtola 10. lib. 6. ad quem etiã Cõſtantius de vita S. Germani epiſcopi Antiſiodorenſis aliam dedit epiſt. quæ extat apud Sur. to. 4. die 31. Iulij. in tabulis epiſcoporũ Antiſiodorenſium hic adſcribitur decimus ordine eius ſedis epiſcopus, vbi & hæc ponuntur: Cenſurius ſedit annos 38. menſ. 3. dies 6. obijt quarto id. Iunij, ſepultus in eccleſia S. Germani. hæc ibi apud Democh. de ſacrif. Miſſæ.

K Margaritæ reginæ.] Scripſit eius nobilia facta Deidonatus li. 12. hiſt. Scotorũ, Turgotus ẽt prior Dunelmenſis id ipſum præſtitit; eadem in compendium redacta Sur. habet tom. 3. Vide Molanum in annot. ad Vſuardum die 16. Nouemb. edit. ſecundæ.

11 Tertio Idus Iunij. Luna. A xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14			

NATALIS ſancti Barnabæ [a] Apoſtoli qui natione Cyprius à diſcipulis cum Paulo Gentium Apoſtolus ordinatus, multas regiones cum eo peragrauit, Euangelicę prædicationis iniunctum ſibi opus exercens: poſtremo Cyprum profectus, ibi Apoſtolatum ſuum glorioſo martyrio decorauit: cuius corpus [b] tempore Zenonis Imperatoris ipſo reuelante repertum eſt, vnà cum codice Euangelij Matthæi ſua manu deſcripto. Aquileiæ paſſio ſanctorum Felicis [c] & Fortunati fratrum, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani equuleo ſuſpenſi, atque ardentibus lapidibus circa eorum latera appoſitis, & mox diuina virtute extinctis, per ventrem feruenti oleo ſunt perfuſi, & ad vltimum cum in confeſſione Chriſti perſiſterent, capite truncati. Bononiæ S. Pariſij [d] confeſſoris, monachi ordinis Camaldulenſis. Romæ Tranſlatio [e] S. Gregorij Nazianzeni: cuius ſacrum corpus è Conſtantinopoli ad Vrbem antea delatum, atque in eccleſia Dei genitricis ad Campum Martiū diu aſſeruatum, Gregorius XIII. Pontifex Maximus in Capellam [f] à ſe in Baſilica ſancti Petri magnificentiſſimè exornatam, ſumma celebritate tranſtulit, ac poſtridie ſub altari digno honore condidit.

IVNII xi.

a BARNABAE Apoſt.] Tā Latini q̃ Græci de eodē agunt hac die. De eius Apoſtolatu Act. Apoſt. c. 13. Erat aūt vnus ex ſeptuaginta duobus diſcipulis, vt ſcribit Euſeb. lib. 2. c. 1. Epipha. in pan. lib. 1. prope finē, Beda Act. Apoſt. c. 4. Alexa. monac. in encom. de S. Barnaba, & Hippolytus mar. libel. de 72. deſcrip. vbi & de aduētu Barnabæ Mediolanum, de quo itē Doroth. in ſynopſi, & alij. Fertur nomine Ioānis cognomento Marci, cuius eſt mentio in Actis Apoſt. c. 12. paſſio Barnabæ, quæ cum multa habeat falſa, & quæ repugnent ijſdem Actis Apoſtolicis à Luca cōſcriptis, indigna prorſus eſt, q̃ illi tribuatur, vt in Annal. eccleſ. differimus. Rurſus ea, quæ in illo apocripho, Clementis nomine, Itinerario ſcripta habētur de Barnaba, q̧ primus Romæ Euangelium prędicauit; à veritate prorſus aliena eſſe noſcuatur, licet illis nōnulli fidem præſtiterint, vt prædictus Alexander, Dorotheus, & ſi qui alij: affirmantes illū tunc veniſſe Romā, cùm (vt legitur in Actis c. 15.) Barnabas aſſumpto Marco à Paulo diuiſus eſt. Sed hęc non cōſiſtere, manifeſtū eſt, ſi temporum certa rō habeatur. Conſtat. n. tū Euſebij tū cæterorū omnium auctoritate S. Petrum Romam veniſſe anno ſecundo Claudij Imp. cū tñ Barnabas quarto adhuc anno eiuſdem Imperatoris, cū nondū eſſet ſegregatus in Euangelium, & Apoſtolatū accepiſſet ad gentes (quod poſtea contigit) vnà cum Paulo Antiochiæ moraretur; qñ adueniente fame illa ab Agabo prędicta, facta collecta Antiochiæ, ipſe vna cum Paulo detulit eam Hieroſolymam, vt Acta Apoſt. declarant c. 11. in fine. Porrò famem illam validam factā eſſe an. quarto Claudij, abſque aliqua difficultate omnes teſtantur, vt Euſeb. in chron. Oroſius li. 7. Beda, in Act. Apoſt. c. 11. & lib. de ſex ætat. & alij omnes. Cęterum de his egimus fuſius in Annal. eccleſ. vbi ſatis demonſtrauimus, non fuiſſe facultatē Barnabæ in Italiam aduentandi, niſi decimo anno Claudij, quando diuiſus à Paulo, aſſumpto Marco (vt habent Acta c. 15.) receſſit iterū Antiochia: neque enim ad illud vſq; tempus ſemel iunctus Paulo, ab eo receſſit. Nec eſt, quod qs dicat, ante coniunctionem cum Paulo Barnabā Romam eſſe profectum: nam necdum apertū erat oſtium Gentibus, quod Petrus, & non Barnabas, primus reſerauit Act. c. 10. & 11. nec vlla patitur ratio, vt antea Barnabas ſit profectus, quam per Spiritum ſanctum ſegregatus in Euāgelium miſſus fuerit. Cætera de S. Barnaba vberius vbi ſupra in Annal. eccleſ. diximus.

b Cuius corpus tempore Zenonis.] Cætera Martyrologia Bedę, Vſuardi, & Adonis, & aliorum eadem de inuentione corporis eius teſtantur. Huius rei geſtæ hiſtoriam prolixius ſcribit Alex. monach. in Barnab. apud Sur. to. 3. hac die, Theodorus lector lib. 2. collectan. Niceph. libro 16. c. 37. Cedren. in compen. an. 4. Zonar. Sigeb. an. 489.

an.489.Marian.Scot.an.483.& alij plures.

c Felicis,& Fortunati.] Agunt de iiſdem hac die Beda,Vſuardus,Ado & alij. Venantius Fortunatus de his agit lib.7.his verſibus.

Felicem meritis Vincentia læta refundit.
Et Fortunatum fert Aquileia ſuum. & in vita S.Martini li.4.poſt alios recenſitos ſanctos ait:
Et Fortunati benedicti martyris vrnam.
Horū acta ex antiquiorib.codic.man.ſcrip.edidit Mombr.tom.2.Petrus item in catal.li.5.c.167.

d Pariſij.] De quo tabulæ eccleſ.Bonon.Hūr eius acta ſummatim expreſſa apud Sur.tom.5. hac die.migrauit ex hac vita anno Domini 1267. annum ætatis agens circiter ſextumdecimum ſupra centeſimum,vt eadem acta declarant.

e Tranſlatio S.Gregorij Nazian.] Primā eius tranſlationem Conſtantinopoli Romā factā firma certaq; traditione didicimus,eam ob cauſā; q̄ graſſantibus barbaris in eas regiones,ſāctimoniales fœminæ,in quarū eccleſia tantus theſaurus erat cōditus,fuga ſuæ pudicitiæ, conſulentes,ac ceptū venerandū corpus, impoſitumq; nauigio ad tutū pietatis Aſylum,Romā confugiētes detulerū.,atq; in Templo S.Mariæ in Campo Martio ſibi ab Apoſtolica ſede cōceſſo cōdiderunt,ibiq; in adiacente domo,in qua habitabant,more patrio diuinas laudes per dies ſingulos p̄ſoluebāt: quibus iā vita functis,ceſſit locus Romanis virginibus:quæ ibidē non ſub regula S.Baſilij (vt illæ olim)ſed ſub inſtitutis S. Benedicti hactenus perſeuerant.Eadē ēt exigente occaſione,aliæ ſanctimoniales ex Oriente profugę deferētes & ipſę ſecū eccleſiæ ſuę ſacra pignora,reliqⁱas venerādas,& inter alias ſacrū caput S.Gregorij Armeni epi,cu appuliſſent ad litus Campanum, a Neapolitanis honorificentiſſimè exceptę ſunt,erectoq; tēplo in honorē tāti epi,ac monaſterio ſuperaddito,ibidē ſanctè pièq; vixerunt; ſuccedētes illis Neapolitanæ virgines, vſq; ad præſens ſæculum ſub habitu & regulis S.Baſilij vixerūt, licet poſt modū Latinas ſub Latinorū monachorū regulis monaſticam vitā colere cōgruere magis eſſet viſū,& ipſæ ſe S.Benedicti regulis ſubdiderūt. hęc aūt Neapoli cùm eſſem, ex antiquis eiuſdē eccleſię monumentis didici.Sed vt ad noſtri Gregorij Theologi trāſlationē redeamus.Sicut illa prima tranſlatio ob fugā celerem fuit ſubobſcura;ita ſecunda, de qua hac die ſolēnis memoria agitur, clariſſima planè extitit,ac celeberrima. Meruilicet indignus,tāti patris, quē præcipuè veneror, triūphū hiſce oculis cominus intueri. cū ampliſſimæ gloriæ cām mente reuoluens: Ecce tibi (mecū dicebā) ſol Orientis occaſum neſciēs, nebulis & denſa caligine inuidorū obfuſus aliqñ, qbmodò coruſcat fulgoris radijs? En ſacer vertex Orientalis eccleſiæ, fortiſſimus fidei propugnator & p̄pagator, qui collapſam penitus Cōſtantinopoli catholicā fidē reſtituit, auxit, in tutoq; collocauit,victiſq; ac profligatis gladio verbi hæreticorū turmis, vrgente vehementi catholicorū ex inuidia cōcitata procella, vt paci Eccleſiæ vniuerſalis cōſuleret, non quæ ſua ſunt quærens,ceſſit ſedi,& receſſit inglorius.ſed q̄d tādē? Ecce pro Byzantio Deus repēdit Romā,pro noua antiquā,pro illa exigua Anaſtaſia, auguſtiſſimā Baſilicam Vaticanam, Vrbis ornamētum,Orbis miraculū;pro tenui deniq; ſepulchro,fornicem triumphalem, ampliſſimum inquam Sacellum, quod in honorem ſui Gregorij Gregorius noſter Pontifex conſtruxit,magnificentiſſimè exornauit atq; illuſtrauit. Non eſt meæ facultatis nec præſentis inſtituti,mirificum illud opus deſcribere. cū præſertim id eruditi cōplures viri, ac præſertim noſter D.Laurentius Frizolius poeticis literis bene excultus, pręclaro poemate id egregiè præſtiterit. Tranſlationis hiſtoriā nobili commentario teſtatam reliquit R. D.Franciſcus Mocantius Magiſter cęremoniarum.

f In Capellā.] Putarūt aliqui dictā eſſe Capellā à capiendo,ſicq; ex Latina,& Græca voce nomen eſſe cōpoſitū, quaſi capiens λαὸν,ſed planè errant:Francū vocabulū potius eſſe putāt à cappa deriuatū,quæ tegumē ſignificat, q̄d veluti tētorium factū ſecū veherent reges,cū eſſent in expeditione,ad vsū rerū ſacrarū;vel (quod ſcribit Duran.lib 2.c.10.nu.8.) dicta Capella à Cappa S. Martini,q̄ religionis ergo Francorū reges procedentes ad p̄lia ſecū portarent.Sanè quidē cōſueuiſſe reges Francorū in expeditione ſecum ferre ſanctorū reliquias, ſacerdoteſq; eidē muneri mancipatos dictos eſſe Capellanos teſtat̄ epiſt. Carlomanni ducis Frācorū, data anno Domini 742.quæ deſcripta h̄r in Capitular. Franc.lib.5. c.2.pag.214.i qua hęc legunt̄: Seruis Dei per oīa omnibus armatura portare,aut in exercitū,aut in hoſtem pergere omnino prohibemus: niſi illi tantummodo, q̄ propter diuinum myſteriū, Miſſarum ſcilicet ſolēnia adimplenda, & ſanctorū patrocinia portāda ad hoc electis,ideſt vnū, vel duos presbyteros cū Cappellanis presbyteris princeps ſecū hēat.hæc ibi.Equitare cōſueuiſſe reges Francorum ſacris reliqjs pręcedentib.demōſtrat Greg.Turonen.hiſt.Franc.lib.6.c.27.vbi ait de Childerico rege:Reliquijs multorū ſanctorū præcedentibus,vrbem ingreſſus eſt.Pro Oratorijs Cappellas accipi,item habes in Capitular. li.5.c.182.vbi hæc legunt̄ verba : Ne Cappellæ in noſtro palatio vel alibi ſine permiſſu epi cuius eſt parochia,fiant.ſic & in concil.Tribur.c.cōcedimus,de conſecr.diſt.1. Veteres enim loca illa,

quæ nos Capellas dicimus, Oratoria dicere, cõſueuere; antiquiores verò conſtat eadẽ appellaſſe Cubicula, ſecundũ ea quæ Saluator noſter apud Matthæum 6. ait: Intra cubiculum tuum, & clauſo oſtio, ora patrem tuum, &c. Habes hanc vocem eo ſenſu vſurpatam à S. Paulino in epiſt. 12. ad Seuerũ, in qua, dum deſcribitur extructũ tẽplum, hæc habet verba: Cubicula intra porticus quaterna longis baſilicę lateribus inſerta, ſecretis orantium, vel in lege Domini meditãtiũ. & paulò poſt: Omne Cubiculum binis per liminum frontes verſib. prænotaẽ, &c. Sic intelligas quod liber de Rom. Pont. habet in Marcellino: Hic ſepultus eſt in cœmeterio Priſcillæ in Cubiculo claro. Itemq; in Symmacho Papa, appellantur ipſa Oratoria Cubicula cũ dicitur: Fecit autem Oratoria duo S. Ioannis Euangeliſtæ. & S. Ioannis Baptiſtę, infra quorum cõfeſſiones fecit arcus argenteos penſantes lib. 30. quæ Cubicula oĩa à fundamento perfecta conſtruxit. hæc ibi. in veteri Pœnitentiali, qđ apud nos extat man. ſcrip. hæc ẽt leguñ: Cũ venerit aliquis ad ſacerdotẽ confiteri peccata ſua: mandat ei ſacerdos, vt expectet modicũ donec intret in Cubiculum ad orationẽ, &c. eodẽ ſenſu ẽt à Cubiculo dicti ſunt Cubicularij ijdẽ, quos nos modo dicimus Cappellanos, ſicq; accipias illa verba in Leone Rom. Pont. quib. dr̃: Hic ẽt conſtituit, & addidit ſuper ſepulchra Apoſtolorum ex Clero Romano cuſtodes, qui dñr Cubicularij. Hodie tñ diuerſo ſenſu ea vox accipitur. eſt. n. ordo familiæ palatinæ laicis ẽt cõis. Scias etiam eiuſmodi Cubicula, vel oratoria ſecundum antiquiorem illũ loquendi v ſum impropriè dici Sacella; Nam ſi priſcam eius vocis repetas ſignificationem, inuenies apud Feſtum, Sacella dici loca dijs ſacrata ſine tecto; verum recentior vſus obtinuit, vt eadem etiam Sacella dicantur.

xv. B Pridie Idus Iunij. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMAE via Aurelia natalis ſanctorum martyrum Baſilidis [a] Cyrini, Naboris, & Nazarij militũ, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani ſub Aurelio præfecto ob Chriſtiani nominis confeſſionẽ detruſi in carcerem, & Scorpionib. [b] lacerati, capite trũcati ſunt. Nicæę in Bithynia ſanctę Antoninæ [c] martyris, quæ in eadem perſecutione à Priſcilliano præſide iuſſa eſt fuſtibus cędi, ſuſpendi in equuleo, lateribus laniari, in flammis incendi, ac demum gladio necari. In Thracia S. Olympij [d] epiſcopi, qui ab Arianis ſede pulſus, confeſſor occubuit. In Cilicia S. Amphionis [e] epiſcopi, qui tempore Maximini confeſſor fuit egregius. In Aegypto S. Onuphrij [f] anachoretæ, qui in vaſta [g] eremo ſexaginta annis vitam religioſe peregit, & magnis virtutibus ac meritis clarus migrauit in cœlum: cuius inſignia geſta Paphnutius abbas conſcripſit.

IVNII 12.

a BASSILIDIS, & ſoc.] De his Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri recẽtiores. De horũ tranſlatione in Gallias, cuius meminit hic Beda, agit ẽt Sige. in chro. an. Dñi 764. Qui hic ponuntur Nabor & Nazarius, diuerſi ſunt a Nabore & Nazario, qui paſſi ſunt Mediolani. Ille etenim Nabor vnà cũ Felice ibi paſſus eſt, Nazarius alio tempore vnà cum Celſo; hi autẽ Romæ cum Baſilide, & Cyrino. Alius adhuc reperitur Nabor martyr in Africa, de quo inferius vnà cum ſocijs, ad ſextum id. Iunij.

b Scor-

b Scorpionibus lacerati.] De eiuſmodi genere tormentorum habetur mentio etiam in libro 3.reg.cap.12.& 2.paralip.c.10.cum dicitur: Pater meus cędit vos flagellis, ego autem cędā vos Scorpionibus. Quid autem per Scorpionem intelligas, habes ex Iſidoro lib.5.orig.cum ait: Virga ſi eſt nodoſa vel aculeata, Scorpio recentiſſimo nomine vocatur, q̄a arcuato vulnere in corpus infigitur. Cæterum eſt & Scorpio telum militare quod à Cretenſibus eſſe adinuentum auctor eſt Plinius nat.hiſt.lib.7.c.56.

c Antoninæ.] Græci etiam de eadem agunt hac die in Menologio, vbi eius paſſionis acta deſcripta habentur.

d Olympij epiſcopi.] Fuit hic epiſcopus Aenos in Thracia, meminit eius ciuitatis Plin. libro 4.cap.11. Huius glorioſum pro fide certamen & graues ærumnas, quas tā ipſe, quam Theodulus epiſc. Traianopolis paſſi ſunt ab Arianis, ſcribit S.Athanaſius epiſtola ad ſolit.& in apolog. de fuga col.334.& 335.

e Amphionis epiſcopi.] Hic fuit epiſcopus Epiphanię in Cilicia, cuius ciuitatis itē Plinius meminit lib.5.c.27.& Iuſtinus hiſt. ſæpe. Agunt de eodem Græci; interfuit magno Nicæno Concilio, a quo ob ſpectatā eius virtutem ſuffectus eſt in ſedem Nicomedienſem loco Euſebij Arianorum antesignani, vt auctor eſt S.Athanaſius in apolog.2.col.397. Theodoret. hiſt.lib.1.c.20.in fin.& Sozom.lib.1.c.10.

f Onuphrij.] Græci etiam hac die de eodem agunt in Menologio his verbis: Sancti patris noſtri Onuphrij Aegyptij, qui cum eſſet in cœnobio in vrbe Hermopoli Thebarū, & audiret de Eliæ prophetæ, & Ioānis præcurſoris vita, egreſſus ex cœnobio, habitauit eremū annos ſexaginta, hominem omnino non videns. Vbi poſt admirabilem monaſticæ vitæ conuerſationem in cœlum migrauit, quem magnus Paphnutius ſepeliuit, cuius dies natalis celebrat̄ 12. Iunij in ſanctiſſimo eius oratorio in monaſterio S.Alipij. hæc ibi. Extant eius acta ab eodem S.Paphnutio ſcriptis conſignata in Vit.patr.c.52. Alia autem ab his diuerſa habet Metaphr. quæ recitat Sur.tom.3.die 11. Iunij. habemus item in noſtra biblioth. vitam eiuſdem ſancti peruetuſto charactere Lōgobard. cōſcriptam. Alius item fuit Onuphrius qui vixit tēpore, quo Gentilium in Chriſtianos pſecutio ſæuiebat, de quo eſt mētio in actis ſanctorū Galationis & Epiſtemis, quæ recitat Metaphr. nonis Nouemb. habet eadem Lipo. to.5.

g In vaſta eremo.] Inter immenſas Aegypti ſolitudines primum locum obtinet illa, quæ appellata eſt Oaſis, eademq; duplex eſt, maior, & minor. de his Ptolom.li.4. vtraq; in Notit. prouinc. Imperij Roma. ponit ſub duce Thebaidos. Errat planè Zonar. qui in 3.parte Annal. in fine ponit Oaſium in Arabia. Mētio eiuſdem Oſis habetur in prat.ſpirit.c.112.& 113. dicta videtur eadem ſolitudo ab Oaſi ciuitate illi proxima. meminit Procop.li.1. de bello Perſico de Oaſi ciuitate in extremis Aegypti finibus poſita. In magnā Oaſis ſolitudinem relegabātur facinoroſiſſimi homines, aliquando etiam ſanctiſſimi viri à perſecutorib. in eādē Oaſim deportabant̄. Meminit eiuſdē Oaſis Athan. apolog. de fuga ſua col.336.& S.Hieron. epiſt.3. cum agit de Timaſio excōſule in Oaſim relegato. deſcribit̄ is locus à Zoſimo li.quinto, pag.90. (licet pro Oaſi Aſſe mendoſè legatur) Is, inquit, erat locus inſigniter ſterilis, à quo nemo poſſet euadere, qui deportaretur, nā terra in medio arenoſa & vaſta prorſus & inhabitata notitiā tendentibus huc oēm adimit, partim, quòd venti arena veſtigia compleāt & aboleant; partim, quòd nec aſior vlla, nec domiciliū ſit, quæ indicium aliquod iter facientibus ad cōiecturā relinquere poſſint. hæc Zoſimus de Oaſi. Locus quidē complurium ſanctorū exilio illuſtratus olim fuit, vt S. Athanaſius ſcribit in apolog. de fuga ſua, eadem ſolitudo ſancti Hilarionis pręſentia, qui tēpore Iuliani Apoſtatę illic annum egit (ut S. Hieronymus ſcribit in Hilarione) eſt clarior reddita: ſed poſtea exilio impij Neſtorij, qui illuc eſt relegatus, vt tradit Euagr. li.1. c.7. eſt infamis effecta. Nota legibus fuit hmōi relegatio, dicta enim fuit deportatio Oaſena, ſic appellatam inuenies in l.1.titu. de Nili ageribus Cod.Theod. quod quidem nomen nondum plenè germaneque explicatum hactenus reperi penes interpretes iurıſconſultiſſimos.

13 Idibus Iunij. Luna. C xiiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

ROMAE via Ardeatina natalis S. Feliculæ [a] virginis & martyris, quæ Flacco nolens nubere, nec idolis immolare, tradita eſt cuidam iudici qui eam in confeſſione Chriſti perſeuerantem, poſt tenebricoſam cuſtodiam,& famis inediam,tamdiu fecit in equuleo torqueri,donec emitteret ſpiritum;& ſic demum deponi, & in cloacam præcipitari; quam ſanctus Nicomedes eadem via ſepeliuit. In Africa ſanctorum martyrum Fortunati [b] & Luciani. Bibli in Palæſtina ſanctæ Aquilinæ [c] virginis & martyris,quæ annos duodecim nata, ſub Diocletiano Imperatore & Voluſiano iudice ob fidei confeſſionem colaphis & verberibus cæſa & ſubulis [d] candentibus perforata, demum percuſſa gladio virginitatem martyrio conſecrauit. In Pelignis S. Peregrini [e] epiſcopi & martyris, qui à Longobardis pro fide catholica in Aternum flumen demerſus eſt. Cordubæ ſancti Fandilæ [f] presbyteri & monachi,qui in perſecutione Arabica amputato capite pro fide Chriſti martyrium ſubijt. In Cypro S. Triphillij [g] epiſcopi. Patauij S. Antonij [h] Luſitani confeſſoris, ordinis Minorum, vita & miraculis,ac prædicatione illuſtris.

IVNII 13.

a SANCTAE Feliculæ.]De ea etiam hac die Beda,Vſuardus, Ado,ac cæteri recentiores. Eius martyrij acta continentur in rebus geſtis ſanctorũ martyrũ Nerei & Archilei,apud Sur.tom.3. 12. Maij. Petrus in catal.lib.5.c.12.de ea agit.

b Fortunati,& Luciani.] De his item Beda hac die,necnon & recentiores, aſtipulanturque vet.man.ſcrip.

c Aquilinę.]De eadem agunt etiam Gręci in Menologio hac die;eiusq; martyrium compendio explicãt,ſed fuſius Metaphraſtes ex vetuſtioribus codicibus eius acta deſcripſit, quę refert Lipom.tom.7.& Sur.tom.3.hac die.

d Subulis candentibus.] De huiuſmodi tormenti genere Ioſephus lib.de Macab. ad Polyb. his verbis meminit: Subulis ẽt ferire pendentis latera ac viſcera iubet,vt per eas,quæ his ductę erant in longum tramitem rimas, ad intimas fibras flamma perueniret.hæc Ioſeph reperitur in actis Martyrum complures illorum eiuſmodi cruciamento eſſe vexatos.

e Peregrini epiſc.]Extant eius acta man. ſcri. ex quibus Petrus in catal.lib.5.c.113.Claruit tẽporibus S.Gregorij Papę,vt eadem acta ſignificant.

f Fandilæ.]De hoc itẽ Vſuardus, Petrus in catal.in libro quinto,cap.114.& alii recentiores. Acta verò martyrij eius ſcripſit ſanctus Eulogius in Memor.ſanct.lib.tertio, cap. 7.paſſumq; tradit anno octingenteſimo nonageſimo primo.à Chriſto autem anno octingenteſimo quinquageſimotertio.

g Tryphillij epiſcopi.]Agunt de eodem Græci hac die,necnon recentiores Latinorum. Fuit hic epiſcopus Ledrenſis in Cypro,vt ſcribit Sozom.hiſt.libro 5.c.10.& Nicepho.libro 8.capi. 42.Agit de eodem S. Hieronymus de ſcript. eccleſ.eumque Conſtantij Imper. temporibus clarruiſſe teſtatur,meminit eiuſdem, vt de viro celebri inter ſcriptores eccleſiaſticos in epiſto. 84. ad Magnum oratorem. Vnus tantum Metaphraſtes refert eum fuiſſe epiſcopum Callinicenſem; pluraque de ipſo refert in vita S. Spiridionis epiſcopi. Interfuit Tryphillius vnà cum Spiridione concilio Sardicenſi,vt teſtatur Athanaſ.in apolog.2.col. 424. agit de eodem Suidas in hiſtoricis.

h Antonij Luſitani.] Extant eius egregia facta apud Sur.tom.3.de eo plura S.Antonin.in 4. part.titu.24.cap.3.& alij plures. nouiſſimè verò collecta habes eius acta in chron. Franciſcanorum tomo 1.libro quinto,per totum. Migrauit ex hac vita anno Domini 1231.ſequenti verò anno à Gregorio nono Rom. Pont.receptus eſt in Sanctorum numerum. Ex præcepto Sanctiſſimi D. noſtri Sixti Papæ quinti iuſſum eſt hac die in eius ſolemnitate recitari Officium eccleſiaſticum,quod dicitur Duplex.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

CAESAREAE in Cappadocia ordinatio S. Baſilij [a] epiſcopi, qui tempore Valentis Imperatoris doctrina & ſapiētia inſignis, omnibusq; virtutibus ornatus mirabiliter effulſit, & Eccleſiā aduerſus Arianos & Macedonianos mira conſtantia defendit. Samariæ in Palęſtina S. Eliſæi [b] prophetæ, cuius ſepulchrum dæmones perhorreſcere S. Hieroymus ſcribit: vbi & Abdias propheta quieſcit. Syracuſis S. Marciani [c] epiſcopi, qui à beato Petro ordinatus epiſcopus, poſt Euangelij prædicationem à Iudæis occiſus eſt. Apud Sueſſiones ſanctorum martyrum Valerij [d] & Rufini, qui in perſecutione Diocletiani à præſide Rictiouaro poſt multa tormenta iuſſi ſunt decollari. Cordubæ ſanctorum martyrum Anaſtaſij [e] presbyteri, Felicis monachi, & Dignæ virginis. Conſtantinopoli S. Methodij [f] epiſcopi. Viennæ S. Aetherij [g] epiſcopi. Apud Ruthenos ſancti Quinctiani [h] epiſcopi.

I V N I I 14.

BASILII.] Hæc eſt dies ordinationis eius. Natalis aūt, cùm ex hac vita migrauit, ſupra Kal. Ianua. Agūt de eodē hac die Beda, Vſuar. Ado, ac cæteri Latinorum. Contigit aūt Baſilij ordinatio poſt Euſebij prædeceſſoris obitū, Valentiniano & Victore conſulibus eſt annus Domini ſēm veriorem ſupputationem, 369. Agit de eius ordinatione S. Greg. Nazian. in oratione de laudib. Baſil. & in ea, q̄ habuit ī funere patris, īſuper epiſt. 22. 23. 24. ad diuerſos, & 29. ad S. Euſebiū epiſcopum Samoſatenſem, cùm conueniſſet ad electionem Baſilium. Luculentiſſimum encomium in ſanctum & magnum Baſilium inſigni oratione deſcripſit beatus Ephræm Syrus, illuſtris & antiquus Eccleſię ſcriptor ſācto Baſilio σύγχρονος, & amiciſſimus, eſt inter nondum impreſſa, quæ à ſe è Gręco conuerſa, & ſcholijs, vbi opus eſt illuſtrata, propediē vnà cum alijs eiuſdē auctoris operib. quotquot hacten⁹ Græcè reperiri poterunt, in lucē editurus eſt R. D. Gerardus Voſſius S. Theol. Doctor Germ. mihi Romæ longè amiciſſimus. Encomiū aūt illud in magnū Baſilium eſſe S. Ephræm Syri, vel ex ipſa inſcriptione cōijcitur, vel ꝙ ſeipſum non ſemel in eadē oratione encomiſtica nominet, & q̄ ipſi cum Baſilio acciderint, inter alia cōmemoret. eſt eius exordium: Κλίνατέ μοι τὰς ἀκοὰς, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ διηγήσομαι ὑμῖν καλλίστην διήγησιν. hoc eſt: Præbete mihi aures fratres chariſſimi & pulcherrimā vobis hiſtoriā enarrabo, &c. quin idem Ephræm eiuſdem ſui ipſius encomij meminit in oratione ī 40. martyres, qua ēt pręclaris laudib. exornat eundē S. Baſilium, retexēs eius certamen aduerſus Arianos ſuſceptum. Reperitur & perelegans quædā ſub noīe incerti, ſed antiqui auctoris Græci σύγκρισις, aut ſi malis ὁμοίωσις ante hac non edita ſanctorum Baſilij, & Ephræm, copioſam laudationē vtriuſq; cōtinens, quā ex vetuſtorum man. ſcrip. codicum Græcorum collatione, licet anonymā, ſimul cū operib. S. Ephręm, idē auctor breui eſt editurus: qui illā ex probabilib. cōiecturis tribuit Amphilochio epō, tantorū ſanctorum ſtudioſiſſimo. Incipit autem σύγκρισις illa: ἀδελφοὶ διήγησιν βούλομαι ποιήσασθαι ὠφέλιμον, φημὶ δὴ Βασιλείου τοῦ ἀοιδίμου, καὶ Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου. hoc eſt: Fratres, vtilem vobis narrationē inſtitui facere de celebri Baſilio, & Ephræm Syro.

ro,&c.Cæteras autem ſanctiſſimi viri in epiſcopatu res præclarè geſtas per annos ſingulos,vt ſe habuerunt, digeſſimus in Annal. eccleſ. idcirco hic parcius.Conſule præterea quæ ſupra notauimus Kal.Ianuarij in eius obitu.

b Eliſæi prophetæ]De eodem hac die Beda, Vſuar.Ado,& cæteri Latinorum,necnon & Græci in Menolog. De eius ſepulchro Samariæ poſito,deq; miraculis ibi fieri ſolitis ſcripſit S. Hiero.epiſt.27. in epitaphio Paulæ ad Euſtochium, & in Abdiam prophe.c.1.in prin.Epipha.de vit. & interit.prophet.c.6.ignotus auctor apud Iſid. de vit.& mor.ſanct.c.36. Niceph.li.10.c.13.Metaphraſtes in Artemio die 20.Octob.qui & recitat de Eliſæo encomium Baſilij Seleuciæ.De Eliſæi reliquiarum tranſlatione facta Alexãdriam, agit Cedren.in compẽ.an.8. Leonis magni Imp.

c Martiani epiſc.]De vet.man.ſcrip.ex quib. recentiores,Maurolycus,Molanus, & Galeſinus. Meminit de eodẽ Sophron.in orat.habita in Natali Apoſtol.apud Metaphraſ.29.Iunij. Legimus eius acta man.ſcri.accepta ab eccleſia Caietana, apud quam illius venerandæ reliquiæ aſſeruant, illuc tranſlatæ,cum Saracenorum incurſionibus Sicilia inſula vexaretur. eſt illorum exordium. Poſt triumpha'em, &c. ibi & de titulo martyrij mentio habetur. Agunt de eodẽ Græci in Menologio ad tertium Kalend.Nouemb.vbi eius martyrij acta breui compendio referunt,quomodo à Iudæis occiſus eſt.

d Valerij,& Rufini.Agũt de his Beda, Vſuardus,Ado,Vuandelb.ac recentiores. Extant horũ acta,quæ deſcripſit Mombr.tom.2. Petrus item in catal.lib.5.c.116.

e Anaſtaſij,& ſoc.]Scripſit horum egregium martyrium S.Eulogius in Memoriale ſanct. li. 3. c.8.eoſq; hac die paſſos teſtatur, æra octingenteſima nonageſimaprima; à Chriſto Domino anno octingenteſimo quinquageſimotertio.

f Methodij epiſc.]Agunt & Græci de eodem hac die in Menologio his verbis:S.Methodij, q ſanctas imagines oppugnantium errorem grauiſſimis diuinarum ſcripturarũ teſtimonijs redarguens, orthodoxam Eccleſiæ Dei fidem protegens, multas ærumnas ab hæreticis perpeſſus,& ſancto venerabilium imaginum cultu conſeruãdo laborans,ęternam requiem adeptus,peccatorum remiſſionem nobis expoſcit. Eius natalis celebratur in ſanctiſſ.ſacello, in quo pretioſæ eius reliquiæ intra diuinũ templum celeberrimorũ Apoſtolorum poſitæ ſunt.hęc ibi. Porrò Methodius antequã ordinatus eſſet epiſcopus, functus eſt legatione Apoſtolica miſſus à Leone tertio Rom.Pontifice Conſtantinopolim,vbi eius ciuitatis ordinatus eſt epiſcopus,anno Domini 807. vt teſtatur Anaſtaſius biblioth. in epiſt.ad Carolum Caluum,apud Sur.tomo 5.in Dionyſio,vbi hæc habet de ſancto Methodio. Hic à ſede Apoſtolica Cõſtantinopolim presbyter miſſus, eiuſdẽ Vrbis tenuit Põtificiũ, & ex tũc inter ſanctos ab omnibus ob ſuæ confeſſionis & agonis certamen veraciter veneratur,& colitur,&c.De eodẽ Cedren.in Michaele Imperatore, vbi etiam agit de alia legatione, qua Cõſtantinopoli miſſus eſt Romam, de qua item Glicas in Theophilo Imp. De huius electione plura:Theophanes in panegyrico de S.Nicephoro,apud Metaphra.13.Martij.Migrauit ex hac vita an.Domini 847. vt teſtãtur acta ſancti Ioannicij abb.vbi & alia plura de Methodio apud Metaphraſ.die 4. Nouembr.Lipom.tom.5. & Sur. tomo 6.Fuit & alius eiuſdẽ nominis Methodius epiſcopus Pataienſis ſanctitate & eruditione conſpicuus,quem citat S.Ioãnes Damaſcen.orat.3.de imag. in fi.de quo Græci in Menologio ad 10.Kal.Iulij. Alius item Methodius epiſcopus Tyri,de quo infra ad 14.Kal. Octobr.ijdemq; tres omnes ſelectiſſima lucubrationum ſuarum monumenta reliquerunt.

g Aetherij epiſc.]De eodem hac die Beda,& alij recentiores.Meminit eiuſdem Ado in chro. an.Domini 604.numeraturq; hic vigeſimus nonus eius ſedis epiſcopus,claruitq; temporib.Dagoberti regis Francorum.

h Quinctiani epiſcopi.] Agit de eodẽ Vſuardus,& alij;ſed cum presbyterum dicunt, errare noſcuntur.Scribit de eo Grego.Turo.hiſt.Fran. lib.2.c.36.& li.3.c.2.Sigebert.in chron.an.506. Reperitur hic interfuiſſe cõcilio primo Aurelianenſi habito temporibus Clodouei,necnõ Aurelianenſi quinto temporibus Childeberti eius filij.habetur mentio de eodem in rebus geſtis S. Galli epiſcopi Aruernenſis.

xij. E Decimoſeptimo Kal.Iulij. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

IN

IN Lucania apud Silarum flumen natalis ſanctorum martyrum Viti,[a] Modeſti, atque Creſcentię, qui ſub Diocletiano Imperatore è Sicilia illuc delati, ibidem poſt ollam feruentis plumbi, poſt beſtias, & cataſtas diuina virtute ſuperatas,[b] curſum glorioſi certaminis peregerunt. Doroſtori in Myſia S. Heſychii[c] militis, qui cum beato Iulio comprehenſus, ſub Maximo pręſide poſt eum martyrio coronatus eſt. Cordubę in Hiſpania ſanctę Benildis[d] martyris. Zephyrii in Cilicia ſancti Dulę[e] martyris, qui ſub pręſide Maximo ob Chriſti nomen virgis cęſus, *in* craticula poſitus, feruēti oleo incenſus, aliaq. paſſus, martyrii palmam victor accepit. Palmyrę in Syria ſanctarum martyrum Libyę[f] & Leonidis ſororum, & Eutropię puellę annorum duodecim, quę per diuerſa tormenta ad coronam martyrii peruenerunt. Apud Valencenas depoſitio ſancti Landelini[g] abbatis. Aruernis ſancti Abrahę[h] confeſſoris, ſanctitate ac miraculis illuſtris.

IVNII 15.

a VITI, Modeſti, & Creſcentiæ.] Agūt de his ē: Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horū acta ex antiquis codicibus man.ſcrip. primū edidit Mōbr. to. 2. Petrus in catal. lib. 5. cap. 118. in compendiū redegit, fuſius eadē Sur. to. 3. habemus eadem man.ſcript. vetuſto charactere Longob. Corpus venerandum S. Viti trāſlatū eſſe Roma Pariſios, ſcribit Sigeb. in chron. ann. Dñi 755. Inde vero, vt idē ait, in Saxoniam delatū eſt anno a Chriſto 836. vnde, inquit, Franchi teſtati ſunt, ꝙ ab illo tempore gloria Francorū in Saxones tranſlata eſt. De eadē tranſlatione, & religioſo cultu ſancti Viti apud Saxones plura ſcribit Vuitichind. lib. 1. geſt. Saxon. Saxo Grām. hiſt. Dani. lib. 14. Martin. Polon. Albertus Crant. in Metrop. Saxon. lib. 3. c. 6. nouiſſimè Sur. tom. 7. ex auctore recitat, qui præſens interfuit, factā que refert dicto anno Domini 836. indict. 14. Ludouici Imp. an. 23. Quod pertinet ad tranſlationem aliorum ſanctorum martyrum corporum Roma in Gallias, vel in alias Trāſalpinas ꝓuincias ſæpe factas: noſſe debemus id agi cęptū eo tempore, quo Franchi Romanā Eccleſiam à Longobardis alijsq; tyrannis vindicantes, multis officijs de eadē ſunt optimè meriti; quod .n. olim aliàs fuerat intentatū; tunc à Romanis Pontificibus conſequi cęperunt. Nam vetus Romanæ eccleſiæ conſuetudo non tantum abhorruit, vt corpora ſanctorū Roma trāsferri pateretur; verùm nec tenues reliquias ex eis detrahi quoquomodo permitteret. In hac ſentētia S. Gregorius in regiſt. lib. 3. epiſt. 30. ad Conſtantiā Aug. hæc ait. In Romanis namq; vel totius Occidētis partibus omnino intolerabile eſt, & ſacrilegū, ſi ſanctorū corpora tangere quis fortaſſe voluerit: quod ſi præſumpſerit, certū eſt, quia hæc temeritas impunita nullo modo remanebit. Proqua re de Græcorū cōſuetudine, qui oſſa leuare ſanctorū ſe aſſerunt, vehementer miramur, & vix credimus, &c. His cōſentiunt, imò & planius declarant ea, quæ S. Germanus ac eius collegæ legati Apoſtolici reſcripſerunt ad Hormiſdam Papam ſub cōſulatu Ruſtici anno Domini 520. Conſtantinopoli cū eſſent; & inter alia hæc verba: Iuſtinianus filius veſter magnificus res cōuenientes fidei ſuæ faciens baſilicam Apoſtolorū, in qua deſiderat ſanctorum Apoſtolorū Petri & Pauli, & beati Laurētij reliquias eſſe, conſtituit: Sperat per paruitatem noſtram, vt prædictorū ſanctorū reliquias celeriter concedatis. Habuit quidem petitio prædicti viri ſecundum morē Græcorū. Et nos contra, conſuetudinem ſedis Apoſtolicæ expoſuimus. accepit rationē. Et quia talis eſt eius feruor fidei, qui mereī qcquid de ſede Apoſtolica depoſcerit; & talis eſt, qui ſperat vnde & ſalus animæ & fidei accreſcat, talib. deſiderijs poſtulata cōpetit nō negare. Vnde ſi beatitudini veſtrę vī: Sanctuaria beatorum Apoſtolorum Petri, & Pauli, ſecundum morem, ei largiri pręcipite, & ſi fieri poteſt; ad ſecundam cataractā ipſa Sāctuaria deponere, veſtrū eſt deliberare, &c. Extāt ad eoſdem legatos Hormiſdę Papę de eadē reſcriptæ litteræ, aliæ itidē ad Iuſtinianū, ſignificantis ſe tantum Sāctuaria mittere. Extant dictæ litterę apud nos man.ſcrip. ex codice Vaticano acceptę. per Sanctuarium autē velum intelligere debemus, quod S. Gregorius

in nuper citata epiſt. ad Conſtantiã epiſtola Brãdeũ appellat,ex quo ſanguis effluxit,cum à ſancto Leone Papa(vt ait)forcipib.incideretur; alibi autẽ idem appellat velamen,quod admoueri ſolitum erat ſanctis martyrum corporibus, vt lib.4.epiſt.44.ex ſynodo Romana, & lib.12.decret.4.Brandeum item appellat velum illud Ioãnes diac.in vit.S.Greg.lib.2.c.42.cum ingens de ea re miraculum narrat. Ex quibus omnibus liquet,non corpora,non fragmina oſſium,vel tenuem raſuram illorum, ſed tantùm velũ ſacris admotũ reliquijs, pro magno munere, conſueuiſſe Romanos Põtifices ad clariſſimas perſonas illas cupientes, tranſmittere. Græcorũ autẽ ab his fuiſſe diuerſam conſuetudinem,ex prędictorum aſſertionibus vidimus.

b Superatas.]Beda,& Ado ĩ ſuis Martyrologijs inter alia tormenta addũt, ſanctum Vitũ à Valeriano iudice Cathonis cęſum.alij Codices habent:Cathomo cęſum. Molanus multũ laborat circa huius vocis intelligentiã; multaq; eruditè cum dicat,nec tñ rem aſſecutus ſibi ipſi viſus eſt.Arbitratus ſum aliqñ textum eſſe deprauatum,vt pro cathomis, latomijs, ſit reſtituendum.de eo etiã genere tormentorum hæc Iſidorus lib.5.origin.Latomia(licèt alij pleriq; codices habeãt lautumna) eſt ſuplicij genus ad verberandũ aptum, inuentum à Tarquinio Superbo ad pęnas ſceleratorum. Iſte enim prior latomia ſeu lautumias,tormẽta,fuſtes, metalla,atq; exilia adinuenit,&c.acquieſcerẽ prędictæ Iſidori interpretationi,niſi Feſtus,Liuius,Plautus,alijq; antiquiores latomias,ſeu latumias,vel lautumias(vt legiẽ apud Plautũ in penul.)lapidicinas intelligerent,vel ipſa loca cæſis lapidib.execta,quo ſenſu & carcer Syracuſan⁹,de quo Cic. in Ver.lib.7.latomia eſt appellatus,ſic & omnis carcer,vt l.9.ff.ex quib. cauſis maior. Incluſos veluti latomijs,vinctorũ numero haberi placet quia nihil interſit parietibus an compedibus teneantur. habent eandẽ vocem, cathomum, Beda,& Ado die 18.Nouembris in Romano mart. ſed in alio ſenſu, cũ dicant: Cathomo ſuſpendi eum,ac veberari iuſſit; per cathomum vinculũ quoddã intelligentes,quo martyr ad verbera ſuſpenſus eſſet.arrideret mihi qđ Molanus è Græca voce deducit, vt κάτωμος idẽ quod dimiſſis armis,quod pedib.videlicet in altum ſuſpenſis, ſic martyr ad verbera expoſitus fuerit: ſed quoniam eiuſmodi non legũtur in actis eiuſdẽ martyris,neq;apud Prudentium in Romano,neque apud alios,qui paſſionẽ eius retexerunt,ſicut ipſe,ita & ego his minus aſſentior.Remaneat itaque adhuc integra quæſtio de Cathomo.

c Heſychij.] De quo itẽ Beda,Vſuardus, Petrus in catal. lib.5.c.56. & in Iulio martyre eod. lib.cap.119.& alij recentiores.

d Benildis.] Scripſit nobile certamen eius S. Eulogius in memor.ſanct.lib.3.c.9.paſſamq;tradit,æra octingenteſima nonageſimaprima, ann. à Chriſto Domino octingenteſimo quinquageſimotertio.

e Dulæ.] Agunt de eodem Græci in Menologio,vbi de eo pluribus;fuſius autem Metaphraſtes,quem Latinè à ſe redditum recitat,Lipom. tom.7.ex quo Sur.tom.3. De Zephyrio ciuitate,de qua hic habetur mentio,agit Plin.lib. 5.c. 27.& alij.

f Libyę,& Leonidis.]Harũ martyrium narrat S.Brienna in actis S.Febroniæ,quæ extant apud Lipom.tom.7.&Sur.tom.3.his verbis: Recordare Lybiam & Leonidẽ ſorores illas duas, quæ martyrium glorioſè pertulerũt, è quib Libya ipſa gladio percuſſa,capite priuata eſt; Leonis verò in ignem coniecta fuit.Recordare quẽadmodum puella Eutropia duodecim annos nata martyrium ſuſtinuerit,&c.

g Landelini.]Huius acta retulit Sur.in to. 3. diuerſa ab his ſcripta fuiſſe à Philippo abb. teſtatur Molan.in add.ad Vſuar.qui & de eo plurib.agit in indiculo SS. Belg.Trithem. etiam de vir.illuſt.ord.S.Bened.lib.3.c.100. eumque claruiſſe ait,ann.Domini 660.conſtat quidẽ vixiſſe temporibus S. Martini Papæ & martyris, à quo. & munus p̄dicãdi ſuſcepit, nauiterq; impleuit.

h Abrahæ.]Scripſit eius res geſtas Greg.Turon.lib.ſanct. patrum cap. 3. Agit de eodem in hiſt.de geſt.Franc.lib.2.c.21.in fin. De hoc ipſo ſcripſit egregium epitaphiũ Sidonius Apol. qđ vnà cum epiſtola dedit ad Voluſianũ epiſcopũ. lib. 7. epiſt. 18. claruit circa ann.Domini quadringenteſimum ſexageſimum.

xj. F Sextodecimo Kal.Iulij. Luna. 16

à	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

VESONTIONE in Gallijs ſanctorum martyrũ Ferreoli [a] preſbyteri, & Ferrutionis diaconi, qui a beato Irenæo epiſcopo ad prædicandum verbum Dei miſſi, poſtea ſub Claudio iudice diuerſis pœnis excruciati, gladio feriũtur. Tarſi in Cilicia ſanctorũ martyrum Quirici [b] & Iulittæ matris eius ſub Diocletiano Imperatore: quorum Quiricus triennis puellus, cum matrem, quę ante Alexandrum præſidẽ neruis diriſſime cędebatur, implacabili luctu lugeret, ad gradus tribunalis illiſus interijt: Iulitta verò poſt dira verbera & grauia tormenta, martyrij ſui curſum obtrũcatione capitis impleuit. Moguntiæ paſſio ſanctorum Aurei, [c] & Iuſtinæ ſororis eius, & cæterorum martyrum, qui ſynaxim in eccleſia agẽtes, ab Hunnis Germaniam diripientibus trucidati ſunt. Amathuntæ in Cypro S. Tychonis [d] epiſcopi, tempore Theodoſij iunioris. Lugduni depoſitio beati Aureliani [e] epiſcopi Arelatenſis. Nannete in Britannia minori S. Similiani [f] epiſcopi & confeſſoris. Miſnæ in Germania S. Bennonis [g] epiſcopi. In Brabantia ſanctæ Lutgardis [h] virginis.

IVNII 16.

FERREOLI & Ferrutionis.] De his item Beda, hac die Vſuardus, Ado, & alij. Horum martyriũ deſcriptum habetur in actis ſanctorũ Felicis & Fortunati, apud Sur. tom. 2. die 23. April. & tom. 7. De miraculis ad ipſorum ſepulchrum agit Greg. Turon. lib. de gloria marty. c. 71. Fuit præterea Ferreolus alius martyr. & epiſc. Viẽnenſis, de quo ſuo loco plura inferius, ad 14. Kal. Octobris.

b Quirici, & Iulittę.] De his Beda, Vſuardus, Ado, & cæteri Latinorum, Gręci aũt in Menologio idibus Iulij, vbi Tarſi Cilicię eos occubuiſſe martyrio tradunt: quod verũ eſſe, legitima eorũdem acta teſtantur. ex his pleriq; Latinorũ ſunt corrigendi, qui Antiochiæ eos paſſos referunt. Exciderũt proculdubio ea acta Quirici & Iulittæ, quæ S. Gelaſius Papa, vt commentum hęreticorum, ex quib. & ſubſanandi tribueretur occaſio, procul reiecit in decret. de ſcript. apocryph. apud Gratian. diſt. 15. c. ſancta Rom. Diuerſa omnino ab illis cenſentur ea, quæ recitat Metaphraſtes, quę & retulit Lipom. in tom. 6. & Sur. in to. 3. necnõ Mombrit. licet paulò diuersè in tom. 2. quorum ſummã Græci referunt in Menolog. & hic breuius cõprehenſa narrañt. Molanus in addit. ad Vſuard. 2. edit. poſt Lipomani & aliorũ eruditorũ ſententiã, dũ probat eadẽ à Metaphraſte edita acta prædictorũ martyrũ; addit, Gelaſiũ nõ intellexiſſe de illis ipſis actis Gręcè cõſcriptis, ſed quæ Latinè edita in vet. mau. ſcript. hñr: ea videlicet, quorũ eſt exordiũ: Dño Fratri & coepo Zoſimo Theodorus. &c. De erudito ac prudẽtiſſimo viro, quid iã iure dicã, nihil habeo, niſi hoc vnum, quod inciderit in eadẽ acta deprauata: Siquidẽ illa acta Quirici & Iulittæ, q̃ ſcripſit Theodorus epſ ad Zenonem coepm; quæ & in vetuſtiſſimo codice habemus in noſtra bibliotheca, ſunt ſanè eiuſmodi, vt in omnib. cõueniant cum ijs, quę vel Metaphraſtes edidit, vel in Græcorũ Menologio, vel hic ſummatim collecta narrañt: ſed & eò fideliora exiſtimanda ſunt, ꝙ certus inſcribitur auctor, qui (vt ipſe profitetur) in id prę ſertim incũbit; vt vera, certaq; de ijſdem ſanctis martyrib. acta ex antiquis monimẽtis edẽdo; falſa illa, vt ait, inſulsè, mendaciter, ac deniq; hæreticè à Manichæis de ijſdẽ ſanctis conſcripta, abolẽda, & ab eccleſia catholica prorſus proſcribenda curaret. ex huiuſmodi Theodori epi præfatione, ſatis notantur, quænam illa fuerunt horũ martyrũ acta à Gelaſio improbata. de eo. n. actorum libello, hæc ibidem Theodorus: Tali, inquit, erat execratione digeſtus, vt meritò huic coaptet̃ illa ſñia, quam quidam cõtulit patrũ: Verè (inquiẽs) ranæ & culices digni ſunt iſta ſcriptura. Nã (qa textus ille ſatis declarat) datur conijci (Deo amabilis) vt manichæorum ſit iſta deſcriptio, qui crucem Chriſti ſcandalum & ſtultitiam putant. hæc & alia ibi Theodorus qui & ſynceriſſima iſtorũ acta edidit, accepta (vt ait) à Martiano Tribuno Notario, qui eadem nactus fuerat à Zenone Iſaurię epiſcopo. Exſcripſiſſe ea Theodorus videtur

temporibus Iuſtiniani Imper. longè ante tempora Metaphraſtes. Trāſlata fuiſſe horum ſanctorū martyrum corpora in Gallias per S. Amatorem epiſcopum Antiſiodorenſem, prædeceſſorem S. Germani, cùm in Orientem peregrinatus eſſet, tradit Mombrit. vbi ſupra.

c Aurei, & Iuſtinæ.] Agunt de his hac itē die Beda, Ado, & recentiores. De graſſatione Barbarorum in Moguntinam eccleſiam, ſcribit in primis Ammianus Marcellinus lib. 27. itemq; S. Hieron. epiſt. 11. ad Ageruchiam. An autem illarum cladium tempore hi paſſi ſint, vel quādo poſtea Attila irrupit in Gallias, nobis non ſatis eſt exploratum. Sanè quidem tam S. Hieron. quā Ammianus teſtantur, tunc temporis multa millia hominū fuiſſe Moguntiæ in eccleſia trucidata. De miraculis S. Aurei conſcriptum eſſe libellum, teſtatur Molan. in annot. ad Vſuardum.

d Tychonis epiſc.] De eo item hac die Greci in Menologio, vbi tradunt hunc à S. Epiphanio epiſcopo Salaminæ Cypri fuiſſe ordinatum epiſcopum temporibus Arcadij Imp.

e Aureliani epiſcopi.] De eo hac die Vſuard. Ado, & alij. Nonnulli hunc Aurelium dicunt, atque ita ſubſcribitur concilio Aurelianenſi quinto. cui lectioni conſentit S. Gregorij Papæ epiſt. ad Vigilium epiſcopum Arelat. 115. lib. 7. regiſtri ind. 2. at verò Aurelianus, & non Aurelius dictus habetur in actis Quintæ ſynodi. Ad hunc ipſum Aurelianum epiſcopum Arelatenſem extat epiſt. Vigilij Papæ: quæ recitatur in Quinta ſynodo coll. 7. Dicta ſynodus Aurelianenſis, cui interfuit Aurelianus, celebrata eſt anno triceſimooctauo Childeberti filij Clodouei regis Francorum; eſt annus Domini quingenteſimus quinquageſimus ſecundus.

f Similiani epiſcopi.] Vſuardus de eodē hac die, aſtipulanturque vet. man. ſcrip.

g Bennonis epiſcopi.] Hunc Hadrianus ſextus Rom. Pontif. numero ſanctorum adſcripſit, vt ex eius actis apparet: idq; in eiuſdem Hadriani Itinerario teſtatum habetur. Scripſerat iam olim Trithemius abb. ad Iulium Papam epiſtolā 64. id expoſcente Georgio duce pro canonizatione S. Bennonis, in qua hæc inter alia de eius vita atque miraculis: Vita Bennonis ſanctiſſima, plena virtutibus à vetuſtioribus ſuiſque contemporaneis luculenter habetur deſcripta: & multa quotidie in eccleſia Miſnenſi ad eius tumulum fiunt miracula. hæc ille. De eodem Cochlęus in comment. de act. & ſcript. Luth. anno Domini 1524. Extat de eius canonizatione Pontificium diploma, quod hactenus aſſeruatur Romæ in eccleſia S. Mariæ de Anima nationis Teutonicorum, quo quidem ſignificatur, anno Domini 1523. die Dominico, in die feſto ſanctiſſimæ Trinitatis, q. fuit 31. Maij. a dicto Pontifice canonizatos eſſe S. Bēnonem epiſcopum Miſnenſem, & S. Antoninum archiepiſcopum Florentinum, ſolemnitatemq; S. Bennonis relatam eſſe ad decimam ſextam diē menſis Iunij, atq; ab eodem Pōtifice conceſſam plenariam indulgentiam, eandem Eccleſiam, ea die viſitantibus. Huius autem præclariſſimas res geſtas Hieronymus Emſer ſcriptis mandauit, recitantur apud Sur. tom. 7. ibidem auctoris carmen, & ſacer hymn. Bartholom. Steni. Migrauit ex hac vita anno à Chriſto domino 1106. ętatis ſuæ nonageſimo ſexto, ſedis autem quadrageſimo.

h Luthgardis.] Eius acta conſcripſit Thomas Cantipatrenſis; deſcripſit verò Sur. tom. 3. De ea item agit Molan. in indic. ſanct. Belgij, & in addi. ad Vſuardum hac die. defuncta eſt anno Domini 1246.

x. G Quintodecimo Kalen. Iulij. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ROMAE natalis ſanctorum ducentorum [a] ſexagintaduorum Martyrū, qui in perſecutione Diocletiani pro fide Chriſti necati, poſiti ſunt via Salaria veteri ad Cliuum cucumeris. Tarracinę ſancti Montani [b] militis, qui ſub Hadriano Imperatore & Leontio conſulari, poſt multa tormenta martyrii coronam accepit. Apud Venafrum ſanctorum martyrū Nicandri [c] & Marciani, qui in perſecutione Maxi

miani capite cæſi ſunt. Chalcedone ſanctorũ martyrum Manuelis,[d] Sabelis, & Iſmaelis, qui pacis cauſa apud Iulianum Apoſtatam pro rege Perſarũ legatione fungentes, cum Imperatoris iuſſu idola venerari cõpellerẽtur, idq́; cõſtãti animo recuſarent, gladio feriuntur. Apolloniæ in Macedonia ſanctorum martyrum Iſauri [e] diaconi, Innocentij, Felicis, Hieremiæ, & Peregrini Athenienſium, qui à Tripontio Tribuno varie torti, capite obtruncati ſunt. Amerię in Vmbria ſancti Himerij [f] epiſcopi, cuius corpus Cremonam tranſlatum eſt. In pago Bituricenſi S. Gundulphi [g] epiſcopi. Aureliani S. Auiti [h] presbyteri & confeſſoris. In Phrygia S. Hypatij [i] confeſſoris. Item S. Beſſarionis [k] anachoretæ. Piſis in Tuſcia S. Rainetij [l] confeſſoris.

IVNII. 17

a DVCENTORVM ſexag. duorum martyrum.] De his itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores. Poſiti dicuntur ad Cliuum cucumeris: eo enim nomine erat appellatum vetus cœmeterium via Salaria, vt conſtat ex indice cœmeteriorum Vrbis, quem exſcripſimus ex man. ſcrip. Vatican. lib. Cenſuum.

b Montani.] Cuius vitæ acta accepimus ab eccleſia Caietana. eſt illorum exordium: Montanus miles, & ciuis Romanus. &c.

c Nicãdri, & Marciani.] Horum illuſtre martyrium etiam in Orientali eccleſia anniuerſaria die recolitur: agũt etenim de his Græci in Menologio ſexto idus Iunij, vbi paſſionis ipſorũ cruciamenta his verbis narrantur: Certamẽ ſanctorum martyrum Nicandri & Marciani, qui pp Chriſtianæ fidei cõfeſſionem ſub præſide Maximo in carcerem coniecti, cum ad negationẽ adigi non poſſent, ferreis vngulis lacerantur, & in excelſis trabibus ſuſpẽſi, atq; detracti, ſuper carbones ignis extenſi, virgis deſuper verberãtur, ſalſoq; aceto perfuſis plagis, teſtis acutis perfricantur, lapidibus ora cõtuſa, & facies cõfractę; poſtremò linguæ gladio exciſæ, & enſe percuſſi migrauerũt ad Dominum. hactenus ibi. Petrus in catal. lib. 5. c. 90. non niſi vltimum horũ ſupplicium refert: additq; paſſos eſſe prid. non. Iunij. inter Atinam & Venafrum, corpusq; Nicandri Venafrum, Marciani vero Atinã, ait, delatũ: porrò Nicandri vxorem, quæ virũ ad martyriũ roborauerat, poſt triduum capitalẽ ſubijſſe ſententiam, tradit. Vigẽt hactenus in Aequicolis horum martyrum priſcę memorię. Sancti Nicãdri eccleſiam apud Vrbem poſita, via Lauicana, Gelaſius Papa dedicauit, vt apparet ex li. de Rom. Pontific. Petrus diac. bibliothec. Caſin. in lib. de vir. illuſt. eiuſdem monaſterij c. 45. teſtatur à Petro eiuſdẽ cœnobij diacono ſcriptum eſſe ſermonem legendũ in vigilijs prædictorum martyrum, additumq; ab eodem officium eccleſiaſticum, recitandum in die eorum celebritatis.

d Manuelis, & Sabelis, & Iſmaelis.] Græci ẽt de his in Menologio hac die; ibiq; eorum certamẽ referunt, vberius autem Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis eadem, & Lipom. to. 6. & Sur. recitat tom. 3.

e Iſauri diac. & ſoc.] Agunt de his itẽ hac die Græci in Menolog. ibiq; eorum martyrium explicant.

f Himerij epiſcopi.] De quo Petr. in catal. li. 5. c. 122. & Molan. in addit. ad Vſuardum.

g Gundulphi epiſcopi.] De eodem Molan. in addi. ad Vſuar. & Galeſinus ĩ ſuo Martyrologio.

h Auiti presbyteri.] Agit de eodem hac die Vſuard. Ado, & alij recẽtiores. Licet apud Bedã Vitus pro Auito mendosè legatur. Scribit de eo Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 3. c. 6. idemq; de alio Auito abbate lib. de glor. confeſſ. c. 99. De eodẽ Auito presbytero de quo agimus, ſcribit Ado Vien. in chron. & Sigeber. in chron. an. 495. Eius verò res geſtæ, atq; miracula edita fuſius ſcripta refert Sur. tom. 3. Fuit eiuſdem nominis epiſcopus Viennenſis, qui ſecundus ſedit poſt ſanctum Mamertum, de quo plura Ado Vien. in chro. Vixit & alius eiuſdem nominis in Oriente, Auitus monachus, cuius meminit Suidas.

i Hypatij.] De quo item Græci agunt in Menolog. eiusq; acta ibidem paucis referunt.

K Beſſarionis.] Græci itidem de eo in Menologio, eiusq; vitam breui compendio comprehenſam referunt. Eſt frequens mentio de Beſſarione eiusq; diſciplina in Vit. patr. part. 2.

l Rainetij.] Agit de eodẽ Molan. in addit. ad Vſuar. edit. 2. teſtaturq; eũ ex hac vita migraſſe ann. Dñi milleſimo cẽteſimo ſexageſimoprimo.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROMAE via Ardeatina natalis ſanctorum martyrum Marci [a] & Marcelliani fratrum, qui in perſecutione Diocletiani à iudice Fabiano tenti, & ad ſtipitem alligati, in pedibus clauos acutos acceperunt: cumq; non ceſſarent laudare Chriſtum, lãceis per latera transfixi, cum gloria martyrii ad ſiderea regna migrarunt. Malacæ in Hiſpania ſanctorum martyrum Cyriaci, [b] & Paulæ virginis, qui lapidibus obruti, inter ſaxa animas cœlo reddiderunt. Tripoli in Phœnicia S. Leontij [c] militis, qui ſub Hadriano pręſide, vnà cum Hypatio tribuno, & Theodulo, quos conuertit ad Chriſtum, per acerba tormenta peruenit ad coronam martyrii. Eodem die ſancti Aetherii [d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani poſt ignes & alios cruciatus gladio cęſus eſt. Alexandrię paſſio S. Marinę [e] virginis. Burdigalę S. Amandi [f] epiſcopi & confeſſoris. Sconaugię S. Elizabeth [g] virginis monaſticę vitę obſeruantia celebris.

IVNII 18.

a MARCI, & Marcelliani.] De his Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri oẽs. ſcriptæ ſunt horũ res geſtæ in actis S. Sebaſtiani, apud Sur. tom. 1. 20. Ianuar.

b Cyriaci, & Paulæ.] Vſuardus itẽ de his hac die, Petrus in catal. lib. 5. c. 125. Vaſæus in chron. item Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. tomo 2.

c Leontij.] Agunt de eo & Gręci in Menologio, vbi & eius acta ſummatim collecta narrantur: quæ prolixius Metaphraſtes eſt proſecutus, ex quo Lipom. tom. 7. & Sur. to. 3. referunt eadem. Meminit huius Leontij, vt perilluſtris martyris, Theodoretus in commentario de Euãgelica veritate. lib. 8. de martyrib. in fin. Tradit Procop. lib. 3. de ædif Iuſtin. Imp. eidem martyri ab eodem Iuſtiniano extructam eſſe magnificentiſſimã baſilicã. Erat & Tripoli in Phœnicia nobilis memoria Leontij martyris, cuius mentio eſt in Quinta ſynodo, actione prima.

d Aetherij.] Græci itidem de eo agunt in Menologio, eiusq; martyriũ paucis deſcribunt.

e Marinæ.] De ea & Ado hac die, q martyrẽ eam dicit; cui tñ vet. man. ſcript. contradicunt. Hęc etenim illa eſt, quæ virili habitu monaſticã exercuit diſciplinam, Marinusq; nomine dicta eſt: cuius res præclarè geſtę narrant in vit. patr. part. 1. c. 44. Petrus in catal. lib. 6. c. 108. ex quib. & alij accepere.

f Amandi epiſc.] De eodem antiquæ tabulæ ex quibus etiam Molanus in addit. ad Vſuard. Succeſſit hic ſancto Delphino, ad quem extant Paulini epiſtolæ: qui & ad Amandũ ſæpius ſcripſit; extantq; ſex ad eum datæ epiſtolæ, quarum aliquæ ſcriptæ videtur antequã eſſet epiſcopus, cum adhuc S. Delphinus ſuperſtes eſſet. Meminit eiuſdem Amandi ex verbis Paulini Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib. 1. cap. 19. & de glor. confeſſ. c. 45. claruit temporibus Honorij Imp. Huic accepta ferimus ea quę S. Paulini epiſcopi Nolani reperiuntur ſcriptorum monumẽta. cũ ille ſicut diuitiarum, ac ſui ipſius, ſic & lucubrationũ ſuarum contemptor eſſet; & licet eas S. Hieronymus, ac etiã S. Auguſtinus, & alij mirificè prędicarent: ipſe tñ eaſdem flocci faciens, perire ſinebat. Tantę iacture occurrit S. Amandus, ad quem Paulinus hæc aliqñ: Legimus, inquit,

in tergo epiſtolę annotationē epiſtolarū, quas meas eſſe indicatis:nam verè prope earum omnium immemor eram,vt meas eſſe nō recognoſceré,niſi veſtris litteris crediſſem. Vnde mai⁹ accepi documentū charitatis veſtræ: quia plus me vobis,quàm mihi notum eſſe perſpexi.hymnos,quos deſiderabā,accepiſſe gaudeo. &c.extat hæc Paulini citata epiſtola man.ſcript.in Archiuio Nolano, quā inde deſcriptā ab erudito viro mei ſtudioſiſſimo R.D. Antonio Agellio clerico regulari pro magno accepi munere.

g Elizabeth virg.]De ea & Molanus in addi. ad Vſuardū,aitq; eius acta ſcriptis mādata p Ecbertū monachū: itēq; Einichodem abb.ipſius laudes ſcripſiſſe, tradit Trith. lib. de vir.illuſtr. ord.S.Bened.li.2.c.120. plurib.autem lib.3.cap. 325.obijtque, vt ait, anno Domini 1165.ſuæ ætatis trigeſimoſexto.

19 Tertiodecimo Kalen.Iulij. Luna. B xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

MEDIOLANI ſanctorum martyrū Geruaſij [a] & Protaſij fratrum:ex quibus priorem tamdiu iuſſit Aſtaſius iudex plumbatis cædi,quouſq; ſpiritum exhalaret; ſequentē vero fuſtibus cæſum capite truncari.Horum corpora [b] Domino reuelante beatus Ambroſius ſanguine conſperſa & ita incorrupta repperit, ac ſi eo die fuiſſent interempti: in quorū tranſlatione cæcus feretri tactu lumen recepit,& plurimi vexati a dæmonibus liberati ſunt.Rauēnæ S.Vrſicini [c] martyris,qui ſub Paulino iudice poſt plurima tormenta in confeſſione Domini immobilis permanens,capitis abſciſſione martyrium compleuit.Sozopoli S. Zoſimi [d] martyris,qui in perſecutione Traiani ſub Domitiano præſide poſt acerbos cruciatus capite amputato victor migrauit ad Dominum. Aretij in Tuſcia ſanctorum martyrum Gaudentij [e] epiſcopi,& Culmatij diaconi, qui tempore Valentiniani furore gentilium cæſi ſunt.Eodem die S. Bonifacij [f] martyris, diſcipuli beati Romualdi,qui à Romano Pontifice ad prædicandum Euangelium in Ruſſiam miſſus,cum per ignem tranſiſſet illæſus, Regemq; ac populum baptizaſſet, a furente Regis fratre necatus, optatam martyrij coronam accepit.Rauennæ ſancti Romualdi [g] anachoretæ, monachorum Camaldulēſium patris, qui collapſam in Italia eremiticam diſciplinam reſtituit, ac mirifice propagauit.

IVNII 19.

a GERVASII, & Prothaſij.] De his etiā Beda,Vſuardus,Ado. & alij Latinorum, Græci autē in Menologio prid. idus Octob. Ferūtur horū ges eſtæ ſcriptę à ſancto Ambroſio, ex libello Philippi: eas refert Mombr.tom.1.Lipom.tom.1.ac demum Sur. to.3. Deſcripſit autem & alia horū acta Metaphraſtes, q Lipomanus ſuper diuerſitate narrationum, vtcunq; concordare conatus eſt,recitat eadem Sur. tom. 3. his non diſſimilia ſunt ea,quę actis ſanctorum Syri & Euētij intexta habentur, deſcripſit eadē Sur. tom.7. die 12.

Septembr.ex man.ſcript. At non tantum me reddit ancipitem, quòd in prędictis actis nomine S.Ambroſij editis, nulla de Nazario & Celſo habeatur mentio, vel quod ſub diuerſo præſide paſſi habeantur, quæ & Lipom. excuſat: ſed quod me maiori difficultate inuoluit, eſt illud in primis; quòd non tãtum in prædictis nulla habeatur de Nerone mentio, vel alterius cuiuſpiam Imperatoris, ſed Auguſtorum plurium tũc ſimul regnãtium idem auctor meminerit; adeò vt ad alia tẽpora potius quàm Neronis illorũ martyrium referre videatur. Huc accedit, quòd dum de bello Marcommãnico ibi mentio fit; nihil ſanè eſt, vt ea ad Neronis tempora poſſint accommodari; ſi quidem nullum tale bellum tunc geſium eſſe, perſpicuum eſt. Cum itaq; ex illis actis exploratum habeatur, plures Auguſtos tunc ſimul imperaſſe, inſuper & Marcommãnicum bellum excitatũ eſſe; cogimur vel inuiti in eam ire ſententiam (ſi tamen ea acta certa, firmaq;, & Ambroſij eſſe dixerimus) vt credamus hos paſſos eſſe temporibus Marci Aurelij Antonini, & Lucij Veri Auguſtorum, quorũ Imperij anno decimoquarto (vt ſcribit Euſeb. in chronico, & Iulius Capitolinus, ac cæteri omnes affirmant) Marcommannicum bellum exortum eſt. Sanè quidem nec Beda, nec Vſuardus, vel Ado, aut antiquorum aliquis, vel vetera man.ſcrip. cùm de his martyribus agunt, vel de eorum parente Vitali ad 4. Kalen. Maij. vllam de Nerone faciunt mentionem. Hæc tamen alijs expedienda relinquimus. Meminit eorundẽ martyrum Sanctus Ambro. in Lucam lib. 7. capi. 13.

b Horum corpora.] De horum inuẽtione extat ſermo S.Ambroſij 5. de ſanc. & lib. 7. epiſt. 53. 54. edit. Rom. Agit de eadem S.Auguſt. ſæpius, vt in lib. 9. confeſſ. c. 7. ſer. 39. de diuerſ. c. 5. & de ciuit. Dei lib. 22. c. 8. Paulinus in vit. S.Ambroſij, auctor libri de vita perfecta apud Hieron. tom. 9. Greg. Turo. de glor. mart. c. 47. legi & de ea hymnum in breuiar. Tolet. Conſtat autẽ prędictorum ſanctorũ martyrum reliquijs quamplurimas eccleſias eſſe locupletatas, eorumq; noĩe erectas eſſe memorias. Romæ etenim Veſtina illuſtris fęmina in ipſorũ honorẽ baſilicam conſtruxit, quã S.Innocentius Papa dicauit, & titulo exornauit, Veſtinæq; titulus, vel ſanctorum Geruaſij & Prothaſij dictus reperitur. de his in lib. de Rom. Põtificibus in Innocentio Papa, & in regiſtr. S.Gregor. li. 9. epiſt. 22. dicitur hodie titulus S.Vitalis, cuius ornamento inſignitus eſt presbyter Cardinalis illuſtriſſimus ac Reuerendiſſimus Donatus Cęſius de noſtra Cõgregatione optimè meritus. S.Paulinus eorundem reliquias in Fundana baſilica à ſe erecta collocauit, vt ipſe ſcribit ad Seuerum epiſt. 12. S.Gaudẽtius eadem ſacra pignora condidit in baſilica ad Concilium ſanctorum dicta, vt ipſe refert in ſerm. de eius dedicatione habito: Gallia ẽt ferè tota ijſdẽ reliquijs ditata eſt. teſtis eſt de his Greg. Turon. vbi ſupra c. 47. cùm de his agens, ait: Per totũ Galliarum ambitum, Deo propitio, ſunt delatæ. & paulò poſt: Ex hoc enim eorũ reliquiæ affatim collectæ, per vniuerſam Italiã & Galliam ſunt diuiſæ, idemq; lib. 10. c. 31. hiſto. Franc. agens de eccleſia erecta Turoni, ibi horũ reliqas poſitas, eorumq; nomine eã appellatam eſſe teſtat. Pariſijs ẽt in baſilica S.Vincentij eas eſſe poſitas teſtaẽ Aim. li. 2. c. 20. ad Noricos vſq; eaſdem eſſe delatas, ſcribit Eugipius abb. in vita S.Seuerini Noricorũ Apoſtoli. Cõſtat inſuper tranſmarinas Africanæ eccleſiæ oras tantis fuiſſe munerib. exornatas. cum etenim ſcribat S.Auguſtinus de ciuit. Dei lib. 22. c. 8. in Victoriana villa nomine prædictorum martyrũ erectam eſſe memoriã, cõſequens eſt, vt eorum martyrũ reliquijs minimè caruerit. nã abſq; reliquijs martyrum in eorum honorem eccleſias erigi, prohibuerat concilium Africanum, can. 50.

c Vrſicini.] De eo item hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Recenſet eius acta Petrus Damia. in ſerm. de S.Vitale & Valeria; refert eum Sur. to. 2. 28. Aprilis, & Mombrit. in S.Vitale tom. 2. Hiero. Rub. hiſtor. Rauen. lib. 1. Venan. Fortun. in vita S. Martini lib. 4. agens de ſanctis Rauennatis eccleſiæ, hos ſcribit verſus.

Inde Rauennatum placitam pete dulcius vrbem,
Pulpita ſanctorum per religioſa recurres,
Martyris egregij tumulum Vitalis adora
Mitis & Vrſicini, Pauli ſub ſorte beati,
Rurſus Apollinaris pretioſi lumina lambe,
Fuſus humi ſupplex, & tẽpla per omnia curre.

d Zoſimi.] De eodẽ itẽ Græci hac die in Menolog. Deſcripſit eius acta Metaphraſtes, quę retulit Lipom. in tom. 7. & Sur. tom. 3. hac die.

e Gaudentij, & Culmatij.] Horum acta man. ſcript. accepimus ab eccleſia Aretina.

f Bonifacij.] Huius egregia facta Petrus Damiani conſcripſit in vita S.Romualdi, quæ extat apud Lipom. tom. 8. & Sur. tom. 3. hac die Vixit temporibus Othonis Imp. cuius erat affinis, circa annum Domini milleſimum.

g Romualdi.] Scripſit (vt nuper diximus) eius præclara acta Petrus Damiani, qui eum affirmat vixiſſe annos cẽtum viginti, quorum viginti in ſeculo, tres in cœnobio, reliquos verò egit in ſolitudine. Tranſlatum tradũt eius corpus Fabrianum oppidum in Piceno, vbi magna veneratione colitur. tranſlationis hiſtoriam man. ſcrip. accepimus.

Duo de-

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

NATALIS ſancti Siluerij [a] Papæ & martyris, qui cum Anthimum epiſcopum hæreticum ab Agapito prędeceſſore ſuo depoſitum reſtituere noluiſſet, agente impia Theodora Auguſta à Beliſario in exiliũ pulſus ad inſulam Pontiam, [b] ibidem pro fide catholica multis ærumnis confectus defecit. Romæ depoſitio S. Nouati, [c] filij beati Pudentis ſenatoris & fratris S. Timothei presbyteri, & ſanctarũ Chriſti virginum Pudentianæ & Praxedis, qui ab Apoſtolis eruditi ſunt in fide. Horum domus in eccleſiam commutata, Paſtoris titulus appellatur. Tomis in Ponto ſanctorũ martyrum Pauli & [d] Cyriaci. Petræ in Palæſtina S. Macarij [e] epiſcopi, qui ab Arianis multa paſſus, in Africam relegatus quieuit in Domino. Hiſpali in Hiſpania ſanctæ Florentiæ [f] virginis, ſororis ſanctorum Leandri & Iſidori epiſcoporum.

I V N I I 02

a SILVERII Papę.] De quo itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui. Succeſſit hic Agapeto, anno Domini 535. Egimus de eo cumulatè in Annal. eccleſ. illic de Beliſario, cuius hic habetur mentio, locupletius; vbi & de mendicitate eius commentum refellimus.

b *Ad inſulam Pontiam.*] Licet hęc de inſula Pontia in *libro* de Romanis Pontific. ſcripta habeãtur: tñ Liberatus diaconus, qui eodẽ ſeculo claruit, in breuiar. hęreſ. Neſtorianę & Eutych. c. 22. apertè teſtat̃ S. Siluerium miſſum fuiſſe in exiliũ Pateram Licię: ſed loci illius epiſcopo apud Iuſtinianũ agente, Romã reuerti iuſſum, ab aduerſarijs in Palmaria inſula eſſe detentũ; illicq; cuſtoditum, inedia defeciſſe. hæc cum ſcribat Liberatus, ac de Põtia inſula verbum nullũ faciat, exiſtimamus (niſi ſit error in codice) ipſum erraſſe in nomine inſulæ, cum ſint ſibi proximæ, ac Palmariam, loco Pontiæ poſuiſſe.

c Nouati.] Agunt de eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores. Extãt eius acta à *Paſtore* p̃sbytero ſcripta, q̃ recitat Ado. Copioſius deſcriptæ habentur in reb. geſtis ſanctarum Pudentianę, & Praxedis quarum ſupra meminimus: Erant Romę thermę Nouati in Viminali, q̃ patuerunt olim Chriſtianis ad ſacras ſynaxes, q̃ & Timothinæ dictæ reperiunt̃, à fratre eius Timotheo: erant. n. hi filii Pudentis ſenatoris, fratres verò prędictarum ſanctarum virginũ, vt ex prædictis actis apparet. Habetur mẽtio de thermis Timothinis ĩ actis martyrij S. Iuſtini Philoſophi, q̃ legitima, germanaq; eſſe, ſuperius demonſtrauimus. extant apud Sur. to. 3. die 12. Iulij. Paſtoris titulus, de quo hić agit̃, ẽt Pudentis dictus reperitur, vt eſt exẽplum in cõcil. Rom. 2. ſub Symmacho, Pudẽtis idcirco appellatus, ꝙ cum eius domus prius fuiſſet, ad titulum erigẽdũ inde Paſtori conceſſa eſt. Non ignobile vel obſcurum erat Romę Nouati nomen tẽporib. Neronis ad Nouatum. n. extant tres libri Senecæ, de Ira, conſcripti; meminit idem auctor & de Nouatilla in lib. de conſol. ad Martiam.

d Pauli, & Cyriaci.] De his hac item die Vſuardus, & alij recentiores.

e Macarij epiſ.] Hic & Arius in Græcorũ codice dictus reperitur; Ariusq; mutatus eſt in Macarium, ob odium ſcilicet infauſti noĩs. Scribit de eo S. Athnaſius in epiſ. ad ſolit. col. 459. legiturq; inter epiſcopos qui ſubſcripſerunt cõcilio Sardicenſi, tam apud Athan. in Apolog. 2. quam etiam in tom. 1. concil.

f Florentiæ.] De eadẽ hac die Beda, & breuiar. Tolet. plura, & Floſ. ſanct. Hiſpan, Ad hanc

ſcripſit S. Iſidorus eius germanus libros duos contra nequitiã Iudæorũ, vt teſtatur S. Ildefonſus lib. de vir. illuſt. in Iſidoro. Idipſum Braulio in vita S. Iſidori, additq; ad eandem ſcripſiſſe libros duos de virginitate, agitur de eadẽ in Theſaur. concion. tom. 2. die 14. Martij.

vj. D Vndecimo Kal. Iulij. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ROMAE ſanctæ Demetriæ [a] virginis, quæ ſub Iuliano Apoſtata martyrio coronata eſt. Syracuſis in Sicilia natalis ſanctorum martyrum Rufini [b] & Martiæ. In Africa ſanctorum martyrum Cyriaci, [c] & Apollinaris. Moguntiæ ſancti Albani [d] martyris, qui ob Chriſti fidem poſt longos labores & dura certamina factus eſt dignus corona vitæ. Eodem die S. Euſebij [e] epiſcopi Samoſateni, qui tempore Conſtantij Imperatoris Ariani ſub habitu militari incognitus eccleſias Dei viſitabat, vt in fide catholica illas confirmaret: deinde ſub Valente in Thraciam relegatur: ſed reddita pace eccleſiæ tempore Theodoſij ab exilio reuocatus, cum iterum eccleſias viſitaret, tegula ab Ariana muliere deſuper immiſſa, confracto capite martyr tandem occubuit. Iconij in Lycaonia S. Terentij [f] epiſcopi & martyris. Papiæ S. Vrciſceni [g] epiſcopi & confeſſoris. Apud Tungrenſes S. Martini [h] epiſcopi. In pago Ebroicenſi ſancti Leufridi [i] abbatis.

IVNII 21.

a DEMETRIAE virginis.] Agunt de eadem hac die Beda. Vſuardus, Ado, & alij omnes. Res geſtæ ipſius continentur in actis S. Bibianæ, de qua inferius: de ea itẽ Petrus in catal. lib. 5. cap. 135.

b Rufini, & Martiæ.] De his ijdem qui ſupra agunt, necnon & Vuandelbertus, aſſipulanturq; vet. man. ſcrip.

c Cyriaci, & Apollinaris.] Vſuardus item, & recentiores de his hac die agunt.

d Albani.] De eodem hac die Beda agit pluribus, quem & ſecuti ſunt nõnulli. Huius res geſtas metricè ſcripſit Rubertus monachus monaſterij S. Albani, vt teſtatur Trithem. in chronic. Hirſaug. idemq; in epiſt. ad Albertum epiſcopũ Moguntinum refert acta eius ſcriptis mandata à Sigeardo monacho eiuſdem monaſterij. De tempore martyrij huius magna inter ſcriptores varietas reperitur; ſiquidem Beda, & alij eũ ſecuti, paſſum referunt tẽporibus Diocletiani; contra verò alij, vt Petrus in catal. li. 10. ca. 97. & Galeſ. dum agunt de Theoneſto eius martyrij ſocio, die 30. Octobris, temporibus Damaſi ab Arianis necatũ affirmant, profitetur idipſum Molan. in addit. ad Vſuard. edit. 2. hac die. Diuerſè ab his omnib. Sigebert. in chron. dum Albani, & ſociorum martyrium refert cõtigiſſe anno Domini 425. Habemus in vet. cod. manuſcripto. vitã S. Albani. cuius eſt exordium; Erat olim in partibus Aquilonis, &c. ſed quæ videatur apocrypha, nullamq; ſibi veriſimilem ſaltẽ vendicet auctoritatem.

e Euſebij epiſc.] Nonnulli neſcientes Euſebium epiſcopum Samoſatenſem, de quo hic agitur, perperam addiderunt nomen Cæſareę Palęſtinę, falsò putantes, de illo hac die agi. Hi quidem ſicut Euſebium Samoſatenſem ignorarũt, & nomen Sámoſatenſe ob Paulum hęreſiarchã fortáſſe exhorruerunt; ita etiam res Euſebij Cæſarienſis parum perſpectas habuiſſe videtur, quia

eiti

etſi in S.S.Nicæno concilio, ad tempus morem gerens Conſtantino; palinodiam cecinit; tamen poſtea in conciliabulo Tyrio, alijſq; eorum conuenticulis ſtetiſſe pro Arianis omnibuſq; ſtudijs fauiſſe Ario, apparet; quam ob cauſam S.Hieronymus ſæpius eum appellat anteſignanum Arianorum, S. Epiphanius alijq; veteres eandem illi notam inurunt. quo loco autem poſteriores eũ habuerint, conſule patres qui interfuerunt ſynodo ſecundę Nicenæ, act. quinta, & ſexta, videbiſque eũdem ab omni orthodoxorum claſſe ſeparatũ, execratumq;. Agitur hic itaq; de S.Euſebio epiſcopo Samoſatenſi, de quo & Græci agũt in Menologio die ſequenti; his verbis: Sancti martyris Euſebij epiſcopi Samoſatenſis, qui fuit ſub Conſtantio Imperatore feruentiſſimus orthodoxæ fidei ęmulator. nam tantum fortitudinis & rerum terrenarum contẽptus in ipſius animo inerat, vt in id tantum ſtuderet, quo pacto pietas ipſa, & orthodoxa fides incrementum acciperet, licet Imperator ipſe tam cõtrariæ eſſet opinionis, quàm nemo alius vnquam fuerat. Itaq; cum Imperator Conſtantius comminatus illi aliquãdo fuiſſet, ſe illius manum abſciſſurum, niſi diuerſũ ſentiret, ipſe vtranque manum extendit; vt ſignificaret libẽtius ſe illarum abſciſſionẽ paſſurum, quàm quòd proponebatur, facturum, aut pietatem proditurũ. Hunc beatum virum poſt Cõſtãtium & Iulianũ, Valens Imperator Ariana perfidia corruptus, ab ẽpali ſede deiecit, & ad Iſtrum fluuium exulare coegit. Verũ defuncto Valente, ad eccleſiam ſuam reuerſus, poſt multa certamina & victorias, palmã ẽt martyrij hoc pacto aſſecutus eſt. Fœmina q̃dã Arianæ perfidiæ ſectatrix, è tecto quodã tegulam in viri ſancti tranſeuntis caput demiſit; cui tñ mulieri beatus martyr veniam largitus, & benè precatus eſt; neminem illi permittens vlciſci, Chriſtũ Dominum, & Stephanũ imitatus. hęc ibi in Menologio, quæ quidem oĩa à probatis Græcis auctorib. ſibi vendicant teſtimonium. Eadem etenim, aliaq; plura de ſcribit Theodor. hiſtor. li. 2. c. 31. lib. 4. c. 12. 13. 14. & de eius obitu lib. 5. cap. 14. S. Gregor. Nazian. hunc mirificè coluit, cuius ad eundem quatuor reperiunt datæ epiſtolę in editione Billiana, quarum prima, tertia, & quarta num. 27. 28. & 30. cum pro fide exulem conſolatur, ſecunda autẽ, quæ eſt 29. agit de eccleſia Cæſarienſi deſtituta paſtore, cùm eius ſuffragio ſubſtitutus eſt S.Baſilius. Quantus hic fuerit, vt ex eiuſdem Theologi præclaro elogio intelligas, hæc accipe: Vnde, inquit, tuarum laudum exordium ducã, & quo nomine te propriè appellabo? an columnam, & firmamentum eccleſiæ te vocabo, aut luminare in mundo, aut glorificationis coronam, aut Dei donum, patriæ adminiculum, an fidei regulam, aut veritatis legitum; aut hęc omnia ſimul, & his plura? at hanc laudum exuperantiam, fidẽ propè excedentem, per ea quæ vidimus confirmabo, &c. hæc Gregorius. Voluimus hęc omnia retuliſſe, vt inſignem martyrem in Martyrologium, quaſi poſtliminio redeuntem, meritis illum preconijs venerantes digno etiam ſuſciperemus honore.

f Terentij epiſcopi.] Agunt de eo etiam Gręci hac die in Menologio.

g Vrciſceni epiſ.] De eodem agunt tabulę eccleſię Papiẽſis, ex quib. etiam Galeſinus hac die.

h Martini epiſc.] De quo & Molanus hac die in addit. ad Vſuard. plurib. aũt in indiculo S. Belgij. In tabulis ep̃orum Tungrenſiũ ſeptimus hic ponit ordine, Haſbanorumq; Apoſtolus appellat: eumq; obijſſe tradunt, anno Domini 276. Plures eiuſdẽ nominis reperiuntur ep̃i ſanctitate nobiles, vel eruditione cõſpicui. & vt prætereamus Mart. Turonẽſem, & Martinũ Romanũ Pontificẽ fama notiſſimos; fuit & Martinus ep̃s Moguntinus, qui interfuit concilio Agrippinẽſi anno Domini 346. itemq; concilio Sardicenſi, vt apparet ex Athanaſij apologia 2. Martinus ep̃s Tholoſanus, qui interfuit concilio ſecundo Arelatenſi tẽporibus Conſtantini, Martinus Viẽnenſis, de quo Ado in chron. an. 101. Martinus Treuerenſis, qui vixit tẽporibus Gratiani, de quo Seuer. hiſt. lib. 2. Martinus Gallicẽſis de quo Greg. Turon. de geſt. Franc. li. 5. c. 37. & ad quem extat carmen Venantij Fortunati. Martinus Bracharẽſis, qui interfuit ſecundo concilio Hiſpalen. & p̃fuit Bracharenſi, Martinus Dumienſis de quo Iſid. de vir. illuſtr. ac denique Martinus ep̃s Aquinas quem Trithem. multum commendat lib. 4. de vir. illuſtr. ord. ſancti Bened. 262.

i Leuthfridi.] Agit de eodẽ hac die Vſuar. Per. in catal. li. 5. c. 136. & alii recentiores. claruit tp̃ibus Iuſtiniani Imper. & ſucceſſorum. agit de eo Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 136.

22 Decimo Kalendas Iulij. Luna. E v.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25

APVD Nolam Campaniæ vrbem natalis beati Paulini [a] epiſcopi & confeſſoris, qui ex nobiliſſimo & opulentiſſimo factus eſt pro Chriſto pauper & humilis,& quod ſupererat,ſe ipſum pro redimendo viduæ filio,quem Vuandali [b] Campania deuaſtata captiuum in Africam abduxerant,in ſeruitutem dedit.Claruit autem non ſolum eruditione,& copioſa vitæ ſanctitate, ſed etiam potẽtia aduerſus dęmones: cuius pręclaras laudes ſancti Ambroſius,Hieronymus,Auguſtinus,& Gregorius ſcriptis ſuis celebrarunt.Eius corpus Romam tranſlatum,in eccleſia ſancti Bartholomæi in Inſula vnà cum corpore eiuſdem Apoſtoli honorificè aſſeruatur.In monte Ararath paſſio ſanctorum martyrum decem milliũ [c] Crucifixorũ. Verolamij in Britãnia S.Albani [d] martyris, qui tempore Diocletiani pro clerico hoſpite,quem ſuſceperat,ſe ipſum tradens, poſt verbera & acerba tormenta capite plexus eſt.Paſſus eſt etiam cum illo vnus de militibus, qui eum ducebat ad ſupplicium, qui in via conuerſus ad Chriſtum, proprio ſanguine meruit baptizari.Samarię ſanctorum mille [e] quadringentorum octoginta Martyrum,ſub Coſrhoe Rege Perſarum. Eodem die ſancti Nicęę [f] Romatianę ciuitatis epiſcopi,doctrina , ſanctiſq. moribus clari. Neapoli in Campania ſancti Ioannis [g] epiſcopi,quem beatus Paulinus epiſcopus Nolanus ad cœleſtia regna vocauit.In monaſterio Cluniacenſi ſanctę Conſortię virginis.

IVNII 22.

PAVLINI epiſcopi.] De quo Beda, Vſuardus,Ado,& alij omnes . Eius obitum ſcripſit Vranius ipſi Paulino optimè notus,meminit enim eius epiſt.17. Recitat eam Vranij inſcriptionem Sur. tom.3.hac die.De primordijs Paulini complura ſcripſit Auſonius Gallus, qui eum humaniorib. litteris erudiuit. de eius migratione è Senatu ad eremum,agit S.Ambroſius ad Sabinum epiſt.30 edit.Rom.& Hieronymus epiſt.13. Quanti autẽ hunc fecerit S.Auguſtinus,eius ad ipſum ſcriptę epiſtolæ declarant,videlicet epiſtola 32. 34.65. & 260.meminit eiuſdem de ciuitate Dei lib. 1. cap.10.& lib.ad ipſum ſcriptum, de cura agenda pro mortuis,ſcribit de eodem S. Gregorius lib. 3.dialog.cap. 1.& 2.Sanctus Proſper de vit.contempl.c.9.Venantius Fortunatus in vit.S.Martini lib.2.Seuer.in dialog.Gregor. Turon.de glor.cõfeſſ.c.centeſimoſeptimo.S.Eulog. in martyr.docum . ad Floram & alij recentiores. Legimus in veter.monumentis bibliothecæ Vaticanæ Honorij Imperatoris epiſtolam rogantis Paulinum , vt adeſſe dignaretur indictæ ſynodo cauſa ſchiſmatis Eulalij aduerſus Bonifacium Papam, ex qua quidem, quantæ Paulinus fuerit æſtimationis,ſatis apparet . Paratus vir illuſtris acta ſancti Paulini verſibus ſcribere inſtituit,vt teſtatur prędictus Vrianus vbi ſupra.Carmẽ Euchariſticum, quod ephemerides Paulini inſcribitur,non huius quidem,vt præſefert falſa inſcriptio,ſed Paulini conſularis , cuius extant alia monimenta in collectione Chriſtianorum Poetarum eſſe conſtat.Paulinus de quo agimus (vt de eo ſcribit Vranius)ex humanis exceſſit , Baſſo & Antiocho conſulibus , anno Domini quadringenteſimotrigeſimoprimo.De eius corpore Romam tranſlato,hæc legimus in cod.man.ſcrip.vit.ſanc.quem apud nos habemus : Eius corpus nunc videtur eſſe coniunctum corpori S. Bartholomæi in inſula Lycaonia in eccleſia S.Adalberti , quæ nunc vocatur S.Bartholomæi , quorum trium ſanctorum meritis ibi præſtantur beneficia plurima. hæc ibi.Porrò horum ſanctorũ confeſſio inſtaurata ac nobiliter illuſtrata eſt hiſce diebus ab Illuſtriſſimo ac Reuerendiſſimo Iulio Sanctorio eius eccleſiæ Cardinali.

b Quem Vuandali.]Ingreſſi ſunt Vuandali in Africam(vt auctor eſt S.Proſper in chro.Hierio, aliàs , Hierione & Ardaburio conſſ. eſt is annus Dñi ſecundum veriorem ſupputationem , 427.

ante Paulini obitū annus quintus, quo tpe Vuādali, comparata claſſe, orā Cāpaniæ infeſtantes, inde abduxere captiuos, quib. cum & Paulinus volens abductus eſt. vbi cū eſſet, vt idē Paulinus prædixerat, rex Vuandalorum defunctus eſt, vt auctor eſt S. Gregorius dial. li. 3. c. 1. Porrò ſi hęc ad Genſericū regē referas, falſa eſſe, neceſſe eſt affirmare; nam longè poſt Paulini tēpora deceſſit Genſericus, qui regnauit in Africa annis 37. perueniitq; vſq; ad annū Dñi 464. ſentiens hác difficultatē Balduinus in ſchol. ad Optat. ea quę ſcribunt de Paulino captiuo, ad Alarici tempora referre conatur, ſecundū ea, quæ de eodem Paulino ſcribit S. Aug. de ciu. Dei li. 1. c. 10. Verū eo tpe, Paulinū permanſiſſe Nolę, nec ductum fuiſſe captiuū, ſatis demonſtrat liber eiuſdē Auguſtini ad ipſum Paulinum ſcriptus de cura agenda pro mortuis. ꝑterea nullo modo fieri potuit, vt eo tpe Paulinus duceret captiuus in Africā, nā Italia ab Alarico deuaſtata, Africa libera remāſerat, illucq; complures Romanorū nobiliū confugerant, vt tradit S. Hieronymus in epiſ. 8. ad Demetriadē, & alij. Reliquū eſt ergo, vt ea quæ ſcribit S. Gregorius de obitu regis Vuandalorū, non ad Genſericū, vel aliū, ſed ad Guntharīū eius germanū regnātē in Africa referamus. Fuit. n. Guntharius germanus Gēſerici, ambo filij Modogiſchli regis Vuādalorū, q. diē obijt in Hiſpania, ambo hr̄des in regno. amboq; traiecerūt in Africā. ſed Guntharius q̄ primū deceſſit, ſummaq; rerum tandē potitus eſt Gēſericus. Agit de Gunthario Procop. de bello Vuand. li. 1. pag. 185. & hiſt. Miſcell. li. 14. pag. 431. Paulinus itaq; ſub genero Gūtharij māſit captiuus, quo ſublato de medio, Gēſeric⁹ ſol⁹ potit⁹ eſt regno.

c Decem millium crucifixorū.] De his hac die Beda, cui aſtipulant & vet. man. ſcrip. recentiores ēt, vt Petrus in catal. li. 5. c. 137. Mōb. to. 1. Maurolycus, atq; eruditus Petrus Galeſ. Gręci ēt de ijſdē agunt in Menologio hac die. Licet aūt tām Latinorum, q̄ Græcorum aſſertione ijdem martyres comprobentur: tū Radulphus Tungrēſ. de canon. ob. eru. propoſ. 11. hęc de his ait: De decē millib. martyrū, q̄ fabuloſè (dicā do nec aliud videro) finguntur oī genere paſſionis Chriſti perpeſſi fuiſſe in mōte Ararath, prope Alexandriā; nec eorū paſſio in aliquo Martyrologio authentico annotatur, nec ipſorum diem Romæ in aliquo kalēdario antiquo potui repe rire. &c. Miramur virū alioqui eruditum & grauem, tā feſtinā de his martyrib. protuliſſe ſniam qui Romani ſaltem Martyrologij auctoritate contineri debuiſſet; nec fruſtra excipere de Kalendario Romano, cū alia ſit rō Martyrologij, alia Kalendarij, vbi tū illi ſancti ſcribi cōſueuerunt, quorū recitat officium eccleſiaſticum. ſed etſi rei veritas tam Latinorum, q̄ Græcorū teſtimonio ſatis firma videri poſſit: tū operæpretiū ducimus hic de his agere, illaq; ſtabilire, quę alicui fabuloſa & minus credibilia videri poſsūt: Ignoſcat interim lector, ſi menſurā notationis videamur excedere. Qđ autē hr̄ in primis in eorum actis, hos paſſos eſſe in mōte Ararath, prope Alexandriā, conſtat quidem diuinæ ſcripturæ auctoritate, regionē ſic dictam eſſe in maiori Armenia, vt patet ex Iſaia c. 37. in fine, iūctis his, quæ leguntur li. 4. reg. c. 19. in fine. & quæ S. Hieroymus ſcribit in Iſa. li. 11. c. 37. Qđ verò in dictis actis ponitur idem mons prope Alexādriā, data eſt ex eo aliquib. occaſio ſubſannādi, exiſtimantib. intelligi Alexandriam, quæ eſt in Aegypto, q̄ longè admodum diſtat à monte Ararath, qui in maiori Armenia ſitus eſt. ſed non eſt dubitandū plures eius nominis fuiſſe ciuitates, & inter alias Alexandriā iuxta Tigrim poſitā. cuius meminit Plinius li. 6. c. 27. & alij; qui q. dē amnis interluit maiorem Armeniā, vt idē auctor tradit li. 6. c. 9. & de hac loqui illa acta, ſatis apparet ex eo, q̄ ibi de Eufratēſib. agitur. hęc de loci ambiguitate ſatis. Qđ aūt ad tā ingentē numerū crucifixorū ſpectat, ex quo hmōi hiſtoria viſa eſt alicui eſſe cōmentū: ſanè q̄dem neq; id nouū, aut portentoſum videri poterit, ſi q̄s legerit ea, q̄ ſcribit Ioſephus de bello Iudaico li. 6. c. 12. vbi dū Iudęorū cladē recenſet, inter alia miſeratione digna refert, Iudæos oēs è muris lapſos, à Romanis cōprehenſos, in dies ſingulus quingentos, & aliq̄n plures contra Hieroſolymorū mœnia cruci eſſe affixos; adeo vt cruces ſe getib. denſiores eſſe viderentur, atq; (vt ait idē Ioſephus) ꝑp multitudinem, quā cepiſſent, iam ſpatiū crucib. deeſſet, & corporib. cruces, hæc Ioſephus, & auctor, qui fertur noīe Hegeſippi de excid. Hieroſol. lib. 5. Si hęc ſcribūt hi de Tito natura clementiſſimo, & de loco vbi ingens erat lignorū penuria; q̄d de Hadriano inhumaniori, & de loco, vbi denſiſſimæ eſſent arborū ſyluæ, quis non poterit vera exiſtimare? at ſi vetuſtius de his q̄ris exéplum, Q. Curtius li. 4. hiſt. de reb. geſtis Alexandri Magni, vbi de Tyri expugnatione agit, hæc ait: Triſte deinde ſpectaculum victorib. ira præbuit regis: duo millia in q. bus occidendi defecerat rabies, crucib. affixi, per ingens littoris ſpatiū pependerunt. hac ille. de ingenti ēt numero crucifixorum Iudæorum rebellantium ab Alexandro eiuſdē gentis rege, meminit Ioſeph. Antiquit. lib. 13. ca. 22. Rurſus aūt idem auctor lib. 17. cap. 18. antiquit. tradit à Syriæ p̄ſide Varo ad duo millia Iudęorū ſeditioſorū ſupplicio crucis extinctos. Poſſet adhuc

quis dubitare, dum in ijſdē actis mentio hr̄ de Sapore vel Sabore, cuius conſilio ijdē martyres crucis ſuppliciū ſubiere. at conſtat ibi non agi de Sapore Rege Perſarū, qui vixit temporib. Cōſtantini, ſed de alio (vt habent acta) qui tūc erat Rex Armeniæ. eam. n. prouinciam Romano ſubiectā Imperio Traianus Imp. per legatos adminiſtrauit: Hadrianus aūt (vt auctor eſt Spartianus in Hadriano) permiſit Armenis Regē hr̄e: nec quēquā moueat, ſi corā Hadriano iſthęc facta dicant. Eſto ꝙ nō fuerit præſens Hadrianus: ſcimus tñ (ꝙ & ſuperius admonuimus) cōe eſſe multis martyrū actis, vt quæ ſub aliquo Imperatore à præfectis ſunt facta, corā ipſo factitata dicantur. Accedit ad hæc oīa auctoritas laudatiſſimi viri, qui eadē acta à Græcis accepta dedit latinitati. Anaſtaſius. n. bibliothecarius vir quidē diſertiſſimus id egregiè præſtitit, cuius adhuc extat præfatio ad Petrū epiſcopū Gabinenſem, eiuſmodi inſcriptione, atque principio: Anaſtaſius bibliothecarius Petro epō Gabinenſis eccleſiæ. Poſt tranſlatā à me paſſionē Petri Alexandrini epi, &c. Actorū autē eſt eiuſmodi exordium: Saluatore noſtro apparēte, &c. Legimus hęc oīa in peruetuſto codice man. ſcript. monaſterij S. Cæciliæ Tranſtyberim poſiti, à quib. nō ſunt valde diſſimilia, quæ Momb. edit. tom. 1. Non negamus tñ in his (quod in alijs ferè omnib. cōtigit) ineſſe aliqua, quæ leui quadā indigeant emēdatione. hæc de his ſatis: quæ quidē ſi Radulpho innotuiſſent, nequaquā ea ſcripſiſſet, ſed in contrariā ſniā potius abijſſe, facilè exiſtimamus.

d Albani.] De quo & Beda, Vſuardus, Ado, & alij oēs hac die. Agit de eius martyrio Gilda Sapiens de excidio Britāniæ circa princip. Beda de geſtis Anglo. li. 1. c. 6. & 7. Venantius Fortunatus hoc verſu meminit de eodem S. Albano.

Egregium Albanum fœcunda Britānia profert.

Eius acta fuſius ſcripta eſſe ab Vnuone, teſtatur Molanus. De eccleſia S. Albani, quam S. Germanus epiſcopus Antiſiodorenſis inuiſit, cū Apoſtolica legatione fungeretur in Britānia, meminit Cōſtantius in vita ipſius Germani li. 1. c. 20.

e Mille quadringētorum.] Extant horū acta in nuper citato codice S. Cæciliæ monaſterij Tranſtyberim poſiti. habemus eadem apud nos breuius enarrata.

f Nicæę Romatianæ ciuitatis epi.] De eodē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Alicubi Niceta, & Nicęa legitur. ſed vſitatior prima lectio. diuerſa lectio item diuerſorum codicū reperitur de ciuitatis nomine: dū apud aliquos Romatianæ, vt hic ponitur, apud aliquos autem Romanæ, vel Romaniciæ ciuitatis eps dr̄. Agit de eo [illegible] de vir. illuſt. c. 22. & Honorius [illegible] c. 27. Quænam fuerit iſta ciuitas cuius Nicæas fuit eps: diu multumq; fateor, quærens laboraui; ac tandē (ni fallor) rem mihi videor aſſecutus. Cenſeo. n. illam eſſe Aquileiam, Nicæamque vel Nicætā eſſe eius ciuitatis epiſcopum, ad quē extat S. Leonis Papæ epi. 79. ſucceſſit hic S. Chromatio, de quo frequenter meminit S. Hieronymus, cuius tp̄e Nicæas ipſe erat eiuſdē eccleſiæ ſubdiaconus, vir quidem eruditione & morum probitate nobilis, ad quē extat S. Hieronymi epiſt. 42. eiuſmodi antiqua inſcriptione: Hieronymus ad Niceā hypodiaconum Aquileiæ. Hic (vt diximus ex hiſt. Aquileieñ li. 1.) ſucceſſit S. Chromatio, ſuperſteſq; fuit poſt exciſam Aquileiam ab Hunnis, vt ex dicta S. Leonis epiſtola apparet, data ſub conſulatu Maioriani, ann. Dñi (ſecundū ſupputationē veriorē) 458. Cur autē Aquileienſis eps, Romatianæ, ſiue Romanę, vel Romaniciæ inueniatur ſcriptus eps, ea ratio eſſe vr̄, q̄ ex prędicta hiſtoria Aquileienſi deprōpſimus. nam ex eo, ꝙ Aquileia fuiſſet nobiliſſima Romanorum colonia, Romana ſeu Romatiana dicta ciuitas reperitur. Suffragatur maximoperè huic veritati, dū S. Chromatius prædeceſſor S. Nicæę, de quo agimus, in egregio cōmentario, quē ſcripſit de octo beatitudinibus, in eius titulo inſcriptus reperitur: Chromatius eps Romanus. edidit eum ex antiquis codicib. Margarin. in tom. 7. bibliothecæ ſuæ. Leander recens coſmographus dum agit de Aquileienſi ciuitate, eam ſecundam Romam vocatā dicit pag. 219.

g Ioannis epiſc.] Conſtat eum die Sabbati, qd̄ præcedit ſanctū Paſcha, ex hac vita migraſſe, cur aūt in hāc diem tranſlatus ſit natalis eius, me latet. Scribit eius ad Deum tranſitum Vranius in vita S. Paulini epiſc. Nolani in fine. extat apud Sur. tom. 3. die 22. Iunij, vbi poſt alia hæc ait: Sabbato autē, ſecunda hora diei lætus ad eccleſiam proceſſit, & aſcenſo tribunali ex more populū ſalutauit, reſalutatusq; à populo orationem dedit: & collecta oratione, ſpiritum exhalauit, &c. Quorum verborum hic videtur eſſe ſenſus. Cum. n. ait: Ex more populum ſalutauit. indicat illud, cum epiſcopus ante orationem dicere conſueuit, Pax vobis. cùm ſubdit: Reſalutatus à populo. ſignificat quod populus reſpondere ſolet: Et cum ſpiritu tuo. Cum autem addit: Orationem dedit. eſt illud quod ante orationē præmittitur, Oremus. & quod ſequitur. Collecta oratione. idē eſt, quod recitata oratione: quando (vt ait) ſpiritū exhalauit. Ex his autem cur collecta oratio dicatur, videtur explicari. Nā cum ſalutato populo, & reſalutatus à populo eps dat, hoc eſt indicit orationem, dicendo: Oremus, tunc cum populus aliquantulum orauit in ſilen-

tio:

tio:epiſcopus populi cōmunes preces vnica ſua voce recitabat,& vt ſacerdos Deo offerebat;vnde vt populi preces à Deo exaudiantur, ſępe collectæ continent.hoc etiā ſenſu accipit collectam orationem Micrologus cap.3.plura de his eſſent dicenda,ſed ſatis ad antiqui vſus explicationem. Iam ad Ioannem epiſcopum redeamus. Scimus Neapoli nobiliſſimas eccleſias S. Ioānis nomine Deo dicatas eſſe,ꝙ autem nulla illarum Ioannis epiſcopi, ſed Ioannis Baptiſtæ nomine nuncupetur;idq; iniuria temporum factum puto, & veterum monimentorum inopia,vt huius eccleſia dicta ſancti Ioannis,tranſierit in nomen ſancti Ioānis Baptiſtæ, cuius q̃dem rei & in alijs locis alia inuenimus exempla.

h Conſortiæ virginis.]De eadem hac die Beda,Fuerūt Conſortia,& Tullia duæ filię S.Eucherij poſtea epiſcopi Lugdunenſis,meminit de his Ado,ad 16.Kal.Decembr. cum agit de S.Eucherio.An autem Cōſortia de qua agimus,eadē ſit, condita poſtmodum in Cluniacēſi cœnobio:nobis hactenus incompertum habetur.

23 Nono Kalendas Iulij. Luna. F iiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

VIGILIA [a] ſancti Ioannis Baptiſtæ.Romæ S. Ioannis [b] presbyteri, qui ſub Iuliano Apoſtata via Salaria veteri ante ſimulacrum Solis decollatus eſt,& corpus eius a beato Concordio presbytero iuxta Martyrum Concilia [c] ſepultum.Item Romæ S.[d] Agrippinæ virginis & martyris ſub Valeriano Imp.cuius corpus in Siciliam tranſlatū multis miraculis coruſcat.Sutrij in Tuſcia S.Felicis [e] presbyteri,cuius os tam diu iuſſit Turcius [f] præfectus lapide contundi,donec emitteret ſpiritū.Nicomediæ commemoratio plurimorum [g] ſanctorum Martyrum,qui in montibus & ſpeluncis tēpore Diocletiani latentes,pro Chriſti nomine martyrium læto animo ſubierunt. Philadelphiæ in Arabia ſanctorum martyrū Zenonis,[h] & Zenæ ſerui eius,qui catenas domini ſui vincti exoſculans,eumq; rogans vt ſe in tormentis participem dignaretur habere; à militibus tētus,parem cum domino martyrij coronā accepit. In Britannia ſanctæ Ediltrudis [i] Reginæ & virginis, quæ ſanctitate & miraculis clara mīgrauit ad Dominum:cuius corpus vndecim poſt annis inuentum eſt incorruptum.

IVNII 23.

a VIGILIA S.Ioannis Bapt.]De ea ēt Beda,Vſuar.Ado,& alij.meminit eiuſdem Greg.Turon. de geſt. Franc.li.10.c.31.in Perpetuo ep̄o.

b Ioannis presb.]Agunt de eodē ijdē qui ſupra Beda,ac cęteri,ſimulq; recētiores.

c Iuxta martyrum Concilia ſepultum.]Huius vocis interpretationem Molanus mihi videt̄ fœliciter aſſecutus, vt concilij martyrum nomine locus ille intelligatur,vbi multorum martyrum corpora requieſcant:quemadmodum et eccleſię nomen q̄ ſui natura importat conuentū fideliū, pro loco ipſo,quo ijdem conueniunt; accipi cōſueuit,habes apud Ambroſiū aduerſus Symmachum eandem vocem in eundem ſenſum vſurpatam,dum ſanctarum virginum collegium appellat concilium virginitatis. ſic & locus vbi multi collecti ſunt martyres,meritò martyrum concilium ſit appellatum. in hanc ſententiam Molan. citat in primis Gaudentium Brixianum in ſermone habito in dedicatione Concilij martyrū, addit librum de Romanis Pōtificibus in Damaſo, necnon & acta S.Stephani Papæ & martyris. Tu inſuper egregiū de hoc locum vide in sācti

Hieronymi epiſt.ad Heliodorum 3.in epitaphio Nepoſiani, vbi ait; Hoc idē poſſumus & de iſto dicere;qui baſilicas eccleſiæ, & martyrum Cōciliabula diuerſis floribus & arborum comis, vitiumq; pampinis adumbrauit,&c.Sicq; locū illum in lib.de Rom.Pontific.in Damaſo, vbi hæc ſcribūtur de Damaſo:Hic multa ſanctorum corpora requiſiuit & inuenit,quorum etiam cōchylia,atq; ſepulchra verſibus declarauit,& adornauit,pro conchylia,Concilia, reſtituendum eſſe, prædicta ſuadent.

d Agrippinæ.] Agunt de ea itē Græci hac die 23.Iunij eiuſmodi elogio:Sāctæ martyris Agrippinæ,quæ in illuſtri Vrbe Roma orta, & educata,virginitate & fortitudine decorata, & Deo ipſi deſponſata, forti & alacri animo ad martyrij palmā cucurrit, & propter amorem & charitatem ſponſi ſui Chriſti multis cruciatibus ſe ipsā tradidit.Itaq; virgis cæſa,vinculis, carceribus & torturis afflicta, in tormentis ipſis animam Deo cōmendans, martyr exceſſit. Eius corpus Baſſa, Paula, & Agathonices clā ſuſceptū ex Vrbe Roma in Siciliā transferētes,repoſuerunt. Cum primū verò Sicilia illud accepit, tenebricoſis dæmonum errorib.liberata eſt. Cūq; Agareni auſi fuiſſent caſtrū diripere, in quo beatæ martyris corpus ſeruabatur,repētino interitu perierūt. ex eo tēpore ad hanc vſq; diem,leproſi cum fide illuc accedentes purgant,& reliqui morbi, S.Agrippinę interceſſione,abigūtur. hęc in dicto Menolo. extāt ei⁹ acta, q.b.ei⁹ martyriū vberius deſcribit.

e Felicis presbyteri.] De eo item hac die Vſuard.Extant eius acta iūcta illis S.Muſtiolæ,quæ leguntur apud Sur.tomo 4.die 3.Iulij,& Petr.in catal.lib.5.c.vlt.

f Turcius præfectus.] In veteribus inſcriptionibus in marmoribus inciſis de Turcio præfecto mentio habetur,vt Romę ad ſanctos Apoſtolos his verbis: EX AVCTORITATE TVRCII APRONIANI V. C. PRAEFECTI VRBIS,&c. Et in ædibus Capranicis L. TVRCIO APRONIANO V. C. FILIO LVCII TVRCII APRONIANI,&c. Habes has integrè deſcriptas ab Aldo Manutio in libro de orthographia.

g Plurimorum ſanctorum martyrum.] Quātum in Chriſtianos ſæuitum ſit Nicomedię temporibus Diocletiani Imp. qui illic diutius conſedit,ſcribit Euſeb.lib.8.c.1.2.3,& 4.& geſta ſanctorum Indes & Domnæ apud Metaphraſt. die 26. Decemb.

h Zenonis & Zenæ.]Agunt de his itē hac die Græci,in quorum Menologio ipſorum acta habentur expreſſa: paſſiq; feruntur ſub Maximiano Imper.

i Edilitridis.]De ea hac item die Beda,Vſuardus, Ado, & alij recentiores, huius res prę clarè geſtas ſcribit Beda de geſt.Angl.lib.4.c.19.& 20 ibique deſcribitur eius epitaphium. Agit de eadem Trithe. de vir.illuſtr.ord. S.Bened.lib.3.c.22.floruit circa an.Dominī 680.

iij. G Octauo Kalen.Iulij. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

a NATIVITAS [a] ſancti Ioannis Baptiſtę præcurſoris Domini, Zacharię & Elizabeth filij,qui Spiritu ſancto repletus eſt adhuc in vtero matris ſuæ.Romæ commemoratio ſanctorum plurimorum [b] Martyrum,qui ſub Nerone Imperatore de Vrbis incēdio per calumniam accuſati diuerſo mortis genere ab eodē iuſſi ſunt ſæuiſſimè interfici; quorum alij ferarum tergis contecti, laniatibus canum expoſiti ſunt:alij crucibus affixi, alijq. incendio traditi, vt vbi defeciſſet dies,in vſum nocturni luminis deſeruirent. Erant hi omnes Apoſtolorum diſcipuli,& primitiæ Martyrum, quas Romana Eccleſia fertilis ager Martyrum, ante Apoſtolorum necem tranſmiſit ad Dominum. Ibidem ſanctorum martyrum Fauſti, [c] & aliorum vigintitrium. Satalis in Armenia ſanctorum martyrum

tyrum ſeptem fratrum Orentij,[d] Herois,Pharnacij,Firmini,Firmi,Cyriaci, & Longini militum, qui à Maximiano Imperatore eo quòd Chriſtiani eſſent, cingulo militari priuati ſunt, & ab inuicem ſeparati, atque in diuerſa loca abducti,in doloribus & ærumnis poſiti quieuerunt in Domino. *In territorio Pariſienſi*,in vico Chriſtolio, paſſio ſanctorum martyrum Agoardi[e] & Aeliberti, cum aliis innumeris promiſcui ſexus. Auguſtoduni depoſitio S.Simplicij[f] epiſcopi & confeſſoris. Laubijs Theodulphi[g] epiſcopi. Apud Stylum in Calabria S.Ioannis[h] cognomento Thereſti,monaſticæ vitę laude & ſanctitate inſignis.

IVNII 24.

a NATIVITAS Sancti Ioannis Baptiſtæ.]De qua tam Latini,quàm Græci hac die. Latini olim tribus Miſſis eiuſmodi celebritatem agere conſueuerunt,'vt ordo Rom.Albinus Flac.& Amalarius teſtâtur; redduntq; rationem vſus priſtini.Homilias ſanctorum patrum tam Latinorum,quàm Græcorum eo die dictas in vnũ collectas deſcripſit Lipom.tom.8.& Sur. to.3.' quibus accedunt aliæ eiuſdem generis Sanctorum Ambroſij, Auguſtini,Petri Chryſologi,& aliorum. Cur autem nõ alicuius alterius martyris,aut prophetę,patriarchę,vel Apoſtoli ortus dies celebretur,docet S. Auguſtinus ſermone 2. de natal. Ioan. Bapt. eſt 23.de ſanctis. Extat de eodẽ natali die egregiũ carmen Paulini conſularis, quod intextum habetur in collect.Chriſtianorum Poetarum.

b Plurimorum martyrum.] De his martyribus,& Vrbis incẽdio,falsò à Nerone illis adſcripto,ipſi etiam Chriſtiani nominis hoſtes,Gentiles hiſtorici ſunt teſtes,è quibus Cornelius Tacitus lib.15.Annalium,hiſtoriæ veritate compulſus,falſas Neronis in Chriſtianos calumnias in ipſum retorquet.id ipſum Suetonius,Dio,& alij omnes ingenuè profitentur:imò id etiam Sabinus Flauius eidẽ Neroni palàm exprobrare nõ timuit,vt idem Tacitus ſcribit. De eadem Vrbis conflagratione,& Chriſtianorum afflictatione extat epiſtola Senecæ nomine ad Paulum,de cuius fide in Annalibus egimus pluribus. Neronis ſæuitia tunc in Chriſtianos exhibita ab eodem Tacito breui compendio deſcribitur,Cœpta eſt eiuſmodi tam dira Vrbis incenſio 13.Kal. Sextilis,ſexque diebus durauit Baſſo, ac Frugi conſſ.qui annus à recentioribus numeratur, à Chriſto Domino ſexageſimusquintus: cõtigitq; horum martyrium triennio ante paſſionẽ Apoſtolorum;meritoq; primitiæ nobiles Romanorum martyrum eſſe dicuntur.

c Fauſti,& ſoc.]Agit etiam de his Beda,licet in mendoſo codice Fiſcus pro Fauſto legatur, Ado de his item,ac recentiores.

d Orentij,& ſociorum.] De his item Græci hac die in Menologio,vbi pluribus eorũ paſſio recenſetur.De eccleſia Satalorum in Armenia, cuius hic mentio habetur Sanctus Baſilius agit in epiſtola ſexta ad Terentium.in addit.cuius fidei conſtantia ſpectantiſſima temporibus perſecutionis Arianorum eadem epiſtola commendatur.

e Agoardi,& ſoc.]De his item hac die Vſuardus,& man.ſcript.

f Simplicij epiſcopi.]De quo etiam Beda, & Vſuardus hac die; pluribus Gregor.Turon. de glor.confeſſ.c.74.76.& 77. Floruit hic temporibus Conſtantij Imper. interfuitque vnà cum S. Seruatio cõcilio Agrippinenſi celebrato poſt cõſulatum Amantij & Albini, anno Domini 346. Fuit eiuſdẽ nominis inſignis meritis Simplicius epiſcopus Bituricenſis, cuius egregias laudes ſcribit Sidon.lib.7.epiſt.10.eſt decimusquintus eius ſedis epiſcopus.

g Theodulphi epiſcopi.] De eo plura Mola. in addit.ad Vſuardũ,& vberius in indiculo ſanctorum Belgij, eiuſque acta conſcripta fuiſſe à Fulquino abbate teſtatur. Agit de eo Trithem. de viris illuſtrib.ordinis Sancti Benedicti.lib.tertio,cap.ducẽteſimo nonageſimoſexto.qui eum Rhemẽſem archiepiſcopum fuiſſe dicit:at in tabulis Rhemẽſium epiſcopórum,quas deſcripſit Demochares,nulla prorſus de Theodulpho mẽtio habetur.

h Ioannis.] Extant eius acta fideliter conſcripta;quæ & mihi enarrata fuerunt ab Illuſtriſſimo ac Reuerendiſſimo Cardinale Syrleto, qui & de eius cognomento,cur à metendo Thereſti fuerit apellatus,reddidit ex actis eius certam rationem. Diuerſus ab hoc eſt Ioãnes Sireſti monach.qui claruit temporibus Agapeti Papæ, de quo eſt mẽtio in actione prima Quintæ ſynodi.

ij. A Septimo Kalendas Iulij. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

APVD Beroeam natalis S. Soſipatri [a] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli. Romæ S. Luciæ [b] virginis & martyris, cum alijs vigintiduobus. Alexandriæ S. Gallicani [c] martyris, viri conſularis, qui triumphalibus infulis ſublimatus, & Conſtantino Auguſto carus, à ſanctis Ioanne & Paulo ad fidem Chriſti conuerſus eſt: qua ſuſcepta, cum S. Hilario ad Oſtia Tyberina ſecedens, hoſpitalitati & infirmorum ſeruitio totũ ſe dedit: cuius rei fama in toto orbe diuulgata, multi vndiq. illuc venientes videbant virũ ex patricio & conſule lauantem pauperum pedes, ponentem menſam, aquam manibus affundentem, languentibus ſolicitè miniſtrantem, & cætera pietatis officia exhibentem. Qui poſtmodum ſub Iuliano Apoſtata inde expulſus, Alexandriam perrexit: vbi cum à Rauciano iudice ſacrifificare cogeretur, & contemneret, percuſſus gladio Chriſti martyr effectus eſt. Sibapoli in Syria S. Febroniæ [d] virginis & martyris, quę in perſecutione Diocletiani ſub Lyſimacho præſide ob fidem & pudicitiam ſeruandam, primo virgis cæſa, & equuleo torta, deinde pectinibus laniata, atque igne ſuccenſa, demum excuſſis dentibus, mammisq. abſciſſis, capitis damnata, tot paſſionum ornata [e] monilibus migrauit ad ſponſum. Veſontione in Gallijs S. Antidij [f] epiſcopi & martyris, qui ob fidem Chriſti à Vuandalis occiſus fuit. Apud Rhegium S. Proſperi [g] Aquitani, eiuſdem vrbis epiſcopi, eruditione ac pietate inſignis, qui aduerſus Pelagianos pro fide catholica ſtrenuè decertauit. Taurini natalis S. Maximi [h] epiſcopi & confeſſoris, doctrina & ſanctitate celeberrimi. In Hollandia S. Adelberti [i] confeſſoris, diſcipuli ſancti Vuillibrordi epiſcopi. In territorio Guleti prope Nuſcum S. Gulielmi [k] confeſſoris, patris eremitarum Montis Virginis.

IVNII 25.

a SOSIPATRI.] De quo Act. Apoſt. ca. 10. & Paul. ad Rom. cap. 16. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hunc Origenes in epiſt. ad Roma. ait ordinatum fuiſſe Theſſalonicenſem epiſcopum, licet Dorot. in ſynop. eum ſediſſe Iconij aſſeueret. Hippolyt. etiam libel. de 72. diſcip. Iconij eum fuiſſe epiſcopum teſtatur. Extat epiſtola Dionyſij ad Soſipatrum.

b Luciæ, aliàs Luceię, & ſoc.] De his Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 5. cap. 4. eorum acta deſcribit.

c Gallicani.] De quo Vſuar. & Ado pluribus, conſentiuntq; vet. man. ſcrip. Huius res præclarè geſtæ in actis SS. Ioannis & Pauli continentur, recitatque eas Sur. tom. 3. die ſequen. Geſſit conſulatum Ouinius Gallicanus anno 25. Conſtantini Imp. qui adſcribitur à recentiorib. chronogr. annus à Chriſto Domino 330. De perarduo illo & difficili bello aduerſus Sauromatas, quod pro Gallicanum confecit Conſtantinus, ſcribit Euſeb. in vit. Conſtant. lib. 4. c. 5. 6. & 7. quo bello fœliciter

gello,

geſto,ſecundum meruit conſulatum, poſt quē ſeculo renūciās,humillimū vitę g nus ob Chriſti amorem ſectatus eſt,orbe toto mirāte. habetur de Gallicano mentio in lib. de Rom. Pōtif. in S elliro, cum agitur de munificentia Conſtātini. pluribus de eo egimus in Annal. eccleſiaſt.

d Febroniæ.] De qua etiā Græci hac die in Menologio. Porrò eius acta recitat Metaphraſt. q æ o Thomais ſanctimonialis fideliſſimè ſcrip at, habet eadem Lipom. to. 7. & Sur. to. 3. d 15. Iun j. Mombrit. to. 1. & alij, qui ex prædictis eius actis accepere.

e Tot paſſionum ornata monilibus.] Vetus Chr iana locutio, v de & Cypri. de habi. virg. hæc verba Si in car ſit gloriandum, tūc planè q a do in nouiſſimis cōfeſſione cruciatur, quādo fortior fœmina viris torquentib. inuenitur, quā do gnes, aut cruces, aut ferrū, vel beſtias pati ,vt coronetur: illa ſunt carnis pretioſa moni a corporis ornamenta meliora. hæc Cypri.

f Antidij episc.] De eo item Molan. in addit. Vſuar. Sigebert. in chron. anno Domini 411. quædam admiſcet apocrypha, & a veritate aliena; quæ cū magiam magis, quam pietatem redoleant, meritò reijcienda ſunt. Agit de eodē Petr. in catal. li. 8. c. 32. ſed de errore cōuincitur. dum ait fuiſſe epiſcopum Turonenſem: quinam derint Turoni vſque ad annum Domini ferè ſexcenteſimum, ſatis explicat Gregor. Turon. de geſt. Franc. lib. 10. c. 31.

g Proſperi epiſcopi.] De quo Gennadius de vir. illuſt. c. 84. Honorius Auguſtud. & alij, qui agunt de ſcript. eccl. Extat de eo epiſtola Cęleſtini Papæ ad epiſcopos Galliarum: eius ſcripta cō probat, cōmendatq; Gelaſius Papa in can. ſanc. Rom. di . 15. Ado Vien. & alij tradunt hūc fuiſſe ab epiſtolis S. Leoni Papæ, ab eoq; ſcripta ferē famoſiſſima illa epiſtola S. Leonis ad Flauianū de Incarnatione Verbi, quod non tantum Gēnadius, Honorius, & alij Latinorū, ſed & Marcellinus comes teſtatur in chronico ſub conſulatu Olybrij & R ſtici. Eius res geſtas collectas à Ioānne Ant. Flamin. recitat Sur. to. 3 hac die. De eius actis aduerſus Pelagianos, & laboribus pro ſcriptis S. Auguſtini ſuſceptis, pluribus egimus in Annal. meminit de eodem Caſſiod. lib. 1. inſti. diuin. lect. Ne cui autem erradi detur occaſio, aduertendum eſt, vixiſſe iiſdem tēporibus in Gallijs alium eiuſdem nominis Proſperū epiſcopū Aurelianenſem ſucceſſorem S. Aniani, ad quem extat ſcripta epiſtola Sidonij Apollinaris 15. li. 6. quem illum eſſe opinamur, qui ſubſcriptus habetur concilio Vaſenſi, atq; Carpētoratenſi. Migrauit S. Proſper, de quo hic agitur, ex hac vita anno Domini 466. ex Flaminij ſententia, vel 65. vt ſcribit Petrus in catal. lib. 6. c. 7.

h Maximi epiſc.] Plura de eodem Gēnad. de vir. illuſtr. ca. 40. qui tamen dum ait, eum diem obijſſe Honorio & Theodoſio Impp. omino errare videtur; nam conſtat peruenîſſe ad tempora Valentiniani & Marciani Augg. reperitur enim interfuiſſe ſynodo Mediolanēſi ſub Euſebio ei ciuitatis epiſcopo, cuius ſynodica extat ad S. Leonem Papam conſcripta. præſens fuit etiam ſynodo Romanæ habitę ſub Hilario Papa conſſ. Baſilico & Herminerico, anno Domini 465.

i Adelberti.] De eodem Molanus in addit. ad Vſuardum his verbis: In Egmūda partium Hollādię S. Adelberti cōfeſſoris & leuitæ regalis ſtirpis Anglicanæ, diſcipuli ſancti præſulis Vuillibrordi. hæc ibi. pluribus tū de eius rebus nobiliter geſtis in indiculo ſanctorū Belgij; idem extare teſtatur eius vitam conſcriptam à cœnobitis Medolacenſibus iuſſu Egeberti epi Treucrēſis; aliā rurſus man. ſcrip. per monachū Egmundę.

K Gulielmi.] Habētur eius acta nuper edita à R. P. Felice Renda priore monaſterij mōtis Virginis. Migrauit ex hac vita anno Domini 1014.

26 Sexto Kal. Iulij. Luna. Bj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

ROMAE in monte Cælio ſanctorū martyrum Ioannis [a] & Pauli fratrum, quorū primus erat præpoſitus domus, ſecundus primicerius Conſtantiæ virginis filiæ Conſtantini Imperatoris: qui poſtea ſub Iuliano Apoſtata martyrij palmam gladio cædente perceperunt. Apud Tridennum ſancti Vigilij [b] epiſcopi, qui cum reliquias

dololatriæ penitus extirpare conaretur, à feris & barbaris hominibus lapidum imbre percuſſus, pro Chriſti nomine martyrium impleuit. Cordubæ in Hiſpania natalis S. Pelagij [c] adoleſcentuli, qui ob confeſſionem fidei iuſſu Abdarameni Saracenorum regis forcipibus [d] ferreis membratim præciſus, martyrium ſuum glorioſè conſummauit. Apud Valencenas paſſio ſanctorum Saluij [e] epiſcopi Engoliſmenſis, & Superij [f] martyrũ. Item memoria S. Anthelmi [g] epiſcopi Bellicenſis. In pago Pictauienſi S. Maxentij [h] presbyteri & confeſſoris, qui miraculis claruit. Theſſalonicę S. Dauid [i] eremitæ. Eodem die ſanctæ Perſeuerandæ [k] virginis.

I V N I I 15.

a IOANNIS, & Pauli.] Agunt de ijſdẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. Feruntur horum acta à Terentiano conſcripta, quæ retulit Sur. in tomo 3. Mombrit. tom. 2. & Petrus in catalogo li. 6. ca. 9. Vetus eſt Romæ titulus ipſorum nomine, qui & Pammachij dictus reperitur, cuius mentio habetur in concilio ſecũdo Romano ſub Symmacho Papa de eo & Gregor. in regiſtr. lib. 44. cap. 88. in fine. habuit ibidem S. Gregorius homiliam 34. q de eadẽ eccleſia optimè meritus eſt, multaq; eſt illi largitus, vt apparet ex antiquis monumentis eius eccleſiæ in marmorea tabula inciſis. præeſt hodie huic Illuſtriſſimus ac Reuerẽdiſſimus Antonius Carrafa eiuſdẽ tituli Cardinalis ampliſſimus, S.R.E. Bibliothecarius, cuius egregia eruditio, ſpectatiſſima morũ integritas, atq; pro Chriſtiana religione ardentiſſimum ſtudiũ non tantũ titulũ illum, ipſamq; Romanã Eccleſiam, ſed totum Chriſtianum orbem illuſtrat. De horũ martyrum reliquijs in Gallias tranſlatis tempore Pelagij Papæ, meminit Greg. Turon. de glor. marty. cap. 83. De Baſilica eorundem martyrum nomine Rauennæ poſita, deque egregio miraculo illic edito, meminit Paulus diac. de geſt. Lõgobar. lib. 2. cap. 9. & Fortunatus lib. 4. de vita S. Martini in fine.

b Vigilij epiſcopi.] Vſuard. de eo agens, paſſum refert ſub conſulatu Stiliconis. Ponitur primus cõſulatus Stiliconis, anno Domini quadringenteſimo, ſecundum veriorem ſupputationem. Ad hũc, cùm creatus eſt epiſcopus, S. Ambroſius ſcripſit epiſtolam de inſtitutione epiſcopi. eſt 24. lib. 3. edit. Rom. qua illud in primis monuit, ne eius eccleſia (vt ait) fieret corpus commune, Gentiles Chriſtianis admiſcendo. Hoc Vigilium conſtat totis neruis curaſſe, ac nauiter impleſſe, atq; ob eam cauſam etiam martyrium ſubijſſe, incumbentibus in id ipſum vnà cum eo Alexandro, Siſinio, & Martyrio, qui ante, & ipſi martyrio coronati sũt; quos idem S. Vigilius ſepeliuit, atq; eorũ acta conſcripſit ad Simplicianum epũm Mediolanen. vt teſtatur Gennadius de vir. illuſtr. c. 33. extant ea apud Lipom. to. 2. Mombr. tom. 2. & Sur. tom. 3. legi res geſtas S. Vigilij, quæ extant ante eos commẽtarios cõtra Eutychen, quorum eſt exordium: Cũ verò tanti viri, &c. Ibidẽ præfixa eſt præfatio Curterij, qui eos cõmentarios edidit. inibi aũt incõſultò nimis fertur ille Vigilius vnus idemq. eſſe cum hoc, de quo agimus, martyre; qui (vt vidimus) vixit temporibus S. Ambroſij & Simpliciani, & martyr occubuit ſub conſulatu Stiliconis primo, vel ſaltem ſecundo, qui incidit in annum Dñi quadringenteſimumquintum quando non tãtum Eutychis hæreſis, ſed nec Neſtorij exorta erat. Quomodo ergo potuit hic ſcripſiſſe aduerſus Eutychen, qui diu ante illum martyr ex hac vita migrauit? Legi illos quinque libros Vigilij aduerſus Eutychen ſcriptos, ex quib. facile poteſt intelligi, auctorem vixiſſe temporibus Zenonis, & Anaſtaſij Impp. quàdo aduerſus ſacroſanctum concilium Chalcedonenſe, & epiſtolã S. Leonis Papæ ad Flauianũ grauiſſimæ cõcitatæ ſunt turbę, poſt annos circiter ſeptuaginta à martyrio ſancti Vigilij Tridentini. Si alius fuit illis temporibus eiuſdem eccleſię Tridentinę epiſcopus eiuſdem nominis, qui & martyrio coronatus ſit, vt habent alia quædam eiuſdem Vigilij acta breuius incerto auctore conſcripta, quę ſic incipiunt: Vigilius patria Romanus, &c. extantq; ante libros eius affixa tom. 5. biblioth. ſanc. dicendum eſſet, duos diuerſis temporibus, ſed eiuſdem nominis fuiſſe illius ciuitatis epiſcopos, eoſdemq; viros eruditos, & ex eadem cauſa martyres: quod non facile quis admiſſurus erit. Cõpertum tamen habemus eiuſdem nominis epiſcopũ interfuiſſe concilio Agathenſi in Gallia celebrato ſub conſulatu Meſſalæ, anno Domini quingẽteſimoſexto, atque eadem circa tempora vixiſſe ſanctum Vigilium epiſcopum Brixianũ; qui poſt

ſanctum

ſanctum Philaſtrium, qui ſedit tēporibus S. Ambroſij, ſeptimus ordine numeratur, quorū tpe illas agitatas eſſe contentiones in Eccleſia, certū eſt: meminit & Caſſiodorus de alio Vigilio epiſcopo Africano claro inter ſcriptores eccleſiaſticos. de inſtit. diuin. lect. c. 9. An autem ipſorum aliquis ea ſcripſerit, nihil audeo temerè affirmare. Sanè quidem Gennadius de vir. illuſtr. c. trigeſimoſeptimo. necnon Honorius Auguſtud. cū agunt de Vigilio Tridentino, qui ad ſanctū Simplicianum de martyribus libellum ſcripſit, recēſentq; eius ſcripta; nullam prorſus faciunt mentionem de libris contra Eutychen ſcriptis, recēſentq; eum inter illos ſcriptores eccleſiaſticos, qui vixerunt temporib. Honorij Imp. ponuntq; etiam ante S. Auguſtinum, vt quibus temporibus vixerit, ex his ſaltem poſſit intelligi.

c Pelagij.] Paſſus eſt Sanctus Pelagius anno Domini nongenteſimo vigeſimoquinto, ſexto Kalen. Iulij die Dominico, vt tradit Ambroſius Moral. in addit. ad Sāctum Eulogium ex codice eccleſiæ Toletanæ, Sanctorali ſmaragdino, & antiquis monumentis Tudenſis eccleſiæ. Teſtatur idem auctor, Roſuintham virginē heroico carmine nobile eius certamē ſcripſiſſe, additq; plura de eius ſacri corporis tranſlatione Ouetū facta, æra milleſima ſexageſimaprima, anno Domini milleſimo vigeſimotertio 6. id. Nouembr. De eodem Vaſæus in chron. Hiſpan. in Flore ſanct. Hiſpan. recenſetur eius martyrij hiſtoria ſcripta à Raguele presbytero illi æquali, de eodem agitur in Theſ. concion. tom. 2. hac die.

d Forcipibus ferreis.] Triplicis generis erant forcipes, quæ adhibebantur in carnificinis ſanctorum martyrum. Harum aliæ erant ad incidēdum, vt hæ de quibus agimus. Aliæ autem ad comprimendum & contorquēdum compoſitæ harum meminit Syneſius epiſcopus epiſtola quinquageſimaoctaua, cum agit de Andronici præſidis feritate, aitque: Naſi forcipe auribus apprehendendis, & labijs obtorquendis parato inſtrumēto, &c. agit illic item auctor de digitali, & pedali tormento, ac de prælo. Tertij generis erant forcipes dentatę, quę quidem tribus ferreis aculeis cutem martyris perforabant, cum ſtringerētur; quæ crudeliter nimis mēbra carpentes, vellebant. aſſeruatī hactenus eiuſmodi genus inſtrumenti in baſilica Vaticana inter ſanctorum reliquias, licet ſcorpiones à quibuſdā falsò eſſe credantur, ſed qui verè fuerint ſcorpiones tortorij, diximus ſuperius 12. huius menſis: meminit & Ioſeph li. de Machab. de forcipe dentata, cū ait: His dictis, ignea forcipe eius lingua cauteriatur, &c. huic ſimile erat genus illud cruciamenti, quod Victor li. 2. de perſecutione Vuandalica appellat palos dentatos, dum ait: Illico palis minoribus dentatis iactis in capite, crinibusq; in eiſdem colligatis, ac vehemētius ſtringentes, ſimul cum capillis omnem pelliculam capitis auferebant. hæc Vict.

e Saluij epiſcopi.] De eo hac die Vſuardus in edit. 2. Molan. in prima autē, ad Kalen. Iulij eius martyrium contigit anno Domini octingenteſimoprimo, vt auctor eſt Sigeb. in chro. qui illud recenſet, Vincentius item lib. 24. c. 24. Antonin. part. 2. tit. 14. c. 4. §. 11. licet Ambianenſem dicat fuiſſe epiſcopum. pluribus autem Molan. in indiculo SS. Belgij. Fuit eiuſdem nominis Saluius epiſcopus Albigenſis, & ipſe ſanctitate celebris, de quo plura Greg. Turo. hiſt. Franc. lib. 5. ca. 50. lib. 6. c. 29. lib. 7. c. 1.

f Superij.] De eo Molan. in indic. ſanctorum Belgij hæc ait: S. Superius coniungitur S. Saluio, cum quo martyr occubuit apud Valencenas.

g Anthelmi epiſc.] Extant eius res geſtę, quas ex priſcorū memorijs recitat Sur. to. 3. hac die. Vixit temporibus Alexandri tertij Rom. Pont. circa annum Domini 1160.

h Maxentij.] Agit de eodē hac die Vſuar. plura de eo Greg. Turo. in hiſt. Franc. li. 2. c. 37. Sig. in chron. an. 506. Petrus in catal. lib. 6. c. 14. floruit temporibus Clodouei Regis Francorum.

i Dauid eremitę.] De quo etiam hac die Gręci agunt in Menologio, & multis quidem narrant eius res geſtas: in eoq; præcipuè magnam ſibi apud Deum & homines laudem compara∫ ſe ferunt, quòd frequentem populum ad tuguriolum ſuum aduentantem ſalutaribus imbuēs diſciplinis peccatis liberos, & ſynceritati Chriſtianæ diſciplinæ reſtituit.

K Perſeuerandę.] Agit de eadē hac die Vſuardus, atque recentiores.

27 Quinto Kalendas Iulij. Luna. C

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1

IN Galatia S. Creſcentis [a] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli, qui in Gallias tranſitum faciens, verbo prædicationis multos ad fidem Chriſti conuertit: rediens vero ad gentem cui ſpecialiter datus erat epiſcopus, cum Galatas ipſos vſq; ad finem vitæ ſuæ in opere Domini confirmaſſet, demum ſub Traiano martyriũ conſummauit. Cordubæ ſanctorum martyrum Zoili,[b] & aliorum decem & nouem. Cæſareę in Palæſtina S. Anecti [c] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano præſide cum alios ad martyrium hortatus eſſet, & oratione ſua idola proſtraſſet, à decem militibus verberari iuſſus, manibus [d] pedibusq; præciſis, truncatus capite, martyrij coronam accepit. Conſtantinopoli S. Sampſonis [e] presbyteri, pauperum exceptoris. In pago Turonico S. Ioannis [f] presbyteri & confeſſoris. Varadini in Hungaria S. Ladiſlai [g] Regis, qui clariſſimis miraculis vſq; ad diem hodiernum coruſcat.

IVNII 27.

a CRESCENTIS diſcipuli.] De eo itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij, q omnes teſtantur Creſcentem non tantum in Galatia, ſed etiam in Gallijs Euangelium prædicaſſe, & Viennenſem, necnon & Moguntinam ſedem erexiſſe, reuerſumq; in Galatiã martyrij corona donatum eſſe. id enim abſq; aliqua ambiguitate profitetur Ado epiſc. Viennen. in chron. de inſtitutione ſedis Viennen. de ſede Moguntina tradit Petrus Cluniac. lib 2. epiſtola 1. Trithem. in vita ſancti Maximi epiſc. Mogunt. & ipſæ integræ tabulæ epiſcoporum Mogontinorum, quas recitat Demochares, aliaq; eiuſdẽ nobiliſſimæ eccleſiæ antiqua monumẽta. De prædicatione Creſcẽtis in Galijs aſtipulatur S. Epiphanius in panar. hære. 51. vbi dum agit de textu epiſtolæ ſecũdæ Pauli ad Timotheum c. 4. vbi legit Vulgata Creſcens in Galatiam. legendum eſſe cõtendit Creſcens in Galliam. ſunt hæc verba eius: In epiſtolis ſuis idem Apoſtolus dicit Creſcẽs in Galliam, non enim in Galatiam, vt quidã decepti putant, ſed: In Galliam legendum eſt. hęc S. Epiphanius. Porrò vulgata lectio ab antiquis ẽt probata reperitur: In Galatiã, legit Euſebius hiſtor. li. 3. c. 4. Ioannes Chryſoſtomus, Theodoretus, & alij poſteriores; at Theodoretus licet Galatiã legat: Sic, inquit, Gallias appellauit; ita enim appellabatur antiquitus: quod tamẽ nuſquã reperi; quin potius contrarium, Galatas videlicet Gallorum nomine appellatos eſſe. Scire debemus Gallos & Galatas ſicut nomine, ſic re coniunctos fuiſſe: Galataſq; coloniam fuiſſe Gallorum, quod pluribus docet Iuſtinus hiſt. li. 24. & 25. item S. Hieronymus in proœmio lib. 2. commentarij in epiſtolam ad Galat. Galatiãq; Gallogręciam olim dictã fuiſſe cõfirmat. De colonijs Gallorum per Brennũ in Orientẽ deductis agit poſt Iuſtinum Suidas, & alij, vt Clitophor. li. 1. rerum Galat. Creſcens itaq; cũ accepiſſet Apoſtolatum in Gallias, Galatas quaſi eiuſdem gẽtis populos ſibi erudiendos exiſtimauit: ſicq; ſecũdũ prædictorum auctoritatẽ, eiuſq; res geſtas, Gallos primum, ac Galatas demum imbuit Euangelio. Neſcio quid ſibi velit Dorotheus in ſynopſi cum ait: Creſcentẽ Chalcedonis, quæ eſt in Gallijs factum eſſe epiſcopum. puto textũ eſſe deprauatum, vt pro Vienna habeat Chalcedonẽ.

b Zoili, & ſoc.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de ijſdem hac die. Zoellum, vel potius Zoillum metri cauſa, hũc Prudentius hymn. 4. appellat. Eius acta, & inuentionem corporis deſcribit Sur. ex hiſt. Lucij tom. 7. De eccleſia ab eo denominata, vbi & corpus eius aſſeruatur, ſcribit S. Eulog. in memor. ſanct. lib. 2. c. 6. quem ibi functũ munere clericatus teſtatur Aluar. in vita S. Eulogij. In breuiario Toletano eſt ſacer hymnus de S. Zoilo, q incipit: Martyris geſta Zoili, &c. De eo etiam Vaſę. in chron. Hiſp. Floſ. ſanct. Hiſpan. paſſumq; fuerunt temporibus perſecutionis Diocletiani & Maximiani Impp. eadem in Theſaur. concion. tomo 2. hac die habentur.

c Anecti.] Agunt de eodem Græci diffusè in Menolog. hac die. dẽ præfectura Vrbani, de qua hic habetur mentio, ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 8. ibi &, de his quæ dignè paſſus eſt ſæuiſſimus martyrum carnifex.

d Manibus

d Manibus pedibuſq; præciſi.] Auidius Caſſius tyrannus eiuſmodi genus pœnæ excogitauit aduerſus milites deſertores, alijs manus excidēs; alijs, crura atq; poplites, dicens: Maius exēplū eſſe viuentis miſerabiliter criminoſi, quam occiſi. hæc Volcatius Gal. in Auidio Caſſio. Sed hæc Chriſtianis non erant ignominiæ notæ, ſed monumenta victoriæ.

e Sāpſonis presbyr.] Græci item de Sampſone hac die in Menologio pluribus. eius aūt acta à Metaphraſte deſcripta refert Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 3. numeratur ſolemnitas S. Sampſonis inter eas, quibus Græci vacarent à iudicijs cæterisq; negotijs, vt conſtat ex conſtitutione nouella Emmanuelis Imp. de ferijs. recitat eā Theod. Bal. in nomoc. Phor. tit. 7. c. 1. De celebri hoſpitali S. Sampſonis agit Procop. lib. 1. ædificiorum Iuſtin. Imp. qui illi multa contulit priuilegia, dicebaturq; hoſpitale S. Mariæ Sampſon. de quo idem Imp. in Auth. de eccleſiaſt. tit. §. vlt. & Authent. ſi quicquid de impēſ. quę fie. opor. nouell. coll. 10. conſt. 59. Ex his quæ ſcribit Procop. dicto lib. 1. de ędif. Iuſtin. Imp. redarguuntur erroris prædicta acta Sampſonis à Metaphraſte relata, quibus fertur Sampſo vixiſſe temporib. Iuſtiniani Imp. eiuſdēq; hortatione eundem Imp. erexiſſe Xenodochium Sāpſonis nomine appellatum. nam Procopius, qui illis vixit tēporibus, eaq; ob oculos habuit: teſtatur hoſpitale Sampſonis nomine ab eodē Sāpſone erectum, olim incendio conflagraſſe; cūq; vix quædam remanſiſſent veſtigia, illud ipſum hoſpitale ab eodem Iuſtiniano Imp. munificentius inſtauratum fuiſſe, cenſuq; annuo ingentis pecunię locupletatū. cum autē dicta acta teſtentur dictum incēdium contigiſſe poſt obitū Sampſonis, quando & Sophię nobile templum exuſtū eſt; cumq; prædictum incendium factum reperiatur temporib. Anaſtaſij Imp. vt auctor eſt Marcellinus in chronico, neceſſe eſt affirmare, lōgè ante Iuſtinianū Imp. Sāpſonem diem obijſſe, ex eodem Procopio multò magis redarguitur Cedrenus dū ait conflagraſſe domum Sampſoniam anno penultimo Iuſtiniani Imp. De miraculis S. Sampſonis idem Metaphraſt. vbi ſupra pluribus agit.

f Ioannis.] Scribit de eo Greg. Turon. de gloria confeſſ. cap. 23. ex quo cæteri acceperunt, qui de eo agunt.

g Ladiſlai Regis.] Hunc Cæleſtinus Papa tertius recēſuit inter ſanctos. Plura de eo legimus in breuiario Polonorum, & apud Bonfin. de rebus Hungaric. lib. 4. dec. 2.

28 Quarto Kalendas Iulij. Luna. D xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	Ç	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

VIGILIA [a] ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli. Romæ ſancti Leonis [b] Papę ſecundi. Lugduni in Gallia S. Irenæi [c] epiſcopi & martyris, qui vt ſcribit ſanctus Hieronymus, beati Polycarpi Smyrnenſis epiſcopi diſcipulus fuit, & Apoſtolicorum temporum vicinus. Is cum aduerſus hæreticos verbis ac ſcriptis plurimum decertaſſet, in perſecutione Seueri cū omni fere ciuitatis ſuæ populo coronatus eſt glorioſo martyrio. Alexandriæ in eadem Seueri perſecutione ſanctorum martyrum Plutarchi, [d] Sereni, Heraclidis cathecumeni, Heronis neophyti, & alterius Sereni, Rhaidis cathecumenæ, Potamiœnæ, [e] & Marcellæ eius matris, inter quos præcipuè enituit Potamiœna virgo, quæ primo immenſos innumeroſq; agones pro virginitate deſudans, deinde etiam exquiſita, & inaudita tormenta pro fide perpeſſa, ad vltimum vnà cum matre igne conſumpta eſt. Eodem die ſancti Papij [f] martyris, qui in perſecutione Diocletiani flagris cæſus, & in lebetem oleo & adipe feruenti plenū

iniectus,aliaq. horrenda ſupplicia perpeſſus, demum datis ceruicibus coronatur. Traiecti S. Benigni [g] epiſcopi & martyris. Cordubæ S. Argymiri [h] monachi & martyris, qui in perſecutione Arabica pro fide Chriſti necatus eſt. Romæ S.Pauli [i] Papæ & confeſſoris.

I V N I I 28.

a VIGILIA ſanctorũ Apoſtolorũ.] De qua & Beda, Vſuar. Ado Greg. Turo.hiſt.Franc.li.10.c.31. Amalarius de ord.antipho.c.50. Radulf. de obſer.can. c.19.& 21.& alij recẽtiores, qui agunt de diuin.offic. Venerabilem illam noctem Vigiliarum Apoſtolorum appellat Valentinianus Imp.in epiſt. ad Theodoſium Aug.de ijſdẽ Vigilijs præter antiqua monumẽta Romanæ eccleſiæ, legimus vetus, atq; ſolemne officium eccleſiaſticum in breuiario Toletano.

b Leonis Papæ ſecundi .] De quo hic Beda, Vſuardus, Ado, ac recentiores. ſucceſſit hic ſancto Agathoni anno Domini ſexcenteſimo octogeſimoſecundo . Egimus de eo fuſius in Annal. eccleſiaſtic. vbi eius acta per annos ſingulos digeſſimus.

c Irenæi epiſcopi.]Agunt de eodem Beda, ac cęteri, q ſupra, hac die ſubrogatus eſt hic in locum S.Photini eiuſdem ciuitatis epiſcopi , vt teſtatur ſanctus Hieronymus in epiſt. 84. ad Magnum, agit de eo ẽt in lib.de ſcript. eccleſiaſt. & in epiſtola ad Theodorum 29. appellat eum virum Apoſtolicorum temporum, Papiæ auditoris Ioanis Euangeliſtæ diſcipulum. Tertullianus lib.contra Valentinum vocat eum omnium doctrinarũ accuratiſſimum exploratorem; commẽdatur ẽt à ſancto Epiphan. in panar. hæreſ. 24. & 31. eumq; appellat ſanctiſſimum , priſcumq; Theologum, ſucceſſorem Apoſtolorum. Pluribus de eo Euſeb. hiſtor.lib.5.cap.4.7. 8. Gregor. Turon.hiſtor. Franc.lib.1.ca.29.& alij recentiores, vt Finardentius in apparatu operum Irenęi, quæ nuper edidit . Latuerunt aliquandiu tam acta, quam etiam ſcripta S.Irenæi; adeò vt neq; in Gallijs, nec in Italia , licet multum quæſita, potuerint inueniri, vt ſcribit S. Gregorius in regiſtr.lib. 9.epiſto. 50. ad Aeterium epiſcopum. Habemus in noſtra bibliotheca tom.9. acta martyrij S.Irenæi ac ſociorũ eius eſt illorum exordium: Quamquam nonnullis inuicta & cæt. ſed (quod non mediocriter dolemus) vna ſublata pagina, ſunt imperfecta.

d Plutarchi, & ſoc.]De his etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum res geſtas ſcribit Euſebius libro 6.ca.4. Niceph. libro quinto, cap.4.& 5.

e Potamięnæ.]De qua Euſeb. & Niceph. vbi ſupra: paſſa hæc eſt tẽporibus Seueri Imp. Alia ab hac diuerſa eiuſdẽ ferè nominis eſt Potamęnia dicta, quæ ſubijt martyriũ ęquè illuſtre temporibus Maximiani Imp. quod referente Iſidoro presbytero, deſcribit Palladius Galata, cap.1. de vit.ſanct.patrum ad Lauſum.

f Papij.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio; ac pluribus eius acta referunt.

g Benigni epiſc.] De ipſo Molanus item agit in addit.ad Vſuard.& Galeſinus ex tabul.eccleſiæ Traiectenſ. Fortaſſe ac ille S.Benignus epiſcopus, de quo ſcribit Gregor.Turon.de gloria cõfeſſ. cap. 17. extat epiſt. decretalis Pelagij Papæ ſecundi ad Benignum epiſcopum ſedem mutare cupientem , ac de ea re ſedem Apoſtolicam conſulentem.

h Argymiri.]De eo ſcribit S. Eulogius lib.3. memor.ſanct.cap.16. paſſumq; tradit æra octingenteſima nonageſimaquarta , anno à Chriſto octingenteſimo quinquageſimoſexto , vt idem auctor teſtatur.

i Pauli Papę.]Succeſſit hic Stephano tertio, anno Domini ſeptingenteſimo quinquageſimoſeptimo, cętera, de eodẽ in Annal.eccl. diximus.

xxviij. E Tertio Kalendas Iulij. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROMAE

ROMAE natalis ſanctorum Apoſtolorum Petri [a] & Pauli, qui eodem anno, eodemq; die paſſi ſunt ſub Nerone Imperatore: quorum prior in eadem vrbe capite ad terram verſo cruci affixus, & in Vaticano iuxta viam triumphalem ſepultus, totius orbis veneratione celebratur: alter vero gladio animaduerſus, & via Oſtienſi ſepultus. pari habetur honore. In caſtro Argentomacho S. Marcelli [b] martyris, qui pro fide Chriſti vnà cum Anaſtaſio viro militari capite plexus eſt. Genuæ natalis S. Syri [c] epiſcopi. Narniæ S. Caſſij [d] eiuſdem ciuitatis epiſcopi, de quo S. Gregorius refert, quòd nullus pene dies vitæ eius abſcedebat, quo omnipotenti Deo hoſtias placationis non offerret: cui & concordabat vita, quia cuncta quæ habebat, in eleemoſynis tribuens in hora ſacrificij totus in lacrymis diffluebat: demum natalitio Apoſtolorum die, quo ſingulis annis Romam venire conſueuerat, cum Miſſarum ſolemnia celebraſſet, & corpus Dominicum, pacemq; omnibus dediſſet, migrauit ad Dominum. In Cypro S. Mariæ [e] matris Ioannis, qui cognominatus eſt Marcus. In territorio Senonenſi S. Benedictæ [f] virginis.

IVNII 29.

a PETRI, & Pauli.] De eadem ſolemnitate tam Latini, quàm Græci etiam hac die agunt: qui tamen, cùm in ea peragenda celebritate aliquantulum tepuiſſent; Feſtus ſenator Romanus, cùm legatum ageret apud Anaſtaſium Imp. indigno id ferens animo totis viribus operatus eſt, vt frequentiſſimo populo ac ſplendidiſſimo cultu eadem ſolemnitas ageretur, vt auctor eſt Theodorus lector lib. 2. collectan. Bisfeſta dies hæc dicitur à Prudentio *hymno* 12. atq; in ea duplicare ſacra vota cõſueuiſſe Romanum Pontificem teſtatur cùm ait.

Trãſtiberina prius ſoluit ſacra peruigil ſacerdos,
Mox huc recurrit duplicatq; vota.

Ipſum populum frequentiſſimo cœtu vtramq baſilicam tam Petri in Vaticano, quàm Pauli via Oſtienſi ea die inuiſere ſolitũ, idẽ auctor eodẽ hymno profitetur. S. Ambroſius in hymno huius diei non duabus tantùm (vt ait Prudentius) ſed tribus vijs huiuſmodi feſtum diem Romæ celebrari ſolitum, quaſi tria loca à populo ea die viſitarentur, teſtatur his verſibus.

Tantæ per Vrbis ambitum
Stipata tendunt agmina
Trinis celebratur vijs
Feſtum ſanctorum martyrum.

Exiſtimamus etenim non ſolum ipſas baſilicas Apoſtolorum, hac die, populum frequentaſſe; ſed vel locum, vbi Petrus Cruci affixus eſt, vel vbi Paulus capite truncatus, aut ipſum carcerem ſacroſanctum redditum, vbi vterq; diu detentus eſt (vt hodie videmus) adijſſe; prædictæ enim omnes antiquæ memoriæ non ſolum in ipſo natali die Apoſtolorũ, ſed & per octauas à cœtu fidelium in hanc diem ardenti pietatis ſtudio viſitantur. Conſtat ẽt ad eandem ſolẽnem diẽ ex diuerſis Orbis regionibus innumerabilẽ hominum multitudinẽ; religionis ergò, Romam confluere conſueuiſſe. Hinc Galla Placidia Auguſta ſcribens ad Pulcheriam Imperatricem: cùm reddit cauſam ſui Romam aduentus, hæc ait: Vt Romam frequentib. concurſionibus adęquè deſideremus inſpicere, cauſa nobis eſt amplectendæ religionis, vt terminis ſanctorum noſtram exhiberemus pręſentiã: quos certum eſt pro ſua virtute in cęleſtibus cõſtitutos, neque inferiora deſpicere. Nos itaq; ſacrilegium eſſe credimus, ſi ſolemnium ordinem denegemus, &c. epiſcopos etiam hincinde ad eãdem ſolemnitatem olim confluere conſueuiſſe, ex epiſtola 13. Paulini ad Seuerum, & 16. ad Delphinum, vbi ſolemnem hanc appellat conſuetudinẽ ſatis exploratum habetur. Vt autem ſemel in anno omnes epiſcopi limina adirent Apoſtolorum, Anacleti & Zacharię Papæ decretis ſtatutum eſt, de quo diſtin. 93. c. iuxta ſanctorum. exigiſſe hoc ab epiſcopis Siculis videtur S. Gregorius ſcribens ad Petrum ſubdiac. lib. 1. regiſt. epiſtola 70. De iugi protectione Apoſtolorum, qua Vrbs fulciri conſueuit, cùm innumera ſint exempla, ſatis modò ſit locũ ſancti Gregorij Papę in

epiſt.22.ad Rufticianam patriciam lib.7.regiſtr. prænotaſſe; & quod pulchrè Venant.Fortunatus his verſibus docet.

A facie hoſtili duo propugnacula præſunt,
Quos fidei turres, Vrbs caput orbis habet.

Quàm autem barbaris Romani Imperij hoſtib. & catholicæ fidei aduerſarijs Petri & Pauli baſilicæ Romæ in ſuburbijs poſitæ fuerint venerabiles; quantamq; erga eas obſeruantiam præſtiterint, dicemus inferius in Dedicatione ipſarum. Plura hic ēt dicenda eſſent aduerſus quorūdam ſententiam, qui licet vna die, non tamen eodem anno eoſdem ſanctos Apoſtolos paſſos, ferunt, aliaq; differenda de eorum rebus geſtis, quę vulgo circumferuntur, quibuſnam fides, vt veris, adhibenda ſit, & quæ tanquam apocryphæ refellendæ: ſed cùm non ſint eiuſmodi, vt hic paucis perſtringi poſſint; contenti erimus, eas vberius expliciuſſe in Annalibus eccleſiaſt. vbi etiam pluribus demonſtrauimus eoſdem ſanctos Apoſtolos ſubijſſe martyrium Lucio Fōteio Capitone, & Caio Iul. Rufo conſſ. 3. Kal. Iulij, anno a Chriſto Domino, ſecundùm veriorem ſupputationem, 68. De horū martyrio Hegeſippus iunior de excid. Hieroſ. lib. 3. c. 3. & Acta paſſionis ipſorum, quæ feruntur Lini nomine, agunt.

b Marcelli.] De eodem Vſuard. Petrus in catal. li. 6. c. 24. & alij recentiores. Alius adhuc fuit Marcellus martyr Cabilonenſis clarus in Gallijs, de quo Greg. Turon. de glor. mart. c. 52.

c Syri epiſcopi.] Hunc S. Gregorius lib. 4. dialog. c. 53. appellat martyrem, dū agit de eius eccleſia, quam vetuſtate collapſam, his diebus Clerici regulares in auguſtiorem amplitudinem reſtituerunt, addideruntq; nobile cœnobiū; vbi, ſicut & in alijs præcipuis Italię ciuitatib. priſtinā illam Apoſtolicam viuendi formam ex integro redditā, ſanctè, pieq; colunt. Ab eorū Prępoſito R. D. Marco Paraſc. viro ſingulari eruditione & vitę integritate ſpectatiſſimo de S. Syro & alijs ſanctis eius ciuitatis epiſcopis hæc antiquitatū digna monumēta in ſe miſſa percepimus, eademq; teſtata publici Notarij fide, cuius authentica ſcriptura expreſſum hr, anno Domini 1283. die 8. Ianuarij, cū ab Ogerio abb. eiuſdem eccleſię primarium reſtitueretur altare, ꝙ eius menſa lapidea pfracta eſſet, tres loculi diſtincti reperti ſunt, in quib. tria ſanctorum corpora recondita erāt. In eorum primo plumbea lamina quid intus lateret, his deſcripta litteris, ſignificabat.

✠ M. S. HIC REQVIESCIT CORPVS SANCTI SYRI EPISCOPI IANVENSIS OBIIT III. KAL. IVLII. FILIVS ÆMILIANI. In ſecundo autem loculo alia plumbi lamina ſic ſcripta inuenta eſt.

✠ M. S. HIC REQVIESCIT SANCTVS FOELIX EPISC. IANVENS. QVI VIXIT AN. LXX. REXIT EPISCOP. XX. RECESSIT VII. ID. IVLII. In tertio autem loculo nulla erat inſcriptio, ſed (vt habent eadem publica acta) corpus illic poſitum exiſtimatur eſſe S. Romuli eiuſdem ciuitatis epiſcopi. Accepimus ab eodem eiuſdem S. Syri acta quædam man. ſcript. ſed perpauca ex multis, quę deſiderantur.

d Caſſij epiſcopi.] Agit de eo S. Greg. in homilia 37. in Euangel. & dialog. lib. 3. c. 6. & lib. 4. ca. 56. Claruit temporibus Iuſtiniani Imp. ſedere enim cœpit anno eius decimo, migrauitq; ex hac vita, eiuſdem anno 31. prout conſtat ex eiuſdem ſepulturæ epitaphio, quod extat Narnię in eccleſia cathedrali ſupra ianuam cryptę S. Iuliani, vbi & corpus S. Caſſij requieſcere creditur. Eſt inſcriptio inciſa in marmore oblongo, in cuius medio crucis forma expreſſa eſt, itemque duo agni exculpti, qui ſe è regione aſpiciunt. Creditur ſanctus Caſſius, cùm de ſuo obitu diuinitus eſſet admonitus (vt eſt apud S. Gregorium) ſibi viuenti ſepulchrum poſuiſſe, atque ſuum epitaphium ſex hiſce verſibus conſcripſiſſe.

Caſſius immeriti ô Præſul de munere Chriſti,
Hic ſua reſtituo terrę mihi credita membra
Quem fato anticipans conſors dulciſſima vitæ,
Ante meū in pacē requieſcit Fauſta ſepulchrum.
Tu, rogo quiſquis ades, prece nos memorare benigna.
Cuncta recepturum te noſcens congrua factis.

SD. ANN. XXI. M. IX. D X. R Q IN PACE. PRID KAL. IVL. P. C. BASILII. V. C. ANN. XVII numeratur hic annus Domini quingenteſimus quinquageſimuſoctauus Iuſtiniani Imp. ann. XXXI. porrò illa verba poſt carmina poſita: Sed. t, &c. eo mortuo fuiſſe addita certum eſt.

e Mariæ. De qua Act. Apoſt. c. 12. Pluribus in actis Barnabæ deſcriptis ab Alexādro mon. apud Sur. tom. 3. die Iunij.

f Benedictæ.] De eadem Vſuard. hac die. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 264. agit de S. Benedicta abbatiſſa, cuius ſolemnitas agit 16. Kal. Decēbr. quæ videtur ab hac eſſe diuerſa.

30 Pridie Kalend. Iulij. Luna. F xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

COMMEMORATIO S. Pauli [a] Apoſtoli. Lemouicis in Gallia S. Martialis [b] epiſcopi, cum duobus presbyteris Alpiniano & Auſtricliniano, quorum vita miraculorum ſignis admodum effulſit. Ipſo die ſanctorum Caij [c] presbyteri; & Leonis ſubdiaconi. Alexandriæ paſſio S. Baſilidis [d] ſub Seuero Imperatore, qui cum ſanctam Potamiœnam virginem, quam ad ſupplicium ducebat, ab impudicorum hominum petulantia tutatus eſſet, religioſi officij mercedem ab ea recepit: nam ipſa poſt triduum illi apparens, & eius capiti coronam imponens, non ſolum eum conuertit ad Chriſtum, ſed etiam breui agone certantem, ſuis precibus martyrem glorioſum effecit. Romæ ſanctę Lucinæ [e] Apoſtolorum diſcipulæ, quę facultatibus ſuis ſanctorū neceſſitatibus communicans, Chriſtianos in carcere detentos viſitabat, ac Martyrum ſepulturæ inſeruiebat, iuxta quos & in crypta à ſe conſtructa ſepulta eſt. Ibidem ſanctę Aemilianę [f] martyris. In territorio Viuarienſi ſancti Oſtiani [g] presbyteri & confeſſoris.

IVNII 30

a COMMEMORATIO S. Pauli.] De ipſa hac itē die Beda, Vſuard. Ado, & alij omnes. Græci autē in Menologio agunt hac die commemorationem omniū Apoſtolorum. porrò Latini totam hanc octauam in laudib. Apoſtolorum Petri & Pauli impendūt. At licet pridie huius diei tam Petri, quam Pauli agatur ſolemnis celebritas: tū hac potiſſimum die ſolius Pauli commemorationem fieri debere, ex ſancti Gregorij Papæ inſtitutione docet Microlog cap. 42. idemq; recentiores, qui agunt de diuinis officijs. Cuius quidem rei gerendæ illa mihi magis probatur cauſa, quæ ex hymno Prudentij 12. ſatis poſſe colligi videtur, dum antiqui vſus meminit; conſueuiſſe nimirū Romanum Pontificem vna eademq; die Pontificias functiones in vtraq; baſilica exercere. cū hoc autem propter nimiam locorum inter ſe diſtantiam non ſine nimio ac intolerabili ferè labore perfici poſſe videretur; cōſultius viſum eſt prima die in baſilica Vaticana vtriuſque celebrare ſolemnitatem, ſequenti autem die in baſilica Pauli ſacra peragere, vberiuſque perſoluere, quod pridie ea de cauſa ibidem loci videretur omiſſum.

b Martialis epiſc.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius acta circumferūtur ſcripta ab Aureliano eius ſucceſſore; citantur autem tacito auctoris nomine ab Innocētio tertio, extra de ſacra vnctione, in fin. vbi & glo. Meminit eiuſdem Martialis. Greg. Turon. lib. 1. hiſt. c. 30. & de glor. confeſſ. c. 27. qui tū inſigniter errat. dum tempore Decij Imp. eum cum alijs, q. illic deſcribuntur, in Gallias veniſſe teſtatur, meminit eiuſdem Martialis Petrus Cluniac. lib. 1. epiſt. 2. Petrus in catal. lib. 6. c. 29. qui tradit eum diem obijſſe anno tertio Veſpaſiani Imp. De duabus eius epiſtolis nuper inuentis egimus in Annal. eccleſiaſt. ibi ēt de Cephæ nomine, quod tribuunt Martiali. Hunc autem non tantum Lemouicenſis ſedis auctorem, ſed & Aniciēſis, Rhutenenſis, Aruernenſis, & Mimmatenſis erectorem fuiſſe tradunt; de his Demochares in tabul. epiſcoporum Lemouicenſium.

c Corſici, & Leonis. De his item hac die Vſuardus, & recentiores omnes.

d Baſilidis.]Scribit de eo Euſeb.hiſt.li.6.c.4. & Niceph.lib.5.c.7.

e Lucinæ.]Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij; mentio habetur de ipſa in actis ſanctorum martyrũ Proceſſi, & Martiniani. Alia inſuper vixit Lucina Romana tẽporib. Diocletiani Imp. quæ non minus quam iſta pietatis operibus addicta, celebris fuit, de qua ſæpius in actis S.Sebaſtiani, atque in rebus geſtis S.Marcelli Papæ agitur.

f Aemilianæ.] Erat Romæ titulus S. Aemilianæ, de quo in cõcilio primo Romano ſub Symmacho habetur mentio.

g Oſtiani.] Agit de eo etiam Vſuardus hac die. extare eius acta, teſtatur Molan. in addit. ad Vſuardum.

I V L I V S.

1 Kalendis Iulij. Luna. G xxvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

OCTAVA [a] ſancti Ioannis Baptiſtę. In mõte Hor depoſitio ſancti Aaron [b] primi ſacerdotis ordinis Leuitici. In Britannia ſanctorum martyrum Iulij [c] & Aaron, qui poſt ſanctum Albanum in perſecutione Diocletiani paſſi ſunt: quo tempore ibidem quam plurimi diuerſis cruciatibus torti, & ſęuiſſime lacerati, ad supernę ciuitatis gaudia conſummato agone peruenerũt. Machlinię paſſio S. Rumoldi [d] martyris, Scotorum Regis filij, & epiſcopi Dublinenſis. Sinueſſę ſanctorũ martyrum Caſti [e] & Secundini epiſcoporum. Viennę S. Martini [f] epiſcopi, Apoſtolorũ diſcipuli. Aruernis S. Galli [g] epiſcopi. In territorio Lugdunẽſi depoſitio S. Domitiani [h] abbatis, qui primus illic eremiticam vitam exercuit, & cum plurimos ibi in Dei ſeruitio congregaſſet, magnis virtutibus & glorioſis miraculis valde clarus, collectus eſt ad partes in ſenectute bona. In territorio Rhemenſi S. Theodorici [i] presbyteri, diſcipuli beati Remigij epiſcopi. Engoliſmę S. Eparchij [k] abbatis. Apud Emeſam S. Symeonis [l] confeſſoris, cognomento Sali, qui ſtultus propter Chriſtum factus eſt: ſed altã eius ſapientiam Deus magnis miraculis declarauit.

I V L I I 1.

a OCTAVA S. Ioannis Bapt.] De ea I'e ſa Ado, & Rodulph. de obſer. canon. c. 19. vbi agit de differentia maiorum ac minorum octauarum. numeratur hæc autem inter maiores octauas.

b Aaron ſacerdotis.] Agunt item de eo hac die Beda, Vſuar Ado, & alij. Præter q̃ in diuinis ſcripturis de eo ſcripta habentur; Ioſephus de ipſo ſcribit lib. 2 antiquit. cap. 6. & ſequen. & de eius obitu lib. 4. cap. 4.

c Iulij, & Aaron.] De his vet. man. ſcrip. Eorundem meminit Gilda Sapiens lib. de excidio Britan. Beda de geſt. Angl. lib. 1. c. 7. in fin. Petrus in catal. lib. 5. c. 53. & alij.

d Rumoldi.] Eius acta ſcriptis mãdauit Theodoricus abb. S. Trudonis, vt teſtatᷣ Sigeb. de vir. illuſtr. c. pen. deſcripſit eadem Sur. to. 7. hac die. plura de eodem in vita S. Gummari. apud Sur. to. 5. die 11. Octobris, & Mola. in indiculo ſanctorum Belgij, aitq́; huius ſolemnitatem agi hac die, auctoritate Alexandri quarti Romani Põtificis; coronatumq́; martyrio refert, anno Dñi 775. 8. Kal. Iulij. Fuit & alius Remoldus dictus, monachus, & ipſe corona martyrij donatus, cuius natalis dies agitᷣ 7. idus Ianuarij. de quo Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſanct. Bened. li. 3. c. 249.

e Caſti, & Secundini epiſcoporum.] Petrus diac. biblioth. monaſt. Caſinen. in li. de vir. illuſt. c. 29. hęc ait: Benedictus, q. & Guaipherus, ſan-

ctitate.& religione cōſpicuus,ſuauis eloquio in genio magnus,& ſermone facundus, ſcripſit ad Troianum epiſcopum vitam ſancti Secūdini, & cātum eius,ſermonem & hymnos de eodē.Rurſum etiam c.32.hæc ait: Gregorius Tarracinēſis epiſcopus,paruulus & ipſe in Caſino oblatus, memoria tenax,ingenio viuax,tantæ fuit grauitatis,ſuauitatis,& eloquentiæ, vt à nonnullis columina diceretur Eccleſię,ſcripſit paſſionem ſanctorum Caſti & Caſſij,&c.Habemus acta eorūdem martyrum incerto auctore, quæ acccepimus ab Eccleſia Caietana. eſt illorum exordiū: Poſtquam beatiſſimi.&c.

f. Martini epiſcopi.] De quo etiam Beda hac die.Ado Vien.in chron.an.101.tertium hūc ponit eius ſedis epiſcopum, ſucceſſoremq́; S. Zachariæ,ac prædeceſſorem S.Veri.

g Galli epiſcopi.]Scribit de S.Gallo epō Gregor.Turon.de geſt.Franc.lib.4.c.5.& 6. vberius in vit.ſanct.patr.c.6.eius epitaphiū, & virtutes egregias ſcripſit carmine Venantius Fortun.lib. 4.Interfuit per legatum tertio cōcilio Aurelianēſi,præſens autē quarto,& quinto ſubſcripſit, vt ex illorum monumentis apparet, ex quib.facilè poteſt intelligi quibus temporibus vixit: quinta enim ſynodus Aurelianenſis celebrata eſt anno triceſimo octauo regis Childeberti, q numeratur annus Domini 552. Interfuit etiam concilio Aruernenſi celebrato poſt cōſulatum Paulini iunioris,vt eius acta teſtantur.Ponitur hic in tabulis epiſcoporum Aruernēſiū vigeſimusſeptimus ordine apud Demochar.de ſacrif.Miſſę.

h Domitiani abb.]De quo item Beda,Vſuardus,Ado,& alij.Eius acta extare, teſtantur Trithem.de vir.illuſtr.ord.ſanct.Bened.li.5.c. 269. fuit eiuſdem nominis epiſcopus Tungrenſis, de quo agitur 7.Maij.vbi Molan. de eo,& in indic. ſanct.Belg.interfuitq́; quinto conc.Aurelianēſi; agit etiam de ipſo Sigebert.in chron.an.528.

i Theodorici.]Agit de eo Vſuardus hac die; eius autem geſta deſcribit Sur.tom.4. hac die; claruit tēporibus Clodouei regis Francorū, circa annum Domini quingenteſimum vigeſimū.

K Eparchij abb.]De eo itē hac die Vſuardus. Acta ipſius etſi incerti auctoris, tamen veritatē profitentis refert Sur.tom.4.hac die.De eo pluribus etiam Gregor.Turon.de geſt.Franch. 6.c. 9.Migrauit ex hac vita,anno Domini 583.vt ex dicto auctore colligitur.Fuit eiuſdem nominis, ſed longè ante Eparchius epiſcopus Aruernēſis ſanctitate inſignis, cui ſucceſſit Sidonius Apollinaris,vt ſcribit idem Greg.Turon.de geſt.Franc. lib.2.c.21.

l Symeonis Sali.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Scripſit eius res geſtas humanū captum excedentes probatiſſimus auctor Leontius epiſcopus in Cypro,quas deſcripſerūt Metaphr.Lipom.& Sur.hac die: id etiam teſtant acta ſynodi ſecundæ Nicænæ vbi act.4.de eodē auctore,hæc legūtur:Pater,qui lectus eſt,in vna ex ciuitatibus Cypri,decenter,& ſanctè conuerſatus eſt,multaque encomia & panegyricas illius orationes etiam habemus, inter quas extat oratio de transfiguratione Domini; ſcripſit & Ioannis,Miſericordis appellati,epiſcopi Alexandrini vitam,præterea beati Symeonis.&c.De eodem Symeone agit Euagr.hiſtor.lib.4.cap.33.& alij plures.

25 xxv. A Sexto nonas Iulij. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

VISITATIO [a] beatę Marię virginis ad Elizabeth. Romę via Aurelia natalis ſanctorum martyrum Proceſſi [b] & Martiani, qui à beato Petro Apoſtolo in cuſtodia Mamertini baptizati, ſub Nerone,oris cōtuſionem,equuleū,neruos,fuſtes, flammas,ſcorpionesq́; perpeſſi,nouiſſimè gladio cæſi,martyrio coronati ſunt.Itē Romę paſſio ſanctorū trium [c] Militū,qui in martyrio beati Pauli Apoſtoli ad Chriſtū conuerſi,cum eo cęleſtis glorię participes fieri meruerūt. Eodem die ſanctorum martyrū Ariſtonis,[d] Creſcentiani,Eutychiani,Vrbani,Vitalis,Iuſti,Feliciſſimi,Felicis,Marcię,& Symphoroſę,qui omnes apud Campaniam,cum

Diocletiani Imperatoris perſecutio deſæuiret, martyrio coronati ſunt. Vuintoniæ in Anglia S. Suuithuni [e] epiſcopi, cuius ſanctitas gratia miraculorũ effulſit. Bambergæ S. Othonis [f] epiſcopi, qui Pomeranis Euangelium prædicans, eoſdem conuertit ad fidem. Turonis depoſitio ſanctę Monegundis [g] religioſæ fœminæ.

IVLII 2.

VISITATIO beatę Marię. [Hęc quidem ſolemnitas ab Vrbano Papa VI. inſtituta, & à Bonifacio IX. confirmata, vel potius publicata eſt; idq; occaſione vrgentis ſchiſmatis, ad quod cõponendum eiuſdẽ Dei genitricis opem Dei eccleſia propẽſius (ea aucta celebritate) ſtuduit implorare: idq; anno Domini 1389. extantq; de ea re diplomata excuſa in 2. parte legend. In bibliotheca Vaticana plut. 4. nu. 226. nactus ſum tractatum man. ſcrip. Ioãnis Pragenſis contra Adalbertum eius ſolemnitatis impugnatorem; in quo, cùm plura eruditè diſſerat, texit ẽt nonnulla diuina miracula, & certas reuelationes, quib. Deus dictam ſacratiſſimam ſolemnitatem manifeſtiſſimè comprobauit.

b Proceſſi, & Martiniani.] De quib. ẽt Beda, Vſuard. Ado, ac cęteri recentiores. Horũ paſſionis acta ex antiquis codicib. deſcripſit Mombrit. tom. 2. & Sur. tom. 4. hac die. Erat olim Romę in prędictorũ ſanctorũ martyrũ honorẽ erecta baſilica in qua S. Gregorius Papa habuit homil. 32. in Euãgel. vbi & de miraculis ad eorũ ſepulchrũ fieri cõſuetis meminit. Diruta aũt prędicta eccleſia, tranſlata ſunt eorum corpora baſilicam Vaticanam S. Petri Apoſtoli, vbi hactenus aſſeruãtur.

c *Trium militum.*] Agit de his item hac die Vſuardus, Ado, & alij, aſtipulanturque vet. man. ſcrip. ex quibus etiam nomina ſingulorum produntur. ſunt autem hęc Lõginus, Aceſtus, & Megiſtus. Mentio prędictorum habetur etiã in paſſionibus Apoſtolorum Petri & Pauli, quibus adſtipulari videtur præclara illa encomiaſtica oratio S. Ioannis Chryſoſtomi de Principibus Apoſtolorum. habetur tomo 5. col. 1533. edit. Niuel. vlt. vbi tamen non tantum tres, ſed triginta quinque vnà ſimul coronatos martyrio, refert his verbis: Qualis locus tuum Paule ſanguinẽ excepit, qui lacteus apparuit in eius veſte, q te percuſſit: quiquidem ſanguis barbaricum illius animũ reddens melle dulciorem, vt ipſe vnà cum ſocijs ad fidem traduceretur; ita effecit; Sit mihi inſtar coronæ gladius illæ, qui triginta & quinque viros ſumma ad ſeruiendum alacritate Deo Domino mancipauit, &c. hęc ibi.

d Ariſtonis, & ſoc.] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij; omneſque ex actis S. Sebaſtiani martyris, quæ refert Sur. tom. 1. 20. Ianuar. ibi horum paſſiones deſcribuntur.

e Suuithuni epiſcopi.] Scripſit eius res geſtas Gothzelinus, quas retulit Sur. in tomo 4. eas autem ſcriptis mandatas à Landfrido monacho, prodit catal. ſcript. Britann. exceſſit ex humanis, anno à Chriſto Domino octingenteſimo ſexageſimoſecundo.

f Othonis epiſcopi.] Acta ipſius recitat Sur. tom. 4. hac die: ſed alia longè prolixiora eſſe videntur, quæ duobus libris ſcripta dicuntur. De eodem plura Albert. Crant. in hiſto. eccleſ. Sax. li. 6. c. 5. & in Metrop. lib. 5. c. 44. & 45. vbi de eius Apoſtolatu ad Pomeranos ei credito à Calliſto Romano Pontifice, in chron. item Bambergenſ. & hiſt. Pomer. lib. 4. c. 17. & ſequen. Extat epiſtola ipſius ad Paſchalem ſecundum Roman. Pont. qua ſe excuſat, inuitum per manum laicam accepiſſe inueſtituram, petens (ſi placeat) ab eo confirmari. &c. profitetur in ea ingenuè Apoſtolicæ ſedis auctoritatem. Interfuit hic concilio Mogũtino anno Domini 1131. vt teſtatur de eo chro. Hirſaug. Aſcriptus fuit in ſanctorum numerum à Clemente Papa III. anno Domini 1189. vt habetur in chron. Bambergen. tunc etiam venerandum corpus eius trãſlatum eſt. migrauit autem ex hac uita anno Domini milleſimo centeſimo triceſimonono.

g Monegundis.] De qua etiam Vſuardus, hac die. Scripſit eius res geſtas Gregorius Turon. in vit. ſanc. patr. c. 19. & de glor. confeſſ. c. 24.

3 Quinto Nonas Iulij. Luna. B xxiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7

ALEXANDRIAE ſanctorum martyrum Tryphonis,[a] & aliorum duodecim. Conſtantinopoli ſanctorum Eulogij,[b] & ſociorum martyrum. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Hiacinthi [c] cubicularij Traiani Imperatoris, qui accuſatus ꝙ Chriſtianus eſſet, plagis variè afflictus, & in carcerẽ truſus, ibi cõſumptus fame expirauit. Cluſij in Etruria ſanctorum martyrum Irenæi [d] diaconi, & Muſtiolæ matronæ, qui ſub Aureliano Imperatore diuerſis, atrocibuſq; ſupplicijs cruciati, coronam martyrij meruerũt. Eodẽ die ſanctorum martyrum Marci [e] & Muciani, qui pro Chriſto gladio cæſi ſunt: quos cum puer paruulus, ne immolarent idolis, alta voce moneret, verberibus iuſſus eſt cędi: cumq; vehementius Chriſtum confiteretur, vnà cum quodã Paulo martyres exhortante necatus eſt. Laodiceę in Syria S. Anatolij [f] epiſcopi, qui nõ ſolum religioſis viris, ſed & philoſophis admiranda ſcripta reliquit. Altini ſancti Heliodori[g] epiſcopi, doctrina & ſanctitate inſignis. Rauennę ſancti Dathi[h] epiſcopi & confeſſoris. Edeſſę in Meſopotamia Trãſlatio [i] ſancti Thomæ Apoſtoli ex India: cuius reliquiæ Orthonam in Apulia poſtea tranſlatæ ſunt.

I V L I I 3.

a TRYPHONIS, & ſoc.] De quib. Vſuardus hac die, & manuſcripta agunt.

b Eulogij, & ſoc.] Agũt de his ẽt hac die Gręci in Menologio. Paſſi ſunt autem ſub Valẽte Imp. ob fidẽ catholicam, quam ſtrenuè profeſſi ſuut.

c Hyacinthi.] Græci itidem de eo in Menologio; ibiq; eius paſſionis acta compendio deſcribuntur.

d Irenæi, & Muſtiolę.] De his hac die Vſuardus. Horum acta ex antiquis codicibus edidit Sur. tom. 4. hac die, Petrus in catal. lib. 6. c. 48. & alij ex ijſdem.

e Marci, & Muciani.] De ijſdem etiam Gręci hac die in Menologio, vbi plurib. deſcribunt eorum martyrium.

f Anatolij.] De eo Vſuardus, & alij. Euſebius plurib. lib. 7. hiſt. c. 26. Hierony. de ſcrip. eccleſiaſt. & in epiſtola ad Magnum orat. 84. Niceph. hiſt. lib. 6. c. 36. & ex ijſdem alij deſcripſerunt.

g Eliodori epiſcopi.] Agit etiã de eo Molan. in addit. ad Vſuard. 2. edit. Hic ille, cuius frequenter meminit S. Hieronymus, ad quem etiã ſcripſit epiſt. 1. de laude vitæ ſolitariæ, & de obitu Nepotiani epitaphium epiſt. 3. mentionẽ facit eiuſdem in epiſt. 2. ad Nepot. & ad Iulianum 37. & præf. 110. & 115. Reperitur interfuiſſe cõcilio Aquileiẽſi, vbi aduerſus ingruẽtes Arianos vnà cum S. Ambroſio, coniunctis viribus, ſtrenuè decertauit.

h Dathi epiſc.] De eodem hac die tabulæ eccleſiæ Rauẽnatis, pluribus Agnellus & Hieron. Rub. hiſt. Rauen. li. 1. claruiſſe eum tradunt temporibus Commodi Imp.

i Tranſlatio S. Thomæ.] De qua item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. S. Thomę Apoſtoli venerandũ corpus tranſlatũ olim fuit Edeſſam in Syria, atq; in eius honorem ampliſſima eſt erecta baſilica, ad quã ex lõginquis remotiſq; orbis regionibus Chriſtiani religionis cauſa cõfluebant, vt ſcribit Socr. hiſt. li. 4. ca. 14. & Sozom. lib. 6. c. 18. de eadem tranſlatione Rufin. lib. 2. c. 5. Gregor. Turon. de glor. martyr. c. 31. & Venant. Fortun. hoc verſu.

Producens Thomam munus Edeſſa pium.

His alludit S. Ioannes Chryſoſtomus, cum in homilia 26. in epiſt. Pauli ad Hebræos, notum eſſe ait & veneratiõne habitum ſepulchrum S. Thomæ, ſicut & Petri, & Pauli Apoſtolorũ. Non omittimus dicere, ꝙ Hieronymus Oſorius epiſ. Siluenſis Luſitanię lib. 3. res Indicas proſecu-

tus

tus teſtatur Indos nuper recipientes Euangeliũ affirmare, penes ſe eſſe corpus S.Thomę Apoſtoli à quo olim acceperũt Euangeliũ: illudq; vſq; hodie multis fulgere miraculis. ſed cũ de tranſlatione Edeſſam factã luce clarius cõſtet; dicere de hoc cogimur, quod frequenter de alijs reperitur: ſæpe vnius corporis partes in diuerſa loca diſtributas, occaſionẽ dediſſe multis opinandi, vel hic, vel alibi contineri vnũ idẽq; corpus. De tranſlatione S. Thomæ reliquiarũ Orthonã facta, cuius hic mentio habetur, nondũ aliquid ad me perlatum eſt. De perenni miraculo Edeſſæ fieri ſolito ad corpus S.Thomæ, conſule Petrum in catal.lib.5.c.44.

4 Quarto Nonas Iulij Luna. C xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

OSEAE [a] & Aggæi prophetarum. In Africa natalis ſancti Iucundiani [b] martyris, pro Chriſto in mare merſi. In territorio Bituricenſi S.Lauriani [c] epiſcopi Hiſpalenſis & martyris, cuius caput Hiſpalim in Hiſpania delatum eſt. Sirmij ſanctorum martyrum Innocentij [d] & Sebaſtiæ, cum alijs triginta. Madauri in Africa S. Namphanionis [e] Martyris, & ſociorum, quos ille roborauit ad pugnam, & ad coronam prouexit. Cyrene in Lybia ſancti Theodori [f] epiſcopi, qui in perſecutione Diocletiani ſub Digniano præſide plumbatis cæſus, & lingua abſciſſa, in pace tandem confeſſor occubuit. Eodem die natalis ſanctorum Flauiani [g] ſecundi epiſcopi Antiocheni, & Eliæ epiſcopi Hieroſolymorum; qui pro ſynodo Chalcedonenſi ab Anaſtaſio Imperatore in exilium acti, victores migrarunt ad Dominum. Auguſtæ in Rhetia ſancti Vldarici [h] epiſcopi, miræ abſtinentiæ, largitatis, & vigilantiæ, ac miraculorum gratia illuſtris. Turonis *Tranſlatio* ſancti Martini [i] epiſcopi & confeſſoris, & dedicatio eius baſilicæ hoc *ipſo* die, quo etiã is ante aliquot annos in epiſcopum fuerat ordinatus.

IVLII 4.

a OSEAE, Aggæi prophe.] De his hac die Beda, & Ado, Vſuardus de Oſea tãtũ, Græci aũt ſeorſum abinuicem, agunt enim de Oſea 16. Kalen. Octobr. de Aggæo 17. Kalen. Ianuarij in Menolog. Pręter illa quæ de Oſea in diuinis ſcripturis leguntur. agit de eo S.Epipha.li.de vita & interit. proph.c.11. Hiero.in præfat. 121. & in procem.in Oſeam. apud Iſidor.de vit.& mor.ſanct.c.41. Doroth.in ſynop.c.1.& 10. De Aggæo Ioſeph. antiquit.li.11.c.4 Epiphan.vbi ſupra c.20. Hieron.in procę. in Aggæum.& apud Iſidor.c.59.

b Iucũdiani.] De quo Beda, Vſuar. Ado, & alij omnes. Petrus item in catal.lib.6.c.54.

c Lauriani epiſ.] De eodem ijdem qui ſupra Vaſæus in chro.Hiſp.544.paſſum refert ſub Totila Gothorũ rege. Plura ib. agit de eo in Flore S. Hiſp.& in Theſau.concion.tom. 2.hac die.

d Innocentij, & ſoc.] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

e Namphanionis, & ſoc.] Sunt hæc ſociorũ nomina, Migdon, Sanaen, Lucitas, cæterorũ autem ignorantur. ſunt hæ Punicæ voces. Porrò Nãphanion idẽ quod apud nos, Bonus euẽtus.

Fuit hic præclariſſimus martyr in Africa, adeoq; celebris, vt Archimartyris titulo fuerit inſignitus, in quē præ cæteris Maduarenſes Apuleï cõciues idololatriæ oē genus blaſphemiæ & contumeliarum iactabãt. extant de his litteris Maximini Maduarenſis ad Auguſtinum 43. & rurſus Auguſtini epiſt. 44. ad ipſum reſcripta.

f Theodori epiſ.] Agũt de his hac die Græci in Menolog. vbi & eius paſſio recitatur.

g Flauiani, & Eliæ epõrũ.] Agitur hic de ſecundo Flauiano; primus.n. ſedit tẽporib. Theodoſij in ſchiſmate aduerſus Euagriũ; hic autem præfuit eccleſiæ Antiochenæ ſub Anaſtaſio Imp. à quo & diriſſima paſſus eſt; habuitq; in eo pro fide catholica ſuſcepto certamine fortē cõmilitonē Eliam epm Hieroſolymorũ: horũ ſpectatiſſima virtus ēt teſtimonio S. Sabæ laudata, in Septima ſynodo act. 5. repetita eſt. Plura de iiſdē Cyrillus monac. in Ioan. Silẽtiario, in Euthymio & in actis S. Sabæ abb. Niceph. hiſt. li. 16. c. 32. 34 38. hiſt. Miſcel. li. 15. Cedr. in Anaſtaſio. & alij. De ipſorũ aũt obitu admiranda ſcribuntur in Prat. ſpir. c. 53. vbi hr̄, poſt duos dies ab obitu Anaſtaſij Imp. prædictos Flauianũ & Eliã migraſſe ad Dñum. in actis aũt S. Sabæ decē dies ponuntur interceſſiſſe ab eiuſdē Imp. morte, vſq; ad p̄dictorũ exitum, ibidemq; hr̄ nono die menſis Iulij Anaſtaſiũ ex hac vita exceſſiſſe: idemq; ex Euagrio hiſt. li. 4. c. 1. exploratum hr̄, dum ait, ea dē die nona menſis Iulij Iuſtinum ſeniorē ex ſenatuſcõſulto Imperiũ cœpiſſe. cur itaq; hac potiſſimũ die de his agat̄, nulla mihi certa ſuppetit rõ, cũ multæ eſſe poſſint, nẽpe trãſlatio, vel baſilicæ dedicatio, ut de alijs factũ vidimus. Iã reliquũ eſt vt Flauianũ ab hæreticorum calumnijs vindicemus. recitat Euagrius li. 3. c. 10. & ex Niceph. li. 19. c. 18. literas quaſdã monachorũ Palæſtinæ ad Alciſonē de Flauiani lapſu, quaſi ex parte dãnaſſet conciliũ Chalcedonenſe. rurſus aũt in actis S. Sabi, quæ ex Metaphraſte deſcripſit Lipom. to. 6. hr̄, q̄ coactus ab hæreticis dãnarit ſynodum Chalcedonenſem. Quòd ad litteras monachorũ ab Euagrio recitatas ſpectat, ſcias falſitas eſſe ab hæreticis; qđ quiſq;, licet cæcutiens, diſſimulare non poterit. Quid eſt, q̄ ibi dr̄, Flauianũ ingenue profeſſum eſſe cõcilium Chalcedonenſe in his quæ ſpectant ad dãnationem Neſtorij & Eutychij, in his autē q̄ eſſent fidei non item? hæc quidē inter ſe inuicē pugnant, vt ſimul vera eſſe non poſſint; nã utriuſq; hæreſiarchæ dãnationem recipere, nõ aliud eſt, q̄ rectæ fidei normæ ab eodem concilio contra prædictos editæ cõſentire. quid inſuper eſt, q̄ idē Euagrius ibidē in fine dicit, Flauianum ab hæreticis in exiliũ eſſe pulſum; niſi ipſum illis aduerſariũ demonſtraſſe? Quæ itē ſequenti c. 32. ſcribit Euagrius de conſtancia Flauiani pro Chalcedonenſi, prædicta oĩa aduerſus illũ conficta mendacij arguũt. Quod item ex vita Sabæ lapſus Flauiani comprobari videatur, locum illũ ab aliquo nebulone deprauatum, ac mutilatum eſſe, acta Nicænæ ſecundæ ſynodi manifeſtè declarant. In actione.n. prima eius ſynodi id ē locus hiſce verbis deſcriptus hr̄. Itaq; varijs modis Flauianum afflixerunt & vexarunt; cogentes interim & obtorto collo huc trahentes, vt acta Chalcedonenſis cõcilij anathemate proſequeretur: quo nolẽte, epiſcopatu ſuo priuatus in exiliũ quoq; dãnatus eſt. hæc ibi. quib. quidem Seuerianorum impoſtura de Flauiani lapſu detegitur. Marcellinus comes in chron. exilium Flauiani nulla alia ex cã contigiſſe teſtatur, niſi quod Seuerianorũ procellæ, qui Sydone conuenerant, ſe viriliter oppoſuiſſet. Qua autē æſtimatione poſt mortē ab orthodoxis habitus ſit Flauianus, cõſule acta ſynodi Conſtantinopolitanæ, q̄ celebrata eſt Iuſtino Aug. & Eutherio conſſ. vbi totius populi feſtiuas acclamationes de S. Flauiano reperies: quib. vt eius nomen ab hæreticis eraſũ reſtitueretur in dyptica, eiuſq; venerãdæ reliquiæ trãſferrent̄, petiũ ſæpius eſſe, cognoſces. Non tm̄ Flauianus, ſed & Elias, de quo agimus, iiſdē aſperſus calũnijs ab hæreticis reperitur, quib. inconſultè nimis fidē adhibẽs Theodorus lect. lib. 2. collectaneorum, hæc ſcribit: Ipſe ſolus Neſtoriũ, Eutychen, Diodorum & Theodorum, & Synodũ Chalcedonenſem anathemate condẽnauit. hæc ille. Sed quæ hæc aduerſantium ſibi rerũ confarcinatio? ſi damnauit Eutychen & Neſtoriũ: damnantem illos ſynodũ Chalcedonenſem ſuſcepiſſe oportuit: At literæ eius ad Anaſtaſiũ Imp. cæteræq; res geſtæ ipſius à Cyrillo monacho in actis S. Sabæ relatæ, acta ſynodica ac cæterorum teſtimonia, nõ tm̄ ab omni hæreſeos ſordis labe purgatum reddunt, ſed adeò illi fauẽt, vt cognoſcas perditiſſimis illis temporibus, inter naufragia epiſcoporum, ipſum ſolum cum Flauiano Antiocheno, & Ioanne epo Palæſtinæ ſtetiſſe intrepidum aduerſus innumeras hæreticorum phalanges. Hæc autem plurib. in Annalib. Eccleſiaſticis pertractauimus.

h Vldarici epiſc.] De eodem Beda, licet pro Vlderico legat, Valricũ, Ado de eodē & alij. Scripta ſunt eius acta à Bernone abbate, quæ Sur. to. 4. hac die. De eo item Sigeb. in chro. an. 976. Trith. de vir. illuſt. ord S. Bened. li. 3. c. 221. & lib. 4. c. 221. Diem obijt anno Domini 973. ſuæ ætatis octuageſimo, ordinationis 50.

i Tranſlatio S. Martini] De ea etiã Beda, Vſuardus. Ado, & alij. Reigeſtæ hiſtoriã deſcribit

Gregor.

Gregor. Turonen. hiſtor. de geſt. Franc. lib. 2. c. 14. & lib. 10. c. 31. in Perpetuo epiſcopo Turon. Hæc eſt enim illa tráſlatio, quæ à præfato Perpetuo epiſcopo facta eſt, q in nouã auguſtioréque baſilicam à ſe ædificatã beatiſſimi Martini corpus tranſtulit, quarto nonas Iulij. Nã & alias, irruentibus in Galliam Danis, ſancti epiſcopi corpus in Burgundiam ad tempus tranſlatũ, fuit atque inde poſtmodum, ceſſantibus illorũ incurſionibus, Turonos relatum eſt. eius rei geſtæ hiſtoriam narrat S. Odo Cluniacenſis abb. ſcribẽs ad Fulconem

5 .. Tertio Nonas Iulij. Luna. D xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

ROMAE ſanctæ Zoæ [a] martyris, vxoris beati Nicoſtrati martyris, quæ dum ad Confeſſionem beati Petri Apoſtoli oraret, ſub Diocletiano Imperatore à perſecutorib. arctata, & in cuſtodiam obſcuriſſimam truſa, deinde collo & capillis in arbore ſuſpenſa, adhibito ſubter horribili fumo, in cõfeſſione Domini emiſit ſpiritum. In Syria natalis S. Domitij [b] martyris, qui virtutibus ſuis multa incolis præſtat beneficia. Cyrene in Lybia ſanctæ Cyrillæ [c] martyris, quæ in perſecutione Diocletiani ardentes carbones cum thure ſuper manum poſitos diu tenuit, ne prunas excutiẽdo thus obtuliſſe videretur: deinde ſæuiſſime laniata, proprio ſanguine decorata migrauit ad ſponſum. Hieroſolymis ſancti Athanaſij [d] diaconi, qui pro ſancta ſynodo Chalcedonenſi ab hæreticis comprehenſus, & omnium cruciatuum genera expertus, ferro tandem necatus eſt. In Sicilia ſanctorum martyrum Agathonis [e] & Triphinæ. Tomis in Scythia ſanctorum martyrum Marini, [f] Theodoti, & Sedophæ. Treuiris S. Numeriani [g] epiſcopi & confeſſoris. Apud Septempedanos in Piceno ſanctæ Philumenæ [h] virginis.

I V L I I 5.

SANCTAE *Zoæ.*] De ea etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri omnes. Eius acta intexta habentur martirio ſancti Sebaſtiani apud Sur. tom. 1. 20. Ianuar. De Confeſſione ſancti Petri Apoſtoli, de qua hic habetur mentio, vide quæ habentur notata die ſequẽti in Tranquillino, cũ agitur de Confeſſione ſancti Pauli Apoſtoli, ibi de vtriuſque Confeſſionibus plura.

b Domitij. Agunt de eodem hac die iidem, qui ſupra, auctores. Alius hic videtur ab illo, de quo Gregor. Turon. de glor. már. c. 100. agit.

c Cyrillæ.] De qua & Græci in Menologio, hac die; ibiq; eius paſſionis acta ſummatim referunt his conſentientia, quæ hic narrantur.

d Athanaſij diac.] Huius initum pro catholica fide certamen, conſummatumq; martyrium deſcribit Nicepho. hiſt. lib. 15. c. 9. Agunt Græci hac die de alio Athanaſio abbate.

e Agathonis, & Triphinæ.] De his etiam hac die Beda, & alij recentiores.

f Marini, & ſoc.] Agit de his item Beda, & alij qui ſupra, anctores.

g Numeriani epiſcopi.] Recenſet eundem hac die Molan. in addit. ad Vſuard. ſucceſſit hic S. Rodoaldo. claruit circa annum Domini 640.

h Philumenę.] Huius corpus honorificè aſſeruatur, & colitur apud Septempedanos, nunc Se

uerinates dictos, in eccleſia S. Laurẽtij, vbi Totilę regis Gothorum tempore conditũ fuit à S. Seuerino epiſc. vt vetus inſcriptio docet, quæ vnà cũ corpore reperta eſt ſub maiori altari an. Dñi 1527: cũ illud in elegãtionẽ formã reſtitueretur procurante Antonio S.R.E. Card. de Monte.

xxj. E Pridie nonas Iunij. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	ñ	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

OCTAVA [a] ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli. In Iudæa S. Eſaiæ [b] prophetæ, qui ſub Manaſſe Rege ſectus [c] in duas partes occubit, ſepultusq; eſt ſub quercu Rogel, iuxta tranſitum aquarum. Romæ natalis S. Tranquillini [d] martyris, patris ſanctorum Marci; & Marcelliani, qui ad prædicationem ſancti Sebaſtiani martyris conuerſus ad Chriſtum, à beato Polycarpo presbytero baptizatus, & à ſancto Caio Papa presbyter ordinatus eſt. Is cum ad Confeſſionem [e] beati Pauli die Octauarum Apoſtolorum oraret, ſub Diocletiano Imperatore à paganis tentus & lapidatus, martyrium conſummauit. Feſulis in Tuſcia ſancti Romuli, [f] epiſcopi & martyris, diſcipuli beati Petri Apoſtoli, qui ab eodem miſſus ad prædicandum Euangelium, cum in multis Italiæ locis Chriſtum annuntiaſſet, rediens Feſulas ſub Domitiano principe martyrio coronatus eſt cum aliis ſocijs. In Campania ſanctæ Dominicæ [g] virginis & martyris, quę ſub Diocletiano Imperatore cum fregiſſet idola, ad beſtias damnata, ſed ab illis nil læſa, demum capite obtruncata migrauit ad Dominum: corpus Tropeę in Calabria ſumma veneratione aſſeruatur. Eodem die ſan-
† Varo ctæ Lucię [h] martyris, quę natione Campana, à Rixio † vicario tenta, & acriter cruciata, eundem conuertit ad Chriſtum: quibus adiuncti ſunt Antoninus, Seuerinus, Diodorus, Dion, & alij decem & ſeptem, qui in paſſione collegę, & in corona fuere conſortes. In pago Treuirenſi ſancti Goaris [i] presbyteri & confeſſoris.

IVLII 6.

a OCTAVA ſanct. Apoſto.] De qua Beda, Adó, & alij recentiores, vt inter alios Radulph. Tung. de obſeru. cano. 19. eſt de eadem antiqua mẽtio in actis ſancti Tranquillini martyris in martyrio ſancti Sebaſtiani. extat ſermo S. Leonis, Papæ eadem die habitus, quo demonſtrat, ea octauarum die anniuerſaria repetita, populũ cõuenire conſueuiſſe ad perſoluẽdas gratias pro liberata Vrbe à furore: quod ibi S. Leo nõ obſcurè ſignificare vi-

b Eſaię prophe.] De eodem Beda, ac cæteri Latinorum hac die; Gręci autẽ ad ſeptimũ id. Maias in Menolog. Pręter illa, quæ de Eſaia leguntur in diuinis ſcripturis. Ioſephus ēt inquit lib.

lib.10.de eodem agit, S. Zeno Veron.epiſc. ſermonē habuit 28.de Eſaia,ac ſæuiſſima eius cæde.Cur autem in diuinis ſcripturis nulla mētio habeatur de nece prophetarum,quam Dñs Iudæis exprobrat apud Matth.c.23. conſule Origenem,cum de Suſannæ hiſtoria agit ſcribēs ad Africanum.De eodem Eſaia Epiph.lib.de vit.& obit.prophet.c.7.Doroth.c.14. de reliquijs eiuſdem prophetæ aduectis Panneadē,collocatiſq; in baſilica S. Laurētij,an.triceſimoquinto Theodoſij iuni. Imper.ſcribit Cedren. in compend. eo anno.

c Sectus in duas partes.]Peremptos eſſe eiuſmodi ſæuiſſimo ſupplicii genere non tantū ſanctos antiquę legis teſtimonio San. Pauli in epiſ. ad Hebræos c.11. exploratum hr̄: ſed & quāplurimos martyres eodem affectos eſſe, certiſſimū eſt.Hoc ſupplicium licet irrogatum lege 12.tabularum conſtet: tñ aliquem ſectum fuiſſe,nec ſe legiſſe,vel audiſſe,teſtatur Gellius lib.12. c.2. barbaricam potius quam Romanam eam fuiſſe ſæuitiam,Valer.Max.monſtrare videtur lib.9.c.2.exter.4. primus qui hoc tā immane ſpectaculum oculis Romanorum ingeſſit,reperit fuiſſe Caius Caligula,de quo Suet.c.27.in Caio.

d Tranquillini.]Agunt de eodem Beda,Vſuardus,Ado,& alij omnes.habentur eius res geſtę in actis S.Sebaſtiani.

e Cum ad Confeſſionem.] De Confeſſionib. Apoſtolorū hæc Caſſiodorus Vari.lib.10.epiſt. 2.Tenemus aliquid Apoſtolorū propriū, ſi peccatis diuidentib.non reddatur alienum: quādo Confeſſiones illas,quas videre vniuerſitas appetit,Roma fęlicior in ſuis finibus habere promeruit.hæc Caſſiod.Quod autem ad ipſum nomē ſpectat. Confeſſio apud nos idē eſt, quod apud Græcos Martyrium : quamuis non idē prorſus apud illos,qui apud nos earum vocū ſenſus ſit. Nam Græci Martyrij nomine nōnunquā totam baſilicam martyrib.dicatam appellant, vt videre eſt ex Chalcedonēſi cōcilio, vbi ſæpe de Martyrio S. Euphemiæ fit mentio, & apud alios ſæpiſſimē. Martyrium.n. appellandum eſſe locū, in quo martyr ſepultus ſit,habetur ex l.vlt.de ſepulchris violatis, Cod.Theo.Latini verò(quod viderim)partem tm̄ illam in eccleſia, vbi conditæ ſunt reliquiæ ſub altari,non ipſam integrā eccleſiā appellāt Confeſſionem. Factum eſt aliqñ interpretis errore vim Latinę vocis minimè aſſecuti,vt quod Græci pro eccleſia martyrū,Martyriū dixerunt, ille eandē vocem Latinè dixerit Confeſſionē,vt apparet in can.20.concilij Gāgrēſis,prioris editionis,in quo cū Gręcè legāt τὰς συνάξεις τῶν μαρτύρων, hoc eſt martyrū conuentus,interpres Confeſſiones martyrum tranſtulit,pro eccleſijs martyrum. Nō igitur Latini baſilicā, Cōfeſſionis nomine aliquando intellexerunt, vt falsò ex illo canone nōnulli ſunt arbitrati;ſed magis ea ſignificatione ea vox dicta reperitur,vt locus ille intelligeretꝰ ſub maiori altari poſitus,quo reliquiæ ſanctorū martyrum,ſeu integra ipſorum corpora conderētur, idq; ex antiquo vſu Eccleſiæ,& Apoſtolica traditione, ſecundum illud Apocalyp. cap.6. Vidi ſubtus altare animas interfectorū propter Verbum Dei,& propter teſtimoniū quod habebāt. &c. Hoc itaq; ſenſu liber de Romanis Pontificibus in Hilaro Papa ait: in oratorio ſanctæ Crucis fecit confeſſionē.ibi poſuit lignū Dñi:in Cōfeſſione fecit argenteas ianuas,&c.pluribus ibidem de Confeſſione facta in oratorio ſancti Io. Baptiſtæ,& alia in oratorio S.Ioā.Euāgeliſtę. in eodem ſenſu idē liber in Sixto,his verbis: Fecit Confeſſionem beati Laurentij martyris cum columnis porphyreticis,& ornauit trāſennam, & altare,& Confeſſionē ſancti martyris Laurentij de argēto puriſſimo,&c. Sūt & alia de his innumera loca,quæ breuitatis cauſa referre omittimus . In hoc itaque ſenſu illa verba hic poſita accipienda ſunt,quibus dicitur:Cum oraret ad Confeſſionem beati Pauli. ad locū ipſum videlicet,vbi ſacrum corpus eius eſſet poſitū.Latini eccleſias in honorem ſanctorum martyrū erectas,non Martyria,nec tēpla,ſed magis proprio vocabulo memorias dicere cōſuerunt. vnde S. Auguſtinus de ciuit. Dei lib. 22. cap. decimo. Nos(inquit)martyrib. noſtris non templa ſicut dijs,ſed Memorias,ſicut hominib.mortuis,quorum apud Deum viuunt ſpiritus, fabricamus, hæc Auguſt.qui eo nomine frequenter eſt vſus. Caius antiquus theologus ipſas,quas dicimus Confeſſiones Petri,& Pauli, Apoſtolorum Trophæa appellat apud Euſeb.hiſt.lib.3.cap. vigeſimoquarto .

f Romuli epiſc.] Huius acta ex antiquioribus monumentis nuper edidit R.D. Franciſcus Cattanius epiſcopus Feſulanus.De eodē S.Antoninus plura in prima parte tit.6.c.26.§.4.Volateranus, & alij.

g Dominicæ virg.] De qua hac etiam die in Maurolycus,& Galeſinus pariter agunt.

h Lucię,& ſoc.]Agunt de his item Gręci in Menologio hac die, vbi pluribus horum acta deſcribunt.

i Goaris.] Beda de eodē agit hac die.Huius res geſtę à Vuādelberto diacono ſcriptis māda tę extant apud Sur.tom.4. hac die ſcribit de eodem Sigeb.in chro.ann.600.Regino in chro.1. Maurino,Vincent.ſpec.lib.22.c.13.& Petr.in cata.lib.6.c.62.

xx. F Nonis Iulij. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

ROMAE ſanctorum martyrum Claudij [a] commentarienſis, Nicoſtrati primiſcrinij, [b] Caſtorij, Victorini, & Symphoriani, quos ſanctus Sebaſtianus ad fidem Chriſti perduxit, & beatus Polycarpus presbyter baptizauit. Eoſdem perquirendis ſanctorum Martyrũ corporibus occupatos Fabianus iudex comprehendi iuſſit, & per decem dies minis & blandicijs exagitans, cum in nullo penitus poſſet commouere, iuſſit tertio torqueri, ac poſtea in mare præcipites dari. Dyrrachij in Macedonia ſanctorum martyrum Peregrini, [c] Luciani, Pompeij, Heſychij, Papij, Saturnini, & Germani, qui natione Itali, in perſecutione Traiani ad eam vrbem confugientes, cum ſanctum Aſtium epiſcopum ibi pro fide Chriſti in cruce pendentem viderent, Chriſtianos ſe eſſe palam confeſſi, iuſſu Præſidis tenti atq; in mare demerſi ſunt. Alexandriæ natalis S. Pantæni, [d] viri apoſtolici, & omni ſapientia adornati: cui tantum ſtudij & amoris erga verbum Dei fuit, vt etiam ad prædicandum Chriſti Euangelium gentibus, quæ in Orientis vltimis receſſibus reconduntur, fidei & deuotionis calore ſuccenſus profectus ſit: ac demum Alexandriam reuerſus, ſub Antonino Caracalla in pace quieuit. Brixiæ S. Apollonij [e] epiſcopi & confeſſoris. In Saxonia Vuillebaldi [f] primi Eiſtetenſis epiſcopi, qui vnà cum S. Bonifacio laborans in Euangelio, multas gentes conuertit ad Chriſtum. Arnernis S. Illidij [g] epiſcopi. Vrgellæ in Hiſpania Tarraconenſi S. Odonis [h] epiſcopi. In Anglia ſancti Heddæ [i] epiſcopi Saxonum occidentalium. Ibidem S. Edilburgæ [k] virginis, Anglorum Regis.

I V L I I 7.

CLAVDII, Nicoſtrati, & ſoc.] De his hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij omnes. Horum pro fide Chriſti agones narrantur in actis ſancti Sebaſtiani, apud Sur. tom. 1. Diuerſi omnino ſunt hi ab illis martyribus, qui ijſdem nominibus ſunt appellati, agiturq; natalis eorum inferius ad ſex. id. Nouẽbr. prout diuerſa ipſorum acta declarant.

b Primiſcrinij.] Diuerſi ordinis Primiſcrinios poſitos hẽs in Noticia Prouinciarũ Imp. Rom. oẽs militabant ſub officio Comitis rerũ priuatarũ, ſunt hi: Primiſcrini [a] beneficiorũ, Primiſcrinius canonũ, ſeu rationũ. Primiſcrinius ſecuritatũ, ac Primiſcrinius largitionum priuatarũ. Erat & Magiſter Scriniorũ memoriæ, epiſtolarũ & libellorũ. Erant & Primiſcrinij diuerſorũ magiſtratuũ tũ Palatinæ, tũ ẽt Caſtrenſis militiæ. Erat & ſchola Scriniariorũ, eorum ſcilicet, qui ſcrinijs, hoc eſt actis publicis ſcripturam operât. Primiſcrinij emeriti promouebãtur inter

Notarios & Tribunos:id habes ex Caſſiod.Var. lib.11.c.20.& 21.ibi de forma Primiſcrinij, qui accedit,deq; eo qui egreditur.Horum magiſtratuum frequens eſt,mentio in Cod.Theod.& Iuſtinianeo,nec in nouellis eiuſdem.

c Peregrini,Luciani,& ſoc.]Agũt de his hac item die Græci in Menologio, vbi eadem acta pluribus deſcribuntur.

d Panteni.De quo & Beda,Vſuar.Ado,ac cęteri Latinorum.Plura de Pantęno Euſeb. hiſtor. lib.4.c.10.& 11.ante eum Clemens Alex.eius diſcipulus lib. 1.Strom.circa principium.licet eũ expreſsè non nominet,Hier.de ſcript.eccl.& in epi ad Magnum orat.84.Niceph.hiſt.li.4. c. 32. li.5.c.10.13.& 18.& alij recentiores. nos quoq;, de eo pluribus egimus in Annal.Eccleſ.

e Apollonij epiſcopi.]De quo tab.eccleſ.Brixianæ,vnde & Galeſinus hac die:numeratur hic quintus ordine eius eccleſiæ epiſcopus.

f Vuilebaldi epiſc.] De eodem hac die,Ado, & alij.Scripſit p̃claras res geſtas ipſius Reginoldus epiſcopus:ipſe verò vitam S. Bonifacij epiſcopi Mogũtini,cui acceſſit ſocius p̃dicationis, ſcriptis mãdauit.De eo Trithem.de vir.illuſt. ordi.S.Bened.lib.3. c.187. Vixit temporibus Gregorij tertij, & Zachariæ Romanorum Pontificum, circa annum Domini ſeptingenteſimum trigeſimumquintum.

g Illidij epiſc.]Agit de eo Greg Turo.qui eũ mirificè laudat lib.1.Franc. c.45.pluribus tamẽ in vit.ſanct. patr.cap.2. numeratur hic quartus eius ſedis epiſcopus in tabulis à Demochare deſcriptis.

h Odonis epiſc.]De eo mẽtio habetur in Flore ſanct. Hiſpan. ibiq; agi hac die natalem eius, auctor teſtatur.

i Heddæ,aliàs Heddi,epiſcopi.]De eo Beda de geſt.Angl.li.3.c.5.& lib.5.c.19. Trithem. de vir.illuſtr.ord.ſanct.Bened.lib.1.c.164.migrauit ex hac vita anno Domini 1051.

K Edilburgæ.] De ea etiam Beda de geſt.Angl.lib.3.c.8.& lib.4.c.9.Trithem.vbi ſupra libro 3.c.74.Alia rurſus fuit Edilburga ſoror S.Erchõualdi epiſcopi,de qua idem Trithem.eodem li. c.220.eamq; claruiſſe refert anno Domini ſexcenteſimo octogeſimo.

8 Octauo Idus Iulij. Luna. G xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

IN Aſia minori ſanctorum Aquilæ,[a] & Priſcillæ vxoris eius, de quibus in Actibus Apoſtolorum ſcribitur. In Portu Romano ſanctorum quinquaginta[b] Militum martyrum, qui in confeſſione ſanctę Bonoſę ad fidem adducti, & à beato Felice Papa baptizati, in perſecutione Aureliani occiſi ſunt. In Palæſtina ſancti Procopij[c] martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore ab Scythopoli ductus Cęſaream, ad primam reſponſionum eius confidentiam à iudice Fabiano capite cęſus eſt. Conſtantinopoli paſſio ſanctorum monachorum[d] Abrahamidarũ, qui ob cultum ſanctarum imaginum reſiſtentes Theophilo Imperatori, martyriũ conſummarunt.Herbipoli in Germania S.Chiliani[e] epiſcopi, qui à Romano Pontifice ad prædicandum Euangelium miſſus, cum multos ad Chriſtum perduxiſſet, vnà cum ſocijs Colomanno presbytero & Totnano diacono trucidatus eſt.Treuiris S.Auſpicij[f] epiſcopi & confeſſoris.

a AQVILAE & Priſcillæ.] De his Act. Apoſt.c.18.Paulus ad Rom.c.16. 1. ad Corinth.c. 16.a.& ad Timoth.2. c.4. licet pro Priſcilla, Priſca ponatur aliquando. Agunt de his itẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij Latinorum, Græci autem de Aquila in Menologio pridie idus Iulij.de his plura S.Ioã. Chryſoſt. homilia in illa Pauli verba: Salutate Priſcam & Aquilã.Tradit Dorotheus in ſynopſi,Aquilam fuiſſe præfectum eccleſiæ Heracleę: vnde id acceperit,non inuenimus. Erat Romæ celebris memoria Aquilæ & Priſcillæ, vt dictũ eſt ſuperius in Priſca 18.Ianuar. Fuit itẽ Romæ nobiliſſima matrona Priſcilla nomine mater Pudentis ſenatoris, auia Pudentianę & Praxedis virginum,de qua mentio habetur in actis S.Pudentianæ à Paſtore conſcriptis, quorum ſupra meminimus:Celebre fuit Romæ Priſcillę nomine cęmeteriũ via Salaria,de eo frequens mẽtio habetur in Martyrologijs,& actis ſanctorũ martyrum;egimus de eo ſuperius; aliud item ad Vrſum pileatum,de quo inferius 3.Octobr.

b Quinquaginta militum.] Horum martyrũ acta ſunt iuncta ſimul cum rebus geſtis ſanctæ Bonoſæ martyris,quas habemus apud nos manuſcriptas.

c Procopij.]De eo Beda, ac cæteri Latinorum hac die,Græci itidẽ in Menologio,feſtumque celebrant diem,vt conſtat ex nouell.conſti. Emmanuelis Imp.titu.de ferijs apud Theodor. Balſ.in nomoc.Phot.tit.7.c.1. Huius fortiſſima certamina ex antiquis codicib.edidit Metaphraſtes,quæ habes apud Lipom.tom. ſexto. & Sur. tomo quarto.hac die.quæ citata reperiuntur in ſecunda ſynodo Nicæna Act.4.ibique ex ijſdem actis recitatur elegans exemplũ de cultu ſanctarum imaginum. De eodem agit etiam Euſeb. hiſt.libro octauo,cap.12.& Niceph.libro ſeptimo, cap.15. De eius baſilica meminit Suidas in hiſtoricis.

d Monachorum Abrahamitarum:] Agit & de his Cedren.in compend.traditq; hos non tũ ob cultum ſacrarum imaginum, ſed etiam quia monachiſmum,quod Theophilus Impera.execrandus hæreticus impugnabat, patrum ſcripturis,traditione, & exẽplis in eccleſia Dei ſemper ſacroſanctum eſſe habitum,libera voce profeſſi ſunt. addit & hæc in fine: Eorum cadauera inſepulta, in ſolum proiecta, diu admodum integra permanſerunt, donec quidam pij ea humauerunt,& eodem,quo Chriſti martyres, honore dignati ſunt.hæc ille in Theophilo.

e Chiliani epiſcopi,& ſociorum.] Beda tam de eo,quam ſocijs ipſius pluribus agit,Ado itẽ, & alij.Horum omnium res nobiliter geſtas recitat Sur.tomo quarto,Sigeber. in chro.anno ſexcenteſimo octuageſimoquinto.Otho Friſing.li. quinto,cap.13.Trithem.de vir.illuſtr. ordi.ſancti Bene dicti libro tertio,cap.131.libro quarto, & centeſimo ſeptuageſimoſecũdo. Plura de his etiam Demochares, dum ſeriẽ deſcribit Herbipolenſium epiſcoporũ in libro de ſacrif.Miſſæ; aitq; horum veneranda corpora per S. Burchardum epiſcopum eleuata, & in baſilica à ſe erecta eſſe recondita;eundemq; à Romano Pontifice impetraſſe,vt ijſdem ſanctis honor martyrib. debitus ferretur. in eius templi crypta hos verſus fuiſſe ſcriptos, eoſq; hactenus ibidem auctor legi teſtatur.

Hi ſunt,Herbipolis,qui te docuere magiſtri.
Qua verum coleres relligione Deum.
Impia quos tandem iuſſit Geilana necari.
Celauitq; ſub hunc corpora cęſa locum.
Ne turpi ſine laude ſitu defoſſa iacerent,
Corpora Burchardus ſub monumẽta locat.

f Auſpicij epiſc.]Agit de eo etiam Molan. in add.ad Vſuar. numeratur quartus eius eccleſiæ epiſcopus in tab.Democh.Fuit alius eiuſdẽ nominis Tullenſis epiſcopus,ordine quintus, ſanctitate ac doctrina conſpicuus, cuius extat inſignis epiſtola metro ſcripta ad Arbogaſtum comitem:vixitq; temporibus Theodoſij Imp. Diuerſus ab his omnibus habendus eſt ille Auſpicius,ad quem ſcribit Sidon.Apollin. 11.lib.7.

xviij. A Septimo Idus Iulij. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ROMAE

ROMAE ad Guttam iugiter manantem, natalis ſanctorum martyrum Zenonis,[a] & aliorum decem millium ducentorum trium. Gortyne in Creta S. Cyrilli[b] epiſcopi, qui in perſecutione Decij ſub Lucio præſide flammis iniectus, cum incenſis vinculis euaſiſſet illeſus, ac ſtupore tanti miraculi à iudice dimiſſus eſſet, rurſus pro inſtanti & alacri fidei prædicatione facta de Chriſto ab eodem capite plexus eſt. In ciuitate Thora[c] apud lacum Velinum paſſio ſanctorum Anatoliç[d] & Audacis, ſub Decio Imperatore: quorum Anatolia Chriſti virgo, poſtquam plurimos per totam Piceni prouinciam varijs languoribus affectos curaſſet, & in Chriſtum credentes feciſſet, iubente Fauſtiniano iudice diuerſis pœnarum generibus vexata, cum ab immiſſo ſerpente liberata Audacē cōuertiſſet ad fidem, nouiſſime extenſis manibus orans gladio tranſuerberata eſt. Audax quoq; in cuſtodiam datus, ſine mora capitali ſententia coronatur. Alexandriæ ſanctorum martyrū Patermuthij,[e] Copretis, & Alexandri, qui ſub Iuliano Apoſtata cæſi ſunt. Martulæ S. Brictij[f] epiſcopi, qui ſub Marciano iudice pro confeſſione Domini multa paſſus, cum magnam populi multitudinem ad Chriſtum conuertiſſet, confeſſor in pace quieuit.

I V L I I 9.

ZENONIS, & ſoc.] De his etiā hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij recētiores. De loco vbi ſunt paſſi qui hic ponit: Ad Guttā iugiter manātē, in ſecunda editione Molani hæc adduntur: Quæ aliàs dr̄ eccleſia S. Mariæ fontis olei Tranſtiberim. Mirati ſumus hæc in textū Vſuardi ex alicuius iterpretatione perperā facta irrepſiſſe. Locus etenim vbi prædicti martyres paſſi ſunt, eſt dictus ad Aquas ſaluias, tertio vel amplius ab Vrbe lapide, vbi & p̄dictorū martyrū ſacræ reliquiæ aſſeruantur. Ipſa traditio, veteraq; monumenta prædictos martyres ibi coronatos eſſe teſtantur; vt nullus remaneat de hoc ambigendi locus; alia prorſus ac diuerſa eſt ratio de fonte olei Tranſtiberim poſito.

b Cyrilli epiſc.] De eo Vſuardus Ado, & alij Græci etiam in Menologio hac die, vbi plurib. martyrium eius deſcribitur ſub Diocletiano cō ſummatum. Acta autem eius, quæ recitat Sur. tom. 4. ſub Decio paſſum eſſe teſtantur, quod & verius exiſtimam'. Celeberrimi habiti ſunt Cretenſes martyres vel ex ea cauſa, ꝙ illorum meritis ea inſula cuſtodiens ſemper catholicam fidē, illæſa permāſerit ab omni hæreſum labe, prout Martyrius epiſcopus Gortinç ī Creta vnà cū collegis epiſcopis ſcribens ad Leonē Magnū Imp. recenſet his verbis: Dicimus tranquillitati tuæ, quia ab initio totius hæreticæ blaſphemiæ inexperta eſt veſtra Creta, decē martyrib. paſſionis tēpore deprecantibus, vt libera à tentationibus hæreticis, ſemper ab æſtu eorum prouincia ſeruaretur. &c. extat ea epiſt. tom. 2. concil. edit. 2. Colon. pag. 275. 276.

c In ciuitate Thora apud lacū Velinū.] Legebatur in alijs martyrologijs: Tyri ad lacū Vulſinū, ſed pro Tyro, ſeu Thurio, vel Thyre, Thora, & ꝓ lacu Vulſinio, Velinus eſt poſitus. In martyrū actis, Thurēſis, ꝓ Thorēſis, ſeu Thorana mendosè legit̄. Vetera. n. monumēta eius eccleſiæ, firmaque traditio populi, hos de quib. hic agitur martyres ibi paſſos eſſe, abſq; aliqua ambiguitate teſtant̄. Nō ignoramus tn̄ lacū Vulſinū, Tirenſem eſſe appellatū, cuius mentio hr̄ in decreto Deſiderij regis Longobard. quod ex tabulis Viterbiēſ. exſcripſit Ald. Manut. ī li. de ortograph. ſed nulla (vt accepimus) in eius oppidis de his martyrib. extat memoria; quæ virens, recensq; in prędicta Thorana eccleſia perſeuerat, quę eſt (vt accepi) in diœceſi Reatina. Hęc accepimus à R. D. Curtio Franco canonico S. Petri in Vaticano, qui in his perquirendis plurimū laborauit. porrò Thora à Dionyſ. Halic. lib. 1. Tiora dr̄ quā à Reate latinā viam verſus ſtadijs 40. diſtare teſtatur, corrupto vocabulo, u, eſt mutata in, h, vt loco Tiores Thora dicatur.

d Anatoliæ, & Audacis.] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum acta ex antiquis codi-

cibus Surius edidit.to.4. De ijſdē Aldelmus in lib.de laud.virginitatis plurib.agit.De ſancta Victoria, quæ eodem tempore paſſa eſt in Trebulano, agemus ſuo loco inferius. Petrus diaco. Caſin.in lib.de vir.illuſt.cęnob. Caſin.c.46.teſtatur vitam S. Anatoliæ ſcriptam eſſe à Gelaſio ſecundo Rom.Pont.

e Patermuthij,& ſoc.]Agunt de his itē Græci hac die in Menologio,ac eorum acta ſummatim comprehenſa referunt. legi horum acta in vet.cod.baſilicæ S.Petri in Vaticano,ſed q̄ cenſura & emendatione indigeant.

f Brictij epiſ.]De eodem Vſuar.& Ado,plurib.Pet.in catal.li.6.c.47.quos & ſecuti ſunt recentiores.in actis ſanctorū Abundij,& Carpophori(qualiacūq; ſint) multa de Brictio ſcripta hñr de his q̄ paſſus eſt ſub Marciano procōſule temporib.Diocletiani Imp.apud Mōbr.tom.1.

xvij. B Sexto Idus Iulij. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13	14			

ROMAE paſſio ſanctorum ſeptem Fratrum, [a] filiorum ſanctæ Felicitatis martyris,id eſt,Ianuarij,Felicis,Philippi, Siluani, Alexādri,Vitalis,& Martialis, tempore Antonini Pij Imperatoris, ſub præfecto Vrbis Publio: ex quibus Ianuarius poſt verbera virgarum,& carceris macerationem, plumbatis occiſus: Felix & Philippus fuſtibus mactati:Siluanus præcipitio interemptus:Alexander,Vitalis, & Martialis capitali ſententia puniti ſunt. Item Romę ſanctarum virginum & martyrum Ruffinæ [b] & Secundæ ſororum, quæ in perſecutione Valeriani & Gallieni tormētis ſubactæ,ad vltimum altera gladio capite illiſo, altera cæſa ceruice migrauit in cœlum: quarum corpora in baſilica Lateranenſi prope Baptiſterium debito honore ſeruantur.In Africa ſanctorum martyrum Ianuarij,[c] Marini,Naboris,& Felicis decollatorum. Nicopoli in Armenia ſanctorum martyrum Leontij, [d] Mauritij,Danielis, & ſociorum, qui ſub Licinio Imperatore & Lyſia præſide varie excruciati, tandem in ignem coniecti martyrij curſum confecerunt. In Piſidia ſanctorum martyrum Bianoris [e] & Siluani,qui ſæuiſſima pro Chriſti nomine paſſi, demum ceruicibus abſciſſis coronantur.Iconij S. Apollonij [f] martyris, qui per crucem inſigne martyrium conſummauit. Apud Candauum S. Amelbergæ [g] virginis.

IVLII 10.

a SEPTEM fratrum.] Agit de his Beda, Vſuar.Ado ac cęteri. Deſcribitur horum nobile certamen in actis ſanctæ Felicitatis eorū matris, quæ breuius enarrata recitat Mombrit.tom.1. & Sur.tom.4. Meminit horum martyrum ac matris ipſorum S.Gregor.in homil.3.in Euangelium, quám habuit in eccleſia eiuſdem S.Felicitatis. Habemus prædictorum acta ſuſius ſcripta in noſtra bibliotheca.

b Ruffinæ, & Secūdę.] De his item Vſuard. hac die,Ado aūt longè vberius.Extant harū ſanctarū virginum acta martyrij,quæ Momb.tom.2.Petr.in catal.li.6. c.78. & Sur. deſcripſit to.4. habemus eadē & man.ſcrip.Agit de his plurib. S.Aldelm.in li.de virgin. extat Romæ in regione Trāſtyberina vetus memoria prædictarū ſanctarū.locus vbi ſunt paſſæ,via Aurelia, decimo

ab Vrbe lapide, auctus eſt ſede epāli, quā & titulo Syluæ candidæ inuenimus ſæpius appellatā.

c Ianuarij, & ſoc.] De quibus hac die etiam Beda, Ado, & alij recentiores. Nabor & Felix, quorum hic recitantur nomina, diuerſi ſunt ab illis, de quib. inferius ad quart. id. Iulij: nam illi in Italia, hi autem de quibus agimus, in Africa paſſi ſunt.

d Leontij, & epiſc.] Agunt de his etiam hac die Græci in Menolog. De Nicopoli in Armenia à Pompeo Magno cōdita ob Mithridaté ibi deuictū hés auctorem Dioné Caſſ. lib. 36. hiſt. De Nicopolitana eccleſia ī Armenia eiusq; laudib. ꝙ téporib. Valētis Imp. incōcuſſa ſtetit aduerſus Arianorū procellas, plurib. meminit S. Baſilius in epiſt. addit. 6. 9. 10. 11. & 12. edit. Nuc. eam enim, vt par eſt, mirificè prædicat.

e Bianoris, & Siluani.] De his itidé Græci agunt hac die in Menologio; eorumq; res geſtas copiosè deſcribunt.

f Apollonij.] De quo & Græci agunt hac die in eorumque Menologio eius acta narrantur.

g Amelbergæ.] De ea itē Molanus in addit. ad Vſuardū, pluribus autem in indiculo ſanctorum Belgij, refertq; eius res geſtas eſſe ſcriptas à S. Trudone, necnō à S. Radbodo. de ipſa etiā Trithem. de vir. illuſt. ord. ſanct. Bened. lib. 3. ca. 190. qui teſtatur eam ex hac vita emigraſſe anno Domini 772. Fuit præterea & alia eiuſdem nominis Amelberga vidua, & ipſa ſanctitate celebris, cuius acta deſcribit Sur. to. 5. hac die. porrò feſta dies eius non ſexto idus Iulij, ſed Iunij agitur, ut teſtatur Molanus, de ipſa agens in indic. ſanctorum Belgij.

11 Quinto Idus Iulij. Luna. C xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

ROMAE beati Pij [a] Papę & martyris, qui in perſecutione Antonini martyrio coronatus eſt. Nicopoli in Armenia natalis ſanctorū martyrum Ianuarij [b] & Pelagię, qui equuleo, vngulis, & teſtarum fragmentis diebus quatuor cruciati, martyrium impleuerunt. In territorio Senonenſi S. Sidronij [c] martyris. Iconij S. Marciani [d] martyris, qui ſub Perennio pręſide per multa tormenta peruenit ad palmam. Sidę in Pamphylia ſancti Cindei [e] presbyteri, qui ſub Diocletiano Imperatore & Stratonico pręſide poſt multa tormenta in ignem iniectus, & nil lęſus, demum in oratione reddidit ſpiritum. Brixię ſanctorum martyrum Sauini [f] & Cypriani. Bergomi S. Ioannis [g] epiſcopi, qui ob tuendam catholicam fidem ab Arianis occiſus eſt. Cordubę S. Abundij [h] presbyteri, qui cum in Mahumetis ſectam inueheretur, martyrio coronatus eſt. In territorio Pictauienſi S. Sabini [i] confeſſoris.

I V L I I 11.

a PII Papæ.] Beda, Vſuard. Ado, & alij oēs hac die. De eiꝰ ſucceſſione agit S. Irenęus lib. 3. c. 3. Euſe. in chro. & hiſt. lib. 4. c. 10. Epipha. in Panar. hæreſ. 27. Optatus Mileuit. li. 2. contra Parm. Auguſtin. ad Generoſum epiſt. 165 licet tā ipſe, quā Optatus Piū numerent poſt Anicetum, quem ſucceſſiſſé Pio cæteri omnes teſtantur. de eodé Niceph. hiſt. li. 3. c. 25. & Niceph. epiſ. in chron. cętera de ipſo fuſius ī Annal. eccleſiaſt. diximus. Quod autē ſpectat ad eius martyrium, reuera ipſum martyré vita functum, vetera quæq; eccleſia-

eclefiaſtica monumenta teſtantur, Miſſales, Breuiaria,ac Martyrologia cuncta.At licet ab Antonino Pio nulla in Chriſtianos fuerit indicta perſecutio;vigentib.tñ adhuc priorum Auguſtorũ edictis, illorũ vigore cõplures Chriſtianos ſub pdicto Antonino neci traditos eſſe, Apologia Iuſtini Philoſophi certam fidẽ facit Porrò etſi ſub Antonino Pio Pius noſter vixit, tñ ſi fidem adhibemus lib. de Rom. Pont. qui fertur noĩe Damaſi,cum ſub Marc.Aurel.Antouino,& Lucio Vero finem viuẽdi feciſſe,conſtat, quo tempore ſæua perſecutio vaſtauit eccleſias.

b Ianuarij,& Pelagiæ.] De his ijdem qui ſupra Beda, & alij. Petrus in catal.lib.5.c.85.hos paſſos eſſe ſub Licinio refert.

c Sidronij.]De eodem hac die Vſuardus, & alij recentiores;aſtipulanturq; dicta vetera manuſcripta,quę his adduut Lucianum,Sabinum, & Cyprianum;ſed hi duo Brixiæ ponuntur.

d Marciani.]Gręci etiã de eo hac die in Menologio, pluribusq; eius certamen deſcribunt.

e Cindei.]De quo item hac die Græci in Menologio,eiusq; acta his,quæ hic ponuntur,cõſentientia,referunt.

f Sabini,& Cypriani.] De his tabulæ eius eccleſię,quib.aſtipulantur prædicta vet.man.ſcri.

g Ioannis epiſc.] De quo Paul.diac.de geſt. Lõgobard.li. 6.c.3.interfuit hic ſynodo Romanæ ſub Agathone Papa, vt conſtat ex eius actis, quæ recitanẽ in Sexta ſynodo œcumenica act. 4.habita eſt ea ſynodus Romæ an.à Chriſto Domino 680.Agunt pręterea de dicto Ioãne quiplures recentiorũ, vt Platina, Sabellicus,ac nouiſſimè Sigonius de reg.Ital.

h Abundij.]De cuius martyrio agit S.Eulog. in Memor.ſanct.lib.3.c.12,paſſumq; refert æra 892.an.à Chriſto Domini octingenteſimo quinquageſimoquarto.

i Sabini.]De quo etiam hac die Vſuardus,& recentiores omnes agunt.

xv. D Quarto Idus Iulij. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

MEDIOLANI ſanctorũ martyrum Narbonis [a] & Felicis,qui in perſecutione Maximiani paſſi ſunt.In Cypro beati Iaſonis [b] antiqui Chriſti diſcipuli. Aquileiæ natalis S. Hermagoræ, [c] diſcipuli beati Marci Euangeliſtæ,& primi eiuſdem ciuitatis epiſcopi; qui inter miracula ſanitatum,& prędicationis inſtantiam,ac populorum conuerſionem,plurima pœnarũ genera expertus,tandem vnà cum Fortunato diacono ſuo,capitali ſupplicio perpetuum meruit triumphum.Lucæ in Tuſcia beati Paulini, [d] qui à S. Petro primus eiuſdem ciuitatis epiſcopus ordinatus, ſub Nerone ad radices montis Piſani poſt multos agones martyrium ſuum cum alijs ſocijs conſummauit.Eodem die paſſio ſanctorum Procli [e] & Hilarionis, qui ſub Traiano Imperatore & Maximo præſide per acerbiſſima tormenta ad palmam martyrij peruenerũt.Apud Salentinos S.Epiphanæ, [f] quæ ſub Diocletiano Imperatore & Tartyllo præſide vberibus præciſis reddidit ſpiritum.Toleti S.Marcianæ [g] virginis & martyris, quæ pro fidẽ Chriſti beſtijs obiecta,atq; à tauro diſcerpta, martyrio coronatur.Lugduni ſancti Vincentioli [h] epiſcopi.Bononiæ S.Paterniani [i] epiſcopi. In monaſterio Paſſiniano prope Florentiam S. Ioannis [k] Gualberti abbatis, inſtitutoris ordinis Vallisumbroſę.

NARBO-

a NARBONIS, & Felicis.] De his itē Ado, ac alij recentiores hac die. Horum acta ex antiquis monumentis edidit Mombr. tomo 2. habemus eadem manu ſcript. eſt eorum exordium: Regnante impio Maximiano, &c. De eorum venerandis corporibus Mediolani poſitis & frequenter viſitari ſolitis, agit Paulinus in vita S. Ambroſij. De ijſdem martyribus ſanctus Ambroſ. in Luc. lib. 7. c. 13. deq; eorum baſilica idem Ambroſ. meminit ſcribens ad Marcellinam de inuentione corporum ſanctorum Geruaſij & Prothaſij. De ipſorum reliquijs tranſlatis in Gallias anno Domini 765. ſcribit Sigebert. in chron. licet more ſuo corpora tranſlata dicat; cum eorum pars aliqua tantùm conceſſa eſt.

b Iaſonis.] De eo Act. Apoſt. c. 17. & 21. Paulus ad Rom. c. 16. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorū; Grçci autem in Menologio quart. Kal. Maij, vbi & plura habentur de ipſo: referunt enim præfectum fuiſſe Tarſenſi eccleſiæ epiſcopum; quod etiam teſtatur Dorotheus in ſynopſi; in Syria autem fuiſſe epiſcopū, auctor eſt Hippolyt. mar. lib. de 72. diſcipulis.

c Hermagoræ.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Feruntur eius acta conſcripta à Gregorio, cuius filia obſeſſa à dęmone ab eodē ſancto fuit incolumitati reſtituta; recitat ea Mōbrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 6. c. 86. eadem ſummatim refert, idemq; in actis S. Euphemiæ & Dorotheæ lib. 8. cap. 29. & alij recentiores, vt Vincentius, Antoninus, Sabellicus, Volateranus, Hieronym. Rub. & edita nuper hiſtoria Aquileiæ.

d Paulini epiſc.] Huius acta man. ſcripta accepimus ab eccleſia Lucenſ. incip. Multi fuerunt reges, &c.

e Procli, & Hilarionis.] De his item hac die Græci agunt in Menologio, eorumq; martyriū pluribus narrant.

f Epiphanæ.] Huius agones deſcripti habentur in actis ſanctorum martyrū Leontinorum, Adelphij, & ſoc. quæ è Græcorum priſcis monumentis in Latinū reddita, ſunt typis excuſa. paſſa cum cæteris fertur, anno Domini 308.

g Marcianæ.] De qua hac die etiā in breuiar. Toletano, vbi ſacer hymnus de eius martyrio cōſcriptus habetur. & capitula, quibus eius martyrium egregiè deſcribitur. Agitur de eadem die 9. Ianuarij; ſed altera eſt dies natalis: altera verò tranſlationis.

h Viuentioli epiſc.] Agit de eodem Beda, & alij eum ſecuti. Interfuit hic cum alijs epiſcopis concilio Epaunenſi temporib. Gelaſij Papæ habito: numeratur vigeſimuſnonus eius ſedis epiſcopus in tabul. epiſcop. Lugdunenſ. apud Demochar.

i Paterniani epiſc.] De quo tab. eccleſię Bononien. Succeſſit hic S. Petronio, aſcribiturq; ſeptimus ordine eius eccleſiæ epiſcopus. Plura de eo Sigon. in comment. quem ſcripſit de eccl. Bononien. quem nondum editum nobis legendum tradidit.

K Ioannis Gualberti.] Extant eius res geſtæ fideliſſimè ſcriptæ, quas retulit Sur. in tom. 4. hac die. De eius cauſa cum epiſcopo Florentino, multa collegimus ex epiſtolis Petri Damiani. migrauit ex hac vita anno 1073. vt eius acta teſtantur. Agit de eodem Anton. in 2. part. in titul. 15. c. 17. Citantur de eius approbatione litteræ Cœleſtini papæ tertij.

13 Tertio Idus Iulij. Luna. E x iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

ROMAE ſancti Anacleti [a] Papæ & martyris, qui poſt ſanctum Clementem Eccleſiam Dei regens, eam glorioſo martyrio decorauit. Eodem die ſanctorum Ioelis [b] & Eſdræ [c] prophetarum. In Macedonia beati Silæ, [d] qui cū eſſet de primis fratrib. & ab Apoſtolis ad eccleſias gentiū vnà cū Paulo & Barnaba deſtinatus, prædicationis

officium gratia Dei plenius inſtanter conſummauit, atq; in paſſionibus ſuis Chriſtum clarificans, poſtmodum requieuit. Item S. Serapionis[e] martyris; qui ſub Seuero Imperatore & Aquila præſide per ignem peruenit ad coronam martyrij. In inſula Chio S. Myropis martyris,[f] quæ ſub Decio Imperatore & Numeriano præſide vectibus cōtuſa migrauit ad Dominum. In Africa ſanctorum confeſſorum Eugenij[g] Carthaginenſis epiſcopi, fide ac virtutibus glorioſi, & vniuerſi cleri eiuſdem eccleſiæ, qui fere quingenti, vel eo amplius, in perſecutione ſub Hunnerico rege Ariano cæde ineadiaq; macerati (inter quos plurimi erant lectores[h] † & infantuli) gaudētes in Domino procul exilio crudeli extruſi ſunt. Erant etiam in eis nobiliſſimi archidiaconus nomine Salutaris, & Murrita ſecundus in officio miniſtrorum, qui tertiò confeſſores effecti, glorioſæ in Chriſto perſeuerātiæ titulo illuſtrati ſunt. In Britannia minori ſancti Turiani[i] epiſcopi & confeſſoris, miræ ſimplicitatis & innocentiæ viri.

† Infantuli.

IVLII 13.

ANACLETI Papæ.] De quo itē Vſuardus, & alij recentiores, & Græci oēs, licet pro Cleto eum ponere videantur, quem prætereunt. Agit de eo ſanctus Ignatius in epiſtola ad Mariam Caſſobolitem, Irenę. lib. 3. c. 3. Euſeb. in chron. & hiſto. libro 3. c. 2. & Niceph. epiſcop. in chron. & alij Græcorum, Latinorum autem, præter librum de Rom. Pōt. Optatus contra Parmen. libro ſecūdo. Auguſt. epiſt. 185. Cætera autem de geſtis ipſius pluribus egimus in Annal. eccleſ.

b Ioelis.] De Ioele præter ea, quę leguntur in diuinis ſcripturis, ſcribit S. Epipha. lib. de vit. & interit. prophet. cap. 14. Doroth. in ſynop. ca. 4. S. Hieron. in præfat. in Ioelem. Alius eiuſdem nominis fuit filius Samuelis prophetæ, de quo & Ioſeph. antiquit. lib. 6. c. 3.

c Eſdræ.] Eſdra Propheta extra numerum duodecimum ponitur ab omnib. exceptis ab his, qui Hebræis conſentientes, eundem putant eſſe cum Malachia, prout ſcribit ſanctus Hieronymus in prooēmio in Malachiam, qui de eodē agit in præfat. libri primi, reg. 106. & 109. Epiphan. in pan. libro primo, in octaua Iudæorum ſecta. Ioſeph. Antiquit. lib. 11. c. 5. & recenter Xyſtus in bibliotheca ſua.

d Silæ.] De eo Act. Apoſt. c. 15. 16. 17. & 18. Sanctus Hieronymus in epi. 143. in fine ſcribēs ad Damaſum, hunc ait, eundem eſſe cum Siluano, qui ponitur in inſcriptione Pauli epiſtolæ ad Theſſalon. Sunt hæc verba Hieronymi: Sciendū Silā collegā Pauli lingua Hebręa Apoſtolorum dici, qui cum eo nōnullas epiſtolas ſcribit: & vitiosè Siluanus legitur pro Sila, cum Siluanū in Apoſtolorum Actis non legamus: hæc S. Hieron. Gręci autem Silam & Siluanum nō vnum, ſed duos putant, aguntq; de ambobus ſimul in Menolog. 3. Kal. Auguſ. diuerſos itē inter ſe conſtituit Dorotheus, dum Silam epm Corinthiorum, Siluanum verò Theſſalonicenſium tradit, ſicq; magis vulgatę ſacrorum librorum editioni conſentiunt. eadem & Hippol. mart. libel. de 72. diſcip.

e Serapionis.] De quo & Gręci hac die in Menologio, vbi eius martyrij acta explicant.

f Myropis.] Gręci itidem hac die, ac iterum ad 3. nonas Decemb. & fuſius referūt eius acta.

g Eugenij epiſcopi.] De quo item Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Huius pręclaras res geſtas ſcripſit Victor Vticenſis de perſecu. Vuand. lib. 2. & 3. pluraq; de eodem Greg. Turo. de geſ. Franc. lib. 2. c. 3. licet inconſultè dicat Hunnericum ſucceſſiſſe Traſamundo; cum certum, firmumq; ſit, Hunnericum ſucceſſiſſe Genſerico patri: quod Victor, Procopius, Marcellinus & cęteri, qui proſecuti ſunt res Vuandalicas, atteſtātur. Succeſſit Eugenius Deogratias epiſcopo, claruitq; Zenonis temporibus. Agit de eodem Sigeber. in chron. anno Domini 483. & 484 traditq; eum reuocatum ab exilio anno 492. De reliquis autem, quorū hic mentio habetur, idē Victor pluribus agit lib. 3. Laudatur ſummoperè S. Eugenius à S. Gelaſio Papa in epiſt. quam ſcribit ad epiſcopos Dardanię: quam integram

habe-

habemus apud nos man.ſcrip .quæ enim typis excuſa legitur, mutilata eſt.

h Lectores,& infantuli.] Dũ infantulos puerulos legis, non eo ſenſu accipias, vt loqui neſcirent, cùm eodem Victore teſte, ijdem ad canendos modulos eccleſiaſticos eſſent inſtructi. Vetus.n.mos fuit,& in præſens viget vſus, vt impuberes pueri ob vocis elegãtiam ad canendas res eccleſiaſticas modulis muſicis imbuerent; quod quidem non tantum hic expreſſum habetur, ſed & Venantius Fortunatus lib. 2.in carm.ad Clerũ Pariſiacum, quo deſcribit florentiſſimum ſtatum & pulcherrimam effigiem eius eccleſiæ ſub ſancto Germano epiſcopo, hęc agit:

Hinc puer exiguis attemperat organa cannis
Inde ſen ex largam ructat ab ore tubam.
Cymbalicæ voces calamis miſcentur acutis,
Diſparibuſq; tropis fiſtula dulce ſonat.
Timpana rauca ſenum, puerilis fiſtula mulcet,
Atq; hominũ reparant verba canora lyram.

& in fine iterum idem Venant.

Pontificis monitis, clerus, plebs, pſallit & infans,&c. Quòd autem ijdem pueruli tam hic, quam etiã ab Vſuardo (ſi magis placet ea lectio) dicantur lectores; non eo ſenſu accipias velim, vt ijdem eo ordine eccleſiaſtico fuerint initiati, qui inter inferiores acolytũ præcedit. Is etenim ordo in eccleſia Africana non niſi prouectæ ætatis, meritis inſignib.& eruditione claris dabatur perſonis, vt in primis conſtat ex Cypriano de Celerino,& Aurelio epiſt.33.& 34.edit.Pam.& de Saturo epiſt.24.&32.qui, vt apparet ex epiſt.55. poſtea ordinatus Acolythus. de lectoris.n.miniſterio in eadẽ Africana eccleſia eſt canõ octauus concilij quarti Carthaginenſis. Qui aũt cantorũ munere fungebantur, erãt infimæ claſſis; qui nõ dicebantur propriè lectores, ſed pſalmiſtæ, vt apparet ex eodem quarto conc.Carthagin.can.10. Itaq; magis probatur ea lectio, vt dicat: lectores, & infantuli, q̃ lectores infantuli, vt legit Vſuard. cùm præſertim apud Victorem nulla ſit mentio, quòd hi fuerint lectores, niſi lata quadã ſignificatione lectoris dictionem accipiamus pro pſalmiſtis atq; cantorib. Erãt hi numero duodecim, qui nec blanditijs, nec minis cedentes, ne à catholica diuellerentur Eccleſia, fortiter viriliterq; agentes, martyrij ſunt adepti coronam; quos (inquit Victor lib.3.) nunc Carthago miro colit affectu,& quaſi duodecim Apoſtolorum chorum ſuſcipit puerorum.

i Turiani epiſcopi.] De quo etiam Vſuardus hac die,& alij recentiores agunt.

14 Pridie Idus Iulij. Luna. F xiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

LVGDVNI depoſitio ſancti Bonauenturę [a] Cardinalis & epiſcopi Albanenſis, ordinis Minorum, doctrina & vitæ ſanctitate celeberrimi. Romæ S. Iuſti [b] militis ſub Claudio tribuno, qui apparente ſibi diuinitus cruce credidit in Chriſtum, & mox baptizatus, omnia ſua pauperibus erogauit: tentus deinde à Magnetio pręfecto, verberari in neruis, galea ignita contegi,& in rogum immitti iuſſus, nec in capillo quidem læſus, in confeſſione Domini reddidit ſpiritum. Synope in Ponto S. Phocæ [c] martyris, eiuſdem ciuitatis epiſcopi, qui ſub Traiano Imperatore carcerem, vincula, ferrum, ignemq; pro Chriſto ſuperans, euolauit in cęlum: cuius reliquiæ Viennam in Gallia delatæ, in baſilica ſanctorum Apoſtolorum conditæ ſunt. Alexandriæ ſancti Heraclæ [d] ob cuius celeberrimã opinionem Africanus hiſtoriographus memorat ſe Alexandriam ad eum viſen-

dum properaſſe. Carthagine ſancti Cyri[e] epiſcopi, in cuius feſtiuitate ſanctus Auguſtinus de eo ſermonem ad populum habuit. Nouocomi S. Felicis[f] primi eiuſdem ciuitatis epiſcopi. Brixiæ ſancti Optatiani[g] epiſcopi. Dauentriæ in Belgis S. Marcellini[h] presbyteri & confeſſoris. Bambergę S. Henrici[i] primi Imperatoris, qui cum vxore ſua Chunegunde perpetuam virginitatē ſeruauit, & ſanctum Stephanum Hungarorum regem cum vniuerſo fere eius regno ad fidem Chriſti ſuſcipiendam perduxit.

IVLII 14.

BONAVENTVRÆ.] Eius præclaras res geſtas Octauius Sueſſanus luculenta oratione recitauit coram Sixto quarto Romano Pōtifice, cū ab eo relatus eſt in Sanctorum numerum: deſcripſit eandem Sur. tom. 4. hac die extant eiuſdē Pontificis diplomata in tomo ſecūdo, opuſculorum eiuſdem ſancti; ibique habetur relatio actorū eius, ad eundē Pot. pro canonizatione facienda. De ijſdem, plura S. Antoninus in 3. par. tit. 24. cap. 8. & 9. & alij recentiores, at Chron. Fraciſcan. opulentius.

b Iuſti.] Agunt de eodem in Menologio Græci hac die; ibiq; egregium certamen eius deſcribitur, conſentiens his, quę hic paucis narrantur.

c Phocæ.] De eo etiam hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Huius acta ſummatim complexus eſt Petrus in catal. lib. 6. cap. 98. prolixius autem Mombrit. tomo ſecundo. Verum ne oſcitanter aliquibus errandi cauſam ſinamus: ſciendum reuera duos fuiſſe Phocas, amboſq; martyres illuſtres; alterum de quo hac die, alterū vero de quo nonis Martij agitur. Idq; non ſolum Latinis, ſed etiam Græcis notum, diuerſitas enim tum munerū, tum loci vbi paſſi leguntur, diuerſumq; mortis genus duos eſſe, fateri compellit. Siquidē noſter hic fuit epiſcopus, vt geſta eius teſtantur, & comprobat Ado Viennen. in chro. anno 101. vbi etiam, quomodo oſſa eius Viēnā tranſlata ſunt, refert: at verò ille, de quo nonis Martij, hortorū cultor, & hoſpes fuiſſe perhibetur. Inſuper quòd ad martyrij locū pertinet, illum Antiochiæ, hunc Synope in Ponto paſſum tradunt. & quod deniq; ad martyrij genus attinet, hic de quo agimus, poſt multa tormēta demum abſq; gladio migrauit in cęlum; ille autem truncatus capite ſolutus eſt. Quo fit, vt exiſtimē Aſterium epiſcopum in oratione de Phoca, q̄ recenſet Lipom. to. 6. cōmunione nominis deceptum (quòd ſæpius in alijs factū vidimus) alterius geſta alteri tribuiſſe, eundemq; errorem nonnullos Græcorum ſecutos fuiſſe; atq; adeò certiora, multoq; veriora eſſe, quæ de vtroque ſcribūt auctores Latini; in quib. omnib. legitur, Phocam hunc ex nauta epiſcopū eſſe factum, illumq; ipſum eſſe, quem nautæ in tempeſtatib. tanto ſtudio conſueuerint inuocare; atq; huius eſſe, q̄ de nautis Aſterius ea oratione proſequitur. Quæ verò Aſterius de horti cultura, hoſpitalitate, & martyrij genere pertractat, ad Syrum illum Phocam ſpectare exiſtimamus, de quo & ſcribit Grego. Turon. de glo. mart. c. 99. quem & capite plexum, tam Græcorum Menologia, quā etiam Aſterius profitentur.

d Heraclæ epiſc.] De quo Vſuardus hac die. Plura Euſeb. de eo in chro. & hiſt. lib. 6. c. 12. 14. & 24. & 28. vbi teſtimonium ex Africano recitatur, Nicephorus, & alij ex eodem Euſebio eadē referunt.

e Cyri epiſcopi.] Poſſidius in indiculo ca 8. tradit S. Auguſtinum de eo tractatum habuiſſe ad populum.

f Felicis epiſcopi.] Ad huuc proximè celebraturum diem natalē ſuæ ordinationis, extat ſancti Ambroſij epiſt 60. li. 8. Rom. edit. erat is dies, Kalendę Nouembris, vt ibidem teſtatur S. Ambroſius.

g Optatiani epiſcopi.] Vixit hic temporibus Valentiniani tertij Imp. cum Romanę eccleſiæ prçeſſet ſanctus Leo Papa, cuius tempore interfuit Mediolanen. ſynodo ſub Euſebio epiſc. Mediolanenſi, cuius extat ſynodica ab epiſcopis, q aderant, ſcripta ad S. Leonem, vbi in ſubſcriptione epiſcoporū pro Optatiano, Octauianus mēdosè legitur. Meminit eiuſdem Rampertus epiſcopus Brixien. in ſermone de trāſlatione S. Philaſtrij, ſeptimumq; hunc numerat à Philaſtrio. huic ſucceſſit Vigilius.

h Marcellini.] De eo etiam Mol. in addi. ad Vſuard. & pluribus in indic. ſanctorum Belgij. Agitur de ipſo item in vita ſancti Suitberti epiſcopi. c. 14.

i Henrici primi. De eo etiam hac die Mola. in addit. ad Vſuar. licet Henricum ſecundū ap-

Pelleē reſpectu Henrici alterius, qui anno Domini 919. ſucceſſit Conrhado Imp. ſed ille pientiſſimus, p̄ humilitate dici noluit Imperator, vt ſcribit Vuitichindus mon. in Annal. Sax. lib. 1. Albert. Krant. in Metropoli Saxon. lib. 3. c. 2. & hiſt. eccleſ. Sax. lib. 3. c. 14. & alij omnes, ex quibus apparet, Henricum hunc, de quo agimus, primū eius nominis fuiſſe Imperatorem, licet pleriq; reſpectu illius hunc ſecundum appellent. Huius præclariſſimas res geſtas ſcriptas fuiſſe ab Adelbodo epiſcopo Vltraiectenſi, tradit Sigebert. de vir. illuſtr. cap. 139. præter ipſum Vuithichindum, & alios qui res Saxonum ſunt proſecuti, plura de eodem in diuerſorum ſanctorum actis ſcriptis mandata reperiuntur, vt in vita S. Hereberti epi Colonienſ. in actis Sanctę Cunegundis Auguſtæ eius vxoris, in rebus geſtis S. Stephani regis Hungarorum, in vita S. Romualdi, S. Popponis abbatis Stabulenſis, & alijs innumeris penè locis diuerſorum auctorum.

15 Idibus Iulij. Luna. G xij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

IN Portu Romano natalis ſanctorum martyrum Eutropij,[a] Zoſimæ, & Bonoſæ ſororum. Carthagine beati Catulini [b] diaconi, de cuius laudibus ſanctus Auguſtinus ſermonem ad populum habuit; & ſanctorum Ianuarij, Florentij, Iuliæ, & Iuſtæ martyrum, qui poſiti ſunt in baſilica Fauſti. Alexādrię ſanctorum martyrum Philippi,[c] Zenonis, Narſæi, & decem infantum. In inſula Tenedo S. Abudemij [d] martyris, qui ſub Diocletiano paſſus eſt. Sebaſte ſancti Antiochi [e] medici, qui ſub Hadriano præſide capite obtruncatus eſt: cumq; ex eo lac pro ſanguine manaret, Cyriacus carnifex conuerſus ad Chriſtum, & ipſe martyrium ſubijt. Papiæ ſancti Felicis [f] epiſcopi & martyris. Niſibi natalis ſancti Iacobi [g] eiuſdem vrbis epiſcopi, magnæ ſanctitatis viri. Hic miraculis & eruditione clarus vnus, fuit ex numero confeſſorum ſub perſecutione Maximini, qui in Nicæna ſynodo peruerſitatem Arij, homouſij oppoſitione damnarunt: cuius, & Alexandri epiſcopi oratione ipſe Arius condignam ſuæ iniquitatis mercedem effuſis viſceribus Conſtantinopoli recepit. Neapoli in Campania ſancti Athanaſij [h] eiuſdem ciuitatis epiſcopi, qui ab impio nepote Sergio multa paſſus, ac ſede pulſus, Verulis confectus ærumnis migrauit in cęlum, tempore Caroli Calui.

IVLII 15.

EVTROPII, & ſoc.] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Habemus horū acta tomo 7. vit. ſanct. manu ſcript. in noſtra bibliotheca, eſt eorum exordium: Ab incarnatione Domini, &c. alia autem prolixiora vidimus accepta ab eccleſia S. Bonoſæ trans Tiberim poſita.

b Catulini, & ſoc.] De quibus etiam Petrus in catal. lib. 6. c. 103. Hic ille Catulinus, in cuius laudem S. Auguſtinum tractatum habuiſſe, ſcribit

Poſſid.in indiculo cap.9.

c Philippi, & ſoc.] Agit de his etiã Beda hac die, cæteriq; Latinorum.

d Abudemij.] De quo ẽt Græci hac die in Menolog. agunt, pluribuſq; eius acta cõmemorant.

e Antiochi.] Græci item de Antiocho hac die, eiuſq; martyrium in dicto Menologio referunt: ibi ẽt & de Cyriaco ex carnifice martyre. olim autem poſt diem ſequentem agebatur natalis S. Antiochi martyris, vt conſtat ex actis S. Theodori Siceotæ apud Lipom. tom. 7. pag. 96. 2.

f Felicis epiſcopi.] De quo tabulæ eccleſiæ Papienſis, ex quibus & Galeſinus hac die.

g Iacobi.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, cæterique Latinorum, Græci autem pridie Kal. Nouẽb. in Menologio. Scribit eius res geſtas Theodoretus in Theophilo c.1. & hiſt. lib. 1. c. 7. & li. 2. c. 30. Gennad. de vir. illuſtr. c. 1. ex quo Caſſiod. & Niceph. hiſto. lib. 8. c. 14. & lib. 9. c. 28. Interfuit hic non tantum magno Nicæno concilio, ſed etiam Antiocheno pro catholicis contra Arianos. Mentio de eo habetur in actis S. Alexandri epiſcopi Conſtantinopolitani.

h Athanaſij epiſcopi.] De eo tabulæ eccleſiæ Neapolitanæ. Eius res geſtæ nuper editæ habentur à Paulo Reg. Vidimus in regiſtro Ioannis octaui Romani Pontificis quod man. ſcriptum extat in Vaticana bibliotheca, nonnullas eius epiſtolas ſcriptas ad Athanaſium hunc epiſcopum Neapolitanum, videlicet epiſtola 76. qua ſummus Pontifex commendat eiuſdem zelum fidei in his quæ geſſerat aduerſus Sergium magiſtrũ militum excommunicatum; cuius audaciæ & temeritati, vt fortiter reſiſteret, antea fuerat hortatus epiſtola 42. extant præterea eiuſdem Pontificis ad eundem epiſtola 251. 281. & 307. agit de eodem etiam, ſcribens ad Landulphum epiſcopum Capuanum epiſto. 77. Cùm autem conſtet vixiſſe temporibus Ioannis octaui; habeantque eius acta ex humanis exceſſiſſe quinta indictione, ſatis liquet, eum nequaquam diem obijſſe (vt tradunt) anno Domini 835. ſed potius anno octingenteſimo octogeſimoſeptimo, quintæ indictionis.

xj. A   Decimoſeptimo Kalen. Auguſti. Luna.   16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

NATALIS ſancti Fauſti [a] martyris, qui ſub Decio cruci affixus, quinq; diebus in ea vixit, ac demum ſagittis confoſſus migrauit in cælum. Sebaſte in Armenia ſanctorum martyrum Athenogenis [b] epiſcopi, & decem diſcipulorum eius, ſub Diocletiano Imperatore. Antiochiæ in Syria natalis beati Euſtathij [c] epiſcopi & confeſſoris, doctrina & ſanctitate celebris, qui ſub Conſtantio Imperatore Ariano ob catholicæ fidei defenſionem Traianopolim Thraciæ pulſus exilio, ibidem in Domino requieuit. Eodem die ſancti Hilarini [d] monachi, qui vnà cum ſancto Donato in perſecutione Iuliani comprehenſus, cum nollet ſacrificare, fuſtibus cæſus, Aretij in Tuſcia martyrium ſumpſit: cuius corpus ad Oſtia Tyberina translatum eſt. Treuiris ſancti Valentini [e] epiſcopi & martyris. Cordubæ in Hiſpania ſancti Siſenandi [f] leuitæ & martyris, qui pro fide Chriſti à Saracenis iugulatus eſt. Santis in Gallia ſanctorum martyrum Raineldis [g] virginis, & ſociorum eius, qui à Barbaris pro fide Chriſti cæſi ſunt. Bergomi S. Domnionis [h] martyris. Capuæ ſancti Vitaliani [i] epiſcopi & confeſſoris.

Fauſti.

a MAVSTI.]De eo ēt hac die Græci agūt in Menologio, vbi pluribus martyrium eius deſcribunt.

b Athenogenis epi ac ſociorum.] Agūt de iiſdem hac die Græci in Menolo. Metaphraſtes aūt deſcripſit horū acta, refertq; die ſequenti, diſſentitq; à cæteris, dum ait, eū in pace abſq; gladio quieuiſſe in Dño: cū tñ poſt multa tormenta vnà cum cæteris capite truncatus, in dicto Menologio conſcribatur. Diuerſus planè hic ab illo Athenogene, quem cōſtat S. Baſilij auctoritate, per ignem martyrium conſummaſſe, de quo & ſuperius actum eſt.

c Euſtathij epiſ.]De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum; Græci verò in Menologio nono kal. Martij; ac iterum nonis Iunij agūt de eius tranſlatione, qñ temporib. Zenonis Auguſti venerandum corpus eius delatum eſt Antiochiā, de qua tranſlatione ſcribit etiā Theodorus lector i collectaneis li. 1. S. Athanaſi' in epiſt. ad ſolitarios col. 453. eiuſmodi de Euſtathio pfert eulogium: Fuit Euſtathius eps Antiochiæ vir cōfeſſione clarus, religione pius, quē magno ſtudio pro veritate ſtantem, & Arianam hæreſim odio proſequētem, aduerſantes hoies Arianæ opinionis, apud Conſtantiū accuſarunt &c. Hic quidem præ meritorum excellētia inter tot tantosq; ſanctiſſimos epos, qui magno concilio Nicæno interſuerunt, delectus fuit, qui in eo ſacra perageret, vt ſcribit Theodoretus hiſt. lib. 1. c. 7 & 8. & Greg. presbyt. in encomio de ſanctis patrib. eiuſdem concilij, id ēt quædam acta eius Synodi, quę extant, ſatis declarant. Agit præterea de eo S. Hieron. in chron. & de ſcript. eccleſ. in epiſt. 84. ad Magnū, in Apologia aduerſus Rufinum, & ad Euagrium epiſt. 126. vbi hæc de eo: Primus Antiochenæ eccleſiæ eps contra Ariū clariſſima tuba bellicum cecinit. hęc ibi. Citatur in dicto Græcorum Menologio de eo eiuſdem S. Hieronymi teſtimonium, necnon & S. Ioannis Chryſoſtomi, cū dī: Extat beati Ioannis Chryſoſtomi in hunc virum ſanctum nobiliſſima laudatio: hunc & beatus Hieronymus ſuo teſtimonio inſigni commendauit. hæc illi. Errare verò de Euſtathio omnino vñr Sozomenus, Socrates, Theodoretus, & alij hos ſecuti, dum dicunt ipſum à Conſtantino Auguſto in exiliū eſſe amandatū; maioris ſanè fidei penes nos eſt vel vnus Athanaſius, qui ea omnia ob oculos habuit: nā à Conſtantio, non à Cōſtantino in eum decretū exilium eſſe, apertè teſtatur dicta epiſt. ad ſolit. col. 453. & 454. ſed de his fuſius egimus in apologia pro Conſtantino conſcripta, in Annalibus eccleſiaſticis intexta, vbi etiam diximus, quonā modo hic dicatur præfuiſſe Nicæno concilio.

d Hilarini.]De eodē Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Habetur mentio de Hilarino in actis ſanctorum martyrum Ioānis & Pauli, necnon in vita ſancti Donati epiſc. Aretini, licet admodum deprauata.

e Valentini epiſc.]Succeſſit hic ſancto Maximino, ponitur viceſimusſeptimus eius ciuitatis epiſcopus in tabulis Democh. agitq; de eo hac die Molan. in addit. ad Vſuard.

f Seſinādi.] Deſcribit eius martyrij acta S. Eulog. in Memor. ſanct. lib. 2. ca. 5. aitque eum eſſe paſſum feria quinta, æra 889. anno autem Domini 851.

g Raineldis, & ſoc.] Habētur eius acta apud Sur. tom. 4. Plura de ea in vita S. Gudulæ eius ſororis atq; alumnæ S. Gertrudis, apud eūdē tom. 1. Acceperunt ambæ ſacrum velamen à S. Authberto epiſcopo Cameracenſi, qui vixit vſq; ad annum Dñi 650. vt ſcribit Sigeb. in chron. Molanus item de ea agit in addit. ad Vſuard. & in indic. ſanctorum Belgij.

h Domnionis.] De quo tabulę eccleſiæ Bergomenſis, & Galeſinus hac die.

i Vitaliani epiſc.]De eo in breuiario eccleſię Capuanæ.

17 Sextodecimo Kalen. Auguſti. Luna. B x

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

ROMAE ſancti Alexij [a] confeſſoris, filij Euphemiani ſenatoris, qui prima nocte nuptiarū, ſponſa intacta è domo ſua abſcedens, ac poſt longam peregrinationem ad Vrbem rediens, decem & ſeptem annos tāquam egenus in domo paterna receptus hoſpitio,

noua mundum arte deludens, incognitus mãſit: ſed poſt obitum & voce per Vrbis eccleſias audita, & ſcripto ſuo agnitus, Innocẽtio primo Pontifice maximo ad eccleſiam S. Bonifacij ſummo honore delatus eſt, vbi multis miraculis claruit. Carthagine natalis ſanctorum martyrum Scillitanorum, [b] Sperati, Nartali, Cythini, Beturij, Felicis, Aquili, Letarij, Ianuariæ, Generoſę, Beſſiæ, Donatæ, & Secundæ: qui iuſſu Saturnini præfecti poſt primam Chriſti confeſſionem in carcerem miſſi, & in ligno confixi, deinde gladio decollati ſunt. Sperati reliquiæ [c] cum oſſibus beati Cypriani, & capite S. Pantaleonis martyris ex Africa in Gallias tranſlatæ, Lugduni in baſilica S. Ioannis Baptiſtæ religioſe conditæ fuerunt. Amaſtride in Paphlagonia S. Hyacinthi [d] martyris, qui ſub Caſtritio præſide multa paſſus quieuit in carcere. Tibure S. Generoſi [e] martyris. Conſtantinopoli ſanctæ Theodotæ [f] martyris, ſub Leone Iconoclaſta. Romæ depoſitio S. Leonis [g] Papæ quarti. Papiæ S. Ennodij [h] epiſcopi & confeſſoris. Antiſiodori S. Theodoſij [i] epiſcopi. Mediolani ſanctæ Marcellinæ [k] virginis, ſororis beati Ambroſij epiſcopi, quæ Romæ in Baſilica S. Petri à Liberio Papa velum conſecrationis accepit: cuius etiam ſanctitatem idem beatus Ambroſius ſcriptis ſuis teſtatam facit. Venetijs Tranſlatio S. [l] Mariæ virginis.

IVLII 17.

ALEXII.] De eodẽ hac die Beda, alijq; recẽtiores. Extant eius res geſtæ Latinis, & Græcis notiſſimę. recitat eas Mõb. to. 1. Petrus in catal. li. 6. c. 107. & alij cõplures; Græcis autem edidit eadẽ acta Metaphraſtes, quas retulit Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 4. in nonnullis tñ corrigenda. Vixit item Romæ ijſdem tẽporib. Innocentij Papæ, & Honorij Imp. eiuſdem ferè nominis Alexius nobilitate generis, & virtutum meritis ſpectatiſſimus: fuit gener S. Paulę, vxorẽ n. duxit eius filiam Rufinam, quæ cũ deceſſiſſet ex hac vita S. Paulinus Nolanus epiſcopus ſcripſit ad eũ egregiam epiſtolam de illius funere, vbi hæc in fine de illa: Eſt. n. coniunx fidei, ſoror virginitatis, filia perfectionis, cui Paula mater, ſoror Euſtochium, tu maritus. hæc Paulinus.

b Scillitanorũ, Sperati; & ſoc.] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij. In horum laudem tractatum habuiſſe S. Auguſtinũ, teſtatur Poſſidius in indiculo c. 9. Habemus horum ſanctorum martyrum acta, prout excepta fuerunt à notarijs & relata in acta Proconſularia, abſque vllo aliquo fuco vel additamento inde deſcripta, nobis quidem quouis theſauro chariora; eſt illorum eiuſmodi exordiũ: Præſente Claudiano Conſulari, aliàs Proconſule: &c. hallucinantur prorſus hi, qui hos Chartagine in Hiſpania paſſos dicunt, nam ex prædictis ipſorũ actis erroris coarguuntur, & alijs antiquorum monumentis, nã in breuiario Toletano ſecundum regulam S. Iſidori, dum de S. Sperato agitur, hæc in hymno ſacro de eodem ſcribuntur.

Hunc vrbs præpollens Africæ
Carthago ſeruat martyrem, &c.

c Sperati reliquię.] De tranſlatione S. Sperati agit hic Beda, ſed Ado Treuer. 18. Kal. Octobr. Ado Viennen. in chron. ann. 806. & Sigeb. ann. 802. Itemq; de tranſlatione reliquiarum S. Spetati, Cypriani, & Pantaleonis martyrum eſt carmen Abogardi epiſcopi Lugdunenſis, quod Pamelius deſcripſit in apparatu editionis ſui Cypriani: vbi & alia de eadem re ex archiuijs deprompta ſubnectit. Cæterorum autem reliquię Romam tranſlatæ ſunt, atq; reconditæ in titulo Pammachij, in eccleſia ſcilicet ſanctorum Ioannis & Pauli, vt vetera eiuſdem eccleſiæ monumenta indicant, vbi & eius trãſlationis vetus pictura ipſam hiſtoriam repræſentans, vſq; ad noſtros dies illæſa permanſit.

d Hyacinthi.] De quo etiã Græci hac die in Menologio, vbi & eius paſſio deſcribitur.

e Gene-

e Generoſi.]De eo tabulæ, ac vet. monumēta eccleſiæ Tiburtinæ, quæ accepimus. Huius venerandum corpus aſſeruari ſub maiori altari eccleſiæ S. Laurentij, ex ijſdem didicimus.

f Theodotę.]Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, vbi plura, & inter alia hęc de cauſa necis eius: Hæc cum ex facultatibus ſuis tres ſanctas imagines fieri procuraſſet, vnam Chriſti Domini, Dei genetricis alteram, tertiam verò ſanctæ Anaſtaſiæ, reliquis opibus erogatis in pauperes, vnà cum alijs religioſis fœminis, iuſſu Leonis Imperatoris gladio percuſſa, martyrium conſummauit. hęc ibi.

g Leonis Papæ quarti.]Succeſſit hic Sergio ſecundo. Res ab eo præclarè geſtas, quàs cōſcripſit Anaſtaſius bibliothecarius, qui his temporibus claruit, aliaq; de ipſo ex antiquis codicibus accepta digeſſimus in Annal. eccl. agit de eodem hac die Petrus in catal. lib. 6. c. 106.

h Ennodij epiſc.]De eodem hac die tabulæ Ticinēſes. Succeſſit hic ſancto Epiphanio, cuius etiam acta cōſcripſit; ſedit temporibus Hormiſdæ Papæ, à quo iterum miſſus eſt Legatus Conſtantinopolim ad Anaſtaſium Imperatorem. legimus harum legationum cōmonitoria eiuſdē Hormiſdæ Pōtificis. Geſta Ennodij ad illud vſq; tēpus, quo diaconus ordinatus eſt, à ſe ipſo deſcripta ſunt: imitatus nimirū ſanctum Auguſtinum in libris confeſſionum. incipiunt: Oraculum eſt, &c. extant eruditiſſimi viri præclariſſima ſcriptorum monumenta, quæ Illuſtriſſimus ac Reuerendiſſimus Cardin. Syrletus in ſua bibliotheca, nobiliſſimo antiquitatum promptuario recondita habet.

i Theodoſij epiſcopi.]De eo tabulæ epiſcoporum eccleſiæ Altiſiodorēſis. Legitur enim in eis, hūc ſucceſſiſſe S. Vrſo, ſediſſe annos octo & dies viginti octo, hacq; die ex hac vita ad Deū migraſſe. Claruit temporibus Clodouei Regis Francorum, interfuitq; primo concilio Aurelianenſi, eius tēpore celebrato, vt eius ſynodi acta indicant.

K Marcellinæ.]De ſacro velamine à Liberio Papa Romę ſuſcepto, cuius hic mentio habetur, ſcribit ſanctus Ambroſius lib. tertio de Virgin. vbi idem recitat eiuſdem Liberij ſermonem eo die in illis ſolemnibus habito. Idem ſanctus plura de ipſa in ſermone habito in funere fratris, & in epiſtola ad Siagrium 47. lib. 6. edit. Rom. in fine, vbi meminit domus paternę, Romę poſitę, in qua S. Marcellina degebat vnà cū alijs ſanctis virginibus: quę quidem ſemel eidē vſui dicata, hactenus perſeuerat. eſt enim ibi eccleſia, & monaſterium monialium nomine ſancti Ambroſij non longè à Capitolio prope Forum Piſcarium. ſuperuixit ſancta Marcellina obitum ſancti Ambroſij, vt ex Paulino in vita ſancti Ambroſij colligi poteſt. quanti verò eam fecerit ſanctus Ambroſius, ex citatis locis ipſius, & epi. 13. lib. 2. edit. Roman. quam ad ipſam ſcripſit, ſatis accipitur.

l Tranſlatio S. Marinæ.]De eius geſtis, atque tranſlatione facta Venetias, agit Petrus in catalogo li. 6. c. 108. De ea item in Vitas patrum par. 1. c. 44. Græci autem in Menologio hac die agunt de alia Marina martyre Antiochię piſidię filia Aedeſij ſacerdotis idolorum, quam pleriq; Latinorum Margaritam appellant.

18 Quintodecimo Kal. Auguſti. Luna. C ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

TIBVRE ſanctæ Symphoroſæ [a] vxoris ſancti Getulij martyris, cum ſeptem filijs ſuis, Creſcente, Iuliano, Nemeſio, Primitiuo, Iuſtino, Stacteo, & Eugenio: quorum mater ſub Hadriano Principe ob inſuperabilem conſtantiam primo palmis diu cęſa, deinde crinibus ſuſpenſa, nouiſſimè ſaxo alligata in flumen præcipitata eſt: Filij autem ſtipitibus ad trochleas extenſi, diuerſo mortis exitu martyrium compleuerunt. Eorum corpora poſtea Romam traſlata, Pio IIII. ſummo Pōtifice in Diaconi a S. Angeli in Piſcina inuenta fuerunt. Carthagine ſanctæ Gunde

nis [b] virginis,quæ iuſſu Ruffini proconſulis ob Chriſti confeſſionem, quater diuerſis temporibus equulei extenſione vexata,& vngularum horrenda lace ratione cruciata,carceris ſqualore diu afflicta,nouiſſime gladio cæſa eſt. Do roſtori in Myſia S.Aemiliani [c] martyris, qui tempore Iuliani Apoſtatæ ſub Capitolino præſide in fornacem iniectus,martyrij palmam accepit. Traiecti S.Friderici [d] epiſcopi & martyris. Gallæciæ in Hiſpania S. Marinæ [e] virginis & martyris. Mediolani S.Materni [f] epiſcopi,qui ſub Maximiano Impe ratore pro fide Chriſti,& pro eccleſia ſibi commiſſa in carcerem detruſus,& ſępe verberibus cęſus, tandem multis confeſſionibus clarus obdormiuit in Domino. Brixię natalis S. Philaſtrij [g] eiuſdem ciuitatis epiſcopi, qui aduerſus hæreticos,pręſertim Arianos, a quibus multa paſſus eſt, plurimum verbis ſcriptiſq; pugnauit, demum clarus miraculis confeſſor in pace quieuit. Metis in Gallia S.Arnulphi [h] epiſcopi, qui ſanctitate & miraculorum gratia illuſtris,eremiticam vitam deligens,beato fine quieuit. Signię S. Brunonis [i] epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 18.

a SYMPHOROSAE, & filiorũ.] De his hac item die Vſuardus;Beda autem, & Ado ad quintũ Kal. Iulij.Habemus eorum acta man. ſcripta.edidit ea Mombrit. to. 2. ſcripta (vt pręſefert titulus) ab Africano nobili illo antiquo ſcriptore, q. vixit tẽporibus Decij Imp.recitat eadem compẽdio deſcripta Petrus in catal.lib.6.cap 111. extat adhuc Tiburi ciſterna ſicca,vbi illis perſecutionis temporibus ſancta Symphoroſa cum filijs aliquãdo delituit,via etiam Tiburtina habetur nobilis ac peruetuſta S.Symphoroſę memoria. Horum reliquię Romam tranſlatę,noſtris temporibus inuentę ſunt in Diaconia ſancti Angeli in Foro Piſcario, ac vnà cũ eis plumbi lamina his verbis deſcripta. HIC REQVIESCVNT CORPORA SANCTORVM MARTYRVM SYMPHOROSÆ. VIRI SVI ZOTICI. ET FILIORVM EIVS A STEPHANO PAPA TRANSLATA. memio habetur de Symphoroſa in actis S.Getulij in fine apud Sur. tom.3. die 10.Iunij. Getulius enim Zoticus idem dictus reperitur,de eo ſuperius pluribus egimus.

b Gundenis.] De qua etiam hac die Beda, Ado,& alij;habentq; conſules, ſub quibus prædicta virgo paſſa eſt,licet pro Zeta,Geta,ſit reſtituẽdus.Geſſit enim conſulatum Septimius Geta vnà cũ Septimio Planciano temporibus Seueri Imp.anno Domini (ſecundũ recentiores chronographos) ducenteſimoquarto. de his etiã tabulæ Caſſiodori.

c Aemiliani.] De eo item Vſuardus,ac Græci ẽt in Menologio,hac die,his verbis: Sancti martyris Aemiliani, hic fuit ex Doroſtoro vrbe Myſiæ,ſeruus Græci cuiuſdam temporibus Iuliani Apoſtatæ, & Capitolini præſidis. cùm verò Chriſtum coleret,& idola execraretur; nactus oppòrtunum tẽpus, arrepto malleo,ingreſſus in templum,idolorum ſimulachra omnia cõtriuit,& ſacrificia diſperſit,adiensq; præſidẽ,ſeipſum denunciauit:quocirca verberatus,& in fornacẽ iniectus,ſpiritum Deo commendauit.hęc ibi.In eandem ſentẽtiã S.Hieronymus in chro. anno primo Iuliani apoſtatæ hæc ait: Aemilianus ob ararum ſubuerſionem Doroſtori à Vicario inceditur:de eodem Theodoretus lib.3.c. 6.& Caſſiodor.lib.6.c.16.Ex legibus Conſtantini & Conſtantij eius filij Auguſtorum templa; araſq. ſubuerti,& idola frangi,legitimum fuit. Reſtituit eccleſiam Aemiliam martyris Baſilius Imp.vt ſcribit Cedren.in compend.in Baſilio.

d Friderici epiſcopi.] De eo tabulæ eccleſiæ Traiectenſis,Molan.in addit. ad Vſuar. at pluribus in indiculo ſanctorum Belgij.Geſta autem eius fuſius ſcripta recitat Sur.tom. 4.ex quibus alij plures,qui de ipſo ſcripſere,accepiſſe noſcitur.martyrio occubuit, anno Domini 838.ea de cauſa,q. ſicut & ſanctus Ioannes Baptiſta,hic coarguit regem ob introductam pellicem con

ſangui-

ſanguiſugam,cuius artibus, miſſis ſicarijs, occi-ſus eſt.

e Marinæ.] De qua pluribus in Flore ſancto. Hiſpan.& in Theſaur.concionat.tomo 2. die ſe-quenti.

f Materni epiſcopi.] Agit de eodem hac die Beda,ſimulq; tab.eccleſ.Mediolanen.eius acta re citat Mombri.tom.2.extatq; de eo præfatio Am broſiana.

g Philaſtrij epiſcopi.]Extat ſermo S.Gauden tij epiſcopi eius ſucceſſoris,quo deſcribitur vita ipſius.De tranſlatione autem eſt ſermo Ramper ti eiuſdem eccleſię epiſcopi. habet ea omnia Li-pom.tom.2.& Sur.tomo 4. Vixit Philaſtrius ſub Theodoſio ſeniore, interfuitq; vnà cum S.Am-broſio cæteriſq; ſanctis epiſcopis concilio Aqui leienſi aduerſus Arianos,vt apparet ex actis eiuſ dem concilij.Meminit eiuſdẽ S. Auguſtinus lib. de hæreſibus ad Quod uult deum,ſeq; eum no-uiſſe teſtatur: ob it autem diem,cum adhuc ſu-perſtes eſſet S.Ambroſius,vt apparet ex ſermone S.Gaudentij eius ſucceſſoris habito in ordina-tione ſua. Vnde conſtat vel mendoſum eſſe codi cem,vel ab aliquo ſuperadditum,quod habetur apud Philaſtr.de hæreſib.c.112.à Chriſto Domi no vſq; ad illud tempus,cùm ea ſcriberet, inter curriſſe annos 430.cum liquidò appareat S.Am broſium qui ei ſuperuixit, longè ante ea tempo ra ex humanis deſiiſſe; Cęſario & Attico Conſſ. anno Domini 397.

h Arnulphi epiſc.] De eodem hac die Beda, Vſuardus autem & Ado ad 17.kal. Septembris, quo die eius venerandum corpus tranſlatũ eſt. Extant eius acta apud Bedam tom.3. incerto au ctore.Paulus diaco.de geſt.Longobar.lib.6.c.5. meminit de libro geſt.ac miraculorum eius:quẽ aſſeruari dicit in Metenſi eccleſia, hæcq; ſubdit: De hoc ſanctiſſimo viro Arnulpho quędã mirã da ſcripſi, quæ ſuperfluum duxi modo replica-re.de eo Otho Friſigen.epiſc.lib.5.c.9.Vincẽtius in ſpecul.lib.23.c.72.& ſeq.& alii plures ex re-centioribus.Migrauit ex hac vita(vt tradit Sige-bert.in chron. anno Domini 640. Mirati ſumus viros alioq; eruditos cõfundere hunc Arnulphũ Metenſem epm cũ Arnulpho Sueſſionenſi antiſti te,cuius acta hẽt Sur.tom.4.die 15.Auguſt.nã et-ſi nulla alia differẽtia alterũ ab altero diſtingue ret,temporũ ſaltem diſtantia diuerſitatem ſigni-ficaret: ſiquidem(vt diximus) hic Metenſis, de quo agimus, migrauit ex hac vita anno Domi-ni 640. ille autem Sueſſionenſis anno 1087. vt tradit Trithem.de vir illuſtr.ord.S Bened.lib. 3.c.326.& Molanus in indic. ſanctorum Belgii: quod quidẽ & eius acta apertè teſtantur Confu ſio aũt de duobus Arnulphis non tantùm ex no mine eodẽ eueniſſe videtur,ſed etiam quoniam vtriuſq; natalis incidit in eundem diem: in fine enim vitæ S.Arnulphi Sueſſionenſis hæc legunt: Quo die S.Arnulphi Metenſis epiſcopi ferię ce-lebrantur,eodem huius S.viri Arnulphi Sueſſio nenſis in eccleſia beati Petri Apoſtoli corpus cõ ditum fuit.

i Brunonis epiſcopi.] Huius acta typis excuſa ab eccleſia Signina accepimus. Plura de eo Leo Oſtienſis in chron.Caſin.lib.4.c.33.& in litteris Paſchalis Papæ;item Petrus diac.Caſin.li. de vir. illuſtr.monaſt.Caſin.ca. 34. Migrauit ex hac vita ſub Calliſto II.Rom.Pont.

19 Quartodecimo Kal. Auguſti Luna. D viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

NATALIS ſancti Epaphrę,[a] quẽ ſanctus Paulus Apoſtolus cõ captiuum appellat. Hic ab eodem Apoſtolo Coloſſis eps ordĩ-natus, clarus virtutibus ibidem martyrij palmam pro ouibus ſi-bi commẽdatis virili agone percepit:cuius corpus Romę in Baſi-lica ſanctę Marię maioris conditum eſt. Hiſpali in Hiſpania paſſio ſanctarũ virginum Iuſtę [b] & Ruffinę,quę à pręſide Diogeniano comprehenſę, primo equulei extenſione,& vngularum laniatione vexatę,poſt carcere,inedia, & varijs torſionibus afflictę,tandem Iuſta in carcere ſpiritũ exhalauit, Ruffinę

vero ceruix in confeſſione Domini confracta eſt. Cordubæ ſanctę Aureæ [c] virginis, quæ aliquando lapſa, ſed facti pœnitens, iterato certamine hoſtem effuſo ſanguine ſuperauit. Treuiris ſancti Martini [d] epiſcopi & martyris. Romæ S. Symmachi [e] Papæ, qui ſchiſmaticorum factione diutius fatigatus, demum ſanctitate conſpicuus migrauit ad Dominum. Veronæ S. Felicis [f] epiſcopi. Apud Scetim Aegypti montem ſancti Arſenij [g] Romanæ Eccleſiæ diaconi, qui Theodoſij tempore in ſolitudinē ſecedens, virtutibus omnibus conſummatus, & iugi lacrymarum imbre perfuſus, ſpiritū Deo reddidit. In Cappadocia ſanctę Macrinæ [h] virginis, ſororis ſanctorum Baſilij magni & Gregorii Nyſſeni.

IVLII 19.

EPAPHRAE.] De eo Paulus ad Coloſ. cap. 1. & 4. & in epiſt. ad Philem. Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalog. lib. 6. cap. 116. eius venerandum corpus aſſeruari Romæ in baſilica ſanctæ Mariæ Maioris, ex certis eiuſdem eccleſiæ veteribus monumentis accepimus.

b Iuſtinæ, & Ruſſinæ.] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & Petr. in catal. li. 6. c. 117. In breuiario Toletano extat vetus ſacer hymnus, quo ipſarum res geſtæ narrantur. incipit.

Adſunt Punicea floſcula virginum, &c.

Ioannes Maldonatus vir quidem diſſertiſſimus inter alia multa præclariſſima ingenij ſui monumēta reliquit harum acta à ſe paucis deſcripta, magis conſulens hiſtoriæ veritati, quam ſtudio eloquentiæ: Pluribus de eiſdem in Flore ſanct. Hiſpan. & in Theſaur. conc. tom. 2. hac die.

c Aureæ.] Huius certamen exactè deſcribit S. Eulogius in memor. ſanct. lib. 3. c. 17. aitq; eam paſſam eſſe æra octingēteſima nonageſimaquarta, à Domino autem anno octingenteſimo quinquageſimoſexto.

d Martini epiſcopi.] Agit de eo item Molan. in addit. ad Vſuard. 2. edit. diuerſus hic ab illo, q ſucceſſit S. Agritio, qui interfuit concilio ſecundo Arelatenſi, præceſſitq; S. Maximinum, qui reperitur inter patres, qui præſentes fuerunt concilio Agrippinenſi, & ſedit circa vltima tēpora Conſtātini, numeraturq; vigeſimus quintus eius ſedis epiſcopus in tabulis à Democh. deſcriptis. hic autem decimus ponitur.

e Symmachi Papæ.] Hic ſucceſſit Anaſtaſio ſecundo, magnamq; adeptus eſt laudem & titulum ſanctitatis, quòd aduerſus ſchiſmaticos ſtetit intrepidus, quo quidem tempore ob eā cauſam cōplures necati ſunt, vt inter alios digniſſimus & Gordianus Romani presbyteri. Hic mihi occurrit aurea illa S. Dionyſij Alexādrini epiſcopi ſententia, qua, ſcribens ad Nouatū ſchiſmaticum; ait his verbis, Oportuerat omnia incommoda pati potius, quàm Eccleſię Dei diſcidiſſe concordiam. At illud martyrium, quod qs patitur ne dirimatur eccleſiæ conſenſio nō minus certè, ſed multò plus, meo quidem iudicio, habet commendationis, quàm illud, quod ſuſcipitur, ne idolis omnino immoletur. hęc Diony. apud Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 37. Nouimus ea de cauſa inter celebres martyres eos adnumeratos; qui adhærentes S. Ioanni Chryſoſtomo tunc exulanti, occiſi ſunt Conſtantinopoli, cùm nollent communicare cū Arſatio intruſo atq; ſchiſmatico, quorum dies natalis agitur 12. Ianuarij.

f Felicis epiſcopi, dictus aliàs Felicinus.] De eo ex antiquis monumentis epiſcoporum Veronenſium, Aug. Valerius epiſcopus Veron. & Cardin. pag. 6. & 38.

g Arſenij.] Agit de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij Latinorū; Græci autem in Menologio 8. id. Maij. Collegit eius acta ex antiqs codicib. Metaphraſtes: quę refert Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 4. De cæteris actis, ſcitiſq; eiuſdē ſententijs confertus eſt liber, qui inſcribitur Vitas patrum in 2. & 3. parte. Adnumeratur inter præcipuos eremi cultores; vnde S. Hieron. epiſt. 21. Quid, inquit, narrē Macarios, Arſenios, Serapionas, & reliqua columnarū Chriſti nomina? &c.

h Macrinæ.] Hęc reſpectu S. Macrinę auię, de qua ſupra actum eſt, iunior, ſeu minor Macrina dicta eſt. Huius præclariſſima geſta in epiſtol. ad Olympium vertex ille eloquentium Theologorū Gregorius Nyſſe. germanus eius conſcripſit, quam Latinè redditam recitat Lipom. tom. 3. & Sur. tom. 4. hac die. Qualis autē, quantave fuerit virgo hęc, & quo sāctitatis & doctrinæ faſtigio ſublimata, ex his, q idē Greg. frater in libris de anima ſcribit, facillimè pōt intelligi: dū ſe illius

e ſe

eſſe diſcipulum, illã verò magiſtram ſæpe ingenuè profitetur: ab ipſa enim abdita quęq; Chriſtianæ Theologiæ, purgatis tantum mentib. peruia, ſe accepiſſe teſtatur:

20 Tertiodecimo Kal. Auguſti. Luna. E vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ANTIOCHIAE paſſio S. Margaritæ[a] viginis & martyris. In monte Carmelo ſancti Eliæ[b] prophetæ. Eodem die natalis beati Ioſeph,[c] qui cognominatus eſt Iuſtus, quem Apoſtoli cum beato Matthia ſtatuerunt, vt locum apoſtolatus Iudæ proditoris impleret: ſed cum ſors cecidiſſet ſuper Matthiam, ipſe nihilominus prædicationis & ſanctitatis officio inſeruiens, multamq. pro fide Chriſti à Iudæis perſecutionem ſuſtinens, in Iudæa victorioſo fine quieuit: de quo etiam refertur quòd venenum biberit, & nihil ex hoc triſte propter Domini fidem pertulerit. Damaſci ſanctorum martyrum Sabini,[d] Iuliani, Maximi, Macrobij, Caſſiæ, & Paulæ, cum alijs decem. Cordubæ ſancti Pauli[e] diaconi & martyris, qui cum infideles principes Mahumeticæ impietatis ac ſæuitię argueret, & Chriſtum conſtantiſſimè prædicaret, eorum iuſſu necatus, ad præmia euolauit in cœlum. In Luſitania ſanctæ Vuilgefortis[f] virginis & martyris, quæ pro Chriſtiana fide ac pudicitia decertans, in cruce meruit glorioſum obtinere triumphum. In pago Bolonienſi in Gallia ſancti Vulmari[g] abbatis, admirandæ ſanctitatis viri. Treuiris ſanctæ Seueræ[h] virginis.

I V L I I 20.

a SANCTAE Margaritæ.] Hanc aliter, Marinam dicit Beda, & Vſuard. 14. Kal. Iulij. Græci autem, qui eã Marinam ẽt dicunt, agunt de ea in Menolog. 16. Kal. Auguſti. in veteri aũt Romano Martyrologio, cui aſtipulantur antiqua man. ſcrip. atq; recentiora Martyrologia, hac die agitur. Errare noſcunt, hi qui ipſam Alexandriæ paſſam referunt, cũ conſtet Antiochiæ Piſidiæ id factũ, quod & Græci tradunt. Vetus fuit in Eccleſia Occidẽtali etiam huius ſanctę martyris cultus, in antiquis enim litanijs Romanæ eccleſiæ; quę & poſitæ habent in ordine Romano, inter alias ſanctas virgines & martyres hæc recenſetur. de eiuſdem celebri feſta die habetur mentio in cõcilio Oxonienſi. Quòd autem ſpectat ad acta ipſius, hæc Radulphus Tung. de obſer. can. cap. 11. Paſſionem (inquit) beatæ Margaritæ vidi Romę apud Lateranum in dicto canone beati Gelaſij apocryphis adnumeratam. hæc ipſe. quæ vehementer miramur, cùm nec in antiqs man. ſcrip. quorum plurima ſuppetunt exemplaria è diuerſis, quæ Romæ extant, bibliothecis, nec in his quæ typis excuſi ſunt codices, aliquid tale in decreto Gelaſij potuerimus inuenire. Non tamen imus inficias in actis eius, quæ edidit Metaphraſtes, & recitat Lipom. tomo 6. & Sur. tomo quarto. quę etiam è Latinis codicibus accepta deſcripſit Mombritius tomo ſecundo, quæ deniq; legimus in plurib. manu ſcrip. peruetuſtis codicibus, vt inter alios S. Marię ad martyres, & ſanctę Cęciliæ trans Tyberim, non inquam negamus, in eis nonnulla reperiri, quæ indigeant emendatione non leui. Cùm autem omnes tradant hanc fuiſſe filiam Aedeſij idolorum ſacerdotis, in mẽtem ſubijt ille Aedeſius addictiſſimus idolorũ

cultui, rerum Chriſtianarũ hoſtis acerbiſſimus, de quo plura ſcribit Eunapius Sardianus ĩ vitis philoſophorũ. extat de eadem Margarita epigramma Bonad. Sant. li. 3. monod. 31. Cecinit & eius martyrium egregiè Hiero. Vida Alben. epiſcopus, addiditq; epigramma de eius eccleſia reſtituta, itidẽ Baptiſta Mantuanus Carmelita p̃clarus poeta S. Margaritę agonem heroico poemate pulcherrimo decantauit.

b Eliæ prophetæ.] Agunt & Græci de eodẽ hac die in Menologio; ſicq; colunt, vt abſtineãt à ſeruilib. operibus, vt apparet ex Emmanuelis Imp. cõſtitutione apud Theodorum Balſ. in nomoc. Photij tit. 7. c. 11. Præter ea, quæ in diuinis ſcripturis de Elia leguntur, Ioſephus etiam de eo ſcribit lib. 8. Antiq. c. 7. & ſequen. Epiphan. de vit. & interit. proph. cap. 5. & Metaphraſtes, quẽ recitat Lipom. tomo 6. & Sur. tomo 4. De æde Eliæ nomine, Dominicum nuncupata, extat epigramma S. Gregorij Nazianzeni in edit. Leuuencl. Rurſus autem de templo Eliæ per Baſiliũ Imper. reſtituto, meminit Cedren. in comp. hiſt. in Baſilio.

c Ioſeph Iuſti.] Dẽ eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij ex Act. Apoſt. c. 1. Fuiſſe hunc ex numero ſeptuaginta duorũ diſcipulorũ, ſcribit Clemens Alexand. quem citat Beda in retract. in Act. Apoſt. qui cum etiam Barſabas cognominatus legatur; hinc factum eſt, vt errore ducti aliqui exiſtimarent illum eundem eſſe cum Barnaba, qui & ipſe dictus eſt Ioſeph, vt teſtãtur Acta Apoſtolorum c. 4. ſecũdum editionem vulgatã. Eſt p̃terea mẽtio ijſdẽ in actis c. 15. de alio diſcipulo, qui Iudas nomine, & ipſe cognominatus eſt Barſabas: quos omnes inter ſe diuerſos, fuiſſe ipſa Actorum hiſtoria patefacit. Quæ autem hic habẽtur de Ioſeph, accepta ſunt ex Papia; ea que recenſet Euſeb. hiſt. li. 3. c. 33. Tradit Dorotheus in ſynopſi, hũc factum eſſe epiſcopũ Eleutheropolis in Palæſtina.

d Sabini, & ſoc.] De quibus Beda, Vſuardus, Ado; & alij denique recentiores.

e Pauli.] Agit de eodẽ Vſuardus hac die. Martyrium autem eius deſcribit S. Eulogius in Memor. ſanct. lib. 2. cap. 6. paſſumq; dicit, hac die, æra 889. anno à Chriſto Domino octingenteſimo quinquageſimoprimo.

f Vuilgefortis.] Eadẽ ipſa, quæ de ea hic habentur, recitat Molanus in addit. ad Vſuardum.

g Vulmari abbatis.] De eo item Vſuardus in recentiori editione, Ado, & alij. Res geſtas eius hẽt Sur. tom. 3. die 17. Iun. & tom. 7. hac die. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 293. & Molan. in indic. ſanct. Belg. Vixit circa an. Domini ſexcenteſimum octogeſimum.

h Seuerę.] De ea tabulæ eccleſiæ Treuerẽſis, ex quibus Molanus in addit. ad Vſuardum hac die. Fuit hæc ſoror S. Modoaldi epiſ. Treuer., & Ittę cõiugis Pipini Ducis. plura de ea in vita S. Modoaldi, quam recitat Sur. tomo 3. die 12. Maij, ibiq; lib. 2. c. 14. agitur de S. Seueræ obitu, de eadem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 156. Claruit circa ann. Domini ſexcenteſimum ſexageſimum.

vj. F Duodecimo Kalend. Auguſti. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

ROMAE ſanctæ Praxedis [a] virginis, quæ in omni caſtitate & lege diuina erudita, vigilijs & orationibus atque ieiunijs aſſiduè vacans, quieuit in Chriſto; ſepultaque eſt iuxta ſororem ſuam Pudentianam via Salaria. Babylone ſancti Danielis [b] prophetæ. Maſſiliæ natalis ſancti Victoris, [c] qui cum eſſet miles, & nec militare, nec idolis ſacrificare vellet, primo in carcerem truſus, ibiq; ab angelo viſitatus, deinde varijs cruciatibus punitus, nouiſſime contritus in mola piſtoria martyrium conſummauit. Paſſi ſunt cũ eo & tres milites, Alexander, Felicianus, & Longinus. Trecis ſanctæ Iuliæ [d] virginis & martyris. Ibidem paſſio ſan-

ctorum

ctorum Claudij,[e] Iuſti,Iucundini,& ſociorum quinq; ſub Aureliano Imperatore. Comanæ in Armenia ſancti Zotici,[f] epiſcopi & martyris, qui ſub Seuero coronatus eſt. Argentorati ſancti Arbogaſti [g] epiſcopi, miraculis clari. In Syria S.Ioannis [h] monachi,collegæ S.Symeonis.

I V L I I 21.

a PRAXEDIS.] De eadem hac die Beda,Vſuardus, Ado, cæteriq; omnes. Plura de ipſa ex Paſtore presbytero in actis eius,Nouati,& Pudētianæ,quorū ſupra meminimus: habemusque eadem man.ſcripta vnà cum epiſtola Timothei fratris earundē ſanctarum Praxedis, & Pudentianæ, ibiq; de erectione tituli S.Praxedis.eſt horum exordiū: Virgo venerabilis, &c.tom.10.vit.ſanctorum.pag. 129.non longè ab his diuerſa ſunt ea,quæ Mōbri᾽.deſcrip. tom.2.vit.ſanct.

b Danielis Prophetæ.] Agunt de eodem hac die Beda,ac cæteri Latinorum, Græci autē vnà cum tribus pueris ac 16.kalend.Ianuarij in Menolog.Præter multa,q̄ de Daniele in libris diuinarum ſcripturarum leguntur,ſcribit de eo Ioſephus antiquit.lib.10.cap.14.Epipha. de vit. & interit.prophet.c.10. vbi hæc habet in fine: Humatus eſt in anguſta cauerna honoribus, extatq; monumentum eius vſq; ad hoc ſeculum noſtrū in Babylone cūctis notiſſimū. hæc Epiphanius. de eodem Daniele Doroth. in ſynop.cap.17.& apud Iſid. de vit. & obit. ſanct.c.40. Extat inſuper commētariolus Metaphraſtis de Daniele & trib.pueris apud Surium tom.4. tranſlatas eorū reliquias Babylone Alexandriam , & in eccleſia ſanctorum Ioannis & Cyri poſitas,acta eorundem ſignificant,eaſdemq; Venetias tranſlatas accepimus;inſuper & Vercellis crus S.Danielis aſſeruari percepimus,theſaurum planè incomparabilem.Ne quid prætereamus:eiuſdem Danielis ſtatuam inter leones poſitam ære conflatā, auro ornatam Conſtantinus Magnus Imperator Conſtantinopoli in medio Foro poſuit, vt auctor eſt Euſebius in vit.Conſtantini lib.tertio ca.48.Antiquus mos Chriſtianorum fuiſſe reperitur,vt in ſuis ſepulchris inter alia reſurrectionis ſymbola, Danielē in lacu inter leones liberū ſtantē ſculperent. extant eius rei in veterib. lapideis ſepulchris complura exempla.

c Victoris.]De quo Beda,Ado,Petrus in catal.lib.6.cap.122.& alij recentiores hac die.Scribit de eo Gregor.Turon.lib.de glor. martyr.c. 77.Venant.Fortun. hoc verſu lib.7. ad Bod.ducem.Maſſilia Victor martyr ab vrbe venit.Reperimus in Vaticana bibliotheca huius martyris acta metro conſcripta in codice notato numero centeſimo trigeſimoſeptimo, cuius exterior inſcriptio eſt.S.Ambroſij opera.Paſſus hic traditur in perſecutione Diocletiani & Maximiani. AA. Fuit inſuper alius Victor , ſeu Victorinus Maſſilienſis, qui eruditione clarus vixit tēporibus Theodoſij iunioris & Valentiniani Imperatoris,de quo Gennad.de vit.illuſtr. ca.6. Ado in chron.& alij.

d Iuliæ.] De ea etiam Vſuardus hac die, ibi & Molan.de tranſlatione eiuſdem .

e Claudij,& ſoc.] Agit & de his Molan.in addit.ad Vſuard. hac die.

f Zotici epiſc.] Meminit huius magna cum laude Apollinaris epiſcopus Hierapolit.apud Euſebium li.5.c.15.vbi legitur, hunc adnumeratū inter epiſcopos fuiſſe ex vico Comana: licet Nicephorus dicat eum presbyterum Oſtrenum lib.4.c.23.

g Arbogaſti epiſ.]Huius acta eſſe conſcripta ab Vbone eiuſdem eccleſiæ epiſcopo, teſtatur Guighelmus Einſengrē. Suffectus eſt hic ſancto Amando,anno Domini ſexcenteſimo quadrageſimoſexto,ſeditq; annos duodecim, vt habēt tabulæ epiſcoporum eius eccleſiæ deſcriptæ à Demochare in lib.de ſacrif.Miſſæ.

h Ioannis.] De eodem itē Græci agunt hac die in Menologio.Huius res geſtę intextę ſimul ſunt cum actis S.Symeonis,quæ (vt diximus cū de eo ſupra egimus) ſcripſit Leontius epiſcopus in Cypro , citatq; ea Septima ſynodus: habent eadem Lipom.tom.6. & Sur.to.4.

22 Vndecimo Kalendas Auguſti. Luna. G r.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
													X	2		tu

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26

APVD Maſſiliam natalis S. Mariæ [a] Magdalenæ, de qua Dominus eiecit ſeptem dęmonia,& quę ipſum Saluatorem à mortuis reſurgentem prima videre meruit. Philippis S.Syntyches,[b] cuius beatus Paulus Apoſtolus meminit. Ancyræ in Gallatia natalis S.Platonis [c] martyris,qui ſub Agrippino vicario verberibus cæſus,vncis ferreis laniatus,alijsq́; immaniſſimis tormentorum generibus cruciatus,demum abſciſſo capite, inuictam animam Deo redddit:cuius miracula in ſubueniendis captiuis,acta ſecundę ſynodi Nicęnę teſtantur. In Cypro S.Theophili [d] prętoris,qui ab Arabibus tentus,cum nec donis nec minis flecti poſſet vt Chriſtum negaret, gladio cæſus eſt. Antiochiæ S.Cyrilli [e] epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. In territorio Aruernenſi S.Menelei [f] abbatis. In Blandinio monaſterio S.Vuandregiſili [g] abbatis,miraculis clari. Scythopoli in Palęſtina S.Ioſeph [h] comitis.

IVLII 22.

a MARIAE Magdalenæ.]De eadé hac die Beda,ac cęteri oẽs Latinorum, Gręci etiam in Menologio. De famoſiſſima & antiquitus diſputata quæſtione, an vna, vel plures fuerint Magdalenæ,diſſeruimus plurib. in Annalibus eccleſiaſticis; ibiq́; vnam tantum fuiſſe Magdalenam, profeſſi ſumus. Multa quidem de eadem apocrypha legimus, vt hiſtoriá quandam Ioſeph nomine, cuius eſt principiũ. In dieb.Claudij.&c.libellum inſuper de eius acceſſu ad ſenatum Romanũ, vt Pilatum de nece Chriſti poſtularet iudicio,& alia eiuſmodi, nobis quidé inſulſa viſa. De acceſſu aũt eius cum Marta & Maximino in Gallias,cum vetus traditio,tum etiam antiqui man. ſcrip. codices edocent,quib.adde ea, quæ nouiſſimè ſcripta ſunt à Siluestro Prierate Dominicano in Aurea roſa in expoſitione Euãgelij ferię quintę infra octauas Paſchę,q̃ recitat Sur.tom.4.hac die. Lege & ea quę Petrus in cat.ſcribit li.6.c.124. & alia id genus: in omnib. ſeruans Apoſtoli regulam, ut cuncta probans,quod bonũ eſt teneas. Sigeber. agens de eius tranſlatione an. Domini 745.hęc compendio deſcribit: Perſecutione poſt lapidationem Stephani protomartyris mota, Maximinus vnus de ſeptuaginta duob.diſcipulis ad Gallias tranſiens,Mariam Magdalenã ſecum adduxit,& eã apud Aquéſem vrbem,cui pręſidebat, ſepeliuit defunctam. Aquenſi verò vrbe à Saracenis deſolata, corpus eius à Gerardo comite Burgundię ad cœnobium Viceliacum à ſe conſtructum transfertur. Quamquã aliqui ſcribãt, quod illud apud Epheſum quieſcat,nullũ ſuper ſe tegumen habens. hęc Sigeb. fuit etenim Gręcorũ opinio, q corpora Marię Magdalenę, & Lazari quieſcerent Epheſi. vnde Cedrenus in cõp.hiſt.in Leone Imp.Baſilij filio hęc ait: Condidit templum ſancto Lazaro ſacrum, inque eo Lazari & Magdalenę reliquias Epheſo allatas depoſuit. hęc Cedrenus in comp.hiſt.in Leone Philoſopho. Inſuper Zonaras li.3. Annal. teſtaẽ S.Lazari corpus è Cypro inſula tranſlatũ Conſtantinopolim,necnon & S.Mariæ Magdalenę ſimul cõdita eſſe à Leone Imp. cognomento Philoſopho in baſilica à ſe erecta: ſed Latinis magis aſſentimur. Inter alia de ſancta Maria Magdalena patrũ encomia, celebrior hĩ oratio ab Origene conſcripta,quanquam Latinum ſcriptore potius redoleat.

b Syntyches.] De qua Paul.ad Philippen.ca.4.Agit de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri.

c Platonis.] Agunt de eodé hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Gręci autẽ in Menologio 15.Kal.Ianuarij.Extant res geſtę ipſius à Metaphraſte editę,quas retulit Lipom.tom.5.& Sur.to.4 De miraculis virtute ſancti Platonis editis ſcripſit S.Nilus hiſtoriã ad Helidiorum,quę recitata eſt in Septima ſynodo,actione quarta. Iuſtinianus Imp.in honorem S. Platonis ampliſſimum

mum erexit monumẽtum,vt ſcribit Procopius agens de ædific.Iuſtiniani Imp.de quo Cedren. in Baſilio Imp.Platonis(inquit)templum, quod corruerat,excitauit.

d Theophili.] Eius certamen deſcribitur in hiſtoria Miſcella.Martyrij coronam adeptus eſt Conſtantino & Hirene imperantibus,anno Domini 784.

e Cyrilli epiſcopi.] De eo hac die Beda, Adſcribit hic decimus nonus eius ſedis epiſcopus. agit de eo Euſebius in chron. & hiſtor.lib.ſeptimo,cap.26.Niceph.Calliſt.hiſt. lib.6. cap.34.ac etiam Niceph.epiſc.Conſtantinop.in chron.Habentur eius acta iuncta illis ſanctorum Claudij & Nicoſtrati, quæ ex antiquis codicib. edidit Mombrit.tomo 1.vbi ſcribitur,ipſum ob Christi fidem paſſum,ac tandem in carcere Deo ſpiritum reddidiſſe.

f Menelei,] De eo item hac die Vſuardus, & alij recentiores.

g Vandregiſili.]Eius acta ſyncerè conſcripta refert Surius tom.4.ex quibus conſtat,migraſſe ex hac vita anno Domini ſexenteſimo ſexageſimoquinto,indic.octaua, temporibus Vitaliani Papæ, licèt malè Sigebert. referat ad ad annum 692.ſicut & Trithem.de vir.illuſtr. ord.S.Benedic.lib.3.c.96. Scribit de eodem Petrus in catal. lib.6. cap. 127. & nouiſſimè Molan.in indiculo ſanct.Belg.

h Ioſeph.]De quo & Græci. Eius verò admirabilem ad Chriſtum conuerſionem,& fidei cõſtantiã aduerſus Arianos plurib.deſcribit S.Epiphanius in panar. hæreſ.30. contra Hebionitas. Apud hũc hoſpitio ſuſceptus eſt S. Euſebius epiſcopus Vercellenſis pro fide catholica exul,quãdo eum inuiſit idem Epiphanius,qui hęc refert.

23 Decimo Kalendas Auguſti. Luna. A iiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

NATALIS ſancti Apollinaris [a] epiſcopi,qui ab Apoſtolo Petro Romæ ordinatus,& Rauennam miſſus pro fide Chriſti diuerſas & multiplices pœnas perpeſſus eſt : poſtea in Aemilia Euangelium prædicans, plurimos ab idolorum cultu reuocauit:tandem Rauennam reuerſus, ſub Veſpaſiano [b] Cæſare glorioſum martyrium conſummauit.Romæ S. Raſyphi [c] martyris.Ibidem paſſio ſanctæ Primitiuæ [d] virginis & martyris.Item ſanctorum martyrum Apollonij [e] & Eugenij. Eodem die natalis SS.martyrũ Trophimi [f] & Theophili, qui ſub Diocletiano Imperatore lapidibus cæſi,& igne incenſi, demum gladio percuſſi,martyrio coronantur. In Bulgaria ſanctorum plurimorũ [g] Martyrum,quos Nicephorus impius Imperator eccleſias Dei deuaſtans,diuerſo mortis genere,enſe,laqueo,ſagittis,diutino carcere,& fame necari fecit.Cenomanis in Gallia ſancti Liborii [h] epiſcopi & confeſſoris. Romæ ſanctarum virginum Romulę,[i] Redemptę & Herundinis,de quibus ſcribit ſanctus Gregorius Papa.Eodẽ die tranſitus Birgittę viduæ,[k] quę poſt multas ſanctorum locorum peregrinationes,diuino afflata ſpiritu Romæ quieuit:cuius corpus in Suetiam poſtea translatum fuit.

a APOLLINARIS epiſcopi.]De quo et hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui omnes, necnon & Græci in Menologio. Huius geſta, quæ in antiquis man.ſcrip. codicibus latitabant, edidit Mombrit. tomo 1. & Sur.tom.4. Petr.item in catal.lib.6.c.128.& alij, qui res eccleſiæ Rauennatis ſunt proſecuti. extat de eodem ſermo S. Petri Chryſologi, alij etiam Petri Damiani. De eius eccleſia religioſè adeunda, hæc Venant.Fortunatus.

Rurſus Apollinaris pretioſi limina lambe.

De ſepulchro eiuſdem, & iuramento illic præſtari ſolito, agit ſanctus Gregorius in regiſtr. lib.5. epiſt.33.

b Sub Veſpaſiano Cæſ.] Non ſic quidem, vt aliqua illius tẽpore fuerit in Chriſtianos excitata perſecutio: ſed quod ait Suet.in vita ipſius c.15.his verbis: Non temerè quis punitus inſons reperitur, niſi abſente eo, & ignaro, aut certè inuito, atque decepto. hęc Suet.de eo.

c Raſyphi.]De quo vet.man. ſcript.ex quib. & alij recentiores.

d Primitiuæ.]Agit de eadem Petrus in catal. lib.11.num.200.& alij.

e Apollonij, & Eugenij.] De his etiã hac die Græci in Menologio agunt.

f Trophimi, & Theophili.]Græci item in eodem Menologio hac die, ibiq; pluribus eorum martyrium referunt.

g Plurimorum martyrum.]Agunt itidem de his Græci in Menologio his verbis: Commemoratio eorum, qui ſunt apud Bulgariam interfecti ſub Nicephoro Stauratio Imp.anno 9. Imperij eius. Quorum alij lætalibus plagis acceptis, cùm Chriſtum negare non paterentur, multiplicibus & acerbiſſimis tormentis ſubiecti, è vita deceſſerunt alijq; enſe obtruncati, alii funib.vincti, & ſuffocati, alii ſagittis confoſſi, alii denique carceribus & fame conſumpti, expirarunt, & corona martyrii donati ſunt. hęc ibi. Erat aũt prædictus Imperator ſecta Manichæus, de cuius immani crudelitate meminit Theodorus Studita in panegyrico S.Platonis. De his etiam hiſt. Miſcel.in anno 8.eiuſdem Imp. Cedrenus etiam in compendio anno 9. Facta hæc tradũt anno Chriſti 804.ind.5. ſed ſecundum veriorem ſupputationem anno Domini 811.

h Liberii epiſc.]Agit de eodem hac die Ado. Res geſtas ipſius retulit Sur. in tomum 4. ponit quintus eius ſedis epiſcopus, ſedit anno 49.temporibus Valentiniani, Gratiani, & Theodoſii Auguſtorum. Facta eſt autem corporis eius tranſlatio anno Domini 836. indictione 14. Ludouici Imp.anno 23.

i Romulæ, & ſoc.] Agit de his S.Greg.Papa lib.4.dialog.c.15.ibi & de eccleſia Sanctę Marię, apud quam manebant. Porrò eiuſdem Romulę & Redemptæ veneranda corpora aſſeruari Romę in baſilica ſanctæ Marię Maioris, inſcriptio muſiuo ope in apſide poſita his verbis declarat: IN HAC SACRA BASILICA CORPORA SANCTORVM MATTHIÆ APOSTOLI, HIERONYMI DOCTORIS, ROMVLÆ ET REDEMPTÆ VIRGINVM RECONDVNTVR. hæc ibi, licet & Tiburtini eadem ſibi vẽdicent, de iiſdemq; hac die ſolemnitatem agant. Verum aliquam partem, non ipſa integra corpora eos accepiſſe, putamus.

K Birgittæ, aliàs Brigittæ.] Hanc Bonifacius IX. Romanus Pontifex aſcripſit in ſanctorum numerum. Vitam eius ſynceré conſcriptam habet Sur.tomo 4. Moritur anno Domini 1373.

iij. B Nono Kalen. Auguſti. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

VIGILIA ſancti Iacobi [a] Apoſtoli. Tyri in Tuſcia apud lacum Vulſinium ſanctę Chriſtinę [b] virginis & martyris, quę in Chriſtum credens, cum patris idola aurea & argentea comminuiſſet, ac pauperibus erogaſſet, eius iuſſu verberibus dilaniata, aliiſque ſupplicijs diriſſimè cruciata, & cum magno ſaxi pondere in lacum proiecta, ſed ab angelo liberata: deinde ſub alio iudice patris ſui ſucceſſore acerbiora

tormen-

tormenta conſtanter perferens, nouiſſimè à Iuliano pręſide poſt fornacem ardentem, vbi quinque diebus illęſa permanſit; poſt ſerpentes Chriſti virtute ſuperatos, abſciſſione linguę, & ſagittarum infixione martyrij ſui curſum compleuit. Romę via Tiburtina S. Vincentii [c] martyris. Amiterni in Veſtinis paſſio ſanctorum Militum [d] octoginta trium. Emeritę in Hiſpania S. Victoris, [e] viri militaris, qui cũ duobus fratribus Stercatio & Antinogene in perſecutione Diocletiani per diuerſa ſupplicia martyrium couſummauit. In Lycia ſanctarum martyrum Nicetę [f] & Aquilinę, quę beati Chriſtophori martyris prędicatione ad Chriſtum conuerſę, martyrii palmam capitis obtruncatione ſumpſerũt. Item ſanctorum martyrum Menei [g] & Capitonis. Apud Senonas S. Vrſicini [h] epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 24.

a VIGILIA S. Iacobi.] De ea etiã Beda, & alij recentiores.

b Chriſtinæ.] Ponit hic paſſa Tyri apud lacũ Vulſiniũ, qui ab eadẽ ciuitate nomẽ accipiens, dictus eſt (vt iterũ diximus) lacus Tyrenſis: ſic.n. appellatus reperitur in edicto Deſiderij Regis Lõgobardorũ, q extat Viterbij inciſum in marmore. Tyri.n. S. Chriſtinã paſſa n eſſe, cum vetera illorũ locorũ monumẽta, firma certaq; a maiorib. accepta traditio, tũ ẽt veteres man. ſcrip. codices confirmant. Porrò Tyrus ciuitas illic olim poſita à lacus excreſcentia abſorpta eſt, vt Vulſinenſes oppidani olim illi vrbi vicini teſtantur. hæc de loco ſatis ſint dicta. Agit ẽt de eadẽ Chriſtina hac die Beda, Vſuardus, ac cæteri Latinorũ, ac Grecorũ, in quorum Menologio eiús acta narrantur cõſentiẽtia ijs, quæ à Latinis ſcribuntur, quæ poſt Momb. tom. 1. & Petr. in catal. lib. 6. ca. 130. Sur. ex Martyrologio Adonis ſummatim deſcribit tom. 4. Vincent. lib. 12. cap. 86. Antonin. part. 1. tit. 8. & alij. Habemus in noſtra bibliotheca eius acta fuſius ſcripta, aliaq; legimus in veteri codice S. Cæcilię trans Tyberim. eſt priorũ eiuſmodi exordium: Erat quędã ſancta & ſacra puella ex Aniciorum perilluſtri familia, &c. Illa autem quæ extant in dicto codice S. Cęcilię, ſic incipiunt; Beatiſſima, &c. Putarunt aliqui de hac agere S. Auguſtinum in pſal. 120. Fefellit fortaſſe eos mendoſus codex: non enim de Chriſtina, ſed de Criſpina agit, perilluſtri martyre in Africa, de qua idem Auguſtinus ſæpius meminit, vt loco ſuo dicemus inferius. Chriſpinã, & non Chriſtinam legit editio Louanienſis. Corpus S. Chriſtinæ Panormi in Sicilia ſumma veneratione aſſeruari, percepimus; nec aliam ab iſta eſſe tradunt. Meminit S. Chriſtinæ Aldelmus epiſcopus de laud. virginit. & alij recentiores.

c Vincẽtij.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eſt quidẽ Tibure eccleſia S. Vincentij. huius quidem & non alterius Vincentii, vt multi credunt, dicta nomine, atque dicata.

d Militũ octoginta.] Ponuntur hi paſſi Amiterni, q̃ fuit olim nobiliſſima ciuitas in Veſtinis, licet i alia editione errore Typographi, Amiternum in Sabinis ſit poſitum: nam Furconium, & Aquila loca illi proxima, in Veſtinis ponũtur inferius. Amiternum eſſe in Veſtinis, ſcribit Cato lib. orig Ptolomęus lib. 3. tabula 6. Europæ id apertè docet, Strabo idipſum li. 5. a Varrone melius diſces vbi ſit Amiternũ, & cur ita dictũ; nã lib. 4. de lingua Latina ſic ait: Qui circũ Aternũ habitant amnem, Amiternini ſunt appellati: porrò de Aterno flumine Veſtinos alluente meminit Stabo li. 5. & Vibius Sequeſt. lib. de flum. & alii. Vnus tm̃ Plinius lib. 3. c. 12. ponit Amiternũ in Sabinis, ea (vt puto) occaſione deceptus, q dicti reperirentur Amiternini Sabinorum, ea nimirum ex cauſa, q Amiternini à Sabinis venirent, vt auctor eſt Varro li. 5. de lingua Latina. dicta eſt alio nomine illa regio Prouincia Valeriæ, de qua ſuperius locuti ſumus. Fuerunt huius cohortis præcipui Florentius, & Felix. vt ex man. ſcrip. Aquila tranſmiſſis accepimus.

e Victoris, & ſoc.] De his Vſuardus, Ado, & alii recentiores, alii pro Stercatio habent Eſtertium. De his Vaſæus in chron. Hiſpan. Item Flos ſanct. Hiſpan.

f Nicetę, & Aquilinę.] Agunt de his etiã hac die Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 6. c. 132. & aliĩ recentiores. Habentur earum acta iũcta illis S. Chriſtofori martyris; de his etiam Vincẽ. in ſpec. lib. 13. c. 25.

g Menei, & Capitonis.] De his item hac di e Græci in Menologio agunt.

h Vrſini epiſc.] Succeſſit hic S. Polycarpo ad ſcribiturq; in ſerie epiſcoporum Senonenſium decimus ordine, claruit circa annũ Dñi 310. vt apparet ex tab. Demochar. lib. de ſacrif. Miſſæ.

ij. C Octauo Kalendas Auguſti. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

SANCTI Iacobi[a] Apoſtoli, fratris beati Ioannis Euangeliſtæ, qui prope feſtũ Paſchæ ab Herode Agrippa decollatus eſt. Eius ſacra oſſa ab Hieroſolymis ad Hiſpanias translata, & in vltimis earum finibus apud Gallæciam recondita, celeberrimma illarum gentium veneratione, & frequenti Chriſtianorum concurſu religionis & voti cauſa illuc adeuntium, piè coluntur. In Lycia ſancti Chriſtophori[b] martyris, qui ſub Decio virgis ferreis attritus, & à flammæ æſtuantis incendio Chriſti virtute ſeruatus, ad vltimum ſagittarum ictibus confoſſus, martyrium capitis obtruncatione compleuit. Barcinone in Hiſpania natale beati Cucuphatis[c] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Daciano præſide plurimis tormentis ſuperatis, percuſſus gladio victor migrauit in cœlum. In Palæſtina ſancti Pauli[d] martyris, qui in perſecutione Maximini ſub Firmiliano præſide capitis damnatus, exiguo orandi ſpatio impetrato, primum pro contribulibus ſuis, deinde pro Iudæis & Gentilibus, vt fidei veritatem agnoſcerent, poſtea pro circumſtantium multitudine, demum pro iudice, qui ipſum damnauerat, & pro carnifice, à quo feriendus erat, Deum toto corde precatus, abſciſſis ceruicibus martyrii coronam accepit. Ibidem ſanctæ Valentinæ[e] virginis, quæ ad aram vt immolaret adducta, cum eam calcibus euertiſſet, diriſſimè cruciata, vnà cum ſocia virgine in ignem coniecta cucurrit ad ſponſum. Furconis in Veſtinis ſanctorum martyrum Florentij[f] & Felicis Sipontinorum. Cordubæ ſancti Theodemiri[g] monachi & martyris. Treuiris ſancti Magnerici[h] epiſcopi & confeſſoris.

IVLII 25.

a IACOBI Apoſtoli.] De eodem Beda, ac cæteri Latinorum; Græci autem in Menologio agunt pridie Kalendas Maij, in quem diem natalem eius quando ab Herode occidi iuſſus eſt, transferunt: Latini verò hac die agũt, quãdo eius venerandum corpus ex Iria Flauia Compoſtellam tranſlatum eſt, vbi hactenus celeberrimo totius Chriſtiani Orbis officio colitur, vt cõſtat ex Apoſtolicis litteris Caliſti Papę ſecũdi, quib. etiã expreſ-

expreſſum habetur,vt tertio Kal. Ianuarij celebretur eius tranſlatio Hieroſolymis facta Galleciã itemque electio:rurſus autem vt quinto nonas Octobris ſolemnitas agatur,qua recolantur eiuſdem S.Iacobi miracula. Kalendis verò Iunij agitur Cõpoſtellanæ eccleſiæ dedicatio facta à Turpino, epiſcopo Rhemenſi & alijs ſexaginta epiſcopis,id curante Carolo Magno Imp.vt idẽ Turpinus teſtatur.De eius acceſſu & prędicatione in Hiſpanias, hic liber, qui inſcribitur nomine S.Iſidori, de vit.& mort.ſanct.c.73.Hiſpaniç atq; Occidentalium locorum populis Euangelium prædicationis infundit,&c.hæc ibi,licet ille an ſit Iſidori, non immeritò adducatur in cõtrouerſiam,cum cõplura in eo indigna Iſidoro reperiantur coagmentata mendacia.Rurſus autem in breuiario Toletano inſtitutionis S.Iſidori, habetur ſacer hymnus,quo de eius acceſſu in Hiſpaniam agitur.vbi etiam inter alios hi verſus deſcripti habentur.

Magni deinde filij tonitrui,
Adepti fulgent preces matris inclytæ,
Vtrique vitæ culminis inſignia.
Regens Ioannes dextra ſolus Aſiam,
Et læua frater poſitus Hiſpaniam,&c.

Beda ẽt ĩ collectaneis agẽs de diuiſione Apoſtolorum,Iacobum hunc in Hiſpanias eſſe profectum,teſtatur:id ipſum Turpinus in libro de rebus geſtis Caroli Magni Imperatoris . id deniq; Calliſtus Papa ſecundus(eius enim nomine litterę Apoſtolicę ſcriptę reperiuntur)affirmare vr̃. Sed cum omnium Apoſtolorum primus ſanctus Iacobus martyrio ex hac vita migrarit,idq; etiã ante diuiſionem Apoſtolorum: inde nonnullis de ea re dubitandi occaſio orta eſt.Verum Iacobi in Hiſpaniam profectio tunc potiſſimum potuit contigiſſe:cum poſt necem Stephani protomartyris,ſecuta eſt ſtatim diſperſio omnium diſcipulorũ ; & licet dicat ſanctus Lucas in Actis, omnes diſperſos eſſe præter Apoſtolos,intelligẽdum ex maiori parte;ſicut cum ibidem ait, omnes diſcipulos diſperſos eſſe p regiones Iudææ atque Samariæ : cum tamen conſtet,inter alios Ananiam tunc temporis profectum eſſe Damaſcum Syriæ,illicq; Euangelium prædicaſſe:Sanè quidem & horum matrem, vxorem Zebedæi , Mariam eadem diſperſione fugatam, in Italiam aduentaſſe,& apud Hernicos, itinere fatigatam in pace quieuiſſe,produnt vetera monumẽta eccleſiæ Verulanæ,vbi eius venerãdum corpus religiosè aſſeruatur.Hæc autem de acceſſu Iacobi in Hiſpanias nuper dicta non ſic accipias,vt illic prædicauerit Gentibus Euangelium (nondum enim decreto Apoſtolorum illis fuerat oſtiũ reſeratum)ſed Iudęis tantum,ſuis gentilibus Chriſtum annuntiarit nec ſic quidem , vt aliquã illic fundarit eccleſiam: eoq; ſenſu ſunt accipienda verba Innocentij Papæ in epiſtola ad Decẽtiũ , quòd nullus Apoſtolorũ in Hiſpania vel Gallia populum Gentilem docuerit,ſed illi tãtũ quos in eas regiones miſiſſet Petrus Apoſtolus.Prædicta autem non ſic mordicus defendimus, vt his inuitos aſtipulari cogamus; ſed potius vt oſtenderemus quę dicũtur de profectione eius in Hiſpaniam, non eſſe adeo impoſſibilia,vel haberi pro monſtro,vt putãt aliqui. Addimus & illud de eodem Apoſtolo;ipſum nimirum,ſicut Ioãnem,virginem permanſiſſe : id etenim teſtatur ſanctus Epiphanius in panar.hæreſ.quinquageſimaoctaua his verbis:Qui nam igitur hi fuerint, quam generoſi Apoſtoli, ac monaſticam vitam degẽtes,ac deinceps virgines?Ioannes quidem, & Iacobus filij *Zebedæi*,qui manſerunt in virginitate.hæc Epiphanius. Agit de eodem Suidas in Herode , recitatq; hiſtoriam de martyrio illius,qui illum accuſauerat , & quomodo veniã precatus,martyrium ſubijt.Trithemius de viris illuſtrib. dum recẽſet Calliſti Papæ commentarios,ait illum copioſo ſermone & maxima diligentia tractatũ ſcripſiſſe de miraculis ſancti Iacobi.Legimus eiuſdem Calliſti nomine de ea re quinque libros digeſtos, quibus cõtinentur miracula eiuſdem Apoſtoli virtute ędita , licet(vt conſtat ex ratione annorum numeri)aliqua fuerint ſuperaddita,ac illis admiſta.habetur & eiuſdem Calliſti ſermones de trãſlatione S. Iacobi , itemq; de ea re epiſtolæ; necnon & litteræ Leonis Papę tertij de tranſlatione S.Iacobi in Hiſpaniam facta tertio kal. Ianua.eſt earum exordiũ: Noſcat fraternitas veſtra, &c.itẽq; litterę Innocentij Papæ ſecundi habẽtes ſubſcriptionem S. R.E.Cardinalium, qui illis vixere temporibus , quibus eiuſdem Calliſti commentarius cõprobatur . recitatur in eo & epigramma Fortunati de martyrio ſancti Iacobi.

b Chriſtophori.]Martyr eſt tam Latinis,quã Gręcis notiſſimus,de quo hac item die Beda , Vſuardus,Ado,& alij omnes recentiores; Græci autem de eo agunt in Menologio ad ſeptimũ idus Maias.Huius quidem acta deprauata ac inter ſe diuerſa admodum reperiuntur.edidit ea primum Mombr.to. primo vit. ſanct. Petrus in catal.libro 6.cap.centeſimotrigeſimoquinto.Vicellius in Apolog. ex Ruggero Fuldenſi paucis cõtraxit. Legimus eadem in nonnullis antiquis codicibus,quę & Sur.retulit in tomum quartũ: ſed omnia quę cenſura indigeant.Incepſit inter alia,vt pro Decio Imp. Dagnus quidam ſit poſitus ſub Decio etenim eſſe paſſum vnà cũ cæteris Chriſtianis cõmilitonibus , conſtat ex veteri

hymno ſacro, qui legitur in breuiario Toletano ſecundum regulam S. Iſidori, quo etiam eiuſdē martyris acta deſcribuntur: quę quidem præ cęteris omnibus nobis arrident. Aſſeruantur ibidē (vt in eodem breuiario legimus eiuſdem martyris venerādę reliquię. Frequēs erat ac religioſus in Hiſpanijs Chriſtophori martyris cultus. Erat etiam Cordubę nobilis ac vetus memoria ſancti Chriſtophori eccleſia & monaſteriū ab eo denominatum, cuius meminit S. Eulogius, dum agit de alio Chriſtophoro eiuſdem monaſterij alumno; qui ſicut & nomen, ita etiam eum imitatus, martyrij coronam eſt cōſecutus tempore perſecutionis Saracenorū: de alio monaſterio nomine eiuſdem ſancti Chriſtophori dedicato, meminit ſanctus Grego. in regiſtr. lib. 8. epi. 33. hæc de antiquis eius memorijs. Quòd pertinet ad gigantæā ſtaturā, qua pingi conſueuit. q d dicam, non habeo: referam hic tantum ex hymno præfato hos verſus, quibus eius imago deſcribitur, imò potius tantummodo adumbratur.

Elegansq; ſtatura mente elegantior,
Viſu fulgens, corde vibrans, & capillis rutilans,
Ore Chriſtum, corde Chriſtum Chriſtophorus inſonat. Et in capitulo ſic dicitur.
De minimo grādis, vt ex milite dux fieret fideliū populorum. &c.

Porrò ea cuncta quæ de ſancto Chriſtophoro ferūtur, de palma, flumine, ſtatura procera; ea, inquā, omnia Hieronymus Vida epiſcopus Albæ allegorico ſenſu interpretata egregio cecinit epigrammate. De ſymbolicis picturis Chriſtianis antiquitus pingi ſolitis, diximus ſuperius 23. April. in Georgio.

c Cucuphatis.] De quo & Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. Prudentius hymno quarto de eo hoc verſu meminit.

Barchinon claro Cucuphate freta
Surget. &c.

Huius acta ex Anonymo deſcripſit Sur. tom. 4. Mombrit. to. 1. Petrus in catal. li. 6. cap. 136. ſed eadem fœlicius canuntur Saphico carmine, hymno ſacro, qui legitũ in breui. Tolet. plura de eodem in Flore ſanct. Hiſp. & in Theſ. concionat. tom. 2. Kalen. Auguſti. ibi & de Felice agitur.

d Pauli.] Agit de eo Euſeb. hiſt. li. 8. c. 18. paſſumq; tradit, anno ſexto perſecutionis Diocletiani Imp. qui eſt annus Dñi trecēteſimus octauus.

e Valentinæ.] Eadem ipſa eo paſſa eſt tempore, quo & Paulus de quo modò actum eſt. Scribit de ea idem Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 18.

f Florentij, & Felicis.] Sūt hi duo ex numero illorū octoginta triū militū, de quibus agit pridie huius diei, ibi & de his diximus. Furconij cū hi ponātur ſciendū eſt, nobilē fuiſſe eccleſiā Furconiēſem in Veſtinis, cuius mentio habetũ in concilio Romano ſub Agathone, quod recitatur in Sexta ſynodo act. 4. adnumeratā eandem inueni inter eas, quarū epiſcopi dicebātur olim ſuffraganei Romani Pōtificis, nec erāt ſub ditione alicuius archiepiſcopi, ſed tantū immediatè ſubiecti Romano Pōtifici, vt habet cod. man. ſcrip. bibliothecæ Vaticanæ, q inſcribitur, Liber cēſuū.

Theodomiri.] De quo agit S. Eulogius in memor. ſanct. lib. 2. ca. 6. aitq; eundem 25. Iulij, die Sabbati, martyrij coronam eſſe adeptum, ęra octingenteſima nonageſima nona, anno a Chriſto Dño octingēteſimo quinquageſimo primo.

h Magnerici epiſcopi.] Agit de eodē hac die Molan. in addit. ad Vſuardum. Acta eius ſcripſit Ebruinus abbas, habetur de eo mentio in actis S. Gauderici, quæ recitat Sur. tom. 4. 11. Auguſt. Gregorius Turon. de geſt. Franc. lib. 8. c. 37. li. 9. c. 10. & in tabulis epiſcoporum Treuerēſiu poſt Micetium. De hoc extare carmen Fortunati, tradit Molanus: verū in libris Fortunati nuper editis Calari, non de Magnerico Treuerenſi, ſed de Agerico Virdunenſi carmen extat lib. 3. vixit circa annum Domini quingenteſimum quintum.

j. D Septimo Kalend. Auguſti. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30			

DORMITIO ſanctę Annę matris genitricis Dei Marię. Philippis in Macedonia natalis ſancti Eraſti, [b] qui illic à beato Paulo Apoſtolo relictus epiſcopus ibidem martyrio coronatus eſt. Romæ via Latina ſanctorum martyrum Symphronij, [c] Olympij, Theoduli, & Exuperiæ, qui, vt in geſtis ſancti Stephani Papę legitur, ignibus

bus combuſti, martyrii palmam adepti ſunt. In Portu Romano S. Hyacinthi [d] martyris, qui primo in ignem iniectus, deinde in profluentem pręcipitatus, illęſus euaſit: poſt hęc à Leontio conſulari ſub Traiano Imperatore gladio percuſſus vitam finiuit: cuius corpus Iulia matrona in prędio ſuo iuxta Vrbem ſepeliuit. Item Romę ſancti Paſtoris [e] presbyteri, cuius nomine titulus [f] extat in Viminali apud ſanctam Pudentianam. Veronę S. Valentis [g] epiſcopi & confeſſoris. In monaſterio S. Benedicti in agro Mantuano S. Symeonis [h] monachi & eremitę, qui multis miraculis clarus, in ſenectute bona quieuit.

I V L I I 26.

a ANNAE.] Græci autem de ea pridie huius diei agunt in Menologio: in cōſtitutione Emmanuelis Imp. ponitur inter eas ſolemnitates, quibus vacandum eſt religionis gratia. De eadem Dei genitricis matre meminit S. Epiphanius in panar. hęreſ. 78. & 79. itemq; in cōmentariolo de laudib. Deiparæ. Antiochus monachus, qui doctrina & ſāctitate claruit temporibus Heraclij Imperatoris de eadē agit in homilia 10. Ioannes Damaſcenus de fide orthodoxa lib. 4. c. 15. in actione prima de dormitione beatæ Mariæ, & oration. 1. & 2. in natiuitate eiuſdem. Andreas Cretenſis plura in Natali Deiparæ, & in ſacris hymnis; Multa prętereà, de ea apud Cyrum Prodromum. Eſt de eadē ſermo Fulperti epi Carnotenſis. in breuiario Toletano inest de ea vetus officium eccleſiaſticum cū ſacro hymno eodē die canendo. Habemus in noſtra bibliotheca to. 7. de eadem ſermonē cuius eſt initium Beatiſſimæ & multiplici, &c. ibique carmina quædam in laudem ipſius ſcripta ſunt, in aliqua eccleſia cani ſolita. Fertur de eadē apocryphum quoddam, nomine S. Hieronymi: qđ incipit: Poſtulaſtis filiæ &c. De miraculis S. Annę Trithemius ſcripſit. Eius venerandum caput aſſeruari Duræ, quod eſt oppidum Iuliacenſe, teſtatur Molan. in addi. ad Vſuard. edit. 2. Annulus aūt eius Romæ in eius eccleſia cuſtoditur. Iuſtinianus Imperator eidem erexit Conſtantinopoli auguſtiſſimā baſilicam, vt auctor eſt Procop. lib. 1. ædif. Iuſtiniani Imperatoris, de qua habetē mentio in actis S. Stephani iunioris: eandem tandem vetuſtate collabentem Baſilius Imperator reſtituit, vt ſcribit Cedren. in Baſilio plura in laudem ſanctæ Annæ tam carmine, quàm ſoluta oratione à recentioribus ſcripta ſunt, vt à Vicelio, & alijs. Conſtat ex prędictis tam in Orientali, quàm Occidentali Eccleſia peruetuſtum fuiſſe ſanctæ Annæ cultum. Sanctiſſimus Dominus noſter Gregorius XIII. Papa diuino afflatus ſpiritu, Apoſtolicis litteris datis hoc anno Domini 1584. Kalen. Maij, eius Pontificatus anno 12. firmauit, auxitque, præcipiens nimirum, vt perpetuis futuris temporibus beatæ Annæ dies feſtus 7. Kalen. Auguſti per totius Orbis eccleſias duplici officio quotannis recolatur; Romaniſque aliarum eccleſiarum Kalendarijs addatur, & duplex ei adſcribatur.

b Eraſti.] De quo Act. Apoſtolorū c. 19. Paulus ad Romanos c. 16. & ad Timot. ca. 4. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hunc creatum fuiſſe epiſcopum Paneadis, ſcribit Dorotheus in ſynopſi; licet cęteri omnes, quibus magis aſſentimur, Philippenſem eum dicāt factum epiſcopum.

c Symphtonij, & ſoc.] De his hac die Vſuardus, & alij. res geſtæ ipſorum deſcriptæ habentur in actis S. Stephani Papę apud Sur. tom. 4. die 2. Auguſti.

d Hyacinthi.] Agit de eo etiam Beda, Vſuar. Ado, & alii recentiores. Acta verò ipſius recitat Sur. tom. 4. hac die.

e Paſtoris] Non tm̄ in vet. Romano Martyrologio, ſed & in antiquis man. ſcrip. de eo agitur hac die. Plura de ipſo ſcripta habent in actis ſanctarum Pudentianæ, Praxedis, Nouati, & Timothei, quorū ſupra meminimus. Mentio de eodē hr̄ in libro de Roman. Pontificibus in Pio Papa. De eius obitu agit in litteris eiuſdem Pontificis ad Iuſtum epm Viēnenſem, quas eſſe germanas, monſtrauimus in Annal. eccleſiaſt. in eis hęc de Paſtore ſcripta hn̄r: Paſtor titulum cōdidit, & dignè in Dn̄o obijt. hæc ibi. Habemus in noſtra bibliotheca res geſtas ſācti Paſtoris, ſeu potius panegyrim in die natali eius alicubi in eccleſia legi ſolitā. eſt eius exordium: Sāctorū veſtigia, &c. ibi etiam, ea die de alio Paſtore agitur diſcipulo S. Eraſmi epiſcopi, qui paſſus eſt Romæ via Salaria, temporibus Diocletiani, atque ſepultus ad Cliuū cucumeris. De ſcriptis ſancti Paſtoris,

quorum penes Græcos vſitatior fuit lectio, in Annalibus pluribus egimus.

f Titulus.] Idem Titulus, quod Memoria, ſeu Eccleſia; ſic dictus, qđ in loco vbi erat eccleſia erigenda, crux poneretur in titulum. ſic l. vlt. de paga. Cod. Theod. & l. decernimus. C. de epiſcopo, & cleric. Nouel. 117. c. 7. ex Iulian. & conſt. 4. c. 1. Auth. coll. 5. tit. 17. vt nullus fabric. ca. nemo eccleſiam, de conſecr. diſtinct. 1. ex concil. Aurelian. & in capitularib. Franc. lib. 5. cap. 239. ord. Rom. de diui. offic. c. de ædif. eccleſ. pag. 107. habes de titulo hæc ex Prudentio hymn. 5. periſteph. de ſancto Vincentio.

Iam nunc & oſſa extinxero
Ne ſit ſepulchrum funeris
Quod plebs gregalis excolat,
Titulumq; figat martyris.

& hymno 12. de paſſionib. Apoſtolorum, in hũc modum: Parte alia Titulum Pauli via ſeruat Oſtienſis. Romæ autẽ obtinuit vetus loquendi vſus, vt non omnis Eccleſia, martyrumve Memoria Titulus diceretur, ſed tantum inſigniores Eccleſiæ, quibus præficerentur presbyteri Cardinales.

g Valentis epiſc.] De eo tabulæ eccleſiæ Veronenſis, & in antiquis monumẽtis epiſcoporũ Veronenſium, quę collegit illuſtriſſ. ac Reuerendiſſimus, hodie Cardinalis, Auguſ. Valer. eiuſdẽ ciuitatis epiſcopus.

h Symeonis.] Huius res geſtas ſcripſiſſe fert Hilarion monachus ordin. S. Benedicti; eas nos non vidimus, niſi ſint illæ, quæ in bibliotheca Vaticana man. ſcrip. leguntur abſq; auctoris nomine in codice, qui habet numeri notã 709. vbi traditur, hunc Armenũ fuiſſe genere ordine leuitã, profeſſione monachũ, veniſſe in Italiã, ac multis egregijs operibus illuſtratũ quieuiſſe in Domino, anno à Chriſto milleſimo decimo ſexto indict. 14. 7. Kal. Auguſt. Henrico Imp. Quib. temporibus etiam Treueris in Gallijs claruit alius eiuſdem nominis, & profeſſionis, ordiniſque S. Benedicti: qui in turri incluſus, ibidẽ vſq; ad obitum vixit, de quo Sigebert. in chron. an. Domini 1015. & Trithem. de vir. illuſtr. ordin. ſanct. Benedict. lib. 3. c. 238.

E Sexto Kalendas Auguſti. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

NICOMEDIAE paſſio ſancti Pantaleonis [a] medici, qui à Maximiano Imperatore pro fide Chriſti tentus, & equulei pœna, ac lampadarũ exuſtione cruciatus, ſed inter hæc Domino ſibi apparente refrigeratus, tandem ictu gladij martyrium conſummauit. Ibidem ſancti Hermolai [b] presbyteri, cuius doctrina beatus Pantaleon ad fidem conuerſus eſt, ſanctorum quoque Hermippi & Hermocratis fratrum, qui poſt multas pœnas ſibi illatas, ab eodem Maximiano capitali ſententia ob confeſſionem Chriſti puniti ſunt. Nolæ ſanctorum martyrum Felicis, [c] Iuliæ, & Iucundæ. Vigilijs in Apulia ſanctorum martyrum Mauri epiſcopi, Pãtaleemonis, & Sergij, qui paſſi ſunt ſub Traiano. Apud Homeritas commemoratio [d] ſanctorum Martyrũ, qui ſub Dunaan tyranno ob Chriſti fidem incendio traditi ſunt. Cordubæ in Hiſpania ſanctorum martyrum Georgij [e] diaconi, Felicis, Aurelij, Nataliæ, & Lilioſæ, in perſecutione Arabica. Epheſi natalis ſanctorum ſeptem [f] dormientium, Maximiani, Malchi, Martiniani, Dionyſij, Ioannis, Serapionis, & Conſtantini. Antiſiodori

depo-

depoſitio beati Aetherij [g] epiſcopi & confeſſoris. Conſtantinopoli beatæ Anthuſę [h] virginis, quæ ſub Conſtantino Copronymo ob cultum ſanctarũ imaginum verberibus cæſa,& exilio relegata quieuit in Domino.

IVLII 27.

a PANTALEONIS,aliàs, Pantaleemonis.]De quo hac item die Beda, Vſuard.die ſequen. Græci in Menologio hac item die agunt,feſtumq; colunt,vt apparet ex Emmanuelis conſtitutione tit.de ferijs. Huius acta ex antiquioribus monumentis edidit Metaphraſtes,q̃ Latinè à ſe reddita deſcripſit Lipom.tom.6.& Sur.to.4. legimus eadẽ in vet.man.ſcrip.codic.ex quibus ẽt Mõbr. tom.2.& Petr.in catal.lib.6.c.146.Agit de eodẽ Niceph.lib.7.c.14.Huius templum Conſtantinopoli vetuſtate collapſum,in ampliorem formam Iuſtinianus Imp. reſtituit, vt ſcribit Procop. de ædif.Iuſtinian.Imp.lib.1. excitauit & aliud in honorem eiuſdem martyris in Palęſtina,vt idẽ refert lib.5.Caput eius ex Africa in Gallias tráſlatũ eſſe anno Dñi 802.ſcribit Sigebert. in chron. extat de eadẽ translatione carmen Abogardi epi Lugdunenſis.Conſtantinopoli ẽt eius ſacræ reliquiæ conditæ erant in loco,qui dictus eſt Concordia,vbi ſacroſancta ſynodus œcumenica eſt celebrata,quæ ex quatuor ſecunda ordine poſita eſt.de his Ioan.Damaſce.lib.3.de imaginibus.

b Hermolai,& ſoc.] De his hac die Beda,Vſuardus,Ado,& alij Latinorum;Græci autem in Menologio pridie huius diei. horum omnium acta intexta habẽtur cum illis S.Pantaleemonis. ſcribit de eodem Niceph. hiſtor. libro ſeptimo, cap.14.

c Felicis,& ſoc.] Agit de ijſdem hac die Beda, aſtipulanturq; vet.man.ſcrip.

d Commemoratio ſanct.martyr.] De his Niceph.hiſt.lib.17.c.6.vberius autem horum acta deſcripſit Metaphraſtes; quæ recitat Lipom.to. 6.& Sur.tom.5.die 24.Octobr.

e Georg.& ſoc.] De his Vſuard.6.Kal. Septẽbris;ſed hic eſt dies natalis ipſorum, vt apparet ex S.Eulogio,q̃ de his multis agit in Memor.ſancto.li.2.c.10. paſſoſq; tradit æra 890. à Chriſto aũt anno 852. ibi idẽ Eulogius recitat Georgij epiſt.ad vniuerſos Chriſtianos in Hiſpania conſiſtẽtes,qua ad ſubeundum martyrium roborauit.eſt eius exordium: Cognoſcite ò fratres chariſſimi meum introitum in Hiſpaniam,&c.

f Septem Dormientium.] De his hac itẽ die Vſuardus,ac recentiores omnes; Græci autẽ in Menologio prid.no.Auguſti, & 11.Kal.Nouẽb. nimirum q̃n incluſi ſunt in ſpecu, & q̃n demũ ſunt inuenti.Cur aũt hi dicti ſint dormiẽtes,duplex affertur rõ.Altera ꝙ hi martyres temporib. Decij conſummarint martyriũ intra ſpeluncam clauſi,ac demũ ſpecus oſtio reſerato, inuẽtis eorũ corporib. velut rediuiui, iterũ apparuiſſent; dictiq; dormientes cõſuetudo diuinę ſcripturæ loquẽdi vſu,quo eos,q̃ piè religioſèq; vita functi ſunt,dormiẽtes cõſueuit appellare. Altera verò,ꝙ ijdẽ tẽporib. Decij vſq; ad vltima tẽpora Theodoſij iunioris intra ſpecum clauſi, ſomno capti ad ducẽtos ferè annos reuera dormierint. Qui hæc putarint, ſunt in primis ex Græcis Metaphraſtes,qui rei geſtę hiſtoriã texuit,quã recitat Sur.to.4.hac die.Niceph.lib.14.c.45.Cedrẽ. in compend.an.23.Theodoſij, ex Latinis Greg. Turon.de glor.confeſſ.c.95.Sigeber.in chro.an. 447. Quid ſimile de alijs ſeptẽ dormientibus in Germania ſcribit Paul.diac.de geſt.Longobard. lib.1.c.3.quos illos eſſe putamus, de quib.Gregor.Turon.epiſt. ſcripſit ad Sulpitium epm Bituricenſem,qua illorum recenſet originẽ, quos tñ reuera obijſſe diẽ,expreſsè teſtatur,recitatq; eorum nomina;quæ ſunt iſta,Clemẽs,Primus, Lætus,Theodorus,Gaudẽs,Cyriacus, & Innocẽtius:ſi & ex Gentilib.de longo tempore dormiẽte exẽplum cupis,habes Plin.qui lib.7.c.52. puerũ quendam annos 7.& 50.dormiſſe, tradit.ſed hæc credat, qui volet. Iam vt ad eos,de quibus agimus,reuertamur;ſententiæ illorum, qui putant hos non ob mortem dictos eſſe dormiẽtes, ſed quod verè eo tẽporis ſpatio ſomno fuerint oppreſſi,magnopere refragatur,quod ipſi aiũt, id miraculum diuinitus factũ ob eam cauſam, quòd eo tempore de reſurrectione carnis hęreſis eſſet orta; cùm reuera nihil tale temporibus Theodoſij iunioris contigiſſe reperiat.nã nec in ſacroſancto concilio Epheſino, quod ſub eodẽ Theodoſio celebratũ eſt,neq; in ſacroſancta ſynodo Chalcedonẽſi poſt illud proximè habita, vlla vnquam mentio de eiuſmodi hęreſi facta inuenitur, quæ prima omnium patrum ſententia dãnari debuiſſet.Præterea ſi ad aſtruendam fidẽ reſurrectionis,voluit Dominus hos martyres excitare:manifeſtũ eſt eos reuera fuiſſe mortuos, alioqui enim dormientiũ quidem à ſomno excitatorum,ſed non mortuorũ reſurgentiũ, quæ

fidē reſurrectionis facerent,fuiſſent teſtimonia. His accedit,quòd nullus illorum ſcriptorum,q illis vixere temporibus,rem tam inſignem, miraculum adeò grande , ſcriptorum monumētis commēdarunt:quæ omnia illos latuiſſe, veriſimile non eſt:puta ſanctum Proſperum, qui illorum temporū res geſtas per annos ſingulos digeſſit,aut Marcellinum,vel alium ex illorum tēporum ſcriptoribus. Addimus etiam,quòd Stephanus epiſcopus Epheſinus,cuius ſedis tempore id eueniſſe refertur in actis, quæ ſcribit Metaphraſtes, intruſus fuit armorum vi in eam ſedem , pollutuſq; communione Eutychetis atq; Dioſcori in latrocinio Epheſino, vt habent acta ipſa,quæ recitantur in Sacroſ.concilio Chalced. act.prima,& vndecima;cuius quidem communionem prædicti Dormiētes meritò execrari ac vitare debuiſſent. Hæc ſunt quæ his obſtare videntur. Quid autem in hac re ſentiendum ſit; ego minimè decerno,nec mihi tantum ſumo,vt hæc audeam definire, quamuis in priorem ſententiam ſim procliuior. Quicquid ſit,optimo iure dicimus,tā Latinos,quàm Græcos religioſè ac piè colere,ac celebrare horum ſanctorum anniuerſariam ſolemnitatem, cùm grauia paſſi ſint temporibus Decij , atque reuera in Domino obdormierint.

g Aetherei epiſcopi.]De eodem hac die Beda,Vſuardus,& alij.adnumeratur decimus octauus eius ſedis epiſcopus,cui præfuit annos ſex, hacque die obijt,ſepultus in eccleſia ſancti Germani , vt habent tab. Democharis lib.de ſacriſ. Miſſ.

h Anthuſæ.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio , vbi eius acta breui compendio ſcribuntur.

xxix. F Quinto Kalendas Auguſti . Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMAE paſſio ſancti Victoris [a] Papæ & martyris. Item Romæ ſancti Innocentij [b] Papæ & confeſſoris. Mediolani natalis ſanctorum martyrū Nazarij,[c] & Celſi pueri,quos Anolinus [d] ſub rabie perſecutionis,quę per Neronem excitata eſt,diu maceratos & afflictos in carcere, gladio feriri iuſſit.Thebaide in Aegypto commemoratio plurimorum [e] ſanctorum Martyrum , qui in perſecutione Decij & Valeriani paſſi ſunt,quando Chriſtianis optantibus pro Chriſti nomine gladio percuti,callidus hoſtis tarda ad mortem ſupplicia conquirens, animas cupiebat iugulare,non corpora:ex quorum numero vnus poſt equuleos , laminas, ac ſartagines ſuperatas,melle perunctus,ligatis manibus poſt tergum,ſub ardentiſſimo Sole fucorum ac muſcarum [f] aculeis expoſitus fuit:aliùs inter flores mollit er vinctus,cum ad eum impudiciſſimum ſcortum veniſſet , vt in libidinem concitaret , præciſam morſu linguam in blandientis faciem expuit. Ancyræ in Galatia ſancti Euſtathij [g] martyris,qui varijs tormentorum generibus excruciatus,atque in flumē demerſus,ſed inde ab Angelo ereptus, demum columba è cœlo adueniente,ad præmia æterna vocatus eſt. Mileti ſancti Acatij [h] martyris , qui ſub Licinio Imperatore poſt diuerſas pœnas in fornacem iniectus , ac Dei ope ſeruatus illæſus , martyrium capitis abſciſſione compleuit. In Britannia minori ſancti Sampſonis [i] epiſcopi &

confeſſoris.

cõnfeſſoris. Lugduni ſancti Peregrini [k] presbyteri, cuius beatitudinem miraculorum gloria teſtatur.

IVLII 28.

a VICTORIS Papæ.] Succeſſit hic S. Eleutherio, vt patet ex lib. de Rom. Pontificibus, Euſeb. in chro. & hiſt. lib. 5. cap. 22. & ſeq. Optat Mileuit. lib. 2. contra Parmė. Auguſtinus epiſt. 165. & alijs. noſq; de eo egimus in Annal. eccleſ. vbi & pro eodem ſcripſimus Apologiam aduerſus eos, qui nimiæ ſeueritatis ob res ab eo geſtas aduerſus hæreticos Quartodecimanos redarguunt.

b Innocentij Papæ.] Hic ſuffectus eſt in locũ S. Anaſtaſij, vt conſtat ex lib. de Rom. Pontificib. Proſpero, Marcellino, & Niceph. epiſc. in chron. eius aũt acta per annos ſingulos digeſſimus in Annal. vindicauimuſq; eum à calumnijs Zoſimi ethnici ſcriptoris Chriſtianis infenſiſſimi. Eius corpus tranſlatũ eſſe à Sergio iuniori in titulum Equitij, docet vetus inſcriptio ibidem poſita.

c Nazarij, & Celſi.] De his hac die Vſuardus, & alij: nonnulli aũt ad pridie id. Iunij, qua ſanè die inuentarũ reliquiarum per S. Ambroſiũ ſolemnis dies celebrabat: hodie aũt illorũ dies natalis colitur, de quo extat ſermo S. Ambroſij 14. de ſanc. edit. Rom. quẽ et habet Lipom. to. 6. & Sur. tom. 3. 19. Iunij. meminit idem de Nazario in cõment. in Luc. lib. 7. c. 13. Deſcribit eorundẽ acta Metaphraſtes, quæ & Lipom. & Sur. in ijſdẽ locis referunt. alia inſuper fuſius ſcripta recitat Mõbritius tom. 2. narrant inſuper horũ martyrũ res geſtę in actis ſanctorũ Syri, & Iuuentij, quæ extãt apud Sur. tom. 7. die 12. Septembr. Agunt etiam Græci horum martyrũ annuam cõmemorationẽ prid. id. Octobr. vt conſtat ex dicto ipſorum Menologio. De adinuentione ipſorũ corporum ſcribit Paulinuus in vita S. Ambroſij, cuius libe ralitate eorundẽ ſacræ reliquiæ in diuerſas Orbis Chriſtiani regiones diuiſę ſunt. accepit eas S. Paulinus, qui in Fundana, atque Nolana baſilica collocauit, vt ipſe ſcribit ad Seuer. epiſt. 12. & in natali 9. S. Felicis. S. Gaudentius Brixianus epiſcopus eaſdem ab eodem acceptas condidit in baſilica, quam dedicauit, vt ipſe ſcribit in ſermone in eius dedicatione habito. miſit Nazarij reliquias ad epõs Africanos eas expoſcentes Ennodius Ticinenſis, cuius ad eoſdem extat epiſtola. tranſlatæ ſunt etiam in Gallias Ebredunum: ſed ob frequentes barbarorum incurſus iã obliuioni ſepultæ, ac iterum inuentæ, occaſionem dederunt, vt Gregor. Turonenſis de glor. a martyr. c. 47. rerum geſtarum inſcius, exiſtimaret dictos martyres Ebreduni in Gallia eſſe paſſos, ſecutus fidem cuiuſdã apocryphi. De baſilica ſancti Nazarij in Gallijs, quam in auguſtiorem formã reſtituit Leontius epiſcopus, ſcribit epigrãma Venantius Fortun. libro primo. De alijs eorundem reliquijs Pariſijs collocatis Aim. lib. 2. de geſtis Franc. c. 20. erat & Conſtantinopoli memoria S. Nazarij cuius baſilicã vetuſtate collapſam reſtituit Baſilius Imperator, vt ſcribit Cedren. in cõpend. in Baſil. Imp. Naboris item & Nazarij ſacras reliquias rurſus trãſlatas in Gallias anno ſeptingẽteſimo ſexageſimo tradit Herma. in chro.

d Anolinus, aliàs Anulinus.] Non tantũ Neronis temporibus Anolinus præfectus aduerſus Chriſtianos exercuit gladiũ ſed & Maximini Imper. qui ſucceſſit Alexãdro, ijſdẽ tpib. alius eiuſdem nominis Anolinus dictus geſſit ſub ſęuiſſimo principe pręfecturã prætorij, de quo Iulius Capitolinus in Maximino filio. Tertius Anulinus etiam fuit, qui vixit ſub Aureliano, & Gallieno Impp. cuius mentio habetur in actis ſanctarum Maximæ, Donitillæ, & Secundæ. Rurſus ẽt Diocletiani & Iuſtiniani Impp. temporib. quartus reperitur Anulinus proconſul in Africa, qui aduerſus Chriſtianos diras exercuit quæſtiones vt acta martyrum teſtantur, meminit eiuſdem Opt. Mileuit. li. 3. aduerſus Parmen. & S. Auguſtinus ſæpius agens aduerſus Donatiſtas, vt in breuic. collat. diei 3. cap. 12. & alibi.

e Cõmemoratio plurimorũ ſanct. marty.] Horũ certamina breui ſumma deſcribit S. Hieronym⁹ in vita S. Pauli primi eremitę ĩ eiu⁹ exordio.

f Muſcarũ aculeis expoſitus.] Huius ſupplicii exẽplum aliqua ex parte deſumptũ videtur ab Apuleio de aſin. aur. lib. 8. vbi hæc conſcripta habentur: Arreptũ ſeruulum eius qui cauſam tanti ſceleris luxuriæ ſuæ pręſtiterat: nudum ac totum melle perlitũ firmiter alligauit arbori ficulneæ, cuius in ipſo carioſo ſtipite inhabitãtiũ formicarũ nidificia bulliebant, & vltro citroq; commeabant multiuaga ſcaturigine: quæ ſimul dulcem ac mellitum corporis nidorem perſentiſcunt, paruis quidẽ, ſed numeroſis & cõtinuis morſiunculis penitus inhærentes per longi temporis cruciatum, ita carnibus atque ipſis viſceribus adeſis, homine conſumpto, mẽbra nudarũt, vt oſſa tantum viduata pulpis, nitore nimio candentia funeſtę cohærerent arbori. hęc ille. Repe

ritur ab antiquis genus tormenti de quo hic agitur, dictum eſſe Cyphoniſmus, à Cyphone, qđ erat vinculum ligneum, ſiue ferreũ, quo quis ad ignominiã ligatus detinebatur melle delibutus, ſic expoſitus muſcis. Dicitur Cyphon ἀπὸ τοῦ κύπτειν, id eſt, à capitis proclinatione. Apud quoſdam ita cautum animaduerto: Vt quiſquis ꝑ audaciam legum placita riſui habuiſſet, diebus viginti archiuo vinctus Cyphone perſeueraret nudus, melle ac lacte delibutus, vt apibus muſcisq; eſſet pabulũ; dilapſis verò his, muliebri indutus veſtę deturbaret in ꝑceps. hæc Cæl. Rhodig. antiq. lect. li. 10. c. 5. in fine. Delibuti ẽt lacte & melle exponebantur muſcis, qui patiebantur Scaphiſmum, ſic dictum id genus cruciamenti, ꝙ dãnatus ad Scaphiſmum inter duas ſcaphas includeretur, prominentibus capite, manibus, ac pedibus tantum, ad volatilium aculeos ſic perũctis, ad Solis radios exponeretur: cumq; in eodẽ vaſe corpus egerere cogeretur, vermibus ex putredine exortis, intus infelix depaſcebãt. Agit Eunapius Sardianus de Scaphiſmo plurib⁹ in vit. philoſ. pag. 115. At quoniam eiuſmodi genus tormenti, nõ ſemper ſcaphis exhibitum reperitur, ſed corio bouis arido, quo miſer ſic cõſummendus inſuebatur; dictũ puto Scaphiſmũ non à ſcaphis, ſed à Scaphio, quod eſt vas ſtercorarium, vt habes ex l. 29. §. pen. ff. de auro & ar. lega. habes de Chryſanto martyre, obuolutum corio, expoſitumq; Soli, Scaphiſmi ſupplicium paſſum eſſe, itidem alios nonnullos martyres. Huic ſimile erat illud cruciamenti genus, cùm quis nõ ſcaphis, vel corio claudebatur, ſed intra mortuum animal, ſolo capite prominẽte, inſuebatur: quale genus ſupplicij Maximinum in miſeros ſontes exercuiſſe auctor eſt Iulius Capitolinus in vita ipſius, de quo ẽt Valer. Maxim. libr. 9. cap. ſecundo, de crudel. exter. 11. his verbis: Mactatorum pecudum inteſtinis & viſceribus egeſtis, homines inſuere, ita vt capitibus tantũmodo emineant, atq; vt diutius pœnę ſufficiãt, cibo & potione infœlicem ſpiritum prorogare: donec intus putrefacti; laniati ſint animalibus; quæ tabidis corporibus innaſci ſolent. hæc ibi. huic ſimile eſt ſuppliciũ illud, quod Apuleius lib. 6. de aſino aur. in fine narrat in hunc modum: Hunc aſinum iugulare craſtino placeat, totiſq; euacuato præcordiis, per medium aluum nudam virginem inſuere, vt ſola facie prominẽte, cæterũ corpus puellæ nexu ferino coerceat: tũc ſuper aliquod ſaxum ſcrupuloſum inſiticiũ & fartilem aſinum exponere, & Solis ardẽtis vaporibus tradere, &c. ſic enim patebat incluſa vulturum, & canũ morſibus, ac ſcatentibus vermibus. id ferè generis erat portẽtoſum illud à Mezentio excogitatum ſupplicium, cum viuorum corpora cadaueribus aduerſa aduerſis alligata atq; conſtricta, ita vt ſingulæ membrorũ partes ſingulis eſſent accommodatæ, ſimulq; tabeſcerent. Virg. Aeneid. 8. & Valer. vbi ſupra 10. Sed vt ad Scaphiſmum redeamus: ſpeciem quandã Scaphiſmi præferebat cruciamentũ illud à Caio Caligula excogitatum, de quo Sueton. ſcribit in Caio cap. 27. quo miſeros homines per breui cauea coercebat, vbi ſuarum egeſtionum putredine conſumerentur. Quod autẽ hic habetur de Chriſtianis victis ad radios Solis expoſitis; huic ſimile cruciamentum refert Gell. li. 6. cap. 4. dũ agit de Attilio Regulo, quẽ à Carthaginẽſibus, apertis oculis, ſuſdeq; cõſutis palpebris ad Solis radios fuiſſe expoſitum, tradit. porrò ſuppliciũ Reguli hoc amplius habuit, quod eiuſmodi arca clauſus, vndiq; extra inſecus eſt clauis cõfixus, vt teſtatur poſt alios Tertullian. lib. ad martyres. Vt tandem de Chriſtianorũ ſupplicijs vno verbo dicamus: quotquot diuerſis temporibus diuerſorum tyrannorũ ſæua crudelitas excogitauit genera tormentorum, ea omnia Gentilium rabies in innocẽtes Chriſtianos cõuertit: prout diuerſorum martyrum acta teſtantur.

g Euſtathij.] De eo hac die Græci in Menolog. vbi eius paſſionis acta deſcripta reperiuntur.

h Acacij.] Agũt hac die Græci in Menologio, eiuſq; martyrium referunt.

i Sampſonis epiſcopi.] Huius vitam conſcripſit Baldricus Dolenſis epiſcopus: agit de eodẽ Petrus in catal. lib. 6. c. 150. Vincent. in ſpec. li. 2. ca. 105. Trithem. de vir. illuſt. ord. ſancti Bened. lib. 3. ca. 41. claruit circa annum Domini ſexcenteſimum.

k Peregrini.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.

xxviij. G Quarto Kalendas Auguſti. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	ſ	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

TARASCI in Gallia Narbonenſi S. Marthæ[a] virginis, hoſpitę
Saluatoris noſtri, & ſororis beatæ Marię Magdalenę & S. Lazari.
Romæ via Aurelia S. Felicis[b] ſecundi Papæ & martyris, qui a
Conſtantio Imperatore Ariano ob catholicę fidei defenſionē
è ſede ſua deiectus, & Coræ in Latio occultè gladio necatus, glorioſe occu-
buit. Eius corpus inde à clericis raptum, eadem via ſepultum fuit: poſteà ve
ro ad eccleſiam ſanctorum Coſmæ & Damiani delatum, ibidem Gregorio
xiij. ſummo Pontifice repertum eſt ſub altari, vnà cum reliquijs ſanctorum
martyrum Marci, Macelliani, & Trāquillini, atq; in eodem loco pridie Ka-
lendas Auguſti ſimul cum eis reconditum. In quo etiam altari inuenta fue-
runt corpora ſanctorum martyrum Abundij presbyteri, & Abundantii dia
coni, quę non multo poſt ad eccleſiam Ieſu ſolemniter tranſlata ſunt pridie
natalis eorum. Item Romæ via Portuenſi ſanctorum martyrum Simplicii,[c]
Fauſtini, & Beatricis, temporibus Diocletiani Imperatoris: quorū duo pri-
mi poſt multa & diuerſa ſupplicia iuſſi ſunt capitalem ſubire ſententiā: Bea
trix vero eorum ſoror in cōfeſſione Chriſti præfocata eſt in carcere. Romæ
prętereà ſanctorum martyrum Lucillæ[d] & Floræ virginum, Eugenii, Anto
nini, Theodori, & ſociorum decem & octo, qui ſub Gallieno Imperatore il-
luſtre martyrium obierunt. Gangrę in Paphlagonia S. Callicini[e] martyris,
qui virgis ferreis verberatus, aliisq; ſuppliciis cruciatus, tandem in fornacē
coniectus ſpiritum Deo reddidit. In Noruuegia S. Olaui[f] Regis & martyris.
Trecis in Gallia S. Lupi[g] epiſcopi & confeſſoris, qui cum beato Germano
ad expugnandam Pelagianorum hęreſim in Britāniam perrexit, vrbemq;
Trecas a furore Attilę Galliam omnem deuaſtantis, aſſidua oratione defen
dit: demū quinquaginta duobus annis ſacerdotio venerabiliter functus, in
pace quieuit. In ciuitate Briocenſi S. Gulielmi[h] epiſcopi & confeſſoris. Item
depoſitio beati Proſperi epiſcopi Aurelianenſis. Apud Tudertum S. Fau-
ſtini[k] confeſſoris. In ciuitate Mamienſi S. Seraphinę.[l]

IVLII 29

a MARTAE.] De qua item Vſuardus, & alij. Præter illa, quæ S. Euangeliſtæ Luc. 10. & Ioan. 10. & 12. de ea ſcri-
pſerunt: feruntur quædam acta nomine Marcel
læ editſeq;, quæ receuſet Mombrit. tomo 2. ſed
quæ reuera magis recentiorem aliquem præfe-
rant ſcriptorem; licet multa contineat, quæ
non tantum ſcriptis, ſed & traditione firmētur.
eiuſdem ferè generis eſſe noſcuntur ea, quæ Pe
trus breui compendio refert in catal. lib. 6. cap.
151. Ad eius ſepulchrū in Gallia regem Clodo-
ueum curatum, & incolumitati reſtitutū, aliaq;
complura miracula ibi fieri ſolita, eadē acta te-
ſtantur. De eadē nouiſſimè in Theſaur. concion.
tom. 2 hac die: extat de eadem epigramma Bo-
nad. San. lib. 3. monod. 26.

b Felicis ſecundi Papæ.] Quomodo antè ſe
habuerit, vt integra ſaluaq; catholica fide Libe-
rij Romani Pōtificis; qui ab ea licet excidere vi
ſus ſit, nūquā rei veritate omnino deſciuit; ipſo-
que adhuc viuente, ſederit Felix: pluribus egimus
in Annalibus eccleſiaſticis, quos proximè, Deo
dante, edituri ſumus: non enim leuis eſt quęſtio
quæ hic paucis poſſit abſolui. De inuentione re
liquiarū eius agitur in libello Tranſlationis ſan
ctorum Abundij & Abundantij, quem nuper

venerabiles ijdemq; eruditiſſimi ſocietatis Ieſu Patres in Vrbe typis excudendum curarunt.

c Simplicij,& ſoc.] De his item hac die Beda, Vſuard. Ado, & alij. Horũ agones deſcripti hñr in actis S. Anthimi apud Sur. tom. 3. die 11. Maij, & Mombr. tom. 2. ſeorſum poſita ſunt apud nos man. ſcript. q̃ incipiunt: Temporibus Diocletiani, &c. De horũ venerandis corporib. hęc leguntur in lib. de Rom. Pont. in Leone Papa II. Hic fecit eccleſiã in Vrbe Roma. iuxta ſanctam Bibianã, vbi corpora ſanctorũ Simplicii, Fauſtini, & Beatricis, & aliorũ martyrum recondidir, & ad nomen beati Pauli Apoſtoli dedicauit. hęc ibi.

d Lucillæ, Florę, & ſoc.]Agit de his item Molanus in addit. ad Vſuardum. extat man. ſcrip. ſermo Petri Damiani in die natali prædictarũ virginũ & martyrũ. ĩcipit: Gaudeamus fratres, &c. Quæ autem Petrus in catal. lib. 6. ca. 157. de his ſcribit apochrypha omnino eſſe noſcuntur, nec vlla penitus veritate ſubſiſtunt. eiuſdem generis eſſe probãtur ea, quę legimus in man. ſcrip. quorũ eſt exordiũ: Tẽpore quo Marcus Antoninus cũ Aurelio Cõmodo &c. habet complura, quæ nec tẽporum, nec rerũ veritati vlla ex parte conſentiunt. nec meliora his nactus videtur Petrus Damiani, dũ de ijſdẽ actis ſermonẽ texens, quaſi anceps, per latum cãpum excurrentẽ orationẽ freno quodam coercens, ait: Si tamen rei fides eſt adhibenda, qua dr̃, &c. Dolemus clariſſimarũ martyrũ germana acta periiſſe, ſed magis dolemus à neſcio quo otioſo ac imperito quædã fabuloſa cõmenta illorũ loco eſſe ſuppoſita. Legimus libellũ de earundẽ ſacrorũ corporum tranſlatione, qui ſic exordit̃: Anno Dominicę Incarnationis 861. Ioannes humilis eps̃ Aretinus, &c. Has paſſas eſſe ſub Gallieno Imp. Petrus Galeſinus in ſuo Martyrolog. etiam profitetur.

e Callinici.] De eo etiã Græci hac die in Menologio. Eius acta fuſius explicata deſcripſit Metaphraſtes, quæ retulit Lipom. to. 6. & Sur. in tomo 4. olim autem feſtum S. Callinici celebrari ſolitum fuit 8. Kal. Nouemb. vt apparet ex actis S. ſynodi Chalcedonenſis: ea. n. die, ſexta actio eius cõcilij eſt habita. De eius nomine eccleſia, ac ſacris reliquiis eius, Gangræ poſitis, habes in hiſt. Miſcella lib. 15. anno 25. Anaſt. Imp. Cedrẽ. eo anno de iiſdem agit in compen. hiſt.

f Olaui.]Hunc in baptiſmate Iacobum dictũ ferunt. Scribit de eo Saxo Gramma. lib. 10. hiſtoriæ Danicæ, & Ioannes Olaus plurib. hiſt. Goth. lib. 17. c. 21. 22. 23. & lib. 18. c. 1. & 5. vbi agitur de nece ipſius.

g Lupi epi.]Agit de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alii. Eius acta extant apud Sur. to. 4. de ipſo item ſcribit Beda, de geſt. Angl. lib. 1. c. 17. & ſeq. Cõſtãtius itẽ in vita S. Germani epi Antiſiodori lib. 1. c. 19. & ſeq. Sidon Apollinaris lib. 6. epiſt. 1. & 4. li. 7. epiſt. 14. & in carmine Eucharistico ad Fauſtũ. Gildã Sapientẽ ſcripſiſſe huius res geſtas, teſtat̃ Catalog. ſcriptorũ Britan. Greg. Turon. item de eo lib. de glor. confeſſ. c. 6. 8. Ado in chro. an. 452. Sigebert. an. 435. & 43 aliiq; recẽtiores, qui res Attilæ proſequuti ſunt.

h Gulielmi epiſc.]Scripſit eius res geſtas Godefridus eps̃ Bituricenſis, quas recẽſet Sur. to. 4. Exceſſit ex humanis anno Domini 1241. Retulit eum in ſanctorum numerum Innocentius Papa quartus, cuius extant de ea re litterę Apoſt. datæ anno 11. Pontificatus ſui, vt vidimus in regiſtro ipſius anno 11. num. 532.

i Proſperi epiſcopi.] De quo Beda hac die. Succeſſit hic S. Aniano: extant ad hunc litterę Sidonii Apollinaris lib. 9. epiſt. 15. vixit temporib. Leonis Magni Rom. Pontif. ęqualis S. Proſpero Aquitano.

K Fauſtini.]De quo vetera monumẽta eccleſiæ Tudertinæ, quæ ad nos allata ſunt.

l Seraphinæ.] Tam in Martyrologio antiquo Romano, quàm in vet. man. ſcrip. de ea habetur mentio hac die.

xvij. A Tertio Kalendas Auguſti. Luna. 30

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

ROMAE ſanctorum martyrum Abdon[a] & Sennen Perſarũ, qui ſub Decio catenis alligati Romã adducti, pro Chriſti fide primũ plũbatis cæſi, deinde gladio interfecti ſunt. Tuburbi Lucenariæ in Africa ſanctarum virginum & martyrum Maximæ, [b] Donatillę, &

læ,& Secundæ: quarum duæ primæ in perſecutione Valeriani aceto & felle potatæ,deinde plagis accerrimis cæſæ,& equulei extenſione cruciatę,& craticulis etiam exuſtæ, & calce perfricatę, poſtmodum cum ſecunda virgine duodecim annorum ad beſtias ſimul proiectæ, ſed ab his intactæ, nouiſſime gladio iugulatæ ſunt. Aſſiſij in Vmbria ſancti Rufini [c] martyris. Cæſareę in Cappadocia S. Iulittæ [d] martyris, quæ bona ſua à quodam potente ſibi vſurpata in iudicio repetens, cum ille exceptionē daret, quòd vt Chriſtiana non deberet audiri, mox a iudice iuſſa eſt thus idolis offerre, vt poſſet audiri: qđ *illa* conſtanter recuſans, in ignem coniecta ſpiritū Deo reddidit: corpus autem a flamma remanſit illæſum. Eius præclaras laudes S. Baſilius magnus egregio encomio celebrauit. Antiſiodori S. Vrſi [e] epiſcopi & confeſſoris.

I V L I I 30.

a ABDON,& Sennen.] Agunt de his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recētiores. Narrātur horum res geſtę in prçambulis hiſtorię martyrij S. Laurētij; ſeorſū a[illegible]m Mombrit. tom. 1. Petrus in catal. lib. 5. ca. 158. & alij. continēt eaſdem vet. man. ſcrip. quę tamen caſtigatione indigent.

b Maximę, Donatillæ, & Secundę.] De his itē Beda, ac cęteri omnes; Ado autem vberius harū acta refert, ac Petrus in catal. lib. 6. c. 159. qui cū dicant, has paſſas eſſe ſub Anulino iudice; cōſule quæ ſuperius diximus die 28. huius, plures ei[illegible]m nominis reperiri Chriſtianorum perſecutores, qui diuerſis temporibus, ſed diuerſis Imperatoribus in Chriſtianos ſçuierunt.

c Rufini.] Extat de eodem ſermo Petri Damiani, necnon ſacer hymnus: quæ omnia habes apud Sur. tom. 4. hac die.

d Iulittę.] Agūt pterea de eadē Gręci hac die in Menologio. Extat de eadem luculenta oratio ſancti Baſilij, vbi de eius diei celebratione hæc ait: Hunc diem vobis indiximus celebriter agendū. &c. de eius autem ſepulchro hæc habet: Corpus aūt honore præcipuo venerabile aſſeruauit affinibus & cognatis incolume, nec vlla ſui parte læſum; qđ ſanè in ornatiſſimo primarij tēpli vrbis totius veſtibulo cōditū, loco quidē affert venerabilē ſanctimoniā; nec minus qui eo loci cōueniunt efficit ſanctiores. &c. ſequitř narrare de fonte, q ibidē, cū illuc perlatū eſt martyris ſacrū corp᷒, diuino miraculo, è terra mox erupit.

e Vrſi epiſcopi.] De eodē hac die Beda. Adnumeratur hic vndecimus eius ſedis epiſcopus in tabulis epiſcoporum Antiſiodorēſium. Sedit annos ſex, & menſes quatuor, obijtq; hac die, ſepultus in baſilica S. Germani, ponitur inter illos, qui ſcripſerunt ſynodicam ad Leonem Papam. hæc ex Demochar. de ſacrif. Miſſæ.

31 Pridie Kalen. Auguſti Luna. B 25 xxv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	30	1	2	3	4	5			

CAESAREAE paſſio B. Fabij [a] martyris, qui cum ferre vexilla præſidialia recuſaret, primum diebus aliquot in carcerem truſus, deinde interrogatus ſemel & iterū, cum in confeſſione perduraret, mox a iudice capitali ſnīa condemnatur. Mediolani S.

Calimerij [b] epiſcopi & martyris, qui in Antonini perſecutione comprehenſus, vulneribus cõfoſſus, ceruicibusq; gladio tranſuerberatis præceps in puteum deiectus, martyrij curſum confecit: Synnadæ in Phrygia Pacatianæ, ſanctorum martyrum Democriti, [c] Secundi, & Dionyſij. In Syria ſanctorũ trecentorum [d] quinquaginta Monachorum martyrum, qui ob defenſionẽ ſynodi Chalcedonenſis ab hęreticis occiſi ſunt. Rauennę tranſitus S. Germani [e] Antiſiodorenſis epiſcopi, genere, fide, doctrina, & miraculorum gloria clariſſimi, qui Britanniam à Pelagionorum hæreſibus penitus liberauit. Tagaſte in Africa S. Firmi [f] epiſcopi, gloria confeſſionis illuſtris. Senis in Tuſcia natalis beati Ioannis [g] Columbini, inſtitutoris ordinis Ieſuatorum, ſanctitate ac miraculis clari.

IVLII 31.

a FABII.] Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri recentiores de eodem hac die; Petrus item in catal. lib. 6. ca. 165. & Sur. ex Adone tom. 4. eius acta deſcripſit.

b Calimerij epiſcopi.] De eo tab. eccleſ. Mediol. præfat. Ambroſiana, & alia monumenta eius eccleſiæ, quæ citat Galeſinus: habetur mentio de eodem in actis ſanctorum Fauſtini, & Iouitæ.

c Democriti, & ſociorum.] Beda hos ponit in Africa, ſed Vſuardus, & alij Synnadæ paſſos tradunt.

d Trecentorum quinquaginta monachorũ.] Cæſi ſunt hi temporibus Anaſtaſij Imperatoris. Extat de ipſorum nece libellus vigintiquatuor archimandritarum ad Hormiſdam Romanum Pont. de execrandis facinoribus Petri Gnaphæi & Seueri hæreſiarcharum ibique hæc de his leguntur: Euntibus nobis ad Mandram domini Symeonis pro cauſa eccleſię, inſidiati ſunt nobis in itinere perditi, coinquinati: & ſuperuenientes occiderunt ex nobis trecentos quinquaginta, quoſdam autem vulnerauerunt, alios verò, qui potuerant ad colenda altaria fugerę, ibidẽ peremerunt, & monaſteria incenderunt, &c. eſt apud nos eiuſmodi libellus ſupplex manu ſcript. itemque alius extat de eorundem martyrio libellus monachorum Syriæ oblatus Synodo Conſtantinopolitanæ ſub Menna epiſcopo celebratæ poſt conſulatum Baſilij, anno Domini 536. vt eiuſdem ſynodi acta declarant.

e Germani epiſcopi.] Agit de eodem hac die Beda, & alij omnes. Scripſit eius res preclarè geſtas Conſtantius ſcriptor illorum temporum non ignobilis, cuius frequens eſt mentio apud Sydonium Apollinarem, & Iſid. de vir. illuſt. in Paulino presbytero cap. 4. Ex eodem auctore Conſtantio cæteri accepiſſe noſcuntur, vt Beda lib. de ſext. ætat. & de geſtis Anglor. lib. 1. cap. 2. & ſequen. De eodem ſancto Germano agit ſanctus Proſper. in chron. ſub conſulatu Florentij & Dionyſij, Gregor. Turon. de glor. confeſſ. cap. 41. licet malè, eum Romæ obijſſe, dicat. de eodem Ado Vien. in chron. & Sigebert. qui ait, Herminum monachum ſcripſiſſe eius vitam verſib. & obtuliſſe Carolo Imperatori. Adſcribitur hic ſeptimus eius ſedis epiſcopus. ſeditque ann. 30. & dies 25. temporibus Honorij Imp. & eius ſucceſſoris Valentiniani. vt liquet ex tab. eccleſ. Antiſiod. omittimus referre innumeros recentiorum auctorum, qui de ipſo ſcripſerunt, cùm omnes non niſi ex prædictis antiquioribus eadem referant.

f Firmi epiſcopi.] Scribit S. Auguſtinus de eodem Firmo epiſcopo Tagaſtenſi lib. contra mendacium ad Conſentium c. 13. aitq;: Fecit hoc epiſcopus quondam Tagaſtenſis eccleſiæ Firmus nomine, firmior fide, &c.

g Ioannis Columbini.] Huius, ac ſociorũ res geſtæ ſcriptæ ſunt à Pheo Belchario, quæ ipſis excuſæ leguntur, magnamq; redolent pietatem.

A V G V S T V S.

1 Kalendis Auguſti. Luna. C xxv.

a b c d e f g h i k l m n p q r ſ
7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23
t u A B C D E f F G H M N P
24 25 26 27 28 29 1 2 1 2 3 4 5 6

ROMAE in Eſquiliis dedicatio [a] ſancti Petri ad Vincula. Antiochiæ paſſio ſanctorũ ſeptem fratrũ Machabæorũ, [b] cum matre ſua, qui paſſi ſunt ſub Antiocho Epiphane rege. Eorum reliquiæ Romam trãſlatæ, in eadem eccleſia S. Petri ad Vincula conditæ fuerunt. Romæ paſſio ſanctarũ virginũ Fidei,[c] Spei, & Charitatis, quæ ſub Hadriano principe martyrij coronam adeptæ ſunt. Item Romæ via Latina ſanctorũ martyrum Boni [d] presbyteri, Fauſti, & Mauri, cum alijs nouem, qui in actis ſancti Stephani Papæ deſcribuntur. Philadelphiæ in Arabia ſanctorum martyrum Cyrilli,[e] Aquilæ, Petri, Domitiani, Ruſi, & Menandri vna die coronatorum. Pergæ in Pamphilia ſanctorum martyrum Leontij,[f] Attij, Alexandri, & aliorum ſex agricolarum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Flauiano pręſide decollati ſunt. Gerundæ in Hiſpania natalis S. Felicis [g] martyris, qui poſt diuerſa tormentorum genera à Daciano tam diu iuſſus eſt laniari, donec inuictum Chriſto ſpiritum redderet. Vercellis S. Euſebij [h] epiſcopi & martyris, qui ob confeſſionem fidei catholicæ à Conſtantio principe Scytopolim, & inde in Cappadociam relegatus, poſtmodum ad eccleſiam ſuam reuerſus, perſequentibus Arianis martyrium paſſus eſt. In territorio Pariſienſi ſancti Iuſtini [i] martyris. Viennæ S. Veri [k] epiſcopi. Vuintoniæ in Anglia S. Etheluuoldi [l] epiſcopi. In pago Liſuino S. Nemeſij [m] confeſſoris.

A V G V S T I 1.

a DEDICATIO ſancti Petri ad Vincula.] Quod in primis pertinet ad Kalẽdas Auguſti: certum eſt errare omnes illos, qui putarũt eas in honorẽ Auguſti olim celebrari ſolitas; eo quod Sextilis menſis Auguſti nomine ſit nuncupatus. cuinam Auguſti Kalẽdæ dicatæ eſſent, hæc à Dione ſcribuntur: Quæ enim equeſtria certamina Kalẽdis Auguſti (qui eſt natalis Claudii Imper.) exhiberẽtur: inſtituta ſunt propterea, quod ea die Martis ędes conſecrata fuit. hæc Dio. lib. 6. Quòd autem ſpectat ad dedicationem baſilicæ S. Petri ad Vincula eadem die peractam; agit de ea ſolẽnnitate Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum. Gręci etiam feſtum diem de catenis Sanctis Petri agerẽ conſueuerunt ad 17. Kalen. Februarii, in quorum Menologio ea die hæc leguntur: Veneratio

pretioſç illius Catenæ, qua beatus Apoſtolus Petrus, Chriſti cã Herodis iuſſu, vinctus eſt. hęc ibi. Duabus catenis S. Petrum vinctũ eſſe Hieroſolymis, produnt Acta Apoſt. c. 12. Harũ altera ab Eudocia Auguſta Cõſtantinopolim eſt delata, altera aũt ab eadẽ Romam miſſa eſt ad Eudoxiã Auguſtã eius filiã; Valẽtiniani Imp. cõiugẽ, vtrobiq; aũt feſta dies ſtatuta eſt. Extat de eiſdẽ encomiũ apud Lipo. to. 7. & Sur. tom. 4. quod aliq̃ tribuunt Ioanni Chryſoſtomo; ſed S. Procli potius eſſe vr̃, vel S. Germani: nã temporib. Ioãnis Chryſoſtomi, nõdum p̃dictę Catenæ erant repertę, vt dicemus paulò inferius. Sanè quidẽ non vr̃ hoc vacare myſterio, ꝙ de Petri tantũ Catenis tã in Oriente, q̃ Occidente agatur ſolẽnitas; non aũt de vinculis alicuius alterius Apoſtolorũ: vt cuius eſt in ligandis atq; ſoluendis alienis vinculis poteſtas p̃cipua in eccleſia, eius ẽt vincula à cunctis fidelib. in honore haberentur. Petri ẽt vincula quib. Romæ in carcere vinctus fuit, à maioribus ſemꝑ in veneratione ſunt habita, & fideliſſimè cuſtodita, de quib. hęc in actis S. Alexandri Papę legunt̃: Dixit Alexander: Deſine has oſculari boias (erant boię inq̃t Iſid. lib. 5. orig. torques dãnatorũ, quaſi iugum boum. vox antiqua, cuius meminit Plaut. in aſin. & Feſtus de eadẽ agit) inquire aũt domini mei Petri Apoſtoli vincula, & ea potius oſculare. Albino, his auditis, cum multo ſtudio ac deſiderio, peruenit tandẽ ad illa beata vincula, &c. Non tm̃ Petri Catenę, quib. Romę ẽt vinctus fuit, ſed & Pauli fuerunt à maiorib. aſſeruatæ, quas multis fuiſſe miraculis illuſtratas, ſcribit S. Gregorius ad Conſtantiã Auguſtã in regiſt. lib. 3. epiſt. 30. Fertur apocrypha ſcriptura, & merito in angulũ reiecta, nomine S. Hieronymi ad Euſtochiũ de vinculis Petri, qua mẽdax auctor teſtat̃ eiuſmodi vinculorũ ſolemnitatẽ à Silueſtro Papa ex Cõſtantini decreto ſtatutã: quæ quidẽ ſcriptio, cũ nullius priſcorũ auctorũ teſtimonio fulciat̃, & firmæ auctoritates cõtrariũ perſuadeant, ab omnibus improbatur. Illorũ inſuper corrigẽdus eſt error, dicentiũ baſilicã Eudoxię, vbi recõdita ſunt prędicta Petri vincula, erectã fuiſſe ab Eudoxia Auguſta Arcadij Imp. vxore. id etenim legitur in quodã ſermone Bedę tributo, cuius eſt exordiũ. Solemnẽ obſeruantiã, &c. vbi ſunt etiam alia multa, quæ corrigantur; vt quod habet, Arcadium ante Eudoxiam diem obijſſe, contradicentibus hiſtoricis omnibus, quiſquis aũt ille fuerit auctor, vel ſi qui alij id ſenſerunt, Eudoxię nomine decepti ſunt, hanc illam eſſe putantes, quæ famoſiſſima eſt ob perſecutionẽ grauiſſimã ab ea in S. Ioannem Chryſoſtomum excitatam. Verùm illa ex humanis exceſſit longè antequam prædicta Petri vincula Hieroſolymis eſſent reperta. Porrò Eudoxia auctrix tituli, neptis fuit Eudoxię ſenioris, filia nimirũ Theodoſij iunioris & Eudociæ Auguſtę q̃ peregrinata eſt iterũ Hieroſolymam, vt teſtant̃ Socrat. lib. 7. c. 46. Euagr. lib. 1. c. 20. Niceph. lib. 14. c. 23. 49. & 50. vita S. Melaniæ iunioris, atq; acta S. Euthymij abbatis: de Eudoxia aũt Arcadij vxore nuſq̃ legit̃ adijſſe Hieroſolymã; ſed tm̃ (vt diximus) Eudocia Auguſta vxor Theodoſij id egit: q̃ p̃dictas Catenas dono accipiens, illarũ alterã Cõſtantinopoli voluit aſſeruari, alterã verò Romam miſit ad Eudoxiam filiã. At ſicut Conſtantinopoli in honorem alterius Catenarũ eſt erecta baſilica, vt patet ex encomio vinculorũ Petri ſupra citato; ita ẽt Romæ titulꝰ eſt erectus, qui tũ Eudoxię, tũ ẽt Vinculorũ Petri nomine dictus reperitur in antiquis memorijs. Rei geſtæ hiſtoriã inter alios ẽt Sigeber. deſcribit in chron. an. Domini 438. licet (vt in pleriſq; alijs) librariorũ vitio pro Eudocia inuẽtrice, Eudoxia ponat̃, cũ Eudoxia filia fuerit, q̃ erexit eccleſiã. Peregrinata eſt Eudocia Hieroſolymã anno ſeq. à nuptijs Eudoxiæ filiæ, vt ſcribit Euagr. lib. 1. c. 20. factę ſunt ipſę nuptię, vt refert Socrates, Iſidoro & Senatore cõſſ. anno à Chriſto 436 vel ſequenti, ſi fidem habemus Marcellino, qui p̃dictas nuptias recenſet ſub cõſulatu Actii & Sigiſuulti. hæc ſpectant ad hiſtoriæ veritatẽ. De inſigni aũt miraculo vincolorum Petri, cuius habetur mentio in Romano breuiar. meminit ẽt Sigebert. in chron. anno Domini 969. additq; de annulo illius catenæ Theodoro Metenſi epõ cõceſſo. De limatura Catenarum Petri pro ingenti munere ad reges, & principes, aliosq; viros primarios de Dei eccleſia benemeritos à Romano Pontifice mitti ſolita, quamplurimæ epiſtolę S. Gregorij poſitæ fidem faciunt. Moris enim erat eã includere aurea claui ab altari Petri Apoſtoli accepta, & ad abſentes trãſmittere. hi verò, ad quos paruula clauis mittebatur, religioſè accipientes, eã ſuſpendebant ad collum, vt Apoſtoli muniti pręſidio, à malis imminentib. tuti eſſent: id etenim idem S. Gregorius ſcribit inter alios ad Childebertum regem Francorum lib. 5. epiſt. 6. ind. 14. & in epiſt. 23. lib. 6. indict. 15. Recenſet idem grande miraculum de terribili vltione diuina in Longobardum eiuſmodi religioſiſſimi tuti contẽptorem. Petijt & ab Hormiſda Papa Iuſtinianus V. C. poſtea verò Imperator, vt earũdẽ Catenarum limaturam ad ſe mitteret. extant de his epiſtolæ man. ſcrip. quas deſcripſimus in Annalibus eccle. vt ſcias non à temporibus Gregorij Papæ eiuſmodi conſuetudinem de mittẽdis hiſce ſacris muneribus ortum habuiſſe.

b Machabęorum.] Non tantum Latini, ſed & Græci

Græci hac eadē die agunt de Machabæis. Vetus quidē hmōi celebritas eſt,quā maiores propen ſiori ſtudio coluerunt, vt teſtantur complures ſanctarum patrum orationes,ea ſolemni die, in eccleſia recitatæ,vt S.Gregorij Nazianzeni oratio,homilia 2.S.Ioānis Chryſoſtomi,quæ hr to. 1.operum eius,alia S.Gaudentij epī Brixiani,qui & rōnem eius celebritatis reddit,S. Auguſtini ſerm.109.& 110.de diuerſis.in ſermone autem 109.hæc habentur inter alia. Sanctorū Machabæorū baſilica eſſe in Antiochia prædicatur, in illa ſcilicet ciuitate,quæ regis ipſius perſecutoris noīe vocitatur:Antiochū quippe regem pſecutorem impiū pertulerunt,& memoria martyrij eorū Antiochię celebratur,vt ſimul ſonet & nomen perſecutoris & memoria coronatoris.hæc baſilica à Chriſtianis tenet, & à Chriſtianis ædificata eſt &c. hæc Auguſti. eſt & de eiſdē ſermo S.Leonis Papæ,quo ſignificat,hanc ſolemnitatem frequenti populo Romæ peragi cōſueuiſſe; qua ēt non tm̄ prædictorum martyrum conſueta ſolemnitas celebraretur,ſed ēt anniuerſaria commemoratio dedicationis eius eccleſiæ, quam (vt ſupra diximus) Eudoxia Auguſta vxor Valentiniani Imp.erexit in titulum,& Catenarū munere exornauit.ait enim:Feſtiuitatis magnificentiam etſi ſermo non indicet, congregatio tn̄ ipſa teſtatur,& recte:duplex.n.cauſa lætitiæ eſt, in qua & natalē eccleſię colimus, & martyrum paſſione gaudemus, &c. De eadem ſolemnitate olim agi cōſueta, meminit S.Ambroſius ſcribēs ad Theodoſium Imp.epiſt.17.li.2.edit.Rom.eſt de eadē ſermo S.Maximi,nomine Euſebij Emiſſeni,itemq; ſermones quatuor de S.Euſebio Vercellenſi,in quibus ſicut de illo ita etiā agitur de Machabæis,cū vna eademq; die ipſorum oīum ageretur natalis dies.Cur aūt prę cęteris martyribus veteris Teſtamēti hi potiſſimū colantur in Chriſti Eccleſia,ijdem q ſupra ſancti patres reddunt rōnem,quibus adde quę S.Iſidorus ſcribit libro allegoriarum.dicens:Machabæi ſeptē,qui ſub Antiocho acerbiſſima pпeſſi tormenta,glorioſiſſimè coronati ſunt, ſignificāt Eccleſiam ſeptiformem, quæ ab inimicis Chriſti multā martyrū ſtragem pertulit, & glorię cęleſtis coronā accepit.hæc Iſidorus.Vide quid de his S.Bernardus ſcribit epiſt.313. Horum aūt martyrū hiſtoria,non tm̄ in canonicis ſcripturis hr expreſſa, ſed & Ioſephus Iudæus eā conſcripſit ad Polybiū Megalopolitanum,quod & S. Hieronymus teſtatur in lib.de ſcriptor.eccleſiaſt.extat ipſe cōmentarius ad Polybium Megalopolit. ſcriptus. Marius Victorinus hęroico carmine eandem cecinit,S.Ambroſius lib.de Iacob c.10.& 12.eandem hiſtoriā paraphraſticè narrat, Theophilus Alexandrinus in Paſchali epiſtola tertia,Prudentius,& alij: licet in generibus tormentorum nō oīum ſit vna narratio.Nomina prędictorū Machabæorum Ioſephus in dicto commentario recenſet.ſunt hæc:Mater ipſarū dicta eſt Salomona,filius maior,natu Machabęus,huic ętatis gradu proximus Aber, tertius Machir,quartus Iudas,quintus Achas,ſextus Arath,ſeptimus verò, vltimo loco natus Iacob eſt appellatus. oēs aūt è caſtello Iudæę Soſandro, omneſq; dicti ſunt Machabęi.hæc ex Ioſeph. Quòd aūt ad vocem Machabæi ſpectat,nomen eſt Hebraicum,quod noſtris litteris ſic ſcribitur MACABAI, cuius ſingulæ litteræ ſingulas dictiones ſignificant ſumptas ex antiquo Moyſi Exod.51.vbi hæc verba ſunt·MICHI MOCHI BÆLIM ADONAI:quod in vulgata ſic Latinè redditur. Quis ſimilis tui in fortibus Dñe?Quatuor harū dictionū primas litteras M.C.B.I.in vexillis Iudas iuſſit inſcribi,ijſdemq; vti pro teſſera militari, vñ ipſi ac poſteri eius Machabęi dicti ſunt.Hæc de ſignificatione huius vocis Xyſt.li.1.bibliot.ſanct.

c Fidei,Spei,& Charitatis.] De his item hac die Vſuardus.Metaphraſtes harū acta ex antiquoribus monumentis deſcripſit 15. Kal.Octob.de quo die ēt Græci de ijſdem agunt in Menologio eadē Latinè reddita habet Lipo.to.6. & Sur.to. 4.Mombr.to.2.& Petrus in catal.lib.7.c.7.

d Boni, & ſoc.]De his Vſuardus ēt,& alij Latinorum;Gręci aūt in Menologio die ſequenti. Agitur de his martyribus in actis S. Stephani Papæ & martyris,ex quibus cęteri acceperunt.

e Cyrilli,& ſoc.]Agunt de his item Beda, Vſuardus,Ado,& alii recentiores,Petrus etiam in catal.lib.7.c.10.

f Leontij,& ſoc.] De his item Gręci hac die in dicto Menologio,vbi horū acta fuſius expreſſa habentur.

g Felicis.]Beda,Vſuardus, Ado,& alij de eo hac die. Meminit eiuſdem Prudēt. in Periſteph. hymno quarto, cum ait:

Parua Felicis decus exhibebit
Artubus ſacris locuples Gerunda.

Sanctus Eulogius in Memor.ſanct.inter alios martyres, qui ſeſe martyrio ſponte obtulerunt, recenſet Felicem hunc,quem ait,Cęſarea Mauritanię Gerundā vſq; martyrij cupidum perrexiſſe.De eodem Greg.Turon.lib.de glor.martyr.cap.92.vbi agit de eius miraculis.In breuiario Toletano legi de eodē martyre ſacrum hymnum,quo eius acta narrantur.incip·Fons vitę Deus,&c.ſcribūt de eo alij plures ex recentioribus,vt Vincen. in ſpecul.lib.13.c.134.& 153.& alij.

h Euſebij epiſ.]De eodē hac die Beda,Vſuardus,Ado,& alij. Non tantum vetera Martyrolo

gia hunc dicunt martyrem, ſed etiam in epitaphio in ſepulchro eius inuéto acroſticis verſib' EVSEBIVS EPISCOPVS ET MARTYR inſcribitur eiuſmodi inſcriptiones hoc carminum genere antiquitus conformari, ac primis verſiculorũ litteris nomen aliquod exprimi cõſueuiſſe, exemplo eſt vetus epitaphium ſanctæ Eugeniæ martyris Cordubenſis, qđ recitat Ambroſ. Morales in appendice ad Eulogium. Vitã S. Euſebij cum ex antiquis monumentis Eccleſię Vercellenſis, tum ėt ex ſanctorum patrum elogijs contextam vnà cum tranſlatione ipſius recenter facta Reuerendiſſimus D. Ioannes Franciſcus Bonhomius eius ſedis epiſcopus edeudã curauit. Eadem autem eius acta nonnihil locupletata per annos ſingulos, vt geſta ſunt, iã diu intexuimus in Annalibus eccleſiaſt. reſtituimuſque locum Epiphanij in pan. hæreſ. 30. vbi Euſebius Fregellæ mendoſe pro Vercellis legitur. Cur autem hic martyr dicatur, quem S. Ambroſius, & alij antiqui ſcriptores ſemper confeſſorem appellant, itidem non paucis explicuimus. De miraculis in eius eccleſia fieri ſolitis ſcribit Greg. Turon. lib. de gloria confeſſorum cap. 3. vbi etiam ipſum confeſſorem appellat, & inter confeſſores adnumerat.

i Iuſtini.] Agit de eodem Vſuardus, & Molanus in addit. q de eius corpore poſito Pariſijs in baſilica ſanctæ Mariæ meminit. Diuerſus ab eo eſt Iuſtinus presbyter, de quo Greg. Turon. de glor. confeſſ. c. 49.

K Veri epiſcopi.] De eodem Beda, & alij. Ado eius eccleſiæ epiſcopus tradit in ſuo chronico claruiſſe hunc Traiani temporibus; quod quidẽ dubium admodũ redditur ex actis cõcilij ſecundi Arelatenſis, quod celebratum eſt tẽporibus Conſtantini, vbi inter alios Gallicanos epiſcopos, qui eidem concilio interfuerunt ponitur Verus epiſcopus Viennenſis. nec dici põt, hunc alium fuiſſe ab illo: nam Verus ille alius epiſcopus Viennenſis ſedit temporibus Mauritij Imperatoris, vt idem Ado ſcribit in chro. anno quingenteſimo octuageſimotertio. ponitur ordine 26. eius ſedis epiſcopus, pręceſſitq; ſanctum Deſiderium, ad quem extant epiſtolæ ſancti Gregorij Papæ. Apud me autem maiorem fidem inueniunt ipſa acta ſynodica, quà quodlibet aliorum teſtimonium.

l Etheluuoldi epiſcopi.] Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuard. extantq; eius acta, quæ habes apud Sur. tomo 4. ſcripta ea eſſe à Vuolſtano monacho, teſtatur catalogus ſcriptorum Britanniæ lib. 2. c. 36. Migrauit ex hac vita anno Domini nongenteſimo quarto.

m Nemeſij.] De eo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores.

xxiiij. D Quarto Nonas Auguſti. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8,	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE in cœmeterio Calliſti natalis S. Stephani [a] Papæ & martyris, qui in perſecutione Valeriani, dum Miſſæ ſacrum perageret, ſuperuenientibus militibus ante altare intrepidus & immobilis cœpta myſteria perficiens, in ſede ſua decollatus eſt. Nicæę in Bithynia paſſio S. Theodotæ, [b] cum tribus filijs ſuis: ex quibus primogenitum nomine Euodium, Chriſtum fiducialiter cõfitentem, fecit primo Nicetius conſularis Bithyniæ fuſtibus cædi, deinde matrem cum omnibus filijs igne conſumi. In Africa S. Rutilij [c] martyris, qui cum ſæpius de loco in locum perſecutionem fugiſſet, & periculum interdum etiam pecunia redemiſſet, ex inopinato aliquando comprehenſus, & præſidi oblatus, tormentis plurimis cruciatur: demum ignibus traditus, egregio martyrio coronatur. Patauii S. Maximi [d] eiuſdem ciuitatis epiſcopi, qui miraculis clarus beato fine quieuit.

STE-

STEPHANI Papæ. [De quo non tãtũ Beda, ac cęteri Latinorũ hac die, ſed & Græci in Menologio agunt, vbi ipſius, ac ſociorũ acta ſub cõpendio deſcribuntur: ampliora aũt ex antiquis monumẽtis edidit Metaphraſtes: reperiunt eadem non ex Græcorum, ſed Latinorũ fontib. in vet. man.ſcrip.codic. quæ & apud nos habemus. De eius ſucceſſione meminit Euſebius in chron.& hiſt.lib, 7.c.3.& 4. Cyprianus, Optatus, Auguſtinus, Niceph.& alij. Eius autẽ celeberrima & admirãda planè geſta, cum aduerſante Orbe ferè toto, de baptiſmate tutatus eſt maiorum traditionẽ, digeſſimus in Annal.eccleſ.ibiq; eundem vindicauimus à calumnijs Firmiliani epiſcopi Cæſareæ Cappadociæ.

b Theodotæ, & fil.] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum; Græci autem in Menologio ad quartum Kal. Auguſt. Eius acta ac filiorum recitantur in vita S. Anaſtaſiæ, quam habes apud Sur.tom.6. Mombr.tom.2.& Petrus recitat in catal.lib.7.c.14. Nobile templũ in huius honorem erexit Iuſtinianus Imp. in ſuburbijs Cõſtãtinopolitanis, vt auctor eſt Procop.lib.1.de ædif. Iuſtiniani Imp.

c Rutilij.] Quæ hic de Rutilio dicuntur, habentur etiam apud Tertullianum lib. de fuga tẽpo. perſecut. cum tñ auctor ipſe Montani afflatus ſpiritu, negaret fugiẽdum eſſe tempore perſecutionis vrgentis. De redemptione martyrij, de qua hic agitur, cõſule ea quæ ſupra diximus, cum egimus de temporibus Commodi die 18. Aprilis.

d Maximi epiſc.] De quo tabulæ eccleſiæ Patauinę. Habetur de eo mentio in actis S. Proſdoçimi, ex quib. Scard. lib. 2 Annal.

3 Tertio Nonas Auguſti Luna. E xxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

HIEROSOLYMIS Inuentio [a] corporis beatiſſimi Stephani Protomartyris, & ſanctorum Gamalielis, Nicodemi, & Abibonis, ſicut Luciano presbytero diuinitus reuelatum eſt, Honorij principis tempore Conſtantinopoli natalis S. Hermelli [b] martyris. Apud Indos Perſis finitimos paſſio ſanctorum [c] Monachorum, & aliorũ fidelium, quos Abenner Rex perſequens Eccleſiam Dei, diuerſis afflictos ſupplicijs cædi iuſſit. Neapoli in Campania S. Aſpren [d] epiſcopi, qui à S. Petro Apoſtolo ab infirmitate curatus, & deinde baptizatus, eiuſdem ciuitatis epiſcopus ordinatus fuit. Auguſtoduni depoſitio S. Euphronij [e] epiſcopi & confeſſoris. Anagniæ S. Petri [f] epiſcopi, qui monaſtica primum obſeruantia, deinde paſtorali vigilantia clarus quieuit in Domino. Philippis in Macedonia ſanctæ Lydiæ [g] purpurarię, quæ prædicante ibidem S. Paulo Apoſtolo prima omnium credidit Euangelio. Beroæ in Syria ſanctarum mulierum Maranæ [h] & Cyræ.

AVGVSTI 3.

a INVENTIO corporis beatiſſimi Stephani Protomartyr.] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri omnes, in quos tñ librariorum vitio errorẽ irrepſiſſe putãdum; dum eiuſmodi inuẽtio facta dicitur anno ſeptimo Honorij Imp. cũ de ea re nullus relictus ſit errãdi locus: nam litteræ Luciani ab omnibus comprobatæ notant cõſules,

in chron.& Niceta in orone de ea re habita,iiſdē conſulib.id factum confirmant.De integritate litterarū Luciani,quib.agitur de hmōi inuētione,nullus hactenus dubitauit:illis etenim aſtipulant Gennadius de vir.illuſt. c.46. & 47.q. teſtatur eadē à Luciano Græcè ſcripta, Latinè reddita eſſe ab Auito:Marcellinus in chro.Niceph.hiſt.li.14.c.9.Beda in retract.in Act.Apoſ.& de ſex ætatib.& alij recentiores. Eā quidē hiſtoriā,ipſasq; Protomartyris venerandas reliquias primus omniū ad oras Occidentales detulit Oroſ.presbyter Hiſpanus, qui illis temporib. peregrinatus eſt Hieroſolymā, tantiſq; pignorib. ditauit,illuſtrauitq; eccleſiā Africanā;dum tot, tantaq; ex illis edita ſunt miracula, quæ S.Auguſtinus plurib.in locis fideliſſimè recitat, vt li. 22.de ciu. Dei c.8.ſerm. de diuerſis 31.32.33. epiſt.103.ad Quinctianū;Euodius præterea epiſcopus Vzalenſis de ijſdē duos libros cōſcripſit. agit de ijſdē S.Proſper lib.de prædi.dimi. tē.c.6. cū aūt poſtmodū Vuandali in Africanam prouinciā graſſarentur,fertur S.Gaudioſus epſ ampullā vitreā concreti ſanguinis S.Stephani inde Neapolim Cāpaniæ vrbē fugiens,ſecum aſportaſſe;quæ hactenus ibidē in eccleſia eiuſdem S. Gaudioſi religioſè aſſeruatur: vbi adhuc miraculū perſeuerat,vt ſuper altare ampulla poſita, dū ſacra Miſſarum ſolemnia peraguntur,liqueſcere,velut recēs effuſus ſanguis aliqn̄ conſpiciatur.produnt.n.eiuſdē Luciani litteræ,non tm̄ articulos martyris, ſed & terram ipſam ſanguine madefactā ab Oroſio in Africā tranſportatam. Non præterimus, eodē tempore Honorij Imp. eiuſdē Protomartyris reliquias eſſe perlatas in Minoricam inſulam, quarum virtute gens Iudæorum,quæ inſulam incolebat,ad fidem Chriſti mirandis prodigijs conuerſa eſt. extat de his inſignis epiſtola Seuerini epiſcopi Minoricēſis, quam man.ſcrip. nacti ſumus in bibliotheca Vaticana,cuius fidei integritati aſtipulatur prædictus Euodius epiſcopus Vzalenſ.lib.1.cap. 2.his verbis: Epiſtola quoq; ad nos delata cuiuſdam ſancti epiſcopi Seueri Minoricenſis inſulæ de pulpito in aures eccleſiæ cum ingenti fauore recitata eſt,&c. Scripta habetur 15. Kalend.Martij, Aſclepiodoto & Mariniano conſſ. eſt is annus ſeptimus ab inuentione prædictarum reliquiarū,à Chriſto aūt annus quadringenteſimus vigeſimustertius.In Gallias etiam eiuſdem Protomartyris reliquiæ fuerunt delatæ,de quibus Greg.Turon.hiſto.lib.1.c.31.& de glor. martyrum c.33. vbi & de miraculis editis.

Illud etiam ad annotationē præſentis diei ſolemnitatis ſpectare magnopere vr̄: quid eſt, ꝙ hac potiſſimum die eiuſmodi Inuentio celebretur, quā conſtat ex Luciani literis factā eſſe mēſe Decembris, tranſlationē verò Hieroſolymam ad 7.Kalen.Ianuarij:aliam aūt tranſlationē Conſtantinopolim ad 5.Kalend.Octobris,auctor eſt Theodorus lector in collectaneis lib.2. in fi.rurſus aūt tertiā Romā factam eſſe tranſlationem pridie nonas Maij, eius acta teſtantur, quorum ſupra meminimus.Cū aūt nec Inuētio,nec tranſlatio aliqua hac die cōtigerit: exiſtimarūt nonnulli, hac ipſa die S. Stephanū Protomartyrem martyriū ſubijſſe: quorū quidē ſnīæ maiorum refragat auctoritas:ſiquidē S.Auguſtinus,Fulgētius,& alij, tam Latinorū , q̄ Græcorum patrū, in homilijs quas ea die habuerūt, abſq; vlla hæſitatione profitentur S.Stephanum conſummaſſe martyriū poſtridie Natalis Dn̄i: idq; adeò firmum,ratumq́, maiores habuere,vt licet in eam dilata fuerit tranſlatio illa prima Hieroſolymā facta;nihilominus remanſit,vt erat,ea dies cōſecrata natalitio Protomartyris,& ſolemnitatē Inuentionis maluerunt in hunc diē trāſferre.Sed qua(inquā)rōne factū ſit,vt hac potius die,quā cæteris,memoria hæc ageretur: dicam quid acceperim à D. Antonio Geronio Tarraconēſi eccleſiaſticarū antiquitatū apprimè erudito, quo cū de ambiguitatib.rerum eccleſiaſticarū ad hiſtoriæ veritatem ſpectantib. familiariter diſſere re ſæpiſſimè conſueui,cuius hæc de ea re eſt ſententia; vt exiſtimet longè ante Inuētionē S.Stephani,hāc ipſam diē in honorem eiuſdem Protomartyris eſſe dicatam; poſtmodum autē redditā ſolemniorem ex commemoratione prædictę Inuentionis.Id etenim in primis maximè ꝑſuadēt antiqua monumēta, vt vetus illud, cuius ſæpe meminimus,Martyrologium S.Cyriaci,in quo nulla hr̄,hac die,de Inuētione mentio; ſed tm̄ hæc verba: S. Stephani Protomarty.in Ancona,vbi haberi dicitur vnus de lapidibus quibus percuſſus eſt, hæc ibi. eadem Beda, licet apud eum mendoſè, Antiochiæ, pro Ancona ponatur his verbis: In Antiochia S. Stephani Protomartyris,vbi haberi dicitur vnus de lapidibus, quib.in brachio percuſſus eſt, & multas ex eo virtutes ſanitatū fieri.hæc Beda. Quib.omnib. ſi addas,q̄ ſcribit S. Auguſtinus ſerm. 31. & 32. de diuerſis pag.488.489.edit.Louan.vbi agit de perantiqua Memoria eiuſdē Protomartyris Anconæ poſita,deq; illo ſaxo,quo idē in cubito ꝑcuſſus eſt, q̄d collegit, qui lapidationi illius interfuit,& in Italiam detulit,&Anconæ reliquit, ex quo tēpore illic Memoria S.Stephani eſſe cœpit,vt idē ſcribit dicto ſerm.32.hęc inquā,omnia ſi ꝑdictis antiquiorib.Martyrologijs iungas, facilè intelliges, lōgè ante Inuentionem Protomartyris celebrari conſueuiſſe, hac die memoriam

riam eius,vel ſaké in Italiæ regionibus. celebris itaq; olim fuit cultus memor iç eius martyrij ex illo lapide:poſtmodum autem, venerando corpore inuento,aucta ea dies celebriori ſolemnitate,quç iam ſemel lapidis eius memoriç dicata erat.Vnde apud Bedá, & aliqua alia m an.ſcrip. non tantum hac die agitur de Inuentione prædicta,ſed & de viuo lapide illo, ex quo multa etiam miracula,velut mel de petra (iuxta propheticum illud) oleumq; de ſaxo duriſſimo], emanabant. Hæc prędicto diſerto viro accepta ferim us,cuius ſententię libenter ſubſcribimus. De eccle ſia S. St ephani Anconę meminit etiam S.Gregorius lib ro 1.dialog cap. 1.

b Hermelli.]De eodem hac die Beda,Vſuar. Ado, alijq; recentiores.

c Sanctorum monachorum.]De his ſcribit S. Ioannes Damaſcenu s in vita ſanctorum Barlaham & Ioſaphat,de quibus ſuo loco inferius.

d Aſpren epiſcopi.] De eodem tabulæ eccleſię Neap.extátq; eius acta typis nuper excuſa,à Paulo Regio ſcripta.Quãuis hoc nomẽ Barbarum quid ſonet eſt tamen nomen Romanũ. Reperies enim geſſiſſe conſulatum Aſprenatẽ vnà cũ Clemente anno decimotertio Domitiani Imper.vt habent tabulç Caſſiodori. quo ẽt ſeculo hic,de quo agimus, vixiſſe reperit. Meminit Aſprenatis etiã Dio lib.56. Sueton.in Auguſto, c. 43.ait ab eo tempõre Aſprenates dictos ẽt fuiſſe Torquatos. de eodẽ nomine Seneca controu. 24. Plin.itemq; de domo Aſprenatum agit.

e Euphronij epiſc.] Scribit de S. Euphronio Gregor. Turon. lib.2. c.11.de eodem Sidon.Apolli.lib.4.c.25. & ad eum lib.7. epi.8.& lib.9. epiſto.2.Interfuit concilio Lugdunenſi, ſubſcripſitq; cum alij s epiſtolam Fauſti damnantis cũctos Pelagianorum errores.

f Petri epiſc.] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Anagninæ,indeque eius acta accepimus.

g Lydiæ.] De ea Act.Apoſt.cap.16.dicta eſt Purpuraria à purpura tingẽda. erat huiuſmodi opificium non ignobile;non enim liberum erat cuiq; tingere purpuram;vel cuilibet petenti impartiri,vt conſtat ex Amiano Marcell.li.14.erat enim inter alios magiſtratus Præfectura tingendæ purpurę,qua velut magno munere donatus eſt Dorotheus Tyrius ab Imperatore, vt ſcribit Euſeb.hiſt.lib.7.c.26. ſunt de tinctura purpuræ leges ſeueriſſimæ,Codic.lib.11. de veſtib.

h Maranæ,& Cyrę.] Scribit harum Fœminarum præclaras res geſtas Theodoretus in Theophil.cap.29.

4 Pridie Nonas Auguſti. Luna. F xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

BONONIAE ſancti Dominici [a] confeſſoris, fundatoris ordinis fratrum Prædicatorũ,viri ſanctitate & doctrina clariſsimi:qui virginitatem perpetuo illibatam ſeruauit, & ob ſingularem meritorũ gratiam,tres mortuos ſuſcitauit:cumque prædicatione ſua hęreſes compreſſiſſet,ac plurimos ad religioſam & piam vitã inſtituiſſet,octauo idus menſis huius in pace quieuit: eius tamen feſtiuitas ex conſtitutione Pauli Papę quarti hac die celebratur.Theſſalonicæ natalis beati Ariſtarchi [b] diſcipuli & comitis indiuidui S. Pauli Apoſtoli,de quo ipſe ad Coloſſenſes ſcribit; Salutat vos Ariſtarchus concaptiuus meus. Is ab eodem Apoſtolo Theſſalonicenſiũ epiſcopus ordinatus, poſt longos agones ſub Nerone coronatus à Chriſto,quieuit.Romę via Latina paſſio beati Tertullini [c] presbyteri & martyris,qui ſub Valeriano Imperatore poſt impiã fuſtium mactationẽ, ignium circa latera exuſtionem,oris quaſſationem,atq; in equuleo extẽ

ſionem, neruorumq; cæſionem, data ſententia, capitis amputatione martyrium conſummauit. Conſtantinopoli ſancti Eleutherij [d] martyris, ordinis ſenatorij, qui pro Chriſto in perſecutione Maximiani gladio cæſus eſt. In Perſide ſanctarum martyrum Iæ, [e] & ſociarum, quæ cum nouem millibus Chriſtianis captiuis ſub Sapore diuerſis pęnis afflictæ, martyrium ſubierũt. Coloniæ S. Protaſij [f] martyris. Veronæ S. Agabij [g] epiſcopi & confeſſoris. Turonis S. Euphronij [h] epiſcopi. Romæ S. Perpetuæ, [i] quæ à beato Petro Apoſtolo baptizata, Nazarium filium, & Africanum virum ad fidem Chriſti perduxit, & multa ſanctorum Martyrum corpora ſepeliuit, [k] ac tandem bonorum operum meritis cumulata migrauit ad Dominum.

AVGVSTI 4.

a DOMINICI.] Huius ſanctiſſimi viri præclariſſima geſta octo libris digeſſit Theodoricus eiuſdem ordinis frater, quæ Sur. refert tomo 4. Sanctus Antoninus in 3. parte tit. 23. cap. 1. 2. 3. 4. & ſequen. Ioannes Garzonius de vir. illuſtr. ord. prædicat. M. Antonius Flaminius, ac nouiſſimè R. D. Franciſcus Diacetius epiſcopus Feſulanus egregium de eadem re commentarium ad ſanctiſſimæ memoriæ Pium Papam quintum conſcripſit. Migrauit ex hac vita octauo idus Auguſti, feria ſexta, hora ſexta, agens ſuæ ætatis annum quinquageſimum primum (vt auctor eſt S. Antoninus) anno à Chriſto Domino 1221. Facta eſt aũt eius tranſlatio anno Domini 1233. Gregorio nono Rom. Pont. anno ſexto ſedis eius. De canonizatione autem eius extant litterę Apoſtolicæ eiuſdem Gregorij noni, datæ Spoleti 5. Kalen. Septembris, anno octauo Pontificatus ipſius; recitat eas Anto. dict. 3. par. tit. 23. c. 4. §. 17. quibus etiam præcipitur, vt ad nonas Auguſti, ante diem obitus eius, quo relatus eſt inter ſanctos, anniuerſaria eius ſolẽnitas in eccleſia ageret. At ſanctiſſ. D. N. Paulus quartus Rom. Pont. in hanc retulit diem ob feſtum Beatæ Marię ad Niues; quod in eandem diem incideret.

b Ariſtarchi.] De quo Act. Apoſt. c. 19. 20. & 27. Paul. ad Coloſſ. c. 4. & ad Philemonem. Agũt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri Latinorum, Græci autem in Menolog. ad 18. Kalen. Maij.

c Tertullini.] Agit de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. eius autem res geſtæ extant in actis S. Stephani Papæ & martyris.

d Eleutherij.] De eodem hac item die Græci agunt in Menologio, ibiq; eius acta breui compendio referunt.

e Iæ.] Græci item de eadem hac die agunt in Menologio; narrantq; breuiter eius martyrium. Huius nomine templũ vetuſtate penè collapsũ reſtituit Iuſtinianus Imp. vt ſcribit Procop. lib. 1. ædif. Iuſtin. Imp.

f Protaſij.] De eo etiam Galeſinus hac die, qui eiuſdem eccleſiæ citat tabulas.

g Agapii epiſcopi.] Agit de eo Reuerendiſſimus ac Illuſtriſſimus D. Auguſt. Valerius eiuſdẽ eccleſiæ epiſcopus S. R. E. Cardinalis in lib. antiquorum monumẽtorum epiſcoporum Veron. ibi pag. 3. & 37.

h Euphronij epiſc.] Præceſſit hic Gregoriũ Turon. qui de eo plura ſcribit de geſt. Franc. lib. 10. cap. 31. de glor. confeſſ. c. 18. 19. & 20. extant Venantij Fortunati ad hunc epiſtolæ, quarũ poſteriore egregias eius virtutes cõtexit, extatque de eadẽ re eiuſdẽ auctoris carmẽ. lib. 3. de eodẽ itẽ agit in carm. ad Felicem epiſ. cum interfuit dedicationi baſilicæ. idem præſens fuit etiam cõcilio Pariſiẽſi; eius epiſtolam, ac collegarum epiſcoporum ad Radegundem reginam habet idẽ Gregorius Turon. lib. 9. c. 39. numeratur hic ſedis Turonenſis epiſcopus viceſimus ordine.

i Perpetuę.] De qua tabulę eccleſiæ Mediolanenſis. narrantur eius res geſtæ in actis ſanctorum Nazarij & Celſi, quę habet Mombr. tom. 2.

k Sepeliuit.] In ſepeliendis ſanctorum martyrum corporibus & condiendis eis aromatibus, effuſæ erant impenſæ Chriſtianorum, vt auctor eſt Tertull. in apologet. de iiſdẽ Prudent. in catemer. hym. in exequijs defunc. Greg. Nyſſ. in orat. in funere Meletij, Greg. Naziã. epiſt. 18. ad Sophr. & alij. Ex Iudæis ea traditio manauit ad Chriſtianos; ſic. n. mos erat Iudæis mortuos ſepelire Ioan. 19. præcæteris id diligentius præſtitiſſe videntur Aegyptij, qui ea arte ſic deſiccabant corpora defunctorũ, vt eadẽ quaſi ænea redderẽt, appellarẽtq; ea lingua Aegyptia Gabbaras, vt tradi

Augu-

Auguſtin. ſerm. de diuerſ. 120. c. 12. Inde eſt, quod impius Eunapius Sardianus Aegyptios Chriſtianos ipſos Alexādrinos, in quos inuehitur ob demolitum templum Serapidis, irridet; quod religionis ergò oſtētarent ſalita capita damnatorū: ſic ethnicus Chriſtianorū hoſtis appellat ſāctos martyres, quos Alexādrini maximo honore habebant. porrò cōdiendorum corporum vſum ab Aegyptijs mutuatos eſſe Iudæos, auctor eſt Tacitus lib. 21. Annalium.

5 Nonis Auguſti. Luna. G xx

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

ROMAE in Eſquilijs dedicatio [a] Baſilicæ [b] S. Marię ad Niues. Itē Romæ paſſio ſanctorū Martyrum [c] vigintitrium, qui in perſecutione Diocletiani via Salaria veteri capite truncati, ibidē ſepulti ſunt ad Cliuum Cucumeris. Auguſtæ Vindelicorum natalis S. Afræ [d] martyris, quæ cum eſſet pagana, per doctrinam S. Narciſſi epiſcopi ad Chriſtum conuerſa, & cum omni domo ſua baptizata, pro confeſſione Chriſti igni tradita eſt. Aſculi in Piceno S. Emygdij [e] epiſcopi & martyris, qui à S. Marcello Papa epiſcopus ordinatus, & illuc ad prædicandum Euangelium miſſus, in confeſſione Chriſti ſub Diocletiano Imperatore martyrij coronam accepit. Antiochię S. Euſignij [f] militis, qui annum agens centeſimumdecimum, cum Conſtantini magni fidem, ſub quo militauerat, Iuliano Apoſtatæ exprobraret, eumq;, vt patriæ pietatis deſertorem redargueret, ab eodem iuſſus eſt capite cædi. Item ſanctorum martyrum Cantidij [g] Cantidiani, & Sobelis Aegyptiorum. Catalauni in Gallia S. Memmij [h] ciuis Romani, qui à S. Petro illius ciuitatis epiſcopus conſecratus, populum ſibi cōmiſſum ad Euangelii veritatem perduxit. Auguſtoduni beati Caſſiani [i] epiſcopi. Apud Theanum S. Paridis [k] epiſcopi. In Anglia S. Oſuualdi [l] Regis, cuius actus venerabilis Beda presbyter commemorat. Eodem die S. Nonnæ [m] matris beati Gregorii Nazianzeni. In Piceno apud Septempedanos S. Margaritæ [n] viduæ.

AVGVSTI 5.

DEDICATIO Baſilicæ S. Mariæ ad Niues.] De ea ſolemnitate, eiusq; inſtitutionis cauſa habētur vetera manuſcri-
e ius eccleſiæ, quæ paucis complexus eſt Petr. in
c atal. li. 7. c. 21. Dicta eſt hæc Baſilica Liberij, de qua hoc in li. de Rom. Pōtificib. in Liberio: Hic fecit baſilicā nomine ſuo iuxta Macellū Libiæ. Meminit eiuſdem Marcellinus presbyter, cū agit de ſchiſmate Vrſicini. Quod autē ſpectat ad Macellum Libiæ: erat in quinta Vrbis Regione, quæ Eſquilina dicitur, Macellum Liuianum appellatum, de quo Sext. Rufus de Regione Vrbis, & Victor. De eadem Baſilica etiam in eodem libro de Romanis Pontificibus in Xyſto tertio hæc leguntur: Hic fecit baſilicā S. Mariæ matris Domini, quæ ab antiquis,

Liberij cognominabatur.Hadrianus Papa in e-
piſt.ad Carolum Magnũ Imperatorẽ de imag.
hæc ait:Xyſtus Papa ſucceſſor Cęleſtiui fecit ba
ſilicá ſanctæ Dei genitricis Mariæ cognomento
Maiorẽ,quę & apud Præſepe dr̃:ſimili modo ip
ſe tam in metallis aureis,q̃ in diuerſis hiſtorijs,
ſacris decorauit imaginib. hæc Hadri.Hactenus
extant ferè integræ ſacræ illæ hiſtoriæ muſiuo
opere contextæ,atq; ſuper maiorẽ arcum eodẽ
opere exornatũ eiuſmodi inſcriptio pſeuerat.
XYSTVS PLEBI DEI. à Xyſto Xyſtiana ba
ſilica dicta reperitur apud Ioãnem diac. in vit.
S.Greg.Papæ li.4.c.68. De eiuſdẽ baſilicæ excel
cellentia, deq; miraculis cereorũ illic incendi
ſolitorũ ſcribit Petrus Cluniac.lib.2.c.30.de a-
lijs itẽ cereis Natalis Dñi die illic poni ſolitis cũ
nota annorũ currentium à paſſione Dñica,me-
minit Beda de tẽporum rõne c.45.Cætera autẽ
eiuſdẽ Baſilicæ antiqua monumenta habent hi,
qui ſcripſerunt de ſeptẽ Vrbis eccleſijs.At ne in
tentus veterib.recẽtiora prætermittam:eadẽ ba
ſilica his diebus noſtris longè auguſtior ac illu-
ſtrior redditur à ſanctiſſ.D.N.Xyſto V.Rom.Põ
ti.tũ ob nobiliſſima illic monumẽta excitata,ac
præſertim magnificentiſſimũ Sacellum, quo Sa
croſanctum Dñi Præſepe contineatur,tum etiã
ob apertas,directasq; vndiq; vias,quib.populo
Chriſtiano facilior ac gratior pateat ad eam ac
ceſſus.Sed in his omnib.deſcribendis commen-
tario potius quam notatione opus eſſet.

b Baſilicæ.]Vox iſta quidẽ,etſi à Gentilib.ac
cepta videatur;non abhorret tñ à phraſi diuinę
ſcripturæ:nam atrium illud maius templi Salo-
monis Baſilica dr̃ in 2.Paralipom.c.4.& 6.Apud
nos autem loquendi vſus obtinuit,vt non quæ-
cunq;eccleſiæ appellent Baſilicę,ſed illę tm̃ qua
rũ auguſtior eſſet amplitudo. Vnde aũt id ac-
ciderit,vt eiuſmodi eccleſię dicerent Baſilicę,Iſi
dorus li.15.originũ hæc ait:Baſilicæ prius voca
bant regum habitacula,vnde & nomen habent:
nunc tñ ideo Baſilicæ diuina tẽpla nominantur,
quia ibi Regi omnium Deo cultus & ſacrificia
offeruntur.hęc Iſidorus eadẽ Amal.de eccleſ.of
fic.lib.2.c.2.& Vualfridus Strabo de reb. eccle.
c.6.Hæc licet ſint vera,tñ eiuſmodi nomen vná
cum re è Gentilib.ad Chriſtianos deriuaſſe,mi-
hi magis probatur. Nã Baſilicæ illę Gentiliũ in
eccleſias Chriſtianorum aliqñ commutabãtur.
eſt de his locus egregius Auſonij Galli in Gratia
rũ actione pro ſuo Cõſulatu ad Gratianũ Augu
ſtũ,his verbis:Baſilicę olim negotijs plenę,nunc
votis,votisq; pro tua ſalute ſuſceptis, &c. Nec
quis putet apud Gentiles,ſicut apud nos,eiuſdẽ
eſſe ſignificationis Baſilicas, & templa. Erant n.
illę vt ſcribit Vitruuius li.5.c.3.loca venaliũ re
rum Foris cõiuncta, in quib. hyẽme potiſſimũ
publicę cõciones & negotiantum conuẽtus ha-
bebantur,ea etiam ſignificatione ſumuntur.l.pe
diculos.§.itẽ cum.ff.de auro & argen.legat.&l.
inter ſtipulantẽ,§.ſacram rem,ff.de verb.oblig.
Dicebatur ius etiã in Baſilica,vt apparet ex [illegible]li-
nij epiſt.21.lib.5.cum ait:Deſcenderã in Baſili-
cam Iuliã,auditurus quid proxima comperẽdi
natione reſpõdere debeã. Sedebãt Iudices, &c.
De eadem eodem ſenſu & Senec.lib. 8.de ira.c.
33.cum ait: Fremitu iudiciorum Baſilicę reſo-
nãt,&c.eius generis ea eſſe putatur,quam Theo
doſius iunior Imp.ab ergaſterijs,tabulatis,& in
tromiſſione equorum liberã eſſe voluit.Cod.de
ope.publ.l. Baſilicã.Erant & priuatorum Baſili
cę ad inambulandum cõſtructę, & magno ſum
ptu ornatę;quarũ meminit S.Hieronymus ſcri-
bens ad Marcellã epiſt.18.aitq;:Vbi(Romę ſcili
cet) inſtar palatij priuatorum extructę Baſilicę
vt vile corpuſculum hominis pretioſius [illegible]am-
bulet, & quaſi mundo quicquam poſſit eſſe or
natius,tecta ſua magis velint aſpicere q̃ cœlum.
hæc ille.Quod autem ad ipſarum ſtructurã ſpe
ctat:erãt plures ſimul in longum iunctæ porti-
cus ſuffultæ columnis, æquis inter ſe diſtan[illegible]ib.
ſpatijs deſuper iunctis, velut intextis inu.cẽ. [illegible]is
reſpondent quæ Cic.ad Attic.li.4.ſcrib[illegible] his ver
bis; Paulus in medio Foro Baſilicã penè tex[illegible]t
ijſdẽ antiquis columnis,&c. eiuſmodi ferè [illegible]
cturæ eſſe ipſas Chriſtianorũ antiquas Ba[illegible],
nullus ignorat,nã paucis mutatis,vel ad[illegible]tis ex
ipſis aliquæ,vel(quod frequenti[illegible]s acc[illegible] ip[illegible]a-
rum Baſilicarum columnæ in vſum Ch[illegible]æ
religionis tranſiere cum nomine.

c Martyrum vigintitrium.] Habetur mentio
de ijſdem martyribus in actis ſanctorum Abun
dij,Abundantij,& Martiani,de quibus ſuo loco
inferius.

d Afrę.]De eadẽ hac die Vſuardus, Ado &
alij;Beda autẽ ad ſeptimum idus Aug[illegible]ti, vt in
eccleſia Auguſtana, in qua hac die agitur de S.
Afro martyre. extant eius acta, quę recitat Sur.
to.4.hac die. Synceriora mihi ea videntur, quę
ex actis publicis deſcripſit Vicellius in Agiolo-
gio. In Auguſtano breuiario atq; miſſali libro
eiuſdẽ res geſtæ narrantur;cumq; ſimul omnia
monumẽta,eam olim fuiſſe meretricem tradãt,
miror vehementer,quomodo Venantius Fortu
natus eam appellet virginem,his verſibus in lib.
4.vit.S.Martini epiſc. Turon.

Pergis ad Auguſtã,quam Vindo,Licusq; fluẽ-
Illic oſſa ſacrę venerabere virginis Afrę. (tant.

Cum hanc tradãt a ſancto Narciſſo epiſcopo
ad Chriſtianam fidem eſſe conuerſam,putãt ali
qui,inter quos Petrus in catal.li.7.c.28.hunc il
lum

lum eſſe Narciſum epiſcopū Hieroſolymitanū laudatiſſimū,de quo ſcribit Euſeb.lib.6.c.9.Alij autem dixerunt hunc fuiſſe Narciſum martyrē Gerundenſem; idq; teſtatur eius acta,ac cæteri vt Vincent.lib.7.c.28.Anton.1.part.tit.8.ca.1.§. 18.& nouiſſimè Flos ſanct. qb. magis aſſentior.

e Emigdij epiſc.]Petr. in catal.lib.7.c.24.refert eius acta, ſed eiuſmodi, quæ cenſura indigeant.

f Euſignij.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio,ibiq; deſcribunt eius certamen.

g Cãtidij,& ſoc.]De his item Greci hac die; vbi ſupra in Menologio agunt.

h Memnij epiſc.] Beda,Vſuar.Ado,ac cęteri de eodem hac die.Pluribus autem Greg.Turon. de glo.confeſſ.c.66.Vincent.& Anton.par.1.tit. 6.c.27.Petr.in catal.lib 7 c.25.

i Caſſiani epiſcopi.]De quo Beda,& alij,qui ſupra.Meminit eiuſdem Conſtantius in vita ſancti Germani epiſcopi Antiſiod.lib.2.ca.7.Greg. Turon.de glor.confeſſ.cap.24. Petrus in catalo. Vincen. Antonin.& alij. Molanus teſtatur eius acta extare:ſed ea hactenus nobis ſunt incognita.

k Paridis epiſcopi.]Tã ipſius, quàm aliorum plurimorũ ſanctorum totius prouinciæ Campaniæ & adiacentium regionum acta percepi collegiſſe in vnum ſumma cum diligentia ac labore Illuſtriſſimum, ac Reuerendiſſimum Iulium Sanctorum Cardinalem ſanctæ Seuerinæ dictũ S.Romanæ eccleſię ornamentum;aliquando ab ipſo edi,ac peruulgari,vehementer optamus.

l Oſualdi.]De eodem hac die Beda,qui & de eodem in geſt.Anglo.libro 2.cap.4.& in epitome:quæ cuncta ſimul collecta recitat Sur. to. 4. Migrauit ex hac vita anno Domini ſexcẽteſimo quadrageſimo ſecundo.

m Nonnę.]Agũt de eadem hac die Gręci in Menologio. Eius autem egregia facta recenſet eius filius ſanctus Gregorius Naziã. in oratione habita in funere patris,ac item alia quę dicta ab ipſo eſt in funere Cæſarij fratris,atq; illa,quam habuit in obitu ſororis Gorgonię,itemq; in carmine de rebus ſuis,& de vita ſua ad populũ Cõſtantinop.Quòd autem ad nomen ſpectat:nõnę dicebantur moniales,vt notat Cœl.Rodig.lect. antiqua lib.5.c.13.in fi. ideóq; habes li.5.capitularium regũ Franc.c.2.& 3. in eodem fortè ſenſu ſanctus Hieronymus epiſ.22. ad Euſtochium de cuſt.virginit.ait: Maritorum expertæ dominium,viduitatis præferunt libertatẽ,caſtæ vocãtur,& nonnę,&c.Itaq; ſicut mater S. Auguſtini proprio nomine appellata eſt Monaca,licet monialis non eſſet; ſic & mater ſancti Gregorij Nazianzęni,& ipſa Monaca Nonnę nomine dicta eſt.ſicq;(quod mireris) duorum ampliſſimorum theologorum, ac S. Eccleſię doctorum matres eodem inueniuntur nomine appellatę.

n Margaritę.]De rebus geſtis ipſius ſunt apud nos acta à Seuerinatibus Romã miſſa,eſt illorũ exordium:Margarita Septempedę,&c.vbi & in fine hęc verba.Dormiuit in Domino quinta die Auguſti, anno milleſimo trecenteſimo nonageſimo quinto. multis fuit illuſtrata miraculis.

6 Octauo Idus Auguſti. Luna. A xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

IN monte Tabor Transfiguratio [a] Domini noſtri Ieſu Chriſti.Romæ via Appia in cœmeterio Calliſti natalis beati Xyſti [b] ſecũdi Papæ & martyris,qui in perſecutione Valeriani gladio animaduerſus,martyrij coronam accepit.Item ſanctorum martyrũ Feliciſſimi [c] & Agapiti eiuſdem beati Xyſti diaconorum,Ianuarij,Magni,Innocentij,& Stephani ſubdiaconorum,qui omnes cũ eo pariter decollati ſunt, atq; in cœmeterio Prætextati ſepulti. Paſſus eſt etiam cum eis beatus Quartus,vt ſcribit ſanctus Cyprianus.Compluti in Hiſpania ſanctorum martyrũ Iuſti,[d] & Paſtoris fratrum, qui cũ adhuc pueri literis imbuerẽtur,proiectis in ſchola tabulis,ſponte ad martyrium cucurrerunt:& mox à Daciano prę-

ſide teneri iuſſi,& fuſtibus cædi,cum ſe mutuis exhortationibus conſtantiſſime roborarent,extra ciuitatem perducti, à carnifice iugulati ſunt. Romæ ſancti Hormiſdæ [c] Papæ & confeſſoris. Amidæ ſancti Iacobi [f] eremitæ,miraculis clari.

A V G V S T I 6.

a TRANSFIGVRATIO Domini.]De hac ſolemnitate nō tm̄ Latini,ſed & Grȩci hac die agūt; vt conſtat tam ex eorū Menologio, quàm ex cōſti. Emmanuelis Imp. quæ extat apud Theo.Bal.in nomoc. Photij tit. 7.c.1.Plurib.agunt de eadem, qui ſcripſerunt de diuinis offic.Sicardus,Durandus, Belethus & alij; traduntq́; eam eſſe inſtitutā à Calliſto Papa iij.idq́; affirmat Platina, additq́; ab eodē conſcriptum eſſe Officium eccleſiaſticum de ea die,& cum indulgentijs promulgatum ijſdem, quæ conceſsæ ſunt in ſolēnitate Corporis Chriſti.Sed hæc quidē à Calliſto de inſtitutione diuini Officij ea die ſolēniter recitando:at verò inſtitutio eius ſolemnitatis lōgè ante eius tempora facta conſpicitur; id etenim non tm̄ vetuſtiſſima Græcorum Menologia, & Martyrologia manuſcrip: teſtantur,ſed & Vuandelbertus,qui (vt ſcribit Trithem.de vir.illuſtr. ord. ſanct. Bened.lib.2.c.36.de ſcript.eccleſ.& Sigeb. c. 129.) vixit temporibus Lotharij Imp.circa an.Domini octingenteſimum quinquageſimum, in ſuo Martyrologio,quòd ſcripſit carmine,de eadem ſolemnitate agit hac die,his verſibus.

Idibus octauis mortem paſſura crucemq́;
Chriſti ſancta caro æthercam dedit ante figurā.

Acta ſecundæ Nicȩnȩ ſynodi,dum recenſent egregia Leontij in Cypro epiſcopi ſcriptorum monumenta, orationē ſcripſiſſe de Transfiguratione Domini teſtantur.actio 4.De eadem Trāsfiguratione Domini extant ſerm. S.Ephræm Syri,alius item Baſilij Seleuciæ,necnon ēt Andrȩȩ Cretenſis: habentur Græcè ſcripti in biblioth. Sfortiana cod.man.ſcrip.num.39. prope ſinem.

b Xyſti ſecundi.]Beda,Vſuardus,Ado,ac reliqui de eodem agūt hac die.De eius ſucceſſione Euſeb.ſcribit in chron.& hiſt.li.7.c.4.Optatus libro 2.Auguſt.in epiſt.165.Nicepho.Calliſt. li. 6.c.34.& alij recentiores.De eius martyrio Cyprian.ad Succeſſum epiſt.82.Pontius in Cypriano,Auguſtinus in Ioā.trac.27. Maximus Tauri. hom.1.& 2. de ſancto Laurētio Petrus Chryſol. ſer.de eod. Prudētius in periſteph.hym.2. Acta Laurentij,& alij plures.De reliquijs ſancti Xyſti Papæ in Angliam à ſe miſſis agit ſanctus Greg. in regiſt.li.12. reſp.10.ad Aug. cætera de eo in Annal.eccleſ.ibiq́; de genere martyrij ab eo ſuſcepti egimus.De eccleſia S.Xyſti Romæ via Appia poſita meminit S.Greg.Papa dial.lib.4.c.26.

c Feliciſſimi,& Agapiti.]De ijſdem Beda,Vſuard. Ado,atq; alij. Huic Agapito S.Felix Papa tertius erexit baſilicam iuxta eccleſiā S.Laurētij, vt auctor.lib.de Rom.Pōt.in Felice iij.Quòd ad Quartum ſpectat,de ipſo S. Cyprianus in dicta epiſt. ad Succeſſum hæc ait: Xyſtum autem in cœmeterio animaduerſum ſciatis, & cum eodem Quartum,&c.At licet in prædictis actis de Quarto nulla ſit mentio,tamen Beda,Vſuard.& alij recētiores,Cypriani auctoritate, de eodem agunt hac die.

d Iuſti,& Paſtoris.] De his item hac die.Beda,Vſuardus,Ado,& alij.recitantur eorum acta apud Sur.tom.7.quæ & plenè explicantur in ſacro hymno,eodemq́ue peruetuſto, qui extat in breuiario Toletano. De his & Prudētius in periſteph.hym.4.his verſibus meminit.

Sanguinem Iuſti,cui Paſtor hæret,
Ferculum duplex, geminumq; donum
Ferre Complutum gremio iuuabit
Membra duorum.

Meminit ſumma cū laude eorundē ſanctus Eulogius in Memor.ſanct lib.1.& ibi Ambr.Moral. in ſchol.Petr.in catal.li.7.c.32.Flos ſanct.Hiſpa. & Theſaur.concio.tom.2.hac die.

e Hormiſdæ Papæ.]Agit de eodem hac die Beda,& recētiores.Succeſſit hic ſancto Symmacho.Huius fortiſſimos agones pro catholica fide ſuſceptos,digeſſimus in Annal.eccle. per annos ſingulos,ex codicib.antiq.man.ſcript.

f Iacobi eremitæ.]Qualis autem, quantusve hic fuerit,ex his,quæ ſcripſit Procop.libro 1.de bello Perſico,facilè poteſt intelligi; vbi eum à Cadabe Perſarum rege viſitatum fuiſſe tradit.Alter eiuſdem nominis ſanctitate nobilis claruit in Syria temporibus Theodoſij iunioris,de quo Theodoretus in Theophilo c.21: meminit eiuſdem Euagrius hiſto.lib.2.c.9.in fine.

Septimo

7 Septimo Idus Augusti. Luna. B xviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
1	2	3	*4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12

ARETII in Tuſcia natalis S.Donati [a] epi & martyris, qui inter cętera virtutis opera, vt ſcribit B. Gregorius Papa, fractum a paganis calicem [b] ſanctũ orãdo inſtaurauit. Is in perſecutione Iuliani Apoſtatæ à Quadratiano Auguſtali comprehẽſus, cum idolis ſacrificare renuiſſet, gladio percuſſus martyrium conſummauit. Paſſus eſt etiãcum eo B.Hilarius monachus, cuius feſtiuitas decimoſeptimo Kal. Auguſti celebratur, qñ eius corpus ad Oſtia Tyberina tranſlatum fuit. Romæ ſanctorum martyrum Petri [c] & Iuliani, cum alijs decem & octo. Mediolani S.Fauſti [d] militis, qui ſub Aurelio Commodo poſt multa certamina martyrij palpam adeptus eſt. Nouocomi paſſio ſanctorum martyrum Carpophori, [e] Exanthi, Caſſij, Seuerini, Secundi, & Licinij, qui in confeſſione Chriſti capite truncati ſunt. Niſibi in Meſopotamia S. Dometij [f] monachi Perſæ, qui cum duobus diſcipulis ſub Iuliano Apoſtata lapidatus eſt. Rothomagi S.Victricij [g] epiſcopi, qui adhuc miles, ſub eodem Iuliano pro Chriſto abijciens cingulum à tribuno multis tormentis afficitur, & capitis damnatur; ſed carnifice, qui ad eũ cædendum miſſus fuerat cęcitate percuſſo, ipſe vinculis ſolutis liber euaſit: poſtea epiſcopus factus, Morinorum & Neruiorum gentes indomitas verbi prędicatione ad fidem Chriſti perduxit, & demum confeſſor in pace quieuit Catalauni in Gallia S.Donatiani [h] epiſcopi. In Sicilia S.Alberti [i] confeſſoris, ordinis Carmelitarum, miraculis clari.

A V G V S T I 7.

a DONATI epiſc.] De quo & Beda, Vſuar. Ado, ac cęteri hac die. Eius martyrij acta ſynceriſſimè olim ſcripta fuiſſe apparet, ex quibus S.Gregorius Papa li.1. dialo.c.7. de fracto calice mutuat̃ exemplũ: ſcripta eſſe feruntur à Seuerino epo, qui quartus à Donato Aretinæ eccleſiæ præfuit. vtinã (ſicut ille edidit) integra permãſiſſent; & non aliquis ſibi viſus nimis ſapiens, aliqua ſuperaddidiſſet, quibus cætera reuocãtur in dubiũ. Legimus ea in plurib. codicib. man. ſcrip. ediditq; eadẽ Mombr. to.1. vit. ſanct. & Petrus in catal. breui cõpẽdio li.7.c.33. Diſplicẽt ea, quæ de Iuliani educatione Romæ ſub Pigmenio vnà cũ Donato narrant̃. Vbi.n. Iulianus puer vixerit vnà cũ Gallo fratre in Cappadocia; vbi & adoleſcentior Athenis eruditus fuerit; vbi demũ in Gallijs exercitib. ꝓfuit, ſatis conſtat ex Gręcorũ, ac Latinorũ antiq̃s hiſtoriis ac in primis ex eiuſdẽ Iuliani epiſtolis: Illud ẽt ab oĩ rõne alienũ eſt, vt Iuliani ꝑſecutionis tp̃e, qui nec integro biennio imperauit, idẽ S. Donatus lector fuiſſe dicat̃, indeq̃, cõſecratus diaconus, ac poſt multos annos presbyter ordinatus, ac deniq; adhuc eo imperante, decedente Saturo epo ſuffectus ſit in locum ipſius, inſuper & adhuc eodẽ viuente Iuliano fuerit martyrio coronatus. Qũo ẽt tp̃ib. Iuliani lector adhuc fuiſſe perhibetur, qui à Iulio Põt. Rom. ibidem dr̃ epũs ordinatus? Quid autem de ea re ſentiam abſq; aliquo veritatis pręiudicio, libenter ac liberè dicã. Puto Donati pueritiam & educationem Romæ factam, parentumq; necem, non ſub Iuliani imperio, ſed ſub Diocletiano, circa extrema illius perſecutionis tempora, contigiſſe: ab illis enim temporib. vſq; ad Iulianũ quinquaginta duorum annorũ ſpatium intercedit, quo Donatus fuga lapſus ſe contulit Aretiũ, ibiq; ſacris or

dinibus à Saturo epo initiatus,ac deinde illo defuncto à S.Iulio Papa ī eius locū ſubrogat'], ac demū ſub Iuliano Imperatore martyrio fuit coronatus.Hæc ſi dicamus,cætera oīa,quę in actis eius leguntur,remanent inconcuſſa; ꝙ ſi ſecus fiat,oīa ſub prędictorū]errorū caligine inuoluūtur.Sed cū dicunt Donatū ætate iunioré cōſummaſſe martyriū,id profecto nō aliūde emanaſſe cognoſcitur, quam ex dictis actis deprauatis, vbi bienuij ſpatio Donatus puer,lector,diaconus,presbyter,eps,& martyr deſcribitur:vel fortaſſe antiquæ eius imaginis forma, raſa barba (more maiorū)]depicta decepit,vt iunior videretur.Hæc eadé memini me rńdiſſe, cū de ambiguitatibus prædictorū auctorum cōſultus eſsē, pluraq; his adderem,ſi id ferret inſtituti ratio.

b Calicem fractum.]Vitreū fuiſſe calicē,acta eius declarant . Vitreus calix & patenæ vitreæ olim erāt vſui in ſacris myſterijs. de patenis vitreis habes in li.de Rom.Pont.in Zephyrino Papa.de vitreo calice Hieronymus epi.4. ad Ruſticū,agens de S.Exuperio epiſc.Tholoſano:Nihil, inquit,illo ditius, qui corpus Dñi caniſtro vimineo,ſanguinē portat in vitro. Rurſus ét Cypria. Gallus in vita S.Cæſarij epi Arelatēſis,q̃ claruit tēporib.Theodorici regis Italiæ:An nō(inquit) in vitro hr̄ ſanguis Chriſti?A tēporib.n.Apoſtolorū,vitreus calix in vſu fuiſſe vr̄; vnde & Marchus hæreſiarcha illis tēporib.proximus,& ipſe æmulatus catholicā Eccleſiā vtens calice vitreo in ſuis ſacris, impoſtura quadā per magicā artē exhibita populū demētabat; dū vini color alb', qui foris apparebat in vitro, quibuſdā pſtigijs mutabat in rubrū,adeo vt vinū cōuerſum in ſāguinē videret.de his Epipha.in panar.hæreſ.34. In concilio aūt Rhemenſi,qđ temporib. Caroli Magni eſt celebratū,calix vitreus vetit' eſt; idq; laudabiliter,ob periculū, ꝙ immineret materię fragili.de his habes can. vt calix.de cōſecra.diſt. 1.de calice ligneo itē vetito c.vaſa in quibus ead. diſt.1. Porrò hæc ſic accipias de patenis & calicib.vitreis;nō qđ apud oēs eſſent hmōi,nec in illa primitiua eccleſia fuerint ad ſacrū miniſteriū vaſa aurea vel argētea,nā illis tpibus perſecutionis eccleſiæ vaſa ſacra facta eſſe argētea,ab Vrbano Papa,habes in li.de Rom. Pont. in Vrbano. Rurſus de tpibus Diocletiani Imp.extat egregiū monumentū apud S.Aug.epiſt. 165.vbi ex actis procōſularibus legitur inter vaſa ad vſum Eccleſię cōpoſita,adnumeratā Capitulatā & Lucernā argenteā,erat Capitulata illa, quā hodie Italicè dicimus lāpadario.Optatus Mileuitanus & ipſe de illis ipſius tēporib.perſecutionis Diocletiani agens,hęc ait:Erant ex auro & argento quāplurima ornamenta,quæ nec fodere terra,nec ſecū portare poterat,&c. hæc Opt.li.1. contra Parmen.Itemq; Aug.contra Creſcon. li. 3. c. 29.ex actis proconſularibus.In Breui(quod eſt idem, quod nos dicimus Inuentariū) ſic:Calices aurei duo,itē calices argētei ſex.&c.hæc Aug.Vaſa ſacra miniſterialia argētea effoſſa eſſe è criptis in q̄bus ſancti martyres ſacra peragētes deliteſcebāt,teſtať Greg.Turo.de glo.mar.c.38.Hęc ante Chriſtianos Imperatores:poſtea aūt q̄ abundarint Eccleſiæ Vaſis aureis & argēteis precioſiſſimis,ſuperfluū eſt dicere:erāt.n.ét ipſis Gētilib' in admiratione,vū Iulianus pfectus Oriētis auūculus Iuliani Apoſtatæ,illa Antiochiæ intuēs ac obtupeſcēs,dixit:En q̄ sūptuoſis vaſis filio Marię miniſtrať.hęc ille apud Theod.hiſt.lib.3.c.11.

c Petri,Iuliani,& ſoc.] Beda,Vſuar.Ado,ac cæteri de ijſdem hac die agunt.

d Fauſti.]De quo ét Beda, ac cæteri; tabulæ inſuper,& vetera monumenta eccleſiæ Mediol.

e Carpophori,& ſoc.] Agit de ijſdem Galeſinus,citatq; vet.monumenta eccleſ.Mediolanenſis,Bergomenſis,& Aquileienſis.

f Dometij.]Græci de eodē agunt hac die in Menologio,ibiq; certamen eius deſcribitur.

g Victricij epiſc.] Adſcribitur hic in tabulis eporum Rhotomagenſiū octauus ordine,cuius egregia facta deſcribit S. Paulinus Nolan' eps in epiſt.20.ad ipſum ſcripta,ad quem etiam dedit epiſt.25. Innocētius Papa ad hūc ipſum ſcripſit inſignē illā epiſtolā decretalem ordine ſecundā.

h Donatiani epiſc.] Agit de eodē Molan. in addit. ad Vſuardū;ponitur q; in tabulis epiſcoporū eius eccleſię ſecundus ordine.Hic ille eſſe perhibetur,qui interfuit cōcilio Agrippinēſi,licet(textu deprauato)Cabilonenſis,pro Catalaunenſi,ſcribatur.vixit tēporibus Conſtātij Imp.

i Alberti eius res geſtas Surius recitat to.4. Petrus in appendice cap.13. cecinit eiuſdē acta Saphico carmine Baptiſta Mātuan. Carmelitan. Migrauit ex hac vita anno à Chriſto Domino milleſimo ducenteſimo nonageſimoſecundo.

xvij. C Sexto Idus Auguſti. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ	
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P				
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13				

ROMAE

ROMAE ſanctorum martyrũ Cyriaci [a] diaconi, Largi, & Smaragdi, cum alijs viginti, qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani paſſi ſunt decimoſeptimo Kal. Aprilis. Eorũ corpora à Ioanne presbytero via Salaria ſepulta, S. Marcellus Papa in prædium Lucinæ via Oſtienſi hac die tranſtulit; quæ poſtea in Vrbem delata, in Diaconia [b] ſanctę Mariæ in via Lata recondita fuerunt. Anazarbi in Cilicia S. Marini [c] ſenis, qui ſub Diocletiano Imperatore & Lyſia pręſide flagris cęſus, in ligno ſuſpenſus ac laniatus, feris tandem obiectus interijt. Item ſanctorum martyrum Eleutherij [d] & Leonidis, qui per ignem martyrium conſummarunt. In Perſia ſancti Hormiſdæ [e] martyris ſub Sapore Rege. Cyzici in Helleſponto ſancti Aemiliani [f] epiſcopi, qui pro ſacrarũ imaginum cultu à Leone Imperatore multa paſſus, demum in exilio vitam finiuit. In Creta S. Myronis [g] epiſcopi, miraculis clari. Viennæ in Gallia ſancti Seueri [h] presbyteri & confeſſoris, qui ex India Euangelij prædicandi cauſa laborioſam peregrinationẽ ſuſcepit, & ad præfatam vrbem deueniens, ingentem paganorum multitudinem verbo & miraculis ad fidem Chriſti conuertit.

AVGVSTI 8.

a CYRIACI, Largi, & Smaragdi.] De his etiam Beda, Vſuardus Ado, & alij recentiores hac die. Horum martyrij certamen deſcriptum habetur in actis ſancti Marcelli Papæ. Erexit eccleſiam ſancto Cyriaco via Oſtiẽſi ſeptimo ab Vrbe lapide Honorius Papa, vt apparet in libro de Roman. Pontificibus. Eſt vetus Titulus Romæ ſancti Cyriaci in Thermis, cuius mentio habetur in actis ſecundæ ſynodi Romanæ ſub Symmacho Papa, & in regiſt. ſancti Gregorij lib. 9. epiſt. 22. Non tantum Diaconia S. Mariæ horum martyrum ſacris corporibus locupletata eſt, vt narratur in Martyrologio, ſed & Titulus Equitij (vt vetus epitaphium eodem in loco poſitum docet) eorundem reliquijs nobilitatus eſt per Sergium iuniorem Rom. Pont.

b Diaconia.] Erant Diaconiæ loca ſacra, vbi Diaconi regionarij per ſingulas Vrbis regiones reſidentes ſtipem miniſtrabant egẽtibus; viduarumq́;, pupillorum, aliarumq; miſerabiliũ perſonarum opportunitatibus conſulebant: erant etenim veluti quædã eleemoſynarum prõptuaria. Tenebant huiuſmodi Diaconiæ miniſtri rationem reddere de ſua adminiſtratione ſummo Pontifici, niſi ab eodem eximerẽtur. dicebantur hi exhibere diaconiam, idemq; erat, quod pauperibus erogando eleemoſynas, miniſtrare. Eſt de his epiſt. 24. ſancti Gregorij Papæ ad Ioannẽ libro 9. regiſtr. in qua hęc inter multa: Igitur te Ioannẽ religioſo intentionis tuę ſtudio ꝓuocati, menſis pauperũ, & exhibendę diaconię eligimus pręponendũ: ne qua tibi ex hac adminiſtratione naſcat̃ dubietas, hac te munitione proſpeximus fulciendũ; conſtituentes, vt de hoc, quod menſas pauperũ, vel diaconię exhibitionem ſuſcepiſti, ſiue ſubinde perceperis erogandũ, nulli vnquã hominũ, quolibet modo, ſeu ingenio cogaris ponere rationem, &c. eius numeris functionem expreſſam habes in actis ſancti Laurentij martyris, & ſi recentiora quęras tempora, in Tito diacono, cuius meminit ſanctus Proſper in chroni. anno Domini 429. Habet eadem vox Diaconia & alias ſignificationes: nam aliquãdo dicta reperitur collecta ſolita fieri in eccleſia, ſic apud Caſſian. coll. 18. cap. 7. vt notat ibi diſertus vir D. Petrus Diaconus ex epiſtol. 2. Paul. ad Corinth. cã. 8. & 9. qui eadem vtitur voce, cum ait, περιμὸν διακονίας, &c. Accipitur ab eodem auctore Diaconia pro ipſa œconomia, ac miniſterij diſpenſatione collat. 21. c. 1. 8. & 9. diſpẽſationem etenim, Latina voce, idem munus appellat li. 5. c. 40. Differt à diaconia diaconion, quod idẽ eſt apud Gręcos, quod apud Latinos ſecretarium, vt expreſſum habes ex conci. Agathenſ. can. 66. vbi hęc legunt̃: Quoniam non oportet

in ſacros miniſtros licentiam habere in ſecretarium (quod Græci diaconion, appellãt) ingredi & contingere vaſa dominica, hęc ibi. & apud Grat. diſtin. 23. c. non oportet.

c Marini.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, ibiq; eius acta ſummatim comprehenſa referunt.

d Eleutherij, & Leonis.] Græci itidem de his agunt in Menologio.

e Hormiſdæ.] Cuius illuſtre certamen deſcribit Theodoretus hiſt. lib. 5. c. 38. Niceph. lib. 14. c. 20. & Caſſio. ex eodem Theodoreto in tripar. agit de eodem Petrus in catalog. libro ſeptimo, cap. 31.

f Aemiliani epiſc.] De quo & Græci hac die in Menologio, eiusq; res geſtas referunt.

g Myronis epiſc.] Hunc autem Græci ob pręclaram miraculorum operationem Thaumaturgum appellant, vt conſtat ex eorum Menologio hac die.

h Seueri.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Errare videtur Petrus in catal. libro 7. cap. 36. & alij eum ſecuti, qui dicunt eum epiſcopum: cum conſtet fuiſſe tantũmodo presbyterum. Nec enim Ado Vien. epiſcopus cum de eo ſcribit in chron. ann. Domini 452. nec tabulę Viennenſium epiſcoporum eum recẽſent inter eius ciuitatis epiſcopos. præfuit autem huius tẽporib. illi eccleſiæ Iſicius, inde Auitus, poſtea Iulianus, ac cæteri ſucceſſores. Diuerſus eſt hic Seuerus presbyter ab eo, de quo Grego. Turo. de glor. confeſſ. c. 5. & 51.

xvi. D Quinto Idus Auguſti. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P		
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14		

VIGILIA [a] ſancti Laurentij martyris. Romæ S. Romani [b] militis, qui confeſſione beati Laurentij compunctus, petijt ab eo baptizari; & mox exhibitus, ac fuſtibus cæſus, ad vltimum decollatus eſt. In Tuſcia natalis ſanctorum martyrum Secundiani, [c] Marcelliani, & Veriani, qui tempore Decij à Promoto conſulari primum cæſi ſunt, deinde in equuleo ſuſpenſi, & vngulis abraſi, atque igne lateribus appoſito aſſati, triumphalem martyrij palmam capite cæſi meruerunt. Veronæ ſanctorũ martyrum Firmi [d] & Ruſtici, tempore Maximiani Imperatoris. In Africa commemoratio plurimorum [e] ſanctorum Martyrum, qui in perſecutione Valeriani, hortante eos ſancto Numidico, in ignem coniecti, martyrij palmam adepti ſunt. Ipſe autem Numidicus licet cum alijs in rogum iniectus, & lapidibus obrutus fuiſſet, à filia tamen effoſſus, & ſemiuiuus repertus, curatus eſt, ac poſtea ob eius virtutem in eccleſiæ Carthaginenſis presbyterum à beato Cypriano meruit cooptari. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Iuliani, [f] Marciani, & aliorum octo, qui ob Saluatoris imaginem, quã in Porta Aenea conſtituerant, impij Leonis Imperatoris iuſſu poſt multa tormenta gladio necati ſunt Catalauni in Gallia S. Domitiani [g] epiſcopi & confeſſoris.

a VIGILIA S.Laurentii.]De ea etiam Beda,Vſuardus,Ado,Amalarius de ordi. antiph.c.6.Greg.ſacrament.& alii.Cur autem præ ceteris martyribus ſancti Laurentii agantur Vigiliæ;id quidem non alia de cauſa factum putamus, quàm ex priſtina illa Fidelium obſeruatione ; qui propenſiori ſtudio ad corpus tanti martyris vigilare cœperunt,vt eius acta teſtantur.inquiunt enim : Cum tradidiſſent ſepulturæ ſanctum Laurentium, ieiunantes celebrarunt Vigilias noctis triduo cum multa Chriſtianorum frequentia,nec ceſſarunt a luctu & lachrymis.beatus verò Iuſtinus presbyter obtulit ſacrificium laudis, & participes facti ſunt oēs. hæc ibi.Quod quidem ſacratiſſimum inſtitutū, etſi non triduanis Vigiliis, vnis ſaltem anniuerſaria die obſeruandum, retinuit ſancta eccleſia vſque in hodiernū diem . Scio tamen alios alias reddere rationes,ſed hæc mihi magis probatur, quæ ex actis eius accipitur.

b Romani.]De eodē iidem qui ſupra Beda, & alii.eius acta narrantur in rebus geſtis S. Laurentii mart.

c Secūdiani,& ſoc.]De his Vſuardus hac die. extant horum res geſtæ apud Mombr. tomo ſecundo,Sur.tomo quarto , de his item & Petrus in catal.lib.ſeptimo,cap.41.

d Firmi,& Ruſtici.] De iiſdem Beda,ac recētiores.horum acta recitat Mombr. tom.2. Petr. in catal.lib. 7.c.42.Tabulæ eccleſiæ Veronen.& Illuſtriſ.ac Reuerendiſ.D.Auguſtinus Valer.epiſcopus Veronen.S.R.E.Cardin.libro de antiquis mon.epiſc.Veron.pag.21.& 49.

e Plurimorum marty.]Horum egregia certamina inuicto animo ſuſcepta, & conſummata, Numidico fortiſſimo agonotheta hortante,ſcribit S.Cyprianus epiſt.35.qui & de Numidico iterum epiſt.40.edit.Pam.

f Iuliani,& ſoc.] De his item hac die Græci in Menologio, referuntq; ceterorum nomina, quæ ſunt Ioannes,Iacobus,Alexius,Demetrius, Photius,Petrus,Leontius,& Maria patritia,horumq; martyrium recolunt.

g Domitiani epiſcopi.] Succeſſit hic ſancto Donatiano,de quo ſupra ſeptimo idus Auguſt. agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuard.& Demochares in tab. epiſcoporum Catalauuenſium. interfuit hic ſecundæ ſynodo Turonenſi anno ſexto regis Chereberti,qui eſt Domini 571.Agit de eodem Fortunatus libro 3.in carm.ad Felicem, cùm interfuit dedicationi baſilicæ.

10 Quarto Idus Auguſti. Luna. E xv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

ROMAE via Tiburtina natalis beati Laurentij [a] archidiaconi, qui in perſecutione [b] Valeriani, poſt plurima tormēta, carceris, verberū diuerſorum ſcorpionum , fuſtium & plumbatarum , & laminarum ardentium,ad vltimū in craticula ferrea aſſatus martyrium compleuit : cuius corpus a beato Hippolyto, & Iuſtino presbytero ſepultum fuit in cœmeterio Cyriacæ in agro Verano. Itē Romæ paſſio ſanctorum centum [c] ſexagintaquinq. Militum martyrum ſub Aureliano Imperatore.Bergomi S.Aſteriæ [d] virginis & martyris,in perſecutione Diocletiani & Maximiani Imperatorum.Alexandriæ cōmemoratio [e] ſanctorum Martyrum, qui in perſecutione Valeriani ſub præſide Aemiliano diuerſis exquiſitisq. tormentis diutius cruciati,vario mortis genere martyrij coronā adepti ſunt.Carthagine ſanctarum virginum & martyrum Baſſæ, [f] Paulæ , & Agathonicę.Romæ S.Deuſdedit [g] confeſſoris,qui quod in hebdomada manibus ſuis operando lucrabatur,die ſabbati pauperibus erogabat.

a LAVRENTII.] De eodem Beda, ac cęteri Latinorum, Grӕci ėt in Menolog. hac die. Habentur acta eius apud Sur. tom. 4. quorũ exordio præmittũt res geſtæ ſanctorum Abdon & Sennen & aliorum; quæ cum ob ſtyli diuerſitatem, tum ob hiſtoriæ varietatẽ & inconſtantẽ veritatẽ, alterius cuiuſpiã auctoris eſſe noſcunt. Multa etenim in illis apochrypha, multaq; veritati cõtraria, præſertim illa de obitu Decij, & Valeriani eſſe noſcuntur. Hoc idcirco dixerimus, vt ſciat prudens lector illa à Germanis actis S. Laurentij ſeparare. Eiuſdẽ S. Laurentij certamen Prudentius cecinit ſacro hymno, S. Ambroſ. offic. lib. 1. c. 41. lib. 2. c. 48. Auguſtin. in Ioan. trac. 27. ſerm. 3. de ſanct. & ſerm. 37. 38. 111. & 123. de diuerſis, edit. Louan. Maximus Taurin. ſerm. 1. 2. & 3. S. Leo Papa ſerm. 1. Petrus Chryſolog. ſerm. 135. & alij recentiorũ. Fuit ėt notiſſimus Græcis: agit de eo Euſeb. in chro. Metaphraſtes eius acta Græcis edidit, accepta eadẽ ab antiquis Græcorum monumentis: q. ſolemni cultu eandem S. Laurentij celebritatem agere conſueuerunt. in actis enim ſanctæ Matronæ, hæc leguntur apud Metaphraſtẽ: Celebrabatur quidem publicũ & venerandum feſtum Laurentii martyris, in cuius templum confluxerat maxima multitudo populi, & diẽ in eo tranſigebat, &c. S. Pulcheria Auguſta erexit Conſtantinopoli baſilicam S. Laurentij, in eaq; eius reliquias, atq; Agnetis Roma petitas, vna cum S. Stephani collocauit, vt ſcribit Marcellinus in chro. Theodorus lector in collectan. li. 2. in fi. Niceph. hiſt. li. 14. c. 10. & Beda de ſex ætat. in Theodoſio iuniore: eandem baſilicam Iuſtinianus Imp. amplioribus ſpatiis auxit, vt ſcribit Procop. lib. 1. ędific. Iuſtinian. Imp. idem Iuſtinian. dum adhuc eſſet patricius per S. Germanum epiſcopum Capuanum, & alios tunc miſſos legatos Conſtantinopolim ad Iuſtinum Imp. petijt ab Hormiſda Papa ad ſe mitti de reliquiis ſanctorũ Apoſt. Petri, & Pauli, necnõ de craticula S. Laurentij extãt de ea re litteræ legatorũ ad Hormiſdã apud nos man. ſcrip. De eadem craticula S. Laurentij multis miraculis illuſtrata meminit S. Gregorius Papa in regiſtr. lib. 2. epiſt. 33. de parte eius in Gallias tranſlata, vide in actis S. Domnoli apud Sur. tom. 3. die 16. Maij. De ſepultura eiuſdẽ, & prodigijs, quæ in ea acciderunt tempore Pelagij Papæ II. idem Greg. lib. 3. epiſt. 30. de miraculis ad reliquias eius Greg. Turon. de glor. mar. c. 42. vbi & carmina Venantij Fortunati de baſilica S. Laurentij conſcripta recitat.

b In perſecutione Valeriani.] Ex hoc non tãtum cætera Martyrologia corriguntur, ſed prædicta acta S. Laurẽtij, aliorumq; omniũ opinio, qui ſub Decio eum paſſum dixerunt. Eius rei auctor videtur Euſebius, qui & cęteris errandi fuit occaſio; dum in chronico, Laurentiũ paſſum in perſecutione Decij Imp. teſtat. Vt aũt cuncta de ea re certa, exploratáq; habeant; ex tẽpore martyrii S. Xyſti Papę, cuius S. Laurẽtius erat diaconus, quẽ & poſt triduũ ſecutus eſt ad martyriũ, certa ſnĩa de tpẽ paſſionis Laurentii eſt deducẽda. Conſtat quidẽ S. Xyſtum occubuiſſe ſub Valeriano Imp. idq; ex S. Cypriani auctoritate, qui tunc viuebat, & de rebus tunc Romæ geſtis certũ accepit nunciũ, qui & ea oĩa de martyrio Xyſti ſcripſit in epiſt. ad Succeſſum 82. Põtius diac. quoq; in actis S. Cypriani apertè docet, eodem anno, quo S. Cyprianus martyriũ ſubiit, Xyſtum Roma. Pont. illum pręceſſiſſe ad palmam. Porrò manifeſtè cõſtat ex actis eius S. Cyprianum capite plexũ eſſe, Baſſo, & Fuſco, aliàs Tuſco cõſſ. anno videlicet quinto Valeriani Imperatoris. Hęc autem cum luce meridiana ſint clariora, miramur adhuc nonnullos perſtitiſſe in ea ſnĩa, vt dicerent Laurentium ac Xyſtum paſſos eſſe ſub Decio Imp. & Valeriano præfecto non Imp. Arbitror hos non legiſſe prædictam ſancti Cypriani epiſtolam ad Succeſſum, qua apertiſſimè Valerianum dicit Imperatorem, & non præfectũ: nec eoſdẽ animaduertiſſe ex Flauio Vopiſco, tẽporibus Decii, præfecturam Vrbanam Corneliũ Secularem, Prætoriam verò adminiſtraſſe Bebiũ Macrum, Valerianum verò creatum eſſe Cenſorem. Rurſus alii, vt prædictam ſententiam de Decio tuerentur, illud excogitarunt: Gallienũ ſcilicet Valeriani filium, qui vnà cum patre imperauit, dictum eſſe Decium Gallienum, ſed hæc plane ridicula eſſe videntur, quæ nullis fulciuntur antiquitatis teſtimoniis, nã cũ veteres illarũ rerum ſcriptores, tum inſcripti lapides, numiſmata, & alia antiqua monumenta declarant, quib. ſit nominibus Gallienus appellatus nimirũ, Publius Licinius Gallienus. Alii rurſus cõmodius dixerunt, perſecutionem Decii & Valeriani, vnã eandemq; eſſe exiſtimatam, ſuppetuntq; de his plura exempla in Martyrologiis, actiſq; martyrum, auctoritas inſuper ſãcti Hieronymi in Paulo primo eremita, & de ſcript. eccleſ. in Methodio, quibus in locis vnam perſecutionem ſub Decio & Valeriano Impp. nominat, idem Opt. libro 3. Sed ſciendum eſt, auctores grauiſſimos, qui perſecutiones eccleſiæ enumerant, harum alteram ab altera diſtinxiſſe, eamq; ſub Decio ſeptimam, ſub Valeriano autem octauam poſuiſſe vt Seuerus hiſtor. ſacr. lib. 2. Oroſ. lib. 7. c. 17. Auguſt. de ciuit. Dei lib. 18. cap. 52. Cùm autem hæc ita ſe habeant, quæri adhuc poteſt, cur aliquando ſub vtriuſque ſimul nomine, alterius

eorum

eorũ perſecutio denominetur? Exiſtimauit Zonaras, id ea ex cauſa accidiſſe, quòd Decius ſibi aſciuerit Valerianũ collegã Imperij: quod quidem nullius antiquorum probatur auctoritate. Rei veritas, mea ſententia, aliunde petenda eſt; eamq; hànc ipſam, quam ſubinferius eſſe putauimus. Scribit Trebellius Pollio in Valeriano, Decium Imp. ex ſenatuſconſulto ampliſſimã poteſtatem Valeriano tribuiſſe, nec tantum illi Cẽſuram, more maiorum, ſed eandem auctã poteſtate ſcribendarum ſponte legum tradidiſſe, indeq; factum, vt ſicut cætera edicta, ita ea quæ aduerſus Chriſtianos sũt promulgata, Decij & Valeriani nominibus inſcriberentur, quo titulo perſecutio primũ indicta, eodem nomine perſeuerauit in poſterũ; cũ præſertim nihil opus fuerit Valeriano nouas leges sàcire in Chriſtianos, vigẽtibus illis, quas idẽ ipſe iam tulerat, Decio imperante. Dicere adhuc poſſumus perſecutionem Valeriani, ſæpè Decij nomine appellari, ea de cauſa; ꝙ ab auctore, qui eam indixit, quę ſub ſucceſſore eſt facta, pſeuerauit denominari. eſt de his patens exemplum de perſecutione Diocletiani & Maximiani: nam cum eam illi indixiſſent, atq; duobus tantum annis eam in Chriſtianos exercuiſſent, nihilominus & octo ſequẽtes anni, quibus imperauit Galerius Maximinus acerbiſſimus eccleſiæ perſecutor, inſcribuntur nomine pſecutionis Diocletiani & Maximiani, vt patet ex multorũ martyrũ actis, ac potiſſimũ ex his quæ ſcribit Euſebius hiſt. li. 8. q per annos ſingulos eam teſtatã ſuorũ ſcriptorũ monumẽtis reliquit. Sub vno typo leonis pſecutionẽ Decij & Valeriani à Daniele oſtẽsã, ſcribit Opt. li. 3.

c Centum ſexag. quinq; milit.] De his Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. li. 7. c. 44. in dictis man. ſcrip. vbi Claudius, Seuerus, & Romanus inter cæteros nominantur.

d Aſteriæ.] De qua & Galeſ. in tabu. eccl. Bergomenſis.

e Commemoratio ſanctorum martyrum.] Agit de his Euſeb. hiſt. 7. c. 10. ex epiſ. ſancti Dionyſij epiſcopi Alexandrini ad Domitiũ & Didimum ſcripta, quam idem Euſebius recitat.

f Baſſæ, & ſoc.] De his etiam prædicta antiq. man. ſcrip. quando autem ſint paſſæ nõ produ͂t.

g Deuſdedit.] Scribit de eo ſanctus Grego. Papa dial. lib. 4. c. 36.

11 Tertio Idus Auguſti. Luna. F x iiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

ROMAE inter duas lauros natalis ſancti Tiburtij [a] martyris, qui ſub iudice Fabiano in perſecutione Diocletiani, cũ nudis plãtis ſuper carbones ardẽtes ingreſſus Chriſtũ maiori cõfiteretur cõſtantia, duci in tertium [b] ab Vrbe milliarium, atq; ibidem gladio animaduerti iubetur. Item Romæ S. Suſannæ [c] virginis, quæ cum eſſet nobili proſapia orta, & beati Caij Pontificis neptis, martyrij palmam, tempore Diocletiani, capitis obtruncatione promeruit. Comanæ in Ponto S. Alexandri [d] epiſcopi cognomento Carbonarij, qui ex philoſopho diſertiſſimo eminentem Chriſtianæ humilitatis ſcientiam adeptus, & a ſancto Gregorio Thaumaturgo in thronum illius eccleſiæ ſublimatus, non ſolum prædicatione, ſed etiam per ignem conſummato martyrio fuit illuſtris. Eodem die paſſio ſanctorum Ruffini [e] Marſorum epiſcopi, & ſociorum, ſub Maximino Imperatore. Apud Ebroicenſes in Gallia S. Taurini [f] epiſcopi, qui a beato Clemente Papa illius ciuitatis epiſcopus ordinatus, Euãgelij prędicatione Chriſtianam fidem propagauit, ac multis pro ea ſuſceptis laboribus, miraculorũ gloria conſpicuus obdormiuit in Domino. Cameraci in Gallia S. Gauge-

rici [g] epiſcopi & confeſſoris. In prouincia Valeriæ S. Equitij [h] abbatis, cuius ſanctitas beati Gregorij Papæ teſtimonio comprobatur. Tuderti ſanctę Dignæ [i] virginis.

AVGVSTI 11.

a TIBVRTII.] De eodē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recētiores. Huius martyriū deſcribit in actis S. Sebaſtiani apud Sur. to. 1. 20. Ianuarij.

b Tertium ab Vrbe milliarium.] Nō ab ipſis Romanæ Vrbis portis milliariū numerari incipiebat, ſed à columna in Foro Romano ad hoc poſita, vt auctor eſt Plinius libro 3. ca. 5. Dicebatur columna illa, Milliarium aureum, ꝙ aurata eſſet: in ea etenim omnes nobiles viæ Italię inciſæ erāt, vt teſtatur Plutarchus in Galba. ſub æde Saturni fuiſſe poſitam, tradit Tacitus, cū agit de Othone Imp. li. 17. idipſum Sueton. in Othone. Ab Auguſto erectum fuiſſe Milliarium aureū, auctor eſt Dio hiſt. lib. 54.

c Suſannæ.] Beda, ac cæteri, q̄ ſupra, de eadē agunt hac die. Extant eius acta, quæ ex vet. man. ſcrip. Mombrit. inde Sur. edidit tom. 4. Romæ titulus ſanctæ Suſannæ in Quirinali hactenus pſeuerat: habetur mentio de eo in cōci. primo Ro. ſub Symmacho Papa, & Greg. in reg. lib. 9. epi. 22. Tradit illic fuiſſe olim domus eius; quę (vt eadē acta teſtātur) erat in Regione ſexta, in Quirinali, in Vico Mamuri, ante Forū Salluſtii; de q̄bus ipſis locis cōſule P. Victorē, & Sex. Rufum.

d Alexandri epiſcopi.] Eius eminentē philoſophiā, & nobile pro Chriſti fide certamen deſcirbit Gregorius Nyſſenus in vita S. Gregorii Thaumaturgi epiſcopi Neocæſareæ.

e Rufini epiſc.] Agitur de eodē hac die in Eccleſia Marſicana. Legi tam eius, quam S. Cæſidii eius filii martirii acta ab eadē eccleſia accepta, quæ tn̄ non leui indigent emendatione. Sed reperimus alia illis fideliora, ſed imꝑfecta, nobis impartita ab eccleſia Piſtorienſi, producta tātūmodo vſq; ad Rufini carcerem, in quem Romę detruſus fuit. cętera autem quę deſiderabant in primo exēplari, ab alio aliquo ſunt ſuperaddita qui maluit ea ſuo ingenio ad fidem perducere quā relinquere imperfecta, quibus tradit Rufinū ſolutum vinculis quieuiſſe in pace tertio id. Februarij, Cæſidiumq; filiū abſq; martyrio deceſſiſſe ſexto idus Aprilis: quibus quidem, tum prædicta acta tum etiā vetus traditio prędictæ eccleſiæ, & antiqua monumēta cōtradicūt: quibus conſtat ſanctū Rufinum vnà cum Silone, & Alexādro apud Reate fuiſſe truncatum capite tertio idus Auguſti, Cæſidium autem paſſum eſſe Tranſaquis apud lacum Fucinum, pridie Kal. Septembris. Viget ibidem vtriuſq; martyris religioſa memoria multis miraculis illuſtrata.

f Taurini epiſcopi.] Agit de eodē Vſuar. hac die, Petr. in catal. li. 4. c. 50. & Vincent. in ſpec. li. 11. c. 78. 79. Tabulæ pſæterea eiuſdem eccleſiæ à Demochare deſcriptæ lib. de ſacrif. Miſſæ.

g Gaugerici epiſc.] De eodē hac die Beda, Vſuar. Ado, & alij. Extant eius res geſtæ apud Sur. tom. 4. agit de eodem Sigeb. in chro. an. Domini 594. & Mola. in indiculo ſanctorū Belgij. Ponitur hic quintus eius ſedis eps̄, qui ſedit an. 39. vt habent tab. eius eccleſiæ à Demochare recitatæ.

h Equitij abb.] De quo ſanctus Gregorius dialo. li. 1. c. 4. Hactenus viget religioſus cultus atq; clara memoria ſancti viri in prouincia Valeriæ in loco prope Aquilam, qui dr̄, Pizolum, quod oppidum poſſidet nunc Domini de Torres, quorū vnum in primis R. D. Ludouicum in vtr. Signat. [r] D. N. Papæ Refendarium ob eius doctrinam, prudētiam, & pietatem mirificè colo, tantumq; tribuo, vt eius iudicij ſtatera hoſce meos labores prius examinari voluerim, quā in hominum conſpectum prodirent.

i Dignæ.] De qua vetera monumenta manſcri. eccleſiæ Tudertinæ, quæ inde accepimus.

xiij. G Pridie Idus Auguſti. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

ASSISII in Vmbria S. Clarę [a] virginis, primę plantę pauperum fęminarũ ordinis Minorum, quam vita & miraculis celebrẽ Alexander iiij. in numerum ſanctarum virginum retulit. Catanę in Sicilia natalis S. Euplij [b] diaconi ſub Diocletiano & Maximiano Auguſtis: qui cum diutiſſime pro confeſſione Domini torqueretur, tandem martyrij palmam gladio cędente percepit. Auguſtę Vindelicorum S. Hilarię [c] matris beatę Afrę martyris; quę cum ad ſepulchrum illius excubaret, ibidem pro fide Chriſti a perſecutoribus igni tradita eſt cum Digna & Euprepia & Eunomia ancillis ſuis. Paſſi ſunt etiam eodem die in pręfata vrbe Quiriacus, [d] Largio, Creſcentianus, Nimmia, & Iuliana, cum alijs viginti. In Syria SS. martyrum Macarii [e] & Iuliani. Nicomedię SS. martyrum Aniceti [f] comitis, & Photini eius fratris, cum alijs pluribus ſub Diocletiano Imperatore. Falerię in Tuſcia paſſio SS. Graciliani, & Feliciſſimę virginis, quorũ pro fidei confeſſione ora lapidibus primo cõtuſa ſunt, dehinc gladio percuſſi, optatã martyrij palmam ſuſceperunt. Eodem die SS. martyrum Porcarij abbatis monaſterij Lerinenſis, & quingentorum monachorum, qui pro fide catholica a Barbaris cęſi, martyrio coronati ſunt. Mediolani depoſitio S. Euſebij [h] epiſcopi & confeſſoris. Brixię S. Herculani [i] epiſcopi.

IVLII 12

a CLARAE.] Extant eius pclariſſima vitæ acta, iuſſu Alexãdri quarti Romani Põtificis ſcripta; qui eã inter ſanctos cenſuit adnumerãdam ann. Domini 1255. cum iam ante bienniũ ex hac vita migraſſet. De eadem Antonin. in 3. par. ti. 24. c. 6. & nuper plurib chron. Franciſcanorum, & alij.

b Euplij.] Agũt de eodem hac die Beda, & Vſuardus, necnon & Græci in Menolog. vbi fuſius eius acta referunt; vberius autem Metaphr. eadem die, quę habet Lipo. tom. 7. & Sur. to. 4. Sed fideliora his omnibus nobis probãtur, quæ ex publicis actis accepta ſunt, conſcripta olim à notarijs exceptoribus: habemus eadẽ apud nos in noſtra bibliotheca tom. 10. vit. ſanct. man. ſcrip. eſt illorũ exordium: Diocletiano nouies, & Maximiano octies conſſ. Plura illic referant vetuſtatis monumẽta, qualia ſunt de lectione diuinorũ librorũ Imperatorum legib. interdicta, de ſacris codicib. exhibendis ex edicto Diocletiani Imp. de modo quæſtionis habẽdæ in Chriſtianos, deq; ſentẽtia in eos ex tabella recitata, atq; alia eiuſmodi in Chriſtianos adhiberi ſolita. Deſcribimus ea integra in Annal. eccleſ. Theodorus Papa erexit in honorem S. Euplij Oratorium Romæ prope portam S. Pauli, vt hẽt liber de Rom. Pontific. in Theodoro; Meminit de huius martyris reliquijs S. Gregor. in regiſtr. l. 12. epiſt. 19. ad Felicem epiſcop. Meſſanen.

c Hilariæ, & ſoc.] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Narratur harum conſtans martyrum in actis S. Afræ, quorum ſupra meminimus nonis Auguſt.

d Quiriacus, & ſoc.] Vſuardus de his etiã, & Petrus in catal. lib. 7. cap. 55. vbi nonnullorum ex illis nomina exprimuntur.

e Macarij, & Iuliani.] Agunt de his etiam Beda, Vſuardus, Ado, ex quibus cæteri.

f Aniceti, & Photini.] De quibus etiam Græci hac die in Menologio.

g Graciliani, aliter Gratiliani, & Feliciſſimę.] Qm̃ apud Vſuardum, & in nonnullis alijs manſcrip. Falari legebatur loco Falerię: idcirco & irrepſit error, vt Falari in Piceno legeretur: nã Falaris eſt ciuitas in Piceno iã penè diruta, vulgo dicta Falarone. Falarienſes in Piceno ponit Plinius li. 3. c. 12. eratq; Falaris ſedes epiſcopalis, cuius epiſcopus ſediſſe reperitur in cõcilio Róm. ſub Martino Papa. At verò nõ Falari, ſed Faleriæ eſſe legendum, vetera monumenta eccleſiæ ciuitatis Caſtellanæ, vbi horũ ſanctorum ſacra corpora aſſeruãtur, & digno honore colunt (poſita ſunt. n. in eccleſia cathedrali) nos adeò certiores reddiderunt, vt nullus prorſus rémaneat dubitandi locus. De Faleria Faliſcarum meminit Ptolomæus, Plinius, Strabo, & alij.

h Porcarij abbatis.] Legitur huius ac ſociorũ martyrium in cõmentario, qui fertur Pauli

nomine, recitat eum Margar. in to. 9. bibliothe. ſuę. ſed alterius potius cuiuſuis auctoris opus, quàm Fauſti eſſe cognoſcitur. In vita ſancti Honorati lib. 3. c. 20. & 24. hęc habentur: Horum (ſcilicet) Porcarij & ſociorũ paſſionis hiſtoria publicè in ſancta Dei eccleſia legitur die natali eorũ, qui pridie idus Auguſti celebris habetur. agitur adhuc etiam de eodem in vita ſancti Cæſarij epiſcopi Arelatenſis, quam recitat Sur. to. 4. die 27. Auguſti. Porcarius enim abbas ſanctum Cęſariũ monaſticis imbuit diſciplinis.

i Euſebij epiſcopi.] De quo etiã tabulæ eccleſiæ Mediolanẽſis. Vixit temporibus S. Leonis Papę, qñ habita ſynodo aduerſus hæreſim Eutychianã nuper Chalcedone à SS. Patribus damnatam, miſit inde ſynodicam ad eundẽ Pontificẽ. Scribit de eodem, epigramma S. Ennodius Ticinenſis epiſcopus. incipit: Euſebius Ligurum &c.

K Herculani epiſcopi. De eo in tabulis eccleſiæ Brixianæ. meminit eiuſdem Rempertus eius ciuitatis epiſcopus, in ſermone de tranſlatione ſancti Philaſtrij.

xj. A Idibus Auguſti. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

ROMAE beati Hippolyti [a] martyris, qui pro confeſſionis gloria ſub Valeriano Imperatore, poſt alia tormenta ligatis pedibus ad colla indomitorũ equorũ, per carduetum & tribulos crudeliter tractus, toto corpore lacerato emiſit ſpiritum. Paſſi ſunt etiam eodem die beata Cõcordia eius nutrix, quę ante ipſum plumbatis cęſa migrauit ad Dominum: & alij decem & nouem de domo ſua, qui extra portam Tiburtinam decollati ſunt, & vnà cum eo in agro Verano ſepulti. Apud Forũ Syllę natalis S. Caſſiani [b] martyris, qui cum adorare idola noluiſſet, vocatis à perſecutore pueris, quibus docendo exoſus factus fuerat, data eſt eis facultas eum perimendi: quorum quanto infirmior erat manus, tanto grauiorem martyrii pœnam dilata morte faciebat. Tuderti S. Caſſiani [d] epiſcopi & martyris ſub Diocletiano Imperatore. Burgis in Hiſpania ſanctarũ Centollę & [e] Helenę martyrum. Conſtantinopoli S. Maximi [f] monachi, doctrina & zelo catholicę veritatis inſignis: qui cum aduerſus Monothelitas ſtrenue decertaret, à Conſtante Imperatore hęretico pręciſis manibus ac lingua in Cherſoneſum relegatus reddidit ſpiritum. Tunc etiã duo Anaſtaſij eius diſcipuli, aliiq; plures diuerſa tormenta & dura exilia ſunt experti. In Germania S. Vuigberti [g] presbyteri & confeſſoris. Pictauis ſanctę Radegundis [h] Reginę, cuius vita miraculis & virtutibus claruit.

A V G V S T I 13.

HYPPOLITI, &c ſoc.] De his omnibus Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri meminit eiuſdem diei natalis Prudencius hym. 11. periſteph. his verſibus.

Si bene cómmemini, colit hunc pulcherrima Roma.
Idibus Auguſti menſis, vt ipſa vocat.

Narratur horum martyriũ in actis S. Laurẽtij. Scripſit de ſancto Hippolyto hymnũ idẽ Prudentius, licèt

(vt

(vt ſuperius diximus) ex trib. Hippolytis vnū faciat. Erat Romę celeberrimus natalis dies S. Hippolyti, ad quem (vt idem auctor plurib. ſcribit) nō tm̄ populus Romanus, ſed & adiacētes prouinciæ confluere conſueuerant. Fuit olim illuſtris memoria S. Hippolyti, quam eodem hymno Prudētius deſcribit, patebat īde acceſſus ad cœmeteriū Cyriacæ, non Calliſti, vt aliquis exiſtimauit: eſt ibi & baſilica S. Laurētij in agro Verano, à quo nō longè poſita erat eccleſia S. Hippolyti, cuius antiqua veſtigia inter vineta adhuc extare dr̄. Habetur præterea perelegans ſacer hymnus in breu. Toletano inſtitutionis S. Iſidori, quo eiuſdē Hippolyti nobile certamē deſcribitur, & omnia quæ paſſus eſt tormēta adnumerant̄, illudq́; pręcipuè, cū ab equis indomitis raptatus atq; diſcerptus dr̄ ad ſimilitudinem antiquioris Hippolyti Theſei filij, de quo Euripides in Phędra: id. n. huic ꝓfuit nomē Hippolyti, illudēte Gētiliū crudelitate, vt ex nominis ſimilitudine, cōſimili mortis genere idem dilaniaretur.

b Caſſiani.] De eodē hac die Beda, ac cęteri, qui ſupra. Eius inſigne martyriū Prudentius cecinit ſacro hymno, Momb. tom. 1. & Sur. tom. 4. idem ſoluta oratione conſcriptum referunt. qꝫ & nos man. ſcript. habemus. ex quib. illud etiam compertum hr̄, hunc ipſum Caſſianum fuiſſe epiſcopum Brixinenſem, indeq́; pulſum, Romā venturum, Imolæ cōſediſſe, ibiq́; ludum litterarum aperuiſſe, ac tandem martyrium conſummaſſe. hæc ferè eadē habet Petrus in catal. lib. 7. ca. 58. At non aſſentior dicentibus hunc ordinatum eſſe epiſcopum à Fortunatiano epiſcopo Aquileię, quem conſtat vixiſſe temporibus Cōſtantij Auguſti, & ſecta fuiſſe Arianum, vt Hieron. de ſcript. eccleſ. c. 97.

c Eum perimendi.] Graphijs puerorū cōfoſſum Caſſianū martyrē, eius acta teſtantur Eiuſmodi genus ſupplicij, cum quis graphijs confoderetur, acerbiſſimum exiſtimabat̄. de eo habes apud Senecā li. de clementia ad Neron. lib. 1. c. 14. cū agit de Erixonis Equitis Romani populari ſupplicio, de eodēq; mortis genere Suet. in Caio c. 28. hæc ait. Cum diſcerpi ſenatorē cōcupiſſet, ſubornauit qui ingredientē curiam repente hoſtem publicum appellātes inuaderent, graphijsq́; confoſſum lacerandū cæteris traderent. hæc ibi, & paulò ſuperius de alio meminit ab eodē traditū eſſe pueris verberandum. c. 27. teſtatur idem de Galba. c. 17. minutiſſimis ictib. fuiſſe excarnificatū. Hæc autem omnia ſimul ob Chriſti glorioſam confeſſionē expertus eſt noſter Caſſianus, vt a pueris, & minutiſſimis graphiorū ictib. ſit confoſſus. Non tantum autē ad inferendam tardam necem ſtimuli adhibebant̄, ſed etiā in quæſtionibus ad extorquendā veritatem, vnde Porcia ad Brutum virum ſuū hæc inter alia; Neq; enim adeò muliebri ſum natura, vt me ad efferendum arcanum vel flāma, vel flagra, vel ſtimuli adigere poſſint. hęc apud Dionē lib. 44. at dè huius cruciamenti genere ſuperius dictum eſt die 3. Maij. c.

d Caſſiani epiſc.] Accepimus eius acta ab eccleſia Tudertina, quorū eſt exordium proęmij: Hortaris me venerande pater Baſſiane. &c. Paſſus habetur in perſecutione Diocletiani ſub Venuſtiano Conſulari.

e Centollæ, & Helenæ.] Plurib. de his agitur in breuiar. Burg. De his Vaſæ. in chron. Hiſp. ex Ioan. Maldonado, Flos. ſanct. Hiſp. & Theſ. concion. tom. 2. vbi agitur etiam de tranſlatione earum ſub Alfonſo decimo facta.

f Maximi, & ſoc.] Agunt de Maximo Græci plurib. in Menolog. de eo itē in actis S. Martini Papę & mart. in hiſt. Miſcel. ex Theophane an. 8. & 9. Heraclij Imp. Cedren. an. 16 Conſtantis nepotis Heraclij, Zonaras in eodem. multo his plura ex actis ſynodicis de eodem ſcripſimus in Annal. accleſ. extāt eiuſdem Maximi quamplurima ſcriptorum monumenta nondum Latinè edita in bibliotheca Sfortiana.

g Vuigberti.] De quo hac die Beda, qui & de eo ſermonem ſcripſit, eſt primus ordine inter varios tom. 7. col. 473.

h Radegūdis.] Beda de eadē hac die. Huius egregia facta vno libro ſcripſit Venant. Fortunatus altero verò Bandomina monialis: hēt vtrunque Sur. tom. 4. hac die. & Mombrit. tomo 2. vit. ſanct. Greg. Turon. epiſc. qui eius temporibus vixit, eamq́; ſepulturæ mandauit, plura de ea teſtata reliquit, lib. 9. hiſt. Franc. c. 2. & cap. 39. recēſetq; epiſtolam epiſcoporum ad eam ſcriptā: De eius miraculis in lib. de glor. confeſſ. ca. 106. Multa pręterea de ea Fortunatus ſcripſit carmine lib. 8. i cuius exordio eius mirificas canit laudes. de eadem lib. 11. fuit enim illi familiariſſimus idem Fortunatus, eamq́; præ dilectione & obſeruantia matrem appellat, ſicut & S. Germanum Pariſienſem dicit patrem: vnde ipſe de his aliquando.

Hinc retinet mater, me vocat inde pater.
Dulcis vterq; mihi, voto amplectente cohæſit.
Plenus amore Dei, dulcis vterque mihi.

De eadem Sigebert. in chron. ann. Domini 557. Vincentius in ſpec. lib. 21. cap. 79 80. & 85. Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſanct. Bened. li. 3. ca. 30. & alij plures de ea ſcripſerunt. Migrauit ex hac vita (vt ex Greg. Turon. colligitur lib. 9. c. 2.) anno Domini 590. ipſe eſt annus 12. Childeberti regis Franc.

xj. B Decimonono Kalen. Septemb. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

VIGILIA [a] Aſſumptionis B. Marię virginis. Romę natalis beati Euſebij [b] presbyteri, qui a Conſtantio Imperatore Ariano ob catholicę fidei defenſionem in quodam cubiculo domus ſuę incluſus, ibiq; menſes ſeptem in oratione conſtanter perſeuerans, dormitionem accepit: cuius corpus Gregorius & Oroſius presbyteri colligentes, in cœmeterio Calliſti via Appia ſepelierunt. In Illyrico ſancti Vrſicij, [c] martyris, qui ſub Maximiano Imperatore & Ariſtide præſide, poſt multa & diuerſa tormēta pro Chriſti nomine gladio cęſus eſt. In Africa S. Demetrij [d] martyris. Apameæ in Syria ſancti Marcelli [e] epiſcopi & martyris, qui cū Iouis delubrum diruiſſet, a furentibus gentilibus occiſus eſt. Tuderti S. Calliſti [f] epiſcopi & martyris. In Aegina inſula S. Athanaſię [g] viduę, monaſtica obſeruantia & gratia miraculorum illuſtris.

A V G V S T I 14.

a VIGILIA Aſſumptionis.] De eadē Beda, Vſuar. Ado, & alij. Plura de ea Ordo Rom. Amalar. i Antiphonar. c. 62. Microlog. de obſer. eccl. c. 48. & alij, qui ſcripſerunt de diuinis offic. Habemus ſermonē man. ſcrip. in to. 1. vit. ſanct. qui alicubi, ea die, legi conſueuit in eccleſia. incipit: Fœlix puerperium, &c.

b Euſebij.] De eodē Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri recētiores. recitat eius acta Mombr. tom. 1. habemus eadem man. ſcrip. Eſt Romæ vetus Titulus S. Euſebij., cuius mentio hr in concilio primo Romæ habito ſub Symmacho Papa. Aſſeruantur illic veneranda corpora ſanctorum Euſebij, Oroſij, atq; Paulini: multęq; aliorū martyrum reliquiæ, vt eiuſdē eccleſiæ vetera monumenta declarant. Eandem eccleſiā Zacharias Papa vetuſtate collapſam reſtituendā curauit; hæcque tam inſcriptiones in marmore inciſæ, quā etiam liber de Roman. Pontificib. teſtantur.

c Vrſicij.] Agunt de eodem hac die etiā Græci in Menologio, eiusque martyrii acta ibidem referunt.

d Demetrij.] De quo in vet. Rom. Martyrol. cui aſtipulantur man. ſcrip. & alij.

e Marcelli epiſc.] De eodem hac die Gręci in Menologio. Eius acta deſcribit Sozomen. hiſt. lib. 7. cap. 15. Theodoret. lib. 5. cap. 21. Niceph. lib. 12. cap. 25. 26. Caſſiodorus in Tripart. & alij. Paſſus eſt Gentilium factione anno vndecimo Theodoſii Imp. ea de cauſa, quod delubrū illud famoſiſſimum Iouis Apameæ, diuino fultus præſidio eſt demolitus. In dicto Græcorum Menologio nonnulla de eo habentur, quæ deſiderantur in prædictis hiſtoricis, vt de munere præfecturæ, qua idem functus eſt ante epiſcopatum, & alia.

f Calliſti epiſcopi.] De quo vet. monumenta eccleſiæ Tudertinæ, quæ man. ſcript. Romā miſſa accepimus.

g Athanaſiæ.] Agūt de eadem hac die Gręci in Menologio. Eius autem acta deſcripſit Metaphraſtes, quæ Sur. retulit in tomo 4. hac die. In quibus dum mentio habetur de S. Ioānicio, qui ea, quę de ipſa eſſent futura præuidit colligi poteſt, eam vixiſſe circa tempora Michaelis, & Theo-

Theodoræ Auguſtorũ; Alia fuit eiuſdem nominis clariſſima fœmina, quæ Conſtantinopoli vixit cũ ſancta Matrona, de qua plura in actis eiuſdem Matronæ apud Lipom. tom. 5. Itemq; eiuſdem nominis alia, de qua inferius ad ſeptimũ idus Octob.

15 Decimooctauo Kal. Septemb. Luna. C x.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ASSVMPTIO [a] ſanctiſſimę Dei genitricis virginis Marię. Romæ via Appia ſancti Tharſicij [b] acolythi, quem pagani cum inueniſſent corporis Chriſti ſacramenta [c] portantem, cęperunt diſquirere quid gereret: at ille indignum iudicans porcis prodere margaritas, tã diu ab illis mactatus eſt fuſtibus & lapidibus, donec exhalaret ſpiritum: & reuoluto eius corpore ſacrilegi diſcuſſores, nihil ſacramentorum Chriſti in manibus, aut in veſtibus inuenerũt: Chriſtiani autem corpus martyris collegerunt, & in cœmeterio Calliſti honorificè ſepelierũt. Tagaſte in Africa S. Alipij [d] epiſcopi, qui beati Auguſtini olim diſcipulus, poſtea in cõuerſione ſocius, in munere paſtorali collega, & in certaminibus aduerſus hæreticos commilito ſtrenuus, ac demum in cęleſti gloria conſors fuit. Sueſſione in Gallijs S. Arnulphi [e] epiſcopi & confeſſoris.

A V G V S T I 15.

a ASSVMPTIO ſanctiſſ. Dei Genitricis Mariæ.] De eadem celeberrima ſolemnitate non tantum Beda, ac cæteri Latinorum hac die agunt, ſed & Græci in Menologio, & in nouel. cõſtit. Emmanuel. Imp. Mentio hr̃ de eadem in prædictis actis S. Athanaſiæ, de qua pridie actum eſt. in ſacramẽtario S. Gregorij habetur de eadem ſolemnitate, præfatio. agitur de eadem in ordin. Rom. in concil. Mogunt. ſub Carolo Magno can. 36. alijsq; monumentis, quæ ſcripta ſunt de Diuin. officis. Eſt ſermo S. Athanaſij nomine, quo præclara quidẽ & mirifica de Dei Genitricis Aſſumptione ſcribuntur: meritoq; ea die in Eccleſia legendus ponitur. Verum ille ſermo non in die Aſſumptionis, ſed Annunciationis habitus apparet ex eius exordio: quem potius Cyrilli quã Athanaſij eſſe puto: nam dogma Neſtorij auctor inſectatur. Feruntur item duo alij ſermones nomine ſancti Auguſtini, quos, vt alterius cuiuſpiam auctoris potius, quam Auguſtini, ſchola Louanienſis in appẽdice collocauit. Rurſus autem extat ſermo titulo ſancti Hieronymi ad Paulam & Euſtochium ſcriptus: quem nõnulli exiſtimarunt eſſe illius Sophronij, cuius idẽ S. Hieronymus meminit ĩ lib. de ſcrip. eccl. ſed neutrius puto; quin potius cõſtat eſſe alicuius auctoris, qui vixit circa, vel poſt tẽpora concilij Epheſini, & Chalcedonenſis: multum enim verſatur in deſtruendis Neſtorij atq; Eutychetis dogmatibus: quæ quidem longe poſt tempora Hieronymi, atque Sophronij in eccleſiam irruperũt. Quod autẽ ſcribit Nicephorus lib. 17. c. 28. eiuſmodi ſolemnitatem edicto Mauritij Imp. ſtatutam: ſic accipias, vt eam antea ab eccleſia inſtitutam, ipſe in Oriẽte, ſanctione edita, promulgauit. Sanctus Bernardus ad canonicos Lugdunenſes epi. 174. nõ aliunde, quàm à S. Dei eccleſia hanc ſolemnitatem ſe accepiſſe teſtatur. In Gallijs verò circa tẽpora Caroli Magni receptam eſſe apparet. nã in lib. 1. capitul. Regul. c. 163. quo agitur de ferijs, hæc ſcribuntur in fine: De Aſſumptione ſanctæ Mariæ interrogandũ relinquimus. hæc ibi. libro autem 2. cap. 35. & lib. 6. cap. 186. ea celebritas Aſſumptionis inter cæteras recenſetur, ſicut & in concil. 1. Moguntino cap. 36. Extant de eadẽ celebritate plures Græcorũ ſermones, Ioannis Damaſceni, Andreæ Cretenſis, Metaphraſtis, &

aliorum;ex Latinis autem S.Bernardi,Abſalonis abbatis,Petri Damiani, Honorij Auguſtodunenſis,Authperti abbatis Caſinenſ. Pādulphi Capuani mon. Caſin. Gregorij epiſcopi Terracinę, & S.Brunonis epiſcopi Signini, vt teſtatur Petrus diac.mon.Caſin. lib. de vir. illuſtr. dum agit de prædictis auctoribus.extant de eadem Guerrici abbatis Igniacenſ. ſermones quatuor. Dicta eſt eadem ſolemnitas ob eius excellētiam, Dies Dominæ, ſic etenim & Hunni eandem appellare cō ſueuerunt,vt ſcribit Carthuitius in vit.Stephani Regis: qui ampliſſimam baſilicam in honorem eiuſdem ſolemnitatis erexit.

Quod autem ſpectat ad hiſtoriam de Aſſumptione Dei genitricis:ne quid prætetiſſe videamur;ſcire debemus improbatā fuiſſe ab Eccleſia catholica opinionē Collydrianorum hæreticorū aſſerentiū beatam virginem diuinæ fuiſſe naturæ,prorſuſq; mortis expertem, vt de his ſcribit S.Epiphan.in panar.hęreſ.78.& 79.Humanę autem tantum eam naturæ fuiſſe, ſed auctā multis, immenſiſq; prærogatiuis,catholica Eccleſia profitetur. idque cùm omnes orthodoxi antiqui patres,tum inter eos idem S.Epiphanius aduerſus eos agens,pluribus comprobet;tamē de eius obitu non audet certi aliquid definire,cùm ait: Non autem omnino definio hoc,& nō dico quòd immortalis manſit, ſed neque affirmo, an mortua ſit. Rurſus fuit quorundam opinio dicentium eam martyrio vitam finiſſe.his aduerſatur auctor, qui dicitur Iſidorus li.de vit.& obit. ſanct.cap.68.& alii poſt eum.Supradictæ autem omnes opiniones ab Eccleſia Dei reijciuntur: q̄ catholicè profitetur,eandem,vt hominem,naturali exitu vita functam.Rei autem geſtæ hiſtoria quæ inſcribit̄ de tranſitu virginis,à Gelaſio connumerat̄ inter apocrypha diſt. 15. c.ſancta Romana. putatur illa eſſe, quæ nomine Melitonis Sardenſis legitur: quam & Beda reijcit in retrac. Apoſt.cap.8. De eadem Aſſumptione meminit Dionyſ.Areopag.de diuin.nom.cap.3.Greg.Turon.de glo.mart.lib.1.c.4.& 9. Plura item refert Niceph.lib.2.cap.22.& lib.15.c.14.eaque ex maiorum traditione à Iuuenale epiſcopo Hieroſolymitano conſcripta;Ioannes Damaſcenus, Metaphraſtes,Glicas,& alij ferè eadem. Quid autē de his ſenſerint maiores (vt prætereamus apocryphum illud S.Hieronymi nomine cōſcriptū) Vſuardus,& Ado, cùm hac die celebrari dicant Dei Genitricis dormitionē, de Eccleſiæ iudicio verba hæc ſubdunt.Plus elegit ſobrietas Eccleſię cum pietate neſcire, quàm aliquid friuolum & apocryphum inde tenendo docere. hæc illi.Porrò Dei eccleſia in eam partem propenſior videtur,vt vnà cum carne aſſumpta ſit in cęlum; nā in huius diei celebritate illas ſanctorū patrū homilias legendas tradidit, quibus eadem de eius aſſumptione firmantur: quæ quidem ſententia cùm plurimorum Theologorum auctoritate, tum etiam communi conſenſu fidelium iam recepta videtur.

Quonam autem tempore ſanctiſſima Dei Genitrix ex hac vita migrarit; diuerſæ feruntur ſniæ. Euſebius in primis eius ex hac vita tranſitū ponit anno à Chriſto Domino 48.aitq;: Maria virgo Ieſu Chriſti mater ad filiū ad cęlū aſſumit̄,vt q̄dā fuiſſe ſibi reuelatū ſcribūt.hæc ille. Rurſus aūt ex alia quadā reuelatione ſcribit S. Antoninus in 3.par.tit.19.c.11.in fi. poſt annū elapſum ab Aſcenſione filij, & tot dies,quot intercurrūt ab eo tempore vſq; ad 15.Auguſti,eā eſſe defunctam,ac demum poſt alios 40.dies ab eius obitu aſſumptā eſſe in cœlum 9.Kal.Octobr.ex hac ſnīa addita vſſr ad Martyrologium Bedę,ea die, hęc verba:Secunda Aſſumptio S.Virginis Marię. De eadē hęc Belethus c.147.Mulier,inquit,quędā religioſiſſima appellata Elizabeth,quæ nunc ēt in viuis eſt,habitat in finibus Saxoniæ,ait lib. 4.c.1. ſibi reuelatum, quod circiter dies 40.aſſumptum fuerit corpus poſt Aſſumptionem animæ,de qua re opuſculum quoddam cōpoſuit, ſed non eſt in Romana eccleſia cōprobatū. &c. Ex hac itaque, aut ſimili reuelatione alicui placuit ad Bedam adiicere ſecundam Aſſumptionē eiuſdem virginis Marię. Antoninus autem dum de his agit, dicit eam fuiſſe S. Elizabeth filiam regis Hungariæ,vxorem quondam Langrauij, quam Gregorius nonus retulit inter ſanctos,cuius tamen de ea re ſententiam minus probari teſtatur:aitq;:Nec propterea detrahimus ſanctitati eius:quia non ſemper, quę ſancti viderunt in ſpiritu,eadem vt prophetæ viderunt, ſed iuxta ſuas mente conceptas imaginationes.hæc ille.ac de his ſatis.

b Tarſicij.]De quo etiā hac die Beda, Vſuar. Ado,& alij;ijdemq; omnes ex actis S. Stephani Papæ,& martyris, in quibus eius certamen deſcribitur.

c Sacramenta portantem.]Non eſt,quod mireris,cùm audis acolythum Chriſti corporis ſacramenta portantem:olim etenim, ingruētibus in Chriſtianos perſecutionibus,laicis etiam domum ferre Euchariſtiam, certis diebus ſumendam(quòd non eſſet liberum,cùm vellent ad eccleſiam cōuenire,ac ſynaxim celebrare)permiſſum erat. id habes ex Tertulliano lib.1. ad vxorem,Cyprian.lib.de lapſis,Clement. Alexā.lib.1. Stromat.atque alijs.Quod autem magis mireris illud eſt;quòd,reddita pace Eccleſiæ, ſub Chriſtianis atque orthodoxis Imp.idem vſus diuturnus

nus aliquandiu permanſit.habes de his cõplura exempla, vt ex Greg. Nazianz.oratione in laudẽ Gorgoniæ, Hieron.apolog. pro libris aduerſus Iouin.ad Pammachiũ,cũ ait : Quod in eccleſia non licet, nec domi licet, Ambroſ.in orat.in funere fratris Satyri:ante hos S.Baſilius eadẽ ſcribit ad Cęſareã Patriciam de perceptione ſacramentorũ, his verbis:Tempore perſecutionis cogi quempiã,abſente ſacerdote aut miniſtro,cõmunionem ſua manu ſumere,minimè abſurdũ eſſe,ſuperuacuũ eſt oſtendere,cum eius rei etiã longa conſuetudo reb. ipſis fidem faciat. Nam oẽs qui per ſolitudines monaſticã vitam agũt, vbi non adeſt ſacerdos,cum domi communionem habeant, per ſe ipſos accipiunt, &c. Hanc epiſtolam è bibliotheca Card.Syrleti acceptam, meus Antonius Agellius Gręcis facultatib. egregię excultus in Latinũ tranſtulit,eiuſdemq; mihi copiã fecit, quam poſtea à Cutheberto Tonſtallo in priori libro de veritate Corporis & Sãguinis Dñi Gręcè,Latineq; ſimul editam reperi.Suppetunt de eadem re complura alia exempla in Prato ſpirituali,quib. proditur, perſeueraſſe in eũdem vſum etiam temporib.Zenonis, Anaſtaſij,ac Iuſtini Impp.quib.temporibus, cũ Hormiſda Papa Romanæ præſideret eccleſiæ, in Occidente celebrata eſt ſynodus Cæſarauguſtana, in qua ea conſuetudo antiquata habetur his verbis:Euchariſtiæ gratiã,ſi qui probatur acceptam non conſumpſiſſe,in eccleſia,anathema ſit in perpetuum. At in Oriente vſum illũ ſumendi manib.Euchariſtiam diutius perſeueraſſe,ſatis liquet ex canone 102.Sextę ſynodi in Trullo habitæ,ibi & de manuum compoſitione,ſecundum ea,quæ habet Cyrillus in myſtagog.quinta in fine.ſed de his alibi fuſius.

d Alipij epiſc.]De eo S. Auguſtinus frequentiſſimè,vt lib.confeſſ.6.c.7.& ſequen.lib.9. c.4. 5.de ciuit.Dei lib.22.ca. 8.epiſt.67.224.225.& 241. De eodem S. Hieron.ad Auguſt. epiſtola S. Paulinus epiſcopus Nolan.apud Aug. epiſt.24. 33.35.& 36.Interfuit cum cęteris Africanis epiſcopis concilio Mileuitano,qđ (vt ſuperius diximus)Mileui in Numidia eſt celebratum,aduerſus emergentem Pelagij hæreſim,alijs etiam cõcilijs Chartaginẽſibus pręſto fuit, functuſq; eſt legatione Romam ad Bonifacium Papã, à quo humaniſſimè ſuſceptus eſt, vt ſcribit idem Auguſt. lib. contra duas epiſt. Pelagii cap. 1.& ad Quoduultdeum epiſt.4.tom.6.circa princ.

e Arnulphi epiſc.] De quo apud Bedam, & Vſuardum die ſequenti,qui eſt tranſlationis ipſius.Scripſit vitam eius Liſiardus eius ſucceſſor quam habet Sur.tom.4. de eodem Sigebert. in chron.ann.Domini 1087.Trithem.de vir.illuſt. ord.S.Bened.lib.3.c.326.& Molan.in indic. ſanctorum Belgii. exceſſit ex humanis anno Domini milleſimo octogeſimoſeptimo.

16 Decimoſeptimo Kalend. Septemb. Luna. D ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROMAE ſancti Titi [a] diaconi,qui Vrbe à Gothis occupata pecunias pauperibus diſtribuens, à tribuno barbaro iuſſus eſt occidi. Nicæę in Bithynia S. Diomedis [b] medici, qui in perſecutione Diocletiani pro Chriſti fide gladio cęſus martyrium compleuit. Item ſanctorum triginta [c] trium Martyrum. Ferentini in Hernicis S. Ambroſij [d] cẽturionis, qui in perſecutione Diocletiani varijs modis cruciatus, nouiſſime per ignem illæſus tranſiens, demerſus in aquã, eductus eſt in refrigerium. Mediolani depoſitio S.Simpliciani [e] epiſcopi, ſanctorum Ambroſij & Auguſtini teſtimonio celebris. Antiſiodori ſancti Eleutherij [f] epiſcopi. Nicomediæ S.Arſacij [g] confeſſoris,qui ſub Licinio perſecutore militia relicta,ſolitariam vitam ducens,tantis virtutibus claruit,vt & dæmones expuliſſe,& ingentem dracone orando interemiſſe legatur: deniq; futurã ciuitatis

cladem prænuncians, in oratione ſpiritum Deo reddidit. In Gallia Narbonenſi apud Montem Peſſulanum depoſitio beati Rocchi [h] confeſſoris, qui multas Italiæ vrbes à morbo epidimiæ ſigno crucis liberauit: cuius corpus Venetias poſtea tranſlatum fuit. Romæ ſanctæ Serenæ [i] vxoris quondam Diocletiani Augusti.

A V G V S T I 16.

a TITI diaconi.]Agit de eodem ſanctus Proſp. in chron. Theodoſio duodecimum & Valentiniano ſecundum conſſ. quo anno trucidatus eſt à Gothis Arianis.

b Diomedis.]Græci etiam hac die de eodem agunt in Menolog. vbi & martyrium eius deſcribitur. Cedren. in comp. in Baſilio Impe. hæc ait: Baſilius porrò celeberrimũ in martyrum numero Diomedem pretioſiſſimis & ſplendidis donariis & prædiis amplos habentib. redditus locupletauit, atq; exornauit. hæc ille. Vſuardus tã de Diomede, quám ſociis agit 4. idus Iunii.

c Triginta martyrũ.]De iiſdem hac die Græci in Menologio, igniq; abſumptos ferunt.

d Ambroſij Centurionis.] Huius acta manu ſcript. ab eccleſia Ferentinate accepimus, quorum eſt exordium: Cùm omnipotentis Dei clementia, &c.

e Simpliciani epi.]De eodem tabulę eccleſię Mediolan. ſcribit de eo Paulinus in vita S. Ambroſij, Auguſtin. lib. 8. confeſſ. cap. 2. 3. & 5. Mentio fit de eo in concil. 3. Carthag. c. 48. extant ad eundem S. Ambroſij complures epiſtolę ad eum S. Auguſtinus inſcripſit duos libros de diuerſ. quæſtionib quorum meminit in retract. lib. 2. c. 1. & de præ deſt. ſanct. lib. 1. cap. 4. ſcripſit ad eundem ſanctus Vigilius epiſcopus Tridentinus libellum de martyribus. Extat de eodem epigramma Ennodij Ticinenſis, cuius eſt exordium: Ambroſius linquens viduatę, &c.

f Eleutherij epiſcopi.]Interfuiſſe hic reperitur concilijs Aurelianenſibus 2. 3. 4. & 5. numeraturq; eius ſedis epiſcopus decimusſextus. ſedit an. 28. menſ. 8. dies 9. temporibus Pelagij Papæ, vt habent tabulæ eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares lib. de ſacrif. Miſſ.

g Arſacii.]Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, qui tamen Vrſacium vocãt; ſed Græci, qui eius res geſtas deſcribunt, dicunt Arſacium, vt Sozomen. hiſt. lib. 4. c. 15. & Nicepho. lib. 9. c. 8. Vixit autem temporibus Iuliani Apoſtatæ Arſacius alter Rex Armeniæ Chriſtianus, in quem ob odium in Chriſtum idem impius Imp. ſe illiberalem nimis exhibuit, de quo Sozom. lib. 6. cap. primo. & Ammian. Marcellin. frequenter meminit.

h Rocchi.]Huius res geſtæ ſcriptę ſunt a Francisco Diedo, & Petro Pino; habetque eiuſdem acta Claud. de Rota in leg. ſanct. cap. 191. P[illegible] in catal. appendice cap. 15. De eodem Cra[illegible] Metrop. Saxon. lib. 9. c. 25. ſcribit [illegible]dem D[illegible] obijſſe diem anno Domini milleſimo [illegible]teſimo vigeſimoſeptimo. anno autem 141[illegible] notuiſſe patribus concilij Conſtantienſis, quorum decreto ad propulſandam ingruentem luem eidem honores ſanctis debiti ſunt impenſi [illegible] nam & ſolemni pompa eius imaginẽ, omni comitante populo, per vrbẽ detulerũt: quo facto, illa peſtis mox euanuit. Inde verò exempl[illegible] ptum eſt, vt vbiq; locorum eius venerandę [illegible] gines, altaria, ſacella, ac deniq; templa er[illegible] rint. Tranſlatum eius corpus Venetias f[illegible] anno Domini 1485.

i Serenæ.]De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agitur de ea in actis ſanctę Suſannę ma[illegible]ris, itemq; in rebus geſtis ſancti Marcelli Papę, & alijs martyrũ actis, licet penes ſcriptores Gentiles de ea nulla mentio habeatur: nec m[illegible], cum Diocletiani res geſtę remanſerint obl[illegible]ſimę deperditis illorum commentariis, qui ea exactè fuerant proſecuti.

viij. E Sextodecimo Kal. Septemb. Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

OCTAVA [a] ſancti Laurentii martyris. Cartagine in Africa ſanctorum martyrum Liberati [b] abbatis, Bonifacii diaconi Serui, & Ruſtici ſubdiaconorum, Rogati, & Septimi monachorum, & Maximi pueri, qui in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege pro confeſſione catholicæ fidei, & unici baptiſmatis defenſione variis & inauditis ſupplicijs exagitati, demum ſuper ligna, quibus concremandi erant, clauis confixi, cum ignis ſæpius accenſus fuiſſet, àc diuinitus ſemper extinctus, eius iuſſu remorum vectibus percuſſi, & comminutis cerebris enecati, ſpecioſum curſum certaminis ſui, coronante Domino perfecerunt. Cæſareæ in Cappadocia natalis ſancti Mamantis [c] martyris, qui à pueritia ad ſenectutem vſque longum martyrium duxit, & tandem imperante Aureliano, ſub Alexandro præſide illud feliciter conſummauit: quem ſancti patres Baſilius & Gregorius Nazianzenus ſummis laudibus celebrarunt. In Achaia ſancti Myronis [d] presbyteri & martyris, qui ſub Decio Imperatore & Antipatre præſide poſt multa tormenta Cyzici capite truncatus eſt. Nicomediæ ſanctorum martyrum Stratonis, [e] Philippi, & Eutychiani, qui damnati ad beſtias, & nihil læſi, per ignem martyrium conſummarunt. Ptolemaide in Palæſtina ſanctorum martyrum Pauli, [f] & Iulianæ ſororis eius, qui ſub Valeriano paſſi ſunt. Interamnæ ſancti Anaſtaſij [g] epiſcopi & confeſſoris.

AVGVSTI 17.

OCTAVA S. Laurentij.] De eadem Beda; ac cæteri omnes. Radulphus de obſeruan.can.ca. 19. adnumerat eam inter maiores octauas.

b Liberati, & ſoc.] Agunt de his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eorum res geſtas ſcripſit Victor Vticenſis lib. 3. de perſecut. Vuandal. & libello ſeorſum poſito in appendice eius operis. Cùm ibi paſſi legantur ſexto non. Iulii, hac tamen die de his prædicti omnes agunt, forraſſe ob factam ea die translationem.

c Mamantis.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum; Græci autem in Menologio ad quart. non. Septemb. Erat olim Romæ celebris huius martyris Memoria, in eius baſilica S. Gregorius Papa habuit homiliam trigeſimamquintam in Euangelium die natali ipſius. Extat de eodem egregia homilia S. Baſilii, agit de eodem S. Gregorius Nazianzenus in oratione in nouã Dominicam, in fine; vbi de eodem Niceta plura in ſchol. Metaphraſtes ex antiquioribus monumentis edidit eius acta, quæ refert Lipom. tomo 6. & Sur. tomo 4. conſueuit celebrari in Oriente eiuſmodi ſolemnitas vigiliis præcedẽtibus, vt ex actis Danielis Stylitæ apparet. Huic martyri Gallus, & Iulianus Conſtantii Imp. nepotes ſeorſum quiſq; ſuum conatus eſt templum erigere: ſed Iuliani qui ſimulatè agebat, fruſtratum eſt opus; Galli autem perfectum finem conſequutum eſt, vt ſcribit Sozom. hiſtor. lib. 5. c. 2. & Niceph. lib. 10. c. 1. De alia eiuſdem ſancti periluſtri baſilica Conſtãtinopoli erecta agit Niceph. lib. 18. c. 41. De ponte ad ſanctum Mamantem vide Suidam in hiſtor. De reliquiis eius Hieroſolymis poſitis, conſule Fortunatum in actis S. Radegundis lib. 2. vbi de eius digito in Gallias tranſlato.

d Myronis.] De quo Græci in Menologio hac die, vbi pluribus martyrii eius acta deſcribuntur.

e Stratonis, & ſoc.] Agunt de his item Græci hac die. Beda autem ſupra xviij. Kal. Septembr.

f Pauli, & Iulianæ.] Græci itidem de his in Menologio. Acta autem eorum fuſius deſcripſit Metaphraſtes: quæ extant apud Lipom. tomo 7. & Sur. tomo 4.

g Anaſtaſii epiſcopi.] De quo tabulæ, ac vet. monumenta eius eccleſiæ.

vij. F Quintodecimo Kal. Septemb. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

PRAENESTE natalis ſancti Agapiti [a] martyris, qui cum eſſet annorum quindecim, & amore Chriſti ferueret, iuſſu Aureliani Imperatoris tentus eſt, ac primo neruis crudis diutiſſimæ cæſus, deinde ſub Antiocho præfecto grauiora ſupplicia paſſus, exinde cum ex præcepto Imperatoris leonibus obiiceretur, & minimè læſus eſſet, gladio miniſtrorum coronādus percutitur. Romæ beatorum Ioannis [b] & Chriſti presbyterorum, qui in perſecutione Diocletiani multa ſanctorum corpora officioſiſſimè ſepelierunt, quorum meritis & ipſi poſtmodum ſociati, gaudia vitæ ęternę meruerunt. Ibidem ſanctorum martyrum Hermæ, [c] Serapionis, & Poliæni, qui per anguſta, ſaxoſa, & aſpera loca raptati, animas Deo reddiderunt. In Illyrico ſanctorum martyrum Flori [d] & Lauris artis lapicidinæ, qui conſumptis martyrio eorum magiſtris Proculo & Maximo, ſub Licione præſide poſt multa tormenta profundum puteum ſnnt demerſi. Myræ in Lycia ſanctorum martyrum Leonis [e] & Iulianę. Metis in Gallia ſancti Firmini [f] epiſcopi & confeſſoris. Romę via Lauicana ſanctę Helenę [g] matris Conſtantini Magni pijſſimi Imperatoris, qui primus Eccle-cleſię tuendę atque amplificandę exemplum cęteris principibus prębuit.

A V G V S T I 18.

a SANCTI Agapiti.] De quo pluribus Beda. Vſuardus, Ado, ac cæteri. Recitat eius acta Mombrit. tom. 1. ſed admodum deprauata, Petrus item in catal. libro ſeptimo, cap. 74. Celebris eſt ipſius memoria Bræneſte, vbi ſacræ eiuſdem reliquiæ aſſeruantur.

b Ioannis, & Criſpi.] Agunt de his Beda, & alii qui ſupra, necnon Petrus in catal. libro ſeptimo, cap. 75.

c Hermæ, & ſoc.] De ijſdem agunt etiam Græci hac die in Menologio, ubi iidem eorum paſſionis acta breui compendio referunt.

d Flori, & Lauri.] Græci itidem de his agunt hac die in Menologio, & genus martyrii deſcribunt, quod paſſi ſunt.

e Leonis, & Iulianæ.] De quibus ijdem qui ſupra eodem Menologio.

f Firmini epiſcopi.] Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuardum. Legitur Firminus epiſcopus inter alios epiſcopos, qui interfuerunt concilio Agathenſi in Gallijs celebrato, anno Domini quingenteſimo ſexto. Fuit hic vndecimus eius ſedis epiſcopus, vt produnt tabulæ eccleſiæ Metenſis, quas deſcripſit Demochares lib. de ſacrif. Miſſæ.

g Helenæ.] De eadem hac die Vſuardus, Ado. aſtipulanturque vet. man. ſcrip. Græci autem ad xij. kal. Iulij. Scribunt eius res geſtas Euſebius in vit. Conſtantini lib. 3. c. 41. 42. & ſequen. Rufin. hiſt. lib. 1. c. 7. 8. Seuer. hiſt. lib. 2. Paulinus epiſt. 11. ad Seuerum, Ambroſ. in oratione dicta in funere Theodoſij, de eo item in actis S. Silueſtri, in concilio Romano ſub Silueſtro can. 20. & in libello

de

de munif. Conſtant. Græcorum autem hiſtoricorum poſt Euſebium, ſcribit Socrat. lib. 1. cap. 12. & 13. Sozom. lib. 2. cap. 1. lib. 1. cap. 18. Nicephor. lib. 8. cap. 31. & alii recentiores, Romæ eam obiſſe diem, ibiq; ſepulchro conditam tradit Niceph. libro 8. cap. 3. & libellus ſupra citatus de munif. Conſtant. necnon & Suidas in hiſtoricis in uerbo Veſtales. De reliquiarum eius translatione agit Sigebert. in chron. anno 849. Viget nobis memoria ſanctæ Helenæ Romę in Atrio Seſſoriano in baſilica dicta Sanctæ Crucis, quam conſtat olim appellatam eſſe baſilicam Helenianam, ut apparet ex actis Xyſti Papæ tertij, quibus agitur de damnatione Baſſi ex conſulis. Aliæ ferè de ea in numeræ memoriæ erant, ut Conſtantinopoli, de qua in Authentic. vt determ. ſit num. cler. coll. 1. tit. 3. Itemque Pontus Polemaicus, ſic dictum à Polemone Rege, qui, vt colligitur ex Tacito li. 2. vixit temporibus Auguſti & ſucceſſorum Imperatorum. Helenopontus ab Helena matre Conſtantini meruit appellari, ut nouella conſtit. 28. de moderatore Helenoponti coll. 10. erat in Bithynia ciuitas Helenopolis ab ea dicta, & aliæ multæ de ea antiquæ memoriæ, quas enumerare omittimus, de his ſiquidem vberius egimus in Annalib. eccleſ. vbi de eadem, quòd Britanna fuerit, & non Græca, aduerſus Græcorum aſſertiones pluribus diſſeruimus.

19 Quartodecimo Kal. Septemb. Luna. G vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ROMAE ſancti Iulii [a] Senatoris [b] & martyris, qui Vitellio iudici traditis, & ab eo in carcerem truſus, iubente Commodo Imperatore tandiu fuſtibus cæſus eſt, donec emitteret ſpiritum, cuius corpus in cœmeterio Calepodij uia Aurelia ſepultum fuit. In Cilicia natalis ſancti Andreæ [c] tribuni, & ſociorum militum, qui victoria de Perſis diuinitus adepta ad fidem Chriſti conuerſi, & hoc nomine accuſati, ſub Maximiano Imperatore in anguſtiis Tauri montis ab exercitu Seleuci præſidis trucidati ſunt. In Palæſtina ſancti Timothei [d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano præſide poſt multa ſuperata ſupplicia, lento igne combuſtus eſt. Paſſi ſunt etiam ibidem Thecla & Agapius, illa feris expoſita, earum dentibus laniata tranſiit ad ſponſum: Agapius uerò plurima tormenta perpeſſus, ad maiora certamina fuit dilatus. Anagniæ ſancti Magni [e] epiſcopi & martyris, qui in perſecutione Decij necatus eſt. In Prouincia apud caſtrum Brincolam depoſitio ſancti Ludouici [f] epiſcopi Toloſani, vitæ ſanctitate & miraculis clari; cuius corpus inde Maſſiliam tranſlatum, in eccleſia Fratrum Minorum honorificè conditum eſt. In Gallia in pago Sigiſterico beati Donati [g] presbyteri & confeſſoris, qui ab ipſis infantiæ rudimentis mira Dei gratia prędıtus, anachoreticam uitam multis annis exegit, & miraculorum gloria clarus migrauit ad Chriſtum. In territorio Bituricenſi ſancti Mariani [h] confeſſoris. Mantuanæ ſancti Ruffini [i] confeſſoris.

a IVLII.]Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die, addit & Beda alios, qui prædictum Iulium fide Chriſtiana imbuerũt, de quibus inferius agitur ad xiij. kal. Septemb. Recitat eius acta Mombrit. tomo 2. Vincent. lib. 11. cap. 119. quæ & apud Sur. tomo 7. habẽtur die 25. Auguſti. eadem Petrus in catal. lib. 7. cap. 79. extant eadem apud nos man. ſcrip. quorum eſt exordium: Regnante Commodo, &c.

b Senatoris.] Quòd autem ad dignitatem Senatoriam pertinent, impoſſibile erat Senatorem, cùm in Chriſtum credidiſſet, in Senatu vlterius permanere: neceſſe erat vel Chriſtianum Senatorem à Senatu, abire, uel à Chriſtiana religione diſcedere. Auguſtus enim Imp. lege ſtatuerat, vt Senatorum quiſque antequam ſuo loco conſideret, thure ac mero ſupplicaret apud aram eius dei, in cuius templo coiretur. hęc Suet. in Octauio cap. 35. Tantùm enim in templis Senatus cogebatur, immolabaturque ſacrificium, atque primùm de rebus diuinis, inde de humanis ſermo habebatur. hæc pluribus ex M. Varrone Gellius libr. 14. cap. 7.

c Andreæ tribuni, & ſociorũ.] De his hac die Vſuardus, & Ado; licet Andream cum S. Magno confundant. Gręci item de his in Menologio hac die, adduntque duo millia quingẽtos & nonagintatres ſocios, qui cum eo ſunt paſſi. Horum acta ex antiquis codicibus edidit Metaphraſtes, quę recenſet Lipom. tom. 7. & Sur. tom. 4.

d Timothei, Theclæ, & Agapii.] De iiſdem Græci etiam agunt hac die. Horum autem acta ſcripſit Euſeb. hiſtor. lib. 8. cap. decimotertio & decimoſexto. Paſſi ſunt Timotheus & Thecla anno ſecundo perſecutionis Diocletiani, Agapius autem quarto eiuſdem martyrium conſumauit xj. kalend. Decembris, vt ex prædictis eorum actis apparet.

e Magni epiſcopi.] De quo tabulæ & uetera monumenta eccleſiæ Anagninæ, cuius res geſtas man. ſcrip. inde miſſas accepimus; reperimus eadem in noſtra bibliotheca tom. 7. plura de eodem in actis S. Secundinæ, quæ ibidem celebratur, de qua ſuperius actum eſt. Agunt alii hac die de alio Magno martyre, de quo & Petrus in catalogo lib. 7. cap. 76. Fuit item alius S. Magnus epiſcopus Altinenſis, de quo apud eũdem in appendice cap. decimoſeptimo.

f Ludouici epiſcopi.] Huius acta recitat Sur. tom. 4. Martin. Polon. in chron. Antonin. part. 3. tit. 24. capit. 14. & nouiſſimè Chron. Franciſcan. part. 2. lib. 6. obiit anno Domini milleſimo ducenteſimo nonageſimoſeptimo. Ioannes Papa vigeſimusſecundus retulit eum inter ſanctos, qua de re extant litteræ Apoſtolicæ, quibus eius res geſtæ recoluntur.

g Donati.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, Pet. in catal. lib. 7. c. 78. & alii recentiores.

h Mariani.] Agit de eodem hac die Vſuardus. Pluribus autem Gregor. Turon. de gloria confeſſ. cap. 81.

i Rufini.] De eo vet. man. ſcript. ex quibus & Galeſinus hac die, & Maurolycus.

v. A Tertiodecimo Kal. Septemb. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

IN territorio Lingonienſi depoſitio ſancti Bernardi [a] primi Clareuallenſis abbatis, uita, doctrina, & miraculis glorioſi. In Iudæa ſancti Sammuelis [b] prophetę, cuius ſacra oſſa, ut beatus Hieronymus ſcribit, Arcadius Auguſtus Conſtantinopolim tranſtulit, & prope Septimum collocauit. Eodem die ſancti Lucii [c] ſenatoris, qui perſpecta conſtantia Theodori Cyrenenſis epiſcopi in martyrio poſiti, ad fidem Chriſti conuerſus, ad eam etiam Dignianum præſidem pertraxit, cum quo Cyprum profectus, cum ibi alios Chriſtianos pro confeſſione Domini coronari uideret, ultro ſe ipſum obtulit, & eandem martyrij coronam, capitis obtruncatione, promeruit. In Tracia ſanctorum triginta [d] ſeptem marty-

rum

rum, qui ſub præſide Apelliano pro Chriſti fide manibus pedibusque præciſis, in caminum ardentem iniecti ſunt, Item ſanctorum martyrum Seueri [e] & Memnonis centurionis, qui eodem mortis genere conſummati, uictores abierunt in cœlum. Cordubæ ſanctorum martyrum Leouigildi [f] & Chriſtophori monachorum, qui in Arabum perſecutione, pro Chriſtianæ fidei defenſione in carcerem coniecti, ac mox ceruicibus abſciſſis igni traditi, martyrii palmam adepti ſunt. Romæ beati Porphyrii [g] hominis Dei, qui ſanctum martyrem Agapitum erudiuit in fide & doctrina Chriſti. In Herio inſula ſancti Philiberti [h] abbatis. Albæ in Pannonia ſancti Stephani [i] Regis, qui diuinis uirtutibus exornatus, primus Hungaros ad fidem Chriſti conuertit. In caſtro Cainone ſancti Maximi [k] confeſſoris, diſcipuli beati Martini epiſcopi.

AVGVSTI 20.

a BERNARDI abb.] De eodem hac die cætera Martyrologia. Huius res præclarè geſtas Guilielmus abb. Bonæuallis, & Godefridus monachus Claræuallenſis digeſſerunt libris quinque; qui adhuc uberiores redderentur ex ipſius epiſtolis, aliisq́; tum eius, tum aliorũ ſcriptis. Migrauit ex hac uita, anno à Chriſto Domino milleſimo centeſimo quinquageſimo tertio, quem Alexander Papa tertius inter ſanctos cenſuit adnumerandum. Extant de ea re litteræ Apoſtolicæ datæ Anagnię xv. Kal. Februarii, anno ſexto Pontificatus eius, Chriſti autem milleſimo centeſimo ſexageſimoquinto.

b Samuelis prophetæ.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores, necnon & Græci hac die in Menologio. Eius acta ex diuinis ſcripturis omnibus patent, quæ & Ioſephus proſequutus eſt Iudaic. antiquit. lib. 5. & 6. & alii, qui libros Regum expoſuerunt. De celebri autem translatione reliquiarum eius agit S. Hieron. lib. aduerſus Vigilantium, Niceph. libro decimoquarto, cap. decimo. Sub Attico epiſcopo Conſtantinopolitano eas allatas eſſe Conſtantinopolim, locatisque in templo ad Septimum poſito, ſcribit Theodorus lector in collectan. lib. 2. De templo in honorem eiuſdem prophetæ Samuelis erecto meminit Procop. lib. 5. de ædificiis Iuſtinian. Imp.

c Lucii.] Agunt de eodem Græci in Menologio hac die, eiusque martyrium referunt, prout et hic narrantur.

d Triginta ſeptem martyrum.] De his item hac die Gręci in Menologio.

e Seueri Memnonis.] Græci etiam de iiſdem vbi ſupra in Menologio.

f *Leouigildi, & Chriſtophori.*] Agunt de his hac die Beda, & Vſuardus, cęterique recentiores, acta autem ipſorum ſcripſit S. Eulogius in Memo. ſanct. lib. 2. cap. 11. paſſosque tradit hac die, æra octingenteſima nonageſima, anno a Chriſto Domino octingenteſimo quinquageſimoſecundo.

g Porphyrii.] De eodem Beda, ac cæteri. eius martyrium, deſcriptum habetur in actis S. Agapiti, de quo ſupra xv. kal. Septemb.

h Philiberti abbatis.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri recentiores. Extant eius acta apud Sur. tom. 4. Plura de eodem in geſtis S. Aicardi, apud eundem Sur. tom. 5. & in uita S. Auſtrebertę virg. apud Sur. tom. 1. die 10. Februar. Sigebert. in chron. anno *649*. Vincent libro 23. Trittem. de uir. illuſtrib. ord. S. Bened. lib. 3. ca. *97*. Vixit temporibus Dagoberti Regis Frãcorum, ac filiorum.

i Stephani.] Hac die translatum eſt corpus eius; migrauit autem ex hac uita xviij. kalend. Septembris, anno Domini milleſimo trecenteſimo quarto. ſcripſit eius uitam Cartuitius epiſcopus, quam retulit Sur. in tom.. quartum. De eodem plura ĩ actis ſancti Gerardi, & in uita ſancti Americi, Leo Oſtien. in chron. Caſin. libro ſecundo cap. *79*. nouisſimè Bonfin. de reb. Vngaric. decad. 2. lib. 1. & alii.

k Maximi.] De eo ſcribit Greg. Turon. de glor. confeſſ. c. 22. citatque eius acta ſcripta carmine Vixit temporibus Theodoſii Imp. de eodem Molan. in addit. ad Vſuard. hac die.

xiii B Duodecimo Kal. Septembris Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ROMAE in agro Verano ſanctæ Cyriacæ [a] uiduæ & martyris, quę in perſecutione Valeriani cum ſe ſuaq. omnia in Sanctorum miniſteria impendiſſet, demum pro Chriſto martyrium ſubiens, uitam quoque ipſam libenter impendit. Salonæ ſancti Anaſtaſii [b] Cornicularii, [c] qui cum uideret beatum Agapitum conſtanter tormenta perferen tem, conuerſus eſt ad fidem, & pro confeſſione nominis Chriſti iubente Aureliano imperatore interemptus, martyr migrauit ad Dominum. In Sardinia natalis ſanctorum martyrum Luxorii, [d] Ciſelli, & Camerini, qui in perſecutione Diocletiani ſub Delphio præſide gladio cæſi ſunt. In territorio Gaualitano ſancti Priuati [e] epiſcopi & martyris, qui paſſus eſt in perſecutione Valeriani & Gallieni. Eodem die ſanctorum martyrum Bonoſi & Maximiani. Fundis in Latio ſancti Paterni [g] martyris, qui ab Alexandria Romam ueniens ad Apoſtolorum memorias, & inde in agrum Fundanum ſecedens, cum Martyrum corpora ſepeliret, à tribuno comprehenſus, in uinculis expirauit. Edeſſę in Syria ſanctorum martyrum Baſſę, [h] & filiorum eius Thegonii. Agapii, & Fidelis, quos in perſecutione Maximiani pia mater exhortans, martyrio coronatos præmiſit ad palmam, & truncato capite gaudens ſecuta eſt cum Victoria. Veronæ ſancti Euprepii [i] epiſcopi & confeſſoris. Item ſancti Quadrati [k] epiſcopi.

A V G V S T I 21.

CYRIACÆ.] De ea prædicta ſæpius citata man. ſcrip. in quibus hęc etiã adduntur. Tãdiu ſcorpionibus cęſa eſt, atq; plumbatis: uſq; dũ ſpiritum exhalaret. Habemus eiuſdem acta man. ſcrip. Plura de ea habentur in actis Sancti Laurentii. Huius nomine appellatum eſt nobile cœmererium poſitum in agro Verano, quod deſcribi à Prudentio in hymno 11. de ſancto Hippolyto, rem accuratè intuenti patebit. Corpus ſanctę Cyriacę uiduę translatum [illegible] à Sergio Papa ſecundo in Titulum Equitii, ut docet vetus inſcriptio [illegible]

b An[illegible] [illegible] De h[illegible] plura ſcripta [illegible] de quo ſupra decimoquinto kalendas Auguſti.

c Cornicularii] Quòd autem ad Cornicularii nomen ſpectat. erant in Caſtrenſi militia nobilis ordinis equites merentes Corniculo, quod erat ornamentum militare, à quo dicti Corniculari, vnde Liu. in 10. Omnes ob inſignem in multis locis nauatam operam Papirius Corniculis, [illegible] milisq; donat. Plin. de uir. illuſt. de M. Aurelio Scauro meminit, quòd primus in Hiſpania Corniculum meruit, idem Sueton. de Orbilio in libello de Grammat. Eſt tit. in Cod. Theod. lib. 8. de cohortalibus principibus Cornicularus. Porrò non tantùm in Caſtrenſi, ſed & in palatina militia erat ordo Corniculariorum, de quibus l. 8 & 9. de diuerſ. offi. Cod. Theod. Caſſiodorus uariarũ lib. 11. c. 18. 19.

cap.18.& 19. præſcribit formam Cornicularii accedentis, & Cornicularii egredientis, & merentis inter Tribunos & Notarios. Præterianos Cornicularius præfuiſſe exequendis ſententijs damnatornm. Maternus libro ſecundo eſt auctor. Habes in Notit. prouinc. Rom.Imperat. ſub quolibet maiori magiſtratu militiæ palatinæ Cornicularium militaſſe.

d Luxorii, & ſociorum.] Horum acta recitat Mombrit. tomo 2. vit. ſanct. Accepimus eadem ſynceriora ex Sardinia inſula. Huius Luxorii nomine dictum eſt monaſterium, de quo S. Gregorius in regiſtr. lib.7. ad Ianuar. epiſcopum Calaritanum.

e Priuati epiſcopi.] De quo hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii omnes. Agit de eo Gregor. Turon. de geſt Franc. lib.1.cap.34. Venant.Fort. libro 7.carm. ad Bodegis. eius autem acta habet Mombrit. tomo 2. & Sur.tomo 4.Vincent. autem in ſpecul.lib.1.c.75.& alii.

f Bonoſi, & Maximiani.] De his Vſuardus, qui & eorum acta extare teſtatur; ſed tam excidiſſe videntur, nuſquam eum reperire potuimus.

g Paterni.] De quo vet. monumenta eius eccleſiæ.quibus eius acta narrantur.

h Baſſæ, & filiorum.] Agunt de his hac item die Græci in Menologio, eorumq; martyrii acta. paucis complexa referunt. De templo Baſſæ martyris Chalcedone poſito meminit Theodorus lector lib.1. collectaneorum, & Niceph. hiſt.lib.15. cap.28.

i Euprepii epiſcopi.] De quo tab. eccleſiæ Veron. Pluribus autem Aug. Valer.epiſcopus Veron. & Cardin.lib. antiq. monu. epiſ. Veron. pag.6. & 38. huncq; ſancti Petri Apoſtoli diſcipulum, Veronenſis eccleſiæ epiſcopum primum fuiſſe ab eo præfectum, teſtatur.

K Quadrati epiſcopi.] Hic ſine epiſcopatus loci titulo, tam in veteri Romano Martyrologio. quàm in vet. man. ſcript. hactenus poſitus reperitur; nec cuinam eccleſiæ præfectus fuerit. aliquis docet.

22 Vndecimo Kal.Septemb.Luna. C iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

OCTAVA[a] Aſſumptionis beatæ Mariæ virginis. Romæ via Oſtienſi natalis ſancti Timothei[b] martyris, qui tentus à Tarquinio Vrbis præfecto, & longa carceris cuſtodia maceratus, cum ſacrificare idolis noluiſſet, tertio cæſus, & grauiſſimis ſupplicijs atteſtatus, ad vltimum decollatus eſt, In portu Romano ſancti Hyppoliti[c] epiſcopi, eruditione clariſſimi, qui ſub Alexandro Imperatore ob præclaram fidei confeſſionem manibus pedibusq. ligatis in altam foueam aquis plenam præcipitatus, martyrii palmam accepit: cuius corpus à Chriſtianis apud eundem locum ſepultum fuit. Auguſtoduni ſancti Symphoriani[d] martyris, qui tempore Aureliani Imperatoris cum idolis ſacrificare nollet, primo verberibus afflictus, deinde carceri mancipatus, ad vltimum cæſo capite martyrium conſummauit. Romæ ſancti Antonini[e] martyris, qui cum ſe Chriſtianum libera voce fateretur, à Vitellio iudice capitali ſententia damnatus eſt, & via Aurelia ſepultus. Item in Portu Romano ſanctorum martyrum Martialis,[f] Saturnini, Epicteti, Maprilis, & Felicis, cum ſocijs eorum. Nicomediæ paſſio ſanctorum Agathonici,[g] Zotici, & ſociorum martyrum ſub Maximiano Imperatore, & Eutholomio præſide. Tarſi ſanctorum Athanaſij epiſcopi

& martyris, Anthuſæ nobilis fœminæ, quam ipſe baptizauerat, & duorum eius ſeruorum; qui ſub Valeriano Imperatore paſſi ſunt. Rhemis ſanctorum martyrum Mauri [i] & ſociorum. In Hiſpania ſanctorum martyrum Fabriciani [k] & Philiberti, Papiæ ſancti Guniforti [l] martyris.

AVGVSTI 22.

a OCTAVA Aſſumptionis.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alii recẽtiores, atque hi qui agunt de diuin. offic. Vt autem Octaua Aſſumptionis Dei Genitricis ageretur, ex inſtitutione Leonis quarti Romani Pontificis prouenisse, ſcribit Sigebert. in chron. anno 847. qua autem occaſione id ab eodẽ Pontifice fuerit inſtitutum, acta eiuſdem Leonis quarti, quæ ab Anaſtaſio bibliothecario, qui illis ipſis temporibus vixit, putantur conſcripta, declarant. habemus ea in noſtra bibliotheca in cod. man. ſcript.

b Timothei.] Agit de eo poſt Sacramentarium S. Greg. Beda, Vſuardus, Ado, & alii hac die: Huius res geſtæ intextæ ſunt in actis ſancti Silueſtri Papæ; ſeorſum autem poſitæ, & fuſius ſcriptæ extant apud nos. eſt illorum exordium: Sub perſecutione Conſtantini Imp. &c. Petrus in catal. de eo agens errare omnino conſpicitur, dum eum refert paſſum ſub Valeriano Imp. cùm nihil commune habeat Valerianus Imperator cum Melchiade Papa, cuius tempore hunc paſſum eſſe, idem ipſe teſtatur. In antiquis man. ſcriptis, & illis ipſis monaſt. Sancti Cyriaci cæteris omnibus vetuſtioribus, hæc de Timotheo: Natalis Sancti Timothei, qui ab Antiochia veniens, Romæ ſub Melchiade Papa ſuſceptus eſt in hoſpitium à Silueſtro, qui poſtea epiſcopus factus eſt: qui totum annum & aliquot menſes ibi prædicans, cùm multos ad Chriſtum conuertiſſet, tentus à Tarquinio Vrbis præfecto, & longa carceris cuſtodia maceratus; cum ſacrificare idolis noluiſſet, tertiò cæſus, & grauiſſimis ſupplicijs attrectatus, ad vltimum decollatus eſt. hæc ibi. Recenſet eadem Ado; quibus aſſentiuntur tum acta Silueſtri, tum ipſius Timothei, quæ citauimus. Reclamare his ſcio quamplurimos, obiicereque continuò ea, quæ tam ab Euſebio in hiſtoria eccleſiaſtica, & in vita Conſtantini Imperat. quam etiam ab Optato Mileuitano aduerſus Parmenianum ſcribuntur de fide ſyncera & pietate Conſtantini Imperat. temporibus Melchiadis Papæ; quibus & ego (fateor) aliquando perſuaſus, aduerſus acta Silueſtri, vel Timothei, de quo agimus, in eadem cum eis ſententia fui. Verùm te iterum atque iterum examinata, atque accuratè diſcuſſa, de Conſtantino illud reperi, ipſum etiam poſt debellatum Maxentium, Vrbemque in ſuam poteſtatem redactam, non adhuc tamen Gentilium cultum penitus reliquiſſe, ibique non lenibus quibusq; coniecturis, vel apocryphorum inſomnijs profitemur, ſed ex ipſius reſcriptis, certiſque vetuſtatis monumentis ſatis exploratum habemus. Euſebius autem ſcribens Conſtantini vitam, ſe potius encomiaſten, quàm hiſtoricum præbuit, vt vnicuique legenti manifeſtum fieri poteſt: nam non niſi laudes eius eſt proſecutus, etſi nonnulla erant, quæ minus digna viderentur Chriſtiano Imperatore, vt Criſpi filij, Fauſtæ vxoris, & domeſticorum cędes, & alia ſimilia, quæ preſſit ſilentio. Idemque etiam ipſum Conſtantinum poſt expugnatæ Vrbem, & debellatum Maxentium fauore Crucis, ab Idolatria prorſus abhorrentem, & Chriſtianæ religioni totum fuiſſe addictum adſcribit. Non negatim ſanè ipſum accepi beneficii Crucis virtute fuiſſe memorem, & aliqua Chriſtianis commoda reſcripſiſſe: verùm a Gentilium cultu non niſi poſt ſacrum baptiſma ſuſceptum omnino deſciuiſſe; quod quidem non ante cędem Criſpi filii factum eſſe, in Annalibus eccleſiaſt. certis rationibus demonſtrauimus. Poſt debellatũ enim Maxentium vnà cum Imperio cætera omnia, quæ erant Gentilium Imperatorum, ſumpſit inſignia; nam & Gentilium ſuperſtitionis, ſicut & cæteri prædeceſſores, Chriſtianorum hoſtes Pontifex Maximus creatus, dictusq; reperitur. Vetus enim inſcriptio id docet, quæ Romæ in ędibus Cæſijs marmori inſculpta habetur, quam etiam exſcripſit Aldus Manutius in libro de orthographiæ ratione. eſt huiuſmodi.

MAGNO. ET. INVICTO. IMP. CÆS. C. VAL. AVREL. CONSTANTINO PIO. ET. INVICTO. AVG. PONT. MAX. COS. III. P. P. PROC. D. N. CORPVS. CORIARIORVM MAGNARIARIORVM. CALIARIORVM. DEVOTI. NVMINI. MAIESTATIQ. EIVS.

Quæ quidem inſcriptio facta reperitur, vt ex ea apparet, cùm Conſtantinus ipſe iam tertiùm conſul eſſet; qui quidem eſt annus ſequens à debellato Maxentio. Scias autem inſigniter mentitum eſſe Zoſimum Ethnicum hiſtoricum, cuius illud fuit ſtudium, vt in Chriſtianos texeret calumnias: dum libro 4. ait, omnes Chriſtianos Impp. vſque ad Gratianum dictos eſſe Pontifices Maximos:

Redar-

Redarguunt eum mendacii omnia vetera monumenta; nam nō numiſmata, nec inciſi lapides neque tituli ſanctionum, nec deniq; quæuis antiquitatum memoriæ, quarum in his probādis ſumma eſt auctoritas, id aliquando prodiderunt. Quòd Auſonius Gallus in gratiarū actione pro ſuo conſulatu videatur appellare Gratianum Auguſtum Pontificem Maximum, id per alluſionem ab eo dictum, ſatis apparet; dum ait: Auguſtus ſanctitate, Pontifex religione, indulgentia pater, ętate filius, pietate vtrumque ſuperat. ſic & inferius cùm agit de ſui cōſulatus auſpiciis, non Gentiliū ſed Chriſtianorum more captatis, Deum tantummodo habuiſſe conſultorem ait, alludensq; ad priſtina ſacra atque comitia: Quæ inquit, tum Pontifex Maximus Deo participatus habuiſti, &c. ſicut & inferius, dum ait: Operto conclauis tui non ſanctior ara Veſtalis, non Pōtificis cubile caſtius, &c. Sed omnem de ea re dubitationem idem, qui ſupra, Zoſimus lib. 4. tollit, dū teſtatur, Gratianum oblatum ſibi à Gentilibus ſenatoribus Pontificatum Maximum reſpuiſſe; quod iidem illi Maximo tyranno poſtea detulerunt. Nihil huiuſmodi itaq; à Chriſtiano Imperatore præſumptum, ſed tantùm ab Imperatore Apoſtata Iuliano vſurpatū eſſe, quaſi oſtentum à Sozomeno demonſtratur lib. 5. c. 1. Quis e.n. ſibi perſuadeat, vt Chriſtiani Impp. ſe ſuperſtitionis Gentium Pontifices dici paterentur, quam promulgatis edictis impugnaſſe noſcūtur? extant quidem complures panegyrici iiſdem Imperatoribus ab ethnicis Rhetoribus dicti, quibus cùm omnes receſeātur ſummæ gloriæ tituli, nulla vnquam tamen de Pontificatu Maximo habetur mentio. In eandem quoque ſententiam Gelaſius Papa in tomo de anathematis vinculo hæc ait: Diabolus in ſuis quoque imitatus eſt (vtpote qui ſemper quæ diuino cultui cōuenirēt, ſibimet tyrannico ſpiritu vindicare contendit) vt Pagani Imperatores, iidem & Maximi Pontifices dicerentur. ſed cùm ad verum uentum eſt, eundem Regē, atque Pontificem, ultra ſibi nec Imperator Pontificis nomen impoſuit, nec Pontifex regale faſtigiū vendicauit hæc Gelaſius de Chriſtianis Imp. Sed ut ad Conſtantinum reuertamur: accipe reſcriptum eius datum ad Maximum, Criſpo ſecundùm & Conſtantino ſecundùm filiis Cæſſ. conſſ. qui eſt annus ſeptimus à cæde Maxentii, his verbis: Si quid de Palatio noſtro, aut cæteris operibus publicis deguſtatum fulmine eſſe conſtiterit, retento more ueteris obſeruantiæ, quid portēdat, ab haruſpicibus requiratur, & diligentiſſimè ſcriptura collecta, ad noſtram notitiam referatur: cæteris etiam vſurpandæ huius conſuetudinis licētia tribuatur, dummodo ſacrificiis domeſticis abſtineant, quæ ſpecialiter prohibita ſunt. eā autem denunciationem atque interpretationem, quæ de tactu Amphitheatri ſcripta eſt, de qua ad Heraclianū Tribunum & Magiſtrū officiorum ſcripſeras, ad nos ſcias eſſe perlatam. Datum xvj. Kal. Ianuarii conſſ. vt ſupra. extat in Cod. Theod. tit. de pagan. li. 1. Quòd autem ait domeſtica ſacrificia eſſe prohibita, id quidem non eius legibus, ſed iure antiquo Romanorum factum eſt, ut auctor eſt Liuius, cùm agit de collapſa religione tēpore belli Veientis, ac etiam tēpore belli Punici ex edicto M. Atilii prætoris. Vetuit & Tiberius Imp. haruſpices ſecretò & ſine teſtibus conſuli. Suet. in Tiberio c. 63. Quid putandum ad hæc reſpondiſſe Gentiles ſacrificos, & haruſpices, tam accommodatam nactos occaſionem, qua eum erga Chriſtianam religionē propenſiorem, ab ea poſſent auertere? Sanè quidem non tantùm temporibus Gentilium Imperatorum, cunctorum malorum, quæ conſueuiſſent accidere, in Chriſtianos culpā omnem vertebant, vt multis ſcribit Tertulianus in Apologetico, ſed adhuc Chriſtianiſſimis Imperatoribus regnantibus, vt Theodoſio, Honorio, & aliis, id ipſum facere non ſunt veriti, vt S. Auguſtinus in libris de ciuitate Dei fuſius narrat. Quid (inquam) hiſce dubijs temporibus eos egiſſe credendū? cùm præſertim penes Augures eſſet ſumma poteſtas, collata eis ex lege duodecim tab. cuius hæc ſunt verba: Quæ Augur iniuſta, nefaſta, vitioſa, dira defixerit: irrita, infectaq; ſunto. qui non paruerit, capitale eſto. hæc apud Cic. lib. 2. de legib. erat etenim maximum ac præſtantiſſimum ius Auguris; adeò ut poſſet decernere, vt cōſules magiſtratu ſe abdicarent, & alia plura, eademque præcipua, quæ idem Cicero numerat lib. 2. de legib. & lib. 2. de nat. Deorum. Ecce tibi non adeo impoſſibile inconueniens, ac preter rationē omnino eſt, ut Conſtantinus ab his perſuaſus, aliquādo ad modicum tēporis ſpatium, in Chriſtianos ſęuerit: quando & Timotheus, de quo agimus, ſubierit iudicium capitis, & Silueſter fuga lapſus, latuerit in Soracte. Conſentiunt prædictis etiā quæ Zoſimus Comes, licet ethnicus libro 2. ſcribit de Conſtantino, quòd poſt necem illatam Criſpo filio & Fauſtæ vxori; vt ſe his facinoribus expiaret ad idolorū ſacerdotes Flamines acceſſerit, luſtrationes (vt ait) admiſſorum expoſcens, quodq; illis reſpondentibus, non eſſe traditum modum luſtrationis, qui tā fœda piacula poſſet eluere ad Chriſtianos cōfugerit ſuaſione cuiuſdam nomine Aegyptii, pollicentis apud Chriſtianos reperiri omnium peccatorum veram certamq; expiationem, cuius etiam conſilio cuncta fecerit. addit hæc verba etiam Zoſimus: Eam orationem cùm non grauatè Conſtantinus accepiſſet ac patria miſſa faceret, perceptis his, quę Ægyptius offerebat; principium impietatis hoc dedit, vt diuinationem ſuſceptam haberet. Nam quod ei multæ res proſpere per hanc prædictæ fuiſſent, euentumq; re ipſa ſortitæ: uerebatur ne itidem, aliis aduerſus ipſum hæc conſulentibus, id quod futurum eſſet, prædiceretur, &c. hęc Zoſimus conſentientia, ut ui-

deamus

demus, prædicto Conſtantini edicto de conſulendis auguribus. Addit adhuc Zoſimus, Conſtantinum ea de cauſa ſenatui populoq; eſſe redditum infenſiſſimum; atque ideo, proculcata deorum religione, profectum eſſe in Orientem, & nouę conſtituendæ ciuitatis initium feciſſe. Ex prædictis apparet Conſtantinum Imperatorem ſacro initiatū eſſe baptiſmate poſt Criſpi & Fauſtæ necem; quę, vt auctor eſt Euſebius in chronico, contigit anno decimonono eiuſdem Imperij, cùm videlicet idē Criſpus cum Conſtantino fratre tertium ageret conſulatum, & nonus eſſet annus, ex quo Cæſar eſt appellatus duodecimus autem à debellato Maxentio, tertius verò a promulgatione edicti nuper recitati de conſulendis haruſpicibus. Porrò Zoſimus breuitate ſermonis, rerum noſtrarum ignorantia, Cōſtantini baptiſmum obumbrat potius, quàm deſcribat, multa prætermittens, quæ Silueſtri acta uberius narrāt: de quorum fide aliàs pluribus egimus. Suffragātur & his de baptiſmo Cōſtantini eo anno ſuſcepto, acta Romani concilij, eodem ipſo anno, ijſdemq; conſulibus Criſpo & Conſtantino celebrati, quorum hæc ſunt verba: Cùm multi nobiles gauderent, quòd Conſtantinus baptizatus eſſet à Silueſtro epiſcopo vrbis Romæ, & mundatus eſſet à lepra, pro hoc beneficio, quod accepit à Domino noſtro Ieſu Chriſto per Silueſtrum epiſcopum; cœpit integrè prædicare Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum, & confiteri eius beneficia, &c. conſentit & his Anaſtaſius bibliothecarius, cuius breue chronicon man. ſcrip. accepimus ab Illuſtriſs. ac Reuerendiſs. Card. Syrleto; nam in eo profitetur, Conſtantinū baptizatū eſſe anno decimooctauo ſui Imperij, eſt enim hic ille annus conſulatus prædictorum, quo Imperij eiuſdem Cōſtantini decimusoctauus expletur, & decimusnonus inchoatur. hæc bibliothecariū Apoſtolicæ ſedis non aliunde, quàm ex antiquis eiuſdem bibliothec. monumentis accepiſſe, putandum eſt. Quod autem pertinet ad Conſtantini lepram, licet eadem tum actis Silueſtri, tum etiam Romanæ ſynodi teſtimonio (vt vidimus) teſtata habeatur: ſcimus tamen complures viros eruditos ad hæc multum dubitare, cùm audiunt, conſilio ſacerdotum Capitolij, ſanguine puerorum balneum præparandum fuiſſe ad curandam Conſtantini lepram. At in primis, quis miretur, Conſtantinum lepræ morbo laboraſſe, cum & Conſtantiam eius filiam eadem tabe affectam, eius acta certa, veraq; teſtentur? Sanè quidem vbi morbus iſte erat frequentior in Ægypto, regias perſonas eo etiam tangi conſueuiſſe, auctor eſt Plinius li. 26. cap. 1. eſt egregius locus, quo etiam affirmatur, eoſdem reges ex humano ſanguine confecto balneo, morbum elephantiacum curare ſolitos eſſe. reddam eius verba, quibus hæc certiora habeantur, ſuntq; hæc ipſa: Ægypti peculiare hoc malum (elephātiæ ſcilicet) & cùm in reges incidiſſet, populis funebre. quippe in balneis ſolia temperabātur humano ſanguine ad medicinam eam. hæc Plin. quæ à ſacerdotibus Capitolij accepta, ab ijſdem Conſtantino ſunt perſuaſa. Hæc modò ſatis, vt quæ habentur in actis Silueſtri, vel alibi de fuga, atque latebris Silueſtri Papæ in Soracte, de lepra Conſtantini, eiuſq; baptiſmate, nulla ex parte fide careant. Cæterùm quod ſpectat ad confutandum id, quod homo Arianus Euſebius de eiuſdē Conſtantini baptiſmate in fine vitæ accepto ſcripſit, de his pluribus egimus in Annalibus eccleſiaſticis, ex quibus modò hæc pauca deprópſimus occaſione martyrij Timothei, de quo agitur.

c Hippolyti epiſcopi.] De eodē hac die Vſuardus, & alij; Beda autem, & Ado die ſequenti. Scribit de Hippolyto Portuenſi ſanctus Hieronymus in lib. de ſcript. eccleſiaſt. in epiſt. 84. ad Magnum, & in procem. ſuper Matth. vbi eum appellat martyrem. Claruit temporibus Alexandri Imperatoris, ut ſcribit Euſeb. lib. 6. c. 16. Agens de eodem Niceph. hiſtor. lib. 5. cap. 15. appellat eum epiſcopum Portuenſem. miramur quòd Hieronymus de eo agens, cuius eccleſiæ epiſcopus fuerit, ſe non potuiſſe ſcire, teſtetur: Gelaſius autem in lib. de duabus naturis contra Eutychen, cùm Hippolytum citat, dicit fuiſſe epiſcopum Metropolitanum Arabiæ, quod verum puto, antequam venerit in Italiam. Qualis autem, & quantæ fuerit eruditionis, ex eo quis poteſt intelligere, quod in eius ęmulationem Ambroſius Origenem (vt idem ſcribit ſanctus Hieronymus) cohortatus eſt in ſcripturam diuinam commentarios ſcribere, præbens ei ſeptem atque etiam plures notarios, eorumque expenſas, & his librariorum parem numerum, incredibili ſtudio ab eo quotidie opus exigens. De hoc Hippolyto Prudentius in hymno 11. decipi perſpicuum eſt; dum quod eſt alterius Hippolyti Antiocheni presbyteri, olim Nouatiani, huic tribuit: ſed hæc dum de illo egimus ſupra, ſatis diſſeruimus. Rurſus autem illud Petri Damiani de Hippolyto Portuenſi in epiſtola ad Nicolaum ſecundum Romanum Pont. qua hūc etiam Nonnum dictum eſſe teſtatur, illum (inquam) qui quæſtuariam illam Antiochenam ad meliorem frugem reddidit, nullatenus putamus eſſe conſentaneum veritati. Ille etenim Nonnus fuit Edeſſe epiſcopus, vixitque temporibus Theodoſii iunioris Imperatoris, vt ſcribit Nicephor. hiſtor. libro 14. cap. 30. de quo etiam habetur mentio in conc[illegible] Chalcedonēſi. at vero de Nonno plura dicturi ſumus inferius die 2. Decembr. Extant acta Hippolyti & ſociorum, in quibus corrigenda ſunt ea, quæ de Claudio dicuntur; nā ſub Alexandro Imperatore eum claruiſſe, ijdem, qui ſupra, auctores teſtantur. quod præterea de Vlpio in illis ſcribitur, Vlpianum, pro Vlpio reſtituendū putamus: is etenim ſub Alexandro præfecturam Vrbanam adminiſtrans, diriſſimas de Chriſtianis ſumpſit pœnis.

pœnas, mentio etiam habetur de eodem Hippolyto in actis S. Aureæ, quæ apud nos habemus man.ſcripr. Viget. adhuc in Portu Romano memoria ſancti Hippolyri epiſcopi, illaq́; cõſpicitur alta fouea aquis plena, in quam proiectus, martyrium conſummauit. His adijcimus, ex eiuſdẽ Romani Portus ruderibus effoſſum eſſe eiuſdẽ Hippolyti antiquum marmoreum ſimulachrum ſolio inſidens, in quo circum circa Græcis litteris inſcripti ſunt cycli Paſchales annorum ſexdecim: quod inde Romam delarum, poſitum eſt in Vaticana bibliotheca, opera Illuſtr. ac Reuerendiſſ. D. Marcelli Ceruini tunc Cardinalis, inde autem Romani Pontificis. Meminit & Euſebius, cùm recenſet lucubrationes Hippolyti, eiuſdem canonis de ſexdecim annorum tempore lib. 6. cap. 16. & alii. Moris fuiſſe videtur, vt kalendaria, ac Faſti publice utilitaris cauſa ederentur & inciſi marmori publicè exponerentur. Quid ſimile ſcribit Sueton. lib. de Grammat. de Verrio, qui prope ſuam ſtatuam in hemicyclo poſitam incidi fecerit Faſtos à ſe ordinatos primus omnium, qui Faſtos in Albo circa Forum poſuerit, ut quando lege agi poſſet, ſciretur, fuit C. Flauius Aedilia. auctor eſt Liui. lib. 9. ad fin. dedac. 1. Permanſit diutius eiuſmodi conſuetudo in nonnullis eccleſijs, vt kalendaria eccleſiſtica in monaſterij parietibus deſcriberentur, cuius anriquitatis monumenta adhuc Romæ in aliquibus antiquis monaſterijs viſuntur.

d Symphoriani.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Extanr eius acta apud Sur. tomo 4. de eodem plura Gregor. Turon. de glor. confeſſ. cum agit de ſimulachro Berecinthiæ capit. 77. & hiſt lib. 2. cap. 15. celebratur eius ſolemnitas Vigiliis præcedentibus, ut idem ſcribir ibidem libr. 10. cap. 31. cùm agir de ſancto Perpetuo. meminit eiuſdem Venant. Fortun. lib. 7. ad Bode. & in carm. de gaudiis vit. ętern. de eius baſilica idem auctor in vita S. Germani epiſc. Pariſiorum. Perrus item in catal. lib. 7. cap. 93. & alij recentiores. Alius prætерea Symphorianus egregius martyr eſt ille, de quo ſcribitur in actis S. Stephani Papæ & martyris. Scripſit de eodem, de quo agimus, elegans epigramma Bonad. lib. 2. monod. 40.

e Antonini.] De quo ijdem qui ſupra Beda, & alii. Plura de eodem in actis S. Euſebij, quæ extant apud Sur. tom. 2. die 25. Auguſti, & Petr. in catal. lib. 7. c. 94.

f Martialis, & ſoc.] De ijſdem hac die Beda, Vſuardus & alii, itemq́ue in actis prædictis S. Hypolyti epiſcopi Portuenſis.

g Agathonici & Zotici.] Agunt de his hac itẽ die Græci in Menologio. In honorem ſancti Agathonici martyris Iuſtinianus Imperator erexit inſignem baſilicam Conſtantinopoli, vt ſcribit Procop. lib. 2. de edif. Iuſtinian. Imp.

h Athanaſij, & ſoc.] Extat horum martyrium breui compendio enarratum in prædicto Græcorum Menologio, vbi de ijſdem agitur hac die.

i Mauri, & ſoc.] De his tabulæ Rhemenſis eccleſiæ, ex quibus etiam Molanus agit hac die in addit. ad Vſuard.

k Fabriani, & Philiberti.] De his vet. manu. ſcript. & in tabulis eccleſiæ Tolet.

l Guniforttis.] Huius acta recitat Mombrit. tom. 1. ex ſermone quodam incerti auctoris.

23 Duodecimo Kal. Septemb. Luna. Dij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

ANTIOCHIAE natalis ſanctorum martyrum Reſtituti, [a] Donati, Valeriani, & Frutuoſæ, cum aliis duodecim, qui pręclariſſimo confeſſionis honore coronati ſunt. Ad Oſtia Tyberrina ſanctorum martyrum Quiriaci epiſcopi, Maximi presbyteri, Archelai diaconi, & ſociorum, qui ſub Vlpiano præfecto tempore Alexandri paſſi ſunt. Aegeę in Cilicia ſanctorum marryrum Claudii, [b] Aſterii, & Neonis fratrum, qui Chriſtianę religionis à nouerca accuſati, ſub Diocletiano Imperatore & Lyſia pręſide poſt acerba tormenta cruci affixi, victores cum Chriſto triumpharunt. Paſſæ ſunt poſt eos Donuina & Theonilla. Rhemis in Gallia natalis.

ſanctorum

ſanctorum Timothei [d] & Apollinaris, qui ibidem conſummato martyrio cœleſtia regna meruerunt. Lugduni ſanctorum martyrum Mineruii, [e] & Eleazari cum filijs octo. Item ſancti Luppi [f] martyris, qui ex ſeruilli conditione, Chriſti libertate donatus, martyrii quoque corona dignatus eſt. Hieroſolymis ſancti Zacchęi [g] epiſcopi, qui quartus à beato Iacobo Apoſtolo Hieroſolymitanam eccleſiam rexit. Alexandriæ ſancti Theonę [h] epiſcopi & confeſſoris. Vticæ in Africa beati Victoris [i] epiſcopi. Auguſtoduni ſancti Flauiani [k] epiſcopi. Aruernis ſancti Sidonii [l] epiſcopi, doctrina & ſanctitate conſpicui. Apud Tudertum beati Philippi [m] Florentini, inſtitutoris ordinis Seruorum beatę Mariæ.

AVGVSTI 23.

a RESTITVTI, & ſoc.] De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, alijq; recẽtiores.

b Quiriaci epiſc. & ſoc.] Beda de his hac die. Horum res geſtæ narrantur in actis ſanctæ Aureę, vbi legitur, hos paſſos eſſe tempore Hippoliti Portuenſis epiſcopi, quem diximus, Alexandro Imp. conſummaſſe martyrium: vnde corrigẽdi ſunt, qui hos paſſos temporibus Probi Imp. anno Domini 285. tradunt.

c Claudii, & ſoc.] De his Beda, Vſuardus, & Petrus in catal. lib. 7. c. 100. extant horum acta germana quidem, & illa ipſa, quæ excepta ſunt à notariis publicis: recitat eadem Sur. tomo 4. paſſi ſunt vnà cum his Donuina & Theonilla, conſſ. Diocletiano ſecundum & Ariſtobolo. eſt hic annus à Chriſto ſecundum veriorem ſupputationem 285.

d Timothei, & Apollinaris.] Beda, Vſuardus, & alii de his hac die: pluribus Gregor. Turon. de Glor. martyr. cap. 54. Petrus in catal. lib. 7. cap. 95. & alii. habemus eadem acta man. ſcripta quorum eſt exordium: Sub Nerone Imp. Lampadio præſide. &c.

e Mineruii, & ſoc.] Agunt de his etiam Beda, Vſuardus, Ado & alii recentiores hac die.

f Luppi.] De quo hac die agunt etiam Græci in Menologio.

g Zacchęi epiſcopi.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Euſeb. in chron. & hiſtor. lib. 4. c. 5. Niceph. Calliſt. hiſt. libr. 6. capit. 25. & Niceph. epiſcop. in chron. cùm agit de epiſcopis Hieroſolymitanis. Hunc autem (niſi ſit mendum in codice) ſanctus Epiphan. Zachariam appellat in panar. hæreſ. 66. cum agens contra Manichæos, texit catalogum epiſcoporum Hieroſolymitanorum.

h Theonæ epiſcopi.] Agunt de eodem Beda, ac cęteri. Meminit de eo item Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 7. c. vlt. Niceph. Calliſt. lib. 6. c. 34. & Niceph. epiſcop. in chron. De eccleſia ſub Theonæ inuocatione Alexandrię poſita meminit S. Epiphan. in panar. hęreſ. 69. mentio de eodem habetur in actis S. Petri Alexandrini epiſcopi.

i Victoris epiſcopi.] Hic ille, qui de perſecutione Vuandalica ſub Genſerico, & Hunnerico ſæuiente tres ſcripſit libros, & eiſdem temporibus vixit, qualis autem, quantusve fuerit, ex iiſdem libris metiri licet. Claruit temporibus Zenonis Auguſti; ſcripſit, vt apparet ex initio lib. 1. anno ſexageſimo, ex quo Vuandali ex Hiſpania in Africam tranſierunt, fuit ille annus (vt teſtatur S. Proſper in chronico) cùm Theodoſius duodecimum, & Valentinianus iterum renunciati eſſent conſules, anno Domini ſecundum recentiores chronographos 426. ex quibus colligitur, ipſum illos ſcripſiſſe libros anno à Chriſto quadringenteſimo octogeſimoſexto, decimotertio Zenonis Aug. cùm ad huc eadem perſecutio fureret, qua etiam ſublatus eſſe putatur. Vixit eodem tẽpore Genſerici regis alius eiuſdem nominis Victor epiſcopus Cartennæ Mauritaniæ, qui aduerſus Arianos librum ſcripſit, quẽ Genſerico Regi Ariano per ſuos offerẽdũ curauit, aliaq; nobiliſſimi ingenij reliquit monumenta, ut teſtatur. Gennad. de uir. illuſtr. cap. 77.

k Flauiani epiſcopi.] De quo tabulæ Auguſtodunenſis eccleſiæ, & vet. man. ſcrip. nec non recẽtiores hac die.

l Sidonii epiſcopi.] De eius uita & obitu miraculis illuſtrata ſcribit Gregor. Turon. de geſt. Frã. lib. 5. cap. 20. & ſeq. Gennadius de uir. illuſtr. cap. 92. extant eiuſdem liber epiſtolarum, & alter carminum, ex quibus uiri integritas eluceſcit, de eodem agit Molan in addit. ad Vſuard. hac die. Vixit temporibus Leonis Imp.

m Philip.

m Philippi.] Huius acta aſſeruantur penes religioſos fratres eius ordinis, quibus tum præclarę illius uirtutes, tum etiam egregia miracula enarrantur, omniaq; fide digniſſima.

24 Nono Kal. Septemb. Luna. E j.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

VIGILIA [a] ſancti Bartholomęi Apoſtoli. Carthagine ſanctorum trecentorum [b] Martyrum tempore Valeriani & Gallieni: qui inter alia ſupplicia, cum pręſes fornacem calcariam accendi iuſſiſſet, & in pręſentia eius prunas cum thure exhiberi, atque illis dixiſſet: Eligite è duobus unum, aut thura ſuper his carbonibus offerte Ioui, aut in calcem demergimini: fide armati, Chriſtum Dei filium confitentes, ictu rapidiſſimo ſe iniecerunt in ignem, & inter uapores calcis in puluerem ſunt redacti: ex quo candidatus ille beatornm exercitus, Maſſa candida meruit appellari. Apud Oſtia Tyberina ſanctæ Aureæ [c] virginis & martyris, quæ ſaxo ad collum ligato in mare demerſa eſt: cuius corpus ad litus eiectum, beatus Nonnus ſepeliuit. In Iſauria ſancti Tationis [d] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Vrbano præſide gladio cæſus, martyrij coronam accepit. Eodem die ſancti Eutychij [e] diſcipuli beati Ioannis Euangeliſtæ, qui ob Euangelij prædicationem in multis regionibus carceres, verbera, & ignes perpeſſus, in pace tandem quieuit. Item ſancti Georgij [f] Limniotæ monachi, qui cum impium Leonem Imperatorem reprehendiſſet quod ſacras imagines frangeret, Sanctorumq. reliquias combureret, eius iuſſu manibus abſciſſis, & capite incenſo, martyr migrauit ad Dominum. Rhotomagi ſancti Audoeni [g] epiſcopi & confeſſoris. Niuernis ſancti Patricij [h] abbatis.

AVGVSTI 24.

a VIGILIA S. Bartholomæi.] De eadē Beda, & alij pridie huius diei, concil. Oxonienſ. Radulph. Tungr. de obſer. can. c. 19. Duran. lib. 6. c. 7. & alij.

b Trecentorum martyrum.] Agunt de ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores. Deſcribitur nobile martyrium ipſorum à Pontio diacono in actis S. Cypriani, & à Prudentio in peristeph. hym. 13. de S. Cypriano. Dicti ſunt hi Maſſa candida, eo quòd in fornace calcaria martyriū conſummarint. Habuit S. Auguſtinus de his ſermonem centeſimum duodecimum de diuerſ. cuius meminit Poſſidius in indic. Vticæ autem præcipuè agebatur horum ſolemnitas, atq; ea de cauſa idem S. Auguſtinus ſermone 115. Maſſam candidam Vticēſem dictam eſſe refert. Idem in tract. in pſal. 49. Audite, inquit, martyrum numeroſitatem, ſola in proximo, quæ dicitur Maſſa candida plus habet, quàm centum quinquaginta tres martyres. Legimus de Maſſa candida adhuc aliū ſermonē S. Auguſtini in codice man. ſcrip. S. Mariæ ad Martyres Romæ, poſitum inter lectiones, quæ legi conſueuerunt in ſolemnitate omniū Sanctorum. incipit, Dilectiſſimi fratres natalē martyrum celebramus, &c. Quòd autem ad numerū ſpectat; cùm Pontius dicat fuiſſe trecentos, idemq; profiteantur

teantur omnia Martyrologia; mendum eſſe putatur apud S. Auguſtinum, dum in dicto tractatu ponitur adeò minor numerus.

c Aureæ.] De ea in prædicto vet. man. ſcri. hac die. Extant apud nos tam ipſius, quam ſociorum acti man. ſcrip. paſſiq́; habetur tempore Alexandri Imperatoris, ſub Vlpiano præfecto. Viget adhuc eius memoria ad Oſtia Tyberina, vbi & ſacræ eius reliquiæ aſſeruantur.

d Tationis.] De quo etiam Græci agunt in Menologio hac die, eiusq́; martyrium referunt.

e Euthychij.] Agunt de eo item Græci vbi ſupra in Menologio, eiusq́; acta deſcribunt.

f Gregorij.] Recitantur eius res geſtæ in pręfato Gręcorum Menolo. vbi de eodē hac die agitur.

g Audoeni epiſcopi.] De quo Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Habétur eius acta fideliter ſcripta, & recitata per Surium tom. 4. plura de eodē in uita ſancti Philiberti abb. apud Sur. tom. 5. die 20. Auguſti, & in Aicardo, apud eundem tomo 5. die 15. Septembr. eadem refert Aimo. de geſt. Frā. lib. 4. c. 41. Ado in chron. anno 696. eius obitum refert, Sigeber. autem in chroni. anno 690. qui & de eodem agir ſupra, anno 649. Interfuit cōcilio Cabilonēſi. ponitur eius ſedis vigeſimus. primus epiſcopus, ſecundum tabu Democh.

h Patricij abb.] Agit de eodem Vſuardus uet. man. ſcrip. ac cæteri recentiores.

F Octauo Kal. Septemb. Luna. 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

SANCTI Bartholomæi [a] Apoſtoli, qui in India Chriſti Euangelium prædicauit, inde in maiorem Armeniam profectus, cum ibi plurimos ad fidem conuertiſſet, uiuus à barbaris decoriatus eſt, atq. Aſtiagis Regis iuſſu capitis de collatione martyrium compleuit. Eius ſacrum corpus [b] primo ad Liparam inſulam, deinde Beneuentum, poſtremo Romam ad inſulam Tyberinam tranſlatum, ibi pia fidelium ueneratione honoratur. Lutetiæ Pariſiorum ſancti Ludouici [c] confeſſoris, Regis Francorum, vitæ ſanctitate, ac miraculorum gloria illuſtris. Romæ ſanctorum martyrum Euſebij, [d] Pontiani, Vincentij, & Peregrini, qui primo ſub Commodo Imperatore in equuleo leuati, neruis quoque diſtenti, ac deinde fuſtibus cæſi ſunt, flammis circa eorum latera appoſitis: & cum in laude Chriſti fideliſſimè permanerent, plumbatis uſque ad emiſſionem ſpiritus mactati ſunt. Item Romæ ſancti Geneſij [e] martyris, qui primum ſub Gentilitate minus, cum in theatro, ſpectante Diocletiano Imperatore, myſterijs Chriſtianorum illuderet, à Deo inſpiratus, repente conuerſus ad fidem, & baptizatus eſt: mox Imperatoris iuſſu fuſtibus crudeliſſime cæſus, deinde in equuleo ſuſpenſus, & ungularum diutiſſima laceratione uexatus, lampadibus etiam inflammatus, cum in fide Chriſti perſiſteret, dicens: Non eſt Rex præter Chriſtum, pro quo ſi millies occidar, ipſum mihi de ore, ipſum mihi de corde auferre non poteritis; martyrij palmam capitis [f] truncatione promeruit. Italicę in Hiſpania ſancti Geruntij [g] epiſcopi, qui tempore Apoſtolorum Euangelium in ea prouincia prędicans,

poſt multos labores in carcere quieuit. Arelate in Gallia beati item Geneſii, [g] qui exceptoris officio fungens, cum impia edicta, quibus Chriſtiani puniri iubebantur, nollet excipere, & proiectis in publicum tabulis ſe Chriſtianum eſſe teſtaretur, comprehenſus, atque decollatus, martyrii gloriam proprie cruore baptizatus accepit. In Syria ſancti Iuliani [h] martyris. Tarracone ſancti Magini [i] martyris. Conſtantinopoli ſancti Mennę [k] epiſcopi. Traiecti ſancti Gregorii [l] epiſcopi. Neapoli ſanctę Patricię [m] uirginis.

A V G V S T I 25.

1 BARTHCLOMÆI Apoſt.] Natalem diem S. Bartholomæi agunt pridie huus diei Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Romæ autem xiii. Kal. Septembagi conſueuiſſe, teſtantur vet. man. ſcr. pt. S. Cytiaci, de quibus ſupra. In antiquo man. ſcript. Kalendirio, quod apud nos habemus, ad viiij. kal. Septenb. habet translationem S. Bartholomęi; in Grę orum autem Menologio, hac die, ſic ſcribitur: Relatio ſanctarum reliquiarũ S. Apoſtoli Bartholomęi. at uerò natalem diẽ eius celebrant tertio idus Iunii: in dicto autem Kalẽdario agitur ad xv. kal. Iulii. ex his apparet tam Romę, quàm etiam in Orientali Eccleſia hac die agi conſueuiſſe de translatione ſancti Bartholomæi, eſt de his etiam conſtitutio Emanuelis Imperatoris, quã deſcripſit Theod. Balſ. in Nomoc. Photii tit. 7. c. 1. Quod autem alii precedenti die agũt de eadem ſolemnitate id ſecundum (Innocentiũ in extrauag. de obſer. ieiun. c. conſilium noſtrum) relinquendum eſt cuiuſque regionis conſuetudini. De Bartholomęo apud nonnullos ea inualuit opinio, ut fuerit Syrus genere, ac à rege Ptolomęo originem duxerit, dictusq́ue Bartholomeus, quaſi filius Ptolomæi. ſed perperàm quidem: nam Ptolomęi in Aegypto, non in Syria regnarunt: pręterea Apoſtolos omnes Galilęos fuiſſe, docet diuina ſcriptura, quę ait. Act. Apoſt. c. 1. Viri Galilæi &c. & c. 2. Ecce omnes qui loquuntur, Galilæi ſunt. &c. Theodoretus lib. de legib. Bartholomeũ fuiſſe piſcatorem, affirmat, idq́; etiam Metaphraſtes teſtatur: quod quidem uerius mihi probatur: nam ſecundùm Paul. 1. ad Corinth. c. 1. Ignobilia mundi & contemptibilia elegit Deus. Ad hæc addimus etiam, Bartholomæum non à Ptolomæo eſſe dictum, ſed ſicut Iudæus erat genere, ab Hebraicis uocib fit appellatus, Bar, Tholmai, filius Tholmai. eſt Tholmai nomen proprium Hebraicum, & in diuinis ſcripturis repetitum, ut Num. 15. Ioſue c. 5. Iudic. 1. ſecundo Reg. c. 3. & Paralip. c. 3. Quòd autem pro Bartholmai, dicamus Bartholomęum, mirum uideri non debet, cum & in cęteris Hebraicis uocibus id ipſum contingat, ut eadem Latinè, vel Græcè reddita, non eodem modo pronuncientur. Nec illis libenter acquieſco, qui eundem eſſe putant Bartholomæum cum Nathanaele, ex leuis quibuſdam coniecturis. Sunt hi Rupertus abb. Cornel. Ianſenius, & alii hos ſecuti. Refragatur enim S. Auguſtini ſententia, dum in tractatu in pſal. 65. & ſuper Ioan. tract. 17. cap. 1. ſcribit Nathanaelem, idcirco à Domino non fuiſſe electum inter Apoſtolos, ꝙ fuerit legis doctor; cuius ſententiæ aſtipulor libentius. De eodem Bartholomæo præter ea, quæ à ſanctis Euãgeliſtis ſcripta habentur, meminit etiam Dionyſius Areopagita in lib. de myſtica theolog. Profectum eſſe In dos, illucq́; ſecum lato uolumine Euangelii Matthæi, Chriſtum annunciaſſe, ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 5. c. 10. & ante eum Origenes in Geneſ. S. Hieron. de ſcript. eccleſiaſt. in Panteno, Socrat. lib. 1. c. 15. Nicepho. hiſto. lib. 4. c. 32. Fortunatus hoc uerſu. Inde triumphantem fert India Bartholomæum.

Lycaonas. inſuper ad temperantiam inſtituiſſe, ait Chryſoſtom. de paſſione eius hiſtoriam recitans Grego. Turonen. de glor. mart. cap. 34. Apud Aſiam, inquit, paſſum, agonis ipſius narrat hiſtoria; &c. nec ab his diſſentiunt; qui ſcribunt in Armenia fuiſſe coronatum martyrio, ut Sophronius apud Hieron. de genere mortis diuerſæ ſunt ſententiæ: in commẽtariolo Hippolyti de duodecim Apoſt. legi S. Bartholomæum capite deorſum pendente eſſe crucifixum. teſtatur etiam Ioſephus apud Metaphraſtem fuiſſe cruci affixum, idq́ue Nicephorus profitetur lib. 2. cap. 39. At uero excoriatum fuiſſe, tradunt alii, vt apud Iſidorum (licet Iſidori eum non dixerim librum) de uit. & obit. ſanct. 177. idq́ue præfatio Ambroſiana, id antiqua lectionaria, id denique traditio docet. potuit tamẽ utrumque contigiſſe. Geſtorum autem eius quædam feruntur Abdiæ nomine; quædam incerto auctore in libro, qui inſcribitur, Paſſiones Apoſtolorum, habentur; alia his ſimilia extant in antiquis codicib. man. ſcri. alia quæ ſcripta à Ioſepho recitat Metaphraſtes; edidit & alia Perionius, in quib. omnib. (ſecundum Apoſtoli ſententiam) ſic omnia probet lector, ut quod bonum eſt teneat.

b Eius ſacrum corpus.] Quòd autem ad eius venerandas reliquias ſpectat: fuit iliis in primis illuſtrata Baras ciuitas in finibus Perſidis, ut ſcribit Theod. lector lib. 2. collectan. Niceph. hiſt. lib. 16. cap. 37. De eius ampliſſimo templo illic erecto à Iuſtiniano Imper. meminit Procop. lib. 2. ædific. Iuſtinian. Imp. De translatione Liparim facta, cuius hic habetur mentio, agit Gregor. Turon. de gloria martyr. c. 34. Scripſit olim rei geſtæ hiſtoriam Theodorus Studita, quam Latinitati reddidit Anaſtaſius: conſentit his Molan. in not. ad Vſuardum legimus eam in bibliotheca Vaticana plut. 4. num. 234. pag. 24. incipit: Maximum quidem certamen. &c. paucis eandem refert hiſtoriam Metaphraſtes ex Ioſepho apud Sur. tomo. 4. & alii: Facta eſt autem alia poſtmodum translatio Beneuentum ex prędicta inſula Liparitana anno Domini 832. ut auctor eſt Sigebert. in chron. Leo Oſtienſis lib. 1. c. 26. factam ſcribit anno Domini 840. Rurſus autem ſub Othone ſecundo Imper. Romam delatum eſt corpus eius, ut Otho Friſingenſis lib. 6. c. 25. teſtatur his uerbis: Capto Beneuento, beati Apoſtoli Bartholomæi oſſa inde aſportauit, ac Romę in Licaonia inſula in tumba porphyretica ea collocauit, in terramque ſuam per Tyberim & mare in præfato ſarcophago deportare cogitauit: ſed eo tamen breui uita exempto, pretioſum theſaurum ibidem remanſiſſe. hęc Otho. Factum id eſſe conſtat anno Domini nongenteſimo octogeſimotertio, eiuſdem autem Imperatoris undecimo, quo & ex hac vita migrauit; id ipſum etiam Albert. Orantz. in Saxon. & alii, qui proſequuti ſunt res Othonis Imp. eadem legi in codice man. ſcrip. Vaticano, ubi regiſtrata ſunt priuilegia Romanæ eccleſi; hęcque omnia conſtare ex litteris aureo ſigillo munitis, ibidem ſcribitur.

c Ludouici.] Eius præclariſſimas res geſtas ſcripſit Gaufridus, ex quibus ea putantur accepta, quæ extant apud Sur. tom. 4. de eodem Anton. in 3. part. tit. 20. c. 1. §. 12. Iudocus Clictouęus, & alii plures, qui proſequuti ſunt res Francorum, ac nouiſſimè Papirius Maſſon; qui ea, quæ à cęteris erant prætermiſſa, ſumma induſtria collegit. Migrauit ex hac uita anno Domini milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo Bonifacius octauus Roman. Pont. retulit eum inter ſanctos, hic eius nominis numeratur nonus, & non quintus, vt alicubi typographi errore poſitus reperitur, Regum uerò Fracorum quadrageſimustertius ponitur.

d Euſebii, & ſoc.] De iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Recitantur horum acta apud Sur. tom. 7. & nos habemus man. ſcrip. quę incipiunt: Regnante impiiſſimo Commodo. &c. Plura de iiſdem Vincent. in ſpec. lib. 10. c. 119. Mombrit. tom. 2. Petrus in catal. lib. 7. c. 111. & alii recentiores.

e Geneſii.] De eodem iidem qui ſupra Beda, & alij. Eius acta ex man. ſcrip. refert Sur. tomo 5. Confundunt hunc cum Geneſio Arelatenſi, Mombritius, & Petrus in catal. eius acta manu. ſcript. habemus. quæ incipiunt: Sanctus Geneſius martyr. & c. erat olim Romæ illuſtris Memoria huius Geneſii, quam Gregorius Papa tertius inſtaurauit, atque muneribus exornauit, ut conſtat ex lib. de Rom. Pontific. in eodem Gregorio tertio.

f Geruntii epiſcopi.] De eodem hac die Vſuardus, & alii recentiores. Huius acta deſcribuntur ſacro hymno, quem legimus in antiquo breuiario Toletano, quæ miramur prætériſſe eos, qui res Hiſpanicas nouiſſimè ſunt proſecuti, & ieiunè admodum de eo ſcripſere.

g Geneſii Arelat.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Eius acta feruntur ſcripta a S. Paulino epiſcopo Nolano, quę deſcripſit Sur. tomo. 4. recenſetur ibidem editum ab eo miraculum, conſcriptum a beato Hilario epiſcopo Arelatenſi, necnon & homilia falsò aſcripta Euſebio Emyſſeno. Meminit de eodem Prudentius hymno 4. cum ait:

Teque præpollens Arelas habebit.
Sancte Geneſi.

Et Venantius Fortunatus his uerſibus.

Porrigit ipſa decens Arelas, pia dona Geneſi.
Aſtris Cæſareo concomitante ſuo.

In breuiario Toletano legitur vetus ſacer hymnus, quo eiuſdem Geneſii acta egregiè canuntur. De eodem præterea agit Gregor. Turonen. de gloria martyr. cap. 66.

h Iuliani.] De quo etiam dicta uet. man. ſcrip. aſtipulanturque alii recentiores.

i Magini.] Agitur de eodem hac die in Flore ſanct. Hiſpan. ex tabul. eccleſię Tarraconen.

k Mennæ epiſcopi.] De quo hac item die Græci in Menologio. Agitur de eo in libro de Rom. Pont. in Agapito Papa, itemque in epiſtola monachorum Palæſtinæ ad Iuſtinian. Imper. recitata in Quinta ſynodo act. 1 in cuius ſequentibus actionibus frequens de eodem Menna habetur mentio, ſicut & in conſtitutionibus eiuſdem Iuſtiniani Imper. in Authenticis & Nouell. Scribit plura de eo Euagrius lib. 4. cap. 35. 36. & 37. Niceph. lib. 17. cap. 25. & 26. Succeſſit hic Anthimo ut prædicta ſynodica acta teſtantur. Errat item Euagrius, qui Epiphanio Mennam ſubſtitutum dicit, & Epiphanium Anthimo: nam præceſſit Epiphanius. cui Anthimus, & ei Menna eſt ſubrogatus. ita etiam Niceph. in chron. & alii. Celebrat egregias laudes Mennæ Agapitus Papa ſcribens ad Petrum epiſcopum Hieroſolymitanum, recitatur ea epiſtola in prima actione Quintæ ſynodi. Hic, etſi ad tempus adhæſit Theodoro epiſcopo Cæſareæ Cappadociæ, ob quam cauſam a Vigilio Romano Pontifice ſacris eſt interdictus, ut eiſdem Vigilii litteræ indicant, quæ extant in tomo 2. conc. in Vigilio: tamen tam ipſum, quam

etiam

Etiam Theodorum, cùm vterque Vigilio ſatisfeciſſet, & fidei catholicæ profeſſionem eidem tradidiſſet receptos eſſe ad Apoſtolicam communionem, declarat conſtitutum eiuſdem Vigilij Papæ, quod ex bibliotheca Vaticana depromptum intexuimus Annalibus eccleſiaſticis: Niceph. etiam lib. 17. c. 26. de Menna à Vigilio communioni reſtituto meminit. Porrò multa Mennæ nomine ad Vigilium Papam ab hæreticis fuiſſe conficta, Sexta ſynodus declarauit act. 3. 12. & 14.

l Gregorii epiſcopi.] Scripſit eius res geſtas ſanctus Lugderus epiſcopus Monaſterieñſis, quas Sur. retulit in tom. 2. die 26. Martii. ad hunc olim preſbyterum extat epiſtola S. Lulli epiſcopi Moguntini; fuit hic, ſicut ille, diſcipulus S. Bonifacii, & ex monacho factus eſt epiſcopus Traiactenſis, ſeditque annos 32. exceſſit ex humanis anno Domini 784. Agit de eodem hac de Molan. in addit. ad Vſuard. & in indic. ſanct. Belg. Tritthem. de vir. illuſtr. ord. ſanct. Bened. lib. 3. cap. 284. & lib. 4. cap. 188. & alii.

m Patriciæ.] Claruit temporibus Coſtantini Imperatoris, quando unà cum nutrice & famulabus Conſtantinopoli in Italiam ueniens, veneratura limina Apoſtolorum, Neapoli in Campania diem claudens extremum, multis miraculis eius eſt ſanctitas declarata. Eſt celebris memoria Neapoli huius virginis.

26 Septimo Kal. Septemb. Luna. G xxix

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2			

ROMAE ſancti Zephyrini [a] Papæ & martyris. Ibidem ſanctorum martyrum Irenæi. [b] & Abundii, qui in perſecutione Valeriani, eo quòd corpus beatæ Concordiæ in cloacam proiectum leuauerant, in eandem cloaca demerſi fuerunt: quorum corpora a Iuſtino presbytero inde extracta, in crypta iuxta beatum Laurentium ſepulta ſunt. Apud Albintimelium Liguriæ ciuitatem ſancti Secundi martyris, viri ſpectabilis, & ducis ex legione Thebæorum. Bergomi in Gallia Ciſalpina ſancti Alexandri [d] martyris, qui ipſe vnus ex eadem legiône, cum nomen Domini Ieſu Chriſti conſtantiſſime fateretur, martyrium capitis abſciſſione compleuit. Nicomediæ paſſio ſancti Hadriani, [e] filij Probi Cæſaris, qui Licinio perſecutionem in Chriſtianos commotam exprobans, ab eodem iuſſu eſt occidi: cuius corpus Domitius Byzantij epiſcopus eius patruus Argyropoli ſepeliuit. In Hiſpania ſancti Victoris [f] martyris, qui à Mauris pro Chriſti fide occiſus, martyrij corona donatus eſt. Capuæ ſancti Rufini [g] epiſcopi & confeſſoris. Piſtorij ſancti Felicis [h] presbyteri & confeſſoris.

A V G V S T I 26.

ZEPHERINI Papæ.] De quo hic Beda, Vſuardus, Ado, & alii. De eius ſucceſſione agit Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 5. c. 27. & lib. 6. c. 15. Optat. lib. 2. cõtra Parm. Auguſt. epiſt. 165. Niceph. Calliſt. lib. 4. cap. 10. & Niceph. epiſc. in chron.

b Irenæi, & Abundii.] De iiſdem Beda, ac cæteri, qui ſupra; omneſque ex rebus geſtis S. Laurentii, in quibus horum martyrii acta deſcribuntur, Quòd tam S. Concordiæ, quam horum martyrũ

corpora in cloacam fuerit proiecta, tum hic in Martyrologio, tum etiam in prædictis actis nuper citatis habentur: quod & factum in alijs compluribus martyribus Romæ paſſis reperitur. quales fuerint Romæ cloacæ, conſule in primis quæ admiratione digna ſcribit Plinius lib. 36. cap. 15. Caſſiod. Variar. lib. 3. epiſt. 30. qui de his mira ſcribit ad Argolicum Vrbis præfectum, dum ait: Tantum viſentibus conferunt ſtuporem, vt aliarum ciuitatũ poſſint miracula ſuperare. Videas illic fluuios, qua ſi montibus concauis clauſos per ingentia ſtagna decurrere. Videas ſtructis nauibus per aquas rapidus non minima ſollicitudine naufgari ne præcipitato torrenti marina poſſiut naufragia ſuſtinere. hæc Caſſiodorus. reliquit exemplum de nauigatione cloacarum M. Agrippa, qui cum eas expurgaſſet, per eaſdem ſubuectus eſt in Tybcrim, vt auctor eſt Dio Caſſ. lib. 49. prope finem. hæc de Vrbis cloacis, ſepulchris ſanctorum martyrum, quorum ſæpe corpora in eas proiecta reperiuntur, ut etiam factum conſtat de corpore S. Sebaſtiani clariſſimi martyris, quod (vt eius acta teſtatur) in cloacam Maximam proiectum fuit.

c Secundi.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Extant eius acta apud Mombr. tomo. 2. Vit. ſanct. & Petrum in catal. breuius lib. 7. c. 117. Albintimelij Liguriæ prouinciæ ciuitatis hic paſſus dicitur, quę diuerſis modis dicta reperitur, aliquando Vintimelium, vel Victimilliũ vt Beda, & Vſuardus, Vindimilliũ vt Antoninus, ab alijs Albinimilium, itemq; Intemelium vt Cælius apud Cicer. epiſt. fam. lib. 8. ſic & Plin. lib. 3. cap. 5. qui dictum fuiſſe ait Albium Intemelium, vnde cõpoſitè Albintimelium, vt hic ponitur. eſt Liguriæ prouinciæ ciuitas vulgò dicta, Vintimiglia.

d Alexandri.] De eodem hac die Beda, ſed mẽdosè legitur, Pergami, loco Bergomi, Vſuardus & Ado pluribus de eo agunt. extant eius acta, quæ habet Mombrit. tom. 1.

e Hadriani] Græci etiam de eodem agunt hac die in Menologio. eiuſdemque paſſionis agonem deſcribunt, prout etiam hic narratur. De genere Probi Imp. vide Nicephori epiſcopi chron. de epiſcopis Conſtantinopolitanis in Domitio.

f Victoris.] De eius martyrio vide apud Sur. tomo 7. Vaſæũ in chron. Hiſpan. an. 950. & Molan. in addit. ad Vſuard. ex tabul. Burgenſ. eccleſiæ.

g Rufini epiſc.] De quo tab. eccleſ. Capuanæ, in cuius breuiario agitur etiam de eius corporis inuentione tempore Sergij Papæ.

h Felicis.] Cuius res geſtas legimus in manuſcrip. codic. ab eadem eccleſia Romam miſſo.

xviij. B Sexto Kal. Septemb. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

CAPVAE in Campania natalis ſancti Ruffi [a] epiſcopi & martyris, qui cum eſſet patriciæ [b] dignitatis, a beato Appollinare ſancti Petri diſcipulo cum vniuerſa familia baptizatus eſt. Ibidem ſanctorum martyrum Rufi [c] & Carpophori, qui ſub Diocletiano, & Maximiano paſſi ſunt. Tomis in Ponto ſanctorum martyrum Marcellini [d] tribuni, & vxoris eius Manneæ, & filiorum Ioannis, Serapionis, & Petri. In Sicilia ſanctæ Euthaliæ virginis, quæ cum eſſet Chriſtiana, a fratre ſuo Sermiliano gladio cæſa migrauit ad ſponſum. Eodem die paſſio ſanctæ Anthuſæ [e] iunioris, quæ ob Chriſti fidem in puteum merſa, martyrium ſumpſit. Bergomi ſancti Narni, [g] qui a beato Barnaba baptizatus, primus ab eo eiuſdem ciuitatis epiſcopus eſt ordinatus. Arelate ſancti Cæſarii [h] epiſcopi, miræ ſanctitatis & pietatis viri. Auguſtoduni ſancti Syagrij [i] epiſcopi & confeſſoris. Papiæ ſancti Ioannis epiſcopi. Ilerdę in Hiſpania Tarraconenſi ſancti Licerii [l] epiſcopi. In Thebaide ſancti Pœmonis [m] anachoretę.

a RVFI epiſcopi.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri recentiores. Agitur de eo in actis ſancti Apollinaris, quæ recitat Sur. tom. 4. die 23 Iulij, unde & cęteri acceperunt, vt Petrus in catal. li. 7. c. 119. Hier. Rub. hiſt. Rauen. lib. 1. & alii.

b Patriciæ dignitatis.] Etſi de Patricia dignitate complures viros eruditos ſcripſiſſe repererim: nullum tamen adhuc, mea quidem ſententia, nactus ſum; qui rem adeò fœliciter ſit proſecutus, vt nullam prorſus reliquerint ea de re dubitandi occaſionem. Dicam paucis (quantùm fert ratio inſtituti) qualis olim apud Gentiles Romanos, qualisve penes Chriſtianos fuerit Patricia dignitas. Conſtat in primis, auctore Liuio lib. 1. ab Vrbe condita à Romulo creatos eſſe centum Senatores, eoſdemque honoris cauſa Patres appellatos, illorumque progeniem eſſe Patricios nuncupatos, quos & dictos eſſe ingenuos, ex Cincio docet Feſtus. hæc de antiquis Patriciis non tantùm Liuius, ſed & alii, vt Dionyſius, Plutarchus, Dio, Velleius Paterc. ac cæteri priſci auctores ſcripſere. Erant hi Patricii originarii dicti, qui à prædictis ducebant originem; idemq; apud Liuium dicti reperiuntur Patricii maiorum gentium. Rurſus autem alij erant Patricii, qui dicebantur minorum gentium; ijdemque allecti ſunt appellati: erāt hi, qui ex plebe in Senatum & ex Senatu tranſibant ad Patriciam dignitatem. de his Sueton. in Octauio. ca. 2. Ea gens, inquit, à Tarquinio Priſco rege inter minores gentes allecta in Senatū, mox à Seruio Tullio inter Patricias transducta. hæc Sueton. idem in C. Iulio. c. 41. ait: Senatum ſuppleuit, & Patricios allegit, &c. Sicque eueniebat in primis, ut non omnes Patricii eſſent Senatores; nam filii Patriciorum, ijdem Patricij dicti erant, tunc autem & Senatores, quando inter Patres adſcripti, ijdem dicebantur Patres conſcripti. vnde & Suet. in Octauio c. 10. Qnanquam Patricius, nondum Senator, &c. Rurſus autem contingebat, vt nonnulli licet eſſent Senatores, nondum tamen eſſent Patricij, vt vidimus ex prædicto loco citato Suet. in Octau. c. 2. quod & Tacitus etiam his uerbis ſignificat: Iiſdem diebus in numerum Patriciorum aſciuit Cæſar uetuſtiſſimum quemque ex Senatu, aut quibus clari parentes fuerant. hæc Tacit. Porrò non tantùm Patricius ordo, ſed & Patricius magiſtratus in antiquorum ſcriptorum commentarijs reperitur, cum ſcilicet Patricii in ſacerdotium aſciſcerentur; ad quos potiſſimum ſacrarum rerum cura pertinebat, horum etenim præcipua ſacerdotia & Pontificatus erant. In hanc ſententiam Cicer. orat. pro dom. ſua hæc ait: Itaq; populus Romanus breui tempore neque Regem ſacrorum, neque Flamines, neque Salios habebit, nec ex parte dimidia reliquos ſacerdotes, neque auctores centuriatorum, neque curiatorum comitiorum, auſpicia quoque populi Romani, ſi magiſtratus Patricii creati non ſint, intereant neceſſe eſt. &c. hęc Cicero occaſione Clodii, qui è Patriciis ad Plebem tranſierat. rurſus idem ad Brutum epiſt. 5. Dum (inquit) erit Patricius magiſtratus auſpicia ad Patres redire non poſſunt. De eodem Patricio magiſtratu Liuius ſæpe, qui in oratione P. Decii aduerſus Patres, & in concione Claudii aduerſus Plebeios pluribus docet magiſtratū Patricium auſpicia curare ſolitum. quàm porrò ampla eſſet huius muneris poteſtas in coeundis comitiis, creandis magiſtratibus, atq; etiam ſi opus fuiſſet, dimouendis etiam conſulibus à conſulatu, pluribus docet Cicer. de diuinat. & de legibus. Ceſſante autem ſuperſtitione Gentilium, licet extinctus ſimul fuerit Patricius magiſtratus, cùm ipſorum ſacerdotia, ſimulque auſpicia fuerint antiquata, remanſit tamen ipſa dignitas Patriciatus, quæ ex Patricio magiſtratu illud retinuit, ut ſicut in eo Pontificalis dignitas erat perpetua, nec niſi obitu deſineret, ita ſub Chriſtianis Imperatoribus Patriciatus dignitas perennis eſſet. id egregiè expreſſum habes apud Caſſiod. Variar. lib. 6. form. 2. qui de eadem ampliſſima dignitate clariſſimis tantùm uiris conferri ſolita agit lib. 8. epiſt. 9. 10. & 11. De eadem Zeno Imper. l. 3. de conſul. Cod. lib. 12. hæc ſcribit: Nemini ad ſublimen Patriciatus honorem, qui cæteris omnibus anteponitur, aſcendere liceat, niſi prius aut conſulatus honore potiatur, aut præfectura Prætorii Orientis, vel Illyrici, vel Vrbis adminiſtratione, aut Magiſtri militum, aut Magiſtri officiorum, &c. adeò itaque erat Patriciatus excellens dignitas, ut non tam ea conſulatu, quàm conſulatus Patricia illuſtraretur dignitate, vt eleganter habes expreſſum à Iuſtiniano Imper. l. 1. Cod. de conſ. adeò quòd nec iam (vt olim) Patricii dicerētur à Patribus qui & Senatores erant, ſe quòd Patres dicerentur Imperatoris, ut idem Iuſtinianus teſtatur l. vlt. Cod. Horum inſignia (quantùm ex nuper citatis Caſſiodori locis colligere licet) erant chlamis, cingulum, calcei picti, & ſella ſublimis. Horum etiam auctoritate, legationes mitti conſueuiſſe, auctor eſt Suidas. hallucinantur omnino, qui eiuſmodi dignitatem ab Imperatoribus conferri conſueuiſſe primatum ſedium epiſcopis, ex prædicta à Caſſiodoro recitata formula Patriciatus, ſunt ſomniati. ſed de his ſatis occaſione Rufi martyris, hominis Patriciæ dignitatis.

c Rufi, & Carponii.] De iiſdem tab. eccle. Capuanæ, in cuius breuiario acta ipſorum leguntur, ſed aliqua leui cenſura purganda, ut quæ illic de Sybilla ſunt addita, nam quibus temporibus Sybillæ uixerint, Varro, & alii plures docent.

d Marcellini, & ſoc.] Agunt de iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores, aſtipulanturq; vet. man. ſcript.

e Euthaliæ.] De eadem hac die Græci in dicto Menologio, ubi etiam deſcribitur eius martyriū.

f Anthuſæ.] Hæc iunior Anthuſa dicta eſt reſpectu ſenioris, quæ paſſa eſt in perſecutione Valeriani, de qua ſupra xj. kal. Septemb. Agũt de eadem hac die Græci in Menologio.

g Narni.] De quo tabulæ eccleſiæ Bergomenſis, ex quibus etiam Galeſinus hac die.

h Cæſarii epiſcopi.] Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores. Scribit de eo Gennad. de vir. illuſtr. cap. 86. licet Suffridus in annotationibus ad Gennad. fidem habens Tritthemio, & ille Vincentio, exiſtimet ea quæ in Gennadio leguntur de Cæſario, ab aliquo alio eſſe addita, eo quòd Tritthemius de uir. illuſtr. ord. ſanct. Bened. & de ſcript. eccleſ. Cæſarium claruiſſe dicat anno Domini 690. adhærens Vincentio, quem citat; qui ait, illum floruiſſe anno Domini 700. Hæc autem quàm ſint à ueritate remota, perfacilè erit oſtendere, cũ plures reperiantur ſcriptores, qui illius temporibus vixerint, atq; de eo ſcripſerint; multaque inſuper extent ſacra concilia, quibus ipſe præſens ſubſcripſit. Vixit temporibus Iuſtini & ſucceſſorum Impp. Venantius Fortunatus lib. 7. carm. ad Bodeg. ducem. & de gaudiis vitæ æternæ meminit de Cæſario epiſcopo Arelatenſi, itemque de eodem lib. 5. in carmine ad Martinum, ad ciues Turonicos lib. 8. de ſe ipſo, & in carm. de virginitate. At uerò res geſtæ eiuſdẽ Cæſarii, quas Cyprianus eius diſcipulus fideliſſimè ſcripſit, recitatque Sur. tom 4. eius tempora ſatis ſignificant: uixiſſe eum ſcilicet temporibus Symmachi Papæ, ad quem Romam venit. ex his certa, firmaque redduntur, quæ ſcribit Gennadius, eum ſcilicet claruiſſe temporibus Anaſtaſij Imp. cuius tempore ſedit Symmachus Papa. Reperitur idem Cęſarius interfuiſſe concilio Arelatenſi tertio, & quarto quod deſideratur, cuius mentio habetur in concil. Meld. cap. 73. itemque conc. Vaſenſi, & Carpentoratenſi, in quibus omnibus primo loco ut Metropolitanus ſubſcriptus reperitur, ſicut & Agathenſi, quod celebratum eſt ſedis illius temporibus, nimirum ſub conſulatu Meſſalæ, anno Domini 506. Ex his uideat quo iure Tritthemius hunc ſibi vendicet inter monachos ordinis ſancti Benedicti, cũ ante ipſum S. Benedictum vixerit: qui (ut ipſe teſtatur) anno 520. in Caſino monte cœpit ordinis ſui fundamenta iacere. Fuit autem Cęſarius profeſſor cęnobii inſulæ Lerini ſub Porcario abbate, ut prædicta acta teſtantur, id etiam profitetur ipſe homilia 20. vbi multa locutus de laudibus illius cœnobii, addit: Ego, inquit, peculiaris alumnus veſter. &c. Longè ante tempora ſancti Benedicti monaſticam obſeruantiam in eadem inſula uiguiſſe, exploratum certumque habemus. Cùm autem idem Tritthem. citet eiuſdem Cæſarii ſermonem tertium, quo ſe profitetur S. Benedicti eſſe diſcupulum, nihil huiuſmodi in ſermonibus Cæſarii recens editis potui inuenire, quod ſi in aliquo tamen codice id reperitur, alterius potius auctoris exiſtimandus eſt ſermo. Extat egregia epiſtola Ennodii Ticinenſis ad eundem Cæſarium ſcripta, de legatione, qua functus eſt ad regẽ Gothorum, eaque eximias Cęſarii uirtutes commendat ac prædicat, incipit: Quod ſæpe conceperam. &c. Non prætermittimus hic meminiſſe eiuſdem Cæſarii ſororis, dictæ ſanctæ Cæſariæ virginis ac matris multarum virginũ, quæ & ipſa egregia claruit ſanctitate. de eadem idem Cyprianus in dictis actis ſancti Cæſarii, & Fortunatus etiam lib. 8. in carm. de virginitate de eadem agit his uerſibus, dum recenſet eam inter illuſtres ſanctitate virgines.

Has inter comites coniuncta Cæſaria fulget,
Temporibus noſtris, Arelatẽſe decus. Et inferius.
Dulce decus, ubi ſit ueneranda Cæſaria præſens,
Præſule Cæſario non caritura tuo.

De eadem S. Cæſaria agit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 9. cap. 40. & 42. ibi de regulis eius, ſub quibus S. Radegũdis regina, & aliæ monaſticam uitam exercuerũt, conſcriptis à prædicto S. Cæſario, de quo agimus. Fuit eiuſdem nominis Cæſarius monachus ſcriptor vitæ S. Engelberti, quæ extat apud Sur. tomo 6. die 7. Nouembris, qui etiam illa ſcripſiſſe putatur, quæ in Speculo exemplorum diſtinct. 6. recitantur, uixitque circa anno Domini 1250.

i Syagrij epiſcopi.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. ſcribit de eo Gregorius Turonenſ. lib. 9. de geſt Franc. c. 23. in fin. Ado Vien. in chron. anno Domini 575. appellatque eum, virum ſummę ſanctitatis, eundemque teſtatur interfuiſſe primo concilio Matiſconenſi. peruenit etiam ad tempora S. Gregorii Papæ, cuius ad eundem extant plures epiſtolæ in regiſtr. lib. 5. epiſt. 57. & lib. 6. epiſt. 110. 112. 117. 118. & 119. Ipſe autem Romam venit, ſubſcripſitque priuilegio conceſſo eccleſiæ S. Medardi, indict. vndecima anno Domini 593. quibus etiam temporibus obiit, vt apparet ex libro 11. epiſtola 10. eiuſdem regiſtri. De eo etiam Fortunatus in vita ſancti Germani epiſcopi Pariſiorum cap. 65. illicque de eius ordinatione agitur.

k Ioannis epiſcopi.] De quo tabulæ eccleſiæ Papienſis.

l Licerii epiſcopi.] Agitur de eo in eccleſia Ilerdenſi, ex cuius monumentis etiam mentio habetur in Flor. ſanct. Hiſp.

m Poemonis.] De eo hac item die Græci in Menologio, plura autem in Vitas patrum.

Quia

28 Quinto Kal. Septemb. Luna. B xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4

HIPPONE Regio in Africa natalis ſancti Auguſtini [a] epiſcopi, & Eccleſiæ doctoris eximij: qui beati Ambroſij epiſcopi opera ad catholicam fidem conuerſus, & baptizatus, eam aduerſus Manichæos, aliosque hæreticos acerrimus propugnator defendit: multisque alijs pro Eccleſia Dei perfunctus laboribus, ad præmia migrauit in cœlum: cuius reliquiæ [b] primo de ſua ciuitate propter barbaros in Sardiniam delatæ, & poſtea a Luitprando Rege Longobardorum Ticinum tranſlatæ, ibi honorifice conditę ſunt. Romæ natalis ſancti Hermetis [c] viri illuſtris, qui (vt in actis beati Alexandri Papæ legitur) primo carcerali cuſtodiæ mancipatus, deinde cum alijs plurimis gladio cædente martyrium compleuit ſub Aureliano iudice. Briuate apud Aruernos paſſio ſancti Iuliani [d] martyris, qui cum eſſet beati Ferreoli tribuni comes, & in habitu militari occulte Chriſto ſeruiret, in perſecutione Diocletiani à militibus tentus, deſecto gutture morte horribili necatus eſt. Conſtantiæ in Gallia ſancti Pelagij [e] martyris, qui ſub Numeriano Imperatore & Euilaſio iudice martyrij coronam accepit. Salerni ſanctorum martyrum Fortunati, [f] Caij, & Anthes, ſub Diocletiano Imperatore & Leontio proconſule decollatorum. Conſtantinopoli ſancti Alexandri [g] epiſcopi, glorioſi ſenis, cuius orationis virtute Arius diuino iudicio damnatus crepuit medius, & effuſa ſunt viſcera eius. Apud Santonas ſancti Viuiani [h] epiſcopi. Item ſancti Möyſis [i] Aethiopis, qui ex inſigni latrone inſignis anachoreta, multos latrones conuertit, & ſecum duxit ad monaſterium.

A V G V S T I 28.

a AVGVSTINI epiſcopi.] Agit de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De anno, ac die eius obitus, ſcribit Marcellin. in chron. Res geſtas ſuas à teneris annis vſque ad ſuſceptum ſacrum baptiſma, atque receſſum ex Italia, ipſe pluribus proſecutus eſt in libris confeſſ. cętera autem Poſſidius epiſcopus Calamenſis. his etiam locupletiora collegimus ex epiſtolis, cæteriſque ipſius ſcriptis, alijsq; probatis auctoribus, & per annos ſingulos intexuimus i Annal. eccleſiaſt. Migrauit ex hac vita, Theodoſio xiij. & Valentiniano iij. conſſ. dum vocaretur ad cōcilium œcumenicum Epheſinum Theodoſij Imp. legatione, eſt is annus à Chriſto Domino quadringenteſimus trigeſimus.

b Cuius reliquiæ.] Eiuſmodi trāſlatio primùm facta in Sardiniam inſulam, contigiſſe putatur, quando Tranſamundus Arianus rex Vuandalorū omnes epiſcopos Africanos catholicos relegauit in Sardiniam temporibus Gelaſij Papæ, Paullo conſule, anno Domini 496. in quam quidem rem

inſudauit induſtria ſancti Fulgentij epiſcopi Ruſpenſis: baculus inſuper & mitra illuc allata, hactenus in Sardinia aſſeruantur. aſtipulatur his etiam Franc. Fara de rebus Sardois. De tranſlatione autem Ticinum facta, cuius etiam hìc mentio habetur, agit Beda, Ado, & alij hac die. Paul. diac. de geſt. Longob. lib. 6. cap. 14. Beda de ſex ætat. in fin. Ado Viennen. in chron. ann. 718. Otho Friſing. eodem anno, Sigebert. anno 721. Marian. Scot. ann. 734. Sigeberto autem aſſentitur Sigon. de reg. Italiæ. Sed de hìs actum eſt ſuperius, die 28. Februarij, quando eiuſmodi tranſlationis ſolemnitas agitur. vide quæ de ea re ſupra notauimus ea die.

c Hermetis.] De quo hac die Beda, & alij; Ado autem vberius recitat eius acta ex rebus geſtis S. Alexandri Papæ, quæ refert Sur. tomo 3. Errat Ado, dum paſſum ſcribit ſub Aureliano Imp. Nã Aurelianus ille index erat, & non Imperator, vt prędicta acta ſignificant; à temporibus enim Alexandri Papę vſque ad Aurelianum Auguſtũ pluſquam centum ſexaginta annorum intercedit ſpatium temporis. paſſus eſt itaq; Hadriano Imper. ſub Aureliano iudice, vt eadem acta teſtantur. Pelagius Papa ſecundus illuſtrauit cœmeterium S. Hermetis. Erat celebris eius memoria apud Antium, cuius habetur mentio in actis ſancti Bonifacij Papę tom. 1. concil.

d Iuliani.] De quo item Beda, Vſuardus, Ado, atque recentiores. Hac die eius celebritatem eſſe celebrandam, habes à Greg. Turon. lib. 2. de glor. martyr. cap. 29. qui ipſe integrum librum ſcripſit de eius agone atque miraculis; recenſet eum Lipom. tom. 3. & Sur. tom. 4. Sidonius Apollin. agit de eodem epiſt. 1. lib. 7. Venant. Fortun. in carm: de gaudio vitæ ęternę, & ad Bodegis. lib. 7. & alij, qui ex prædictis acceperunt.

e Pelagij.] Agit de eodem hac die Beda, Vuandelbert. Petrus in catal. lib. 7. c. 120. & alij recentiores.

f Fortunati, & ſociorum.] De his tabulæ eccleſiæ Salernitanę, breuiarium, & alia eiuſdem eccleſiæ antiqua monumenta. Horum tranſlatio celebratur idibus Maij. ipſorum corpora aſſeruantur in eccleſia cathedrali in inferiori crypta: in ſuperiori autem ſub altari maiori poſitum eſt corpus S. Felicis presbyteri & martyris, cuius anniuerſaria celebritas illic agitur 21. Februarij.

g Alexandri epiſcopi.] De quo hac die Beda, ac cęteri Latinorum; Græci autem in Menologio tertio kal. Septembris. S. Athanaſius de ipſo ſcripſit ad Serapionem col. 450. Gregor. Nazianz. in orat. de cathedra Conſtantinopolitana non affectata, his verbis: Egregij illius Alexandri diſcipuli eſtis, magni Trinitatis propugnatoris, qui rebus, & verbis impium errorem depulit & profligauit. Neque enim memoria vobis excedat Apoſtolica illa oratio, quę impietatis auctorem & antiſtitem ſuſtulit, idque in locis impuriſſima lingua dignis; nimirum vt contumelia contumeliam vlciſceretur &c. hæc Greg. tribuens huius precibus interitum Arij. De eodem item Rufin. hiſt. lib. 1. c. 12. Theodoret. lib. 1. cap. 14. & in Theophilo in Iacobo Niſibita c. 1. Socrat. lib. 1. c. 25. & lib. 2. c. 3. & 4. Sozom. lib. 1. c. 17. lib. 2. cap. 29. & lib. 3. cap. 3. Niceph. hiſt. lib. 8. cap. 15. Niceph. epiſc. in chron. & in ea oratione, quæ à Metaphraſte recitatur, de patribus Nicęni concil. habetur apud Lipom. tomo 6.

h Viuiani, aliàs Bibiani.] De diuerſitate harum vocum vide inferius notata in S. Bibiana. Agit de hoc ſancto Vſuardus, & Ado, hac die. Agit de eo Gregor. Turon. de gloria confeſ. cap. 58. De baſilica autem S. Bibiani Venant. Fortunatus carmen ſcripſit, cuius eſt exordium.

Digna ſacerdotis Bibiani templa coruſcant,
Quę, ſi iuſta petis, dat pia vota fides.

Eiuſdem acta extare, ſcribit Greg. Turon. vbi ſupra. Succeſſit hic Ambroſio eius ſedis epiſcopo, ad quem extat epiſtola ſexta Sidonij Apollin. lib. 9. Poniturq́; quintus ordine epiſcopus Santonenſis in tab. Demochar. Extat de eodem epigramma Bonad. Santon. lib. 3. monod. 22.

i Moyſis.] De quo etiam hac die agunt Græci in eorum Menolog. paucisq́; referunt eius acta, vberius in Vitas patrum, & Nicephor. hiſt. lib. 11. cap. 36. Diuerſus hic ab illo Moyſe anachoreta de quo Sozom. lib. 6. c. 38.

xxvij. C Quarto Kal. Septemb. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

DECO-

DECOLLATIO [a] ſancti Ioannis Baptiſtæ, quem Herodes circa feſtum Paſchæ decollari præcepit: quæ tamen hoc die ſolemniter colitur, quando [b] eius venerandum caput ſecundo inuentum fuit: quod poſtea Romam tranſlatum, in eccleſia ſancti Silueſtri ad Campum Martium ſumma populi deuotione aſſeruatur. Romæ in monte Auentino natalis ſanctæ Sabinæ [c] martyris, quæ ſub Hadriano Imperatore gladio percuſſa, martyrij palmam adepta eſt. Item Romæ ſanctæ Candidæ [d] virginis & martyris, cuius corpus Paſchalis primus Papa in eccleſiam ſanctæ Praxedis tranſtulit. Antiochiæ in Syria natalis ſanctorum martyrum Nicææ [e] & Pauli. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Hypatij [f] epiſcopi Aſiani, & Andreæ presbyteri, qui ob cultum ſanctarum imaginum ſub Leone Iſaurico barba pice illita atq; incenſa, & cute capitis extracta iugulati ſunt. Peruſiæ ſancti Euthymij [g] Romani, qui Diocletiani perſecutionem fugiens, ibi cum vxore & Creſcētio filio quieuit in Domino. Metis ſancti Adelphi [h] epiſcopi & confeſſoris. Lutetiæ Pariſiorum depoſitio ſancti Mederici [i] presbyteri. In Anglia ſancti Sebbi [k] Regis. Apud Smyrnam natalis ſanctæ Baſillæ. [l] In pago Tricaſſino ſanctę Sabinæ [m] virginis virtutibus & miraculis glorioſæ.

AVGVSTI 29.

a DECOLLATIO ſancti Ioannis Baptiſtę.] De eadem ſolemnitate Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri Latinorum, itemque Greci, qui etiam Decollationem appellant, vt conſtat ex eorum Menologio, & ex conſtitutione Emmanuelis Imp. apud Theod. in nomoc. Phot. tit. 7. c. 1. rei geſtę hiſtoriam deſcribunt Sancti Euangeliſtæ, Matthæus c. 14. Marcus c. 6. & Lucas, c. 9. externorum autem Ioſephus antiquit. lib. 18. cap. 7. De Herodiade, quę in caput eiuſdem præcurſoris inſultauit, ſcribit Hieron. in apolog. aduerſus Rufin. deque ſepultura eius corporis ſeorſum à capite idem epiſt. 27. in epitaphio Paulæ. De diuina vltione in Herodiadem ſaltatricem vide Niceph. hiſt. lib. 1. cap. 19. & 20. & Metaphraſt. in ſermone de S. Ioanne, quem recitat Sur. tom. 4. conſtat autem cædem S. Ioannis Baptiſtæ contigiſſe imminente feſtiuitate Paſchali, vt Beda in Marc. c. 6. teſtatur, & alij. At quoniam illis temporibus (vt diximus) feſta martyrum agi vetitum erat: idcirco, ſicut natalis dies S. Iacobi Apoſtoli, ita etiam eiuſmodi celebritas, in aliud tempus tranſlata eſt; & vt idem Beda teſtatur, in ipſum diem, quando Edeſſæ inuentum fuit venerandum caput ipſius. Ad hæc addimus, hac item die quarto kalen. Septemb. totius Orbis lætitia dedicatam eſſe baſilicam illam Alexandrię, ſuper dirutum Serapidis tēplum magnificentiſſimè excitatam, Theodoſio Imperante, per Theophilum epiſcopum Alexandrinum; illucque prędicti S. Ioannis ſacras reliquias allatas fuiſſe, atque reconditas. De ruina templi Serapidis ſupra actum eſt, de erectione prædictæ baſilicæ, & illatione prædictarum reliquiarum agit Rufin. hiſt. lib. 2. cap. 27. & 28. dum ſcribit de ſepulchro eiuſdem S. Ioannis per Iulianum Apoſtatam prophanato, de quo etiam Niceph. lib. 19. c. 13. Metaphraſtes in Artemio, Ado in chron. anno 361. Beda de ſex ætat. in Iuliano, vbi agit de eadem baſilica à S. Ioanne denominata, illic erecta. De die quarto kalend. Septembris, quo fuit conſecrata, mentio habetur in illo tractatu de reuel. capitis, qui legitur in appendice Cypriani operum, vbi auctor illucuſq; ſynceram hiſtoriæ veritatem proſequitur, de cęteris autem, quæ illic habentur, mox diſſeremus.

b Quando eius venerandum caput inuentum fuit.] Iam ſuperius ſexto kalen. Martij commemoratio agitur, quando in Palęſtina primùm inuentum eſt præcurſoris ſacrum caput apud Herodis olim regiam. Porrò non tantùm Latini, ſed & Græci etiam ſecundam eiuſdem capitis celebrant inuentionem, ſed alia die viij. Kal. Iunij. Quòd autē ſpectat ad hanc, de qua agimus ſecunda inuentionem: ſcimus complures auctores eam referre ad tempora Marciani Auguſti: id enim in primis

reperitur apud Marcellini comitis chronicô, Opilione & Vincomalo conſſ. apud Metaphraſten in vita S Matronæ die 8. Nouẽb. idq; Beda in Marc. c.6. & lib. de ſex ætat. Ado in chron. item tractatus ille de reuelatione capitis, qui fertur incerto auctore, ac denique nonnulli recentiorum, qui prędictorum fidem ſecuti ſunt, vt Vſuardus, Ado, & qui poſt hos ſcripſerunt Martyrologia. Miratus ſum vehementer manifeſtiſſimo errori tot, tantósq; auctores tam facilè ſubſcripſiſſe. Conſtat etenim iam temporibus Valentis Imp. inuentum iterum ſacrum caput; illudq; eundem Imperatorem tentaſſe Conſtantinopolim deſerre, ſed minus licuit homini Ariano ſancta tractare; quod tamen eius ſucceſſor pientiſſimus Theodoſius Auguſtus religioſiſſimè impleuit. id etenim tum Græci, tum Latini auctores, qui longè ante tempora Marcellini, vel aliorum prędictorum vixerunt, teſtatum ſuis ſcriptionibus reliquerunt, vt Sozom. hiſt. lib. 7. c. 21. & S. Proſper in chron. an. 6. Theodoſij Imper. Valentiniano quartum & Neotherio conſſ. vbi hæc habet: Theodoſius venerabile Ioannis Baptiſtę caput ex vico Coslai Conſtantinopolim deportans, ſeptimo ab Vrbe lapide, in baſilica, quam magno ſumptu erexerat, recondidit. hos ſecuti ſunt cæteri, Niceph. lib. 12. cap. 49. Cedren. in compend. an. 6. Theodoſ. Imp. Latinorum poſt S. Proſpetum Sigeber. in chron. an. Domini 392. & alij. Quis itaque dicere poterit factam eſſe ſecundam capitis inuentionẽ Martiano imperante cùm illud ipſum iám fuerit à Theodoſio Imp. tranſlatũ atque reconditum? Nec eſt quod qui adhuc ſpontè dicat, illud iterum deperditũ, ac tempore Martiani Imperatoris inuentum: nulla enim ratio id vel fingere, opinatiue ſinit: nã à temporibus Theodoſij vſque ad Marcianum Conſtantinopolitana ciuitas à Barbaris fuit immunis. Cuius autem fidei ſit tractatus ille de reuelatione ſeu inuentione capitis S. Ioannis Baptiſtæ, declarat cenſura Gelaſij: qui ſic ea quę ibi ſunt reliquit lectoris arbitrio, vt quæ vera vel falſa ſint ante examinet, quàm probet; idque merito: Nam quæ illic in exordio conſcribuntur vſque ad dedicationẽ templi per Theophilum facta, à prædictis auctoribus accepta, vera certaque eſſe noſcuntur; quæ autem ſubſequuntur de capitis inuentione ſub Marciano, ex pręfatis hiſtoricis refelluntur. Quod item ſubditur de Iuranno epiſcopo Alexandrino Theophili ſucceſſore, commentũ eſſe non dubites; Cyrillus enim, & non alius ſucceſſit Theophilo; nec aliquis in ſerie epiſcoporum Alexandrinorum eius nominis reperitur epiſcopus. Nec etiam alicuius eſt fidei quod illic dicitur, tranſlatum fuiſſe prædictum ſacrum caput Alexandriam, quod conſtat à Theodoſio delatum Conſtantinopolim, & reconditum in Hebdomo. Mittimus hic cuncta referre, quæ in illa tractatione diſplicent, vt manifeſtæ veritati contraria. Si quod itaque caput Sancti Ioannis (vt ibi legitur) Alexandria tranſlatum eſt in Gallias, non quidem Baptiſtæ fuit, ſed alterius Ioannis martyris; qui olim cum Cyro illic paſſus, illuſtriſſimus habebatur, quorum acta ex antiquis monumentis Metaphraſtes deſcripſit die 31. Ianuar. quæ recitat Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 1. Erat ille Ioannes patria Edeſſa, ſepultusq; vnà cum Cyro, cuius domus mutata eſt in eccleſiam nomine triũ puerorum erectam, vt eadem acta teſtantur; quæ quidem concinnitatem quandam cum his, quę illic ſcribuntur de tranſlatione capitis, ac triũ puerorum ſimul cum capite conditorum habere videntur. Legi etiam ex vita Grati epiſcopi Auguſtenſis aliam hiſtoriam à prędictis longè diuerſam de inuentione & tranſlatione capitis S. Ioan. Bap. ſed eiuſmodi quæ nullo fulciantur teſtimonio veritatis. Nos autẽ (liceat dicere) prædicamus quod ſcimus, ac certa traditione didicimus. Rurſus autem Romanum Martyrologium profitetur, caput S. Ioannis Baptiſtæ Romæ aſſeruari in eccleſia ſancti Silueſtri in campo Martio; pars tamen illa capitis, mentum dicta, qua illud caret, Auguſtę Prætorię in finibus Subalpinorum haberi perhibetur, licet aliæ ciuitates eaſdem ſacras reliquias ſibi vẽdicent. ſed hęc non diſputo. Memini me legiſſe in bibliotheca S. Petri in Vaticano litteras Apoſtolicas Bonifacij octaui Rom. Pont. quibus elargitur indulgentias inuiſentibus prædictam eccleſiam ea die, qua illud ſacratiſſimum caput in alio ornatiſſimo vaſe tunc affabrè facto repoſitum eſt intra argenteum tabernaculum, quod (vt memoria recolunt ſeniores ſanctimoniales eius monaſterij) tempore Borbonicæ cladis à militibus direptum eſt; caput autem cum ſuo vaſe, in quo hodie cernitur, ſeorſum poſitum atque abſconditum à ſacris virginibus illæſum ſeruatum fuit ob tam inſigne monumentum eadem ipſa eccleſia S. Silueſtri, ad Caput dicta reperitur, vt habes apud Mart. Polon. libel. de quatuor maioribus regnis, cùm agit de palatijs Vrbis. Non omittimus dicere, non tantùm Alexandriam ſacrarum reliquiarũ pręcurſoris Domini olim factam eſſe participem, ſed alias etiam vrbes Orbisq; regiones tantis pignoribus locupletatas: eadem enim Cyrum Syriæ ciuitatem ex Palæſtina eſſet delata, ſcribit Theodoretus in Theophilo cap. 21. In Gallias inſuper ad Vaſenſem ciuitatem, ac in Mauriennam vrbem eſſe perlatas ſacras Ioannis Baptiſtæ reliquias ſcribit Greg. Turon. de glor. mart. c. 12. & 14. teſtatur hoc ipſum de Maurienna Sigebert. in chron. an. Domini 613. agitque de miraculis illic editis. Nec prætermus S. Paulinum Nolanum epiſcopum eaſdem in Nolana baſilica condidiſſe, vt ipſe ſcribit in Natal. 9. S. Felicis; itemque S. Gaudentium epiſcopum Brixianum in baſilica à ſe condita collocaſſe, vt idem refert in ſermone habito in dedicat. baſil. conc. ſanc. Porrò ſacro ſanctum digitum indicem, quo Chriſtum Dominum indicauit, dicens: Ecce

agnus

agnus Dei. &c. Hieroſolymis delatum eſſe in inſulam Melitam à Fratribus Hoſpitalis S. Ioannis, illicq; magna veneratione haberi, percepi. De tráſlatione manus eiuſdem Præcurſoris Domini hiſtoriam habes apud Sur. tomo 4. ex Metaphraſte deſcriptam.

c Sabinæ.] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Recitat Surius ex Adone eius acta, Mombrit. tomo 2. habemus eadem ſyncerisſima, quæ ex actis publicis ſunt accepta, eſt illorũ exordiũ: Illuſtris fœmina Sabina, &c. Vetus Romæ extat titulus S. Sabinæ in Auentino, cuius eſt mentio in conc. primo Romano ſub Symmacho, & apud Greg. in regiſtr. lib. 9. c. 22. & lib. 11. c. 2. quam quidem eccleſiam Eugenius Papa ſecũdus exornauit, auxitque, vt conſtat ex lib. de Romanis Pontificibus in Eugenio. ſunt alia innumera eiuſdem vetera monumenta.

d Candidæ.] De eadem Vſuardus. Reperitur in marmorea tabula, quæ eſt ĩ eccleſia ſanctæ Praxedis, inter cæteros ibi conditos martyres deſcripta S. Candida.

e Nicææ, & Pauli.] De his etiam in prædicto man. ſcrip. antiquiſſimo Martyrologio, & Molan. in addit. ad Vſuard.

f Hypatij, & Andreæ.] Agunt de his etiam Græci in Menologio x. kal. Octob. ibiq; ſæuum eorum martyrium deſcribitur, cuius quidem genus cruciamenti expreſſum ẽt habes in actis S. Stephani iunioris, quæ extant in appendice operũ S. Ioãnis Damaſc. & apud Sur. tom. 7. die 28. Nouembr.

g Euthymij.] Cuius acta leguntur in geſtis S. Creſcentij martyris: accepimus eadem ab eccleſia Peruſina.

h Adelphi epiſcopi.] Ponitur hic decimus ordine in ſerie epiſcoporum Metenſium apud Democh. de ſacrif. Miſſ. agit de tranſlatione eiuſdem hac die Molan. in addit. ad Vſuard. eſt ſerm. S. Petri Chryſologi 126. in Natali ſancti Adelphij: an autem ſit ille, de quo hic agitur, non audeo affirmare.

i Mederici epiſcopi.] Agens de hoc Vſuardus hac die, appellat eum epiſcopum, cùm tamen inter Pariſienſes epiſcopos non recenſeatur in catal. Democh. De eodem agit Vincent. lib. 37. cap. 92. Tritthem. de vir. illuſtr. ord. ſanct. Bened. libro 3. c. 231 appellat eum abbatem.

k Sebbi regis.] De quo plura Beda de geſt. Anglo. lib. 4. c. 11. ex quo cæteri.

l Baſillę.] De ea tam in veteri Rom. Martyrologio, quàm etiam in man. ſcript.

m Sabinæ.] Agit de eadem hac die Vſuardus, & Petrus in catal. li. 7. c. 134. vbi tamen multa habentur cenſura digna.

30 Tertio Kal. Septemb. Luna. D xxv. 25.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6

ROMÆ via Oſtienſi paſſio beati Felicis [a] presbyteri, ſub Diocletiano & Maximiano Imperatoribus: qui poſt equulei vexationem, data ſententia, cum duceretur ad decollandum, obuius ei fuit quidam Chriſtianus, qui dum ſe Chriſtianum eſſe ſponte profiteretur, mox cum eodem pariter decollatus eſt. Huius nomen ignorantes Chriſtiani, Adauctum eum appellauerunt, eo quòd ſancto Felici auctus ſit ad coronam. Item Romæ ſanctę Gaudentiæ [b] virginis & martyris, cum alijs tribus. Ibidem ſancti Pammachij [c] presbyteri, qui fuit doctrina & ſanctitate conſpicuus. Coloniæ Suffectanæ in Africa beatorum ſexaginta [d] Marytrum, qui furore gentilium cæſi ſunt. Adrumeti item in Africa ſanctorum Bonifacij [e] & Theclæ; qui beatorum duodecim filiorum martyrum parentes fuerunt. Theſſalonicæ ſancti Fantini [f] confeſſoris,

qui

à Saracenis perpeſſus, àtq. e monaſterio, in quo mira abſtinentia vixerat, expulſus, cum plurimos ad viam ſalutis perduxiſſet, demum in ſenectute bona quieuit. In territorio Meldenſi ſancti Fiacrij [g] confeſſoris. Bononiæ ſancti Bononij [h] abbatis.

AVGVSTI 30.

a FELICIS, & Adaucti.] De his itẽ Beda, Vſuar. Ado, & alij. Recitat eorum acta Mombr. tom. 1. habemus eadem man. ſcri. quæ incipiunt: Cũ feruor Diocletiani pſecutionis. &c. ex his Petr. in catalo. lib. 7. cap. 138. & alij recentiores accepiſſe noſcuntur. Erat Romæ nobile cœmeterium nomine ſanctorum Felicis & Adaucti, quod reſtituitur Ioannes Papa, vt apparet ex libro de Roman. Pontificibus in Ioanne.

b Gaudentiæ.] Agunt de eadem Beda, & Vſuardus, quibus aſtipulantur vet. man. ſcrip.

c Pammachij.] Frequens eſt mentio de eo apud S. Hieronymum, qui ad ipſum ſcribit epiſto. 26. 50. & 52. Fuit hic gener ſanctæ Paulæ, vxorẽ enim duxerat Paulinam eius filiã, vt idem S. Hieronymus ſcribit epiſt. 27. in epitaphio Paulæ, licet idem S. Hieron. in dicta epiſt. 26. & in c. 1. ſuper Amós, in Iſai. c. 60. lib. 17. & in procem. lib. 18. per alluſionem filium illius appellet. hic defuncta Paulina vxore, monachiſmum amplexus, Xenodochium conſtruxit in Portu Romano, de quo idem Hieron. in d. epiſto. 26. Primus, inquit, inter monachos, primum ſequeris Patriarcham, &c. Erexit quoque titulum, Pammachij dictum, ſanctorum Ioannis & Pauli. Obijt diem, cùm Vrbs Romana obſideretur à Gothis, vt idem refert in procem. li. j. ſuper Ezechielem, eſt is annus à Chriſto, ſecundum ſupputationem recentiorum, quadringenteſimus decimus. Inter innumeras eius virtutes, illa in primis enituit, qua ſolida firmitate, iunctis manibus cum S. Hieronymo, hæreticos Romam irrepentes impugnabat, meritoque de eo S. Hieronymus, in procemio in Ioelem: Omni, inquit, arte pugnandi aduerſus diabolum dimicas &c. eius virtutes retexit etiam epiſtola 30. ad Oceanum in epitaph. Fabiolæ prope finẽ.

d Sexaginta martyrum.] De his ſcribit S. Auguſtinus epiſto. 267. Paſſi ſunt hi, quando ex edictis Honorij Imperatoris, quę recenſentur in Codice Theodoſiano tit. de paganis, iuſſum eſt omnia ſimulachra confringi, quarum quidem legũ idem Auguſt. meminit de ciuit. Dei lib. 18. c. 54. & Proſper de Prædict. c. 16. Vide de his l. ſi quæ in agris ſunt templa. eod tit. de pag.

e Bonifacij, & Theclæ.] Plura de ijſdem martyribus leguntur in actis ſanctorum duodecim fratrum, quæ apud nos man. ſcrip. aſſeruantur.

f Fantini.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, resq; eius præclarè geſtas referunt.

g Fiacrij.] Extant eius acta ex man. ſcrip. edita apud Sur. tom. 7. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuard. & alij.

h Bononij abb.] De quo etiam tabu. eccleſ. Bononienſis, ex cuius antiquis monumentis eius acta accepta, relata ſunt apud Sur. tom. 7. migrauit ex hac vita anno Domini 1026. eiusq; ſanctitatem probauit Ioannes Papa vigeſimus.

xxiiij. E Pridie Kal. Septemb. Luna. 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7

TREVIRIS natalis ſancti Paulini [a] epiſcopi, qui tempore Arianæ infeſtationis, a Conſtantio Imperatore Ariano ob catholicam fidem exilio relegatus, & extra Chriſtianum nomen vſque ad mortem, mutando exilia, fatigatus, tandem apud Phrygiam defunctus, beatæ paſſionis coronam percepit à Domino. Item ſanctorum martyrum Robuſtiani [b] & Marci. Tranſaquis in Marſis ad lacum Fucinum nata-

lis ſanctorum martyrum Cæſidij [c] presbyteri,& ſociorum,qui in perſecutione Maximini martyrio coronati ſunt. Cæſareæ in Cappadocia ſanctorum Theodoti,[d] Ruffinæ,& Ammiæ: quorũ duo primi ſancti Mamantis martyris parentes fuerunt, quem Ruffina in carcere peperit, & Ammiam educauit. Athenis ſancti Ariſtidis,[e] fide & ſapientia clariſſimi: qui Hadriano principi de religione Chriſtiana volumen obtulit, noſtri dogmatis continens rationem,& quòd Chriſtus Ieſus ſolus eſſet Deus, præſente ipſo Imperatore luculentiſſime perorauit. Antiſiodori ſancti Optati [f] epiſcopi & confeſſoris. In Anglia ſancti Aidani [g] epiſcopi Lindisfarnenſis, cuius animam cum ſanctus Cutbertus ouium paſtor in cælum ferri vidiſſet, relictis ouibus factus eſt monachus. Apud Nuſcum ſancti Amati [h] epiſcopi.

AVGVSTI 31.

a PAVLINI epiſcopi.] De eodem Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri omnes hac die. Hic in exilium miſſus eſt à conciliabulo Arelatenſi, an. vigeſimo Conſtantij Imp. vt ſcribit S. Hieronymus in chro. qui & ſubdit, eundem anno vigeſimotertio eiuſdem Imp in exilio vita functum eſſe. Agit de eodem ſanctus Athanaſius in apologia de fuga ſua, Hilarius in libel. ad Conſtantium, Liberius Papa in epiſtola ad Lucif. Calarit. Seuerus hiſto. libro 2. & Caſſiod. lib. 5. cap. 15. eius venerãdum corpus Treuiros relatum eſt, & in crypta vnà cum ſanctis martyribus conditum; ac demum an. à Chriſto Domino milleſimo ſeptuageſimoprimo, repertum fuit, vt Sigebertus ſcribit in chron. his verbis: Treueris in eccleſia S. Paulini in crypta ſubterranea inuenitur corpus eiuſdem S. Paulini, quod olim è Phrygia, vbi exulauerat, reportatũ; ibi à Felice epiſcopo catenis ferreis fuerat ſuſpenſum: & iuxta eum multa corpora ſanctorum; ad dexteram ſcilicet eius Palmatius Conſularis & Patricius Treuirorum, ad ſiniſtram Tyrſus vnus de principibus Thebeæ legionis cum multis Thebæorum in hac Vrbe à Rictiouaro martyrizatis. Ad caput ſeptem ſenatores Vrbis, Maxentius, Conſtantius, Creſcentius, Iuſtinus, & tres fratres, Leander, Alexander, & Soter; ad pedes Hormiſda, Papirius, Conſtans, & Iouinianus: & cùm multi alij iacerent, horum tantùm nomina, & tẽpus paſſionis aureæ litteræ in pariete ſcriptæ ſignabant, eosq; omnes ſub Rictiouaro paſſos fuiſſe docebant. hæc ille.

b Robuſtiani, & Marci.] De his Rom. vetus Martyrolog. cui aſtipulantur antiqua man. ſcript.

c Cæſidij; & ſoc.] De quo diximus ſupra tertio idus Auguſt. cùm de Rufino epiſcopo actum eſt. Celebris eſt eius memoria Tranſaquis apud Fucinum lacum, vbi & multis quotidie miraculis illuſtratur. inde enim maternum genus ducentes, res teſtatas atque expertas loquimur.

d Theodoti, & ſoc.] Agunt de ijſdem Græci, quorum acta iuncta ſimul cum illis ſancti Mamantis recitat Metaphraſtes, extant apud Sur. tom. 4. die 17. Auguſt.

e Ariſtidis.] De quo hic Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Scribit de Ariſtide Euſeb. in chron. an. 9. Hadriani Imp. & hiſt. libro 4. cap. 3. & 5. Hieron. de ſcript. eccleſ. & in epiſto. 84. ad Magnum oratorem.

f Optati epiſcopi.] De eodem hac die Vſuard. Errore labitur Petrus in catal. dum putat hunc eſſe Optatum illum Mileuitanum epiſcopum, de quo ſuperius actum eſt. Ille etenim Mileui in Numidia; hic autem Antiſiodori in Gallijs vixit, atque decimus quartus numeratur eius ſedis epiſcopus, ſucceſſorque ſancti Gregorij, vixit temporibus Iuſtinian. Imper. vt ex tabulis eius eccleſiæ conſtat, quas Demochares edidit.

g Aidani epiſc.] Huius res geſtas proſequutus eſt Beda de geſt. Anglor. lib. 3. c. 3. 5. 14. vſque 17. vbi agitur de eius obitu. De eodem meminit in uita S. Cutbert c. 4. exceſſit ex humanis (vt idem ſcribit in epitome) anno Domini ſexcenteſimo quinquageſimoprimo.

h Amati epiſcopi.] Scripſit eius res geſtas Felix Renda prior Monaſterij montis Virginis, migrauit ex hac vita anno Domini 1193. Cæleſtino tertio Romano Pontifice.

SEPTEMBER.

xiiij. F Kalendis Septembris. Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN prouincia Narbonenſi ſancti Aegidij [a] abbatis & confeſſoris. Beneuenti ſanctorum martyrum duodecim [b] Fratrum. In Palæſtina ſanctorum Ioſue [c] & Gedeonis. [d] Hieroſolymis beatæ Annæ [e] prophetiſſæ, cuius ſanctitatem ſermo Euangelicus prodit. Capuæ via Aquaria ſancti Priſci [f] martyris, qui fuit vnus de antiquis Chriſti diſcipulis. Rhemis in Gallia ſancti Xyſti [g] diſcipuli beati Petri Apoſtoli, qui ab eo primus eiuſdem ciuitatis epiſcopus conſecratus, ſub Nerone martyrij coronam accepit. Tuderti in Vmbria ſancti Terentiani [h] epiſcopi & martyris, qui ſub Hadriano Imperatore, Lætiani proconſulis iuſſu, equuleo & ſcorpionibus cruciatus, demum abſciſſa lingua, capitis damnatus martyrium compleuit. Heracleæ ſancti Ammonis [i] diaconi, & ſanctarum quadraginta Virginum, quas ille erudiuit in fide, & ſub Licinio tyranno ad martyrij gloriam ſecum perduxit. In Hiſpania ſanctorum martyrum Vicentij [k] & Læti. Populonij in Tuſcia ſancti Reguli [l] martyris, qui ex Africa veniens, ibi ſub Totila martyrium conſummauit. Apud Senonas beati Lupi [m] epiſcopi & confeſſoris, de quo refertur, quòd quadam die, dum præſente clero ſacris altaribus adſtaret, lapſa eſt cælitus gemma in eius calicem ſanctum. Capuæ item alterius Priſci [n] epiſcopi, qui vnus fuit ex illis ſacerdotibus, qui in perſecutione Vuandalorum ob fidem catholicam varie afflicti, & vetuſtæ naui impoſiti, ex Africa ad Campaniæ litora peruenerunt, & Chriſtianam diſciplinam in ijs locis diſperſi, diuerſiſque eccleſijs præfecti mirifice propagarunt. Fuerunt autem eius ſocij, Caſtrenſis, Tammarus, Roſius, Heraclius, Secundinus, Adiutor, Marcus, Auguſtus, Elpidius, Canion, & Vindonius. Apud Aquinum ſancti Conſtantij [o] epiſcopi, prophetiæ dono, multiſque virtutibus clari. Apud Cenomanos ſancti Victorij [p] epiſcopi. In territorio Conſtantienſi ad Aquas duras ſanctæ Verenæ [q] virginis.

a AEGIDII abb.] De quo etiam Bedæ, & Adonis Martyrologia. Ferunt ſcripſiſſe vitam eius Fulpertum epiſcopum Carnotenſem. Habemus eius acta man. ſcrip. incerto auctore. incipiunt: Sanctus Ægidius natione Græcus, &c. agit de eodem Vincent. lib. 23. cap. 139. Antonin. 2. part. tit. 13. cap. 6. §. 33. Petrus in catal. lib. 8. c. 15. Tritthem. de vir. illuſtr. ord. ſanct. Bened. lib. 2. c. 2. & lib. 3. c. 162. Claruiſſe teſtatur Sigeb. in chron. anno Domini 715. ſed errat. nam vt ex eius uita apparet, cōſtat vixiſſe temporibus Cæſarij epiſcopi Arelatenſis: qui claruit temporibus Clodouei regis Frāc. & Theodorici regis Italiæ, ut notauimus ſuperius die 27. Auguſti in Cæſario.

b Duodecim fratrum.] De his agitur in vet. Rom. Martyrologio, cui aſtipulantur etiam antiqua man. ſcript. Scripſit horum acta carmine heroico Alfanus epiſcopus Salernitanus, quæ in ſeptimo tomo addito ad Surium, ſcripta habentur. Habemus eadē ſoluta oratione charactere Lōgobardo ſcripta. In quib. omnibus corrigenda ſunt, quæ in eis de ſancto Cypriano martyre narrātur: longè enim ante tempora Maximiani, quibus hi paſſi dicuntur, vixit ſanctiſſimus Cyprianus: niſi fortè in ijſdem actis in nomen Imperatoris error irrepſit, & pro Valeriano, ſit poſitus Maximianus. Fuerunt hi omnes Afri, patria Adrumetini, qui illic primum cruciati, inde in Italiam ducti, diuerſis diebus martyrium conſummarunt.

c Ioſue.] De quo præterea, quæ habentur in ſacris voluminibus, agit Ioſephus antiquit. lib. 3. & ſequēt. Adnumerabatur olim Ioſue inter Prophetas, ſecundum Epiphan. in panar. hæreſ. 66. prope finem. Viqueadtempora S Hieronymi (mirum dictu) extabat ſepulchrū Ioſue in mōte Ephraim, quod S. Paula circuiēs loca ſacra, uenerata eſt, ut idem S. Hieronym. in epitaphio Paulæ epiſt. 27. ſcribit, his verbis: Sepulchra quoq; in monte Ephraim Ieſu filij Nauè, & Eleazari filij Aron ſacerdotis è regione uenerata eſt, quorum alter conditus eſt in Tamathſare à Septentrionali parte montis Gaas, alter in Cabaa filij ſui Phinees.

d Gedeonis.] De eodem vnà cum Ioſue hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri recentiores ejus acta narrantur in lib. Iudic. ca. 7. & 8. adnumeratur inter laudatiſſimos viros à Paul. in epiſto. ad Hebræ. cap. 11. de eo Ioſephus antiquit. lib. 5. c. 9. Iſidor. de uit. & mort. ſanct.

e Annæ Prophetiſſæ.] De qua Luc. Euang. vbi S. Ambroſius, qui & in libr. de uiduis plura de eadem, & S. Hieronymus epiſto. 20. ad Furiam de viduitate ſeruanda, & alij. Agit de eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado. ac cæteri Latinorum, Græci autem in Menolog, ad 5. Kal. Septemb.

f Priſci.] Agunt de eodē hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. teſtantur ſimul, hunc fuiſſe ex numero ſeptuaginta duorum diſcipulorum. Plurib. de eo Petrus in catal. lib. 8. c. 17.

g Xyſti.] Vſuardus, & Ado, de eodem hac die. Hunc fuiſſe primum Rhemenſis ſedis epiſcopum tabulæ eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. planè ſignificant; teſtantur id ipſum Vſuardus, & alij. Sueſſionenſis quoque eccleſiæ ponitur primus epiſcopus Xyſtus tempore Neronis, in tab. eiuſdē eccleſ. apud Democ.

h Terentiani epiſcopi.] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Tudertinæ, unde eius acta manuſcripta accepimus. in breuiario Capuano item eiuſdem martyrium deſcribitur.

i Ammonis, & ſoc.] De his etiam Græci hac die in Menologio, ubi eorum martyrium recenſetur. legem Licinij Imper. cuius auctoritate hi omnes necati ſunt, recitat Euſeb. in uita Conſtantini li. 1. cap. 46. Fuit eiuſdem nominis egregia ſanctitate monachus, de quo Græci agunt quart. nonas Octob. cuius animam in cęlum deferri vidit Antonius, ut ſcribit Athā. in uita Anton. plura de eo in Vit. patr. cap. 30. Suidas, & alii. Alius ab eo eſt diuerſus, qui fuit Origeniſta, de quo Hieron ad Cteſiphontem.

K Vincenti, & Læti.] Agitur de iiſdem hac die in breuiario Toletano.

l S. Reguli.] Extant de eius martyrio acta man. ſcript. in quibus eum fuiſſe in Africa epiſcopum, & in Italiam veniētem in Tuſcia ſub Totila occubuiſſe martyrio expreſſum habetur. in iiſdem in fine hæc deſcripta habentur: Cuius digniſſimam ſanctitatem beatus Beda conſiderans, etiam memoriā facere curauit in Martyrologio ſuo, quod verſibus exametris compoſuit, dicens.

Septembris Regulus tenet, ordinetq; Calēdas,
Regulus antiſtes: ſibiq; caput enſe peremptum
Portauit binis, Chriſto ſtadiis faciente.
Cuius reliquias nūc vrbs Lucēſis adorat.) hęc

ibi. porrò Bedæ quod citatur Martyrologium metricè ſcriptum excidiſſe uidetur: nam quæ dicuntur Ephemerides Bedæ alterius auctoris eſſe noſcuntur.

m Lupi epiſc.] De quo item Beda, Vſuar. Ado extant eius res geſtæ, quas recitat Sur. tomo 5. Agit de eodem Sigeb. in chron. anno Domini 616. Vicent. lib. 23. cap. 9. & 10. Petrus in catal. libro 8. c. 20. Adnumeratur inter epiſcopos Senonēſes vigeſimus ordine in tab. Democh.

n Priſci epiſcopi.] Tam de Priſco, quā de collegis, quorum hic nomina notantur, agitur in vita ſancti Caſtrenſis epiſcopi, quam manuſcriptam accepimus. eſt eius exordium: Textus ſacræ hiſtoriæ edocet, &c. cuius ſuperius meminimus, cùm de ipſo egimus. Quiſquis fuerit eius auctor, conſtat quidem inſcitia rerum ac temporum, nonnulla veritati contraria admiſcuiſſe, ut ea, quę in eius principio leguntur de Valente, & Valentiniano Auguſtis, quos dicit acerbiſſimè Dei eccleſiā

perſe-

perſecutos eſſe, eorumq; auctoritate hos ſanctos epiſcopos Africa pulſos, nauique carioſæ impoſitos, ac maris tempeſtati commiſſos. De Valente nulla eſt dubitatio, ipſum Arianorum patronum in catholicos ſæuiſſe: verùm ille Orientale tantùm adminiſtrauit Imperium, ac Orientalium tantummodo uexauit eccleſiam. Valentinianus autē germanus eius, qui eodem tempore Occidentalis Imperij regebat habenas, pius fuit & orthodoxus, ſub cuius ditione (haud dubium) erat prouincia Africana. Quæ itaque in perſecutione Vuādalica facta ſunt, quando etiā S. Quoduultdeus Carthaginēſis epiſcopus (vt ſcribit Victor libro 1. de perſec. Vuandal.) vnà cum ſuis, pari diſcrimine nauibus fractis impoſitus, pelago creditus eſt; vel quæ id generis à ſucceſſorib. regib. Vuandalorum ſunt perpetrata: ea ipſa (inconſultè admodum) auctor ille Valentiniano atque Valēti Impp. adſcripſit. Iure itaque hæc in perſecutione Vuandalica facta eſſe, docet Romanum Martyrologium.

o Conſtantij epiſc.] De eo ſcribit S. Greg. lib. 3. dialog. c. 16. vbi demonſtrat eum vixiſſe temporibus S. Benedicti, rurſumq; li. 3. c. 8. uita functum refert temporibus Ioannis Papæ ſcripſit vitā eius Petrus diaconus bibliothecarius Caſinēſis, vt teſtatur Petrus diac. li. de vir. illuſtr. monaſt. Caſin. c. 45. ſed non extat. Alter fuit Conſtantius, ſiue Cōſtantinus (utroque enim nomine appellatū lego) eiuſdem ciuitatis epiſcopus, qui interfuit Romano cōcilio ſub Hilario Papa, & alio ſub Felice habito, Boetio conſule, cui ſucceſſit Aſterius, qui aſfuit Symmacho Papæ aduerſus Laurentium ſchiſmaticum, ut conſtat ex actis conciliorum Roma. ſub Symmacho.

p Victorij epiſc.] Agit de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, atq; alij recentiores. ſucceſſit hic S. Liborio eiuſdē ſedis epiſcopo, quintus ordine, ſeditq; annos 24. menſ. 7. dies 13. vt conſtat ex tabu. eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. libro de ſacrif. Miſ. Agit de eo Grego. Turon. de glor. confeſſ. c. 56. Claruit temporibus Theodoſij Imp. notiſſimus ſancto Martino, vt apparet ex his, quæ de eo hic Beda ſcribit in Martyrologio. Eius acta manu ſcrip. Leobijs extare, tradit Molan.

q Verenæ.] De qua Beda hac die, & alij recentiores. De alia, Verona dicta, virgine ſanctimoniali agit Molan. in indic. ſanctorum Belgij, & in addit. ad Vſuar. ad quartum Kal. Septembris.

xxij. G Quarto nonas Septemb. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

ROMAE ſanctæ Maximæ [a] martyris, quæ unà cum ſancto Anſano Chriſtum confeſſa, in perſecutione Diocletiani, dum fuſtibus cæditur, reddidit ſpititum. Pamiæ in Gallia ſancti Antonini [b] martyris, cuius reliquiæ in eccleſia Palentina magna ueneratione aſſeruantur. Item ſanctorum martyrum Diomedis, [c] Iuliani, Philippi, Eutychiani, Heſychij, Leonidis, Philadelphi, Menalippi, & Pantagapæ: quorum alij igne, alij aqua, enſe alij & cruce martyriū compleuerūt. Nicomediæ ſanctorum martyrum Zenonis, [d] Concordii, & Theodori filiorum eius. Eodem die paſſio ſanctorum Euodij, [e] Hermogenis, & Calliſtę germanorum. Lugduni in Gallia natalis ſancti Iuſti [f] epiſcopi & confeſſoris, & mirę ſanctitatis & prophetici ſpiritus uiri. Hic epiſcopatui cædens, & in eremum Aegypti unà cum Viatore eius lectore ſecedens, cum aliquot annis proximam angelis uitam egiſſet, & dignus ſuorum laborum finis adueniſſet, coronam iuſtitiæ percepturus migrauit ad Dominum pridie idus Octobr. cuius ſanctum corpus una cum oſſibus beati Viatoris eius miniſtri Lugdunum poſtea hac ipſa die relatum fuit. Ibidem ſancti Elpidij [g] epiſcopi & confeſſoris. In Piceno item ſancti Elpidij [h] abbatis, cuius nomine oppidum appellatum, ſacrum eius corpus ſe poſſide-

ſit

re congaudet. In monte Soracte ſancti Nonnoſi [i] abbatis, qui oratione ſua ingentis molis ſaxum tranſtulit, aliiſq. miraculis coruſcauit.

SEPTEMBRIS 2.

a MAXIMÆ] Agitur de ea etiam in uet. man.ſcri.necnõ in actis S. Anſani martyris, & apud Petr. in catal. lib. 1. c. 14.

b Antonini.] De quo itẽ Beda, Vſuar. Ado, & alii recentiores. Extant eius acta apud Mombr. to. 1. & Petr. in catal. li. 8. c. 24. paſſus eſt autem nõ Apameæ in Syria, vt multi opinati ſunt, ſed Pamiæ apud Tholoſam, ut conſtat ex tabulis eccleſiæ Palentinæ, in qua eius dies natalis ſolemniter agitur, vbi ſacræ corporis eius reliquiæ requieſcunt.

c Diomedis, & ſoc.] Agũt de his præterea Græci in Menologio; illicq; eorum martyrii acta deſcribuntur.

d Zenonis, & ſoc.] De his tab. eccl. Capuanę, in cuius veteri breuiario eorũ martyriũ recenſetur.

e Euodii, & ſoc.] Græci itidem agunt de his hac die in Menologio, ubi breui compendio acta ipſorum narrantur.

f Iuſti epiſcopi.] De quo Beda, Vſuard. Ado, & alii recentiores. Habentur res geſtæ ipſius apud Suri. tomo. 5. hac die. agit de eodem Ado Vienn. in chron. an. Domini 379. Hic illle Iuſtus, qui pro omnibus Gallicanis epiſcopis interfuit legatus cõcilio Aquileienſi temporib. Gratiani Imp. ponitur eius ſedis epiſcopus decimustertius ordine in tabulis epiſcoporum Lugdunenſium, quas recitat Demochar. lib. de ſacrif. Miſſæ.

g Elpidii epiſc.] Agit de eodem Beda, ac cæteri, qui ſupra; Petrus ẽt in catal. li. 8. c. 27. numeratur eiuſdem ſedis epiſcopus xvij. in eiuſdẽ tabulis.

h Elpidii abb.] De quo & Petrus in catalo lib. 8. c. 28. cumq; Cappadocem genere fuiſſe ſcribat, illum eſſe putamus, de quo præclara Palladius narrat c. 37. Eſt celebris memoria huius in Piceno, nã præcipuè colitur in oppido, quod ab eius nomine S. Elpidius appellatur. Fuit præterea alius Elpidius doctrina, & egregiis operib. nobilis, qui temporibus Conſtantii Auguſti functus eſt legatione in Oriẽte aduerſus Arianos, miſſus à Iulio Romano Pontifice, ut patet ex eiuſdem litteris, quæ extant apud Athanaſium. Scribit Sigeb. ſacras reliquias S. Elpidii, ſociis S. Eutychii epiſc. à regione Marſorum tranſlatas eſſe in Gallias an. Domini 969. hæc ipſe in chron. eo anno.

i Nonnoſi abb.] Eius res geſtas S. Gregorius Papa conſcripſit lib. 1. dialog. c. 7. meminit eiuſdem in regiſtr. lib. 2. epiſt. 50. ind. 11. c. 89.

5 Tertio nonas Septemb. Luna. A xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

ROMAE ſanctæ Serapiæ [a] uirginis, quæ ſub Hadriano principe cum eſſet tradita [b] duobus laſciuis iuuenibus, & minime potuiſſet illudi, nec poſtmodum ardentibus facibus inflammari, iuſſu Berilli iudicis fuſtib. cæſa, dehinc gladio decollata eſt. Paſſa eſt autẽ quarto Kalendas Auguſti, & à beata Sabina in ſuo monumento iuxta [c] aream Vindiciani ſepulta; ſed memoria ipſius martyrii hac die celebrior habetur, quando ambarum ſarcophagum ibi compoſitum & ornatum fuit, & locus orationis condigne dicatus. Corinthi natalis ſanctæ Phœbes, [d] cuius meminit beatus Apoſtolus Paulus ad Romanos ſcribens. Aquileiæ ſanctarum uirginum & martyrum Euphemiæ. [e] Dorotheæ, Theclæ, & Eraſmæ, quæ ſub Nerone poſt multa ſupplicia gladio cæſæ ſunt, & à ſancto Hermagora ſepultæ. Capuę ſanctorum martyrum Ariſtæi epiſcopi, & Antonini pueri. Nicodemiæ paſſio ſanctæ Baſiliſſæ [f] uirginis & martyris. quę annos nouem nata, cum in

perſecutione Diocletiani ſub Alexandro prǽſide, uerbera, ignēs, ac beſtias diuina uirtute ſuperaſſet, in oratione ſpiritum Deo reddidit. Item ſanctorum martyrum Zenonis [h] & Charitonis, quorum alter in lebetem liquati plumbi coniectus eſt, alter in fornacem ignis immiſſus. Cordubæ ſancti Sandalii [i] martyris. Eodem die natalis ſanctorum martyrum Aigulphi [k] abbatis Lerinenſis, & ſociorum monachorum, qui præciſis linguis, oculiſque effoſſis, gladio obtruncati ſunt. Tulli in Gallia ſancti Manſueti [l] epiſcopi & confeſſoris. Mediolani depoſitio ſancti Auxiani [m] epiſcopi. Eodem die ſancti Symeonis [n] Stylitæ iunioris. Romæ ordinatio [o] incomparabilis uiri ſancti Gregorii magni in ſummum Pontificem, qui onus illud ſubire coactus, e ſublimiori throno clarioribus ſanctitatis radiis in Orbe refulſit.

SEPTEMBRIS 3.

a SERAPIÆ.] De eadem Beda, Vſuard. Ado, & alii, ex actis S. Sabinæ, de qb. ſuperius quart. kal. Aug. & Sur. tomo. 5. hac die, extantq́; eadē vberius manuſcript. apud nos, eſtq́; illorum exordium: Cum dies, &c.

b Iuxta aream Vindiciani.] Aream hic accipias locum ipſum, ubi ſepelirentur defuncti Chriſtiani. habes apud Tertullianum ad Scapulā hæc verba: Sub Hilarino præſidæ, cum de Areis ſepulturarum noſtrarum acclamaſſent, Areæ non ſint, Areæ ipſorum non fuerunt, meſſes enim ſuas nō egerunt. hæc ibi idcirco, quoniam dictæ ſunt etiā Areæ loca illa ad trituram ſegetum compoſita. De Area ſepulchrorum, quæ & nos cœmeteria dicimus, habes etiam in actis paſſionis ſancti Cypriani, in fine hæc poſita, Eius corpus propter Gentilium curioſitatem in proximo poſitum eſt cum cereis, & ſcholaribus in Aeris Macrobii Cādidi procuratoris.

c Tradita duobus laſciuis iuuenibus.] Sæpius reperies, Chriſtianas uirgines, cùm necandæ eſſent, antea in diſcrimen eſſe poſitas caſtitatis, ſed Deus cuius nutu omnia reguntur, eas ſaluo pudore uoluit immolari. Habes apud Suetonium more antiquo Romanorum nefas fuiſſe, virgines uiolentia morte necare, ac idcirco ante conſtrupandas curare. hæc enim idem Suetonius in Tyberio cap. 61. ait: Immaturæ puellæ, quia (more tradito) nefas eſſet uirgines ſtrangulari: uitiatæ prius a carnifice, deinde ſtrangulatæ. hæc ille. habes hoc ipſum ex Dione lib. 56. necnon ex Tacito li. 5. cum agunt de Seiani filia, morti addita. Verùm eiuſmodi ſcelus antiquatum iam fuiſſe uidetur: cùm reperiantur quàmplurimæ virgines Romæ paſſę martyrium. abſque aliquo pudoris illato detrimento.

d Phœbes.] De qua Paul. ad Roman. cap. 16. Agunt de eadem hac die Beda, Vſuardus, & alii recentiores.

e Euphemię, & ſoc.] De his uet. man. ſcrip. ex quibus Molanus, & Galeſinus hac die, licet in tabulis eccleſiæ Aquileienſis, quas man. ſcrip. accepimus, agi de his reperimus ad xiii. kal. Octobr. Plura de iiſdem leguntur in act s S. Hermagoræ epiſcopi, ex quibus Petrus in catal. lib. 8. c. 29. & Hier. Rub. lib. 1. hiſt. Rauen.

f Ariſtei, & Antonini.] Beda, & Vſuardus, qui de his agunt hac die, horum acta extare teſtantur, ſed excidiſſe putamus, quando quidem nec in ſua ipſorum eccleſia reperiūtur, ubi omiſſo Ariſtæo, tantum de Antonino agi reperimus in eius breuiario, hinc ducimur coniectura, ob numeras bellorum clades illius nobiliſſimæ eccleſiæ monumenta eſſe deperdita.

g Baſiliſſę.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, quod citare conſueuimus, ubi & eius martyrum enarratur.

h Zenonis, & Charitonis.] idem qui ſupra in eodem Menologio, de his agunt ſeorium, quaſi indicantes, non vna ſimul ſed diuerſis in locis, eadem die, paſſos eſſe.

i Sandalii.] De quo mentio habetur in Flore ſanct Hiſp. ex monumentis eccleſ. Rondubenſ.

K Aigulphi, & ſoc.] Horum acta ſincerè deſcripta refert Sur. tomo. 5. paſſi ſunt circa ann. Domini 660. Sigebert. autem ponit in chron. anno 551.

l Manſueti epiſc.] agit de eodem hac die. Ado ponitur hic primus eius eccleſiæ epiſcopus, ac S. Petri Apoſtoli diſcipulus.

m Auxani epiſcopi.] De quo tab. eccleſ. Mediolan. ex quibus etiam Galeſinus hac die.

n Symeonis iunioris.) Græci autem in Menologio de eodem agunt. ac matre eius Martha kal Septembr.] De duobus Symeonibus, iiſdemque

Stylitis,

Stylitis conſule notata ſuperius in Symeone ſenio re, nonis Ianuarii. Moritur hic ſub Mauritio Imp. vt auctor eſt Euagr. hiſt. lib. 6. c. 22.

o Ordinatio &c.] De eadem S. Gregorii ordinatione in vet. Rom. Martyrol. & aliquibus man. ſcrip. agitur. In hanc diem transferebatur etiam natalis eius, cum Quadrageſimali tempore de ſanctis agi, uetitum eſſet. vt ſcribit Radulph. de obſer. can. cap. 16. De eadem ordinatione Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 10. c. 1. Paul. diac. de geſt. Longob. lib. 3. c. 11. Ioan. diac. lib. 1. c. 37. 38 39. in vit. S. Gregor. Ipſemet Greg. frequenter cum gemitu lib. 1. & 2. regiſt. meminit de ſua ordinatione. Quòd ad tempus ſpectat, contigit ordinatio. S. Gregorii indict. 9. anno 6. Mauritii Imp. eſt is annus Domini quingenteſimus nonageſimus primus, vt ex eius regiſtro epiſtolarum apertè colligitur, errant autem qui eam referunt in an. quingenteſimum ac nonageſimum, vt fuſius monſtrauimus in Annal. eccleſ.

4 Pridie nonas Septemb. Luna. B xx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

IN monte Nebo terræ Moab ſancti Moyſis [a] legislatoris & prophetæ. Ancyræ in Galatia natalis ſanctorum trium puerorum Ruffini, [b] Siluani, & Vitalici martyrum. Cabilone in Gallia ſancti Marcelli [c] martyris ſub Antonino Imperatore, qui cum à præſide Priſco ad profanum conuiuium fuiſſet innitatus, & huiuſmodi epulas execrans, omnes qui aderãt, cur idolis deſeruirent, libera increpatione corriperet, ab eodem præſide inaudito crudelitatis genere, cingulo tenus defoſſus eſt in terra, ſicque triduo in laudibus Dei perſeuerans, incontaminatum ſpiritum Deo reddidit. Eodem die ſanctorum martyrum Magni, [d] Caſti, & Maximi. Treuiris ſancti Marcelli [e] epiſcopi & martyris. Eodem die ſanctorum Thamelis, [f] antea idolorum ſacerdotis, & ſociorum martyrum ſub Hadriano Imperatore. Item ſanctorum martyrum Theodori, [g] Oceani. Ammiani, & Iuliani, qui ſub Maximiano Imperatore diſſectis pedibus in ignem coniecti, martyrium conſummarunt. Arimini ſancti Marini [h] diaconi. Neapoli in Campania natalis ſanctæ Candidæ, [i] quæ ſancto Petro ad eam vrbem venienti prima occurit, atque ab eo baptizata. poſtea ſancto fine quieuit. Ibidem ſanctæ Candidæ [k] iunioris, miraculis claræ. Viterbii ſanctæ Roſæ [l] virginis.

SEPTEMBRIS 4.

MOYSIS.] Agunt de eodem hac die non tantũ Latini omnes, ſed & Græci in Menologio. Frequentiſſimè de eo in diuinis ſcripturis, & in Ioſepho hiſtorico, & Philone, aliiſque innumeris Hebræorum, Latinorum, ac Græcorum ſcriptoribus, tam ſacris, quàm profanis, quos enumerare, ſuperuacaneum ducimus.

b Ruffini, & ſoc.] De his item Beda, Vſuard. & alii recentiores, conſentiuntq; vet. man. ſcrip.

c Marcelli.] Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal.li.8.c.37. Eius acta fuſiùs ſcripta extant apud Sur. tomo 5. De eadem feſtiuitate hoc item tempore ſolita olim celebrari meminit Grego. Turon. de geſt Franc.lib.9.cap. 3. & de glor.matr.cap.53. De eius baſilica erecta à Gunthramno rege uide apud Gregor. Turon. de geſtis Franc. lib.11. c.2.in appendice.

d Magni, & ſoc.] Vſuardus hac die de Magno, & Caſto tantùm. De Maximo in antiq. Roman. Martyrol.& aliis man. ſcript. De translatione corporis S.Magni martyris, deque eius reliquiis reconditis in eccleſia ſancti Michaelis Archãgeli prope Vaticanum tempore Leonis quarti Romani Pontificis docet vetus inſcriptio marmori inciſa, in ea ecclefia collocata.

e Marcelli epiſcopi.] Alicubi Marcellinus, vt in tabul. epiſcop. Treueren. quas habet Democh. de ſacrif. Miſſæ, vbi adſcribitur vigeſimus eius ſedis epiſcopus. agit de eodem hac Molan. in addit. ad Vſuard.

f Thamuelis, & ſoc.] Græci item de his aguūt in Menolog.hac die, recitatque ipſorum martyriū.

g Theodori, & ſoc.] De his etiam Græci vbi ſupra in Menolog.

h Marini diac.] Vet.man.ſcrip. ſed alicubi Maurus pro Marino ponitur. habes eius res geſtas apud Petrum in catal.lib.8.c.36.

i Candidæ.] Hæc ſenior, quæ vixit Nerone Imper. cuius acta typis excuſa legi; plura de eadem in vita S.Aſpren epiſcopi Neapolit. nuper à Paulo Regio edita.

K Candidæ iunioris.] Claruit temporibus Mauricii Auguſti, vt apparet in veteri inſcriptione in ſepulchro eius marmoreo ſcripta in eccleſia S.Andreæ ad Nidum poſita. eius etiam res geſtæ atque miracula iam typis excuſa habentur.

l Roſæ.] Accepimus eius acta ab eccleſia Viterbienſis, cui de ea ſolemnem diem agere, decreto Roman. Pontificis, eſt conceſſum, eſt eorum exordiū: Inter alias, &c. Claruit tẽporib. Federici Imp. peruenitq; vſque ad tempora Alexandri Papæ iiij.

xix. C Pridie nonas Septembr. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

ROMAE in ſuburbano beati Victorini [a] epiſcopi & martyris, qui ſanctitate & miraculis clarus, ſacerdotium Amiterninæ vrbis, totius populi electione adeptus eſt; poſtmodum ſub Nerua Traiano apud Cutilias, vbi putentes & ſulphureæ emanaui aquæ, cum aliis Dei ſeruis relegatus, ab Aureliano iudice iuſſus eſt ſuſpendi capite deorſum: quod cum per triduum pro nomine Chriſti paſſus fuiſſet, glorioſe coronatus victor migrauit ad Dominum; cuius corpus Chriſtiani rapientes, honorifica ſepulturra Amiterni condiderunt. Item in Portu Romano natalis ſancti Herculani [b] martyris, Capuæ ſanctorum martyrum Quinctij, [c] Arcontii, & Donati. Eodẽ dic ſancti Romuli. [d] aulæ Traiani præfecti, qui cum ſæuitiam Imperatoris in Chriſtianos deteſtaretur, virgis; capite truncatus eſt. Melitine in Armenia paſſio ſanctorum militum Eudoxii, [e] Zenonis, Macarii, & ſociorum mille centum & quattuor, qui abiicientes militiæ cingulum, in perſecutione Diocletiani pro confeſſione Chriſti necati ſunt. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Vrbani, [f] Theodori, Menedemi, & ſociorum ſeptuagintaſeptem eccleſiaſtici ordinis, qui a Valente Imperatore pro fide catholica in nauigio impoſiti, iuſſi ſunt in mare combari. Conchæ

in

in Hiſpania S. Iuliani[g] epiſcopi & confeſſoris. In pago Taruanenſi, monaſterio Siſterio Sithin, ſancti Bertini[h] abbatis. Toleti ſanctæ Obduliæ[i] uirginis.

SEPTEMBRIS 5.

a VICTORINI.] De quo hac die Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores. Cùm ſuperius egimus de Victorino germano S. Seuerini Septempedani, ſatis oſtendimus, errare eos, qui duos hos Victorinos in unum confundunt, & huic martyri illa tribuunt, quæ alterius eſſe noſcuntur, nimirum lapſus ille miſerandus, quem deſcribit hic Ado, qui cæteris errandi tribuit occaſionem; nam & id ad Bedæ Martyrologium additum reperitur; cùm in veteri man. ſcrip. eius Martyrologio nihil huiuſmodi legãt, ſicut nec in antiquo Romano, uel in Vſuardo. De aquis Cutilijs, vbi hic paſſus eſt, ſcribit Plin. lib. 2. c. 95. & lib. 3. c. 12. Huius autem Victorini martyrium deſcriptum habetur in actis ſanctorum Nerei & Archilei, apud Sur. tom. 3. die 12. Maij, ex quibus cæteri accepere. habetur mentio de eodem ſupra die 15. Aprilis, vnà cum Marone, & Eutychete; licet ibi nulla de epiſcopatu mentio fiat.

b Herculani.] De eodem hac item die Beda, Vſuardus, Ado, aſtipulanturq́; uet. man. ſcript. ac recentiores.

c Quinctii, & ſoc.] Agunt de his etiam ijdem qui ſupra Beda, ac cæteri.

d Romuli.] Græci de eodem item hac die in Menologio agunt, eiusq́; certamen deſcribunt, copioſius autem Metaphraſtes ex antiquis monumẽtis eius acta deſcripſit, quæ extant apud Lipoma. tom. 6. & Sur. tom. 5.

e Eudoxii, & ſoc.] Græci itidem ex actis ſancti Romuli, quæ à Metaphraſte deſcripta nuper citauimus, ex eorum militum numero, qui Militenæ in Armenia coronati ſunt, quatuor ſacra corpora delata Conſtantinopolim, reperta ſunt temporibus Iuſtiniani Imp. quorum beneficio idem Imperator lætali morbo curatus eſt. rem geſtã perpetuis dignam monumentis conſcripſit Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtinia. Impe.

f Vrbani, & ſoc.] Agunt de his etiam in Menologio Græci hac die, illuſtreq́; certamen eorum deſcribunt, porrò plenius Socrates hiſt. li. 4. c. 13. Sozom. lib. 6. cap. 13. & 14. luculentius autem S. Gregorius Nazianzenus in oratione ad epiſcopos Conſtantinopolitanæ ſynodi, itemq́; in ea quam dixit in laudem Baſilii, nec non in illa ad Arianos, ac denique in ea quæ inſcribitur, In laudem Heronis. poſt hos aũt alii recentiores, quos præterimus.

g Iuliani epiſc.] Migrauit ex hac vita 28. Ianuarij anno Domini 1207. claruit. ſub Innocentio Papa tertio. Decreto Iulii 3. Rom. Pont. translata eſt eius ſolemnitas in diem quintam Septembris. Agitur de eodem in Flor. ſan. Hiſp. 28. Ianu. & in Theſ. Concion.

h Bertini abb.] De quo etiam Vſuardus. Eius res geſtas Folcardus abbas cõſcripſit, quas Surius retulit in tomum quintum. Alia de eodem habes in vita S. Audomari epiſcopi, nec non in actis S. Vuinoci apud Sur. tom. 6. Agit de eodem Trithẽ. de uir. illuſtr. ord S. Bened. lib. 3. c. 105. & Molan. in indic. ſanct. Belg. De monaſterii S. Bertini exacta obſeruatione monaſticæ diſciplinæ ſcribit S. Bernardus epiſt. 141. 142. 143. & 144. Migrauit ex humanis anno Domini. 198.

i Obduliæ.] De ea in breuiario Toletano hac die. Fuit & alia eiuſdẽ ferè nominis Odilia virgo de numero illarũ vndecim millium uirg. S. Vrſulæ ſodaliũ, de qua plura Molan. in indic. ſanctorũ Belg. cuius celebritas agitur xv. kal. Auguſti. Si aũt unã eademq́; Obduliã cũ Odilia eſſe quis dixerit; ob aliquam factã trãslationem reliquiarũ Toletũ hac die, eius ſolemnitatem celebrari illic intelligat.

6 Octauo idus Septemb. Luna. Dxviij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	8	9	10	11	12	13			

ZACARIAE [a] prophetæ, qui de Caldæa ſenex in patriam reuerſus, iuxta Aggæum prophetam conditus iacet. In Helleſponto ſancti Oneſiphori [b] Apoſtolorum diſcipuli, cuius meminit ſanctus Paulus ad Timotheum ſcribens: qui ibidem unà com ſancto Porphyrio iuſſu Hadriani proconſulis acriter uerberatus, & a ferocibus equis rap tatus, ſpiritum Deo reddidit. Alexandriæ paſſio ſanctorum martyrum Fauſti [c] presbyteri, Macarii, & ſociorum decem, qui ſub Decio Imperatore & Valerio prĕſide pro Chriſti nomine abſciſſis ceruicibus martyrium compleuerunt. In Cappadocia ſanctorũ martyrũ Cottidi [d] diaconi, Eugenii, & ſociorum. In Africa ſanctorum epiſcoporum Donatiani, [e] Præſidii, Manſueti, Germani, & Fuſculi, qui in perſecutione Vuandalica iuſſu Hunnerici regis Ariani pro aſſertione catholicę ueritatis fuſtibus diriſſime cęſi exilio eliminati ſunt. Inter quos etiam epiſcopus nomine Lætus, ſtrenuus atq. doctisſimus uir, poſt diuturnos carceris ſqualores incendio concrematus eſt. Veronę ſancti Petronii epiſcopi & confeſſoris. Romæ ſancti Eleutherii [g] abbatis, ſerui Dei, quem ſanctus Gregorius Papa ſcribit, oratione & lacrymis mortuum ſuſcitaſſe.

SEPTEMBRIS 6.

ZACHARIÆ prophetæ.] De quo hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum; Græci autem pridie huius di i in Menolog. Præter illa quæ de eo extant in diuinis ſcripturis, agit de eodẽ Ioſephus antiquit. lib. 11. cap. 4. Epiphan de vit. & interit. prophet. cap. 21. extat encomium in Prophetam Zachariã Coſmæ Veſtiarij in bibliotheca Sfortiana cod. man. ſcript. nume. 65. Inuentum eſt venerandum corpus eius Honorio x. & Theodoſio vj. conſſ. anno vndecimo eiuſdem Imper. qui (ſecundum recentiorum ſupputationem) eſt à Chriſto quadringenteſimus decimuſquintus. de ea reſcripſit Sozom. hiſto. lib. 9. cap. 16. in fin. & cap. 17. N. cepho. libro 14. cap. 8. Cedren in Honorio, anno vndecimo.

b Oneſiphori.] De quo Paul. 2. ad Timoth. c. 1. & 4. Agũt de eodem hac die Beda, & Ado, Græci autem tertio Kalend. Maii in Menologio tradũtq; hunc ceratum fuiſſe epiſcopum Colophonis, Dorotheus autem dicit Coroniæ, iidemq; de eodem vnà cum Euodio ad ſextum id. Octobris. habetur mentio de eodem in actis ſanctæ Thęclę, de quibus ſuo loco plera inferius.

c Fauſti, & ſoc.] Agunt de iiſdem Græci etiam in Menologio, & nomina ſingulorum referunt, uidelicet, poſt Fauſtum, & Macariũ recenſetur Dionyſius lector, Cyriacus acolythus, aliter Fauſtus, Andronicus miles, Theotiſtus nauclerus, Andropelagia. & Th cla. Monemus lectorem, hos Fauſtos, de quibus hic agitur, eſſe diuerſos ab illo qui ibidem loci, eadem vrgente perſecutione, multa paſſus eſt, vt ex Dionyſij Alexandrini litteris conſtat: nam ille, licet tunc grauia ſit perpeſſus, tamẽ vſque ad Diocletiani tempora peruenit, vt Euſeb. hiſto. lib. 7. c. 10. in fi. teſtatur.

d Cottidi, & ſoc.] De his & Beda, Vſuardus, & alii recentiores hac die agunt.

e Donatiani, & ſoc.] Agunt de his item Beda, Vſuardus Ado, & alii. Victor Vticenſ. lib. 2. de perſecutione Vuandalica eorum certamen deſcribit paſſi ſunt temporibus Zonis Imp. ſub Hunnerico Vuandalorum rege. Lætus de quo hic agitur (licet Victor nihil dicat) fuit epiſcopus Leptinenſis ciuitatis, vt ſcribit S. Iſidorus in hiſtoria Vuandalorum. huius martyris incitatione Iuſtinianum Imp. commotum fuiſſe, vt exercitum in Africam, duce Biliſario, mitteret, idem auctor teſtatur.

f Petronii epiſcopi.] De eo tabulæ eccleſiæ Veronenſis; pluribus autem Illuſtr. & R. D. Auguſtinus Valerius eius eccleſiæ epiſcopus & Cardinalis in antiq. monum. ep̃orũ Veron. pag. 10. & 41.

g Eleutherii abb.] De quo hac die Ado, apud Bedam autem mendosè additur nomen epiſcopi. Huius res geſtas ſcribit S. Gregorius lib. 3. dialo. c. 33. qui quidem non tantùm ſcriptione, ſed & pictura exprimi uoluit acceptum à Deo per Eleutherij preces beneficium, vt Adrianus Papa ad Carolum Magnum Imperatorem ſcribit his uerbis, S. Gregorius Papa in monaſterio ſuo pulcherrimum fecit Oratorium, & ipſum diuerſis hiſtoriis pingi fecit, atq; ſacras ibidem erexit imagines. Vt cum ipſe cum beato Eleutherio pro ægritudine ſtomachi ſui ingreſſus, in oratione pariter exauditi ſũt.

Et ille uir S. Eleutherius, quem dicunt & mortuũ ſuſcitaſſe ante ipſas ſacras imagines ſe proſternens, diuinam exorare clementiam cum ſancto Gregorio non dubitauit, ſed fidem ferentes perfectam, pariter exauditi ſunt, & vſq; hactenus apud nos uenerantur. hæc Hadrianus.

7 Septimo idus Septembr. Luna. E xvii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

NICOMEDIAE natalis beati Ioannis [a] martyris qui cum uideret crudelia edicta aduerſus Chriſtianos in foro pendere fidei ardore accenſus, iniecta m anu, illa detraxit, atque diſcerpſit; cumque hoc relatum eſſet Diocletiano & Maximiano Auguſtis in eadem urbe conſtitutis, omnia ſuppliciorum genera in eum experiri iuſſerunt: quæ uir nobiliſſimus tanta alacritate uultus ac ſpiritus pertulit, ut ne triſtis quidem pro his uideri potuerit. Cæſareæ in Cappadocia ſancti Eupſychii [b] martyris, qui ſub Hadriano Imperatore accuſatus quòd Chriſtianus eſſet, in carcerem coniectus eſt; & paulo poſt inde emiſſus, patrimonium ſtatim uendidit, & pretium partim pauperibus, partim accuſatoribus tamquam benefactorib. diſtribuit: ſed iterum comprehenſus, ſub Sapritio iudice dilaniatus, & gladio confoſſus, martyrium conſummauit. Pompeiopoli in Cilicia ſancti Sozontis [c] martyris, qui ſub Maximiano Imperatore in ignem iniectus reddidit ſpiritum. Aquileię ſancti Anaſtaſii [d] martyris. In territorio Auguſtodonenſi ſanctæ Reginæ [e] uirginis & martyris, quę ſub procõſule Olybrio, carceris, equulei, ac lampadarum perpeſſa ſupplicia, demum capitali ſententia damnata migrauit ad ſponſum. Trecis Nemorii [f] diaconi, & ſociorum martyrum, quos Attila rex Hunnorum interfecit. Aurelianis in Gallia depoſitio ſancti Euortii [g] epiſcopi, qui primo Romanæ Eccleſiæ ſubdiaconus, de hinc diuino munere per columbam deſignatus eſt pontifex prefectæ urbis. In Galliis ſancti Auguſtalis [h] epiſcopi & confeſſoris; Capuæ ſancti Pamphili epiſcopi. In territorio Pariſienſi ſancti Clodaldi [i] presbyteri & confeſſoris.

SEPTEMBRIS 7.

a IOANNIS.] De eodem hac die Beda, Vſuar. Ado, & alii recẽtiores. Eius autem fidei conſtantem confeſſionem, & diros cruciatus ſcribit Euſe. hiſt. li. 8 c. 5. & Niceph. lib. 7. c. 5. & licet nomen nõ explicent, reabſe de eo ſentire, certum eſt.

b Eupſychii.] De quo & Græci in Menólogio. hac die, ibique eius res geſtas ſumma breui deſcribunt. porrò ne nominis, & loci ſimilitudine quis decipiatur, duos Eupſychos martyres Cæſareæ Cappadociæ fuiſſe conſtat, quorum alter, de quo hic agitur, paſſus eſt temporib. Hadriani Imp. alter autem, de quo ſupra ad quintum id. Aprilis, Iuliano Apoſtata imperante martyriũ conſummauit

de quo eo die plura ſuperius dicta à nobis ſunt.

c Sozontis.] Agunt de eodem hac die Græci, eiusq; acta plurib. proſequutus eſt Metaphraſtes: extant apud Lipom.tom.5. De Pompeiopoli ciuitate, de qua hic agitur: quomodo à Pompeio reſtituta eſt poſt debellatos piratas, iiſdemque incolendа ſit tradita, ſcribit Dio hiſt.lib.36.

d Anaſtaſii.] Fuit hic fullo, & pro fidei merito in numerum martyrum cooptatus eſt, idq; ex uet. man.ſcrip. Molan.in addi.ad Vſuard.hac die.

e Reginæ.] De eadem hac die Beda, Vſuardus, & Ado, ijdemq; pluribus eius res geſtas reſ. runt, plenius autem Mombr.tom.2.uit.ſanct.& Petr.in catal.lib.8.c.47.

f Nemorii, & ſoc.] De eo tabulæ eccleſiæ Trecenſis, item Maurolycus, & Molan.in addit.ad Vſuardum. Fuit hic diaconus S.Lupi.eiuſdem ciuitatis epiſcopi.

g Euortii epiſcopi.] De quo & Beda, Vſuardus, & Ado. Huius res geſtas ex antiquis codicibus edidit Sur.tomo quinto, Vincent.libro 13.Petrus in catal.lib.8.c.48. Succeſſit hic S.Deſiniano, ſucceſſoremque habuit præclarum illum ſanctitate virum Anianum. Interfuit ſanctus Euortius cōcilio Valentino, celebrato in Gallis, Gratiano & Equitio conſſ.an.Domini trecenteſimo ſeptuageſimo quinto.

h Auguſtalis epiſc.] De eodem hic Beda; qui licet cum ponat Arelate, tamen dum repeitur idem epiſcopus ſubſcriptus cōcilio primo Arauſicano, tempore S Leonis Papæ, quo eidem ſedi Arelatēſi præerat S.Hilarius qui eidem ſynodo interfuit: alterius potius ciuitatis videtur fuiſſe epiſcopus: nam & in tabulis epiſcoporum Arelatenſiū, quas deſcripſit Democh. nulla habetur mentio de Auguſtali epiſcopo.

i Clodoaldi.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores. Fuit hic filius Clodomiri regis Franc. Scribit de eo Gregor.Turon.de geſt Franc. lib.3.c.6.& 18.Sigeber.in chron.an.Domini 531. Vincent.lib.21.c.60.Petr.in catal, libro 8.c.50.& alii iuniores.

xvj.A Sexto idus Septembr. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15

NATIVITAS [a] beatiſſimæ ſemper uirginis genitricis Dei Mariæ. Nicodemiæ ſancti Hadriani [b] martyris, cum aliis uigintitrib. qui omnes poſt multa ſupplicia ſub Diocletiano & Maximiano Auguſtis martyrium crurifragio conſummarunt quarto nonas Martii. Eorum reliquiæ à Chriſtianis Byzantium delatæ, reuerenti honore ſepultæ fuerunt, inde poſtea ſancti Hadriani corpus Romam hac die translatum fuit, in qua ipſius feſtiuitas potiſſimum celebratur. Alexandriæ ſanctorum martyrum Ammonis, [c] Theophili, Neoterii & aliorum uigintiduorum. Antiochiæ ſanctorum Timothei [d] & Fauſti martyrum. Gazæ in Palæſtina ſanctorum martyrum Euſebii, [e] Neſtabi, & Zenonis fratrum, qui tempore Iuliani Apoſtatæ, irruente in eos turba gentilium, diſcerpti atque necati ſunt. Ibidem ſancti Neſtoris [f] martyris, qui ſub eodem Iuliano ab iiſdem gentilibus furentibus ſæuiſſime cruciatus, emiſit ſpiritum. Friſingæ ſancti Corbiniani [g] primi eiuſdem ciuitatis epiſcopi, qui à Gregorio ſecundo Pontifice ordinatus, & ad prædicandum Euangelium miſſus, uberes fructus in Gallia, & Germania retulit, ac demum uirtutibus, & miraculis clarus in pace quieuit.

a NATI-

a NATIVITAS beatiſſ.] De eadem Beda, ac cęteri Latinorum; Græci etiam hac eadem die celebrant eandem ſolemnitatem, de qua in Gręco codice bibliothecæ Sfortianæ nu. 65. ſermones leguntur de eadem ſolemnitate nomine S. Ioannis Chryſoſtomi, S. Procli, S. Ioãnis Damaſceni. Iacobi monachi, & Andreæ Cretenſ. In ſacramentario ſancti Gregorii, quod antiquiſſimum extat in bibliot. Vaticana man. ſcri. habetur de eadem celebritate ſpecialis præfatio, eiuſdem meminit S. Ildefonſus lib. de vrg. Ordo Rom. de diuin. offic. pag. 24. de eadẽ agens, hæc habet: In Natiuitate S. Mariæ leguntur homiliæ ſanctorum patrum ad ipſam diem pertinentes, &c. subditq; de Litanijs ea die fieri ſolitis ex inſtitutione Sergij Papæ. meminit de eadẽ cùm agitur de offic. Miſſæ pag. 21. ex quib. profectò valde errare oſtenduntur qui hanc ſolemnitatem ab Innocentio quarto inſtitutam putarunt. Rurſus nõ rectè ſentire eos exiſtimamus, qui opinati sũt iam ab Auguſtini ætate eãdem eſſe in eccleſia celebratam, ea perſuaſi ratione quòd in eccleſiaſticis officijs eius diei legatur ſermo S. Auguſtini de ea ſolemnitate. Quamobrem monitum volumus lectorem, verè ſermonem illum eſſe germanum S. Auguſtini opus; nequaquam tamen in Natali Dei genitricis habitum; ſed perpaucis mutatis eidem celebritati accomodatum, qui eſt ſermo ſecundus de Annũciatione, vbi verba illa: Gaudeat terra noſtra tãtæ virginis illuſtrata ſolemni die; ita piè mutata leguntur in breuiario: Gaudeat terra noſtra tantæ virginis illuſtrata Natali. Nec verò mirum hoc cuiquam videatur, quòd ſermonem hunc ſancti Auguſtini ad Beatiſſimam virginem pertinentem, ſancta Eccleſia ad hanc feſtiuitatem accommodauerit; nam id ipſum in antiphonis & reſponſoriis agere conſueuiſſe, ſatis apparet, dum quæ ſunt alicui ſolemnitati peculiariter accomodata, ijſdem vtatur in aliis. Vt autem omnis prorſus anſa tollatur exiſtimandi Auguſtini tempore, hoc feſtum eſſe celebratum, adducã de ea re eiuſdem Auguſtini clariſſima teſtimonia, qui ſermone 21. & 22. de ſanct. teſtatur nullius alterius ortũ, quàm ſolius Domini noſtri Ieſu Chriſti, & ſãcti Ioannis Baptiſtæ in Eccleſia celebrari conſueuiſſe. Quonã autem potiſſimum tẽpore fuerit eiuſmodi ſolemnitas inſtituta, nuſquam expreſſum nec reperi, nec quid certo affirmare auſim. Quantùm autem ex hiſtoriis eccleſiaſticis compertum habeo, à concilij Epheſini temporibus; ex quo execranda illa Neſtorijs hæreſis damnata atque proſcripta eſt, qua ſanctiſſimæ Mariæ Virginis titulus ille ſupremus, Dei Genitricis impiè auferabatur, animaduertimus (ſecundùm ea prophetæ verba: In tribulatione dilataſti mihi) magis, magiſque in dies, toto Orbe Chriſtiano Beatiſſimę Virginis cultum auctum amplificatumque fuiſſe: non tamen dicere pręſumimus, eo tempore inſtitutam eſſe præſentem ſolemnitatem, cùm conſtet, Gallicanam eccleſiam etiam temporibus Caroli Magni, & Ludouici Pij eam ignoraſſe, ut apparet ex Cõcilio Maguntino ſub eodem Imper. celebrato, anno Domini 813. can. 37. & ex capitularibus eiuſdem Imper. & Ludouici Pij libro primo, cap. 164. libro 2. cap. 35. & libro 6. cap. 186. Satis ſi conſtare, eam eſſe antiquam, & tam Latinos, quàm Græcos eadem animi pietate, concordique ſtudio ac religione permotos, eadẽ die ſacratiſſimum Dei genitricis Natalitium ſolemniter celebrandum eſſe duxiſſe. Rationem autem eius ſolennitatis agendæ S. Bernardus ſcribit ſermone 4. ſuper Salue Regina. De iuſſis quibuſdam diuinitùs oſtenſis cuidam religioſo viro de hoc celebrando Natali die, agit Petrus in catal. lib. 8. c. 51. in fi & alij. Extant inſuper tres luculentæ orationes S. Ioan. Damaſce. de Nat. Dei genitr. Marię, alię Abſalonis, Guerrici, & aliorum, quos omittimus recenſere.

b Hadriani.] De ipſius natali die ſuperius ad quartum nonas Martii agitur, vt in Martyrologio Bedæ, & in antiq. manu ſcrip. alijſq; recentioribus notatum vidimus. Vetera aliquot man. ſcript. hæc habent ea die, quę & Molanus ad Vſuard. addidit: Nicomediæ S. Hadriani cum aliis viginti tribus, cuius corpus Romam tranſlatum eſt, atque ſepultum ſexto idus Septembris: vbi & eius paſſio eſt annotata. hæc in dictis vet. man. ſcrip. licet in vetuſtioribus Roman. Martyrologiis nulla prorſus mẽtio de Hadriano ea die habeatur, ſed hac die tantùm quãdo ſimul cum tranſlatione & paſſio olim celebrabatur. Cùm autem die tranſlationis Romæ etiam dies natalis eius recoleretur, inde factum eſt, vt Nicomediæ poneretur, vnde Adoni, & alijs eum ſecutis errandi manauit occaſio, vt putarent hac die tranſlationis, ſanctum Hadrianum occubuiſſe martyrio; rectius itaque Maurolycus ex prę dictis manu ſcrip. natalem paſſionis diem ad quartum nonas Martij, tranſlationem verò Romam factam hac die ponit. his omnibus ſubſcribit etiam Galeſinus in ſuis not. ea die Martij. Quod verò Græci, neque hac die, neque ad quartum nonas Martij, ſed ſeptimo Kalend. Septembris agant commemorationem ſuncti Hadriani; exiſtimo eam eos agere diem, qua prima eſt facta tranſlatio, cùm Nicomedia Conſtantinopolim eius corpus delatum eſt. Cætera de Hadriano vide notata ſuperius in natali ipſius die 4. non. Martij.

c Ammonis, & ſoc.] Vſuardus de ijſdem hac die. Scribit de his Dionyſius Alexand. apud Euſe. libro ſexto, cap. 34. Alius eſt item Ammon Alexã. qui vnà cum Fauſto & Didio paſſus eſt tempore Diocletiani, de quibus Euſebius libro octauo, ca. 25. & Nicepho. libro ſeptimo, ca. 16. diuerſos hos eſſe inter ſe, tum diuerſitas temporum, tum ſociorum oſtendit.

d Timothei, & Fauſti.] De his item Vſuardus, & alii recentiores hac die.

e Euſebii, & ſoc.] Horum nobile certamen ſcribit Sozom.lib.5.c.8.

f Neſtoris.] De quo etiam idem Sozom. vnà cum prædictis martyribus agit vbi ſupra li.5.c.8.

g Corbiniani epiſcopi.] Apud Bedam de eodem hac die. Eius res geſtas ſcriptis mandauit Aribo epiſcopus Friſingens. quas habet Sur. tom.5. Plura de eodem Otho Friſing.li.5.c.23.& 24. claruit tempotibus Gregorij ſecundi Papæ circa an. Domini ſeptingenteſimum triceſimum.

xv. G Quinto idus Septemb. Luna. 9

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16

NICOMEDIAE paſſio ſanctorum martyrum Dorothei [a] & Gorgonii, qui apud Diocletianum Auguſtum honores ampliſſimos conſecuti, cum perſecutionem, quam ille Chriſtianis inferebat, deteſtarētur, præſente eo iuſſi ſunt primo appendi, & flagris toto corpore laniari, deinde viſceribus pelle nudatis, aceto & ſale perfundi, ſicq; in craticula aſſari, atq. ad vltimum laqueo necari. Interiecto autem tempore beati Gorgonij corpus Romam delatum fuit, ac via Latina poſitum, & inde ad baſilicam ſancti Petri translatum. In Sabinis, trigeſimo ab Vrbe milliario, ſanctorum martyrum Hyacinti, [b] Alexandri, & Tiburtij. Sebaſtæ ſancti Seueriani [c] militibus Licinii Imperatoris, qui cum quadraginta Martyres in carcere detentos frequens viſitaret, iuſſu Lyſiæ præſidis ſaxo ad pedes ligato ſuſpenſus, ac verberibus cæſus, & flagris laniatus, in tormentis reddidit ſpiritum. Eodem die paſſio ſancti Stratonis, [d] qui pro Chriſto ad duas arbores ligatus, atque diſcerptus, martyrium conſummauit. Item ſanctorum martyrum Ruffini [e] & Rufiniaui fratrum. Romæ ſancti Sergij [f] Papæ & confeſſoris. In territorio Taruanēnſi ſancti Audomari [g] epiſcopi. In Scotia ſancti Querani [h] abbatis.

SEPTEMBRIS 9.

a DOROTHEI & Gorgonij.] De his Beda, Vſuar. Ado, & alii recentiores. Scribit horum res geſtas Euſeb. hiſt. li.8.c.1.& 6. Niceph. li.7.c.2.& 5 plura de iiſdem in actis ſanctorum Indes & Donnæ, quæ refert Metaphr. die 26. Decembr. vbi tamen Dorotheum capite amputatum, Gorgonium verò molari lapide ad collum ligato martyrium conſummaſſe, eadem acta teſtantur. Quòd autem ab eis diuerſa hæc in Martyrologio sūt poſita, quòd prædicti martyres laqueo vitam finierint, ex Euſebio dict. li.8.c.6.& Niceph. li.7.c.5. videntur accepta. Quæ autem hic habentur de cæteris tormentis à prædictis martyrib. paſſis, eadem recenſet, Beda Vſuard. Ado, & alii: & licet Euſeb. eis Petrum cruciatum eſſe dicat; tamen cùm ex vnius, quod refert, martyrio, quæ cæteris ſodalibus cōtigerint, ſe nota facere velle teſtetur, inde prædicti putarūt in dictos martyres eadem eſſe illata tormenta. Rufinus item dum eundē Euſebii locum in Latinum vertit iiſdem quib. ille hos ſuppliciis affectos, ac demum laqueo vitam finiſſe tradit. lib.8.c.6. Reliquias S. Gorgonii trāſlatas inde Roma in Gallias, teſtatur Sigeb, in chron. an. Domini 764.

b Hiacyn-

b Hiacynthi,& ſociorũ.] Agit & de his Beda, Vſuardus, Ado, ac reliqui.

c Seueriani.] Græci item de eo hac die in Menologio, ibique eius acta expreſſa habentur, quæ vberius deſcripſit Metaphraſtes ex antiquis codicibus extant apud Lipom.tom.6.& Sur.tomo 5.

d Stratonis] De eo hac die Græci in Menologio, referuntq; eius martyrium.

e Rufini,& Rufiniani.] Græci etiam horum paſſionem deſcribunt in Menolog.hac item.die.

f Sergii Papæ.] De quo Beda, Ado, & recentiores. Hic ſubſtitutus eſt Canoni. eius res geſtas per annos ſingulos deſcripſimus in Annalibus ecclesiaſt.

g Audomari epiſcopi.] De eo etiam Vſuard. & alii Recitat eius acta Sur.tom.5. Vincen. lib.23. cap.108. Petrus in catal.lib.8.c.58. Tritthem. de vir.illuſtr.ord.ſancti Bened.lib.3.c.104.& lib.4. cap.160. Molan.in indic.ſanc.Belg.exceſſit ex humanis anno Domini 695.

h Querani abb.] Agit de eodem Vſuardus, hac die,& recentiores.

10 Quarto idus Septemb. Luna. A xiii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17

IN Africa natalis ſanctorum epiſcoporum Nemeſiani, [a] Felicis, Lucii, alterius item Felicis, Littei, Polyani. Victoris, Iaderis, Datiui, & aliorum: qui ſub Valeriano & Gallieno, exurgente, perſecutionis rabie, ad primam confeſſionis Chriſti conſtantiam grauiter fuſtibus cæſi, deinde compedibus vincti, & ad fodienda metalla deputati, glorioſæ confeſſionis agonem conſummarunt. Chalcedone ſanctorum martyrum Soſthenis [b] & Victoris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Priſco Aſiæ proconſule poſt uincula & beſtias ſuperatas iuſſi ſunt incendi: at illi ſalutantes ſe inuicem in oſculo ſancto, in oratione poſiti ſpiritum emiſerunt. In Bithynia ſanctarum uirginum Menodoræ, [c] Metrodoræ, & Nymphodoræ ſororum, quæ ſub Maximiano Imperatore & Frontone præſide martyrio coronatæ peruenerunt ad gloriam. Item ſanctorum martyrum Apellii, [d] Lucæ, & Clementis. Leodii in Belgia ſancti Theodardi [e] epiſcopi & martyris, qui animam ſuam poſuit pro ouibus ſuis, & poſt mortem miraculorum gratia illuxit. Romæ beati Hilari Papæ & confeſſoris. Compoſtellæ ſancti Petri [g] epiſcopi, qui multis uirtutibus & miraculis claruit. In ciuitate Albigenſi ſancti Saluii [h] epiſcopi & confeſſoris. Nouariæ ſancti Agapii [i] epiſcopi. Tollentini in Piceno depoſitio ſancti Nicolai [k] confeſſoris, ordinis eremitarum ſancti Auguſtini. Conſtantinopoli ſanctæ Pulcheriæ Auguſtæ uirginis, religione & pietate inſignis.

SEPTEMBRIS 10.

a NEMESIANI,& ſociorum.] Beda, Vſuardus,& Ado hac die. Scribit de his Cyprian.epiſt.77. Quarum autem ciuitatũ fuerint epiſcopi, poteſt intelligi ex actis cõcilii Carthaginẽſis ſub Cypriano. Hi etenim quãuis aliquando erroneam illam ſententiam de baptiſmate hæreticorum, unà cum ſancto Cypriano aduerſus Romanum Pontificem Stephanum

Stephanum defendiſſent, tamen ſicut ille, ita & iſti nũquam ſe à catholica unitate & charitate diuiſerunt, ut de ſancto Cypriano ſanctus Auguſtinus agens aduerſus Donatiſtas, ſæpe inculcãt, clariſſimus fuit item in Africa eiuſdem nominis Nemeſianus, qui puer adhuc martyrium ſubiit, de quo Auguſt. ſermone de diuerſ. 39. c. 3.

b Soſtenis, & Victoris.] Agunt de iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, & alii. habentur res geſtæ iunctæ actis S. Euphemię Chalcedonenſis, de his etiã Petrus in catal. lib. 8. c. 61.

c Menodora, & ſoc.] De his Græci in Menologio hac die; Fuſius autem Metaphraſtes ipſarum res geſtas deſcripſit, quæ extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5.

d Apellii, & ſoc.] De his adhuc Græci in Menologio agunt hac die.

e Theodoardi epiſcopi.] Huius acta teſtatur Sigebertus ſe ſcripſiſſe luculentiore ſtylo. extãt ea apud Sur. tom. 5. agit de eodem Tritthem. de vir. illuſtr. ord. ſanct. Bened. lib. 3. c. 103. & lib. 4 cap. 154. Molan. in indic. ſanctorum Belgii, paſſus eſt autem anno Domini ſexcenteſimo quinquageſimoqnintò.

f Hilari Papæ.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores hac die. Succeſſit hic S. Leoni Magno. Acta eius ex diuerſis antiquis codicibus conquiſita digeſſimus in Annal. eccleſ. per annos ſingulis.

g Petri epiſcopi.] Tabulæ Compoſtellanæ, ex quibus Molan. in addit. ad Vſuard. & alij.

h Saluii epiſcopi.] De eodem hac die Beda. Pluribus de eo agit Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 5. cap. 50. lib. 6. cap. 29. & lib. 7. cap. 1. migrauit ex hac uita anno Domini quingenteſimo octogeſimoſexto.

i Agapii epiſc.] Succeſſit hic S. Gaudentio, ſeditque ann. 20. vt docent tabulæ epiſcoporum eccleſiæ Nouarienſis, quæ tamen in aliquibus, ſunt emendandæ.

K Nicolai de Tolentino.] Huius facta egregia habet Mombrit. tom. 2. & Sur. tomo. 5. Antoninus nonnulla part. 3. tit. 22. c. 11. §. 17. & alii recentiores. Exceſſit ex hac uita anno Domini 1306. relatus eſt autem inter ſanctos ab Eugenio Papa quarto, anno Pontificatus 16. Domini autem 1446.

l Pulcheriæ.] Eodẽ titulo ſanctitatis, & uirginitatis celebrant eam Græci hac die in Menologio. Licet enim ad optimam adminiſtrationem Imperii Marcianum uirum religioſiſſimum ætate grandæuum ſibi maritum delegiſſet, tamen uirginitatem, quam ab ineunte ętate Deo ſpoponderat, illibatam ad obitum uſque conſeruauit: quod abſque vlla dubitatione, tam Græcorum, quam Latinorũ hiſtorici omnes affirmãt. Scribit de ea Sozom. li. 9. c. 1. Socrat. lib. 7. c. 22. Niceph. lib. 14. c. 2. & 3. Marcel. in chron. & Suidas pluribus. De eadẽ ſępe acta S. S. ſynodi Chalcedonenſis, vbi noua Helena, munimen Orthodoxorum, & gloria Eccleſiarum, à cunctis patribus eſt acclamata, commendatur mirum in modum in epiſtolis S. Leonis Papę, præſertim epiſtola 39. Appellata eſt in Imperialibus ſanctionibus, venerabilis Auguſta. ita. l. 2. de collat. luſtrali Cod. Theod. mentio de eadem habetur in actis ſanctæ Melaniæ iunioris. de eadem recẽtiores Græcorum hiſtorici Zonaras, Cedrenus, Glicas, & alii. Obiit humanum diem (vt auctor eſt Marcellinus in chron.) Opilione & Vincomalo conſſ. eſt annus à Chriſto Domino 453. Tam ad ipſam, quam ad ſorores Cyrillus epiſcopus Alexãdrinus de recta fide commentarium ſcripſit. idem Cyrillus in lib. ad Theodoſium Aug. eandem Pulcheriam procurantem Imperium his uerbis deſcribit. Altera autem & uirginali germine ſimul vigens, & nobiliſſimi regni veſtri curam ſibi uendicat, &c. hæc Cyrillus, qui eandem pluribus laudat. Porrò Pulcheriæ uitam tam ex Græcis, quam ex Latinis antiquis auctoribus ſumma induſtria collegit R. P. Thomas Boſſius noſtræ congregationis presbyter, Latinis ac Gręcis literis bene excultus: quam proximè ab eo edendam ſimulque aliàs nobilis ingenii aduerſus hæreticos elaboratus lucubrationes ſperamus. Fuit & alia Pulcheria Theodoſii maioris filia, quæ tenella adhuc ætate ex hac uita deceſſit, in cuius nobili funere S. Gregorius Nyſſenus egregiam habuit panegytim. Rurſus etiam & alia fuit tenella puella, Pulcheria dicta, filia Theophili & Theodorę Auguſt. de qua Cedren. in comp. hiſt. in Theophilo, & Zonar. in 3. part. Annal. in eodem Imperator.

xiii. B Tertio idus Septemb. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

ROMAE via Salaria veteri in cœmeterio Baſillæ natalis ſanctorum martyrum Proti [a] & Hyacinthi eunuchorum beatæ Eugeniæ: qui ſub Gallieno Imperatore deprehenſi quòd eſſent Chriſtiani, ſacrificare coguntur; ſed non conſentientes, primo duriſſime uerberati ſunt, ac tandem pariter decolati. Laodiceæ in Syria paſſio ſanctorum Diodori, [b] Diomedis, & Didymi. Legione iu Hiſpania ſancti Vincentii [c] abbatis & martyris. In Aegypto ſancti Paphnutii [d] epiſcopi, qui unus fuit ex iis confeſſoribus, qui ſub Maximiano Imperatore, dextro oculo effoſſo, & ſiniſtro popolite exciſo ad metalla damnati fuerunt, deinde ſub Conſtantino Magno aduerſus Arianos pro fide catholica ſtrenue decertauit, & demum multis coronis auctus in pace quieuit. Lugduni depoſitio ſancti Patientis [e] epiſcopi. Vercellis ſancti Aemiliani epiſcopi. Alexandriæ ſanctæ Theodoræ, [g] quæ cum incaute deliquiſſet, facti pœnitens, mira abſtinentia & patientia in habitu ſancto incognita perſeuerauit uſque ad mortem.

SEPTEMBRIS 11.

a PROTI, & Hyacinthi.] De his item Beda, Vſuardus Ado, ac cæteri omnes hac die. extant eorum res geſtæ in actis S. Eugeniæ, de quorum fide agemus inferius viij. kal. Ianuarii. Erat Romæ illuſtris memoria horum martyrum, cuius Confeſſionē Symmachus Papa exornauit, ut conſtat ex libro de Rom. Pontificibus in Symmacho.

b Diodori, & ſoc.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, ubi & ipſorum martyrium paucis enarrant.

c Vincentij.] Paſſus hic dicitur Gothorum tempore, cùm Arianæ perfidiæ repugnaret. De eodem in Flor. ſanct. Hiſp. & in Theſau. conc. tomo 2. hac die.

d Paphnutii epiſc.] Hic ille illuſtris confeſſor, qui in vltima perſecutione dextro orbatus oculo, & ſiniſtro mutilatus poplite, adhucque ſuperſtes conuenit vnà cum cæteris ad magnum Nicęnum concilium, & aduerſus Arianos egregiè decertauit. Fuit & miraculorum patrandorum Apoſtolica virtute præditus, ut de eo ſcribit Rufin. libro 1. cap. 4. & 17. Socrat. lib. 1. c. 8. vbi ait, Conſtantinum Imperatorem partem illam vultus eius effoſſi oculi exoſculatum eſſe miro religionis affectu: Idipſum Theodoret. hiſt. lib. 1. c. 7. Sozom. lib. 1. c. 22. Niceph. lib. 8. c. 14. & 19. & Suidas. De eodem adhuc monacho ſcribit S. Athanaſius in vita S. Antonii. Longè hic alius ab illo Paphnutio Meletiano, licet & ipſe confeſſor fuerit, de quo ſcribit S. Epiphan. in panar hæreſ. 68.

e Patientis epiſcopi.] De eodem hac die Vſuardus, & alii. Scribit Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 2. c. 24. Sidonium Apollinarem eius virtutes litteris prædicaſſe: agit enim de eo Sidonius libro 2. epiſt. 10 ad Heſperium, & lib. 4. epiſt. 25. ad Donnolum: extatque eiuſdem ad eundem Patientem epiſt. 12. lib. 6. quibus eius res geſtæ narrantur. ad hunc ipſum Conſtantius inſcripſit uitam S. Germani epiſcopi Antiſiodorenſ. Interfuit hic item conuentui Gallicanorum epiſcoporum, in quo cognita & probata eſt fides catholica Fauſti Lerinēſis, damnatis dogmata Pelagii, ad quos etiam Lucidus Pelagianus palinodiam recantans, in eiuſdem hæreſis damnationem ſcripſit epiſtolam. extant hæc tom. 5. biblioth. Margar. Ponitur Patiens vicesſimusquartus eius ſedis epiſcopus in tab. Demochar.

f Aemiliani epiſcopi.] De eo tab. eccleſ. Vercellēſis. Huius vitam ex antiquis eius eccleſię monumentis ſe ſcripſiſſe, teſtatur Galeſinus: Interfuit Aemilianus Vercellenſis, epiſcopus Romanis ſynodis tertiæ, & quartæ ſub Symmacho Papa, vt earumdem acta teſtantur.

g Theodoræ.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, Nicephorus etiam lib. 17. cap. 5. plenius antē Metaphraſtes refert eius res geſtas, quas Latinè redditas habes apud Lipom. tomo 6. hac die, & Sur tom. 5. vixit tēporib. Zenonis Imp.

xiij C Pridie idus Septemb. Luna. 12

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

ALEXANDRIAE natalis ſanctorum martyrum Hieroinidis,[a] Leontii, Serapionis, Seleſij, Valeriani, & Stratonis, qui ſub Maximino Imperatore ob Chriſti nominis confeſſionem in mare ſunt demerſi. In Bithymia ſancti Autonomi [b] epiſcopi & martyris, qui ex Italia Diocletiani perſecutionem declinans, illuc profectus, cum plurimos conuertiſſet, ad fidem, a furentibus gentilibus, dum ſacra myſteria perageret, ad altare mactatus, hoſtia Chriſti effectus eſt. Meri in Phrygia paſſio ſanctorum martyrom Macedonii, [c] Theoduli, & Taqui ſub Iuliano Apoſtata ab Almachio præſide poſt alia tormenta ſuper crates ferreas ignitas poſiti, exultantes martyrum compleuerunt. Iconii in Lycaonia ſãcti Curonoti [d] epiſcopi, qui ſub Perennio præſide capite truncatus, martyrii palmam accepit. Apud Ticinium ſancti Iuuẽtii [e] epiſcopi, de quo ſextus idus Februarii. Is a Beato Hermora diſcipulo ſancti Marci Euangeliſtæ ad eam urbem una cũ ſancto Syro directus eſt, & ambo illic Chriſti Euangelium prædicantes, & magnis uirtutibus ac miraculis coruſcantes, etiam uicinas urbes diuinis operibns illuſtrarunt, ſicque in pontificali honore, glorioſo fine quieuerunt in pace Lugduni depoſitio ſancti Sacerdotis [f] epiſcopi. Veronæ ſancti Siluigi [g] epiſcopi. Anderlaci ſancti Guidonis cunfeſſoris.

SEPTEMBRIS 12.

a HIERONIDIS, & ſoc.] De iiſdem hac die Græci agũt in Menologio ubi eorum martyrium deſcribũt.

b Antonini.] Greci itidem. Porrò eius acta edidit Metaphraſtes, quæ habet Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. hac die.

c Macedonii & ſoc.] Græci etiã de his agunt in Menologio, geſtaq; eorũ referunt breui compendio; Suidas autẽ pluribus eorum nobiliſſimũ certamen deſcribit in hiſtor. in uerb. Amachius.

d Curonoti.] Huius acta martyrii Græci, qui eadem die de eo agunt in Menologio; explicant.

e Iuuentii epiſcopi.] De Iuuentio ſeu, Euentio ſuperius iterum octauo id. Februarii. De Iuuentio, & Syro epiſcopis, hac die Beda, Vluardus, Ado, & alii agunt. In tabulis autem eccleſiæ Ticinenſis de vtroque ſeorſum agitur, diuerſiſq; diebus. nimirum de Iuuentio oct. idus Febr. de Syro autem quint. idus Decembr. eiuſq; translationem xvj. Kal. Iunii celebrant. Fertur Iuuentius, de quo agitur, diſcipulus fuiſſe S. Hermagoræ, qui paſſus eſt temporibus Neronis Imperatoris, tertiuſque numeratur eius ſedis epiſcopus. Iuuentii & Syri res geſtas recitat Mombrit. tom. 1. habes eaſdem apud Sur. tom. 7. hac die. Petr. in catal. lib. 1. c. 50. & lib. 8. c. 68. De eodem S. Syro Luithprand. Ticin. lib. 3. c. 2. Bernard. abb. Bonæual. in vita S. Bernard. lib. 1. c. 4.

f Sacerdotis epiſcopi.] De eodem Beda, & Ado. Claruit tẽporibus Childeberti regis Francorum,

rum cuius anno trigeſimo octauo interfuit Aurelianenſi quinto concilio, vt eius acta ſignificat nu meratur hic Lugdunenſis ſedis epiſcopus triceſimus, vel triceſimus ſecundus, iuxta diuerſas tabulas, quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſ.

g Siluini epiſcopi.] De quo tabulæ eccleſiæ Veronen. quas illuſtrauit Illuſt. ac R. D. Auguſtinus Valer. epiſcopus Veron. S.R.E. Cardin. libro, quem ſcripſit de antiq. m onum. epiſcoporum Veronen. ibi pag. 10. & 42.

h Guidonis confeſſoris.] Huius acta recenſet Sur. tom. 5. hac die. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuard. migrauit ex hac vita anno Domini milleſimo centeſimo duodecimo.

13 Idibus Septembris. Luna. D xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	15	16	17	18	19	20			

ALEXANDRIAE natalis beati Philippi, [a] patris ſanctæ Eugeniæ virginis. Hic dignitatem præfecturę Aegypti deſerens, baptiſmi gratiam aſſecutus eſt: quem in oratione conſtitutum iuſſit Terentius præfectus eius ſucceſſor gladio iugulari. Item ſanctorum martyrum Macrobij [b] & Iuliani, qui ſub Licinio paſſi ſunt, Eodem die ſancti Ligorij [c] martyris, qui in eremo degens, a gentilibus ob Chriſti fidem necatus eſt. Alexandrię ſancti Eulogii [d] epiſcopi, doctrina & ſanctitate celebris. Andegaui in Gallia ſancti Maurilii [e] epiſcopi, qui innumeris miraculis claruit. Apud Senonas ſancti Amati epiſcopi & confeſſoris, Ipſo die ſancti Venerii [g] confeſſoris, admirandæ ſanctitatis uiri, qui in inſula Palmaria uitam eremiticam duxit. In monaſterio Romarico in Gallia ſancti Amati [h] presbyteri & abbatis, abſtinentia & miraculorum gratia illuſtris.

SEPTEMBRIS 13.

a PHILIPPI.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores; qui omnes corrigendi ſunt; dum ex actis S. Eugenię dicunt illũ fuiſſe epiſcopũ Alexandrinũ: nam eius præfectura ſecularis, & nõ ſacerdotalis fuit. Euſebius etenim cùm tã in chronico, quàm in hiſtoria texit ſeriem epiſcoporum Alexandrinorum, Nicephorus epiſcopus, & Nicephorus Calliſt. & alij qui id ipſum præſtiterunt, nullus ipſorum inter Alexandrinos epiſcopos adnumerat Philippum. Rurſus autem in eodem Philippo ſanctæ Eugeniæ Patre errauerunt alii, qui putarunt eundem eſſe Philippum Imperatorem, vt Cedrenus in Maximino, quos Zonaras iure redarguit in Philippo Imp. Quòd item in prædictorum Martyrologiis legitur hic paſſus eſſe Valeriani & Gallieni temporibus, planè repugnat actis ipſius S. Eugeniæ, vbi eius certamen deſcribitur: nec quenquam moueat ſi eius filia Eugenia paſſa dicatur temporibus prædictorum Imperatorum: nam per longum temporis ſpatium inter vtriuſque martyrium interceſſiſſe, eadem acta ſignificant. Paſſus eſt autem Philippus Seuero & Antonino filio regnantibus, vt eadem acta teſtantur; quæ tamen, tam in his quæ habent de epiſcopatu Philippi, quàm in aliquibus alijs ſuperadditus cẽſura indigent.

b Macrobij, & Iuliani.] De ijſdem Græcorum tabulæ, & Menologium hac die agunt.

c Ligorij] Ver. man. ſcrip. de eodem hac die, Petrus in catal. lib. 8. c. 73. agit de eius martyrio atque tranſlatione.

d Eulogij epiſcopi.] De eodem Greci etiam. Scribit de eo Euagr. hiſt. lib. 5. cap. 25. de eodem agitur

agitur in Prat.ſpirit.c.146.& 147. Nicephorus in chron. numerat eum quadrageſimumſeptimum eius ſedis epiſcopum, claruit temporibus Mauritij Imperatoris, & Phocę eius ſucceſſoris; vſus eſt eo familiariſſime S. Gregorius Papa, cuius ad ipſum quamplurimæ extant epiſtolæ, ut lib. 1. epiſt. 23. lib. 4. epiſt. 36. lib. 5. 60. lib. 6. 31. & 37. lib. 7. 30. & 38. lib. 8. 43. & lib. 11. epiſt. 46. & 47.

e Maurilij epiſc.] Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eodem hac die. Extant eius acta, quæ Mōbrit. tomo 2. & Sur. tomo 5. recitat, quæ à Fortunato fuiſſe conſcripta, teſtatur Tritthemius. Claruit temporibus Theodoſij, & Honorij eius filij: conſecratusq́ue epiſcopus à S. Martino epiſcopo Turonenſi, ſedit annis triginta. Agit de eodem Petrus Cluniacenſis. libro 1. epiſt. 2. Vincent. lib. 17. cap. 20. Anton. part. 2. tit. 10. c. 13. Petrus in catal. lib. 8. c. 75. Adducit hunc in exemplum Petrus Dam. in apolog. ad Greg. ſept. Rom. Pont. de abdicatione epiſcopatus. Fuit eiuſdem nominis alius epiſcopus Rhotomagenſis, qui vixit circa ann. Domini 1070. de quo Tritthem. de vir. illuſtr. ord. S. bened. lib. 3. cap. 323. & lib. 4. c. 120.

f Amati epiſcopi.] Huius res geſtas ex antiquis codicibus mutuatus edidit Sur. tomo 5. agit de eodē Sigebert. in chron. ann. Domini 685. Molan. in addit. ad Vſuard. & in indiculo ſanct. Belg. pluribus. Numeratur vigeſimusſecundus eius ſedis epiſcopus. exceſſit ex hac vita an. Domini 690. vt indicāt tab. eccleſ. Senonēſ. à Democh. deſcripta.

g Venerii.] Eius acta in compendium redacta habet Petr. in catal. lib. 8. c. 65. qui ſubdit de alio eiuſdem nominis ſanctitate claro, qui vixit temporibus Othonis tertij Imp. ibid. c. 66. Hic de quo agimus, claruit temporibus Phocæ Imp. & Gregorij Papæ, qui monaſterium eiuſdem in Palmaria inſula ad canonicam obſeruationem reſtituendum curauit. lib. 1. epiſt. 48. Fuit eiuſdem nominis ſanctitate clarus alius adhuc Venerius, qui habitauit in montibus Tyburtinis, de quo ſcribit Petrus Dam. in vita S. Romualdi.

h Amati presbyt.] De quo itē Beda, Vſuardus, & alii. extant eius acta apud Sur. tomo 5. de eodē Tritthem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 88. & 90. floruit temporibus Dagoberti regis Franc. anno Domini 630. Idem Tritthem. ibidem agit de alio eiuſdem nominis, & monaſterii abbate & martyre lib. 3. c. 309. de quo agi putat hac die.

2. E Decimooctauo Kal. Octobr. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

EXALTATIO ſanctæ Crucis, quando Heraclius Imperator, Coſrhoe Rege deuicto, eam de Perſide Hieroſolymam reportauit. Romæ via Appia beati Cornelij [b] Papæ & martyris, qui in perſecutione Decij poſt exilij relegationem iuſſus eſt plumbatis cædi, & ſic cum alijs viginti & uno promiſcui ſexus decollari. Sed & Cærealis miles, cum Salluſtia uxore ſua, quos idem Cornelius in fide inſtruxerat, eodem die capite plexi ſunt. In Africa paſſio ſancti Cypriani [c] epiſcopi Carthaginenſis, ſanctitate & doctrina clariſſimi: qui ſub Valeriano & Gallieno principibus poſt durum exilium detruncatione capitis martyrium conſummauit ſexto milliario a Carthagine iuxta mare. Paſſi ſunt etiam ibidem ſancti martyres Creſcentianus, [d] Victor, Roſula, & Generalis. Romæ ſancti Creſcentij [e] pueri, filij ſancti Euthymij, qui in perſecutione Diocletiani ſub Turpilio iudice uia Salaria gladio percuſſus occubuit. Treuiris ſancti Materni [f] epiſcopi, diſcipuli beati Petri Apoſtoli qui Tungrenſes, Colonienſes, & Treuirenſes, aliosque finitimos populos ad

Chriſti

Chriſti fidem perduxit. Eodem die natalis ſancti Ioannis Chryſoſtomi epiſcopi Coſtantinopolitani, qui inimicorum factione in exilium cieďus, cum Innocentii primi ſummi Pontificis decreto inde reuocaretur, à cuſtodientibus militibus multa mala perpeſſus, animam Deo reddidit: eius tamen feſtiuitas ſexto Kalendas Februarii celebratur, qua die ſacrum ipſius corpus à Theodoſio iuniore Conſtantinopolim fuit translatum.

SEPTEMBRIS 14.

a EXALTATIO S. Crucis.] De ea etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Pluribus autem Ordo Rom. de diuin. offic. in fin. Micrelog. c. 55. ac cæteri, qui ſcribunt de diui. offic. Agunt prætere a & Græci hac die ſolemnitatem Exaltationis S. Crucis, non tamen quando per Heraclium Imper. deuicto Coſrhoe reſtituta eſt; ſed cum Conſtantino imperante, gloria exaltatæ Crucis maiori fulgore in Orbe effulſit. Extat tractatus egregius Epiphanii epiſcopi Orbi de ſigno Crucis, quod apparuit Conſtantino Magno Imp. habetur Græcè ſcriptus in cod. manu. ſcript. biblioth. Sfortianæ num. 91. Græci itaque longè ante Heraclii tempora, hac ipſa die eiuſmodi celebritatem agebant; qua item die Exaltationis S. Crucis ſanctum Ioannem Chryſoſtomũ ex hac uita migraſſe, hi tradunt, qui res geſtas ipſius ſunt proſecuti. de eadem etiam ſolemnitate hac die agi ſolita meminit Euſtachius presbyter in Eutychio apud Lipom. tom. 7. Latini etiam, ante Heraclii tempora hanc diem Exaltationi S. Crucis dicatam coluiſſe videntur, nam in Sacramentario S. Gregorii de eadem, hac die agitur. putamus itaque eandem ſolemnitatem multò prius celebrari ſolitam, tanta deinde parta victoria, auctam, redditaque ex eius rei memoria illuſtriorem. Quæ uerò de Heraclii victoria, & reſtitutione S. Crucis ſcripta ſunt, contigerunt, anno decimo nono eius Imp. ut conſtat ex Theophane in hiſt. Miſcel. numeratur hic annus à recentioribus ſexcenteſimus uiceſimus nonus a Chriſto Domino, à Sigebert. autẽ in chron. an. 631. de eadem Aim. de geſt. Franc. lib. [illegible] c. 21. Vide de eadem Exaltatione Suidam in hiſtor. in Heraclio. Rei geſtæ hiſtoriam multis inuolutã ambagimus legimus m[illegible] ſcrip. quam penes nos habebus, auctore quodam Nicephoro epiſcopo, cuius eſt initium, Tempore illo, quo. &c. quid autẽ in ea germanum, quid veſpurium ſit, diximus in Annal. eccleſ. Quod doluimus, hiſtoriam illam nonnullis auctam mendaciis in quibuſdam eccleſiis pictam vidimus. Extant de ſancta Cruce ſancti Ioannis Chryſoſtomi orationes duæ, Sophronius item de Exaltatione S. Crucis ſcripſit ſermonem, alium eiuſdem argumenti edidit. Leo Imp. quos habet cod. Græc. man. ſcrip. bibliothecæ Sfortianæ nu. 65. itemq; Ioſeph. epiſcopus Theſſalonicæ aliam de S. Cruce ſcripſit orationem. habetur & ipſa in eadem biblioth. num. 84.

b Cornelii Papę. De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. De cuius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 6. c. 32. Optat. lib. 2. Aug. epiſtola 165. Niceph. in chron. Res geſtas ipſius & tẽpus, quo ſedit plenius ſcripſimus in Annal. eccleſ. De Cęreali, & Salluſtia, quorum hic mentio habetur, agit hic item Ado, aſſentiunturq; vet. manu. ſcrip. S. Leo Papa extruſit baſilicam S. Cornelii Papæ nomine iuxta cœmeterium Calliſti uia Appia, ut conſtat ex lib. de Roman. Pontificibus in Leone primo.

c Cypriani.] Beda, ac cæteri, qui ſuprà. de eodem hac die. Fuit eius ſolemnitas etiam Græcis celeberrima, in qua S. Gregorius Nazianzenus pręclaram habuit orationem: licet tam ipſe, quàm Metaphraſtis, ac cæteri Græcorum errore labantur, dum eundem eſſe exiſtimant cum Cypriano mago, qui paſſus eſt cum Iuſtina uirgine; nomine nimirum & martyrii titulo decepti: cum reuera multis differentiis conſtet, inter ſe eſſe diſtinctos. Huius acta ſcripſit Pontius eius diaconus, vt teſtatur S. Hieron. de ſcrip. eccleſ. inde Paulus diac. Extant præterea eiuſdem martyrii acta publica à Notariis præcepta, quæ omnia in unum collecta habet Pammelius, qui & de ſuo addidit eiuſdem Cypriani uitam ex ipſiuſmet ſcriptis locupletatã. Legi in antiquo breuiario Toletano ſacrum hymnum, quo eius martyrium egregiè deſcriptum canitur. Eſt eius exordium: Orbis magiſter Taſcie. &c. Extet de eodẽ ſermones ſancti Auguſtini, quorum Poſſidius meminit in indic. ſerm. 113. 114. 115 & 116. de diuerſis, adhuc alius in addit. Pariſ. 12. vbi etiam recenſentur, eiuſdem martyrii acta: extant præterea de eodem ſermones duos ſancti Maximi, alius inſuper S. Petri Cryſologi 129. In huius martyris honorem duę apud Carthaginem illuſtres, baſilicæ fuerunt erectæ, ut ſcribit Victor de perſecut. Vuandal. lib. 1. quarum altera ubi paſſus, altera uerò ubi ſepultus, extructa fuit. Prius

ad

ad Sextum dicta, à ſexto uidelicet ab urbe Carthaginis lapide: qui ipſe locus appellatus eſt Menſa Cypriani, non quòd (ait Auguſtinus ſerm. 113. de diuerſ.) ibi ſit unquam Cyprianus epulatus, ſed quia ibi eſt immolatus. altera ad Decimũ eſt nuncupata, quòd tot paſſuum millibus à Carthagine diſtaret eius ſepulchrũ; huius meminit Procopius de bello Vuandalico, atque hanc ſibi uindicaſſe Vuandalos Arianę perfidiæ ſectatores, illa priori ad ſolum proſtrata. Hęc autem (ſecundũ pręcedẽs de ea re editum propheticum oraculum) ſub actis per Iuſtinianum Imp. Vuãdalis, reddita eſt Catholicis. Dicta hæc erat etiam Sepulchrum Cypriani, ad quod è tranſmarinis uſque regionibus frequẽs erat acceſſus fidelium, ut apparet ex Seuero lib. 1. dialog. De eadem ſolemnitate, & loco ſcribit Niceph. hiſt. lib. 17. c. 12. Non tantùm in Africa, ſed & in Italia celeberrima fuit huius diei S. Cypriani ſolemnitas, de qua extat epiſtola Athalarici regis ad Seuerum, apud Caſſiod. Variar. lib. 17. cap. 12. appellabatur enim celebritas Cyprianæa, ut ſcribit Procop. de bello Vuandal.

d Creſcentianus, & ſoc. [De quibus Ado, cui aſtipulantur uet. man. ſcrip.

e Creſcentii pueri. De cuius martyrio acta man. ſcrip. aliorumq; ſociorum legi, quæ ab eccleſia peruſina accepimus.

f Materni epiſc.] De eo & Beda, aliique recentiores. plura de eo in actis S. Gereonis, & ſoc. quæ recitat Sur. tom. 5. 10. Octobris, & Molanus in indic. ſanctorum Belgii. Cùm autem omnes uno ore fateantur, hunc fuiſſe ſancti Petri Apoſtoli diſcipulum: profecto neceſſe eſt dicere, duos eiuſdem nominis, eiuſdem Colonienſis eccleſia fuiſſe epiſcopos, ſcilicet maiorem hunc, de quo hac die agitur, Petri diſcipulum, & minorem, qui claruit temporibus Conſtantini Imperatoris, interfuitque concilio primo Arelatenſi, ut eius acta ſignificant, cuius etiam meminit idem Imperator in litteris ad Melchiadem Rom. pontificem, quas refert Euſeb. lib. 10. ipſi etenim ac collegis epiſcopis delegata eſt cauſa Cæciliani epiſcopi Carthaginenſis, qui & Romam uocatus eſt ad ſynodũ in eadem cauſa habendam, ut ſcribit Optat. Mileuit lib. 1. contra Parmen. Hinc miramur uehementer, quomodo in tabulis epiſcoporum. Colonienſium, quas deſcripſit Demochares lib. de ſacr. Miſſ. vnus tantùm adnumeretur Maternus qui ſi (vt in illis idem ponit Demochares) præceſſit Euphratem, qui, vt Arianus, damnatus eſt in concilio Agrippinenſi; manifeſtè conſtat, illum non uixiſſe temporibus Apoſtolorum, ſed potius Conſtantini Magni, vt apparet ex actis predictorũ conciliorum. Hunc hiſtoriæ nodum cum aliis ſoluẽdum relinqueremus, nec eſſet in animo aliquid definire: Reuerendiſſimus D. Lindanus epiſcopus Ruremundenſis, cum iſthæc ipſa noſtra Romæ peruideret, in eam ſe dicebat ire ſententiã, ut duo fuerint eiuſdem ciuitatis, eiuſdemque nominis, diuerſis temporibus. Materni epiſcopi ut in aliis ciuitatibus ſæpè vidimus accidiſſe. Cuius ſententię vtpote uiri eruditiſſimi, nos libentisſimè ſubſcribimus, id præſertim prædictis rationibus non tantum ſuadentibus, ſed cogentibus.

g Ioannis Chryſoſtomi.] De eodem hac die Gręci in Menologio, qua ex humanis eſſe ſublatũ, qui eius acta ſcripſerunt, teſtantur, Pallad. Leo. Auguſt. Metaph. Gregor. Alex. Caſſiod. trip. lib. 10. c. 19. Niceph. lib. 13. c. 17. & alii. Penes Socrat. lib. 6. cap. 19. textus deprauatus reperitur, & loco xviij. kalen. Octobr. legitur xviij. Kalen. Decembr. cuius erroris ea uidetur eſſe occaſio, quòd ob ſolemnitatem S. Crucis Gręci transferunt hanc celebritatem S. Ioannis Chryſoſtomi in eam diem, uel, ut alia habent Menologia, ad Idus Nouembr. ut ponitur etiam in dicto eorum Menologio. Migrauit ex hac uita, Honorio ſeptimum, & Theodoſio ſecundum conſſ. ut idem Socrates, & alii teſtantur. eſt hic annus (ſecundum ſupputationem recentiorum) à Chriſto Domino 407. cœpta eſt hæc eius ſolemnitas agi Cõſtantinopoli anno uiceſimo ſeptimo Theodoſii iunioris, Tauro & Felice conſſ. Domini autem anno 428. ut auctor eſt Cedrenus in comp. hiſt. id etenim contigit, cum opera S. Innocentii Papę nomen eius, quòd per ſchiſmaticos fuerat abraſum à diptychis, catholica Eccleſia gaudente, eſt in priſtinum reſtitutum. Cętera de S. Ioãne Chryſoſtomo uide notata ſuperius in die translationis eius xj. Kalen. Februarii quibus addimus, extare. S. Ioan Damaſc. encomium de eodem ſancto; inſuper & orationem de eius translatione à Conſtantino filio Leonis Imp. conſcriptam. habet hæc omnia codex Græcus man. ſcrip. in bibliotheca Sfortiana num. 65.

F Decimoſeptimo Kal. Octobris. Luna. 15

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

OCTAVA [a] Natiuitatis beatæ Mariæ virginis. Romæ via Nomentana natalis beati Nicomedis [b] presbyteri & martyris, qui cum diceret compellentibus ſe ſacrificare: Ego non ſacrifico niſi Deo omnipotenti, qui regnat in cœlis; plumbatis diutiſſimè cæſus migrauit ad Dominum. In territorio Cabilonenſi ſancti Valeriani [c] martyris, quem Priſcus præſes ſuſpenſum, & graui ungularum laceratione cruciatum, cum in Chriſti confeſſione uideret immobilem, ac læto animo in eius laudibus permanentem, gladio animaduerti pręcepit. Marcianopli in Thracia ſanctę Melitinæ [d] martyris, quæ ſub Antonino Imperatore & Antiocho præſide ad gentilium fana ſemel & iterum ducta, cum idola ſemper corruerent, ſuſpenſa & laniata, ac demum capite plexa eſt. Hadrianopoli ſanctorum martyrum Maximi, [e] Theodori, & Aſclepiodoti, qui ſub Maximiano Imperatore coronati ſunt. Item ſancti Porphirij [f] mimi, qui coram Iuliano Apoſtata per iocum baptiſmum ſuſcipiens, Dei uirtute de repente mutatus, Chriſtianum ſe eſſe profeſſus eſt, ac mox iubente eo, ſecuri percuſſus, martyrio coronatur. Eodem die ſancti Nicetæ [g] Gothi, qui ab Athanarico Rege ob catholicam fidem iuſſus eſt igne comburi. Cordubæ ſanctorum martyrum Emilæ [h] diaconi, & Hieremię, qui in perſecutione Arabica poſt longam carceris macerationem, ceruicibus pro Chriſto abſciſſis martyrium compleuerunt. Tulli in Gallia ſancti Apri [i] epiſcopi. Item ſancti Leobini [k] epiſcopi Carnutenſis. Lugduni ſancti Albini epiſcopi. Eodem die depoſitio ſancti Aichardi [m] abbatis. In Gallia ſanctæ Eutropię viduæ.

SEPTEMBRIS. 15.

a OCTAVA.] De eadem Beda. Radulph. de obſer. can. c. decimonono, receſſet eam inter maiores Octauas, cuius officium eccleſiaſticum ab Innocentio Papa quarto conſtitutum tradunt. vide notata ſuperius in ipſa die Natiuitatis eius.

b Nicomedis.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & veie. man. ſcrip. Huius res geſtæ deſcribuntur in actis ſanctorum Nerei & Archilei cap. nono & decimo, apud Sur. duodecimo Maij tomo tertio. Erat nobilis Romæ titulus ſancti Nicomedis: mentio de eo habetur in concilio primo Romano ſub Symmacho, quod ſecundum perperam dictum reperitur; eius anniuerſaria dedicationis dies agebatur kalend. Iunii, vt apparet ex Martyrologio Bedæ, Vſuardi, & Adonis. Erat inſuper Romæ cœmeterium à ſancto Nicomede denominatum. de quo in libro de Rom. Pontific. in Bonifacio quinto.

c Valeriani.] Agit de eodem Beda, & alij. De eius martyrio, atque miraculis Greg. Turon. de glor. marty. cap. 54. & Pet. in catalogo lib. 8. cap. 48.

d Melitinæ.] De eodem Græcorum tabulæ. quarum aliæ hac die, aliæ verò ſequenti, in Menologio autem, quo vtimur, ponitur die ſequenti, ibiq; pluribus martyrium eius deſcribitur.

e Maximi, & ſociorũ.] Agunt de ijſdem etiam Græci hac die in Menolog.

f Porphyrij.] Græci itidem agunt de eodem hac die in Menologio, reſque eius geſtas paucis complexi ſunt.

g Nicetæ.] Huius acta ex antiquioribus codicibus deſcripſit Metaphraſtes, quæ retulit Lipom. in tom. 6. & Sur. tomo quinto. Scribit de eodem Nicepho. hiſtor. libro vndecimo, & quadrageſimoctauo. & Suidas in hiſtoricis in verbo Athanaricus.

h Emilæ, & Hieremiæ.] De his Vſuard. ad xv. kalend. Octobr. ſed hac die paſſi ſunt, vt teſtatur S. Eulogius, qui ipſorum martyrij acta conſcripſit in Memor. ſanct. lib. 2. cap. 12. coronatosque re-

ſert xia o Stingenteſima nonageſima, anno à Chriſto Domino octingenteſimo quinquageſimoſecundo.

i Apri epiſcopi.] De quo etiam Beda, Vſuardus, & alii. ponitur hic ſeptimus ordine in tabulis epiſcoporum Tullenſium, quas deſcripſit Democh. Hic ex cauſidico monachus, & ex monacho eſt factus epiſcopus, de quo ſanct. Paulini epi ſcopus Nolan. epiſto. 27. 28. & 29. in quibus de ipſo fuſius.

k Leobini epiſcopi.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus Vuandelb. & alii. Habetur de eo mentio in actis ſancti Auiti presbyteri apud Sur. tomo 3. 17. Iunij. numeratur hic decimusſextus eius ſedis epiſcopus in tab. Democh.

l Albini, aliàs Alpini.] De quo etiam Beda hac die, & alij recentiores. adſcribitur in tabulis Lugdunenſium epiſcoporum decimusquartus eius ſedis epiſcopus, ſucceſſitque ſancto Iuſto, de quo ſuperius actum eſt die 2. Septembris.

m Aicardi abbatis.] Scripta ſunt eius acta à Fulperto, quæ deſcripſit Sur. tomo 5. mentio habetur de eodem in vita ſancti Philiberti apud eundem tomo 4. 20. Auguſti. & Molan. in addit. ad Vſuard. claruit circa ann. Domini ſexcenteſimum octogeſimum.

n Eutropiæ.] Scribit de hac Sidon. Appollin. lib. 6. epiſt. 2. ad Pragmatium. Alia hæc eſt ab ea, quæ tempore cladis Hunnicæ martyrio occubuit, de qua inferius xviiij. kalend. Ianuar.

viij. G Sextodecimo Kal. Octobris. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

CHALCEDONE natalis ſanctæ Euphemiæ [a] virginis & martyris, quæ ſub Diocletiano Imperatore & Priſco proconſule, tormenta, carceres, uerbera, argumenta rotarum, ignes, pondera [b] lapidum, beſtias, plagas uirgarum, ſerras acutas, ſartagines ignitas pro Chriſto ſuperauit; ſed rurſus in theatrum [c] ad beſtias ducta, cum oraſſet ad Dominum, ut iam ſpiritum ſuum ſuſciperet, una ex ijs morſum ſancto corpori infigente, cæteris pedes eius lambentibus, immaculatum ſpiritum Deo reddidit. Romæ ſanctorum martyrum Luciæ [d] nobilis matronæ & Geminiani, quos Diocletianus Imperator pœnis grauiſſimis afflictos, diuque tortos, tandem poſt laudabilem martyrii uictoriam gladio animaduerti præcepit. Item Romæ via Flaminia ſanctorum martyrum Abundij [e] presbyteri, & Abundantii diaconi, quos Diocletianus Imperator vnà cum Marciano viro illuſtri, & Ioanne eius filio, quem illi à mortuis ſuſcitauerant, decimo ab Vrbe lapide gladio feriri iuſſit. Heracleæ in Thracia ſanctæ Sebaſtianæ [f] martyris, quæ à beato Paulo Apoſtolo ad Chriſti fidem perducta, ſub Domitiano Imperatore & Sergio præſide varijs modis tentata, gladio tandem cæſa eſt. Cordubæ ſanctorum martyrum Rogelli [g] & Seruidei, qui manibus pedibusq. abſciſſis, ad vltimum decollati ſunt. In Scotia ſancti Niniani epiſcopi & confeſſoris. In Anglia ſanctæ Edithæ virginis, Edgari Anglorum regis filiæ, quæ in monaſterio à teneris annis Deo dicata, ſæculum hoc ignorauit potius, quam reliquit.

a EVPHE-

a EVPHEMIÆ] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii Latinorum; Græci autẽ in Menologio quinto idus Iulij, ſic & in conſtitutione Emmanuelis Imper. apud Theodor. in nomoc. Phot. tit. 7. c. 1. licet olim tempore concilij Calcedonenſis agerẽt in Oriente natalis dies eius ad octauum kal. Nouemb. vt apparet ex eodem concil. act. 6. Eius acta ex priſcis monumentis edidit Metaphraſtes, quæ extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Deſiderantur autem in eis ea, quæ ex nobili pictura expreſſa, deſcriptaq; à S. Aſterio epiſcopo Amaſeno recitantur in 2. concilio Nicæno act. 4. & 6. habemus alia eius acta man. ſcrip. eſt illorum exordium: Diocletiano Imper. &c. eadem Mombrit. recitat tom. 1. in breuiar. Tolet. eſt vetus ſacer hymnus, quo eiuſdem acta canuntur. incipit

En feſtum prodiit virginis inclytæ, &c.

De ſacratiſſimis eius reliquiis, ex quibus vnguentum medicum iugiter emanabat, ſcribit Euagr. lib. 2. cap. 3. Niceph. lib. 15. cap. 3. & 5. & lib. 18. cap. 31. Inuiſit eas S. Melania iunior, cùm pergeret Conſtantinopolim, vt conſtat ex actis ipſius. Sanctus Paulinus Nolanus epiſcopus acceptas eiuſdem martyris ſacras reliquias cõdidit unà cum aliis in Nolana baſilica, ut ipſe ſcribit nat. 9. S. Felicis his verſibus.

Et quæ Calcidicis Euphemia martyr in oris
Signat virgineo ſacratum ſanguine litus.

Quid autem in eadem veneranda pignora præſumpſerit impius Agiomachus Conſtantinus Copronymus, qui eadem perdenda curauit: & quomodo fuerint inuẽta, atq; tranſlata, ſcribit Theophan. ex quo hiſt. Miſcella, Zonaras, & Cedrenus. Habuit de eorum inuentione præclaram orationem Conſtantinus epiſcopus, qua execrandum facinus ſacrilegi Imperatoris deſcribitur. extat apud Metaphr. 11. Iulii, & apud Sur. tom. 4. ea die. Chalcedone in eius baſilica celebrata eſt S. S. Synodus œcumenica Chalcedonenſis. Fuit etiam Romæ celebris eiuſdem inclytæ martyris cultus, cuius baſilicam poſitam uia Appia dicauit Donus Papa: aliam rurſus eccleſiam eiuſdem Euphemiæ apud Tybur. poſitam dedicauit Gelaſius Papa, vt apparet in lib. de Romanis Pontificibus, qui creditur eſſe Anaſtaſij. Romæ item ad radices Eſquilinis collis hactenus perſeuerat eiuſdem eccleſia: niſi magis placet dicere, plures fuiſſe Euphemias.

b Pondera lapidum.] Frequens eſt reperiri in actis ſanctorum martyrum, eoſdem inter alia cruciamenta ponderibus aggrauatos. Qualia autem fuerint iſthæc lapidea pondera; Romæ in baſilicis Apoſtolorũ, alijsq; in eccleſijs poſita inuiſuntur. nimirum ingentis ponderis lapides rotundi, vel oblongi ferreum anulum ſaxo impactum habentes, quo immittatur funiculus ad ligandum, ac ſuſpendendum ad pedes, vel manus in ſublime. Miratus ſum cuiuſdam ſententiam, qui putaret globos illos lapideos non ad inferenda cruciamenta, ſed ad penſanda onera fuiſſe cõpoſitos, neſciens quòd quæ erant huiuſmodi, habebant inſcriptam notam numeri, vt tradunt Iſido. lib. 16. origin. & Alciat. de pond. cap. 1. & alij. Eiuſmodi globus lapideus à Ioſeph. lib. de Machab. ad Polyb. Orbiculare afferri in medium iubet; hinc cum pedes vnà cum manibus deorſum colligati fuiſſent, ſanctum quoque, chorda Orbiculari ventrem circuncingente, in altum vſque contrahit. nec mora, ſeparatur à ſede ſua dorſi iunctura, crura cum brachiis extrahuntur, eiiciuntur humeri, ſicque ſingulis neruis diſtrictis ſoluitur martyr inuictus. hęc Ioſephus. Diuerſa ab his erant illa pondera, quæ lege xij. tab. exhibebãtur debitoribus, erant enim compedes, de quibus Gellius lib. 20. c. 1. in fi. vbi hæc inter alia, Vincito autem neruo, aut compedibus quindecim pondo, non minore, aut ſi volet maiore, maiore vincito, &c. Vetuit Conſtantinus Imp. admoueri pondera debitoribus l. 3. de exact. Cod. Theodoſ. meminit & Caſſiod. Vari. lib. 11. c. 40. de his ponderibus reos aggrauantibus.

c Rurſus in theatrum.] Frequentiſſimè eſt inuenire in actis ſanctorum martyrum, eoſdem in theatro, ſpectante populo, eſſe cruciatos. Inter alias editiones ad ſpectantium voluptatem comparatas, exhiberi conſueuerunt exquiſitæ miſerorum damnatorum carnificinæ, quas illi (non dicam homines adeò ab humanitate remotos, ſed feras beſtias) auidè ſpectare conſueuerunt. & vt omittam quæ in eo genere Suetonius, & alij teſtata reliquerũt, locum vnum Philonis in lib. in Flaccum hic recitare contentus ero. ſic enim ait, Ante flagellabantur in medio theatro, igne, ferroq; torquebatur, ſpectaculis diſtributis in hunc modum. Mane vſque ad horam tertiam quartamve Iudæi flagellabantur, rotis alligabantur, damnabantur per mediam orcheſtram ducebantur ad ſupplicium, deinde poſt tam præclara exempla edita inducebantur ſaltatores, immo tibicines, aliaq; ludicra ſcenicorum certaminum, &c. hæc Philo, qui de hiſce ſpectaculis tunc Alexandriæ à Flacco præfecto exhibitis, pluribus agit. Sed hæc quidem omnia contra antiqua iura Romanorum, quibus vetita erant damnatorum cruciamenta in Theatris, cum ludi agerentur, exhiberi. Quanta autem totius Vrbis clade eiuſmodi facinus ſemel præſumptum fuerit, ac vix tandem expiatum, conſule quæ ſcribit Liuius libro 2. decad. 1. cùm agit de ſeruo ſub furca in medio circi cæſo.

d Luciæ, & Geminiani.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri Latinorum, Græci autem in Menologio die ſequenti. Recitat horum acta Mõbrit. tom. 2. habemus ea in uet. cod. man. ſcrip. quorum eſt exordium, Conſulibus Diocletiano octies & Maximiano ſepties, &c. habent tamen aliqua, quæ corrigantur. Confundunt aliqui hanc Luca i cum illa Syracuſana, ſicq; & eccleſia ab

Honorio Papa erecta in Eſquilino, dicta Diaconia S. Luciæ ad Septem ſolia apud baſilicam ſancti Silueſtri poſita, illi tribuitur. eſt præterea iuxta Tyberim ad Quatuor portas vetus memoria eorundem martyrum, vbi & eorum ſacra corpora condita eſſe dicuntur, licet Lucẽſes eadem ad ſe trãſlata teſtentur, ſed accidiſſe putandum, ſicut frequenter in cæteris, ut pars ipſorum, & non integra fuerunt tranſlata corpora.

e Abundij, & Abundantii.] Legimus eorum martyrij acta in vet.man. ſcrip. à ciuitate Caſtellana acceptis incipiunt: Temporib. Diocletiani, &c. eadem verò ex tribus alijs antiquis exemplarib. recognita emendata, auctaq; nobili hiſtoria eorũdẽ ſacrorum corporum translationis tertiò factæ, notationibusque illuſtrata modo edidit Romæ Collegium Patrum ſocietatis Ieſu, in quorum baſilicam Farneſiana religioſiſſima & magnificentiſſima pompa ex Diaconia ſanctorum Coſmæ & Damiani translata ſunt xvii. Octobris; anno Domini 1584. Pontificatus Gregorii Papæ xiij. anno duodecimo. Quòd autem ſpectat ad ſanctos martyres Marcianum & Ioannem, de quibus hic mentio habetur; horum ueneranda corpora aſſeruantur & religioſè coluntur in ciuitate Caſtellana apud Vejentes, ibique condita ſunt in cathedrali eccleſia ſub primario altari, prout ex veteribus eiuſdem eccleſiæ monumentis didicimus.

f Sebaſtianæ.] De eadem hac die Græci agunt in Menologio, recoluntq; eius acta, prout hic etiã enarrantur.

g Rogelli, & Seruidei.] Agit de his S. Eulogius in memor. ſanct. martyr. lib. 2. cap. 13. paſſosque radit hac die, ęra octingenteſima nonageſima eſt annus Domini octingenteſimus quinquageſimus ſecundus.

h Niniani epiſc.] Scribit de eodẽ Beda de geſt. Anglo. lib. 3. c. 4. & Molan. in addit. ad Vſuard.

i Edithæ.] Huius res geſtas, & poſt obitũ edita miracula deſcripſit ex vet. monumentis Sur. tom. 5. & Radulph. in Polinchron. lib. 6. c. 7. claruit circa annum Domini nongẽteſimum octogeſimum.

ij. A Quintodecimo Kal. Octobris Luna. 17

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

ROMAE via Tyburtina natalis ſancti Iuſtini [a] presbyteri & martyris, qui in perſecutione Valeriani & Galieni & confeſſionis gloria fuit inſignis. Hic beati Xyſti Pontificis, Laurentii, Hippolyti, aliorumq. plurimorum ſanctorum corpora ſepeliuit. ac demum ſub Claudio martyrum conſummauit. Item Romæ ſanctornm martyrum Narciſſi [b] & Creſcentionis. In Phrygia ſanctæ Ariadnę [c] martyris ſub Hadriano Imperatore. In Britania ſanctorum martyrum Socratis [d] & Stephani. Nouioduni ſanctorum martyrum Valeriani, [e] Macrini, & Gordiani. Auguſtoduni ſancti Flocelli [f] pueri, qui ſub Antonino Imperatote & Valeriano præſide multa paſſus, demum à feris diſcerptus, martyrii coronam adeptus eſt. Apud Leodium beati Lamberti [g] epiſcopi Traiectenſis, qui cum regiam domum zelo religionis increpaſſet, à nocentibus innocens occiſus, aulam regni cęleſtis perpetuo uicturus intrauit. Eodem die S. Agathocliæ [h] ancillę cuiuſdam mulieris infidelis, quę lungo tempore verberibus, aliisq. ęrumnis ab ea uexata, ut Chriſtum negaret, oblata demum iudici, & ſęuius laniata, cum in confeſſione fidei perſiſteret, exciſa lingua, in ignem proiecta eſt. Cordubæ ſanctę Columbę [i] uirginis & martyris. Mediolani depoſitio ſancti Satyri [k] confeſſoris, cuius inſignia merita ſanctus Ambroſius eius frater comme-

morat. Romæ ſanctæ Theodoræ[l] matronæ, quæ in perſecutione Diocletiani ſanctis Martyribus ſedulo miniſtrabat. Commemoratio [m] Impreſsionis ſacrorum ſtigmatum, quibus S. Franciſcus Ordinis Minorum inſtitutor in eius manibus, pedibus, & latere, mira Dei gratia in monte Aluerniæ in Etruria impreſſus eſt. Apud Bingiam in diœceſi Maguntinenſi [n] ſanctæ Hildegardis uirginis.

SEPTEMBRIS 17.

a IVSTINI.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri recentiores. Intextæ ſunt eius res geſtæ in actis S. Laurentii martyris; ſeorſum autē poſitas, & vberius conſcriptas habemus in noſtra bibliotheca, vbi legitur; illum non tantum Valeriani & Gallieni temporibus fuiſſe gloria confeſſionis illuſtrem, ſed etiam ſuperuixiſſe ad tempora Claudii Imper. tuncque martyrio coronatum fuiſſe; ſanè quidem & Vuandelbert. & antiquiora monumenta eundem appellant martyrem.

b Narciſſi & Creſcentionis.] De his item Beda, & alii, qui ſupra ex actis ſancti Laurentii. Erat nomine Creſcentionis dictum nobile cœmeteriū Romæ uia Salaria, non longè à cœmeterio Priſcillæ, ut indicant tabulæ Vaticanæ, in quibus cœmeteriorum nomina perlegimus.

c Ariadnæ.] De eadem Græci quoque in Menologio hac die.

d Socratis, & Stephani.] Agunt de iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii; quibus etiam adſtipulantur vet. man. ſcrip.

e Valeriani, & ſoc.] De his etiam ſingulis Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri recentiores.

f Flocelli.] Recitat eius acta Mombr. tom. 1. Petrus in catal. lib. 8. c. 92.

g Lamberti epiſc.] De eodem hac die Bedæ Martyrologium, ac cæterorum. Eius acta à pluribus auctoribus ſcripta reperiuntur; ac primùm omnium à Godeſcalco eccleſiæ Leodienſis diac. inde à Stephano epiſcopo Leodiēſi, de quo Sigeb. de uir. illuſtr. c. 136. & in chron. an. 903. tertio loco ab ipſo Sigeberto Gemblacenſi, ut ipſe profitetur de vir. illuſtr. c. 172. poſt eum à Nicolao canonico ſancti Lamberti, quintò denique à Rainerio monacho. porrò Stephani tantùm, & Nicolai ſcriptiones reperiri, teſtatur Molanus, qui de Lamberto agit in annot. ad Vſuard. & in indicul. ſanctorū Belg. eius autem uitam, quam recitat Sur. tom. 5. Stephani epiſcopi Leodienſis eſſe apparet. Habetur mentio de eodem in uita S. Suithberti apud Sur tom. 2. prima Martii. agit de eodem Sigeber. in chron. an. Domini 698. Trithem. de uir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 111. & lib. 4. c. 62.

h Agathocliæ.] De eadem hac die Græci in Menologio, vbi eius nobile certamen deſcribitur.

i Columbæ.] Scripſit eius martyrium S. Eulogius in Memor. ſanct. lib. 3. c. 10. paſſamq; tradit hac die, æra octingenteſima nonageſima prima, annus eſt Domini octingenteſimus quinquageſimus tertius. Cum autem celebres illi ſancti Eulogii commentarii aliquandiu delituiſſet, & uariis cladibus Hiſpania eſſet agitata; euenit, ut hæc eadem Columba celebraretur pridie Idus Ianuarii, qua item die agitur de Columba Senonenſi, deperditis etenim eius eccleſiæ tabulis, qua potiſſimum die de hac ageretur, remanſit obſcurum. hęc Ambroſ. Moral. in ſcholiis ad Eulogium.

k Satyri.] De eodem tab. eccleſiæ Mediolanenſ. In eius funere S. Ambroſius luculentam orationem habuit, agit præterea de eodem Mombr. tom. 2. uit. ſanct.

l Theodorę.] Agitur de eadem etiam in actis ſanctorū Abundii & Abundātii, de quibus ſupra:

m Commemoratio Impreſſ.] De præclariſſimo hoc & ſingulari Dei munere in S. Franciſcum luculenter ſatis ac piè ſcripſit S. Bonauentura in vita ipſius, nam in cap. 13. totam facti ſeriem, tanta que rei teſtes grauiſſimos diffusè proſequitur, unde lector omnia, quæ tum deuotionem, tum ad admirationem facere uidentur, abundè petere poterit, vt ualeat cum Dauide iurè ac meritò exclamare: Mirabilis Deus in ſanctis ſuis. Extant de tam immenſo miraculo Apoſtolicæ litteræ ſummorum Pontificum, nimirum Gregorii noni in duabus bullis, quarum alteram ad Prouinciales & Priores Ordinis Prædicatorum, alteram uerò ad epiſcopum Colonienſem conſcripſit. Rurſus etiā de confirmatione ueritatis ſacrorum ſtigmatum anno decimo ſui Pontificatus dedit litteras Apoſtolicas ad epiſcopum Olumurcenſem, alias etiam anno vndecimo ad uniuerſam Theutoniam, aſſeruantur prædictæ epiſtolæ vnà cum cęteris in Bibliotheca Vaticana. itemq; bullæ Alexādri quarti. Porro rem adeò admirabilem ac tantopere teſtatam Benedictus Papa xj. anniuerſaria ſolennitate. Duplici officio eccleſiaſtico uoluit celebrari, quā neſcio quomodo lapſam, in Martyrologio Romano hac die recenſeri, hocque loco poni, Sanctiſſimus D. N. Sixtus Papa quintus, tāti patris alumnus mandauit. Prædictæ autem litteræ Apoſtolicæ. ipſa ſacra diplomata Romanorum Pontificum in ipſorum regiſtris poſita aſſeruantur in Vaticana bibliotheca ſed eadem ipſa deſcripta habes ac

edita in ampliſſimo chronico Franciſcanorum auctore Marco Vlixiponenſi Minorita in prima parte lib.2.cap.55.56.57.58.& 59.Hæc cùm ad eius rei notationem ſatis eſſe videantur: prætermittimus coaceruare innumera aliorum auctorum teſtimonia,ut Antonini, Vincentii, ac aliorum recentiorum.De mandato Sanctiſſimi Domini noſtri Sixti Papæ, cuius ſupra meminimus; extat apud nos eiuſdem ſacrum chirographum,quo non tantùm quo loco huius diei, ſed quibus etiam verbis poneretur,eſt expreſſum.

n Hildegardis.]Huius uitã conſcriptã à Theorico habet Sur.tom.5.ab aliis etiã ſcriptis mandatam teſtatur Tritthe.de vir.illuſt.ord. S. Bened. lib.2.c.119.& lib.3.cap.334.De eadem Molan.in addit.ad Vſuard.claruit circa an.Domini 1160.

vj.B Quartodecimo Kal.Octobris.Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25			

NATALIS ſancti Methodii, [a] Olympi Lyciæ & poſtea Tyri epiſcopi, ſermonis nitore ac doctrina clariſſimi: qui ad extremum nouiſſimæ perſecutionis, ut ſcribit ſanctus Hyeronimus, in Chalcide Græciæ martyrio coronatus eſt. In territorio Viennenſi nſancti Ferreoli [b] martyris, qui cum eſſet tribuniciæ poteſtatis, iuſſu Criſpini impiſſimi prçſidis tentus, & primo crudeliſſimè uerberatus, deinde graui catenarum pondere onuſtus in teterrimum carcerem truſus eſt; unde ſolutis Dei nutu uinculis, & ianuis carceris patefactis exiens, ab inſequentibus iterum captus, martyrii palmam capitis obtruncatione percepit. Item ſanctarum martyrum Sophiæ [c] & Irenes. Mediolani ſancti Euſtorgii [d] primi epiſcopi, teſtimonio beati Ambroſii celebris. Gortynæ in Creta ſancti Eumeni [e] epiſcopi & confeſſoris.

SEPTEMBRIS 18.

a METHODII.]De eodem hac die Beda, Vſuardus, & Ado; qui omnes teſtantur martyrio coronatum eſſe temporibus Diocletiani Imp.eam ſecuti ſententiam, qua ſcribit S.Hieron.de ſcript.eccleſ. eum paſſum eſſe ad extremum (vt ait) nouiſſimæ perſecutionis: licet (inquit) alii dixerint martyrio occubuiſſe ſub Decio & Valeriano: quam opinionem ſecutusque eſt Suidas. ſed prior ſententia verior eſſe videtur: nam ſcriptis nobiliſſimis editis, Porphyrii ueſaniam redarguit, qui à fide apoſtata in Chriſti religionem tres virulentos ediderat commentarios: conſtat enim Porphyrium ſcripſiſſe temporibus Diocletiani Imperatoris, cùm Dei eccleſiæ deſtruerentur, & immanius in Chriſtianos ſæuiret perſecutio, vt conſtat ex Lactantio lib.5.cap.ſecundo, qui licet eum nõ nominet, tamen ſuis coloribus pingens, ipſum optimè repræſentat. De eodem Methodio S.Epiphan.hæreſ.64.vbi eum & Eubulium dictum eiſe tradit.

b Ferreoli.]De quo Beda, Vſuardus, & Ado pluribus agunt. Eius res geſtas ex antiquis monumentis edidit Sur.tomo.5.de eodem ſic Venan.Fortun.lib.7.carm.ad Bod.ducẽ, & de gaud. vit.æter.

Ferreolum pariter pulchra Vienna gerit.

& lib.3.de reliquiis ſanctorum in fin.

Altera Ferreoli pars eſt, qui vulnere ferri,
Munere martyrii gemina ſuperba nitet.

De eius translatione extat epiſtola Sidonii Apollinaris ad S.Mamertum eiuſdem ciuitatis epiſcopum

pum lib. 7. epi. 1. De alia ruſus facta translatione per Vuilicardum epiſcopum, ſcribit Ado Viennẽ. in chron. anno Domini 719. De S. Ferreoli corpore apud Viennam poſito agit Greg. Turon. lib. de mirac. S. Iulian. c. 2. de eius item reliquijs Aim. lib. 2. de geſt. Franc. c. 20.

c Sophiæ, & Irenes,] De quibus Gręci etiam agunt hac die in Menologio. Iuſtinianus Imp. præclaram baſilicam erexit Conſtantinopoli in honorem S. Irenis, ut ſcribit Procop. lib. 1. de. ædif. Iuſtin. Imp. ſed huiusne, an alterius, de qua ſupra 5. Aprilis, incertum eſt.

d Euſtorgii epiſc.] Agit de eodem hac die Beda, atque recentiores, ipſeq; tabulę Mediolanenſ. eccleſiæ. Huius meminit ſanctus Ambroſius in Auxentium de traditione baſilicæ, his verbis: Abſit vt tradam hæreditatem patrum; hoc eſt hæreditatem Dionyſij, qui in exilio cauſa fidei defunctus eſt hæreditatem Euſtorgij cõfeſſoris, &c. Huius res geſtas ex priſcis monumentis edidit Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. Hic dictus eſt primus reſpectu iunioris Euſtorgii, qui claruit temporibus Theodorici Regis Italiæ, de quo ſuperius actum eſt 6. Iunij.

e Eumeni epiſcopi.] Hunc Græci ob ſpectatiſſimas eius virtutes, & egregiam miraculorum operationem. Thaumaturgum appellant in Menologio, vbi de ipſa agunt hac die.

19 Tertiodecimo Kal. Octobr. Luna. C vi.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

PVTEOLIS in Campania ſanctorum martyrum Ianuarii[a] Beneuentanæ ciuitatis epiſcopi, Feſti eius diaconi, & Deſiderij lectoris, Soſij diaconi eccleſiæ Miſenatis, Proculi diaconi Puteolani, Eutychis & Acutij: qui poſt uincula & carceres capite cæſi ſunt ſub Diocletiano principe. Corpus ſancti Ianuarij Neapolim fuit delatum, atque honorifice in eccleſia tumulatum: ubi etiam beatiſſimi Martyris ſanguis in ampulla uitrea adhuc ſeruatur, qui in conſpectu capitis illius poſitus, uelut recens liqueſcere & ebullire conſpicitur. Nucerię natalis ſanctorum martyrum Felicis[b] & Conſtantiæ, qui paſſi ſunt ſub Nerone. In Palæſtina ſanctorum martyrum Pelei,[c] Nili, & Eliæ epiſcoporum Aegypti, qui tempore perſecutionis Diocletiani cum plurimis clericis pro Chriſto igne conſumpti ſunt. Eodem die ſanctorum martyrum Trophimi,[d] Sabbatii, & Dorymedontis, ſub Probo Imperatore: quorum Sabbatius Antiochiæ iuſſu Attici præſidis tamdiu flagris cæſus eſt, donec emitteret ſpiritum: Trophimus uerò Synnadam ad Perennium præſidem miſſus, poſt multus cruciatus cum Dorymedonte ſenatore capitis decollatione martyrium conſummauit. Cordubæ in perſecutione Arabica ſanctæ Pompoſæ[e] virginis & martyris. Cantuarię ſancti Theodori[f] epiſcopi, qui à Vitaliano Papa in Angliam miſſus, doctrina & ſanctitate refulſit. Turonis ſancti Euſtochii[g] epiſcopi, magnarum virtutum viri. In territorio Lingonienſi ſancti Sequani[h] presbyteri & confeſſoris.

a SANCTORVM martyrum Ianuarii, & ſoc.] Non tãtùm Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri latinorũ de Ianuario ac ſocijs agunt hac die, ſed & Gręci in eorum Menologio; nec ſolùm hac die, ſed & xj. Kal. Maij. Horum acta à Ioanne diacono deſcripta recitat Sur. tom. 5. & Mombrit. tom. 2. Habemus alia in noſtra bibliotheca in vet. cod. man. ſcrip. vbi etiam notantur conſules, quibus ijdem martyres ſunt paſſi: nimirum Conſtantio quintum & Maximiano conſſ. eſt hic annus à Chriſto Domino, ſecundum ſupputationem recentiorum, 305. eſt enim dictorum actorum huiuſmodi exordium: Temporibus Diocletiani Imp. conſulatu Conſtantij quinquies & Maximiani, &c. deſcripſit nuper res geſtas ſancti Ianuarii & ſoc. Paul. Reg. Habemus in noſtra bibliotheca homiliam peruetuſtam in eiuſdem ſancti Ianuarii ſolemnitate ad populum habitam. incipit: Operante diuina miſericordia rediit communibus votis optata ſolemnitas, & dies, &c. Recenſetur ibi immenſa illa flammarum eruptio è Veſuuio monte, ex qua quidem non tantum proximæ adiacentis ciuitatis, ac circumcirca poſitarum regionum, ſed totius ferè Europæ conflagratio imminere videbatur, quæ tamen ſancti Ianuarii eſt virtute compreſſa. Ne verò quis hanc putet eſſe inanem hyperbolem, legat quæ ſcribit Marcellinus comes, antiquus chronographus in chron. ſub conſſ. Leone Auguſto quartùm, & Probiano, Indict. nona, his verbis: Veſuuius mõs Campaniæ torridus, inteſtinis ignibus æſtuans, exuſta vomit viſcera, nocturniſque in die tenebris omnem Europæ faciẽ minuto contexit puluere. Huius metuendi memoriam cineris Byzantii annuè celebrant octauo idus Nouembris. hæc Marcellinus. eſt hic annus Domini 471. De eadem ſolemnitate eam ob cauſam Conſtantinopoli ãnis ſingulis agi ſolita ſcribit Procopius de bello Goth. lib. ſecundo. pag. 301. vbi narrat Veſuuii flammarum eruptiones, aitque poſt multa: Ferunt namque, cùm Byzantium ſemel cinis hic recidiſſet, ſic loci eius homines terruiſſe, vt ex eo tempore ad noſtram ætatem annuis Deum ſupplicationibus placent, &c. Ex tam egregio & toto Orbe vulgato miraculo S. Ianuarii virtute edito, factum putamus, vt & Græci ſolemni cultu iterato eundem martyrem celebrent, ut diximus ex eorum Menologio. Conſtat enim ex ſuperius citata homilia, ea de cauſa ex remotis vndiq; vrbibus frequenti cœtu populos ad venerandum ſepulchrum martyris aduentaſſe Neapolim, & in honorem S. Ianuarii paſſim erectas eſſe eccleſias. Erat etiam Romæ in ſuburbiis via Tyburtina templum ſancti Ianuarii, cuius meminit S. Greg. lib. 4. dialog. c. 26. & 54. mentio habetur de eodem S. Ianuario in tranſitu ſancti Paulini, quem deſcripſit Vranius, circa finem. Porrò inſigne ac perenne miraculum ſanguinis eiuſdem S. Ianuarii; qui cùm ampulla vitrea concretus contineatur, liqueſcere tamen, & fluere perinde ac ſi recèns eſſet effuſus, ſępe cõſpicitur, non eiuſmodi eſt, vt vnius, vel alterius hominis teſtimonio cõprobetur; ſed ita manifeſtum, vt ipſe martyris ſanguis, aſſidua miraculorum operatione, vocibus quibuſdam, velut Abel ſanguis clamans, per vniuerſum Orbem Chriſtianum intonet.

b Felicis, & Conſtantiæ.] De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catolog. lib. 8. cap. 96. ac cæteri recentiores.

c Pelei, & ſoc.] Agunt de his Beda, & alii, qui ſupra. Eorum autem certamina ſcribit Euſebius lib. 8. c. 22. & 25. ex quo Niceph. lib. 7. cap. 16. & alii recentiores.

d Trophimi, & ſoc.] Græci etiam de his agunt in Menologio hac die. Geſta autem ipſorum ex antiquioribus monumẽtis edidit Metaphraſt. quæ confert Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5.

e Pompoſæ.] Huius paſſionis acta ſcripſit S. Eulog. in Memorial. ſanct. lib. 3. c. 11. eamq; coronatã martyrio ſcribit hac ipſa die, æra octingenteſima nonageſimaprima, anno à Chriſto Domino 853.

f Theodori epiſcopi.] De eodem plura Beda de geſt. Angl. lib. 3. c. 29. & 30. lib. 4. cap 1. & ſeq. lib. 5. cap. 8. & in epitome. ex eodem auctore accepere cæteri omnes, qui proſecuti ſunt res Anglorum, ac nouiſſimè Tritthem. de vir. illuſtr. ordinis S. Bened. lib. 2. c. 18. lib. 3. c. 114. & lib. 4. cap. 60. Honorificentiſſima mentio de eodem habetur in litteris Agathonis Papæ, quæ inſertæ ſunt in act. 4. Sextæ ſynodi: migrauit ex hac vita anno Domini 690. cùm ſediſſet annis xxii.

g Euſtochii epiſcopi.] De quo hac die Beda, & alii recentiores, ſæpe de eodem Greg. Turon. de geſt. Franc. lib. 2. c. 1. in fi. & l. b. 10. c. 31. recenſetque Euſtochium quintum ordine epiſcopum Turonenſem S. Britii ſucceſſorem. ſedit temporibus Valentiniani tertii Imp.

h Sequani.] Agit de eodem hac die Beda, licet mendoſè, Segoni, pro Sequano legatur: rectius apud Vſuardum, & alios recentiores. Scribit de eo Greg. Turon. de glor. confeſſ. cap. 88. & Tritthem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 302.

Siij. D Duodecimo Kal. Octob. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27

VIGILIA ſancti Matthæi [a] Apoſtoli & Euangeliſtæ. Romæ paſſio ſanctorum martyrum Euſtachij, [b] & Theopiſtis vxoris eius, cum duobus filijs Agapio & Theopiſto: qui ſub Hadriano Imperatore damnati ad beſtias, ſed Dei ope ab iis nil læſi, in bouem æneum candentem incluſi, martyrium conſummarunt. Cyzici [c] in Propontide natalis ſanctorum martyrum Fauſtæ [d] virginis, & Euilaſii, ſub Maximiano Imperatore: quorum Fauſta ab eodem Euilaſio idolorum ſacerdote decaluata, & ad turpitudinem raſa, [e] ſupenſa & torta eſt: deinde cum vellet eam mediam ſecare & carnifices lædere non valerent, ſtupens Euilaſius, in Chriſtum credidit: & dum ipſe etiam Imperatoris iuſſu fortiter torqueretur, Fauſta capite terebrata, clauis toto corpore confixa, & ſartagini ignitæ impoſita, cum eodem, voce de cœlo vocata, tranſiuit ad Dominum. In Phrygia ſanctorum martyrum Dionyſii [f] & Priuati. Item ſancti Priſci [g] martyris, qui punctim pugionibus tranſuerberatus, capite plexus eſt. Perge in Pamphilia ſanctorum Theodori, [h] & Philippæ eius matris, ac ſociorum martyrum ſub Antonino Imperatore. Carthagine ſanctæ Candidæ [i] virginis & martyris, quæ ſub Maximiano Imperatore plagis toto corpore dilacerata, martyrio coronatur. Item ſanctarum martyrum Suſannæ [k] filiæ Arthemii idolorum ſacerdotis, & Marthæ. Eodem die ſancti Agapiti Papæ, cuius ſanctitatem beatus Gregorius magnus commemorat. Mediolani ſancti Clicerii [m] epiſcopi & confeſſoris.

SEPTEMBRIS 20.

a VIGILIA S. Matthæi.] De eadem Beda, Innocen. iij. de obſer. ieiu. concil. Oxonienſ. c. 1. & Radulph. de obſeruat. can. c. 19.

b Euſtachii, & ſoc.] De his Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum, necnō & Græci in Menolog. Metaph. ex veter. monumentis deſcripſit ipſorum res geſtas; refert eaſdem Lipom. tomo 6. & Surius tomo 5. habemus, & ipſas in vet. codic. man. ſcrip. Agit de iiſdem Niceph. hiſt. lib. 3. cap. 10. & Ioan. Damaſcen. orat. 3. de imag. Fuit olim Romæ, & hactenus perſeuerat eiuſdem martyris illuſtris eccleſia, vbi in memoriam ipſius, qui cuncta ſua pauperibus elargitus eſt, ſolemnes Agapes frequentari conſueuerunt, vt reperi in antiquo manu ſcripto Rituali, vbi & hæc oratio ſcripta legitur: Da Domine famulo tuo N. ſperata ſuffragia obtinere, vt q pauperes tuos, in tua ſancta eccleſia recreauit, ſanctorum ſimul omnium & beati martyris Euſtachij & ſociorum eius mereatur cōſortia, cuius nunc eſt exempla ſecutus. per Chriſtum. &c. Quòd pertinet ad hiſtoriæ veritatem, cui tam Latini, quàm Græci aſtipulari ſunt viſi. cùm Euſtachius ante Chriſti fidem ſuſceptam Placidus aliàs Placidas, diceretur: hic ille ipſe videtur, qui in bello Iudaico ſub Veſpaſiano & Tito nobili militiæ titulo meruit, præfectusque equitū egregiam nauauit operam, vt eſt auctor Ioſephus de bello Iud. 3. c. 4. & 13. lib. 4. c. 2. & lib. 5. cap. 3. cuius ſpectatiſſima virtus optime nota erat Traiano, qui eodem bello Decimæ legioni prefectus duxerat, ut idem teſtatur auctor lib. 3. cap. 11. & 16. ut non mireris, ſi Traianus factus poſtea Imperator, quem præficeret exercitui aduerſus barbaros præfecturo tam ſolicitè Placidum perquirendum curauit.

c Cyzici in Propontide.] Notiſſima eſt Ciuitas. Beda ex Theodoro Græco auctore lib. quæſtionum q. 3. tit. 8. col. 291. hæc ait de carcere Cyziceno: Quoſdam audiui aſtruētes, quòd beatæ me

moriæ

moriæ Theodorus doctiſſimus vir,& archiepiſcopus quondam gentis Anglorum,ita expoſuit illud Pauli ad Corinthios: Nocte & die in profundum maris fui. Quia fuerat in Cyzico quædam fouea nimis alta,ad tormenta noxiorum parata;quæ ob altitudinem immenſam, Profundum maris ſolet appellari,'cuius cœnum & obſcuritatem Paulus inter alia innumerabilia ſuſtinuit pro Chriſto. hæc Beda ex Theodoro.

d Fauſtæ,& Euilaſij.] De ijſdem pluribus Beda,Vſuardus, Ado,& alij Latinorum; Græci autē in Menologio pridie nonas Ianuarij. Deſcripſit eorū acta Metaphraſtes, quæ extant apud Lipom. tom.5.& Sur.tom.1. Mombrit. eadem recitat. tomo 1.paucis autem Pet.in catal.lib.8.c.97.& alij.

e Ad turpitudinem raſa.] Eiuſmodi ludibrijs affici à perſecutoribus conſueuiſſe Chriſtianas fœminas,demonſtrant acta S.Charitinis,quæ deſcripſit Metaphraſtes: habes ea apud Sur. tom. 5. Sanè quidem turpe eſſe mulieri tonderi, aut decaluari ſignificat Paulus Apoſt. 1.ad Corinth. c. 11. penes Gentiles etiam id fuiſſe ignominioſiſſimū, ſatis docet ſententia Apuleij,de aſin.aur.,lib.2.cuius hæc ſunt verba: At verò (quod nefas eſt dicere, ne quod ſit vllum huius rei tam durum exemplum) ſi cuiuſlibet eximiæq; pulcherrimæq; fœminæ caput capillo ſpoliaueris, & faciem natiua ſpecie nudaueris,licet de cœlo eiecta,mari edita, fluctibus educata; licet, inquā, Venus ipſa fuerit, licet omni gratiarum choro ſtipata, & toto Cupidinū populo comitata,& baltheo ſuo cincta,cinnama fragrans,& balſama rorans,ſi calua proceſſerit,placere nō poterit ne Vulcano quidem ſuo. & inferius: Tanta deniq; eſt capillamenti dignitas,vt quamuis auro,veſte,gemmis,omniq; cætero mundo exornata mulier incedat:tamen niſi capillum diſtinxerit,ornata nō poſſit videri.hæc ille. & in eandem ſententiam Cyprianus lib. de idol. vanit.his verbis:Eſt & Venus calua multò hic turpior,quàm apud Homerum vulnerata, &c.Perſeuerauit id genus ſupplicij etiam apud Chriſtianos alicubi.penes Francos enim mulieres,quæ in fornicationis crimen lapſæ eſſent,decaluabantur. habes de his cap.2.lib.6.in Capitularibus Regum Frācorum pag.217.Sed tam apud Gentiles, quàm etiam Chriſtianos probauit vſus, vt quæ opinione hominum viderentur contemptibilia ac ludicra,ſi religionis cauſa fierent,nō tantùm honeſta ad digna,verùmetiam ſacroſancta haberentur, vt ſanctus Ambroſius pluribus diſputat in epiſt. 30. ad Sabinū lib. 6. edit. Rom. vnde & Gentiles etiā ſuas Veſtales virgines tondere conſueuerunt, ut ſcribit Plinius lib.16.c. 44. Idipſum etiam in Eccleſia hactenus fieri moris eſſe, omnes norunt.At quoniam in hæc ſemel, incidimus:contrarius his ſe offert canon. 17. conc. Gangrenſis, cuius hæc ſunt verba: Quæcunque mulier, religioni iudicans conuenire, comam ſibi amputauerit, quam Deus ad velamen eius ad memoriam ſubiectionis illi dedit,tanquàm reſoluens,ius ſubiectionis,anathema ſit.hæc canon. quæ quidem tāquam validū quoddam telum hoſtes Catholicę eccleſiæ aduerſus nos cùm intorquent:conſilij inopes nonnulli ad illud vnum confugiunt remedium,vt dicāt,canonem illum prouincialis eſſe concilij, nec extra illius prouinciæ limites vim ſibi aliquā vendicare. Sed hæc bella quædam tergiuerſatio potius videtur,quàm nodi ſolutio:cùm conſtet, tam illum canonem, quàm complures alios eiuſdem concilij in Decretorum libro,quo eccleſia vtitur,eſſe contextos; quinetiam longè ante Gratiani collectionis tempora Symmachi Papæ auctoritate ſcimus canones eius concilij comprobatos,cùm idē Pōtifex in ſexta ſynodo Romana tunc celebrata teſtetur canones concilii.Gangrenſis cōditos eſſe Apoſtolica auctoritate. hæc idcirco Symmachus;quoniā illi ſynodo interfuit Oſius epiſcopus Cordubenſis,qui (vt in Annalibus demōſtrauimus)miſſus erat legatus à Romano Pontifice in Orientē. At licet hæc præter inſtitutum; tamen ex quo aduerſariorum obiectionē poſuimus,ſoluendæ quæſtionis neceſſitatē quandam nobis ipſis impoſuiſſe videmur;aliunde germanus ſenſus illius canonis eſt eruendus: ex Sozomeno, inquam, qui vbi agit de Euſtachio Sebaſteno epiſcopo hæreſiarcha, aduerſus cuius diliria dicta ſynodus tela intorſit,hæc inter alia habet lib. 3.c.13.Mulieres(inquit)non paucæ adductæ in fraudē,primùm viros deſeruerūt: nonnullæ pietatis ſimulatione caput totondere,& cōtra quàm ſexum muliebrem deceret,virilem habitum induere, his de cauſis epiſcopi,&c.ex his quidē manifeſtum fit, ſanctā ſynodū nō in ſacratas Deo dicatas virgines, ſed in hæreticas mulieres viros relinquētes anathematis ſententiā tuliſſe,ſicq; alia eiuſdē concilii paradoxa ad hiſtoriæ veritatē ſunt referēda, vt eorundē canonū ſenſus legitimus habeatur. Non imus inficias de tondēdis virginibus,ac viduis Deo dicādis diuerſas fuiſſe diuerſarū eccleſiarum laudabiles cōſuetudines.legibus etenim Imp.Valentiniani in Occidentali eccleſia id vetitū accepimus. eſt.l.27.de epiſ.& cler. Cod. Thod. quinetiā S. Ambroſ.non niſi lapſam virginē crinem deponere perſuadet in ſignū penitentiæ. id ipſe in commentario ad virgin.lapſam.In Ægypto autē, & Syria id vſu fuiſſe receptum, S. Hieron.in epiſt. 48. ad Sabinianum teſtatur his verbis:Moris eſt in Ægypti, & Syriæ monaſteriis, ut tā virgo,quàm vidua, quæ ſe Deo vouerint,& ſeculum conculcarint, crinem monaſteriorum matribus offerant deſecandum, nō intecto poſtea contra Apoſtoli voluntatē inceſſuræ capite,ſed ligato pariter, & uelato. nec hoc quiſpiam præter tondentes nouit & tonſas: niſi quòd quia ab omnibus fit,penè ſcitur ab omnibus.Hoc autē duplicem ob cauſam ex cōſuetudine ueſſum eſt in naturam,uel quia lauacrum non adeunt,uel quia

quia oleum nec capite nec ore norũt, ne à paruulis animalibus, quæ inter cutem & crimen gigni ſolent, & conſuetis ſordibus opprimantur. Hæc Hieronymus. Crimen amputare ſolitas eſſe Tabennenſiotas ſanctiſſimas virgines, quas S. Pachomius ab Angelo monitus inſtituit, auctor eſt Palladius in Lauſiacis.

f Dionyſij, & Priuati.] Vſuardus de iiſdem hac die, ac recentiores, quibus conſentiunt vet. man. ſcrip.

g Priſci.] De eo Græcorum Menologium pluribus: eius enim ad Chriſtum conuerſionem, confeſſionem, & martyrium egregiè conſumatum deſcribunt. de eo item Galeſin. in ſuo Martyrologio ex ijſdem Græcorum fontibus. Quòd hic punctim tranſuerberatus dicitur: conſule quæ de huiuſmodi ſupplicii genere diximus ſupra die tertia Maij. c. & die 13. Aug. c.

h Theodori, & ſoc.] Agunt de his etiam Græci in Menologio hac die.

i Candidæ.] De qua etiam in tabulis eccleſiæ Cordubenſis, ex quibus etiam Galeſ. hac die. Fuit altera Gandida virgo, quæ claruit Carthagine temporibus Theodoſij Imper. de qua Paulinus in vita S. Ambroſij.

k Suſannæ, & Marthæ.] De his etiam Græci hac die in Menologio agunt.

l Agapiti, aliter, Agapeti Papæ.] De eodem Beda x. kal. Maij, quo die obiit: ſed hæc eſt ſolemnitas tranſlationis eius; Græci autem de eodem agunt xv. Kal. Maii, vt apparet ex eorum Menologio, vbi de eo his verbis: Sancti Patris noſtri Agapiti Romani Pont. Iuſtiniani temporibus Conſtantinopolim profecti, viri pietate, & miraculis celeberrimi. hæc ibi. De eius miraculis agit S. Greg. Papa lib. 3. dialog. c. 3. Huius hæc illa ſunt preconia de conſecr. diſt. 1. Agapetus vas catholicum, Euangelij tuba, preco iuſtitiæ, &c. Scripſimus res geſtas ipſius in Annal. Eccleſ. per annos ſingulos.

m Glicerii epiſcopi.] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolanenſ. Scripſit de eodem elegans epigramma Ennodius Ticin. incipit: Suffuſus nimio &c. ſucceſſit S. Materniano, ſeditq; temporibus Bonifacii Papæ.

21 Vndecimo Kal. Octobris. Luna. Eiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	23	24	25	26	27	28			

NATALIS ſancti Matthæi[a] Apoſtoli & Euangeliſtæ, qui in Aethiopia prædicans, martyrium paſſus eſt. Huius Euangelium[b] Hebræo ſermone conſcriptum, ipſo reuelante inuentum eſt unà cum corpore beati Barnabæ Apoſtoli, tempore Zenonis Imperatoris. In terra Saar ſancti Ionnæ[c] prophetæ, qui ſepultus eſt in Geth. Romæ sãcti Pamphilii[d] martyris. Item uia Claudia, vigeſimo ab Vrbe milliario, paſſio ſancti Alexandri[e] epiſcopi, qui ſub Antonino Imperatore pro fide Chriſti, vincula, fuſtes, equulum, lampades ardentes, vngularum laniationem, beſtias, ac fornacis flammas ſuperans, tandem gladio cæſus, vitam adeptus eſt glorioſam. Eius corpus poſtea beatus Damaſus Papa in Vrbem tranſtulit ſexto Kalendas Decembris, quo die feſtiuitatem illius celebrã dam inſtituit. In Phœnicia ſancti Euſebii[f] martyris, qui ultro Præfectum adiens, & ſe Chriſtianum eſſe denuntians, ab eo multis tormentis afflictus, capite cæſus eſt. In Cypro ſancti Iſacii[g] epiſcopi & martyris. Ibidem ſancti Meletii[h] epiſcopi & confeſſoris. In Aethiopia ſanctæ Iphigeniæ[i] uirginis, quæ à beato Matthæo Apoſtolo baptizata, & Deo dicata, ſancto fine quieuit.

a MATTHÆI Apoſtoli.] De quo Beda, ac cæteri latinorum, Græci autẽ xvj. Kal. Decẽbr. De Apoſtolatu eius ad Æthiopas, de quo hic mentio habetur, ſcribit Origen. in Geneſ. Euſeb. hiſt. l. 3. c. 1. Socra l. 1. c. 15. Dorotheus in ſynopſi, & alii. Auctor ille, qui fertur nomine Iſidori l. de vit. & obitu ſanct. c. 78. Macedoniã & Iudęam illi tribuit, Metaphraſtes uerò Syriã ſuperiorem iuxta Euphratem. plura de eodem apud. Cõſtitũ. Apoſt. quę ferũtur Clemẽtis nomine. Acta eius, pręter ea, quæ in paſſionibus Apoſt. incerto auctore feruntur, deſcripſit etiam Metaphraſtes, quæ recitat Lipom. tom. 5. incipiunt. Iam quidem, &c. alia diuerſa habet Sur. tom. 5. hac die. Perionius alia nuper conſcripſit. nouiſſimè uerò ex antiquis monumentis, & ſanctorum patrum ſcriptis collegit R.D. Marcus Antonius Columna archiepiſcopus Salernitanus, & ſanè quidem eruditè. In breuiario Toletano ſacri hymni habẽtur, quibus etiã eius acta narrãtur. tres inſuper hymnos de eodem Apoſtolo ab Alfano epiſcopo Salernitano eſſe elaboratos, tradit Petrus diac. Caſin. de vir. illuſtrib. mon. ſanc. Bened. c. 19. nonnulla de Matthęo ſcribit Niceph. hiſt lib. 2. cap. 41. ſed quæ nullius prorſus ſint teſtimonio comprobata. apud Hippolytum libello de duodecim Apoſt. legi Matthęum factum uictimam uirginitatis. alludente nimirum auctore ad hiſtoriam de S Iphigenia uirgine, quæ legitur in actis eius ab eo Deo dedicata. De loco vbi paſſus eſt. vel ubi ſepultus, potius aſſentior Venantio Fortunato, qui ante annos mille vixit. is etenim dum agit de Apoſtolis ſingulis, ipſiſq; locis, vbi paſſi & conditi ſunt, hæc de Bartholomęo atque Matthæo canit:

Inde triumphantem fert India Bartholomæum:
Matthæum eximium Naddauer alta virum.

hæc in carm. de gaud. uit. æter. & lib. 7. ad Bogod. Ducem. De uictu ipſius Clemens Alex. in Pedag. lib. ſecundo, cap. 1. hæc ait: Matthæus Apoſtolus ſeminibus, baccis, atque oleribus abſque carnibus veſcebatur.

b Huius Euangelium.] De eius Euangelio agit S. Hieronymus de ſcript. eccleſ. & in Matthęum cap. 2. vbi meminit de Nazaræis, qui ſe authenticum Matthæi Euangelium habere profitebantur, & Epiphan. in panar. hæreſ. 29. De eius inuentione vnà cum corpore S. Barnabæ ſcribit Theodo. lector. lib. 1. collectan. Niceph. lib. 16. cap. 37. Alexander monach. in vita ſancti Barnabæ, & alii recentiores.

c Ionæ prophetæ.] Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Præter illa, quę de ipſo leguntur in diuinis ſcripturis, & apud earum interpretes, ſcribit Ioſephus antiquit. lib. 9. c. 11. Epiphan. de uit. & interit. prophet. c. 16. Iſidor. c. 45. & Doroth. c. 6. De ſepulchro Ionæ apud Dioſpolim, uel Diocęſaream Palęſtinę agit S. Hieron. ad Chromat. in procem. ſuper Ionam.

d Pamphili.] De quo hac die Vſuardus, aſtipulanturque vet. man. ſcrip. Diuerſus eſt hic ab illo Pamphilo Cæſarienſi, de quo kalend. Iunii actum eſt.

e Alexandri.] Agunt de eodem hac die Vſuardus, Ado, & alii recentiores. Conſtat hunc omnino eſſe diuerſum ab Alexandro Papa; cuius autem fuerit ciuitatis epiſcopus, nondum inuenimus. Huius martyrium refert Petrus in catalog. lib. 8. c. 102. Vbi etiam meminit translationis per Damaſum factæ.

f Euſebii.] De quo & Græci in Menologio hac die; ibiq́ue eius acta deſcribunt.

g Iſacii epiſcopi.] Græci itidem de eodem agunt in Menologio, referuntq; eius certamen.

h Meletii epiſcopi.] Agunt de eodem iidem in Menologio; diuerſus hic à Meletio Antiocheno, de quo ſupra.

i Iphigeniæ.] De qua Petrus in catal. libro 8. cap. 101. & alii recentiores. eius res geſtę deſcribũtur in actis S. Matthæi, quorũ nuper meminimus.

ij. F — Decimo Kal. Octobris. Luna. — 22

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

SECVNDI in Gallia, in loco Agauno, natalis ſanctorum martyrum Thebæorum, Mauritii, [a] Exuperii, Candidi, Victoris, Innocentii, & Vitalis, cum ſociis eiuſdem legionis, qui ſub Maximiano pro Chriſto necati, [b] glorioſa paſſione mundum illuſtrarunt.

Romæ

Romæ paſſio ſanctarum virginum & martyrum Dignæ[c] & Emeritæ, ſub Valeriano & Gallieno: quarum reliquiæ in eccleſia ſancti Marcelli aſſeruantur. Apud pagum Caſtrenſium ſancti Ionæ[d] presbyteri & martyris, qui cum ſancto Dionyſio profectus in Galliam, iuſſu Iuliani præfecti verberibus cęſus, gladio martyrium conſummauit. Ratiſponæ in Bauaria ſancti Emmerami[e] epiſcopi & martyris, qui ut alios liberaret, mortem ſæuiſſimam Chriſti cauſa patienter ſubiit. Antinoopoli in Aegypto ſanctæ Iraidis[f] virginis Alexandrinæ, & ſociorum martyrum: quæ ad hauriendam è proximo fonte aquam egreſſa, cum vidiſſet nauim confeſſoribus Chriſti onuſtam, relicta hydria, protinus ſe illis adiunxit, ac ſimul cum ijs in urbem ducta, prima omnium poſt multa ſupplicia, capite cæſa eſt; deinde presbyteri, diaconi, & virgines, alijq. omnes eodem mortis genere conſumpti ſunt. Apud ciuitatem Meldenſem beati Sanctini[g] epiſcopi, diſcipuli ſancti Dionyſii Areopagitæ, qui eiuſdem ciuitatis epiſcopus ab eo conſecratus, primus illic Euangelium prædicauit. In territorio Conſtantienſi ſancti Lautonis[h] epiſcopi. In pagu Pictauienſi ſancti Florentii[i] presbyteri. In territorio Bituricenſi ſancti Siluani[k] confeſſoris. Lauduni ſanctæ Salabergæ[l] abbatiſſæ.

SEPTEMBRIS 22.

MAVRITII, & ſociorum.] De his Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri omnes. Horum acta ſcripta feruntur à ſancto Eucherio epiſcopo Lugdunenſi, extant apud Surium tomo 5. hac die, & Mombrit. tomo 2. ſcripſit de iiſdem carmen Venant. Fortun. lib. 2. Marbodum epiſcopum Redonenſem eorũdem certamen ſcriptis conſignaſſe actor eſt Sigebertus de vir. illuſtr. cap. 159. Meminit & de his Ado viennen. in chron. anno Domini 283. & 719. De miraculis ad eorum ſepulchrum fieri ſolitis agit Gregor. Turonen. lib. de glor. mart. cap. ſeptuageſimoſexto. alia refert Sur. tomo 5. ex epiſt. decani & cleri Caſtrinoui in Gall. De horum reliquiis Turonis repertis ſcribit idem Grego. Turon. hiſtor. Franc. libro decimo, cap 31. in fine. Rurſus etiam de reliquiis Vitalis, & Innocentij, quorum hic habetur mẽtio, vide in rebus geſtis ſancti Annonis epiſcopi Colon. libro primo, cap. 33. apud Sur. tomo ſexto. Eiuſdem Mauritii lanceam aſſeruari in eccleſia Cracouienſi, auctor eſt Chromerius de rebus Polon. lib. 3. Frequentem fuiſſe fidelium Occidentalium peregrinationem ad Agaunenſes, quàmplurima antiquitatis monumenta produnt. Hic notandum eſt, quòd Græci etiam habent ſuũ Mauritium, & commilitones martyres, qui eadẽ vrgente perſecutione Diocletiani & Maximiani Impp. paſſi ſunt Apameæ in Syria: quorum res præclarè geſtas deſcripſit Metaphraſtes, quas & recitat Sur. tomo 4. menſe Iulii. Hinc factum eſt, vt plerique vnum eundemq́ue eſſe putent illum cum hoc, de quo agitur, cui ſententiæ & ego aliquando non inuitus adhæſi, culpans Metaphraſten, quaſi minus aſſecutus eſſet res Occidentalium martyrum: ſed vbi legi Theodoretum Cyri in Syria epiſcopum de Euangel. veritate lib. 8. in fine, illuſtriores, nobilioresq́; ſibi notos recenſentem martyres, & Mauritio adnumerato inter illos in hæc verba: Petro, Paulo, Thomę, Sergio, Marcello, Leontio, Antonino, Mauritio, aliiſq́ue ſanctis martyribus ſolemnitates populari epulo peraguntur &c. à priori ſententia recedere coactus ſum. hic enim ſedulò expenſis quæ ſcribit Theodoretus, quis ſibi perſuadeat, ipſum de alio Mauritio intellexiſſe, quàm de illo in eadem regione paſſo Apameæ in Syria, cuius acta deſcripta recitat Metaphraſtes? Certè mihi non fit veriſimile, illum in tam pauco martyrum numero, prætermiſiſſe innumeros ferè perilluſtres martyres in Syria paſſos & exteros tam longè poſitos in exemplum adducere uoluiſſe.

b Pro Chriſto necati.] Primò hi more maiorum decimati iterum ſunt, ac demum omnes ſæuiſſimè trucidati. Polybius dum lib. 6. agit de Romani Imperii politia, numerans militarium ſupplicioruum

pliciorum

plicioru genera, ponit inter alia illud quod Δεκατίαν, ideſt decimarionem appellat. habes apud Iulium Capitolinum decimare, vigeſimare, & centeſimare, ait enim: Cùm ſeditiones militares pateretur, multos ſæpius decimauit, aliquãdo etiam centeſimauit, cùm digni eſſent decimatione, vel vigeſimatione ſortiebantur enim qui cædendi eſſent. ſic Liuius lib. 2. ab Vrbe cond. Reperitur primus omnium fuiſſe Cambyſes, qui exercitum nõ ad ſupplicium, ſed ad cibum, ne cæteri perirent. ſorte decimauit, vt ſcribit Seneca libro 3. de ira cap. 20. Primus auctor huius ſupplicij inſerendi apud Romanos fuit Appius Claudius, de quo Liui. lib. 2. decad. 1. De decimatione militari ſæpius meminit Suetonius in Octauio cap. 24. in Caio cap. 48. in Galba cap. 12. Qui autem ex decimatione ſupererant milites, ob ignominiam, ordeo paſcebantur, quòd eſſet cibus gladiatorum. ita factum reperies à M. Antonio apud Frontinum, ab Octauio apud Suetonium cap. 24. & apud Dionem lib. quadrageſimooctauo. & quadrageſimononono. Meminit de decimatione etiam Tacitus libro 3. his verbis: *Decimum quemque ignominioſæ cohortis ſorte ductos fuſte necat*. & libro decimoquarto. *Ex fuſo exercitu, cùm decimus quiſque fuſte feritur, etiam ſtrenui ſortiuntur*. hęc ille. quod & factum eſſe aduerſus hos Chriſtianos milites; Maximiani ſententia in illos prolata ſignificat, cuius ſunt hæc verba: *Decimum quemque morte funeſta ſors præbeat, &c.*

c Dignæ, & Emeritæ.] De his etiam pleraque vet. man. ſcrip. Paſſæ ſunt in perſecutione Valeriani Imp. ſub Gaio iudice, ſepultæq; ſunt in cœmeterio Commodillæ via Oſtienſi, ad ſanctos Felicem & Adauctum, vt earum acta teſtantur, quorum alia man. ſcrip. incipiunt: Gaius iudex iuſſit teneri, &c. aliorum autem prolixiorum eſt exordium: Temporibus Valeriani, &c. extant vtraque in noſtra bibliotheca; quæ & facilè reperiri credimus in alijs antiquis codicibus eccleſiarũ vſui accommodatis.

d Ionæ.] De eodem Pet. in catal. lib. 8. c. 106. conſentiuntq; vet. man. ſcript.

e Emmerami.] Agunt de eo hac die Beda, Vſuardus, & alii. Scripſit vitam ipſius Cyrinus epiſcopus Ratiſponenſis, quam refert Sur. tom. 5. claruit anno Domini ſeptingenteſimo quinquageſimo.

f Iraidis.] Agunt de eadem, hac die, Græci in Menologio. Antinoopolis in Ægypto ciuitas, cuius hìc mentio habetur; famoſiſſima eſt ex Antinoi nomine, quem Hadrianus habuit in delitiis, cui & ex humanis ſublato ſacra decreuit, inter Deos retulit, eiusq; nomine dicatam ciuitatem appellari voluit. Allata eſt ex his factis opportuna occaſio ſanctis patribus, qui ſcripſerunt contra Gentilium errores, & ipſorum Deorum falſitatem; vt illorum originem & impuritatem non tam ex illorum ſcriptis, quàm recentiori exemplo ob oculos poſito apertius demonſtrarent, illosq; conuincerent, vt Hegeſippus fecit, quem citat S. Hieronymus de ſcrip. eccleſ. in Hegeſip. & in Iſaiam. Iuſtinus Philoſop. & martyr. in apolog. Theophilus Antiochenus, Athenagoras, Origenes contra Celſum. Epiphanius in epito. fid. cath. Chryſoſt. hom. 27. in 2. ad Corinth. & alij. rem geſtam ſcribunt ex Gentilibus Dio, & Spartianus in Hadriano. in antiquis nummis eandem Antinoi apotheoſim expreſſam vidimus.

g Sanctini epiſcopi.] De eo vet. man. ſcript. Petrus in catal. lib. 8. cap. 108. deſcribit eius acta Antonin. part. 1. tit. 6 cap. 28. §. primo, & alij. Ante hos omnes Hincmarus, cùm agit de Sancto Dionyſio Areop. apud Sur. tom. 5. poſt Areopagitica Hilduini.

h Lautonis epiſc.] Non tantùm in veteri Romano Martyrologio, ſed & in pleriſq; man. ſcrip. de eodem agitur hac die. Clauruit circa annum Domini 550. interfuitq; ſecundo, tertio, & quarto, concilio Aurelianenſi, in quibus ſubſcriptus reperitur. mentio habetur de eodem in rebus geſtis ſancti Paterni epiſcopi Abricenſis.

i Florentii.] De quo hac die Vſuardus, pluribus de eo Petrus in catal lib. 8. cap. 107. peruenit vſque ad tempora Theodoſii ſenioris.

k Siluani.] Agit de eodem Vſuardus hac die, aliiq; recentiores.

l Salabergæ.] De eadem Pet. in catal libro 8. c. 114. Tritthem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Bened. lib. 3. c. 82. & Molan. in addit. ad Vſuard.

j. G Nono Kalendis Octobr. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30

ROMAE ſancti Lini [a] Papæ & martyris, qui primus poſt beatum Petrum Apoſtolum Romanam Eccleſiam gubernauit, & martyrio coronatus, ſepultus eſt in Vaticano prope eundem Apoſtolum. Iconii in Lyaconia ſanctæ Theclæ [b] virginis & martyris, quæ ſancto Paulo Apoſtolo ad fidem perducta, ſub Nerone Imperatore in confeſſione Chriſti ignes ac beſtia deuicit, & poſt plurima ad doctrinam multorum ſuperata certamina, Seleuciam ueniens, ibi requieuit in pace: quam ſancti Patres ſummis laudibus celebrarunt. In Campania commemoratio beati Soſii [c] diaconi Miſenatis, quem ſanctus epiſcopus Ianuarius, cum de illius capite Euangelium in eccleſia legentis, flammam uideret exurgere, martyrem futurum pronuntiauit, & non poſt multos dies, cum ipſe eſſet annorum triginta, martyrium cum eodem epiſcopo capitis detruncatione ſuſcepit. In Africa ſanctorum martyrum Andreæ, [d] Ioannis, Petri, & Antonii. In territorio Conſtantienſi ſancti Paterni [g] epiſcopi & martyris. Anconæ ſancti Conſtantii [f] eccleſiæ manſionarii, miraculorum gratia conſpicui. In Hiſpania ſanctarum mulierum Xantippæ & Polyxenæ, quæ fuerunt Apoſtolorum diſcipulæ.

SEPTEMBRIS 23.

a LINI Papæ.] Vſuardus item de eo agit, & alii recentiores, conſentiuntque uet. man. ſcrip. De eodem Paulus in 2. ad Timoth. c. 4. Succesſit S. Petro, ut ſcribit Iren. lib. 3. cap. 3. Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 3. c. 12. Optat. libro. 2. contra Parmen. Epiphan. hæreſ. 27. & hæreſ. 41. dum in succeshone Rom. Pontificum Hyginum ordine nonum ponit. Hieron. de ſcript. eccleſ. in Clemente, Auguſtinus epiſt. 165. ad Generoſum, Niceph. epiſc. Conſtantinop. in chron. Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 3. c. 2. Greg. Turon. hiſto lib. prim. cap. 27. & alii recentiores. In Annalibus eccleſiaſticis pluribus diſſeruimus aduerſos eos, qui ſcripſerunt Linum & Cletum uiuente Petro tantum adminiſtraſſe Romanam Eccleſiã, & eo defuncto, ſuffectum fuiſſe Clementem, conatique ſumus diligenter oſtendere, eam opinionem parum eſſe probabilem, & non ſolum à ſupraſcriptis auctoribus, ſed ab hiſtoriæ ueritate prorſus diſsētire.

b Theclæ.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores hac die; Græci autem in Menologio die ſequenti. Scimus acta quædam, Pauli & Theclæ dicta, quorum meminit Tertullianus in lib. de baptiſmo, & S. Hieron. de ſcript. eccleſ. in Luca, eſſe improbata, & auctoritate Gelaſii Papę reiecta inter apochrypha, unde factum eſt, ut nõnulli incautè nimis omnia quæ dę Thecla ſcripta reperiuntur, tanquam minus probata, putent adnumeranda eſſe inter apocrypha, reiiciendaq; nullum ponentes diſcrimen, nec delectum habentes inter ea quæ de Thecla uera certaque ſcribuntur, & ea quæ ambigua, uel falſa omnino feruntur. In his laborandum nobis erit, ut precioſum à uili, & ſancta à prophanis diſtinguentes, quæ improbata atque reiecta, quæve ſyncera atque recepta de tanta martyre dicta reperiantur, adducamus in medium. Speramus autem benignum lectorem ueniam daturũ, ſi cùm de clariſſimæ martyris hiſtoriæ ueritate retinenda agamus, præter inſtitutum noſtrum in ea aliquantò amplius immoremur. Noſſe primum oportet, quæ ſint acta Pauli & Theclæ, quæ Tertullianus, Hieronymus, ac denique Gelaſius damnant. Illa quidem erant eiuſmodi, ut inde hæretici ſumerent exemplum, & deducerent argumentum (ut ibi ſcribit Tertullianus) licere mulieribus publicè in eccleſia docere, ac baptizare, quod Thecla Paulum ſecuta palam docuiſſet, ac baptizaſſet. Addit ſanctus Hieronymus, in iiſdem actibus, qui periodus, ſiue circuitus Pauli & Theclæ dicebantur, narrari de baptizato Leone fabulam quandam. hæc quidem de illis actis apud veteres legimus. At uero ſi quis ea inueſtiget, quæ tam apud Græcos, quam apud Latinos de S. Theclæ martyrio ſcripta reperiuntur (habentur ea præ manibus) nihil in eis prorſus

uel

uel de docendi munere, aut babtizandi miniſterio a S.Thecla indebitè uſurpato,& iniuſtè vindicato, uel etiam de baptizati Leonis fabula uſquam inueniet. Quòd ſi quis ei ſaltem ratione duxerit improbanda, quæ de ea ſcripta habentur, quòd ibidem hæc S.Hieronymus dicat:Quale enim eſt, vt indiuiduus comes Pauli,Lucas ſcilicet inter cęteras eius res hoc ſolum ignorauerit? Ad hæc dicimus:non omnia Pauli acta S.Lucam eſſe proſecutum.quod ne quis miretur ,Paulum ipſum teſtem adducam;qui in primis in 2.ad Timot.c.3. multa ſe Iconii,ubi degebat Thecla, paſſum eſſe teſtatur.inſuper & ipſe Lucas,cum fateatur multo tempore Paulum eſſe commoratum Iconii:tamen res illic geſtas tribus ferè uerbis potius delibat,quàm tractet.Si rurſum conſideres ęrumnas, afflictiones,& cruciatus,quos ſe paſſum eſſe,idem Paulus profitetur,ſcribens ad Corinthios epiſt.2. c.11.& percurras omnes actus ipſos,quos S.Lucas conſcripſit;planè inuenies maiore ex parte illos ab eodem prętermiſſos.Expende rurſum prædictam S.Hieronymi rationem quam egregiè ab ipſomet Hieronymo confuretur (à nullo æquius ac verius,quam à ſe ipſo Hyeronymus corrigi poteſt)qui in commentariis in epiſtolam ad Galatas cap.2.dum agit de contentione inter Petrum & Paulum exorta Antiochiæ,à Luca tamen prætermiſſa,hæc in hanc ſententiam:Nec(inquit) mirū eſſe,ſi Lucas hanc rem tacuerit, cùm & alia multa,quæ Paulus ſuſtinuiſſe,ſe replicat, hiſtoriographi licentia,prætermiſerit: & non eſſe contrariū ſi quod alius dignum putauit relatū,alius inter cætera dereliquit.denique primum epiſcopum Antiochenæ eccleſiæ Petrum fuiſſe accepimus, & Romam exinde translatum; quod Lucas penitus omiſit.hæc Sanctus Hieronymus,quibus ab eodē obiecta de ſilentio Lucæ omnino euacuantur.

His prȩlibatis,iam reliquū eſt,vt quibus teſtimoniis Theclæ paſſionis hiſtoria fulciatur, in mediū adducamus: quæ cuncta ſuo ordine digeremus. Habetur in primis in illis mentio de Oneſiphori Pauli hoſpite. hic ille putatur,cuius idē S.Paulus tanta cum laude meminit in 2.epiſt.ad Timo.c.1. Agitur & de Tryphȩna in illis actis. eadem creditur illa,quàm idem ad Romanos ſcribens.c.16.ſalutari mandat,quod tunc Romæ degeret, ſicut & plerique alii diſcipulorum Pauli, qui ex Oriente migrarant Romam,ut inter alios Oneſiphorus, Priſca,& Aquila . Habent eadem acta, Theclam Pauli Apoſtoli prȩdicatione ad Chriſtum eſſe cōuerſam. Id quidem Gregorius Nyſſenus hom.4. in cant.cantic.confirmat his verbis de Thecla ſermonem habens:Talem myrrham olim Paulus infundebat ex ore ſuo miſtam cum puro pudicitiȩ lilio in ſanctæ uirginis aures:ea uero erat Thecla, q̃ præclarè animo ſuo defluentibus de lilio guttis, hominem externum morte oppriinit, omni cogitatione,cupiditateq; extincta.hæc ille. Cōtinent eadem acta,Theclam iam deſponſatam,uiro nuncium remiſiſſe, vt Chriſtum ſponſum mereretur habere . ecce quam bèllè huic ueritati S.Epiphanius aſtipulatur in panat.hæreſ.78.cum ait: Thecla incidit in Paulum ſanctum,& è nuptiis exoluitur,cum curatorem,ſiue ſponſum haberet formoſiſſimum,primarium urbis.valde diuitem, generoſiſſimum,ac illuſtriſſimum in uita.contemnit terrena ſancta illa,ut cæleſtium potens fiat.hæc Epiphanius.his conſentientia loquitur Fauſtus apud Auguſtinum lib.30.contra Fauſtum.c.4.Iam (inquit)timeo Apoſtolo,ne dȩmoniorum doctrinam intuliſſe tunc Iconium uideatur , cùm Theclam oppigneratam iam thalamo, in amorem ſermone ſuo perpetuȩ uirginitatis incendit. hæc ibi Fauſtus,quibus planè S.Auguſt.aſſentiri uidetur, cum non excipiat de apocrypha hiſtoria, quod alias,aduerſus eoſdem Manichæos agens , facere conſueuit,ut de actis Thomȩ, Andreȩ, & aliorum. Quod inſuper in prædictis Theclæ paſſionis actis reperitur, ipſam gemmas,& muliebrem mundum diſtraxiſſe,pecuniaq; ſibi conciliaſſe cuſtodes carceris,ut Paulum poſſet inuiſere, id ipſum profitetur S.Ioannes Chryſoſtomus in Act. Apoſt.homilia 25.cum ait:Audi de beata Thecla; illa ut Paulum uideret,aurum ſuum dedit , tu autem ut Chriſtum uideas,nec obolum das hæc ibi,& ad populum Antiochen.hom.22. Quȩre(inquit)Paulum tanquam Thecla,ut audias,quæ per ipſum ubi dicuntur.hæc de his .Chryſoſt.Rurſum autem quæ illic leguntur de ira ſponſi in eam concitata, cum eius accuſatione damnata eſt ad beſtias, quæ manſuetȩ diuinitus redditȩ illi blandiebantur, hæc ipſa ſanctus Ambroſius libro.2.de uirginib.explicat his uerbis:Thecla doceat immolari,quæ copulam fugiens nuptiarum,& ſponſi furore damnata,naturam etiam beſtiarum uirginitatis ueneratione mutauit : namque parata ad feras , cum aſpectus quoque declinare uirorum , ac uitalia ipſa ſæuo offerret Leoni;fecit,ut qui impudicos detulerant oculos,pudicos referrent. Cernere erat lingentem pedes beſtiam, cubitare humi , muto teſtificante ſono, quod ſacrum uirginis corpus uiolare non poſſet , ergo adorabat prædam ſuam beſtia,& propriæ oblita naturæ,naturam induerat, quam homines omiſerant.hæc ille, qui & ad Simplicianum ſcribens, hæc ait : Inter Leones uirgo exultauit , prodeuntes beſtias expectauit intrepida.hæc ibi;eademque de leonibus in epiſtola 25.lib.3.edit.Rom . ad Vercellenſem eccleſiam: Quo (inquit)munere uenerabilis Thecla etiam leonibus fuit,ut ad pedes prȩde ſuæ ſtratæ, impaſtæ beſtiæ ſacrum deferrent ieiunium, nec procaci oculo uirginem,nec unguȩ uiolarent aſpero? Quod præterea ad ignes, quos ſubiit, ſpectat a quibus illa remanſit illæſa,hæc ſanctus Cyprianus in oratione pro martyribus. Aſſiſte nobis ſicut Paulo in uinculis,& Thȩcle in ignib.&c.& in orat.in

die

aie paſſionis:libera me de medio huius ſecul i, ſicut liberaſti Theclam de medio amphitheatro. Gregor. Nazianz.ad uirgin.exhort. Non te fugit (inquit)Theclam,igniũm,& beſtiarum impetum euaſiſſe?idem in carmine de præcept.ad uirgines, hæc ait his uerſibus.

Quis Theclam necis eripuit, flammęque periclo.
Quis ualidos ungues vinxit, rabiemque ferarum?
Virginitas.O res omni mirabilis æuo.
Virginitas fuluos potuit ſopire Leones?
Dente nec impuro generoſos virginis artus
Auſi ſunt premere, & rigido diſcerpere morſu.

Idipſum Maximus Taurinenſ.ſerm.de ſancta Agnete,cùm ait:Theclam flammarum globos euaſiſſe cognoſcis.De his aliisq; ſuppliciis ſanctæ uirgini irrogatis ex actis ſanctorum martyrum Terentii & ſociorum,quæ refert Metaphraſtes die 10. Aprilis.hæc illa ipſorum obteſtatio ad Deum facta:Qui Danielem de ore leonum eripuiſti, & de manu Pharaonis Moyſen ſeruaſti, & S.Theclam ab igne, & theatro,& feris,& beſtiis taurinis defendiſti,&c.in actis S.Iulianæ, quæ idem recitat 21.Decembr.his ſimilia leguntur.item.& in Prat. ſpirit.cap.20 de milite Deum obſecrante per ea, quę ſancta Theclæ paſſa eſt tormenta.Adde his ſimilia,quę & S.Dei Eccleſia in illis precibus, quas adhibere uoluit in commendatione animæ, quibus dicitur,Sicut beatiſſimam Theclam de tribus tormentis atrociſſimis liberaſti,ſic &c. Quòd in iiſdem actis habetur , pugnanti Theclæ aſtitiſſe Dominum Ieſum Chriſtum præſeferentem uultũ Apoſtoli Pauli:id ipſum quàm eleganter dicatur à S.Brienna in actis S.Februniæ ſyncerisſimè ſcriptus,accipe:Brienna tendens in cælum manus , & vocem magnam edens,ſic precata eſt: Domine Ieſu Chriſte,qui ſeruę tuę beatæ illi Theclę certãti ſub Apoſtoli Pauli habitu apparuiſti,quęſo.&c. hęc apud Metaph.ex Thomaide 15.Iunii . Præter hæc omnia demum ſcias S.Hieronymus eadem Theclę acta nouiſſe,& comprobaſſe , quòd ex eo exploratur habetur:cùm enim in iiſdem actis illud etiam enarretur,ſanctam Theclam à tormentis liberam,uerbi cupidam, magiſtri auidam, Antiochiam Piſidiæ,quò S.Paulum profectum audierat,aduentaſſet,ſed a S.Paulo(ne quod offendiculum,ut ait,daret Euangelio)dimiſſam eſſe.hæc ipſa,inquam,S.Hieronymus in epiſt.ad Oceanum ſcribit his uerbis:Thecla poſt tentationem paſſionis,Antiochię à Paulo prohibetur pariter pergere.nemo cum uxore pergit ad bellum . &c.Miramur quidem eam epiſtolam non recenſitam inter cęteras à Mariano Victorio,ſed in nonum tomum reiectam , ſuſpicante fortaſſe illam non eſſe Hieronymi,eo quòd ex uita S.Martini auctor mutuetur exemplum.ſed quid mirum,cum annis uiginti tribus poſt illius obitum uixerit S.Hyeronimus?ita planè:dum S.Martinus defunctus dicitur Cæſario & Attico cõſſ.qui, ſecundum recentiorum ſupputationem,eſt annus à Chriſto 397. Hieronymus autem,ut teſtatur Proſper in chron . diē obiit Theodoſio Aug.nonum ,& Conſtantino tertium conſſ.anno Domini quadringenteſimo uigeſimo.Conſtat inſuper ex Seuero,ſe eius uitam adhuc ſuperſtitis conſcripſiſſe,eamque (ut in dialogo cum Gallo profitetur)mox non in Italiam modò,ſed in Africam, & Aegyptum allatam fuiſſe. qui uerò credibile fieri poteſt,eadem Martini acta unum latuiſſe Hieronymum?ex conuenientia prętera eius epiſtolæ cum ea,quam ſcripſit ad Euſtochium de cuſtodia uirginitatis 22.cum agit de agapetis uirginibus , illam eiuſdem eſſe auctoris, vnuſquiſq; facilè intelliget.utinam ſic integre reperiretur, ſicut Hieronymi eandem eſſe conſtat. quod ſi contendas non tantum eſſe Hieronymi, ſed & Sophronii & Euſebii,ut præſefert epiſtolæ titulus,non laboro,dum & Hieronymi eſſe nõ inficieris.Sed iam,ut ad ea,unde diuertimus, redeamus.ſciendum,nec ea quidem,quæ de Falconilla in eadem acta aliunde fortaſſe irrepſerunt, auctoritate carere ſanctiſſimi atque doctiſsimi uirĩ S.Ioannis Damaſceni in ea oratione , cuius eſt titulus:De his qui in fide ex hac uita exceſſerunt. Extat & ipſa uita S.Theclę auctore Baſilico epiſcopo Seleuciæ:quæ Græcè ſcripta aſſeruatur in bibliotheca Sfortiana cod.manu. ſcrip.num.45. & 81.qua prædicta de eadem felicius explicantur: quam ipſam in Latinum à ſe redditam proxime editurus eſt D.Rolandus Vincleius Belga, alumnus R.D.Lindarni epiſcopi Ruremundenſis,nunc autem Illuſtriſſ.ac Reuerendiſſ.Auguſtini Valerii epiſcopi Veronenſis S.R..E.Cardinalis Gręcorũ eruditus interpres . Ne quid uerò intactum relinquamus:Dilituiſſe aliquando S,Theclam intra petram ſibi cedentem, produnt acta S.Barbarę , quæ deſcripſit Metaphraſt.4 Decembr . putatur hic ille locus,quem propè Tripolim palæſtinæ peregrinantes Hieroſolymam inuiſunt, referuntque ſpecum illam aſſiduis miraculis illuſtrari , eaque non tantum fidelibus ; ſed munificentia martyris, etiam infidelibus,penes quos ille locus religioſiſſimus habetur,impartiri . Mittimus recentiorum auctoritates , quibus iidem his de Thecla dictis aſtipulantur, ut Aldemus in libris , quos tam ſoluta oratione, quàm carmine ſcripſit de uirginitate,ubi breui compendio martyrium eius deſcripſit. Vuinduch dum , aliter Vuitichi dum Saxonem monachum Corbeienſem ſcripſiſſe metricè paſſionem ſancte Theclę, auctor eſt Sigebert.de uir.illuſtr. cap.130. Thecla inſuper ſicut & Primogenita Pauli,ita & Apoſtolica , ac etiam protomartyr inter fœminas meruit appellari ; quod prima in certaminis arenam deſcendit,& de impietate proſtrata triumphum reportauit, quam etiam tam Græci, quàm Latini patres ſummo ſemper in honore habitam laudi

EE bus

bus vl iq; in cælum ferre, primo loco ponere, primamq; inter fœminas in exemplum adducere cõſueuerunt. hinc Gregor. Nazianz. in inuectiua illa in Iulianum apoſtatam, Non victimas (inquit) pro Chriſto cæſas veritus es? nec magnos pugiles extimuiſti? Ioannem illum, Petrum, Paulum, Iacobũ, Stephanum, Lucam, Andream, Theclam? &c. ſic S.Epiphan. in panar. hæreſ. 79. Ambroſ. idem in citatis locis, & Hieron. ad Euſtoch. epiſt. 22. in fine. apud eundem (cuius vis ſit auctoris) ſermo nono in obiurgatione Suſannæ, Chryſoſt. in orat. in ſanct. duodecim Apoſtolos, Sulpit. Seuer. in vit. S. Martini lib. 2. cap. 16. & alij. hinc etiam vſu euenit, vt cùm quid excellens de fœmina aliqua dicere vellent, eandem Theclæ nomine exornarent. ſic S.Hieronymus Melaniam ſeniorem, adhuc ſibi cõſtantem, Theclam in chronico appellauit; ſic etiã egregiam illam Macrinam germanam ſancti Baſilij ob inſignes animæ eius virtutes Theclam eſſe dicendam, diuinus nuncius præſignauit, ut ſcribit frater eius Gregorius Nyſſenus in epiſtola ad Olympium monachum. Erat frequens acceſſus fidelium Seleuciam Iſauriæ ad S.Theclæ ſepulchrum, quò aliquando profectus eſt S.Gregorius Nazianzenus, vbi & diutius manſit. de eadem in eum locum peregrinatione mentio habetur in concilio Nicæno ſecundo act. 5. Theodoret. in hiſt relig. ſanct. Patrum cap. 29. in Marana & Cyra, & Prat. ſpirit. c. 180. illic Zeno Auguſtus ampliſſimam erexit baſilicam, quòd eius auxilio reſtitutus eſſet in Imperium, ut ſcribit Euagr. hiſt. lib. 3. cap. 8. & Niceph. lib. 16. cap. 8. Iuſtinianus Imper. aliam non imparem in eius honorem excitauit eccleſiam, ut auctor eſt Procop. lib. 1. de ædific. Iuſtinian. Imp. Porrò non tantùm in Oriente, ſed in Occidente longè lateque celeberrimus vbique fuit eiuſdẽ martyris cultus. Hæc iam ſatis, quæ aliquibus fortaſſe prolixiora, ſed Theclam impenſius amanti pauca uideri poſſunt. Hęc noſtra cùm recognoſceret hic Romæ Reuerendiſſimus pater Dominus Lindanus epiſcopus Ruremundenſis, vir non tantum omnis generis litterarum eruditione clariſſimus, verùm etiam egregij confeſſoris fidei nobilitatus inſignibus; quippe qui, exilia, proſcriptiones, ærumnas incredibiles, ac mortes penè frequẽtes inconcuſſo robore, fidei cauſa, ſuſtinuit, quem tot uictorijs auctum, ac maiora conantem, hiſce diebus Romæ uidere meruimus, hic, inquam, hæc nobis de Thecla corám, ac primum de libris Euſebij in hunc modum: Ex libris (aiebat ille) martyrum, quos Euſebius Cæſarienſis ſe ſcripſiſſe teſtatur, tres nondum de Græcos verſos in bibliotheca Philippi Hiſpaniarum Regis piiſſimi apud S.Laurentium in Eſcuriaco extare nobis loquitur Index eiuſdem; quem Catholica Maieſtas nobis ad vnã, aut alteram noctem deuorandum ſingulari beneuolentia permiſit, anno 1579. cùm eouſque exilij, quod ciuile bellum ab hæreticis excitatum tertiò inſtiterat, ſolandi cauſa ex Belgio per Italiam & Galliam perueniſſemus. In eodem indice S.Athanaſius de vna ſanctæ Thecl. nobis lectus eſt, de quo, vt & de illis Euſebij de SS. Martyribus Latinè conuertendis, egi prolixè cum doctiſſimo uiro D. Coſma Fontęo Regio Græcorum interprete, vt abſoluta Photij bibliotheca tunc ad amuſſim ferè expreſſa, nobis illas ſanctorum martyrum & in primis ſanctæ Theclæ coronas in lucem refunderet, de quo & nunc ſtatui ad ipſum regem ante diſceſſum ſcribere, ut habeas, unde aureas illas S. Theclæ atque illorum ſanctorum martyrum hiſtorias exornatiores, & copioſiores reddere queas. hæc ad me tunc ipſe, cùm de rebus uarijs eccleſiaſticis ſubinde perfrueremur colloquijs.

c Soſij.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius acta iuncta ſimul habentur cum rebus geſtis S.Ianuarij, de quo ſuperius xiij. kal. Octob. Meminit de Soſio. S.Proſper. de prædict. dimidij temporis cap. 6. in fine. In eius honorem S. Symmachus Papa erexit Oratorium, & cõfeſſionem exornauit argento, ut conſtat ex libro de Rom. Pontific. in Symmacho.

d Andreæ, & ſoc.] De his item eadẽ vet. manſcrip. quorum ſupra meminimus.

e Paterni epiſcopi.] De quo etiam Vſuardus. Ponitur hic primus eius ſedis epiſcopus, in tabulis eccleſiæ Conſtantien. quas deſcripſit Demochares lib. de ſacrific. Miſſæ. Alius eſt Paternus ſanctitate æquè illuſtris epiſcopus Abricenſis, cuius acta deſcripſit Sur. tom. 2. 16. Aprilis ad quem adhuc abbatem ſcripſit Venantius Fortunatus carmen de emendatione codicis. uixit temporibus Childeberti regis Francorum circa ann. Domini 590. de quo etiam Demochar. in tab. epiſc. eccleſiæ Abricenſis.

f Conſtantij.] De eodem S.Gregorius lib. 1. Dialog. c. 5 pluribus agit.

g Xantippæ, & Polyxenæ.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, ubi earum acta deſcribuntur. Meminit Xantippæ Metaphraſtes in ſermo. de Petro & Paul. Apoſt. die 29. Iulij apud Surium tom. 3.

A Octauo Kal. Octob. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1

AVGVSTODVNI natalis ſanctorum martyrum Andochii[a] presbyteri. Thryſi diaconi,& Felicis, qui a beato Polycarpo Smyrnenſi epiſcopo ab Oriente directi ad docendam Galliam, ibidem flagellis duriſſime cæſi,at tota die inuerſis manibus ſuſpenſi,& in ignem miſſi,ſed non combuſti,tandem uectibus eorum colla feriuntur, & ita glorioſiſſime coronantur.In Aegypto paſſio ſanctorum Paphnutii,[b] & ſociorum martyrum. Is uitam in ſolitudine agens,cum audiret multos Chriſtianos in uinculis retineri, diuino ſpiritu concitus ſponte Præfecto ſe offert,& Chriſtianam religionem libere profitetur:à quo primum catenis ferreis conſtringitur,& in equuleo diutiſſime torquetur: deinde cum aliis plurimis ad Diocletianum mittitur, cuius iuſſu ipſe palmæ affigitur,ceteri autem ferro necantur. Chalcedone ſanctorum quadragintanouem Martyrum,qui poſt martyrium ſanctę Euphemię ſub Diocletiano Imperatore damnati ad beſtias, & ab iis diuinitus liberati, demum gladio percuſſi migrauerunt in cælum. In Pannonia ſancti Gerardi[d] epiſcopi & martyris. Aruernis depoſitio ſancti Ruſtici[f] epiſcopi & confeſſoris. In territorio Beluacenſi ſancti Geremari.[f] abbatis.

SEPTEMBRIS. 24.

a ANDOCHII. & ſoc.]De his pluribus hic Beda, Viuardus, Ado, Petrus in catal.lib. 8 cap.116. Feruntur horum acta eſſe conſcripta à Fauſto,& Symproniano.

b Paphnutij epiſcopi,& ſociorum.] Agunt de his hac item die Gręci in Menologio,ſequenti autem die iidem de Paphnutio confeſſore patre S. Euphroſynæ uirginis.

c Quadragintanouem martyrum.] Horum martyrum deſcribitur in actis ſanctę Euphemiæ virginis & martyris Chalcedonenſis,de qua ſupra xvj Kalen.Octob.

d Gerardi epiſcopi.] Eius uitam deſcripſit ex ueteribus monumentis Sur.tom.5.Plura de eodē in actis S.Stephani regis,quæ idem habet tom.4. Bonfin.de rebus Hungar.dec.2.lib.1.& 2. Tritthem.de uir.illuſtr.ord.S.Bened.lib.3.c.239.martyrio coronatur anno Domini millesimo quadrageſimoſecundo.

e Ruſtici epiſcopi.] De eius electione ſcribit Gregor.Turon.de geſt Franc.hiſt.lib.2.c.23. ſucceſſit S.Venerādo,numeraturq; ſeptimus ordine epiſcopus Aruernenſis,vixit temporibus Honorii Imp.& de eius ſucceſſoris Valentiani.Claruerunt iiſdem temporibus duo alii ſanctiſſimi epiſcopi eiuſdem nominis, Ruſticus Lugdunenſis,& Ruſticus Narbonenſis,de quibus alias pluribus.

f Geremari abb.]De quo etiam agit Tritthem. de uir.illuſtr.ord.S.Bened.lib.3.c.93.& Molanus in addit.ad Vuard.hac die.uixit circa annum Domini ſexcenteſimum ſeptuageſimum.

25 Septimo Kal.Octob.Luna. B xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2

IN caſtello Emmaus natalis beati Cleophæ [a] Chriſti diſcipuli, quem tradunt in eadem domo, in qua menſam Domino parauerat, pro confeſſione illius a Iudæis occiſum, & glorioſa memoria ſepultum. Romæ ſancti Herculani [b] militis & martyris, qui miraculis in paſſione beati Alexandri Epiſcopi ad Chriſtum conuerſus, ſub Antonino Imperatore poſt multa tormenta gladio cæſus eſt. Ambiani in Gallia beati Firmini [c] epiſcopi, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro præſide poſt varia tormenta capitis decollatione martyrium ſumpſit. Damaſci ſanctorum martyrum Pauli, [d] & Tattæ eius coniugis, ac Sabiniani, Maximi, Ruſi, & Eugenij filiorum: qui Chriſtianæ religionis accuſati, verberibus, alijsq; ſupplicijs torti, animas Deo reddiderunt. In Aſia paſſio ſanctorum Bardomiani, Eucarpi, & aliorum uigintiſex martyrum. Eodem die ſancti Anathalonis [f] epiſcopi, qui beati Barnabæ Apoſtoli diſcipulus, in eius locum eccleſiæ Mediolanenſis epiſcopus ſucceſſit. Lugduni depoſitio ſancti Lupi [g] epiſcopi, ex anachoreta. Antiſiodori ſancti Anacharij epiſcopi & confeſſoris. Bleſis ſancti Solemnij [i] epiſcopi Carnutenſis miraculis clari. Eodem die ſancti Principij [k] Sueſſionenſis epiſcopi, fratris beati Remigij epiſcopi. Anagniæ ſanctarum virginum Aureliæ & Neomiſiæ.

SEPTEMBRIS 25.

a CLEOPHÆ.] De quo Luc. Euang. cap. 24. De eodem hac Die Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri Latinorum; Grçci autem in Menologio ad iij. Idus Octobris.

b Herculani.] Vſuardus de eodem hac die mẽtio habetur de eo in actis S. Alexandri epiſcopi, de quo ſupra xj. Kal. Octobris, & apud Petrum in catalog. lib. 8. c. 102. & 120.

c Firmini epiſcopi.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & aliique recentiores. Fuit hic primus eius ſedis epiſcopus; errat Petrus, qui appellat eum presbyterum lib. 8. cap. 119. reperitur alius eiuſdem nominis, eiuſdemq; eccleſiæ epiſcopus, de quo & ipſe lib. 7. c. 137. fuitque tertius ordine & confeſſor tantùm: qui & ſucceſſit S. Eulogio, vt indicant tabulç epiſcoporum eius eccleſiç, quas deſcripſit Demochar. lib. de ſacrif. Miſſæ. de eodem in Theſaur. conc. tom. 2.

d Pauli, & ſoc.] agunt de his item Græci hac die in Menologio, actaque eorum breui compendio referunt.

e Bardomiani, & ſoc.] De his Beda hac die, cõſentiuntque vet. man. ſcrip.

f Anathalonis epiſcopi.] De quo & tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis. Libuit hic deſcribere peruetuſtam inſcriptionem S. Miroclis eiuſdem ciuitatis epiſcopi de ſancto Anathalone in lapide inciſam iuxta eius imaginem, his verſibus, quos præſens inſcriptio præcedit. D. ANATHALONI ATTIGO SECVNDO EPISCOPO.

Petri hoſpes, ſancteq; Anathalõ, Domne probate
Atque idem ſocius Barnabæ Apoſtolici.
Qui Medielani verbi myſteria tradens.
Te iubet agnatos viſere Cenomanos.
Dum tua membra metu rigidis ſubducta tyrannis
Brixia vicino detinet in loculo.
Hic titulum, & picto venerandos pariete vultus
Miroclis reddit, præſtitit alma fides.

MIROCLES EPISCOPVS.

Accepimus ex manu ſcrip. commentario Andreæ Alciati, quem ſcripſit de rebus Patriis nondum edito. erat apud Illuſt. ac R. D. Franciſc. Alciat. S.R.E. Card.

g Lupi epiſcopi.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, cçterique recentiores. Cùm autem hic dicatur ex anachoreta factus epiſcopus Lugdunenſis, illum putamus, qui in inſula Lerini poſt Lupum Trecenſem exercuit uitam monaſticam. Duos etenim eiuſdem nominis illic claruiſſe Lupos. conſtat ex Sidonio Apollinari lib. 8. epiſt. 14. & in carmine eucharistico ad Fauſtum Letinenſem,

Item, cùm ait, Vita ſenis, iuuenisque Lupi. &c. Longè poſt horum tempora claruit Lupus epiſcopus Senonenſis, quem ex hac uita migraſſe anno Domini. 631. tradunt tabulæ epiſcoporum eius eccleſiæ, quas recitat Demochares. prædicti autem vixerunt temporibus Valentiniani tertij, & ſucceſſorum Imp.

h Anacharij epiſcopi.] Diuerſis modis ſcriptus reperitur, ut Aunarius, & Anguarius. Interfuit hic concilio Matiſconenſi primo, & ſecundo, quod celebratum eſt anno 24. regis Guntramni, vt eius acta ſignificant, numeratur hic annus, à Chriſto Domino, qningenteſimus octogeſimus ſeptimus, ut colligitur ex Gregor. Turon. fuit is decimusnonus eius ſedis epiſcopus.

i Solemnij epiſcopi.] Cuius miracula teſtata reliquit Gregor. Turon. lib. de glor. confeſſ. cap. 21. & Sigebert. in chron. an. Domini 490. ſedit decimusquartus ordine eius ſedis epiſcopus, ut apparet ex tab. Democh.

k Principii epiſcopi.] Ad hūc extat ſcripta epiſtola Sinodij Apollinaris 4. lib. 8. vbi egregias eius laudes prædicat, item al:a lib. 9. epiſt. 8. Habetur mentio de eodem in vit. S. Remigij apud Sur. tom. 5. Interfuit ſacris cōcilijs, Carpentoractenſi, Arauſicano primo, & ſecundo, ut eorum acta ſignificāt. Claruit circa annum Domini. 460. adſcribiturq; in tabulis epiſcoporum Sueſſionenſium duodecimus ordine. Agit de eodem Molanus hac die, in addit. ad Vſuard.

26 Sexto Kal. Octob. Luna. B xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3

NICOMEDIAE natalis ſanctorum martyrum Cypriani [a] & Iuſtinæ virginis, quæ ſub Diocletiano Imperatore, & Eutholmio præſide multa pro Chriſto perpeſſa, ipſum quoque Cyprianum, cum eſſet magus, & ſuis magicis artibus eam dementare conaretur, conuertit ad Chriſtum: cum quo poſtea martyrium ſumpſit. Horum corpora feris obiecta, noctu quidam nautæ Chriſtiani rapuerunt, & Romam detulerunt, quæ poſtmodum in baſilicam Conſtantinianam translata, prope Baptiſterium condita ſunt. Romæ ſancti Calliſtrati [b] martyris, & aliorum quadragintanouem militum, qui in perſecutione Diocletiani, cum Calliſtratus inſutus culeo, & iu mare demerſus, Dei ope euaſiſſet incolumis, conuerſi ad Chriſtum, cùm eo pariter martyrium ſubierunt. Item Romæ ſancti Euſebij [c] Papæ. Bononiæ item ſancti Euſebij [d] epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Vigilij [e] epiſcopi. Albani ſancti Senatoris. [f] In agro Tuſculano beati Nili [g] abbatis, fundatoris monaſterij Cryptæ ferratæ, magnæ ſanctitatis viri. Tuderti ſancti Amantij presbyteri, gratia miraculorum illuſtris.

SEPTEMBRIS 26.

a CYPRIANI, & Iuſtinæ.] De his hac die Beda, ac cæteri Latinorum, Græci autem in Menologio ſexto nonas Octobris. Horum acta Græcis edidit Metaphraſtes, quæ Latinè reddita retulit Lipom. in tom. 6. & Sur. tom. 5. Communiter penes Grecos irrepſit error, dum hunc Cyprianum cum illo Epiſcopo Carthaginenſi confundunt, qui tñ quã

pluribus differentiis diſtinguuntur abinuicem; nimirum patria, gradu genere, tempore, actis, & loco martyrii. Fuit etenim hic, de quo agitur, patria Antiochenus, ex mago Chriſtianus, inde diaconus, & ĩ una cũ Iuſtina ſub Eutholmio. præſide temporibus Diocletiani in ſartagine poſitus, Nicomediæ martyrium conſummauir: adeo ut ex his pate non niſi nomen, & martyrii titulum hunc habere communem cum Cypriano Epiſcopo Carthaginenſi. Rurſus etiam errant, qui hunc paſſum ſcribunt tempo ribus Claudii Imperatoris, nam in eius actis teſtatum habetur, ipſum initiatum ſacro baptiſmate, arque ordine diaconatus ab Anthimo Epiſcopo Nicomediæ, quem conſtat temporibus Diocletiani Imperatoris illi eccleſiæ præfuiſſe, ut reſtatur in primis Euſeb. hiſtor. lib. 8. cap. 6. & acta ſanctorum Indes & Domnæ. Extant horum res geſtę Latinè conſcriptæ, fideliores que, mea quidem ſententia quam acta illa, quę edidit Metaphraſtes. Agit de his Aldelmus tam carmine, quam etiam ſoluta oratione lib. de uiginit.

b Calliſtrati, & ſoc.] De his etiam Græci in Menologio, ſed die ſequenti. habentur horum acta à Metaphraſte edita, quæ recenſuit Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. inſunt illis tamen nonnulla, quæ corrigantur.

c Euſebii. Papæ.] De eodem hac die, Ado conſentiuntque uete. man. ſcrip. De eius ſucceſſione Euſeb. chron. Optat. libro ſecundo contra Parmenſ. Augu ſt. epiſto. centenſima ſexageſimaquinta. Niceph. Epiſc. in chron. & alii recentiores.

Cętera de ipſo diximus in Annal. eccleſ.

d Euſebii epiſc.] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Bonon. Vixit remporibus Gratiani, & Theodoſii Auguſtorum; interfuitq; una cum ſancto Ambroſio ac cæteris ſanctis Epiſcopis concilio Aquilienſi, habiro Syagrio & Eucherio conſſ. anno à Chriſto (ſecundum recentiores) 381. Quantum autem Bononienſis eccleſia tanto antiſtite floruerit, ac præcipuè ſacrarum uirginum ſobole fœcunda fuerit, ſatis apparet ex his, quæ ſcribir ſanctus Ambroſius libro primo & 3. de uirginibus.

e Vigilii epiſc.] Tabulæ etiam Brixienſis eccleſiæ de eo hac die. Meminir eiuſdem Ramper. eiuſdem eccleſiæ. epiſc. in ſerm. de tranſlatione ſancti Philaſtrii. Vide ſuperius notata in Vigilio Tridentino epiſcopo.

f Senaroris.] De quo Vſuardus. Ado. atque recentiores; quibus autem temporibus uixit, nullus prodit. Fuit autem Senator ita dictus intimus homo ſancti Germani epiſcopi. Antiſiodorenſis, de quo Conſtantius in uita illis lib. 2. cap. 6. fuit & alius eius eiuſdem nominis Romanus presbyter, qui functus eſt legatione cum ſancto Abundio ac ſociis Conſtantinopolim miſſi a S. Leone Papa, ut apparet ex ipſius epiſt. 33. itemq; Caſſiodorus dictus ex cognomento Senator.

g Nil. abbatis.] Huius res geſtas, in eodem monaſterio, cuius hic habetur mentio, aſſeruari accepimus quas nondum legimus.

h Amantii.] De quo ſcribit S. Gregorius. lib. 3. dialog. cap. 35.

xxvij. D Quinto Kal. Octob. Luna. 27

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

AEGAE AE natalis ſanctorum martyrum Coſmæ [a] & Damiani fratrum, qui in perſecutione Diocletiani poſt multa tormenta, uincula, & carceres, poſt mare, & ignes, cruces, lapidationem, & ſagittas diuinitus ſuperatas, capite plectuntur: cum quibus etiam referuntur paſſi tres eorum fratres germani, Anthimus, Leontius, & Euprepius. Romæ ſanctæ Epicharidis [b] mulieris ſenatorię, quæ in eadem perſecutione plumbatis cæſa, gladio percuſſa eſt: Tuderti ſanctorum martyrũ Fidentii [c] & Terentii ſub eodem Diocletiano. Cordubæ ſanctorum martyrum Adulphi [d] & Ioannis fratrum qui in perſecutione Arabica pro Chriſto coronati ſunt. Seduni in Gallia ſancti Florentini [e] martyris, qui una cum

beato

beato Hilario poſt abſciſſionem linguæ iuſſus eſt gladio feriri. Bibli in Phœnicia ſancti Marci [f] epiſcopi, qui & Ioannes a beato Luca nominatur. Mediolani ſancti Caij [g] epiſcopi, diſcipuli Beati Barnabæ Apoſtoli, qui ſanctos Geruaſium & Protaſium baptizauit, & multa in perſecutione Neronis paſſus, in pace quieuit. Rauennæ ſancti Aderiti [h] epiſcopi & confeſſoris. Pariſijs ſancti Eleazari [i] comitis. In Hannonia ſanctæ Hiltrudiis [k] virginis.

SEPTEMBRIS. 27.

a COSMÆ, & Damiani.] De iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri Latinorum; Gręci autem in Menologio ad kalendas Iulias, ac iterum ad xvj. Kalend. Noueb. Ferũtur acta ipſorum, Nic[?]ta quodã auctore cõſcripta, extãt apud Metaphraſt. kal. Noucb. ſed erroribus ſcatent, longeque diuerſa à germanis ſynceriſque rebus geſtis ipſorũ martyrum: ſicut & ea quę inſcribuntur nomine metaphraſtes, quę cũcta recitat Lipom. & Sur. tom. 5. quæ quidem ſi quis tueri uelit, neceſſe eſt affirmet illos diuerſos eſſe ab his, de quibus hic agitur cùm ex illis conſtet, eoſdem abſque martyrio in pace quieuiſſe. Rurſus autem alia habentur horum acta, ac trium fratrum ipſorum, Antimi, Leontii, & Euprepii, quæ ex vet. man. ſcript. edita extant tom. 7. apud Sur. quæ parum differunt ab iis, quę Mombritius edidit tom. 1. quæ etiam in antiquis codicibus habemus man. ſcript. mea quidem ſententia, cæteris fideliora. in his enim nihil habetur de ridicula illa & obſtinata contentione inter eos trium ouorum cauſa oborta, ſicuti nec de camelo uoce humana loquente. Eadem acta ſummatim collecta narrat Ado in ſuo Martyrologio, & Aldemus lib. de laud. virginit. De horum miraculis agitur in conci. 2. Niceno act. 4. Grego. Turon. de glor. martyr. c. 98. & de geſt. Franc. hiſt. lib. 10. c. ulti. de ipſorum reliquiis in cellula S. Martini à ſe poſitis agit. Horũ de beneficio Iuſtinianus Imperator ab ægritudine grauiſſima liberatus, percelebrem in honorem eorundem martyrum erexit baſilicam, ut ſcribit Procop. lib. 1. de ædifi. Iuſtiniani Imp. addidit & aliud in Pamphilia iiſdem martyribus templum, vt idem teſtatur lib. 5. Diuinus ille Sabas paternam domum mutauit in eccleſiam eorundem nomine Deo dicandam, ut conſtat ex actis ipſius, quæ ſcriptis mandauit Cyrillus monachus. Horum nomine S. Felix Papa S. Gregorii atauus (ut ſcribit Ioannes. diac. in uit. S. Gregorii lib. 1. c. 1.) baſilicam erexit. Romæ iuxta templum Romuli, eadem in lib. de Rom. Pontific. in Felice quarto, licet alii putent illic olim fuiſſe templum Caſtoris, & Pollucis, quod in Foro Romano, ut ſcribit Liu. lib. 2. d. 1. & Cicer. lib. 3. de nat. deorũ, dicatum erat ab Aulo Poſthumio? ſed prior ſententia verior probatur, nam alibi ſitum eſſe romanũ Forum, ſupra monſtrauimus cum egimus de carcere Mamertino. Ob celebrem cultum ijſdem ſanctis martyribus Romæ exhiberi ſolitum, eueniſſe putamus, ut nonnulli eos Romæ paſſos eſſe crediderint. Sanè quidem in Gręcorũ Menologio, quo utimur, illos Romę martyrio coronatos eſſe habetur Kal. Iulii. De peregrinatione ad ipſorum eccleſiam poſitam in Palæſtina, mẽtio habetur in Prat. ſpirit. cap. 127. De his omnibus martyribus extat epigramma Bonad. Santon. lib. 2. monod. 48.

b Epicharidis.] De eadem hac die Gręci in Menologio, paſſamque tradunt in perſecutione Diocletiani Imper.

c Fidentii, & Terentii.] Legimus horum acta accepta ab eccleſia Tudertina. incipiunt: In diebus Diocletiani & Maximiani Imp. &c.

d Adulphi, & Ioannis.] De his item Vſuardus hac die: pluribus S Eulogius in Memoriale ſãctorum lib. 2. c 8. fuerunt patria Hiſpalenſis, paſſique ſunt anno Domini octingenteſimo quinquageſimoprimo. conſule ibidem ſcholia Moralis.

e Florentini, & Hilarii.] Agit de his Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib. 8. c. 124. & alii recentiores, paſſi ſunt eo tempore, quo Vuãdali in Gallias irruperunt, anno Domini quadringenteſimo undecimo, ut ſcribit Sigebert. de his agens in chrõ. eodem anno.

f Martii.] De quo Act. Apoſt. c. 12. & 15. Pau. ad Coloſ. c. 4. 2. ad Timoth. c. 1. & ad Philem. Agunt de eodem hac die Græci in Menolog. Alex. mon. in encomio Barnabę apud Metaph. 11. Maii, Doroth. in ſynop. & alii. Hunc autem omnino diuerſum eſſe à Marco Euangeliſta, pluribus in Annal. eccleſ. oſtendimus.

g Caii episc.] De eodem tabulæ eccleſiæ Mediolan. tertius hic ponitur eius ſedis epiſcopus, qui patria Romanus, unà cum S. Anathalone Græco adhæſerunt Barnabæ Apoſtolo. Vidi de his hiſtoriam rerum patriæ nobiliſſimi ſcriptoris Andreæ Alciati nondũ editã. De eodẽ agitur in actis

ſanctorum martyrum Geruaſii, & Prothaſii, quorum ſupra meminimus.

h Aderiti epiſc.] Tabulę eccleſię Rauen. de eodē hic die plura de eodē Rub. lib. 1. hiſtor. Rauēn.

i Eleazari.] Huius res geſtas ex authenticis manuſcrip. edidit Sur. tom. 5. Hic exceſſit ex humanis anno Domini 1325.

K Hiltrudis.] Claruit temporibus Pipini regis Francorum, pluribus de eadem Molan. in indicul. ſanct. Belg. & in addit. ad Vſuard.

xxvj. E Quarto Kal. Octob. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
23	24	25	26	27	28	29	1	30.	1	2	3	4	5

ROMAE ſancti Priuati [a] martyris, qui vlceribus plenus à beato Calliſto Papa ſenatus, inde ſub Alexandro Imperatore ob Chriſti fidem plumbatis cæſus eſt uſque ad mortem. Ibidem ſancti Stactei [b] martyris. In Africa ſanctorum martyrum Martialis, [c] Laurentii, & aliorum viginti. Antiochiæ Piſidiæ ſanctorum martyrum Marci [d] paſtoris ouium, Alphij, Alexandri, & Zoſimi eius fratrum, Niconis, Neonis, Heliodori, & triginta militum, qui ad miracula beati Marci credentes in Chriſtum, diuerſis in locis uariiſque modis martyrio coronati ſunt. Eodem die paſſio ſancti Maximi [e] ſub Decio Imperatore in Boemia ſancti Vuenceſlai [f] ducis Boemorum & martyris, ſanctitate & miraculis glorioſi, qui in domo fratris ſui necatus, uictor peruenit ad palmam. Tolbſæ ſancti Exuperii [g] epiſcopi & confeſſoris, qui beatus uir quantum ſibi extiterit parcus, quantumque aliis largus, ſanctus Hieronymus relatu proſecutus eſt memorabili. Genuæ ſancti Salomonis [h] epiſcopi & confeſſoris. Brixię ſancti Siluini [i] epiſcopi. Eodem die ſanctæ Euſtochii [k] virginis, filiæ beatæ Paulę, quæ ad Præſepe Domini cum aliis virginibus enutrita præclaris meritis fulgens migrauit ad Dominum. In Germania ſanctę Liobę [l] virginis, miraculis claræ.

SEPTEMBRIS 28.

a PRIVATI.] De eius martyrio agitur in actis ſancti Calliſti Papæ, quæ deſcripta habentur apud Sur. tom. 7. 14. Octobr.

b Stactei.] De eodem Beda, Vſuardus, & alii recentiores, conſentiuntque vet. man. ſcrip.

c Martialis, & ſoc.] De his item Beda hac die, & alii. Meminit Martialis & ſociorum Lucianus in epiſt. quæ extat apud Cypr. 22. edic. Pamel. De Laurentio, ſeu Laurentino ipſe Cyprianus epiſt. 34. an ijdem ſint, haud compertum habeo, cùm præſertim de Laurentino agatur iterum.

d Marci, & ſoc.] De his etiam Græc in Menologio, paſſoſque tradunt in perſecutione Diocleciani. Imper.

e Maximi.] De quo etiam vet. man. ſcrip.

f Vuenceſlai.] Apud Adonem de eodem agitur hac die. Eius uitam ſcriptam eſſe à Laurentio monacho Caſinenſi, auctor eſt Petrus diac. in lib. de vir. illuſtr. mon. Caſin. cap. 6. plura de eo legi-

mus

mus in breuiario Polonorum, in Vuitichindo Saxon. li. 2. Ænea Sylu. hiſt. Boem. c. 24. 15. Ioan. Dubrau. hiſt. Boem. lib. 4. & 5. quam exſcriptam habes apud Sur. tom. 7. hac die.

g Exuperii epiſcopi.] De eodem Vſuardus, atque recentiores. Ad hunc Exuperium antequam eſſet epiſcopus inter claros Oratores profitentem extat Auſonij Galli epigramma in commemor. profeſ. 18. quem poſt præfecturam Hiſpaniarum ad tranquillioris vitæ portum receſſiſſe, teſtatur. Nec placet quod Ioſ. Scalig. ait, Exuperium rhetorem diuerſum eſſe ab Exuperio epiſcopo, ob diuerſas vtriuſque facultates, quaſi qui fuit epiſcopus, nō potuiſſet eſſe rhetor; & qui aliquando rhetor, non potuerit idem creari epiſcopus, locus, tēpus, & uita ſtudia, vnum, eundemq; fuiſſe, facilè perſuadēt. De eius ſanctitate, ac præſertim in pauperes largitate ſcribit S. Hieronymus ad Ruſtic. epiſt. 4. & ad Ageruchiam de eodem epi. 11. aitq; eius meritis Toloſam illæſam à barbaris permanſiſſe. De præclaris eius uirtutibus & uitæ meritis, idem in procem. lib. 1. & lib. 2. ſuper Zachariam, & lib. 3. in Amos procem. ad Pammach. & ad Furiam epiſt. 10. De eodem adhuc presbytero ſcribit Paulinus epiſt. 20. ad Amandum. Extat ad hūc ipſum epiſtola decretalis Inno. Papæ; agitq; de eo Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 2. c. 13. ex Paulino.

h Salomonis epiſc.] Salonium hūc vocat Vſuardus. Agit de eodem Petrus in catalo. libro 11. cap. 265. Quòd autem ad Saloniū ſpectat, longè diuerſus fuit à Salomone, de quo hic agitur, nam Salonius in Gallijs epiſcopus fuit, ad quem ſanctus Eucherius epiſcopus Lugdunenſis ſuas lucubrationes inſcripſit, de quo agit Gennad. de uir. illuſtr. c. 63. Extat eius epiſtola, & collegarum epiſcoporū ad ſanctum Leonē poſt. 5. Eidē Salonio inſcripſit ſuos libros Saluianus Maſſil. de recto iu. & proui. Dei, vt etiam teſtatur Gennad. c. 67. quem illum puto Salonium epiſcopum Lugd. men. viceſimum primum ordine, ſucceſſorem S. Eucherij, de quo tabulæ epiſcoporū Lugdunen. quas deſcripſit De mochar.

i Siluini.] De eodem tab. eccleſ. Brixien. numeratur quartus poſt S. Philaſtrium epiſco. Brixia. à Rampetto in ſermo. de tranſlata. S. Philaſtrij. de eodem Helias Capreolus in Annal. Brixiæ.

K Euſtochij.] Hæc & Iulia dicta eſt, quòd ex Iulo, & gente Iulia originem duceret, ut auctor eſt S. Hier. in epitaphio Paulæ epiſt. 27. qui multa de eodem epiſt. 2. de cuſtodia virginit. & ſæpè aliàs: ad quam etiam commentarios nonnullos inſcripſit. Ad Pammachium idem ſcribens, eiuſmodi eā laudat elogio: Quid Euſtochio fortius? quæ nobilitatis portas, & arrogantiam generis conſularis virginali propoſito fregerit, & in prima Vrbe primū genus ſubiugauerit pudicitiæ? hæc Hieron. qui de eius obitu meminit ſcribēs ad Alipiū, & Auguſtinum epiſt. 79. legimus & exſcripſimus man. ſcrip. epiſtolam Innocentij Papæ ad Hieronymum & Euſtochium de preſſuris, quib. affligebantur opera Ioannis epiſcopi Hieroſolymitani, eiuſdem Hieronymi hoſtis infenſiſſimi. Migrauit fœliciter ex hac uita (vt collegimus, ſcripſimusq; in Annal. eccle.) an. à Chriſto Domino 419.

l Liobæ.] De eadem Beda, Ado, & alij recentiores. Eius acta iuſſu Rabani conſcripta, edidit Surius tomo 5. agit de ea Tritthem. de vir. illuſtr. ordi. S. Bened. libro 3. c. 173. Vixit temporibus Pipini regis Francorum, & Caroli Magni Imp. vt eius acta ſignificant.

29 Tertio Kal. Octobr. Luna. Fxxiiij 25

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

IN monte Gargano uenerabilis memoria beati Michaelis [a] Archangeli, quando ipſius nomine ibi conſecrata fuit eccleſia, vili quidem facta ſchemate, ſed cæleſti prædita virtute. In Tracia natalis ſanctorum martyrum Eutychij, [b] Plauti, & Heracleæ. In Perſide ſanctæ Gudeliæ [c] martyris, quæ cum plurimos conuertiſſet ad Chriſtum, ac Solem & ignem adorare noluiſſet, ſub Sapore Rege poſt multa tormenta, cute capitis detracta, ligno affixa meruit obtinere triumphum. Ibidem ſanctorum martyrum Dadæ [d] Saporis Regis conſanguinei. Caſdoæ vxoris, & Gab-

delæ filii, qui honoribus ſpoliati, ac uariis tormentis dilaniati, poſt longos carceres gladio ſunt animaduerſi. In Armenia ſanctarum uirginum Ripſimis,[e] & ſociarum martyrum ſub Tiridate Rege. Antiſiodori ſancti Fraterni[f] epiſcopi & martyris. In Pontecuruo apud Aquinum ſancti Grimoaldi[g] presbyteri & confeſſoris. In Palæſtina ſancti Quiriaci[h] anachoretæ.

SEPTEMBRIS 29.

a MICHAELIS Archãg.] De ea dedicatione Beda, Vſuardus, Ado, & alii recẽtiores. Superius octauo id. Maii d apparitione agit, hic autẽ de dedicatione eccleſię; quę facta uidet hac die, qua omniũ Angelorum ſolemnis memoria cõſueuit antiquitus in eccleſia celebrari. De eadẽ ſolemnitate dedicationis agitur in cap. regũ Franc. lib. 2. c. 35. & in concil. Mogunt. c. 36. De cultu Angeli Michaelis, cõſule quę ſuperius ac die ſunt adnotata, cum de apparitione egimus. Hic interim agamus de his, quæ Ado, hac die, in fine ſcribit his uerbis. Sed non multò poſt (à memoria ſcilicet Sipontina) Romæ uenerabilis etiã Bonifacius Pontifex eccleſiam S. Michaelis nomine conſtructam dedicauit in ſummitate circi, cryptatim miro opere altiſſimè porrectam: unde & idem locus in ſummitate ſua continens eccleſiam, Inter nubes, ſitus uocatur. hæc Ado. De qua nam baſilica Ado intelligat, facilè quis poterit aſſequi, ſi cuncta ab eo deſcripta conſideret. Certè hæc baſilicę S. Michaelis inter Ianiculum, & Vaticanũ poſitæ aptari minus poſſe uidentur: quandoquidem illa non à Bonifacio Papa, ſed à Leone quarto (vt dictum eſt ex ueteri ĩſcriptione ſuperius octauo id. Maii) erecta fuit: nec (vt habet Ado) proximis temporib. Gelaſii Papæ, ſed poſt multa ſecula; nec in eã eſt altitudinem porrecta, ut inter nubes locus ſit dictus, quandoquidem vnius ſcalæ, vel breuis cliui ſpatii aſcenſum habeat: nec etiam eſt (ut ait) cryptatim porrecta. At cùm nec alius ſit locus Romæ Michaelis Archangeli memoria celebris, cui prædicta conueniant; in eam adducor non inuitus ſententiam: ut opiner dictam memoriam Michaelis, cuius Ado meminit, fuiſſe olim ſitam in ſummitate molis Hadriani, ſuper ingens ſaxum velut eminentem ſcopulum poſitam: ac reuera (vt ait) cryptatim miro opere altiſſimè porrectam, vt meritò locus ille dictus fuerit, Inter nubes, qui quidem & alio nomine à maiorib. appellatus inuenitur, nimirum mons ſancti Angeli: ita etenim vocatum habet apud Petrum Damian. in rebus geſtis ſancti Romualdi: eo autem nomine ab eccleſia in eius ſummitate erecta eſſe dictum, eſt euidens coniectura. Quòd autem dicat Ado, in ſummitate circi illam eccleſiam eſſe poſitam: puto pro, circi, circuli, eſſe legendum, moles enim illa in orbem ducta, circuli figuram habuit, ut antiqua numiſmata, quæ eam habent deſcriptam declarant. Vel ſi de circo maius intelligere; erat illi loco proximus circus Dometiæ. Sed à quonã Bonifacio Papa fuerit illic eccleſia erecta, inueſtigemus. Prætermus quidem Bonifacium, qui longè ante Gelaſium ſedit; Bonifacius ſecundus fuit, qui poſt Gelaſium, Anaſtaſiũ, Symmachũ, Hormiſdam, Ioannem, atque Felicẽ ſedit. ſed neque hunc fuiſſe auctorẽ conſtruendę baſilicæ exiſtimamus: nam & ſequentib. annis, cùm temporib. Silueri Papę, a Vitige rege Gothorum Vrbs eſſet obſeſſa, nulla adhuc ĩ ea mole Hadriani erat memoria Michaelis Archangeli; nam cùm adhuc locus ille Hadriani monumentis conſtaret, neceſſitate cogente, munitio eſſe cœpit, quã ualidè oppugnantibus Gothis: qui propugnabant Romani milites, confractis marmoreis ſimulachris, ingenti ui ſaxorum hoſtes propulſarunt. ſcribit hæc Procop. qui tunc Romæ aderat, lib. 1. de bello Gothorum. Ex his itaque Bonifacio Papæ tertio, vel qui ei proximè ſucceſſit, Bonifacio quarto eius eccleſiæ excitatio potius tribuenda eſſe uidetur, hi autem cum poſt Sabinianum ſucceſſerint Gregorio Papæ, recenti miraculo de Angelo, qui (ut habet antiqua traditio) ſupra prædictam molem uiſus eſt in ſignum luis ceſſantis, gladium exertum in uaginam recondere, in tantæ rei geſtę memoriam, alterum illorum illic erexiſſe prædictam eccleſiam, par eſt credere; ſed cum ad eundem locum aucta munitione, non pateret omnibus aditus, alia rurſum eccleſia prope dictam munitionem in honorem ſancti Michaelis Archangeli ędificata eſt, quam uetuſtate collabentem, noſtris diebus inſtauratã uidimus. hęc ſatis de his quę ſpectant ad eccleſiam S. Michaelis ſuper Molem Hadriani poſitam. Ne quid prętermittamus de gloria S. Michaelis Archangeli ex miraculis ab eo editis extat Grę cè ſcripta narratio Pantaleonis diaconi de miraculis S. Michaelis Archangeli in bibliotheca Sfortiana cod. man. ſcript. nume. 81. & in cod. 65. qui inſcribitur Metaphraſtes menſis Octobris atque Nouembris, complures ſunt ſcriptę Græcorũ pa-

trum

trum homiliæ & inter alias cenſetur S. Ioannis Chryſoſt.prima in S. Michaelem Archangelum, ſecunda & tertia de Angelis, ac quarta in Seraphim.

b Eutychii, & ſoc.] De his item hac die Beda Vſuardus, & alii conſentiuntq; man.ſcri.

c Gudeliæ.] Agunt de eadem Græci hac die in Menol. eiusq. martyrii acta paucis deſcribunt.

d Dadæ, & ſoc.] Græci itidem de his in Menologio hac die, ubi eadem hic narrantur, notata habentur.

e Ripſimis, & ſoc.] Græci autem de his agunt hac die, uel ſequenti. Verum cõſtat ex actis S. Gregorii Armeni epiſcopi, ubi & harũ res geſtæ exactè deſcribuntur a Metaphraſte, quæ & Lipom.refert tomo 6.& Sur.tom.5.has paſſas eſſe ſexto kalen.Octobr. ac fortaſſe die translatio celebratur: quinto autem kal.Octob. Gaiana cum ſociis martyrium conſummauit.

f Fraterni epiſcopi.] De quo Beda, Vſuardus, Ado. & alii adſcribitur nonus hic ordine in tabulis epiſcop. Antiſiodorenſium: quem & matyrio coronatum tradunt. extant apud Demochar. de ſacrific.Miſſæ.

g Grimoaldi.] De quo ſiet. monumenta eccleſiæ Aquinatis, quæ inde accepimus.

h Quiriaci.] De eodem Grecorum tabulæ, ac Menologium, ubi habetur, hunc uixiſſe temporibus Theodoſii minoris extãt eius acta, quæ & Metaphraſtes deſcripſit Sur.tomo 5. Mentio de eodẽ habetur ĩ uita ſancti Euthymij abbatis, cuius fuit diſcipulus, quam ſcripſit Cyrillus monachus, qui & de Euthymio multa didicit a Quiriaco. Quod autem ſpectat ad rectam rationem temporum; conſtat ex eiuſdem actis, eum anno nono Leonis Imperatoris ingreſſum eſſe monaſterium, annos natum decem & octo: uixiſſeque ętatem annorum centum & ſeptem, ſicque perueniſſe uſque ad Iuſtiniani Imperatoris tempora. hic cum eſſet diaconus in Laura S.Sabę uenit cum aliis ad concilium conſtantinopolitanum celebratum poſt conſulatum Beliſarii anno Domini 536. ſubſcriptusq. reperitur libello, quem ſynodo obtulerũt archimandritæ, ut eius ſynodi acta ſignificat.

30 Pridie Kalen. Octobris. Luna. G xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7

IN Bethlehem Iudæ depoſitio ſancti Hieronymi [a] presbyteri, & Eccleſiæ doctoris qui omnium ſtudia litterarum adeptus, ac probatorum monachorum imitator factus, multa hæreſum monſtra gladio ſuę doctrinæ confodit: demum cum ad decrepitam uſq. uixiſſet ætatem, in pace quieuit, ſepultuſq. eſt ad Præſepe Domini, cuius corpus poſtea Romam delatum, in baſilica ſanctæ Marię maioris digno honore ſeruatur. Eodem die ſancti Leopardi [b] martyris, ex domeſticis Iuliani Apoſtatæ, cui caput Romę amputatum fuit, & corpus eius Aquiſgranum poſtea translatum. Solodori in Gallia paſſio ſanctorum martyrum Victoris [c] & Vrſi ex glorioſa legione Thebæorum, qui in primo ſub Maximiano Imperatore diris ſuppliciis excruciati, ſed cœleſti ſuper eos lumine coruſcante, ruentib. in terram miniſtris, erepti; deinde in ignem miſſi, ſed in nullo penitus lęſi, nouiſſime gladio conſummati ſunt. Placentiæ ſancti Antonini [d] martyris, ex eadem legione. Eodem die ſancti Gregorii [e] epiſcopi magnæ Armeniæ, qui ſub Diocletiano multa paſſus, tandem in pace quieuit. Cantuariæ in Anglia ſancti Honorii [f] epiſcopi & confeſſoris, Romę ſanctæ Sophiæ [g] uiduæ matris ſanctarum uirginum Fidei, Spei, & Charitatis.

a HIERONYMI.] De eodem hac die Beda, Vſuard. Ado,& cæteri Latinorum. Hactenus in vulgus ſparſæ dimanarunt res geſtæ S.Hieronymi in certo auctore conſcriptæ, ſimulque epiſtolæ quædam S. Auguſtini,& S.Cyrilli nomine inſignitæ, quę vnius eiuſdemq; auctoris eſſe putantur, cuius & liber ille qui Euſebij Cremonẽſis nomine conſcriptus habetur de obitu S.Hieronymi.quæ quidem plena erroribus,& conferta mendacijs in angulum reiecta,leguntur tomo nono operum eius. Quiſnam verò auctor ille fuerit, qui hæc de Hieronymo commẽtatus eſt; quid dicam, nõ habeo,niſi quòd Petrus diac.Caſinienſ.lib. de vi.illu.eius monaſterij c.4.hęc ait:Sebaſtianus beati Benedicti monachus Hieronymi doctoris egregij vitam deſcribens legendam eccleſijs tradidit. In qua,quæ ei à puero inſtitutio, quale in iuuentute ſtudium, quæ in ſenectute ei ſcientia fuerit, lucidiſſimè demonſtrat. hac Petrus diac. Porrò cuiuſuis ſint auctoris ea,quæ diximus, in illis Cyrilli nomina vulgatis litteris,ſe Monothelitam hæreticum præſefert auctor,cogitque eidem hæreſi Hieronymum aſtipulari,quæ poſt annos trecentos eſt exorta.præterea , tum in his,tum in prædictis alijs multa feruntur, quibus idem S. Hieronymus ſuis ipſius ſcriptis contradicit; aliaque coagmentatur, quæ aliorum ſanctorum potius, vt Geraſimi abbatis,eſſe noſcuntur: quæ ſingula refellimus in Annal.eccleſ.Tu interim.de rebus geſtis S. Hieronymi his fuere, quæ ex ſcriptis ipſius vera certaque collecta in vnum ſummo labore & induſtria edidit Marianus Victorius epiſcopus Reatinus, quibus nonnulla, quæ deſiderari videbantur, adiecimus,ac p annos ſingulos digeſſimus in Annalib. eccleſi.ſticis. Migrauit ex hac vita ſanctus Hieronymus(vt ſcribit S.Proſper in chronico)Theodoſio nonum,& Conſtantio tertiùm conſſ. eſt is annus à Chriſto Domino (ſecundum veriores chronographos)quadringenteſimus atque viceſimus. De annis,quibus vixit,nõ parua dubitatio eſt, de qua alibi fuſè: non eſt.n.eiuſmodi,quæ hic poſſit paucis abſolui. Doctoris eccleſiæ cognomentum ob inſignem & omnibus ſeculis admirandam eruditionem non nuper,ſed viuens adhuc,meritò iureque conſecutus eſt.vnde Caſſianus lib.7. de incarnat.Verbi contra Neſtorium, eum citans,hæc ait: Hieronymus catholicorum magiſter, cuius ſcripta per vniuerſum mundum , quaſi diuinæ lampades rutilant,&c. & Ennodius Ticinenſis epiſto.ad Fauſtum: Hieronymus noſter(inquit) niſi præceptorem ſuum Gregorium diceret,illo melior cenſeretur, ſed illi applicanda ſunt bona nominatim, à quo ſumpſiſſe videntur originem.hæc ille. omittimus alia innumera de ſanctiſſimo , ac doctiſſimo viro præconia.

b Leopardi.] De eodem Molan.plutib. in indiculo ſanct. Belg.& in addit.ad Vſuard.

c Victoris, & Vrſi.] Agit de ijſdem Vſuardus & Ado. Plenius S. Eucherius in actis ſanctorum Mauritij & ſoc.c.13.Ado Viennen.in chron.anno 288. In appendice ad Greg.Turon. Hiſt.Franc.lib. 11.c.22.agitur de inuentione prædictorum martyrum corporum, facta an. ſeptimo Theodorici Regis Francorum,de qua Sigeb.in chron.ann.608.

d Antonini.] De eodẽ ijdem qui ſupra, Vſuar. & Ado; qui licet eundem appellent confeſſorem, conſtat tamen ex eius actis occubuiſſe martyrio: recitatat ea Petr.in cata.lib.8.c.133.vbi etiam agit de inuentione corporis eius,temporibus S.Sabini eiuſdem ciuitatis epiſcopi facta,q̃ hac die anniuerſaria commemoratione recolitur.

e Gregorij Armeni epiſcopi.] De quo etiã hac die Græci in Menologio. vbi eius acta breui compẽdio deſcribuntur, quæ Metaphraſtes longè vberius eſt proſecutus; deſcripſit ea Lipom.tom.6. & Sur.tom.5. hac die Nicephorus de eo agens lib.8. cap.14. & cap.35. dum ait,eum interfuiſſe Nicæno cõcilio falſum omnino eſt: non enim ipſe,ſed filius eius Aroſtanes eidem ſacro conuentui præſtò fuit, vt eadem acta ſignificant. habetur de eodem Gregorio mentio in epiſtola S. Niconis aduerſus Armenorum errores. Huius venerandum caput,vnà cum catenis,quibus vinctus,& virgarũ fragminibus, quibus cæſus eſt, Neapolim ex Oriente translatum in nobili eccleſia in eius honorem erecta apud ſanctimoniales ordinis ſancti Benedicti, olim autem ſancti Baſilij, religioſiſſimè aſſeruatur.

f Honorij epiſcopi.]Scribit eius res geſtas Beda in Angl.hiſt.lib.2.cap.18.19.ex quo auctore cęteri omnes deſcripſere, vt nouiſſimè Trithem.de vir.illuſtr.ord.ſanct.Bened.lib.3.c.63. & lib.4.cap. 54.Migrauit ex hac uita anno Domini ſexcenteſimo quinquageſimoquarto.

g Sophiæ.] De ea in actis filiarum eius pluribus agitur, quartum natalis dies eſt kalen.Auguſti: recitat ea Metaphraſtes, Mombritius,& alij, ex quibus etiam teſtatum habetur,Sophiam.de qua agimus, hac die in Domino quieuiſſe . produnt idipſum alia acta ipſarum, quæ in antiquis codicib.manuſcripta habemus.eſt illorum exordium: Sedenti in Senatu, &c. Erat nobilis memoria via Aurelia eiuſdem S.Sophiæ,q uæ hactenus perſeuerat.

OCTOBER.

1 Kalendis Octobr. Luna. Axxi

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

RHEMIS in Gallia ſancti Remigii [a] epiſcopi & confeſſoris, qui gentem Francorum conuertit ad Chriſtum, Clodoueo ipſorum Rege ſacro fonte baptiſmatis, & fidei ſacramentis initiato, & cum annos ſeptuaginta in epiſcopatu expleſſet ſanctitate & miraculorum virtute conſpicuus deceſſit e uita Idibus Ianuarii: eius tamen feſtiuitatis hac die recolitur, qua ſacrum ipſius corpus poſtea fuit translatum. Romæ beati Aretę [b] martyris, & aliorum quingentorum, quatuor. Tomis in Ponto ſanctorum martyrum Priſci, [c] Creſcentis, & Euagrii. Vlyſipone in Luſitania ſanctorum martyrum Veriſſimi, [d] Maximæ & Iuliæ ſororum eius, qui in perſecutione Diocletiani paſſi ſunt. Tornaci ſancti Piatonis [e] presbyteri & martyris, qui cum beato Quinctino, eiuſq. ſocijs ab urbe Roma in Galliam prędicationis cauſa perrexit, ac poſtea in perſecutione Maximiani conſummato martyrio migrauit ad Dominum. Theſſalonicæ ſancti Domnini [f] martyris, ſub eodem Maximiano. In Porto Ganda ſancti Bauonis [g] confeſſoris. Vrbe Veteri ſancti Seueri [h] presbyteri & confeſſoris.

OCTOBRIS. 1.

REMIGII epiſ.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores. De eadem ſolẽnitate item agitur in Capitul. Regum Franco. li. 2. cap. 35. & concil. Moguntin. c. 36. itemq; in concil Piſtenſ. c. 3. ubi hęc uerba, Communi placito conſtituimus, ut vſq; ad Miſſam S. Remigij, ideſt kal. Octobr. &c. Miſſa ibi pro ipſa ſolemnitate accipitur, more Francorum; ſic & in Capitularibus Regum Franc. lib. 2. c. 18. legitur: Vt abſque vlla excuſatione cito poſſit emẽdari, ſpatium vſque ad Miſsã S. Martini dare decreuimus, hæc ibi. De eadem feſtiuitate hac die celebrari ſolita agit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib. 8. c. 21. porrò hæc eſt dies translationis, natalis autẽ idibus Ianuarii. Eius acta ſcripta eſſe ab Hincmaro Rhemenſi, auctor eſt Sigeb. in chro. an. 854. & de vir. illuſtr. c. 100. extant eadẽ apud Sur. to. 5. eiuſdem Hincmari encomiũ de S. Remigio habetur tom. 7. hac die. Vitam inſuper à Fortunato conſcriptam, breuitatem contractam idem deſcripſit to. 5. Plura de eodem Greg Turo. de geſt. Franc. li. 2. c. 31. vbi agit de baptiſmo Clodouei regis. extat Sidonii Appollinaris ad S. Remigium epiſt. 7. li. 9. qua ſancti uiri mirum in modum eloquentiam celebrat, cum ait; Non extat ad præſens viui hominis oratio, quam peritia tua nõ ſine labore, tranſgredi queat, & ſuperuadere, &c. Petrus diac. Caſin. lib. de vir. illuſt. monaſt. Caſin. c. 1. teſtatur S. Benedictũ duas ſcripſiſſe epiſtolas, earũq; primã dediſſe ad Remigium epiſcopũ Rhemenſem. De eius ætate Sigeb. in chro. ſcribit natũ an. Domini 449. creatum epiſcopum 471. obiiſſe

diem

diem 545.ſeptuaginta & amplius annos in epiſcopatu exegiſſe,ſcribit etiam Gregor. Turonen. de glor.confeſ.cap.69.Fortunatus etiam ac cæteri teſtantur,ob ſingularem & incredibilem animi eius uirtutem,& expectationem,annum agentem viceſimumſecundum,idque more Apoſtolico præcedentibus prophetiis,eſſe creatum epiſcopum. De eodem alii plures auctores, qui res Francorum ſunt proſecuti,quorum innumera eſt multitudo. Fuit eiuſdem nominis clarus inter ſcriptores eccleſiaſticos Remigius Antiſiodorenſis monachus ordinis ſancti Benedicti,non tamen epiſcopus, ut multi putant,non enim recenſetur in tabulis epiſcoporum Antiſiodorenſium,vixit temporib.Caroli Calui.de eo Sigebert.de uir.illuſtr. cap.123. Tritthem.deſcrip.eccleſ.& de vir.illuſtr. ordi.S. Bened.li.2.cap.52.& lib.4.c.198. & Xyſt.Senen. in biblioth.

b Aretæ.]De quo Vſuardus,Ado,& alii recentiores.

c Priſci,& ſoc.]Agit de his Beda, Vſuardus, Ado,& alii,aſtipulanturque vet.man.ſcrip.

d Veriſſimi, & ſoc.] De his Vſuardus, & alij,Vaſæus in chron.& Flos.ſanct.Hiſp.& Theſau. concion.tomo ſecundo,hac die.

e Piatonis.]De quo Vſuar.& Petr.in cata. lib. 9.c.11.qui eum non cum Quintino,ſed cum Dionyſio in Gallias profectum dicit;ſed de Quintino teſtantur tab.eccl.Tornacenſis,vt declarat Mola. in indic.ſanct.Belgij,vbi etiam agit de translatione ipſius.

f Domini.]Agunt de eodem Græci hac die in Menolog.eiuſq; paſſionis acta referunt,adduntq; alium Dominum,qui in Perſide martyrium conſummauit.

g Bauonis.]Bauo cognomẽto dr̃, proprie aũt nomine dictus eſt Alloynus, ut teſtatur Molan. in indi.ſan.Belig.Agũt de eodẽ hac die Beda, Vſuar. Ado,& alii.ſcripſit eius acta Theodoricus abbas S.Trudonis,vt auctor eſt Sigeb.de uir.illuſt. cap. 171.extant apud Sur.to.5.Migrauit ex hac uita an. Domini 630.vt ſcribit idem Sigeber.in chron.vel triceſimo primo,ut docet Molanus, qui pluribus de eodem agit in indiculo,Petrus in catal.lib.9.c. 10.& alij.

h Seueri.]De quo antiqua monum.eius eccle.

xxj.B Sexto nonas Octobr.Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	1	2	3	4	5	4	5	6	7	8	9			

NICOMEDIAE ſancti Eleutherii [a] militis & martyris, cum aliis innumeris:qui cum Diocletiani regia incendio conflagraſſet,falſo huius criminis accuſati,iubente eodem ſeuiſſimo Imperatore, aceruatim necati ſunt:quorũ alij gladiis obtruncabãtur, alii ignibus cremabãtur,alii ĩ mare præcipitabãtur:ſed horũ primus Eleutherius,cũ diu cruciatus, ꝑ ſingula tormẽta ualidior redderetur,martyriũ uictoriæ ſuæ,ignibus uelut aurũ examinatus compleuit.In territorio Atrebatenſi paſſio beati Leodegarii [b] Auguſtodunenſis epiſcopi,quem uariis iniuriis, & diuerſis ſuppliciis pro ueritate afflictum. Ebroinus maior domus regiæ Theodorici interfecit.Item ſancti Gerini [c] martyris,fratris eiuſdem beati Leodegarii: qui ibidem lapidibus obrutus eſt. Antiochiæ ſanctorum martyrum Primi, [d] Cyrilli,& Secundarii. Conſtantinopoli ſancti Theophili [e] monachi,qui pro defenſione ſanctarum imaginum à Leone Iſaurico ſæuiſſimè cæſus, & in exilium pulſus,migrauit ad Dominum.Herſodiæ in Anglia ſancti Thomæ [f] epiſcopi & confeſſoris.

a ELEV

a LEVTHERII, & ſoc.] De quibus, Beda, Vſuardus, & Ado. De his, qui ea de cauſa ſubiere martyriũ, ſcribit Euſe. hiſt. li. 8. c. 6. ex quo cęteri deſcripſerunt. quomodo autem à Chriſtianis militibus exordium ſumpſerit Diocletiani perſecutio, idem ſcribit lib. 8. c. 4.

b Leodegarij epiſcopi.] De eodẽ Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Eius acta ab Vrſino conſcripta retulit Sur. tom. 5. mentio habetur de eodem in vita S. Hermelandi apud Sur. tom. 2. 25. Martij. in actis S. Aicardi tom. 5. die 15. Septembris, Ado Vien. in chron. Vincent. lib. 23. c. 124. & 125. Tritthem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 135. & lib. 4. cap. 173. & Molan. pluribus in indicul. SS. Belgii. Martyrio coronatus eſt ann. Domini 685. vt ſcribit Sigebert. in chron.

c Gerini.] De eodem Ado Vien. in chron. ſub Theodorico rege, & Molan. in addit. ad Vſuard. & in indic. ſanct. Belgii.

d Primi, & ſoc.] De his agitur in vet. man. ſcrip. ex quibus etiam Molanus hac die.

e Theophili.] Agunt de eodem Græci in Menologio his verbis: Natalis S. patris noſtri Theophili, qui fuit monachus religioſus, & timens Deum ſub Leone Iſaurico, cuius impietatem, & execrabile odium in venerabiles ſanctorum imagines euertendas, eius hæreſim in faciem exprobrans, redarguit; impium, nefarium, Antichriſti præcurſorem, & deſertorem Chriſti appellans, aliaque ſimilia obiiciens; quibus ad iram incitatus, primùm verberari eum iuſſit, & in carcerem coniici, inde poſtmodum eductus, ſanctas imagines abnegare cogitur: quod omnino renuens, dira paſſus, in exilium eiicitur, vbi in pace quieuit. hæc ibi.

f Thomæ epiſcopi.] Huius res geſtas fideliſſimè ſcriptas recitat Sur. tom. 5. Migrauit ex hac uita anno Domini 1287. quem Ioannes Papa viceſimus ſecundus retulit in ſanctorum numerum. de qua re extare dicuntur eiuſdem litterę Apoſtolicę in Vaticana bibliotheca.

3 Quinto nonas Octob. Luna. Cxx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7	8	9	10

ROMAE ad Vrſum pileatum ſancti Candidi [a] martyris. Eodem die ſanctorum martyrum Dionyſij [b] Fauſti, Caij, Petri Pauli, & aliorum quatuor, qui primo ſub Decio multa paſſi, demum ſub Valeriano ab Aemiliano præſide diu tormentis vexati, martyrij palmam meruerunt. Apud antiquos Saxones ſanctorum martyrum duorum [c] Euualdorum, qui cum eſſent presbyteri, & Chriſtum ibi prædicare cœpiſſent, comprehenſi ſunt a paganis, & occiſi: ad quorum corpora noctu multa lux diu apparens & vbi eſſent, & cuius eſſent meriti declarauit. In Africa ſancti Maximiani [d] epiſcopi Bagaienſis, qui a Donatiſtis iterum atq. iterum ſęuiſſima paſſus, ex alta deniq. turri pręcipitatus, & pro mortuo derelictus, gloria confeſſionis illuſtris poſtmodum quieuit in Domino. In Palęſtina ſancti Geſychij [e] confeſſoris, diſcipuli ſancti Hilarionis, & in peregrinatione ſocij. Apud Belgas in diœceſi Namurcenſi ſancti Gerardi [f] abbatis.

a CANDIDI De eodem Vſuardus,& alii recentiores. Ponit hic paſſus Romæ ad Vrſi pileatū.Erat hic uicus in Eſquilijs,regione quĩta,ut cōſtat ex Sex.Ruſo.Legit hactenus reſtituta uetus memoria ſciſa lapidi in eadē reg one, qua deſcribit ingens martyrū multitudo poſita ad Vrſum pileatū.Eum locum fuiſſe ferunt,ubi nunc extat eccleſia S Bibianæ.Cum autem ponatur cœmeterium Priſcillæ ad Vrſum pileatum , cuius mētio habetur in lib.de Roman.Pontif.in Innocentio:cumque cœmeterium Priſcillæ extra Vrbem via Salaria fuiſſe conſtet, puto hoc alterum ab illo eſſe.

b Dionyſi,& ſoc.]Horum loco Beda, Vſuardus,& Ado ponunt Dionyſium Areopagitam cū ſociis,ſicut & Græci in Menologio de eodē agunt hac die.at nos agimus de ill.s inferius ſeptimo id. Octobris.hi autem,de quibus hic agitur , diuerſi ſunt omnino ab illis . Agunt de his hac item die Græci in Menologio his uerbis : Natalis S.Martyris Dionyſi,& ſociorum octo.hic ſub Valeriano, & Gallieno Impp.adductus ad præſidem Æmilianum,perſeuerans in Chriſti confeſſione , exilio primò damnatur,atq; proſcribitur, ac lapidatur; plura tormenta,quàm olim in Libya ſub Decio paſſus,conclusus igitur in loco ſqualido cum Fauſto,Gaio,Petro,& Paulo,qui,cum illo annos duodecim eaſdem pœnas tollerauerant, conſummatus eſt in Confeſſione Chriſti.hæc ibi.

c Duorum Eualdorum.] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado,& alii. Scribit de horū martyrio Beda de geſtis.Ang.lib 5.c.11 .Sigebert. in chron.paſſos eos affirmat an.Domini.693 . de his Tritthem.de vir.illuſtr.ord.S.Bened.lib. 3.c.139. & 140.Petr.in catal.lib.9.c.15.de horum altero mentio hàbetur in actis S.Annonis epiſc.Colon. lib.3.cap.6.

d Maximiani epiſc.]Diuerſa lectio reperitur. dum in aliis codicibus legitur epiſcopus Sagienſis, in aliis Vagaienſis,vel Bagaienſis; quæ lectio magis conſentit his,quæ de eodem S.Auguſtinus ſcribit dum de ipſo agit epiſto. 50.ad Bonifacium,& lib.3.cap.43.contra Creſcon . Laudat eundem idem S.Auguſtinus epiſt.238.ad Caſtorium,quod diſpendio propriæ ſedis, quam ſanguine defendiſſet,ſponte cedens,conſuluiſſe paci eccleſiæ Erat epiſcopus Bagaienſis nobiliſſimæ ſedis in Numidia, quam licet ſibi Donatiſtæ uēdicaſſent,ex parte tamen catholicorum Maximianus illi præfuit, vbi crudeliſſima paſſus,*fuga lapſus*, preces obtulit Honorio Imper. qui in Donatiſtas ſeuera dedit reſcripta extāt.l.4.& 5.ne ſāc. bapt.Cod.Theod.& l.43.& 44.hæreſ.de eo Cod. Theod.De eodē,cùm ſedi ceſſiſſet,agitur in cōcil. Africano can.55.quibus iungas eam,quam ſupra citauimus epiſtolam ſancti Auguſtini ad Caſtorium 238.

e Heſychii.]Plura de eodem ſanctus Hieronymus in uita S.Hilarionis.Ganzenſes Ethnici,oblato libello Iuliano Apoſtatæ,queſierunt hunc atque Hilarionē ad necem,ut idem auctor teſtatur.

f Gerardi abb.]Extant eius acta conſcripta ad Guntherium abb.quæ recitat Sur. tomo quinto, Teſtatur Thritthem.lib.de ſcript.eccleſ.ſanctum Odonem abbatem Cluni acenſem ſcripſiſſe uitā ſancti Gerardi.Petrus diacon. Caſin.lib.de uir.illuſtr.monaſt.Caſin. cap.32.narrat uitam S.Gerardi cōfeſſoris ſcriptam fuiſſe à Gregorio epiſcopo Tarracinenſi.ea itaque,quam Surius recitat , potius tribuenda uidetur præfato Gregorio , quàm alteri ; nam quòd tum ſoluta oratione, tum etiam carminibus intexta habeatur,eius uidetur potius eſſe ſcriptio,cùm multa ab eodem carmine fuiſſe conſcripta,idem auctor teſtatur.Agit de eodem Tritthem.de uir.illuſtr.ord.S.Bened.lib. 3.c.270. & Molan.in addit.ad Vſuard & in indicu . ſanct. Belgii. obiit anno Domini 958.

xix. D Quarto nonas Octob. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ASSISII in Vmbria Natalis ſancti Franciſci [a] confeſſoris , fundatoris ordinis Minorum,cuius uitam ſanctitate,ac miraculis plenam ſanctus Bonauentura conſcripſit . Corinthi natalis ſanctorum.Criſpi [b] & Caii , quorum meminit ſanctus Paulus Apoſtolus ad Corinthios ſcribens.In Aegypto ſanctorum martyrum Marci [c] & Marciani fratrum,& aliorum pene innumerabilium utriuſque ſexus.atque omnis ætatis, quorum

quorum alij poſt verbera, alii poſt diuerſi generis horribiles cruciatus flammis traditi, alii in mare præcipitati, nonnulli capite cæſi, plurimi inedia conſumpti, alii patibulis affixi, quidam etiam capite deorſum verſo, & pedibus in ſublime ſublatis, beatiſſimam martyrii coronam meruerunt. Damaſci ſancti Petri[d] epiſcopi & martyris, qui accuſatus apud Agarenorum principem quòd fidem Chriſti doceret, lingua, manibus, pedibuſque amputatis, cruci affixus martyrium conſummauit. Alexandriæ ſanctorum presbyterorum & diaconum Caij,[e] Fauſti, Euſebii, Cheremonis, Lucii, & ſociorum: ex quibus alii in perſecutione Valeriani martyres facti, alii martyribus ſeruientes, mercedem martyrum receperunt. Athenis ſancti Hierothei[f] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli. Bononiæ ſancti Petronij[g] epiſcopi & confeſſoris, qui doctrina, miraculis, & ſanctitate claruit. Lutetiæ Pariſiorum ſanctæ Aureæ[h] virginis.

OCTOBRIS 4.

a FRANCISCI.] Præclariſſimas eius res geſtas in primis ſancti Bonauentura conſcripſit: multa præterea eius peregrinationis ſocii ſcriptorum monumentis conſignauere, vt Leo, Rufinus, & Angelus. Plura de eodem S. Antoninus in tert. part. titu. 22. cap. 10. Vincent. in ſpec. hiſto. & alij quamplurimi. Nouiſſimè verò editum eſt chronicon Frãciſcanorum, quo omnia comprehenſa habetur. Migrauit ex hac vita, anno Domini 1226. relatus inter ſanctos a Grego. Papa nono. anno 1228. xvij. Kalend. Auguſt. tranſlatum eſt corpus eius anno 1230. viij. kalend. Iulii.

b Criſpi, & Caii.] De quibus Paul. ad Corinth. 1. cap. 1. & ad Roman. cap. 16. Act. Apoſt. c. 18. Agit de his hac die Beda, Ado, & alii. Hũc eundem Caium eſſe Beda exiſtimat, ad quem Ioannes canonicam epiſtolam ſcripſit: Errat de Caio Dorotheus in ſynopſi, dum ait, eum poſt S. Timotheũ ſubrogatum eſſet epiſcopum Epheſi: nam S. Timotheo ſucceſſit Oneſimus; vt patet ex Ignatij epiſtola ad Epheſios. Hic ille videtur Caius Corinthius, qui ſanctum Paulum excepit hoſpitio, quem baptizauit vnà cum Criſpo. fuit & alius Caius Derbus, & ipſe diſcipulus Pauli, de quo in Actis c. 19. & 20. mentio habetur.

c Marci, & Marciani.] Mendosè alicubi Marcellianus pro Marciano legitur. diuerſi ſunt Marcellianus & Marcus ab his, de quibus hac die agitur. De his etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Horum martyrium ſcribit Euſe. hiſt. lib. 8. c. 8. quamquam eorum nomina ſilentio prætericrit.

Petri epiſc.] De eodem hac die Græci in Menologio, eiuſq; certamen deſcribunt; plenius tamen in hiſt. Miſcell. lib. 22. anno 5. Cõſtantini Porphyrogeniti. Paſſus eſt anno (vt ibi numeratur) à Chriſto Domino 375. ſecundum autem recentiorũ ſupputationem anno 742. ſecundo meminit eiuſdem Cedren. in compen. ann. 2. Copronymi.

e Caij, Fauſti, ac ſoc.] De his item Græci in Menologio, traduntque hos eſſe diſcipulos S. Dionyſii epiſcopi Alexandrini, ex quibus apparet, hos illos eſſe, quorum idem ſanctus Dionyſius meminit in epiſtola ad Germanum, apud Euſebium libro 7. cap. 10.

f Hierothei.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, hiſque verbis: Natalis S. Patris noſtri Hierothei, qui fuit vnus è numero Areopagitarum, qui ab Apoſtolo Paulo eſt inſtructus vnà cũ magno illo Dionyſio: cumque religiosè vixiſſet, migrauit ad Dominum. hæc ibi. De eodem Hierotheo ſæpe Dionyſius de eccleſiaſtica hierarchia, & de diuin. nomin.

g Petronii epiſcopi.] De quo etiam tabu. eccleſiæ Bononienſis in quibus ſcribitur ſucceſſiſſe ſancto Felici, qui in eadẽ ſede in locum S. Euſebij ſubrogatus eſt. Ex his autem colligi poteſt, quibus temporibus ſanctus Petronius eam rexerit eccleſiam. Gennadius de eo agens libro de vir. illuſtr c. 41. ſcribit obijſſe diem Theodoſio iuniore & Valentiniano Auguſtis regnãtibus: in eadem ſententia eſt Ado Viennen. in chro. an. 425. Ex his profectò tanquam erronea refelluntur ea, quæ non dicam à Proſpero, ſed potius apud Proſperum errore ſcripta reperiuntur in chronico de obitu S. Petronii, conſul. b. Merobaude & Saturnino, anno à Chriſto Domino, vt illic numeratur, 306. vel

rectius, ſecundùm recentiores 383. anno quinto Theodoſii Imp. nam eius anno tertio Synagrio & Enchario conſſ. S. Euſebius epiſcopus Bononienſis, vnà cum S. Ambroſio interfuit concilio Aquileienſi aduerſus Arianos, poſt quem conſtat ſubrogatum Felicem, cui demum (vt diximus) eſt ſubſtitutus Petronius. Ex his etiam, quæ ſcribit S. Eucherius ad Valerianum, tempora eiuſdem S. Petronij explorata habentur; dum ait, ſuis temporibus claruiſſe in Italia ſanctum Petronium: ipſa autem Eucherij tempora docent acta ſynodi Arauſicanæ, cui interfuit: quæ habitu eſt, Theodoſio & Cyro conſſ. eſt enim his annus Domini 431. Petronii genus indicat Gennadius, dum ait, eius parentem, Petroniũ quoq; dictũ, pretorij præfecturã adminiſtraſſe, quẽ illum eſſe opinor; qui Sextus Petronius Probus dictus, geſſit conſulatum cum Arcadio; nam & præfecturæ munere functum eſſe, data ad eum Imperatoris reſcripta teſtantur. eo etiam magiſtratu exornatum eſſe ſanctum Petronium, de quo agimus, affirmare videtur ſanctus Eucherius, dum ait: ex pleniſſima mundanæ poteſtatis ſede ad epiſcopatum euectum eſſe. præfecturam prætorii fuiſſe ampliſſimam dignitatem, pluribus docet Caſſiod. in procemio Variarum. Porrò ſi genus antiquum familiæ Petroniæ repetas, eam humili loco natam ad equeſtrem ordinẽ perueniſſe, ſcribit Valer. Max. lib. 4. cap. 7. Eius res geſtæ extant apud Surium tomo 5. conſcriptæ a Galeſino, vt ipſe teſtatur, licet Sigonii nomine inſcribantur, quem quidem de eccleſia Bononienſi egregium volumen ſcripſiſſe ſcimus: multa à Vincentio, Antonino, & Petro in catalogo de S. Petronio ſcripta ſunt, quæ cenſura & expurgatione nõ leui indigent. Vixit ijſdem ferè temporibus in Gallijs eiuſdem nominis epiſcopus, vt apparet ex ſynodica Gallorum epiſcoporum ad S. Leonem Romanum Pontificem, & ex eius epiſtola 52. ad eos reſcripta, conſulibus Herculano & Aſporatio anno Domini 452. fortaſſe ille, ad quem extant duę Sidonij Apollinaris epiſtolæ.

h Aurec.] De eadem Vſuardus, Meminit eiuſdem S. Andoenus in vita S. Eligii lib. 1. cap. 17. & lib. 2. c. 53. Sigeber. in chron. an. Domini 637. Petrus in catal. lib. 9. cap. 13. Tritthem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. li. 3. c. 85. Claruit in Gallijs temporibus Dagoberti regis Franc. circa an. Domini ſexcenteſimum triceſimum.

xviij. E Tertio nonas Octobr. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

NATALIS beati Thraſeæ [a] epiſcopi Eumeniæ, apud Smyrnam martyrio conſummati. Treuiris ſanctorum martyrum Palmatij [b] & ſociorum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro præſide martyrium ſubierunt. Eodem die paſſio Sanctæ Charitinæ [c] virginis, quæ ſub Diocletiano Imperatore, & Domitio conſulari ignibus cruciata, & in mare proiecta, cum inde incolumis euaſiſſet, manibus & pedibus abſciſſis, dentibuſq. conuulſis, in oratione poſita ſpiritum emiſit, Meſſanæ in Sicilia natalis ſanctorum martyrum Placidi [d] monachi, diſcipuli beati Benedicti abbatis, & fratris eius Euthychij & Victorini, ac Flauiæ virginis eorum ſororis, item Donati, Firmati diaconi. Fauſti, aliorumq. triginta monachorum, qui à Manucha pirata pro Chriſti fide necati ſunt. Antiſiodori depoſitio ſanctorum germanorum Firmati [e] diaconi, & Flauianæ virginis, Rauennæ S. Marcellini [f] epiſcopi & confeſſoris. Valentiæ in Gallia ſancti Apollinaris [g] epiſcopi, cuius & uita uirtutibus fuit illuſtris, & mors ſignis ac prodigiis decorata. Eodem die ſancti Attilani [h] epiſcopi Zamorenſis, quem Vrba-

nus ſecundus in Sanctorum numerum retulit. Romæ ſanctæ Gallę viduæ, filiæ Symmachi Conſulis, quæ uiro ſuo defuncto, apud eccleſiam beati Petri multis annis orationi, eleemoſynis, ieiunijs, aliiſq. ſanctis operibus, intenta permanſit: cuius fœliciſſimum tranſitum ſanctus Gregorius Papa deſcripſit.

OCTOBRIS 5.

a THRASEÆ epiſcopi.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri recentiores. ſcribit de eo Euſeb. hiſt. li.5 c.23. Niceph. l.4. cap. 25 & 37. aliiq; ex Polycrate. Claruit temporibus Marci Aurelii et Lucii veri Impp. idemq; ob egregia certamina contra Cataphrygas ſuſcepta mirificè nobilitatus eſt.

b Palmatii, & ſoc.] Tabulæ etiam eccleſiæ Treueren. ex quib. item Mola. hac die. De horũ ſepultura. & inuentione vide quę Sigeb. ſcribit in chro. an. Domini 171. Alius hic Palmatius ab illo, qui tempore Alexandri Imp. paſſus eſt.

c Charitinæ.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio eiuſq; ſæuum martyrium referunt; plenius autem Metaphraſtes, quo retulit Lipom. in tomo 6. & Sur. tom. 5. Alia eſt Charitina, quæ Romæ cum Iuſtino, Charitone, & ſociis paſſa eſt, quorum acta extant apud Sur. tom. 3. 12. Iunij.

d Placidi, & ſoc.] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Extant eorum acta à Gordiano conſcripta, vt ferũt, iuſſu Imp. Iuſtiniani, quæ habes apud Lipom. tom. 4. & Sur. tom. 5. ſunt in ea nonnulla caſtiganda. Paſſi ſunt anno decimotertio eiuſdẽ Imp. à Chriſto autem, anno quingenteſimo quadrageſimo. pleriq; alii de ijſdem ſcripſere multa, vt Leo Oſtienſis in chron. Caſin. lib. 1. Tritthe. de vir. illuſt. ord. ſanct. Bened. lib. 3. c. 5. & alii.

e Firmati, Fauſti.] De his etiam Beda, Vſuar. Ado, & alij recentiores hac die.

f Marcellini epiſcopi.] De eodem tab. eccleſ. Rauen. Hier. Rub. hiſto. Rauen. libro primo. anno 230. & alij, qui ante eum res Rauennates ſunt proſecuti.

g Apollinaris epiſcopi.] Beda. Vſuardus, & alii recentiores de eodem hac die. Interfuit concilio Epaunenſi in Galliis celebrato temporibus. Gelaſij Papæ, ut eius acta ſignificant.

h Attilani epiſ.] De eodem in Flore ſanct. & apud Sur. tom. 7. ex Marin. Sycul. & in Theſau. conci. claruit circa an. Domini 820.

i Gallæ.] Scribit eius uitam & obitum S. Gregor. lib. 4. dialog. c 13. ex quo cæteri, ut Petrus in catalog. lib. 9. ca. 25. Tritthe. de uir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 13. Fuit & alia Galla ſenior, quam ſanctus Auguſtinus laudat epiſtola 103. legitur & eiuſdẽ nominis neptis Symmachi ſenioris, de qua hæc ipſe lib. 6. epiſt. 33. Non mediocriter nepoticulæ meæ Gallæ infirmitas contrahit otii noſtri ſecuritatem, illam autem ad quam Fulgentius ſcripſit epiſtolam paraneticam de ſtatu viduarũ, eandem eſſe putamus cum filia Symmachi, de qua hic agitur. Floruit in Galliis alia item Galla, quæ fuit vxor S. Eucherii, de qua Ado Treuer. 16. Nouemb. cuius ſepulchri meminit Grego. Turonen. de glo. confeſſ. c. 36.

9 Pridie nonas Octobr Luna. Fxvij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13			

LAODICEAE beati Sagaris [a] epiſcopi & martyris, qui fuit unus de antiquis Pauli Apoſtoli diſcipulis. Capuæ natalis ſanctorum martyrum Marcelli, [b] Caſti, Aemilij, & Saturnini. Agenni in Gallia natalis ſanctæ Fide [c] virginis & martyris, cuius exẽplo beatus Caprafius ad martyriũ animatus, agonẽ ſuũ feliciter cõſũmauit.

Item ſanctæ Eroiditis [d] martyris, quæ Chriſti amore ſuccenſa. ignis ſuperauit incendium. Treuiris commemoratio innumerabilium [e] pene Martyrum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro præſide ob Chriſti fidem uario mortis genere necati ſunt. Antiſiodori, ſancti Romani [f] epiſcopi & martyris Opitergii ſancti Magni [g] epiſcopi, cuius corpus Venetijs requieſcit. In Calabria ſancti Brunonis [h] confeſſoris, ordinis Carthuſianorum inſtitutoris.

OCTOBRIS 6.

a SAGARIS epiſc.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Paſſus eſt tempore Marci Aurelii & Lucii Veri fratrum Imp. ſub Seruilio Aſiæ procõſule, ut ex Melitone ſcribit Euſeb. hiſt. l. 4. c. 25. & ex Polycrate lib. 3. c. 23. Niceph. hiſto. lib. 4. c. 10. & 37.

b Marcelli, & ſoc.] Agunt de his etiam Beda, ac cęteri, quæ ſupra auctores; Petrus item in catal. lib. 11.

c Fidei.] De eadem Beda, Vſuar. Ado, & alii. Paſſa eſt in perſecutione Diocletiani ſub præſide Daciano. habet huius acta Mombri. tom. 1. Petrus in catal. li. 9. c. 26. Anton. in prima part. tit. 8. c. 1. §. 24. eadem apud Sur. tom. 7. de ipſa etiã in Flor. ſanct. Hiſpan & Vaſæus in chron. Hiſpan.

d Erotidis.] De qua item hac die Græci agunt in Mer ologio, referuntque eius martyrium.

e Innumerabil. penè martyrum.] De his veteræ man. ſcri. De eorum cęmeterio vbi ſepulti erãt, meminit Sige. in chro. an. 1071. quos paſſos refert in perſecutione Diocletiani Imp. e. ſub. Rictouaro Pręſide. agit de iiſdem Molan. in addi. ad Vſuar.

f Romani epiſcopi.] Agit de eodem hac die Beda, Ado, & alij. Adſcribitur decimusſeptimus eius ſedis epiſcopus, uixitq; temporibus Ioannis Papæ tertij vſq; ad Benedictum, ut docent tabulæ epiſcoporum Antiſiodorenſium, quas deſcripſit Democh.

g Magni epiſc.] De eodem Petrus in catal. in appendice c. 17. refertq; eius acta, & translationẽ hac die factam Venetias, an. Domini 1206. in eccleſiam S. Hieremiæ.

h Brunonis.] Eius res geſtæ à plurib. auctorib. reperiũtur ſcriptæ, ut à Frãciſco de Putco Lugdunen. Petro Blom. Petro Sutore de vit. Carthuſ. lib. 2. c. 7. Ranulph. li. 7. c. 4. uitæ S. Hugonis epiſcopi Gratianopol. extant apud Sur. relatæ in to. 5. Vita fructus eſt ann. Domini 1101. relatusq; eſt inter Sanctos à Leone decimo Rom. Pont. Habes apud Sur. to. 5. eius uitam cõſcriptam à dicto Petro Blomeuenne Priore Carthuſiæ Colon. vbi & deſcripta habentur præclara de S. Brunone elogia.

2 G Nonis Octobr. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14

ROMAE uia Ardeatina depoſitio ſancti Marci [a] Papę & confeſſoris. In prouincia, quę nnncupatur Auguſta Euphrateſia, ſanctorum martyrum Sergii [b] & Bacchi nobilium Romanorum, ſub Maximiano Imperatore, quorum Bacchus tandiu neruis crudis cęſus eſt, quoaduſq. toto corpore diſciſſus, in confeſſione Chriſti emitteret ſpiritum: Sergius vero clauatis cothurnis pedes indutus, cum in fide fixus maneret, data ſententia, iuſſus eſt decollari, cuius nomine locus ubi quieſcit, Sergio-

Sergiopolis appellatus ob præclara miracula frequenti Chriſtianorum concurſu honoratur. Romæ ſanctorum martyrum Marcelli [c] & Apuleii, qui primo quidem Simoni mago adhęſerunt; ſed uidentes mirabilia quæ per Apoſtolum Petrum Dominus operabatur, relicto Simone, Apoſtolicæ doctrinę ſe tradiderunt, ac poſt paſſionem Apoſtolorum ſub Aureliano conſulari coronam martyrii reportarunt, ſepulti non longe ab Vrbe. Item apud Auguſtam Euphrateſiam ſanctæ Iulię [d] uirginis, quæ ſub Marciano pręſide martyrium conſummauit. Pataui ſanctę Iuſtinæ [e] uirginis & martyris, quę à beato Proſdocimo ſancti Petri diſcipulo baptizata, cum in fide Chriſti conſtanter perſiſteret, Maximi præſidis iuſſu gladio tranſuerberata migrauit ad Dominum. Apud Bituricas ſancti Auguſti [f] presbyteri & confeſſoris. In pago Rhemenſi ſancti Helani [g] presbyteri. Eodem die commemoratio [h] ſanctæ Marię de Victoria, quam Pius V. Pontifex maximus ob inſignem uictoriam à Chriſtianis bello nauali, eiuſdem Dei genitricis auxilio hac ipſa die de Turcis reportatam, quotannis fieri inſtituit.

OCTOBRIS 7.

a MARCI Papæ.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alii. De eius ſucceſſione agit optat. Mileuit. lib. 2. contra Parm. Auguſt. epiſt. 165. ad Generoſum, Rufin. lib. 1. cap 22. Sozomen. lib. 2. cap. 19. & Nicepho. in chron. Acta eius in Annal. eccleſ. per annos ſingulos diſpoſuimus. Vetus eſt Romæ titulus S. Marci, cuius eſt mẽtio in conc. primo Rom. ſub Symmacho. de alia rurſum eiuſdem nomine eccleſia extra Vrbem poſita, quam Gregor. Papa tertius reſtituit, mentio habetur in lib. de Romanis Pontificibus in Nicolao Papa, vbi & de cœmeterio S. Marci ſcribitur. Hadrianus Pontifex in epiſtola ad Carolum Magnum de imaginibus hæc ait: A tunc uſque hactenus ſanctorum Pōtificum videlicet Siluestri, Marci, & Iulii miræ magnitudinis ſanctæ eorum eccleſiæ apud nos ſunt depictæ, tam in muſiuo, quàm in cæteris hiſtorijs, cum ſacris imaginibus ornatis. hæc ibi. Habemus eius vitam per lectiones diſtinctas, quæ in aliquibus eccleſiis legi conſueuit.

b Sergii, & Bacchii.] Beda de his hac die, ac cæteri tam Latinorum, quàm Græcorum. Extant eorum acta à Metaphraſte, deſcripta apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. Mombr. tom. 2. & alia man. ſcript. De ijſdem Nicephor. lib. 7. cap. 14. in fine. ibi de eorum martyrio; de miraculis autem ſancti Sergii lib. 15. cap. 13. ex Euagr. lib. 4. cap. 27. & libro 6. cap. 20. De Sergiopoli ciuitate à S. Sergio martyre ſic dicta, & reliquiis eiuſdẽ martyris idẽ Niceph. li. 15. c. 26. & 27. De Coſrhoe rege Perſarum, qui eidẽ obtulit dona, idem Nicepho. lib. 18. c. 21. De peregrinatione ad S. Sergium. in Araphas, habetur mentio in ſecunda ſynodo Nicæna, act. 5. & in Prat. ſpirit. c. 180. Agit de eodẽ Theodoret. de Euangelica verit. lib. 8. in fine. Erexit eidem Sergio Iuſtinianus Imp. egregiam baſilicam Conſtantinopoli, aliam rurſus Ptolemaide, vt ſcribit Procop. lib. j. & lib. 5. edific. Iuſtinian. Romę ẽt celebris fuit horum martyrum memoria, illique erat Diaconia horum nomine, quam Gregorius tertius Papa reſtituit, auxitq́ue, ut conſtat ex libro de Rom. Pontificibus. Notiſſimus etiam in Galliis S. Sergius fuit, de cuius pollice, aliiſq́ue eius ſacris reliquiis agit Gregorius Turonen. hiſt. Franc. lib. 7. c. 31.

d Marcelli & Apulei.] Agunt de iiſdem Beda, Vſuardus, Ado, & alii ex actis ſanctorum Nerei & Archilei.

d Iuliæ.] De qua Vſuardus. & Petr. in catal. lib. 9. c. 31. hac die agunt.

e Iuſtinæ.] De eadem tabulæ eccleſiæ Patauinę. Eius martyrii acta habet Mombr. tom. 2. plura in uita ſancti Proſdocimi, apud eundem tomo 2. Petrus in Catal. lib. 9. c. 32. ſunt in his aliqua corrigenda, ut quę habentur de Vitaliano. & Maximiano regibus. fuerunt hi pręſides ſub Romano Imperio conſtituti: nec enim illis temporibus aliquis erat in Italia regulus. De Iuſtina Venát. Fortunat. de gaud. uit. ętern. hoc uerſu.

Et Iuſtina ſimul, conſociante Thecla. & lib.7.ad Bod.Ducem, ſic.

Iuſtinam Pataui, Euphemiam hinc Chalcedon offert.

f Auguſti presbyteri.]Scribit de eo Gregor. Turon.de glor.confeſ.c.80.ex quo & Molan. & Galeſin.hac die.

g Helani.]Tabulæ Rhemenſes, ex quibus iidē qui ſupra Molan.Galeſ.hac die.

h Commemoratio S.Mariæ de Victoria.] Eo nomine Neapoli nuper erecta eſt eccleſia, egregium planè diuinæ benignitatis monumentum, cum noſtra memoria, anno ſalutis 1571.Fideliū claſſis ſanctiſſ.D.N.Pii V.PP.ac Catholici Hiſpaniarum Regis Philippi, necnon inclytę Venetorum Reip.fœdere coacta, glorioſam ac cunctis ſeculis memorabilē de Trucis Chriſtiani nominis infenſiſſimis hoſtib.ad Echinadas inſulas, captis hoſtium triremibus centum & octoginta, cęteris diſſipatis, uictoriam reportauit: fractosque noſtrorum animos in eam ſpem erexit: poſſe inimicos noſtros (modò in vnum Chriſtianorum animi, uteſque conueniant) nullo negotio profligari, atq; deleri: præſertim ſi (ut tū in his actū eſt) præcipuā in Domino, & non in armis ſpem ponamus, peccatorumque ſordibus expiatis, puræ ad Deum preces offerantur. ac Dei genitricis Mariæ auxilium piis uotis ſedulo imploretur.

xv. A Octauo idus Octobr. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15			

NATALE beati Symeonis [a] ſenis, qui in Euangelio Dominum IESVM ſuis in vlnis ſuſcepiſſe legitur. Cæſareæ in Palæſtina paſſio ſanctæ Reparatæ [b] uirginis & martyris, quæ cum nollet idolis ſacrificare, ſub Decio Imperatore uariis tormentorum generibus cruciata, demum gladio percutitur: cuius anima in columbæ ſpecie de corpore egredi, cœlumq. conſcendere uiſa eſt. Theſſalonicæ ſancti Demetri [c] proconſulis, qui cum plurimos ad Chriſti fidem perduceret, Maximiani Imperatoris iuſſu lanceis confoſſus martyrium conſummauit. Ibidem ſancti Neſtoris [d] martyris. Hiſpali in Hiſpania ſancti Petri [e] martyris. Laodiceæ ſancti Artemonis [f] presbyteri, qui ſub Diocletiano per ignem martyrii coronam accepit. In territorio Lugdunenſi ſanctæ Benedictæ [g] uirginis & martyris. Anconæ ſanctarum Palatiatis, [h] & Laurentiæ, quæ in perſecutione Diocletiani ſub Dione præſide in exilium deportatæ, laboribus, & erumnis confectæ ſunt. Rhotomagi ſancti Euodii [i] epiſcopi & confeſſoris. Hieroſolymis ſanctæ Pelagiæ [k] cognomento Penitentis.

OCTOBRIS

a SYMEONIS.] De quo Luc.2.Agunt de eodē hac die Beda, Vſuar. Ado, ac cæteri Latinorū, Græci aūt ad tertiū nonas Februarii, ut cōſtat ex eorū Menolog.& ex cōſtōne Emanuelis Imp.apud Theodor.in nomoc.Photii tit.7.c.1.

b Reparatæ.]De eadem Beda, & Ado, eius acta habet Mombrit.tom.2.legimus eadem copioſius ſcripta in cod.man.ſcript.monaſt. S. Cæciliæ trans Taberim.

c Demeteri.]De ipſo etiam Beda, atque alii Græci autem in Menologio ad ſeptimum kalend.

Nouem-

Nouembris. Extat encomium in Magnum Demetrium martyrem Leonis Imp. in codice Græc. manu ſcrip. Sfortianæ bibliothecæ num.65.acta eius ex antiquis monumentis edidit Metaphraſtes,quę deſcripſit Lipom.tom.6. & Sur.tom.5.hac die.donauit olim eam Latinitati Anaſtaſius bibliothecarius, vt auctor eſt Vincen. lib.12.c.150. Frequens concurſus fuit Chriſtianorum ad ſepulchrum S. Demetrii Theſſalonicam, ex quo vnguentum medicum ſcaturire iugiter conſueuit, de quo Glicas in Annal. Cedren. in compend.hiſt.& Zonaras in Michaele quarto Imp. qui eiuſdem martyris ope eſt liberatus à dęmone eum arripiente, & Bulgaros profligauit. De baſilica S. Demetrij per Baſilium Imp.reſtituta,meminit Cedren. in Baſilio.

d Neſtoris.] De eodem Græci in Menolog. ad vij.Kal.Nouembr. eius res geſtæ intextæ habentur cum actis S.Demetrij, de quo modò egimus.de ipſo item Niceph.hiſt.lib.7.c.28.

e Petri.] Vſuardus de eodem Vaſæus in chro. ex breuiar.Eborenſi,& Flos ſanct.Hiſpan.

f Artemonis.] Agunt de eodem hac die Gręci in Menolog.recenſetq; eius martyrium.

g Benedictæ.]De eadem Vſuard.hac die. pluribus autem Petrus in catal.lib.9.c.40. alia eſt eiuſdem nominis virgo non martyr. cuius natalis eſt dies xvj. Kal. decembr. ſcribit de ea Tritthem. de vir.illuſtr.ord.S.Bened.lib.3.c.264.

h Palatiatis, & Laurentiæ. Harum res geſtas ex antiquis codicib. deſcriptas accepimus ab eccleſia Anconitana.de ijſdem Petr.in catal. lib.15.

i Euodij epiſc.] Ponitur hic decimus eius ſedis epiſcopus, ſubrogatus in locum S. Innocenti circa an.Domini 422. vt apparet ex tab. epiſcoporũ eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. Agit de eodem hac die Molan.in addit.ad Vſuard.

K Pelagiæ Pœnitentis.] Agunt de eadem hac die Latini omnes, & Græci, vt conſtat ex eorum Menologio. Vixit temporib.Theodoſij Iunioris, vt patet ex his,quæ ſcribit Niceph. hiſto. lib.14.c.40. errant qui eam referunt ad tempora Numeriani,dicuntq; hanc ad Chriſtum conuerſam à Nonno, qui & Hippolytus dictus habetur, epiſcopo Portuenſi: hæc enim ſuperius refellimus. Nonnus enim, qui eam conuertit ad Chriſtum, fuit epiſcopus Ediſſenus ſubſtitutus in locum Ibæ.vt ſcribit Liberat.diac.[in breuiar.cap.12. eumque ille ſedem recepiſſet in concilio Chalcedonenſi, Nonnus remanſit Antiochiæ commendatus à ſynodo Maximiniano epiſcopo Antiocheno,vt conſtat ex eodem conc. act. 10. porrò ille eum præfecit eccleſiæ Heliopolis ad Libanum poſitæ, cuius meminit Sozomen. hiſto. lib.5. c.9. diuerſa ab ea eſt alia Heliopolis quæ eſt in Ægypto,quæ Alexandrino,& non Antiocheno ſubdita eſt epiſcopo. Porrò idem Nonnus poſtmodum redditus eſt eccleſiæ Ediſſenæ, vt apparet ex epiſtola] epiſcoporum illius prouinciæ,ſcripta pro comprobatione concilij Chalcedonenſis ad Leonem Imp. extat tom.2.concil.nouæ edit.pag.242.

9 Septimo idus Octobr. Luna. B xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16			

LVTETIAE Pariſiorum natalis ſanctorum martyrum Dionifij [a] Areopagitę epiſcopi, Ruſtici presbyteri, & Eleutherii diaconi: ex quibus Dionyſius ab Apoſtolo Paulo baptizatus, primus Athenienſium epiſcopus eſt ordinatus: deinde Romam veniens, à beato Clemente Romano Pontifice in Gallias [b] prædicandi gratia directus eſt; & ad præfatam vrbem deueniens, cum ibi per aliquot annos commiſſum ſibi opus fideliter proſequeretur, tandem à pręfecto Feſcennino poſt grauiſſima tormentorum genera vnà cum ſocijs gladio animaduerſus, martyrium compleuit. Eodem die memoria ſancti Abrahę Patriarchę, & omnium credentium patris. Apud Iuliam in territorio Parmenſi, via Claudia,ſancti Domini [d] martyris ſub Maximiano Imperatore: qui cum vellet perſe-

quæ ſpectant ad Græcorum atteſtationem. Quòd autem pertinet ad teſtimonium S. R. E. quo idem Hincmarus eandem rem comprobatam affirmat. ad id referendum arbitror, quòd Hilduinus, cùm ad eam rem probandam citet antiqua Miſſalia Gallicana, eaque probata dicit auctoritate Romanorum Pontificum Innocentii, Gelaſii, atque Gregorii, quorum ea de re epiſtolas apud eandem Pariſienſem eccleſiam extare teſtatur. in ſacris enim Miſſæ præfationibus, moris erat, vitã illius ſancti cuius ſolemnitas ageretur, ſummatim collectam publicè recitari, ut etiam in Sacramentario S. Gregorij, & in Miſſali Ambroſiano hactenus cernitur. his accedit Stephani Papæ factis potius quàm verbis teſtata ſententia: nam eo tempore, quo ipſe Pipinum regem coronauit in Gallia: cùm ægrotans, S. Dionyſij adminiculo è morbo conualuiſſet, ſacris eiuſdem reliquiis Romam tranſlatis, in ipſius honorem monaſterium erigẽdum curauit, quod Græcis monachis tradidit, atque indito nomine, Græcorum Scholam nuncupauit: quod obitu eius imperfectum relictum, ab eius ſucceſſore Paulo Papa eſt penitus abſolutum. hæc ipſa Ludouicus Imper. ab Hilduino perpetuis monumentis voluit commendari; prout eiuſdem Imp. ad eum litteræ ſcriptæ declarant. Et quid, quæſo, cauſæ fuiſſe exiſtimamus, quòd S. Dionyſij monaſteriũ & Græcis attributum, & Græcorum Schola dici voluit, niſi vt in ędibus Græci hominis, Græci gẽtiles eius, veluti iure hoſpitij, conſiderent? Sancta inſuper Romana Eccleſia huic veritati ea quoq; ratione aſtipulata videtur, quòd à S. Methodio allata Romam Dionyſij acta receperit, ac fideliter cuſtodierit; cùm præſertim eiuſdem S. Sedis Bibliothecarius Anaſtaſius ſummæ illorum temporum doctrinæ & auctoritatis vir eadem Latinitate donata ad Carolum Caluum Imp. vnà cum litteris, quæ adhuc extant, in Gallias miſerit. hæc ſatis de his quæ ad ſedis Apoſtolicæ teſtimonium ſpectant. Ad illud etiam, quòd idem Hincmarus ait: Et Gallicana intimat conteſtatio. prædicta ſufficere poſſunt: nimirum antiquorum Miſſalium fides, & acta ipſa, quæ ex antiquis monumentis. & à Viſbio Hilduinus collegit, quibus etſi aliquis error inhæſit, vt de Dionyſij martyrio perperam recenſito ſub Domitiano Imp. vel quid aliud eiuſmodi: non tamen idcirco cætera, quæ in eis narrantur, ſunt reijcienda; cùm præſertim tot tantoſque habeat aſtipulatores. quòd ſi ob vnum errorem, vel alterum in vitis ſanctorum inuentum, cætera quæ remanent, fide carere dixerimus: profecto omnes ferè ſanctorum vitas in maximum diſcrimẽ inducimus, cùm penè in omnibus aliquid notari poſſit, quod corrigendum videatur; ſitque canonicarum tantummodo ſcripturarum ſingularis prærogatiua, vt in eis cuncta vera, inconcuſſa, certaque narrentur. Quòd autem prædictis omnibus de Dionyſio ex Gregorio Turonenſi opponitur, quòd dicat in hiſt. de geſt. Franc. lib. 1. c. 30. S. Dionyſium miſſum eſſe Pariſios tẽporibus Decij: id quidem tam verum eſt, quàm quod ibidem aſſerit, Trophimum Arelatum, Paulum Narbonam, & Martialem ijsdem Decii temporibus miſſos in Gallias, quos omnes liquidò conſtat ab Apoſtolis illuc eſſe directos, prout eorum acta, ac antiqua Martyrologia atteſtantur. Pace Gregorii dixerim, ipſum non tantùm in tam remotis, ſed in his etiam quæ ſuorum ſunt temporum, aliquando eſſe hallucinatum, ſæpe ſuperius oſtenſum eſt. Corrigendus eſt item error ille Hilduini dicẽtis, Dionyſium annos natum circiter nonaginta, martyrio coronatum, anno decimoſexto Domitiani Imper. quod falſum eſſe, ex eiuſdem Dionyſii ſcriptis cõuincitur, quibus citat S. Ignatium in epiſt. ad Romanos: quam eodem anno, quo martyrium ſubiit, eſſe ſcriptam, ſatis apparet: porrò Ignatium Traiani tempore, quem Traiani tempore martyrio vita functum, omnes teſtantur. Dionyſii porrò ætatem ex eo facilè inuenies, dum ipſe ſcribẽs ad Apollophanem, admirandam illam Solis eclipſim tempore Paſſionis Chriſti contigiſſe ait, cùm ipſe ageret annum ſuæ ætatis vigeſimum quintum. ex hac quidem eius annorum ratione, vt Dionyſius Ignatio ſuperuixerit, vtique centeſimum, ætatis annum exceſſiſſe eum oportuit. nec mirum videri debet, tam longam Dionyſio contigiſſe ætatem: cùm diuina quadam diſpenſatione factum ſit, ut complures ex his, qui Apoſtolorũ temporibus vixerint, ad longiſſimam ætatem peruenirent, nempe vt ea, quæ oculis aſpexiſſent, certa ſcientia teſtarentur, ut inter alios Symeon epiſcopus Hieroſolymitanus, qui centeſimum uigeſimum attigit annum, S. Ignatius, qui ſe Dominũ in carne vidiſſe, teſtatur, ſcribens ad Polycarpum (citat eam epiſtolam S. Hieronymus de ſcrip. eccleſ. in Ignatio) ad annum vndecimum Traiani, ut idem actor affirmat, peruenit. certè. Quadratus, qui poſt Publium, qui Dionyſio ſucceſſit in eccleſia Athenienſi, rexitque illam temporibus Hadriani, complures ſe uidiſſe, tradit, qui Chriſti temporibus ſanati eſſent, & à mortuis ſurrexiſſent, ut de ipſo recitat S. Hieronym. lib. de ſcrip. eccleſ. quid memorem Hermam Pauli diſcipulũ, cuius ipſe meminit, ſcribens ad Romanos, cuius & eſſe dicitur liber Paſtoris? eum conſtat ad vltima uſque Antonini Pij tempora fuiſſe ſuperſtitẽ. dicerem de Polycarpo, & aliis, niſi me aliò vocaret oratio

Quòd autem Beda, & Ado de Dionyſio Areopagita agunt tertia die Octob. die verò nona de Dionyſio Pariſiorum, quaſi hic ſit diuerſus ab illo: dicimus à Græcis mutuatos exemplum, ea enim die Græci de Areopagita agunt; Romæ autem hac die ex antiquis eccleſiarum monumentis agi ſolitum, certum eſt, alia fortaſſe de cauſa. ſæpe enim accidiſſe vidimus, vt alia ratione Græci, alia

vero Latini eiuſdem ſancti agant celebritatem; imò inter ipſos Latinos eandem inuenies diuerſitatem, quòd nimirum alij celebrent diem natalẽ, inuentionis, ſeu tranſlationis alij, vel fortè dedicationis eccleſiæ; qua etiam ratione de vno eodemque ſancto iterum agi ſolemnitatem, facilè inuenies. Ad hæc, ſi attentius conſiderentur quæ Beda, & Ado ea die tertia Octobris dicãt de Dionyſio Areopagita; ijdem noſtræ potius fauere videntur cauſæ, quàm contradicere; cùm teſtentur, c. Dionyſium ſub Hadriano Imp. martyrium conſummaſſe: quo quidem tempore Athenienſi eccleſiæ præfuiſſe Quadratum epiſcopum, & huius preceſſorem Publium Dionyſij ſucceſſorem, certum eſt: id etenim Euſeb. hiſt. lib. 4. cap. 22. id etiam S. Hieron. de ſcript. eccleſ. in Quadrato; id denique cæteri hiſtorici ea tempora proſecuti, teſtãtur. quin, ſi fidem præſtamus Hippolyti libello de 72. diſcipulis, Narciſſum diſcipulum Domini ante prædictos poſt Dionyſium Athenis ſediſſe, dicere opus eſt Quænam ergo cauſa eſſe potuit, vt Dionyſio adduc ſuperſtite, vſque ad tempora Hadriani tres epiſcopi, vel ſaltem duo in eius locũ fuerint ſubrogati? haud equidem credẽdum eſt, talem tantumque virum, eccleſiæ columnam in maximis illis eccleſię anguſtijs ſedi nũcium remiſiſſe, vitamque ocioſam tranſegiſſe. Sicque nihil eſt, quod cõuenientius dici poſſe videatur, quàm (quod eius acta ſignificant) eum ad maiorem prouinciam ſubeundam à S. Clemente Papa in Gallias amandatum; quo exemplo factum apparet, vt & S. Polycarpus ſuorum diſcipulorum pleroſque eodem ex Aſia miſerit, cùm tam ingens oſtium ad Euangelium propagandum patere videret, & in multa meſſe operarios eſſe perpaucos.

His iam de Dionyſio expeditis ac pluribus certè quàm putaram, ſtudioſi lectoris venia, liceat hic pauliſper adhuc immorari, ac de eiuſdem auctoris ſcriptorum firmitate paucula in medium afferre. Rogatus aliquando cauſam à diſertiſſimo atq; ampliſſimo viro, cur nec S. Hieronymus, vel Euſebius, quorum præcipuum fuit ſtudium, rerum eccleſiaſticarũ ſcriptores colligere, Dionyſij Areopagitæ meminerit? Reſpõdi. Quòd ad S. Hieronymum ſpectat; non eſt quòd quis miretur, cùm ille eos ſolùm cognoſcatur collegiſſe antiquos ſcriptores, quos ab Euſebio inueniſſet recenſitos; illoſq; tantum addidiſſe, qui poſt Euſebij tempora claruere. profitetur enim hoc idẽ ipſe in commentarij præfatione ad Dextrum. Itaq; tota iam quæſtio cùm de Euſebio eſſe videatur, res non eſt propterea in eo periculo conſtituta, vt cauſa cadere ſit neceſſe, vnius tantùm non dicam teſtantis, ſed ſilẽtis hominis teſtimonio. S. Maximus monachus aduerſus Monothelitas egregius Eccleſiæ propugnator de his agens, clamoſum Euſebij ſilentium affectatum nimis, ac dolo malo ſimulatum demõſtrat; dum affirmat Dionyſij Areopagitæ commentarios iam olim notos fuiſſe Dionyſio epiſcopõ Alexandrino eoſdemq; ab eo fuiſſe ſcholijs illuſtratos, adducitq; in eius rei teſtimonium Anaſtaſium epiſcopum Antiochenum in libro, cuius eſt titulus ἐν τῷ ὁδηγῷ. numerat idẽ S. Maximus alios antiquos theologos, quorum ſcriptorum nulla ab Euſebio facta eſt mentio, vt librorum Narciſſi, Hymenæi, & aliorum, quos tamen putandum eſt, illum non præterijſſe, cùm locupletiſſimæ bibliothecę Pamphili martyris factus ſit hæres, ſed Arianum hominem hæretica fraude illos occultaſſe: nam Arianorum vexillarius (ſic enim eum appellat S. Hieronymus) auctores illos prodere timuit, quibus Ariana hæreſis ſterneretur. quæ nam ab Arianorum inſidijs ſalua eſſe potuerunt; ſi eorum perfidia etiam Nicæni canones naufragium paſſi ſunt? Sed vt modò de ſcriptoribus eccleſiaſticis agamus; vnum tantùm de ea re adducam exemplum. Quænam, quæſo, fuit cauſa, vt theologorũ antiquorum celeberrimum Theognoſtum Euſebius ſilentio prætererit; niſi quòd ſciebat eum Arij dogmatibus aduerſari? Porrò probè nouit Theognoſti bene exculti ingenij lucubrationes S Athanaſius, qui eũ citat in lib. de ſynod. Nicænæ decret. contra hæreſ. Arian. his verbis: Diſcite (inquit) nunc Chriſto rebellus Ariani Theognoſtũ virum diſertum non abhorruiſſe à vocabulo Subſtantiæ, ſcribens de filio Dei in 2. Hypotypoſeon, ita locutus eſt. &c. recitẽt ibi grauiſſimam eruditi viri ſententiam de vna eademq; Filii Dei cum Patre ſubſtantia. idemque Athan, lib. de peccato in Spir. ſanc. ad Serapionem, eundem citãs auctorẽ, ſimul & Origenẽ, hæc ait: Priſci igitur homines, inter quos & Origenes vir multarum diſciplinarum & multùm induſtrius, & Theognoſtus ille admirandus & perquam ſtudioſus horum enim opera legebam, cùm tuam epiſtolam acciperem) tradunt nobis. &c. Quiſnam putet nobiliſſimum theologorum Euſebio fuiſſe incognitum, quẽ pręſertim Athanaſius ad aſtruendam filij Dei diuinitatem, quẽ ille adeò impugnabat, tam ipſi, quàm cęteris Arianis ob oculos ponit? Videant ergo, ꝙ firmo nitantur argumẽto, qui affectatum Euſebij ſilentium contra Dionyſij commentarios in teſtimonium adducũt. Quòd demum ſpectat ad cæteras obiectiones, quas de Clemente Alexandrino, Timotheo, vel alijs aduerſus eiuſdem ſcripta aduerſarij obijciunt: præter illa, quæ in eo genere à Mattheo Galeno laudabiliter ſcripta ſunt; alia cõplura, ac (ni fallor) certa atque probata in Annalibus eccleſiaſticis, proximè, Deo auſpice, in lucẽ prodituris, ſedulò explicabuntur.

c Abrahæ Patriarchæ.] Agunt de eodem hac die tum Latini, tum Græci; qui addũt & Loth. De Abraham, qui meritò dictus eſt Pater credẽtium. præter ea quæ locupletiſſimè de eo ſcribuntur in diuinis ſcripturis, agit Ioſeph de antiq. Philo Iudęus, & alij H[illegible]orũ, [illegible]atinorũ, & Grecorũ, quos

nome

omnes ſigillatim recenſere & longum, & moleſtú eſſet. De locis Abrahæ, memorijs nobilibus ædificiorum illuſtratis, vt de quercu Mambre, cellula Saræ, incunabulis Iſaac, loco ſacrificij, vbi eúdem Iſaac filium voluit immolare, agunt Sozom. hiſt. lib. 2. c. 3. Hieron. in epitaphio Paulæ epiſt. 27. & Beda de locis ſanctis.

d Domnini,] De quo Beda, Vſuardus, & alij. huius res geſtæ æditæ habentur apud Mombrit. tom. 1. Sur. tom. 7. & Petr. in catal. lib. 9. c. 42.

e Deusdedit.] Adnumeratur hic inter Caſinates abbates decimusquintus ordine; ſucceſſitque Apollinari, ſeditque annos ſex, vt accepimus ex tab. man. ſcrip. abbatum Caſin. De eodem Leo Oſtienſ. in chron. Caſin. lib. 1. c. 22. Tritthem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 5. c. 274. additque de miraculis ad eius ſepulchrum fieri ſolitis. huic autem ſucceſſit Hildericus.

f Giſleni epiſcopi.] Huius res geſtas edidit Sur. tom. 5. plura de ipſo Molan. in indic. ſanct. Belg. vixit temporibus Dagoberti regis, circa ann. Domini 640.

g Andronici, & Athanaſiæ.] De his item Græci hac die in Menologio agunt.

h Publiæ.] Græci itidem de eadem in Menologio hac die; qui ibidem profitentur hanc ipſam matrem eſſe S. Ioannis Chryſoſtomi. at vero qui res eiuſdem Chryſoſtomi ſunt proſecuti Anthuſam eam dictam eſſe, teſtantur, fortaſſe ita nomine, & cognomine Publia Anthuſa dicta eſt. Idem ſanctus Ioannes Chryſoſt. in libro quem ſcripſit ad uiduam iuniorem, ſpectatiſſimæ virtutis exemplar matrem ſuam fuiſſe teſtatur. De egregia Publiæ confeſſione agit Theodoretus hiſt. lib. 3. cap. 17. Amita autem S. Ioannis Chryſoſtomi dicta eſt Sabiniana, de qua Pallad. in Lauſiacis c. 29.

10 Sexto idus Octob. Luna. Cxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

IN Creta inſula beati Pinyti [a] inter epiſcopos nobiliſſimi. Hic Gnoſię vrbis epiſcopus, ſub M. Antonino Vero, & L. Aurelio Commodo floruit, & in ſcriptis ſuis, velut in quodam ſpeculo, uiuentem ſui reliquit imaginem. Coloniæ Agrippinæ ſancti Gereonis [b] martyris, cum alijs trecentis decem & octo, qui in perſecutione Maximiani pro uera pietate gladijs patienter colla ſubdiderunt. In territorio eiuſdem vrbis ſanctorum Victoris, [c] & ſociorum martyrum. Veronę in Gallia ſanctorum martyrum Caſſij [d] & Florentij, cum aliis plurimis. Nicomediæ ſanctorum martyrum Eulampij, [e] & Eulampię virginis eius ſororis, quę cum audiſſet fratrem pro Chriſto torqueri, exiliens in mediam turbam, eumque amplexata, ſociam ſe illi adiunxit: atque ambo in ollam feruentis olei coniecti, ſed nulla ex parte læſi, unà cum alijs ducentis, qui eo miraculo permoti crediderant in Chriſtum, obtruncatione capitis martyrum compleuerunt. Eboraci in Anglia ſancti Paulini [f] epiſcopi, diſcipuli beati Gregorii Papę, qui cum alijs ad prędicandum Euangelium illuc ab eo miſſus, Eduuinum Regem, eiuſque populum ad fidem Chriſti conuertit. Populonii in Tuſcia ſancti Cerbonii [g] epiſcopi & confeſſoris, qui, ut ſanctus Gregorius refert, in vita & morte miraculis claruit. Veronæ item ſancti Cerbonij [h] epiſcopi. Capuę ſancti Paulini [i] epiſcopi.

P INYTI.] De ipſo etiam Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Agit de eodem Euſeb. in chron. an. vndecimo Marci Aurelij Antonini, & hiſtor. lib. 4. cap. 20. & 22. Hieronymus deſcriptor. eccleſ. Niceph. lib. 4. cap. 8. & alii recentiores.

b Gereonis, & ſociorum.] Beda, Vſuard. Ado, & alii de eodem hac die, quorum acta ex antiquis tabulis excepta ab Elinando habet Sur. tomo 5. Agit de his Ado Vien. in chron. an. 18. Diocletiani Imp. De horum inuentione mentio habetur in uita ſancti Annonis epiſcopi Colon. lib. 2. cap. 17. apud Sur. tom. 6.

c Victoris, & ſoc.] De his item Vſuardus. Recenſentur horum res geſtæ in prædictis actis ſancti Gereonis, numeranturq; hi, qui cum Victore ſunt paſſi, martyres trecenti & triginta.

d Caſſij, & Florentii.] Agunt de his etiã Vſuardus, & Ado. Recenſentur ijdem in ipſis actis ſancti Gereonis, & apud Petrum in catalogo lib. 9. cap. 46. Verona quæ hic ponitur, non eſt illuſtris illa Italiæ ciuitas, ſed quæ eſt in Gallia, vulgò Bona, dicta.

e Eulampii, & Eulampiæ. Græci etiam de his agunt in Menologio. Horum acta Metaphraſtes prolixius eſt preſequutus: quæ habet Lipom. tomo 9. & Sur. tom. 5. paſſiq; referuntur in perſecutione Diocletiani.

f Paulini epiſcopi.] De eodem plura Beda; Vſuardus, Ado, & alii recentiores hac die. Geſta eius exactè deſcripta ſunt à Beda de geſt. Anglor. lib. 2. cap. 9. & 10. vſque ad 20. & in epitome. Migrauit ex hac uita anno Domini 644. cum ſediſſet annis 22. alij recentiores de eodem ſcribunt, inter quos Tritthemius, ſed omnes ex Beda mutuati ſunt.

g Cerbonii epiſcopi.] Scripſit eius res geſtas S. Greg. Papa lib. 3. dial. c. 11. qui & de eius eccleſia Longobardorum clade proſtrata agit in regiſt. lib. 1. epiſt. 17. De eodem Sigeb. in chron. an. 536. Habemus in noſtra bibliotheca eiuſdẽ uitã manſcript. quæ incipit: Vir venerabilis, &c.

h Cerbonii, alias, Cerboni epiſc. Veron.] De quo & tab. eccleſ. Veron. quas eius eccleſiæ Auguſtinus Valerius epiſc. Cardinalis illuſtrauit egregio commentariolo, ibi pag. 6. & 38.

i Paulini epiſcopi.] Tabulæ Capuanæ eccleſiæ de eodem hac die cuius res geſtæ deſcribuntur in ipſius breuiario.

eijD Quinto idus Octobris. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

T ARSI in Cilicia natalis ſanctorum martyrum Tharaci, [a] Probi, & Andronici, qui in perſecutione Diocletiani longo tempore carceris ſqualore afflicti, & tertio diuerſis tormentis & ſuppliciis examinati, in confeſſione CHRISTI triumphum gloriæ abſciſſis ceruicibus ſunt adepti. In pago Vilcaſſino paſſio ſanctorum martyrum Nicaſii [b] epiſcopi Rhotomagenſis, Quirini presbyteri, Scubiculi diaconi, & Pientiæ virginis, ſub præſide Feſcennino. Item paſſio ſanctorum Anaſtaſii presbyteri, Placidi, Geneſii, & ſociorum. In Thebaide ſancti Sarmatæ [d] diſcipuli beati Antonii abbatis, qui à Saracenis pro Chriſto necatus eſt. Veſontione in Galliis ſancti Germani [e] epiſcopi & martyris. Vzeciæ in Africa ſancti Firmini epiſcopi & confeſſoris. In Scotia ſancti Canici [g] abbatis. Lyræ in Belgia depoſitio ſancti Gummari [h] confeſſoris. Apud Rhedones ſancti Aemiliani confeſſoris. Tarſi in Cilicia ſanctarum mulierum Zenaidis & Philonæ

lonillæ ſororum, quæ beati Pauli Apoſtoli conſanguineę, & in fide fuerunt diſcipulę. Veronę ſanctę Placidię [l] virginis.

OCTOBRIS. 11.

a THARACI, & ſoc.] De his Beda, Vſuardus, & alii Latinorum; Græci autem in Menologio poſtridie agunt. Horum acta à Metaphraſte deſcripta refert Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. nos autem habemus eorudem acta pura ac ſyncera, vt excepta ſunt à Notarijs actuarijs. eſt illorum exordium: Cognoſcente Maximo Præſide in Tharſo Ciliciæ, Côſſ. Diocletiano quartùm & Maximiano tertium octauo kalen. Aprilis. &c. fuſiora ſunt & vberiora quàm illa, quæ edita habétur à Metaphraſte. De horum reliquijs & dedicatione eccleſiæ, hæc ſcribit Cyrillus in Euthymio: Archiepiſcopus Martyrius egit ſynaxim & vigilias. cum multis lampadibus, & ſuffitibus ſplédidam & magnificam egit dedicationem, deponens ſub ara quaſdam partes reliquiarum Tharaci, Probi, & Andronici ſeptima menſis Maij. hæc ibi.

b Nicaſij epiſcopi, & ſoc.] Agit de his Vſuardus, Ado, & alii recentiores. Fuit hic primus Rhotomagêſis ſedis epiſcopus, illuc miſſus à Clemente Rom. Pont. vt declarant tabulæ eius eccleſiæ.

c Anaſtaſij, & ſoc.] De his item vet. man. ſcrip. quorum meminimus.

d Sarmatæ.] De eius occubitu S. Hieron. in chron. ann. 22. Conſtantini Imp. his verbis: Saraceni in monaſterium beati Antonii irruentes, Sarmatam interficiunt. hæc Hieron. qui ſupra an. 21. ait: Sarmata, Amatus, & Macarius diſcipuli Antonii inſignes habentur.

e Germani epiſcopi.] Fuit hic ſeptimus eius ſedis epiſcopus, occiſus ab Arianis anno Domini 372. vt docent tabulæ epiſcoporum eius eccleſię, quas deſcripſit Democh. lib. de ſacrif. Miſſæ. agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuard.

f Firmini epiſcopi.] De eodem Vſuard. hac die, & alii recentiores. Vzetia cuius hic erat epiſcopus, dicta eſt etiam Vzita, cuius meminit Ptolom. & Strabo.

g Canici abbatis.] Vſuardus, Petrus in catal. lib. 11. ac recenties de eodem hac die.

h Gummari.] Scripſit acta eius Theobaldus, quæ habes apud. Sur. tom 5. idemque eadem heroico carmine cecinit, vt teſtatur Molã. in annot. ad Vſuard. qui de eodem pluribus agit in indiculo ſanct. Belg. claruit circa an. Domini 770.

i Aemiliani.] De eo vet. man. ſcript. Maurolycus, & Molan. in addit. ad Vſuard.

k Zenaidis, & Philonillæ.] Agũt & de his Græci hac die in Menologio, deſcribuntque paucis acta ipſarum.

l Placidiæ.] Tabulæ eccleſiæ Veronenſi, Petrus in catal. lib. 9. c. 70. & nup Illuſt. & R. D. Aug. Valerius epiſcopus Veronen. Card. lib. antiq. monum. epiſc. Veron. pag. 29. & 57. Eiuſdem ferè nominis & Imperatorio genere propagata claruit in Galliis Placidina olim uxor ſancti Leontii epiſcopi Burdegalenſis, eiuſq; genus & uirtutes Venantius Fortunatus egregiè cecinit lib. 1. carm.

12 Quarto idus Octob. Luna. E xj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROMAE ſanctorum martyrum Euagrij, [a] & Priſciani, & ſociorum. Rauennæ via Laurentina natalis ſancti Edistij [b] martyris. In Lycia ſanctę Domninæ [c] martyris, ſub Diocletiano Imperatore. In Africa ſanctorum [d] Confeſſorum & Martyrum quatuor millium nongentorum ſexagintaſex, in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico rege Ariano: qui cum eſſent partim eccleſiarum Dei epiſcopi, partim presbyteri & diaconi, aſſociatis ſibi turbis fidelium populorum, pro defenſione catholicæ

veri

veritatis in horribilis eremi exilium truſi ſunt: ex quibus plurimi, dum crudeliter à Mauris ducerentur, haſtilium cuſpidibus ad currendum impulſi, & lapidibus tunſi, alii ligatis pedibus velut cadauera per dura & aſpera loca tracti, & ſingulis membris diſcerpti, ad extremum varie excruciati martyrium celebrarunt. Erant inter eos præcipui Domini ſacerdotes Felix & Cyprianus epiſcopi. Celenæ in Pannonia ſancti Maximiliani [c] epiſcopi Laureacenſis. Eboraci in Anglia ſancti Vualfridi [f] epiſcopi & confeſſoris. Mediolani ſancti Monæ [g] epiſcopi, qui cùm de epiſcopo eligendo ageretur, cæleſti lumine circumfuſus, eo ſigno mirabiliter in epiſcopum eſt aſſumptus. Veronæ ſancti Saluini [h] epiſcopi. In Syria ſancti Euſtachii [i] presbyteri & confeſſoris.

OCTOBRIS 12.

a EVAGRII, & ſoc.] Vet. manu ſcrip. ex quibus Galeſin. qui addit Ediſtiũ, ſed hic idem cum illo, qui Rauennæ paſſus eſt, ut inferius dicemus. In aliquibus codicibus in Syria hi paſſi leguntur.

b Ediſtij.] De eo Beda, Vſuardus, & alij recentiores, Hieron. Rub. hiſt. Rauen. lib. 2. paſſum hũc ſcribit in perſecutione Diocletiani Imp.

c Domninæ.] Agunt de eadem hac die Græci in Menologio, ubi & eius paſſio deſcribitur.

d Sanctorum Confeſſ. & mart.] De iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores. Græci autem in Menolog. ſeptimo idus Decembris, ubi & eorum cruciatus deſcribunt, quos plenius proſecutus eſt Victor. lib. 2. de perſecutione Vuandal. ſummatim autem conſtitutio Iuſtiniani Imp. C. de præfect. præt. Africæ.

e Maximiliani epiſcopi.] Huius res præclariſſimè geſtas haberi in bibliotheca Tornacenſi, teſtatur Molan. Plura de eodem Cuſpinian. in Auſtria.

f Vualfridi epiſc.] Beda de geſt. Ang. lib. 3. cap. 28. lib. 4. c. 12. lib. 5. c. 20. & in epitome de eodem agit, aitq́; obiiſſe diem anno Domini 732. Integra autem eius acta ſcripta ſunt ab Heddio, Odone Fridegono, ac nouiſſimè à Petro Bleſ. ut conſtat ex catal. ſcript. Britan. & ex Molano in annot. ad Vſuard.

g Monæ epiſc.] De quo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolan. ex quibus Galeſinus hac die.

h Siluini epiſcopi.] De eodem tab. eccleſ. Veron. Illuſtr. & R. D. Aug. Valer. epiſc. Veronenſ. Card. lib. de antiq. monumen. epiſc. Veronenſium pag. 10. & 41.

i Euſtachii.] Beda, Vſuardus, Petrus in catal. lib. 11. numero 283. & alii recentiores.

2. F Tertio idus Octobr. Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20

APVD Troadem Aſiæ minoris vrbem natalis ſancti Carpi [a] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli. Cordubæ in Hiſpania natalis ſanctorum martyrum Fauſti, [b] Ianuarii, & Martialis, qui primo equulei pœna cruciati, deinde ſupercilijs raſis, dentibus euulſis, auribus quoque & naribus præciſis, ignis paſſione martyrium conſummarunt. Theſſalo-

nicæ

nicæ ſancti Florentii [c] martyris, qui poſt varia tormenta igne combuſtus eſt. In Auſtria ſancti Colmanni [d] martyris. Apud Septam in Mauritania, Tingitana paſſio ſanctorum ſeptem martyrum ordinis fratrum Minorum, Danielis, [e] Samuelis. Angeli, Domni, Leonis, Nicolai, & Hugolini: qui ob Euangelii prædicationem, & Mahumeticæ ſectæ confutationem, à Saracenis contumelias, uincula & flagella perpeſſi, demum capitibus abſciſſis martyrii palmam adepti ſunt. Antiochiæ ſancti Theophili [f] epiſcopi, qui ſextus poſt beatum Petrum Apoſtolum eiuſdem eccleſiæ pontificatum tenuit. Turonis ſancti Venantii [g] abbatis & confeſſoris. Apud Sublacum in Latio ſanctæ Chelidoniæ [h] uirginis.

OCTOBRIS 13.

a CARPI.] De quo Beda, Vſuardus, Ado ac cæteri Latinorũ: Græci autẽ in Menologio ad viij. Kalen. Iunii agunt, traduntq; vnũ fuiſſe ex numero ſeptuaginta duorũ diſcipulorũ. De eo Paul. 2. ad Timoth. cap. 4. & Dionyſ. Areop. epiſt. 8. ad Demophil. ſi tamen unum eundemque eſſe dixerimus. Hunc de quo agimus, factum eſſe epiſcopũ Berœenſem. auctor eſt Dorotheus in ſynopſi. Græci agunt hac die in Menologio de alio Carpo, qui paſſus eſt cum Papila, Agathonice, & aliis, de quibus ſcribit Euſeb. hiſt. li. 4. c. 14. ſed de his ſupra 13. April.

b Fauſti, & ſoc.] De his Vſuardus, & Ado, Beda autem de Fauſtino, Marco, & Adria; Petrus in catal. de Fauſto, & ſoc. lib. 9. cap. 6. Ambroſ. Moral. in appendice ad Eulog. de ſanctis Cordubenſ. Vaſęus in chron. & Flos. ſanct. Hiſpan. Habentur apud Sur. tom. 1. horum martyrum acta ſatis fidelia ex Lucio Marin. de reb. Hiſpan. lib. 5. qui ea deſcripſit ex antiquis monumentis. eſt de his uetus ſacer hymnus in breuiario Toletano, quo ipſorum acta egregiè canuntur. plura de iiſdem in Theſaur. concio. tom. 2. die 28. Septembris.

c Florentii.] Agunt de eodem hac die Gręci. in Menologio, eiuſque certamen deſcribunt.

d Colmanni.] Habet eius acta Saphico carmine ſcripta à Ioanne Stabio Sur. tom. 5. de eo & Cuſpin. in Auſtria. Patronus etenim Auſtriæ habitus eſt, paſſusque dicitur anno Domini milleſimo duodecimo.

e Danielis, & ſoc.] Horum res geſtas refert Antonin. in 3. part. tit. 24. cap. 7. §. 1. Sur. tom. 5. hac die. & nouiſſimè chron. Franciſcan. cumulatè ſatis. Paſſi ſunt anno Domini 1221. agiturque natalis dies eorum auctoritate Leonis decimi Rom. Pont.

f Theophili epiſcopi.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Agit de ipſo Euſeb. in chron. & hiſt. lib. 4. cap. 19. Hieron. de ſcrip. eccleſ. epiſt. 151. ad Algaſiam quæſt. 6. & in procem. ſuper Matth. Niceph. hiſt. lib. 3. cap. 25. & lib. 4. cap. 9. & Niceph. epiſc. in chron. extant huius diuinę illæ lucubrationes ad Autholicum aduerſus Gentiles conſcriptæ.

g Venantii abb.] Vſuardus de eodem, & alii recentiores. Geſta eius deſcribit Gregor. Turon. in vit. ſanct. Patr. c. 16. de glor. confeſſor cap. 15. & hiſt. de geſt. Franc. lib. 10. c. 31. in Licinio epiſcopo Turon.

h Chelidonię.] Huius uenerabile corpus ex uetuſta eccleſia in montibus Simbruinis poſita tranſlatum eſt in baſilicam S. Scholaſticæ apud Sublacum opera Illuſtriſſ. ac Reuerendiſſ. Marci Antonii Card. Columnæ uiri religioſiſsimi. Eius uitæ acta in eiuſdem S. Scholaſticæ monaſterio aſſeruari, accepimus.

14 Pridie idus Octob. Luna. G

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21

ROMAE uia Aurelia natalis beati Calliſti [a] Papæ & martyris, qui Alexandri Imperatoris iuſſu diutius fame in carcere cruciatus,& quotidie fuſtibus cæſus,tandem è feneſtra domus,in qua cuſtodiebatur,præcipitatus, atque in puteum [b] demerſus,uictoriæ triumphum promeruit . Cæſareæ in Palæſtina ſanctæ Fortunatæ [c] uirginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani poſt equuleum, ignes,beſtias,& alia tormenta ſuperata, ſpiritum Deo reddidit:cuius corpus poſtea Neapolim in Campania delatum fuit.Item ſanctorum Carponii, [d] Euariſti & Priſciani fratrum eiuſdem beatæ Fortunatæ, qui poſt eam gladio iugulati,pariter martyrii coronam perceperunt.Item ſanctorum Saturnini [e] & Lupi,Arimini ſancti Gaudentii [f] epiſcopi & martyris. Tuderti ſancti Fortunati [g] epiſcopi, qui ut beatus Gregorius refert,in effugandis ſpiritibus immundis immenſæ uirtutis gratia emicuit. Herbipoli ſancti Burchardi [h] primi illius ciuitatis epiſcopi. Brugis Flandrorum ſancti Donatiani [i] Rhemenſis epiſcopi.Treuiris ſancti Ruſtici [k] epiſcopi. Eodem die depoſitio beati Dominici [l] Loricati.In Latio ſancti Bernardi [m] confeſſoris.

OCTOBRIS 14.

CALLISTI Papę.] De eodem hac die Beda,Vſuardus,Ado,ac cęteri. Latinorum.De eius ſucceſsione Euſeb.in chron.& hiſt.lib.6.c.15.,Optatus cōtra Parmen.li.2.Aug.epiſt. 165.Niceph.ipſe.in chron.& N.ceph. Calliſt. lib. 4.c.19.extāt eius acta apud Sur.ex man.ſcript.edita tom.7.hac die.Eadem Mombr.tom.2.inſunt tamen aliqua,quę corrigantur.Cætera de ipſo diximus in Annal.eccleſ.vetus extat Romæ memoria S.Calliſti Papę,quā īſtauratā à Gregorio Papa iii. habes ex Anaſtaſ.Bibliothecario.

b In puteum demerſus.]In puteum demergi conſueuiſſe,qui ſęuiſsimè punirentur,ex Plautino penu.notat Cæl.Rodig. lect. antiq.lib.10 c.5. extat ipſe puteus adhuc,in quem S.Calliſtus eſt demerſus.

c Fortunatæ.]De qua tab.eccleſiæ Neap. Eius acta ab eadem eccleſia accepimus,quibus tum ipſius,tum fratrum eius Carponii,priſciani,& Euachriſti res geſtæ. narrantur. Agitur ibi etiam de trāslatione eius puteolos primum.inde Neapolim facta tēporibus Conſtantini & Irenes Auguſtorū cùm Romānæ eccleſiæ præeſſet Hadrianus.porrò eędem uenerandę reliquiæ nuper, anno Domini milleſimo quingenteſimo ſexageſimo primo,tertio nonas Martii,repertæ ſunt Neapoli in eccleſia S.Gaudioſi epiſcopi,vbi hactenus aſſeruantur.

d Carponii,& ſoc.]De his item agitur in iiſdē actis S.Fortunatæ,quorum modo meminimus.

e Saturnini,& Lupi.] Beda tantum de Lupo, ſed in uet.man.ſcrip.de utroque agitur, ſic & recentiores etiam.

f Gaudētii epiſcopi.]Eius acta ex priſcis monumentis accepta refert Petrus in catal.lib.9.cap. 63.Vixit temporibus Cōſtantii Imperatoris Ariani,cuius iuſſu in damnationem uocis Conſubſtantialis, coactum eſt conciliabulum Ariminenſe, cùm eiſdem ciuitatis idem Gaudentius tunc præeſſet epiſcopus,qui pro uiribus reſtitit, eorūque acta,ſoluta iam Synodo reſcidit, quando ob cauſam à proconſulis militibus trucidatus eſt.

g Fortunati epiſcopi.] De eodē hac die Vſuardus.De eo S.Gregor.lib.1.dialog.cap.10. Claruit temporibus Iuſtiniani. Imp.cùm Totila rex Gothorum Italiam uaſtaret.Agitur Tuderti de Fortunato pridie kal.Iulii,quo die ciuitatem Fortunati meritis à Gothis liberatam tradunt.De eius reliquiis translatis in Gallias temp.Othonis Imp.ſcribit Sigebert.in chron,an.Domini 969.

h Bur-

h Burchardi.] Eius res geſtas ab Egiluuardo conſcripta retulit Sur. in tom. 5. Plura de eodem in vita S. Bonifacei epiſcopi Moguntini, Tritthe, de vir.illuſtr.ord.S.Bened.lib.3.cap.186. & lib.4. cap.184. Demochar.in tab. Epiſcoporum Herbipollenſ. Conſecratus epiſc.à S. Zacharia Papa ſedit annis xl. obijt anno Domini ſeptingenteſimo nonageſimoprimo.

i Donatiani epiſcopi.] Fuit hic ſecundus Rhemenſis Epiſcopus, de quo plures tractatus habentur in eccleſia Burgenſi, vt teſtatur Molanus, qui eodem recenſet in additione ad Vſuardum, & in indiculo ſanctorum Belgij. Alius ab eo eſt ille Donatianus Epiſcopus Cabilonenſis, qui interſuit cõcilio Agrippinenſi, habito poſt conſulatũ Amantij & Albini anno Domini 346. licet aliquis hos ſimul confundat.

K Ruſtici epiſcopi.] In tabulis Rhemenſibus, quas deſcripſit Democha. numeratur hic xiij. eius ſedis epiſcopus. agit de eodem Molan.

l Dominici.] Scripta ſunt eius acta à Petro Damiani. recenſet eadem Lipom. tom. 8. & Sur. tom. 5. Floruit circa annum Domini milleſimum quinquageſimum.

m Bernardi.] Legimus eius res geſtas man. ſcript. Arpino Romam miſſas.

15 Idibus Octobris. Luna. A viij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22			

ROMAE via Aurelia ſancti Fortunati [a] martyris. Apud Coloniam Agrippinam natalis ſanctorum trecentorum [b] Martyrum, qui in perſecutione Maximiani curſum ſui agonis compleuerunt. Carthagine ſancti Agilei [c] martyris, in cuius die natali ſanctus Auguſtinus de eo ad populum tractatum habuit. In Pruſſia ſancti Brunonis [d] epiſcopi Ruthenorum & martyris, qui Euangelium in ea regione prædicans, ab impijs tentus, manibus pedibusq. præciſis, capite truncatus eſt Ludguni ſancti Antiochi [e] epiſcopi, qui ſtrenue adminiſtrato pontificij culmine, ad quod aſſumptus fuerat, regnum cœleſte adeptus eſt. Treuiris ſancti Seueri [f] epiſcopi & confeſſoris. Argentorati ſanctæ Aureliæ [g] virginis. Cracouiæ ſanctæ Heduuigis [h] duciſſæ Poloniæ, quæ pauperum obſequio dedita, etiam miraculis claruit: quam & Clemens Papa quartus numero Sanctorum adſcripſit. In Germania ſanctę Teclæ [i] abbatiſſæ.

OCTOBRIS. 15.

a FORTVNATI.] De eodem Vſuardus, & Ado, conſentiuntq; vet.man.ſcrip. atque re entiores.

b Trecentorum martyrũ.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alijs; licet in eorum numero abinuicem diſcrepent. Agit de ijſdem martyribus Greg. Turon. de glor. martyr. cap. 62.

c Agilei.] Poſſidius in indic.c. 9. meminit de tractatu S. Auguſtini habito in natali die S. Agilei De baſilica ſub nomine S. Agilei eſt clara memoria in uita S. Fulgẽtii epiſcopi Ruſp. apud Surium tom. 1. S. Gregorius Papa dono accepit huius martyris ſacras reliquias à Dominico epiſcopo Carthaginenſi. extat de his epiſtola eiuſdem S. Gregorii in regiſt. li. 10. epiſt. 1

d Brunonis epiſcopi.] De quo Marian. Scot. in chron. anno Domini 1008. Sigeb. autem 1009. Vſper. 1008. Albert. Chrant. in Metrop. Sax. lib. 4. cap. 3. & hiſtor. Sax. lib. 4. cap. 28. Tritthem. de viris illuſtrib. ordinis ſancti Bened. lib. 4. cap. 116. & alii.

e Antiochi epiſc.] Vſuard. Ado, & alij hac die; ponitur decimusſextus, vel decimusſeptimus eccleſiæ Lugdunenſis epiſcopus, ſecundum diuerſas tabulas, quas deſcripſit. Demochar. lib. de ſacrif. Miſſæ. Plura de eodem leguntur in actis S. Iuſti epiſc. Lugdunenſis, apud Sur. tom. 5. & Petr. in catal. lib. 9. c. 68.

f Seueri epiſcopi.] Adnumeratur in tab. epiſc. Treuer. xxix. eius ſedis epiſcopus plura de eo Conſtantius in uita S. Germani epiſcopi Antiſ. lib. 2. c. 2. Beda de geſt. Anglor. c. 1. & acta S. Lupi Trecenſis epiſcopi in fine. Claruit temp. Honorij & Valentiniani Impp.

g Aureliæ.] Tabulæ eccleſiæ Argentinen. ex quibus hac die Molan. & Galeſinus.

h Heduigis.] Huius res pręclarè geſtę extant deſcriptæ apud Sur tom. 5. Chromer. lib. 7. & alios. Migrauit ex hac vita anno à Chriſto Domino 1243. & relata eſt inter ſanctos anno 1267. tranſlatum eſt autem corpus eius anno ſequenti.

i Theclæ.] Habetur mentio de eadem in act. S. Bonifacij epiſcopi Moguntini apud Sur. tom. 3. die 5. Iunij, & Tritthem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 172.

vij. B Decimoſeptimo Kal. Nouemb. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23			

IN Africa ſanctorum Martyrum ducentorum [a] ſeptuagintapariter coronatorum. Ibidem ſanctorum Martiniani & Saturiani, cum duobus eorum fratribus: qui tempore Vuandalicæ perſecutionis ſub Geiſerico rege Ariano, cum eſſent ſerui cuiuſdam Vuandali, a ſancta Maxima virgine eorum conſerua ad Chriſti fidem conuerſi, pro conſtantia fidei catholicæ primum nodoſis fuſtibus cæſi ſunt, & vſque ad oſſa laniati: ſed cum multo tempore talia paterentur, & ſequenti die nihilominus ſemper incolumes redderentur, exilio tandem relegantur: vbi cum multos barbarorum ad fidem Chriſti conuertiſſent, & à Romano [b] Pontifice presbyterum, aliosq; miniſtros, qui eos baptizarent, obtinuiſſent, nouiſſime vinctis pedibus poſt terga currentium quadrigarum, inter ſpinoſa loca ſiluarum iuſſi ſunt pariter interire: Maxima vero poſt multos ſuperatos agones diuinitus liberata in monaſterio multarũ virginum mater ſancto fine quieuit. Item ſanctorũ Saturnini, [c] Nerei, & aliorum trecentorum ſexagintaquinq; martyrũ. Coloniæ ſancti Eliphij [d] martyris ſub Iuliano Apoſtata. Item ſancti Bercharij [e] abbatis & martyris. In territorio Bituricenſi ſancti Ambroſi [f] epiſcopi Caturcẽſis. Magũtiæ ſancti Lulli [g] epiſcopi & confeſſoris. Treuiris ſancti Florentini [h] epiſcopi. Apud Arbonam in Germania ſancti Galli [i] abbatis, diſcipuli Beati Colũbani.

OCTOBRIS 16.

a DVCENTORVM ſeptuaginta.] De his hac die Vſuardus, Ado, & alii; Beda ãt die ſequẽti. Agit de his Victor. lib. 1. de perſec. Vuandalica, ex quo cæteri accepiſſe noſcuntur.

b A Romano Pontifice.] Rem geſtam exactè, pluribusq; deſcribit Victor. lib. 1. de perſec. Vuãd. Ex his, aliisque certisſimis teſtimoniis tum eiuſdẽ Victoris, tum aliorum, certa explorataque redditur vera ſynceraque Africanæ Eccleſiæ cum Romana

mana communicatio, ut ſcias falſam eſſe & adulterinam epiſtolã illam, quę fertur nomine Bonifacii II. Rom. Pont. ad Eulalium epiſcopum Alexandrinum, quę edita habetur tom. 2. concil. recentioris edit. qua dicitur, à tẽporibus Bonifacij & Cęleſtini Romanorum Pont. Africanam eccleſiã opera Aurelij epiſcopi Carthaginenſis ſchiſmate diuiſam eſſe ab Eccleſia Romana, nec ulterius illi communicaſſe vſq; ad tẽpora Bonifacij Papę ſecundi, quando Eulalius epiſcopus Carthaginẽſis pro ineunda concordia & recuperanda Rom. Eccleſiæ communione libellũ ſupplicem prædicto Bonifacio obtulerit, ac ſic ad cõmunionem redierit. Intercurrunt à Bonifacij primi temporibus, quando conſtatũ dicitur ſchiſma, uſque ad Bonifacium II. centum anni atq; amplius, quo temporis ſpatio ex prędictarũ litterarum ſententia Africana eccleſia in ſchiſmate fuiſſe dicitur. Si hæc uera ſunt, certè quidẽ expungendi eſſent ex albo ſanctorum quotquot martyres & confeſſores, illo ipſo tẽpore, in Africana eccleſia ſunt coronati martyrio, vel egregiæ ſanctitatis meritis claruere, quos ipſos S. R. E. in ſuo Martyrologio vel inter martyres numerauit, uel inter confeſſores adſcripſit; cùm exploratisſimũ ſit mille ſententijs Cypriani, Auguſtini, & aliorũ omnium ſanctorum patrum, extra Eccleſiæ vnitatem nec poſſe eſſe martyrium, vel aliquam ſanctitatem. Quin amplius ex collegis Aurelij, qui ea epiſtola in crimen uocantur, inter alios fuiſſe conſtat ipſum patrem ſanctisſimum Auguſtinũ catholicæ Eccleſiæ iubar fulgentisſimũ; qui ut eadẽ caligine ſchiſmatis obſcuratus à claſſe S. E. Doctorum, è numero ſanctorum, nec dum ex Martyrologio, ſed & è ſacro Rom. Eccleſiæ kalendario) ſi illę uerę ſunt litteræ) delendus eſſet, nã poſt prędictũ Aurelium, intra præfatũ temporis ſpatium ipſum deceſſiſſe, certisſimũ eſt. quid numerem Fulgentios, Eugenios et alios ferè innumeros clatisſimos ſanctitate & doctrina uiros eadem cum prædictis ſorte cenſendos? Ecce in quod diſcrimẽ unus Iſidorus Mercator illarum epiſtolarum collector res noſtras adduxit: ut ea ex parte periclitari uideatur Ecleſia, ſi quæ ipſe collegit, uel potius effinxit, firma, certaq; eſſe dixerimus. Teſtimonium illi perhibeo (vtar uerbis Apoſtoli) quod zelũ habuit, ſed non ſecundum ſcientiam; ut quia ſibi uiſa eſt paulò ardentior altercatio Aurelii epiſcopi Carthaginenſis, Auguſtini, & aliorum Africanorum epiſcoporũ cum Bonifacio & Cęleſtino Romanis Põtificibus cauſa Apiarii presbyteri, ea epiſtola nomine Bonifacii conficta, ſarciendũ, quod ſciſſum putabat, exiſtimauit. Faceſſant hæc, non innititur, uel fulcitur paleis Dei Eccleſia, quę eſt columna & firmamentum ueritatis. Sed detegamus technã, & aperiamus impoſturam, ut omni ex parte ſit catholicę ueritati conſultũ. Primum itaque omniũ noſſe debemus, quod etſi inter epiſcopos Africanos & prędictos Romanos Põtifices Bonifacium & Cęleſtinum ea eſt exorta contentio, nõ tamen eò progreſſa eſt, ut rupta catholica unitate factũ ſit ſchiſma: nam ultimæ litterę Africanorum epiſcoporum in ea cauſa ad Cęleſtinũ cõſcriptę, quæ recitantur in concil. Africano c. 105. hæc mutuæ cõmunionis uerba habent in fine poſita, Dominus noſter Sanctitatẽ veſtrã æuo longiore orantem pro nobis cuſtodiat, domine frater. hæc ibi. erãt hęc in ſcribendo mutuæ pacis atq; cõcordiæ ſymbola, quæ ponebantur in formatis atq; cõmunicatoriis litteris, quæ nequaquã dari conſueuerãt ad ſchiſmaticos, ſed tantùm ad catholicos, ut ſcribit Aug. ad Gloriũ epiſt. 162. & ad Eleuſiũ ep. 193. Rurſus etiã quòd ſpectat ad ipſum Aurelium Carthaginenſem epiſcopũ: qui, ut auctor ſchiſmatis, ea damnatur epiſtola, ſatis ſit in teſtimoniũ veritatis adducere S. Proſperum Aquitanum uirũ illorum temporũ eruditum & ſanctum, qui in lib. de promiſ. & prędic. c. 38. occaſione quadã prędictũ Aureliũ nominãs, eiuſmodi ornat elogio, Pater, & dignæ memoriæ nominãdus antiſtes Aurelius, cęleſtis iam patriæ ciuis, &c. hęc ille, digna quidẽ, quæ non ſchiſmatico, ſed homini, qui in pace & cõmunione catholica & magna opinione ſanctitatis diẽ clauſerit, tribuantur. De Auguſtino collega Aurelii audiamus eiuſdẽ Cęleſtini Papę teſtimonium, qui ſcribẽs ad epiſcopos Galliæ, hęc de ipſo c. 2. Auguſtinum ſanctæ recordationis uirũ, pro uita ſua atq; meritis in noſtra communione ſemper habuimus, nec unquã hunc ſiniſtrę ſuſpicionis ſaltem rumor aſperſit, &c. Rurſus etiam Capreolus epiſcopus Carthaginẽſis ſucceſſor Aurelii per litteras atq; legatos communicaſſe certũ eſt. S. S. œcumenico cõcilio Epheſino, cuius legatio honorificentiſſimè eſt ſuſcepta, & Cyrili epiſcopi. Alexandrini Apoſtolicæ Sedis legati præconiis commendata, ut ex actis eiuſdẽ ſynodi recitat Vincen. Lirinenſ. aduerſ. hæreſ. c. 42. & 43. De cæteris ſucceſſoribus Africanis epiſcopis, eorumque uſu, cõſuetudine, & cõmunicatione cum Romanis Pontificibus, qui poſtea ſucceſſerunt, certa indubitaque ſũt teſtimonia. ad ipſos. n. de nõnullis rebus dubiis conſulentes S. Leo Papa ſcripſit egregiam epiſtolã decretalem 85. Tempore item Hilari Papæ ſucceſſoris Leonis reperiuntur epiſcopi Africani interfuiſſe Romano concilio. Quid etiã memorem de communione Symmachi Papæ cũ Africanis epiſcopis, cum omnes in Sardiniam inſulam à Traſamundo Ariano rege relegatos idem Pontifex pauerit atque ueſtierit? Et (vt multa præterea) illis ipſis temporibus, quibus eandem Africanam eccleſiam dira Arianorum Vuandalorũ perſecutio perurgebat. inde ea miſſa eſt legatio ad Romanum Pontificem, de qua hic mentio habetur in Martyrologio. Acturi inſuper in publico conuẽtu Africani epiſcopi orthodoxi cũ Arianis, uide quale teſtimonium coràm ipſis S. Eugenius Carthaginẽſis epiſcopus de eccleſia Romana protulerit:

Scribam (inquit) & ego fratribus meis, vt veniant epiſcopi mei, qui uobis nobiſcum communem fidem noſtram valeant demoſtrare, & præcipuè Eccleſia Romana, quæ eſt caput omnium eccleſiarum. hæc S. Eugenius apud eundem Vict. lib. 2. de perſec. Vuand. Nec prætermittam, apud eundem Auctorem lib. 1. legi, quòd ipſi Ariani Africanos catholicos appellabant Romanos, non alia de cauſa, quam ex communione cum Romana Eccleſia. vnde vnus ex illis Iocundus nomine hæc ad Theodoricũ Regis filium: Poteris (inquit) eum diuerſis afflictionibus interficere, nam ſi gladio peremeris, incipient Romani martyrem prædicare. hæc ille. Porrò non tantùm Ariani, qui erant in Africa ipſos orthodoxos, ne catholicos dicerẽt, Romanos appellabant, ſed & vbiq; gentium; vnde Greg. Turon. de glor. mart. cap. 25. cum agit de Ariano principe: Cogitauit (inquit) intra ſe dicens, quia ingenium eſt Romanorum (Romanos enim uocitant homines noſtræ religionis) ut ita accidat, & non ſit virtus Dei, &c. idem cap. 79. de Arianis qui erant in Gallijs: Quid putatis (dicebat vnus ex illis) quod nunc iſti Romani dicant? &c. & c. 30. Si (inquit) conſenſeris dictis meis exercemus hodie cachinnum de hoc Romanorum presbytero, &c. hoc eſt catholico ſacerdote. ſunt de his & alia teſtimonia, ut non mereris, ſi recentiores hęretici catholicos homines Papiſtas dicant, cùm Ariani eadem ratione Romanos conſueuerint catholicos appellare: ſed certè nullo ſublimiori gloriæ titulo exornare, nec certius eos eſſe catholicos demonſtrare potuiſſent, quam eos nuncupare Romanos atque Papiſtas; nam, ut conſtat ex Optato aduerſus Parmenianum, ex Cypriano de vnit. eccleſ. & alijs tam Latinis, quàm Græcis ſanctis patribus, nullo certiori ſigno, quàm ex cõmunione cum Romano Pontifice, quis ſit catholicus uerus, poſſit agnoſci. Sint igitur nobis viuentibus hæc ſemper præconia laudum, & poſt mortem tituli ſepulchrales, ut Romani ſic ſemper dicamur atque Papiſtę. Sanè quidem & ipſi Imperatores in ſuis litteris, honoris cauſa, catholicam fidem religionem Romanam appellant, vnde Theodoſius Imp. in epiſt. ad Acacium epiſcopum Berœenſem hæc ait: Vosq; probatos Romanæ religionis ſacerdotes eſſe, manifeſto argumento declarate. extat ea epiſtola in actis cõcil. Epheſ. edit. Pelt. tom. 5. c. 10. Sed ut eò, vnde digreſſa eſt, oratio reuertatur, ipſas iam confictas nomine Bonifacij Papę litteras attendamus. Inſcriptæ in primis habentur ad Eulalium epiſcopum Alexandrinum. ſanè quidem non tantùm prædicti Bonifacij Papæ temporibus nullus eius nominis Alexandrinæ eccleſiæ ſediſſe reperitur (ſedit nãque eo tempore Timotheus eius nominis tertius, idemq; hæreticus) ſed nec prioribus uel poſterioribus tẽporib. aliquis eius ſedis epiſcopus nominatus reperitur Eulalius ab his, qui ſcripſerunt catalogum epiſcoporum Alexandrinorum. Quòd inſuper in eadem epiſtola mentiò habetur de altero Eulalio tunc epiſcopo Cartaginenſi, qui libellũ pro communione adipiſcenda Bonifacio dicitur obtuliſſe: ignorauit, qui illa finxit, res illorum temporum geſtas in Africa, quando regnante Gelimere rege Ariano, nullus erat relictus in Africa ortodoxus antiſtes, qui antea fuerant exturbati, nec eò ſunt amplius reuerſi, donec, capto Gelimero, Iuſtinianus Imp. debellata Africa pulſis Arianis, omnes eccleſias reſtituit orthodoxis. Ecce ex prædictis omnibus litterarum illarum impoſturam, & merces Mercatoris agnoſcis, & quauis luce clariorem teſtatam habes communionem Africanæ eccleſiæ cum Romana nunquam interruptam, vel intercisam, ſed ſemper integram perſeuerantem. Conati hæc pluribus ſumus, quàm inſtituti ratio poſtulare videretur, ſed neceſſario tamen, vt integritati Romani Martyrologij aduerſus quaſcunq; calumnias obtrectantium hæreticorum poſſit eſſe conſultum.

c Saturnini, & ſoc.] De his uet. man. ſcript. in quorum aliquibus Saturnino additur nomen presbyteri. Quando paſſi ſint, non inuenimus: dicere necatos eſſe in perſecutione Vuandalica, diuinare eſt, cùm nullius auctoritate probetur.

d Eliphij.] Beda, Ado, & alij hac die. Deſcripſit eius acta ex priſcis monumentis Rubertus abbas Tuitienſis, quæ retulit Sur. in tom. 5. De Iuliano, dũ eſſet in Gallijs cum exercitu, duo ſunt tempora conſideranda; prius cùm ſe non tantũ Chriſtianũ eſſe (ut ſcribit Ammian. Marcellinus) ſacros Chriſtianorum cõuentus adiens, profitebatur; ſed (ut ſcribit S. Hilarius contra Conſtantium) catholicis aduerſus Arianos fauebat. poſterius autem tempus, quando ab exercitu acclamatus Imperator, exuens hypocriſim, palàm deos Gentilium coluit, vt ipſe teſtatur in epiſt. 39. ad Maximum philoſophum, quam tunc ſcripſit, cùm adhuc eſſet in Gallijs, quæ inter alia hæc habet in fine: Deos publicè & palàm colimus, & totus meus exercitus pietatem amat. nos apertè boues immolamus. dijs gratias agimus multis hecatombis: me iubent dij piè ac caſtè, quoad potero, uiuere ego verò ſtudeo eis placere, & quidem libenti animo, magnos fructus laborum pollicentur, niſi ſegniter agamus hęc impius Apoſtata. Inde autẽ recedens, Galliarũ nobiliſſimam præfecturã legauit Salluſtio, ut idem Ammianus teſtatur, quiquidem de Chriſtianis ſeuiſſimas habuit quæſtiones. De eodem Eliphio mentio habetur in uita S. Annonis epiſcopi Colonien. li. 2. c. 18. apud Sur. tom. 6. die 4. Decembris.

e Bercharij abb.] De cuius natali die & martyrio accepto ſcribit Tritthem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 109. Vincent. lib. 24. c. 114. & 115. ex quo Sur. tomo 5. quem claruiſſe tradunt anno Domini 660. De eodem Sigeber. in chron. ſcribit hæc uerba: Anno 661. Bercharius quoq; martyr,

qui

...ri fuit abbas primus Altiuilarenſis. &c. Ne quis autẽ ſimilitudine nominis, ordinis, tituli, & miniſterij decipiatur, ſcire debet, fuiſſe & Berthariuм abbatem Caſinenſem æquè martyrem, necatum à Saracenis ante altare ſancti Martini in cœnobio Caſinenſi, ann. Domini 884. ut ſcribit Leo Oſtiẽ. in chron. Caſin. lib. 1. c. 35. 46. & 47. Petrus diac. lib. de uir. illuſtr. mon. Caſin. cap. 12. & Tritthem. de vir. illuſtr. ord. ſanct. Bened. lib 3. c. 321.

f Ambroſij epiſc. Caturc.] De eodem ac die Vſuard. conſentiuntq́; man. ſcript.

g Lulli epiſc.] Huius acta ex breuiario Moguntino deſcripſit Sur. tom. 5. plura etiam habentur in uita S. Bonifacij epiſc. Mogunt. in actis S. Burchardi, in epiſtola Zachariæ Papæ ad Bonifac. de eodem meminerunt Carolus Magnus Imp. in diplomate priuilegij eccleſiæ Bremẽſis apud Chrãt. in Saxonia. lib. 2. c. 15. Vincent. lib. 23. c. 137. nouiſſimè Tritthem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. ca. 193. & lib. 4. c. 78. Migrauit ex hac uita anno Domini 787. cùm ſediſſet an. 32. creatus eſt enim epiſ. ut ſcribit Marian. Scot. anno Domini ſeptingenteſimo quinquageſimoquinto.

h Florentini epiſc.] Fuit hic uiceſimustertius eius ſedis eps, ſucceſſitq́; S. Seuerino, ut docent tabulæ eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochar.

i Galli abb.] De eodẽ hac die Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Scripſit huius res geſtas (ut auctor eſt Sigebert: de uir. illuſt. c. 71.) Vualfridus Strabo, extant apud Sur. tomo 5. migrauit ex hac uita an. Domini 640. De eodem Trit-hem. de uir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 76. & alij plures.

17 Sextodecimo Kal. Nouem. Luna. C. vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24

ANTIOCHIAE natalis ſancti Heronis [a] diſcipuli beati Ignatii, qui poſt eum factus epiſcopus, uiam magiſtri prius imitator ſecutus, pro commendato ſibi grege amator Chriſti occubuit. Eodem die paſsio ſanctorum Victoris, [b] Alexandri, & Mariani. In Perſide ſanctę Mameltę [c] martyris, quæ à cultu idolorum ad fidem angelico monitu conuerſa, a Gentilibus lapidata eſt, & in profundum lacum demerſa. Conſtantinopoli ſancti Andreæ [d] Cretenſis monachi, qui ob cultum ſacrarum imaginum ſub Conſtantino Copronymo ſæpius uerberatus, tandem amputato altero pede, reddidit ſpiritum. Arauſicę in Gallia ſancti Florentini [e] epiſcopi, qui multis clarus uirtutibus quieuit in pace. Capuę ſancti Victoris epiſcopi, eruditione & ſanctitate conſpicui.

OCTOBRIS 17.

a HERONIS.] Agunt de eodem Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Ad hunc extat ſancti Ignatij epiſt. 13. Meminit eiuſdem Euſeb. in chrõ. & hiſt lib. 3. cap. 30. Nicephorus epiſcopus in chron. Niceph. Calliſt hiſt lib. 3. cap. 15. Legi eiuſdem Heronis ad ſanctum Ignatium iam martyrio coronatum pi... v... interpellationem, quã ex Vaticana bibliotecha fideliter exſcriptam retulimus in Annal. eccl.

b Victoris, & ſoc.] Petrus in catal. lib. 11. vet. man. ſcript. & alij recentiores de eiſdem hac die.

c Mameltæ.] Græci autem de Mamelta agunt in dicto Menologio ad tertium nonas Octobris, vbi & eius res geſtas paucis deſcribunt, prout hic etiam enarrantur.

d Andreæ Cretenſis.] De eodem hac die Græci agunt in Menologio. Eius facta egregia edidit

Metaphraſtes,ex quo Lipom.tom. 6. & Sur. tom. 5. De eo præterea Zonaras tom.3.Annal. Hiſtoria Miſcel.ex Theophane, & Cedren.in comp.an.vigeſimo primo Conſtantini Copronymi. Hic Andreas licet Cretenſis dictus ſit,longè tamen diuerſus ab illo eſt, qui celebris eſt inter Græcos ſcriptores eccleſiaſticos, cuius celebritas agitur in Menologio quarto nonas Iulij.

e Florentini epiſcopi.]De eo etiam Vſuardus, Ado,& alij recentiores,cõſentiuntq; man.ſcript. numeratur vigeſimustertius eius ciuitatis epiſcopus in tab.Demochar.prædeceſſor S. Agritij, qui interfuit concilio Arelatenſi ſecundo. Porrò hac item die in Ciuitate Caſtellana apud Veiëtes agitur ſolemnitas ſancti Florentij martyris,vbi etiam eius ſacræ reliquiæ aſſeruantur.

f Victoris epiſc.] Beda de ratione temp. c.49. appellat hunc ſanctiſſimum & doctiſſimum virũ. eiuſdem meminit Ado in chron.an. 527. Marian. Scot.ann. 560. Vixit temporibus Iuſtiniani Imp. confutauitque paſchalem cyclum Victorij, ſeu Victorini Aquitani,vt idem Beda teſtatur: ex quibus omnibus errare conuincitur Tritthem. qui eum vixiſſe ſcribit anno 480. ſub Zenone Imperatore:Errat & Sigebert.qui de vir.illuſtr.c.20.ipſum, iubente Honorio Papa, ſcripſiſſe teſtatur. Eius Cyclus receptus ac comprobatus fuit in quarto ſynodo Aurelianenſi canon. 1. & 2. Extat eiuſdem Victoris præfatio in conſonantiam Euangel. Tatiani Alexandrini.

c. D Quintodecimo Kal. Nouemb. Luna. 1

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

NATALIS beati Lucæ [a] Euangeliſtæ, qui multà paſſus pro Chriſti nomine,Spiritu ſancto plenus obijt in Bythinia: cuius oſſa Conſtantinopolim tranſlata ſunt, & inde Patauium delata. Antiochiæ ſancti Aſclepiadis [b] epiſcopi, qui vnus fuit ex præclaro martyrum numero, qui ſub Macrino glorioſe paſſi ſunt. In territorio Beluacenſi ſancti Iuſti [c] martyris, qui adhuc puer in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro præſide cæſus eſt. Neocæſareæ in Ponto ſancti Athenodori [d] epiſcopi, fratris ſancti Gregorij Thaumaturgi, qui doctrina clarus in perſecutione Aureliani martyrium conſummauit. In Meſopotamia ad ripam Euphratis ſancti Iuliani [e] eremitæ. Romæ ſanctæ Tryphoniæ, [f] vxoris quondam Decij Cæſaris, quæ in crypta iuxta ſanctum Hippolytum ſepulta eſt.

OCTOBRIS 18.

a LVCÆ.]De eodẽ Beda,ac ceteri Latinorũ, necnon & Græci hac die Meminit Lucę Paulus ad Col.c.4. ad Tim.2.c.4.& ad Philẽ.licet aũt aliqui dixerint hũc eundẽ eſſe cũ Lucio,de quo Paul.ad Ro.ca.16.tamen Origenes, quẽ ſecuti ſunt plurimi,diuerſum eſſe putat, idq; Græci in Menologio x.kalen. Maij expreſſe profitentur. De Luca Euangeliſta Euſeb. hiſt.li.3.ca.4. & 18. Hieron.de ſcrip. Eccleſ.auctor,qui dicitur Iſidorus, de vit.& obit. ſanct. cap. 84. & alij omnes, qui in eius Euangelium ſcripſere commentarios. Auctor eſt S. Epiphan. hęreſ.51.fuiſſe Lucam vnum ex ſeptuaginta duobus diſcipulis, prædicaſſeque Euangelium in Gallijs, Italia, Dalmatia, ac Macedonia. An autem martyrio fuerit coronatus,dubium relictum videtur, eo quòd S. Hieronymus ſcribens eum vixiſſe annos octoginta quatuor, de martyrio nihil dicat; quod idem qui ſupra apud Iſidorum, & Græci in Menologio, ea ætate obdormiſſe in Domino profitentur; idipſum etiam Metaphraſtes in ſermone de S. Luca. At Gregorius Nazianzenus in oratione prima in Iulianum inter martyres eum recẽſuiſſe

uidetur,

videtur, cum in Iulianum his uerbis inuehitur. Non uictimas pro Chriſto cæſas ueritus es, non magnos pugiles extimuiſti? Ioannem illum, Petrum, Paulum, Iacobum, Stephanum, Lucam, Andream, Theclam, &c. Ex Græcorum hiſtoricis Nicephorus id expreſsè profitetur, qui & genus martyrii deſcribit lib. ſecundo, cap. quadrageſimotertio. & Glicas lib. 3. Annal. Latinorum autem patrum S. Paulinus Nolanus ad Seuerum epiſto. 12. his uerſibus.

Hic pater Andreas, & magno nomine Lucas
Martyr, & illuſtris ſanguine Nazarius.

itemque S. Gaudentius epiſcopus Brixian. in ſerm. habito in dedic. eccl. hæc ait. Horum quatuor habemus in præſenti reliquias, qui regnum Dei & iuſtitiam prædicantes ab incredulis & iniquis occiſi, Deo ſemper uiuere operationum ſuarum uirtutibus demonſtrantur, Ioannes in Sebaſte prouinciæ Palæſtinæ, Thomas apud Indos, Andreas, & Lucas apud Patras Achaiæ ciuitatem conſummati referuntur. hæc Gaudentius. De eius reliquiarum tranſlatione ſuperius actum eſt. Extant de eo uarii ſermones, Metaphraſtis, Petri Damiani apud Sur. tomo. 5. alium habemus man. ſcrip. S. Berthatii abbatis incipit, Cum in diuinis, &c.

b Aſclepiadis.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alii Euſeb. in chron. cum ipſum referat ſub Antonino Caracalla, eiuſque ſucceſſores Philetum ſub Macrino Imper. ad ea uſque tempora perueniſſe demonſtrat, idem & in hiſtor. eccleſ. lib. 6. cap. 10. & 15. de eodem agit Hieronym. de ſcrip. eccleſ. cap. 38. in Clemente Alexandrino, ubi meminit de epiſtola ſancti Alexandri epiſcopi Hieroſolymorum de ordinatione Aſclepiadis confeſſoris, cum eam ſedē accepiſſet. Nicephorus item lib. 4. c. 16. & lib. 5. cap. 10. & 26. ex quibus omnibus manifeſto errore arguuntur Vſuardus, Ado, & alii eos ſecuti, qui eum in perſecutione Decii paſſi dicunt.

c Iuſti.] De eodem agit hac die Vſuardus, & alii recentiores. Alii hunc Iuſtinum appellant, cuius acta rhytmo conſcripta extant apud Bedam tomo. 3. Petrus in catal. lib. nono, cap. 80. eadem deſcripſit. & Mombrit. tomo ſecundo, & Sur. tomo 5. hac die.

d Athenodori epiſcopi.] Duo pænes Græcos eiuſdem nominis reperiuntur martyres, quorum alterum vij. Idus Nouembris, alterum uero ad ſeptimum idus Decembris celebrant. Hic autem, de quo agimus, non ſub Decio, uel Valeriano (ut in quibuſdam codicibus mendosè legitur) ſed ſub Aureliano paſſus eſt, ad ea enim uſque tempora eum perueniſſe conſtat, nam reperitur interfuiſſe concilio Antiocheno aduerſus Paulum Samoſatenſem, temporibus eiuſdem Aureliani Imperat. habito, ut conſtat ex Euſeb. hiſtor. lib. 7. cap. 22. qui & de eodem ſupra lib. 6. cap. 17. Hieron. de ſcript. eccl. in Theodoro, qui & Gregorius Thaumaturgus dictus eſt, Niceph. lib. 5 cap. 20. Suidas in Origene. & alii. Ille alter Athenodorus fuit ex Meſopotamia Syriæ, paſſusque eſt temporibus Diocletiani ſub Eleuſio præſide, ut conſtat ex eorum Menologio.

e Iuliani.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio.

f Tryphoniæ.] De eadem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores, iidemque ex actis ſancti Laurentii. Cum autem hæc dicatur uxor Decii, potius filii, qui cum patre imperauit, quàm maioris Decii coniugem puto, nam Decii patris uxor, Herennia Salluſtia dicta eſt, niſi dixerimus, plures illum habuiſſe uxores.

19 Quartodecimo Kal. Nouembris Luna. E iiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ROMAE natalis ſanctorum martyrum Ptolomæi a & Lucii, ſub Antonino Pio, quorum prior, ut ſcribit Iuſtinus martyr, cum impudicam mulierem ad fidem Chriſti conuertiſſet, & caſtitatem colere docuiſſet, ab impuro uiro ad præfectum Vrbicum accuſatus, multo tempore ſqualore carceris maceratus eſt, & ad ultimum cum de Chriſti magiſterio publica confeſsione teſtaretur, iuſſus eſt duci ad mortem. Lucius quoque cum Vrbicii ſententiam improbaret, & ſe Chriſtia-

num liberè fateretur, ſimilem ſententiam excepit, quibus & alius tertius adiunctus eſt: qui etiam eodem ſupplicio damnatus fuit. Aquilæ in Veſtinis ſancti Maximi [b] diaconi & martyris. Antiochiæ ſanctorum martyrum Beronici, [c] Pelagiæ uirginis, & aliorum quadragintanouem. In Aegypto ſancti Vari [d] militis, qui ſub Maximino Imperatore dum ſanctos ſeptem [e] monachos in carcere detentos uiſitaret, atque reficeret, unò ex ipſis defuncto, in eius locum ſubrogari uoluit,& cum illis ſæuiſſima paſſus, martirii palmam adeptus eſt Ebroicis ſancti Aquilini [f] epiſcopi & confeſſoris. In territorio Aurelianenſi depoſitio ſancti Verani [g] epiſcopi. Apud Salernum ſancti Euſterii [h] epiſcopi. In Hibernia ſancti Ethbini abbatis. Oxonii in Anglia ſanctæ Fredeſuuindę [k] Virginis.

OCTOBRIS 19.

a PTOLOMÆI.& Lucii.]De his hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores, qui dum habent eos paſſos eſſe Alexandriæ, errare noſcuntur, nam ſanctus Iuſtinus martyr, qui oratione ad Senatum Romanum eorum martyrium narrat, eoſdem Romæ martyrio coronatos eſſe demonſtrat. De his item Euſeb.lib.4.cap.16.Niceph.lib.3.c.33. ac cæteri omnes ex eiuſdem Iuſtini auctoritate. Fuit & alius Ptolomæus diſcipulus S.Petri idemque martyr: qui ordinatus epiſcopus ab eodem Petro, in Thuſciam miſſus eſt prædicare Euangelium; qui & martyrio coronatus eſt ix. Kalend. Septemb.ut eius acta declarant, quæ accepimus ab eccleſia Nepeſina, quibus etiam complures aſtipulantur auctores.

b Maximi.] Eius martyrii acta, atque tranſlationis hiſtoriam manuſcriptam accepimus ab eccleſia Aquilana, ibi etiam plura de acceſſu Othonis Magni Imp.ad ſepulchrum S.Maximi, deque reliquis inde acceptis & in Germaniam tranſlatis. Tunc accidit, quod ſcribit Sigebert.in chron. an.969.Theodoricum epiſcopum Metenſem conſanguineum prædicti Imp. accepiſſe Amiterni reliquias ſanctorum martyrum Eutychetis, Maronis,& Victoriui ſociorum.

c Beronici,& ſociorum.] De his item Beda Vſuardus, Ado,& alii. Licet Beda hic agens de Pelagia, confundat cum illa pęnitente, de qua ſupra die 8.huius.

d Vari.]Agunt de eodem etiam Græci hac die in Menologio Eius tamen martyrii acta deſcripta à Metaphraſte retulit. Lipoma.in tom.6.& Sur.tomo.5.

e Septem monachos.] Complures monachos ſub Maximino martyrio coronatos eſſe, non tantùm ex Martyrologiis & Menologiis expreſſum habes.ſed apud Euſeb.hiſtor.lib.8. Porro ipſum monachorum inſtitutum non recens, ſed ab initio naſcentis eccleſię uiguiſſe, ex his quæ ſcribit Philo de Ieſſæis,& quæ habet Dionyſ.Areop.& alii, facile colliges. licet nomen ipſum non adeo uetus fuerit, Vnde Auguſtinus in Ioan. tract.97. ſic ait; Monaſteria,& Xenodochia poſtea ſunt appellata nouis nominibus, res autem ipſæ ante ſua nomina erant.

f Aquilini epiſcopi.]De quo Beda,& alii eum ſequuti. Res ab eo geſtas conſcriptas ad ſanctum Audoenum epiſcopum recitat Sur.tomo. 5.ſedit ann.24.claruit temporibus Clodouei Regis Francorum ac filiorum eius.

g Verani epiſcopi.]Licet hic ponatur in territorio Aurelianenſi, tamen cùm in tabulis epiſcoporum Aurelianenſium nullus eius nominis reperiatur ſcriptus epiſcopus, ſuſpicor interim, hunc illum eſſe Veranum fama celebrem epiſcopum Cabilonenſem, cuius meminit Greg. Turon.hiſt. Fran.lib.3.c.31.& lib.9.c.4. ubi hæc de ipſo: Erat enim eo tempore ipſe Pōtifex magnis uirtutibus prędit us, ita ut plerunque infirmis ſignum crucis imponens, ſtatim ſanitatem, tribuente Domino, reſtitueret.hæc Greg. Claruit temporibus Childeberti Regis Franc.circa ann.Domini.580. Fuit eiuſdem nominis epiſcopus Lugdunenſis, de quo inferius ad tertium idus Nouembris.

h Euſterii epiſcopi.] Tab.eccleſiæ Salernitanæ, ac uet.monumenta eiuſdem Romam allata, vidimus necnon eiuſdem eccleſiæ breuiarium. Reconditum eſt eius corpus in eccleſia cathedrali in crypta inferiore ſub altaris confeſſione, ubi & poſita ſunt aliorum ſanctorum epiſcoporum eiuſdem ciuitatis ueneranda corpora, ut Bonoſij epiſcopi, cuius dies natalis illic agitur 13.Maii, Gramatii epiſcopi, de quo 11.Octobris, Valentiniani epiſcopi, quem celebrant tertio.Nouembris itemque Veri.& Euſtertii epiſcoporum: de quibus

inferius

inferius agitur. Aſſeruantur ibidem aliorum ſanctorum confeſſorum corpora, ut Elpidii. Cionii, & Elpigii, quorum celebritas agitur 24. Maij. itemq; Cirini & Quingeſij, quorum agitur dies anniuerſaria 5. Decembris. hæc ex antiquis eius eccleſiæ monumentis exſcripſimus.

i Ethbini abb.] Eius uita extat apud Surium tom. 5. hac die Petr. in catal. lib. 9. c. 84. Tritthem. de uir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 54. eum q; uixiſſe ait, anno Domini 610.

k Fredeſuuindæ,] De ea tabulæ eccleſię Oxonienſis unde & Molan. hac die in addi. ad Vſuard.

20 Tertiodecimo Kal. Nouembris, Luna. F iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

IN Ambianenſi prouincia natalis beati Maximi [a] leuitæ & martyris, qui patiendi deſiderio inquirentibus ſe perſecutoribus palam oſtendit, & poſt reſponſionis conſtantiam equuleo ſuſpenſus ac tortus, deinde fuſtibus cæſus, ad ultimum lapidibus obrutus occubuit. Agenni in Gallia ſancti Caprafii [b] martyris, qui cum rabiem perſecutionis declinans lateret in ſpelunca, tandem audiens qualiter beata Fides uirgo pro Chriſto agonizaret, animatus ad tolerantiam paſſionum orauit ad Dominum, ut ſi eum gloria martyrii dignum iudicaret, ex lapide ſpeluncæ limpidisſima acqua manaret: quod cum Dominus præſtitiſſet, ſecurus ad aream certaminis properauit, & palmam martyrii ſub Maximiano fortiter dimicando promeruit, Antiochiæ ſancti Artemii [c] ducis [d] Auguſtalis, qui ſub Coſtantino Magno præclaris militiæ honoribus functus, a Iuliano Apoſtata, quem ſæuitiæ in Chriſtianos arguerat, fuſtibus cędi, aliisq. tormentis affligi, ac demum capite truncari iubetur. Coloniæ paſſio ſanctarum uirginum Marthæ [e] & Saulæ, cum aliis pluribus. Apud Mindam natalis ſancti Feliciani [f] epiſcopi & martyris In Luſitania ſanctæ Irenes [g] virginis & martyris. Pariſiis ſanctorum Georgii [h] diaconi, & Aurelii. In pago Rhemenſi ſancti Sindulphi [i] confeſſoris.

OCTOBRIS 20.

MAXIMI Leuitæ.] De eodem Vſuard. hac die, & aliis recentiores: Petrus, catal. lib. 9. cap. 85. paſſum refert temporibus Decii Imp.

b Caprafii,] Beda, Vſuardus, Ado. & alii de eodem hac die. Caprafiii & Fidei acta martyrii habes apud Sur. tom. 7. Petrus in catalogo lib. 9. cap. 86. & Mombrit. tomo 1. De baſilica ſancti Caprafii illic poſita meminit Greg. Turon. hiſto. lib. 6. cap. 12.

c Artemii.] Agunt de eodem hac die Gręci in Menologio. Eius autem acta deſcripta a Metaphraſte recitat Lipom. tom. 6. & Sur. tomo 5. De eius occubitu temporibus Iuliani meminit etiam Ammianus Marcellinus lib. 21. licet homo Gentilis. Chriſtianis infenſus, alias eius cædis cauſas enarret. De eo item Theodoret. hiſtor. lib. 3. c. 17. & Niceph. lib. 10. c. 35. & alii recentiores.

d Ducis Auguſtalis, alias Præfecti Auguſtalis.] Fuit pręfectura hæc ampliſſimę dignitatis magiſtratus, ut qui ſex prouinciis Ægyptiis diceret, eſt titulus in ff. offic. Præfec. Auguſtalis. Cur autem

tem Ægypti præfectura, Auguſtalis eſt dicta, ex Dione petas originem, qui lib. 51. de his agens, ait Octauianum Auguſtum, cum cæteras Prouincias Romanis ſenatoribus, adminiſtrandas conceſſerit. Ægyptum autem iis tantum quieſſent equeſtris ordinis, unde & ipſe ducebat originem, tribuiſſe idque eo conſilio, quoniam (ut idem teſtatur auctor) cum nouarum rerum ſtudioſiſſimi eſſent Ægyptii, ne ab aliquo ſenatorum ad res nouas moliendas inſtigarentur, omnem aditum in Aegyptum proficiſcendi ſenatoribus interclusit; vt qui ægro animo ferrent Romanæ Reipublicæ amplitudinem ad unius hominis Imperium deuolutam, hæc ex Dione, Tacitus lib. 2. Annal. aliam etiã affert cauſam ne qui præeſſet Aegypto, cum uellet, fame urgeret Italiam leuiq; prẹſidio aduerſus ingentes copias inſideret; additq; non tantum ſenatoribus, ſed & illuſtribus Romanis equitibus in Aegyptum perfectionem inhabitam ab eodem fuiſſe idemque lib. 12. hæc ait. De Auguſtaliũ præſidiũ auctoritate diuus Auguſtus apud equeſtres, qui Aegypto præſiderent, lege agi, decretaq; eorum perinde haberi iuſſerat, ac ſi magiſtratus Romani conſtituiſſent. idem & lib. 17. hæc uerba: Aegyptum iam inde à diuo Auguſto equites Romani obtinent loco regum. Ita uiſum expedire, prouinciam aditu difficilem annona fecundam, ſuperſtitione ac laſciuia diſcordem, & mobilem, inſciam legum ignaram magiſtratuum domi retinere. hæc ille. Id eſt enim quod Strabo lib. 17. ait, eiuſmodi præfectos Auguſtales regis ordinem gerere, Videbatur ea prouincia eſſe quodammodo peculiare regnũ Romani Imperatoris. Vnde deſertus a ſuis Nero, cogitauit iter alia, ſibi a ſenatu Aegypti præfecturam concedi. hæc ſcribit Sueto. in Neron. cap. 47. Vt autem equeſtris ordinis homines tantum eam prouinciam adminiſtrarent, uſque ad Seueri Imp. tempora perdurauit, ſub Seuero enim (ut auctor eſt Dio. lib. 51.) Aegyptii ab Imperatore ſenatores habere meruerunt prẹſides, & à filio eius Antonino iidem Aegyptii in ſenatum Romanum aſcripti fuerunt. perſeuerauit autem idem titulus, ut qui preeſſet prouinciæ, diceretur Præfectus Auguſtalis.

e Marthę, ſoc.] De his Vſuardus hac die aſtipulanturq; uet. man. ſcrip.

f Feliciani epiſcopi.] Agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuard. Cum nullus Mindenſis eius nominis reperiatẽ epiſcopus, fortaſſe hic ille Felicianus Fulginatis eccleſiæ epiſcopus & martyr, cuius ueneradas reliquias Otho. Magnus Imp. in eam regionem tranſtulit, ut ſcribit Sigeb. in chron. an. Domini 969.

g Irenes.] Paſſa eſt ob tuendam pudicitiam. Agit de ea Vaſeus in chron. Hiſpan. & Flos ſanct. Hiſpan. Paſſa eſt anno Domini 653. eius martyrium latius explicauit Andr. Reſendius in breuiario Eborenſi. de eadem in Theſ. concion. tomo 2. hac die.

h Georgii, & Aurelii,] Translatio potius, quam dies natalis horum ſanctorum hic agitur cum horum reliquiæ in Gallias delatæ, Parſiis conditæ ſunt. Exceptionem uocant prædictorũ ſanctorum veteres tabulę, ex quibus etiam Molan. hac die. natalis autem dies Georgii, & Aurelii martyrum agitur vj. kalen. Aug. de quibus ſanctus Eulog. in Memor. ſanct. lib. 2. c. 10.

i Sindulphi:] Vixit ſanctitate clarus circa ann. Domini ſexcenteſimum, ut ſcribit Tritthemius de vir. illuſtrib. ordinis ſancti Bened. lib. 3. cap. 46. Agit de eodem Molan. in additio ad Vſuardum hac die.

ij. G Duodecimo Kal. Nouembris. Luna. 21

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

IN Cypro natalis ſancti Hilarionis [a] abbatis, cuius uitã uirtutibus atque miraculis plenam, ſanctus Hieronymus ſcripſit. Apud Coloniam Agrippinam natalis ſanctarum Vrſulæ [b] & ſociarum eius, quæ pro Chriſtiana religione, & uirginitatis conſtantia ab Hunnis interfectæ, martyrio uitam conſummarunt: & plurima earum copora Colonię condita fuerunt. Apud Oſtia Tyberina ſancti Aſterii [c] presbyteri & martyris qui ut in paſſione beati Calliſti Papæ legitur, ſub Alexandro Imperatore

paſſus

paſſus eſt: Nicomediæ natalis ſanctorum Daſij, [d] Zotici, Caij, & aliorum duodecim militum, qui poſt diuerſa tormenta in mare demerſi ſunt. Maroniæ [e] in Syria prope Antiochiam ſancti Malchi [f] monachi. Lugduni ſancti Viatoris miniſtri beati Iuſti Lugdunenſis epiſcopi. In caſtro Laudunenſi ſanctæ Ciliniæ [h] matris beati Remigij epiſcopi Rhemenſis.

OCTOBRIS 21.

a HILARIONIS.] De eodem tam Græci, quàm Latini agũt hac die. Huius vitã ſcripſit S. Hieronymus, quam Sophronius in Græcũ tranſtulit, vt teſtatur ipſe Hieronym. de ſcript. Eccleſ. in Sophronio; ante Hieronymum S. Epiphanius proſecutus eſt eius laudes, vt idem S. Hieron. teſtatur. Agit de ipſo etiam Sozom. lib. 3. c. 13. & lib. 5. c. 9. & 14. Niceph. lib. 9. c. 15. lib. 10. c. 8. & lib. 11. cap. 29. & alij. Migrauit fœliciter ex hac vita anno Domini 372. idq; ex eodem S. Hieron. hac ratione colligitur, dum in vita S. Hilarionis, ipſum tempore obitus S. Antonij fuiſſe ętatis annorum ſexagintaquinque demonſtrat. migrauit autem ex hac vita Antonius, vt idem auctor ſcribit in chron. anno vigeſimoprimo Conſtantij Imp. eſt is annus Domini (ſecundùm recentiores chronog.) 357. cumq; idem teſtetur Hilarionem vixiſſe annos octoginta, ſicq; poſt obitũ Antonij annos quindecim ſuperſtitem fuiſſe; perſpicuum eſt perueniſſe ad dictum annum Domini. 372.

b Vrſulæ, & ſoc.] De ijſdem Beda, Vuandelbertus, & alij recentiores hac die. Harum ſanctarum virginum hiſtoriam diuerſimodè à diuerſis auctoribus ſcriptam reperimus; ſiue à Rogerio Ciſtercienſi, ſiue à Richardo Præmonſtratenſi, aut ab incertis auctoribus, vt quæ deſcripſit Mombr. tomo 2. Petrus in catal. lib. 9. c. 87. Claudius Rota cap. 154. Bonfinius de rebus Vngaricis decad. 1. lib. 5. aut quæ vberius recitat Sur. tom. 5. Hi quidem omnes in eandem conueniunt ſententiã Vrſulam vnà cum ſocijs Romam peregrinationem ſuſcepiſſe, ac in itinere incidiſſe in Hunnos, ab iiſdemq; ſęuiſſimè trucidatas, idque accidiſſe anno Domini 453. teſtatur Sigebertus in chron. addunt & de quodam Romano Pontifice Cyriaco nomine, qui eaſdem fuerit comitatus. Accidit in his quidem, vt deperdita vera germanaq; earum virginum hiſtoria, quiſquis (vt libuit) ſiue quę ſuo ingenio commentatus fuerit, ſiue quę ab alijs leui quodam vulgi rumore acceperit, ſcripturæ monumentis commendarit, non ſine magno veritatis detrimento; cum grauiſſimam hiſtoriam cõmentitiam penè reddiderint. Ego quidẽ cum in huius rei veritate inueſtigãda plurimum laboris inſumpſiſſem; ex optato euenit, vt inuenerim tandem codicem Vaticanum peruetuſtũ, in quo tractatus erat inſcriptus de rebus Britannicis, auctore Gaufrido epiſcopo Aſaphẽſi, ſub nota numeri 944. in quo agens auctor de rebus Maximi tyranni, qui temporibus Gratiani Imperatoris inuaſit Imperium, de Vrſula quoque perbreuem contexit hiſtoriam, in hanc ſententiam. Cum Maximus proximas Gallias inuaſiſſet, ac vicinos Armoricos ſedibus expuliſſet, vacuam prouinciã, vberes glebas Britannicis militibus, nouæ coloniæ tribuit, ac diuiſit, vnde & eidem prouincię comparatum eſt nomen, vt minor Britannia diceretur. Quò verò eorum etiam poſteritati conſuleret, ex magnæ Britanniæ inſula ſingulis vxores quæri iuſſit: ſingulis militibus ſingulæ virgines ex gentilibus ſuis ſunt in matrimonium poſtulatæ. Erat autem prædictorum militum præcipuus poſt Maximũ dux Conanus, vnus ex Britãniæ regulis, cui Paris nobilitatis coniunx deſignata eſt filia Dionici regis Cornubiæ, nomine Vrſula Londini itaque cũctis coactis, inuitę licet, patrium ſolum, charoſq; ſuos relinquentes, imponuntur nauigij: dumq; regionem Armoricorum cogitãt nautæ, mox ſęua procella naues impulit in Germanicum litus, vbi dũ eſſent, Melga Pictorum, & Gaunus Hunnorum piratæ, qui comparata claſſe icto fœdere cum Gratiano Imp. aduerſus Maximum, vt uel hac arte eũ à cœptis deturbarent, cum ad infeſtandam Britãniam tenderent, in has ad litus iactatas virginum naues incidentes, ſic in Britannas virgines, ut in hoſtes graſſati ſunt, ut uim inferendi illarum pudicitiæ conſilium caperent. Quæ omnes hortatu Vrſulæ, mortem duriſſimam potius oppetere, ac gladijs obtruncari Chriſtiana conſtantia decreuerunt, quàm ignominioſum quid pati. Cumque ea perſiſterent animi firmitate: mox illorum libidine in barbaricum furorem mutata; cum aliò properarent, ne longiori mora diſtinerentur, ſingulas crudeliſſimè trucidarunt, indeque in Britanniam nauigarunt, nactamq; eam militibus uacuam aggreſſi, ſed confeſtim, miſſis illuc à Maximo duabus militum legionibus, inde pulſi, ſoluerunt in Hyberniam. Quæ uerò poſt hæc ſecuta ſunt, idem auctor proſequitur, quæ nos referre omittimus: ſatis nobis uiſa hæc referre, quæ ſpectant ad hiſtoriam Vrſulæ. Sparſa in finitimis regionibus fama de glorioſa Virginum nece, quòd uitæ potius, quam pudicitiæ diſpendium pati ſuſtinuiſſent, à uicino-

vicinorum locorum accolis ſacra cadauera cum honore ſunt ſublata, atque Coloniam Agrippinam delata, debito ſanctis martyribus cultu celebrata ſunt.

Hæc quidem, quæ ex prædicto auctore deſcripſimus, nobis quidem longè magis probātur, quàm alia prædictorum figmenta ab omni etiam veriſimili ratione remota. Hæc ex his etiam firmiora redduntur, quæ ſcribit ſanctus Ambroſius in relatione ad Valentinianum de ſua legatione ad Maximum, vbi agit de Hunnorum copijs à Gratiano concitatis, & accerſitis contra Maximum; quas Valentinianus poſt Gratiani obitum pacis cupidus intra terminos conſiſtere mandauit. vbi oſtendit Gratianum Imperatorem pro virili conatum eſſe exterorum auxilio Maximi vires infringere. Rurſus autem de eadem incurſione Gauni Hunnorum, & Melgæ Pictorum ducum ſcribit etiam Sigebert. in chron. anno Domini 389. Nec omittimus dicere ex ſententia Saluiani Maſſilienſis li. 4. & 7. de recto iudicio & prouid. Dei. Hunnorum gentem fuiſſe præ cæteris in Venerem ſolutiſſimam. Hæc de his iam ſatis. ſi quis hæc in fonte ex prædicto auctore videre cupierit, ſignauimus codicis numerum, quò facilius inueniri poſſit. Hæc noſtra cum recognoſceret Reuerendiſſimus Lindanus epiſcopus Ruremundēſis, ſimulq; probaret, de loco martyrij tantum excepit, qui tamen, vt eam ſolueret difficultatem, hæc quæ ſequuntur, ſuis verbis appoſuit.

Superioribus tantum obſtare videtur locus, qui agonis S. Vrſulæ paleſtra conſtanter ab vniuerſis in hunc vſque diem eſt habitus. Is tunc temporis longiuſculè à Colonia Vbiorum (quæ caput erat prouinciolæ, cui hodie nomen eſt, plurimas inter magni atque non obſcuri oppidi ruinas ſuperſtites, Vpen, & Vbem, quod Latini emollierunt dicentes Vbios pro Vpios) erat diſſitus: nunc autem ex Francorum & Iudæorum plurimorum (quod illorum loquitur antiquiſſimum cœmeteriū permultis Hebraicis epitaphijs exornatum) incolatu ad flexum Rheni forma hemicycli extenſum longiſſimè. Si quis enim oppoſito ex littore Coloniā intueatur, veriſſimè dixerit, Colonienſes in ſignatæ conuiuari. Hunc autem locum, vbi nunc viſitur S. Vrſulæ collegium virginum nobilium (licet vna vix, aut altera ſuperſit ſanctimonialis, Lutheraniſmo eas ad thalamos maleblandos à ſuauiſſimo Chriſti Domini iugo abiiciente) fuiſſe certaminis arenam, inde pij non imperitè videntur aſtruere, quòd templi area nullum ſuſcipit ſepeliendum, imò pueros recēs baptizatos de nocte quaſi euomens in ſuperficiem reijcit viſendos, cuius rei miracula narrant incolæ non rara, quæ non alibi temerè inueniantur. Quòd ne cuipiam videatur paradoxum, obiter viam indicabimus, quam vetus Rheni fluxus peritis rerum Belgicarum obſer uatoribus præmonſtrabit. Nam quod noſtras ait Gaufridus Aſaphenſis in Anglia (quam S. Bonifacius in epiſtolis Saxoniam appellat tranſmarinā) epiſcopus appellat Germanicum litus, vbi illa ſit cum ſuis paſſa: tu voces cum veteribus Aeſtuaria Germanica, ſiue vt Tacitus, inſulas Saxonum: quæ ſuo nomine (quod nullus veteris regionis Rhenanæ peritus ierit inficiando) complectantur quidquid hodie habet Oceanum verſus nō ſolùm Zelandia, Hollandia, Phriſia, olim Freſia ad Fleuum (qui Rheni fuit brachiū Het Vlye ex Vuahale in Iſelam à Druſo deriuatum; vnde & hodie Foſſa Druſiana vocatur) ſita: ſed & lōgius nūc ab Oceano in mediterranea diſſita Tranſyſelana, vbi Drētij nunc Drentenlandt & Tubantij, nunc Tuuetenlandt apud Greoningam habitabant inſulares; & Cliuia Coloniam vſque pertingens varijs olim Rheni brachijs, ſeu anfractibus intercluſa. Vnde & olim Cæſaris Vuardęa, quam inſulam dicimus, nomen habet, haud longè à Colonia, vbi ſanctus Suuitbertus colitur kal. Martijs, quòd Rheni circuitu olim ambiebatur, iam mediterranea. Nunc igitur ſuperius enarrata prædicti Gaufridi hiſtoria noſtratibus optimè fuerit teſtimonijs conſentanea, quæ habent iſtam SS. Virginum claſſem viprocellarum ex Oceano Thielam appuliſſe; quæ hodie portus eſt Geldriæ ad Vuahalim; inde Coloniam perrexiſſe, quod tum fuit facillimum: cùm Rhenus fluuiorum rex adeo abundabat aquis, vt foſſas plurimas ad Hollandiam & Geldriam exſeccandam iuſſerint pij Auguſti exemplo Druſi Rom. effodiendas: vt & noſtrates poſteri in vſum oppidi & agri Traiectenſis Leccam à ſtillando dictam quòd hyeme Rhenus illac ſeſe in Moſam altero ſuo cornu effunderet copioſius. Vnde forte à Latinis fuit dictus Bicornis ab oſtijs nobilioribus: quorum alterum Glareano alijsq; ferè omnibus etiam nunc fuit ignotum, quod ad arcem Britannicam à Romanis contra [illegible]ritonum incurſiones in litore extructā euoluebatur; ſed dumis vi tempeſtatum permotis obſtructum. Si ergo claſſis illa S. Vrſulæ fuit vi tempeſtatis ad Vuahalim depulſa nullo negotio naucleris licuit ad rectum Rheni curſum ex internatantibus paſſim inſulis naues dirigere, aut potius ventis dare: qui eos in manus Hunnorum (quod & Colonienſis habet hiſtoria) induxerunt. hi enim apud Coloniam, vbi Romanum ſemper fuit contra Saxones, feroſque Germanos vltra Rhenum agentes pręſidium, agebant, Gratiano Aug. contra Maximum tyrannum militaturi. ſed ex ſententia Gaufridi à prædictis piratis tam immane ſcelus dicitur perpetratum. hactenus eruditus Lindanus.

c Aſterij.] De quo Beda, & Ado ex actis S. Calliſti Papæ, quæ extant apud Sur. tomo 7. die 14. Octobris, vnde & cęteri acceperunt. Corpus Aſterij à Sergio iuniori Rom. Pont. tranſlatum eſt in titulū Equitij, vt vetus inſcriptio in marmore ſculpta, quæ in eadem eccleſia aſſeruatur, fidem facit.

d Daſii

d Daſij,& ſoc.] De his item Beda, Vſuardus, Ado,& cæteri recentiores . reſtituitur ex antiquis man.ſcrip.germana lectio eſt, duodecim militum, loco duodecim millium.

e Maroniç in Syria.] Erat in Syria olim uicus Maronia dictus, vbi Malchus vixit, qui poſtea creuit in ciuitatem, fuit eiuſdem loci epiſcopus inſignis Timotheus nomine, qui multa, grauiaque paſſus eſt ob communicationē cum S.Ioanne Chryſoſtomo tempore Arcadii Imp.ut ſcribit Pallad. in dialog. eſt mentio de alio Maroniæ epiſcopo Dimaſio nomine, qui interfuit concilio Epheſino, vt conſtat ex actis ipſius. An autem à prædicta Maronia hi qui hodie dicuntur Maronitæ, ſunt appellati, an uero à S.Marone abbate, non audemus certi quid definire . Compertum etenim habemus Maronem abbatem in Syria claruiſſe ſanctitate; fuiſſeq; monaſterium dictum S.Maronis in Syria, cuius abbatis, nomine Alexandri, extant litteræ ad Hormiſdam Papam , & libellus oblatus ſynodo, quæ recitantur in actione prima Quintę ſynodi . Eius itaque monachi appellati ſunt Maronitæ, ſicut à Studio Studitæ, a Saba Sabaitæ, à Dio Diitæ, & ab Abrahamio Abrahamitæ dicti reperiuntur. Inde fortaſſe nomen Maronitarum prouenit, illorū inquam Chriſtianorum, qui proprios habentes epiſcopos, degentes in monte Libano, magna fidei ſynceritate & animi ardore cōmunicant Romanæ Eccleſiæ, quorum eſt Romæ nobile collegium à Sanctiſſimo D.N.Gregorio Papa xiii.laudabiliter inſtitutum: quod ſumma induſtria, conſilio,& ope curat illuſtriſs. ac Reuerendiſs. Antonius Carrafa S.R.E.Card . Bibliothecarius, cuius immenſos labores, ſtudia,& animi affectum in reſtituenda, ac propaganda fide catholica collapſa in Orientali eccleſia, nouit ille melius qui ſolus laborem,& dolorem conſiderat.

f Malchi.] Eius uitam S.Hieronymus egregiè conſcripſit, ab hoc diuerſus eſt (etſi in multis conueniat) monachus ille, quem Sozomenus Malachionem uocat, qui iiſdem temporibus uixit, de quo lib.6.c.32.

g Viatoris] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores. ſcribit de eo Petrus in catal.lib.9. cap.90. Claruit temporibus Theodoſiii ſenioris, vt Ado.Vien.teſtatur in chronic.

h Ciliniæ .] Plura de ea in uita S.Remigii, eius tamen vitam ſeorſum ſcriptam eſſe ab Hucbaldo.tradit Molan.Sigebert.de ea in chron.an. Domini 449 . Alia eiuſdem nominis, Cilinia Meldenſis uirgo fuit , de qua agitur in uita S .Genoueſæ virg.& apud Molan.hac die.

22 Vndecimo Kal.Nouembris Luna. Ai-

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

HIEROSOLYMIS beati Marci [a] epiſcopi , clariſſimi & doctisſimi uiri , qui primus ex Gentibus Hieroſolymorum eccleſiam ſuſcepit regendam, ac non multo poſt ſub Hadriano Imperatore martyrii meruit palmam . Hadrianopoli in Thracia natalis ſanctorum martyrum Philippi [b] epiſcopi , Seueri presbyteri . Euſebii, & Hermetis, qui ſub Iuliano Apoſtata poſt carceres & flagella incendio cremati ſunt . Item ſanctorum martyrum Alexandri [c] epiſcopi . Heraclii militis, & ſociorum . Firmi in Piceno ſancti Philippi [d] epiſcopi & martyris . Oſcæ in Hiſpania ſanctarum uirginum Nunilonis [e] & Alodiæ ſororum, quæ a Saracenis ob fidei confeſſionem capitali ſententia punitæ, martyrium conſummarunt, Apud Coloniam ſanctæ Cordule , [f] quæ una ex ſodalibus ſanctæ Vrſulæ, cum aliarum ſuppliciis & cæde perterrita ſe occultaſſet, eius rei pænitens , poſtridie ſe vltro patefecit, & nouiſſima omnium martyrii coronam accepit . Hierapoli

in Phrygia ſancti Abercii [g] epiſcopi, qui ſub Marco Antonino Imperatore claruit, Rhotomagi ſancti Melanii [h] epiſcopi, qui à ſancto Stephano Papa ordinatus, illuc ad prędicandum Euangelium miſſus eſt. In Tuſcia ſancti Donati [i] Scoti epiſcopi Feſulani. Veronæ ſancti Verecundi [k] epiſcopi & confeſſoris. Hieroſolymis ſanctæ Mariæ [l] Salomæ, quæ in Euangelio legitur circa Domini ſepulturam ſollicita.

OCTOBRIS. 22.

a MARCI epiſcopi.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri. ſcribit de eo Euſeb. in chron. an. 19. Hadriani Imp. & hiſtor. li. 4. c. 6. ĩ fi. Epiphan. hæreſ. 66. cum agit de ſucceſſione epiſcoporum Hieroſolymitanorũ. Niceph. epiſc. in chron. & Niceph. Calliſt. diſt. lib. 4. c. 25.

b Philippi. & ſoc.] Beda, Ado, & alii. Hunc præceſſit Liuius, qui ſucceſſit Eutropio, amboq; Conſtantii temporibus ob defenſionem catholicę fidei martyrio coronati ſunt, prout teſtatur ſanctus Athanaſius in apologia de fuga ſua ad Conſtantium col. 334.

c Alexandri, & ſoc.] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio.

d Philippi epiſcopi.] De quo etiam tabulę Firmanæ eccleſiæ, quas Romam delatas accepimus.

e Nunilonis, & Alodię.] Agit de iiſdem Vſuardus, ipſarum martyrium ſcripſit S. Eulogius in Memoriali Sanct. li. 2. c. 7. paſſasque dicit, ęra 889. anno Domini 851. plura de his conſcripta haberi in man. ſcrip. codic. teſtatur Ambroſ. Moral. ibi in ſchol. De his etiam in Flore ſanct. & in Theſaur. econcion. tom. 2. agitur.

Quòd autem tam hic, quàm in aliis locis ſemper, cùm Aeræ numerum ad Chriſti. Domini noſtri annorum rationem deducimus, ab Aerę nota annos trigintaocto ſubtrahere conſueuimus: rem haud ab inſtituto alienam facturi uidemur, ſi de Aera paulò diffuſius diſſeramus, ea etenim numeri nota tum acta martyrum, ac ſacra concilia, tum etiã res profanas in Hiſpaniis conſignari conſueuiſſe, exploratisſimum eſt, rarumque ſit inueniri id ab aliis uſarpatum. Hic quidem uſus ab ipſo Auguſti tempore poſt mille trecentos & amplius annos in aliquibus Hiſpaniæ regionibus, quin etiam in Luſitania ultra milleſimum, & quadringenteſimum perſeueraſſe certiſſimum eſt, ut habes notatũ pluribus à Vaſæo in chron. Hiſpan. c. 22. Quòd in primis ad ipſum Aeræ, nomen ſpectar, numeri notã eſſe dictam Aeram, affirmat Nonius, in quam ſententiam Lucilius lib. 29. his uerbis, Hæc eſt ratio peruerſa, Aera numeri ſubducta improbè. Fauſtus Regienſis lib. 1. de Spirit. ſancto Aeram ſupputationem appellat: quam & ab ære ſic dictam putant, quod in ęre eſſet numeri nota deſcripta. Reiicitur a Vaſæo in chron. & a Didaco Couarr. lib. 1. uar. reſolut. c. 12. commentum de Aera, quo dictum eſt, Aeram cum aſpiratione ſcribendam Heram, dictamq; ab hero, hoc eſt domino. Refellit Reſendius Geneſii Sepuluedæ inuentum dei Aeræ nomine, quòd ſcilicet à notariis aliiſq; ſcriptoribus ſic fuerit abbreuiatum, ut quod ſcribendum eſſet, Annus erat Auguſti Cæſ. illi breuitatis cauſa ſic exararent A.ERA.Cęſ. paulatimque demptis punctis etiam; ſcriptum AERA.Cęſ. fere eiuſdem rei cõmentator fuit (Couarru. ubi ſupra, cùm diceret, primum elementum A. à cęteris litteris interpunctione eſſe ſeparandum, ac ſic ſcribendum A.Era. vt diceret Annus erat prætulit tamen Couarru. ſuæ ſententiæ Sepuluedę fictionẽ. Sed quis non videat, cùm cuiuſq; actionis in præſens factæ tempus in ſcriptura apponitur, non dici. Annus erat, ſed annus eſt, &c. cur non ſic potius (ſi licet in re ſeria ludere) ſingula per ſe elemẽta ponimus A.E.R.A. vt ſingulas ſignificent dictiones, ac uelint dicere, Annus eſt Regni Auguſti? Sed miſſa hiſthæc commenta. nam Auguſt. nomẽ, quod per ultimum illud A. exprimunt, longe poſt exordium Aere à Senatu excogitatum, & tributum eſt Octauiano, anno nimirum decimoquinto à Triumuiratu, & undecimo poſt Aeram cęptam, cum ſcilicet idem Octauianus ſextum ageret conſulatum cum collega Agrippa iterum conſule, ut auctor eſt Dio hiſt. Rom. lib. 23. quænam ratio patitur, ut in aera poſitũ ſit nomen Auguſti, quod necdum à Senatu fuerat adinuentum? Eſt & Iſido. lib. 5. orig. ea ſententia, ut ab ęre dando, hoc eſt tributo pendendo, Æra ſit dicta: quæ an ſit uera, dicam inferius. Ruſus de Æra illud apud omnes eruditos eſt in confeſſo, Æram cœptam eſſe numerari anno 38. ante Chriſti Domini noſtri Natalem diem, adhæc probanda non eſt, quod multis immorer. ſatis erit ad eam rem demonſtrandam S. Iuliani Toletani epiſcopi patens aſſertio, qui lib. 3. contra Iudæos ad Eruigium regem habet hæc uerba in fine: Æra enim inuẽta eſt ante triginta & octo annos, quam Chriſtus naſceretur. Nunc autem acclamatur Æram eſſe ſeptingenteſimam uigeſimamquartam, detractis igitur triginta & octo annis, ex quo Æra

inuenta

inuenta eſt, uſque ad Chriſti natiuitatem reſiduis ſunt ſexcēti octoginta ſex anni. hactenus Iulianus; qui dum ait. Nunc autem acclamatur Aeram eſſe, &c. ad illud uidetur alludere, quod in Hiſpania rum ec cleſiis (ut habet c. 9. ſecundę ſynodi Bracarenſis) die Natali Domini poſt Euangelicā lectionem: publicè in eccleſia per diaconum futuri eius anni Paſchatis dies annunciabatur, ſimulq; Aera currens promulgabatur, ſicq; ea ratione Aera dici uidetur acclamata. Sed miſſis his, iam omnes conſentiu ut, ante annos ttiginta & octo diei natalis Domini Aeram cœptam eſſe numerari; eaque ratione, iureq; iidem omnes referunt ad annum quartum à Triumuiratu. Quod autem diſertiſſimorum uirorum non mediocriter torſit ingenia, illud potiſſimū eſt, quidam fuit in cauſa, ut eo anno Aeræ numerus ſit inuentus? Vaſeu in his perueſtigandis plurimum laboris inſumpſit, & quò rem ſibi minus aſſequi uiſus eſt, claros eruditione uiros, qui in ea facultate in Hiſpania florebāt conſuluit: fuerunt hi Geneſius Sepulueda, & L. Andr. Reſcendius, eorumq; de ea re ſententias recitat, hi omnes aliorum commenta refellentes, in eam pedibis ſententiam abiiſſe uidentur: ut Aerę numeri eo anno fuerit auſpicādi ratio, quòd a Triūuiris facta eo ipſo anno Romani Imperii diuiſione, Hiſpania Auguſto ceſſerit. eandem affert cauſam & Didac. Couarr. lib. 1. var. reſol. c. 12. Miratus ſum (fateor) nobiliſſima ingenia poſt multas de ea re lucubrationes, errore temporis lapſa ut putarint partitionē Imperii inter Triumuiros anno quarto Triumuiratu eſſe factam. Dio Caſſius hiſtoricoru m clariſſimus, qui floruit Romę temporibus Seueri ac ſucceſſorum Impp. quinque anno octauo Alexandri creatus eſt conſul ordinarius, resq; Romani Imp. ex antiquitus Annalibus perueſtigans, cuncta ordine temporum per conſules in annos ſingulos digeſſit: hic, inquam, Dio. duplicē Imperii Romani partitionem à Triumuiris factā recenſet. priorē uidelicet ipſo primo anno Triumuiratus ſub conſulatu Lepidi & Planci, ab Vrbe condit, anno ſeptingenteſimo duodecimo, qui & annus primus Imperii Octauiani numerari conſueuit: poſteriorem autem Imperii Romani inter eoſdem Triumuiros partitionem factam ait ſub conſulatu Caluini & Pollionis, a Triumuiratu anno tertio, ab Vrbe cond. ſeptingenteſimo quarto, decimo, poſt bellum Peruſinum confectum, pace inita inter Octauianum & Antonium; qua quidem facta diuiſione, eidem Octauiano non tantū Hiſpaniæ, ſed Galliæ, Sardinea, & Dalmatia obtigerunt. hæc Dio hiſtor. Roman. lib. 48. ex quibus quidem manifeſtè apparet, neutram Imperii diuiſionē, primæ Aeræ, quam cœptam eſſe anno quarto à Triumuiratu, & ipſi affirmant aptari poſſe. à priore enim partitione uſque ad Chriſti Redemptoris annum quadraginta & unus intercurrunt anni; à ſecunda autem uſque ad prædictum tempus anni numerantur trigintanouem vel quadraginta, ſi numeres primum annum Chriſti, anno quadrageſimo ſecundo Auguſti, ut pleriq; faciūt: cum alioquin triginta octo tantum numerari neceſſe ſit ex maiorum omnium aſſertione à prima Aera uſq; ad Chriſti Domini noſtri natalē diem. Nec inſuper aliqua poteſt ratione ſubſiſtere, quod in ea re adhuc ſibi ambigua addidit Vaſæus, Aeram fortaſſe numerari cœptam à domitis Cantabris & Aſturiis, cum Octauianus uniuerſa Hiſpania tranquilla atque pacata potitus eſt: nam, eodē Dione auctore, certum exploratumque habetur bellum Cantabricum cœptum eſſe ſua conſulatu nono Octauiani, ab Vrbe condit. an. 729. ab ipſo initio Aeræ an. quatuordecim; idemq;. perſeueraſſe, iiſdem ſæpius rebellantibus, uſque ad conſulatum Sentii Saturnini ab Vrb. cond. 735. Aera uigeſimaprima hæc Dio hiſt. Rom. lib. 53. & 54. quibus ea quæ de cauſa auſpicandę Aeræ à predictis ſunt poſita confutari uidentur.

Alia igitur a prędicta eſt perquirenda cauſa, cur anno quarto à Triumuiratu, qui eſt trigeſimus octauus ante Chriſti diem natalem, ab Hiſpanis anni ſinguli a Aera cœperint numerari. Mea quidē ſententia, nulla ex parte ueriorem cauſam ac certiorem, quam ex Dione ea re uenari poſſumus qui dum ſub unoquoque conſulatu res geſtas recenſet, ſub cōſulatu Marcii Cenſorini & Caluiſii Sabini (eſt hic ille ipſe annus quartus a Triumuiratu, quo ſumitur initium Aeræ) de Cæretanis in Hiſpania rebellantibus texit hiſtoriam, eosq; eo anno perdomitos ab Auguſto per Domitium Caluinum enarrat eundemq; adeo ingentem uim pecuni ex Hiſpanis collegiſſe, ut quod ab aliis Orbis ciuitatibus ad triumphi impenſas exigi conſueuiſſet ex ſolis Hiſpaniarū ciuitatibus collegerit; eandemq; pecuniam adeò affatim ſuppeditatam, nō tantum ad triumphi impenſas ſatis fuiſſe ſed ex ea maiorem partem ad Vrbis Palatium, ipſa antiquę Vrbis cunabula vbi Romulus prima iecerat Vrbis fundamenta, incendio abſumptum, ex integro reſtituendum eſſe expenſam. ſcribit. n. hæc Dio hiſto. Rom. lib. 18. ponamq; eius uerba, quo hęc certiora ac fideliora habeantur, ut à fonte hæc potius requiras, quam ex epitome Xiphilini, qui non ſine ueritatis diſpendio, Dionem in compendium contraxit ſunt hęc, inquam, uerba Dionis, Triumpho ſibi cōceſſo quod in triumphum conferri ab urbibus ſolet, a ſolis Hiſpaniæ ciuitatibus accepit; atque eius aliquem patrem ad triumphi apparatum inſumpſit, maiorem uero in Palatium reficiendum: id enim incendio combuſtum inſtaurauit ac dedicauit, cum aliis rebus ſplendidè ornatu, tum imaginibus, &c. hæc Dio licet quod ad Palatii reſtitutionem ſpectat, Suetonius in Auguſto cap. 57. non ab Hiſpanis tantum, ſed à cęteris collatam dicat eſſe pecunia. Porrò cum Hiſpanorum collatio munificentiſſima

ſima prædicetur:eaque ipſo anno facta noſcatur, quo Aera incipit numerari: mihi facile perſuadeo ob tam egregiam nauatam operam; ut à re admodum memorabili, ab Hiſpanis cœpta eſſe futura tempora numerari. Vnde non diſplicet, quod Iſidorus lib.5. orig. Aeram ab ære collato, hoc eſt tributo penſo,putat eſſe dictam; licet ab eo omnino diſſentiam,dum ait,tunc ab Auguſto fuiſſe uniuerſum Orbem deſcriptum:nam eo tem pore nominatæ ſuperius prouinciæ tantum ſub Octauiani ditione poſitæ erant:& Orbis deſcriptio poſt annos triginta octo, eo anno quo Dominus naſcitur,facta reperitur.Sic itaq; Aeram nuncupatam ab ære collato exiſtimo, atq; a dicta collatione æris. Aeram, ipſam notam numeri Hiſpania eſſe acceptam. Hęc ſunt,quę de Aera inuenta habui dicere.ſi quis qui certiora habet,quę dicat,in medium proferat & agam gratias.

f Cordulę.]Conſule dicta quę ſunt pridie huius diei in Vrſula.De huius translatione agitur in uita Alberti Magni part.2.c.9.

g Abercii epiſcopi.] De eodem Græci etiam agunt hac die in Menologio.Eius res præclare geſtas ex antiquis monumentis diſcripſit Metaphraſtes quas Lipom.habet tom.6. & Sur.tom 5.Claruit temporibus Marci Aurelii Antonii, & Lucii Veri fratrum Imperatorum extat eiuſdem ſancti ſimi uiri epiſtola ad dictum M.Aurelium Antoninum Imp.quæ Apoſtolicum redolet ſpiritum:ex hibemus eam integram in Annalibus eccleſiaſticis acceptam ab Illuſtriſſimo ac Reuerendiſſimo D.Gulielmo Syrleto Cardinale ampliſſimo, qui eam Græce ſcriptam in antiquo man. ſcrip.codice,ut ingentis pretii margaritam cuſtodit.

h Melanii epiſcopi.] Fuit hic ſecundus eius ſedis epiſcopus ſubrogatus S. Nicaſio,an. Domini 265.vt habent tabulæ epiſcoporum eius eccleſiæ, quas deſcripſit Democh. Aliqui hunc Melonem,corrupto uocabulo appellant,de eo Vincen. lib.11.cap. 74.Petrus in catal.lib.9.ca.93.& alii.

i Donati.]Eius acta nuper conſcripſit Franciſcus Cattanius Diacetius epiſcopus Feſulanus.

K Verecundi epiſcopi.]Tabulæ eccleſiæ Veronen. pluribus autem Illuſtriſſimus ac Reuerendiſſimus D.Auguſtinus Valerius epiſcopus Veronen.& Sanctæ Rom.Eccleſiæ.Card. in Commentario de antiq. monumentis epiſcop.Veron. pagina.12.& 43.

l Mariæ Salomæ.]Dę ipſa Matthæus Euangeliſta cap. decimoquinto & decimoſexto. agit de eadem hac die Beda, Vſuardus, mali recentiores

B Decimo Kal.Nouembris.Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

IN Hiſpania prope Gades ad fundum Vrſonianum ſanctorum martyrum Seruandi [a] & Germani, qui in perſecutione Diocletiani ſub uiatore uicario poſt uerbera ſqualorem carceris, famis ac ſitis iniuriam, & longiſſimi itineris laborem, quem ferro onuſti pertulerunt, nouiſſimè martyrii ſui curſum cæſis ceruicibus impleuerunt, ex quibus Germanus Emeritæ, Seruandus uero Hiſpali conditus eſt. Antiochiæ in Syria natalis ſancti Theodori [b] presbyteri, qui in perſecutione impii Iuliani comprehenſus, poſt equulei pœnam, & multos ac duriſſimos cruciatus, lampadibus etiam circa latera appoſitis inflammatus, cum in confeſſione Chriſti perſiſteret, occiſione gladii martyrium conſummauit. Conſtantinopoli ſancti Ignatii [c] epiſcopi, qui cum Bardam Cęſarem ob repudiatam uxorem arguiſſet, ab eo multis iniuriis affectus in exilium pulſus eſt: ſed a Nicolaò Romano Pontifice reſtitutus tandem in pace quieuit. Burdigalæ ſancti Seuerini [d] Colonienſis epiſcopi & confeſſoris. Rhoto-

mazi

magi ſancti Romani [d] epiſcopi. Apud Salernum ſancti Veri [f] epiſcopi. In territorio Ambianenſi ſancti Domitij [g] presbyteri. In pago Pictauienſi ſancti Benedicti [h] confeſſoris.

OCTOBRIS 23.

a SERVANDI, & Germani.] De iiſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Horum acta narrantur egregiè hymno ſacro in breuiario Toletano. ex vetuſtis monumentis eadem alij ſoluta oratione deſcripſerunt, vt Vaſæ. in Chron. Hiſpã. Marin. Sicul. de reb. Hiſpan. lib. 5. eadem in Theſaur. concion. tomo. 2. & in Hor. ſanct. Hiſp.

b Theodore.] A nonnullis Theodoritus hic dictus reperitur. Agit de eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores. Eius nobile certamẽ ſcribit Sozom hiſt. lib. 5. c. 7. qui Theodoretũ appellat ad differentiã alterius Theodori, qui eodẽ tempore, ibidem, eadem ex cauſa diriſſima paſſus eſt, de quo Rufin. hiſt. lib. 1. c. 36. Socrat. lib. 3. cap. 16. Sozom. lib 5. c. 19. Theodoret. lib 3. c. 10. ante hos omnes S. Gregor Nazianzen. ora. 2. in Iulianum, & S. Auguſt de ciuit. Dei, lib. 18 c. 52. Teſtatur Molan. ſe vidiſſe huius martyris acta ab aulicis Iuliani tunc ſcripta, eaque hactenus Carthuſiæ aſſeruari: ſed miramur ea prçterijſſe Surium & eius in vitis ſanctorum colligendis ſucceſſorẽ Moſandrum, ambos Carthuſianos.

c Ignatij epiſcopi.] Agunt de eo, et Græci hac die in Menologio. De eo eſt frequens mẽtio in regiſtro Ioãnis octaui Papæ, Nicolai primi, ac præſertim in eius epiſtola ad Michaelẽ Imp. & alijs plerique, vt in epiſtola ad epiſcopos Aſiæ & Libyæ, itẽq; ad clerum Conſtantinopolitanum, ac deniq; ad vniuerſos Chriſti Fideles cõſcripta 18. Martij indict. 13. itemq; in Romana ſynodo ab eodẽ Pontifice celebrata. His addimus Græcorũ hiſtoricos Zonar lib. 3. Annal. Cedren. in cõp. hiſt. in Michaele, Glic. in 4. Annal. ex quibus omnibus vita ipſius optimè concinari poſſet ſi præſertim adderetur ea, quæ Anaſtaſius Bibliothecarius ſcripſit ad Hadrianum ſecundum Rom. Pont. in præfat. de octaua Synodo, quam hiſtoricè ſcriptã legimus in eod. man. ſcrip. Ill. ac Reuerendiſ. D. Antonij Caraffæ Card. Bibliothec.

d Seuerini epiſcopi.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem hac die. Scripſit eius acta Fortunatus, vt teſtatur Greg. Turon. de glor. confeſſ. cap. 45. alia inſuper incerto auctore ex vet. man. ſcrip. edidit Sur. tom. 5. De eius electione agitur in appendice concilij Agrippinenſis, habito poſt conſulatum Amantij & Albini, anno Domini 346. ſecundum veriorem ſupputationem. Diu multumque ſedit; nam tempore obitus S. Martini adhuc ſuperſtes erat, vt ſcribit Gregor. Turon. lib. 1. mirac. ſanct. mar. c. 4. Obijſſe autem S. Martinum, idem Gregor. auctor eſt, Cæſario & Attico conſſ. anno Domini 397. Mentio de eodem Seuerino habetur in actis S. Euergisli eius diaconi, & inde epiſcopi ſucceſſoris apud Sur to. 5. die 24. Octobr. in vita ſancti Annonis epiſc. Colon. lib. 2. c. 27. & Sigebert. in chron. an 399. De translatione eiuſdem Sur. tom. 5. hac die, hiſtoriam recitat. Hic monemus lectorem, ſcripſiſſe Petrum Damiani ad Deſiderium abb commentariolum de quibuſdã miraculis, quem deſcripſit Lipom. tom 8 vbi de Seuerino epiſcopo Colonienſi adhuc in pęnis purgatorijs exiſtente narrat hiſtoriam. Id quidem nolim quis putet intelligi de ſancto Seuerino, de quo hic agimus, qui iam ante annos ſexcentos ex hac vita migrarat, ſed de aliquo alio, quẽ auctor dicit, nuper illi præfuiſſe eccleſiæ: licet in editis tabulis epiſcoporum Colonienſium nullus alius eiuſdem nominis epiſcopus reperiatur, quare ſuſpicor in prædictam ſcriptionem errorẽ irrepſiſſe nominis ciuitatis, vel epiſcopi.

e Romani epiſcopi.] De quo hæc in dictis manu ſcrip. Sancti Romani epiſcopi & confeſſoris, cuius vita meritis claruit, & mors pretioſa in domo Domini quotidie demonſtratur. de eo etiam Molan. hac die. Fuit autem eius ſedis epiſcopus viceſimus ordine, ſeditq; anno Domini ſexcenteſimo vigeſimoſecundo, vt tab. eius eccleſię apud Democarem indicant.

f Veri epiſcopi.] De eodem veteres tabulæ, breuiariũ, & alia antiqua monumenta eccleſiæ Salernitanæ. Aſſeruatur eius corpus in eccleſia cathedrali in crypta inferiori vnà cum alijs ſanctis, quorum ſuperius meminimus 19. huius.

g Domitij.] Vet. man. ſcrip. ac etiam Molan. de eodem agit hac die.

h Benedicti.] De eodem Vſuardus hac, die, & alij recentiores.

24 Nono Kal. Nouemb. Luna. C xxix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
													HH			t u

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
20	21	22	23	24	25	26	27	26	27	28	29	1	2

VENVSIAE in Apulia natalis ſanctorum martyrum Felicis [a] epiſcopi Africani, Audacti & Ianuarij presbyterorum Fortunati & Septimi lectorum: qui tempore Diocletiani a Magdelliano procuratore multis diu vinculis & carceribus in Africa & Sicilia macerati Felix nullatenus ſacros libros iuxta Imperatoris edictum tradere voluiſſet, tandē occiſione gladi, conſummati ſunt. Apud Homeritas in ciuitate Nagran paſſio ſanctorum Aretæ,[b] & ſociorum trecentorum & quadraginta, tempore Iuſtini Imperatoris, ſub Dunaan Iudæo tyranno: poſt quos Chriſtiana mulier incendio tradita eſt; cuius filius annorum quinque, cum balbutiendo Chriſtum confiteretur, nec blanditijs nec minis retineri poſſet, in ignem vbi mater ardebat, ſe præcipitem dedit. Coloniæ ſancti Euergisli [c] epiſcopi & martyris. Conſtantinopoli ſancti Procli [d] epiſcopi. In Britannia minori tranſitus ſancti Maglorij [e] epiſcopi, cuius corpus Lutetię Pariſiorum requieſcit. In Vertano monaſterio ſancti Martini [f] abbatis. In Campania ſancti Martij. [g] ſolitarij, cuius præclara opera ſanctus Gregorius ſcripſit.

OCTOBRIS 24.

a FELICIS, & ſoc.] Agit de ijſdem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Cuius autem ciuitatis in Africa hic epiſcopus fuerit, varia lectio eſt. Beda legit Tubrocenſis eccleſiæ, Ado Tibiurenſis, prout etiam in prædictorum martyrum actis, quæ extant apud Sur. tom. 5. legitur: ex antiquis autem man. ſcrip. verior. lectio ea mihi probatur, quæ habet Tibirenſis. de Tibirenſi, vel Tiberitana ciuitate mentio habetur in concil. Carthaginenſi temporibus Cypriani, vbi ſubſcriptus legitur Vincentius Tibiritanæ eccleſiæ epiſcopus, & ipſe Cyprianus ſcribit ad Tibiritanos epiſt 56. In priorem editionem Rom. Martyrologij neſcio quomodo irrepſit error vt hic Felix Aptūgitanus dictus reperiatur, de quo Optatus Mileuitanus meminit lib. 1. contra Parmen. aitque eum manum impoſuiſſe Cæciliano creato epiſcopo Carthaginenſi. ſed ille reperitur ſuperuixiſſe etiam temporibus Conſtantini, vt apparet ex Auguſtino de act. cum Donatiſt. poſt collat. cap. 33. & epiſt. 162 Nec minus eſt hic ille Felix epiſcopus Abdiritanus, qui vixiſſe reperitur in Africa temporibus Zenonis Imp vt conſtat ex Victore lib. 2. de perſec. Vuandal. Agit de his martyribus Petrus in catal lib. 9 c. 101. & Momb tom. 1. ſed mul a ſunt in eis, quæ corrigantur. Græci de ijſdem martyribus agunt xvj. Kalen. Maij. in Menologio, vbi eorum paſſionis acta breui ſumma deſcribuntur.

b Aretæ, & ſoc.] De his item hac die Græci in Menologio, quorum acta Metaphraſtes exactè deſcribit; extant apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom. 5. De ijſdem Niceph hiſt. lib. 17. c. 16. Zonar. in Iuſtino Imp. & Cedren. an. 5. eiuſdem. De Homeritis & eorum regibus Chriſtianis, quibus cum Iuſtinianus aduerſus Perſas fœdus inire ſtuduit, pluribus agit Procop. lib. 1. de bello Perſico.

c Euergisli epiſcopi.] Agit de eodem Ado, & alij recentiores Eius acta ex veteribus codicibus edidit Sur tom. 5. ſucceſſit hic S. Seuerino, vt conſtat ex tab eius eccleſię, & ex vita ipſius.

d Procli epiſcopi.] De eodem Græci etiā hac die in Menologio. Fuit hic primum anagnoſtes S. Ioannis Chryſoſtomi, ac demum eius ſedis epiſcopus, de quo Socrat. lib. 7 c. 39. 40. 41. 44. Theodoretus hiſt. lib. 5. c. 36. Niceph. hiſt. lib. 14. ca. 38. 39. 43. 46. & 47. Mentio de eodem habetur in vit. S Ioannis Chryſoſt. Inter plurimas eiuſdem viri egregias lucubrationes, celeberrima eſt epiſtola ad Armenos de fide catholica, cuius meminit Liberatus diac. in breuiar. quæ & citata reperitur in S. S. concilio œcumenico Epheſino: habetur eadē typis excuſa. de eius rebus geſtis pluribus egimus in Annal. eccleſ. ibi & de alijs eiuſdem ſancti lucubrationibus.

e Maglorii episcopi.] Eius acta extant apud Sur.tom.5.Petrus in catal. li. 9. c. 103, de eodem nonnulla habet, itemque Trithem.de vir. illuſtr. ord.S.Bened.li.3.c.50.& li 4.capit.47. Guibertus Gemblac.de virtu.S.Marti.c.14.& Molanus in ad dit.ad Vſuard hac die claruit an. Domini ſexcenteſimo vigeſimo.

f Martini abb.] De eo item Vſuardus hac die & alii, Ado autẽ ad quintum idus Decembr. agit de eodem Gregor.Turon de glor.confeſſ.c.57.

g Marcii.] De quo ſcribit S.Gregor.Papa libr. 3.dialog.cap.16. Alius iiſdem fere temporibus claruit in Galliis in Aruernenſi agro Marcius, cuius res geſtas ſcribit Gregor. Turon. in vit. ſanc. patr c.14. ex quo Trithem.de vir.illuſtr.ord.S.Bened.lib 3 c.27.

25 Octauo kalen.Nouembris.Luna. . D xxviij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	27	28	29	1	2	3			

ROMAE ſanctorum martyrum Chryſanthi, & Dariæ vxoris eius qui poſt multas, quas ſub Celerino præfecto pro Chriſto ſuſtinuerunt paſsiones, iuſsi ſunt a Numeriano Imperatore via Salaria in Arenario deponi, atque illic viuentes terra & lapidibus obrui. Item Romæ natalis ſanctorum quadraginta ſex [b] Militũ, qui ſimul baptizati à Dionyſio Papa, mox iubente Claudio Imperatore decollati ſunt, ac via Salaria ſepulti: vbi & alij Martyres centum viginti & vnus poſiti ſunt; inter quos fuerunt quattuor milites Chriſti, Theodoſius, Lucius, Marcus, & Petrus. Sueſsione in Gallia ſanctorum martyrum Criſpini [c] & Criſpiniani nobilium Romanorum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro prȩſide poſt immania tormenta gladio trucidati, coronam martyrij conſecuti ſunt: quorum corpora poſtea Romam delata fuerunt, atque in eccleſia ſancti Laurentii in pane & perna honorifice tumulata. Florentiæ paſsio beati Miniatis [d] militis, qui ſub Decio principe pro fide Chriſti egregie certãs, nobili martyrio coronatur. Turribus in Sardinia ſanctorum martyrum Proti [e] presbyteri, & Ianuarii diaconi, qui à ſancto Caio Papa ad eam inſulam miſsi, tempore Diocletiani ſub Barbaro præſide conſummati ſunt. Conſtantinopoli paſsio ſanctorum Martyrii [f] ſubdiaconi, & Marciani cantoris, qui ab hæreticis ſub Conſtantio Imperatore necati ſunt, Romæ ſancti Bonifacii [g] Papæ & confeſſoris. Petragoricis in Gallia ſancti Frontonis, [h] qui à beato Petro Apoſtolo epiſcopus ordinatus, cum Georgio presbytero magnam illius gentis multitudinem ad Chriſtum conuertit, & miraculis clarus in pace quieuit. Brixiæ natalis ſancti Gaudentii [i] epiſcopi, eruditione, & ſanctitate conſpicui. Gaualis ſancti Hilarii [k] epiſcopi.

a CHRYSANTHI,& Dariæ.]De his Vſuardus,& alij recẽtiores; Grȩci in Menologio ad xiiij.Kal.Aprilis.Tradũt eorũ acta eſſe cõſcripta à Verino & Armenio S.Stephani Papæ presbyteris; deſcripta eadẽ à Metaphraſte recitat Lipõ.tom.7.& Sur.tõ.5.Habemus ipſa man.ſcrip.in antiq.codicibus.Plura de ijſdẽ Grego.Turon.de glor. martyr. c.38.ibi & de eorum corporum inuentione,& de epitaphio S.Damaſi Papæ ad ſepulchrum ipſorũ conſcripto, & inferius c.83.agit de ipſorũ reliquijs.Aldel.lib.de laud. virg. de ijſdem pluribus. Quod autẽ Daria ex virgine Veſtali ob Chriſtianã religionem ſuſceptam viua vnà cum Chyſantho iuſſa eſt ſentẽtia iudicis terra obrui;ſymbolũ quoddam habere videtur cũ illo ſupplicio, quod apud Ethnicos Romanos iure Pontificio virginibus Veſtalibꝰ irrogari cõſueuit,habes de his poſt multa aliorũ teſtimonia elegans exemplũ, quod Plinius iunior egregiè deſcribit lib.4.Epiſt.12.ad Minutianum,quanquã ſtupratoris ſupplicium diuerſum à prædicto fuiſſe,auctor eſt Feſtus in ver. Probrũ virginis,cum inſuper hi dicantur paſſi via Salaria:erat extra portã Salariam,quæ & Collina dicta reperit,locus ille infamis,dictus Cãpus ſceleratus,q̃ illic(vt ſcribit Liuius li.8.decad.1.)Veſtales delinquentes viuæ defoderentur.Quod aũt in aliquibus prædictorũ actis Daria Mineruæ virgo dicatur,non eſt nouum:nam cum Veſtales penes ſe Palladium haberent,eædẽ & Palladis virgines dictæ reperiũt:Palladis ſacerdotes eas appellat Ambroſius li.1.de virginit. vbi de his agẽs, eadẽ poſt emerita caſtitatis ſtipẽdia nubere cõſueuiſſe teſtat,id & oẽs ethnici ſcriptores profitẽtur, vt nõ mireris ſi Daria,tpe nub.di impleto,traditã audias ĩ vxorẽ Chryſantho,vt eius acta ſignificãt.

b Quadraginta ſex milit.]De his Beda, Vſuardus,Ado,& alii recentiores ex actis S. Laurent. vbi eorum martyrij res geſtæ deſcriptæ habẽtur.

c Criſpini,& Criſpiniani.]Beda,Vſuardus, Ado,ac cæteri.Extãt horũ geſta ex antiquis monumẽtis deſcripta à Mõbrit.to.1.Petrus in catal. lib.9.c.106.& Sur.tom.5. De horũ martyrũ eccleſia Sueſſione poſita agit Greg.Turo.hiſt.li.5.c.34.i fi.

d Minitatis.]De quo Vſuardus,& alii recentiores.Eius acta ex antiquis tab.deſcripſit Sur.to.5. Antonin.in 1.par.ti.7.c.8 Petrus in catal.lib.9. c.108.de trãſlatione reliquiarum ipſius in Gallias, tẽpore Othonis Imp.meminit Sigeber. in chron. ann.Domini 969.

e Proti,& Ianuarij.]Horum acta man. ſcript. ex Sardinia miſſa accepimus.Agit.de ijſdem Franco.Fa.lib.1.de reb.Sardois.

f Martyrii,& Marciani.]Agunt de his Græci hac die in Menologio his verbis:Natalis ſanctorũ martyrum Marciani,& Martyrii:cum Paulus epiſcopus Conſtantinopolitanus à Conſtantio Imp. Ariano in Armeniã miſſus exul,ab Arianis ſuffocatus beatũ finem aſſecutus eſt.Marcianus & Martyrius propter orthodoxȩ fidei obſeruãtiã gladio cæſi ſunt,& ſepulti in porta Melandeſia Conſtantinopolitanæ Vrbis:quibus S. Ioannes Chryſoſtomus templum à fundamentis erexit hæc ibi.

g Bonifacii Papæ.]Hic ſucceſsit Zoſimo. Eius acta,ac dirum ſchiſma ab Eulalio concitatum ex man.ſcrip.epiſtolis tunc vltro citroque miſsis deſcripſimus in Annalib. eccleſiaſt.

h Frontonis epiſc.]Beda,Vſuard.& alii.Meminit eiuſdem Petrus Cluniac.lib 1. epiſt. 2.& Petrus in catal.lib.9.c 109.extat de eodem epigramma Bon d.Santon.li.3 monod.26.

i Gaudentii epiſc.]Hic defuncto S.Philaſtrio, in eius locum inuitus,renitensque ſubrogatus eſt opera S Ambroſij epiſcopi Mediolanenſis,vt ipſemet Gaudentius teſtatur in ſermone habito in ordinatione ſua.De ſuſcepta à ſe in Orientem peregrinatione idem in ſermone de dedicat eccleſ. cõcil.ſanct.pertracta.

K Hilarij epiſc.]De eodem Vſuardus hac die, & alii recentiores.

E Septimo Kal.Nouemb.Luna. 26

xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	28	29	1	2	3	4			

ROMAE ſancti Euariſti [a] Papæ & martyris, qui Dei Eccleſiam ſub Traiano Imperatore ſuo ſanguine purpurauit. In Africa ſanctorum martyrum Rogatiani [b] presbyteri,& Feliciſſimi, qui in perſecutione Valeriani & Gallieni illuſtri martyrio coronati ſunt: de quibus etiam ſcribit S. Cyprianus in epiſtola ad Confeſſores Nicomediȩ SS. martyrum Luciani,[c] Florij,& ſociorum.Eodem die ſancti Quoduultdei [d] epiſcopi Carthaginenſis, qui vnà cum clero a Geiſerico rege Arriano in naui-

bus

bus fractis abſque remigijs & velis impoſitus, præter ſpem Neapolim appulit, ibiq; in exilio poſitu, confeſſor occubuit. Nabone ſancti Ruſtici [e] epiſcopi & confeſſoris, qui claruit temporibus Valentiniani & Leonis Imperatorum. Apud Salernum ſancti Gaudioſi [f] epiſcopi. Papię ſancti Fulci [g] epiſcopi. Item ſancti Quadrageſimi [h] ſubdiaconi, qui & mortuum reſuſcitauit.

OCTOBRIS 26

a EVARISTI Papæ.] Beda Vſuardus, & Ado de eodem die ſequenti. De eius ſucceſſione Irenæus lib. 3. c. 3. Epipha. hæreſ. 27. Euſeb. in chron. & hiſtor li. 3. c. 28. Optat. li. 2. Aug epiſt. 156. Niceph. in chron. & alij. cætera in Annal. eccleſ. diximus.

b Rogatiani, & Feliciſſimi.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Frequenter de his Cyprianus, vt epiſt 7. 39. 40. & 81. Senior Rogatianus hic dictus eſt reſpectu iunioris. Vixit iiſdem temporibus alius eiuſdem nominis Fęliciſſimus, ſed meritis infœliciſſimus; qui ſignifer ſchiſmaticæ factionis cum eius ſocijs à ſancto Cypriano abſtentus eſt, vt teſtatur epiſt. 39. & 40. Fuit inſuper alius Rogatianus, qui cum Donato paſſus eſt in Gallijs, de quo Grego. Turon. de glor. martyr. cap. 60.

c Luciani, & ſoc.] Beda de his agit; qui etiam addit Heraclium & Martianum. Luciani autem & Martiani acta extant apud Mombrit tomo. 2. vit. ſanct. paſſiq; feruntur temporibus Decij Imp. ſub Sabino proconſule.

d Quoduultdei epiſc.] Res geſtas ipſius ſcribit Victor in perſec. Vuandal. li. 1. Succeſſio epiſcoporum Cartaginen. eius ſæculi ſic ſe habuit; temporibus Honorij Imperatoris ſedit Aurelius, cuius eſt frequens mentio apud Auguſtinum, poſt quem ſucceſſit Capreolus, de quo Vincent. Lirinenſ. li. aduerſus hęreſ. in fine. interfuit hic enim per legatos cócilio œcumenico Epheſino. in eius locum ſubrogatus eſt Quoduultdeus de quo agimus, qui ſedit temporibus Valentiniani, & ſucceſſorum. demum Zenone imperante, creatus eſt ſanctus Eugenius, de quo Victor lib. 2.

e Ruſtici epiſcopi.] De eodem Vſuardus. Ad hunc tunc monachum adhuc ætate iuuenem ſcripſit ſanctus Hieronymus egregiam epiſtolam de viuendi forma; eſt quarta ordine: factus autem epiſcopus peruenit vſque ad tempora S. Leonis Papæ, qui ad eum dedit epiſtolam decretalem 92. itemque ad ipſum, aliosque Galliarum epiſcopos epiſt. 52.

f Gaudioſi epiſcopi.] Alius hic ab illo eiuſdem nominis ſancto epiſcopo, qui ex oris Africanis tempore Vuandalicæ perſecutionis Neapolim appulit, de quo ſuo loco inferius. Conſtat quidem de his duobus Gaudioſis acta eſſe confuſa, dum quod eſt alterius, tribuitur alteri; & aliquando ex duobus efficitur vnus, vt in actis alterius, quæ extant Neapoli, legimus. huius corpus reconditum eſt Salerni in cathedrali eccleſia, in crypta inferiori.

g Fulci epiſcopi.] De eodem tab. eccleſiæ Papienſis, & Iacob. Val. de epiſc. Papienſ.

h Quadrageſimi.] De eius ſanctitate & mir culis ſcribit S. Greg. Papa dialog. lib. 3. c. 17.

27 Sexto Kal. Nouembris. Luna. F xxvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

VIGILIA [a] ſanctorum Apoſtolorum Simonis & Iudæ. Abulę in Hiſpania paſſio SS. Vincentij, [b] Sabinę, & Chriſtetę, qui primum in equuleo adeo ſunt extenti, vt omnes membrorum compages laxarentur; deinde capita eorum lapidibus ſuperpoſita, vſque ad excuſſio-

nem celebri validis vectibus ſunt contuſa,atq; ita martirium cõpleuerunt, agẽte præſide Daciano.Apud caſtrũ Tyle ſancti Florẽtii [c] martyris. In Cappadocia ſanctarum martyrũ Capitolinę,[d] & Erotheidis eius ancillæ,quæ ſub Diocletiano ſunt paſſæ.In Aethiopia ſancti Elesbaan [e] Regis, qui Chriſti hoſtibus & expugnatis,miſſo regio diademate Hieroſolymã tempore Iuſtini Imperatoris, monaſticam vitam, vt vouerat,agens,migrauit ad Dominum.Apud Indos ſancti Frumentij [f] epiſcopi,qui ibi primum captiuus , deinde epiſcopus a ſancto Athanaſio ordinatus,Euangelium in ea prouincia propagauit.

OCTOBRIS 27.

a VIGILIA.]De eadem Beda,Ado,cõc. Oxonienſ.& alij.

b Vincentij,& ſoc.] Beda , Vſuardus Ado,cęterique recentiores de ijſdem agunt hac die.Errore labuntur ,qui putant hunc illum eſſe Vincentium Cæſarauguſtanum diaconum,extant de horum paſſione ſacer hymnus in breuiario Toletano. plura etiam Vaſæus in chron. Floſ. ſanct.Hiſpan.& Theſaur. couc.tom. 2. paſſi ſunt in perſecutione Diocletiani ſub Daciano præſide.

c Florentij.] De eodem ijdem , qui ſupra Beda,Vſuardus,Ado,& alij recentiores.

d Capitolinæ,& Erotheidis.] Aguntde his itẽ Gręci hac die in Menologio,paſſasque tradunt in perſecutione Diocletiani Imperatoris, & Zelecinthia præſide Cappadociæ.

e Elesbaan.[Habentur eius res geſtæ diſcriptæ in actis S.Aretæ martyris apud Metaphraſten 24. huius,de eodem & Niceph.hiſt.li.17.c 6.in fin.& Cedren.in an.quinto Iuſtini.Imp.

f Frumentij epiſcopi.] De eodẽ Græci in Menologio pride Kal.Decemb.eius acta conſcripſit Rufin.hiſt.lib.1.c.9.Theodoret.lib.1.c.23.Socrat. lib.1.c.15.Sozom lib.1.c.23.& ex ijſdem Caſſiodorus & alij recentiores,vt Petrus in catal. lib. 9. c.113.Vixit ijſdem temporibus alius Frumentius epiſcopus Auxumeos in Aegypto , ordinatus à ſancto Athanaſio,cõfeſſione clarus,multa etenim paſſus eſt ab Arrianis ob tuendam catholicam fidem , in quem data epiſtola Tyranni extat apud Athanaſ.in apolog ad Conſtan.col.330.

15. G Quinto Kal. Nouemb. Luna. 28
xxv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	30	1	1	2	3	4	5	6			

NATALIS beatorum Apoſtolorum Simonis [a] Chananæi & Thaddei,[b] qui & Iudas dicitur:quorum Simon in Aegypto , Thaddæus in Meſopotamia Euangelium prædicauit:deinde in Perſidem ſimul ingreſſi,cum innumeram gentis illius multitudinem Chriſto ſubdidiſſent,martyrium conſummarunt. Romæ ſanctæ Cirillæ [c] virginis filiæ ſanctæ Tryphoniæ,quę ſub Claudio principe pro Chriſto iugulata eſt.Ibidem ſanctę Anaſtaſiæ [d] ſenioris virginis,& Cyrilli martyrum: illa in perſecutione Valeriani ſub Probo pręfecto vinculis conſtricta, colaphis cęſa, igne & verberibus cruciata, cum in confeſſione Chriſti immobilis permaneret, abſciſſis mamillis, euulſis vnguibus, dentibus comminutis, manibus pedibusque pręciſis,

ciſis,truncata capite,tot paſſionum monilibus ornata migrauit ad ſponſum: Cyrillus autem ei petenti aquam propinans,martyrium pro mercede accepit. Apud Comum ſancti Fidelis [e] martyris ſub Maximiano Imperatore. Maguntiæ ſancti Ferrutij [f] martyris.Meldis ſancti Faronis [g] epiſcopi & confeſſoris.Neapoli ſancti Gaudioſi [h] epiſcopi Africani,qui ob perſecutionem Vuandalorum in Campaniam veniens, in monaſterio apud eam vrbem ſancto fine quieuit. Vercellis ſancti Honorati [i] epiſcopi.

OCTOBRIS 28.

a SIMONIS Chananei.]De quo Beda, ac cęteri Latinorum hac die.Græci autē in Menologio ſeorſum à Iuda, ſexto idus Maii.Errore factum opinatus eſt quidam,hic de vtroque Apoſtolo Simone, & Iuda agi,quaſi mendoſius ſit codex,ac dicere velit:Simonis,qui & Iudas:nam hunc etiā appellatum eſſe Iudam,ſcribit S.Hieronymus in epiſtola ad Galat.c.4.& contra Heluidium,iūctis his quæ ab eodem in Matthæum ſcribuntur c.10. ſed reuera,hic de vtroque agi,non tantum innumera vetuſta exemplaria fidem faciunt,ſed & ratio perſuadet;nam etſi alter ipſorum in Aegyptum,alter vero in Meſopotamiam profectus Euangelium prædicauit;ſimul tandem conuenientes, in Perſide martyrio coronati ſunt,vt hic etiam Beda,Vſuardus,Ado,& alii profitentur ex actis ipſorum,qui incerto auctore in Paſſionibus Apoſtolorum conſcripta habentur,quorū Beda meminit in retract in Act.Apoſt c.1.de vtroque agi eodem die,indicat etiam vetus eccleſiaſticum officium eo die recitari conſuetum,ac præcipue antiquus hymnus de iisdem,qui ponitur in breuiario Toletano. In qua autem prouincia Simon Apoſtolus Euangelium prædicauerit,antiquioribus ſuboſcurū fuiſſe videtur:nā Origenes Gregorius Nazianzenus, Euſebius,Chryſoſtomus,Theodoretus, & Socrates cum de cæteris agunt Apoſtolis,locaque referunt peregrinationis & Apoſtolatus eorum,de Simone dicere omittunt.Aliorum tamēn, qui poſt prædictos ſcripſerunt,diuerſæ reperiuntur ſententiæ. Auctor, qui nomine Iſidori fertur in vit. & obit ſanct.c.82.& 83.dicit Simonem prædicaſſe Euangelium in Aegypto,Nicephor.lib.2.c.40.addit Africam,eumque tandem ad Britannos perueniſſe teſtatur; idipſum etiam Dorotheus in ſynopſi,quorum ſententiam Græci ſecuti videntur in Menologio,vbi etiam(quod non probatur)dicitur Simon item Natanael appellatus.Rurſus autē in eodē Apoſtolo erraſſe reperiunt nonnulli,putantes hunc eundē eſſe,cum illo Simone,qui paſſus reperit in ꝑſecutione Traiani,de quo Euſeb. in chron.& hiſt.li.3.c.26.fuerunt eius ſententiæ idē qui ſupra auctor de vit.& mort.ſanct.c.82.Sophron apud Hiero.& Beda,qui tamen in retract. in Act. Apoſt. recantant palinodiam, diuerſos planè eſſe,variā ipſorū martyrii acta teſtantur,& alia complura,quæ breuitatis cauſa præterimus.

b Thaddæi,qui & Iudas dicitur.]De eo ēt hac die Latini omnes, Græci aūt xiij. Kalen. Iulij. Sicut de duobus Simonibus,ita & de duobus Thaddæis exorta eſt ambiguitas .Si quidē alter ex his Apoſtolus, hic de quo agimus; alter autē fertur ex numero ſeptuaginta duorū diſcipulorū qui ad Abagarū miſſus in Syria prædicauit Euangelium, vt auctor eſt Euſebius hiſt. lib.1. cap.13. in fine. Duos item & inter ſe diuerſos fuiſſe Thaddæos, teſtatur Beda in retract. Act. Apoſt. c. 1. idipſum ſcribit Niceph.hiſt.li.2.c.40 ac cæteri Græcorum, qui eiuſdem ſententiæ eſſe videntur,dum diuerſis diebus de Iuda agunt,ac de Thaddæo:de illo nimirum ad xiij.Kalend.Iulij;de ali o autem ad xij. Kalend.Septembris.verum S.Hier.in Matthæum c.10.contrarium ſenſiſſe videtur, vnū eundemque fuiſſe Thaddæum Apoſtolum,cum illo qui Edeſsā ad Abagarum profectus eſt,quem Luc.Act.c.1.Iudam Iacobi,& in Euangelium c.6. Lębeum appellar,in quam quidem ſententiam cæteri Latinorū abiiſſe videntur,cum Occidentalis Eccleſia non niſi de vno Thaddæo agat commemorationem.Loca autem,vbi prædicauit Euangelium,hæc adnumerantur à Nicephoro lib.2.c.4.Iudæa ſcilicet, Galilæa,Samaria,Idumæa,Arabia,Syria & Meſopotamia,de qua etiam Iſidorus & alij teſtantur Extant vtriuſque Apoſtoli acta,quę & per lectiones diſtinctas in aliquibus antiquis man.ſcript.co. inuenimus,vt in aliquibus eccleſijs legis conſueuerunt,quæ non ſatis tuta viſa ſunt Radulpho Tūgrenſi de obſerua.can.c.11.Apud Hippolytum in libello de duodecim Apoſtolis legi, Thaddæum Berythi conſummaſſe agonem.Reliquias S.Thaddæi Hieroſolymis ad ſe miſſas ſanctus Bernardus accepit,vt in eius vita legitur.prope finem.

c Cyrillæ.]De eodem Beda,Vſuardus,Ado, &

alii ex actis S.Laurentii.Vide quæ ſuperius notata ſunt in Triphonia xv.Kalen.Nouemb. Cyrillæ, Memmiæ,Iulianæ,Neopiſtis,ac Sophiæ virginum ac martyrum corpora tranſtulit Sergius iunior in titulum Equitii,vt vetus inſcriptio marmori inciſa illic poſita teſtatur.

d Anaſtaſię ſenioris,& Cyrilli.] Agunt de his Græci in Menologio die ſequenti. Acta Anaſtaſiæ à Metaphraſte deſcripta recitat Lipom. tom. 6. & Sur.tom.5.hæc ſenior dicta reſpectu alterius Anaſtaſiæ,quæ paſſa eſt in perſecutione Diocletiani, de qua inferius viij.Kal.Ianuar.

e Fidelis.]Beda de eodem hac die. Acta Fidelis & ſociorum recitat Mombrit. tom.1. ſermonem,& hymnum de eodem ſcripſit Petrus Dam. extant apud Sur.tom.5.

f Ferrutii.]Ado hac die. Scripſit de actis eius atque tranſlatione corporis ſermonem Meginradus,quem Surius habet tom,5.hac die.

g Faronis epiſcopi [De quo Vſuardus , & alii recentiores Eius vitam ex antiquis codicibus edidit Sur.tom.5.Meminit eiuſdem Sigeber.in chrõ. an.620.Vincen.in Spec.li.24 c.17.18.19.Petrus in catal.lib.9.c.117.Trithem.de vir.illuſtr.ord.S.Bened.lib.3 c.74.& lib.4 c. 139.:ponitur viceſimus ordine Meldenſis ſedis epiſcopus, qui ordinatus eſt an.Domini ſexcenteſimo viceſimo , ſeditque, an.66.vt eius vitæ acta & tabulæ Meldenſium epiſcoporum teſtantur.

h Gaudioſi epiſcopi]De eo tab. Neap. eccleſię;habentur ibidem eius acta. Vidi eiuſdem cœmiterium ſubterraneum in ſuburbiis Neapolis , vbi hactenus inter alia nobilia antiquitatis monumenta ipſius tumuli ſeruatur inſcriptio muſiuo opere exarata,licet ob vetuſtatem iam pene diminuta,his verbis. HIC REQVIESCIT IN PACE S.GAVDIOSVS , QVI VIXIT AN...... DIE KAL. NOVEMB......IN DICT. VI. hæc ibi. Hic ex Africa profugus, vrgente dira perſecutione excitata à Genſerico Vuandalorum rege Arriano Neapolim appulit, eiuſque ſanctitas miraculis illuſtrata non tantum Campanis,ſed exteris quoque innotuit. In actis S.Agnelli hæc de ſancto Gaudioſo legũtur.Agnellus abbas electus in monaſterio,quod beatus Gaudioſus cognomento Septimus Cælius,S.Bitinenſis eccleſiæ Pontifex in Africa,condere ſtuduit in hac Parthenopea ciuitate,eo tempore,quo ex Africæ partibus aduenit cum S.Quoduultdeo & cæteris præſulibus fugiens perſecutiones Vuandalorum.&c. Perſeuerat ſolennis cultus Neapoli,vbi in eius eccleſia,decẽti honore,ſacra ipſius pignora aſſeruantur.Claruit circa annum Domini quadringenteſimum quadrageſimum:ea etenim perſecutio in Africa conflata eſt Theodoſio ſeptimum,& Feſto conſ.ann. Domini 439. Eiuſdem nominis epiſcopus Capuanus interfuit concilio Romano ſub Martino Papa & martyre , vt eius concilii acta produnt.

i Honorati epiſc.]De eodem tabulæ eccleſiæ Vercellenſis.Meminit ipſius Paulinus in vita ſancti Ambroſij. Epitaphium ad eius ſepulchrum in marmore inciſum,typis excuſum habetur ante vitam S.Euſebii eiuſdem eccleſiæ epiſcopi,incipit: Pontificis ſancti,&c.tertius ibi ponitur eius ſedis epiſcopus,cuius vitam ex antiquis monumentis eius eccleſiæ ſe ſcripſiſſe,teſtatur Galeſinus. Succeſſit hic Limenio,ſeditq; temporibus Anaſtaſii, & Innocentii Romanorum Pontificium. Claruit eiuſdem nomininis Honoratus epiſcopus Nouarienſis temporibus Symmachi Papæ , extat ad ipſum ſcripta egregia epiſtola Ennodij Ticiuenſis.

xxiiij A Quarto Kal.Nouemb.Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

IN Lucania ſanctorum martyrum Hyacinthi,[a] Quincti, Feliciani , & Lucij.Sidone in Phænicia ſancti Zenobii [b] presbyteri , qui ſub nouiſſimæ perſecutionis acerbitate alios ad martyrium exhortans , martyrio & ipſe dignatus eſt. Eodem die ſanctorum epiſcoporum Maximiliani [c] martyris,& Valentini confeſſoris.Bergomi ſanctæ Euſebiæ [d] virginis & martyris.Hieroſolymis natalis beati Narciſſi [e] epiſcopi , ſanctitate,patientia,ac fide laudabilis,qui centum & ſexdecim annorum migrauit ad Domi-

ad Dominum. Auguſtoduni ſancti Ioannis[f] epiſcopi & confeſſoris. Caſſiope in inſula Corcyræ ſancti Donati,[g] de quo ſcribit beatus Gregorius Papa. Viennæ depoſitio beati Theodori[h] abbatis.

OCTOBRIS 30.

a HYACINTHI, & ſoc.] De his Beda, Vſuardus, & alij recentiores. De reliquiis S Hyacinthi meminit S. Gre. in regiſt. lib. 7. indict. 2. epiſt. 12.

b Zenobii.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado ac cæteri Scribit de eo Euſeb. hiſt. lib. 8. ca 25. Nicephor. lib. 7. c. 16. longè alius hic ab eo, de quo Græci agunt die ſequenti in Menologio.

c Maximiliani, & Valentini.] Vet. manu ſcripta. ex quibus Molanus in addit. ad Vſuardum hac die.

d Euſebiæ.] Tabulæ eccleſiæ Bergom. ex quib. Galeſinus hac die.

e Narciſſi epiſcopi.] De eodem Beda, Vſuard. Ado, & alij. pluribus Euſebius in chron. & hiſto. lib. 4. c. 19. lib. 5. c. 12. & lib. 6. c. 8. & 9. Niceph. lib. 5. c. 9 & 10. Meminit eiuſdem S. Epiphanius in Panar. hæreſ. 66. & Niceph. epiſc in chron. Confundunt nonnulli hunc cum Narciſſo Gerundenſi, de quo ſupra. Fuit hic trigeſimus eius ſedis epiſcopus. Claruit ſub Seuero, & ſucceſſ. Impp.

f Ioannis epiſcopi.] De eodem tabu. eccleſiæ Auguſtodunen. Eius vita ſcripta fertur à Vualfrido eius ſucceſſore.

g Donati.] Gregorius Papa in regiſtro lib. 2. epi. 2. meminit de corpore eiuſdem ſancti Donati. pluribus autem inferius. epiſt. 8. ibi & de Caſſiope caſtro meminit.

h Theodori abb.] aliàs Theodarii, ſic & Molanus, qui de eodem agit hac die.

30 Tertio Kal. Nouembr. Luna. B xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	27	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN Africa natalis ſanctorum Martyrum[a] ducentorum viginti. Tingi in Mauritania paſſio ſancti Marcelli[b] centurionis, qui capitis abſciſſione martyrium compleuit ſub Agricolao agente vices præfecti prætorio. Alexandriæ ſanctorum martyrum Coronionis,[c] Iuliani, Macarij, & aliorum tredecim ſub Decio Imperatore. Ibidem ſanctæ Eutropiæ[d] martyris, quæ martyres viſitans, cum illis ſæuiſsimè cruciata, reddit ſpiritum. Caralis in Sardinia ſancti Saturnini[e] martyris, qui in perſecutione Diocletiani ſub Barbaro præſide capite truncatus eſt. Apameæ ſancti Maximi[f] martyris, ſub eodem Diocletiano. Legione in Hiſpania ſanctorum martyrum Claudij,[g] Luperci, & Victorij, filiorum ſancti Marcelli centurionis; qui in perſecutione Diocletiani & Maximiani ſub Digniano Præſide iuſsi ſunt decollari. Aegææ in Cilicia paſsio ſanctorum Zenobij[h] epiſcopi, & Zenobiæ ſororis eius, ſub Diocletiano Imperatore & Lyſia præſide. Altini ſancti Theoneſti[i] epiſcopi & martyris, qui ab Arrianis occiſus eſt. Pariſijs ſancti Lucani[k] martyris. Antiochiæ ſancti Serapionis[l] epiſcopi, eruditione clariſſi-

clariſsim. Capuæ ſancti Germani [m] epiſcopi & confeſſoris, magnæ ſanctitatis viri: cuius animam in hora obitus eius ab angelis in cœlum ferri ſanctus Benedictus aſpexit. Potentię in Lucania ſancti Gerardi [n] epiſcopi.

OCTOBRIS 30.

a MARTYRVM ducentorũ viginti.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, cõſentiuntque vet. manuſcrip.

b Marcelli.] Beda ac cæteri omnes de eodem hac die: extant eius martyrij acta publica à notarijs excepta, deſcripſit eadem Sur. tom. 5. in ſuper eius certamen & corona præclarè canuntur hymno ſacro in breuiario Toletano. Fuit hic pater duodecim filiorum qui omnes pari triumpho dignati, parem patri aſſecuti ſunt coronam martyrij: de his omnibus in breuiario Eborenſi, & in chro. Hiſpan. Vaſæi, qui de Marcello agens paſſum dicit, Fauſto iterum & Gallo conſſ. eſt is annus à Chriſto ducenteſimus nonageſimus octauus. De eodem in Flo. ſanct. Hiſpan. vbi & de martyrijs duodecim filiorum plenius agitur, licet aliquali loco illorum ibi ponantur. quinam fuerint huius filij, habes ex breuiario Eborenſi apud eundem Vaſæum in chro. Hiſpa.

c Coronionis, & ſoc.] Agunt de his Græci etiã in Menologio hac die; eorumque martyrium breui compendio referunt.

d Eutropiæ.] Græci itidem hac die in Menologio pluribus de eadem agunt.

e Saturnini.] Accepimus eius acta man. ſcript. paſſusque habetur anno viceſimo Imp. Diocletiani, eius conſulatu octauo, tertio Kalend. Nouemb. alia acta habet Mombrit. tom. 2. vit ſanct. Meminit eiuſdem Fara de reb. Sard. De baſilica S. Saturnini in Sardina mentio habetur in vita S. Fulgentij epiſcopi Ruſpenſis apud Sur. tom. 1.

f Maximi.] Græci agunt de eodem xvij. Kalen. Octobr. in Menologio.

g Claudii, & ſoc.] Fuit Claudius vnus ex filiis ſancti Marcelli centurionis, de quo hac die agitur, Lupercus item, & Victorius eodem patre geniti. plura de his in Flore ſanct. Hiſpan. vbi de omnibus eiuſdem ſancti Marcelli filiis agitur, ſed quo ad nomina ſingulorum ſpectat, conſule (vt diximus) Vaſæum in chron. an 306. & Theſaur. conci. tomo ſecundo.

h Zenobii, & Zenobiæ.] Agũt de his Gręci hac die in Menolo. eorumque martyrium deſcribunt: ſed plenius Metaphraſtes eorum acta refert: extãt apud Lipom. tom. 6. & Sur. tom 5. hac die.

i Theoneſti epiſcopi.] Tabulæ eius eccleſiæ, itemque Sigeb. in chro. ann. 425. & Petr. in cata li. 10. cap. 9.

K Lucani.] De eodem vet. man. ſcrip. ex quib. Molan. hac die in addit. ad Vſuard.

l Serapionis epiſc.] Beda, Vſuar. & alii recentiores de eodem hac die. Scribit de ipſo Euſeb. in chron anno 10. Commodi Imper. & hiſto. lib. 6. cap. 10. Hier. de ſcript. eccleſ. Niceph. Calliſt. li. 4. c. 20. & 27. Niceph. epiſc. Conſt. in chro. In conci. Alexandrino temp. Athanaſii commendatur eius catholica fides ſcriptis olim teſtata, vt de eo item Niceph. lib. 10 c. 14.

m Germani epiſc.] Ado, & alii recentiores. Pluribus ſanctus Gregorius li. 2. dialo. c. 35. & lib. 4. c. 40. hiſtor. Miſcel. lib. 15. in Iuſtino Imperatore. liber de Roman. Pontif. in Hormiſda, Ioannes epiſcopus Conſtantinop. in libello fidei catholicæ ad Hormiſdam. De eius legatione Conſtantinopolim, de mandatis acceptis ab Hormiſda, de litteris ad eum ſcriptis, de relatione Germani, rebuſque tunc ab eo geſtis Conſtantinopoli, & cum reuereretur Romam, plures extant epiſtolæ, quas ex codice Vaticano deſcripſimus; intexuimusq; Annal. eccleſiaſt. Succeſſio epiſcoporum Capuanæ eccleſiæ illorum temporum ſic ſe habuit. Sub Pontificatu Hilarii Papę ſedit Tiburtius, qui interfuit Romano Concilio ſub eodem Pontifice celebrato; poſt quem ſedit Conſtantinus, qui item interfuit ſynodo Romæ habitæ ſub Felice Pontifice, vixitque etiam tempore Papæ Symmachi, ſeditque cum aliis in conciliis Romanis aduerſus Laurentium pro Symmacho, vt prædictarum ſynodorum acta declarant: poſt Conſtantinum denique ſedit ſanctus Germanus, de quo hac die celebritas agitur. De eodem habetur mentio in actis ſancti Placidi à Gordiano conſcriptis.

n Gerardi epiſcopi.] Tabulæ, & vet. man. ſcri. eius eccleſiæ.

xxij. C Pride Kal. Nouembris. Luna. 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26

t u

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9

VIGILIA [a] omnium ſanctorum. Romæ natalis beati Nemeſij [b] diaconi, & Lucillæ virginis filię: qui cum à fide Chriſti flecti nequaquā poſſent, iubente Valeriano Imperatore decollati ſunt octauo Kalendas Septembris: quorum corpora à beato Stephano Papa ſepulta, deinde à beato Xyſto via Appia hac die honeſtius tumulata, Gregorius quintus in Diaconiam ſanctæ Mariæ Nouę tranſtulit, vna cum ſanctis Symphronio, Olympio tribuno, Exuperia eius vxore, & Theodulo filio, qui omnes Symphonij opera conuerſi, & ab eodem ſancto Stephano baptizati, martyrio coronati fuerant. Quę Sanctorum corpora Gregorio xiij. ſummo Pontifice ibidem inuenta, ſub altari eiuſdem eccleſiæ honorificentius collocata ſunt ſexto idus Decembris. Eodem die ſanctorum Ampliati, [c] Vrbani, & Narciſſi, quorum meminit ſanctus Paulus ad Romanos ſcribens: qui ob Euangelium Chriſti à Iudęis & Gentilibus cęſi ſunt. In Gallia apud Auguſtam Veromanduorum ſancti Quinctini [d] ciuis Romani ordinis Senatorij, qui ſub Maximiano Imperatore martyrium paſſus eſt: cuius corpus poſt annos quinquagintaquinq; reuelante angelo inuentum eſt incorruptum. Conſtantinopoli ſancti Stachis [e] epiſcopi, qui à beato Andręa Apoſtolo primus eiuſdem ciuitatis epiſcopus ordinatus eſt. Mediolani ſancti Antonini [f] epiſcopi & confeſſoris. Ratiſponæ ſancti Vuolfgangi [g] epiſcopi.

OCTOBRIS 13.

a VIGILIA.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. cōcil. Oxon. & qui agunt de diuin. offic.

b Nemeſij, & Lucillæ.] Beda de iiſdem ac recētiores. Agit de his martyribus in actis ſancti Stephani Papæ & martyris apud Sur. tomo quarto, die 2. Auguſt. Adhuc perſeuerat locis Lucillæ virginis in cœmiterio Calliſti, vbi in lapide ſepulchri inſcriptio vetus poſita legitur. Vltima translatio, cuius hic habetur mentio facta eſt ſolenniter opera illuſtriſſimi & Reuerendiſſimi Antonij Carrafæ tunc diaconi, nunc presbyteri Cardinalis Bibliothecarij Protectoris monachorum ordinis ſancti Benedicti congregationis Montis Olïueti, qui prædictam curant eccleſiam, cuius egregia opera apud complures illorum priſtina illa monaſtica exactiſſima diſciplina eſt reſtituta, quam ſperamus in cæteros propagandam.

c Ampliati, & ſoc.] De his Paulus ad Roma. cap. 16. Græci etiam horum omnium diem natalem celebrant hac die in Menologio. Hippolytus martyr in libello de 72 diſcipulis ait Ampliatum Odyſſæ, Vrbanum in Macedonia, & Narciſſum Athenarum creatos eſſe epiſcopos; de Ampliato & Vrbano idem profitetur Dorotheus in ſynopſi, Narciſſum autem Patrarum dicit fuiſſe epiſcopum.

d Quinctini.] Agūt de Quinctino Beda, Vſuardus, Ado, cæterique recentiores, cuius martyrij acta ex antiquis codicibus edidit Sur. tomo quinto, agitque de eius ſacri corporis translatione. Mentio de eodem habetur in actis ſanctorum Criſpini & Criſpiniani, de quibus agitur ſupra x. Kalend. Nouembris. De miraculis ad ſepulchrum eius Scribit Gregor. Turonen. de glor. martyrum cap. 72 & 73.

e Stachis epiſcopi,] De eodem hac die Græ-

ci

ci in menologio, Hic ille Stachys, cuius Paulus meminit ad Roman.c. 16. de quo & Nicephor. epiſc.Conſtantinopolit.in cron & Niceph. Calliſt.hiſt.li.8.c.7.Hippolytus in libello de ſeptuag. duob.diſcip.ex quo eadem Doroth.in ſynopſi.

f Antonini] De quo tab.eccleſiæ Mediolanenſis,ex quibus & Galeſinus hac die.

g Vuolfgangi epiſco.]Eius res geſtas ex vet. man.ſcript.edidit Sur. tomo 5 .legi præterea libellum ipſius vitam continentem eamque ſacris imaginibus referentem; ſuntque inibi deſcripta miracula poſt obitum facta.De eodem Lambert. in chroni.& Trithem .de vir.illuſtr.ordin. ſancti Benedicti libro tertio, cap. 229. & libro 4. cap. 226.ſedit (vt prædicta acta indicant) annis viginti duobus,migrauitque ex hac vita anno Domini 999. licet Lambert. referat eius obitum anno 994.

NOVEM-

NOVEMBER.

I Kalendis Nouembris. Luna. D xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

FESTIVITAS[a] omnium ſanctorum, quam in honorem beatæ Dei genitricis virginis Mariæ & ſanctorum Martyrum Bonifacius Papa quartus, dedicato templo Pantheon, celebrem & generalem inſtituit agi quotannis in Vrbe Roma. Sed & Gregorius item quartus poſtmodum decreuit, eandem feſtiuitatem, quę variis modis iam in diuerſis eccleſiis celebrabatur, in honore omnium Sanctorum ſolenniter hac die ab vniuerſa Eccleſia perpetuo obſeruari. Tarracinæ in Campania natalis ſancti Cæſari[b] diaconi, qui diebus multis in cuſtodia maceratus, poſtea cum ſancto Iuliano presbytero in ſaccum miſſus, in mare præcipitatus eſt. In caſtro Diuione ſancti Benigni[c] presbyteri, qui à beato Polycarpo miſſus in Galliam ad prædicandum Euangelium, poſtquam ſub Marco Aurelio Imperatore à Terentio iudice grauiſsimis tormentis multipliciter eſt afflictus, tandem collum eius vecte ferreo tundi, & corpus lancea perforari iubetur. Eodem die ſanctę Mariæ[d] ancillę, quę Chriſtianę religionis nomine accuſata, ſub Hadriano Imperatore diris verberibus afflicta, equulei extenſione, & vngularum laceratione vexata, martyrium compleuit. Damaſci paſsio ſanctorum Cæſarii,[e] Eacii, & aliorum quinque. In Perſia ſanctorum martyrum Ioannis[f] epiſcopi & Iacobi presbyteri, ſub Sapore Rege. Tarſi ſanctarum Cyreniæ[g] & Iulianæ, ſub Maximiano Imperatore. Aruernis ſancti Auremonii[h] primi eiuſdem ciuitatis epiſcopi. Pariſiis depoſitio ſancti Marcelli[i] epiſcopi. Baiocis ſancti Vigoris[k] epiſcopi, tempore Childeberti Francorum Regis. Tibure ſancti Seuerini[l] monachi. In pago Vuaſtnenſi ſancti Maturni[m] confeſſoris.

NOVEMBRIS I.

a FESTIVITAS omnium ſanctorum.] Agunt de eadem cætera Martyrologia; atque in ordine Romano hæc ſcripta habentur: In ipſis Kalendis Nouembris Romæ, & per totum Orbem plebs vniuerſa: ſicut in die Natalis Domini, ad eccleſiam in honorem omnium Sanctorum, ad miſſarum ſolemnia conuenire ſtudeat: illud attendentes, vt quicquid humana fragilitas, per ignorantiam aut negligentiam in ſolennitatibus ac vigiliis Sanctorum, minus plenè peregerint, in hac obſeruatione ſancta ſoluatur. hæc ibi; eademque Albinus Flac. de diui. offic. Annua die natilitia ſanctorum martyrum in Eccleſia peragi, ex priſtina maiorũ traditione, ab ipſo initio naſcentis Eccleſiæ, religionis vſus obtinuit, idque intelligit Tertullianus de coron. milit. cum ait: Pro Natalitiis annua die facimus, ea de

cauſa

cauſa ſanctus Cyprianus ſumma adhibita diligentia diem notari mandat, quo quis martyrium conſummaſſet. epiſt. 36. quo autem ritu huiuſmodi Natalitia agi conſueuiſſent, idem docent epiſto. 34. cum ait: Sacrificia pro eis (vt meminiſtis) ſemper offerimus, quoties martyrum paſſiones & dies anniuerſaria commemoratione celebramus. Mittimus hic de his innumera aliorũ ſanctorũ patrũ teſtimonia recenſere, egimus de his plenius in Annalib. eccleſiaſt. Vt autem omnium ſimul martyrum, vna eademque die celebritas ageretur, ex Bonifacii Papę inſtitutione Romæ eſt ſumptum exordium, cum antea ea die Kalend. Nouembriũ eſſet vniuerſale ieiunium, de quo Iſidorus agit de eccle. offic. li. 1. c. 39. Poſtmodum verò, quod Romæ tantum peculiariter agebatur, Gregorius Papa quartus cæteris occidentalis Orbis eccleſiis faciendum præcepit. De Tranſalpinis Sigeber. in chron. anno Domini 835. docet his verbis: Tunc, monẽte Gregorio Papa, & omnib. epiſcopis aſſẽtientib. Ludouicus Imp. ſtatuit. vt in Gallia, & Germania feſtiuitas omnium ſanctorum in Kal. Nouembr. celebraretur, quam Romani ex inſtituto Bonifacii Papæ celebrant, hæc Sigeber. Quod autem ante Ludouicum Pium Impe. in Galliis eiuſmodi ſolennitas nullatenus peragi conſueucrit, ſatis exploratum habetur ex eo, quòd in Concilio Maguntino habito tempore Caroli Magni Imper. cum in canone triceſimo ſexto feſti dies in illis eccleſiis agi conſueti recenſeantur, nulla prorſus mentio fit de eiuſmodi celebritate, ſicut nec etiam in capitular. regum. li. 1. c. 164. libr. 2. capit. 36. & lib. 6. c. 186. Quòd vero ferantur ſermones aliqui S. Auguſtini nomine in eadem ſolennitate habiti: ſcire debemus in primis illum ipſum primum ordine eo titulo prænotatum, ſecũdum exactam cenſuram ſcholæ Louanienſis, non Auguſtino, ſed Alcuino eſſe tribuendum, fuitque fortaſſe librariorum mendum, vt pro Alcuino ſcriberent Auguſtinum. At vero in antiquo codice manuſcri. eccleſiæ ſanctæ Mariæ ad martyres Romæ, vbi ea celebritas primum agi cępta eſt, inuenimus cundem ſermonem ſub titulo Odonis abba. Cluniacenſis. Rurſus autem ſermo ille 14. in additione Pariſienſi, qui eodem titulo conſignatur, Auguſtini cum germanus ſit, habitus ab eo noſcitur in die natali alicuius virginis, & martyris vt patet ex eius exordio Reperimus in eodẽ codice alios ſermones S. Auguſt. de martyribus, ad eam tamen ſolennitatem accommodatos, vt quem habuit de Maſſa candida, nondum quod ſciam, typis excuſum, cuius exordium eſt: Dilectiſſimi fratres, &c. alius eſt, qui incipit: Delectat videre campos ſegetum, &c. tertius ita, Sancta feſtiuitas, &c. quartus vero ſic. Pſalmus qui cantatur, &c. eſt hic primus ordine de plurib martyrib. cæteri aũt nondũ editi ſunt, hi quidem per octauas eius ſolennitatis legis conſueuerunt vna cum tractatu in Apocalypſim tituli Pauli Oroſii, & ſermo de omnib. ſanctis, incipiens à Dei genitrice Maria: qui in aliquibus codicibus aſcribitur Maximo Taurinenſi, ſed in dicto codice ponitur titulo Maximi Tarentini, ſicque exorditur; Legimus in eccleſiaſticis hiſtoriis, &c. Extant de eadem ſolennitate inter alios duo ſermones Innocentii Papæ. De dedicatione autem Pantheon in honorem Dei genitricis, & omnium ſanctorum dictum ſatis eſt ſupra tertio idus Maias; Hic vero non prętereundũ putamus, quod legitur in Martirologio Bedæ hac die; Pantheon fuiſſe erectum a Domitiano Imp. putaſſem mendum vitio librariorum in codicem irrepſiſſe niſi conſtaret eundem auctorem idem ſcripſiſſe lib. de ſex ætat. in Traiano. id quidem à veritate alienum eſt; cum conſtet Auguſti tempore à Marco Agrippa tertium conſule excitatum anno ab Vrbe condita ſeptingenteſimo viceſimoſeptimo, ante Chriſti aduentum an. 25. cuiusquidem rei, etſi nullius antiquorum ſuppeteret teſtimonium, ipſa in frõtiſpicio poſita vetus inſcriptio, ſatis indicat, quæ habetur adhuc temporibus noſtris M. AGRIPPA L. F. CONS. TERTIVM. FECIT. de eodem Dio lib. 53 hiſto. Rom. hæc ait: Pantheum, quod perfecit Agrippa, id ſic dicitur fortaſſis, quod in ſimulachris Martis & Veneris multas Deorum imagines acciperet: vt vero mihi videtur, quod forma conuexa faſtigiatam cæli ſimilitudinem oſtenderet. Voluit Agrippa in eo Auguſti quoque ſtatuam collocare. nomenq, operis ei adſcribere: neutrum autem eo accipiente, in Pãtheo ipſo Cæſaris ſuperioris ſtatuam, & ſuã & Auguſti in veſtibulo poſuit, &c hęc Dio. Quòd autem Cybelli deorum matri tradunt fuiſſe dicatum, aliud teſtari Plinius videtur, qui hæc proprius ſpectauit, atque li. 36. na hiſto. c. 15. Ioui Vltori fuiſſe dicatum, affirmat. Compreſſo nimirum bello ciuili Mar. Antonio & Cleopatra ad Actiacum ſuperatis M. Agrippa iam ſecundum, indeque & tertium conſul, id muneris obtulit Ioui Vindici, cui ob hoſtes deuictos, aras erigi ac templa, ſacrificia offerre, fuiſſe vſitatum, Romanarum rerum antiqui ſcriptores, inter quos Tacitus lib. 3. & 15. teſtatum reliquerunt.

b Cæſarij.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alii recẽtiores. Huius acta ex vet. man. ſcri. cod. Sur. edidit tom. 6. plura leguntur de eodem in actis ſanctorum Nerei & Achilei apud Sur. to. 3. die 12. Maii. Quod autem in ijſdemm actis, necnõ aliquibus Martyrologiis paſſus legitur ſub Claudio Imp corrigendum videtur: nã ſi Traiani temporib. pro Chriſtiana fide certauit, & corpora ſãctarũ Flauiæ Domitillæ, & ſociarũ ſepulturę mandauit (vt eadem acta teſtantur) qua ratione poſt

annos

annos centum,& ſeptuaginta ſub Claudio potuit coronari?Acta eiuſdem martyris ſcripſiſſe reperitur Albericus diaconus Caſinenſ.cœnobii, vt auctor eſt Petrus diac.bibliothecar. Caſin.li.de vir. illuſtr.eius monaſterii.c.21.Eadéque,vt idem teſtatur c.46.Gelaſius qui ex monacho Caſinen. factus eſt papa,verſib. exornauit.Erat vetus memoria S.Cæſarii martyris Romæ in palatio,cuius meminit S.Greg.papa in regiſtr.lib.11. c. 1. eratque ibi abbatia,vna ex vingintiduabus , quas notatas vidimus in antiquo rituali', quod habetur in Bibliotheca Vatic in cod.man.ſcript. cuius eſt titulus:Liber cenſuum.Ea diruta eccleſia,corpus eius trãſlatum eſt in baſilicam Helenianã, dictam alio nomine S. Crucis ad Hieruſalẽ in Atrio Seſſoriano,vbi hactenus religioſiſſimè aſſeruatur,ſanctus Bernar.Romam veniens,multis ad martyrem precib. fuſis, dentem ex eius capite tandem accipere meruit, vt in eius vita lib.4.c.1.legitur Brachium eiuſdem à S. Annone Colonienſi epiſcopo delatũ eſſe Coloniam,in actis eiuſdem Annonis lib. 1.c. 34.habetur expreſſum,ibique c. 35. de miraculis ſcitu dignis ab eodem martyre Romæ editis,prę clare agitur.apud Sur.tom.6.die 4.Decembr.

c Benigni.De eodem hac die Beda , Vſuard. & Ado pluribus.Eius acta ex antiquis monumentis edidit Sur.tom.6.Mombrit.tom.1.Petrus in catal. lib.10.c.3.Plura etiam Sur.in actis SS.Tergeminorum tom.1.Porrò non ab Aureliano imp. (vt aliqui putant)ſed ſub Marco Aurel.paſſus habetur. Qui enim fieri poteſt,vt diſcipulus Polycarpi peruenerit vſque ad tempora Aureliani?De eius reliquiis Greg.Turonen.hiſt.Franc.lib.10.c.31.in fine, qui & agit de eiuſdem miraculis lib. de glo. mart.c.51.De eius venerandi corporis translatione agitur in vita S. Annonis epiſcopi Colon. libro primo,capitulo trigeſimo octauo.

d Marię ancillæ.] Beda,Vſuardus, Ado, & alii hac die.Pluribus de ea Vincent.lib.12.c.86.& 87. Petrus in catal.lib.10.c.14.& alii.

e Cæſarii , Dacii, & ſoc.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio.

f Ioannis, & Iacobi.] Græci de iiſdem in Menologio hac die.

g Cyreniæ , & Iulianæ.] De his itidem Græci agunt in dicto ſæpius Menologio.

h Auſtremonii epiſc.] Huius acta metro ſcripſit ſanctus Prœiectus,vt auctor,qui eius uitá ſcripſit , teſtatur , quam habes apud Sur. tomo 7. hac die.Meminit eiuſdem Greg.Turonen.hiſto. Fran. lib.1.c 30.plurib.de glo.confeſſ.30. Petr. Clun.li. 1 epiſt.2.& alii.

i Marcellini epiſc.] De eodem Vſuardus hac die.Scribit eius vitam Fortunatus ad S. Germanũ epiſcopum Pariſien.extat apud Sur.tom.6. Greg. Turon.de eodem li.de glor.confeſſ.c. 89. & Petr. in catal.lib.10.c.7.ponitur nonus eius ſedis epiſcopus in tab.Democharis.

K Vigoris epiſc.] Agit de eo Vſuardus,Ado & alii.Eius acta recitat Sur.tom.6. Petrus in catal.li. 10.c.5.Trithem.de vir. illuſtr.ordi.S.Bened.lib.3. c.272.& lib.4.c.131.Claruit temporibus Childeberti regis Francorum,fuitque decimus eius ſedis epiſcopus.

l Seuerini.] Beda,Vſuardus, Ado, & alii.Cõditum habetur eius venerabile corpus Tybure ad ſancti Laurentii,vt eius eccleſię vetera monumenta ſignificant, quæ man.ſcrip.accepimus.

m Maturni.] Vſuardus de eodem hac die. Eius vitæ acta habet Mombr. tomo 2. & Petrus in catal.lib.10.cap.6. vixiſſe fertur temporibus Maximiani Imperatoris.

2 Quarto Nonas Nouemb. Luna. E xx.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

COMMEMORATIO [a] omnium fidelium Defunctorum. Eodem die natalis ſancti Victoris [b] Pictauienſis epiſcopi , qui poſt multa edita ſcripta , vt ſanctus Hieronymus teſtatur in perſecutione Diocletiani martyrio coronatus eſt. Tergeſte paſſio beati Iuſti, [c] qui in eadem perſecutione ſub Manatio præſide martyrium conſummauit. Sebaſtæ ſanctorum Carterij, [d] Styriaci,Tobiæ,Eudoxij,Agapij, & ſociorum martyrum,ſub Licio Imperatore. In Perſide ſanctorum martyrum

Acin-

Acindini, [e] Pegaſii, Aphthonij, Elpidephori, & Anempodiſti, cum plurimis ſocijs. In Africa natalis ſanctorum martyrum Publij, [f] Victoris, Hermetis, & Papiæ. Tarſi in Cilicia ſanctæ Euſtochię [g] virginis & martyris, quę ſub Iuliano Apoſtata poſt dira tormenta, in oratione reddidit ſpiritum. Laodicæ in Syria ſancti Theodori [h] epiſcopi, qui non ſolum verbis, ſed rebus & virtutibus fuit ornatus. Viennæ ſancti Georgij [i] epiſcopi. In monaſterio Agaunēſi ſancti Ambroſij [k] abbatis. Cyri in Syria ſancti Marciani [l] confeſſoris.

NOVEMBRIS 2.

a COMMEMORATIO omnium fideliū defunctorum.] Non recenter ſtatutū fuit in Eccleſia, vt pro defunctis cōmemorationes anniuerſariæ agerentur. Ex maiorum traditione (inquit Tertullia. de coron. milit) pro defunctis annua die facimus. De ijſdem Anniuerſarijs repeti conſuetis S. Gregorius Nazianzenus in oratione in funere Cæſarii fratris hæc ait: Alia perſoluimus, alia daturi ſumus, anniuerſarios enim honores & commemorationes offerentes, & ii quidem certè, qui ſuperſtites relinquentur. hæc Gregor. ſatiſq; ſit modo tum ex Latino, tum ex Græco auctore hęc mōſtraſſe; vt tam in Occidentali, quàm Orientali Eccleſia iſthæc piè religioſeq; ſeruari cōſueuiſſe, intelligantur. alibi enim de his cumulatè egimus. Vt autem vnà, eademq. die vniuerſalis ageretur memoria omnium fidelium defunctorum: omnes id in primis acceptum ferunt ſancto Odiloni abbati Cluniacēſi. Teſtatur id Petrus Damian. in vita ipſius, & Sigebe. in chro. anno Domini 998. Quod etenim ille in ſuis monaſteriis faciēdum curauit; id poſtmodum Romani Pontificis auctoritate vbiq; locorum ſeruandum ſacris legibus ſancitū videtur. vt verò hac ipſa die poſt ſolemnitatē omnium ſanctorum; ex ordine officii eccleſiaſtici ratio ſumpta videtur. Nam ante Odilonem ducentis ferè annis vixit Amalarius Fortunatus epiſcopus Treuerēſis temporibus Ludouici Pii Imp. ad quem etiam ſcripſit libros de offic. eccleſiaſtico. hic (inquam) in lib. de ordinat. antiphonarii c. 65. hæc ait: Poſt officium ſanctorum inſerui officium pro mortuis. multi enim tranſierunt de præſenti ſæculo, qui non illicò ſanctis coniunguntur, pro quib. ſolito more officium agitur. hæc ibi.

b Victorini.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. cap. 12. Scribit de eodem S. Hieron. de ſcrip. eccleſ. in epiſt. 13 ad Paulinum, vbi eum appellat inclytum Victorinum martyrio coronatum. idem in epiſt. 84. ad Magnum. in præfat. in Euan. Matthæi ad Euſeb. in proœm in Iſaiæ. Ne mireris, lector, ſi huius Victorini opuſcula Gelaſius papa in can. ſancta Roman. diſtin. 15. recenſuit inter apocrypha: nam (vt ſcribit S Hierony. de ſcri. eccleſ. in papa) ſectatus eſt Victorinus vnà cum aliis nonnullis viris ſanctis & eruditis ſententiam de Millenario, quæ quidem (vt ſuperius diximus) vſque ad tempora Damaſi papæ, abſque iactura fidei, vel communionis diuiſione liberè ferebatur, nec crimini data eſt papię, Iuſtino martyri, vel alijs, quo minus inter ſanctos & eccleſiaſticos viros adſcriberentur. At verò, ea damnata ſententia, etiam illi fauentes ſcriptiones iure proſcriptæ videntur. Rurſus autem de Victorino monemus lectorem, incerto quodam modo irrepſiſſe in ſynodum Romanam ſecundam ſub Siluestro papa habitam cap. 2. damnationem Victorini epiſcopi Pictauienſis cyclos Paſchales perperam ſupputantis: nam nihil prorſus illi cōmune cum Paſchali calculo, vel cum Silueſtro papa, cum iam temporibus Diocletiani fuerit martyrio coronatus. Error ſupradictus videtur proueniſſe ex alio Victorino Aquitano eccleſiaſtici calculi ſupputatore, cuius cyclos erroris coarguit Victor Capuanus, Beda, & alii. qui & vixit tempore Hilarii papæ, vt ſcribit Gennadius de vir. illuſtr c. 88. vnde apparet canonem illum non eſſe illius Roman concilii habiti ſub Silueſtro, ſed alterius, in illud tamen illapſum. vel dicendum de alio quopiam ignoto homine illic agi, & non de Victorino epiſcopo Pictauienſi: nam in tabulis epiſcoporum eius eccleſiæ, vnus tantum eius nominis idemque martyr, ac primus eius ſedis epiſcopus ponitur, de quo hic agitur.

c Iuſti.] Eius acta breui compendio recitat Petrus in catal. lib. 10. cap. 9. De eodem vet. manu ſcrip atque recentiores.

d Carterii, & ſoc.] Græci etiam de his agunt hac die in Menologio, vbi & eorum certamen deſcribitur.

e Acindini, & ſoc.] De his item hac die Græci in Menologio. Metaphraſtes autem ex antiquis monumentis eorum acta deſcripſit: quæ habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

f Publii, & ſoc.] Beda, & alii recentiores de his agunt hac die.

g Euſto-

g Euſtochii.] De eadem Petrus in catalogo. lib. 10. cap. 10. vbi eius acta paucis complexa refert.

h Theodoti epiſc.] Beda, Vſuardus, Ado, & alii; Scribit de eodem Euſeb. hiſto. lib. 7. c. vlti. & Niceph. lib. 6. c. 36.

i Georgii epiſco.] De ipſo Beda, & recentiores. Ado Vien. in chro. ponit anno Domini ſexcẽteſimo nonageſimonono; numeraturq; decimus quintus eius ſedis epiſcopus.

K Ambroſii.] Agunt de eo Beda, Vſuard. Ado, Petrus in catal. lib. 10. c. 15. & Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 273.

l Marciani.] De eodem hac item die Græci in Menologio: ſcripſitque eius res geſtas Theodoretus in Theophilo c. 3.

3 Tertio Nonas Nouembris. Luna. F xix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
30	1	2	3	4	5	6	7	7	8	9	10	11	12			

NATALIS ſancti Quarti [a] Apoſtolorum diſcipuli. Cæſareæ in cappadocia ſanctorum martyrum Germani, [b] Theophili, Cæſarij, & Vitalis, qui in perſecutione Deciana optime duxerunt martyrum. Cæſar Auguſtæ ſanctorum innumerabilium [c] Martyrum, qui ſub Daciano Hiſpaniarum Præſide mirabiliter occubuerunt pro Chriſto. Viterbij ſanctorum martyrum Valentini [d] presbyteri, & Hilarij diaconi, qui in perſecutione Maximiani ob Chriſti fidem cum ſaxi pondere in Tyberim præcipitati, & inde ab angelo diuinitus erepti, demum abſciſſis ceruicibus coronam martyrij perceperunt. In Anglia ſanctæ Vuenefridæ [e] virginis & martyris. In monaſterio Clarçuallenſi depoſitio ſancti Malachiæ [f] epiſcopi Connerthenſis in Hybernia, qui multis virtutibus ſuo tempore claruit: cuius vitam ſanctus Bernardus abbas conſcripſit. Eodem die ſancti Huberti [g] Tungrenſis epiſcopi. Viennæ ſancti Domni [h] epiſcopi & confeſſoris. Item depoſitio ſancti Pirmini [i] Meldenſis epiſcopi. Vrgellę in Hiſpania ſancti Hermengaudij [k] epiſcopi.

NOVEMBRIS 3.

a QVARTI.] De quo Paulus ad Roman. c. 16. Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Hunc Berythi eccleſiæ epiſcopum datum eſſe, tradit Doroth. in ſynopſi. idque ex Hippolyti libel. de 72. diſcipul.

b Germani, & ſoc.] Beda, Vſuard. Ado, & Petrus in catal. lib. 10. c. 18. vbi ex priſcis tabulis eorum acta paucis deſcribit.

c Innumerab. martyr.] Eadem hyperbole vtitur Vſuard. dum de his agit hac die. Hi etenim ſunt quos Prudentius periſteph. hym. 4. cecinit his Sapphicis, dum de Cæſarauguſtana ciuitate agit.

Sola in occurſum numeroſiores
Martyrum turbas Domino paraſti
Sola prædiues pietate multa
Luce frueris.
Vix parens orbis populoſa Pœni.

Ipſa vix Roma in ſolio locata.
Te decus noſtrum ſuperare in iſto.
munere,digna eſt.
Omnibus portis ſacer immolatus
Sanguis excluſit genus inuidorum
Dæmonum,& nigras pepulit tenebras,
vrbe piata.
Et paulo poſt de ijſdem.
Nec furor quiſquam ſine laude noſtrum
Ceſſit,aut clari vacuus cruoris
Martyrum ſemper numerus ſub omni
grandine creuit.

Agens de ciuitate Cæſarauguſtana Iſidorus libro 15.origin.dum eam dicit eſſe præſtantiorem cunctis Hiſpaniæ ciuitatibus:Illuſtrior eſt(inquit)florens ſanctorum martyrum ſepulturis. De his itẽ Petrus in catalog.lib.10.c.17.Vaſæus in chro.Hiſpa.pluribus auctor in Flore ſanct.Hiſpa.qui omnes tradunt, horum omnium martyrum multitudinem appellatam eſſe Maſſam candidã, eo quòd corporum combuſtorum cineres remanſerint niue candidiores, quo ſigno alijs tetris cineribus diſcreti,collecti ſunt de his item agitur in Theſ. concio.tomo 2.hac die.

d Valentini, & Hilarij] Horum martyrum man.ſcrip.accepimus ab eccleſia Viterbienſi.

e Venefridæ.] Huius acta Rupertus abbas Salopienſis conſcripſit, quæ recitat Sur in tomo 6.In catalogo ſcript.Britan.traduntur eadem ab Elerio Cambrio ſcriptis mãdata. Agit de eadem Molan. in addi.ad Vſuard.hac die. Quæ autem in ijſdem actis de perenni fonte & miraculis illic fieri ſolitis deſcribuntur,maiora his accepi à fideliſſimo teſte oculato Reuerendiſſ. D. Thoma epiſcopo Aſaphenſi, Romani Pontificis in obeundis epiſcopalibus functionibus Suffraganeo,vitæ ſanctitate,fidei confeſſione, atque doctrina conſpicuo, nuper Romæ dolore omnium optimorum ex humanis ſublato.

f Malachiæ epiſcopi.] Scripſit eius vitæ acta S.Bernardus,qui eundem viuentem,ac poſteà defunctum mirificè coluit.Extat eiuſdem ad eundẽ epiſt.315.316.& 317 & ſermo in eiuſdem feſtiuitate.Exceſſit è vita(vt idem teſtatur) ann. Domini milleſimo quadrageſimo octauo, quarto Nonas Nouembris: ob commemorationem autem defunctorum tranſlata eſt eius celebritas in hanc diem,quò ſolemnius agi poſſet.

g Huberti epiſcopi.] Eius res geſtas ab ipſius diſcipulo fideliſſimè ſcriptas habet Sur. tomo 6. ibique de eius tranſlatione agitur,& de religioſo cultu eiuſdem memoriæ à regibus impertiri ſolito:Ordinatus à Sergio papa,anno Domini ſexcẽteſimo nonageſimo octauo,diem obijt anno 730. numeratur eiuſdẽ ſedis epiſcopus triceſimus ordine.Plura de eodem Molan.in indic.ſanct.Belg. aiuque eundem dediſſe Leodio ſigillum publicũ ſancti martyris Lamberti imagine inſignitu,& huiuſmodi inſcriptione notatum SANCTA LEGIA ROMANAE ECCLESIAE FILIA. Reuera quidem, quòd ad fidem catholicam pertinet, caſta & pudica, quæ ſemper ſanctæ matris ſectata veſtigia, nullo vnquam hæreſeon eſt fœdata contagio. imò hiſce ærumnoſis temporibus noſtri ſæculi,cum hæreſum aluuiones Gallias inundarunt; non ſolum nullis valuit obrui fluctibus,ſed ſtans conſtantiſſimè exaduerſo,oppoſuit ſe pro muro domui Iſrael, facta forma (vt de Theſſalonicenſi eccleſia ſcribit Apoſtolus) omnibus credentibus; cunctiſque circum poſitis regionibus illuſtre edidit ſeruandæ atque tuendæ religionis exemplum. Sic, faxit Deus, maneat ſemper: & quod fide prædicat, operibus impleat.

h Domini epiſcopi.] Dominum hunc appellat Ado Vien.qui in chron.an. Domini 527. hęc de ipſo ſcribit: Viennenſis epiſcopus Dominus floruit;hic tam in diuinis,quam in ſæcularibus actibus claruit,amator pauperum, redemptor captiuorum,vitáque probatiſſimus.hæc Ado. Agit de eodem hac die Molanus in addit ad Vſuard. ponitur decimus nonus eius ſedis epiſcopus.

i Primi epiſcopi.] De eodem Beda hac die. Huius vitam conſcripſit Vuarmanus comes epiſcopus Conſtantienſis,itemque Henricus Augienſis abbas, vt notat Molanus hac die. De eodem Trithem. de vir.illuſtr.ord.S. Benedicti libro 3.c. 275.& lib.4.cap. 191. numeratur vigeſimus eius ſedis epiſcopus.

k Hermengaudij epiſcopi.] Tabulæ eius eccleſiæ,& Flos ſanct.Hiſpan.de eodem hac die.

xviij. G Pride Nonas Nouembr. Luna. 4

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
															t	u

BONONIAE ſanctorum martyrum Vitalis[a] & Agricolæ, quorum prior poſterioris ſeruus antea fuit, poſtea conſors & collega martyrij: in quem perſecutores omnia tormentorum genera exercuerunt, ita vt non eſſet in corpore eius ſine vulnere locus; quæ conſtanter preferens, in oratione, ſpiritum Deo reddidit: Agricolam vero plurimis clauis cruci affigentes interemerunt. Eorum translationi ſanctus Ambroſius cum int reſſet, martyris clauos, ſanguinem triumphalem, & crucis lignum ſe collegiſſe refert, ac ſub ſacris altaribus condidiſſe. Eodem die natalis ſanctorum Philologi[b] & Patrobæ, ſancti Pauli Apoſtoli diſcipulorum. Auguſtoduni ſancti Proculi[c] martyris. In pago Vilcaſsino ſancti Clari[d] presbyt ri & martyris. Epheſi ſancti Porphyrij[e] martyris ſub Aureliano Imperatore. Myræ in Lycia ſanctorum martyrum Nicandri[f] epiſcopi, & Hermæ presbyteri, ſub Lybanio pręſide. Eodem die natalis ſancti Pierij[g] presbyteri Alexandrini, qui in diuinis ſcripturis nobiliter eruditus, vita puriſsimus, & ad Chriſtianam philoſophiam nudus penitus & expeditus, ſub Caro & Diocletiano principibus, regente Alexandrinam eccleſiam Theona, florentiſsimè docuit populos, & diuerſos tractatus edidit; poſt perſecutionem vero omne vitę ſuę tempus Romę verſatus, in pace quieuit. Apud Ruthenos in Gallia beati Amantii[h] epiſcopi, cui s vita, & ſanctitate & miraculis extitit glorioſi. In Bithynia ſancti Ioannicij[i] abbatis. In Pannonia apud Albam Regalem depoſitio beati Emerici[k] confeſſoris, filij ſancti Stephani Hungarorum Regi. Treuiris ſanctę Modeſtę[l] virginis.

NOVEMBRIS 4.

a VITALIS, & Agricolæ.] De his etiam Vſuardus, & alii recentiores. Eo a martyrium deſcribit ſanctus Ambroſius lib de exhortat ad virgi. vbi & de eorum inuentione atque tranſlatione, de qua & Paulinus in vita ſancti Ambroſii. De horum reliquiis meminit Paulinus Nolianus epiſcopus in Natali nono ſancti Felicis Gregor. Turonen. hiſtor. Franc. li. ſecundo c. decimoſexto, & de glor. martyr. cap. 43. Petrus in catalo. lib. 10. cap. 21. & alii.

b Philologi, & Patrobæ.] Quorum meminit Paulus ad Romanos capit. 16. Agunt de his item Græci in Menologio die ſequenti. Philologum Synope, Patrobam Neapoli pręfectum eſſe epiſcopum, tradit Doroth. in ſynopſi. licet Hippolyt. martyr. lib. de 72. diſcipul. teſtetur Patrobam fuiſſe creatum epiſcopum Puteolanum, eius corpus aſſeruatur Romæ in eccleſia ſanctæ Mariæ Maioris.

c Proculi.] De eodem Vſuard. Ado; Petrus in catal. lib. 11, nu. 309. & alij recentiores.

d Clari.] Vſuardus de eodem & alij aſtipulanturque vet. man. ſcri.

e Prorphyrii.] Agunt de eodem hac item die Græci in Menolog. eiusq; martyrium deſcribunt.

f Nicandri, & Hermæ.] Gręci iisdem hac die in Menologio de ijſdem agunt.

g Pierii.] De eo Beda, Vſuardus, Ado, & alij: licet deprauatè in aliquib. codicib pro Pierio, Hierius, vel Irenæus legatur, ſcribit de Pietro Euſeb. hiſt. lib. 7. c. vlt. Hierón, de ſcript. eccleſ. & epiſto. 84. ad Magnum. Erat Alexandrię eccleſia, Pierii dicta, cuius meminit Epiphan. hæreſ. 69.

h Amantii epiſcopi.] Beda, Vſuard. Ado, & alii de eodem. Huius vitam ex antiquis codicib. edidit Sur. tom. 6. conſcriptamque putat a Fortunato. De eodem mentio habetur in actis ſancti Quintiani eiuſdem ſedis epiſcopi, de quo infra Idibus Nouembris; tranſtulit enim ipſe eiuſdem Amantii corpus, vt teſtatur Grego. Turon. in vit. ſanct. patr. cap quarto.

i Ioannicii.] Agunt de eodem Græci hac die in Menolog. acpluribus res ab eo geſtas referunt, quas plenius proſecutus eſt Metaphraſtes. extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

k Emerici.] Eius vitam deſcripſit Sur. tom. 6. ex antiquis man. ſcrip. Mart Polon. recenſet obitum anno Domini 1032. Chromer. ann. 1036. Agit de eodem Bonfin de reb. Vngaric, dec. 2. lib. 2. Relatus eſt inter ſanctos vnà cum S. Stephano rege eius patre à Benedicto Papa octauo, qui dictus eſt nonus.

l Modeſtæ.] Plura ſcripta habentur de ea in vita S. Gertrudis apud Sur. 17. Martii. tom 2. Trithe. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. li. 3. c. 183. eamque claruiſſe ait circa an. Domini ſexcenteſimum octogeſimum, agit de eadem Mola. in addi. ad Vſuar.

xvij · A Nonis Nouemb. Luna. 5

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
2	3	4	5	6	7	8	9	9	10	11	12	13	14			

SANCTI Zachariæ [a] ſacerdotis & prophetæ, patris beati Ioannis Baptiſtæ. Tarracinæ in Campania natalis ſanctorum martyrum Felicis [b] presbyteri, & Euſebii monachi, qui cum ſepeliſſet ſanctos martyres Iulianum & Cæſarium, & multos conuerteret ad fidem Chriſti, quos ſanctus Felix presbyter baptizabat, vna cum eo tentus eſt, & ambo ad forum iudicis ducti, nec ſuperati, inde in carcerem incluſi, nocte eadem, cum ſacrificare noluiſſent, decollati ſunt. Emeſæ in Phœnicia ſanctorum martyrum Galationis, [c] & Epiſtemis coniugis; qui in perſecutione Decii flagris cæſi, manibus pedibusque, & lingua inſuper mutilati, denique truncato capite martyrium conſummarũt. Item ſanctorum martyrum Domnini, [d] Theotimi, Philothei, Siluani, & ſociorum ſub Maximiano Imperatore. Mediolani ſancti Magni [e] epiſcopi & confeſſoris. Brixiæ ſancti Dominatoris [f] epiſcopi. Treuiris ſancti Fibitii [g] abbatis. Aureliæ in Gallia ſancti Læti [h] Presbyteri & confeſſoris.

NOVEMBRIS 5.

a ZACHARIAE.] De eodẽ hac die Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum; Græci autem in Menologio ad Nonas Septembr. Præter illa, quæ de ipſo ſcribuntur à S. Luca Euangeliſt. cap. 1. Epiphanius etiam agit pluribus li. de vit. & interitu Prophet. capi. 23. traditque occiſum eſſe ab Herode inter veſtibulum, & altare, eiuſdem ſententiæ fuit Origenes in Matth. cap. 25. Petrus Alexandrinus epiſcopus & martyr. in can. 13. Gregorius Nyſſenus in oratio. de Chriſti natiuitate, Baſil. homil. de humana Chriſti generatione, Cyrillus epiſco. Alexandrinus libro aduerſus Anthropomorphitas; idipſum in ſacra Valentinianus Imp. ad epiſcopos Aſiæ, quam recitat Theodoretus hiſto lib. 4. capitu. 7 qui omnes de hoc Dominum Ieſum locutum putant apud Matth. capitu. 23. cum de Zacharia occiſo ab illis inter templum & altare loquitur, quæ licet minus probari. Hieronymo videantur, dum explicat illum locum Matthæi capitu. 23. tamen apud me quidem tot tantorumque veterum theologorum plurimum valet aſſertio. Diuerſus prorſus ab his

erat commentaria hiſtoria ab hæreticis excogitata de Zachariæ nece,& viſione aſini, quā refert, & reprobat Epiphan.hæreſ.26. qui (vt diximus) prioris ſententiæ eſt grauiſſimus aſſertor. Tertullianus in Scorpiaco, cum agit de Zacharia, qui necatus eſt inter templum & altare teſtatur perennes eius cruoris maculas ſilicib.impreſſas in templo indelebiles eſſe relictas, incidi in man. ſcri. codicem bibliothecæ Vaticanæ, de peregrinatione ad terram ſanctam; legiq; inter aliqua, quæ hactenus relicta ſunt tēpli Hieroſolymitani vetera monumenta, illic ineſſe lapidem, in quo recens cruor aſperſus indelebili nota aſpiceretur, quem dicerent eſſe ſanguinem Zachariæ, qui inter templū & altare occiſus eſt: licet & Hieronymus vbi ſupra, hic ipſa vulgi potius opinione iactata, quā certa veritate conſtantiā putet. De illa quæſtione, an idem fuerit ſummus ſacerdos, ſatis plenè egimus in Annalib. eccleſiaſt. Caput autem eius aſſeruatur Romæ in Laterano, ex quo p dies aliquot olim ſanguinem emanaſſe tradunt. Nec id prætermittimus, quod Ioſephus ſcribit, reperiri adhuc aliū Zachariam filiū Baruchi nobiliſſimū ac ditiſſimum Hebræorum moribusq; laudatiſſimum, occiſum in medio templi à Zelotum factione, temporibus Veſpaſiani tunc ducis exercitus in Iudæa hæc de ipſo Ioſephus de bello Iud.lib.5.c.1.

b Felicis,& Euſebij.] De ijſdem Beda, Vſuar. & Petr. in cata.lib.10.c.28. Agitur de his plurib. in actis S.Cæſarij apud Sur.to.6.die prima Nouē.

c Galationis, & Epiſtemis.] Agunt & de his Græci in Menologio: Eorum autem acta à Metaphraſte fuſius deſcripta recitat Lipom.tomo.5.& Sur.tom 6.

d Domnini,& ſoc. [De his item Græci agunt in Menologio hac die.

e Magni epiſcopi.] De quo & tabu.eccle.Mediolan. ex quibus & Galeſinus hac die.

f Dominatoris epiſ.] De eodem Tab. eccleſiæ Brixianæ. Meminitq; eiuſdē Rampertus, eiuſdem eccleſiæ epiſcopus, in ſermone de tranſlatione S.Philaſtrij. numeratur hic decimusquartus poſt S.Philaſtrium epiſcopus eccleſiæ Brix.

g Fibitij abbatis.] Hic licet alicubi epiſcopus dictus reperiatur, tamen in tabulis epiſcoporum Treuerenſium, quas deſcripſit Democha. nullus eius nominis legitur epiſcopus. Porrò in chron. monaſt German. abbatem eum appellat.

h Læti.] De quo etiam Vſuardus hac die, & alij recentiores.

6 Octauo Idus Nouembris. Luna. B xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
3	4	5	6	7	8	9	10	10	11	12	13	14	15			

THINISSAE in Africa natalis ſancti Felicis[a] martyris, qui confeſſus,& ad tormenta dilatus, alio die (vt refert ſanctus Auguſtinus, Pſalmum in eius feſtiuitate ad populum exponens) inuentus eſt in carcere exanimis. Theopoli ſanctorum decem[b] Martyrum, qui à Saracenis paſſi leguntur. Barcinone ſancti Seueri[c] epiſcopi & martyris, qui ob fidem catholicam clauo capite confoſſo, martyrij coronam accepit. In Phrygia ſancti Attici.[d] Apud Bergas depoſitio ſancti Vuinoci[e] abbatis, qui virtutibus & miraculis clarus, fratribus etiam ſibi ſubditis multo tempore miniſtrauit. Fundis in Latio ſancti Felicis[f] monachi. Lemouicis in Aquitania ſancti Leonardi[g] confeſſoris, diſcipuli beat. Remigij epiſcopi: qui nobili genere ortus, ſolitariam vitam deligens, ſanctitate & miraculis claruit, ac præcipue in liberandis captiuis eius virtus enituit.

a FELICIS.] Huius meminit S. Auguſtinus tract. in Pſal. 127. De loco vbi paſſus eſt, varia lectio reperitur, legit Beda, Tumiſſa, Vſuard. & Ado Toniya, alicubi Thiuiſſa: quæ & verior probatur. eſt enim Thiniſſa prope Hipponem in prouincia Numidiæ de qua Ptolomeus in 2. tab. Africæ. In Itiner Antonini Toniza dicitur. eius loci epiſcopus ſubſcriptus reperitur cõcilio Carthagin. ſub Cypriano apud Auguſti. lib. 3. de baptiſ. contra Donatiſt. cap. 13. Alia eſt rurſus Tyniſſa, ſeu Tuniſſa, quæ Tunetum dicitur, vicina Vticæ, hodie Tuneſi vulgo dicta; à Polybio autem, qui eam exactã deſcribit, Tunes appellata reperitur, quam diſtare à Carthagine dicit ſtadijs centum viginti. hæc lib. 14. hiſt. in fi. plura de eadem lib. 1.

b Decem martyrum.] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Theopolis, vbi hi celebrantur, Antiochia eſt in Syria. Cur autem, quandouè eo nomine cępta ſit nuncupari, conſule Niceph. hiſt. li 17. c. 3 & hiſt. Miſcel. lib 16. Cedren. in 2. Iuſtiniani Imp. ex quo tempore reperies eũdem Imp. Iuſtinianum eandem ciuitatem in ſuis ſanctionibus Theopolim appellaſſe. Quod autẽ hi paſſi dicuntur à Saracenis: eo tempore id accidiſſe putamus, cum ſub Coſrhoe rege Perſarum, ea ciuitas à Saracenis direpta eſt.

c Seueri epiſcopi.] Hunc ferunt paſſum in perſecutione Diocletiani ſub Daciano præſide & cũ eo quatuor ſacerdotes, vt ſcribunt Laurentius de Padilia, & Vaſæus in chron. an. 3?6. idq; plnribus Flos ſanct. Hiſpan. & Theſaur. concion. tomo 2. hac die. Molanus autem in addit ad Vſuar. hæc habet: Fuit hic vnus ſeptuaginta epiſcoporum, qui leges Gothicas in Hiſpania cõdiderũt, hic à Barbaris Gothicis, qui Cataloniam incolebant, clauo capite confoſſo, martyrio coronatur, an. Chriſti ſexcenteſimo trigeſimooctauo. hæc Molanus vnde autem acceperit, nondum inuenimus: nec alicubi eius nominis epiſcoporum Barchinonenſem legimus in concilijs, quę frequenter *illis temporib.* coacta ſunt in Hiſpania; nec etiam apud S. Ildefonſum, qui virorum illuſtrium eorũ temporum ſeriem tenuit. Fuit alius Seuerus epiſcopus Malacitanus, qui ſcripſit aduerſus Vincentiũ Cæſaraugustanum epiſcopum in Arianã hæreſim lapſum circa ann. Domini quingenteſimũ octogeſimum, vt habet Honorius Auguſtodunen. de vir. Illuſt. c. 3. de eodem Vincentio Cæſaraugustano lapſo in hæreſim Arianã tẽpe Leuigildi regis Gothorum meminit S. Iſid. in chron. Gotho.

d Attici.] De quo Vſuardus hac die, & recentiores. De alio Attico & ſocijs Græci agunt vij. Kalen. Septembr.

e Vuinoci abb.] De eodem Ado, & alij. Eius acta fideliſſimè ſcripta, ſimulq; trãslationem & miracula habet Sur. tom. 6. hac die Molan. etiã de eo in indic. ſan. Belg. diuerſus hic ab illo, de quo Grego. Turon. de geſt. Franc. ſcribit lib. 5. c. 21. & li. 8. c. 24. Nam hic de quo agimus, lõgè poſt Gregorij tempora claruit, obijtque anno Domini ſeptingenteſimo decimoſexto.

f Felicis.] De quo S. Gregorius lib. 1. dialo, c. 3. ex quo cæteri acceperunt, qui de ipſo agunt.

g Leonardi.] Beda, Ado, & alij recentiores Habet eius res geſtas Surius tom. 6. legimus ali.s in man. ſcri. cod. eccleſię S. Mariæ ad Martyres Romæ, vbi plura de eius pietate in liberandis captiuis agit de eodem Trithem de vir. illuſtr or. S. Bened. lib. 3. c. 19. obijſſeq; tradit anno Domini quingenteſimo quinquageſimonono.

C Septimo Idus Kal. Nouemb. Luna. 7

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
4	5	6	7	8	9	10	11	11	12	13	14	15	16			

PATAVII depoſitio ſancti Proſdocimi [a] primi eiuſdem ciuitatis epiſcopi, qui à beato Petro Apoſtolo epiſcopus ordinatus, ad prędicandum Dei verbum ad prædictam ciuitatem miſſus eſt vbi multis virtutibus & prodigijs coruſcans, beato fine quieuit. Peruſiæ ſancti Herculani [b] epiſcopi & martyris, qui iuſſu Totilæ Gothorum regis decollatus eſt: cuius corpus ita capiti vnitum atque ſanum quadrageſimo poſt abſciſſionem die (vt ſcribit ſanctus Gregorius Papa) repertum eſt, ac ſi nulla

nulla ferri inciſio illud tetigiſſet. Eodem die ſancti Amaranthi [c] martyris, qui apud Albigenſem vrbem exacto agonis fidelis curſu ſepultus, viuit in gloria. Melitinæ in Armenia paſſio ſanctorum Hieronis, [d] Nicandri, Heſychij, & aliorum triginta, qui in perſecutione Diocletiani ſub Lyſia præſide coronati ſunt. Amphipoli in Macedonia ſanctorum martyrum Aucti, [e] Taurionis, & Theſſalonicæ. Ancyræ paſſio ſanctorum Melaſippi, [f] Antonij, & Carinæ ſub Iuliano Apoſtata. Coloniæ ſancti Engelberti [g] epiſcopi, qui pro defenſione eccleſiaſticæ libertatis, & Romanę Eccleſiæ obedientia martyrium ſubire non dubitauit. Alexandriæ beati Achillæ [h] epiſcopi, qui eruditione, fide, conuerſatione, ac moribus fuit inſignis. In Friſia depoſitio ſancti Vuillibrordi [i] epiſcopi Traiectenſis, qui à beato Sergio Papa ordinatus epiſcopus, in Friſia & Dania Euangelium prædicauit. Metis ſancti Ruffi [k] epiſcopi & confeſſoris. Argentorati ſancti Florentij [l] epiſcopi.

NOVEMBRIS 7.

a PROSDOCIMI.] De eodem tabu eccleſiæ Patauinæ. Eius res geſtas ex antiquis monumentis habet Mombrit. tomo 2. vit. ſanct. Petrus in catal. lib. 10. cap 33. & Scard. lib. antiq. vrb. Patau. lib. 2. claſ. 6.

b Herculani epiſcopi.] Beda de eodem Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die. Eius martyrium deſcribit S. Gregor. Papa dialog. lib. 3. cap. 14. Mombri. tom. 2. vit. ſanct. eius acta edidit, paſſumq. refert anno decimoſeptimo Iuſtiniani Imperatoris. eſt is annus Domini (ſecundum recentiorum ſupputationem) quingenteſimus quadrageſimus quartus. Sigeber. in chro. de ipſo eodem anno, licet Marian. Scot paſſum referat ann. 561. legi & libellum man ſcrip. miraculorum eius & quidem ſynceriſſimum, niſi quòd in eius exordio ea ſunt emendanda, quæ de Iuliani Apoſtatæ temporibus ab aliquo alio præmiſſa videntur: longè enim diſcrepant inter ſe tempora Iuliani, & Iuſtiniani. Trithem. de vir illuſtr. ord. ſancti Bened. lib. 3. c. 14 adnumerat eundem S Herculanum inter monachos ordinis ſancti Benedicti. Ex monaſtica quidem uita ad epiſcopatum veniſſe, ſcribit Gregor. conſtat tamen iiſdem temporibus vtrumque uixiſſe, & annum ante Herculani obitum migraſſe ex hac vita S. Benedictum; qui (vt Leo epiſcopus Oſtiē. ſcribit in chro Caſin) exceſſit ex humanis ann. Domini 543. vel ſecundum alios 542. Herculanus autem (vt diximus) anno 544. Qui præeſt hodie eidem eccleſiæ eiuſdem cognominis Reuerendiſſ. D. Vincentius Herculanus ordinis Prædicatorum omni virtutum & litterarum genere ornatiſſimus, & tanti prędeceſſoris dignus in epiſcopatu ſucceſſor, in eam ſententia videtur eſſe proclinior, vt eiuſdem nominis duo fuerint eiuſdem ciuitatis epiſcopi; eo quod (vt ait) in actis ſanctorum Carpophori & Abundantij martyrū, qui paſſi ſunt temporibus Gentilium Impp. habeatur mētio de S Herculano epiſcopo Peruſino. hæc mihi coram, cum nuper Romæ eſſet. Poſt ſanctū Herculanum iuniorem (ſic enim hunc, de quo agimus, appellare libet) Ioannes eam rexit eccleſiam, cuius mentio habetur in lib de Rom. Pont. in Vigilio Papa. Fuit alumnus eiuſdem S. Herculani S. Floridus epiſcopus Tiferans, cuius meminit S. Greg dialog. lib. 3. c. 13. & c 35. licet mendoſus codex habeat loco Tifernatis, Tudertinę eccleſiæ fuiſſe epiſcopum.

c Amaranthi.] Agunt de eodem Beda, Vſuar. Ado, & alij. pluribus Grego. Turo. de glo. marty. c. 57. & Petrus in catal. lib. 10. c. 35. paſſus fertur temporibus Decij Imp.

d Hieronis, & ſoc.] De his item hac die Gręci in Menolog. Metaphraſtes edidit eorum acta; quæ deſcribit Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

e Aucti, & ſoc.] Græci de iiſdem hac die in Menologio, ibiq; eorum acta paucis comprehenſa narrantur.

f Malaſippi, & ſoc.] Iidem qui ſupra in Menologio hac die, iiſdemque verbis.

g Engelberti.] Huius egregia certamina Cæſarius monachus ſcriptis mandauit extāt apud Sur to. 6. idemq. auctor addidit librum miraculorum, quæ ab eodē poſt eius obitum ſunt edita, paſſus eſt anno à Chriſto 1225. cum ſediſſet annos ſex.

h Achillæ epiſc.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij hac die. De eodem adhuc presbytero magna cum laude ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 7. c. vlt Socrat. lib. 1. c. 3. Caſſiod trip. lib. 1. c. 12. Niceph. lib. 6. c. 34. pluraq. in actis S. Petri martyris epiſc. Alexandrini, de quo inferius ſexto Kal Decẽbr. Hunc magnum Achillam appellat S. Athan. orat. 2. contra Arria. Succeſſit hic eidem S Petro, vt conſtat ex eodem Athanaſio, Achillæ autem Alexander, cui Athanaſius ſubrogatur, Alium Achillā ponit Epipha. in panar. hęreſ. 69. ſediſſe immediatè ante Athanaſiū: ſed ab alijs nō adnumeratur inter epiſcopos Alexandrinos; nam defuncto Alexandro, abſente Athanaſio, ille tanquam ſequeſter potius, quā vt ep̃s eidem pręfuit ſedi menſib. tribus, quouſq. Athanaſius è Comitatu, quò fuerat miſſus, rediret.

i Vuillibrodi epiſcopi.] Barbarum ac pronunciatu aſperū nomen Sergius papa, cū illū Romæ in eccleſia S. Cæciliæ ordinaret epiſcopum, mutauit in Clementem: tamen priori nomine potius appellatus reperitur. Eſt ordinatus anno Domini 696. vt teſtatur Marcellus in vita S. Suiberti cap. 10. qui etiam ibi cap. 6. profitetur ſe ſcripſiſſe eius vitam, quam manuſcriptam haberi, Molanus refert. Albinus Flaccus eiuſdem acta ſcriptis mandauit. extant apud Sur. tomo 6. Agit de eodem hac die Beda, Vſuard. Ado, & alii; idemq. Beda hiſto. Anglo. lib. 5. c. 12. in fi. & de ſex ætat. in Iuſtiniano ſecundo. Plura de ipſo etiam in vita S. Bonifacij epiſcopi Moguntini; ac denique Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 3. c. 137.

K Rufi epiſcopi.] De eodem Beda, Ado, & alij recentiores Agit hic Beda de eius translatione facta temporibus Clotarij.

l Florentij epiſcopi.] Eius uitam ex man. ſcri. edidit Sur. tom. 6. ponitur hic quartus eius ſedis epiſcopus. ſedere cœpit anno Domini 663. præfuitq. annis duodecim, vt conſtat ex tabulis eius eccleſiæ, quas deſcripſit Demochares. agit de eodem Molanus hac die in addit. ad Vſuard.

xiij. D Sexto Idus Nouembr. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
5	6	7	8	9	10	11	12	12	13	14	15	16	17			

OCTAVA [a] omnium Sanctorum. Romæ via Lauicana tertio ab Vrbe milliario, paſsio ſanctorum martyrum Claudij, [b] Nicoſtrati, Symphoriani, Caſtorij, & Simplicij: qui primo in carcerem miſsi, deinde ſcorpionibus grauiſsimè cęſi, cum a fide Chriſti mutari non poſſent, iuſsi ſunt à Diocletiano in fluuiū præcipites dari. Item via Lauicana natalis ſanctorum quattuor [c] Coronatorum fratrum, Seueri: Seueriani, Carpophori, & Victorini, qui ſub eodem Imperatore ictibus plumbatarum vſque ad mortem cæſi ſunt. Horum autem nomina, quæ poſtea interiectis annis Domino reuelante oſtenſa ſunt, cum minime reperiri tunc potuiſſent, ſtatutum fuit vt anniuerſaria dies ipſorum vnà cum illis quinque ſub nomine ſanctorum quattuor Coronatorum recoleretur; qui mos etiam poſtquā reuelata ſunt, in Eccleſia perſeuerauit. Romæ ſancti Deuſdedit [d] Papæ, qui tanti meriti fuit, vt leproſum oſculo à lepra ſanauerit. Bremæ ſancti Villehadi [e] primi eius ciuitatis epiſcopi, qui vnà cum ſancto Bonifacio, cuius diſcipulus fuit, in Friſia & Saxonia Euangelium propagauit. Sueſsione in Gallia ſancti Godefridi [f] epiſcopi Ambianenſis, magnæ ſanctitatis

viri.

viri. Apud Virodunum ſancti Mauri [g] epiſcopi & confeſſoris. Turonis ſancti Clari [h] presbyteri, cuius ſanctus Paulinus epitaphium ſcripſit.

NOVEMBRIS 8.

a OCTAVA omnium Sanct.] Inter maiores Octauas ponitur, de eaq; ſolēniter agi ſolitum, iudicat prædictus manuſcrip. codex eccleſiæ ſanctæ Mariæ ad Martyres.

b Claudii, & ſoc.] De iiſdem Beda pluribus, Vſuardus; & Ado. Horum acta edita habentur à Mombrit tom. 1. ſed in nonnullis corrigenda, alia Surius breuiora tom. 6. ſed prolixiora man ſcrip. habemus in noſtra bibliotheca.

c Quatuor Coronat.] Beda, & alii omnes de iiſdem hac die. Honorius Papa eiſdem martyribus eccleſiam erexit, vt conſtat ex libro de Roman. Pontificibus. Vetus fuit Romæ & adhuc eſt titulus nomine ſanctorum quatuor Coronatorū, cuius mentio habetur apud S. Gregorium in regiſt. li. 4. indict. 13 c. 44 in fine. Horum martyrū corpora à Leone quarto Rom, Pont. fuiſſe inuenta, eiuſdem acta, quæ ab Anaſtaſio Bibilothecario putantur conſcripta, teſtantur, vbi de eorum eccleſia ab eodem reſtituta, multorumque ſanctorum (quas recenſet) reliquiis locupletata, exacta mentio habetur.

d Deuſdedit Papæ.] Succeſſit hic Bonifacio quarto, egimus pluribus de eodem in Annal. eccleſ.

e Vuilleadi epiſc.] Eius res geſtas fideliter ſcriptas habet Sur. tom. 6. Plura de eodem Crantz. in Saxon. lib. 2. c. 14. & 15. & in hiſt. eccleſ. Saxon. lib. 1. c. 7. & 8. Ordinatus fuit eius ſedis epiſcopus anno Domini ſeptingenteſimo octogeſimo octauo. De eodem alii plures, ac nouiſſimè Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. li. 3. c. 195.

f Godefridi epiſcopi.] Huius vitam ſcriptam à Nicolao monacho recitat Sur. tom. 6. Migrauit ex hac vita anno Domini 1013. tranſlatio autem facta anno 1138. vt eius acta teſtantur. adnumeratur inter epiſcopos Ambianenſes triceſimus quartus ordine.

g Mauri epiſcopi.] De quo tabulæ eius eccleſiæ, poniturque ſecundus eius ſedis epiſcopus, obiitque diem anno Domini 130. vt apud Demochar legitur.

h Clari.] Seuerus de ipſo ſcribit epiſtola 2. ad Aurelianum diaconum de obitu ſancti Martini, & in vit. S. Marc. cap. 25. ſepultusque eſt in eccleſia, quam idem Seuerus erexit, de qua S. Paulinus, Nolanus epiſcopus in epiſt. 12. ad Seuerum, vbi etiam habentur tria epitaphia in ſepulchro illius ad perpetuam memoriam deſcribenda, quorum tantum exordia hic referimus, eſtque primi eiuſ. modi initium.

Nominis vt titulo, ſic mentis lumine Clarus
Presbyter hoc regitur, ſed membra caduca ſepulchro. &c. Secundi autem eſt exordium.
Presbyter hic ſitus eſt meritis & nomine Clarus,
Martino ſtudiis comes, & meriti modo conſors &c. Tertium autem ita incipit.
Clare fide, præclare actu, clariſſime fructu,
Qui meritis titulum nominis æquiparas. &c.

9 **Quinto Idus Nouemb. Luna.** E xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	13	14	15	16	17	18			

ROMAE dedicatio [a] Baſilicæ Saluatoris. [b] Amaſeæ in Ponto natalis ſancti Theodori [c] militis, qui tempore Maximiani Imperatoris pro Chriſtianę fidei confeſsione fortiter cęſus, & in carcerem miſſus, deinde Domino ſibi apparente, ac monente vt conſtanter & viriliter ageret, releuatus eſt: nouiſsime poſtquam equuleo ſuſpenſus, & vn-

gulis corraſus eſt, ita vt eius interiora nuda apparerent, ardentibus ignibus comburendus traditur: cuius laudes ſanctus Gregorius Niſſenus præclaro encomio celebrauit. Tyanæ in Cappadocia paſſio ſancti Oreſtis, [d] ſub Diocletiano Imperatore. Theſſalonicæ ſancti Alexandri martyris, ſub Maximiano principe. Apud Bituricas ſancti Vrſini [f] confeſſoris, qui Romæ ordinatus à ſucceſſoribus Apoſtolorum, primus eidem vrbi deſtinatur epiſcopus. Neapoli in Campania ſancti Agrippini [g] epiſcopi, miraculis clari. Conſtantinopoli ſanctarum virginum Euſtoliæ [h] Romanæ, & Sopatræ filiæ Mauritii Imperatoris. Beryti in Syria commemoratio [i] imaginis Saluatoris, quæ à Iudæis crucifixa, tam copioſum emiſit ſanguinem, vt Orientales & Occidentales eccleſiæ ex eo vbertim acceperint.

NOVEMBRIS 9.

a DEDICATIO Baſilicæ Saluatoris.] Variis nominibus eadē Baſilica dicta reperitur, ſiquidē in regiſtro S. Gregorii li. 11. c. 1. appellatur Baſilica Iulii, hæc etenim ibi ſcripta leguntur; Acclamatum eſt in Lateranis in Baſilica Iulii ab omni clero &c. Non tamen exiſtimo a Iulio Papa ita dictam; nā duas illum erexiſſe baſilicas, alteram iuxta Forū, via Flamina alteram, tradit liber de Roman. Pontific. Vetus enim Vrbis monumentum erat Baſilica Iulii, cuius meminit Plin. lib. 5. epiſt. 11. Dicta eſt etiam Baſilica Lateranenſis, ſeu Laterani; ita enim appellant eam S. Hieron. epiſto. 30. in epitaphio Fabiolæ, & Prudentius cōtra Symmachum, ſic dicta ab ædibus Laterani, quæ (vt Publius Vict. ſcribit) erant in regione ſecunda, Cælimontana nuncupata. Fuiſſe eas magnificentiſſimas teſtatur Iulius Capitolinus in Marco Aurel. Imp. & Victor in Seuero: quæ poſtea temporibus Conſtantini ceſſerunt Fauſtæ Auguſtæ, ibique ſub Melchiade habita eſt ſynodus in cauſa Cæciliani, vt ſcribit Optat. Mileuit. lib. 1. contra Parmen. Dicta etiā inuenitur Baſilica Conſtantiniana: quod dictas ædificiorum moles in eccleſiam mutarit, auxerit, ornaritque. Appellata eſt etiam Baſilica Saluatoris, eo quod ipſi Saluatori omnium Ieſu Chriſto Deo vero dicata potiſſimum eſſet, cum alioqui omnes etiam ſanctorum eccleſias Deo optimo maximo dicari conſueuiſſe, ſcribat S. Auguſtinus de ciuit. Dei li. 22. c. 10. Rurſus autem adiacentia oratoria S. Ioannes Baptiſtæ, & ſancti Ioannis Euangeliſtæ ab Hilario Papa conſtructa in baptiſterio Conſtantini, effecerunt, vt eadem Baſilica dicatur etiam nomine S. Ioannis. Non ab re facere videmur, ſi hic ponamus de eadem baſilica prę clarum elogium Petri Damiani S. Rom. Eccleſiæ Card. epiſc. Portuenſis, quem ob ſingularem vitæ ſanctitatem, egregiam eruditionem, ac zelū eccleſiaſticæ diſciplinæ Hieronymum iuniorē inuenimus appellatum. Is (inquam) in epiſtola ad Cardinales S. Romanæ Eccleſiæ hæc inter alia ſcribit: Lateranenſis eccleſia, ſicut Saluatoris eſt inſignita vocabulo, qui nimirum eſt caput omnium electorum, ita mater, & quidam apex & vertex omnium per orbem eccleſiarum, hæc ſeptem Cardinales habet epiſcopos, q̄bus ſolis poſt Apoſtolicum, ſacroſanctum illud altare licet accedere, ac diuina myſteria celebrare &c. De eadem rurſus ad Cadaloum ſchiſmaticum, his verbis: Hæc igitur ad honorem condita Saluatoris, culmen, & ſummitas totius Chriſtianę religionis effecta (vt ita dixerim) Eccleſia eſt eccleſiarum, & ſancta ſanctorum. Habet enim intrinſecus beatorum Apoſtolorum Petri & Pauli diuerſis quidē locis conſtitutas eccleſias, ſed ſui compage ſacramenti (quia videlicet in quodam meditullio poſita, quaſi caput membris ſupereminet) indifferenter vnitas. His itaque tanquam expanſis diuinæ miſericordiæ brachiis, ſumma illa & venerabilis Eccleſia omnem ambitum totius orbis amplectitur. omnes qui ſaluari appetunt, in materno pietatis gremio confouet, & tuetur. Hac Ieſus, ſummus videlicet Pontifex arce ſubnixus, totam in orbe terrarū Eccleſiam ſuā ſacramenti vnitate confederat; ut unus paſtor meritò, & vna dicatur Eccleſia. &c. Hæc idcirco hic deſcripſiſſe voluimus, vt oſtendatur optimo quidē iure eius Baſilicæ dedicationē in vniuerſa Eccleſia celebrari: vtpote quæ ſit parens ac caput omnium eccleſiarum. Quod pertinet ad dedicationem eccleſiarū, adhuc addimus, non ſolum olim agi ſolitam anniuerſariam ſolēnitatem more maiorum, dedicationis eccleſiæ,

ſed etiam conſecrationis altaris:idq; exploratum habetur ex ſerm. S. Auguſtini 252. de tempore, itemque ex alio eiuſdem 255. de tempore. Porrò vnicuiq; altari cōſecrato aſſiſtere Angelum Dei, extat egregium exemplum in prat.ſpir. Sophron. c.4. At verò non vnum tantum altare in eccleſia conſtrui & conſecrari olim moris fuiſſe (vt garriunt hæretici) ſed plura,habes teſtimoniū S.Gregorij Papæ in regiſt.lib.5.epiſt. 50.ad Palladinum epiſc.Sanctonenſ.vbi agit de eccleſia in honorem Apoſtolorum , aliorumq; ſanctorum conſtructa, deq; tredecim ibi altaribus erectis,ac dedicandis.

b Saluatoris.] De hoc nomine S. Auguſtinus de Trinitate lib.3.c.10.hæc ait: Qui eſt Hebraicè Ieſus,Græcè σωτήρ,noſtra autem locutione , Saluator. Quod verbum Latina lingua antea non habebat,ſed habere poterat,ſicut potuit quando voluit.hæc Auguſtinus. Quo magis mirandum eſt, non ſolum hæreticos,qui dedita opera ab Eccleſiæ catholicę conſuetudine diſſentiunt, ſed ex noſtris & nōnullos Latinæ eloquentiæ ſtudioſos, à Saluatoris voce tantopere abhorrere,cuius loco ſeruatorem dicunt , tanq̃ hoc ſit Ciceronianum verbum,alterum non ſit. Atqui per eſſet in negotio fidei,& dictionū noſtrarū proprietate Auguſtino magis,ac cæteris patrib.doctiſſimis ac ſanctiſſimis,q̃ Ciceroni auſcultare. Quāquā nunc quidē Tullio ſaltem ipſi Latinitatis magiſtro cedendū eſſet,qui diſertis verbis negat Grecū vocem σωτήρ, vno Latino verbo exprimi poſſe. Ipſum audiamus,cuius hæc ſunt verba in ſeptim. Verrin. li.4. Itaq; eū nō ſolū patronū iſtius inſulæ , ſed etiam ſotera,inſcriptū vidi Syracuſis,hoc quātū eſt? Ita magnū.vt Latino vno verbo exprimi nō poſſit. Is eſt nimirū ſoter,qui ſalutem dedit.hæc ille. Ecce (vt vides)vox vna illa ſeruator , non eſt viſa ſatis efficax,quæ Græcam vocem Latinè æquè redderet,vnde noua potius fuit excogitanda : quod tm̃ in his quæ religionis ſunt, ſed & in his quę ſpectāt ad ſcientias , artesq; optimo iure fieri poſſe ac debere,idem Cicero docet lib.3.de finib.cuius & in eodem libro eſt illa grauis & tāto oratore digna ſententia,qua ait : Huiuſmodi res (ad philoſophiam ſpectātes videlicet) dicere ornatè velle, puerile eſt,planè aūt & perſpicuè expedire poſſe, docti & intelligentis eſt viri.hæc ipſæ. Ego quidē eloquentiæ & Latinè loquendi ſtudiū nō reprehēdo,ita tñ,vt religioni ſeruiat,nō imperet , in qua ſententia excellēti doctrina & iudicio viros fidei noſtræ colūnas eſſe nouimus Auguſtinū Hieronymū,Ambroſiū,& alios cōplures,quos recitare p̄ facilè poſſem,ſed nolo,ne lōgius ab inſtituti noſtri rōne diſcedā; citabo tamen breuiter aliquot loca.id etenim Auguſt.de doctrin. Chriſtian. li.2. c.13.& cōtra Creſcon.li.2.c.1.Ambroſ. cōmen in Luc.c.2.Hieron.in comm.in Ezechiel. c. 40. Arnob.lib.1.aduerſus Gentes.Nicep.hiſt.lib.8. cap. 42.& alij profitentur: nouiſſimè verò & Molanus vir quidem eruditus de eadem voce agens reprehendit eos qui ſeruatorem pro Saluatore ineptè dicere conſueuerunt,in annot.ad Vſuard. ad quintum Kal.Martij in prima edit.

c Theodori.] De eodem Beda,Vſuardus,Ado, & alij Latinorum; Græci autem xiij.Kalen.Martij in Menologio, & in conſtit. Emmanuelis Imp. Hic ab eis dictus eſt Theodorus tyro ad differentiā Theodori ducis; appellatus eſt & Amaſenus ob locū,vbi paſſus eſt; dictus & Euchaita,à ciuitate,in quam eius corpus tranſlatum eſt , quæ ab eodem poſtea nominata eſt Theodoropolis à Ioāne Zemiſce Imp.qui ob ingentem victoriā eius precib.habitam,eidem ampliſſimam erexit baſilicam,annuamq; celebritatem auxit,vt ſcribit Zonar.in 3.part Annal.in Ioan. Imp. & Cedren. in compend.in eodem.De celebratione eius diei feſti habetur in actis S.Alipij Cionitæ c.7.ex Metaphraſte die 26 Nouembr.apud Sur. tom.6.Huius res geſtas,ac præclarum martyrium deſcripſit Metaphraſtes die 17. Febr. ibidem etiam recitantur duæ orationes in eius laudem,quarum altera dicta eſt à Greg.Nyſſeno,altera verò à Nectario epiſcopo Conſtantinopolitano:Conſtantinopoli etenim percelebris fuit eiuſdem martyris cultus, vbi baſilicam vetuſtate pene collapſam Iuſtinianus Imperator reſtituendam curauit , vt ſcribit Procop.li.1.de ædif.Iuſtin.Imp. De eadē in auth. vt determ.ſit num.cler.collat. 1. tit.3. Romæ etiā adhuc ſupereſt eiuſdem martyris eccleſia ad Palatini radices,quam inter diaconias numeratam reperi Habemus eiuſdē martyris acta man. ſcrip. in noſtra bibliotheca.De nobili memoria Theodori martyris apud Damaſcum poſita , meminit Ioan.Damaſcen.de imag.orat 3.vbi & de miraculo ex imagine eiuſdem martyris agitur. Erat celebris peregrinatio in Oriente Euchaitam ad S. Theodorum,de qua prat.ſpir.c.180.

d Oreſtis,aliter Areſtus.] De eodem Græci etiā hac die in Menologio. Acta autem eius à Metaphraſte edita, habet Lipom.tomo 5.& Sur.tom. 6. De eccleſiæ hu us S. Oreſtis martyris redditibus orta eſt contentio inter Anthimum epiſcopum Tyanæ in Cappadocia & S.Baſilium:cuius meminit S.Gregor.Nazianz. in oratione dicta in laudem Baſilij,

e Alexandri.] Agunt de eo item Græci in Menologio, vbi eius nobile certamen deſcribitur.

f Vrſini.De eodem Beda , Vſuardus ,& Ado. Pluribus autem Greg.Turon.de glor. cōfeſ.c.80. Petrus Cluniacen.lib.1 epiſt.2.& Petrus Aequilin.in catalog lib.10.cap.41.

g Agrippini epiſc.] Extant eius acta ex antiquis monumentis Neapolitanæ eccleſiæ , edita à

Paulo

Paulo Regio.legi & libellum miraculorum eius ſeorſum p ſitum.

h Euſtolię,& Sopatræ.] De his etiam Græci in menologio,earumque acta referunt.

i Commemoratio imaginis Saluatoris.] Vetus conſuetudo tam in Orientali quàm in Occidentali eccleſia fuit & hactenus perſeuerat,vt hac die miraculum ex eadem imagine olim editum annua celebritate recoleretur.In concilio Nicæno ſecundo,actione quarta,vbi rei geſtæ hiſtoria recenſetur,hęc ex ea leguntur:Hęc inſuper ab eis efflagitamus,vt per annos ſingulos,menſe Nouēbri,qui apud Hebræos eſt nonus,apud nos verò vndecimus, nona die ipſius,ideſt quinto Idus Nouembris,non minori reuerentia, quam Natalis Domini,aut Paſchalis ipſa dies pręcipua obſeruatione colatur,hæc ibi.Contigit eiuſmodi inſigne miraculum temporibus Conſtantini iunioris & Irenes AA.vt in hiſtoria man.ſcrip quæ in aliquibus eccleſijs legi conſueuit ,quam & in antiquo codice apud nos habemus,apparet,quod & teſtatur Sigebert.in chron anno Domini 765. Hæc cũ ita ſe habeant,planè conſtat auctorem illius hiſtoriæ non eſſe Athanaſium Alexandrinum epiſcopum,vt habet recens inſcriptio,nec a S. Synodo tanquam Athanaſij illius cognitam. cum etenim alicuius magni theologi illic de ſacris imaginib. citatur ſententia,eundem perhonorifice,ac proclaris elogijs nominare conſueuerunt. Sanè quidē Ioannis Damaſcenus, qui tres ſelectiſſimas de ſacris imaginibus ſcripſit orationes,in quibus cũ à S.Athanaſij,tum à cæterorum ſcriptis teſtimonia mutuatur,nihil prorſus habet eiuſmodi hiſtoriæ imaginis crucifixę Vnde ſatis eſſe argumento videtur,poſt illas Ioannis Damaſceni ſcriptiones id contigiſſe,prædictorum Auguſtorum temporibus,quorum anno octauo prædicta ſynodus celebrata eſt.Nomen itaque Athanaſij Alexandrini aliunde irrepſiſſe videtur:nam in dicto codice peruetuſto hæc charactere Longobardo ſcripta leguntur: Sermo ſanctæ memoriæ patris noſtri Athanaſij de imagine Ieſu Chriſti veri Dei æterni,quod factũ eſt miraculum magnum in ciuitate Beryto,tempore Conſtantini iunioris, & Irenes vxoris eius.Suſtollite oculos &c. Sequuntur cætera,quæ ibidem leguntur Vnde alicuius alterius potius Athanaſij in Syria epiſcopi ,quam Alexandrini tractatus ille eſſe cōſpicitur, dignus tamen , cui fides integra adhibeatur ab omnib. At vero non tantum de imagine crucifixa,ſed & de alia ad Abagarum miſſa Gręci annuam celebritatem agere conſueuerunt xvij Kal.Septēbris, vt conſtat ex eorum Menologio , eandemque hiſtoriam in aliquibus eccleſijs legi mos fuit, vt inſpici poteſt in cod. man. ſcrip. eccleſiæ S.Mariæ ad martyres.Scimus Galaſium Papam inter apocryphas recepiſſe epiſtolas illas Ieſu nomine, & Abagari. Sed quid mirum,ſi probaſſet vt Chriſti verba,inter ſcripturas canonicas fuſſent profecto adnumerandæ . Ad quod ad imaginis hiſtoriam pertinet,nihil omnino Gelaſius:quam quidē agnitam nouimus à patribus prædictæ ſynodi Nicænę act.quinta.Agnouit ac recepit eam Stephanus Papa in conc.Romano,vt auctor eſt Hadrianus Papa,qui eam tuetur hiſtoriam in epiſtola,quā ſcripſit ad Carolum magnum Imp.Ioannes Damaſcenus eandem recipit lib.4.de fide orthodoxa cap.17.Scribit de eadem imagine atque miraculis inde editis Euagri.Schol.hiſt.lib.4.c.26.Niceph.lib.2.c.7.De eadem eſt luculenta oratio Conſtantini Porphyrogeniti.Imp.apud Metaphraſtem 16.Auguſti.in nonnullis ſanctorum actis de eadem celebris mentio habetur, vt in vita ſanctorum Samonis,& Guriæ apud Metaphraſtē 15. Nouembris: in paſſione ſancti Stephani iunioris; necnon in vita S.Alexij.Et ne quid prætereamus,agunt Græci etiam commemorationem anniuerſariam quinto Idus Auguſti alterius miraculi ex ſacra imagine Saluatoris,quæ Conſtantinopoli à Iudæo ferro percuſſa,ſanguinem fundens,in puteum deiecta eſt,cuius rei geſtę hiſtoriam in eodem vetuſto codice apud nos man.ſcripta habemus.

xij. F Quarto Idus Nouemb. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	14	15	16	17	18	19			

NATALIS ſanctorum martyrum Typhonis, a & Reſpicij, & Nymphæ virginis.In territorio Agathenſi ſanctorum martyrum Tiberij, b Modeſti, & Florentiæ , qui tempore Diocletiani varijs tormentis cruciati, martyrium compleuerunt. Antiochiæ ſanctorum Demetrij c epiſcopi ,

epiſcopi, Aniani diaconi, Euſtoſij, & aliorum viginti martyrum. Rauennæ ſancti Probi [d] epiſcopi, miraculis clari. Aurelianis ſancti monitoris [e] epiſcopi & confeſſoris. In Anglia ſancti Iuſti [f] epiſcopi, qui vnà cum Auguſtino, Mellito, & alijs à beato Gregorio Papa in eam inſulam miſſus ad prædicandum Euangelium, ibidem ſanctitate celebris obdormiuit in Domino. In oppido Milleduno ſancti Leonis [g] confeſſoris. Iconij in Lycaonia ſanctarum mulierum Tryphennæ [h] & Tryphoſę, quę beati Pauli prędicatione & exẽplo Theclę in Chriſtiana diſciplina plurimũ profecerũt. In Paro inſula sãctę Theoctiſtes [i] virginis.

NOVEMBRIS 10.

a TRYPHONIS, & ſoc.] Latini de his hac die; Græci autem in Menologio de Tryphone tantum ad Kalẽdas Februarij. Celebris erat cultus Tryphonis martyris Conſtantinopoli, in cuius honorem Iuſtinianus Imp. erexit eccleſiam, de qua Procop. lib. 1. de ædif. Iuſtinian. Imp. Horum martyrum diuerſa acta feruntur, quorum alia habent, paſſos eſſe in Saxonia, alia Apameæ in Syria, alia Niceæ in Bithynia. De Saxonia ſcribit Petrus in catal. lib. 10. c. 42. de Apamea acta ipſorum de Nicæa Antoninus in prima parte tit. 7. c. 7. §. 7. habemus in noſtra bibliotheca Tryphonis, & Reſpicij acta man. ſcrip. quorum eſt exordium Mortuo Gordiano, & ſucceſſore eius Philippo, &c. vbi hos genere Phrygas tẽtos eſſe apud Apameã, ac Nicæã perductos, ibidẽ cõſummaſſe martyrium ſub Decio Imp. Aquilino præfecto, & Põpeiano Primoſcrinio traditur. Nymphę verò ſeorſum poſita habentur acta, quæ incipiunt: In Sicilia inſula, ciuitate Panormo. &c. Fertur in eis; eãdẽ poſt multa certamina, Romam veniſſe, ibique in pace quieuiſſe: quæ tamen diuerſa videntur ab ijs, quę de eadem in alijs actis leguntur. In tãta rerũ perplexitate, & diuerſitate; quæ fuerit ſententia Reuerendiſſimi D. Lindani epiſc Ruremundenſis, cũ de his corãm ageremus, paucis perſtringam. Dũ enim, vt ſuperius diximus, occupationes eccleſiaſticæ Romæ eum detinerent, inſpiceretq; in eccleſia S. Spiritus in Saxia maiori ſub altari, ſummo cum honore prædictorum trium martyrũ venerãda corpora aſſeruari; mox in eam perductus eſt ſententiam, vt locus ſepulturæ martirũ pro loco paſſionis in prædictis actis ſit poſitus. Cum enim nullus antiquorum, vel recentiorum auctorum, qui res Saxonum ſunt proſecuti, de prædictis martyribus vel leuiter ſaltem meminiſſe reperiatur: adduci minimè potuit, vt ijdem in Saxonia paſſi fuerint; ſed ex loco eorum ſepulturæ erranđi acceptã eſſe occaſionem: exiſtimans locũ illũ inter Tiberim & baſilicam S. Petri poſitum qui nunc Saxia nuncupatur: olim Saxoniam, à Saxonibus illic degentibus, eſſe dictum. Certe Anaſtaſius bibliothecarius, vel quiuis alius ſit auctor, qui res Leonis quarti Romani Põtificis eſt proſecutus, locũ illũ, Vicũ Saxonũ appellat; meminitque ſcholæ Saxonũ illic poſitæ. Expugnati etenim Saxones à Carolo Magno Imp. cũ ijdẽ ſepius rebellaſſent, tãdem ſolũ vertere coacti ſunt, cõpluresq; illorũ Chriſtiana fide atq; eccleſiaſtica diſciplina imbuendi, Romam ſunt miſſi; qui humaniſſimè in vrbe accepti cum eſſent, locum illum apud baſilicam S. Petri ad habitandũ acceperunt, qui & à nouis accolis nomen accepit, vt Vicus Saxonũ, & Schola Saxonũ, cuius eſt etiam mentio in Leone tertio, diceretur. hæc eſt accuratiſſimi ad diſertiſſimi R. D. Lindani ſententia: cui & ego perlibẽter aſtipulor: ea enim multæ ſoluũtur ambages.

b Tiberij, & ſoc.] De his etiã Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. c. 46.

c Demetrij, & ſoc.] Beda, Vſuardus, & alij recentiores de ijſdem agunt hac die.

d Probi epiſcopi.] Tabulæ eccleſiæ Rauen. Petrus in catal. li. 10. c. 45. Hier. Rub. in hiſt. Rauen. lib. 1. vbi & de eius translatione agitur. & Molã. in addit. ad Vſuardum.

e Monitoris epiſcopi.] De eodem hac die Beda, Ado, & alij. Enumeratur vndecimus eius ciuitatis epiſcopus in tab. Democh.

f Iuſti epiſcopi.] Scribit de eo pluribus Beda de geſt. Anglor. lib. 1. c. 29. li. 2. c. 3. 5. 6. 7. 8. & 18. & in epitome, & alij plures auctores, qui proſecuti ſunt res Anglorum, eadem quæ Beda, referentes. vita functus eſt anno Domini ſexcenteſimo trigeſimoſecundo.

g Leonis confeſſ.] De eo uetera man. ſcript. ſicut & in vet. Martyrol. Roman.

h Triphennæ, & Triphoſæ.] Meminit harum Paul. ad Roman. c. 16. Agiturque de his in actis ſanctæ Teclæ, de quorum certa fide ſuperius egimus die 23 Septembr.

i Theoctiſtes.] De eadem hac die Græci in Menologio; eius vitam à Metaphraſte editam, refert Lipom tom. 5. & Sur. tom. 6.

Tertio

G Tertio Idus Nouemb. Luna. 11

xj.	a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7
	t	u	A	B	C	D		E	f	F	G	H		M	N		P
	8	9	10	11	12	13		14	15	15	16	17		18	19		20

TVRONIS in Gallia natalis beati Martini [a] epiſcopi & confeſſoris, cuius vita tantis extitit miraculis glorioſa, vt trium mortuorum meruerit eſſe ſuſcitator. Cotyæi in Phrygia inſignis paſſio ſancti Mennæ [b] Aegyptij militis, qui in perſecutione Diocletiani, poſtquam abiecto militię cingulo, meruit cæleſti Regi ſecreta conuerſatione in eremo militare, procedens in publicum, & ſe Chriſtianum libera voce declarans, primo diris cruciatibus examinatur, nouiſſimè fixis in oratione genibus Domino Ieſu Chriſto gratias agens, gladio cæſus eſt, ac multis poſt mortem miraculis claruit. Rauennæ ſanctorum martyrum Valentini, [c] Feliciani, & Victorini, qui in perſecutione Diocletiani coronati ſunt. In Meſopotamia ſancti Athenodori [d] martyris, qui ſub eodem Diocletiano, & Eleuſio præſide igni bus cruciatus, & alijs ſuppliciis tortus, demum capitis damnatus, cum carnifex corruiſſet, nec vllus alius gladio illum ferire auſus eſſet, orans obdormiuit in Domino. Lugduni ſanct. Verani [e] epiſcopi, cuius vita fide & virtutum meritis fuit illuſtris. In monaſterio Cryptæ ferratæ in agro Tuſculano ſancti Bartholomęi [f] abbatis, ſocii beati Nili, cuius vitam ipſe conſcripſit. In prouincia Samnij ſancti Mennę [g] ſolitarii, cuius virtutes & miracula ſanctus Gregorius Papa commemorat.

NOVEMBRIS 11.

a MARTINI epiſcopi.] De eodem Beda, & alij omnes hac die; itemque in capitularibus regum Franc. lib. 6. c. 186. vbi de ferijs agitur, his verbis: In tranſitu ſancti Martini tertio Idus Nouembris diem vnum Scripſit eius res geſtas in primis Sulpitius Seuerus commentario de vita ipſius, tribus libris dialogorum, & epiſtolis tribus. Paulinus Nolanus epiſcopus carmine eius acta cecinit, vt teſtatur Fortunatus his verſibus.

Stemmate, corde, fide, pollens Paulinus, & arte
Verſibus explicuit Martini dogma magiſtri.

Citat Greg. Turon. ſextum librum carminum S. Paulini de vita ſancti Martini lib. 1. miraculorum eiuſdem ſancti. Venātius Fortunatus & ipſe quatuor libris carminum, qui extant, complexus eſt eiuſdem vitæ acta, prout idem Gregor. Turon. teſtatur. Eiuſdē ſancti miracula quatuor libris proſecutus eſt ipſe Gregor. Turon. egitque de eius translationi Item S. Oddo abbas Cluniacēſis ſcripſit hiſtoriam de eiuſdē trāslatione facta in Burgundiam tempore incurſionis Danorum, deque eius reſtitutione; addito de laudibus eiuſdem tractatu. Porrò tanti viri res geſtæ omni monimētorum genere conſecratæ ſunt à pleriſque Latinorum, & Græcorum; nam Sozom. de ipſo ſcribit lib. 3. c. 13. Niceph. lib. 9. c. 16 & alij Fuit dies ordinationis eius, qui & translationis, quarto nonas Iulij,

Iulij, vt idem Greg. Turon. ſcribit lib. 1. miracul. cap. 6. & de geſt. Franc. hiſt. lib. 2. cap. 14. hac autem die, è vita migrauit (vt ait) Cæſario, & Attico conſſ. anno Domini (ſecundum ſupputationem recentiorum) 397. ætatis verò ipſius, vt idem auctor ſcribit, anno octogeſimoprimo. Sed ſi annos Martini deducas ex his quæ ſcribit Seuerus in vita ipſius, longè minorem annorum numerum eum vixiſſe reperies. ſiquidem (vt idem ſcribit cap. 2. & 3.) annos natus decem & octo baptizatus eſt, & poſt baptiſmum biennio duntaxat militauit, quando Iuliano Apoſtata cum exercitu in Gallijs agente, ſe abdicauit. Contigit aduentus Iuliani in Gallias (vt ſcribit Amm. Marcellinus lib. 16.) conſſ. Conſtantio octauum, & Iuliano. numeratur is annus à Chriſto 356. Quòd ſi demus etiã, Martini abdicationem à militia factam eſſe eodẽ anno, quo in Gallias venit Iulianus, conſtetque eundem Martinum vixiſſe vſque ad conſulatum Cæſarij & Attici, ipſum annum Domini trecenteſimum nonageſimum ſeptimum: ſatis apparet ex his Martinum annos ad ſummum ſexaginta unum vixiſſe. Ex his arguuntur Marianus Scotus, & alii, qui maiorem annorum numerum Martino tribuunt. Hæc quidem ita ſe habent, ſi tantum vſque ad conſulatum Cęſarii & Attici, ex ſententia Gregorii Turonenſis, Martinum vixiſſe dixerimus: verum ſi Seuero credamus, qui lib. dialog. ait S. Martinũ vixiſſe annos ſexdecim ab illo conuenticulo, quo damnatæ cõmunionis epiſcopis, licet inuitus, vt Maximo ſatisfaceret, ſe immiſcuit: vixiſſe eum reperies annos ſexagintaſex. Nã Priſcillianus ac ſocii occiſi ſunt à Maximo Imp. (vt auctor eſt S. Proſper in chronico,) Arcadio & Bautone conſſ. quorum necis cauſa, quam prædicti epiſcopi à Maximo contra morem eccleſiaſticum expetiſſent, iidem damnati ſunt. ſequenti verò anno, ſub conſulatu Euodii, Martinus Maximũ adiens, illorum ſynodo inuitus interfuit, vt Seuerus demonſtrat in vita ipſius. c. 23. à quo tempore ſi annos ſexdecim numeres, perueniſſe eum reperies vſque ad annum Domini quadringenteſimũ ſecundum, qui eſt annus quintus à conſulatu Cæſarii & Attici, quo eum obiiſſe, falſo (vt apparet) teſtatur Gregorius. Quibus omnibus redarguuntur ea etiam, quę idem Gregorius ſcribit de Martino, quòd per viſum interfuit funeri S. Ambroſii, quem ex prædictis conſtat ante S. Martinum diẽ ſuum obiiſſe. In his enim plus eſſe deferendũ Sulpitio Seuero eius diſcipulo, quam cæteris; omnis ratio perſuadet. Cęterum de his pluribus in Annalibus actum eſt. Non omittendum, quòd hoc ipſo menſe decimaquarta die, de eodem ſancto agebatur alia ſolẽnitas. Receptio ſancti Martini dicta, vt conſtat ex primo concilio Turonenſi, in cuius exordio hæc leguntur: Seuero V.C. conſule, ſub die 18. Kalen. Decembr. cum ad ſacratiſſimam feſtiuitatem, qua diui Martini Receptio celebratur. &c. exiſtimamus autem hanc illam eſſe diem, qua poſt altercationes Pictauienſium, conantium ſibi vendicare corpus eiuſdem ſancti, à Turonenſibus ipſum clàm ablatum atque nauigio impoſitũ magna omnium alacritate in Turonenſem ciuitatem receptum eſt, vt ſcribit Grego. Turonen. hiſt. Franc. lib. 1. cap. vlt.

b Mennæ.] De quo etiam Beda, ac cæteri Latinorum; Græci etiam in Menologio hac die de eodem agunt. Eius acta à Metaphraſte deſcripta habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. ibique extat pręclarum de eo encomium conſcriptum à Timotheo Alexãdrino, vbi plura de eius miraculis. De peregrinatione ad ſepulchrum Mennæ mentio habetur in vita ſanctæ Apollinaris virginis, apud Metaphraſtem quinta die Ianuarii.

c Vlpiani, & ſoc.] De iiſdem tab. eccleſ. Rauen. Ado, & alii. pluribus Hieron. Rub. hiſtor. Rauen. lib. 2.

d Athenodori.] Agunt Græci de eodem in Menologio ad ſeptimum Idus Decembris, ibique eius martyrium paucis comprehenſum deſcribitur.

e Verani epiſc.] De eo. Beda, Vſuardus, Ado, & alii. Petrus autem in catal. lib. 10. ca. 50. hac die ponit verum epiſcopum Gabalitanum. Numeratur hic, de quo agimus, viceſimus tertius ſedis Lugdunenſis epiſcopus, quartus ab Eucherio. hunc illum putamus Veranũ, cuius meminit Gennadius de vir. illuſtr. cap. 63. & 67. & ad quem Hilarius Papa epiſtolam ſcripſit.

f Bartholomæi abb.] Huius vitæ vetera monumenta in eodem monaſterio aſſeruari dicuntur, nondum vidimus.

g Mennæ.] Scribit de eo S. Greg. Papa lib. 3. dialog c. 26. ex quo Sigebert. in chron. ann. 579.

12 Pride Idus Nouemb. Luna. A x.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	16	17	18	19	20	21			

NATALIS ſancti Martini [a] Papæ & martyris, qui Romæ coacta Synodo, cum Sergium, Paulum, & Pyrrhum hæreticos damnaſſet, iuſſu Conſtantis Imperatoris hæretici per fraudem captus, & Conſtantinopolim perductus, in Cherſoneſum relegatus eſt; vbi ob fidē catholicam ærumnis confectus vitam finiuit, multiſque miraculis claruit: cuius corpus poſtea Romam translatum, in eccleſia ſanctorum Silueſtri & Martini conditum fuit. In Aſia paſſio ſanctorum Aurelij [b] & Publij epiſcoporum. In territorio Senonenſi ſancti Paterni [c] martyris. In portu Gandenſi ſancti Liuini [d] epiſcopi & martyris. In Polonia ſanctorum martyrum Benedicti, [e] Ioannis, Matthæi, Iſaac, & Chriſtini eremitarum. Auenione ſancti Rufi [f] primi eiuſdem vrbis epiſcopi. Coloniæ depoſitio ſancti Cuniberti [g] epiſcopi. Turitſone in Hiſpania Tarraconēſi beati Aemiliani [h] presbyteri, qui innumeris miraculis claruit: cuius admirabilem vitam S. Braulio Cæſarauguſtanus epiſcopus deſcripſit. Conſtantinopoli ſancti Nili [i] abbatis, qui ex præfecto Vrbis factus monachus, ſub Theodoſio iuniore doctrina & ſanctitate claruit.

NOVEMBRIS 12.

a MARTINI Papæ.] Beda autē, Vſuardus, & Ado de eo agūt quarto Idus Nouembr. licet apud Vſuardū ſecunda editione Molā. ponatur hac die, ſicut & in vetuſtiſſimo man. ſcrip. monaſt. S. Cyriaci: Græci autem penes quos martyrium conſummauit, de eodem agunt in Menologio Idib. Aprilis, ac iterum xvj. Kalen. Octob. eumq; præclariſſimis laudibus celebrāt. Sanè quidem de die Natali eius diuerſæ ſententiæ, variæque lectiones & incertę reperiuntur: nam in libro de Rom. Pontificibus depoſitionis dies ponitur xv. Kalend. Octob. in actis à Surio editis habetur migraſſe ex hac vita xvj. Kalend. Decemb. in aliis eius actis man. ſcrip. legimus xv. vel xvj Kalend. Octobris. Confuſi videntur dies obitus & translationis: porrò hac ipſa die celebritatem eius Romæ celebrari conſueuiſſe, docet antiquum, quòd diximus, Martyrologium & Kalēdarium Romanum. Eius acta, præter illa quæ in libro de Romanis Pontificib. leguntur, & ea quæ ex antiq. man. ſcript edidit Sur. tom. 6. alia rurſus, quæ ſunt ſcripta paraphraſticè, exſcripſimus ex codice bibliothecæ ſancti Petri in Vaticano, quorum eſt exordium: Gloria & magnificentia ſoli Deo, &c. ſed his omnibus præferimus quæ Anaſtaſius bibliothecarius ſcripſit ad Martinum epiſcopum Narnienſem tempore Martini Papę ſecūdi, alias Marini, indictione 15. qui idem auctor Latinitati donauit nōnulla, quæ ex Græcorum monumentis de eodem accepit: deſcriptæ illic habent plures epiſtolæ eiuſdem Martini Pontificis, quarum prima, de his quæ Romæ pateret à Theodoro Calliopa ſcripta eſt ad Theodorum; alia ad Eliterum vel Eliſæum de his quæ paſſus eſt in itinere, dum captiuus duceretur Conſtantinopolim, ſcripta in Naxo inſula: eſt tertia, cuius excidit nomen auctoris, ſed tamen alicuius eſſe conſtat, qui eius peregrinationis comes erat, vbi agitur de his, quæ acciderunt, cum relegaretur in Cherſoneſum; duæ inſuper epiſtolæ eiuſdē ſancti Martini in Cherſoneſo poſiti deplorantis ærumnas ſuas, ac fidei proditionē. ſunt eiuſmodi, quæ ſiccis oculis legi non poſſint. Habemus eas omnes in vetuſtiſſimo codice noſtræ bibliothecę, edituri cum Annalibus eccleſiaſticis, in quibus ſingulas deſcribimus: ſunt nobis quouis theſauro cariores. vnde bene precamur dignę memorię Achillis Statij, qui legata nobis ſua bibliotheca, tam inſignia reliquit vetuſtatis monumenta. Eſt Romæ celebris eius memoria, quæ Equitij titulus dicit, vbi reconditum eſt venerandum corpus eius, poſitum ſub maiori altare vnà cum corpore S. Silueſtri Papæ à Sergio iuniori Rom. Pont. vt docet vetus inſcriptio in marmore ſculpta, quæ in eadem habetur eccleſia. quæ cum S. Silueſtri, necnon ſancti Martini nomine dicta inueniatur: nonnulli errore lapſi ſunt, vt putarent huius de quo hac die agitur, Martini Papæ & martyris nomine eſſe nuncupatam. cum potius conſtet S. Martini epiſcopi Turonenſis nomine olim dicatā fuiſſe error enim manifeſtè arguitur: nam longè ante huius Martyni Papæ tempora in concilio primo Romano ſub

Symmacho

Symacho Papa habito, quod falſo ſecundum dictum reperitur, habetur mentio de eccleſia ſancti Martini tituli Equitij. Poſtquam vero huius ſanctiſſimi Papæ & martyris corpus in eandem eccleſiam illatũ eſt, eadem ceſſit eiuſdem martyris honori atque memoriæ: licet more maiorum Romanus populus eandem die natali ſancti Martini Turonenſis epiſcopi frequentare ardentiori ſtudio perſeueret.

b Aurelij, & Publij,] Agit de his Beda, licèt malè in Africa, pro Aſia, ponantur; nam hi fuerũt Aſiani epiſcopi, qui ſcripſerunt contra hæreſim Cataphrygarum, vt patet ex epiſtola Serapionis, quam refert Euſeb. hiſt. lib. 5. c. 18.

c Paterni.] De quo etiam Vſuard. hac die, & alij recentiores.

d Liuini epiſcopi.] Tabulæ eccleſiæ Gandenſis, ex cuius breuiario eius acta deſcripſit Sur. tomo 6. De eodem Molan. in addit. ad Vſuard. & in indice ſanct. Belg. claruit circa annum Domini 633. quo ipſo anno ad infideles munus prædicationis accepit.

e Benedicti, & ſoc.] De his pluribus in breuiario Polon. & chron. ipſorum lib. 2. c. 9. Sur. tomo 6. ex hiſt Boem. Ioan. Dubrau. lib. 6. & nouiſſime Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſancti Benedicti, lib. 3. cap. 311. paſſi dicuntur anno Domini milleſimo quinto.

f Rufi epiſc.] De eodem vetera manu ſcripta hac die, ex quibus etiam recentiores.

g Cuniberti epiſc.] eius acta & miraculorum libellus extant apud Sur. tomo 6. Succeſſit hic S. Remedio anno Domini 653. vt habent tabulæ epiſcoporum eius eccleſiæ à Demochare editæ.

h Aemiliani. De eodem Vſuardus hac die. Eius vitam eſſe conſcriptam à S. Braulione teſtatur S. Ildefonſus lib. de vir. illuſtr. in Braulione, vbi hæc ait: Vitam Aemiliani cuiuſdam monachi, & memoriam eius, & virtutem illius viri ſuo commendat pariter & illuſtrat, &c. Extat de eodem in breuiario Toletano ſacer hymnus, quo eius res geſtæ canuntur. Agitur de eodem in Flore Sanct. Hiſp. de eo & Vaſæus in chron. Hiſpan. an. 554. Claruit Athanagildo Gothorum rege. plura de eodem in Theſaur. conc. tom. 2.

i Nili abbatis.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio. Scribit de eo Nicepho. lib. 14. c. 30. 53. & 54. vbi de eius lucubrationibus agit. Inter alia nobiliſſimi ingenij monumenta extat hiſtoria ab eo conſcripta de incurſione Saracenorum, quæ reperitur apud Lipom. tom. 5. Citantur eius ſcripta in concilio Niceno 2. act. 4.

I Idibus Nouembr. Luna. B ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	17	18	19	20	21	22			

RAVENNAE natalis ſanctorum martyrum Valentini, [a] Solutoris, & Victoris, qui ſub Diocletiano Imperatore paſſi ſunt. Aquis in prouincia Narbonenſi beati Mitrii [b] clariſſimi martyris. Cæſareæ in Paleſtina paſsio ſanctorum Antonini, [c] Zebinæ, Germani, & Ennathæ virginis, quæ ſub Maximino verberibus cæſa, igne cremata eſt; illi vero cum libera voce Firmilianum præſidem dijs immolantem impietatis arguerent, capite cæſi ſunt. In Africa ſanctorum martyrum Arcadij, [d] Paſchaſij, Probi, & Eutychiani Hiſpanorum, qui cum in perſecutione Vuandalica in Arrianam perfidiã nullatenus declinare paterentur, à Geiſerico rege Arriano primum proſcripti, deinde in exiliũ acti, atq. atrociſsimis ſupplicijs cruciati, poſtremo diuerſo mortis genere interempti ſunt. Tunc & Paulilli puerulí germani ſanctorum Paſchaſij & Eutychiani conſtantia enituit; qui cum a fide catholica diuelli non poſſet,

ſuſtibus diu cæſus, & ad infimam ſeruitutem damnatus eſt. Turonis ſancti Britij [e] epiſcopi, diſcipuli beati Martini epiſcopi. Toleti ſancti Eugenij [f] epiſcopi & confeſſoris. Aruernis ſancti Quinctiani [g] epiſcopi. Cremonæ ſancti Homoboni [h] confeſſoris, quem miraculis clarum Innocentius tertius in Sanctorum numerum retulit.

NOVEMBRIS 13.

a VALENTINI, & ſociorum.] De his Beda, Vſuardus, Ado, & alij, tabulęque eccleſiæ Rauenn. ac Rub. hiſt. Rauen. lib. 2.

b Mitrij, aliter, Metræ.] Agit de eodem Beda, Vſuardus, & Ado, pluribus autem Gregor. Turonen. de glor. confeſſ. c. 71.

c Antonini, & ſociorum.] Græci etiam de his, hac die, in Menologio, & Euſeb. hiſt. eccleſ. lib. 8. cap. 19.

d Arcadij, & ſoc.] De his item Vſuardus, & alij recentiores. Proſper in chron. Aetio, & Sigeſulto conſſ. anno Domini (ſecundum ſupputationem veriorem) quadringenteſimo trigeſimo ſeptimo. Extat ad hunc Arcadium egregia epiſtola Antonini epiſcopi Conſtātinianę in Africa, qua pluribus eum cohortatus eſt ad martyrium ſubeundum: eſt eius exordium: Perge fidelis anima. Alius hic ab eo Arcadio, de quo eſt ſermo S. Zenonis epiſcopi Veronen. 49. lib. 3.

e Britij epiſcopi.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Geſta eius antequam eſſet epiſcopus, à Seuero, & fortunato ſcribuntur in vita ſancti Martini. Cætera autem quæ geſſit in epiſcopatu, Grego. Turon. hiſt. Franc. lib. 2. c. 1. & lib. 10. c. 31. ſcriptis mandauit.

f Eugenij epiſc.] Fuit hic tertius eius ſedis epiſcopus; præceſſitque ſanctum Ildefonſum, qui de ipſo agit in libello, quem ſcripſit de vir. illuſtrib. cap. 14. commendans mirum in modum eius ſanctitatem, & eruditionem; ſediſſe q; ait annis ferè duodecim, temporibus Chindaſunti, & Receſuuinthi Regum; relatumq. inter ſanctos eſſe ſcribit Vaſæus in chron. Hiſpan. an. Domini 651.

g Quinctiani epiſcopi.] Scribit eius res geſtas Gregor. Turonen. in vit. ſanct. patr. cap. 4. & hiſtor. Franc. lib. 2. c. 36. Sigebert. in chron. an. 506. Fuit hic primò Ruthenorum epiſcopus, interfuitque concil. primo Aurelianenſi; inde tranſlatus in ſedem Aruernenſem, ſucceſſit Apollinari, vt idem teſtatur Gregor. ex quo corrigendæ ſunt tabulæ Democharis, in quib. ponitur Quinctianus poſt Aprunculum.

h Homoboni.] Eius vitæ acta edita à Collegio eccleſiæ Cremonenſis leguntur, ſimulque & litteræ Apoſtolicæ Innocentij Papæ tertij de eiuſdem canonizatione. habet eadem Sur. tom. 6. agit & de his Petrus in catal. lib. 10 c. 56. extant eiuſdem Innocentij litteræ in regiſtro ipſius. Laudauit eundem ſanctiſſimum virum ſacro hymno Hieron. Vida Albæ epiſcopus, cuius exordium eſt: Beate pauperum pater. &c.

viij. C Decimooctauo Kal. Decembris. Luna. 14

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	18	19	20	21	22	23			

HERACLEAE in Thracia natalis ſanctorum martyrum Clementini, [a] Theodoti, & Philomeni. Alexandrię ſancti Serapionis [b] martyris, quem perſecutores ſub Decio principe crudeliſsimis affecerunt ſupplicijs, ita vt omnes ei iuncturas membrorum prius ſoluentes, de ſuperioribus domus ſuæ eum pręcipitarent: & ſic Chriſti martyr efficeretur. Trecis in Gallia ſancti Venerandi [c] martyris ſub Aureliano Imperatore. Item in Gallia ſanctę Venerandę [d] virginis, quę ſub Antonino

Imperatore

Imperatore & Aſclepiade pręſide martyrii coronam, accepit. Gangræ in Paphlagonia ſancti Hypatij [e] epiſcopi, qui à magna Nicęna ſynodo rediens, à Nouatianis hæreticis in via lapidibus impetitus martyr occubuit. Emeſæ paſſio plurimarum [f] ſanctarum mulierum, quæ ſub ſæuiſsimo Arabum duce Mady ob Chriſti fidem crudeliſsime tortę atque necatæ ſunt. Bononiæ ſancti Iucundi [g] epiſcopi & cõfeſſoris. In Hibernia ſancti Laurentii [h] epiſcopi Dublinẽſis.

NOVEMBRIS 14.

a CLEMENTIANI, & ſoc.] Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores de iiſdem hac die agunt.

b Serapionis.] Beda, & alii qui ſupra de eodem. S. Dionyſius epiſcopus Alexandrinus in epiſt. ad Fabium Antiochenum eius certamen deſcribit. extat apud Euſeb. hiſtor. lib. 6. c. 34. erat Alexandriæ eccleſia S. Serapionis, cuius meminit S. Epiphan. in panar. hęreſ. 69.

c Venerandi.] Eius martyrii acta ſummatim cõplexa recitat Petrus in catal. lib. 10. c. 60. Fuit eiuſdem nominis Venerandus epiſcopus Aruernenſis, de quo Greg. Turon. hiſto lib. 2. c. 13. & de glo. confeſ. c. 35. 36. & 37 poniturque octauus eius ſedis epiſc. in tab. Democh.

d Venerandæ.] Recenſet eius res geſtas idem Petrus in catal. li. 10. c. 61.

e Hypatii epiſcopi.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio, narrantq; eius martyrium. recenſetur hic inter patres, qui interfuerunt concilio Gangrenſi, vt eius acta teſtantur, Nicæno magno concilio etiam eundem præſentem fuiſſe, Græci teſtantur, eum de eodem agunt iterum pridie Kal. Aprilis in dicto Menologio.

f Plurimarum ſanctarum.] De iiſdem hiſt. Miſcella ex Theophane, porro cõtigiſſe earũ martyrium narratur anno quinto Leonis quarti Imp. & (vt ſupputat auctor) ab incarnatione Domini ſeptingenteſimo ſeptuageſimotertio: ibiq; pluribus de barbarorum ſæuitia in Chriſtianos. Agit de iiſdem Georg. Cedren. in comp. eo Imp. & anno

g Iucundi epiſc.] De eo tabulæ eccleſiæ Bonon. quas Sigonius conſcripto commentario illuſtrauit, adnumeratur hic decimus eius ſedis epiſcopus: Claruit circa ann. Domini quadringenteſimum octogeſimumquintum.

h Laurentii epiſcopi.] Eius acta purè ſynceréque ſcripta habet Sur. tom. 6. Relatus eſt in ſanctorum numerum ab Honorio tertio Rom. Pon. an. decimo eius Pontificatus. Extant de his litteræ Apoſtolicæ in Vaticana bibliot. in regiſt. eiuſdem an. 10. nu. 123.

15 Decimoſeptimo kal. Decembris. Luna. D vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
12	13	14	15	16	17	18	19	19	20	21	22	23	24			

NATALIS ſancti Eugenii [a] epiſcopi Toletani & martyris, beati Dionyſii Areopagitę diſcipuli, qui in territorio Pariſienſi conſummato martyrii curſu, beatę paſsionis coronam percepit à Domino: cuius corpus Toletum poſtea fuit tranſlatum. Nolæ in Campania beati Felicis [b] epiſcopi & martyris, qui à quintodecimo ætatis ſuæ anno miraculorum gloria claruit, & ſub Marciano præſide cum aliis triginta agonem martyrii compleuit. Edeſſę in Syria ſanctorum martyrum Guriæ [c] & Samonæ, ſub Diocletiano Imperatore & Antonino præſide. Ibidem paſſio

ſancti Abibi [d] diaconi, qui ſub Licinio Imperatore & Lyſania præſide vnguibus laceratus, in ignem coniectus eſt. In Africa ſanctorum Martyrum Secũdi, [e] Fidentiani, & Varici. In Britannia natalis ſancti Machuti [f] epiſcopi, qui à primæuo ætatis ſuæ tyrocinio miraculis emicuit. Veronæ ſancti Luperii [g] epiſcopi & confeſſoris. In Auſtria ſancti Leopoldi [h] eiuſdem prouinciæ Marchionis, quem Innocentius octauus Sanctorum numero adſcripſit.

NOVEMBRIS 9.

EVGENII epiſcopi & martyris.] De eodem hac die in breuiario Toletano, Vſuar. & Adone. Eius præclara geſta recognita olim in concilio Leodienſi in eccleſia iuſſa ſunt legi, vt conſtat ex actis ſancti Gerardi abbatis Bromienſis capit. 14. apud Sur. tom. 5. die 3. Octobris. Agitur ibidẽ de miraculis ex eius reliquiis editis, cum in eum locum ſunt tranſlatæ. Secunda autem, celebrior que tranſlatio facta eſt corporis eiuſdem ſanctiſſimi martyris ex Galliis in Hiſpaniam, cum noſtra ætate, an. Domini MDLXV. ampliſſimo apparatu ac religioſiſſimo cultu, non rheda aliqua triumphali, ſed (quod omnem excedit pompæ amplitudinem) regiis humeris in ſuam antiquam nobiliſſimam Toletanam ſedem ſacer Antiſtes & martyr illuſtris delatus eſt. Si quidem Rex Catholicus Chriſtianæ fidei robur & ornamentum, Philippus ſecundus, ſe ſacræ ſubdidit ſarcinę; ouansque & exultans humili obſequio auguſtior redditus, in prædictum locum euexit. De eodem in Flore ſancti Hiſpan & apud Molan. in indic. Sanct. Belg. & in addit. ad Vſuard. Petrus in catal. lib. 10 capitu, 62. Vaſæus in chron. Hiſpan. & Marin. Sicul. lib 6. hiſtor. Hiſpã. & Theſaur. cõcion. tom. 2. pluribus. Fuerunt eiuſdem eccleſiæ Toletanę duo alij eiuſdem nominis & pietatis hæredes epiſcopi; quorum alter S. Iuſto ſucceſſit, alter verò poſt ipſum eſt ſubrogatus, agit de ambobus ſanctus Ildefonſus lib. de vir. illuſtrib. c. 12. & 14.

b Felicis epiſc.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores, longe hic alius ab illo, quem ſanctus Pauliuus tot Natalibus celebrauit.

c Guriæ & Samonæ.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio. Eorum acta Metaphraſtes ex antiquis monumentis deſcripſit, necnon & Aretas Cæſarienſis. extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

d Abibi diac.] Græci, de eodem in Menologio hac die. Eius acta iuncta ſimul cum rebus geſtis prædictorum martyrum Guriæ & Samonis Metaphraſtes, & Aretas Cęſarienſis deſcribunt.

e Secundini, & ſoc.] Beda de ijſdem hac die, conſentiuntque, vet man. ſcrip.

f Machuti epiſcopi.] Idem & Maclouius dictus reperitur. Eius vitam ſcripſit Sigeber. quam recitat Sur. tom. 6. de quo idem Sigeber. in chron. anno Domini 561. teſtaturq; claruiſſe temporibus Iuſtiniani Imperatoris, de eo & Petrus in catalogo lib. 10. cap. 64. Trithẽ, l. de vir. illuſtribus ordinis ſancti Bened. lib. 3. cap. trigeſimoquinto. Habemus in noſtra bibliotheca eiuſdem acta man. ſcrip. quorum exordium eſt: Glorioſus Chriſti confeſſor, &c.

g Luperii epiſcopi.] Tabulæ eccleſię Veron. pluribus autem R. D. Auguſtinus Valerius epiſcopus Veronen. Cardinalis in lib. antiquorum mon. eccleſ. Veron. pag. 9. & 39. eumque Luperium, & non Liberium, vt alii, appellat.

h Leopoldi.] Huius nobiliſſima geſta recitata ſunt in publico conſiſtorio coram Innocentio octauo Rom. Pont atque probata, habet eadem Sur. tom. 6. hac die. Ibidem mentio habetur de alio libro, quo agitur de innumeris miraculis ab eo editis, atque de canonizatione ipſius, auctore Ioanne Franc. de Pauinis plura de eodem & hi, qui res Auſtriacas ſunt proſecuti.

vj. E Sextodecimo Kal. Decembris. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
13	14	15	16	17	18	19	20	20	21	22	23	24	25

IN Africa ſanctorum martyrum Rufini,[a] Marci, Valerii, & ſociorum. Eodem die ſanctorum martyrum Elpidii,[b] Marcelli, Euſtochii, & ſociorum: ex quibus Elpidius cum eſſet ordinis Senatorii, & coram Iuliano Apoſtata Chriſtianam fidem conſtantiſſime profiteretur, primum equis indomitis vna cum ſocijs alligatus atque pertractus, deinde in ignem coniectus glorioſum martyrium conſummauit. Lugduni natalis ſancti Eucherii[c] epiſcopi & confeſſoris, viri admirandæ fidei & doctrinæ, qui ex nobiliſſimo Senatorum ordine ad religioſam vitam habitumque conuerſus, diu intra ſepta ſpeluncę ſponte concluſus in orationibus & ieiuniis Chriſto ſeruiuit; deinde apud præfatam vrbem in pontificali cathedra reuelante angelo ſolemniter collocatus eſt. Patauii ſancti Fidentii[d] epiſcopi. Cantuariæ in Anglia ſancti Edmundi[e] epiſcopi, cuius ſanctitatem Deus miraculorum magnitudine declarauit. Eodem die depoſitio ſancti Othmari[f] abbatis.

NOVEMBRIS 16.

a RVFINI, & ſoc.] Vet. man. ſcrip. & Petr. in catal. lib. 11. nu. 322. & alij recentiores.

b Elpidij, & ſoc.] De his etiã Gręci hac die in Menologio, vbi eorundem acta breui compendio deſcribunt.

c Eucherij epiſc.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de eodem. Ado eius res geſtas paucis complexus eſt. Gennad. de vir. Illuſtr. cap. 63. S. Iſid. cap. 15. & Honor. Auguſtodun. licet tam ipſe quam Gennadius eundem appellent presbyterum, & Honorius duos conſtituat Eucherios, presbyterum, ſcilicet cuius ſint commentarij illi ad Solonium ac Veranium ſcripti & epiſcopum, cuius ſit de laude eremi opuſculum ad Hilariũ epiſcopũ Arelaten. cuius meminit Iſidorus. Ego quidem vnũ, eundemque exiſtimo, ipſumque epiſcopũ Lugdunenſem, quem ſanctus Mamertus epiſcopus Vienenſis ei equalis lib. 2. de ſtatu animæ, eiuſmodi exornat elogio: Haudquaquam (inquit) Eucheriũ præterierim, mihimet viuentem doctrina, & præſentaneis coram diſputationibus cognitum, non porrò nuncijs aut lectione compertum; qui ſcilicet viridis ęui, maturus animi, terræ diſpuens, cæli appetens, humilis ſpiritu, arduus merito, ac perinde ingenij ſubtiliſſimus, ſcientia plenus, eloquij profluus, magnorum ſeculi ſui Pontificiũ longe maximus, editis in rem fidei multi iugis variorum operũ voluminib. ad populum quoque his ſuper ſtatu animæ concionatus eſt, &c. hęc S. Mamertus de S. Eucherio, quem homiliarũ illarũ, quæ Euſebij Emyſſeni nomine falſo inſcribũtur eſſe germanum auctorem, in Annalibus eccleſiaſtici demonſtrauimus. Meminit eiuſdem Eucherij Sidonius ad Claudianum lib. 4. epiſt. 3. & lib. 7. epiſt. 10. eiusque dicendi genus oſtendit. de eodẽ Ado in chron. ann. Domini 452. itemque Marcellinus in chron. ſub conſulatu Ioannis & Varari ann. 457. Agitur de ipſo & in vita S. Cæſarij epiſcopi. Arelatenſis. extat apud Sur. tom. 4. die 27. Aug. Ponitur viceſimus eius ſedis epiſcopus. reperiturque interfuiſſe tertio concilio Arelatenſi habito Opilione & Vincomalo conſſ. anno Domini 453. itemque Arauſicano & Carpentoractenſi. Vixit alius eiuſdem nominis temporibus Caroli Martelli, Eucherius epiſcopus Aurelianenſis, de quo in addit. ad Grat. 16. q. Sed actum eſt de eo ſupra 20. Febr.

d Fidentij epiſcopi.] In tabulis Patauinis confeſſor tantum; & non martyr ponitur, Petrus autem in catal. lib. 10. c. 66. martyrio coronatum refert.

e Edmundi epiſcopi.] eius res geſtas conſcripſit Robertus Richius, necnon Robertus Bauonus eius diſcipulus, quem citat Vin. lib. 31. cap. 67. & catal. ſcript. Britan. Habet eiuſdem acta Sur. ex diuerſis collecta tom. 6. Petrus in catal. lib. 10. cap. 68. exceſſit ex hac vita anno Domini 1246. eumque Innocentius quartus inter ſanctos recenſuit.

f Othmari abb.] Beda de eodem Scriptæ ſunt eius res geſtæ à Vualfrido Strabone, quas deſcripſit Sur. tom. 6. Agit de eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. li. 3. c. 233. Obijt anno Chriſti ſeptingenteſimo quinquageſimooctauo, ſeptimo vero Pipini regis Francorum.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	21	22	23	24	25	26			

NEOCAESARAE in Ponto natalis ſancti Gregorij[a] epiſcopi, qui doctrina & ſanctitate illuſtris, propter ſigna atq; miracula, quæ cum multa eccleſiarum gloria perpetrauit, Thaumaturgus eſt appellatus. In Paleſt na ſanctorum martyrum Alphæi[b] & Zacchæi, qui primo ann᷈ perſecutionis Diocletiani poſt multa tormenta capitalem ſentẽtiam ſubiere. Cordubæ ſanctorum martyrum Aciſcli[c] & Victoriæ germanorum, qui in eadem perſecutione iuſſu Dionis præſidis ſæuiſſimè cruciati, coronas à Domini illuſtri paſſione meruerunt. Alexandriæ ſancti Dionyſij[d] epiſcopi, ſummæ eruditionis viri, qui multis confeſſionibus clarus, & pro paſſionum tormentorumque diuerſitate magnificus, plenus dierum confeſſor quieuit, Valeriani & Gallieni Imperatorum tẽporibus. Aureli.n:s ſancti Aniani[e] epiſcopi, cuius mortem in conſpectu Domini pretioſa:n miracula crebra teſtantur. In Britannia ſancti Hugonis[f] epiſcopi, qui ex monacho Carthuſiano ad eccleſiam Lincolnienſem regendam vocatus, multis claruit miraculis, & ſancto fine quieuit. Turon:s ſancti Gregorij[g] epiſcopi. Florentię ſancti Eugenij[h] confeſſoris, diaconi beati Zenobij eiuſdem ciuitatis epiſcopi.

NOVEMBRIS 17.

a GREGORII.] De eodem Beda, ac cæteri Latinorum, nec non & Græci in Menologio hac die. Eius res geſtas cõſcripſit Gregorius Nyſſenus, cuius auia S. Macrina fuit eius diſcipula, vt auctor eſt S. Baſilius epiſto. 75. qui & ipſe eundem virum celeberrimum mirificè laudat, eiusque acta paucis complectitur lib de Spiritu ſancto, cap. vigeſimonono, & Magnum appellare conſueuit, vt in epiſto ad Neocæſarienſes 62. 63. & 64. De eodem Euſeb hiſtor. lib 6. capitu. 23. Socrat libr. 4 capitul. 22. Sanctus Hieron de ſcrip. eccleſ in Theodoro, & epiſtol. 84 ad Magnum meminit eiuſdem & S. Gregor. Papa lib. 1. capitu. ſeptimo. De pręclaro miraculo ad eius ſepulchrum agit Theodori. lector lib. 2. collectan & Cedren in anno 12. Anaſtaſii Imperatoris. Extat inter alia eruditiſsimi atque ſanctiſsimi viri monumenta epiſtola, canonica à Græcis nuncupata, quam Sexta ſynodus recepit. Superuixiſſe certum eſt, ſaltem vſque ad tempora Aureliani Imperatoris, quando interfuit Antiocheno concilio contra Paulum Samoſateuſem hæreſiarcham, vt refert Euſebius hiſtor lib. 7. capitu. vigeſimoſecundo. Non tamen placet quod Suidas ſcribit, perueniſſe vſque ad tempora Iuliani apoſtatæ. Qui enim fieri poteſt, vt qui Alexandro Impe. clarere cæpit in ſchola Origenis anno à Chriſto 223. idem vſque ad Iuliani tempora ſuperſtes fuerit, cuius Imperium ſumpſit exordium anno Domini 362. errat & in eo Niceph dum confundit eundem cum Gregorio Armeno, de quo ſuo loco ſuperius dictum eſt. De ſcriptis ipſius pluribus egimus in Annal. eccleſ.

b Alphæi, & Zacchæi.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, adduntque his item Michæam a què martyrem.

c Aciſcli, & Victoriæ.] De his Beda, Vſuardus, & Ado hac die. Meminit Aciſcli Prudent. hym 4. de Martyribus Cæſarauguſtan. in periſtepha. De ijſdem in breuiario Toletano eſt ſacer hymnus, necnon capitula. Antiquum eſt nomen capitulorum

rum in eccleſiaſticis officiis, alterius ſignificationis ab ea,qua nunc accipi ſolent,qualia autem ea fuerint,declarat epiſtola Vigilii Papæ ad Eucherium his verbis, cap.5. Quoties vero Paſchalis, aut Aſcenſionis Domini vel Pentecoſtes, vel Epiphaniæ,ſanctorumque Dei fuerit agenda feſtiuitas ſingularis,capitula diebus apta ſubiungimus, quibus commemorationem ſanctæ ſolemnitatis, aut eorum facimus,quorum natalia celebramus: cætera vero ordine conſueto proſequimur, huc uſque Vigilius. Se habebant eiuſmodi capitula tamquam preces quædã prolixiores,quibus ſanctarum ſolemnitatum præconia, & martyrum triumphi recoli conſueuerant, vt apparet ex eodem pertuetuſto Breuiario Toletano. Eorumdem martyrum acta cōſcripta habentur in Flore Sãct. Hiſpan. licet perperam recenſeantur inter filios ſancti Marcelli centurionis,quorum nomina recenſet ex breuiario Eborenſi Vaſæus in chron. Hiſpan.an.Domini 306. Meminit horum Ambroſ. Moral in appendice ad Eulog.cum agit de ſanct. Cordubenſis Eccleſiæ,necnon alii,qui res Hiſpaniarum ſunt proſecuti,in Theſaur. Concion. to. 2 plura de iiſdem.

d Dionifii epiſcopi.] De quo Beda,Vſuardus Ado,ac cęteri Latinorum,Grçci autem in Menologio quinto nonas Octobris. Pluribus de eo Euſeb.hiſt lib.6.cap.33.& ſequent.& lib. 7. per totum.Hieron.de ecript. Eccleſ. & alii recentiores qui ab Euſebio acceperunt. Erat eius nomine Alexandriæ erecta eccleſia,cuius meminit ſanctus Epiphan.in Panar hęreſ.69. De eodem Dionyſio dubitatio alicui poſſet oriri,dum ſanctus Auguſtinus lib.de catholico dogmate capi.3. eum appellat fontem Arianorum,& ſanctus Baſilius ad Maximum philoſophum epiſt.41.in eandem ſententiam hæc de eo: Eſt autem hæc noſtra de illo ſententia: Non omnia viri huius laudamus: ſunt quæ prorſus etiam damnamus. Ipſe propemodum (quantum nobis liquet) primis hominibus impietatis iſtius Ariomaniæ, quæ iam paſsim obſtrepit,ſeminaria præbuit, hæc Baſilius, qui tandem eundem excuſans,hæc ſubdit: Cauſam vero non puto animi malitiam eſſe,ſed quod vehemẽter cupit obluctari Sabellio. Soleo itaque illum ſimilem æſtimare plantatori cuipiam,qui recentis plantæ contorturus auerſionem,ita immoderate illam retorquet, vt à medio aberret, & in contrarium latus ramum abducat, hæc ille. In eandẽ ſententiam ſanctus Athanaſius aduerſus Aranos agens,pro Dionyſio ſcripſit epiſtolam apologeticam: idemque in epiſtola de ſynodo Nicæna contra decreta Arianorum etiam addit, eundem Dionyſium ea de re iudicio poſtulatum apud Dionyſium tunc Romanum Pontificem,ſcripſiſſe ad eũ dem egregiam Apologiam,quo ſe immunem liberumque à quauis hæreſi demonſtraret, id & Baſil.ad Amphiloch.de Spiritu ſancto capitu. 29. Hieron.etiam de ſcrip. Eccleſ.in Dionyſio teſtatur, ipſum ad prædictum Romanum Pont.ſcripſiſſe epiſtolam unam, & libros quatuor. Niſi vererer ſcholii menſuram excedere, plurimorum nobiliũ veterumq; theologorũ eiuſdẽ generis exempla ſubnectere,qui dũ aliquã hęreſim refellere conati ſunt,in contrariam partem nimis valdè, rationes inflectẽtes, à rectitudine ſynceræ fidei declinare viſi ſunt, licet iidem catholicæ fidei fuerint ſem per propugnatores acerrimi. Vnũ tantũ non longe petitum, ſimileque huic de magno illo Gregorio Thaumaturgo, de quo hac item agitur die, adducam exemplum. Sicut enim Dionyſius laborás contra Sabellium viſus eſt Arianis arma ſubminiſtraſſe; ita & ipſe agẽns contra Gentiles, conatus illis demonſtrare non eſſe plures Deos,& Chriſtianos omnes nequaquam tres Deos colere, ſed vnum tantum; viſus eſt aliquibus vnam tantum conſtituiſſe in Diuinitate perſonam. ſicque Sabellio paraſſe venenum: quod ſanctus Baſilius accuratè notat,& excuſat ſcribens ad Neocæſarienſes epiſt 64. ſed nunc de his ſatis. Moritur S. Dionyſius Alex anno duodecimo Gallieni Im. vt teſtatur Hieron. vbi ſupra.

e Aniani epiſc.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, & recẽtiores. Eius res geſtas ſcribit Greg. Turon. hiſt. Franc. lib 2. cap. 7. alia item Sur. ex vet. manuſcrip. tom. 6. & in actis Euortii; cui ſucceſsit, apud eundem to. 5. die 7 Septem. Ado Vien. in chron. an. 410. Petrus in catal lib. 10. c. 71. Qualis autem, quantuſue fuerit, accipe ex Sidonio Apollinari lib. 8. epiſtol. 15. ad proſperum eius ſucceſſorem, vbi eum præ vitæ meritis appellat maximum, cõſummatiſsimumque Pontificem, Lupo parem, & Germano non imparem. Fuit hic ſeptimus eius ſedis epiſcopus, claruitque temporibus Valentiniani tertii Romani Imperatoris, & Leonis Romani Pon. Agitur alicubi de eodem xviij. Kalen. Iulii, qua die eius meritis liberata eſt Aurelianenſis ciuitas ab Hunnorum imminenti clade. Molan. ea die in addit. ad Vſuard.

f Hugonis epiſcopi.] Eius acta ſcripſere Silueſter, Geraldus, & Adamus Carthuſianus, vt ex catal. ſcrip. Brit. refert Molanus, qui ait reperiri etiam eius vitam quinque libris digeſtam. Aliam recitat Sur. tom. 6. incerto auctore. de eodem Petrus Sutor de vita Carthuſ. lib. 2. c. 5. & alii recentiores.

g Gregorii epiſcopi.] De eodem hac die Beda. Eius vitam a clericis Turonenſibus ſcriptam habet Sur. tom. 6. Ipſe Gregorius de ſeipſo, cum agit de epiſcopis Turonenſibus lib. 10. ca. 31. Venant. Fortu. ei æqualis ſcripſit ad illũ nõnulla epigrammata. De eius ſcriptis quale ſit iudiciũ Hil.

diuini,conſule ipſum in epiſt.ad Ludouicum Imperat.quæ extat in præambulis vitæ S. Dionyſij Areopagitæ.De eo Petrus in catal.lib.10.c.72.& Trithem.de ſcrip.eccl.& de vir.illuſtr.ord. S. Bened.lib.3.c.10.& 51.lib.4.c.45. Migrauit ex hac vita anno Domini 594.anno quarto Pontificatus ſancti Gregorii Papæ,cum ipſe iam ageret in ſede ſua annum vigeſimumprimum.

h Eugenii.]De ipſo tabulę eccleſię Florentinę plura in vita S.Zenobii eiuſdē ciuitatis epiſcopi.

iiij. G Quartodecimo Kal.Decemb.Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	22	23	24	25	26	27			

ROMAE dedicatio [a] Baſilicarum ſanctorum Apoſtolorum Petri & Pauli.Antiochię natalis ſancti Romani [b] martyris , qui tempore Galerii Imperatoris,cum Aſclepiades pręfectus in eccleſiam irrumperet,eamque funditus conaretur euertere,cæteros Chriſtianos hortatus vt ei contradicerent , poſt dira tormenta, & linguę abſciſſionem(ſine qua tamen Dei pręconia loquebatur)in carcere laqueo ſtrangulatus,celebri martyrio coronatur. Paſſus eſt etiā ante ipſum puerulus nomine Barula,qui ab eo interrogatus,vtrum melius eſſet vnum Deum colere,an plures deos,cum in vnum Deum , quem Chriſtiani colunt,credendum eſſe reſpondiſſet,verberibus cęſus iuſſus eſt decollari . Item Antiochię ſancti Heſychii [c] martyris,qui cū eſſet miles,& pręceptum audiſſet, vt quiſquis non ſacrificaret idolis,cingulum militię deponeret,repente cingulum ſoluit:ob quam cauſam ligato in dextera eius ingenti ſaxo, in fluuium pręcipitari iuſſus eſt.Eodem die ſanctorum Oriculi,[d] & ſociorum , qui in perſecutione Vuandalica pro fide catholica paſsi ſunt.Maguntiæ ſancti Maximi [e] epiſcopi,qui tempore Conſtantij multa paſſus ab Arianis,confeſſor occubuit.Turonis tranſitus beati Odonis [f] abbatis Cluniacenſis.Antiochię ſancti Thomę [g] monachi,quem Antiocheni ob peſtem eius precibus ſedatam ſolemnitate annua coluerunt.Lucę in Tuſcia tranſlatio [h] ſancti Frigdiani epiſcopi & confeſſoris.

NOVEMBRIS 18.

a DEDICATIO Baſil.] longè antequam Apoſtolorū Baſilicæ erigerentur,eo ipſo tpe,quo beatiſſimi Apoſtoli Petrus et Paulus glorioſo martyrio coronati ſūt, loca ſepulchrorū ipſorū magna veneratione ſūt habita . De his Caius antiquus theologus,qui temporibus Zephyrini Ro.Pont. vixit,hæc ait,Ego Apoſtolorum trophea perſpicuè poſſum oſtendere:nam ſi lubet in Vaticanum proficiſci;aut in viam , quæ Oſtienſis dicitur , te conferre,trophæa eorū, qui iſtam eccleſiam ſuo ſermone & virtute ſtabilierunt,inuenies,hæc Caius apud Euſeb.hiſtor.lib.2.capit.2 .Eadem loca frequenti Chriſtianorum cōcurſu celebrari ſolita docent acta martyrum,quorum meminimus, quę poſtmodum à Conſtantino Imperatore ampliſſimis ſunt illuſtrata baſilicis;eædemque ornamentis auctæ,atque ditatæ redditibus,vt docet libellus Damaſi de munificentia Conſtantini conſcriptus.Quod autem ſpectat ad Vaticanam Baſilicam,in maiori eius arcu hi verſus muſiuo opere exarati legebantur.

Quod

Quod duce te mundus ſurrexit in aſtra triumphans.

Hanc Conſtantinus victor tibi condidit aulam.

Ex antiquis actis Silueſtri papæ illud compertum *habetur*: Conſtantinum Imp in erectione Baſilicæ S. Petri primum omnium ligone, ad fundamenta iacienda terram fodiſſe, erutamq; cophinis aſportaſſe. Quid ni hæc præſtiterit Chriſtianiſſimus Imper. cum & Veſpaſianum Aug. in reſtitutione cõbuſti Capitolij hæc ipſa egiſſe, auctor ſit Suetonius, cuius in vita ipſius cap. 8. hæc ſunt verba: Ipſe reſtitutionem Capitolij aggreſſus, ruderibus purgandis munus primus admouit, ac ſuo collo quædam extulit, &c hæc Sueton. Qualis autem, quantaue fuerit ea Baſilica, ſanctus Paulinus Nolanus epiſt. 31. ſcribens ad Aletium, lineamentis quibuſdam ſubobſcurè deſcribit. Erexit idem Imperator Baſilicam S. Pauli via Oſtienſi: quæ cum ob loci anguſtiam inter Tyberim amnẽ & ipſam viam poſiti, nõ in eam amplitudinem, vt par erat, excitata videretur; Valentinianus iunior Impe. de alia ibidem cum viæ Oſtienſis detrimento amplioribus ſpatijs excitanda Baſilica, ſcripſit ad Salluſtium Vrbis præfectum. geſſit is præfecturam Vrbanam, Honorio & Euodio conſſ. vt cõſtat ex leg. 18. de piſtorib. Cod. Theodoſ. eſt is annus à Chriſto 383. Eam tunc cœptam poſtea Honorius Imp. abſoluit. Extant de his litteræ Valentiniani Imp. in bibliotheca Vatic. decerptæ ab ijs qui egerunt de ſeptem Vrbis eccleſ. Poſtea autem Leo Magnus Pontifex eandem Baſilicam maiori arcu ingentib. columnis ſubnixo, ſuffulſit, exornauitque ſacris picturis opere muſiuo compactis, quæ hactenus perſeuerãt. de his etenim Hadrianus papa in epiſtola ad Carolum Magnum imp. de imaginibus, ſic ſcribit: In Baſilica beati Pauli Apoſtoli arcum ibidem maiorem faciens, & in muſiuo depingens Saluatorem Dominum noſtrum Ieſum Chriſtum, & ſecum vigintiquatuor ſeniores, nomine ſuo verſibus decorauit: & a tunc vſque hactenus fideliter à nobis veneratur. hæc Hadrianus papa. Eiuſdem Leonis pontificis eſſe videtur conteſtatio illa dexteræ columnæ maioris arcus inciſa, & non Leonis III. vt alii exiſtimarunt, ad quos confutandos hæc pluribus ſcribimus: nam Leonis primi, qui vixit temporibus quartæ ſynodis œcumenicę illud opus eſſe idem Hadrianus apertè teſtatur. Hactenus inſigne monumentum tanti pontificis integrum perſeuerat, muſiuum autem opus non nihil ſenſit detrimenti in aliquibus imaginibus vigintiquatuor ſeniorum.

Quanta autem earundem Baſilicarũ extiterit ſanctitas, atque religio, (audacter dicam cũ Moyſe) & inimici noſtri ſunt iudices: nam licet extra murorum ambitum ſitæ eſſent, eas tamen, vt cœleſte quoddã aſylum diuinitus præſcriptum, hoſtes fidei, ac Romani Imperii perduelles, Gothi inquam, cum in Vrbem graſſarentur, ſunt reueriti, nullum illis vel earum miniſtris negotiũ fac eſſe, imò & ad illas confugientibus parcere, inuiolabile fuit, vt ſcribit Oroſ. hiſt. lib. 7. c. 39. S. Augu. de ciuit. Dei lib. 1. c. 1. & Procopius de bello Gothico temp. Iuſtiniani lib. 2. Accipe quid furens hæretica Theodora Auguſta dederit in mandatis Anthemio Scriboni, cum de capiendo Vigilio papa ad ipſum ſcribens, hæc ait: Exceptis omnibus, in Baſilica S. Petri parce. nam ſi in Lateranis, aut in palatio, aut in qualibet eccleſia inueneris Vigilium, mox impoſitum naui perduc eum vſque ad nos, &c. Quod autem ſpectat ad limina Apoſtolorum, obtinuit antiquus vſus, vt præ reuerentia ac religioſa quadam obſeruantia, ipſæ Baſilicæ, Limina Apoſtolorum vocarentur; vnde Claudianus ad Iacobum magiſtr. equitum hoc verſu.

Per cineres Pauli, per cani limina Petri.

Nec tantum poſtquam Baſilicæ Apoſtolorum erectæ ſunt; ſed longè ante obtinuit eiuſmodi loquẽdi vſus. Vnde in actis ſancti Alexandri papæ hæc legũtur: Tu ſi ad limina Petri deduxiſſe eum, &c. De eiuſmodi nomenclatura exempla plura habes ex Fortunato, vt in carm. de partu Virginis, his verſibus.

Quos recipit ſacra porta Petri, quos ianua Pauli,
Poſtis ad Andreæ limen Achaia patet.
Matthæi Aethiopes, Epheſinos valua Ioannis.
Et quem quiſque amat, hunc ſua porta rogat.

Moris enim erat, adeuntibus Baſilicam, ante eius ingreſſum, ad limina procumbere, poſtes deoſculari, ac preces fundere. Vnde idem Fortunatus hęc de Baſilica Rauennate.

Rurſus Apollinaris pretioſi limina lambe.
Fuſus humi ſupplex, &c. Chryſoſt. homil. 30. in epiſt. 2. Paul. ad Corinth. Templi veſtibula, & aditum oſculamur, cum aliis alios oſculamur. At nõ cernis quot nam homines etiam hiſce templi veſtibulis oſculum figunt, partim inclinato capite, partim manutenentes, atque ori manum admouẽtes? hæc Chryſoſt. Habes inſuper apud Fortunatum de ſancta Radegũde Regina, quòd adiens Baſilicã S. Martini, per ſingula ſe proſtrabat limina. At de ipſa Vaticana Baſilica Sidonius Apollinarius lib. 1. epiſt. 5. ad Heronium hæc ait: Vbi priuſquã vel pomeria contingerẽ, triumphalibus Apoſtolorum liminibus affuſus, omnem protinus ſenſi membris male fortibus exploſum eſſe languorem. Romam venientibus primum omnium limina Petri Apoſtoli adire vſu receptum erat, vt colligitur ex Ennodio in defenſione Symmachi papæ. Ingredi ipſa limina Apoſtolorum, & in ea ſacra facere, idem erat, quod communicare catholicæ eccleſiæ, vt pulchrè expreſſum habes ab Optato Mileuitano lib. 2. contra Parmen. cum ait, Ad

Petri

Petri memoriam nõ accedit, quaſi ſchiſmaticus, contra Apoſtolum faciens, qui ait: Memorijs ſanctorum communicantes. Ecce præſentes ſunt ibi duorum Memoriæ Apoſtolorum. Dicite, ſi has ingredi potuit: ita vt obtulerit illic, vbi Sanctorum Memorias eſſe conſtat hæc Optatus. Addimus quod Prudent. Periſteph. hym. 2. de S. Laurentio his verſibus docet Chriſtianos ſacra Apoſtolorũ ac martyrum limina exoſculari ſolitos:

Ipſa & ſenatus lumina
Quodam Luperci, & Flamines,
Apoſtolorum ac martyrum
Exoſculantur limina.

Recolimus de his etiam nobile illud antiquitatis monumentum. Conſueuiſſe maiores, ipſas eccleſias vel atrij portas aliquando ſacris reliquijs conſecrare. meminit eius ritus Ludouicus Pius imper. in ſua conſtitutione, quam Salicis legibus addi voluit, his verbis in fine: Si in atrio eccleſiæ, cuius porta reliquijs ſanctorum conſecrata eſt, eiuſmodi homicidium perpetratum fuerit, &c. in capitul. Franc. lib. 4. cap. 13. Hinc etiam factum videtur, vt miro cultu ipſa ſacra eccleſiæ limina ornarentur. Vnde S. Paulinus in Nat. 3. ſancti Fęlicis hæc ait:

Aurea nunc niueis ornantur limina velis.
Et paulo poſt.
Limina cæratis adolentur odora papyris.
Et in Natali 6.
-pulchra tegendis
Vela ferant foribus, ſeu puro ſplendida lino,
Siue coloratis textum fucata figuris;
Hi leues titulos lento poliant argento,
Sanctaq; præfixis obducant limina lamnis.

Atque hæc ſatis. Numerat Optatus Mileuitanus li. 2. contra Parmen. fuiſſe Romæ temporib. Conſtantini Baſilicas quadraginta & amplius. Alludens (ni fallor) ad ipſos Romanæ Vrbis titulos, quibus presbyteri Cardinales præpoſiti erãt, quorum numerus tẽporibus Cornelij papæ erat quadragintaſex vt conſtat ex epiſtola Cornelij papæ ad Fabium Antiochenum epiſcopum apud Euſe. hiſt. lib. 6. c. 35. vbi de Romanæ Eccleſiæ illius temporibus ſtatu hęc deſcripta habentur: Nouatum omnino præteriit, ſcilicet vnum ſolum epiſcopũ oportere eſſe in hac Eccleſia catholica: in qua tamen non ignorabat (quomodo enim poterat) presbyteros eſſe quadragintaſex, diaconos ſeptem, ſubdiaconos ſeptẽ, acolythos quadragintaduos, exorciſtas & lectores vna cum oſtiariis quinquaginta duos, viduas & alios morbo & ægeſtate afflictatos mille & quingẽtos, quos omnes Dei gratia benignitas abundè ſuſtentat. hæc ibi. ex prædicto itaque presbyterorum numero Optatum numeraſſe quadraginta & amplius baſilicas puto.

b Romani.] De quo Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum; Græci etiam in Menologio iiſdem ferè verbis: qui quidem hac ipſa die de alio Romano rurſus agunt, ipſoque diacono eccleſiæ Cæſarienſis, de quo Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 12. huius autem res geſtas, de quo agimus, cecinit Prudentius hymno; eſt de eodem homilia Eucherii, inſcripta tamẽ nomine Euſebii Emyſſeni. alia acta eiuſdem ex vet. man. ſcrip. edidit Mombr. to. 2. in quibus omnibus de Barula puero martyre mentio habetur. S. Ioãnes Chryſoſtomus de S. Romano præclaram habuit orationem, quam deſcripſit Metaphraſtes, & recitat Sur. tom. 5. ſed planè de eo, quem deſcribit Euſebius, nam nulla illic fit mentio de pueri martyrio. In antiquo Toletano breuiario eſt ſacer hymnus, capitula, & orationes de Romano martyre, ibique puerulus ille non Barula, ſed Theodulus appellatur. Arbitrari ſunt nonnulli vnũ eundemq; eſſe Romanum, & nõ duos; cum præſertim nomen, locus paſſionis, tempus denique, ac genus martyrij in vtriſque conueniãt. Ego verò opinor id ipſum factum à Prudẽtio de Romano, quod de Hippolytis feciſſe compertum eſt; plures ſcilicet in vnum aceruando, atque cõfundendo; aſtipulorq. libentius Græcorum Menologiis, qui duos, diuerſoſq. Romanos martyres celebrant. quod & ratio perſuadet, dum diuerſa martyrii vtriuſque cauſa cõſpicitur. Nam ille Romanus Euſebii idcirco martyrium ſubiiſſe ſcribitur, quòd ad idolorum delubra properantes libera voce redarguit: hic autem eo quòd præfectum in Chriſtianorum eccleſiam irrumpentem auertere conatus eſt: ille inſuper ſolus, hic autem vna cum puero paſſus eſt, cuius admirandam confeſſionẽ nequaquam veriſimile eſt ab Euſebio fuiſſe prætermiſſam, cum tam egregio exemplo magis magiſq. ſuam nobilitaſſet hiſtoriam. ſunt & alia, quæ alterum ab altero ſatis diſtinguere videntur. Reſtituit eccleſiam ſancti Romani martyris Baſilius imp. vt ſcribit Cedren. in comp.

c Heſychii.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catal. lib. 10. c. 76.

d Oriculi, & ſoc.] De eo vet. man. ſcrip. ex quibus Molanus apud Vſuardum.

e Maximi epiſcopi.] Eius acta à Trithemio deſcripta habet Sur. tomo 5. ſed dum confundit cũ Martino eiuſdem ciuitatis epiſcopo, manifeſtè errare conſpicitur: nam eſſe diuerſos, non tantum ex nomine, ſed & tempore, quo ſederunt, tabulæ eius eccleſiæ, quas emendatiores Demochares recitat, ſatis declarant. conſtat etenim ex actis concilij Agrippinenſis, Martinum, & non Maximum illi ſynodo interfuiſſe; Martinumque in Galliis epiſcopum recenſet Athanaſ. in apolog. 2. cum agit de concilio Sardicenſi. præceſſit Maximus, ſubrogatur Sidonius, indeque Martinus ſedit tempore Agrippinenſis concilii, quod celebratum reperitur anno Domini 346. & non 375. vt idem

Trithem.

Tritthem. ponit, nam poſt conſulatum Amantii, & Albini habitum eſſe conſtar ex actis eiuſdem ſynodi.

f Odonis abb.] Huius res geſtæ conſcriptæ à Ioanne monacho eius diſcipulo extat apud Sur. tom 6. Aeminit eiuſdem S. Bernardus in apologia ad Gulielmum abbatem. De eius miraculis agit Petrus Cluniac. lib. 6. epiſt. 17. de eodem Pet. in catal. lib. 10. c. 83. & Trithem. de vir. illuſt. ord. S. Bened. lib. 3. c. 215. & Sigebert. in chron. ann. Domini 938. de tempore quo claruit, meminit.

g Thomæ monach.] De eodem Niceph. hiſto. lib. 17 c. 24. vbi poſt multa hæc addit: Huius Thomæ anniuerſarium diem magnificentiſſimè agentes Antiocheni celebrant. Plura de eodem in prat. ſpirit. c. 88.

h Tranſlatio Frigdiani.] De quo ſatis dictum in die Natalis ipſius.

19 Tertiodecimo Kal. Decembris. Luna. A iij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
29	30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29			

NATALIS beati Pontiani [a] Papæ & martyris, qui ab Alexandro Imperatore cum Philippo presbytero in Sardiniam deportatus, ibiq. fuſtibus mactatus, martyrium conſummauit: corpus vero eius à beato Fabiano Papa Romam relatum, atque in cęmeterio Calliſti ſepultum eſt. Samarię ſancti Abdię [b] prophetæ. Romę via Appia natalis ſancti Maximi [c] presbyteri & martyris, qui in perſecutione Valeriani paſſus, poſitus eſt ad ſanctū Xiſtum. Cęſareę in Cappadocia ſancti Barlaam [d] martyris, qui agreſtis licet & rudis, Chriſti ſapientia munitus tyrannum vicit, & ignem ipſum fidei conſtantia ſuperauit: in cuius die natali ſanctus Baſilius magnus celebrem habuit orationem. In ciuitate Aſtiagenſi beati Criſpini [e] epiſcopi, qui capite amputato, martyrij gloriam adeptus eſt. Viennę ſanctorum martyrum Seuerini, [f] Exuperij, & Feliciani, quorum corpora poſt multa annorum curricula, ipſis reuelantib. inuēta & à Pontifice, clero & populo illius vrbis honorifice ſublata, condigno honore condita ſunt. Eodem die ſancti Fuſti [g] diaconi Alexandrini, qui primum in perſecutione Valeriani cum ſancto Dionyſio in exilium miſſus, deinde in perſecutione Diocletiani ętatę longęuus, gladio animaduerſus martyrium conſummauit. In Iſauria paſſio ſanctorum Azę, [h] & ſociorum centum quinquaginta militum ſub Diocletiano Imperatore, & Aquilino tribuno. In oppido Marpurg in Germania depoſitio ſanctę Elizabeth [i] viduę, Andreę Regis Hungarorum filię, quę pietatis operibus aſſiduè intenta miraculis clara migrauit ad Dominum.

NOVEMBRIS 19.

PONTIANI Papæ.] Agit de eo dē hac die Vſuardus, Beda aūt & Ado die ſequenti. De eius ſucceſſione Euſeb. in chron. & hiſtor. li. 6. c. 22. Optát. Mileui. l. 2. contra Parmen. Aug. epiſt. 165. Niceph. epiſ. Conſtantinopol. in chron. Niceph. Calliſt. hiſt. lib. 5. c. 26. & alij cætera de ipſo diximus in Annal. eccleſ.

b Abdię prophetæ.] De eodem Græci agunt hac die in Menologio Præter ea, quæ de ipſo leguntur

guntur in diuinis ſcripturis,Scribit Epiphan. lib. de vit.& obit.prophet.cap. 15. Iſidor. cap. 43. & Doroth. eadem ſynop. De ſepulchro Abdiæ in Samaria,deq; mirandis prodigijs ſcribit S. Hieron.in epiſt.27.ad Euſtochium in epitaphio Paulæ,& in commentar.in Abdiam,c.1.

c Maximi.] Agit de eodem Beda, Vſuardus, Ado,& alij.Hunc illum putat Maximum Pamelius,qui aliquando confeſſor,deinde adhæſit Nouatiano,ac poſtea redijt ad eccleſiam, ad quem ſicut ad cæteros confeſſores,ſcribit Cyprian. epiſtola 16.44.46.50.& 51. ſed illum non conſtat martyrio conſummatum.Quiſnam hic fuerit,me latet: compertum illud tantum habeo ex man. ſcrip.cod.Sanctæ Mariæ ad Martyres, Romæ hac die paſſum & Maximum commentarienſem, qui baptizatus à Sancto Schefano Papa & martyre, in perſecutione Decij è ponte præcipitatus in Tyberim xiij. Kalen. Decemb. martyrium conſummauit. Geſta paſſionis eius habentur intexta ſimul cum Actis SS. Euſebij, Marcelli, & ſoc. quæ in dicto codice ſcripta habentur pagina 94. ſepultusque hic habetur ad S. Xyſtum in cœmeterio Calliſti,vt eadem acta ſignificant.Xyſtus ſecundus illic tumulatus habetur, iuxta quem Maximus conditus eſt.

d Barlaam.]Agunt de eodem martyre Græci in Menologio ad xvi.Kal.Decembr.eiusque martyrij hiſtoriam paucis deſcribunt.Ferunt eundem à Sancto Ioanne Chryſoſtomo orationibus encomiaſticis exornatum, quæ tamen excidiſſe videntur.tantum extat eius laudatio à ſancto Baſilio egregè conſcripta.

e Criſpini epiſ.] De eodem Vſuardus, & alij recentiores.geſta eius hymno ſacro in breuiario Toletano deſcribuntur.agit de eodem Pet. in catal.lib.10.c.34.

f Seuerini,& ſoc.] Beda,Vſuardus,Ado de eodem hac die.paſſi.ſunt marco Aurelio Ant. & Lucio Vero Impp.vt auctor eſt Ado Vien.in chron. de his item Petr in catal.lib.10 c.32.

g Fauſti.] De eodem Beda,Vſuardus, Ado,& alij recentiores.De eius certamine & corona Euſeb.hiſt.lib.7.c.12.in fine.

h Azæ,& ſociorum.] Agunt de his etiam Græci in Menologio,pluribusq; eorum martyrij acta referunt.

i Elizabeth.] Eius vitam à Iacobo Montano conſcriptam recitat Sur.tom.6.de eadē Antonin. in 3. part. tit. 19.c. 11. Pet.in catal.lib. 10.c.79. Crantz.hiſt. Saxon.lib.7.c. 48. nouiſſimè Marcus Vlyſſipon.Minorita in chron.ord.Min.lib 9.c. 10. vſque ad 19.part.1.Extant duæ litteræ Apoſtolicæ Gregorij IX Rom.Pont.priores de inquiſitione miraculorum eius ſcriptę anno eius Pontificatus 7.alteræ de canonizatione ipſius datæ anno octauo, extant in regiſtro ipſius, priores num. 244.poſteriores verò 224.

ij B Duodecimo Kal.Decembris.Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
30	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	24	25	26	27	28	29			

MESSANAE in Sicilia ſanctorum martyrum Ampeli [a] & Caij. Taurini ſanctorum martyrium Octauij,[b] Solutoris, & Aduentoris Thebanæ legionis militum, qui ſub Maximiano Imperatore egregiè decertantes,martyrio coronati ſunt. Cæſareę in Paleſtina ſancti Agapii [c] martyris, qui ſub Maximino Imperatore damnatus ad beſtias,& ab ijs nil lęſus, lapidibus ad pedes appenſis in mare demergitur. In Perſide paſſio ſanctorum Nerſæ [d] epiſcopi, & ſociorum. Doroſtori in Myſia ſancti Daſij [e] epiſcopi, qui cum nollet in feſto Saturni impudicitiis eius conſentire, ſub Baſſo præſide cęſus eſt. Nicææ in Bithynia ſanctorum martyrum Euſtachii, [f] Theſpeſii, & Anatolii, in perſecutione Maximini. Heracleæ in Tracia ſanctorum martirum Baſſi, [g] Dionyſii, Agapiti, & aliorum quadra-

quadraginta. In Anglia ſancti Eadmundi [h] Regis & martyris. Conſtantinopoli ſancti Gregorij [i] Decapolitæ, qui ob cultum ſanctarum imaginum multa paſſus eſt. Mediolani ſancti Benigni [k] epiſcopi, qui in magna barbarorum perturbatione eccleſiam ſibi commiſſam ſumma conſtantia & religione adminiſtrauit. Cabilone ſancti Silueſtrij [l] epiſcopi, qui quadrageſimoſecundo ſui ſacerdotij anno plenus dierum atque virtutum migrauit ad Dominum. Veronæ ſancti Simplicij [m] epiſcopi & confeſſoris.

NOVEMBRIS 20.

a AMPELI & Caij.] De his item Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores, conſentiuntq; vet. man. ſcrip.

b Octauij, & ſociorum.] Vſuardus, & Ado de his agunt hac die. extat de his ſermo ſancti Maximi epiſcopi Taurinẽſis, qui & tribuit S. Ambroſio. legimus horũ acta man ſcrip. accepta ab eccleſia Taurinenſi.

c Agapij.] Is eſt de quo ſcribit Euſeb. hiſtor. eccleſ. li. 8. c. 16. traditq; martyriũ ſubijſſe hac die, anno quarto perſecutionis Diocletiani Imperat.

d Narſæ, & ſoc.] Agunt de his etiã Græci hac die in Menologio, vbi eorum martyrium paucis deſcribunt.

e Daſij epiſcopi.] De quo item Græci in Menologio, referuntque eius certamen pro fide ſuſceptum.

f Euſtachij, & ſoc.] Horũ acta ijdem qui ſupra, in Menologio hac die enarrant.

g Baſſi, & ſoc.] Agit de his hac die Beda, aſtipulanturq; vet. man. ſcrip.

h Eadmundi.] Scripſit eius res geſtas Abbo Floriacenſis abbas. extant apud Sur. tom. 6. De eodem in vita S. Dunſtani apud eundem tom. 3. die 19. Maij. Duos eiuſdem nominis Anglorum Reges impiè cæſos, refert Petrus in catalog. lib. 10. cap. 89 & 90. Agit de eodem Molan. in addit. ad Vſuard. hac die.

i Gregorij.] Græci de eodem hac die in Menologio; eiuſq; acta breui compendio referunt.

k Benigni epiſcopi.] De eodem tab eccleſ. Mediolan. Miratus ſum vehementer Panuinij, aliorumque apprimè eruditorum neglectum, exiſtimantium hunc ipſum Benignum à Græcis appellatum eſſe Bencium, eo quod apud Theodorum Balſam in ſynodo Carthaginenſi can. 61. ſcriptus inueniatur Bencius ſacerdos eccleſiæ Mediolanẽſis. Sed videlicet non animaduerterunt canonem illum eſſe concilij Carthaginenſis habiti (vt ex eodẽ textu apparet) poſt conſulatum Flauij Stiliconis, quo tempore eccleſiæ Mediolanenſi non Benignus, ſed Venerius præerat epiſcopus, illicq; agi non de Benigno, ſed de Venerio. quod ſi conſulas Latina exemplaria eiuſdẽ concilij Carthaginenſis, tam man. ſcripta, quam edita tomo primo Conciliorum inuenies non Bencium, ſed Venerium dici; deprauatumque eſſe Theodori codicem, cum pro Venerio ſcribit Bencium. Quod ipſum planius reddit temporum ratio: nam annus ille poſt conſulatum Stiliconis, numeratur Chriſti quadringenteſimus primus, quo quidem tempore eidem Mediolanenſi eccleſię præfuiſſe Venerius reperitur; Benignus autẽ, de quo agimus poſt annos ſexaginta eccleſiam illam gubernauit circa annum Domini 460. De quo extat epigramma Ennodij Ticinenſis.

l Silueſtri epiſcopi. De eodem Beda, Vſuardus, & alij. pluribus Gregor. Turonen. de glor. confeſſ. c. 85. reperitur interfuiſſe concilio Epaunenſi. Mentio habetur de eodem in vita S. Cæſarij epiſcopi Arelatenſis, qui ab eo in clericum atonſus fuit, extat apud Surium tomo 5. die vigeſimoſeptimo Auguſti. Sedit hic annis quadraginta duobus, vt idem Grego. teſtatur. Alius ab hoc Silueſter epiſcopus Lingonenſis, de quo Gregor. Turon. hiſt. Franc. lib. 5. cap. 5. & de glor. confeſſ. cap. 85.

m Simplicij epiſcopi.] Tabulæ eccleſiæ Veron. Plurib. autẽ R. D. Auguſtinus Valerius epiſcopus Veronen. Cardinalis lib. antiq. monum. epiſc. Veron. pag. 11. & 24.

21 Vndecimo Kal. Decemb. Luna. C ir.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
18	19	20	21	22	23	24	25	25	26	27	28	29	30

HIEROSOLYMIS Præſentatio [a] beatę Dei genitricis virginis Marię in templo. Eodem die natalis beati Rufi. [b] de quo ſanctus Paulus Apoſtolus ad Romanos ſcribit. Romæ paſſio ſanctorum Celſi [c] & Clementis. Apud Oſtia Tiberina ſanctorum martyrum Demetrij [d] & Honorij. Rhemis ſancti Alberti [e] epiſcopi Leodienſis & martyris, qui pro tuenda eccleſiaſtica libertate necatus eſt. In Hiſpania ſanctorum martyrum Honorii, [f] Eutychii, & Sthephani. In Pamphylia ſancti Heliodori martyris, in perſecutione Aureliani ſub Aetio pręſide: poſt quem ipſi tortores conuerſi ad fidem, in mare demerſi ſunt. Romæ ſancti Gelaſij [h] Papę, doctrina & ſanctitate conſpicui. Veronæ ſancti Mauri [i] epiſcopi & confeſſoris. In monaſterio Bobienſi depoſitio ſancti Columbani [k] abbatis, qui multorum cœnobiorum fundator, plurimorum monachorum extitit pater, multiſque virtutib. clarus in ſenectute bona quieuit.

NOVEMBRIS 21.

a PRAESENTATIO.] Agũt de eadẽ celebritate Græci hac die in Menologio. habetur eius mentio in conſtitutione Emmanuelis Imperatoris, quam recitat Theodor. Balſ. in nom^oc. Photij tit. 7. c. 1. Extant de ea re ſermones ſancti Germani epiſcopi Conſtantinopolitani, & Georgij epiſc. Nicomediæ, quos Latinè redditos habet Sur. tom. 6. Græcè autem ſcriptos inuenimus in bibliotheca Sfortiana cod man. ſcrip. nu. 19. & 85 In Gallias tranſijt eiuſmodi feſta dies temporibus Caroli quinti Francorum regis anno Domini milleſimo trecẽteſimo ſeptuageſimo quinto, de qua re extat dicitur eiuſdem epiſtola ad Nicolaum Antiſiodorenſem epiſcopũ quam citat Molanus in additione ad Vſuardum, De his autem quæ ad hiſtoriam ſpectant, vide quæ tradit R. P. Petrus Caniſius vir erudititiſſimus lib. 1. de beata virgine Maria c. 12. Alias confectas eſſe de eadem re ſcriptiones accepi. Scimus antiquitus Præſentationis ſolemnitatem eam eſſe appellatam, qua Dei genitrix ſancto Symeoni infantem Ieſum in templo obtulit, vt antiqua ritualia, & alia vetuſta eccleſiarum monumenta ſignificant, & ipſa inſuper oratio miſſę eius diei planè indicat.

b Rufi.] De quo Paul ad Roman. c. 16. Agit de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. Hunc creatum eſſe epiſcopum Thebarum, tradit Doroth. ſynop.

c Celſi, & Clementis.] De his prædicta antiqua man. ſcript. monaſt. S. Cyriaci in vrbe.

d Demetrij, & Honorij.] Habętur de his mentio in eodem peruetuſto codice.

e Alberti epiſcopi.] Ex Martyrologio eccleſiæ Bruxellenſis, de eodem hoc diſticum recitat Mola. Legia quem genuit, electum Roma probauit, Remis ſacrauit, ſacratum martyrizauit. Recenſetur hic ſexageſimus eius ſedis epiſcopus, confirmatus à Cæleſtino tertio Rom. Pont. Agit de eodem pluribus Molan. in addit. ad Vſuard. & indic. ſanct. Belgij.

f Honorij, & ſoc.] De his etiam Laurent. Padil. Vaſæus in chron. Flos S. Hiſpan. & Theſaur. conc. tom. 2. hac die.

g Heliodori.] Agunt de his Græci xiij. Kalen Decembr. & pluribus eiuſdem martyrij acta deſcribunt.

h Gelaſij Papa.] De eodem Beda, & Vſuard. xiij. Kal. Decembris, ſed in libro de Romanis Pontificibus hac die natalis eius conſcribitur. Eius res geſtas ex epiſtolis ipſius man. ſcriptis, locupletata per annos ſingulos digeſſimus in Annal. eccleſiaſt. Habemus & in Antiquo codice eius acta tribus lectionibus diſtincta, vt olim in aliquibus eccleſijs legi conſueuerunt.

i Mauri epiſcopi.] De ipſo tab. eccleſ. Veron. vberius autem R.D. Auguſtinus Valerius epiſcopus Veronen. Cardinalis lib. antiq. monum. epiſc. pag. 9. & 40.

K Colombani abb.] Vſuardus, Ado, & alij recentiores de eodē hac die. Scripta ſunt eius acta a Iona monacho eius diſcipulo, vt teſtatur Sigeb. de vir. illuſtrib. cap. 61. idque præfatio docet, quæ habetur apud Sur. tom. 6. Extant eadem acta apud Bedam tom. 3. falsò illi aliquando attributa. Plura de eodem in vita S. Vualerici apud Sur. tom. 2. die 1. Aprilis. Sigeber. in chron. an. Domini 598. & 622. Eius obitum recenſet Vincentius etiam lib. 23. c. 4. Antonin. part. 2. tit. 13. c. 6. §. 11. Petrus in catal. lib. 10. c. 95. Trithem. de vir. illuſtr. ord. S. Bened. lib. 2. cap. 5. & lib. 3. cap. 26. Adnumeratur idē inter ſcript. eccleſ. à Sigeber. de vir. illuſtr. cap. 60. Extat eiuſdem carmen ad Hunaldum diſcipulum, quo deteſtatur auaritiam. habes illud in collectan. Chriſtian. poetarum.

22 Decimo kal. Decemb. Luna. D*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	•f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	26	27	28	29	30	1			

ROMAE ſanctæ Cæciliæ [a] virginis & martyris, quæ ſponſum ſuum Valerianum, & fratrem eius Tiburtium ad credendum in Chriſtum perduxit, & ad martyrium incitauit. Hanc Almachius Vrbis præfectus poſt eorum martyrium teneri, atque illuſtri paſſione poſt ignē ſuperatum gladio fecit conſummari, tempore M. Aurelij Seueri Alexandri Imperatoris. Coloſsis in Phrygia ſanctorum Philemonis [b] & Apphiæ ſancti Pauli diſcipulorum, qui ſub Nerone Imperatore cum gentiles in die feſto Dianæ inuaſiſſent eccleſiam, cæteris fugientibus tenti, iuſſu Artoclis præſidis verberibus cæſi, & in foueam vſque ad renes incluſi, lapidibus opprimuntur. Item Romæ ſancti Mauri [c] martyris, qui ex Africa veniens ad ſepulchra Apoſtolorum, ſub Numeriano Imperatore & Celerino Vrbis pręfectio agonizauit. Antiochię Piſidię paſsio ſanctorum Marci [d] & Stephani ſub Diocletiano Imperatore. Auguſtoduni ſancti Pragmatij [e] epiſcopi & confeſſoris.

NOVEMBRIS 22.

a CAECILIAE.] Tam Latini, quā Græci de eadē agūt hac die. Error irrepſerat penes nōnullos auctores, necnon in eius acta deprauata, paſſam eā eſſe Commodo imperante: cū luce clarius conſtet ex reb. ipſius geſtis cū Vrbano papa ſubijſse martyrium ſub Alexandro imper. quem errorem Molanus etiam correxit in Vſuardo in ſecunda editione. Eius acta è Latinis accepta Græcis tradita à Metaphraſte, inde Latinitati reddita habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Antiquiora ea eſſe ducimus quæ in antiquo man. ſcripto codice aſſeruantur in eius eccleſia Transtyberina. De eius ſacri corporis inuentione ac ſociorum ipſius Sigeber. in chron. an. Domini 821. hæc ſcribit: Paſcalis papa corpus S. Cæciliæ virginis, ipſa reuelāte, inuenit aureis velatum indumētis ſanguine ipſius perfuſis: quod vna cum corporibus ſanctorū Valeriani ſponſi eius, Tiburtij, Maximi, & Vrbani in eccleſiam à ſe eis reædificatam tranſtulit. hæc Sigeber. Eadem fuſius explicata legūtur in vita Paſchalis papæ, quæ in eodem codice conſcripta habetur. In codice Vaticano numero 153. inuenimus litteras Apoſtolicas eiuſdem pontificis de

inuen-

inuentione corporis S. Cæciliæ & ſociorum. illarum exordium eſt: cum ſummæ Apoſtolicæ dignitatis apex &c. In breuiario Toletano eſt vetus ſacer hymnus, quo eiuſdem martyris corona egregiè canitur. Vetus eſt Romæ titulus S. Cæciliæ, de quo habetur mentio in primo concilio Romano ſub Symmacho papa.

b Philemonis, & Apphiæ.] Agunt de ijſdem hac die Græci in Menologio, pluribuſque eorum martyrium deſcribunt, vt hic habetur.

c Mauri.] De eodem Vſuardus hac die, & vet. man. ſcript. Beda autem pridè huius diei agit de eodem Petr. in catalogo lib. 10. cap. nonageſimo-tertio.

d Marci, & Stephani.] Græci etiam de eodem hac die in Menologio, ibiq; eorum paſſionis acta habentur expreſſa.

e Pragmatij epiſc.] Vſuardus de eodem hac die, cui aſtipulantur vet. man. ſcrip. extat ad hunc Sidonii Apollinaris epiſt. 2. lib. 6. reperitur interfuiſſe concilio Epaunēſi, claruiſſeq; circa annum Domini quadringenteſimū octogeſimum.

xxix. E Nono kal. Decembris. Luna. 23

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
20	21	22	23	24	25	26	27	27	28	29	30	1	2			

NATALIS ſancti Clementis [a] Papæ, qui tertius poſt beatum Petrum Apoſtolum Pontificatum tenuit, & in perſecutione Traiani apud Cherſoneſū [b] relegatus; ibi alligata ad collū eius anchora in mare præcipitatus, martyrio coronatur: cuius corpus Nicolao primo Pontifice Romam translatum, in eccleſia, quæ eius nomine antea fuerat extructa, honorificè reconditū eſt. Romæ ſanctæ Fælicitatis [c] matris ſeptem filiorum martyrum, quæ poſt eos iubente Marco Antonino Imperatore decollata eſt pro Chriſto. Emeritæ in Hiſpania ſanctæ Lucretiæ [d] virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani ſub Diacono prēſide martyrium conſummauit. Cyzici in Helleſponto ſancti Siſinij [e] martyris, qui in eadem perſecutione poſt multa tormenta gladio ceſus eſt. Iconij in Lycaonia ſancti Amphilochij [f] epiſcopi, qui ſanctorum Baſilij & Gregorij Nazianzeni in eremo ſocius, & in epiſcopatu collega, poſt multa certamina pro catholica fide ſuſcepta, ſanctitate & doctrina clarus quieuit in pace. Agrigenti depoſitio ſancti Gregorij [g] epiſcopi. In pago Hasbanio ſancti Trudonis [h] presbyteri & confeſſoris.

NOVEMBRIS 23.

CLEMENTIS Papæ.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alii Latinorum; Græci autem in Menologio poſtridie agunt. Hic ille putatur, cuius Paulus meminit ad Philippenſes cap. 4. & Ignatius ad Philadelph. de eo item Hieron. de ſcrip. eccleſ. auctor. lib. de Rom. Pont & alii. De eius ſucceſſione poſt Cletum præter ea, quæ ſuperius diximus de Lino, & Cleto, plenius egimus in Annal. eccle. Martyrio accubuit (vt ſcribit Euſeb. & Hieron.) an. 3. Traiani Imp. Acta autem eius martyrii Metaphraſtes ex priſcis monumentis edidit, quæ extant apud Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. quibus aſtipulatur Greg. Turon. de glo. mart. c. 35. & 36. habemus eadem Latinè olim ſcripta, ſed deprauata ſatis; habet eadem etiam Mombr. tom. 1. vit.

Sanct.

ſanct.fortaſſe ea ſunt, quæ Ioannes Diaconus, qui Gregorij papæ vitam contexuit, ſe conſcripturũ pollicitus fuit, dum in vita S. Gregorij hæc dicit ad calcem: Ego autem diuinæ ſpei fiducia robora tus, qua Gaudétius epiſcopus Veliternus expoſtu lat, ad Clementem Romanæ Vrbis antiſtitem, ſuffragante Domino, ſtylum conuertam. hæc ipſe. In breuiario Tolet. acta S. Clementis ſacro hymno canuntur. Vetus eſt Romæ titulus S. Clementis; cuius habetur mentio in cõcilio primo Romano ſub Symmacho papa, de quo illud non prætercũdum, ibi Celeſtium illum collegam Pelagij, præſente papa Zoſimo, licèt ſubdolè, hæreſim abiuraſſe: habemus de his litteras eiuſdem Pontificis man ſcrip datas Honorio X I. & Conſtantio conſulibus. De translatione eius corporis Romam facta per S. Cyrillum epiſcopum Saluorum, legitur hiſtoria in breuiario Polonorum; idem teſtatur Petrus in catal. lib. 10. ca. 98. in fi. & ante hos Leo Oſtienſ. in chron. Caſinen. diximus de his ſuperius die 9. Martij. Natali ſanctorum Methodij & Cyrilli. De ſcriptis autem ſancti Clementis, quæ germana, quæuè apocrypha habeãtur, fuſius diximus in Annalibus eccleſ.

b Apud Cherſonenſem relegatus.] Alicubi irrepſiſſe mendum reperitur, vt Cherſoneſus Liciæ dicatur. In actis ſancti Clemẽtis nulla certè de Licia habetur mentio, in quibus de loco exilij Clementis hæc leguntur: Oportere eum vel conſentire ſacrificantem, aut vltra mare Pontum in deſertam ciuitatem ſitam prope Cherſonam relegari. hæc ibi ſecundum veriorem lectionem. alia enim lectio habet: Vltra mare, & Pontum. ſed prædicta certior. quam Beda, & Ado ſunt ſecuti in Martyrolog. eſt enim Pontus idem quod mare Euxinum, in cuius capite apud Boſphorum Cimmerium eſt Taurica Cherſoneſus, in qua verſus paludẽ Meotidem eſt ciuitas Cherſoneſus dicta, cuius meminit Strabo lib. 7. appellans eam Cherroneſum, quod idem eſt. porrò ab alijs Heraclium etiam (vt à Ptolomæo) appellata reperitur, eo quòd ſit Heraclienſium colonia: recentiores dixere eandem ciuitatem, Cherſonam; quæ & exilio Iuſtiniani iunioris Imper. notior facta eſt. Quòd autem Licia Cherſoneſus dicta reperiatur, non vtique ex ea cauſa, quòd ſit in prouincia Liciæ in Aſia, in qua nulla reperitur nominata Cherſoneſus, ſed irrepſiſſe puto errorem, vt pro Bicia, Licia, ſcriptum ſit. Alluit enim Bicia palus, ſic dicta à Bico fluuio, Cherſoneſum à ſuperiori parte, vt docet Ptolom. tab octaua Europæ. Confirmant prædicta de exilij Clementis loco, quòd in ea regione corpus eiuſdem repertum atque tranſlatum appareat; nam in actis translationis eius habetur mentio de epiſcopo Georgiæ (eſt hæc illa ciuitas, quam Plin. lib. 4. cap. 12. Georgon appellat, vnde Georgij, de quibus idem Plin. lib. 6. cap. 13.) qui vocatus interfuit inuentioni, atque tranſlationi corporis eius. narrat eam breui compendio Petrus in catal. lib. 10. cap. 98. vt dictum eſt ſuperius ſuo loco.

c Fælicitatis.] De eadem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores: in huius die Natali S. Gregorius papa habuit ad populum homiliam in eius eccleſia. eſt 3. in Euang. Petrus Chryſol. de eadem ſcripſit ſermonem 134. geſta ex antiquis monumentis recitat Mombrit tom. 1. Erat Romæ cœmiterium ſanctæ Fælicitatis nomine, de quo habetur mentio in lib de Roman. Pontificib. in Bonifacio Papa.

d Lucretiæ.] Agit de eadem Vſuardus, recenter Vaſæus in chron. Hiſpan. ſub martyribus, qui paſſi ſunt Diocletiano Imp. mentio habetur de ipſa etiam in Flore ſanct. Hiſpan.

e Siſinij.] Græci agunt de eodem in Menologio, eiuſque acta referunt.

f Amphilochii epiſcopi.] De ipſo etiam hac die Græci in Menologio. Scribit de eo ſanctus Hieron. de ſcript eccleſ. Sozom. hiſt. lib. 7. c. 6. Niceph. hiſt. lib 11. c. 20. & lib. 12. c. 9. res geſtas ipſius recitat Metaphraſtes: quas Lipoman. deſcripſit tomo 5. & Sur. tomo 6. frequenter de ipſo S. Baſilius, & inter alia in prooemio lib. de Spirit. ſanct. O ſacrum (inquit) caput Amphilochi, quem præ cæteris facio plurimi. Sæpius de eodem ſanctus Greg. Nazianz. cuius ad eum extant duæ epiſtolæ 12. & 13. cum verſarẽtur ambo in ſolitudine Pontica; ex quo tempore magnus inter eos interceſſit familiaritatis vſus, deque eo in carm. ad Olympiadem: Amphilochium, (ait) veræ atque orthodoxæ doctrinæ præconem, decus meum & ornamentum &c. quem licet dicat cum S. Thecla ad Deum tranſmiſiſſe, non tamen quis putet ante Gregorium ex hac vita migraſſe; ſicut & Metaphraſtem errare certum eſt, cum ait: ipſum ex humanis deceſſiſſe tertium poſt annum, ex quo Conſtantinopoli, à ſynodo œcumenica recedens, Iconium reuerſus eſt: nam adhuc ſuperſtes fuiſſe reperitur, Arcadio tertium, & Honorio ſecundum conſ. quo anno habita eſt alia ſynodus Conſtantinopoli, cui ipſum interfuiſſe, conſtat ex actis ipſius, quę reſcripta extant apud Theodorum Ballam. pag. 390. fuit is vltimus annus Theodoſii Imp. vnde illa verba Gregorii de Amphilochio, & Thecla ſpiritualiter puto intelligenda de cõtemplatione cęleſtium. Spectatiſſima eius catholica fides meruit etiam Imperiali ſanctione laudari, vt apparet ex l. 3. de fid. cath. Cod. Theod. Præter illa eius ſcripta, quæ recenſet S. Hieronymus, alia rurſus citata reperiuntur a Theodoreto in dialogo de immutabili; inſuper aduerſus Entuſiaſtas ſcripſiſſe commentarium, idem teſtatur lib. 4. hæretic. fabul. non

LL omit-

omittimus de viro ſancto hanc quoque proferre laudem, quod ob ingens ſtudium, quo S. Theclam martyrem proſequebatur, Amator Theclæ dictus fuerit.

g Gregorij epiſcopi.] Agunt de eodem Græci hac die in Menologio. Eius vitam à Metaphraſte deſcriptam habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Niceph eiuſdem meminit lib. 17. c 27. aitque ipſum interfuiſſe Quintæ ſynodo, cum nondum eſſet epiſcopus, vt eius acta teſtantur, factus poſtea epiſcopus claruit temporib. Mauricij Auguſti, cum Romanæ Eccleſiæ S. Gregorius præſideret, apud quē falsò accuſatus cauſam dixit. Extant de ea re nonnullæ eiuſdē Greg. epiſt. in regiſtr lib. 1. epiſt. 70. lib. 2. epiſt. 12. indict. 11. lib 4. indict. 14. epiſt. 11. & li 7. indict. 1. epiſt. 24. Reperitur alius inſuper eiuſdem ciuitatis & nominis epſ Greg. Agrigentinus qui poſt annos octoginta claruit Agathone Rom. Pōtifice, interfuitq. Romanæ ſynodo tūc celebratæ, cui & ſubſcripſit, vt apparet ex eius actis, quæ extāt in Sexta ſynodo ęcumenica, actione quarta.

h Trudonis.] De eodem Beda, Vſuardus, & alij recentiores. Eius vitam, atque tranſlationem ſcripſit theodoricus abbas, qui & teſtatur, prius ſcriptam à Donato diacono, indeque à Guicardo abbate; Extat ea Theodorici apud Sur. tom. 6. De eodem Trithem. de vir. illuſtr. ord. ſanct. Bened. lib. 3. cap. 101. eumque claruiſſe tradit anno Domini 670. Plura etiam Molan. in indic. ſanct. Belg. & in addit. ad Vſuard.

xxviij F Octauo Kal. Decembr. Luna. 24

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

NATALIS ſancti Chryſogoni [a] martyris, qui poſt longa vincula & carceres pro conſtantiſsima Chriſti confeſsione toleratos, iubente Diocletiano Aquileiam perductus, ibidem capite cæſus, & in mare proiectus, martyrium conſummauit. Romæ ſancti Creſcentiani [b] martyris, qui in paſsione beati Marcelli Papæ legitur. Ameriæ in Vmbria ſanctæ Firminæ [c] virginis & martyris, quæ in perſecutione Diocletiani variè cruciata, demum ſuſpenſa, & lampadibus ardentibus aduſta ſpiritum reddidit. Apud Corinthum ſancti Alexandri [d] martyris, qui ſub Iuliano Apoſtata & Salluſtio præſide, pro Chriſti fide certauit vſque ad mortem. Cordubę ſanctarum virginum & martyrum Florę [e] & Mariæ, quæ poſt diuturnos carceres in perſecutione Arabica gladio interēptæ ſunt. Peruſiæ ſancti Fælicisſimi [f] martyris. Mediolani ſancti Protaſij [g] epiſcopi, qui apud Conſtantem Imperatorem & in Concilio Sardicenſi cauſam Athanaſii defendit, ac pro eccleſia ſibi cōmiſſa & pro religione multis perfunctus laborib. migrauit ad Dominū. In caſtro Blauio S. Romani [h] presbyteri, cuius ſanctitatis præconium, miraculorum gloria declarat. In territorio Aruernenſi ſancti Portiani [i] abbatis, qui ſub Theodorico Rege miraculis claruit.

NOVEMBRIS 24.

a CHRYSOGONI.] Beda, Vſuard. & Ado de eodem hac die: Græci autem ad xvj. Kalend. Maij in Menolog. Eius acta iuncta habentur cū actis S. Anaſtaſię, quę Metaphraſtes refert ad vij. Kalen. Ianuarii, & Lipom. tom. 5. Sur. tom. 6. ea die, & Mombrit. tom. 1. quæ ſunt fideliora: habenturque in vet. man. ſcript. quorum exordium eſt. Prætextati illuſtris viri. &c. extant eius litteræ ad Anaſtaſiam apud Nicephorum lib. 24. in fine, & apud Suidam

ptope

Prope finem. Vetus eſt Romæ titulus S. Chryſogoni, cuius mentio habetur in conc. prim. ſub Symmacho, & in regiſtr. S. Gregorii Papæ, eumq; Gregorius tertius Papa ornauit, donisq; auxit, vt conſtat ex lib. de Roman Pontific.

b Creſcentiani.] De eodem Beda, & Vſuard. conſentiuntq; vet. man. ſcrip. Deſcribitur eius cor tamen in actis S. Marcelli apud Sur. die 10. Ianuarii. tom. 1. Eius autem corpus tranſlatum eſſe in titulum Equitii a Sergio iuniore, eccleſiæ eius vetera monumenta teſtantur.

c Firminæ.] De qua tabulæ, ac vet monumenta eius eccleſiæ Romam delata, incidi in alia, quæ ſemilacera in bibliotheca Sfortiana viſuntur, quorum eſt exordium, Temporibus Diocletiani Augusti cucurrit ſacra preceptio. &c. habeot eam fuiſſe filiam Calphurnii Vrbis præfecti.

d Alexandri. Agunt de eodem Græci hac die in Menologio, vbi eius martyrium deſcribitur. De Salluſtio, qui apud Iulianum Apoſtatam ob eandem animi impietatem præcipuas obtinuit præfecturas, meminit Ammian Marcellin. lib. 27.

e Floræ; & Mariæ.] De his Vſuardus, & alii recentiores. Earum martyrium conſcripſit S. Eulogius in Mem. ſanct li. 2. c. 8. qui ad eas carceribus detentas commentariolum ſcripſit, quod appellauit Documentum martyriale. Agitq; de iiſdem in apologetico in fi. in epiſt. 2. ad Marcum, & pluribus de earum martyrio atq; reliquiis ad Bald ſororem S. Floræ: omniaq; eiuſmodi ita ſcripta ſunt vt in pixide Spiritus ſancti calamum intinxiſſe S. Eulogius videatur, paſſæ ſunt æra 889. ann. a Chriſto octingenteſimoquinquageſimoprimo.

f Feliciſsimi.] De eodem Vſuardus, atq; alii recentiores, & vet man. ſcrip.

g Protaſii epiſc.] De quo tabul. eccleſ. Mediolan. claruit temporibus Conſtantii & Conſtantis Auguſtorum, interfuitq; concilio Sardicenſi, vt apparet ex eius actis, quæ Athanaſius etiam breui cõpendio refert in apolog 2 moritur temporibus Conſtantii Imp. vt patet ex Athanaſio in apologia ad Conſtantium col. 316. d. vbi eum, licet defunctum, teſtem vocat.

h Romani Vſuardus.] hac die, & Greg. Turon. de glor. confeſ. c. 46. claruit temporibus Theodoſii ſenioris, eiuſque corpus S. Martinus epiſcopus Turon. ſepulturæ mandauit.

i Portiani.] De eo Gregor. Turon. in vit. ſanct. patr. cap 5. de eodem Molan. in addit. ad Vſuardum hac die.

25 Septimo kal. Decembris. Luna. G xxvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
22	23	24	25	26	27	28	29	29	30	1	2	3	4			

NATALIS ſanctæ Catharinæ [a] virginis & martyris, quæ ob fidei Chriſtianæ confeſſionem Alexandriæ ſub Maximino Imperatore in carcerem truſa, & poſtmodum ſcorpionibus diutiſsime cæſa, tandem capitis obtruncatione martyrium compleuit: cuius corpus in montem Sinai ab angelis mirabiliter delatum, ibidem frequenti Chriſtianorum concurſu pia veneratione colitur. Romæ ſancti Moyſis [b] presbyteri & martyris, quem cum alijs detentum in carcere ſanctus Cyprianus per litteras ſæpe eſt conſolatus. Is cum non tantum aduerſus gentiles, ſed etiam aduerſus ſchiſmaticos & hæreticos Nouatianos infracto animo ſtetiſſet, demum (vt ſanctus Cornelius Papa teſtatur) in perſecutione Decii eximio & admirabili martyrio decoratus eſt. Antiochiæ ſancti Eraſmi [c] martyris. Cæſareæ in Cappadocia paſsio ſancti Mercurij [d] militis, qui cuſtodientis ſe angeli patrocinio & barbaros vicit, & Decij ſæuitiam ſuperauit, multisque auctus tormentorum trophæis, marty-

rio coronatus migrauit in cælum. In Aemilia Italiæ prouincia ſanctę Iucundę[e] virginis.

NOVEMBRIS 25.

a CATARINAE.]In antiq. codicib. Aecatherina dicta reperitur. Agunt de eadem hac die Beda, Ado,& alii; necnon & Grçci in Menologio his verbis. Cōmemoratio S magnæ Aecatherinæ. Meminit eiuſdem Euthymius in Pſalm.44.verſ. Delectauerunt te filię regum,&c ibi de eius ſapiētia. Metaphraſtes ex Græcis edidit eius acta, quæ habet Lipom.to.5.& Sur.tom.6.ex Latinis autem Rabanus abbas ſcripſiſſe fertur,vt tradit Mola in annot.ad Vſuard idemq, auctor de ea affirmat, illā, quæ Græcis olim erat notior,Latinis etiam factā notiſſimam ob peculiaria patrocinia præſtita in expeditione Terræ ſanctæ,In actis eius haberi aliqua,quæ corrigantur,nullus,qui illorum temporum res geſtas nouerit,inficias erit,vt inter alia illud de Maxentio,cuius loco Maximinus reſtitutus eſt. In Breuiario Toletano duobus ſacris hymnis eius agones atque miracula conſcripta habentur, extat de eadem epigramma Bonad. Santonenſ.lib.3.monod.30.

b Moyſis presbyt. Eſt de eius martyrio egregium teſtimonium S Cornelii Papæ & martyris in epiſt.ad Fabium epiſcopum Antiochenū, qui recitat Euſeb.hiſt.li.6.cap.35.Habetur de eodem mentio in lib.de Rom.Pontificibus in Cornelio Papa,& apud Cyprian.epiſtol.22.in fin.epiſt.25.& 52.ad Antonianum,vbi appellat eum martyrem.Extat eiuſdem Moyſis & aliorum confeſſorum egregia ad Cyprianum epiſtola 26.in editio. Pamel.

c Eraſmi.]De eodem hac die Vſuardus, & alii recentiores.

d Mercurii.]De eo etiam Græci hac die in Menologio,vbi eius res geſtę paucis deſcribuntur. Acta eius à Metaphraſte fuſius deſcripta extant apud Lipom.tom.5.& Sur.tom.6. habemus. alia man.ſcrip.quæ incipiunt.Decius Imp.&c de eo præterea Petrus in catal lib.10.c.106. & alii. De his autem,quæ à S.Mercurio in Iulianum Apoſtatam modo admirādo geſta ſunt,agit Sozom.hiſt. lib.6.c.2.licet nomen eius non exprimat, eadem Ioan.Damaſc in orat.prima de imagin. ex vita S. Baſilii,ſcripta(vt ait)ab Helladio eius diſcipulo, Niceph.hiſt.lib 10.c.34.& 35.& in vita S. Baſilii, quæ fertur nomine Amphilochii.

e Iucundæ]De eadem in ver.man.ſcrip ex quibus etiam recentiores hac die.

25. xxvj. A Sexto Kal. Decembris. Luna. 26

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	1	30	1	2	3	4	5			

ALEXANDRIAE natalis ſancti Petri[a] eiuſdem vrbis epiſcopi, qui cum eſſet omnibus virtutibus exornatus, Maximini præcepto capite obtruncatur. Paſsi ſunt etiam Alexandriæ in eadem perſecutione ſancti martyres Fauſtus[b] presbyter, Midius & Ammonius;itemque Phileas,Heſychius, Pachomius, & Theodorus epiſcopi Aegiptii,cum aliis ſexcentis ſexaginta, quos perſecutionis gladius euexit ad cęlos. Nicomediæ ſancti Marcelli[c] presbyteri, qui Conſtantii tempore ab Arianis è rupe pręcipitatus martyr occubuit. Patauii ſancti Bellini[d] epiſcopi & martyris. Auguſtoduni ſancti Amatoris[e] epiſcopi. Conſtantię ſancti Contradi[f] epiſcopi. In territorio Rhemenſi natalis ſancti Baſolii

ſoli [g] confeſſoris.Hadaianopoli in Paphlagonia ſancti Styliani [h] anachoretæ, miraculis clari.In Armenia ſancti Niconis [i] monachi.

NOVEMBRIS 26.

a PETRI.] Beda,Vſuardus,& Ado,pridie huius diei; Græci autem in Mènologio viij Kal.Decembr. De celebritate eius diei, in qua Athanaſius adhuc puer puerilibus luſibus ſeria prænũciauit, agit Rufin.hiſt.lib 1.c.14.Sozom.lib.2.c.16. & Niceph.lib.8.c.44.eius rès geſtas ex antiquis man. ſcriptis mutuatus edidit Sur.tom.6.qui eaſdẽ eſſe putat,quas Anaſtaſius biblioc.ſe in Latinũ trãſtuliſſe teſtatur.Habemus alia eiuſdẽ Petri acta pleniora in vet.cod.manuſcript.quæ quoniam accuratius conſcripta noſcuntur, Anaſtaſio mea ſententia potius tribuenda videntur.eſt illorum exordium : Si omnes mei ſenſus, &c. Græcè autem ſcripta extãt in biblioth.Sfortiana.cod.man.ſcrip. nu 85.ſunt autem in eis aliqua corrigenda,vt oſtẽdimus in Annal.eccleſ. Meminit eiuſdem Petri Athanaſius in orat.2 contra Arian.Euſeb.hiſt.lib. 7.c.vlt.in fine lib.8 c.25.& lib. 9.c.5. Niceph. lib. 9.c.34.Sophro.Prat.ſpirit.c.198 Habentur eiuſdẽ canones pænitentiales, quos recepit ſexta ſynodus c.2.Idem ſcripſit librum de diuinitate, qui citatur in SS. ſynod.Epheſina, & repetitur in ſacr. conc.Chalcedonenſ.act.1.cætera de eodem fuſius in Annal eccleſ.ſcripſimus.

b Fauſtus,& ſoc.] De his itẽ Beda,Vſuard.& Ado,hac die.plurib.tamẽ Euſeb hiſt. lib. 8. c 25.

c Marcelli,aliter Marculi.] De eo Beda hac die:Equidem furor Arianæ perſecutionis Nicomediæ,cui præerat epiſcopus anteſignanus Arianæ impietatis Euſebius, vehementius ſęuijt, quã in alijs Orientis ciuitatibus.Eſt lectio Bedæ, qui loco Marcelli,legit, Marculus, ſuſpicatus eſt Molanus in libello, quem ſcripſit de Martyrologijs, & poſuit in appendice ſui Vſuardi ſecundo editi,hunc fuiſſe illũ Marculũ pſeudo martyrem Donatiſtã,cuius meminit Optatus lib.3.& Aug contra lit.Petil.lib 2.c 20.& 88.Sed cũ hic Marcellus, ille Marculus,hic Nicomediæ,ille (vt ait) in Numidia ponatur (licet de Numidia nec Optatus, nec Auguſtinus meminerit) cum inſuper iſte ab Arianis dicatur præcipitatus, ille ſpontaneo ſe præcipitio dederit,hic denique presbyteri ille aũt nequaquàm talis eſſe reperiatur; iam omnis de Marculo pſeudo martyre ſuſpicio ceſſare debet.

d Bellini epiſcopi] Tabulæ eccleſ. Patauinæ, Scard.lib.3.claſ.13.Lud.Cæl lib.17 c.28.

e Amatoris epiſcopi.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores.Fortaſſe hic eſt ille,qui S.Silueriũ Papam exulem litteris eſt conſolatus, & adiuuit pecunijs; ad quem eiuſdem Siluerij extat reddita de his epiſtola tom.2.conc.

f Coradi epiſc.] Tabulæ eius eccleſiæ, Molan. etiam hac die Migrauit ex hac vita anno Domini 976.claruitq; miraculis,recẽſetur triceſimus eius ſedis epiſcopus in tab.quas Demochares ſcripſit lib.de ſacrif.Miſſæ,qui ibi pluribus de eodẽ agit.

g Baſoli.] De eodem vet man.ſcrip. Petrus in catal lib.9.c.69. Trithem.de vir.illuſtr.ord. S Bened.lib.3.c.45.claruit temporibus Childerici regis Franc. Sigebert. meminit eiuſdem in chron. an.Domini 567.

h Styliani.] Agunt de eodem Græci hac die in Menolog.eiuſq; res geſtas pluribus deſcribunt.

i Niconis.] Græci etiam de eodem in monologio,eiuſq; acta referunt paucis comprehenſa.

27 Quinto Kal.Decembris.Luna. B xxiiij xxv.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	1	2	1	2	3	4	5	6			

ANTIOCHAE ſanctorum martyrum Baſilei [a] epiſcopi, Auxilij,& Saturnini.In Perſia ſancti Iacobi [b] interciſi, martiris conſpicui, qui tempore Theodoſii iunioris, cum in gratiam Iſdegerdis Regis Chriſtũ negaſſet,& propterea mater eius & vxor ab ipſius ſe conſuetudine ſubtraxiſſent, in ſe reuerſus,pro Chriſti confeſſione Regẽ adit, a quo irato mẽbratim iuſſus eſt cõcidi,& capite obtrũcari quo tẽpore innumeri alij

martyres ibidem paſſi ſunt. Sebaſtæ in Armenia ſanctorum martyrum Hirenarchi,[c] Acacij presbyteri, ac ſeptē mulierum; quarum conſtantia Hirenarchus ad Chriſtum conuerſus, ſub Diocletiano Imperatore & Maximo præſide vna cum Acacio ſecuri percutitur. In Gallęcia apud Cęam fluuium ſanctorum Facundi[d] & Primitiui, filiorum ſancti Marcelli martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore & Attico præſide paſſi ſunt. Aquileiæ ſancti Valeriani[e] epiſcopi. Apud Rhegium Lepidi ſancti Maximi[f] epiſcopi & confeſſoris, qui à primæua ætate omni gratia virtutum præditus, primum Lerinenſis cœnobii pater, deinde Rhegięſis eccleſię epiſcopus, ſignis & prodigijs inclytus extitit. Apud Indos Perſis finitimos ſanctorum Barlaam[g] & Ioſaphat, quorum actus mirandos ſanctus Ioannes Damaſcenus conſcripſit. Lutetiæ Pariſiorum depoſitio ſancti Seuerini[h] monachi & ſolitarij.

NOVEMBRIS 27.

a BASILEI, &c.] Baſileus hic, licet Antiochiæ paſſus habeatur, non fuit tamen epiſcopus Antiochenæ eccleſiæ, cuius epiſcoporū catalogus certus extat conſcriptus. Alius hic item Baſileus ab illo epiſcopo Amaſeno, de quo ſupra xj. Kalen. Maij. cum de his agatur in vet. Martyrol. Rom. atque antiquis man. ſcrip. cuius tamen ciuitatis epiſcopus fuerit, nuſquam repperi.

b Iacobi.] Tam Latini, quam Græci in Menologio de eodem agunt hac die: ijdemque eius nobile martyrium paucis deſcribunt. Niceph. etiam hiſt. lib. 14. c. 20. Eius acta fuſius deſcribuntur ex antiquis monumentis Sur. tom. 6. & 7. Mombrit. tom. 2. Petr in catal. lib. 10. c. 12. & alijs.

c Hirenarchi, &c.] De his etiam Gręci hac die, vel ſequenti vt in noſtro Menologio, in quo & de Hirenarcho hæc leguntur. Hic ex vrbe Sebaſtia: cum eſſet carnifex & miniſter tormentorum, quæ ſanctis martyribus inferebantur: cumque in perſecutione Diocletiani & Maximiniani exquiſitis quibuſdam tormentis Chriſtianas fęminas cruciaſſet, admiratus illarum conſtantiam, & miracula, mente diuino ſpiritu illuſtratus, ſe Chriſtianū eſſe, liberè profeſſus, iuſſu præſidis in paludem inijcitur, indeq; in rogum immiſſus, cum ab vtraque pœna maneret illæſus, capite truncatus, martyrium expleuit. hæc ibi.

d Facundi, & Primitiui.] De his antiqua man. ſcript. ex quibus etiam recentiores hac die, porrò eorum certamen deſcribitur in Flor. ſanct. & in Theſaur. concion tom. 2. licet in dictis locis paſſi dicantur tempore Marci Aurel. Commodi Imp. Vaſęus autem in chron. Hiſpan. ex breuiario Ebo renſis (vt ait) hos adnumerat inter filios S. Marcelli centurionis, qui paſſus eſt in perſecutione Diocletiani, Fauſto & Gallo conſſ. De his etiam Marin Sicul hiſt. Hiſpan. lib. 5. & ſub Daciano paſſos refert.

e Valeriani epiſcopi.] De eodem hac die in vet. man. ſcript. S. Cyriaci. Agit de eo frequenter S. Hieronymus epiſt. 42. 43. & in chron. ann. xj. Valentiniani Imp. ſedit poſt Fortunatianum Arianū eccleſiamq; illam non ſolum omni labe Ariana expurgatam redidit; verum eccleſiaſtica diſciplina adeo illuſtrauit, vt (quemadmodum idem S Hieron ſcribit) habita ſit quaſi chorus ſanctorū. Interfuit, primusque ponitur ordine in concilio Aquileięſi aduerſus Arianos à Gratiano Imp. coacto. habuit ſucceſſorem æquè ſanctum, & eruditū Chromatium. Meminit eiuſdem Valeriani Ruſinus presbyter Aquil lib. 1. inuect.

f Maximi epiſcopi.] De eo item Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores; quorum cum aliqui dicunt, ordinatum epiſcopum ciuitatis Rhegięſis in Gallia: intelligas de Gallia Ciſalpina: quod facile animaduertes ex homilia S. Eucherij, quę fertur nomine Euſebij Emyſſeni, in qua agitur de eius ordinatione; vbi hæc leguntur: Quo ille cōperto, inſtructo remige profugus euolat ex dulcibus locis, cœnobij ſcilicet Lerinenſis, & ex finibus Gallicanis ad patriam, Rhegiū videlicet, vbi eſt creatus epiſcopus, &c. Aliud eſt Rhegiū apud Brutios a quo Rhegini; aliud inſuper in ſecunda Rhetia apud Auguſtinam ciuitatem, cuius meminit Antonin. in itin. ſcripſit Maximi vitæ acta Dinamius Patricius ad Vrbicum epiſcopum Fauſti ſucceſſorem, quem præceſſit idem Maximus, de quo agimus. Recitat ea Sur. tom. 6. De eodem Sidonius Apollinaris ad eundem Fauſtum eius ſucceſſorem in carmine Euchariſtico, hæc ait:

Fuerit quis Maximus ille.

Vrbem

Vrbem in cuius monachuſque antiſtes & abbas Bis ſucceſſor gis. &c. Meminit eiuſdem ſcribens ad Principium lib. 8. epiſt. 14. plura de eodem in vita S. Honorati lib. 1. c. 25. & lib. 2 cap. 4. & 9. vbi agitur de eius electione. ſucceſſiſſe putatur S. Proſpero, obijſſeque in Gallijs in territorio Taruanenſi; ibique quadruplici ſolemnitate coli; nimirum huius diei depoſitionis eius, Octauæ, Relationiſque eius prid. Non. Decemb. & Inuentionis ibidem Septembris, ſcribit Molan. in indic. ſanct. Belg. De miraculis ad ſepulchrum eius fieri ſolitis agit Gregor. Turon. de glor. confeſ. c. 83.

g Barlaam, & Ioſaphat.] Horum res geſtas à Ioanne Damaſceno conſcriptas habet Lipom tomo 5. & Sur. tomo 6. eaſdem in Græco codice in bibliotheca Sfortiana num. 63. nomine Ioannis Synaitæ inſcriptas inuenimus: porrò veram eſſe hiſtoriam, & non ab alio, quàm ab eodem Damaſceno conſcriptam, ſatis demonſtrat Billius in præfatione, quam in eandem vitam apud Ioannem Damaſcenum edidit. Scripſerunt de his alij recentiores, ſed non aliunde, quàm ab eodem auctore accepta, vt Petrus in catal. lib. 10. cap. 114. & alij.

h Seuerini. De eodem vet man. ſcrip. Maurolycus, & Molanus in addit. ad Vſuardum.

28 Quarto kal. Decemb. Luna. C xxiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	1	2	3	2	3	4	5	6	7			

ROMAE ſancti Rufi, [a] quem cum omni familia ſua Diocletianus Chriſti martyrem fecit. Apud Corinthum natalis ſancti Soſthenis [b] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli, cuius mentionem facit idem Apoſtolus Corinthijs ſcribens. Hic ex principe ſynagogæ conuerſus ad Chriſtum, ante Gallionem [c] proconſulem acriter verberatus, præclaro initio fidei ſuæ primordia conſecrauit. In Africa ſanctorum martyrum Papiniani [d] & Manſueti epiſcoporum, qui tempore Vuandalicæ perſecutionis ſub Geiſerico rege Arriano pro fidei catholicæ defenſione candentibus ferri laminis toto copore aduſti, glorioſum agonem conſummarunt. Quo etiam tempore alij ſancti epiſcopi, Valerianus, Vrbanus, Creſcens, Euſtachius, Creſconius, Creſcentianus, Fælix, Hortulanus, & Florentianus damnati exilio, curſum vitæ ſuæ impleuerunt. Conſtantinopoli ſanctorum martyrum Stephani [e] iunioris, Baſilij, Petri, Andreæ, & ſociorum trecentorum & triginta nouem monachorum, qui ſub Conſtantino Copronymo pro ſanctarum imaginum cultu varijs excruciati ſupplicijs, veritatem catholicam effuſo ſanguine confirmarunt. Romæ beati Gregorij [f] Papæ tertij, qui ſanctitate meritiſque præclarus migrauit in cœlum.

a RVFI.] Beda Vſuardus, Ado, & alij recentiores, Petrus in catal. lib. 10. cap. 120. & vet. man. ſcript in quibus legimus hunc vna cum ſuis à ſancto Chryſogono ad fidem eſſe conuerſum.

b Soſthenis.] De quo Act. Apoſt. c. 18. & Paul. ad Corinth. 1. c. 1. Beda de eodem hac die agens, citat Zoſimi papæ epiſtolam, nobis hactenus incópertam. Agunt de eodem hac die Vſuardus, Ado, ac cæteri Latinorum; Græci autem in Menologio ad ſeptimum idus Decemb hunc epiſcopum Colophonis ordinatum, tradit Doroth. in ſynod. idque ex Hippolyto libel. de 72 Diſcip.

c Gallionem procóſulem] Gallio proconſul, cuius mentio habetur in Act. Apoſt. c. 18. fuit germanus L. Annei Senecæ, vt idem Senec. teſtatur in præfat. lib. 4. quæſt. natural. De eius profectione ex Achaia, idem auctor meminit lib. 18. epiſt. 101. Ad ipſum Seneca ſcripſit librum de remediis fortuitorum, alterum etiam de vita beata. Quòd autem ſpectāt ad Achaiam prouinciam factam proconſularé, auctam lege Clodia, ac L. Piſoni primū traditā, habes expreſsū in orat. Cicer. in L. Piſoné.

d Papiniani, Manſueti, & ſoc.] Agūt de his Beda, Vſuardus, Ado & alii. Fuit Papinianus epiſcopus Vticenſis, Manſuetus autem Vricitanus, Valerianus Abenſis, Vrbanus Girbenſis, Creſcēs Aquitanæ, Euſtachius ſiue Euſtratius Sufetanus, Creſconius Eenſis, Fælix Adrumetinus, Creſcentianus, Hortulanus, & Florentianus, duo Tripolitani, & tertius Viceſſebratenus. hæc omnia ex Victore de perſecut Vuand. lib. 1. & lib. 3.

e Stephani, & ſoc.] De iiſdem Græci hac die in Menologio, eorumque martyrium recitant. Extát autem horum acta fuſius ſcripta apud Ioan. Damaſ. editionis Billianæ, & apud Sur. tom. 6. Meminitq. eorum Zonar. in tert part in Annal. in Conſtantino Copronymo. Cedren. in compend. ann. vigeſimoquinto eiuſdem Imper. necnon Ioannes epiſcopus Hieroſol. in vita S. Ioannis Damaſceni.

f Gregorii Papę iij.] Succeſſit hic Gregorio ſecundo: aguntque de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores. Geſtas eius retulimus per annos ſingulos in Annal. eccleſiaſt.

xxij. D c Tertio Kal. Decembr. Luna. 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	1	2	3	4	3	4	5	6	7	8			

VIGILIA a ſancti Andreæ Apoſtoli. Romæ via Salaria Natalis ſanctorum martyrum Saturnini[b] ſenis, & Siſinij diaconi, ſub Maximiano principe, quos diu in carcere maceratos, iuſſit præfectus Vrbis in equuleum leuari, & attrahi neruis, & fuſtibus ac ſcorpionibus cædi, deinde eis flammas apponi, & depoſitos de equuleo capite truncari. Toloſæ ſancti Saturnini[c] epiſcopi, qui temporibus Decij in Capitolio[d] eiuſdem vrbis à Paganis tentus, atque à ſumma Capitolij arce per omnes gradus præcipitatus, capite colliſo, excuſſoque cerebro, & toto corpore dilaniato, dignam Chriſto animam reddidit. Item paſſio ſanctorum Paramonis,[e] & ſociorum trecentorum ſeptuaginta quinque ſub Decio Imperatore, & Aquilino præſide. Ancyræ ſancti Philomeni[f] martyris, qui in perſecutione Aureliani Imperatoris ſub Fęlice pręſide igne probatus, manibuſque, ac demum capite clauis confixo, martyrium conſummauit. Verulis ſanctorum martyrum Baſilij[g] & Demetrij. Tuderti ſanctæ Illuminatæ[h] virginis.

a VIGILIA S. Andreæ.] De eadē Beda, Vſuard. Ado, & alii omnes, qui agū t de diuin. offi vt Amalar. de ord anti-ph c.63. côc. Oxô. eſt de ea ſer. S. Ber.

b Saturnini, & Siſinii.] Beda, & alii qui ſupra de iiſdem hac die. Horum martyrium recenſetur in actis S. Marcelli Papę apud Sur tom. 1. die 17. Ianuarii. Erat celebris horum memoria uia Salaria, quam incendio abſumptam reſtiuit Felix quartus Rom. Pont. cuius hactenus nomen & veſtigia remanent, venerandæ eorum reliquiæ Romam tranſlatæ, in eccleſia S. Catharinæ apud Forū Piſcarium religioſiſſimè aſſeruantur. Porro S ſinii corpus olim à Sergio iuniore tranſlatum fuiſſe in titulum Equitii, vetus inſcriptio in marmore inciſa ibi poſita declarat.

c Saturnini epiſc.] Agunt de eodem Beda, Vſuard. Ado, ac cæteri. Eius vitę acta atque martyrium ex antiquis monumentis edidit Sur. tom. 6. citat eius paſſionis acta Grego. Turo. hiſt. lib. 1. c. 30 & de glo mart c.48 plurib. de eodem agit, & de eius reliquiis lib de glor. confeſſ. c. 20. ante ipſum Sidonius Apollinar. cecinit eiuſdem martyrium carmine Sapphico li. 9. epiſt. in fine. Venant. Fortunatus inſuper de eius agone atq; miraculis carmen ſcripſit, addit & epigramma de eius baſilica li. 2 in Breuiario Toletano de eodem eſt vetus hymnus De inuentione corporis S. Saturnini meminit Bernar. in chro. an. Domini 1258.

d In Capitolio eiuſdē vrbis, hoc eſt Toloſæ.] Non tantum Romæ erat Capitolium, ſed & in aliis vrbibus Meminit Suetonius in Tyberio c.40. & in Caio. c.57. de Capitolio Capuano. S. Cyprianus epiſt. 5(?)ad Cornelium Papam de Capitolio Carthaginenſi; de eodem in libro de lapſis ſanct. Hieron. de locis Hebraicis arcem Babylonię Capitolium appellat, id ipſum idem in commentariis in Iſai. c. 14. ſic declarat: Arx autem, ideſt Capitolium illius vrbis. eſt præterea can. 5. concilii Eliber. quo prohibetur ne quis Chriſtianus ad idolum Capitoli ſacrificandi cauſa aſcendat, & videat: quę quidem non de Romano, ſed de alio alio quolibet in Hiſpania cōſtituto Capitolio intelligi debere, nullus ambigit. Erat & Treuiris Capitolium, quod mutatum eſſe in eccleſiam, habēt acta ſanctorum martyrum Tyrſi, & ſoc. Conſtantinopoli etiam Capitolium fuiſſe legitur in deſcriptione eius vrbis, regione 8. de eodem li. 12. C. de ædif priuat erat item Beneuenti Capitolium, in quo poſita erat ſtatua Orbilii Beneuētani Grāmatici. Locus itaque in vnaquaq; ciuitate pręcipuus, vbi potiſſimum Gentilium ſuperſtitio colererur, idemq; murorum ambitu cuſtoditus, Capitolium dici conſueuit, vt ex his ſatis apparet.

e Paramonis, & ſoc.] De his etiam Gręci hac die agunt, eorumq; martyrium deſcribunt.

f Philomeni.] Græci itidem de eodem hac die in Menologio, vbi recitantur eius acta, prout etiam hic deſcripta habentur.

g Blaſii, & Demetrii] Vet man ſcript. & antiqua Verulanæ eccleſiæ monumenta.

h Illuminatæ.] Claruit temporibus Maximiani Imp. vt conſtat ex rebus geſtis ipſius, quas manu ſcri ab eccleſia Tudertina miſſa accepimus.

30 Pridie kalen. Decembr. Luna. E xxj.

a b c d e f g h i K l m n p q r ſ
10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26
t u A B C D E f F G H M N P
27 28 29 1 2 3 4 5 4 5 6 7 8 9

APVD Patras Achaiæ natalis S. Andreæ [a] Apoſtoli, qui in Thracia & Scythia Chriſti Euangelium prædicauit. Is ab Aegea proconſule comprehenſus, primo in carcere clauſus eſt, deinde grauiſſimè cæſus, ad vltimum in cruce ſuſpenſus, in ea populum docens biduo ſuperuixit: & rogato Domino ne eum ſineret de cruce deponi, circumdatus magno ſplendore de cœlo, abſcendente poſtmodum lumine emiſit ſpiritum. Romæ paſſio ſanctorum Caſtuli [b] & Euprepti. Conſtantinopoli ſanctæ Mauræ [c] virginis & martyris. Item ſanctæ Iuſtinæ [d] virginis & martiris. Apud Santonas ſancti Troiani [e] epiſcopi, magnæ ſanctitatis viri, qui

ſepultus in terris, in cœlo ſe viuere multis virtutibus manifeſtat. Romæ ſancti Conſtantii [f] confeſſoris, qui fortiter Pelagianis reſiſtens, eorum factione multa pertulit, quæ illum ſanctis confeſſoribus ſociarunt. In Palæſtina beati Zoſimi confeſſoris, qui ſub Iuſtino Imperatore ſanctitate & miraculis fuit inſignis.

NOVEMBRIS.

a ANDREAE Apoſtoli. Latinorum omnia Martyrologia, & Græcorũ Menologia de eodẽ agũt hac die. Specialis mentio fit de feſtiuitate S. Andreæ in capitular. regũ Frãc. li. 1. c. 164. li. 2. c. 35. & & li. 6. c. 185. necnõ in cõci. Magunt. ſub Carolo Magno c. 36. Acta paſſionis eius, quæ feruntur nomine eccleſiæ Achaiæ à Metaphraſte deſcripta, recitat Lipo. to. 1. & Sur. tomo 6. ex quib. Remig Antiſiod. in pſal. 21. & 40. S Bernard in ſerm de S. Andrea, Lanfranc. contra Bereng. Iuo Carnotenſ. & alii mutuati ſunt exempla Irrepſit tamen in ea Græciſmus ille de Spiritu ſancto, quod à patre procedat, & in filio permaneat, ſane quidem in antiquis exemplaribus manu ſcrip. ea verba non habentur, nec in editis à Mombr. to. 1. vit. ſanc. De eiuſdem actis, deq; libello miraculorum eius extat ſcripta hiſtoria in paſſionib. Apoſtolorum; quibus illa addita vidẽtur a Manichæis, quæ S Auguſtinus recitat lib de fide cõtra Manichæos, c. 38. ea enim à prædictis actis procul abhorrent Quod autem ad eius prædicationem ſpectat, in Scythiam profectum, illisque Gentib. annunciaſſe Euangelium, ſcribit Origen. in Gen. li. 3. c. 1. Sophronius apud Hieron de ſcrip. eccl. addit non tantum Scythis, ſed & Sogodianis, Saccis, atque etiam AEthiopibus verbum Dei prędicaſſe, idq; confirmat Doroth. in ſynopſi; auctor de vit & mor ſanct apud Iſidor. de Achaia, ac Scythia meminit Niceph. hiſt li 2. c 39 qui & li. 8. c. 6. ait eundem peragraſſe Cappadociã, Galatiam, & Bithyniam vſq; ad mare Euxinum. Gregor Nazian in orat. ad Arian addit. Epyrum Græcis autem annunciaſſe Euangelium, ſcribit Chryſoſt. in orat. in duodecim Apoſt. eumque poſt Petrum cõſummaſſe martyrium tradit, ſicque accipias illa eiuſdem Ioannis Chryſoſtomi verba in ſermone de S Andrea quem, recitat Metaphra. habesque eum apud Sur tom. 6. quibus ait: Poſterior Petro in vitam ingreſſus eſt. Andreas, & prior Petrum ad Euangelium allexit, &c. quę verba nonnulli perperam intelligentes dixerunt: Petrum ętate maiorem fuiſſe Andrea; at vero Andream Petro ſeniorem fuiſſe, teſtatur S. Epiphan. in panar hæreſ. 51. De prædicatione Andreę in Achaia meminit S Hieronymus epiſto. 148. ad Marcellum in fine. Acta Apoſtolorum Andreæ nomine reiiciũtur in primis ab Innocentio Papa in epiſt. ad Exuperium in fine, à Philaſtrio de hæreſ. c. 89. ac demum à Gelaſio in c. ſancti. Roman. diſtin. 19. De eius martyrio apud Patras meminit S. Paulinus epiſcopus Nolan. in Natal. 9. S. Felicis Extat etiam elegans carmen Sapphicum S. Damaſi Papæ de Andrea crucem paſſo habetur in Collectaneis poetarum Chriſtianorum. Et ne quid de antiquis monumentis lateat, S. Petrus Chryſologus in ſermo. 133. de S. Andrea hæc habet in fine: Petrus nãque crucem: arborem conſcendit Andreas, &c. quaſi ſignificare velit, ipſum arbori, fuiſſe affixũ, illicq; ſubiiſſe ſupplicium crucis, id quidem videtur acceptum è commentariolo Hippolyti martyris, quod man. ſcript. Græce extat apud Card. Syrletum, vbi hæc leguntur de Andrea: Crucifixus eſt Patris in Achaia ad arborem oliuæ rectus De eodem Apoſtolo conſule quæ ſuperius in eius corporis tranſlatione diximus 9. Maii.

b Caſtuli, & Euprepitis. Agit de iiſdem Beda, ac recentiores: conſentiuntq, vet. man. ſcrip.

c Mauræ.]De eadem agunt Græci, eiusque nomine nobilitata eſt inſula in mari Ionio, quæ S. Maura nuncupatur.

d Iuſtinæ. Agitur de ea in vet. man. ſcrip. ſicut & in vet. Rom. Martyrol. aliisq; recentiorib.

e Troiani epiſcopi. Beda, Vſuard. Ado Petrus in catal li. 1. c. 11. & Greg Turon. de glor. confeſſ. c 59. Recẽſetur octauus eius ſedis epiſcopus; ſedit ab anno Domini trecenteſimo octuageſimo, vſque ad quadringenteſimum, vt declarant tabulæ Democh. eſt de eodem epigramma Bonad Sant. lib. 3. monod. 13.

f Conſtantii confeſſ]De eodem man. ſcrip. & Proſper in chron. confeſſ. Honorio decimum, & Theodoſio iuniore octauum Conſſ. quæ hic habentur, ex eodem accepta eſſe noſcuntur.

g Zoſimi. Alius hic ab illo, de quo ſupra pridie non. Aprilis. de quo agitur in actis S. Mariæ AEgpytiacæ. De hoc autem ſcribit Euagr. ſcholaſ. hiſt. li. 4 c. 7. & Niceph. lib. 17. c. 4.

D E C E M B R I S.

1 Kalendis Decembris. Luna. F

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	1	2	3	4	5	6	5	6	7	8	9	10			

NAHVM [a] prophetę in Begabar quieſcentis. Romæ ſanctorum martyrum Diodori [b] presbyteri, & Mariani diaconi, cum alijs pluribus, iubente Numeriano principe martyrij gloriam meruerunt. Ibidem paſſio ſanctorum Lucij, [c] Rogati, Caſſiani, & Candidæ. Eodem die ſancti Anſani [d] martyris, qui ſub Diocletiano Imperatore Romæ Chriſtum confeſſus, & in carcerem truſus, deinde Seuas in Tuſcia perductus, ibidem capitis obtruncationę martyrij curſum perfecit. Ameriæ in Vmbria ſancti Olympiadis [e] viri conſularis, qui a beata Firmina ad fidem conuerſus, ſub Diocletiano inequuleo tortus, martyrium conſummauit. Arbele in Perſia ſancti Ananiæ [f] martyris. Narniæ ſancti Proculi [g] epiſcopi & martyris, qui poſt multa egregia opera à Totila Gotthorum rege iuſſus eſt decollari. In ciuitate Caſalenſi ſancti Euaſij [h] epiſcopi & martyris. Mediolani ſancti Caſtritiani [i] epiſcopi, qui in maxima eccleſię perturbatione virtutum meritis, ac rerum pie religioſeque geſtarum laude euituit. Brixię ſancti Vrſicini [k] epiſcopi. Noniomi in Belgia ſancti Eligij [l] epiſcopi, cuius vitam admirandam multiplex ſignorum numerus commendat. Apud Virodunum ſancti Agerici [m] epiſcopi. Eodem die ſanctæ Natalię [n] vxoris beati Hadriani martyris, quæ ſub Diocletiano Imperatore ſanctis Martyribus Nicomediæ in carcere detentis multo tempore miniſtrauit, impletoque eorum certamine Conſtantinopolim profecto, ibidem in pace quieuit.

D E C E M B R I S 1.

a NAHVM prophe.] Græci de eodem agunt in Menologio hac die. Pręter illa, quæ de ipſo leguntur in diuinis ſcripturis, multa habet Ioſeph. antiq. li. 9. cap. 11. de eodē ſcribit Epiphā. de vit. & interit. prophet. c. 17. Hieron. in proœm in Nahum, & Doroth. in ſynopſi, auctor de vit. & mor. ſanct. c. 49. apud Iſidor.

b Diodori, & Mariani.] De his etiam Beda, Ado, & alij recentiores: licet alicubi Marian. pro Mariano legatur: Vſuardus autem de his agit viij. Kalen. Nouembr. Horum martyrium deſcribitur in actis ſanctorum Chryſanthi & Dariæ: quæ habet

bet ex Metaphraſte Lipom.tom. 7 & Sur. tom.5. De hominum corporum inuentione eſt conſcripta hiſtoria;quam recitat Sur. tom.1.die 17. Ianuar. vbi,& de miraculis ibi editis habetur ſermo.

c Lucij,& ſoc.] Beda hic tantum de Candida cætera aũt redditi ſunt ex prædictis vet. man. ſcri.

d Anſani,] Tabulæ etiam Senenſis eccleſia, vn dæ & eius acta man.ſcrip.Romam miſſa accepimus de eodem Petr.in cata.lib. 1.c.14. Paſſus eſt, vt eadem acta profitentur,Diocletiano octauum & Maximiani ſeptimum conſſ.eſt is annus,ſecundum recentiorum ſupputationem, trecenteſimus tertius à Chriſto Domino.

e Olympiadis.] De eodem hac die in eccleſia Amerina,vbi eius acta aſſeruari accepimus.

Ananiæ.] Græci etiam de eodem hac die in Menolog eiuſque martyrij ſeriem paucis narrãt.

g Proculi epiſcopi.] De eodem Vſuardus, & alij recentiores; conſentiuntq; vet. man.ſcrip. in codice autem S. Cyriaci omnium vetuſtiſſimo ſic habetur.Interamne,ſiue Narnis,natalis S. Proculi epiſcopi & martyris.hæc ibi.quæ quidem duplex lectio ambiguitatem de ea re tũc fuiſſe ſignificat. Si etenim aſſentimur Petro in catalo.lib.1 c.13. Interanenſem fuiſſe epiſcopum affirmare oportet:ſed cum miſcet eum cum S.Valentino epiſcopo & martyre:cum alio Proculo Interamnenſi eũ confundere videtur, de quo ſupra xviij. Kalend. Maij. De proculo Narnienſi mentio habetur in actis Abundij,& Carphori apud Mombrit. tomo 1.ſed ea erroribus ſcatent.In tabulis eccleſiæ Rauen.agitur hac die de S.Proculo epiſcopo Rauennate,qui ſucceſſit ſancto Calocero,ſextuſq; numeratur eius ſedis epiſcopus,de quo Hie. Rub.hiſt. Rauen.libro primo.

h Euaſij epiſcopi.] Vet. Martyrol. Roman.& man.ſcrip Galeſ.de eodem hac die ex monimentis (vt ait) Caſalenſis,& Bergomatis eccleſiarum, non vidimus.

i Caſtritiani epiſcopi.] Tabulæ eccleſ Mediolan.& Galeſ.hac die:qui ſe eius vitam contexuiſſe,& Ambroſio Breuiario adcripſiſſe teſtatur.

K Vrſicini epiſcopi.] Tabulæ eccleſiæ Brixienſis, item Galeſ. qui de eodem agit hac die; ſed in tabulis Rempetri,quas citat,Vrſicinus deſideratur, ſicut & alij plerique, qui poſt illos eidem præfuerunt eccleſiæ.

l Fligij epiſcopi.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. Scripſit eius vitæ acta ſanctus Audoenus epiſcopus Rothomagenſis,recitat Sur tom.6.Vinc.in ſpec.lib.23.cap.36. & ſequen .Anton.par.2.tit.13.c.6.§.15.& ſeque,. Petrus in catal.lib.1.c.17 Pluribus etiam Molan.in indic ſan.Belg.interfuiſſe reperitur concilio Cabilonenſi, cui & ſubſcripſit,vt eius acta ſignificãt. extant eiuſdem ſancti viri aliqua ſcriptorum monumenta. Migraſſe ex hac vita anno Domini 665. auctor eſt Sigeb in chron.

m Agerici epiſcopi.] Ado de eodem hac die. pluribus Gregor.Turonen.hiſto.Franc.li. 7.c. 45. lib.9 c 8.10 12. & 23. extant de eadem duo epigrammata Venantij Fortunati lib.3. quibus eius laudes. celebrat. Meminit eiuſdem Sigeber. in chron anno Domini 549.

n Nataliæ] Vſuardus de eadem hac die. Res ab ea præclarè geſtæ intextæ ſunt in actis S Hadriani mart.de quo ſupra Kal Septemb. Petrus de eadem in catal lib.1.c.18.

xix. G Quarto nonas Decembris. Luna. 2

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	1	2	3	4	5	6	7	6	7	8	9	10	11			

ROMAE paſſio ſanctæ Bibianę [a] virginis, quę ſub Iuliano Imperatorę ſacrilegio ob Chriſtum tamdiu plumbatis cęſa eſt, donec redderet ſpiritum. Ibidem ſanctorum martyrum Euſebij, [b] preſbyteri,Marcelli diaconi, Hippolyti,Maximi, Adrię, Paulinę, Neonis, Marię, Martanę & Aurelię, qui in perſecutione Valeriani ſub ſecundiano iudice martyrium complcuerunt.Item Romę ſancti Pontiani [c] martiris, cum aliis quattuor. In Africa natalis ſanctorum martyrum Seueri, [d] Securi, Ianuarij, Victorini, qui ibidem martyrio coronati ſunt. Aquileię ſancti Chromatij [e] epiſcopi & confeſſoris, Apud Forum Cornelii ſancti Petri [f]

epiſcopi

epiſcopi Rauennatis, cognomento Chryſologi, doctrina, & ſanctitate celebris. Veronæ ſancti Lupi g epiſcopi & confeſſoris. Edeſſæ ſancti Nonni h epiſcopi, cuius precibus Pelagia pœnitens ad Chriſtum conuerſa eſt. Troade in Phrygia ſancti Siluani i epiſcopi, miraculis clari. Brixię S. Euaſij k epiſcopi.

DECEMBRIS 2.

a BIBIANAE.] De eadem Beda, Vſuar. Ado, & alij. Apud Bedam, & aliqua man. ſcripta Viuiana, pro Bibiana, ſicut ſæpe Saninus, pro Sabino, idq; orthographię vitio, vt notat Caſſiod lib. 1. diuinarum inſtit. cum B pro V. V. pro B. O. pro V. pro M. N. cõtra orthographiæ præcepta vitiosè poſitas ne relinquas, & infra Orthographos antiquos legant Velium Lõgum, Curtium, Valerianum. Papirianum, Adamatium, Martyrum de V. & B. &c. Habemus Bibianę acta manu ſcrip. ſed in principio aliqua habent, quæ corrigantur, veluti ea, quæ ſunt ſuperaddita de Pigmenio & Iuliano Apoſtata. de eadem Petrus in cata. libro 1. cap. 19. eſt vetus & nobilis memoria Romæ iuxta Palatium Licinianum S. Bibianæ, vbi eius venerandum corpus requieſcit; quã S Simplicius Papa erexit; vt conſtat ex lib. de Roma. Pont. in Simplicio.

b Euſebij, & ſoc.] Reſtituti ſunt ex antiquis man. ſcrip. Horum autem acta extant in vet codice ſanctæ Mariæ ad Martyres Romę, eademq; legitima; habent enim diem & conſules, eſt enim illorũ exordium: Valeriano & Lucillo cõſſ. aliàs & rectius, Valerio, & Acilio Conſſ. &c. eſt is annus Domini 257. vltimus Stephani Papæ & martyr. Prædicti autem martyres licet diuerſis diebus paſſi reperiantur, tamen vnà ſimul de omnibus eadem hac die agitur. Porrò ſacra pignora Hippolyti. Adriæ, Mariæ, Neonis & Paulinæ, aſſeruãtur Romæ in eccleſia S. Agathæ in Suburra, vt eius eccleſiæ antiqua monumenta demonſtrant.

c Pontiani.] De eodem Beda, & vet. man. ſcri. quorum nuper meminimus. Pontianum ab Euſebio curatum paralyſi, eadem acta teſtantur.

d Seuerini, & ſoc.] Beda, Vſuardus, Petrus in catal. lib. 1. c. 21. vbi ex Adone refert hos paſſos eſſe in perſecutione Vuandalica.

e Chromatij epiſco.] De eo ſæpiſſimè ſanctus Hieronymus, qui cum ob ſpectatiſſimam vitæ ſanctitatem, tum ob eximiam eruditionem eum commendat. Eundem S. Ioãnes Chryſoſtomus in epiſto. 155. ad ipſum ſcripta eiuſmodi elogio celebrat. Clariſſima, inquit, feruentis tuæ & ſyncere charitatis tuba ad nos vſq; ſonum ſuum diffundit, &c ad eum Ambr. epiſtolam ſcripſit. De eo & Ruſin. lib. 1. inuect. Vixit temporibus Honorij Imperatoris. Extat lucubrationum eius nobile monumentum, duæ videlicet orationes de octo beatitudinibus. cur autem inſcribantur titulo Chromatij Romani epiſcopi, conſule quæ ſuperius notauimus in Nicęa epiſcopo Aquileiẽſi die 22. Iunij.

f Petri epiſc.] Tabulæ eccleſiæ Rauen. de eodem hac die. Eius acta manu ſcrip ante ipſius ſermones appoſita habemus in noſtra bibliotheca. eſt eorum exordium: Petrus Archiepiſcopus viceſimusprimus, &c. Alia deſcripſit Sur. ex hiſt. Rauen. Hier. Rub. Aliqua monumenta eius vitę ex eiuſdem ſermonibus colligi poſſunt, vt de educatione ſub Cornelio epiſcopo Forocornelienſi ſerm. 165. & alia. quantum inſuper laboris inſumpſerit pro fide catholica, eius epiſtola ad Eutychen hæreſiacham conſcripta facilè demõſtrat. Meminit eiuſdem Conſtantius in vita ſancti Germani epiſcopi Antiſiodorenſis in fine. Petrus Damia. in ſerm de S. Barbatiano, Petrus in catalo. lib. 1. c. 20. & alij.

g Lupi epiſc.] De eodem tabulæ eccleſiæ Veronen. & Aug. Valerius epiſc. Veron. Cardin. in antiq. monum. epiſc. Veron. pag. 9. & 40.

h Nonni epiſcopi.] De eo Græci, Niceph. hiſt lib. 14. c. 30. & plura in actis ſanctæ Pelagię pœnitentis. Vide ſuperius notata de eodẽ in Pelagia ad octauum Idus octob. Fuit & alter Nonnus Patroplita Aegyptius eloquentiſſimus, qui S. Ioannem Euangeliſtam verſibus heroicis interpretatus eſt, de quo Suidas in hiſtoric.

i Siluani epiſc.] Græci etiam; eiuſq; miracula edita, vitamq; conſpicuam ſcribit Sozo. hiſto. lib 7. c. 36. & Niceph lib. 14. c. 39.

k Euaſij epiſcopi.] Tab. eius eccleſiæ, quæ his ipſis conſentiunt.

Tertio

xviij. A **Tertio Nonas Decemb. Luna.** 3

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
1	2	3	4	5	6	7	8	7	8	9	10	11	12			

IN Iudæa ſancti Sophoniæ [a] prophetæ. Romæ ſanctorum martyrum Claudij [b] tribuni,& vxoris eius Hilariæ, ac filiorum Iaſonis & Mauri cum ſeptuaginta milit bus: ex quibus Claudiū iuſſit Numerianus Imperator ingen i ſaxo alligatum in flumen præcipitem dari, milites verò, & filios ipſius Claudij capitali ſententia puniri. Beata autem Hilaria cum filiorum corpora ſepeliſſet, ad eorum ſepulchrum orans, paulo poſt à paganis tenta migrauit ad Dominum. Tingi in Mauritania paſsio ſancti Caſsiani [c] martyris, qui exceptoris diu gerens officium, tandem cælitus inſpiratus, execrabile duxit, Chriſtianorum neci deſeruire; vnde renuncians eidem officio, ſub Chriſtiana confeſſione triumphum meruit obtinere martyrii. Item in Africa ſanctorum martyrum Claudii, [d] Criſpini, Maginæ, Ioannis & Stephani. In Pannonia ſancti Agricolæ [e] martyris. Nicomediæ paſsio ſanctorum Ambici, [f] Victoris, & Iulii: Mediolani ſancti Mirocletis [g] epiſcopi & confeſſoris, cuius aliquando ſanctus Ambroſius meminit. In Anglia ſancti Birini [h] primi epiſcopi Dorceſtrienſis. Curię
ij. in Germania ſancti Lucii [i] Britannorum Regis, qui primus ex i, s Regibus Chriſti fidem ſuſcepit tempore Eleuterii Papę. Senis in Tuſcia ſancti Galgani [k] eremitæ.

DECEMBRIS 3.

a SOPHONIAE prophet.]Agunt de eodem hac item die Græci in Menologo, Ephiphan. de vit. & interit prophe. c. 19. auctor de vit. & mort. ſancti. cap. 18. apud Iſid. & Doroth. in ſynop c. 9.

b Claudii, & ſoc. Beda, Vſuardus, Ado ac cæteri recentiores hac die. Eorum rés geſtę iunctæ habentur actis ſanctorum Chryſanthi & Dariæ apud Sur tom. 5. die 25. Octobr. & Petrus in catal. libr. 1. c. 23.

e Caſsiani.]De eo item Beda. Vſuardus, Ado, & alij. Prudent. in periſteph. hymn. 4 huius meminit his verſibus.

Ingeret Tingis ſua Caſsianum
Feſta Aaſſylum monumenta regum
Qui cuius gentes domitas coegit
Ad iuga Chriſti.

de eodem Petrus in catalo. lib. 1. c. 22.

d Claudii, & ſoc.]Beda, & alli recentiores de his agunt hac die, aſtipulanturq; vet man. ſcrip.

e Agricolæ.]De eodem Beda, ac vet man. ſcript. & alii recentiores.

f Ambici, & ſoc.]De his item Beda ac vet. manu ſcrip. necnon & recentiores.

g Mirocletis.]Tabu eccleſiæ Mediol. Claruit temporibus Conſtantini & Melchiadis Papæ, interfuitque Rom. conc. in cauſa Cæciliani epiſcopi Carthaginenſis, vt ſcribit Optat. Mileuit. lib. 1. contra Parmen ex quo erroris arguitur chro. Mediolan. vbi ponitur Mirocles obiiſſe diem anno

Domini

Domini 268. nam ex Optati teſtimonio reperitur ſediſſe iudex in cauſa Cæciliani anno 312. Meminit eiuſdem S Ambroſius in Auxentium Hic ſanctus Anathalonis eiuſdem ciuitatis epiſcopi memoriam exornauit, imaginemque eius addidit, & epigrammate laudauit. Extabant hæc antiquitatis monumenta in eccleſia S. Geruaſii. Sed de his ſuperius actum eſt in Anathalone die 25. Septemb ex proſapia S. Mirocletis epiſcopi Mediola ducere originem ſanctum Epiphanium epiſcopum Ticinenſem, ſcribit Ennodius Tic. in rebus geſtis eiuſdem Epiphanii.

h Birini epiſcopi.] De eodem Beda hiſtor. de geſt. Angl. lib 3. c. ſeptimo. In catal. ſcript Britan. legitur Guilielmus Rameſ ord ſancti Bened. ſcripſiſſe eius vitam; putamus eam, quæ extat apud Surium tomo 6. incerto auctore. De eodem Trithem de viris illuſtrib. ordinis ſancti Bened. lib. 3. capit. centeſimo quadrageſimo. eumque claruiſſe, ait, anno Domini ſexcenteſimo quadrageſimo.

i Lucii Britan. Regis.] De quo liber de Rom. pontificibus in Eleutherio, Beda de geſtis Angl. lib. 1. c. 4. & de ſex ætat. in Marco Aurelio & Lucio Vero. Ado Vien. Marian. Scot. in chron. Petr. in catal lib. 1. c. 24. & alii. conſule quæ ſuperius notata ſunt in Eleutherio papa die 26. Maii.

K Galgani.] Eius geſtas ſcriptis mandauit Gregorius ord. Prædicat. Migrauit (vt ille ait) ex hac vita anno Domini milleſimo centeſimo octogeſimoprimo, adſcriptuſque eſt numero ſanctorum ab Alexandro tertio papa, vt idem auctor teſtatur. Verum cum reperiatur Alexander papa deceſſiſſe ex hac vita ante ſanctum Galganum, nimirum eodem anno Domini 1181. ſexto Kal. Septemb. & ille tertio Nonas Decemb. fatendum videtur, vel ante id tempus Galganum diem obiiſſe, vel ab alio Romano pontifice inter ſanctos relatum eſſe.

4 Pride Nonas Decembr. Luna. B xvij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
2	3	4	5	6	7	8	9	8	9	10	11	12	13

NICOMEDIAE paſſio ſanctæ Barbaræ [a] virginis & martyris, quæ in perſecutione Maximini, poſt diram carceris macerationem, lampadarum aduſtionem, mamillarum præciſionem, atque alia tormenta, gladio martyrium conſummauit. Conſtantinopoli ſanctorum Theophanis, [b] & ſociorum. In Ponto beati Meletij [c] epiſcopi & cōfeſſoris, qui cum eſſet eruditionis prerogatiua precipuus, virtus tamen animi & vitę ſinceritas in eo longe magnificentior extitit. Bononiæ ſancti Fęlicis [d] epiſcopi, qui antea Mediolanenſis eccleſię ſub ſancto Ambroſio diaconus fuerat. In Anglia ſancti Oſmundi [e] epiſcopi & confeſſoris. Colonię ſancti Annonis [f] epiſcopi. In Meſopotamia ſancti Maruthę [g] epiſcopi, qui collapſas in Perſia Dei eccleſias ob perſecutionem Iſdegerdis Regis reparauit, multiſque miraculis clarus, apud hoſtes etiam meruit honorari. Parmę ſancti Bernardi [h] Cardinalis, & eiuſdem ciuitatis epiſcopi.

DECEMBRIS 4.

a SANCTAE Barbaræ.] De eadem Vſuardus, & Ado, q eã in Tuſcia ponunt, ſed antiqua man. ſcript. habent Nicomediæ. Agunt de eadem hac die Græci in Menologio; feſtumque diem celebrant, de quo eſt conſtitutio Emmanuelis Impe quam recitat Theodor. in nomoc Photii tit. 7. cap. 1 appellantque præclaram martyrem Barbaram Extant eius acta, quę feruntur nomine Ioannis Damaſceni, & Arſenii, alia à Metaphraſte edita: quæ omnia Sur. retulit

retulit in tom.6.alia rurſus manu ſcripta in nonnullis antiquis codicibus, eademq. inter ſe varia habentur, in quibus omnibus non tantum de loco ea eſt diſcrepãtia, dum alij in Tuſcia, alij Nicomediæ ferunt paſſam, ſed pleriq. ponunt Helíopoli, vt ex Græcis Metaphraſtes, & ex Latinis Mõbritus tom. 1.vit.ſanct. Verum quæ fideliora videntur eius acta, vt quæ feruntur nomine Ioannis Damaſceni, & alia quæ extant in cod.man.ſcrip.ſanctæ Mariæ ad Martyres, alijſque perantiquis manu ſcri. Nicomediæ martyrio coronatam tradunt. Rurſus etiam quod ad tempus ſpectat, deprauati videntur nonnulli codices, qui eam referunt ad tẽpora Maximiani.ſed ea acta quidem nobis fideliora probantur; quæ & habemus in noſtra bibliotheca, quorum eſt exordium: poſt Imperatorem Alexandrum Maximinus, &c.quæ eam ſub Maximino Imperatore, qui ſucceſſit Alexãdro, paſſam teſtantur; feruntq. eam ab Origine litteris ſacris imbutam. Sanè quidem quamplures mulieres ab eo fidem Chriſtianam edoctas, ſcribit Euſeb. hiſt. lib.6.c.4.& 7. Si acta ſanctæ Barbaræ Græcè ſcripta cupis: oſtendam vnde haurias in bibliothecæ Sfortianæ cod.man.ſcri.nu.31.& alio num. 93. ea deſcripta, ſed ſine auctore, inuenimus. Extant in breuiario Toletano hymni duo, quibus eiuſdem martyrij trophæa canuntur, recens item epigramma Bonad.lib.3.Monod.32.

b Theophanis, & ſoc.] Horum nomina hæc ſunt, Papias, Strategius cubicularius, & Iacobus protoſpatarius, omneſq. aulici Leonis Armeni Imperatoris hæretici iconoclaſtæ. De his agitur in hiſt.Miſcel anno quinto eiuſdem Leonis. Alius tamen eſt Theophanes, qui hiſtoriam texuit à temporibus Maximiniani vſque ad Niceph.imp.vt tradit Cedren.in principio ſuæ hiſtoriæ, qui & pręfectus fuit monaſterio Agri, de quo & pręfatio Anaſtaſii in eandem hiſtoriam Miſcellam: fuit & ipſe confeſſor illuſtris, & doctrina clarus. Rurſus autem præter hos, & alius eſt Theophanes, qui vna cum Theodoro fratre ob Chriſti fidem grauia paſſus eſt à Theophilo imp. de quibus ſingulis diuerſis diebus agitur ſupra.

c Meletij epiſcopi.] De eo Vſuardus, & alij recentiores. Scribit de eo Euſeb. hiſto.lib 7. cap.9. citat eum ſanctus Baſilius lib.de Spiritu ſancto ad Amphilocium cap.29.claruit temporibus Diocletiani Imperatoris. Alius rurſus eſt Meletius epiſcopus Antiochenus, qui vixit temporibus Valentis imp. & obijt Theodoſio imperante. Alius rurſus ab his longè diuerſus Meletius Aegyptius ſchiſmatis auctor in eccleſia Alexandrina, temporibus Diocletiani, de quo ſæpe Athanaſ. & Epiphanius meminerunt.

d Fælicis epiſcopi.] De eodem tab.eccleſ. Bonon.ſcribit de ipſo Paulinus in vita ſancti Ambroſii: ſucceſſit S.Euſebio; recenſeturque quintus eius ſedis epiſcopus.habuit ſucceſſorem S.Petronium.

e Oſmundi epiſcopi.] Fuit hic epiſcopus Sariſberienſis ſanctitate & eruditione clarus, ſcripſitq. inter alia vitam ſancti Anſelmi. De eo Ranulph lib.7.c.3. & Molan. in addit. ad Vſuar.claruit circa annum Domini 1050.

f Annonis epiſc.] Eius acta ſynceriſſimè trib. libris cõſcripta recitat Sur.tom 6. Migrauit ex hac vita anno Domini 1075.ſedis ſuæ anno xxj. Marian.Scot in chron. refert ad annũ Domini 1077. vbi plura de eodem ſcribit, necnon Hermanus Contractus, & Lambertus in chronicis, alijque cõplures, In ſanctiſſimum virum eccleſiaſticæ libertatis vindicem, & propugnatorem declamarunt olim ſchiſmatici, obſtrepuntq. nunc hæretici Magdeburgenſes mendaciorum textores, dicti Centuriatores. Tu autem lector ſtudioſæ veritatis conſule auctores catholicos, qui eiuſdem temporibus vixere, quos diximus, Marianum Scotum, & Lambertum, acta q. eius fideliſſimè ſcripta. Interea accipe de eodem eiuſmodi Mariani Scoti elogium, quo ait: Catholicis Domno Apoſtolico ſtudioſè fauentibus, inter quos erat princeps & ſignifer iuſtitiæ dilectus Deo & hominib. Anno Colonienſis epiſcopus, cuius memoria in benedictione eſt, &c. Extat Gregorij ſeptimi Romani pont. epiſtola ad eundem Annonem, qua præcipuè monet, vt ſibi ſubditis populis caſtitatem ſeruandam inculcet.dat.ann.2.Pon.4 Kalen.Decembr.quod ipſum Annonem grauiter impleſſe conſtat. De eodem hac die, Molan.in addit.ad Vſuard.

g Maruthæ epiſcopi.] Græci de eodem, Socrat.hiſt.lib 6.c.14.& lib.7.c.8.Sozo.lib.8.cap.16. & Niceph.lib.14.cap.18. Plurimi enim feciſſe videtur S.Ioannes Chryſoſtomus, cum eius meminit in epiſt.14.

h Bernardi epiſcopi.] Tabulæ eccleſiæ Parmẽ. Molanus, & alij de eodem hac die. Hic Florentia oriundus, alumnus monaſterii ſancti Saluii Valliſumbroſæ, ab Vrbano papa ſecundo factus eſt presbyter Cardinalis tit.ſancti Chryſogoni, fungenſq. legatione Apoſtolica, Parmam veniens, cũ ſedes illa vacaret, poſtulatus eſt eius eccleſiæ epiſcopus Migrauit ex hac vita an.Domini 1133 hęc ex breuiario monach.Valliſumbroſæ.

Nonis

5 — Nonis Decemb. Luna. C xvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
3	4	5	6	7	8	9	10	9	10	11	12	13	14

MVTALAE in Cappadocia ſancti Sabæ[a] abbatis, qui in Palæſtina miro ſanctitatis exemplo refulſit, & pro fide catholica aduerſus impugnantes ſanctam ſynodum Chalcedonenſem ſtrenue laborauit. Thebeſte in Africa ſanctæ Criſpinæ[b] nobiliſſimæ fœminę, quæ temporib. Diocletiani & Maximiani, cum ſacrificare nollet, iuſſu Anolini proconſulis decollata eſt; quam ſanctus Auguſtinus ſæpe laudibus celebrat. Thaguræ in Africa ſanctorum martyrum Iulij,[c] Potamiæ, Criſpini, Fælicis, Grati, & aliorũ ſeptem. Niceæ apud Varum fluuium ſancti Baſſi[d] epiſcopi, qui in perſecutione Decii & Valeriani à Perennio præſide ob Chriſti fidem equuleo tortus, laminis candentibus vſtus, fuſtibus & ſcorpionibus cæſus, in ignem iniectus, cum euaſiſſet illæſus, duobus clauis confixus illuſtre martyrium conſummauit. Papiæ ſancti Dalmatij[e] epiſcopi & martyris, qui in perſecutione Maximiani paſſus eſt. Confinij in Pelignis ſancti Pelini[f] epiſcopi Brunduſini, qui ſub Iuliano Apoſtata, cum eius oratione Martis templum corruiſſet, à templorum pontificib. diriſſime cæſus, atque octoginta & quinque vulneribus confoſſus, martyrij coronam promeruit. Item ſancti Anaſtaſii[g] martyris, qui ardore martyrij ſponte ſe perſecutoribus obtulit. Treuiris ſancti Nicetij[h] epiſcopi, miræ ſanctitatis viri. Polyboti in Aſia ſancti Ioannis[i] epiſcopi, cognomento Thaumaturgi.

DECEMBRIS 5.

a SABAE.] De eodem hac die Græci in Menologio, conſentiuntque Latinorum antiqua man. ſcrip. Scripſit eius vitam Cyrillus monachus, qui eodẽ ſæculo vixit ſanctitate clarus teſtatur id auctor in actis S. Euthymij, quæ ſcripſit, vbi in fine ait, ſe duobus annis cum in Laura quieſceret, vitam prædictorum Sabæ, & Euthymij ſcriptis mandaſſe. deſcripſit eandem Metaphraſtes, aliqua ſuperaddens, extat apud Lipom. to 5. & Sur. to. 6. plura idem auctor de Saba in vita Euthymij, & Ioannis Silentiarij. Legimus alia man. ſcri. in antiquo codice ſanctæ Mariæ ad martyres Romæ, vbi hæc in fine: Tradidit animam quinta Decembris indictione 10. initio mundi ſeno millenario atque tricenteſimoſecũdo, ab incarnatione Chriſti quingenteſimo trigeſimotertio, anno ſexto Iuſtiniani, videlicet conſulatu Lampadij, & Oreſtis; defunctus eſt nonageſimo quarto ſuæ ætatis anno. hæc ibi. quæ reſpondent natalibus: nam Cyrillus natum dicit Sabam, conſſ. Theodoſio iuniore decimumſeptimũ, & Feſto: eſt is annus (ſecundum recentiorum ſupputationem) à Chriſto quadringenteſimus trigeſimus nonus. Habemus in antiquis man. ſcript. cod. eius acta, adſcriptumque libellũ miraculorum eius poſt obitum editorum, qui ſic incipit: Tranſacta decima indictione, &c. Citantur acta Sabæ in Nicæn. conci. ſecundo act. 1. & 4. Vetus eſt Romæ memoria S. Sabæ, eiuſdemq. nomine monaſterium, cuius meminit Ioan. diacon.

in vita S.Gregor.lib.1.cap.9.recenſeturque in lib. cenſuum cod. Vaticano vnum ex vigintiduobus monaſterijs, quæ Romæ erant inſignia. Porrò venerandum ipſius corpus Venetias translatum accepimus.

b Criſpinæ.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij recẽtiores de eadem hac die. Meminit eiuſdem frequenter S. Auguſtinus, vt illuſtriſſimæ martyris: nimirum in pſal.120.in fine,& in pſal,137.in ſer. 53.de verbis Domini,in libro de virginitate cap. 44.in fine,& ſerm.39.de diuerſ cap.2 in fine. De Thebeſte,vbi hæc paſſa eſt, fit mentio in concilio Carthag. ſub Cypriano, cui interfuit Lucius à Thebeſte.erat Colonia Thebeſte in Numidia.Anton.itin.

c Iulij,& ſoc.] De his Beda, Vſuardus, & alij recentiores, quibus aſtipulantur vet. man. ſcript. De Thagura, vbi paſſi dicuntur, meminit Anton. itin.& alii,poniturq. in Numidia.

d Baſſi epiſcopi.] De quo tabulæ eius eccleſię, vnde & acta eius man.ſcrip.accepimus:quæ paucis reſtricta recenſet Petrus in catal.lib.1. cap.30. De Nicenſi eccleſia meminjt Hilarius Papa in epiſto.ad Veranum.

e Dalmatii epiſo.] Beda, Vſuardus Ado, & alii hac die. Eius res geſtas heroico carmine ſcriptas à Hiero. Vida Albæ epiſcopo recitat Sur. to. 6.& 7.agit de eodem Petr.in catal.lib.1.c.32.

f Pelini epiſcopi.] Tabulæ eius eccleſiæ, à quo etiam eius vitam manuſcrip.accepimus,ſed admodum deprauatam, atque emendatione dignā. Paſſi habentur hac item die Sebaſtius,& Gregorius,ſiue Gorgonius,vt ex iiſdem actis apparet.

g Anaſtaſii.] Agunt de eodem Græci in Menologio hac die,eiuſque certamen referunt.

h Nicetii epiſcopi.] De quo Ado eiuſdem ſedis epiſcopus agit hac die,nonnulli vero Kalendis Octobris, Scripſit eius res geſtas Greg. Turon. in vit.ſanct.patrum c.17.ex quibus tempora,quibus vixit,ſatis perſpecta habentur.de eodem idem & de glor:confeſſ.cap.94. numeratur hic triceſimus primus eius ſedis epiſcopus,ſubſcriptuſque habetur concilio Aruernenſi poſt conſulatum Paulini celebrato, Theodeberto rege Francorum, anno Domini 545. Scripſit eius epitaphium Venantius Fortun.cuius initum eſt:

Splendor apex fidei vénéranda mente Niceti,
Totius Orbis amor,pontificumq. caput, &c.

Hæc quidem non poteſtatis, ſed egregiæ ſanctitatis cauſa auctorem dixiſſe,intelligendum eſt; quemadmodum,& cum eum fidei apicem appellat. pluribus agit de eodem Sigeber.in chron.ann. Domini 556.

i Ioannis epiſcopi.] De eodem hac die Græci in Menologio, eiuſque res geſtas breui compendio referunt.Claruit temporibus Leonis Iſaurici Imp.aduerſus quem pro venerando cultu ſanctarum imaginum ſtrenuè pugnauit.

xv. D Octauo Idus Decemb. Luna. 6

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
4	5	6	7	8	9	10	11	10	11	12	13	14	15

MYRAE, quæ eſt metropolis Lyciæ,natalis, ſancti Nicolai [a] epiſcopi & confeſſoris,de quo inter plura miraculorum inſignia illud memorabile fertur, quòd Imp.Conſtantinū ab interitu quorundam ſe inuocantiū,longè cōſtitutus, ad miſericordiā per viſum montis deflexit,& minis.In Africa ſanctarū mulierū Dionyſiæ,[b] Datiuę,Leōtiæ,& religioſi viri nomine Tertij,Aemiliani medici,& Bonifacii,cū aliis tribus,qui omnes in perſecutione Vuādalica ſub Hunnerico rege Arriano pro defenſione catholicæ fidei grauiſsimis & innumeris ſuppliciis crucitati cōfeſſorū Chriſti numero ſociari meruerūt.Ibidē ſancti Maiorici [c] filii ſanctæ Dionyſiæ,qui cum eſſet adoleſcentulus,ac tormenta paueſceret,matris obtutibus,verbiſque corroboratus,cęteris fortior factus

in

in tormentis reddidit ſpiritum: quem amplexata mater domi ſepeliuit, & ad eius ſepulchrum aſsiduè orare conſueuit. Eodem die ſancti Polychronij, [d] presbyteri, qui tempore Conſtantii Imperatoris, cum ad altare Miſſas ageret, inuaſus eſt ab Arianis, & iugulatus. Romæ S. Aſellæ [e] virginis, quæ (vt beatus Hieronymus ſcribit) ab vtero matris benedicta, vitam in ieiunijs & orationibus vſque ad ſenectam produxit.

DECEMBRIS 6.

a NICOLAI epiſc.]De eo Beda, ac cæteri Latinorum, Græci etiã in Menologio hac die, in conſtitutione Emanuelis Imper. apud Theodo. in nom. Phot. tit 7. c. 1. hæc verba ſcripta ſunt: Sexta dies Decembris feſtiua eſt propter miraculis inſignẽ & vnguentorum fragrantia ſcatentem Nicolaum. Eius res nobiliter geſtas ex vetuſtioribus monumentis erutas Metaphraſtes, & doctiſſimus vir Leonardus Iuſtinianus Venetus beati Laurentii patriarchæ germanus ediderunt quas referunt Lipom. tom. 5. & Sur. tomo 6. habemus in noſtra bibliotheca alia eiuſdem Nicolai acta à Ioanne diacono conſcripta, quem putamus eũdem cum eo, qui etiam S. Gregorii Papæ vitam ſcriptis mandauit, in his enim copioſus fuit, eſt eius præfationis exordium: Sicut omnis maceries ſi ab imperfecto artifice, &c. Teſtatur auctor eadem acta fuiſſe conſcripta à S. Methodio epiſcopo Conſtantinopolitano, edidit ea Mombrit tom. 2. vit. ſanct. De eodem præterea digna laus in Lyturgia S. Ioannis Chryſoſtomi, Nicepho. Calliſt. hiſt. li. 8. c. 14. & 42. nec non Suidas. De eodem extat ſermo Leonis Imp. græce ſcriptus in biblioth. Sfortiana cod. man. ſcript. nu. 65 alius adhuc eſt de eo ſermo Petri Dam. de vnguento ex eius ſepulchro manare ſolito in ſacro hymno, quem legimus in breuiario Toletano hy verſus deſcribuntur,

Cuius tumba fert oleum,
Matres oliuæ neſciunt.
Quod natura non protulit,
Marmor ſudando parturit.

Quod miraculum hactenus vigere dicitur. Mirificum templum Iuſtinianus Imperator eidem Nicolao erexit, vt ſcribit Procop. lib. 1. de ædific. Iuſtinian. Imper. reſtituitq; Baſilius Augu. vt Cedren teſtatur in compen. hiſt. in Baſilio. De corporis eius tranſlatione ſuo loco ſuperius actum eſt die 9. Maii.

b Dionyſii, & ſoc.]Agunt de iiſdem Beda, Vſuar. Ado, & alii recentiores: harum certamina egregiè deſcribit Victor. lib. 3. de perſecut. Vuandalica, ex quo cæteri. Græci autem de iiſdem annuam commemorationem celebrant poſtridie.

c Maiorici.]De eodem iidem qui ſupra, & Victor eodem lib. 3. de perſecu. Vuandalica.

d Polychronii.]Græci in Menologio de eodẽ hac item die agunt his verbis. Commemoratio S. martyris Polychronii viri ſanctitate & miraculorum operatione inſignis. Hic in ſynodo Nicenę celebrata ex lectore diaconus, & deinde preſbyter eſt ordinatus: poſtquam verò Magnus Conſtãtinus exceſſit, ſtatim hæreſis Ariana multos perturbare cœpit: itaque peruerſę opinionis homines cum inueniſſent S. Polychronium altari aſsiſtentem, repente in eum inſilentes, gladiis iugularunt & myſtico ac diuino ſanguini ſanguinem martyris addiderunt, hæc ibi.

e Aſellæ.]Eius vitam admirabilẽ S. Hieronymus ad Marcellam retexit epiſt. 15. rurſus de eiuſdem eruditione & ſanctitate epiſt. 140. ad Principiam. Extat ad eundem eiuſdem epiſt. 99. cum iam egreſſus eſſet ab Vrbe. De eadem hæc Palladius c. 29. Romæ etiam Aſellam nomine bonam valde Chriſti virginem noui in monaſterio ſenuiſſe: fœminam mitem atque manſuetam, multarumque illic curam gerẽtẽ, hæc Palladius. Quod ad nomen ſpectat, erat id cognomen nobili Romanę familię, meminit Cicer orat 6. in Verrem P. Annii Aſelli, legitur etiam apud Gell. lib. 3 cap. 4. Aſellius Tribunus pleb. tempore P. Scipionis rurſus etiam familiæ Corneliorum additum eſſe cognomentum Aſina, auctor eſt Macrobius Saturnal. li. 1. c. 6.

7 Septimo Idus Decembr. Luna. E xiiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
5	6	7	8	9	10	11	12	11	12	13	14	15	16

MEDIOLANI ordinatio [a] ſancti Ambroſij epiſcopi, & Eccleſiæ doctoris, cuius ſanctitate & doctrina vniuerſalis Eccleſia decoratur. Alexandriæ natalis beati Agathonjs [b] militis, qui in perſecutione Decij cum prohiberet quoſdam volentes illudere cadaueribus Martyrum, clamor repente totius vulgi aduerſus eum extollitur; oblatus autem iudici, cum in confeſſione Chriſti perſiſteret, capite pro pietate damnatus eſt. Antiochiæ ſanctorum martyrum Polycarpi [c] & Theodori. Tuburbi in Africa ſancti Serui [d] martyris, qui in perſecutione Vuandalica ſub Hunnerico Rege Ariano fuſtibus diutiſſime cæſus, trochleis [e] frequenter in ſublime eleuatus, atque ictu celeri ſuper ſilices pondere corporis dimiſſus, & lapidibus acutiſsimis perfricatus, martyrij palmam adeptus eſt. Theani in Campania ſancti Vrbani [f] epiſcopi & confeſſoris. Apud Santonas in Gallia ſancti Martini [g] abbatis, ad cuius tumultũ creberrima diuinitus fiunt miracula. In pago Meldenſi ſanctæ Pharę [h] virginis.

DECEMBRIS 7.

a ORDINATIO S. Ambroſii.] Non tantũ Latini, ſed & Greci eandẽ celebrant ſolẽnitatem, Natalemq; dicũt, vt conſtat ex eorũ Menologio, hac die. Paulinus (q̃s ille fuerit, alibi pluribus diſſeruimus) ſanctiſſimi viri res præclariſſimè geſtas cõſcripſit, rurſus aũt ex recentiorib. Coſterius legi in bibliotheca Sfortiana cod. man. ſcript. vitam ſancti Ambroſij Græce ſcriptam ſine auctore: quibus omnibus cum nonnulla adhuc deeſſe conſpicerem, eademque non parui momenti & auctoritatis, ſingula in vnum collegi, atque ordine temporum diſpoſui, habes eam editam, ac tomo quinto operum ſancti Ambroſ. Rom edit. affixam. Quod autem ſpectat ad tempus ordinationis eius; Hieronymum ſequor; qui in Chronico, quo res geſtas illorum temporũ per ſingulos annos digeſſit, anno vndecimo Valentiniani Imper. Auxẽtii ſenioris obitum, Ambroſii creationem, & quæ inde vtilitas prouenit, ſcribit in hunc modum: Poſt Auxentii ſeram mortẽ, Mediolani Ambroſio cõſtituto, omnis ad rectam fidem Italia cõuertitur, hæc ipſa: quæ verba miratus ſum à quibuſdam, qui de vnico Auxentio ſunt conati firmare ſententiam, in alium ſenſum diſtorqueri, ac ſi Hieronymus velit dicere, nõn prius non omnem Italiam ad rectam fidem potuiſſe conuerti, etiam Ambroſio conſtituto epiſcopo, quam poſt ſeram mortem Auxentii, hæc cum dicant, rogo illos, quonam tempore hęc facta ſunt? certe non niſi eo anno, quo recenſentur, fateantur oportet: aliter neceſſe eſt dicant Hieronymum hallucinatũ eſſe & obſcitantia quadam res ſuorum temporum ex inſtituto per annos ſingulos diſponẽdas, longe diuerſo tempore poſuiſſe. Si ergo eo anno vndecimo Valentiniani Auxentio mortuo & Ambroſio epiſcopo conſtituto tam ingẽs facta eſt acceſſio catholicę fidei: quiſnam, quæſo, Auxẽtius ille eſt, qui temporibus Valentiniani iunioris & Iuſtinæ Auguſtæ, poſt tot annos tam ingentes ſeditiones aduerſus Ambroſium concitauit? Sed de certa morte Auxentii ſenioris ante electionem Ambroſiii ſunt fideliſſimi teſtes, qui hæc viderũt, atque (vt ita dicam) manibus contrectarunt, ac in primis Paulinus, qui Ambroſii ſcripſit vitam, & illi erat à manu, item Rufinus, qui eodem vixit tempore, agitq; de his li. 2. c. 11. hos ſecuti ſunt cæteri Latinorum, Græcorum Socrates li. 4. c. 15. Sozo. lib. 6. c. 4. Theodoretus lib. 4. c. 5. ac deniq; reliqui omnes. Sed iam audiamus Ambroſium id ipſum ſępius profitentem. In epiſtola, quam ſcripſit ad Valẽtinianum Aug. eſt 13 lib. 2. edit. Rom. hæc de Auxentio: Quod ſi aliquorum peregrinorum aſſentatione ſe iactat, ibi ſit epiſcopus, vnde ſunt ii, qui eum epiſcopatus putant nomine eſſe donandum: nam ego nec epiſcopum, noui, nec vnde ſit, ſcio, hæc Ambroſ. de iuniori Auxẽtio, vt de homine nouo, quę ſeniori Auxentio nulla ex

parte

parte aptari poſſunt; nam illũ probe nouerat Me
diolani, cũ fungeretur munere præfecturæ. Sed le
uiora ſunt hæc, ſi cõferãtur cũ his, quæ idem Am-
broſius in concione prima de baſilicis nõ tradẽ-
dis habita in eãdem ſnĩam firmius aſſeuerat, dũ
ait; Ergo Auxentius eijcitur, Mercurinus excludi-
tur. Vnũ portentũ, duo nomina. etenim ne cogno-
ſceretur quis eſſet, mutauit ſibi vocabulũ; vt quia
hic fuerat Auxentius eps̃ Arianus, ad decipiendã
plebem, q̃ ille tenuerat, ſe vocaret Mercurinum.
Mutauit ergo vocabulũ, ſed perfidiã nõ mutauit,
exuit lupum & induit lupũ, &c. Habes ex his in
Auxentione iuniore mutandi nominis cãm: nimi
rũ quia Auxentij nomen Mediolani erat odioſũ
ob ſeniorem Auxentium, qui illic fuerat eps̃. Cer-
tè de duob. illic agi Auxentijs pronomeo, ille, ne-
ceſſario fateri cogit, nã quid, quæſo, ille, niſi aliũ
ab illo de quo agitur, Auxentiũ mõſtrat? ſic. n. iſte
dicitur mutaſſe nomen, vt deciperet plebem, q̃ il
le tenuerat catholicis omnib. infenſiſſimus. Quis
ſibi perſuadeat Auxentium ſeniorem, qui à tpib.
Dionyſij in exilium pulſi vſq; ad electionem Am-
broſij annis decem & nouem eã ſedem occupaue-
rat, & ob impietatem, quam egregie propugna-
uerat, non illi tñ vrbi ſed Orbi plane innotuerat,
rurſus (vt volunt) Mediolanum tpe Ambroſij re-
deuntem ſub puerili larua, mutatione nominis,
agnoſceretur deliteſcere, aliquo modo exiſtima-
re potuiſſe: quẽ certè nec (quæ ſunt in fabulis) Or
ci galia; nec annullus Gygis occultare valuiſſẽt?
Rurſus verò poſt prædicta verba Ambroſij recita
ta alia ſequuntur, quæ de duob. Auxentijs certio-
rem fidem faciunt: reddemus ea ſingula, ne decur
taſſe ſententias temere arguamur: Alius (inquit)
in Scythiæ partibus dicebatur, alius hic vocatur:
nomina pro regionib. habet: Habet ergo iam duo
nomina: & ſi hinc alio perrexia, habebat & ter-
tium, quonam modo patietur, vt maneat ei voca
bulum ad tanti ſceleris indicium: minora fecit in
Scythia, & ita erubuit, vt mutaret vocabulum; ſce
leratiora hic auſus eſt, & volet quocumq; perrexe
rit nomine ſuo prodi? hæc Ambroſ. quib. ſane cõ-
ſtat, ipſum de Auxentio iuniori verba facere, cũ
ea ſeniori nullatenus aptari poſſint; qui toto illo
tpe decem & nouem annorum, quo occupauit ſe
dem Mediolanenſem, ſemper Auxentius dictus
reperitur: qui ſi in Scythia exulans, itidem dictus
habetur Auxentius, quo verum eſt, eum cum re-
gione mutaſſe nomen? Sed ſi quis dicat, ipſum in
Scythia primum, vnde ducebat originem, dictum
fuiſſe Auxentium, ac venientem Mediolanũ nun-
cupari voluiſſe Mercurinum: hæc quidem, toto
cœlo, repugnant his quæ dicit Ambroſius, nimirũ
ea ex cã dici voluiſſe Mercurianum, quod nomẽ
Auxẽtij Mediolani eſſet infame, ſicq; ex his luce
larius conſtat: Ambroſium de duobus loquutum

Auxentij, de ſeniori nimirum, quem non ex
Scythia, ſed ex Cappadocia oriundum ſcribit ſã
ctus Athanaſius in epiſt. ad ſolitar. & de iuniori,
quem è Scythia idem Ambroſ. veniſſe dicit. Iam
habes ex prædictis duos Auxentios, eoſdemque
Arianos epiſcopos, quorum prior ante electionẽ
Amboſij defunctus eſt; poſterior a[illegible] temporib.
Valentiniani & Iuſtinę de vendicanda [illegible] bi baſili-
ca negocium fecit Ambroſio. cõtingebat illis tpi-
bus, vt vbi fauore principum Ariani cõſiſterent,
ab ijs baſilicã, vbi ſuos cõuentus agerent: impetra
rent, q̃ & Romæ (regnantib. regib. Arianis) factã
eſſe, ſanctus Gregorius ſæpe teſtatur, lib. 3. dialo.
c. 30. & regiſtr. lib. 3. ind. 11. c. 19. Adhuc inſuper
(ni fallor) in ſcriptis Ambroſianis & tertius repe
ritur Auxentius, collega impuriſſimi Iouiniani
hæreſiarchæ; inter illos. n. qui illi adhæſerant, nõ
tñ in litteris Ambroſij & collegarum epiſcopo-
rum li. 1. epiſt. 7. edit. Rom. ſed in epiſt. 6. Syricij
Papæ ibid. recenſita adnumeratus reperitur: quẽ
tamen ſi eundem cum iuniore Auxentio Ariano
eſſe quis contentioſè voluerit affirmare (q̃ mihi
certè nõ probatur) neceſſe habet, hæc primum
de illo fateri: nimirũ recantaſſe palinodiã, ex ep̃o
Ariano, factum eſſe catholicũ, atq; monachum in
monaſterio ſancti Ambroſij aliquandiu exercuiſ
ſe monaſticam diſciplinam, ibiq; a Iouiniano in
eodem monaſterio monacho eſſe ſeductum; fa-
ctumq; apoſtatam, & hæreticum, ſententiaq; Sy-
ricij Papæ, Ambroſij, ac aliorum epiſcoporũ eſſe
dãnatum hæc quidem de illis inſinuat eiuſdem
Ambroſii epiſtola ad Vercellenſes, ponitur lib.
3. epiſt. 25. in edit. Rom. firmata iã ſentẽtia de duo
bus Auxentijs Arianis epiſcopis, eò vnde digreſ
ſi ſumus, reuertentes; dicimus cum ſancto Hiero-
nymo in chro ipſo anno vndecimo Valentiniani
ſenioris Imper. Gratiano tertium, & Equitio coſſ.
anno Domini tricenteſimo ſeptuageſimoquarto,
hac ipſa die, ſanctum Ambroſium eſſe ordinatũ
epiſcopum ſentẽtiam eorum, qui dixerunt ipſum
creatum epiſcopum anno Domini 369. confutaui
mus vberius in Annal. eccl. breuius vero in vita
eiuſdem, quam ſcripſimus.

b Agathonis.] Agunt de eodem hac die Beda,
Vſuardus, Ado, & alii recentiores. ſimile certamẽ
hic ſubijſſe videtur, ac ille de quo ex Dionyſ. Ale
xandrin. Euſeb. in translat Rufini libro ſexto, cap.
30. qui & in editione Chriſtophorſoni Beſa ap-
pellatur lib. 6. c. 34. de quo ſuperius agitur tertio
Kalen. Martij. Porrò diuerſum nomen, & dies na-
talis alium ab illo eſſe, perſuadet: Eiuſmodi enim
cauſa ſabeundi martyrium communis, multum
facilè eſſe potuit.

c Polycarpi, & Theodori.] De his hac item
die Beda, & vet. man. ſcrip. alijque recentiores.

d Serui.] Eius martyrium conſcripſit Victor

de perſecut. Vuandal. lib.3.De Tuburbo, vbi hic ponitur, eſt mentio in conc.Carthag.ſub Cypriano, & in Antonin.tit.eſt ciuitas in prouincia Zeuzitana in Africa.

e Trocleis.] Deſcribitur hic à Victore Vt cen ſi illud ipſum torquendi genus, quod falsò nonnulli dicunt, torquere fidiculis; cum fune reus, re uinctis poſt terga manibus, alligatur, ac in ſublime tollitur, rurſumq; impetu deorſum mittitur. Quod autem, qualeuè fuerit tormentum fidicularum, diximus ſuperius in notis 22.Ianuarij. Trochlea.n.propè rota eſt totam continens volubilem per quam funis tractorius immiſſus ligatum brachijs reuinctum reum ſurſum trahit, vel remiſſus deorſum relaxat.eiuſmodi itaque tormentum dictum reperitur, eleuatio ad trochleas. Diuerſũ tamen eſt illud, quod dicitur, extẽſio ad trochleas cuius mẽtio habetur in actis S.Symphoroſæ, apud Adon.17.Iunij.de quo genere torquendi Gregor. Turon.hiſt.Franc.lib.5.c.49.hæc ait: Extenſus ad trocleas, cædebatur fuſtibus, virgis, ac loris duplicibus, &c.& lib. 6. c.8.in terra extenditur ad trochleas, virgis ac fuſtib.cæditur.eadem cap. 35. eodem lib.& lib.7.c.31.itemque de glor. confeſ. c.83.de eiuſmodi genere tormentorũ hſ mentio.

f Vrbani epiſc.De quo tab.eius eccleſiæ. Porro eius vitæ acta antiquitus ſcripta, collecta eſſe vna cum alijs multis ab Illuſtr.& Reuerend.D.Iulio Sanctorio S R.E.Cardinali eruditione & vitæ moribus clariſſimo, eademque in lucem edenda percipimus.faxit Deus, vt diebus noſtris ſolertiſſimi ingenij mereamur frui laboribus.

g Martini abb.] Agit de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij, hunc fuiſſe diſcipulum S. Martini epiſcopi Turonenſis, hic tradit Beda. *Pluribus* autem de eodem Greg.Turo.de glor confeſ.c.57. & hiſt.Franc lib.7 c.10 agit de eius baſilica.

h Pharæ.] De eadem hac die Vſuardus, & alij recentiores; Sigeber. in chron. au. Domini 620. de ea his verbis: Virgo Chriſti Phara claret in Frãcia, cuius ſanctitatem imitatus eſt frater *Pharo*, ex comite clericus, & clerico factus epiſcopus Meldenſis, hæc Sigebert. plura de eadem in vita eiuſdem S. Pharaonis epiſcopi apud Sur. die 28.Octob.tom.5.Petrus in catal li.1.c.39.& Trithe.de vir.illuſtr.ord.S.Bened.lib.3.c.55.

xiiij. F Sexto Idus Decembr. Luna. 8

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
6	7	8	9	10	11	12	13	12	13	14	15	16	17			

CONCEPTIO [a] glorioſæ ſemper virginis genitricis Dei Mariæ. Romæ beati Eutychiani [b] Papæ, qui per diuerſa loca trecentos quadragintaduos Martyres manu ſua ſepeliuit; quibus & ipſe ſociatus, ſub Numeriano Imperatore martyrio coronatus eſt, & in cœmeterio Calliſti ſepultus. Alexandriæ ſancti Macarij [c] martyris, qui tempore Decij cum à iudice multis verbis ad negandum Chriſtum ſuaderetur, & eo maiori conſtantia fidem ſuam profiteretur, viuus ad vltimum iubetur exuri. Treuiris ſancti Eucharij [d] diſcipuli beati Petri Apoſtoli, & primi eiuſdem ciuitatis epiſcopi. In Cypro ſancti Sophronij [e] epiſcopi, qui pupillorum, orphanorum, ac viduarum defenſor mirificus, & pauperum, atq; oppreſſorum omniũ adiutor fuit in monaſterio Luxouienſi ſancti Romarici [f] abbatis, qui cum in aula Theodoberti Regis primus eſſet, renuncians ſæculo monaſtica etiam obſeruantia cæteris antecelluit. Conſtantinopoli ſancti Patapij [g] ſolitarij, virtutibus & miraculis clari. Veronæ ordinatio ſancti Zenonis [h] epiſcopi.

a CONCEPTIO.] Tam Latini, quàm Græci eandem celebrant ſolemnitatem; ſed illi nõ eadem die, poſtridie tamen, vt cõſtat ex conſtitut. Emmanuelis Imper. quã recitat Theodor. in nomoc. Photij titu. 7. c. 1. extat Leonis Imp. ſerm. de Concept. beatæ Mariæ in man. ſcript. cod. bibliothecæ Sfortianæ num. 65. alius inſuper Gregorii epiſc. Nicomed. eod. cod habetur. Quòd ad tempus attinet, quo eiuſmodi celebritas apud nos agi cœpta eſt: nõ à Sixto quarto, vt quidã opinatus eſt, exordiũ ſumpſit; licet ille de ea dederit decretalẽ ext. de reliq. & ven. ſanct. c. cum præcelſa: ſed longè ante in Dei Eccleſia celebrata reperitur. Planè conſtat tẽporibus S. Bernardi circa annum Domini 1145. cœptam celebrari in Gallijs in eccleſia Lugdunenſi, vt patet ex epiſtola eiuſdem Bernardi 174. ad canonicos Lugdunenſes, ſubindignantis, quod abſque auctoritate catholic. Romanæ eccleſiæ nouam inducerent celebritatem, obtentu cuiuſdam ſupernæ reuelationis. cum tamen de his omnibus ſe iudicium Romanæ Eccleſiæ expectare profiteatur. Cæterum quænam fuerit iſta diuinitus facta reuelatio, Petrus in catal. lib. 1. c. 42. rem geſtam refert, ac tribuit S. Anſelmo Catuarienſi epiſcopo, qui vixit ante Bernardi tẽpora, obiitque diem an. Domini 1109. At licet ea reuelatio eodẽ fermè modo, vt ſcribit, ſe habuerit: tamen non eſt facta Anſelmo, ſed alii, qui nec temporibus quibus ille factus epiſcopus, claruit; ſed paulo ante circa annum Domini 1670. cum Gulielmus Normandorum dux regnaret in Anglia: quando Elſino, aliàs Elpino Anglo abbati maris tempeſtate periclitanti diuinitus quoddam viſum apparuit, eumque admonuit de eiuſmodi celebranda ſolemnitate; ſubſecutúmque eſt miraculum in fidei veritatis teſtimonium. Habemus rei geſtæ hiſtoriam in antiquo codice manuſcript. cuius exordium eſt: Eo tempore, quo Guilielmus, &c. Ex quibus omnibus ſatis compertum habetur, eiuſ odi celebritatem in Anglia primum celebrari cœptam, eidemq. fauiſſe ſanctũ Anſelmum, qui & de Conceptu virginali egregium edidit commentarium. poſtea (vt diximus) recepit eam eccleſia Lugdunenſis, ſed non ſine controuerſia, acceſſit demum Romanæ Eccleſiæ aſſenſus atque decretum, nouiſſimeque S.S. Concilium Tridentinum, ac Pius V. Rom Pont. eam ſeruandam eſſe firmarunt.

b Eutychiani papæ.] De eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De eius ſucceſſione ſcribit Euſeb. hiſt. lib. 7 c. 26. Optat. lib. 2 cõtra Parmen. Auguſt epiſt. 165. Niceph. chro. & alij. cætera diximus in Annal eccleſ.

c Macarij.] Beda, Vſuardus, Ado, & alii ſcribit de eodem Euſebius ex Dionyſio Alexandrino li. 6. cap. 34.

d Eucharii epiſcopi.] Agit de eodem Beda die ſequenti. Meminit eiuſdem Grego Turon. in vit. SS. Patrum in Nicetio Treuer. epiſc. c. 17. prope finem. de eodem Petr. Cluniac. lib. 1. epiſt. 2. Marian. Scot. an. Domini 74. tabulæ eccleſiæ Treuer. quas recitat Democha. de ſacrif. Miſ. & alii.

e Sophronii epiſc.] Græci de eodem agunt hac die in Menologio; eiuſq. res geſtas breui compendio perſtrictas referunt.

f Romatici abb.] De eius conuerſione ex ſeculari vita, qua florebat apud Theodobertum regem Francorum ad monaſticam obſeruantiam cœnobii Luxouienſis, mentio habetur in vita S. Euſtachii abb. cuius fuit diſcipulus. cap. 6. de eodem Petr. in catal. lib. 1. c. 44. & Trithem. de vir. illuſtr. S. Bened lib. 3. c. 9.

g Patauii.] Agunt de eodẽ Græci hac die; eius aũt acta Metaphraſtes ex antiquis monumentis deſcipſit, extant apud Lipo. to. 5. & Sur. to. 6.

h Zenonis epiſcopi.] De Zenone epiſcopo Veronenſi conſule ea, quæ ſupra notauimus pridie Idus Aprilis.

9 Nonis Decemb. Luna. Gxij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
7	8	9	10	11	12	13	14	13	14	15	16	17	18			

TOLETI in Hiſpania Natalis ſanctæ Leocadię [a] virginis & martyris, quę in perſecutione Diocletiani Imperatoris à pręfecto Hiſpaniarum Daciano dira carceris cuſtodia macerata, cum grauiſſimos beatę Eulalię & reliquorum martyrum cruciatus audiſſet, genibus in oratione poſitis, impollutum ſpiritum CHRISTO reddidit.

Carthagine ſancti Reſtituti[b] epiſcopi & martyris, in cuius ſolennitate ſanctus Auguſtinus de eo ad populum ſermonem habuit. Item in Africa ſanctorũ martyrum Petri,[c] Succeſsi, Baſsiani, Primitiui, & aliorum viginti. Lemouicis in Gallia ſanctę Valeriæ[d] virginis & martyris. Veronę ſancti Proculi[e] epiſcopi, qui in perſecutione Diocletiani colaphis ac fuſtibus cęſus, & ciuitate pulſus, tandem ad eccleſiam ſuam reſtitutus quieuit in pace. Papiæ ſancti Syri[f] primi eiuſdem ciuitatis epiſcopi, qui Apoſtolicis ſignis & virtutibus claruit. Apameę in Syria beati Iuliani[g] epiſcopi, qui tempore Seueri ſanctitate refulſit. Petragoricis in Gallia ſancti Cypriani[h] abbatis, magnę ſanctitatis viri. Nazianzi ſanctę Gorgonię[i] ſororis beati Greg. Theologi, cuius ipſe virtutes & miracula conſcripſit.

DECEMBRIS 9.

a LEOCADIAE.] De eadẽ Beda, Vſuar. Ado, ac cæteri. Plura de ipſa in Breuiario Toletano, vbi ſacro hymno eius acta canuntur. Tres ibidem baſilicæ in eius memoriã erectæ permanent, quarum prima vbi nata, altera vbi paſſa, tertia verò vbi ſepulta fuit. Leguntur plures ſynodi Toletanæ habitæ in eccleſia S. Leocadiæ. Cum Saraceni Hiſpanias inuaſiſſent, venerandum eius corpus in Gallias delatum ferunt, cuius brachium poſtea eccleſiæ priſtinæ redditũ Lauren. Padil. & Vaſæus in chro. tradũt. Sed his dieb. Romã ipſum venerãdũ corpus allatũ, in Hiſpaniã ſolemni pompa trãsferendum, accepimus. De eadem Petr. in catal. li. 1. c. 48. Marin. Sicul. rerum Hiſpan. lib. 5. Flos. ſanct Hiſpan. & Theſau. concion. tomo 2. hac die.

b Reſtituti epiſcopi.] De eodem vet. man. ſcri. De ſermone ſancti Auguſtini, cuius hic mentio habetur, ſcribit Poſſid. in indic. c. 8. ipſe autem deſideratur. De alio Reſtituto presbytero Calamenſi Auguſtinus meminit lib. 13. de ciuit. Dei c. 24. miraque de eo ſcribit.

c Petri, & ſoc.] Agit de eodem Beda & alii recentiores; conſentiuntque vet. man. ſcrip.

d Valeriæ.] De ipſa habetur mentio in actis S. Martialis apud Petrum in cata lib. 9. cap. 29. & in epiſto quæ S. Martialis fertur ad Toloſanos, Molanus de eadem in addit ad Vſuard. hac die.

e Proculi epiſc.] De quo tabulæ eccleſiæ Veron. & Aug. Valer. epiſc Veron. Cardin de antiq. mon. epiſc. Veron. pag. 10. & 41. eius vitam in antiquo Lectionario eius eccleſiæ haberi teſtatur. agit de eodẽ Petrus in catal. lib 1. c. 49. & lib. 7. ca. 42. in Firmo & Ruſtico. Recenſetur quartus eius ſedis epiſcopus.

f Syri epiſcopi.] De eodem hac die etiam tabulæ eccleſiæ Ticinenſis, Translatio autem celebratur ad xvj Kal. Iunii. Vide quæ notauimus ſupra in Innocentio, prid. idus Septembr.

g Iuliani.] De quo & Græci. eius certamina pro fide catholica ſuſcepta aduerſus Cataphrygas, eũ illuſtriorem reddidere, vt conſtat ex epi. Apollinaris Hierapolitani apud Euſe. hiſt lib. 5. c 15.

h Cypriani abb.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii: pluribus autẽ Greg. Turon. de glor. confeſſ. c. 100. Petrus in catal. lib. 1. ca. 51. & Trithem. de vir. illuſtr. ordi. ſanct. Bened. li. 3. cap. 252.

i Gorgoniæ.] Græci itidem. Eius pręclaras laudes, & res geſtas contexuit ipſius germanus ſanctus Gregorius Nazianzenus clariſſima oratione, quam dixit in eius funere.

xi. A Quarto Idus Decemb. Luna. 10

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
8	9	10	11	12	13	14	15	14	15	16	17	18	19			

ROMAE ſancti Melchiadis[a] Papæ, qui in perſecutione Maximiani multa paſſus, reddita Eccleſiæ pace quieuit in Domino. Eodem die ſanctorum martyrum Carpophori[b] presbyteri, & Abũdij diaconi, qui in perſecutione Diocletiani primo fuſtib. crudeliſſime cęſi, deinde in carcerẽ, negato cibo & potu retruſi & rurſum in equuleo torti, & poſt hæc diu in carcere macerati, nouiſsime gladio percuſsi ſunt. Emeritæ in Hiſpania paſsio ſanctæ Eulaliæ[c] virginis, quæ ſub Maximiano Imperatore, cũm eſſet annorum duodecim, iuſſu Daciani præſidis pro cõfeſsione Chriſti plurima tormenta perpeſſa eſt: nouiſſime in equuleo ſuſpenſa, & exungulata, faculis ardentibus ex vtroque latere appoſitis, hauſto igne ſpiritum reddidit. Item ibidem ſanctæ Iuliæ[d] virginis & martyris, quæ beatę Eulalię ſocia fuit, & illi ad paſsionem properanti comes indiuidua adhęſit. Alexandrię ſanctorum martyrum Mennę,[e] Hermogenis, & Eugraphi, qui ſub maximino paſsi ſunt. Apud Leontinos in Sicilia ſanctorum martyrum Mercurii,[f] & ſociorum militum, qui ſub Tertyllo præſide tempore Licinij Imperatoris gladio cęſi ſunt. Ancyrę in Galatia ſancti Gemelli[h] martyris, qui poſt dira tormenta ſub Iuliano Apoſtata crucis ſupplicio martyrium conſummauit. Viennę ſancti Sindulphi[i] epiſcopi & cõfeſſoris. Brixię ſancti Deuſdedit[k] epiſcopi.

DECEMBRIS 10.

a MELCHIADIS Papæ.] Agunt de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii recentiores. De eius ſucceſſione lib. de Rom. Pontificibus, Euſeb. chron. Optat. Mileuit. lib. 2. Aug. epiſt. 165. Nicèph. chron. & alii. Geſta autẽ eius intexuimus in Annal. eccleſ. hic tantum, ex inſtituto, de ſucceſſione agimus.

b Carpophori, & Abũdii.] De his Beda, Vſuardus, Ado, cõſentiuntq. vet. man. ſcript. Sed magna varietas lectionis, dum penes quoſdam codices Hiſpali, & apud alios Spoleti paſſi legantur. Spoleti autem paſſos eſſe, acta eorum, quæ deſcripſit Mombrit. tom. 1. & man. ſcript. quæ è Spoletina eccleſia mutuati ſumus (licet omnia admodum deprauata) ſignificant.. Rurſus autem Hiſpali hos martyrio coronatos, ex breuiario Eborenſi tradit Vaſæus in chron. Petrus in catal. lib. 1. c 33. Flos. ſanct. & Theſauſ. concion. tom. 2. Omnes in hoc conſentiunt, paſſos eſſe in perſecutione Diocletiani & Maximiani, ſub Martiano iudice.

c Eulaliæ.] De eadem Beda, ac cæteri omnes hac die. Eius acta cecinit Prudentius. hymno periſteph. idemque hym. 4. eandem deſcribit, cum ait.

Luſitanorum caput oppidorum
Vrbs odoratæ cineres puellæ
Obuiam Chriſto rapiens, ad aram
porriget ipſam.

Appellat Auguſtã Emeritam, quæ erat Rom. Colonia, caput Luſitaniæ, quę quidem prouincia adminiſtrabatur per Legatum prætorium: reliqua autem Hiſpaniæ pars, præter Beticam, per Conſularem Legatum curabatur, Beticæ enim ab Auguſto populo Rom. attributæ, dabatur Prætor cum Quæſtore & Legato hæc pluribus Strabo lib. 3. quæ voluimus adnotaſſe, quod in actis ſanctorum martyrum qui in Hiſpania paſſi ſunt, eos ſępe ſub Conſularibus, vel Legatis paſſos inuenies, licet eoſdem Pręſides frequentius appellatos reperies, vt habes hic de Daciano. Vt ad Eulaliam reuertamur de eadem Venant. Fortun. lib. 7. carm. ad Bod. ducem, & de Gaud. vitæ ter hoc verſu.

Eulalia Emerita tollit ab vrbe caput &c. Itemque Aldelm. lib. de laud. virg. his adde miranda admodum, quæ ad eius ſepulchrum fieri cõſueuerunt, quæ ſcribit Greg. Turon. de glor. mart lib. 1. cap. 91. Scribit S. Iſidor. in hiſt. Goth. æra 491. Gothos ab Emerita abſtinuiſſe, territos oſtentis beatiſſimæ Eulaliæ. Agunt de eadem alii recentiores,

vt Petrus in catalogo lib.1. c. quinto. Flos ſanct. Hiſp.& Theſaur.concion tom.2.Conſule quæ ſuperius notauimus in Eulalia Barchinonen. pridie Idus Februarij.

d Iuliæ.] Agunt de ea ijdem qui ſupra, Beda, Vſuardus, Ado, & Petrus in catalogo lib.primo, cap.55.

e Mennæ, & ſoc.] De his Græci etiam agunt hac die, eorumque acta recolunt in Menologio: plenius autem metaphraſtes, ex quo Lipo.tom 5. & Sur.tom.6. Alius hic Mennas ab eo de quo ſupra tertio Idus Nouemb.licèt nonnulli hunc Mennam, illum eſſe dicant. Huius corpus translatum eſt Conſtantinopolim, in cuius honorem Iuſtinianus Imp. baſilicam excitauit, vt Procop. de ædif. Iuſtinia.Imp.lib.1.teſtatur.

f Mercurij & ſoc.] Horum acta accepimus edita ab eccleſia Leontina, iuncta ſimul cum rebus geſtis ſanctorum martyrum Adelphij, Philadelphij, & Cyrini.

h Gemelli.] Græci item agunt de eodem hac die in Menologio, eiuſq. martyrium narrant. De templo S. Gemelli martyris mentio habetur in actis ſancti Theodori Sicæotæ. Metaphr. 22.April.

i Sindulphi epiſcopi.] Beda, Ado, & alij recentiores. Meminit eiuſdem Ado Viennen. in chron.anno Domini 669. poniturque trigeſimus primus eius ſedis epiſcopus in tabul. Demochar. Alius eiuſdē nominis fuit Sindulphus monachus, de quo Trithem.de vir.illuſtr. ordinis S. Bened.li. 3.cap. 46.

K Deuſdedit epiſcopi.] De eo tab.eccleſiæ.Brixen.& Rampert. in ſerm. de translatione ſancti Philaſtrij.

2. B Tertio Idus Decemb. Luna. 11

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
21	22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
9	10	11	12	13	14	15	16	15	16	17	18	19	20			

ROMAE ſancti Damaſi [a] Papę & confeſſoris, qui Apollinarem hæreſiarcham damnauit, & Petrum epiſcopum Alexandrinum fugatum reſtituit: multa etiam ſanctorū Martyrum corpora inuenit, eorumque memorias verſib. exornauit. Item Romę paſſio ſancti Thraſonis, [b] qui cum Chriſtianos laborantes in thermis, alijſque operibus publicis fatigatos, & in carcere poſitos de ſuis facultatibus aleret, iubente Maximiano tentus, cum alijs duobus Pontiano & Prætextato martyrio coronatus eſt. Ambiani ſanctorum martyrū Victorici [c] & Fuſciani ſub eodem Imperatore, in quorum naribus & auribus iuſſit Rictiouarus immitti tarinchas, [d] clauis ardentibus tempora transfigi, deinde oculos euelli, ac poſtmodum eorū corpora iaculari; ſicq. vnà cum ſancto Gratiano eorum hoſpite capitib. amputatis migrauerunt ad Dominum. In Perſide ſancti Barſabæ [e] martyris. In Hiſpania ſancti Eutychij [f] martyris. Placētiæ ſancti Sabini [g] epiſcopi, miraculis clari. Conſtantinopoli ſancti Danielis [h] Stylitæ.

DECEMBRIS 11.

a DAMASI Papæ.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alij. De eius ſucceſſione liber de Romanis Pontificibus, Optatus Mileuit. lib. 2. Rufin. hiſtor.lib. 2. c.10. Auguſtin. ad Generoſum epiſt.165. Sozom. lib.6.c.23. Niceph.in chron.& alij plures. Cætera de eo in Annal. vbi cū eius acta per annos ſingulos digeſſimus, tū apologiam conſcripſimus aduerſus

libellum

libellum Marcellini ſchiſmatici, quem ille obtulit Theodoſio Imp quo rabido ore in ſanctiſſimū virum inuehitur. Habemus de eodem man.ſcrip. ſermonem, qui per lectiones diſtinctus in aliquibus eccleſijs olim recitari cōſueuit natali eius die.

b Thraſonis.] De ipſo Beda, & alij. Eius res geſtæ intextæ habentur actis ſancti Marcelli Papæ, apud Sur tom.1. die 16. Ianuar mētio habetur de Thraſone etiam in actis ſanctæ Suſannæ virg. & & mart. apud Sur. tom.4.

c Victorici, & Fuſciani.] Agunt de his ijdem, qui ſupra Beda, & alij. eorum acta Petrus in catal. lib.1. c.57. paucis deſcribit, eademque Mombrit. recitat tom.1.

d Tarinchas.] Vox prorſus incognita, niſi ex varia lectione actorum eorundem martyrum, genus eſſe tormentorum, aſſequi poſſimus. Aliqua vet. man. ſcrip loco terincharum, habent ſudes ferreas; ſic etiam legit Mombrit. tom. 1. vit. ſanct. in vita dictorum martyrum; ſic Vincent. in ſpecul. lib. 13. c. 141. ſic deniq; Petrus in catal. lib. 1. c. 57. puto aūt tarinchas illas eſſe, quas Ioſeph li. de Machab. appellat ſuccenſoria; quæ (inquit) erāt tenuia ferri tela ad incendendum martyrē cōparata.

e Barſabæ.] Agunt de eodem hac die Græci in Menologio.

f Eutychij.] Beda, Vſuardus, Ado & alij recentiores. Prope Gades paſſum ferunt Laurent. Padil. & Vaſæus in chrō. Hiſp. agitur de eodē in Flore ſanct. Hiſpan. & in Theſaur. conc. to.2 hac die.

g Sabini epiſcopi.] De eodem hac die tabulæ eccleſiæ Placentinæ. Scribit de eo S Gregorius Papa li.3 dialog. c.10. vbi refert inſigne miraculum ab eo editum. Claruit temporibus Gratiani, & Theodoſij Impp. interfuit vna cum S. Ambroſio Mediolanenſi epiſcopo concilio Aquileienſi, vt eius Synodi acta ſignificant. Habentur illic grauiſſimæ aduerſus Arianos à Sabino dictæ ſententiæ, erat enim non tantum ſanctitate, ſed eruditione præcipuus; cui tantum tribuit S. Ambroſius, vt ſua ſcripta ab eodem voluerit recognoſci, cenſura ipſius examinari; atq; iudicio comprobari; vt appa ret ex eius epiſtola 63. lib.8 edit. Rom. ad eundē Sabinum conſcripta, in qua hæc aurea eius ſententia legitur: Vnumquemque fallunt ſua ſcripta, & auctorem prætereunt, atq; vt filij etiā deformes delectant, ſic etiam ſcriptorem indecores ſermones ſui palpant. hęc ille beatus & egregius doctor Eccleſiæ. In eandem item ſententiā S. Auguſtinus ſcribens ad Marcellinum epiſt 7. Ego (inquit) Iudices meos veros, & veritate ſeuero magis ītueor. &c. Si hæc tāti doctores Eccleſiæ, quis interim tā ſibi ſumat, vt idoneus de ſe ipſo iudex ſibi eſſe videatur? His itaq; admonitus, fateor, nō vnum, ſed plures ſcriptionū mearū ſemper optaui arbitros. Etſi habeam domeſticum cognitorem R.P. Franciſcū Bordinū virum planè diſertum, quo cum ab ineunte ætate ijſdem litterarum ſtudijs aſſueui; tamen præter eum quo cōtentus eſſe poſſem, alios eruditos rerum noſtrarum non tantum inſpectores, ſed iudices induſtria quæſitos adhibere conſueui. Sed ad Sabinū de quo agimus, reuertamur. Extant eiuſdem Ambroſij ad Sabinū aliæ ſcriptæ epiſtolæ, videlicet lib.1. epiſt.8 lib.4. epiſt. 30.31. & lib.8 epiſt.65. edit. Roman. in quibus licet cuius ſedis epiſcopus fuerit, nulla mentio habeatur, tamen illum ipſum eſſe Sabinum epiſcopum Placentinū collegam in concilio Aquileienſi, cognitoremq; ſcriptorum ipſius, omnis ratio ſuadet.

h Danielis Stylitæ.] De eo pariter Græci in menologio. Edidit eius acta Metaphraſtes, quæ & Lipom tom.5. & Sur. tom.6. deſcripſerunt Meminit eiuſdem Nicephorus hiſt. lib. 15 c 32. & lib. 16. c.6. Cedren. & alij in Leone Magno citantur eius acta à S. Ioanne Damaſceno in orat.3. de imaginibus. Cyrus exconſul columnam Danielis eleganti epigrammate illuſtrauit, vt eiuſdem Danielis acta teſtantur.

12 Pridie Idus Decemb. Luna. C ix.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
22	23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
10	11	12	13	14	15	16	17	16	17	18	19	20	21			

ROMAE ſancti Syneſij [a] martyris, qui tempore beati Xyſti Papę lector ordinatus, cum multos conuertiſſet ad Chriſtum, apud Aurelianum Imperatorem accuſatus, gladio percuſſus martyrij coronā accepit, Alexandriæ ſanctorum martyrum Epimachi [b] & Alexandri, qui ſub Decio Imperatore cum fuiſſent multo tempore in vinculis,

& di-

& diuerſis ſupplicijs affecti perduraſſent in fide, ignibus tandem conſumpti ſunt. Ibidem ſanctarum mulierum Ammonariæ [c] virginis, Mercuriæ, Dionyſię, & alterius Ammonariæ quarum prima in eadem Decij perſecutione, in inauditis tormentorum generibus ſuperatis, ferro cædente, beatum vitæ finē percepit: tres vero aliæ, cum iudex à fœminibus ſuperari erubeſceret ac dubitaret, ne eadem in illas exercens cruciamenta, earum etiam conſtantia vinceretur, ſtatim iuſſę ſunt decollari. Eodem die ſanctorum martirum Hermogenis, [d] Donati, & aliorum viginti duorum. Treuiris ſanctorum martyrum Maxentii, [e] Conſtantii, Creſcentij, Iuſtini, & ſociorum, qui in perſecutione Diocletiani ſub Rictiouaro prę ſide paſſi ſunt.

DECEMBRIS 12.

a SYNESII.] Celebris inter martyres, Græcis etiam notiſſimus fuit, qui de eodem agunt hac die in menologio, vbi & certaminis eius acta deſcribūt prout hic narrantur. De eius translatione in inſulam Augienſem anno Domini 83?. facta meminit Herm. Contract. in chron. eo anno.

b Epimachi, & Alexandri.] De quibus hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alij: Græci autem de Epimacho agunt natalem diem pridie Kal. Nouembris. Eius autem rranslationem Cōſtantinopolim factam recolunt quinto Idus Martij. De vtriuſq; certamine ſcribit Dionyſius epiſcopus Alexandrinus apud Euſeb. hiſt. lib. 6. c. 34. & alijs ex prædicto auctore accipiente.

c Ammonariæ, & ſoc.] Agunt de his mulieribus ijdem, qui ſupra, Beda, & alij hac die: ijdemq; earum coronas martyrij deſcribunt ex Dionyſio, quem refert Euſeb hiſt lib. 6. c. 34.

d Hermogenis, & ſoc.] Beda, Vſuardus, Vuandelbertus, & alij recentiores hac die. Hos in paludem quandam eſſe demerſos, ac ſic martyrium conſummaſſe, habetur in Theſau. concion. tom. 2.

e Maxentij, & ſoc.] Non tantùm hi tres clarſſimi eius ciuitatis ſenatores tunc paſſi ſunt, ſed & quatuor alij, quorum hæc ſunt nomina, Iuſtinus, Leāder, Alexander, & Soter. de quorū corporū inuētione agit Sigebert in chron. an. Domini 1071.

viij. D Idibus Decembris Luna. 13

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
23	24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
11	12	13	14	15	16	17	18	17	18	19	20	21	22			

SYRACVSIS in Sicilia natalis ſanctæ Luciæ [a] virginis & martyris, in perſecutione Diocletiani: quam cum lenones, quibus iubente Paſchaſio conſulari tradita erat, vt à populo caſtitati eius illuderetur, ducere vellent, nullatenus eam mouere potuerunt, nec funibus additis, nec boum iugis plurimis: deinde vero picem, reſinam, feruens oleum nil læſa ſuperans, tandem gladio in gutture percuſſa martyrium conſummauit. In Armenia paſſio ſanctorum martyrum Euſtratii, [b] Auxentii, Eugenii, Mardarij, & Oreſtis, in perſecutione Diocletiani: ex quibus Euſtratius

primo

primo ſub Lyſia, deinde Sebaſtæ ſub Agricolao præſide vna cum Oreſte exquiſitis tormentis cruciatus, in fornacem miſſus reddidit ſpiritum: Oreſtes autem in ſtratum ferreum ignitum poſitus migrauit ad Dominum: cæteri apud Arabracos ſęuiſſimis agitati ſupplicijs ſub Lyſia præſide, diuerſimode martyrium conſummarunt. Eorum corpora poſtea Romam tranſlata, in eccleſia ſancti Apollinaris honorifice ſunt collocata. Apud Sardiniam in Sulcitana iuſula paſſio ſancti Antiochi[c] ſub Hadriano Imperatore. Cameraci in Gallia ſancti Autliberti[d] epiſcopi & confeſſoris. In pago Pontino ſancti Iudoci[e] confeſſoris. In territorio Argentoratenſi ſanctæ Othiliç[f] virginis.

DECEMBRIS. 13.

a LVCIAE.] Agunt de eadem Latini omnes hac die, ſimul & Græci, eiuſque martyrij acta ijſdem omnibus notiſſima recitat Sur. tom. 6. Mombrit. tom. 2. & alij plures. reperiunturque in antiquis codicibus. man. ſcript. carmine autem eadem cecinit Sigebertus, qui & tranſlationes corporis egregio ſermone proſecutus eſt. profitetur hæc ipſe lib de vir illuſtr. c. 172. Plura de ipſa S. Aldelmus, tam ſoluta oratione, quam carmine in lib. de laude virgin. Itidem Baptiſta Mantuanus Carmelitã præclarus poeta S. Luciæ Agonem heroico carmine egregie decantauit, ſicut & ſanctarum virginum Apolloniæ, & Margaritæ.

b Euſtratij, & ſoc.] De his Græci hac etiam die agunt in Menologio. Horum res præclarè geſtæ à Metaphaſte deſcriptæ extant apud Lipom tom. 5. & Sur. tom 6. legimus eaſdem in nonnullis codicibus man. ſcrip. & inter alios in eo, qui aſſeruatur Romæ in eccleſia S. Mariæ ad Martyres. eſt eorũ exordium: Regnantibus Diocletiano & Maximiano Impp. Habemus eaſdem in noſtro bibliotheca, in quibus & nomen auctoris, qui ea conſcripſit proditur: nimirũ Euſebius monachus Sebaſtenus, qui ea tradidit Auracinis, pene quas celebrior erat eorum memoria. In his, quæ habemus apud nos aperitur & nomen auctoris, qui ea latinitate donauit. fuit is Ioannes ſeruus S. Ianuarij (ſic enim inſcribitur) qui vixit Neapoli temporibus Athanaſij iunioris eius ſedis epiſcopi: hæc etenim habet auctor in præfatione: Athanaſius iunior Parthenopenſis eccleſiæ præſul, patrui ſui magnifici pręſulis ſtudia ſecutus, me impulit, &c. Trithem. de ſcrip. eccleſ. teſtatur horum acta eſſe conſcripta â Dorotheo. Agit de ijſdem martyribus Niceph. hiſt lib. 7. c. 14. Aſſeruantur Romæ horum corpora in eccleſia S. Apollinaris epiſcopi vbi ad reparandas ingentes clades Germanarum eccleſiarum ab hæreticis illatas Greg. XIII. Papa diuino conſilio ſtabiliuit collegium Germanicum: addidit & Hungaricum, auxitq; ampliſſimis domibus, ac redditibus.

c Antiochi.] De eodem tabulæ eius eccleſiæ hac die. inde etiam accepimus eius acta plenius ſcripta, atque (prout in eius ſolemnitate recitari ſolent (per lectiones diſtincta. incipiunt: Sicut ſanctorum omnium. &c.

d Authberti epiſcopi.] Agũt de eodem Vſuardus, Ado, & alij recentiores Extant eius vitæ acta apud Sur. tor. 6. Meminit eiuſdem Sigebert. in chron. an. Domini 650. 651. & 658. Plura de eodem Molan. in indicul. ſanct. Belg. recenſetur in tab. Demochar. octauus eius ſedis epiſcopus.

e Iudoci.] Eius res geſtas à Florentio abbate conſcriptas edidit Sur. tom. 6. Agit de eodem Sigebert. in chron. ann. Domini 653. Vincent hiſt. lib. 24. c. 105. 106. Petrus in catal lib. 1. c. 65. & Molan. in addit. ad Vſuard.

f Orhiliæ.] De eadem Adonis Martirolog. Claruit circa annum Domini ſeptingenteſimum, vt conſtat ex chron. Geim hæc cæca à natiuitate in baptiſmate viſum recepit, exercuitque monaſticam diſciplinam in Alſatia. De eadem agit Molanus in addit. ad Vſuard.

14 Decimonono Kalendis Ianuarij. Luna. E vij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
24	25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
															t	u

t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P
12	13	14	15	16	17	18	19	18	19	20	21	22	23

ALEXANDRIAE ſanctorum martyrum Heronis,[a] Arſeni, Iſidori, & Dioſcori pueri: quorum tres primos iudex in perſecutione Deciana variis tormentis dilanians, cum pari conſtantia videret armatos, tradi ignibus iubet: Dioſcorus vero multipliciter flagellatus, diuino nutu ad conſolationem fidelium dimiſſus eſt. Antiochiæ natalis ſanctorum martyrum Druſi,[b] Zoſimi, & Theodori. Eodem die paſſio ſanctorũ Iuſti[c] & Abundii, qui ſub Numeriano Imperatore & Olybrio pręſide in ignẽ iniecti, cum euaſiſſent illęſi, gladio percuſſi ſunt. Rhemis paſſio ſanctorum Nicaſii[d] epiſcopi, Eutropię virginis ſororis eius, & ſociorum martyrum, qui a barbaris Eccleſię hoſtibus cęſi ſunt. In Cypro inſula natalis beati Spiridionis[e] epiſcopi qui vnus fuit ex illis confeſſoribus, quos Maximinus dextro oculo effoſſo, & ſiniſtro poplite ſucciſo, ad metalla damnauerat. Hic prophetię dono, & ſignorum gloria inclytus fuit, & in Nicęno Concilio philoſophum ethnicum Chriſtianę religioni inſultantem deuicit, & ad fidem perduxit. Bergomi ſancti Viatoris[f] epiſcopi & confeſſoris. Papię ſancti Pompeij[g] epiſcopi. Neapoli in Campania ſancti Agnelli[h] abbatis, gratia miraculorum illuſtris, qui obſeſſam vrbem ſępe viſus eſt crucis vexillo ab hoſtibus liberare. Mediolani ſancti Matroniani[i] eremitę.

DECEMBRIS. 14.

a HERONIS, & ſoc.] De his Beda Vſuardus, Ado, & alij. Scribit eorũ certamina Dionyſ. Alexãd. quæ recitat Euſeb hiſt. lib. 6. c. 14. In editione Chriſtophorſoni loco Arſenij, Ater legitur.

b Druſi, & ſoc. Beda, Vſuardus, Ado ac cæteri recentiores de his hac die agunt.

c Iuſti, & Abundij.] Earũ paſſionis acta deſcribuntur hymno ſacro in Breuiario Toletano, vbi de his pluribus agitur.

d Nicaſij epiſcopi, Eutropiæ, & ſociorũ.] Agit de his Vſuardus, Ado, conſentiuntque vet. manu ſcrip. Acta autem ipſorum ex antiquis codicibus edidit Sur. tom. 6. agit de his Otho Friſing. li. 4. c. 28. Sigebert. in chron. ann. Domini 453. Nicol. Olaus in Attila. Vincent. Spec. hiſt. lib. 21. cap. 37. & Petrus in catal. lib. 1. cap. 69. Mombrit. tom. 2. quorum alij paſſos hos tradunt temporibus Vuãdalicæ cladis, alij autem ſub Attila Hunnorum rege. De baſilica S. Nicaſij Rhemis agit Hincmarus in vita S. Remigij.

e Spiridionis epiſcopi.] Beda ac cæteri Latinorum de eodem hac die. Græci autem pridie idus Decembris in Menolog. Non ſolum interfuit S.S. Nicæno Concilio ſed & adnumeratur etiam Spiridion ſeu Spiridon inter patres, qui in Concilio Sardicenſi fidem catholicam propugnarunt, vt conſtat ex Athanaſ apolog. 2. col. 424. a Eius acta edita à Metaphraſte habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. Rufin. de eodem lib. 1. c. 5. Socrat. lib. 1. ca. 8. Sozom. lib. 1. c. 11. Niceph. li. 8. c. 15. & 42. Gregor. presbyt. in orat. habita de ſanctis Patribus Nicæę congregatis, Cedren. in Conſtantino, Glicas, & alij. Licet autem Metaphraſtes auctorem qui acta Spiridionis ſcripſit, non prodat; conſtat tamen (teſte Suida) ea eſſe cõſcripta à Thiphyllio epiſcopo eius diſcipulo verſibus iambicis, ſed nõ extant. De conuerſione philoſophi ijdem qui ſupra agunt.

f Viatoris epiſcopi.] Beda de eodem, licet ponat in Gallis; agit Galeſin. de eodem ex tab. eccleſ. Bergom.

g Pompeij epiſc.] Tabulæ eccleſiæ Papien. Vnde

ec & eius acta man.ſcript.accepimus:plura de eodem in actis S.Syri eiuſdem eccleſiæ epiſc.

h Agnelli abb.] Tabulæ eccleſiæ Neapol. vbi religioſiſſimè colitur:Extant eius acta edita à Paulo Regio;habemus & nos man.ſcript. in noſtra bibliotheca,vbi & quædam à viro ſancto miracula edita leguntur. Claruit temporibus Gregorii Papæ, & Mauritii Imp. cum Neapolitanæ Eccleſiæ præeſſet Fortunatus, de quo eſt frequens mentio in regiſtro S.Gregorii Papæ.legi & libellum miraculorum eius,cum eſſem Neapoli.

i Matroniani.] De eo etiam tabulæ eccleſiæ Mediolanenſis ex quibus Galeſin.

15 Decimooctauo kal. Ianuarij. Luna. F vj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
25	26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
13	14	15	16	17	18	19	20	19	20	21	22	23	24			

ROMAE ſanctorum martyrum Irenæi,[a] Antonii,Theodori,Saturnini,Victoris,& aliorum decem & ſeptem, qui in perſecutione Valeriani pro Chriſto paſsi ſunt.In Africa paſsio ſanctorũ Fauſtini,[b] Lucii,Candidi,Cæliani,Marci,Ianuarii,& Fortunati.Ibidem ſancti Valeriani[c] epiſcopi,qui cum eſſet annorum plus octoginta, in perſecutione, Vuandalica ſub Geiſerico rege Arriano, conuentus ab eo vt traderet eccleſiæ vtenſilia, idque conſtanter renuiſſet, extra ciuitatem ſingularis iuſſus eſt pelli: cumque præceptum eſſet,vt nullus eum neque in domo neque in agro dimitteret habitare,multo tempore in ſtrata publica nudo ſub aere iacens, in confeſsione & defenſione catholicæ veritatis curſum beatę vitę compleuit. In territorio Aurelianenſi ſancti Maximini[d] confeſſoris. Apud Iberos trãs Pontum Euxinum ſanctę Chriſtianę ancillæ,[e] quę virtute miraculorum gentem illam tẽpore Conſtantini ad fidem Chriſti perduxit.

DECEMBRIS 15.

a IRENAEI, & ſoc.] De his vet. manu ſcript.ex quibus & recentiores hac die.

b Fauſtini,Lucii,& ſoc.] Agit de his Beda atque alii recentiores,aſtipulanturque vet.man.ſcript.

c Valeriani epiſc.] Beda,Vſuardus,aliique de eodem hac die.Eius res geſtas conſcripſit Victor Vticenſis lib.1.de perſecut.Vuandal.ex quo & cæteri accepiſſe noſcuntur.

d Maximini.] Agit de eodem Beda,Vſuardus, Ado ac cæteri recentiores hac die.

e Chriſtianæ Ancillæ.] Licet accidiſſe videamus aliquando,vt quæ cõditione eſſet ancilla, Ancilla quoque proprio nomine vocaretur,vt habes de hoc exemplum apud Plutarchũ in Caio Cæſare,cum agit de ancilla Pompeiæ vxoris Cæſaris: tamen hæc,de qua agitur,eo quòd nomẽ eius incognitum haberetur,nõ proprio, ſed appellatiuo potius nomine Chriſtiana ancilla dicta videtur. De Apoſtolico munere,quo(Deo dante)hæc functa eſt,egregiiſq. miraculis, & Gentilis populi ad Chriſtum conuerſione, ſcribit in primis Rufinus hiſt.lib.1.c.10.Socrat lib.1.c.26.Sozom.lib.2.c.6. Theodoretus lib.1.c.24.Caſſiodor.ex prędictis in tripartit.lib.9.c.45.Niceph lib.3.cap.45. Niceph. lib.8.c.34.Suidas,& alii Claruit tempore Conſtãtini Imp. Perſeuerauit florentiſſimus Chriſtianiſſimus in Iberia agit enim de Iberis Chriſtianis ſumma cũ laude Procopius de bello Perſico lib.1. hi etenim,ingruentib. hęreticorum procellis,fidẽ catholicam integram illibatamque ſeruarunt.

Decimo-

v. G Decimoſeptimo Kal. Ianuarij. Luna. 16

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
26	27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
14	15	16	17	18	19	20	21	20	21	22	23	24	25			

TRIVM puerorum Ananiæ,[a] Azariæ,& Miſaelis,quorum corpora apud Babyloniam ſub quodam ſpecu ſunt poſita. Rauennæ ſanctorum martyrum Valentini [b] magiſtri militum , Concordij eius filij,Natalis,& Agricolæ,qui in perſecutione Maximiani pro Chriſto paſsi ſunt.Formijs in Campania ſanctæ Albinæ [c] virginis & martyris, ſub Decio Imperatore . In Africa paſsio plurimarum ſanctarum [d] virginum,quæ in perſecutione Vuandalica ſub Hunnercio Rege Arriano ſuſpendia,pondera , laminasque ignitas tolerantes, martyrii agonem fęliciter conſummarunt . Viennæ beati Adonis [e] epiſcopi & confeſſoris.Aberdone in Hibernia ſancti Beani [f] epiſcopi.Gazæ in Palæſtina ſancti Irenionis [g] epiſcopi.

DECEMBRIS 16.

a TRIVM puerorum, Ananiæ, & ſoc.] De his Beda , Vſuardus, Ado, & alij; Græci autem in Menologio die ſequenti. Poſt multa , quæ in diuinis ſcripturis de his teſtata habentur,agit Ioſeph.antiquit. lib. 10. cap.11.auctor apud Iſid.de vit. & obit. ſanct.cap. 60. de ipſorum ſepulchro S.Hieronymus in Zachariam prophetam lib. 1. cap. 6. De manu horum vnius tranſlata ex Babylone Alexandriam, ac baſilica illic erecta , narrat hiſtoria in actis Cyri & Ioannis , apud Lipom. tomo 5. De alijs reliquijs eorundem poſitis iuxta loculum Danielis Stylitæ , habes apud Metaph. in actis Sancti Danielis , apud Lipom. tomo 5. Athanaſ. ſerm. 3.contra Arrianos appellat hos tres pueros Martyres Babylonios , ſic dicens : Id cognoſcentes etiam Martyres illi Babylonij, Ananias, Azarias, Miſael refutant Arrianorum impietatem,&c.

b Valentini, & ſoc.] De his Beda, Ado , & alij recentiores : ipſorum martyrium narrat Hieron. Rub.hiſt.Rauen lib. 2.

c Albinæ.] De eadem vet.man.ſcrip. Eius acta ex antiquis monumentis eccleſiæ Caietanæ accepimus:eſt illorum exordium:Tempore adueniente , &c Fuit Romæ eius nomine fœmina genere & ſanctitate illuſtris , de qua frequenter ſumma cum laude meminit Sanctus Hieronymus.

d Sanctarum virginum.] Harum ſortem in cōfeſſione conſtantiam atq. coronam martyrij ſcribit Vict.de perſec.Vuand.lib. 1. Non tantum pro fide catholica ſubiere martyrium;ſed etiam, vt calumnioſum mendacium in ſanctos epiſcopos dicerent,cruciatæ ſunt ſæuiſſimè;ſed præualuit earum ſubnixa veritate conſtantia.

e Adonis epiſcopi.] De eo hic Bedæ Martyrologium:Hic ille ipſe, qui chronicon ſcripſit , perduxitque vſque ad annum Domini 880. alium ab ipſo non inuenimus eius eccleſiæ epiſcopum.

f Beani.] Vet.man. ſcript. ex quibus Molanus hac die. fuit hic epiſcopus Aberdonenſis, vt idem teſtatur.

g Irenionis epiſcopi.] De quo præclara mētio in actis S.Porphyrij epiſcopi Gazenſis,quæ ex Metaphraſte,& ille ex Marco diacono recenſet Lipo. tom.5.Claruit tempor.Theodoſii Imp. ei ſucceſſit Aeneas,ac inde ſubrogatur Prophyrius , in cuius vita hæc Marcus diac. Irenion quoque fuit ciuis Angelicarum poteſtatū,cuius laudes fieri non poteſt vt ſcribantur in digreſſione ; ſed opus eſt opere ſeparato ad hoc,vt conſcriberemus vitā huius dicti inclyti Irenionis:alijs verò id relinquim⁹ ſcriptoribus,qui eius vitā ſciunt accuratè,hęc ille.

Sexto

17 Sextodecimo Kal. Ianuarij. Luna. A iiij.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
27	28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
15	16	17	18	19	20	21	22	21	22	23	24	25	26			

ELEVTHEROPOLI in Palæſtina ſanctorum martyrum Floriani,[a] Calanici,& ſociorum quinquaginta & octo, qui tempore Heraclii Imperatoris à Saracenis ob Chriſti fidem occiſi ſunt. Maſsiliæ in Gallia beati Lazari [b] epiſcopi, quem Dominus in Euangelio à mortuis ſuſcitaſſe legitur. Bigardis prope Bruxellā ſanctæ Viuinę [c] virginis, cuius egregiam ſanctitatem miracula crebra teſtantur. Conſtantinopoli ſanctę Olympiadis [d] viduę. Andanię apud Septem eccleſias beatę Beggę [e] viduę, ſororis ſanctę Gertrudis. Eodem die tranlatio [f] ſancti Ignatij epiſcopi & martyris, qui tertius poſt beatum Petrum Apoſtolum Antiochenam rexit eccleſiam: cuius corpus ab vrbe Roma vbi ipſe ſub Traiano paſſus fuerat, Antiochiam delatum, extra portam Daphniticam in cœmeterio eccleſię poſitu m fuit: in qua celebritate ſanctus Ioannes Chryſoſto m. concionem ad populum habuit: poſtmodum verò eius reliquię rurſus Romam tranſlatę ſunt, & in eccleſiā ſancti Clementis vnā cum corpore eiuſdem beatiſſimi Papę & martyris ſumma veneratione recunditę.

DECEMBRIS 17.

SANCT. Martyrum Florani,& ſoc.] De his Beda, Vſuardus, Ado, Petrus in catal. lib 1. cap. 57. & alij Paſſi habentur anno trigeſimo ſeptimo Heraclij Imperat. de eadem Barbarica incurſione, & eccleſiarum clade agitur in hiſtor. Miſcel. de qua & Cedren. in comp. hiſt.

b Lazari epiſcopi.] Beda, Vſuardus, Ado, cæterique recentiores; Græci agunt in Menologio translationem reliquiarum eius Conſtantinopolim factam xvj. Kal. Nouembr. Leone ſexto imper. qui nobilem eidem erexit baſilicam, vt ſcribit Cedren. in eodem Imp. de eadem tranſlatione è Cypro inſula agit Zonaras in 3 par. in Annal. in Leone Philoſopho. Extat de S. Lazaro encomium Andreæ Cretenſis Græcè ſcriptū in bibliotheca Sfortiana cod. man. ſcrip. num. 11. De rebus geſtis ipſius, præter illa, quæ in ſacro leguntur Euangelio; plura habentur in actis ſanctarum Marthæ, Magdalenæ, & Maximini.

c Viuinæ.] Tabulæ eius eccleſię ex quibus Molanus in addit. ad Vſuard & in indicul. ſanct. Belg.

d Olympiadis.] De ea vet. man ſcrip. Græci autem in Menolog. viij. Kal. Aug. vbi hæc leguntur: Vixit hæc ſub Imperatore Theodoſio, Arcadio & Honorio filijs, Aniſii ſecundi Comitis, filia, neptis Ablauii præfecti, deſponſata Nebrido; cum quo paululum temporis vixit, antequam cum eo copula iungeretur: ſicq. virgo ſimul & vidua remanſit, tempus omne tranſigens in ieiuniis, venerata plurimum ſanctos Dei ſacerdotes, ac præcipuè S. Ioannem Chryſoſtomum. hæc ibi. Cū autem hæc dicatur neptis Ablauii: tenuit hic primum locum apud Conſtantinum imp. filiamque habuit Olympiadem, quæ iuſſu Conſtantii imp. nupſit Arſaci Armeniæ Regi, vt auctor eſt Ammian. Marcellin. li. 30. An autem huius ex alio viro Ablauii neptis Olympias fuerit filia, incompertum habemus Ad Olympiadis nuptias vocatus S. Gregorius Nazianzenus, dolore podagræ ſe impeditum excuſat per litteras, ad Anſium epiſt. 57. Scripſit tamen ad eā carmen paræneticum, quo eam inſtituit, vt ſe ge-

rere debeat in ſancto coniugio. De eadem Olympiade, cum ad ſecunda vota tranſire per Theodoſium Imperatorem cogeretur cui reſtitit, pluribus agit Pallad. in dialog de S. Ioanne Chryſoſtomo, Sozom. lib. 8. c 24. Pallad. Galat. in Lauſiacis cap. 43. Leo. Imp. in encomio de S. Ioan. Chryſoſt. & Niceph hiſt. lib. 13. c. 24. extant eiuſdem S. Ioan. Chryſoſt. ad eandem epiſtolæ ſeptemdecim; quibus, quaſi quibuſdam coloribus, eius egregiæ laudes panduntur; cum præſertim hæc vitans ſchiſmaticos, inhærens catholicis, Ioannis partibus, eius cauſa ad tribunal vſque perducta, bonis mulctata, alijs grauiſſimis ærumnis confecta eſt quando ipſam idem Ioannes Chryſoſt. pluribus litteris eſt conſolatus.

e Beggiæ viduæ] Tabulæ eius eccleſiæ, ex quibus Molanus hac die in addit ad Vſuard. & pluribus in indi ſanct. Belg. vbi hæc ſcribit: Sancta Begga matrona patrem habuit Pipinum primum Ducem Brabantiæ & Maiorem domus in Auſtraſia, germanam verò ſororem S. Gertrudem. Hæc Anſigiſo viro ſuo perempto, Romam adiit dominam mundi & eccleſiæ caput. Vnde cum benedictione Hadriani papæ, & donata reliquijs reuerſa, in honorem ſeptem Eccleſiarum Romanarũ, Andanæ ad Moſam cœnobium Septem eccleſiarum fundauit, &c. ibi enim vixit regularib diſciplinis, & ſanctitate pollens; hac die; migrauit ad Dominum. Voluimus hæc ad verbum deſcripſiſſe, non tantũ, vt eius genus & ſanctitas innoteſceret, ſed vt celeberrimum ac vetuſtiſſimum cultum ſeptem Romæ Eccleſiarum eſſe conſtaret. De eadem Sigeb. in chron. an. Domini 686. de eius autem obitu anno ſexcenteſimo nonageſimo octauo agit.

f Tranſlatio ſancti Ignatij.] De qua etiam hac die Beda, Vſuardus, & alij recentiores. Fuit hæc prima tranſlatio: quando, conſummato martyrio, eius diſcipuli, qui eum ſecuti fuerant Antiochia, illuc victrices reliquias reduxerunt: de qua tranſlatione agitur in fine actorum martyrii ipſius, eamque graphicè deſcribit egregia oratione S. Ioan. Chryſoſt. Poſitum tunc fuit corpus eius in cœmeterio ad portam Daphniticam. inde autem vltimis temporibus Theodoſii iunioris delatum eſt ſummo cum honore intra ciuitatem Antiochiam, poſitum in templo, quod Fortunæ dicebatur, vt teſtatur Niceph. hiſt lib. 14. c. 44. licet erret, cum ait, tunc Roma illuc eſſe perlatum, nam arguitur prædictorum auctoritate, necnon etiam S. Hieronymi in lib. de ſcript. eccl. in Ignatio, dum ait eius corpus iacere extra portam Daphniticam in cœmeterio De eadem tranſlatione iterum facta ſcribit Euagrius ſcholiaſt. hiſt lib. 1. cap. 16 De tertia autem, quando Romam delatum eſt, nihil mihi hactenus compertum habetur. opinor tamẽ tunc inde ablatas ſanctiſſimi martyris reliquias, cum Iuſtiniano Imperante, ciuitas illa à Coſrhoe Rege Perſarum igni ferroque vaſtata eſt, anno Domini 541. agit Procop. de eadem clade lib. 2. de bello Perſico.

iij. B Quintodecimo Kal. Ianuarij. Luna. 18

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
28	29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
16	17	18	19	20	21	22	23	22	23	24	25	26	27			

PHILIPPIS in Macedonia Natalis ſanctorum martyrum Rufi a & Zoſimi, qui ex eo numero diſcipulorum fuerunt, per quos primitiua Eccleſia in Iudæis & Græcis fundata eſt: de quorum etiam fœlici agone ſcribit ſanctus Polycarpus in epiſtola ad Philippenſes. Laodiceæ in Syria paſsio ſanctornm Theotimi b & Baſiliani. In Africa ſanctorum martyrum Quinti, c Simplicii, & aliorum, qui ſub Decio Imperatore paſsi ſunt. Ibidem ſancti Moyſetis d martyris. Item in Africa ſanctorum martyrum Victuri, e Victoris, Victurini, Adiutoris, Quarti, & aliorum triginta. Mopſueſtiæ in Cilicia ſancti Auxentij f epiſcopi, qui olim ſub Licinio miles, potius elegit cingulum exuere, quàm vuas Baccho offerre: factuſque epiſcopus, præclarus meritis in pa-

in pace quieuit. Turonis ſancti Gatiani g epiſcopi, qui a ſancto Fabiano Papa eiuſdem ciuitatis primus epiſcopus ordinatus, multis clarus miraculis obdormiuit in Domino.

DECEMBRIS 18

a RVFI, & Zoſimi.] Beda, Vſuardus, Ado. & alii de iiſdē hac die. Hi ſummopere laudantur à S. Polycarpo in epiſt. ad Philippenſes, dum eoſdē vnà cū Sancto Ignatio in exemplum ponit ſynceræ fidei & perfectę charitatis. De his iterum apud Bedam vii Kalen. Ianuarii, ſed perperam additum videtur Zoſimo nomen Rom Pontificis, quaſi fuerit Zoſimus Papa. de quo infrà 26 Decembr.

b Theotimi, & Baſiliani.] De his item Beda, & alii recentiores, conſentiuntque uete. manu. ſcripti.

c Quincti & ſoc.] Beda de iiſdem hac die. Fuit Quinctus epiſcopus in Mauritania temporibus Decii Imp. ad quem extat S. Cypriani epiſtola 71. inſcribitur nomen eius in epiſt. ad Cornelium Papam 54. an autem hic ille idem ſit, non ſatis exploratum habeo.

d Moyſetis.] De eodem Beda, Vſuard. & vete. man. ſcrip. itemque recentiores agunt.

e Victuri & ſoc.] De his eadem man. ſcript. S. Cyriaci hac die.

f Auxentii epiſcopi.] De eo Græci, eiusq; certamen temporibus Licinii, exhibitum deſcribit Suidas, ex quo Lipom. tom. 4. alius eiuſdem nominis eſt ille, qui temporibus Diocletiani ob Chriſti fidē ad beſtias dānatus eſt, de quo Euſeb. hiſt. lib. 8. c. 17. Alius inſuper qui cum Euſtratio atq; Mardario paſſus eſt, de quo ſupra prætermittimus alios abſque martyrio eius nominis ſanctitate nobiles.

g Gatiani epiſcopi.] Agunt de eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alii hac die, pluribus Gregor. Turon. de geſt. Franc lib. 1. c. 30. & lib. 10. ca. 31. ponitur hic primus Turonenſis ſedis epiſcopus, creatur, AEmiliano & Aquilino conſſ. eſt is annus à Chriſto 250 ſecundum veriorem recentiorum ſupputationem.

19 Quartodecimo kal. Ianuarij. Luna. C ii.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
29	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
17	18	19	20	21	22	23	24	23	24	25	26	27	28			

ALEXANDRIAE in Aegypto beati Nemeſij a martyris, qui primo per calumniam quaſi latro iudici delatus, eoque crimine abſolutus, mox in perſecutione Decij Chriſtianæ religionis nomine Aemiliano iudici accuſatur: a quo geminatis ſupplicijs excruciatur, cum latronibus iuſſus eſt incendi, Saluatoris deferens ſimilitudinem, qui vnà cum latronibus pertulit crucem. Nicææ ſanctorum Darij, b Zoſimi, Pauli, & Secundi martyrum. Nicomedię ſanctorum martyrum Cyriaci, c Paulilli, Secundi, Anaſtaſii, Syndimii, & ſociorum. In Mauritania ſancti Timothei d diaconi, qui ob Chriſti fidem poſt diros carceres in ignem coniectus, martyrium conſummauit. Gazę in Palæſtina paſſio ſanctarum Meuris e & Theæ. Antiſiodori ſancti Gregorii f epiſcopi & confeſſoris. Aurelianis ſancti Adiuti g abbatis prophetiæ ſpiritu illuſtris. Romæ ſanctę Fauſtę h matris ſanctę Anaſtaſię, nobilitate & pietate inſignis.

a NEMESII.]De eodem Beda, Vſuardus, Ado, & alii; idemq; ex epiſtola S Dionyſii epiſcopi Alexandrini, quam recitat Euſeb. hiſt li.6.c.34. vbi eius certamen ponitur.

b Darii, & ſoc.] Agit de Dario Vſuardus hac die; cæteri autem reſtituti ſunt ex prædicto antiquo man. ſcrip.

c Cyriaci, & ſoc.] Beda de iiſdem agit, ac recentiores, ſuffraganturq; man. ſcrip.

d Timothei diac.]De quo etiam Græci hac die in Menologio, ibiq; recenſent eius martyrium.

e Meuris, & Theæ.]Græci itidem de his agunt. Marcus diac. in actis S. Porphyrii Epiſcopi Gazenſis refert harum venerandas reliquias Gazæ poſitas eſſe in eccleſia S. Timothei martyris.

f Gregorii epiſcopi. De eo Vſuardus hac die; apud Bedam deprauatè legitur Gregorius Papa, de eodem Ado, & alii recentiores: numeratur hic decimustertius eius ſedis epiſcopus, ſedit ann. duodecim & menſ. 6. temporibus Vigilii, & Syluerii Rom. Pont. vt conſtat ex tabulis eius eccleſiæ, quas recitat Demochar.

g Adiuti abb.]Vet. man. ſcrip. ex quibus etiam recentiores hac die agunt.

h Fauſtæ.] De eadē man. ſcrip. Extat ſanctæ Anaſtaſiæ epiſtola perbreuis ad ſanctū Chryſogonū, vbi de ea his verbis meminit: *Fauſta mater Chriſtianiſſima ſemp vixiſſe probat & caſta, hæc me inter ipſa cunabula fecit fieri Chriſtianā, &c.* apud Nicephorū li.14. in fi. Flauia pro Fauſta legit.

j. D Tertiodecimo kal. Ianuarij. Luna. 20

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
18	19	20	21	22	23	24	25	24	25	26	27	28	29			

VIGILIA [a] ſancti Thomæ Apoſtoli. Romæ ſanctorum martyrum Liberati [b] & Baiuli. Alexandriæ ſanctorum martyrum Ammonis,[c] Zenonis, Ptolemæi, Ingenis, & Theophili militum, qui tribunalibus adſtantes, cum quidam Chriſtianus in ſupplicijs poſitus trepidaret, & iam pene ad negandum declinaret, vultu, oculis, ac nutibus illum conabantur erigere: cumque hac de cauſa totius populi clamor in eos proſiliret, prorumpentes in medium, Chriſtianos ſe eſſe teſtati ſunt: per quorum victoriam Chriſtus, qui ſuis eam animi conſtantiam dederat, glorioſiſſimè triumphauit. Geldubæ ſancti Iulij [d] martyris. In Arabia ſanctorum martyrum Eugenij [e] & Macarij presbyterorum, qui à Iuliano Apoſtata, cum ipſius impietatem arguiſſent, ſæuiſſimis plagis affecti, atque in vaſtiſſimum eremum relegati, gladio cæſi ſunt. Antiochię natalis ſancti Philogonij [f] epiſcopi, qui ex cauſidico ad eam eccleſiam regendam Dei nutu accerſitus, aduerſus Arium vnà cum ſancto Alexandro epiſcopo & ſocijs primum pro fide catholica certamen inijt, clarusque meritis quieuit in Domino: cuius annuam feſtiuitatem ſanctus Ioannes Chryſoſtomus præclaro encomio celebrauit. Brixię ſancti Dominici [g] epiſcopi & confeſſoris.

DECEMBRIS 20.

a VIGILIA S. Thomæ.]De eadem Beda, & alii recentiores, concil. Oxonien. & qui agunt de diuin. offic. vt Duran. lib. 6. c. 7. & alii.

b Liberati, & Baiuli.]Agit de his Beda, Vſuardus tantum de Liberato in Amphitrea.

c Ammonis, & ſociorum.] Beda, Vſuardus, Ado, ac cæteri de his hac die. Extat epiſtola

ſancti

epiſcopi Alexandrini,quam recitat Euſeb hiſtor. lib. 6. cap. 34. qua eorundem deſcribitur martyrium.

d Iulij.] De eo etiam Vſuardus hac die. Gelduba in Thracia ponitur ab Vſuardo niſi ſit mendum in codice; verum Plinius lib. 19 c 5. dicit Geldubam eſſe caſtellum Rhodano impoſitum; aliam Geldubam non inuenimus.

e Eugenij, & Macarij.] Agunt de his etiam Græci hac die in Menologio, eorumq; certaminis compendium breui ſumma perſtringunt, porrò eorum acta plenius proſecutus eſt Metaphraſtes in vita S. Artemij martyris, quam deſcripſit Lipo. tom. 6. & Sur. tom. 5. die. 20. Octobris. memini me legiſſe eorundem certamen in cod. man. ſcrip. biblioth. S. Petri in actis Patermutij.

f Philogonij epiſcopi.] Græci etiam de Philogonio hac die in Menologio. Extat homilia ſancti Ioannis Chryſoſtomi dicta in die natali ipſius tom. 3. Ex litteris Arij hæreſiarchæ, quas recitat S. Epiphan. in panar. hæreſ. 69. maxima laus eidẽ Philogonio comparatur; dum illis ſignificat; hũc ipſum ſuæ ſectæ pęrcipuum aduerſarium eſſe. De eodem Hieron. chron. Nicephor. epiſc. chron. & Niceph. Calliſt. hiſtor. lib. 8. c. ſexto, ſeptimo, nono, & 14.

g Dominici epiſcopi.] Tabulæ eccleſiæ Brixian. Meminit de eo Rempertus eiuſdẽ ciuitatis epiſcopus in ſermone habito de translatione ſancti Philaſtrij. De alio Dominico confeſſore agitur hac eadem die in nonnullis eccleſijs Hiſpan. de quo mentio habetur in Theſaur. concion. tom. 2.

21 Duodecimo Kal. Ianuarij. Luna. E*

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
19	20	21	22	23	24	25	26	25	26	27	28	29	1			

CALAMINAE natalis beati Thomæ [a] Apoſtoli, qui Parthis, Medis, Perſis, Hyrcanis, & Brachmanis Euangelium prædicauit, ac demum in Indiam perueniens, cum eos populos in Chriſtiana religione inſtituiſſet, Regis iuſſu lanceis transfixus occubuit: cuius reliquiæ ad vrbem Edeſſam, deinde Orthonam in Apulia translatæ ſunt. In Tuſcia ſanctorum martyrum Ioannis [b] & Feſti. In Lycia ſancti Themiſtoclis [c] martyris, qui ſub Decio Imperatore pro ſancto Dioſcoro, qui quærebatur ad necem, ſe offerens, equuleo tortus, raptatus, ac fuſtibus cęſus, martyrij coronam adeptus eſt. Nicomediæ ſancti Glycerij [d] presbyteri, qui in perſecutione Diocletiani multis tormentis vexatus, in ignem demum coniectus, martyrium cõſũmauit. Antiochię ſancti Anaſtaſij [e] epiſcopi & martyris, qui Phoca imperante, a Iudęis ſęuiſſimè necatus eſt. Treuiris ſãcti Seuerini [f] epiſcopi & cõfeſſoris.

DECEMBRIS 21.

a THOMAE Apoſtoli.] De quo Beda ac cæteri Latinorum; Græci autem pridie non. Octobris, vt cõſtat ex eorũ Menologio, & conſtitutione Emmanuelis Imp. De prædicatione Thomæ, de qua hic agitur, quòd ad Parthos pertinet. Origenes teſtatur lib. 3. in Geneſ. Euſeb. hiſt lib. 3. c. 1. Rufin. hiſt. lib. 1. c. 9. Socrat. lib. 1. c. 15. De Aethiopia meminit Io. Chryſoſt homil. in duodec. Apoſt. cum ait. Thomas baptiſmate Aethiopas dealbat. De prædicatione ad Indos ſcribit Greg. Naziãz. orat. ad Arianos, & Greg. Papa in Euangel. hom. 17. De cęteris regionibus, quę hic numerantur, agit Sophron. apud Hieron. de ſcript. eccleſ. auctor apud Iſid. de vita & obit. ſanct. c. 76. Dorotheus in ſynopſi, Beda in collectan. & alij. De veteribus mo-

a TRIGINTA martyrum.] Agunt de his Beda, Vſuardus, Ado, & alij recentiores. De loco Inter duas lauros, mentio habetur etiam in libel. de munificentia Conſtantini, cum agitur de baſilica Sanctorum Petri & Marcellini ibi à Conſtantino erecta.

b Flauiani.] Fabianus pro Flauiano ponitur in aliquibus vet. man. ſcript. Agitur de eo in actis ſanctæ Bibianæ martyris. Locum Aquæ Taurinæ, dictum, cuius hic habetur mentio, in Tuſcia fuiſſe conſtat: Plinius enim lib. 3. c. 5. Aquenſes Taurinos ponit in Tuſcia. de eodem loco pluribus ſcribit Rutilius itiner. lib. 1. cum ait.

Noſſe iuuat Tauri dictas de nomine thermas, &c.

c Inſcriptione damnatus.] Eiuſmodi ignominia affici ſolitos Chriſtianos cõfeſſores, docet Põtius diac. in vit. S. Cypriani, dum ait. Quis denique tot confeſſores frontium notarum ſecunda inſcriptione ſignatos, & ad exemplum martyrij ſuperſtites reſeruatos incẽtiuo tubæ cæleſtis animaret? hæc ille. Seruorum vultus inſcribi ſolitos, teſtatur Plin. lib. 18. c. 3. & alij, vt Varro lib. 1. de re ruſti. Seruos pœnæ etiam, vnde Suet. in Caio c. 27. ait; Multos honeſti ordinis deformatos prius ſtigmatum notis, ad metalla, & munitiones viarum, aut ad beſtias condemnauit. de ſeruo hiſce notis deformato meminit Valer. lib. 6. c. 8. dicebãtur eiuſmodi ſerui ſtigmatici, ſic apud Dionem hiſt. Rom. lib. 97. itemq aliquando & litterati, atque inuſti. Erat itaque inſcriptio antiquum genus ſupplicij, quo ſumma irrogabatur ignominia, cũ liberi hominis facies atris notis perpetuò m..ſuris profundis characteribus incideretur. meminit eius ſupplicij Seneca lib. 3. de ira c. 3. cum ait: Varia vinculorum genera, varia pęnarũ, lacerationes membrorum, inſcriptiones frontis, &c. Sed frequẽtius de beneficijs lib. 4. cap. 137. & 138. vbi de inſcriptione, qua Philippus Rex ingratum militem notandũ præcepit. Conſtantinus Imp. eiuſmodi vultus deturpationem lege vetuit, ſic reſcribẽs ad Eumelium: Si quis in ludum fuerit vel in metallũ pro criminum deprehenſorum qualitate damnatus, miminè in eius facie ſcribatur: dum & in manib. & in ſuris poſſit pœna damnationis vna ſcriptione cõprehendi: quo facies, q̃ ad ſimilitudinẽ pulchritudinis cęleſtis eſt figurata, minimè maculetur. l. 2. de pœnis Cod. Theod. Theophilus imp. hęreticus Iconoclaſta abolitam antiquatamq. pœnam reſtituit, hiſceq. non dicam ignominiæ, ſed præclariſſimè laudis notis ſignauit vultus ſanctorũ martyrum Theophanis ac Theodori fratrũ, quos Methodius illuſtris confeſſor, qui ob Chriſti fidẽ ab eodem Imp tenebatur ſepulchro incluſus, per fidum internuncium his ſalutauit iambis:

Quorum libris ſcripta ſunt in cæleſtibus
Nomina, piæq. frontes compunctæ notis:
Hos qui ſepultus ante funus eſt ſuum
Vinctos ſalutat & ipſe vinculis grauis.

Hæc apud Greg. Cedren. in Compendio hiſto in Theophilo. Comminatus eſt Theodoricus rex Italiæ Opilioni & Gaudentio viris clariſſimis inſcribendas notis ipſorum frontes. Boet. de conſolar. proſa 4. Thracibus verò notæ in facie ſcriptæ erãt in ſignum nobilitatis, vnde in prouerbiũ adductę, Thraciæ notæ, vt ex Herodoto notat Cęl. Rhodig. lect. antiq. lib. 7. c. 31. meminit de Thracijs notis Valer. lib. 9. c. 14. 2 ext. Dacos ac Sarmatas ſolitos fuiſſe ſuas fronte notis inſcribere, auctor eſt Plinius lib. 22. c. 1. Stigmata fuiſſe etiam Britonũ inſignia, teſtatur Tertullianus lib. de virgin. veland.

d Demetrii, & ſoc.] De his Vſuardus, Ado, & alij recentiores hac die.

e Iſchirionis.] In Beda mendosè legitur Chiridionis, in Vſuardo, Sch rionis. ſatis conſtat ex epiſtola Dionyſii Alexandrini ad Fabium Antiochenum, quam recitat Euſeb. hiſt. lib. 6. c 34. cum eius acta refert, Iſchyrionem dici debere.

f Cheremonis epiſc. & ſoc.] Beda, Ado, & alij de iiſdem hac die pluribus autem idem Dionyſ. eadẽ epiſtola, apud Euſeb. lib. 6. c. 24. prope finẽ.

g Zenonis.] Eius certamen deſcribitur in actis SS. Indes & Domnæ apud Metaphr. die 25. Decemb. habet eadem Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

23 Decimo Kal. Ianuarij. Luna. G xxviij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
21	22	23	24	25	26	27	28	28	29	30	1	2	3			

ROMAE ſanctæ Victoriæ a virginis & martyris, quæ in perſecutione Decij Imperatoris, cum eſſet deſponſata Eugenio pagano, & nec nubere vellet, neque ſacrificare, poſt multa miracula, quibus plurimas Deo virgines aggregauerat, à carnifice percuſſa eſt gladio in corde, rogatu ſui ſponſi. Nicomediæ Natalis ſanctorum viginti b

demulcẽdo feris (vt interim de Beda taceamus) cur nõ ſignas in Gregorii dialogis, illa quæ ſcribis, miracula vulgo iactata & credita, ne dũ pauca, q̃ tuo iudicio ſunt arguẽda, nõ arguẽs, vel reiiciẽs, integrũ opus fide minuas, & in ſuſpicionẽ adducas? Qui ſint Ariſtarchi, qui ea incerta exiſtimẽdi, licet te ab illis ſubtrahere videaris, cùm tñ eadem vulgo iactata ac credita dicas, re ipſa te inter illos adnumeras. Sed ante oĩa te ipſum ad tuã reuoco ſcriptione, dum præceptoris tui iudiciũ de te editũ ſic deſcribis in duodecim libri tui pręfatione. Fratre (inquis) Franciſcũ Victoria, lector optime eũ, quẽ ſummũ Theologiæ præceptorẽ Hiſpania Dei ſingulari munere accepit ſolitũ dicere audiui, poſtquã ab illius ſchola diſceſſi, ſe ingenio meo quidẽ egregie delectari: ſed id vereri, ne huius excellentia quadã elatus, & exultans, immoderate iactarer, & grandior effectus nõ lente mõ & libere ingrederer, ſed temerè ẽt ac licenter præceptoris veſtigia cõculcarem, hęc tu ipſe. At vtinã vnius tñ præceptoris, & non maiorum omnium de dialogis Gregorii iudiciũ cõtempſiſſes, neq; tot aſtipulatoribus tuã prætuliſſes ſententiã. Prouoco te ad patres tuos ſanctiſſimos ac eruditiſſimos viros Hiſpaniarũ Doctores, Iſidorũ S. Illefonſu, eiuſq; ſucceſſore poſt Quiricũ. S. Iulianũ, qui libros prognoſticon ſcripſit. Quantum Iſidorus Gregorii ſcripta oĩa plurimi, fecerit ipsũ conſule li. de vir. illuſtr c. 27. vbi poſt immenſa præconia, hæc tandem in fine. Fœlix (inquit) & nimiũ fœlix, qui omniũ ſtudiorũ eius potuit cognoſcere dicta. Illefonſus, & ipſe de vir. illuſtr. cap. 2. Tanto (inquit) per gratiã Spiritusſancti ſciẽtiæ lumine prędictus, vt nõ modò illi pręſentiũ temporũ quiſpiã, ſed ne in præteritis quidẽ par fuerit vnquã. Ita. n. cunctorũ meritorum claruit perfectione ſublimis, vt excluſis omniũ illuſtrium virorum cõparationibus, nihil illi ſimile demõſtraret antiquitas. Vicit. n. ſanctitate Antoniũ, eloquentia Cyprianum, ſapientia Auguſtinum, &c. Certe Iulianus in his, quę diſſerit in libris prognoſticon, ẽ dialogorum S. Gregorii libris teſtimonium petit. Itemq; ſanctorum Patrum conuentus ex iiſdem dialogis mutuati ſunt auctoritatem, ex iiſdemq; citatas hiſtorias deſcripſere, vt in concil. Triburien. c. 17. vbi recitatur mirandum illud prodigiũ de Valentino eccleſiæ Defenſore, de quo S. Greg agit li. 4. dialog c. 53 quod præ cæteris forte Ariſtarchi tui commẽtum eſſe cenſebunt Hadrianus Papa in epiſtola, quam ſcripſit ad Carolum Magnum non ſemel eoſdem S. Gregorii citat dialogos. Quanti illos fecerit. Zacharias Papa, hæc habes à Ioanne Diacono lib. 4. c. 75. Hos libros (inquit) Zacharias ſanctæ Eccleſiæ Romanæ epiſcopus, Gręco, Latinoq; ſermone doctiſſimis temporibus Conſtantini Imper poſt annos ferè centum ſeptuagintaquinque in Græcam linguam conuertens. Orientalibus eccleſijs diuulgauit. hæc Ioan. quanti autem eos Græci æſtimarint ex his potes intelligere, dum Gregorium citantes, Dialogum appellant Quid ad hæc, vir optime, nunquid his omnibus cæcutientibus, tu ſolus vides? ac cęteris dormitantibus, tu ſolus vigilas, ſed ad quã lucernã? tu ipſe prodis; dũ eodẽ capitulo hæc de Ludouico Viues: Iuſtiſſima eſt (inquit) Ludouici querela de hiſtoriis quibuſdã in eccleſia cõfectis, &c. hæc tu de illo, cuius ſcriptiones quali indiguerint ſcopa, notum eſt omnibus, ſed quid in his immoreor? Quid de dialogis S. Gregorii ſit ſentiendum, cũ tecum ago, non alterius, quã tui ipſius appello iudiciũ. In memoriã quæſo reuoca, quid de his nuper ſenſeris, quid ipſe nuper ſcripſeris: te ipſum. n ad tua ſcripta iterũ prouoco hæc. n ante quatuor paginas eodẽ capitulo, quo de recta ſcribendæ hiſtoriæ ratione diſputas, poſita habes. Prima lex (inquit) ex hominũ ꝓbitate integritateq; ſumeĩ, Quæ omnino res locũ habet, cũ quæ narrãt hiſtorici, ea vel ipſi ſe vidiſſe teſtantur, vel ab his qui viderũt, accepiſſe. Qualia ſunt pleraq; in epiſtolis Ambroſii, Cypriani Hieronymi. Auguſtini, in libris quoq; de ciuit. Dei, in dialogis S. Gregorii, breuiter in omnibus fere doctorum eccleſiæ probatiſſimorum ſcriptis: in quibus mendaciũ ſuſpicari, quod ad memoriã ſempiternã trãsferre illi ſcribendo voluerint, piaculo eſt. Magnis quippe, præclariſq; virtutibus viri ſanctiſſimis atq; optimi id conſequi meruerunt, vt in rebus huiuſmodi, quas vel ſpectaſſe ſe, vel ab aliis fide dignis, q̃ ſpectauerint, ſe audiuiſſe teſtati ſunt, fides omnino illis adhibeaĩ, hæc tu quidem, cum ſtatim in Eraſmum, & in alios recentiores inueheretis qui ſtultè nimis à prædictis deſciuerunt. His certe nihil grauius, nihil eruditius, nihil deniq; catholico hoĩe dignius dici potuit, ſed quæ tanta in re tanta, tantula tp̃is mora, in tanto hoĩe inconſtantia? quid dicã amplius non habeo: niſi ꝙ illa priora diuino afflatus ſpiritu, veritate ſuadente, ſcripſiſti, poſteriora aũt ipſe tuo ſenſu conatus es, quo qui ducitur mendax eſt, veritate atteſtãte: omnis hõ mendax, Deus aũt verax eſt. Vt autẽ ad dictos dialogorũ libros reuertar. Scripſit eos. S. Greg. anno quarto ſui Pontificatus, vt colligi põt ex li. 4. c. 36 cum peſtilentiã, quæ primo anno ſuæ ſedis Romã afflixit, ante triennium eſſe graſſatã, affirmat. Quãta aũt adhibuia diligentia, quantoq; ſtudio veritatis opus elaborauit: cũ quæ viderit vel a certis probatiſſimisq; viris acceperit ſcriptis mãdauit, tã ex iiſdem libris, quã ẽt ex epiſt. 50. li. 2. regiſtr. ad Maximianũ epiſcopũ Syracuſanum ſcripta, facile poteſt intelligi, ſed de his hactenus Occurimus etiam eiuſdẽ obiectioni de eodem S. Gregorio, qui de Sozomeno agens in regiſtro lib. 6.

b Virginum quadraginta.] De his item hac die Beda, Vſuardus, Ado, Vuandelbertus, & Petrus in catalogo lib primo, cap. 89 & alij recentiores.

c Gregorij.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij de his hac die pluribus agunt. Eius autem acta ex antiquis codicibus edidit Mombr. tom ſecundo. & Sur tom. 6 Habenus eadem man ſcrip. quibus additur præclarum miraculum eius virtute editum anno Domini 1037. incipit: Recolentibus vobis, &c.

d Luciani, & ſoc.] De his Beda, Vſuardus, & Ado; conſentiuntq; vet. man. ſcrip.

e Euthymij.] De eodem in ijſdem actis ſanctorum Indes & Domnæ habetur mentio, apud Metaphraſten die 26. Decemb. Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6.

f Delphini epiſcopi.] Extant ad hunc ſancti Paulini Nolani epiſcopi epiſtolæ quinque, videlicet. 15. 16. 17 18. & 19. meminitque eiuſdem ſumma cum laude ſcribens ad Amandum eiuſdem ciuitatis epiſcopum epiſt. 21. & 24.

g Tharſillæ.] Hunc fœliciter ex hac vita migraſſe hac die, ſcribit S Gregorius, quis eius acta pluribus refert. dialog. lib. 4. cap. 16. & in Euang. homil 33.

h Irminæ.] De eadem Ado, & alij recentiores; pluribus verò Trithem, de vir, illuſt. ordinis S Bened. lib. 3. c. 138. Claruit (vt ait) anno Domini ſeptingenteſimo decimo.

25 Octauo Kal. Ianuarij. Luna. B xxvj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
23	24	25	26	27	28	29	30	29	1	2	3	4	5			

ANNO [a] à creatione mundi, quando in principio Deus creauit cœlum & terram, quinquies milleſimo centeſimo nonageſimonono: A diluuio verò anno bis milleſimo nongenteſimo quinquageſimoſeptimo: A natiuitate Abrahæ anno bis milleſimo quintodecimo: A Moyſe, & egreſſu populi Iſrael de Aegypto, anno milleſimo quingenteſimo decimo: Ab vnctione Dauid in Regem, anno milleſimo trigeſimoſecundo: Hebdomada ſexageſima quinta iuxta Danielis prophetiam: Olympiade centeſima nonageſima quarta: Ab vrbe Roma condita anno ſeptingenteſimo quinquagſimoſecundo: Anno Imperij [b] Octauiani Auguſti quadrageſimoſecundo, toto orbe in pace compoſito, ſexta mundi ætate, IESVS CHRISTVS æternus Deas, æternique Patris filius, mundum volens aduentu ſuo pijſſimo conſecrare, de Spiritu ſancto conceptus, nouemque poſt conceptionem decurſis menſibus, *(Hic dicitur alta voces)* in Bethlehem Iudæ naſcitur ex MARIA virgine factus Homo. *Hic autem, & in tono paſsionis.*

NATIVITAS [c] Domini noſtri IESV CHRISTI ſecundum carnem. *Quod ſequitur, legitur in tono lectionis Martyrologij.* Eodem die natalis S Anaſtaſiæ, [d] quæ tempore Diocletiani, primo diram & immitē cuſtodiā a viro ſuo Publico perpeſſa eſt, in qua tamen à Chryſogono confeſſore Chriſti multum conſolata & confortata fuit: deinde à Foro præfecto Illyrici diutina cuſtodia macerata, ad vltimum manibus & pedib. extēſis ligata eſt ad palos, & circa eam ignis accēſus: in quo martyrium conſummauit

in inſula

in inſula Palmaria, ad quam cum ducentis viris, & ſeptuaginta fœminis de portata fuerat, qui varijs interfectionibus martyrium celebrarunt. Romæ in cœmeterio Aproniani ſanctæ Eugeniæ [e] virginis, quę tempore Gallieni Imperatoris poſt plurima virtutum inſignia, poſt ſacros virginum choros, Chriſto aggregatos; ſub Nicetio Vrbis prǽfecto diu agonizans, nouiſſimè gladio iugulata eſt. Nicomedię paſſio multorum [f] millium Martyrum, qui cum in Chriſti Natali ad Dominicum [g] conueniſſent, Diocletianus Imperator ianuas eccleſiæ claudi iuſſit, & ignem circumcirca parari, tripodemque cum thure præ foribus poni, ac præconem magna voce clamare, vt qui incendium vellent effugere [c] foras exirent, & Ioui thus adolerent, cumque omnes vna voce reſpondiſſent, pro Chriſto ſe libentius mori, incenſo igne conſumpti, eo die naſci meruerunt in cœlis, quo Chriſtus in terris pro ſalute mundi naſci dignatus eſt.

j.

DECEMBRIS 25.

a ANNO à creatione mundi quinquies milleſimo centeſimo nonageſimono.] Ita antiquæ tabulæ eccleſiarum, ſecundum ſupputationē ſeptuagintaduorum interpratum ex Euſebij chronico: quam quidem tam Occidentalem Eccleſiam conſtat eſſe ſecutam Scimus autem de annorum calculo ab origine mundi varias eſſe diuerſorum ſententias, quorū alij in his ſeptuagintaduos interpretes, alij autē Hebraicam veritatem ſecuti ſunt. rurſumque nec in vnam conuenire ſententiam qui prædictos interpraetes, ſicut nec qui Hebræorum cōdices ſunt ſectati; adeoque inter ſe diſſentire, vt licet tam Latinorum, quàm Græcorum ingens ſit numerus, qui tempora ſupputarint; nullus ferè qui alteri in omnibus conſentiat inueniatur, itaq; in his dici illud poſſit: Quot capita, tot ſententiæ. Nō eſt modò nobis dicēdum per ſingula; nec breui ſcholio coarctanda ſunt, quæ prægrande volumen expoſcunt. Satis tibi ſit candide lector, nos hic demonſtrare eiuſmodi annorum ſupputationem poſitam eſſe more maiorum, ſimulq; oſtendere catholicam Dei Eccleſiam in ſupputando annorū numero, ſeptuaginta interpretes ſequi conſueuiſſe. Eſt de his in primis ſancti Auguſtini teſtimonium lib. 15 de ciui Dei c. 11. vbi agens de ſupputatione temporum: Eos (inquit) in auctoritatem celebriorem ſuſcepit Eccleſia, &c. cum tamen aliquando idem plus tribuat Hebraicæ veritati; idque (vt ait) non vt deroget dictis interpretibus, ſed quod qui ex eis deſcripſerunt, aliquo errore lapſi ſunt. ita dicto lib. 15. c. 13. idipſum S. Hieron de Hebraic. quæſtion. in Geneſ. Inſuper Iulianus epiſcopus Toletanus doctrina ac ſanctitate celebris docet antiquum eſſe morem Romanæ Eccleſiæ in ſupputatione temporum ſequi ſeptuagintaduos interpretes. agens etenim contra Iudæos, pluribusque differens; ac præferens eam interpretum ſupputationem illi, quæ ex Hebraicis codicib. colligitur, poſt multas rationes, hāc ſubdit de antiquo Eccleſiæ vſu: Ergo (inquit) illa nobis, & ſolo pro his annis eſt obſeruanda auctoritas ſeptuaginta interpretum, quæ meritò omnibus editionibus & tranſlationibus antefertur, q̄ etiam vſque omnes doctores eccleſiaſtici tenuerunt, & in hac præcipuè annorum ſupputatione ſecuti ſunt. hæc Iulianus. Docent hęc etiam cum rerum eccleſiaſticarum exempla, tum etiam ſanctorum patrum auctoritates & teſtimonia. Acta ſynodica œcumenica ſecundum prædictos interpretes annos enumerant. conſtat id ex Sexta ſynodo can. 5. apud Theod Balſam pag. 198. Antiqui patres, tam Græci, quam Latini pari modo numerarunt, vt Heros epiſcopus Antiochenus, Theophilus eiuſdem ciuitatis antiſtes, Hippolytus Portuenſis, Cyprianus, Origines, Iulius Africanus, Epiphanius, Euſebius, Cyrillus, Nicephorus, Suidas, & alij complures: Latinorum autem Lactantius, Philaſter, Auguſtinus, Oroſius, Iulianus epiſcopus Toletanus, Albinus Flaccus, & alij plures ex recentioribus, quos omittimus, ſatis ſit modo declaraſſe, catholicam Dei Eccleſiam in annorū ſupputatione ab origine mundi dictos interpretes eſſe ſecutam; quod & antiqua Martyrologia, ex quibus hæc ſunt deſcripta, teſtantur.

b Anno Imperij Octauiani Auguſti quadrageſimoſecundo.] Id etiam profitetur Euſeb. in chron Epiphan. in panar lib. 1 hæreſ. 20. & iterū lib. 2. hæreſ. 51. id in homilia de indictione, quæ

Græcè

Græcæ ſcripta Ioannis Chryſoſt. eſſe dicitur, idipſum Græcorũ cæteri, Beda de ſex ętat. & alii. Sed huic ſententiæ auctores grauiſſimi refragari videtur; dum affirmãt Dominũ noſtrũ IESVM Chriſtũ natũ anno 41. Imperii Octauiani Aug. Id etenim hẽt in primis Irenæ li. 3. c. 25. Tertullianus cõtra Iudæos, S. Hieronymus iterũ, vt in Iſai c. 2. in Daniel li. 1. c 9. Caſsiodorus, Iulianus epiſcopus Tolet. Marianus Scotus, & quidã ex recentioribus hos ſecuti. Sed eiuſmodi diſcrepãtia faciliime cõciliat, ſi annorũ Imperii Auguſti diuerſa ſupputationis ratio attendat. Euſebius etenim, Epiphã. & alii eam ſniam de anno quadrageſimoſecundo ſecuti, Auguſti annos exordiuntur ſequenti anno à nece Cæſaris, qui fuit annus ante Triumuiratũ, Hirtio & Panſa conſſ. ab Vrbe condita ſeptingenteſimus vndecimus, quo reuera ex ſenatuſconſul to declaratus eſt Imperator, eo quod ſuo exercitu Romam ab Antonii furore liberaſſet; teſtatum id habes expreſſe in epiſt. 15. Ciceronis ad Brutũ, cuiusquidẽ epiſtolæ tẽpus fuiſſe annũ ante Triũuiratum facilè quiſq; intelliget, qui illorũ temporum res geſtas nouit. quanta æſtimata fuerit illa collati Imperii dignitatis amplitudo, ſcribẽs Brutus ad Ciceronem, hæc ait: Itaq; timeo de conſulatu, ne Cęſar tuus altius ſe aſcendiſſe putet decretis tuis, quã inde, ſi conſul factus ſit, deſcenſurũ, hæc ille de ea Imperii Cæſaris maieſtate, quam maioribus in dies acceſsionibus auctam conſtat, quouſq; ſumma rerũ potitus, pleniſsimę poteſtatis (vt dicemus paulò inferius) Imperator eſt appellatus. A prædicto itaq; tpe complures antiquorũ annos Auguſti Imp. numeraſſe certiſsimũ eſt, id etenim Euſebiũ feciſſe, ex eius chronico ſatis conſtat, inde ẽt Epiphaniũ numerare cœpiſſe, liquet; dum, vbi ſupra, hæreſi 51. Chriſtũ natum ait. Auguſto xiii, & Silano conſſ. cumq; eum annum dicat 42. Auguſti, neceſſe eſt, vt ab anno ſequenti à nece Cęſaris eius numeri ducat exordiũ. Qui vero numerare conſueuerunt à tpe Triũuiratus (id ẽt vſu quodã receptũ fuiſſe videtur) ij iure natũ dicunt Chriſtũ Dominũ anno eiuſdem Imperii 41, omnes. n. conueniunt, prædictis conſulibus, ipſum natum. Rurſus aũt alia ratione Alemens Alexand. li. 1. ſtromat. numerans annos Imperii Auguſti ab eo tpẽ, quo debellatis iam cunctis hoſtibus, ſumma rerum potitus, Imperator antonomaſticè eſt appellatus, ait Dominũ Ieſum Chriſtum natũ anno viceſimooctauo eius Imperii, hæc ea quidẽ ratione, quod anno ſeptingenteſimoquinto ab Vrbe condita Octauiano quintum, & Apuleio cõſſ. (inquit Dio lib. 52.) idem Octauianus nomẽ Imperatoris accepit, non quale pp victoriam Tribuni vetuſto more ſolebãt (id. n antea & poſtmodũ ex ipſis actionibus reportauit, vicies quidẽ Imperator dictus) ſed quo ſumma Imperii demõſtraret, &c. paulò poſt aĩt accepiſſe oblatũ a Senatu ſibi nomẽ Auguſti, idẽ auctor teſtaf. Hæc de annis Auguſti ex Faſtis cõſularibus ſunt deducta, quibus vſi ſunt patres ad exactam temporũ rationẽ perueſtigandã, quos qui contemnit, in multos errores labi neceſſe eſt, in quã ſniam S. Auguſt. li. 2. de doctrina Chriſtiana c. 28 hæc ait: Per Olympiades, & conſulum nomina multa ſæpe quæruntur à nobis, & ignorantia cõſulatus, quo natus eſt Dominus, & quo paſſus, nonnullos coegit errare, hæc Aug. Ex quo aũt in hæc ſemel incidimus, quo annorũ ratio ex faſtis cõſularibus deducenda, firmior certiorq; eſſe noſcatur: hic obiter inſulsè nimis ac imprudenti quorundã obiectioni occurrimus: dicentium ex multitudine conſulũ ſuffectorũ & allectorum fallaciſsimum eſſe annos per cõſules numerare: quaſi neceſſe ſit dictos conſules cum illis, qui ordinarii conſules ſunt dicti, confundere. Vnius Dionis, quæ modò occurrit ſitia, his ſatisfaciat, cuius li. 43. hiſ. Ro. hęc ſunt verba: Ab eo tpe (anno ab Vrbe condita ſeptingenteſimonono, quo Fabio conſule mortuo, ſuffectus eſt ad paucas horas Caninius) cæptum eſt, vt per pauci toto anno conſulatũ gererent: ſed alii pauciores, alii plures menſes dieſq; prout caſus tuliſſet, eo magiſtratu fungerẽtur: ac noſtro quidẽ tpe (Seueri Imper. videlicet) nemo neq; ad integrum annum, neque amplius duobus menſibus fere cũ collega aliquo conſul eſt: in cæteris ab antiquo more nihil diſcrepamus: annorum autem numerus, his qui ab initio eius conſules fuerunt, adſcribitur, &c. hæc Dio, & ipſe eodẽ ordine numeras ſingulos annos, ſicut & feciſſe cõſtat Liuiũ, Tacitũ & alios hiſtoricos nobiliſſimos. Porrò tñ abeſt, vt in annorũ numero aliqua ratio hẽatur ſuffectorũ, vel allectorũ cõſulum: vt dicat Muſon. Gallus in gratiar. act. pro ſuo conſul. ſub quibus conſulibus ii conſulatũ geſſerint, querere opus fuiſſe.

c NATIVITAS.] Hac ipſa die ex antiqua Eccleſiæ catholicæ traditioue Natalẽ Domini celebrari ſolitum, pręterea quæ feruntur in Conſt. Clem. lib. 5. c. 13. S. Auguſtinus teſtatur in pſal. 132. & alii. Scimus tamen de die Natali Domini fuiſſe diuerſas ſententias, quas recenſet Almens Alexan lib. 1 ſtromat. AEgyptii inter alios à cęteris diſcrepantes celebrabant Natalẽ Chriſti quo die agimus nos Domini Epiphaniam, id etenim cõſtat ex proœmio Paſchalis epiſtolæ Theophili epiſcopi Alexãdrini ex qua Maſsia coll. 10. ca 1. S Epiphanius etiam in eadem videtur perſtitiſſe ſententia, vt natus eſſet Dominus Ieſus vndecima die mẽſis Tubi, ipſe eſt apud nos dies Epiphanię, ſic ipſe in panar. hæreſ. 51. quam quidem opinionem refellit S. Hieron. in Ezechiel. lib. i. c. 1. porro Græcorum cæteri conſentientes eccleſiæ Latinæ diſtinguere norunt diem Natalem Domini

mini à ſolẽnitate Epiphaniæ, vt apparet ex Greg. Nazianz. & alijs Græcis patrib extat & de his homilia S. Ioan. Chryſoſtom. Græcè ſcripta in biblioth. Sfortiana. idq; ſecuta eſt etiã eccleſia Africana, vt ſcribit S. Aug. contra Creſcon. lib 4. c 37. & ſer. 40. de diuerſis. Duplici nomine hæc dies dicta à Græcis reperitur; nimirũ Natiuitas, & Theophania, vt auctor eſt Gregor. Nazian orat. in Chriſti natiuit. vbi Nicetas in ſchol. Theophania (inquit) Diuinitatis, Natiuitas humanitatis Licet Latini Theophaniam dixerint Epiphaniam, vt Ordo Rom. Albin. Flac. de diuin. offic & alij hos ſecuti. In quam autem hebdomadis diem inciderit Natalis Domini, docet Sexta ſynodus, quæ prima die quam nos Dominicam appellamus, natum Dominum profitetur. c 8.

d Anaſtaſiæ.] De eadem Beda, ac cæteri Latinorum; Græci autem in Menologio ad xj. Kal. Ianuarii. Eius martyrij acta à Metaphraſte edita, deſcripſerunt Lipom tom 5. & Sur tom. 6. alia paulo diuerſa in antiq cod man. ſcrip. habemus, quorum exordium eſt: Prætextati viri illuſtris, &c. Eadem Mombr. tom. 1. præſefert eorum titulus Anaſtaſium bibliothecarium auctorem, de cuius præfatione in eadem acta meminit Molan. in addit. ad Vſuardum, legimus eandem in dicto codice, quæ ſic incipit: Omnia quæ à ſanctis geſta sũt, &c. Duas fuiſſe Anaſtaſias, ſuperius diximus, quarum ſenior paſſa eſt Valeriano Imperatore; agitur de ea quinto Kal. Nouembris hæc autem iunior dicta martyrio coronatur temporibus Diocletiani Imp Duas etiam Anaſtaſias nouit Niceph. hiſto. li. 7. c. 14 fuit hæc Romæ celeberrima: vetus enim eius nomine titulus hactenus perſeuerat, cuius habetur mentio in concilio primo Roman. ſub Symmacho, atque in Ord. Rom. & alijs in locis. illa aũt ſenior, quæ Sirmij paſſa dicitur, Cõſtantinopoli erat celebris: quam olim fuiſſe veneficam, tradit Niceph. hiſt. lib. 14 c. 10. in fine; vbi ait eius reliquias tempore Gennadij Epiſcopi Conſtantinopolitani Sirmio Conſtantinopolim translatas: id ipſum Theodorus lector lib. 2. collectan in fin. additq; eas eſſe reconditas in baſilica Anaſtaſiæ, non quidem ab ea primum ita denominata, ſed à ſancto Gregorio Nazianzeno, cum illis fides collapſa excitata eſſet, ita dicta, quam quidẽ olim perexiguam in auguſtiorem formam à ſe auctam ſanctus Marcianus in honorem Dei genitricis, & Anaſtaſiæ martyris Deo dicandam curauit, vt Marciani acta teſtantur, quæ deſcripſit Metaphraſtes, habetque Lipom. tom. 5. De eadem baſilica & inſigni miraculo illic edito agit Niceph. hiſto. lib. 15. cap. 22. & eadem, quæ diximus, Marciani acta: eam vetuſtate conſumptam ac denuò reſtitutam Baſilius Imp lapideo extornauit faſtigio, vt tradit Cedren. in cõpend. hiſt. in Baſilio Imper. Monemus lectorem, de vtriſque Anaſtaſijs contigiſſe, vt ob commune nomen, incuria quadam, & acta communicata atque ſimul confuſa videantur, vt quod alterius eſt, alteri tribuatur. Rurſus apocrypha quædam imò falſa omnino ferri ex anilibus fabulis congeſta de S. Anaſtaſia, quod interfuerit Sanctiſſimo virginis puerperio, eo quòd ſcilicet eadem die de ea commemoratio in Eccleſia fiat. Huius autem, de qua hic agitur, eſſe epiſtolas ad Chryſogonum, quas recitant Nicepho. Suidas, & alij, certum eſt.

e Eugeniæ.] Agunt de eadem Beda, *Vſuardus*, ac cæteri Latinorum: Græci in Menologio pridie. huius diei Meminit eiuſdem, vt celeberrimæ martyris Alcimus Auitus epiſcopus Viennẽſis in carmine ad Fuſcinam ſororem de laude caſtitatis libro 6. c. 20. Fortunatus in carm de gaudio & ſpe vitę ętærnæ. Aldelmus pluribus lib. de laude virginit. Eius acta deſcripta à Metaphraſte extant apud Lipom. tom 5. & Sur. tomo. 6. Habent tamẽ aliqua, quæ cenſura indigeant; veluti quod ibi, legitur de Philippo Eugenię patre, facto (vt ait auctor) epiſcopo Alexandrino; quod plane cõmentum eſſe, tabulæ epiſcoporum Alexandrinorum. quæ ab Euſebio in chronico, & in hiſtor. quæ & à Nicephoro epiſcopo Conſtantinopolitano deſcribuntur & alijs, manifeſtè declarant.

f Multorum millium martyrum.] Gręci autẽ, vt horum ſolemnitatem celebrius agerent, tranſtulerunt eam poſt diem ſequentem in Menolog. his verbis: Certamen viginti millium martyrum ſub Maximiano Imp. apud Nicomediam combuſtorum. Pluribus autem de his Niceph. hiſt. lib. 7. c. 6. vbi & ea, quæ hic leguntur, fuſius explicantur

g Ad Dominicum conueniſſent.] Conuenire ad Dominicum duplici poteſt ſenſu accipi ac primò, vt idem ſit Dominicum, quod eccleſia, quò Chriſtiani conueniunt, ita in concilio Laodiceno can. 28. οὐδεὶ τὰς ἀγάπας ἐν τοῖς κυριακοῖς ποιεῖν, quod autem ibi Dominicum dicitur, trãslatũ habetur, Baſilica, diſt. 42. c. non oportet. Quo etiam ſenſu Cypria. de opere & eleemoſ. In Dominicũ (inquit) ſine ſacrificio venis? & apud Rufi. hiſt. li. 1. c. 2. Tunc ſenior: ſi hæc (inquit) ita eſſe credis; Surge, & ſequere me ad Dominicum, &c. Erat Antiochiæ nobiliſſima Baſilica, Dominicum aureum appellata, vt auctor eſt Hieron. in chron. ann. 22. Conſtan. Imper. Porrò huius nomenclaturæ Euſebius in oratione de laudib. Conſtantini hãc affert cauſam: Aedes ſacras (inquit) & templa vni omniũ Deo atque vniuerſarum rerum Domino dicãda, cõſecradaq; curauit: vnde etiam templa quę erant ei conſecrata, Domini nomen obtinuerunt: quod nomen non ex hominibus, ſed ex ipſo omniũ Domino illis fuit impoſitũ, & propterea Dominica ſunt appellata. hæc Euſeb. eadem ferè

Vualfrid.

Vualfrid.Strab.dè reb.eccl.c.7. Alio autem ſenſu conuenire ad Dominicum, idem eſt, quod ad ſacrificium myſticú, ad ipſas ſacras Miſſas accedere, idemq. celebrare Dominicũ. Eſt de hoc eiuſdẽ Cypriani exemplum eodem lib. de opere & elemoſ. Locuples (inquit) & diues es, & Dominicum celebrare te credis, quæ corbonã omnino non reſpicis? & epiſt. 63. ad Cæcilium: Nunquid ergo Dominicum poſt cœnã celebrare debemus? &c. intelligens ipſum diuinum Miſſæ ſacrificium. Veterem eiuſmodi loquendi morem, docent acta procõſularia ſanctorum martyrũ & Saturnini & ſoc. quæ extant apud Sur. tom. 1. die 11. Februarij. Vbi ſancti martyres iudicio poſtulati, quod ſacram Synaxim contra Imp. præcepta egiſſent, ſic eorũ Proconſuli reſponderunt: Dominicum cum fratribus celebraui & iterũ, ſine Dominico eſſe non poſſumus. & inferius ex verbis Proconſulis ſic interrogãtis: Si in collecta fuiſti? Reſpondit: Quaſi Chriſtianus ſine Dominico eſſe poſſit, aut Dominicum ſine Chriſtianis celebrari. an neſcis, ſathana, in Dominico Chriſtianũ, & in Chriſtiano Dominicum cõſtitutum? & poſt alia: Ego deuota mente celebraui Dominicum, collectam cum fratrib. feci, quia Chriſtianus ſum hæc ibi Fęlix martyr. Saturninus autem, cum rogaretur ab eodem Proconſule Anulino his verbis: Tu Saturnine interfuiſti? reſpondit Saturninus: Chriſtianus ſum ait ille: Non a te quęro hoc, ſed vtrum egeris Dominicum? cui reſpondit Saturninus: Egi Dominicum, quia Saluator eſt Chriſtus. &c. Hæc etenim cum ad prædictam vocem declarãdam, tum etiam, vt innoteſceret, quo ardore fidei, etiam tẽpore perſecutionis Chriſtiani ad Diuinum ſacrificium cõuenirent; vt eſt egregium exemplum prædictorum martyrum, ſimulque horum, de quibus hac die agitur.

26 Septimo Kal. Ianuarij. Luna. C xxv. 25.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	k	l	m	n	p	q	r	ſ
7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
24	25	26	27	28	29	39	1	1	2	3	4	5	6			

HIEROSOLYMIS Natalis ſancti Stephani [a] protomartyris, qui à Iudæis non longe poſt Aſcenſionem Domini lapidatus eſt. Romæ ſancti Marini [b] ordinis ſenatorij, qui ſub Carino Imperatore & Marciano præfecto Chriſtianæ religionis cauſa cõprehenſus, equuleo & vngulis ſeruili more punitus, in ſartaginẽ deinde coniectus, ſed igne in rorem conuerſo liberatus, feris quoque obiectus, & ab illis ſeruatus illæſus, tandem ad aram iterum ductus, cum idola oratione eius corruiſſent, percuſſus gladio martyrii triumphũ adeptus eſt. Item Romæ via Appia depoſitio ſancti Dionyſii [c] Papæ, qui multis pro Eccleſia impẽſis laboribus, fidei documẽtis clarus effulſit. Ibidem ſancti Zoſimi Papę & confeſſoris. In Meſopotamia ſancti Archelai [d] epiſcopi, doctrina & ſanctitate celebris. Maiumæ [e] ſancti Zenonis [f] epiſcopi. Romæ ſancti Theodori [g] manſionarii eccleſiæ ſancti Petri, cuius meminit beatus Gregorius Papa.

DECEMBRIS 26.

a STEPHANI protomartyris, qui nõ longè poſt Aſcenſionem Domini lapidatus eſt.] Hæc eadem verba ſunt in vet. Rom. Martyrologio, quibus aſtipulantur antiqua man ſcript. necnon Beda, Vſuardus, Ado, & alij. His refellitur ea de tempore necis Stephani opinio, quæ Euodij, & Hippolyti Thebani fertur nomine, quam refert Niceph. hiſt. lib 2. cap. 3. & Glicas in 3. part. Annalium. Errore etenim librariorum factum puto, vt loco ſeptem menſium (quod ſpatium temporis interceſſit à Chriſti Aſcenſione vſque ad martyrium Stephani) ſeptem anni poſiti habeantur. Rurſus autem eum terminum necis eius ab Aſcenſione Domini nimis

nimis arctant aliqui ex recẽtioribus, putãtes eius martyrium contigiſſe tertio Nonas Auguſti, quo eius ſacri corporis inuentio celebratur: cui quidẽ ſententiæ S. Aug ac cæteri aduerſa .tur, dũ in ſuis ſermonib. hac die dictis, hunc diem Natalem Stephani, quo necatus à Iudęis palmã martyrij adept° eſt, profitentur. id ẽt ſuperius notauimus ea die inuentionis. Præter ſanctorum patrum de his teſtimonia, ẽt firma ratio perſua 'et, ſaltem vſque ad hãc diem Stephani martyrium eſſe dilatum. Nam poſt Aſcenſionem Domini, poſt Spiritum ſanctũ datũ Apoſtolis (vt habent Acta Apoſtolica) perſeuerauit aliquãdiu Eccleſia in fractione panis, indeque occaſione oborti diſſidij, actum eſt de electione diaconorũ, cũ electus eſt Stephanus, qui perſeuerauit aliquod temporis ſpatium faciẽs ſigna & prodigia magna in populo: qui miniſtrauit & Iacobo Apoſtolo, vt tradit S. Ignat. in epiſt. ad Trallianos. Quæ quidem omnia impleri potuiſſe ab Aſcenſione Domini vſque ad Tertium Nonas Auguſti, nulla ratio perſuadet. Quænam verò occaſio fuerit, vt ea die de inuentione ageretur, ſuo loco ſuperius diximus. Dicitũ S. Stephanus tã à Latinis, quàm Græcis patribus, Archidiaconus, ſiue Primicerius diaconorũ, idemq; & Protomartyr. Cuius laudes egregijs orationib. proſecuti ſunt patres, quas omittimus recenſere. Quo loco occiſus lapidibus fuit, ingens baſilica ab Eudocia Auguſta erecta eſt, de qua Niceph. lib. 14. c. 50.

b. Marini.] Agit de eodem Vſuardus hac die, extant eius acta apud Mombrit. tom. 2. Vincent li. 13. c. 38. & 40. & Pet. in catal lib. 1. c. 6.

c Dionyſii Papæ.] Vſuardus de eodem hac die, Beda autem poſtridie. De eius ſucceſſione Euſeb. chron. & hiſto. li. 2. c 24. Optat. lib. cõtra Parmen. Aug epiſt. 165 Hieron. de ſcript. eccleſ. in Dionyſio Alexãdrino, Niceph. epiſc. Conſtãtinop. in chron. & alij: cætera diximus in Annal. eccleſ.

d Zoſimi Papæ.] De eodem Beda; ſed per errorem confuſus habetur cum alio Zoſimo, de quo idẽ ſupra xv. Kal. Ianua. De huius ſucceſſione agit S. Proſper in chronico, Marcellin° Comes in chro. Niceph epiſc Conſtantinop. in chron. & alij. Eius aũt acta fuſius ſunt ſcripta à nobis in Annal eccleſ.

e Archelai epiſcopi.] Hic primus reſtitit impio Maneti hæreſiarchæ; fuitq. epiſcopus Caſcarorũ in Meſopotamia, de quo pluribus S. Cyrillus Hieroſol. in catecheſ. ſexta, & Epiphan. hæreſi. 66. & lib de menſuris & ponder.

f Maiumæ.] Eſt Maiuma ciuitas in Palæſtina, quæ & Nauale, ſeu Portus Gazæ dicta eſt: poſtea verò à Conſtantino dicta eſt Conſtantia; ſed Iulianus Apoſtata in odium illius & nomen & priuilegia in eã collata abſtulit, & Gazeis iterũ ſubiecit; quæ per ſynodum in priſtinũ eſt reſtituta. De his Euſeb. in vita Conſtanti. lib. 4. c. 37. & 38. Sozom. lib. 2. c. 4. in fi. & lib. 5. c 3. Niceph. 3. c. 33 & lib. 1. c. 4. Accidit hic opportunè, vt de Maiuma agamus, quo nomine feſtum appellatur, de quo eſt titulus li. 11. Cod. Iuſtin. & l. vnic. de eodẽ, qua Arcadius Imp. præcipit, vt ſic reſtituatur illa celebritas, vt tamen ſeruetur honeſtas, & verecundia caſtis moribus perſeueret. eadẽ in l. 15. tit. 6. Cod. Theod. vbi & ſecunda lex eſt, qua ab eodem Imp. Maiuma penitu interdicitur. Certè acquieſcere nõ poſſumus Suidæ, vel Alciato lib. 5. parerg. c. 5. eum ſecuto: dum dicunt fuiſſe feſtũ à Romanus mẽſe Maio ad Oſtia Tyberina celebrari ſolitum. Nullus enim antiquorum, aut recẽtiorum, qui res Romanas ſunt proſecuti; nec inſuper Kalen ipſum feſtorum dierum Gentilium, ꝙ ſumma cum diligentia nũc eſt editum, vllum de ea celebratione verbũ facit. Præterea non in Occidentalib. oris, ſed in Oriente Maiumæ ſpectaculum viguiſſe, ex nuper citatis Arcadij Imp legib ſatis compertum habetur. Cum. n. in Codice Theodoſiano dictæ leges datæ reperiãtur Conſtantinopoli; euidenter apparet, eas ab Arcadio latas ad illorum ſpectaculorum obſcœnitates coercendas, quæ in Orientẽ ſub eius ditione exercebatur. Quęnam enim ſubeſt ratio, vt Orientis Imp. Conſtantinopoli daret leges de his quæ Romæ agerentur, cum Occidentali Imperio tunc præeſſet Honorius? Quænam autem ea eſſent ſpectacula, & cur ſic dicta, paulò exactius inueſtigemus Ea quidem fuiſſe fœdiſſima, prædictæ ab Arcadio latæ leges ſignificant, & (ni fallor) ea ipſa videntur, aduerſus quæ S. Ioan. Chryſoſt. declamat in homilia de Dauid & Saule, cum ait: Non metuis, non expaueſcis, dum oculis, quibus illic lectum, qui eſt in orcheſtra, ſpectas, vbi deteſtandæ adulterij fabulæ peragũtur, ijſdem hic ſacram menſam intueris? &c. Omnium enim libidinum imagines tam verbis, quàm re ipſa repræſentari illis obſcœnis ludis, oſtendit. idemque vetuit, ne qui illis ſpectaculis interfuiſſent, in eccleſiã ingredi præſumerent, niſi prius peccatum per pœnitentiã expiaſſent. Mihi etiam illud perſuadetur, eiuſdem Chryſoſtomi declamationib. impulſum fuiſſe Arcadium Imperatorem, primo vt eam legem ferret, qua à Maiuma, quæ eſſent fœda, reſecaret; deinde verò vt poſt bienniũ, conſule Theodoro, iterum lege lata prorſus abſcinderet, ac prohiberet. Memini me legiſſe etiam Iulianum apoſtatam in Miſopogone, Antiochenos de Maiumis ferijs redarguiſſe, cum ait: Vnuſquiſque veſtrum priuatim in conuiuijs & ferijs Maiumæ pecuniam effundit: pro nobis ipſis & cõmuni ſalute neque priuatim neq; publice ſacrificatis. &c. Quòd aũt ad nomen pertinet; non aliunde quam à dicta ciuitate Maiuma originem ducere exiſtimo: ſiquidem ibidem impudiciſſimè colebatur Venus, cuius turpiſſimum ſimulachrũ in loco, qui dicebatur Tetram-

phodos

phodus, ad Arcadij vſque tépora libidinum illecebris palám expoſitum permanſit, quod virtute ſanctæ crucis, agente ſancto Porphyrio Gazenſi epiſcopo, ſponte collapſum, perfractum eſt, eiuſdem Arcadij tempore ſcribit eam hiſtoriam Marcus diaconus Gazenſis, retulit eam Metaphraſtes in diem 20. Februarij.

g Zenonis epiſcopi.] De eodem Sozom. hiſt. lib.7.c.27 Niceph.hiſt.lib.4.c.47.& lib.13.c.2.vbi ait, ab hoc ordinatum eſſe lectorem S Ioan.Chryſoſtomum: illum eſſe ratus de quo Socrat. hiſtor. lib.6.cap.3. ſed verius puto, illum fuiſſe Zenonē Tyrium epiſcopum, de quo ſuperius 5. Iunij in Dorotheo.

h Theodori.] Agit de eodem S.Gregorius Papa lib.3.dialog.c.34.

27 Sexto Kalen.Ianuarij.Luna. D xxiiij

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
25	26	27	28	29	30	1	2	2	3	4	5	6	7			

APVD Epheſum natalis ſancti Ioannis a Apoſtoli & Euangeliſtæ, qui poſt Euangelij ſcriptionem, poſt exilij relegationem, & Apocalypſim diuinam, vſque ad Traiani principis tempora perſeuerans, totius Aſiæ fundauit rexitque eccleſias. Alexandriæ ſancti Maximi b epiſcopi, qui ſatis clarus & inſignis titulo confeſſionis effectus eſt. Conſtantinopoli ſanctorum confeſſorum Theodori c & Theophanis fratrum, qui a pueritia in monaſterio ſancti Sabæ nutriti, cum poſtea pro ſanctarum imaginum cultu aduerſus Leonem Armenum ſtrenuè decertarent, eius iuſſu verberibus affecti, exilio relegantur: ſed eo mortuo, rurſus Theophilo Imperatori, qui eadem impietate detinebatur, conſtanter reſiſtentes, verberibus iterum cæſi, in exilium pulſi ſunt, vbi Theodorus in carcere expirauit: Theophanes vero, pace demum Eccleſiæ reddita, factus Nicænus epiſcopus, quieuit in Domino. Ibidem ſanctæ Niceratis d virginis, quæ ſub Arcadio Imperatore claruit ſanctitate.

DECEMBRIS 27.

IOANNIS Apoſtoli.] De eodem Beda, Vſuardus, Ado, ac cęteri Latinorū, Græci autem in Menologio vj. Kalen. Octobris his verbis: Migratio ſancti glorioſi & celebris Apoſtoli ac Euangeliſtæ Ioannis cognomēto Theologi. hæc illi, reuera vita functum credentes, ſicut & Polycrates Epheſi epiſcopus ſcribens ad Victorem Romanum Pontificem, quem refert Euſebius hiſtor.lib.3.c.25. atq; Ioannes Chryſoſtomus in homilia in laudem duod. Apoſtolorum, vbi de Ioanne inquit, quòd poſt mortem tanquam viuus Epheſum curat: idemque de eius ſepulchro nō oſſibus vacuo meminit homil.20.in epiſt.Pauli ad Hebręos. id ipſum & alij Græcorum profitentur: Latinorum aūt antiquior Tertullianus hęc in libro de anima: Translatus eſt (inquit) Enoch & Elias, nec mors eorum reperta eſt, dilata ſcilicet: cæterum morituri aſſeruantur, vt Antichriſtum ſuo extinguant ſanguine. obijt & Ioannes, quem in aduentum Domini remanſurū fruſtra ſpes erat. hæc Tertul. Hieronymus id ipſū aſſeueranter affirmat, lib.de ſcript.eccleſ.in Ioanne, & comment.in Matth.c.20. Cœleſtinus Papa in epiſtola, quam ſcribit ad S. S.Synodum Epheſinam meminit reliquias S. Ioannis Euangeliſtæ Epheſi in honore haberi, oſtendens eum iam eſſe

defunctum. de iiſdem ſynodica Orientalium ad ſenatum Conſtantinopolitanum, extat inter acta Concilij Epheſini edit.Peltanæ tom. 2. cap.14. & tom.3 cap.6. Prætérimus de ea aliorum tam Græcorum,quàm Latinorum teſtimonia, qui in commentarijs in Matth.c.20.& Ioan.c.21. de his egere Satis modò ſit, quid de his antiquitas tradiderit,aperuiſſe:quid de his Polycrates eius loci epiſcopus,quid Ioannes Chryſoſtomus, qui Epheſi interfuit ſynodo ſeptuaginta epiſcoporum, cum depoſuit epiſcopum Epheſinum,vt eius vitæ acta declarant apud Socrat.lib.6.c.10.Sozom. lib.8.c.6.Pallad.in dial.de Ioan. Chryſ. & Metaphraſt. in vita ipſius:Ioanni Chryſoſtomo hæc dicenti aſſipulatur Niceph.lib.2.cap.42. Hęc quidem antiquitatis teſtimonia pluris apud me ſunt quibuſuis aliorum recentiorum contentioſis aſſertionibus. De tẽpore exitus hæc S. Hieronymus : Confectus ſenio,ſexageſimo octauo poſt paſſionem Domini anno mortuus,iuxta vrbem eandem ſepultus eſt. Adnumeratur hic annus à Chriſti aduentu(ſecundum recentiores chronographos)centeſimus primus.Inter religioſas Orientales peregrinationes percelebris erat Epheſina , viſitandi gratia ſepulchrum eiuſdem Apoſtoli ; cum præſertim certa quadam traditione exploratum haberetur , illic apud eundem Apoſtolum Dei genitricem Mariã aliquando permanſiſſe ; eſt de ea egregium teſtimonium S.S.Oecumenicæ ſynodi Epheſinę in epiſtola ſynodali ad clerum Conſtantinopolitanum. extat inter acta eiuſdem concilij in edit.Pelt.tom. 2.cap.17.Indeque putamus eueniſſe, vt illic præcipua, & inter alias plures baſilica Auguſtior eſſet,quæ nomine Dei genitricis Mariæ appellaretur , vbi & eadem ſacroſancta ſynodus habita eſt aduerſus Neſtorium , Cæleſtino Romano Pont. Poſt eam erat baſilica nomine ſancti Ioannis , quam tunc temporis ſibi ſchiſmatici vindicarent; eandem poſtea dirutam Iuſtinianus imp.in honorem eiuſdem Apoſtoli longè ampliorem excitauit,vt ſcribit Procop.de ædific.Iuſtinian.imp. lib. 5.De Tunica eiuſdem ſancti Ioannis Romam allata,ac miraculis illuſtrata,agit Ioãnes diac. in vita S. Gregorij Papę lib.3.c.57.28. & 58. Acceperat enim eam idem S.Pontifex à Ioanne abbate,vt indicant eius litteræ ad eundem Ioannem lib.2. indict.11.epiſt.3.c.42. Mentio habetur de eadem peregrinatione Epheſum ad S. Ioannem in Prat. ſpirit. c. 180. De rebus geſtis eiuſdem Apoſtoli præter illa,quæ in ſacris litteris ſcripta reperiuntur,& ea quæ Tertullianus & S. Hieronymus ſcribunt de dolio feruntur olei ; quæ recipiuntur ab omnibus; feruentis acta quædã Procori nomine quæ ſcatent erroribus,ſicut & ea, quæ Melitonis nomine edita ſunt de tranſitu Dei genetricis. alia ſunt inſuper,quæ inter paſſiones Apoſtolorũ ſcribuntur anonyma:quæ autem de ſepultura eius ſeratur apocrypha,conſule Auguſtinum tract. 124. in Ioannem.De prædicatione eius in Aſia, Hieronymus,Ioan. Chryſoſtomus, ac cæteri teſtantur. Parthis etiam Euangelium annunciaſſe,vetus illa inſcriptio eius epiſtolæ ad Parthos,ſignificat.Eundem apoſtolum verbi prædicatione ad Indos penetraſſe,declarant litteræ apoſtolicorum uirorũ, ipſorum inquam patrum ſocietatis Ieſu , qui nuper in illis regionibus ſacrum Euangelium reſtituerunt:datæ ſunt anno Domini M.D. LV. De rebus geſtis ipſius in Phrygia ſcribit Metaphraſtes die 5.Septembr.apud Lipom.tom.6.

b.Maximi epiſcopi.] De quo Vſuardus, & alij recentiores. Scribit de Maximo Euſeb. in chron. & hiſt.lib.7.cap.10.12. & 14. ex epiſtola Dionyſij,atq; ſucceſſiſſe Maximum Dionyſio anno duodecimo Gallieni imp.eadem Niceph. hiſt. lib.6.c.34.Ad hunc Maximum , quem alij Maximianum dicunt,S.Fœlix Papa ſucceſſor S. Dionyſii ſcripſit epiſtolam aduerſus tunc emergentem hæreſim Pauli Samoſateni, cuius epiſtolę fragmentum recitatur in actis ſynodi Epheſinæ contra Neſtorium,reperiturq; deinde intexta in concil.Chalcedon.ex ſcriptis S.Cyrilli epiſcopi Alexandrini.

c Theodori,& Theophanis.] Agunt de iiſdem Græci hac die in Menologio. res geſtas ipſorum editas à Metaphraſte,habet Lipom.tom.5. & Sur. tom.6.De his etiam Cedren.& Zonaras in Theophilo imper.

d Niceratis.]Ferunt eandem fuiſſe medicæ artis peritam Sozom. hiſt. lib.8.cap.23.& Niceph. lib.13.ca. 25. Vnde coniectura ducimur opinari, hanc illam eſſe,quę S.Ioanni Chryſoſtomo ſtomacho laboranti ſalubre parauit antidotum, de qua ipſe ſcribit epiſt.4.ad Olympiadem.

xxiij. E Quinto Kal. Ianuarij. Luna. 28

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
26	27	28	29	30	1	2	3	3	4	5	6	7	8			

IN

IN Bethlehem Iudæ natalis ſanctorum Innocentium, [a] qui ab Herode Rege pro Chriſto interfecti ſunt. Ancyræ in Galatia ſanctorum martyrum Eutychij [b] presbyteri, & Domitiani diaconi. In Africa natalis ſanctorum martyrum Caſtoris, [c] Victoris, & Rogatiani. Nicomediæ ſanctorum martyrum Indes [d] Eunuchi, Domnæ, Agapis, & Theophilæ virginum & ſociorum, qui in perſecutione Diocletiani poſt longa certamina diuerſo mortis genere coronam martyrij ſunt aſſecuti. Neoceſareæ in Ponto ſancti Troadij [e] martyris, in perſecutione Decij: cui agonizanti ſanctus Gregorius Thaumaturgus in ſpiritu adfuit, eumque ad ſubeundum martyrium roborauit. Arabiſſi in Armenia inferiori ſancti Cæſarij [f] martiris, qui ſub Galerio Maximino paſſus eſt. Romæ ſancti Domnionis [g] presbyteri. Apud Nurſiam ſanctorum monachorum Eutychij [h] & Florentij, quorum meminit beatus Gregorius Papa. In Aegypto ſancti Theodori [i] monachi, diſcipuli ſancti Pachomij. In monaſterio Lerinenſi ſancti Antonij [k] monachi, miraculis clari.

DECEMBRIS 28.

a SANCTORVM Innocentium.] De his Beda, Vſuardus, ac cæteri Latinorum; Græci autem in Menologio die ſequenti. Antiquiſſima hæc eſt ſolemnitas in Eccleſia, de qua Origen. in Matth. homil. 3. hæc ait: Benè (inquit) & ſecundum voluntatem Dei eorum memoriam ſancti Patres celebrari mandarunt ſempiternam in eccleſijs, veluti pro Domino morientium, &c. Eoſdem Innocentes conſueuerunt antiqui patres appellare martyres, vt inter alios Irenæus aduerſus hæreſ. lib. 3. cap. 18. De eadem celebritate duo habentur ſermones S. Auguſtini, totidem ei tributi ſunt 8. 9. 10. & 11. de ſanctis; duo item Petri Chryſologi 152. & 153. celebratur etiam eius ſolemnitatis octaua, in qua S. Auguſtinum duos ſermones habuiſſe, teſtatur Poſſid. in indic. Cur autem iiſdem infantibus nomen & honor martyrum deferatur, conſule Auguſtinum epiſtola ad Hieronymum 28. de natura & origine animarum.

b Eutychij presbiteri & Domitiani] Vſuardus & alij recentiores de his hac die agunt.

c Caſtoris, & ſoc.] Vetus Roman. Martyrol. aſtipulanturque vet. man. ſcript. ex quibus omnibus Molanus etiam hac die apud Vſuardum.

d Indes, & ſoc.] Agunt de iiſdem Græci hac die in Menologio. Eorum acta à Metaphraſte edita habet Lipom. tom. 5. & Sur. tom. 6. meminitque de his Niceph. hiſt. lib. 7. cap. 6.

e Troadij.] Eius certamen & coronam deſcriptam habes à S. Gregorio Nyſſeno in actis S. Gregorij Thaumaturgi, quæ luculenta oratione narrauit.

f Cæſarij.] Græci de eodem. Arabiſſum ciuitas in Armenia non tantum huius martyrio illuſtratur, ſed etiam exilio S. Ioannis Chryſoſtomi, imò hoſpitio nobilitatur: illuc etenim ad euitandos frequentes barbarorum incurſus confugiens, à Theo eius ciuitatis epiſcopo humaniſſimè ſuſceptus eſt, vt ipſe ſcribit epiſt. 4. & 69. De Arabiſſo, Cucuſo, Commana, Sebaſte, alijſque Armeniæ ciuitatibus, ipſaque prouincia in quatuor partes diuiſa vide Nouell. conſtit. collat. 10. tit. 31. de deſcript. quatuor præf. Armen. Ex Arabiſſo etiam oriundus fuit Mauritius Imp. vt teſtatur Euſtath. in Eutychio.

g Domnionis.] De quo ſæpe S. Hieron. ſcribenſque ad Deſiderium epiſt. 154. virum ſanctiſſimum & ſui temporis alterum Loth appellat. Ad Domnionem extant eiuſdem Hieronymi epiſtolæ 51. & 109. necnon præfatio in Eſdram. Sanctus Paulinus in epiſt. ad Alipium 35. apud Auguſt. Domnionem ſanctiſſimum, eundemque patrem appellat.

h Eutychij, & Florentij.] Horum res geſtas ſcribit S. Gregor. dialog. lib. 3. c. 15. ex quo Petrus in catal. lib. 2. c. 11. & Molanus hac die.

i Theodori.] Hic ſpectatiſſimus ſanctitate monachus fuit, de quo agitur in vita S. Pachomij, & in Vit. patrum, part. 1. de eo & S. Nilus in lib de oratione. recenſetur inter ſcriptores eccleſiaſt. à Gennadio c. 8. De altero Theodoro monacho diſcipulo S. Antonij agitur ſupra ſept. idus Ianuar.

k Antonij.] Huius acta conſcripta ab Ennodio Ticinenſi legimus man.ſcript. in biblioth. Vatic. eſt eorum exordium: Vt præliaturi aſſurgunt bucinis.&c.

xxij. F **Quarto Kal.Ianuarij.Luna.** 29

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
27	28	29	30	1	2	3	4	4	5	6	7	8	9			

CANTVARIAE in Anglia natalis ſancti Thomę [a] epiſcopi & martyris, qui ob defenſionem iuſtitię & eccleſiaſticæ immunitatis impiorum hominum factione in baſilica ſua gladio percuſſus migrauit ad Chriſtum. Hieroſolymis ſancti Dauid [b] Regis & prophetæ. Arelatę natalis ſancti Trophimi, [c] cuius meminit ſanctus Paulus ad Timotheum ſcribens: qui ab eodem Apoſtolo epiſcopus ordinatus, præfatæ vrbi primus ad Chriſti Euangelium prædicandum directus eſt: ex cuius prædicationis fonte, vt ſanctus Zoſimus Papa ſcribit, tota Gallia fidei riuulos accepit. Romæ ſanctorum martyrum Calliſti, [d] Felicis, & Bonifacij. In Africa paſſio ſanctorum martyrum Dominici, [e] Victoris, Primiani, Lyboſi, Saturnini, Creſcentij, Secundi, & Honorati. Viennæ in Gallia ſancti Creſcentis [f] diſcipuli beati Pauli Apoſtoli, & primi eiuſdem ciuitatis epiſcopi. Conſtantinopoli ſancti Marcelli [g] abbatis. In pago Oxymenſi ſancti Ebrulphi [h] abbatis & confeſſoris, tempore Childeberti Regis.

DECEMBRIS 29.

THOMAE epiſcopi.] Huius pręclariſſimi martyris res geſtas, cōplures ſcripſere; nimirū Herebertus eius comes indiuiduus, poſtmodum Cardinalis & epiſcopus Beneuentanus, Ioannes Salisburgēſis epiſcopus Carnotenſis, Gulielmus Cantuariēſis, Alanus, & Benedictus abbates, necnon Eduardus eiuſdem S Thomæ cōtemporaneus, cuius cōmentarium in compendium Surius redigens deſcripſit tom.6 eſt alia inſuper S. Thomæ vita Pariſijs impreſſa anno Domini 1495. contexta ex prædictis auctoribus vnà cum proceſſu de eccleſiaſtica libertate. Habemus apud nos incerto auctore de eodem S.Thoma egregium encomium, vbi deſcribuntur acta ipſius, ac quamplurima miracula ad ſepulchrum eius edita; cunctaque auctor ſe vidiſſe teſtatur. Extat & Petri Bleſenſis epiſt.27.de nece eiuſdem S.Thomæ epiſc. in qua ſāctiſſimi viri laudes prędicat. Sed (quod his omnibus anteponimus) extat in bibliotheca Vaticana regiſtrum omniū epiſtolarū S. Thomæ & aliorum; quæ toto illo plurium annorum perſecutionis tēpore, vltro citroq; ſunt datæ: quas oēs exſcripſimus, retulimusq; per annos ſingulos, vt ſcriptæ ſunt, in Annales eccleſiaſt. Coronatus eſt martyrio S.Thomas ann. Domini 1172. Facta eſt eiuſdē translatio anno octauo Honorij Papæ tertij: extāt de ea re litteræ Apoſtolicæ, ſimulq; opuſculū à Stephano Archiepiſcopo Cantuariēſi cōſcriptum. Habet hæc omnia cod.manu ſcrip. biblioth.Vatican.num.722.vbi etiā leguntur litteræ Alexandri Papæ tertij de eiuſdem canonizatione promulgatę, Videre meruit ſeculum noſtrum hac ex parte fœliciſſimum quamplurimos Thomas, sāctiſſimos ſacerdotes, aliosq; nobiliſſimos viros Anglicanos ampliori (liceat dicere) martyrio coronatos, duplicisq; tituli coronis auctos; cū nō ſolum (vt Thomas) pro eccleſiaſtica libertate, ſed pro fide catholica tuenda, reſtituenda ac conſeruāda nobiliſſimo martyrio occubuerint, vt inter

alios

alios, quos nuper S. Societas Ieſu velut agnos innoxios in ſacris ſeptis, ſanctis eruditionib. ad martyrium, acceptiſſimas Deo hoſtias, ſaginauit, quos Romanum, quos Rhemenſe, ſacra collegia, quæ dixerim celſas turres a facie Aquilonis, & fortiſſima propugnacula fidei, emiſerunt ad triumphos; prouexerunt ad coronas. Macte animo, macte virtute Anglicana iuuentus, quæ tam illuſtri militiæ nomen dediſti, ac ſacramento ſanguinem ſpopondiſti, æmulor ſanè vos Dei æmulatione, cum vos martyrii candidatos, ac nobiliſſimo purpuræ martyres deſignatos aſpicio compellor & dicere, Moriatur anima mea morte iuſtorum, & fiant nouiſſima mea horum ſimilia.

b Dauid Regis.] De eodem hac die Beda, & alii recentiores plenæ ſunt de ipſo diuinæ ſcripturæ, multaq; de eo Ioſeph. in libris Antiq. De immenſis prodigiis ad ſepulchrum eius editis, cum impiis Herodes theſaurum inde auferre conaretur, vide eundem Antiquit. lib. 16 c 11.

c Trophimi.] De quo Act. Apoſt. c. 20. 21. & Pauli 2. ad Corint c. 4. Agit de eodem hac die Beda, Vſuardus, Ado, & alii, meminit eiuſdem Greg. Turon. de geſt. Franc lib. 1. c. 30 ubi manifeſtiſſime errat, dum eum temporibus Decii Imp. in Gallias miſſum affirmat. agit de eo etiam Ado Vienn. in chron. an. Domini 59 Pet. Cluniac. lib. 1. epiſt 2. cõtra Heinricianos. 5. 8 Doroth. in ſynopſi, & alii Zoſimi epiſtola quæ hic citatur, non habentur.

d Calliſti, & ſoc.] De his Beda hac die, aſſipulanturque vet man. ſcript.

e Dominici, & ſoc.] De his Beda vet. man. ſcri. ac recentiores.

f Creſcentis.] Hic idem cum eo, de quo ſupra agitur quinto Kalen. Iulii, de quo vide, quæ ibi notauimus ea die, puto enim hac die tranſlationem celebrari.

g Marcelli abb.] De eodem Græci eius acta ex Metaphraſte deſcripta habet Lipo. tom. 5. ac Sur. tom. 6. claruit temporibus Leonis Imperatoris.

h Ebrulphi.] De eodem Vſuardus hac die. Eius autem res geſtas recitat Sur. tom. 6.

30 Tertio Kal. Ianuarij. Luna. G xxj.

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
28	29	30	1	2	3	4	5	5	6	7	8	9	10			

SPOLETI natalis ſanctorum martyrum Sabini[a] epiſcopi, Exuperantii & Marcelli diaconorum, ac Venuſtiani præſidis, cum vxore & filiis, ſub Maximiano Imperatore: ex quibus Marcellus & Exuperantius primum equuleo ſuſpenſi, deinde fuſtibus grauiter mactati, poſtea vngulis abraſi, & laterum exuſtione aſſati, martyrium compleuerunt: Venuſtianus autem non multo poſt vnà cum vxore & filiis gladio necatus eſt: ſanctus verò Sabinus poſt manuum detruncationem, & diutinam carceris macerationem, ad mortem vſque cæſus eſt Horum martyrium licet diuerſo extiterit tempore, vna tamen die recolitur. Alexandriæ ſanctorum Manſueti,[b] Seueri, Appiani, Donati, Honorii, & ſociorum martyrum. Theſſalonicæ ſanctæ Anyſiæ[c] martyris. Ibidem ſancti Anyſij[d] eiuſdem ciuitatis epiſcopi. Mediolani ſancti Eugenii[e] epiſcopi & confeſſoris. Rauẽnæ sãcti Liberi[f] epiſcopi. Aquilæ in Veſtinis ſancti Rainerii[g] epiſcopi.

DECEMBRIS 31.

a SABINI epiſcopi, & ſociorum.] De iiſdem Beda, Vſuardus, & alii omnes. Eius acta man ſcrip habemus, incipiunt: In diebus illis Venuſtianus &c. Petr. in catal. lib. 2 c. 19 eadẽ paucis perſtrinxit. De inſigni miraculo eius virtute edito ſcribit Paulus diac. de geſt. Longob. lib. 4. c. 5. deq; eodem martyre, & Petro epiſcopo Ticinenſi vide eundẽ lib 6. c 18.

De eius ſacris reliquiis Firmum transferendis ſunt epiſtolæ S.Gre gorii Papę in regiſt li.7.epiſt. 71.ad Chryſantum 72.ad Paſſiuum,& lib.11.epi. 18.ad eundem.

b Manſueti,& ſoc.] De his item Vſuardus, Vuandelbertus,& vet man.ſcrip.

c Anyſiæ.]Agunt de eadem hac die Græci in Menologio.Eius autem acta à Metaphraſte deſcripta habet Lipom.tom.5.& Sur.tom.6 paſſa eſt in perſecutione Maximiani Imperatoris.

d Anyſij epiſc.]Fuit hic ſucceſſor S.Acholii. Claruit temporibus Theodoſii Imp.Ad hunc ſcriptæ extant duę epiſtolæ S.Ambroſii 60. & 79.ad ipſum ac cæteros Macedoniæ epiſcopos Ioann. Chryſ epiſt.163.Mentio habetur de eodem apud Pallad.dialog.de rebus geſtis S.Ioan.Chryſoſt.

e Eugenji epiſcopi.]Tabulæ eccleſ.Mediolan. ex quibus Molan.& Galeſ.hac die.

f Libetii epiſc.]De eo tabulæ eccleſ. Rauenn. & Hier.Rub hiſt.Rauenn.lib.1.qui cũ perueniſſe ait vſq; ad tempora Victoris Papæ,& Seueri Imp.

g Liberii epiſc]De ipſo vet. monumenta eius eccleſiæ,quæ man.ſcript.Romam miſſa accepimus.Fuit epiſcopus Furconienſis, cuius eccleſiæ in actis conciliorum aliquando habetur mentio, vt ſuperius diximus.

xx. A Pridie kalend.Ianuarij.Luna. 31

a	b	c	d	e	f	g	h	i	K	l	m	n	p	q	r	ſ
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
t	u	A	B	C	D	E	f	F	G	H	M	N	P			
29	30	1	2	3	4	5	6	6	7	8	9	10	11			

ROMAE natalis ſancti Silueſtri[a] Papæ,qui magnum Conſtantinum Imperatorem baptizauit & Nicęnam Synodum confirmauit:multisq.aliis rebus ſanctiſsimè geſtis, quieuit in pace. Itẽ Romæ via Salaria in cæmiterio Priſcillæ ſanctarum martyrum Donatę,[b] Paulinæ,Ruſticæ.Nominandæ,Serotinæ,Hilariæ,& ſociarum.Apud Senonas beatorum Sabiniani[c] epiſcopi,& Potentiani,qui a Pontifice Romano illuc ad prædicandum directi, eandem metropolim confeſsionis ſuę martyrio illuſtrarunt.Ibidem ſanctæ Columbę[d] virginis martiris,quę igne ſuperato,in perſecutione Aureliani Imperatoris gladio cęſa eſt.Rhætiarię ſancti Hermetis[e] exorciſt.Catanę in Sicilia paſsio ſanctorum Stephani,[f] Pontiani,Attali,Fabiani,Cornelii,Sexti,Floris,Quinctiani, Mineruini,& Simpliciani.Eodem die ſancti Zotici[g] presbyteri Romani, qui Conſtantinopolim profectus,alendorum orphanorum[h] curam ſuſcepit. Rauennę ſancti Barbatiani[h] presbyteri & confeſſòris.Eodem die ſanctę Melanię[k] iunioris,quę cum viro ſuo Piniano Roma abſcedens,& Hieroſolymam proficiſcens,ibi inter feminas Deo ſacras,vir inter monachos religioſam vitam exercuit,& ambo ſancto fine quieuerunt.¶ Et alibi aliorum plurimorum ſanctorum Martyrum & Confeſſorum, atque ſanctarum Virginum. R. Deo gratias.

DECEMBRIS 31.

a SILVESTRI Papæ.] De eodem Beda, Vſuardus,Ado,& cæteri Latinorũ,Græci aũt Kal.Ianuarii in Menologio,hiſce verbis:Eodẽ die S.Silueſtri Romani Pontificis,qui propter ſummum virtutis gradũ,defuncto Melchiade antiquioris Romæ creatus eſt epiſcopus,hic multorum patrator miraculorũ Conſtãtinũ Magnũ ad fidẽ conuertit,cũ animæ & corporis morbos diuino baptiſmare ab eo expuliſſet: hæc in Menolog. De eius ſucceſſione agit Euſeb.in chron.Optat.lib.2.contra Parmem.Aug.epiſt.165.Niceph.in chro.& alii plures.De actis Silueſtri eſt cẽſura Gelaſii in c.ſancta Romana,diſtin.15.habemus eadẽ man.ſcrip. quorum eſt exordiũ:Silueſter cum eſſet infantulus à vidua matre Iuſta traditus eſt Caritio presbytero,

ſbytero,&c.habet eadem. Momb to. 2. Tribuunt nonnulli ea Euſebio Cęſarienſi(talis.n.titulus illi cōmentariolo affixus reperitur in aliquibus Codicib.) ſed error ex multis manifeſtus arguitur cū & Gelaſio teſte, acta Silueſtri incerto auctore, ſint ſcripta. Habet & Metaphr. Silueſtri, acta, quæ deſcripſit Lipo.to.5.& Sur to.6.in quibus tamen nonnulla deſiderantur. Citantur acta Silueſtri Papæ vt authentica ab Hadriano Papa in epiſt.ad Carolum Magnum Imp. De veritate baptiſmatis Conſtantini Imp.per Silueſtrum Romæ exhibiti, ſatis egimus in Annal eccl.vbi cæteras ipſius res geſtas per annos ſingulos, ordine temporis digeſſimus. breui de his diximus ſuperius 22. Auguſti in Timothæo. vbi de Cōſtantini baptiſmate nonnulla, quibus Euſebij Ariani impoſtura redarguitur, habetur cōſcripta. De feſta die S. Silueſtri feriāda extat can.1. de cōſec.diſt.3.ex Greg.viiij.extra de ferijs, c cōqueſtus. Ea die S.Gregorius Papa in eccleſia habuit homiliā, quæ eſt nona in Euāg. & Innocentius tertius duas. Eccleſiā S Silueſtri, q̄ titulus Equitij dicta eſt, vt habet liber de Ro. Pōtificib. Symmachus Papa á fundamentis erexit, ſeu ꝙ verius puto, reſtituit: nā Equitij titulū ab eodem Silueſtro fuiſſe inſtitutū, idē liber de Ro.Pōtific ib docet in Silueſtro: In eadē eccleſia ſub maiori altare à Sergio iuniore Rom. Pontifice recōditū eſſe corpus S.Silueſtri Papæ, docet vetus inſcriptio quæ inciſa marmori, intra cācellos eiuſdem eccleſiæ aſſeruatur. Rurſum de eccleſia S. Silueſtri Papæ, & ſacris imaginib.ibi poſitis muſiuo opere cōtextis, meminit Hadrianus Papa in epiſt. ad Carolū Magnū de imaginib. Paulus Papa ædes paternas, in quib.natus fuerat & educatus, in eccleſiā & monaſterū conuertens eādem in honorē SS.Stephni protomartyris, & Silueſtri Rō.Pont. Deo dicauit. extant de ea re eiuſdem litterę Apoſtolicę, q̄ hactenus in eodem monaſterio aſſeruātur. dicta eſt ea eccleſia, S. Silueſter apud Cāpum Martiū, ſicut & antiqua monumenta teſtātur, vel (vt habet Martinus Polon.) S Silueſter ad Caput, ob reconditum in ea caput Præcurſoris Domini.

b Donatę,& ſoc.] Ado de ijſdem agit, ac recentiores, conſentiuntq; vet. manuſcript.

c Sabini,& potentiā.] De his Beda, Vſuard.ac cæteri oēs. Horū res geſtas, atq; trāslationem recitat Pet in catal.lib.1.c.25.plurib. Mōbr. tom.2.& tab.epiſcoporum Senonenſiū apud Democharē.

d Columbæ.] Beda, Vſuardus, Ado, & alij: In breuiario Toletano legimus de ea ſacrū hymnū: quo eius martyriū canitur. De eadē Mombriz. to. 1.& Pet.in catal. lib 2.c.24. Longè hæc alia eſt à Columba Cordubenſi, de qua S. Eulog.in mem. ſanc.li.3.c 9.cuius natalis eſt dies xv. Kal. Octob.

e Hermetis.] De eodem, Vſuardus, Ado, man. ſcript. ac etiam recentiores:

f Stephani,& ſoc] De his tabulę eccleſiæ Catanenſis, vbi celebris eſt eorum memoria.

g Zotici.] Agūt de eodē Græci hac die in Menologio, his verbis: Cōmemoratio S. Zotici orphanorū nutritoris, qui claris parentib.ortus, ex Vrbe Roma, à Conſtantino Magno in ciuitatem Conſtantinopolitanā cū aliis quibuſdā nobilib. ductus. hæc ibi. Mich Glic in 3. part. annalium recenſens illuſtres viros, quos ſecū Cōſtātinus Ro. Cōſtātinopolim duxit. Zoticū inter alios numerat: de quo p̄clarū eſt illud elogiū in cōſtitutione Leonis & Anthemij Auguſtorū ad Dioſcorū pref. p̄tor.l.oia priuilegia, Cod.de epiſc.& cler. his verbis: Zotici beatiſſimæ memorię, qui primus huiuſcemodi pietatis officia inueniſſe dr̄, hęc ibi. licet mēdoſus codex hēat, Iotici, loco Zotici: verior eſt itaq; lectio, q̄ notatur in margine. Quod aūt ea conſtitutione Leonis Imp. Zoticus primus dicatur, qui piū hoſpitalitatis officiū erga pauperes exercuit, ſic accipias, vt ipſe Cōſtātinopoli Xenodochiū primus erexerit, ſicut in Portu Romano S.Pāmachius peregrinorū, & Rome Fabiola νοσοκομεῖον, vt auctor eſt S. Hieronymus, nā ꝙ ad primā Xenodochij inſtitutionē ſpectat, Hyrcanū illud primū erexiſſe Hieroſolymis, ſcribit Ioſephus li 13 Antiq c.16. Hegeſippus li.1. Iſido.li. 15.orig c 2. licet Ioſephi locum Galenius aliter in Latinū verterit: nempe ꝙ Hyrcanus primus externū militē alere cęperit, non pauperes peregrinos, prout veteres omnes intellexiſſe videmus.

h Barbatiani.] De eodē tabulę eccleſiæ Rauen. Habuit ſermonē in die natali ipſi⁹ Petrus Damiā. quo et eius acta cōtexuit, apud Sur.to.6.& iterū to.7.De eo itē Petrus in catal.lib 2.c. 23. Hieron. Rub.hiſt.Rauen.li.3 & alij Claruit tpib. Valentiniani tertij Imp.& Gallæ Placidis Aug.ei⁹ matris.

i Melaniæ iunioris.] De eadem hac die Græci. Res eius geſtas ex antiquis monumentis edidit Metaphraſt. deſcripſit Lipo.to.1. Hæc iunior dicta reſpectu ſenioris, cuius neptis erat. de vtraq; Pallad c.35. Nō imparis virtutis, aut minoris laudis Melania ſenior fuit aliquando, ſed poſtea Origenis fuligine præclariſſima opera obſcurauit. De Melania iuniore, eiuſq; viro Piniano agit S.Aug. epiſt.224.225.227.& S.Hiero epiſt.79. Inter eius acta nobilia, illud celeberrimū nō p̄termittimus, quod Voluſianū patruū, Romanorum nobiliſſimū, quē, vt ad Chriſtū conuerteret S. Auguſt. tantopere laborauit, vt ad eum, & ab eo ſcriptæ epiſtolæ, 1.2.3.& 4.indicant, illū inquā diſertiſſimū virū, & à Chriſtiana lege alieniſſimum tādē ipſi Melania Chriſto ſubegit, vt eius acta teſtantur.

FINIS NOTATIONVM.

Laus Deo, Beatę Marię, Sanctisque omnibus.

Libellus ſnpplex auctoris ad S. D. N. Sixtum quintum, quo petit prædictas ſuas lucubrationes cognoſci ad V. D. Vuilhelmo Lindano epiſcopo Ruremundenſi tunc in Vrbe commoranti.

CVM ad calcem perductum ſit, Deo iuuante, opus Notationum noſtrarum in Martyrologium Romanum, quo de omnibus quæ in eo habentur, pro viribus ratio redditur: meumq́ in ea re inſtitutum, cùm de his coràm agerem; (Beatiſsime Pater) apud te adhuc Cardinalem mirificè commendares, vehementerque ad opus ſuſcipiendum, perficiendumq́ hortarere, cupiamq́ in lucem edere, id nonnullis eruditis viris efflagitantibus, auideq́ expectantibus: optarem prius auctoritate Beatitudinis veſtræ illud relegi & expendi à Reuerendiſsimo D. Vuilhelmo Lindano Epiſcopo Ruremundenſi, viro tùm in Theologicis facultatibus, tum etiam in Eccleſiaſtica hiſtoria apprimè verſato: quem modò hìc opportunè ipſius eccleſiæ negotia detinent. Cumque fuerit à dicto præſule eiuſmodi opus perſpectum, diſcuſſum, atque probatum: fas mihi ſit illud prælis committere in vſum Chriſtianæ religionis. Deus Beatitudinem veſtram (vt opus habet Eccleſia) diutiſsimè incolumen ſeruet ac protegat.

Beatitudinis veſtræ humilis ſeruus Cæſar Baronius Soranus Presbyter Congreg. Oratorij in Vrbe.

PP. Concedimus. cognoſcat Reuerendiſs. Lindanus.

Sequitur relatio eiuſdem Vuilhelmi Lindani Epiſcopi Ruremund. ad S. D. N. Sixtum Pont. Max.

BEATISSIME PATER:

SEquutus S. V. mandatum harum tergo inſcriptum ſuper Notationibus in Martyrologium Rom. Venerandi V. Cæſarii Baronii Sorani; teſtor hac mea manu, me ijs perlegendis non repeériſſe, quæ vllam ſuſpectæ; aut nouatæ fidei ingenerant labem: nedum

dum quæ ſanctæ catholicæ noſtræ officiant religioni, aut orthodoxæ aduerſentur doctrinæ; ſed vars ij de cauſis digniſsimas equidem arbitror, vt primo quoque tempore in lucem edantur propter admirandam veteris eccleſiaſticæ hiſtoriæ doctrinam, & exquiſitam atque raram, eamq; ſingularem Chriſtianæ antiquitatis cognitionem. In quorum fidem has meis & ſigillo & manu propria ſignaui. Romæ xi. kalendas Septembris, anno MDLXXXV.

Ita atteſtor

Vuilhelm. Damaſi Lindanus Ecc. Ruremunden. Epiſcopus indignus.

Eiuſdem R. D. Vuilhelmi Lindani teſtata fides de Notationibus imprimendis.

DIe ſecunda Septembris ann. 1585. hunc libellum Sanctiſs. D. N. retuli, manum & ſigillum noſtri arbitrii teſtes, oſtendens. eius Sanctitas iuſsit, vt eundem ſupplicanti redderem, qui R. P. Magiſtro S. Palatii exhiberet, vt prælo tradantur, Actum in area Domicilii Sanctiſs. D. N. in Quirinali cùm proximè diſceſſurus Sanctitati ſuæ, Vale dicerem.

Ita eſt Vuilhelmus Lindanus Ecc. Ruremunden. Epiſcopus indignus.

Extat de his omnibus originalis ſcriptio apud Reuerendiſſimum D. Magiſtrum ſacri Palatij, cuius ſubſcriptio hic poſita ordine ſequitur.

DIe prima Octobris 1585. Recepta copia iſtius libri ſubſcripta R. D. Cæſ. Baronii auctoris manu, huic, originali ſubſcribo, concedens, vt imprimatur;

F. Thomas Zobbius ſacri Palatii Magiſter manu propria.

LECTIO

AD ABSOLVTIONEM CAPITVLI.

In Aduentu, tam in Dominicis, quam in ferijs vſque ad Vigiliam Natiuitatis Domini Lectio.

DOMINE miſerere noſtri, te enim expectauimus, eſto brachium noſtrum in mane, & ſalus noſtra in tempore tribulationis. Tu aũt Dñe miſere. Reſpon. Deo gratias.

In Vigilia Natiuitatis Domini, Lectio

PEr quem accepimus gratiam & Apoſtolatum ad obediendum fidei in omnibus gentibus, pro nomine eius, in quibus eſtis & vos vocati IESV Chriſti Domini noſtri. Tu autem.

In die Natiuitatis Domini, Lectio.

IPſi peribunt, tu autẽ permanebis, & omnes vt veſtimentum veteraſcent: & velut amictũ mutabis eos, & mutabuntur, tu autem idem ipſe es, & anni tui non deficient. Tu autem Domine.

In feſto ſancti Stephani Protomartyris, Lectio.

POſitis aũt genib. clamauit voce magna, dicẽs, Dñe ne ſtatuas illis hoc peccatũ: & cũ hoc dixiſſet, obdormiuit in Domino. Tu aũt Domine.

In feſto ſancti Ioannis Euangeliſtæ, Lectio.

IN medio Eccleſiæ aperuit os eius, & impleuit eum Dominus ſpiritu ſapientiæ & intellectus, & ſtolam gloriæ induit eum. Tu autem Domine.

In feſto ſanctorum Innocentium, Lectio.

HI empti ſunt ex omnibus primitiæ Deo & agno, & in ore ipſorũ nõ eſt inuẽtũ mendaciũ, ſine macula.n. ſunt ante thronũ Dei. Tu aũt.

Dominica infra Octauam Natiuitatis Domini Lectio.

ITaq. iam non eſt ſeruus, ſed filius quod ſi filius & heres per Deum. Tu autem Domine.

In Octaua Natiuitatis, Lectio.

IPſi peribunt. *Vt in die Natiuitatis.*

In Epiphania Domini, & per Octauam, Lectio.

OMnes de Saba veniẽt, aurum & thus deferentes, & laudẽ Domino annunciantes. Tu aũt.

Dominica infra Octauam Epiphaniæ, Lectio.

SIcut.n. in vno corpore multa mẽbra habemus, omnia autem membra nõ eundem actum habent, ita multi vnum corpus ſumus in Chriſto, ſinguli autem alter alterius membra, in Chriſto IESV Domino noſtro. Tu autem Domine.

In Dominicis diebus, & ferijs per annum ab Octaua Epiphaniæ vſque ad Dominicam primam Quadrageſimæ: & ad Octaua Pentecoſtes excluſiue vſque ad Aduentum Domini, Lectio.

DOminus aũt dirigat corda & corpora noſtra in charitate Dei, & patiẽtia Chriſti. Tu aũt.

In Dominica prima Quadrageſimæ, & in alijs Dominicis & ferijs vſque ad Dominicam Paſſionis.

QVærite Dominũ dũ inueniri poteſt, inuocate eum dum prope eſt. Tu autem Domine.

In Dominica de Paſſione vſque ad feriam quartam maioris hebdomadæ, Lectio.

FAciem meam non auerti ab increpantib. & cõſpuentibus in me, Domine Deus auxiliator meus & ideo non ſum confuſus.. Tu autem Domine.

In die Sancto Paſchæ, & per Octauam, & in omnibus Dominicis & ferijs vſque ad Aſcenſionem, Lectio.

SI conſurrexiſtis cum Chriſto, quę ſurſum ſunt quærite, vbi Chriſtus eſt in dextera Dei ſedẽs quæ rurſum ſunt ſapite, non quæ ſuper terrã. Tu autem Domine..

In Aſcenſione Domini, & per Octauam, Lectio.

VIri Galilæi, quid ſtatis aſpicientes in cælum? Hic IESVS, qui aſſumptus eſt à vobis in cęlum, ſic veniet, quemadmodum vidiſtis eum euntem in cælum. Tu autem Domine.

Dominica infra Octauam Aſcenſionis, Lectio.

SI quis loquitur, quaſi ſermones Dei, ſi quis miniſtrat tamquam ex virtute quam adminiſtrat Deus: vt in omnib. honorificetur Deus, per Ieſum Chriſtum Dominum noſtrum. Tu autem.

In die Sancto Pentecoſtes, & per Octauam Lectio.

IVdæi quoq. & proſelyti, Cretes & Arabes, audiuimus eos loquentes noſtris linguis magnalia Dei. Tu autem.

In feſto ſanctiſſimæ Trinitatis, Lectio.

TRes ſũt q teſtimoniũ dãt in cælo, Pater, Verbũ, & Spirit᷒ ſanct᷒, & hi tres vnũ ſũt. Tu aũt.

In feſto Corporis Chriſti, & per Octauam, Lectio.

QVicunq; manducauerit panem, vel biberit calicem Domini indigne, reus erit corporis ſanguinis Domini. Tu autem.

Dominica infra Octauam Corporis Chriſti, Lectio.

FIlioli mei, non diligamus verbo neque lingua ſed opere & veritate. Tu autem.

PROPRIA SANCTORVM CAPITVLA.

In Feſto S Andreæ Apoſtoli, Lectio.

ESaias enim dicit: Domine quis credidit auditui noſtro? Ergo fides ex auditu, auditus aũt per verbũ Chriſti, ſed dico: Nũquid nõ audierũt? Et quidem: In omnem terrã exiuit ſonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. Tu autem.

In Conuerſione S. Pauli Apoſtoli, Lectio.

SAulus autem multo magis cõualeſcebat, & cõfundebat Iudæos qui habitabãt Damaſci, affirmans qm̃ hic eſt Chriſtus Tu autem Domine.

In Purificatione beatæ Mariæ virginis, Lectio.

ET placebit Domino ſacrificiũ Iuda & Hieruſalẽ, ſicut dies ſæculi, & ſicut anni antiqui, dicit Dominus omnipotens. Tu autem Domine.

In

In Feſto Annunciationis virginis Mariæ, Lectio.

EGredietur virga de radice Ieſſe, & flos de radice eius aſcendet, & requieſcet ſuper eum ſpiritus Domini. Tu autem.

In Feſtiuitatibus ſanctæ Crucis, Lectio.

HVmiliauit ſemetipſum, factus obediens vſq; ad mortem, mortem autem crucis: propter quod & Deus exaltauit illum, & donauit illi nomen quod eſt ſuper omne nomen. Tu autem.

In Natiuitate S. Ioannis Baptiſtæ, Lectio.

REges videbunt, & conſurgent principes, & adorabunt Dominum Deum tuum, & ſanctum Iſrael qui elegit te. Tu autem.

In Natali SS. Apoſtolorum Petri & Pauli, Lectio.

ET Petrus ad ſe reuerſus dixit: Nunc ſcio vere, quia miſit Dominus Angelum ſuum, & liberauit me de manu Herodis, & de omni expectatione plebis Iudæorum Tu autem.

In Commemoratione S Pauli Apoſtoli, Lectio.

EGo enim ſum minimus Apoſtolorum, qui non ſum dignus vocari Apoſtolus, quoniã perſecutus ſum Eccleſiam Dei: gratia autem Dei ſum id quod ſum, & gratia eius in me vacua non fuit. Tu autem Domine.

In Feſto ſancti Petri ad Vincula, Lectio.

ET Petrus ad ſe reuerſus, *vt in Natali eiuſdem.*

In Feſto Transfigurationis Domini, Lectio.

SVſtulit me in ſpiritu in montem magnum & altum, & oſtendit mihi ciuitatem ſanctã Hieruſalem deſcendentem de cœlo à Deo, habentem claritatem Dei, & lucerna eius eſt agnus. Tu autem.

In Feſto ſancti Laurentij, Lectio.

POtens eſt autem Deus omnem gratiam abundare facere in nobis, vt in omnibus ſemper omnem ſufficientiam habentes, abundetis in omne opus bonum, ſicut ſcriptum eſt: Diſperſit, dedit pauperibus, iuſtitia eius manet in ſæculum ſæculi Tu autem.

In Feſto Aſſumptionis, Natiuitatis, Ad niues, Viſitationis, & Conceptionis beatæ Mariæ virginis, & in officio eiuſdem in Sabbato, Lectio.

IN plateis ſicut cinnamomum & balſamum aromatizans odorem dedi, quaſi myrrha electa dedi ſuauitatem odoris. Tu autem.

In Feſtiuitatibus ſancti Michaelis, Lectio.

FActum eſt prælium magnum in cœlo: Michael & Angeli eius præliabantur cum dracone, & draco pugnabat, & angeli eius: & non præualuerunt, neq; locus inuentus eſt eorum amplius in cœlo. Tu autem Domine.

In Feſto Omnium Sanctorum, & per Octauam, Lectio.

BEnedictio, & claritas, & ſapientia, & gratiarũ actio, honor, virtus, & fortitudo Deo noſtro in ſecula ſæculorũ, Amen. Tu autẽ Domine.

In Feſtiuitatibus Apoſtolorum Lectio.

IBant Apoſtoli gaudentes à conſpectu concilij. quoniam digni habiti ſunt pro nomine IESV contumeliam pati. Tu autem.

In Feſtiuitatibus Apoſtolorum, & Martyrum à Paſcha vſque ad Pentecoſten, Lectio.

SCimus quoniam diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, his qui ſecundũ propoſitum vocati ſunt ſancti. Tu autem Domine.

In Natali vnius Martyris Lectio.

IVſtus cor ſuum tradidit ad vigilandum diluculo ad Dominum qui fecit illum, & in conſpectu altiſſimi deprecabitur. Tu autem Domine.

In Natalitijs plurimorum Martyrum, Lectio

FVlgebunt iuſti, & tamquam ſcintillæ in arundineto diſcurrent; iudicabunt nationes, & dominabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum. Tu autem.

In Feſto Confeſſorum Pontificum, Lectio.

FVngi ſacerdotio, & habere laudem in nomine ipſius, & offerre illi incenſum dignum in odorem ſuauitatis. Tu autem.

In feſto Confeſſorum non Pontificum, Lectio.

IVſtum deduxit Dominus per vias rectas, & oſtendit illi regnum Dei, & dedit illi ſcientiã ſanctorum, honeſtauit illum in laboribus, & compleuit labores illius. Tu autem.

In feſtis ſanctarum virginum, & martyrum, Lectio.

DOmine Deus meus exaltaſti ſuper terram habitationem meam, & pro morte defluenti deprecata ſum: inuocaui Dominum patrem Domini mei; vt non derelinquat me in die tribulationis meæ, & in tempore ſuperborum ſine adiutorio. Tu autem.

In feſtis ſanctarum Martyrum tantum, Lectio.

LAudabit vſque ad mortem anima mea Dominum, quoniam eruis ſuſtinentes te, & liberas eos de manu anguſtiæ, Domine Deus noſter. Tu autem.

In feſto ſanctarum Mulierum, nec virginum, nec Martyrum, Lectio.

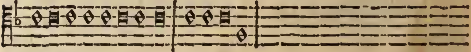
MVltę filiæ congregauerunt diuitias, tu ſupergreſſa es vniuerſas: fallax gratia, & vana eſt pulchritudo: mulier timens Deum, ipſa laudabitur. Tu autem.

In dedicatione Eccleſiæ, Lectio.

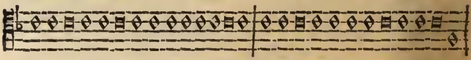
ET abſterget Deus omnem lachrymã ab oculis ſanctorum, & mors vltra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit vltra, quæ prima abierunt: & dixit qui ſedebat in throno, Ecce noua facio omnia. Tu autem Domine miſerere nobis. Reſp. Deo gratias.

MARTY-

MARTYROLOGIVM IN CHORO CANTATVR in tono Lectionum Matutini, hocmodo.

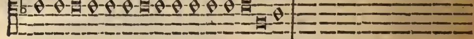

Kalendis Ianuarij. Luna prima.

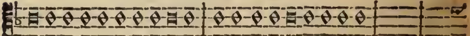

Circunciſio Domini noſtri Ieſu Chriſti, & Octaua Natiuitatis eiuſdem.

Et ſic terminatur qualibet clauſula, etiam in fine lectionis, præterquam ſi vltima dictio ſit monoſyllaba, quæ hoc modo inflectitur.

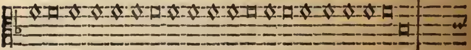

Tandem gladio martyrij palmam adepta eſt.

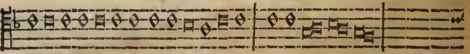
Anno a creatione mundi, quando in principio Deus, &c.

vſque ad verba illa. In Bethlehem Iudæ, *in quibus extollitur vox ad quartam ſuperiorem, videlicet.*

In Bethlehem Iudę naſcitur ex Maria Virgine factus homo.

Verſus autem ſequens in tono Paſſionis.

Natiuitas Domini noſtri Ieſu Chriſti ſecundum carnem.

Quod ſequitur, in tono Lectionis conſueto.

F I N I S.

Ad 1417574

INDEX NOMINVM OMNIVM

Sanctorum, qui in hoc Martyrologio continentur, ordine Alphabetico deſcriptus.

A

Aron ſacerdos, in Monte Hor. 1. Iul.
Aaron mar. in Britania ſub Diocletiano. infra cum Iulio 1. Iul.
Abachum mar. Romę ſub Claudio, infra cum Mario. 19. Ian.
Abdias propheta, Samariæ. 14. Iun. & 19. Nouemb.
Abdieſus diaconus mar. ſub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perſide. 22. Apr.
Abdon & Sennen mar. Romæ ſub Decio. 30. Iul.
Abedechalas presbyt. & mart. in Perſide ſub Sapore, infra cum Symeone 21. Apr.
Abercius epiſc. Hierapolitan. 22. Octob.
Abibonis inuentio 3. Aug.
Abibus diaconus mar. Edeſſæ ſub Lucio. 15. Nou.
Abilius epiſcopus Alexandr n. 22 Febr.
Abraham eremita in Syria. 16. Mar.
Abraham confeſſor Aruernis, 15. Iun.
Abraham patriarcha 9 Oct.
Abrahamitæ monachi mar. Conſtantinopoli ſub Theophilo, 8 Iul.
Abſalon mar. Cæſareæ, infra cum Lucio, 2. Mar.
Abudemius mar. ſub Dioclet in Thenedo, 15. Iul.
Abundantius mar. infra cum Leone, 1. Mar.
Abundantius diaconus mar. Romæ ſub Dioclet. infra cum Abundio, 16 Sept.
Abundius mar Romæ, infra cum Alexandro, 27. Febr.
Abundius epiſc. Comenſis, 2. Apr.
Abundius manſionarius Eccl. S. Petri Romę, 14. Apr.
Abundius presbyt. & mart. Cordubæ, 11. Iul.
Abundius mar. Romæ ſub Valeriano, infra cum Irenæo, 26. Auguſt.
Abundius presbyter, Abundantius diaconus, Marcianus, & Ioannes mart Romæ ſub Dioclet. 16. Sept.
Abundius diaconus mar. ſub Dioclet. infra cum Carpophoro, 10 Dec.
Abundius mar. ſub Numeriano, infra cum Iuſto, 14. Dec.
Acacius presby & mar. Sebaſtæ ſub Dioclet. infra cum Hirenarcho. 27. Nou.
Achatius centurio mar Conſtantinopoli ſub Diocle. 8. Mai.
Acatius epiſcopus Amidæ, 9. Ap.
Acatius mar. Pruſæ, infra cum Patricio, 28. Apr.
Acatius mar. Mileti ſub Licino, 28. Iul.
Acatius mar. Puteolis ſub Dioclet. infra cum Ianuario, 19. Septemb.
Accurſius mar. in Africa, infra cum Berardo, 16. Ian.
Aceplimas epiſc mar. ſub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perſide, 22. Apr.
Achillas epiſcopus Alexandrin. 7 Nou.
Achilleus diaconus mar. Vallentiæ in Gallia, infra cum Felice, 23. Apr.
Achilleus mar. Romę, infra cum Nereo, 12. Mai.
Acindinus mar ſub Dioclet. infra cum Victore, 20. Apr.
Acindinus, Pegaſius, Aphthonius, Elpidephorus, Anempodiſtus, & ſocij mar. in Perſide, 2 Nou.
Aciſclus & Victoria mart. Cordubæ ſub Diocletiano, 17. Nouemb.
Adalbertus epiſc. Pragenſis mar. 21. Apr.
Adauctus mar. Romæ ſub Diocletiano, infra cum Felice, 30 Aug.
Adaucus mar. in Phrygia cum alijs plurimis ſub Maximino, 7. Febr.
Adelbertus confeſſor in Hollandia, 25. Iun.
Adelphus epiſcopus Metenſis, 29. Aug.
Aderitus epiſcopus Rauennæ, 27. Sept.
Adiutor confeſſor in Campania ſub Vuandalis, infra cum Priſco, 1. Sept.
Adiutor mar. in Africa, infra cum Victore, 18. Dec.
Adiutus mar. in Africa, infra cum Berardo, 16. Ian.
Adiutus abbas, Aurelianis, 19. Dec.
Ado epiſcopus Viennen. 16 Dec.
Adria mar Romæ ſub Valeriano, infra cum Euſebio, 2. Dec.
Adrio, Victor, & Baſilla mart. Alexandriæ. 17. Mar.
Aduentor mart. Taurini ſub Maximiano, infra cum Octauio, 20. Nou.
Adulphus & Ioannes mar. Cordubæ, 27. Sept.
Aedeſius mar. Alexandriæ ſub Maximino, 8. Apr.
Aegidius abbas in prouincia Narbonenſi, 1. Sept.
Aemiliana virgo Romæ, 5. Ian.
Aemiliana mar. Romæ, 30. Iun.
Aemilianus mar. in Armenia, infra cum Dionyſio 8. Feb.
Aemilianus miles, Tertulla, & Antonia virg & mulier quędam cum duobus filijs mar. in Numidia ſub Valeriano, 29. Apr.
Aemilianus mart. Doroſtori ſub Iuliano, 18. Iul.
Aemilianus epiſcopus Cyzici, 8. Aug.
Aemilianus epiſcopus Vercellen 11. Sept.
Aemilianus confeſſor Rhedonenſis, 11. Oct.
Aemilianus presbyter Turiaſonen. 12. Nou.
Aemilianus mar. in Africa ſub Hunnerico, infra cum Dionyſia, 6 Dec.
Aemilius mar. in Africa, infra cum Caſto, 22. Mai.
Aemilius, Felix, Priamus, & Lucianus mar. in Sardinia, 28. Mai.
Aemilius mar. Capuæ, infra cum Marcello, 6. Octo.
Aetherius epiſcopus mart. in Cherſoneſo, infra cum Baſilio, 4 Mart.
Aetherius epiſcopus Viennenſis, 14. Iuni.
Aetherius mar. ſub Dioclet. 18. Iun.
Aetherius epiſcopus Antiſiodoren. 27. Iul.
Afra mar. Brixiæ ſub Hadriano, 24. Mai.
Afra mar. Auguſtæ, 5. Aug.
Africanus mart. in Africa ſub Decio, infra cum Tarentio, 10. Apr.
Agabius epiſcopus Veronen 4 Aug.
Agabus propheta Antiochiæ. 15 Febr.
Agape & Chionia virg. mar. Theſſalonicæ ſub Diocl. 3. Mart.
agapes mar. infra cum Donato, 25. Ian.
agapes virgo & mar. Interamne, 15. Febr.
agapes virgo mar. Nicomediæ ſub Dioclet. infra cum Inde. 28. Dec.
agapitus epiſcopus Rauennæ. 15. Mart.
agapitus epiſcopus Synnade, 24 Mar.
agapitus diaconus mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Xyſto, 6. Aug.
agapitus mar. Præneſte ſub Aureliano, 18. Aug.
agapitus papa, 20. Sept.
agapitus mar. Heracleæ, infra cum Baſſo, 20. Nou.
agapius mar. Cæſareæ ſub Dioclet infra cum Timolao, 24. Mart.
agapius mar. infra cum Aphrodiſio, 28. Apr.
agapius & Secundinus epiſcopi & mar. Cirthæ in Numidia ſub Valeriano, 29. Apr.
agapius mar. in Paleſtina ſub Dioclet. infra cum Timotheo, 19. Aug.
agapius mart. Edeſſæ ſub Maximiano, infra cum Baſſa, 21. Auguſt.
agapius epiſcopus Nou rien. 10. Sept.
agapius mart. Romæ ſub Hadriano, infra cum Euſtachio, 20. Sept.

agapius

Agapius mart. Sebaſtæ ſub Licinio, infra cum Carterio, 2. Nouemb.
agapius mar. Cæſareæ ſub Maximino, 20 Nou.
agatha virgo mar. Catanę ſub Decio, 5. Febr.
agathangelus mar. Ancyræ, 23. Ian.
agatho Papa Romæ, 10. Ian.
agatho exorciſta mar. infra cum Cyrione, 14. Febr.
agatho & Triphina mar. in Sicilia, 5. Iul.
agatho mar. Alexandriæ ſub Decio, 7. Dec.
agathoclia ancilla mar. 17. Sept.
agathodorus epiſcopus mart. in Cherſoneſo, infra cum Baſilio, 4 Mart.
agathodorus mar. Pergami ſub Antonino, infra cum Carpo. 13. Apr.
agathonica mar. Pergami ſub Antonino, infra cum Carpo, 13. Apr.
agathonica virgo & mart. Carthagine, infra cum Baſſa, 10. Auguſt.
agathonicus, Zoticus, & ſocij mart. Nicomediæ ſub Maximiano, 22 Aug.
agathopodes diaconus, & Theodulus lector mar. Theſſalonicæ ſub Maximiano, 4 Apr.
agathopodes diac. Antiochiæ, infra cum Philone, 25. apr.
agathopus mar. in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo, 23. Dec.
agericus epiſcopus Virodunen. 1. Dec.
aggæus mar Bononiæ ſub Maximiano, infra cum Hermete, 4. Ianu.
aggæus propheta, 4. Iul.
agileus mar. Carthagine, 15. Oct.
aglibertus mar Pariſijs, infra cum Agoardo, 24 Iun.
agnes virgo mar Romæ, 21. Ian.
Secundo, 28. eiuſd.
agnes virgo in Montepolitiano, 20 apr.
agnellus abbas Neapoli, 14. Dec.
agoardus & Aglibertus cum alijs innumeris mart. Pariſijs, 24. Iun.
agricola epiſcopus Cabilonen. 17. Mar.
agricola mar Bononiæ, infra cum Vitale, 4 Nou.
agricola mar in Pannonia, 3 Dec.
agricola mar Rauennæ ſub Maximiano, infra cum Valentino, 16. Dec.
agrippina virgo mar Romæ ſub Valeriano, 24. Mai.
agrippinus epiſcopus Neopolitan. 9 Nou.
agritius epiſcopus Treuirenſis, 13. Ian.
aichardus abbas, 15. Sept.
aidanus epiſcopus Lindisfarnen 31. Aug.
aigulphus abbas Lerinenſis, & ſocij monachi mart 3. Sept.
aithalas presb. & mar. ſub Sapore, infra in, Martyres plurimi in Perſide 22 apr.
albanus mar. Maguntiæ, 21. Iun.
albanus, & miles quidam mar. in Britannia ſub Dioclet. 22. Iun.
albertus ord Carmelit. in Sicilia, 7. aug.
albertus epiſcopus Lodicen. mart 25. Nou.
albina virgo mar Formijs ſub Decio, 16. Dec.
albinus epiſcopus Brixien. 5 Febr.
albinus epiſcopus Andegauen 1 Mar.
albinus epiſcopus Lugdunen. 15. Sept.
aldegundes virgo in Hannonia, 30. Ian.
aldelmus epiſcopus Schireburgenſis, 25 Mai.
alexander epiſcopus Firmanus mar 11 Ian.
alexander ſenex mar. ſub Decio, 30. Ian.
alexander, & alij xxxviij mar Romę, 9. Febr.
alexander mar. in Cypro, infra cum Ammonio, 9 Feb.
alexander mar. Oſtiæ ſub Diocl. infra cum Maximo, 18. Feb.
alexander epiſcopus Alexandrinus, 26 Febr.
alexander, Abundius, Antigonus, & Fortunatus mar. Romę, 27. Febr.
alexander mart. Apameæ ſub Antonino, infra cum Cato, 10. Mar.
alexander & Theodorus mar Romę, 17 Mar.
alexander epiſcopus & mar. Cæſareæ ſub Decio, 18. Mar.
alexander miles mart. Drizipatæ ſub Maximiano, 27 Mart.
alexander mar. Cæſareę ſub Valeriano, infra cum Priſco, 28. Mart.
alexander, & alij xxxiiij. mar. Lugduni ſub Antonino, 24 april.
alexander Papa, Euentius & Theodulus presbyteri & mar. Romę ſub Traiano, 3. Mai.
alexander miles, & antonina virgo mar Coſtantinopoli ſub Maximino. 3. Mai.
alexander mar. Edeſſæ ſub Numeriano, infra cum Thalalęo, 20. Mai.
alexander mar. anauniæ, infra cum Siſinio, 29. Mai.
alexander mar. Lugduni ſub antonino. infra cum Photino, 2. Iun.
alexander epiſcopus Veronen. 4. Iun.
alexander mar. Nouioduni, infra cum amantio, 6. Iun.
alexander epiſcopus Feſulan. mar 6 Iun.
alexander mar. Alexandriæ ſub Iuliano, infra cum Patermuthio, 9. Iul.
Alexander mart. Romæ ſub Antonino, infra in Septem fratres, 10. Iul.
alexander miles mar. Maſſiliæ, inf. cum Victore, 21. Iul.
alexander mar. Perge ſub Dioclet. infra cũ Leontio. 1. Aug.
alexāder Carbonarius, epiſcopus Comanæ & mar. 11. Aug.
alexander epiſcopus Conſtantinop. 28. Aug.
alexander mar. in Sabinis, inf. cum Hyacintho. 9. Sept.
alexander epiſcopus & mar. Romę, ſub Antonino 21. Sep.
alexander mar. antiochiæ, infra cum Marco, 28 Sept.
alexander mar. infra cum Victore. 17 Oct.
alexander epiſcopus, Heraclius miles, & ſocij mar 22. Oct.
alexander mar. Theſſalonicæ ſub Maximiano. 9. Nou.
alexander mar. Corinthi ſub Iuliano. 24. Nou.
alexander mar. Alexandrię ſub Decio, infra cum Epimacho, 12 Dec.
alexandra, Claudia, Ephraſia, Matrona, Iuliana, Euphemia, Theodoſia, Derphuta, & eius ſoror mart. in Paphlagonia, 20. Mart.
alexandra virgo mart ancyræ, infra cum Theodoto. 18. Mai.
alexandri duo mar. Cæſareæ ſub Dioclet. infra cum Timolao, 24 Mar.
alexius confeſſor. Romæ. 17. Iul.
alipius epiſcopus Tagaſten. 15. aug.
almachius mar. Romæ, 1. Ianu.
alodia virgo mar. in Hiſpania, infra cum Nunilone, 22. Octob.
alphæus & Zacchęus mar. in Palæſtina ſub Dioclet. 17 Nou.
alphius, Philadelphus & Cyrinus mar. in Sicilia, 10 Mai.
alphius mar. Antiochiæ. infra cum Marco, 28. Sept.
alpinianus presbyter Lemouicis, infra cum Martiale, 30. Iuni.
amandus epiſcopus Traiecten 6 Febr.
amandus epiſcopus Burdegalen. 18. Iun.
amantius mar. Romę, infra cum Zotico, 10. Febr.
amantius diaconus Gandauenſis, 19. Mart.
amantius epiſcopus Comenſis, 8. Apr.
amantius, Alexander, & ſocii mar Nouioduni, 6. Iuni.
amantius mar. Romæ ſub Hadriano, infra cum Getulio, 10. Iuni.
amantius presbyter Tuderti. 26 Sept.
amantius epiſcopus Ruthenorum, 4 Nou.
amaranthus mar. albigen. 7. Nou.
amator, Petrus, & Ludouicus mar. Cordubæ, 30. Apri.
amator epiſcopus Antiſiodoren. 1. Mai.
amator epiſcopus Auguſtodunen. 25. Nou.
amatus epiſcopus Nuſci, 31. Aug.
amatus epiſcopus Senonen. 13. Sept.
amatus abbas monaſt. Romarici. 13. Sept.
ambicus, Victor, & Iulius mar. Nicomediæ, 3. Dec.
ambroſius epiſcopus Mediolanen. 4. Apr.
Eiuſdem ordinatio in epiſcopum, 7. Dec.
ambroſius centurio mart Ferentini ſub Dioclet. 16. Aug.
ambroſius epiſcopus Caturcen. 16. Oct.
ambroſius abbas monaſt. Agaunen 2. Nou.
amelberga virgo. Gandaui. 10. Iul.
ammia, Cæſareæ, infra cum Theodoto. 31. Aug.
ammianus mar. ſub Maximiano, infra cum Theodoro, 4. Sept.
ammon diaconus, & Virgines xl. mar. Heracleæ ſub Licinio. 1. Sept.

amm-

ammon, Theophilus, Neoterius, & alij xiij. mart. Alexandriæ 8. Sept.
ammon, Zenon, Ptolomæus, Ingen, & Theophilus milites mar. Alexandriæ, 20. Dec.
ammonaria virgo, Mercuria, Dionyſia, & ammonaria mar. Alexandriæ ſub Decio, 12. Dec.
ammonius miles mar. in Ponto, infra cum Moſeo. 18. Ian.
ammonius & Alexander mar in Cypro. 9. Febr.
ammonius infans mart Alexandriæ, infra cum Modeſto, 12. Febr.
ammonius mar Alexandriæ, inf. cum Dionyſio. 14 Febr.
ammonius lector mar. Pentapoli, infra cum Theodoro, 26. Mart.
ammonius mar. Alexandriæ ſub Maximino, inf. cum Fauſto 26. Sept.
amos propheta in Paleſtina. 31. Mart.
ampelius mar. in Africa ſub Dioclet. infra cum Saturnino, 11 Febr.
ampelus & Caius mar. Meſſanæ 20 Nou.
amphianus mar Cæſareæ ſub Maximino 2 Apr.
amphilochius mar infra cum Philero. 27. Mar.
amphilochius epiſcopus Iconij 23 Nou.
amphion epiſcopus in Cilicia, confeſſor ſub Maximino, 12 Iuni
ampliatus, Vrbanus, & Narciſſus mar. 31. Oct.
anacharius epiſcopus Antiſiodoren, 25. Sept.
anacletus Papa mar Romæ, 13 Iul.
ananias mar. Damaſci. 25. Iann.
ananias presby. mar. in Perſide ſub Sapore, infra cum Symeone, 21. Apr.
ananias mar. Arbele in Perſia 1 Dec.
ananias, Azarias, & Miſael in Babylonia, 16. Dec.
anaſtaſia mar. Romæ ſub Nerone, infra cũ Baſiliſſa, 15. apr.
anaſtaſia ſenior virgo, & Cyrillus mar. Romæ ſub Valeriano 28 Oct.
anaſtaſia mar cum cclxx. in inſula Palmaria ſub Dioclet. 25. Dec.
anaſtaſij duo mar. ſub Conſtante, infra cum Maximo, 13. Aug.
anaſtaſius mar. Antiochiæ ſub Dioclet. infra cum Baſiliſſa. 9. Ian.
anaſtaſius monachus, & ſocij, Sappentoniæ, 11. Ianu.
anaſtaſius Perſa monachus mar. cum LXX ſocijs ſub Coſroa. 22. Ianu.
anaſtaſius Cinaita epiſcopus Antiochenus, 21. Apr.
anaſtaſius Papa Romæ. 27. Apr.
anaſtaſius, & ſocij mar. Camerini ſub Decio, 11. Mai.
anaſtaſius epiſcopus Brixien. 20. Mai.
anaſtaſius epiſcopus Papien. 30. Mai.
anaſtaſius, Felix, & Digna mart Cordubæ. 14 Iuni.
anaſtaſius mar Argentomachi, inf cum Marcello, 29. Iun.
anaſtaſius epiſcopus Interamnen 17. Aug.
anaſtaſius mar. Salone ſub Aureliano, 21. Aug.
anaſtaſius mar. Aquileiæ. 7 Sept.
anaſtaſius presbyter, Placidius, Geneſius, & ſocij mar. 11. Octob.
anaſtaſius mar. 5 Dec.
anaſtaſius mar. Nicomediæ, inf. cum Ciriaco, 19. Dec.
anaſtaſius epiſcopus Antiochenus & mar. 21. Dec.
anathalon epiſcopus Mediolan 25. Sept.
anatolia virgo, & Audax mar Thoræ ſub Decio. 9. Iu.
anatolius mar. inf cum Photina, 20 Mart.
anatolius epiſcopus Laodiceæ. 3 Iul.
anatolius mar Nicææ. ſub Maximino, infra cum Euſtachio. 20. Nou.
andeolus ſubdiaconus mart in Gallia ſub Seuero 1. Mai.
andochius presbyter, Thyrſus diaconus, & Felix mar. Auguſtoduni. 24. Sept.
andreas epiſcopus Florentin. 26. Febr.
andreas mar in Helleſponto, inf cum Petro 15. Mai.
andreas, & ſocij milites mart. in Cilicia ſub Maximiano. 19. Aug.
andreas presb. mart Conſtantinopoli ſub Leone Iſaurico, infra cum Hypatio, 29. aug.
andreas, Ioannes, Petrus, & Antonius mart. in Africa, 23. Septemb.
andreas Cretenſis monachus mar. ſub Copronymo. 17. Oct.
andreas monachus mar Conſtantinopoli ſub Copronymo, infra cum Stephan. 28. Nou.
andreas apoſtolus mar in achaia. 30. Nou.
Eiuſdem Vigilia 29. Nou.
Eiuſdem Translatio Conſtantinopoli, 9. Mai.
andronicus & athanaſia Hieroſolymis, 9. Oct.
andronicus mar Tarſi ſub Dioclet. infra cum Tharaco, 11 Octob.
anectus mart. Corinthi ſub Decio, infra cum Codrato, 10. Mar.
anectus mar. Cæſareæ ſub Dioclet. 27. Iun.
anempodiſtus mar in Perſide, ſupra cum acindino, 2. Nou.
aneſius mar in africa, infra cum Theodulo. 31. Mart.
angelus presb. ord Carmel in Sicilia. 5. Mai.
angelus mar. in Mauritania, infra cum Danieſo. 13. Octob.
ananus epiſcopus alexandrinus. 25. apr.
anianus diaconus mar. antiochię, infra cum Demetrio, 10. Nouemb.
anianus epiſcopus aurelianen. 17. Nou.
anicetus Papa & mar. Romæ ſub antonino. 17. apr.
anicetus, Photinus, & alij plures mart. Nicomediæ ſub Dioclet. 12 aug.
anna mater B Mariæ virg. 26. Iul.
anna propheteſſa Hieroſolymis, 1. Sept.
annon epiſcopus Colonien. 4 Dec.
annuntiatio B Mariæ virg. 25. Mar.
anſanus mar. ſub Diocler Senis. 1. Dec.
anſbertus epiſcopus Rhotomagen. 9 Febr.
anſcharius epiſcopus Bremenſis, 3. Febr.
anſelmus epiſcopus Mantuan. 18. Mar.
anſelmus epiſcopus Cantuarien 21 apr.
anſouinus epiſcopus Camerini. 13 Mar.
anterus Papa & mart Romæ ſub Iulio Maximino, 3. Ian.
anthelmus epiſcopus Bellicen. 26. Iun.
anthes mart. Salerni ſub Diocletia. infra cum Fortunato. 28 aug.
anthia mart. Meſſanę ſub Hadriano, infra cum Eleutherio, 18. apr.
anthimus epiſcopus Nicomedien. mart. ſub Diocletia. cum vniuerſo fere ſuo grege, 27. apr.
anthimus presbyt. mar. Romę ſub Dioclet. 11. Mai.
anthimus mart. Aegææ ſub Dioclet. infra cum Coſma, 27. Septem.
antholianus Mar. Aruernis, 6. Febr.
anthuſa virgo Conſtantinopoli ſub Copronymo, 27. Iul.
anthuſa ſenior mart. Tarſi ſub Valeriano, infra cum Athanaſio, 22 aug.
anthuſa iunior mar 27. aug.
antidius epiſcopus Veſontin. mar 25 Iun.
antigonius mar. Romę, ſupra cum alexandro, 27. Feb.
antinogenes mart. Emeritæ ſub Diocletia. inf. cum Victore, 24 Iul.
antiochus tribunus mart. Cæſareæ, infra cum Nicoſtrato, 21. Mai.
antiochus & Cyriacus mar. Sebaſtæ, 15. Iul.
antiochus epiſcopus Lugdunen. 15 Octob.
antiochus mar. in Sardinia ſub Hadriano. 13. Dec.
antipas mar Pergami ſub Domitiano. 11 apr.
antonia virgo mar. Cirthæ ſub Valeriano, ſupra cum æmiliano, 29 apr.
antonia mar Nicomediæ, 4 Mai.
antonina mar. ſub Diocl. 1 Mart.
antonina virgo mar. Conſtantinopoli ſub Maximiano, ſupra cum alexandro milite, 3. Mai.
antonina mar Nicææ ſub Diocler. 12. Iun.
antoninus abbas Caſinenſis, Surrenti, 14. Ian.
antoninus mar ſub Dioclet. infra cum Victore, 20. apr.
antoninus mar Romæ ſub Dioclet. infra cum Marcellino Papa, 26. apr.
antoninus epiſcopus Florentinus, 2. Mai.
antoninus mar. infra cum Lucia, 6. Iul.
antoninus mart. Romæ ſub Gallieno, infra cum Lucilla, 29. Iul.
antoninus mar Romæ, 22. aug.
antoninus mar. Pamię, 2. Sept.

antoninus puer Mar Capuæ,infra cum ariſteo,3.Sept.
antoninus ex legione Thebæorum mart.Placentiæ,30.Sept.
antoninus epiſcopus Mediolanen.31.Oct.
antoninus,Zebina,Germanus, & Ennatha virgo mar. Cæ-
ſareæ ſub Maximino,13.Nou.
antonius presbyt.& mar.antiochiæ ſub Dioclet. infra cum
Baſiliſſa,9.Ian.
antonius abbas in Thebaide.17.Ian.
antonius,Merulus, & Ioannes monachi Romæ 17. Ian.
antonius epiſcopus Conſtantinop.12. Febr.
antonius mar.alexandriæ,inf.cum Baſſo, 14. Febr.
antonius Luſitanus ord.Min.Patauij.13 Iuni.
antonius mar.in Africa,ſupra cum Andreæ.23 Sept.
antonius mar.ancyræ ſub Iuliano, inf. cum Melaſippo. 7.
Nou
antonius mar. Romę ſub Valeriano, infra cum Irenæo. 5.
Dec.
anyſia mar.Theſſalonicæ.30.Dec.
anyſius epiſcopus Theſſalonicen 30.Dec.
apelles & Lucius Chriſti diſcipuli,Smyrnæ.22. Apr.
apellius,Lucas & Clemens mart.10.Sept.
aphraates Anachorita in Syria.7.Apr.
aprodiſius mar.in Africa,infra cum Petro 14 Mar.
aphrodiſius,Carilippus,Agapius,& Euſebius mart.28.apr.
aphrodiſius presb & alij 30 mar.Alexandriæ.30 ap.
aphthonius mar. in Perſide ſup cum Acindino.2 Nou.
apodemius mar.infr.in xviij mart Cæſarauguſt.16.ap.
apollinaris virgo.5.Ianu.
apollinaris epiſcopus Hierapolitan.8.Ian.
apollinaris mar.in africa,infra cum Cyriaco.21. Iuni.
apollinaris epiſcopus Rauennæ mar.ſub Veſpaſiano.23.Iul.
apollinaris mar.Rhemis,inf.cum Timotheo. 23. aug.
apollinaris epiſcopus Valentiæ in Gallia 5. Oct.
apollo,Iſacius,& Crotates mar ſub Dioclet.21.apr.
apollonia virgo mar alexandriæ ſub Decio. 9. Febr.
apollonius mar.Interamnæ, inf.cum Proculo. 14. Feb.
apollonius diaconus mar. antinoi. infra cum Philemone.
8.Mart.
apollonius,& Leontius epiſcopi.19. Mart.
apollonius mar.in Ægypto ſub Maximino infra cum Mar-
ciano 5.apr & Iuni.
apollonius presb. & alij quinque mart. alexandria ſub Ma-
ximino 10 apr.
apollonius Senator mar.Romę ſub Commodo.18.apr.
apollonius epiſcopus Brixien 7 Iul.
apollonius mar.Iconij 10. Iul.
apollonius & Eugenius mart 23.Iul.
apparitio S.Michaelis archangeli.8.Mai.
apphias mar. Coloſſis ſub Nerone, infra cum Philemone.
22 Nou.
appianus mar.alexandriæ,inf.cum Manſueto.30. Dec.
apronianus mar. Romæ,2 Febr.
aprus epiſcopus Tullenſis.15 Sep.
apuleius mar.Romæ,infra cum Marcello.7.Oct.
aquila mar.in Mauritania.inf.cum Seueriano. 23.Ian.
aquila mar.infra cum Domitio.23 Mart.
aquila mar.in Thebaide.20 Mai.
aquila & Priſcilla in Aſia.8.Iul.
aquila mar.Philadelphiæ,infra cum Cyrillo.1.aug.
aquilina virgo mar in Paleſtina ſub Dioclet. 13. Iuni.
aquilina mar.in Lycia, infra cum Niceta.24 Iul.
aquilinus,Geminus,Eugenius,Marcianus,Quinctus, Theo
dotus,& Tryphon mar in africa 4 Ian.
aquilinus presb mar Mediolani 29. Ianu.
aquilinus,Geminus,Gelaſius, Magnus,& Donatus, mart.
Foroſemproniı. 4. Febr.
aquilinus & Victorianus mar in Iſauria.16.Mai.
aquilinus mar. Nouiodunı,inf.cum Heradio.17 Mai.
aquilinus mar.Carthagine.inf.in Scyllitani mar.17. Iul.
aquilinus epiſcopus Ebroicenſis 19 Oct.
arabia mar.Nicææ,inf.cum Theuſeta. 13. Mar.
arator presbyt.Fortunatus, Felix, Siluius, & Vitalis mart.
Alexandriæ.21.apr.
arbogaſtus epiſcopus argentoraten.21.Iul.
arcadius mar.12.Ianu.
arcadius epiſcopus mar. in Cherſoneſo, infra cum Baſi-
lio.4.Mar.
arcadius,Paſchaſius,Probus,& Eutychianus mar. & Paulil-
lus puer in Africa.13. Nou.
archelaus,Cyrillus,& Photius mar.4 Mart.
archelaus diaconus mar. Oſtiæ ſub alexandro, infra cum
Quiriaco.23 aug.
archelaus epiſcopus in Meſopotamia.26.Dec.
archippus B.Pauli commilito,20. Mar.
arcontius Capuæ,infra cum Quincto.5.Sept.
ardalion mimus mar.14. Apr.
areſius,Rogatus,& alij 15.mart.in Africa.10.Iun.
aretas,& alij DIIII mart Romæ 2.Oct.
aretas,& ſocij CCCXL. mar. & mulier cum filio paruulo,
apud Homeritas.24 Oct.
aretius & Dacianus mar Romæ.4.Iuni.
argeus, Narciſſus, & Marcellinus mart. in Ponto ſub Lici-
nio.2.Ianu.
argymirus monachus mar.Cordubæ.28.Iuni.
ariadna mar.in phrygia ſub Hadriano.17. Sept.
arianus preſes Theoticus,& alij tres mar. Antinoi. 8. Mart.
ariſtarchus epiſcopus Theſſalonicen. mar. ſub Nerone.4.
aug.
ariſteus epiſcopus Capuan & Antoninus puer mar. 3.Sep.
ariſtides athenienſis.31.aug.
ariſtion diſcipulus de lxxij.22 Febr.
ariſtobolus apoſtolorum diſcipulus & mar. 15.Mart.
ariſton.Creſcentianus, Eutychianus, Vrbanus,Vitalis, Iu-
ſtus Feliciſſimus,Felix, Marcia, & Symphoroſa mart. in
Campania ſub Dioclet.2. Iul.
ariſtonicus mar.Melitine,inf.cum Hermone. 19.apr.
armentarius epiſcopus Papien.30. Ianu.
armogaſtes,Maſcula, & Saturus,mart.in africa ſub Geiſe-
rico 29.Mart.
arnulphus epiſcopus Metenſis.18.Iul.
arnulphus epiſcopus Sueſſionen.15.aug.
arſacius confeſſor Nicomediæ 16.aug.
arſenius diaconus,eremita in aegypto.19. Iul.
arſenius mar alexandriæ ſub Decio inf.cū Herone.14.Dec.
artemius,Candida,& Paulina mart.Romæ.6.Iuni.
artemius dux,mar antiochia ſub Iuliano 20. Oct.
artemon presb mar.Laodiceę ſub Dioclet. 8.Oct.
asaphus epiſcopus,& Vna burga virgo in anglia.1.Mai.
aſclas mar.antinoi.23. Ianu.
aſclepiades epiſcopus antiochenſis, mar. ſub Macrino.18.
Octob.
aſclepiodotus mart.Hadrianopoli ſub Maximiano,inf.cum
Maximo 15.Sept.
aſella virgo Romæ.6.Dec.
aſpren epiſcopus Neapolitan.3 aug.
aſſumptio B Mariæ.virg. 15. aug.
Eiuſdem Vigilia.14.aug.
Eiuſdem Octaua 22 aug.
auſteria virgo mar Bergomi ſub Dioclet.10.aug.
aſterius ſenator mar. Cæſareæ ſub Valeriano. infra cum Ma
rino.3. Mart.
aſterius mar. Edeſſæ ſub Numeriano, inf. cum Thalaleo
20.Mai,
aſterius epiſcopus Petræ,confeſſ.ſub Conſtantino. 10.Iuni.
aſterius mar. aegææ ſub Dioclet. infra cum Claudio.23.
auguſt.
aſterius presb.mar.Oſtia ſub alexandro 21.Oct.
aſtius epiſcopus & mart. in Macedonia ſub Traiano, infra
cum peregrino.7.Iul.
aſyncritus,apoſtolorum diſcipulus. inf. cum Herodione.
8.apr.
athanaſia vidua,in ægina 14 aug.
athanaſia,Hieroſolymis ſupra cum Andronico. 9.Oct.
athanaſius commentarienſis mar. in Cilicia ſub Dioclet.
infra cum Zoſimo.3. Ianu.
athanaſius epiſcopus alexandrinus.2. Mai.
Athanaſius diaconus mar.Hieroſolymis 5.Iul.
athanaſius epiſcopus Neapolitan.15.Iul.
athanaſius epiſcopus Tarſenſis & anthuſa ſenior cum duo-
bus ſeruis mart ſub Valeriano 22.auguſt.
athenodorus epiſcopus Neocæſareę mart. ſub Valeriano
18.Oct.

athено-

Athenodorus mar.in Meſopotamia ſub Diocl.11.Nou.
Athenogenes Theologus mar.in Ponto.18 Ianu.
athenogenes epiſcopus Sebaſtæ mar. cum x. diſcipulis ſub Diocler.16 Iul.
attalas abbas Luxouien.10.Mar.
attalus mar.Lugduni ſub Antonino infra cum photino. 2. iuni.
attalus mar.Catanæ.infra cum Stephano.31.Dec.
atticus in Phrygia 6.Nou.
attilanus epiſcopus Zamorenſis.5.Oct.
attius mar.Perge ſub Diocler.inf.cum Leontio.1.aug.
auctus,Taurio,& Theſſalonica mar.Amphipoli.7.Nou.
audactus presb.mar.Venuſiæ ſub Dioclet infra cum Felice. 24.Oct.
audas epiſcopus, viij.Presbyteri, ix.dicani,& vij. virgines mar.in Perſide ſub Iſdegerde. 16.Mai.
audax mart.Thoræ ſub Decio ſup.cum Anatolia.9.Iul.
audifax mar.Romæ ſub Claudio.inf.cum Mario.19.Ian.
audoenus epiſcopus Rhotomagen.24 Aug.
audomarus epiſcopus in pago Taruanenſi,9.Sept.
auentinus confeſſor Trecis.4 Febr.
augulus epiſcopus Auguſtę.& mar.6.Febr.
augurius diaconus & mar.Tarracone.ſub Gallieno.infra cũ Fructuoſo.21.Ianu.
auguſtalis epiſcopus in Gallia.7.ſept.
auguſtinus mar.Nicomediæ.inf cum Flauio.7.Mai.
auguſtinus epiſcopus Cantuarien.26.Mai.
auguſtinus Hipponen.epiſcopus,Eccl.Doct.28. aug.
Eiuſdem Conuerſio 5.Mai.
Eiuſdem Tranſlatio Papiæ 28.Febr.
auguſtus mar.Nicomediæ infra cum Flauio.7.Mai.
auguſtus confeſſor in Campania.inf.cum Priſco.1. ſept.
auguſtus presbyter Bituricen.7.Oct.
autus mar in Africa.27.Ianu.
auitus epiſcopus Viennen.5.Febr.
auitus presbyter Aurelianen.17 Iuni.
aurea virgo mar Cordub.19.Iul.
aurea virgo mar Oſtiæ,24.aug.
aurea virgo Luteriæ,4.Oct.
aurelia & Neomiſia virgines Anagniæ,25.ſept.
aurelia uirgo,Argentorati.15.Oct.
aurelia mart.Romæ ſub Valeriano, infra cum Euſebio. 2. Dec.
aurelianus epiſcopus Arelaten.16.Iuni.
aurelius mar.Cordubæ.infra cum Georgio.27.Iul.
aurelius,Pariſiis.infra cum Georgio.20.Oct.
aurelius & Publius epiſcopi & mar in Aſia.12.Nou.
aureus,Iuſtina,& alii mar.Maguntiæ.16.iuni.
auſpicius epiſcopus Treuiren.8.iul.
auſtreberta virgo Rhotomagen.10 Febr.
auſtregiſilus epiſcopus Bituricen.20.Mai.
auſtremonius epiſcopus Aruenen.1.Nou.
auſtriclinianus presbyter Lemouicis infra cum Martiale. 30.iuni.
autbertus epiſcopus Cameracen. 13.Dec.
autonomus epiſcopus in Bithynia mar.ſub Dioc,12. ſept.
auxanus epiſcopus Mediolanen.3.Sept.
auxentius abbas in Bithynia.15 Feb.
auxentius mar.in Armenia ſub Diocler. infra cum Euſtratio 13.Dec.
auxẽtius epiſcopus Mopſueſtiæ confeſſ.ſub Licinio.18.Dec.
auxibius epiſcopus Solij.19.Febr
auxilius mar.Antiochiæ.infra cum Baſileo.27 Nou.
azadanes diaconus mart.ſub Sapore.infra in Martyres plurimi in Perſide.22.apr.
azades eunuchus mar.ſub Sapore. infra in Martyres plurimi in Perſide.22 apr.
azarias in Babylonia ſupra cum Anania.16.Dec.
azas,& CL.milites mar.in Iſauria ſub Dioclet. 19. Nou.

BAbylas epiſcopus Antiochenus, Vrbanus, Prilidianus, & Epolonius mar.ſub Dec.o.24.ianu.
Bacchus mar.Auguſtę Euphrateſiæ infra cum Sergio.7.Oc.
Baiulus mar.Romæ infra cum Liberato.20.Dec.
Balbina virgo Romæ.31.Mar.
Baldomerus confeſſor Lugduni 27.Febr.
Barachiſius mar.in Perſia ſub Sapore infra cum Iona. 29. Mart.
Barbara virgo mart.Nicomediæ ſub Maximino.4.Dec.
Barbatianus presbyter Rauennæ.31.Dec.
Barbatus epiſcopus Beneuentan.19.Febr.
Barbea mar.Edeſſæ ſub Traiano.29.Ianu.
Bardomianus, Eucarpus,& alij xxvj.mar.in Aſia.25.ſep.
Barlaam mar.Cæſareæ,19.Nou.
Barlaam & Ioſaphat in India 27.Nou.
Barnabas Apoſtolus,in Cypro 11.iuni.
Barontius & Deſiderius confeſſores,Piſtorij. 25. Mart.
Barſabas mar.in Perſide.11.Dec.
Barſanuphius Anachorita in Palæſtina.11. apr.
Barſem epiſcopus Edeſſæ confeſſor ſub Valente.30. Ianu.
Barſimæus epiſcopus Edeſſæ mar ſub Traiano 30. ianu.
Bartholomæus Apoſtolus,in Armenia.25.aug.
Eiuſdem Vigilia 24.aug.
Bartholomæus abbas Cryptæ ferratæ.11.No.
Barula puer mar.Antiochiæ ſub Galerio infra cum Romano.18.Nou.
Baſileus mart. Romæ ſub Valeriano. infra cum Iouino. 2. Mart.
Baſileus mar.in Hiſpania inf.cum Epitacio 23.Mai.
Baſileus epiſcopus Antiochenus, Auxilius, & Saturninus mar.27.Nou.
Baſilianus mar.Laodiceæ inf.cum Theotimo.18.Dec.
Baſilides,Tripos,Mandal,& alii. xx. mar. Romæ ſub Aureliano.10.iuni.
Baſilides,Cyrinus,Nabor,& Nazarius mar.Romæ ſub Dioclet.12.iuni.
Baſilides mar. Alexandriæ ſub Seuero.30.iuni.
Baſilides mar. in Creta ſub Decio infra cum Theodulo 23. Dec.
Baſiliſcus mart.ſub Maximiano infra cum Cleonico 3.mar.
Baſiliſcus mar.in Ponto ſub Maximiano.22. Mai.
Baſiliſſa virgo mar.Antiochiæ ſub Dioclet. infra cum Iuliano.9.Ianu.
Baſiliſſa mar.infra cum Callinica.22 Mart.
Baſiliſſa & Anaſtaſia mar.Romæ ſub Nerone. 15. apr.
Baſiliſſa virgo mar.Nicomediæ ſub Dioclet.3.ſept.
Baſilius epiſcopus Cæſarien.1.ian u.
Eiuſdem ordinatio in epiſcopum.14.Iuni.
Baſilius presbyter mar.Ancyræ ſub Iuliano.22 Mar.
Baſilius & Procopius confeſſores Cõſtantinopoli ſub Leon. 27.Febr.
Baſilius,Eugenius,Agathodorus,Elpidius, Aetherius, Capito,Ephrem, Neſtor, & Arcadius epiſcopi & mart. in Cherſoneſo.4.Mart.
Baſilius epiſcopus Bononien.6.Mar.
Baſilius epiſcopus Amaſeæ mar.ſub Licinio.26. apr.
Baſilius & Emmelia, Cæſareæ.30.Mai.
Baſilius monachus mart. Conſtantinopoli ſub Copronymo infra cum Stephano.28.Nou.
Baſilla mar.Alexandriæ ſupra cum Adrione.17.Mai.
Baſilla virgo mar.Romæ ſub Gallieno.20.Mai.
Baſilia,Smyrnæ,29.aug.
Baſolus Confeſſor Rhemen.26.Nou.
Baſſa mar.Nicomediæ infra cum Victore 6.Mart.
Baſſa, Paula, & Agathonica virg.& mart. Carthagine. 10. Aug.
Baſſa, Theogonius, Agapius, & Fidelis mart. Edeſſæ ſub Maximiano.21.Aug.
Baſſianus epiſcopus Laudenſis.19.Ianu.
Baſſianus lector mar.infra cum Cyrione.14.Febr.
Baſſianus mar.in Africa infra cum Petro.9. Dec.
Baſſus,Antonius,& Protolicus mart.Alexandriæ.14.Febr.
Baſſus mar Romæ ſub Dioclet.infra cum Maximo.11.Mai
Baſſus,Dionyſius,Agapitus, & alii XL. mart. Heracleæ, 20. Nou.
Baſſus epiſcopus Nicææ mar.ſub Decio.5.Dec.
Bathildes Regina,in territorio Pariſien.26.ianu.
Baudelius mar.Nemauſi.20.Mai.
Bauo confeſſor in portu Ganda.1.Oct.
Beanus epiſcopus Aberdonen.16.Dec.
Beata mar.in Africa infra cum Cyrillo.8.Mart.

Beatrix mar. Romæ ſub Diocle. infra cum Simplicio, 29. Iul.
Beatus confeſſor in caſtro Vindecino.9.Mai.
Beda presbyter Angulus.27 Mai.
Begga vidua, Andaniæ.17.Dec.
Bellinus epiſcopus Patauien.mar.26 Nou.
Benedicta mar. Romæ ſub Iuliano inf.cum Priſco.4.ian.
Benedicta virgo Romæ.6.Mai.
Benedicta virgo Senonen.29.iun.
Benedicta virgo mar.Lugdunen.8.Oct.
Benedictus abbas in Anglia.12.ian.
Benedictus epiſcopus Mediolanen.11.Mar.
Benedictus abbas Caſinen 21.Mart.
Benedictus monachus in Campania.23.Mart.
Benedictus Papa Romæ.7.Mai.
Benedictus confeſſor Pictauien.23. Oct.
Benedictus, Ioannes, Matthæus, Iſaac: & Chriſtinus eremitæ & mart.in Polonia.12.Nou.
Beniamin diaconus mar.in Perſide.31.Mar.
Benignus mar.Tuderti.13.Febr.
Benignus mar.Tomis.inf.cum Euagrio,3.Apr.
Benignus epiſcopus Traiecten.mar.28.iuni.
Benignus presb.mar.Diuione ſub M. Aurelio.1. Nou.
Benignus epiſcopus Mediolanen.20.Nou.
Benildes mar.Cordubæ 15.iuni.
Benno epiſcopus Miſnen 16.iuni.
Beneuenutus epiſcopus Auximanus.22.mar.
Berardus, Petrus, Accurſius, Adiutus, & Otho ord.Min.mar. in Africa.16.ianu.
Bercharius abbas & mar.16. Oct.
Bernardinus Senenſis ord.Min.20 mai.
Bernardus epiſcopus Capuanus.12 mart.
Bernardus abbas Claræuallen 20.aug.
Bernardus confeſſor, Arcani.14.Oct.
Bernardus epiſcopus Parmen.4.Dec.
Beronicus, Pelagia virgo, & alii IL.mar. Antiochiæ 15. Oct.
Bertinus abbas monaſt.Sithin.5.ſep.
Beſa mar.Alexandriæ 27.Febr.
Beſſarion anachorita.17.iuni.
Beſſia mar.Carthagine inf in Scillitani mar.17. iul.
Beturius mar Carthagine.inf.in Scillitani mar. 17. iul.
Bianor & Siluanus mar.in Piſidia 10.iul.
Bibiana virgo mar.Romæ ſub Iuliano.2. Dec.
Biblides mar. Lugduni ſub Antonino inf. cum Photino. 2. Iun.
Bicor epiſcopus mar.ſub Sapore infra in Martyres plurimi in Perſide 22 apr.
Birgitta vidua Romæ,23.iul.
Birillus epiſcopus Catanne.21.mart.
Birinus epiſcopus Dorceſtrien.3.Dec.
Blanda mar.Romæ ſub Alexandro inf.cum Calepodio.10. mai.
Blandina mart. Lugduni ſub Antonino infra cum Plotino. 2.iuni.
Blaſius epiſcopus Sebaſtæ, & mart.cum duobus pueris, & vij.mulieribus.3.Febr.
Blaſius & Demetrius mart Verulis.29.Nou.
Bona & Doda virg Rhemen.24 apr.
Bonauentura epiſcopus Card.Alban ord Min.24.iul.
Bonifacius mar.Tarſi ſub Dioclet 14.mai.
Bonifacius epiſcopus Ferenti.14.mai.
Bonifacius Papa quartus.Romæ.25.mai.
Bonifacius epiſcopus Maguntin. & mar.cum Ebano & alij in Friſia.5.iuni.
Bonifacius mar.in Ruſſia.19.iuni.
Bonifacius diaconus mar. Carthagine ſub Hunnerico infra cum Libera to.17.aug.
Bonifacius, & Tecla, Adrumeti.30,aug.
Bonifacius primus Papa, Romæ 25 Oct.
Bonifacius in Africa ſub Hunnerico, infra cum Dionyſia. 6.Dec.
Bonifacius mar.Romæ,infra cum Calliſto.29.Dec.
Bonitus epiſcopus Aruernen.15.ianu.
Bononius abbas Bononiæ.30.aug.
Bonoſa mar.in Portu Roman.inf.cum Eutropio. 15. iul.
Bonoſus & Maximianus mar.21.aug.
Bonus presbyter, Fauſtus & Maurus cum alijs nouem mar Romæ.1.aug.
Bandanus abbas in Scotia.16.Mai.
Braulius epiſcopus Cæſaraugustan.26.mart.
Bretanion epiſcopus Tomis.25.ianu.
Brictius epiſcopus Martolæ.9.iul.
Brigida virgo in Scotia.1.Febr.
Brituus epiſcopus Turonen.13.Nou.
Bruno epiſcopus Herbipolen.17.mai.
Bruno epiſcopus Signinus.18.Iul.
Bruno Carthuſianus in Calabria.6.Oct.
Bruno epiſcopus Ruthenorum & mar.15.Oct.
Burchardus epiſcopus Herbipolen.14.Oct.
Burgundofora abbatiſſa in Anglia.3.apr.

C

Caecilia virgo mar Romæ ſub Alexandro.22. Nou.
Cæcilianus mar.inf.in xviij Mar.Cæſaraug.16.Apr.
Cæcilius epiſcopus Illiberi,infra cum Torquato. 15. mai.
Cæcilius presbyter Carthagine.3 .iuni.
Cæleſtinus Papa Romæ.6.apr.
Cæleſtinus mar.Romæ.inf.cum Saturnino. 2.mai.
Cælianus mar.in Africa,infra cum Fauſtino.15. Dec.
Cærealis, Pupulus, Caius, & Serapion mar. Alexandriæ.28. Febr.
Cærealis mart.Romæ ſub Hadriano, infra cum Getulio.10. iuni.
Cerealis miles, & Salluſtia mart. Romæ ſub Decio. 14. ſept.
Cæſarius, Nazianzi.25.Febr.
Cæſarius epiſcopus Arelaten.27.aug.
Cæſarius mar.ſub Dioclet.infra cum Victore.20.apr.
Cæſarius diaconus, & Iulianus presby.mart. Terracinæ. 1 Nou.
Cæſacius, Dacius, & alij quinque mar.Damaſci.1.Nou.
Cæſarius mart. Cæſareæ ſub Decio,infra cum Germano. 3. Nou.
Cæſarius mart.Arabiſſi ſub Galerio Maximino.28.
Cæſidius presbyt. & ſocii mart.Tranſaquis ſub Maximino. 31.aug.
Caius mar.Bononiæ ſub Maximiano, infra cum Hermete. 4.ianu.
Caius mar.Alexandriæ,ſupra cum Cæreale.28.Feb.
Caius palatinus, & alii xxvij.mar.4.mart.
Caius & Alexander mart. Apameæ ſub Antonino.10. mar.
Caius & Crementius mar.Cæſaraugustæ.16 apr.
Caius mar.Melitine,infra cum Hermogene. 19.apr.
Caius Papa & mar.Romæ ſub Dioclet .22.apr.
Caius mar.Salerni ſub Diocl.inf.cum Fortunato.28.aug.
Caius epiſcopus Mediolanen.confeſſor ſub Nerone 27.ſep
Caius mar ſub Decio,infra cum Dionyſio.3 Oct.
Caius, Corinthi,infra cum Criſpo.4. Oct
Caius, Fauſtus, Euſebius, Chæremon, & Lucius presbyteri & diaconi, & ſocij mar. Alexandriæ ſub Valeriano.4. Oct.
Caius mar Nicomediæ.infra cum Daſio.21.Oct.
Caius mar.Meſſanæ,ſupra cum Ampelo.20.Nou.
Calanicus mar. Eleutheropoli,inf.cum Floriano. 17.Dec.
Calepodius presbyt. Palmatius conſul cum vxore & filiis, & aliis xlij.Simplicius ſenator, cum vxore, & xlviij aliis: Felix & Blanda mar.Romæ ſub Alexandro. 10. mai.
Calimerius epiſcopus Mediolanen. mar. ſub Antonino. 31. iul.
Callinica & Baſiliſſa mar.22.Mar.
Callinicus mar.Apolloniæ ſub Decio,infra cum Thyrſo.28. ianu.
Callinicus mar Gangræ.29 iul.
Calliopa mar.8. iuni.
Calliopius mar.in Cilicia.7.apr.
Callista mar.infra cum Euodio.1 Sep.
Calliſtratus, & alii IL.milites mart.Romæ ſub Dioclet 27. ſept.
Calliſtus, Chariſius, & alij ij mar Corinthi.16. apr.
Calliſtus mar.Syracuſis,infra cum Euodio.25. apr.
Calliſtus epiſcopus Tudertin.mar.14.aug.
Calliſtus Papa mar Romæ, ſub Alexandro 14.Oct.
Calliſtus, Felix, & Bonifacius mar.Romæ.29.Dec.

Calocer

Calocerus epiſcopus Rauennæ. 11. Febr.
Calocerus mar. Brixiæ ſub Hadriano. 18. apr.
Calocerus & Parthenius mart. Romæ ſub Decio. 19. Mai.
Camerinus mart in Sardinia ſub Dioclet. infra cum Luxorio. 21. Aug.
Candida mar. Romæ, ſupra cum Artemio. 9. Iuni.
Candida virgo & mar Romæ. 29. aug.
Candida S. Petri diſcipula, Neapoli. 4. Sep.
Candida iunior, Neapoli. 4. ſept.
candida virgo mart. Carthagine ſub Maximiano. 20. ſeptemb.
candida mar. Romæ, infra cum Lucio. 1. Dec.
candidus mar. Romæ, infra cum Fortunato 2. Febr.
candidus miles mar. Sebaſtæ ſub Licinio, infra in Quadraginta martyres. 9. mart.
candidus, Piperion, & alij xx. mar. Alexandriæ. 11. Mar.
candidus mar. in Gallia ſub Maximiano, infra cum Mauritio 22. ſept.
candidus Mar. Romæ. 3. Oct.
candidus mar. in Africa, inf. cum Fauſtino. 15. Dec.
canicus abbas in Scotia. 11. Oct.
canion confeſſor in Campania, infra cum Priſco. 1. ſept.
cantidius, Cantidianus, & Sobel Aegyptij mar. 5. aug.
cantius, Cantianus, Cantianilla, & Protus mar. Aquileæ ſub Dioclet. 31 mai.
canutus Rex Daniæ mar. 7. iann.
capito epiſcopus mar. in Cherſoneſo, ſupra cum Baſilio. 4. mar.
capito mar. infra cum Meneo. 24. iul.
capitolina & Erotheides mart. in Cappadocia ſub Dioclet. 27. Oct.
capraſius abbas Lerinen. 1. Iuni.
capraſius mar. Agenni ſub Maximiano. 20. Oct.
caraunus mar. Carnoti ſub Domitiano. 28. mai.
carilippus mar. ſupra cum Aphrodiſio. 28 apr.
carina mart. Ancyræ ſub Iuliano, infra cum Melaſippo. 7. Nov.
carponius, Euariſtus, & Priſcianus mar. Cæſareæ ſub Dioclet. 14 Oct.
carpophorus, Exanthus, Caſſius, Seuerinus, Secundus, & Licinius mar. Nouocomi. 7 aug.
carpophorus mar. Capuæ ſub Dioclet. infra cum Ruſo. 27. aug.
carpophorus mart. Romæ ſub Dioclet. infra in Quattuor Coronati 8. Nou.
carpophorus presbyter, & Abundius diaconus mart. ſub Dioclet 10 Dec.
carpus epiſcopus Thyatirenſis, Papylus diaconus, Agathonica, Agathodorus, & alij mart. Pergami ſub Antonino. 13 apr.
carpus diſcipulus B. Pauli, Troade. 13. Oct.
carterius, Styriacus, Thobias, Eudoxus, Agapius. & ſocij martyr. Sebaſtæ ſub Licinio. 2. Nou.
caſdoa mar. in Perſide ſub Sapore, inf. cum Dada. 29. ſep.
caſimirus Regis Lituaniæ filius. Vilnę 4. mar.
caſſia mar. Damaſci, infra cum Sabino. 20. iul.
caſſianus mar Romæ, infra cum Petro. 26. mart.
caſſianus epiſcopus Auguſtodunen. 5. aug.
caſſianus mar in Foro Syllæ 13. aug.
caſſianus epiſcopus Tudertin. mar. ſub Diocl. 13. aug.
caſſianus mar, Romæ, infra cum Lucio. 2. Dec.
caſſianus mar. in Mauritania. 3. Dec.
caſſius, Victorinus, Maximus, & ſocij mar. Aruernis. 15. mai.
caſſius epiſcopus Narnien. 29. Iuni.
caſſius mar. Nouocomi. ſupra cum Carpophoro. 7. aug.
caſſius & Florentius cum aliis plurimis mart. in Gallia. 10. Oct.
caſtor & Dorothena mar. Tarſi. 28. mar.
caſtor & Stephanus mar. Tarſi. 27. apr.
caſtor, Victor, & Rogatianus mar in Africa. 28. Dec.
caſtorius mar. Romæ infra cum Claudio. 7. iul.
caſtorius mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Claudio. 8. Nouemb.
caſtrenſis epiſcopus Capuanus. 11. Febr.
caſtrenſis confeſſor in Campania, infra cum Priſco. 1. ſept.
caſtritianus epiſcopus Mediolanen. 1. Dec.
caſtulus mar. in Africa, infra cum Zotico. 12. Ianu.
Caſtulus mar. infra cum Saturnino. 15. febr.
caſtulus mar Romæ. 26. mar.
caſtulus & Euprepis mart Romæ. 30. Nou.
caſtus & Aemilius mart. in Africa 22. mai.
caſtus & Secundinus epiſcopi & mar. Sinneſſæ. 1. Iul.
caſtus mar infra cum Magno 4. Sep.
caſtus mar. Capuæ, infra cum Marcello. 6. Oct.
cataldus epiſcopus Tarentin. 10. mai.
Catharina virgo in Suetia. 22 Mart.
catharina uirgo Senenſis, ord. S. Dominici, Romæ. 29. apr.
catharina virgo mart. Alexandriæ ſub Maximino. 25. Nouemb.
ceadda epiſcopus in Anglia 2 Mart.
cathedra S Petri Romæ. 18. Ianu.
— Antiochiæ. 22. Febr.
catulius diaconus, Ianuarius, Florentinus, Iulia & Iuſta mart. Carthagine. 15. Iul.
catus mar in Africa, infra cum Paulo 19. Ianu.
celerina in Africa, infra cum Laurentino. 3. Febr.
celerinus diaconus mar. in Africa 3. Febr.
celſus puer. mar. Antiochiæ ſub Dioclet. infra cum Iuliano. 9. Ianu.
celſus epiſcopus in Hibernia. 6. Apr.
celſus puer mar. Mediolani ſub Nerone, infra cum Nazario. 28. Iul.
Eiuſdem inuentio Mediolani. 10 Mai.
celſus & Clemens mar. Romæ 21 Nou.
cenſurius epiſcopus Antiſiodoren. 10. Iuni.
centolla & Helena mar. in Hiſpania 13. aug.
centum viginti Martyres in Perſide, 6. apr.
centum viginiti & vnus Martyres Romæ. 25. Oct.
centumſexagintaquinque milites mar. Romæ ſub Aureliano. 0 aug.
cerbonius epiſcopus Populonij. 10. Oct.
carbonius epiſcopus Veronen. 10. Oct.
chæremon mar. Alexandriæ ſub Valeriano, ſupra cum Caio. 4. Oct.
Chæremon epiſcopus Nilopolis, & alij plurimi mart. in Aegypto ſub Decio. 22. Dec.
charinus mar. Corinthi, ſupra cum Calliſto. 16. apr.
charitas virgo mart. Romæ ſub Hadriano, infra cum Fide. 1. Aug.
charitina virgo & mar. ſub Dioclet 5 Oct.
chariton mar. infra cum Zenone 3. Sep.
chelidonius mar. in Hiſpania, infra cum Hemiterio. 3. Mar.
chelidonia virgo apud Sublacum. 13. Oct.
chionia mar. Theſſalonicæ ſub Dioclet. ſupra cum Agape. 3. apr.
chriſteta mar Abulæ, infra cum Vincentio. 27. Oct.
chriſtina virgo mar. in Perſide 13. Mart.
chriſtina virgo & mar. apud lacū Vulſinium. 24. Iul.
chriſtiana ancilla, apud Iberos. 15. Dec.
chriſtinus eremita mar. in Polonia, ſupra cum Benedicto. 12. Nou.
chriſtophorus mar in Lycia ſub Decio. 25. Iul.
chriſtophorus monachus mar. Cordubæ, infra cum Leouigildo. 20. aug.
chromatius epiſcopus Aquileien. 2. Dec.
chryſanthus & Daria martyr. Romæ ſub Numeriano. 25. Octob.
chryſogonus mar. Aquileiæ ſub Dioclet 24. Nou.
chryſophorus mar. ſub Dioclet. inf. cum Victore. 20. apr.
chryſotelus presby. mart. in Perſide, infra cum Parmenio. 22. apr.
chunegundes Auguſta, Bambergæ. 3. Mart.
chylianus epiſcopus Herbipolen. Colomannus presbyt. & Totnanus diaconus mart 8. Iul.
cilinia mater B Remigij. 21. Oct.
cindeus presb. mar. in Pamphylia ſub Dioclet. 11. Iul.
circuncitio Domini. 1. Iann.
ciſellus mar. in Sardinia ſub Dioclet. Infra cum Luxorio. 21. apr.
clara virgo ordin. Min. Aſſiſij. 12. aug.
clarentius epiſcopus Viennen. 26. apr.

clarus presbyt.mar.in pago Vilcaſſino, 4.Nou.
clarus presbyter Turon 8.Nou.
claſſicus mar.in Africa.infra cum Lucio.18.Feb.
clateus epiſcopus Brixien mar.ſub Nerone,4.Iuni.
claudia mar.in Paphlagonia,ſupra cum Alexandra,20.Mar.
claudia virgo mar.Ancyræ,inf.cum Theodoro, 18.Mai.
claudianus mar.in Aegipto ſub Numeriano, infra cum Victorino.25 Febr.
claudianus mar perge ſub Decio,inf.cum Papia.26. Feb.
claudianus mar Nicomediæ,inf cum Victore.6.Mar.
claudius mar.Oſtiæ ſub Diocl inf.cum Maximo.18. Feb.
claudius mar.Romæ ſub Dioclet. infra cum Marcellino Papa,25.Apr.
claudius mar Conſtantinopoli,inf.cum Lucilliano. 3. Iun.
claudius epiſcopus Veſontin.6.Iuni.
claudius,Nicoſtratus, Caſtorius, Victorinus & Symphorianus mar Romæ.7.Iul.
claudius,Iuſtus,Iucundinus, & alij quinq. mar. Trecis ſub Aureliano,21.Iul.
claudius,Aſterius,Neon,Donuina,& Theonilla mar. Aegeæ ſub Dioclet.23.aug.
claudius,Lupercus, & Victorius mar. Legione ſub Dioclet. 30 Oct.
claudius,Nicoſtratus,Symphorianus, Caſtorius, & Simplicius mar Romæ ſub Dioclet. 8.Nou.
claudius tribunus, Hilaria, Iaſon, Maurus, & LXX.milites mar.Romæ ſub Numeriano 3 Dec.
claudius,Criſpinus,Magina, Ioannes, & Stephanus mar. in Africa 3.Dec.
clemens epiſcopus Ancyræ mar.ſub Dioclet.23.Ianu.
clemens mar.ſupra cum Apellio 10 Sept.
clemens mar. Romæ,ſupra cum Celſo,21. Nou.
clemens Papa & mar. in Cherſoneſo ſub Traiano 23. Nouemb
clementinus,Theodotus,& Philomenus mar. Heracleæ,14. Nouemb.
cleomenes mar. in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo. 23.Dec.
cleonicus, Eutropius, & Baſiliſcus mar. ſub Maximiano. 3 Mart.
cleophas Chriſti diſcipulus mar. Emmaus,25.Sep.
clerus diaconus mar.Antiochiæ.7 Ianu.
cletus Papa & mar. Romæ ſub Domitiano.26 apr.
clicerius epiſcopus Mediolanen.20.Sept.
clinus confeſſor Aquini,30 Mar.
clodoaldus presbyt in territorio Pariſien.7. Sep.
clodulphus epiſcopus Metenſis, 8.Iuni.
codratus,Dionyſius,Cyprianus, Anectus,Paulus & Creſcens mar.Corinthi ſub Decio.10.Mar.
cointha mar.Alexandriæ ſub Decio,8.Febr.
colmanus mar.in Africa,13.Oct.
colmannus presbyt. mar. Herbipoli, ſupra cum Chyliano. 8 Iul.
columba virgo & mar.Cordubæ 17 Sep.
columba virgo Senonen.mar ſub Aureliano.31.Dec.
columbanus abbas Bobienſis,21.Nou.
columbus presbyter in Scotia,9.Iuni.
commemoratio S.Pauli Apoſt.30.Iuni.
S.Mariæ de Victoria 7.Oct.
Omnium defunctorum,2.Nou.
Imaginis Saluatoris à Iudæis crucifixæ,9.Nou.
conceptio B Mariæ virg.8.Dec.
conceſſa mar.Carthagine,8. apr.
conceſſus mar.Romæ.infra cum Demetrio,9.apr.
concordia mar Romæ ſub Valeriano,infra cum Hippolyto. 13.aug.
concordius presbyt.mar.Spoleti ſub Antonino.1. Ian.
concordius mar.Nicomediæ,infra cum Zenone,2. Sep.
concordius mar Rauennæ ſub Maximiano, infra cum Valentino.16.Dec.
conon mar.Perge ſub Decio,infra cum Papia, 26.Febr
conon mar.in Cypro ſub Decio,6 Mar.
conon mar.cum filio Iconij ſub Aureliano,29.Mai.
conradus epiſcopus Conſtantien.26.No.
conſortia virgo in monaſt.Cluniacenſi.22.iuni.
conſtantia mar.Nuceriæ ſub Nerone,infra cu Felice,19.Sep.
conſtantinus confeſſor Carthagine.11.Mart.
conſtantinus epiſcopus in oppido Vapingo.12 .apri.
conſtantinus,Epheſi,inf.In Septem dormientes, 27.Iul.
conſtantius epiſcopus Peruſin mart. cum ſocijs ſub M. Aurelio,29.iano.
conſtantius epiſcopus Aquinas 1.Sept.
conſtantius Eccleſiæ manſionarius,Anconæ,1.Sep.
conſtantius confeſſor Romæ,30.Nou.
conſtantius mar.Treuiris ſub Dioclet.infra cum Maxentio, 12 Dec.
conuerſio S.Pauli Apoſt.25.ianu.
S.Auguſtini epiſcopi Mediolan 5.mai.
copres mar. Alexandriæ ſub Iuliano, infra cum Patermuthio.9.Iul.
corbinianus epiſcopus Friſingen.8.ſep.
cordula mar Coloniæ,22.Oct.
coſebus præfectus mar. Meſſanæ ſub Hadriano. 18.apr.
cornelia mar.In Africa,inf.cum Theodulo,31 mar.
cornelius centurio epiſcopus Cæſareæ. 2. Febr.
cornelius Papa & mar. cum alijs xxj Romæ ſub Decio, 14. Sept.
cornelius mar Catanæ,Infra cum Stephano. 31. Dec.
corona xxx.militum mar. Romæ ſub Dioclet.1. ianu.
Militum xl.in Africa,infra cum Zotico,12.ianu.
Militum xl Romæ ſub Gallieno, 13.ianu.
corona mar.in Syria ſub Antonino, infra cum Victore. 14. mai.
coronion,Iulianus, Macarius, & alij xiij.mar.Alexandriæ ſub Decio.30 Oct.
corſicus presbyt & Leo ſubdiaconus.30.Iuni.
coſmas & Damianus, Anthimus, Leontius, & Euprepius mar. Aegeæ ſub Dioclet.27.Sep.
cottidus diaconus, Eugenius & ſocij mar. In Cappadocia, 6.ſept.
craton mar.cum vxore & familia ſua,Romæ,15.Feb.
crementius mar Cæſarauguſtæ,ſupra cum Caio,16.apr.
creſcens.mart. Corinthi ſub Decio, ſupra cum Codrato.10. mart.
creſcens mar,in Lycia.15.apr.
creſcens,Dioſcorides,Paulus,& Helladius mar.28 mai.
creſcens epiſcopus Galatiæ mar.ſub Traiano,27. Iun. & 29. Decembris.
creſcens mar. Tibure ſub Hadriano,infra cum Symphoroſa. 18.iul.
creſcens mar.in Ponto,infra cum Priſco,1.Oct.
creſcens epiſcopus in Africa, infra cum Valeriano, 28. Nou.
creſcentia mar.in Lucania ſub Dioclet. infra cum Vito. 15. iuni.
creſcentina mar.Romæ,5.mai.
creſcentianus mar.Turribus,31.mai.
creſcentianus mar.Tiferni ſub Dioclet 1.iuni.
creſcentianus mar.in Campania ſub Dioclet ſupra cum Ariſtone,2.iul.
creſcentianus mar.Auguſtæ,inf.cum Hilariæ.12 aug.
creſcentianus mar. in Africa ſub Valeriano, inf. cum Cypriano,14. ſep.
creſcentianus mar Romæ.24 Nou.
creſcentianus epiſcopus,confeſſor in Africa, infra cum Valeriano.28.Nou.
creſcentio mar.Romæ,infra cum Narciſſo,17. ſep.
creſcentius confeſſor Florentiæ,19.apr.
creſcentius puer mar Romæ ſub Dioclet.14.ſept.
creſcentius mar.Treuiris ſub Dioclet. inſra cum Maxentio, 12 Dec.
creſcentius mar.in Africa,inf.cum Dominico,29.Dec.
creſconius epiſcopus,confeſſ.in Africa, infra cum Valeriano,28 Nou.
criſpina mar.Thebeſte ſub Dioclet.5.Dec.
criſpinus epiſcopus Papien.7.ianu.
criſpinus & Criſpinianus marty. Sueſſione ſub Diocle. 25. Octob.
criſpinus epiſcopus.Aſtiagen.& mar.19.
criſpinus mar in Africa,ſupra cum Claudio. 3. Dec.
criſpinus mar.Thaguræ,infra cum Iulio 5.Dec.
criſpulus mar.Turribus,infra cum Gabino.30.mai.

Criſpulus & Reſtitutus mar. in Hiſpania. 10. Iuni.
Criſpus presbyt. mar. Romæ ſub Dioclet. infra cum Ioanne, 18. Aug.
Criſpus & Caius, Corinthi. 4 Octo.
Cronidas commentarienſis mar. inf. cum Phileto, 27 Mart.
Crotates mar ſub Diocl. ſupra cum Appolline, 21. Apr.
Crotildes Regina, Pariſijs, 3. Iuni.
Crucis Dominicæ Inuentio ſub Conſtantino. 3. Mai.
Eiuſdem Exaltatio ſub Heraclio, 14. Sept.
Cteſiphon epiſcopus Vergij. infra cum Torquato, 15. Mai.
Cucuphas mar. Barcinone ſub Dioclet. 25. Iul.
Culmatius diaconus mar. Aretij, infra cum Gaudentio, 19. Iun.
Cunibertus epiſcopus Colonien. 12 Nou.
Curcodomus diaconus Antiſiodori, 4 Mai.
Curonotus epiſcopus Iconij & mar 12. Sept.
Cuthbertus epiſcopus in Britannia, 20. Mar.
Cutias mar. Oſtiæ ſub Diocl inf. cum Maximo. 18. Feb.
Cyprianus mart. Corinthi ſub Decio, ſupra cum Codrato, 10. Mar.
Cyprianus mar. Brixię, infra cum Sauino, 11. Iul.
Cyprianus epiſcopus Carthaginen. Creſcentianus, Victor, Roſula, & Generalis mart. in Africa ſub Valeriano, 14. Sept.
Cyprianus, & Iuſtina virgo mar. Nicomediæ ſub Dioclet. 26. Sept.
Cyprianus epiſcopus in Africa, mar. ſub Hunnerico infra cum Felice. 12 Octob.
Cyprianus abbas, Petragoricis 9. Dec.
Cyra, Beroeę, infra cum Marana. 5. Aug.
Cyrenia & Iuliana mar Tarſi ſub Maximiano, 1. Nou.
Cyria mar. Cæſareæ, inf. cum Zenaide 5. Iuni.
Cyriaca mar. infra cum Photina, 20. Mar.
Cyriaca, & aliæ quinque virgines & mart. Nicomediæ ſub Maximiano 19 Mai.
Cyriaca mar. Romæ ſub Valeriano, 21. Aug.
Cyriacus mar. Alexandrię, inf. cum Tarſicio, 31. Ian.
Cyriacus mar. Romæ, infra cum Paulo, 8. Feb.
Cyriacus diaconus, Largus, Smaragdus, & alij xx. mart. Romæ ſub Maximiano, 16. Mart & 8. Aug.
Cyriacus, & alii decem mar. Nicomediæ. 7. Apr.
Cyriacus mar. ſub Hadriano, inf cum Exuperio 2. Mai.
Cyriacus epiſcopus Hieroſolymit. & mar. ſub Iuliano. 4. Mai.
Cyriacus mar Peruſię ſub Decio, infra cum Florentio. 5. Iun.
Cyriacus & Paula virgo Mar. in Hiſpania 18. Iuni.
Cyriacus mar. in Ponto, infra cum Paulo, 20. Iun.
Cyriacus & Apollinaris mar in Africa, 21. Iuni.
Cyriacus mar. in Armenia ſub Maximiano, inf. cum Orentio, 24. Iuni.
Cyriacus mar. Sebaſtæ, ſupra cum Antiocho, 15. Iul.
Cyriacus, Paulillus, Secundus, Anaſtaſius, Syndimius & ſocij mar. Nicomedię. 19. Dec.
Cyrilla mar cyrenæ ſub Dioclet 5. Iul.
Cyrilla virgo & mar. Romæ ſub Claudio, 28. Octo.
Cyrillus epiſcopus Alexandrin. 28. Ianu.
Cyrillus mar. ſupra cum Archelao, 4. Mar.
Cyrillus epiſcopus. Rogatus, Felix, Rogatus, Beata, Herenia, Felicitas, Vrbanus, Siluanus, & Mamillius mar. in Africa, 8. Mar.
Cyrillus epiſcopus in Morauia. 9. Mart.
Cyrillus epiſcopus Hieroſolymit. 18. Mar.
Cyrillus mar. in Syria, infra cum Paulo, 29. Mar.
cyrillus diaconus mar. Heliopoli ſub Iuliano, 29. Mar.
cyrillus epiſcopus Gortynæ mar. ſub Decio, 9. Iul.
cyrillus epiſcopus Antiochenus, 22 Iul.
cyrillus, Aquila, Petrus, Domitianus, Rufus, & Menander mar Philadelphiæ, 1. Aug.
Cyrillus mar. Anthiochiæ. infra cum Primo, 2. Octo.
Cyrillus mar. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Anaſtaſia. 28. Oct.
Cyrinus, Primus, & Theogenes mar. in Helleſponto. 3. Ian.
cyrinus mart. Romæ ſub Dioclet. infra cum Marcellino Papa. 26. Apr.
cyrinus mar. in Sicilia, ſupra cum Alphio. 10. Mai.
Cyrinus mart. Romæ, ſub Dioclet. ſupra cum Baſilide. 12. Iuni.
Cytion presby. Baſſianus lector, Agatho exorciſta, & Moyſes mart Alexandriæ. 14. Feb.
Cyrion miles mar. Sebaſtæ ſub Licinio. infra in Quadraginta Martyres. 9. Mar.
Cyrus & Ioannes mar. Romæ. 31. Ian.
Cyrus epiſcopus Carthaginien. 14. Iul.
Cythinus mart. Carthagine. infra in Sillitani Martyres, 17. Iul.

D

Dacianus mar. Romæ, ſupra cum Aretio. 4. Iuni.
Dacius mar. Damaſci, ſupra, cum Cæſario. 1. Nou.
Dadas, Caſdoa & Gabdelas mart. in Perſide ſub Saporc. 29. Sept.
Dadas mar. ſub Dioclet infra cum Maximo. 13. Apr.
Dafroſa mar. Romæ ſub Iuliano. 4 Ian.
Dalmatius epiſcopus Papien mar ſub Maximiano. 5. Dec.
Damaſius Papa Romæ. 11. Dec.
Danianus miles mar, in Africa 22. Febr.
Damianus epiſcopus Papien. 12 Apr.
Damianus mar. Aegeæ, ſub Dioclet ſup. cũ Coſma, 27. Sept.
Daniel mart. Patauij. 3. Ianu.
Daniel mart. Caſareæ ſub Maximino, infra cum Elia. 16 Febr.
Daniel mar. Nicopoli ſub Licinio, inf. cũ Leontio. 10. Iul.
Daniel, Samuel, Angelus, Domnus, Leo Nicolaus, & Hugolinus ord, Min. mart in Mauritania. 13. Oct.
Daniel Stylita Conſtantinopoli. 11. Dec.
Daria mar. Romæ ſub Numeriano, ſupra cum Chryſantho. 25. Oct.
Darius, Zoſimus, Paulus, & Secundus mart. Nicææ. 19. Dec.
Daſius, Zoticus, Caius, & alij xij. milites mart. Nicomediæ, 21. Oct.
Daſius epiſcopus Doroſtori, & mar. 20 Nou.
Datius epiſcopus Rauennæ. 3. Iul.
Datiua in Africa ſub Hunnerico, inf. cum Dionyſia. 6. Dec.
Datius epiſcopus Mediolanen. 14 ianu.
Datius, Reatrius, & ſocij mart. in Africa. 27. ianu.
Datiuus, Iulianus, Vincentius, & alij xxviij mart. in Africa. 27. ianu.
Datiuus mart. in Africa ſub Dioclet. infra cum Saturnino. 11. Febr.
Datiuus epiſcopus & mart. in Africa ſub Valeriano, infra cum Nemeſiano. 10. Sep.
Dauid eremita Theſſalonicæ. 26. iuni.
Dauid Rex & propheta. 29. Dec.
Dauinus confeſſor Lucenſis. 3 iuni.
Decem Martyres Theopoli. 6, Nou.
Decem milites mart. Romæ. 10. Febr.
Decem & octo mart Cæſarauguſtani, Optatus, Lupercus, Succeſſus, Martialis, Vrbanus, Iulia, Quinctilianus, Publius, Fronto, Felix, Cæcilianus, Euentius, Primitiuus, Apodemius, & Saturnini quattuor. 16. Apr.
Decem millia mart. Nicomediæ. 18. Mar.
Decem millia mar. Crucifixi in monte. Ararath, 22. iuni.
Decem millia CCIII. Marty. Romæ, infra cum Zenone. 9. iul.
Decem & ſeptem millia Marty, Romæ ſub Dioclet. infra in Marcellinus Papa. 26. Apr
Decollatio S. Ioannis Baptiſtæ. 29. Aug.
Decoroſus epiſcopus Capuan. 15. Febr.
Dedicatio S. Mariæ ad Martyres Romæ. 13. Mai.
Dedicatio Baſilicæ, S. Martini Turonis. 4. iul.
S. Petri ad Vincula, Romæ. 1 Aug.
S. Mariæ ad Niues, Romæ. 5 Aug.
Baſilicæ Saluatoris Romę. 9 Nou.
Baſilicarum Petri & Pauli Romæ. 18. Nou.
Defunctorum Commemoratio. 2. Nou.
Deicola abbas in Britannia. 18. ianu.
Delphinus epiſcopus Burdegalen. 24. Dec.
Demetria virgo & mar. Romæ ſub Iuliano, 21. iuni.
Demetrius, Conceſſus, Hilarius, & ſocij mar. Romæ 9. Apr.
Demetrius mar. in Africa. 14. Aug.
Demetrius proconſul mart. Theſſalonicæ ſub Maximiano, 8. Oct.

Demetrius epiſcopus Antiochenus, Anianus diaconus, Euſtoſius, & alij xx. mart. 10 Nou.
Demetrius & Honorius mart. Oſtiæ, 21 Nou.
Demetrius mar. Verulis ſupra cum Blaſio 29. Nou.
Demetrius, Honoratus, & Florus mar. Oſtiæ. 22. Dec.
Democritus, Secundus, & Dionyſius mart. Synnadæ. 31. Iul.
Deogratias epiſcopus Carthaginien 22. Mart.
Derphuta mart. in Paphlagonia, ſupra cum Alexandra. 20. Mart.
Deſiderius confeſſor Paſtorij, ſup. cum Barontio. 25. Mart.
Deſiderius epiſcopus Lingonien. & alij plurimi mart. ſub Vuandalis 23 Mai.
Deſiderius epiſcopus Viennen. mar. ſub Theodorico. 23. Mai. & 11 Febr.
Deſiderius lector mar. Puteolis ſub Dioclet. infra cum Ianuario. 19. Sept.
Deus dedit confeſſor Romæ 10 Aug
Deuſdedir abbas Caſinen. & mar. 9. Oct.
Deuſdedit Papa Romæ. 8. Nou.
Deuſdedit epiſcopus Brixien. 10. Dec.
Diaconus eccleſiæ Marſi anæ mar. 14 Mart.
Diaconus S. Anthimi epiſcopi, mar. Nicomediæ ſub Diocle. 23 Dec.
Didius mar. Alexandriæ ſub Maximino, infra cum Fauſto. 26 Nou.
Didymus mart. Alexandriæ ſub Dioclet. infra cum Theodora 28. Apr.
Didymus mar. Laodiceæ, infra cum Diodoro. 11. Sept.
Digna virgo & mar. Cordubæ, ſupra cum Anaſtaſio. 14 Iun.
Digna virgo Tuderti. 11. Aug.
Digna mar. Auguſtæ, infra cum Hilaria. 12. Aug.
Digna & Emerita virg. & mart. Romæ ſub Valeriano. 22. Sep.
Diocles mar. in Iſtria infra cum Zoello. 24. Mai.
Diocletius mar. Auximi ſub Dioclet. infra cum Siſinio. 11. Mai.
Diodotus mar. Pergę ſub Decio 26. Feb.
Diodorus & Rodopianus mar. in Caria ſub Dioclet 3. Mai.
Diodorus mar. in Campania, infra cum Lucia. 6. Iul.
Diodorus, Diomedes, & Didymus mart. Laodiceæ. 11. Septemb.
Diodorus presbyt. Mariannus diaconus, & alij plures mart. Romæ ſub Numeriano. 1 Dec.
Eorum Inuentio Romę. 17. Ianu.
Diogenes mar. in Macedonia, inf cum Timotheo 6, Apr.
Diomedes medicus mar. Nicææ ſub Dioclet. 16. Aug.
Diomedes, Iulianus, Philippus, Eutychianus, Heſychius, Leonides, Philadelphus, Menalippus, & Pantagapes mart. 2. Sept.
Diomedes mar Laodiceæ, ſupra cum Diodoro. 11. Sep.
Dion. mar. in Campania infra cum Lucia. 6. Iul.
Dionyſia mart. in Helleſponto, infra cum Petro. 15. Mai.
Dionyſia, Datiua, Leontia, Tertius, Aemilianus, Boniſacius, & alij tres in Africa ſub Hunnerico. 6. Decemb.
Dionyſia mar. Alexandriæ ſub Decio, ſupra cum Ammonaria, 12. Dec.
Dionyſij duo mart Cæſareæ ſub Dioclet. infra cum Timolao. 24 Mart.
Dionyſius, Aemilianus, & Sebaſtianus mar. in Armenia. 8. Febr.
Dionyſius & Ammonius mar Alexandriæ. 14. Febr.
Dionyſius mar. Corinthi ſub Decio, ſupra cum Codrato. 10 Mart.
Dionyſius mar. Aquileiæ ſub Numeriano, infra cum Hilario, 16. Mart.
Dionyſius Corinthiorum epiſcopus. 8. Apr.
Dionyſius mar. infra cum Socrate. 19. Apr.
Dionyſius epiſcopus Viennen. 8. Mai.
Dionyſius mar. Romæ. 12. Mai.
Dionyſius epiſcopus Mediolanen. ſub Conſtantio Ariano 25. Mai.
Dionyſius mar. Conſtantinopoli, infra cum Lucilliano. 3. Iuni.
Dionyſius, Epheſi inf. in Septem dormientes. 27. Iul.
Dionyſius mar. Synnadæ, ſupra cum Democrito. 31. Iul.
Dionyſius & Priuatus mart. in Phrygia. 20. Sep.
Dionyſius, Fauſtus, Caius, Petrus, Paulus, & alij quattuor mar. ſub Decio. 3. Oct.
Dionyſius Areopagita, Ruſticus & Eleutherius mar. Lutetiæ. 9. Oct.
Dionyſius epiſcopus Alexandrin. confeſſor ſub Valeriano. 17. Nou.
Dionyſius mar. Heracleæ ſupra cum Baſſo. 20, Nou.
Dionyſius Papa. 26. Dec.
dioſcorides mar. Smyrnæ. 10. Mai.
Dioſcorides mar. ſupra cum Creſcente. 28. Mai.
Dioſcorus mar. in Aegypto ſub Numeriano, infra cum Victorino 15. Feb.
Dioſcorus lector mar. in Aegypto 18. Mai.
Dioſcorus puer Alexandriæ ſub Decio, infra cum Herone. 14. Dec.
Doda virgo Rhemis, ſupra cum Bona 24. Apr.
Dometius monachus cum duobus diſcipulis mart. Niſibi ſub Iuliano 7. Aug.
Dominator epiſcopus Brixien. 5. Nou.
Dominica virgo & mart. in Campania ſub Dioclet. 6. Iul.
Dominicus abbas, Soræ. 22. Ianu.
Dominicus Calciatenſis confeſſor. 12 Mai.
Dominicus confeſſor ord. Præd. Bononiæ, 4. Aug.
Eiuſdem Tranſlatio Bononiæ. 24. Mai.
Dominicus loricatus. 14 Oct.
Dominicus epiſcopus Brixien. 20 Dec.
Dominicus, Victor, Primianus, Lyboſus, Saturninus, Creſcentius, Secundus, & Honoratus mar. in Africa. 29. Dec.
Domitianus abbas in territorio Lugdunen. 1. Iul.
Domitianus mar Philadelphię, ſupra cum Cyrillo. 1. Aug.
Domitianus epiſcopus Catalaunen. 9. Aug.
Domitianus diaconus mar. Ancyræ, infra cum Euthychio. 28. Dec.
Domitilla virgo, infra Flauia Domitilla. 7. Mai.
domitius, Pelagia, Aquila, Eparchius, & Theodoſia mar. 23. Mart.
domitius mar. in Syria. 5. Iul.
domitius presbyter Ambianen. 23. Oct.
domna virgo & mar. Nicomediæ ſub Dioclet. infra cum Inde. 28. Dec.
domnina, & ſociæ virg & mar. 14. Apr.
domnina mar. in Lycia ſub Dioclet. 12. Oct.
domninus mar. infra cum Philemone. 21. Mar.
domninus, Victor, & ſocij mar. Theſſalonicæ. 30. Mart.
domninus confeſſor Ebreduni, infra cum Marcellino. 20. Apr.
domninus mart. Theſſalonicæ ſub Maximiano. 1. Octob.
domninus mart. in territ. Parmenſi ſub Maximiano. 9. Octo.
domninus, Theotimus, Philotheus, Siluanus, & ſocij mart. ſub Maximino. 5. Nou.
domnio mar Bergomi. 16. Iul.
domnio epiſcopus Salonen. & milites octo mar. in Dalmatia. 11. Apr.
domnio presbyter Romæ 28. Dec.
domnolus epiſcopus Cenomanen. 16. Mai.
domnus mar. in Mauritania, ſupra cum Daniele. 13. Octob.
domnus epiſcopus Viennenſis. 3. Nou.
donatæ mart. Carthagine, infra in Scillitani mart. 17. Iul.
donata, Paulina, Ruſtica, Nominanda, Serotina, Hilaria, & ſociæ mart. Romæ. 31. Dec.
donatianus & Rogatianus mart. in Britannia ſub Dioclet. 24 Mai.
donatianus epiſcopus Catalaunen. 7. Aug.
donatianus, Præſidius, Manſuetus, Germanus, Fuſculus, & & Lætus epiſcopi & mart. in Africa ſub Hunerico. 6. Sept.
donatianus epiſcopus Rhemenſis. 14 Oct.
donatilla virgo mart. Tuburbi ſub Valeriano, infra cum Maxima. 30. Iul.
donatus, Sabinus, & Agapes, mar. 25. Ianu.
donatus mart. Foroſempronij, ſupra cum Aquilino 4. Febr.
donatus diaconus mart. in Africa, infra cum Primo. 9. Feb.
donatus, Secundianus, Romulus, & alij lxxxvj. mar. Concordiæ. 17. Febr.
donatus, Iuſtus, Herena, & ſocij mar. in Africa. 25. Feb.
donatus mar. infra cum Leone. 1. Mar.

donatus

donatus mar. Carthagine. 1. Mart.
donatus mart. in Africa, infra cum Epiphanio. 7. Apr.
donatus epiſcopus Euoreæ. 30. Apr.
donatus mar. Cæſareæ, inf. cum Polyeucto. 21 Mai.
Donatus epiſcopus Aretinus, & Hilarinus monachus mar. ſub Iuliano. 7. aug.
donatus presbyter, Segiſterici. 19 aug.
donatus mar. Antiochiæ, infra cum Reſtituto, 23. augu.
donatus mar. Capuæ, infra cum Quincto, 5. Sept.
donatus monachus mart. Meſſanæ, infra cum Placido. 5. Oct.
donatus epiſcopus Feſulan. 22. Oct.
donatus, Caſſiope in Corcyra, 29 Oct.
Donatus mar. infra cum Hermogene. 12. Dec.
donatus mart. Alexandriæ, infra cum Manſueto. 30. Decemb.
donnina mar. Aegeæ ſub Dioclet. ſupra cum Claudio, 23. aug.
dorothea virgo mar. Cæſareæ, 6. Febr.
dorothea virgo mar. Aquileiæ ſub Nerone, infra cum Euphemia. 3 Sept.
dorotheus mar. Tarſi, ſupra cum Caſtore, 28. Mar.
dorotheus Tyrie presbyt. & mar. ſub Iuliano. 5. Iuni.
dorotheus & Gorgonius mar. Nicomediæ ſub Diocle. 9. Septemb.
dorymedon mar. Synnadæ ſub Probo, infra cum Throphimo. 19. Sep.
droctoueus abbas Luteriæ, 10 Mar.
drogo confeſſor Valencenis. 16. apr.
druſus, Zoſimus, & Theodorus mart. Antiochiæ. 14. Decemb.
druſus mar. Tripoli, infra cum Luciano, 24. Dec.
ducenti Martyres Synope in Ponto, 7. Apr.
ducenti viginti Martyres in Africa, 30. Octo.
ducenti ſexaginta Martyres Romæ ſub Claudio, 1. Mart.
ducenti ſexagintaduo martyres Romæ, 25. Mart.
ducenti ſexagintaduo martyres Romæ ſub Dioclet. 17. Iuni.
ducenti ſeptuaginta martyres in Africa. 16. Oct.
dula ancilla mar. Nicomediæ, 25. Mart.
dulas mar. in Cilicia, 15. Iuni.
dunſtanus epiſcopus Cantuarien. 19 Mai.
duo Monachi mar. in prouincia Valeriæ, 14. Mart.
duodecim Fratres mar. Beneuenti, 1. Sept.
dympna virg. & mar. in Brabantia, 15. Mai.

E

EAdbertus epiſcopus Lindisfarnen. 6. Mai.
Eadmundus Angliæ Rex, & mar. 20. Nou.
Ebulphus abbas in pago Oximenſi 29. Dec.
Edilbertus Rex Cantiorum in Anglia, 24. Febr.
Edilburga virgo in Anglia, 7 Iul.
Ediltrudes virgo Regina Britanniæ, 23. Iuni.
Edistius mar. Rauennæ, 12 Octo.
Editha virgo in Anglia, 16. Sep.
Edmundus epiſcopus Cantuarien. 16. Nou.
Eduardus Angliæ Rex, 5. Iann.
Eduardus Rex Britanniæ & mar. 18. Mart.
Egbertus presbyter in Hiberniæ. 24. apr.
Egdunius presb. & alij vij. mar. Nicomediæ, 12. Mar.
Eleazarus mar. Lugduni, infra cum Minerua. 23 aug.
Eleazarus comes, Pariſiis, 27. Sep.
Elesbaan Rex Aethiopiæ, 27. Oct.
Eleuchadius epiſcopus Rauennę, 14 Febr.
Eleuſippus mar. Lingonis ſub M. Aurelio, infra cum Speuſippo, 17. Ianu.
Eleutherius epiſcopus Conſtantinop. & mar. 20 Febr.
Eleutherius epiſcopus Tornacen. 20. Feb.
Eleutherius epiſcopus Illyrici, & Anthia mar. Meſſanę ſub Hadriano, 18. apr.
Eleutherius Papa & mar. Romę. 26. Mai.
Eleutherius confeſſor in Latio, 29. Mai.
Eleutherius mar. Conſtantinopoli ſub Maximiano. 4. auguſt.
Eleutherius & Leodides mar. 8. aug.
eleutherius epiſcopus Antiſiodoren. 16. aug.
eleutherius abbas, Romę. 6. Sept.
Eleutherius miles mart. Nicomedię cum alijs innumeris ſub Dioclet. 2. Oct.
eleutherius diaconus mart. Lutetię, ſupra cum Dionyſio, 9. Oct.
elias, Hieremias, Eſaias, Samuel & Daniel mar. Cęſareæ ſub Maximiano 16 Febr.
elias presbyt. Paulus & Iſidorus monachi mart. Cordubæ, 17. apr.
elias epiſcopus Hieroſolymit. infra cum Flauiano. 4. Iul.
elias propheta in monte Carmelo 20. Iul.
elias epiſcopus in Aegypto mar. ſub Dioclet. in Palęſtina, infra cum Peleo, 19. Sep.
eligius epiſcopus Nouiomen. 1. Dec.
eliphius mar. Colonię ſub Iuliano, 16. Oct.
eliſęus propheta Samariæ, 14. Iuni.
elizabet virgo Sconaugię, 18. Iuni.
elizabet vidua, Marpurg. 19. Nou.
elphegus epiſcopus Cantuarien. & mar. 19 apri.
elpidephorus mart. in Perſide, ſupra cum Acindino 2. Nou.
elpidius epiſcopus & mart. in Cherſoneſo, ſupra cum Baſilio. 4. Mar.
elpidius confeſſor in Campania, infra cum Priſco. 1. Septemb.
elpidius epiſcopus Lugdunen. 2. Sept.
elpidius abbas in Piceno. 2 Sep.
elpidius, Marcellus, Euſtochius, & ſocij mart. ſub Iuliano. 16. Nou.
emerentiana virgo & mar. Romę. 23. Iann.
emericus Hungarorum Regis filius, 4 Nou.
emerita virgo mart. Romę ſub Valeriano, ſupra cum Digna. 22. Sept.
emilas diaconus, & Hieremias mart. Cordubę. 15. Septem.
emmanuel mar. infra cum Quadrato, 26. Mart.
emmelia, Cæſareæ, ſupra cum Baſilio, 30. Mai.
emmeramus epiſcopus Ratiſponen. & mar. 22. Septemb.
emygdius epiſcopus Aſculan. mar. ſub Dioclet. 5. aug.
encratis virgo & mar. Cęſaraugustę. 16. apr.
engelbertus epiſcopus Colonien. & mar. 7. Nou.
ennatha virgo mar. Cæſareæ ſub Maximino, ſupra cum Antonino, 13. Nou.
ennodius epiſcopus Papien 17 Iul.
eobanus mar. in Friſia, ſupra cum Bonifacio. 5. Iuni.
epaphras epiſcopus Coloſſenſis & mar. 19. Iul.
epaphroditus epiſcopus Tarracinę, 22. Mar.
eparchius mar. ſupra cum Domitio, 23. Mar.
eparchius abbas Engoliſmen. 1. Iul.
ephebus mar. Interamnę, infra cum Proculo, 14. Februa.
ephiſius mar. Caralis ſub Dioclet. 15. Ianu.
ephræm diaconus Edeſſę, 1. Febr.
ephrem epiſcopus & mar. in Cherſoneſo, ſupra cum Baſilio, 4. Mar.
epicharides mar. Romę ſub Dioclet. 27. Sep.
epictetus, Iucundus, Secundus, Vitalis, Felix, & alij vij mar. in Africa. 9 Iann.
epictetus mar. in Portu Romano, infra cum Martiale. 22. aug.
epigmenius presbyt. & mar. Romæ ſub Diocle. 24 Mar.
epimachus & Alexander mar. Alexandrię ſub Decio, 12. Dec.
Idem Epimachus, infra cum Gordiano 10. mai.
epiphania mart. ſub Diocletiano apud Sallentinos, 12. Iul.
epiphania Domini, 6. Ianu.
eiuſdem Vigilia, 5. Ianu.
eiuſdem Octaua, 13. Ianu.
epiphanius epiſcopus Papienſis, 21. Ianu.
epiphanius epiſcopus, Donatus, Ruffinus, & alii xiij. mart. in Africa. 7. apr.
epiphanius epiſcopus Salaminę, 12. Mai.
epipodius mar. Lugduni ſub Antonino, 22. apr.
epiſcopi & presbyteri confeſſores ſub Conſtantio, 21. Maj.
epiſtemus mar. Emeſę ſub Decio, inf. cũ Galatione. 5. Nou.

epitacius epiſcopus, & Baſileus mar.in Hiſpania.23.Mai.
epolonius mar. Antiochiæ ſub Decio, ſupra cum Babyla, 24 Iann.
equitius abbas in prouincia Valeriæ.11.aug.
eraſma virgo & mar.Aquileiæ ſub Nerone, inf.cum Euphemia.3.Sept.
eraſmus epiſcopus & mar.in Campania ſub Dioclet. & Maximiano,2 Iuni.
eraſinus mar.Antiochiæ.25.Nou.
eraſtus epiſcopus Philippen & mar 26.Iul.
erconualdus epiſcopus Loudonien.30.apr.
ericus Rex Suetiæ & mar.18.Mai.
erminus epiſcopus Laubienſis,25.apr.
erotheides mar. in Cappadocia ſub Dioclet. ſupra cum Capitolina,27.Oct.
erotis mar.6.Oct.
eſaias mart. Cæſareæ ſub Maximino, ſupra cum Elia. 16. Febr.
eſaias propheta mar.in Iudæa 6.Iul.
eſdras propheta,infra cum Ioele. 13.Iul.
ethbinus abbas in Hibernia.19 Oct.
etheluuoldus epiſcopus Vuintonien.1.aug.
euagrius epiſcopus Conſtantinop. 6.Mar.
euagrius & Benignus mar.Tomis.3.apr.
euagrius mar in Ponto,infra cum Priſeo,1.Oct.
euagrius,Priſcianus,& ſocii mar Romæ,12.Octobris,
euariſtus mart. Cæſareæ ſub Dioclet. ſupra cum Carponio, 14 Oct.
euariſtus Papa & mar.Romæ ſub Traiano 25. Oct.
euariſtus mar.in Creta ſub Decio,infra cum Theodulo. 23. Dec.
euaſius epiſcopus Caſalenſis & mar.1.Dec.
euaſius epiſcopus Brixien.2.Dec.
eubulus mar.Cæſareæ ſub Dioclet 7.mar.
eucarpius mar.infra cum.Trophimo,18.mar.
eucarpus mar.in Aſia,ſupra cum Bardomiano,25. Sept.
euchaſius epiſcopus Treuirenſis,8. Dec.
eucherius epiſcopus Aureliaoeo.20.Feb.
eucherius epiſcopus Lugdunen.16 Nou.
eudocia mar.Helipoli ſub Traiano.1.mar.
eudoxius,Zenon,Macarius, & ſocii MCIIII. mart.Melitine ſub Dioclet.5.Sep.
eudoxius mart. Sebaſtæ ſub Liciolo, ſupra cum carterio, 2. Nou.
euellius mar.ſub Nerone.11 mai.
euentius mart. ſupra in xviij. mart. Cæſarauguſtaoi. 16. apr.
euentius presbyt. & mart.Romæ ſub Traiano, ſupra cum Alexandro papa.3 mai.
euergiſlus epiſcopus Colonien.& mar.24 Oct.
eugendus abbas in territorio Lugdunen 1.Ian.
eugenia virgo & martyr. Romæ ,ſub Gallieno, 25. Decembr.
eugenianus mar 8.Ianu.
eugenius martyr in Africa, ſupra cum Aquilino,4.Ian.
eugenius mart. Neocæſareæ, infra cum Mardonio, 24.Ian.
eugenius epiſcopus & mart.in Cherſoneſo,ſupra cum Baſilio,4 Mar.
eugenius mar.in Syria infra cum Paulo,2.Mar.
eugenius epiſcopus & mart.in Africa ſub Hunnerico, infra cum Vindemiale 2.Mai.
eugenius Papa Romæ,2.Iuni.
eugenius epiſcopus Carthaginen. mar.in Africa ſub Huonerico,cum quingentis ex ſuo clero,& Saluatore, ac Mauritia diaconis.13.Iul.
eugenius mar Tibure ſub Hadriano. Infra cum Symphoroſa 18 Iul.
eugenius mar.ſupra cum Apollonio 23.Iul.
eugenius marty Romæ ſub Gallieoo infra cum Lucilla.29. Iul.
eugenius mar.in Cappadocia ſupra cum cottido.6. Sep.
eugenius mar.Damaſci,infra cum Paulo 25.Sept.
eugenius epiſcopus Toletan.conf.15.Nou.
eugenius epiſcopus Toletan.mart.in ter.rit.Pariſien. 15. Nouemb.
eugenius diaconus.Florentiæ.17.Nou.
eugenius mar. in Armenia ſub Dioclet. infra cum Euſtratio.13 Dec.
eugenius & Macarius presbyteri & mart. in Arabia.ſub Iuliano.20.Dec.
eugenius epiſcopus Mediolanen.30.Dec.
eugraphus mar. Alexaodriæ ſub Maximino,infra cum Mena.10.Dec.
eulaſius mar.Cyzici ſub Maximiano, infra cum Fauſta.20. Sept.
eulalia virgo & mar.Barcinone ſub Diocle.12. Feb.
eulalia virgo & marty. Emeritæ ſub Maximiano. 10. Decemb.
eulampius & Eulampia virgo & alij CC.mar. Nicomediæ. 10. Oct.
eulogius diaconus mar. Tarracone ſub Gallieno. infra cum Fructuoſo. 21.Iaou.
eulogius presbyt.& mar.Cordubæ.11.Mart.
eulogius epiſcopus Edeſſæ. 5.Mai.
eulogius,& ſocij mar Conſtantinopoli.3.Iul.
eulogius epiſcopus Alexandrinus. 13.Sep.
eumenius epiſcopus Gortinæ.18.Sep.
eunicianus mar. in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo, 23.Dec.
euoomia mar. Auguſtæ,infra cum Hilaria 12.Aug.
eunus mar.Alexandriæ,infra cum Iuliano. 27.Feb.
euodius,Hermogenes,& Calliſtus mar. Siracuſis.25.Apr.
euodius epiſcopus Antiochenus & mar 6.Mai.
euodius mar.Nicææ infra cum Theodota.2.aug.
euodius,Hermogenes,& Calliſta mart.2 Sep.
euodius epiſcopus Rhotomagen.8 Oct.
euortius epiſcopus Aurelianenſis.7.Sep.
euphebius epiſcopus Neapolitan.23.Mai.
euphemia mar. in Paphlagonia, ſup. cum Alexandra 20. mar.
euphemia,Dorothea,Tecla,& Eraſma virg & mar.Aquileiæ ſub Nero 3.Sep.
euphemia uirgo mar.Calcedone ſub Dioclet. 16.Sep.
euphraſia uirgo in Thebaide.13. Mar.
euphraſia mar in Paphlagonia, ſupra cum Alexandra. 20. mart.
euphraſia virgo & mart. Ancyræ, infr. cum Theodoto.18. mai.
euphraſius epiſcopus in Africa.14 Ianu.
euphraſius epiſcopus Illiturgi,inf. cum Torquato.15.mai.
euphronius epiſcopus Auguſtodunen.3.Aug.
euphronius epiſcopus Turonenſis.4.aug.
euphraſyna uirgo Alexandriæ.1.Ian.
euphroſyna virgo mar. Tarracinæ ſub Domitiaoo, inf.cum Flauia Domitilla.7.mai.
euplius diaconus mar Catanæ ſub Dioclet 12.aug.
euporus mar.in Creta ſub Decio,inf.cum Theodulo.23.Dec.
euprepia mart. Auguſtæ,iofra cum Hilaria 12.aug.
euprepis mar Romæ ſupra cum Caſtulo 30 Nou.
euprepius epiſcopus Veronenſis 21. aug.
euprepius mart. Aegææ ſub Dioclet. ſupra cum Coſma.27. Sept.
euplychius mar.Cæſareæ ſub Iuliano 9.apr.
euplychius mar.Cæſareæ ſub Hadriaoo.7.Sep.
euſebia virgo & mar. Bergomi.29.Oct.
euſebius palatinus,& alij ix mart.5.Mar.
euſebius,Neon,Leontinus, Longinus,& alij quattuor mar. ſub Dioclet.24.apr.
euſebius mar ſupra cum Aphrodiſio.28.apr.
euſebius epiſcopus Samoſatenus & mar.21 Iuni.
euſebius epiſcopus Vercellenſis & mar.1.aug.
euſebius epiſcopus Mediolanen 12 aug.
euſebius presbyt Romæ ſub Conſtantio.14.aug.
euſebius,Pontianus, Vincentius, & Peregrinus mart Romæ ſub Commodo 25.aug.
euſebius,Neſtabus,& Zenon mar.in Palæſtina ſub Iuliano. 8.Sep.
euſebius mar.in Phœnicia.21.Sep.
euſebius Papa Romæ.26. Sep.
Euſebius epiſcopus Bononienſis.26.Sept.
Euſebius mart.Alexandriæ ſub Valeriano, ſup. cum Caio.4. Sept.

euſebia

Euſebius mart. Hadrianopoli ſub Iuliano, infra cum Philippo.22.Oct.
Euſebius monachus mar. Tarracinæ,ſup.cum Felice.5.Nou.
Euſebius presby. Marcellus diaconus, Hippolytus, Maximus, Adria, Paulina, Neon, Maria, Martana, & Aurelia mar. Romæ ſub Valeriano, 2. Dec.
Euſignus miles mar. Antiochiæ ſub Iuliano.5.Aug.
Euſtachius, Theopiſtes, Agapius & Theopiſtus mart. Romæ ſub Hadriano, 20. Sept.
Euſtachius presbyter in Syria, 12. Oct.
Euſtachius, Theſpeſius, & Anatolius mart. Nicææ ſub Maximino, 20 Nou.
Euſtachius epiſc. in Africa, infra cum Valeriano. 28. Nou.
Euſtaſius abbas Luxouien. 29. mart.
Euſtathius epiſc. Antiochenus, ſub Conſtantio, 16 Iul.
Euſtathius mar. Ancyræ, 28. Iul.
Euſterius epiſcopus Salernitan. 19. Oct.
Euſtochium virgo in Bethleem 28. Sept.
Euſtochium virgo mar. Tarſi ſub Iuliano. 2. Nou.
Euſtochius epiſcopus Turonen. 19. Sept.
Euſtochius mar. ſub Iuliano, ſupra cum Elpidio, 16. Nou.
Euſtolia & Sopatra virg. Conſtantinopoli, 9. Nou.
Euſtorgius presbyter Nicomediæ, 11. Apr.
Euſtorgius primus, epiſcopus Mediolanen. 18. Sept.
Euſtorgius ſecundus, Mediolanen. epiſcopus, 6. Iun.
Euſtoſius mar. Antiochiæ, ſupra cum Demetrio, 10. Nou.
Euſtratius, Auxentius, Eugenius, Mardarius, & Oreſtes mar. in Armenia ſub Diocler 13 Dec.
Euthalia virgo mar. in Sicilia, 27 aug.
Euthymius abbas in Palæſtina, 20. Ian.
Euthymius epiſc. Sardicen. mar ſub Theophilo, 11. mar.
Euthymius diaconus mar. Alexandriæ, 5. mai.
Euthymius Romanus, Peruſiæ, 29. aug.
Euthymius mar. Nicomediæ ſub Diocle 24. Dec.
Eutropia virgo mar. in Syria. inf. cum Libya, 15. Iun.
Eutropia vidua in Gallia, 15. Sept.
Eutropia mar. Alexandriæ, 30. Oct.
Eutropia virgo mar. Rhemis, infra cum Nicaſio, 14. Dec.
Eutropius lector mar. Conſtantinopoli, 12. Ian.
Eutropius mar. ſub Maximiano, ſupra cum Cleonico. 3. mar.
Eutropius epiſcopus Santon. & mar. 30. Apr.
Eutropius epiſcopus Arauſican 27. mai.
Eutropius, Zoſima, & Bonoſa mar. in Portu Romano, 15. Iul.
Eutyches mar. Romæ ſub Traiano, inf. cũ Marone. 15. Apr.
Eutyches mar. Puteolis ſub Diocl. inf. cum Ianuario, 19. Sep.
Eutychianus mar. in Campania ſub Diocler. ſupra cum Ariſtone, 2. Iul
Eutychianus mar Nicomediæ, inf. cum Stratone. 17. aug.
Eutychianus mar. ſupra cum Diomede, 2. Sept.
Eutychianus mar in Africa ſub Geiſerico. ſupra cum Arcadio, 13. Nou.
Eutychianus Papa & mar. Romæ ſub Numeriano, 8. Dec.
Eutychius mar. Romæ. 4. Febr.
Eutychius, & ſocij mar in Meſopotamia, 14 Mar.
Eutychius, & ſocij mar. Alexandriæ ſub Coſtantio. 26. mar.
Eutychius mar Ferentini, 15. apr.
Eutychius diaconus mart. in Mauritania, infra cum Timotheo, 21. mai.
Eutychius B. Ioannis Euang. diſcipulus, 24 aug.
Eutychius, Plautus, & Heracleas mar in Thracia. 29. Sept.
Eutychius mar. Meſſanæ, infra cum Placido, 5. Oct.
Eutychius mar. in Hiſpania, inf. cum Honorio, 21. Nou.
Eutychius mar. in Hiſpania, 11. Dec.
Eutychius presbyt. & Domitianus diaconus mart. Ancyræ. 28. Dec.
Eutychius & Florentius monachus Narſiæ, 28. Dec.
Euualdi duo presbyteri & mar. apud Saxones, 3 Oct.
Exaltatio S. Crucis in Perſide ſub Heraclio, 14. Sept.
Exanthus mar. Nouocomi, ſup. cum Carpophoro, 7. aug.
Expeditus mar. Meliuiae, inf. cum Hermogene. 19. apr.
Exuperantia virgo Trecis, 26. apr.
Exuperantius epiſcopus Rauennæ. 30. mai.
Exuperantius diaconus, mar. Spoleti ſub Maximiano, infra cum Sabino, 30. Dec.
Exuperia mar. Romæ, infra cum Symphronio, 26. Iul. & 31. Octob.
Exuperius, Zoe, Cyriacus, & Theodulus mar ſub Adriano, 2 mai.
Exuperius mar. in Gallia ſub Maximiano, infra cum Mauritio, 22. Sept.
Exuperius epiſcopus Toloſanus, 28. Sept.
Exuperius mar. Viennæ, infra cum Seuerino. 19. Nou.
Ezechiel propheta mar. in Babylonia. 10. apr.

F

Fabianus Papa & mar. Romæ ſub Decio, 20 Ian.
Fabianus mar Catanæ, inf. cum Stephano, 31. Dec.
Fabias mar. Romæ ſub Diocl. inf. cum Maximo, 11. Mai.
Fabius mar. Cæſareæ. 31. Iul.
Fabricianus & Philibertus mar. In Hiſpania. 22. aug.
Facundus & Primitiuus mart. in Gallæcia ſub Dioclet. 27. Nouemb.
Faina virgo & mar. Ancyræ, inf. cum Theodato. 18. mai.
Fandila presby. & mar. Cordubæ, 13. Iun.
Fantinus monachus & confeſſor Theſſalonicæ, 30. aug.
Faro epiſcopus Meldenſis 28. Oct.
Fauſtinianus epiſcopus Bononien. 26 Febr.
Fauſtinus & Iouita mar. Brixiæ ſub Hadriano, 15 Feb.
Fauſtinus epiſcopus Brixien. 16. Febr.
Fauſtinus, & alij XLIIII. mar Romæ, 17. Febr.
Fauſtinus, Timotheus, & Venuſtus mar. Romæ 22 mai.
Fauſtinus mart. Peruſiæ ſub Decio, infra cum Florentio, 5. iun.
Fauſtinus mar. Romæ ſub Dioclet. infra cum Simplicio, 29. Iul.
Fauſtinus confeſſor Tuderti. 29. Iul.
Fauſtinus, Lucius, Candidius, Cælianus, Marcus, Ianuarius, & Fortunatus mart in Africa 15. Dec.
Fauſta virgo, & Euilaſius mar. Cyzici ſub Maximiano, 20. Sept.
Fauſta mater S. Anaſtaſiæ Romæ, 19. Dec.
Fauſtus, & alij xxiij. mar Romæ 24. Iun.
Fauſtus mar. ſub Decio, 16. Iul.
Fauſtus mar. Romæ, ſupra cum Bono. 1. Aug.
Fauſtus miles mar. Mediolani ſub Commodo, 7. Aug.
Fauſtus presbyter, Macarius, & alij x. mar. Alexandriæ ſub Decio, 6. Sept.
Fauſtus mar. Antiochiæ. infra cum Timotheo. 8 Sept.
Fauſtus mar. ſub Decio, ſupra cum Dionyſio, 3 Oct.
Fauſtus mar. Alexandriæ ſub Valeriano, ſupra cum Caio, 4. Oct.
Fauſtus monachus mar. Meſſinæ, inf. cum Placido. 5. Oct.
Fauſtus, Ianuarius, & Martialis mar. Cordubæ, 13. Oct.
Fauſtus diaconus Alexandrinus mart. ſub Diocletia. 29. Nouemb.
Fauſtus presbyt. Didius, & Ammonius: item Phileas. Heſychius, Pachomius & Theodorus epiſcopi Aegyptij, & alij DCLX. mart. Alexandriæ ſub. Maximino. 26. Nouemb.
Febronia virgo & mart. Sibapoli ſub Diocl 25. Iun.
Felices duo epiſcopi & mar. in Africa ſub Valeriano, infra cum Nemeſiano, 10. Sep.
Felicianus epiſcopus Fulginaten. & mar. ſub Decio, 24. ian.
Felicianus, Philappianus, & alij cxxiiij. mar. in Africa. 30. Ianu.
Felicianus mar. Romæ, infra cum Fortunato. 2. Febr.
Felicianus mar. Romæ ſub Diocl. infra cum Primo, 9. iun.
Felicianus miles mar. Maſſiliæ. inf. cum Victore, 21. Iul.
Felicianus epiſcopus & mar. apud Mindam 20 Oct.
Felicianus mar in Lucania. inf. cum Hyacintho, 29. Oct.
Felicianus mar. Rauennæ ſub Dioclet. infra cum Valentino, 11. Nou.
Felicianus mar. Viennæ, Infra cum Seuerino, 19. Nou.
Feliciſſima virgo & mart. Falari, infra cum Graciliano, 12. aug
Feliciſſimus, Heraclius, & Paulinus mart. Tuderti. 26. Mai.
Feliciſſimus & Felix mart. in Campania ſub Dioclet. ſupra cum Ariſtone 2 Iul.
Feliciſſimus diaconus mar. Romę ſub Valeriano. Infra cum Xyſto, 6 Aug.

Fel-

Feliciſſimus mart. in Africa ſub Valeriano. infra cum Rogatiano 26 Oct.
Feliciſſimus mar. Peruſiæ,24.Nou.
Felicitas mar Tuburbi ſub Seuero inf.cum Perpetua.7 Mar.
Felicitas mar in Africa ſupra cum Cyrillo,8 Mart.
Felicitas mar Romæ ſub Antonino,23.Nou.
Felicula mar.Romæ infra cum Vitale,14 Feb.
Felicula virgo & mar.Romæ,13.Iun.
Felinus & Gratinianus mar.Peruſiæ ſub Decio,1. Iun.
Felix papa & mar Romæ ſub Aureliano. 30.Mai.
Felix ſecundus Papa & mar.Romæ ſub Conſtantio,29.Iul.
Felix Papa tertius Romæ,30 Ian.
Felix Papa quartus Romæ,25 Febr.
Felix & Ianuarius mar Heracleæ.7.Ian.
Felix mar in Africa.ſupra cum Epicteto,9 Ian.
Felix presbyter Nolanus,14 Ian.
Felix,Symphronius,Hippolytus,& ſocij m in Africa 3.Feb.
Felix epiſcopus Lugdunen.infra cum Lupicino,3.Febr.
Felix mar.in Africa ſub Dioc.inf.cũ Saturnino,11.Feb.
Felix mar.Adrumeti.infra cum Verulo,21 Feb.
Felix epiſcopus Metenſis 21.Febr.
Felix epiſcopus Brixienſis,23.Febr.
Felix,mar.infra cum Fortunato,26.Febr.
Felix,Luciolus,Fortunatus,Marcia,& ſocij mar.3.Mar.
Felix mar.in Africa,ſupra cum Cyrillo,8.Mar.
Felix epiſcopus in Anglia,8 Mar.
Felix mar.Aquileiæ ſub Numeriano.infra cum Hilario. 16. Mar.
Felix diaconus mart. Gerundæ ſub Aureliano. infra cum Narciſſo 18 Mar.
Felix,& alij XX mar.in Africa.23 Mar.
Felix epiſcopus Treuirenſis,26.Mar
Felix mar.in Africa.infra cum Theodulo.31.Mar.
Felix mar.ſup.in XVIII.Mart. Cæſarauguſtani.16 Apr.
Felix mar Alexandriæ.ſupra cum Aratore.21.Apr.
Felix presbyt.Fortunatus & Achilleus diaconi mar. Valentiæ in Gallia,23.Apr.
felix diaconus mar.Hiſpali.2 Mai.
felix mar.Romæ ſub Alexandro ſupra cum Calepodio. 10. Mai.
felix & Gennadius mar.in Africa,16.Mai.
felix epiſc.Spoletin & Mar.ſub Maximiano, 18.Mai.
felix mar.in Iſtria,infra cum Zoello,24.Mai.
felix mar in Sardinio,ſupra cum Aemilio,28 Mai.
felix & Fortunatus mar.Aquileiæ ſub Diocl 11. Iun.
felix monachus & mar. Cordubæ ſupra cum Anaſtaſio,14. Iun.
felix mar. Apolloniæ.infra cum Iſauro,17.Iun.
felix presbyt.& mar. Sutrij,23.Iun.
felix mart. Romæ ſub Antonino.infra in, Septem fratres, 10.Iul.
felix mar.in Africa infra cum Ianuario.10 Iul.
felix mart.Mediolani ſub Maximiano. infra cum Nabore. 12.Iul.
felix epiſcopus Nouocomen.14.Iul.
felix epiſcopus Papien.& mar.15.Iul.
felix mar.Carthagine.infra in,Scillitani mar.17.Iul.
felix epiſcopus Veronen.19.Iul.
felix mar.Furconij.infra cum Florentio,25.iul.
felix,Iulia,& Iucunda mar Nolæ,27.iul.
felix mar.Cordubæ infra cum Georgio,27.iul.
felix mar.Gerundæ,1.Aug.
felix mar.in Portu Romano.inf.cum Martiale,22.Aug.
felix presbyter Piſtorij,26.Aug.
felix presbyt.& Adauctus mar.Romæ ſub Dioclet.30.Aug.
felix & Conſtantia mar Nuceriæ ſub Nerone.19. Sept.
felix mar.Auguſtudum,ſupra cum Andochio,24 Sept.
Felix & Cyprianus epiſcopi & mar. in Africa ſub Hunnerico.12.Oct.
felix epiſcopus Africanus,Audactus & Ianuarius presbyteri, Fortunatus & Septimus lectores, mart. Venuſiæ ſub Diocle 24.Oct.
felix presbyt.& Euſebius monachus mar.Tarracinæ. 5.Nou.
felix mar. Thin.ſ.ſ.6.Nou.
felix monachus Fundanus 6 Nou.
felix epiſc.Nolanus,& mar.cum alijs XXX.15.Nou.
Felix epiſcopus in Africa.infra cum Valeriano.28.Nou.
felix epiſcopus Bononien,4.Dec.
felix mar Thaguræ,infra cum Iulio.5.Dec.
felix mar.Romæ ſupra cum calliſto,29.Dec.
ferreolus presbyt & Ferrutio diaconus mar. Veſontione.16. iun.
ferreolus mart in territ.Viennen.18.Sept.
Ferrutio diaconus mar.Veſontione,ſupra cum Ferreolo.16. iun.
ferrutius mar Moguntiæ,28.Oct.
feſtiuitas omnium Sanctorum.1.Nou.
feſtum Niuis.5.Aug.
feſtus diaconus mar. Puteolis ſub Diocle. infra cum Ianuario,19.Sept.
feſtus mar.in Tuſcia infra cum Ioanne, 21.Dec.
fiacrius confeſſor Meldenſis.30.Aug.
fibitius abbas, Treuirẽs.5.Nou.
fides,Spes,& Charitas virg. & mar. Romæ ſub Hadriano. 1.Aug.
fides virgo & mar.Agenni.6.Oct.
fidelis mar in Africa,23.Mar.
fidelis mart. Edeſſæ ſub Maximiano, ſupra cum Baſſa.28 Aug.
fidelis mar.Nouocomi ſub Maximiano,28.Oct.
fidentianus mar in Africa.infra cum Secundo. 15.Nou.
fidentius & Terentius mar Tuderti ſub Diocl. 27.Sept.
fidentius epiſcopus Patauin.16 Nou.
fidolus epiſcopus Trecenſis,16.Mai.
finianus presbyt in Scotia.17.Feb.
firmatus diaconus mar Meſſanæ. inf.cum Placido.5 Oct.
firmatus diaconus, & Flauiana virgo & mart. Antiſiodori. 5.Oct.
firmiana virgo mar Ameriæ ſub Diocl.24.Nou.
firminus abbas,Ambiani.11.Mar.
firminus mar.in Armenia ſub Maximiano,infra cum Orentio,24.Iun.
firminus epiſcopus Metenſis.18.Aug.
firminus epiſc.Ambianen.mart.ſub Dioclet.25.Sept.
firminus epiſcopus Vzeciæ 11.Oct.
firmus mar.Romæ infra cum fortunato.2.Feb.
firmus mar.infra cum Gorgonio.11.Mar.
firmus mar.ſub Maximiano 1.Iun.
firmus mar.in Armenia ſub Maximiano.infr. cum Oriente. 24 Iun.
firmus epiſcopus Tagaſtenſis.31 Iul.
firmus & Ruſticus mar. Veronæ ſub Maximiano 9 Aug.
flauia.Domitilla,Euphroſina & Theodora virg.& mar.Tarracinæ ſub Domitiano.7.mai.
flauia virgo & mar Meſſanæ.inf.cum Placido.5.Oct.
flauiana virgo & mar.Antiſiodori ſup.cum firmato, 5.Oct.
flauianus mar.Romæ ſub Diocl .28.Ian.
flauianus epiſcopus Conſtantinopolitan 17. Febr.
flauianus mar.in Africa ſub Valeriano.infra cum Montano. 24 febr.
flauianus ſecundus epiſc. Antiochenus, & Elias epiſcopus Hieroſolimitan.confeſſores ſub Anaſtaſio.4.Iul.
flauianus epiſc.Auguſtodunen 23.Aug.
flauianus mar.ſub Iuliano ad aquas Taurinas. 22 Dec.
flauius,Auguſtus,& Auguſtinus mar Nicomediæ. 7.mai.
flocellus puer mar.Auguſtoduni ſub Antonino. 17.Sept.
flora virgo & mar. Romæ ſub Gallieno. infra cum Lucilla. 29.Iul.
flora & Maria virg.& mar.Cordubæ,24.Nou.
florentiæ virgo Hiſpali,20.Iun.
florentia mar.ſub Diocle.in territ. Agathenſi.10 Nou.
florentianus epiſcopus in Africa inf.cũ Valeriano, 28.Nou.
florentinus & Hilarius mar Seduni.27.Sept.
florentinus epiſcopus Treuirenſis.16.Oct.
florentinus epiſcopus Arauſicanus. 17. Oct.
florentinus epiſcopus Viennen.mar. ſub Gallieno.3.Ian.
florentinus confeſſor Hiſpali.23.Febr.
florentius mar.Auximi ſub Diocle.infra cũ Siſinio.11.Mai.
florentius,Iulianus,Cyriacus,Marcellinus,& Fauſtinus mar. Peruſiæ ſub Decio,5.Iun.
florentius mar.Carthagine ſupra cum Catulino.15.Iul.
florentius & felix mar.furconij,25.iul.

florentius presby. Pictauienſis, 22. Sept.
florentius mar. in Gallia. ſupra cum Caſſio. 10. Oct.
florentius mar. Theſſalonicæ. 13. Oct.
florentius mar. in caſtro Tyle, 27. Oct.
florentius epiſcopus Argentoraten. 7. Nou.
florentius monachus Nurſiæ. ſupra cum Eutichio. 28. Dec.
florianus mar. ſub Diocle. in Norico Ripenſi. 4 Mai.
florianus Calanicus, & alij LVIII. mart. Eleutheropoli. 17 Decemb.
florius mar. Nicomediæ. infra cum Luciano, 26. Oct.
florus, Laurus, Proculus, & Maximus mar. in Illirico, 18. Aug.
florus mar. Oſtiæ ſupra cum Demetrio, 22. Dec.
flos mar. Catanæ. infra cum Stephano, 31. Dec.
floſculus epiſcopus Aurelianen. 2. febr.
fortunata virgo & mar Cæſareæ ſub Dioclet. 14. Oct.
fortunatus mar. Smyrnæ. infra cum Vitale, 9 Ian.
fortunatus, felicianus, firmus, & Candidus, mart. Romæ, 2. febr.
fortunatus mar. in Aſilca infra cum Verulo, 21. febr.
fortunatus, felix, & alij XXVII mar 26. febr.
fortunatus mar. Roma. ſupra cum Alexandro, 27. febr.
fortunatus mar ſupra cum felice, 1. Mar.
fortunatus & Marcianus mar. in Africa, 17. Apr.
fortunatus mar. Alexandriæ. ſupra cum Aratore, 21. Apr.
fortunatus diaconus mar Valentiæ in Gallia, ſupra cum felice presbytero 23. Apr.
fortunatus presbyter in Vmbria, 1. Iun.
fortunatus mar Aquiliæ ſub Diocl. ſupra cum felice, 11. Iun.
fortunatus & Lucianus mar in Africa, 13. Iun.
fortunatus diaconus mar. Aquileiæ. infra cum Hermagora, 12. Iul.
fortunatus, Caius, & anthes mar. Salerni ſub Diocle. 28. apr.
fortunatus epiſcopus Tudertin. 14 Oct.
fortunatus mar. Romæ. 15. Oct.
fortunatus lector mar. Venuſiæ ſub Diocle. ſupra cum felice, 24 Oct.
fortunatus mar in Africa. ſupra cum Fauſtino, 15. Dec.
franciſca vidua Romæ, 9 Mar.
franciſcus ord. Min. Aſſiſij, 4. Oct.
Eiuſdem ſtigmatum commemoratio, 17. Sept.
franciſcus de Paula ord. Minim. 2 Apr.
Eiuſdem Tranſlatio Aſſiſij, 25. Mai.
fraternus epiſcopus Antiſiodoren. & mar. 29. Sept.
fredeſuuida virgo Oxonij, 19 Oct.
fridericus epiſcopus Traiecten. & mar. 18. Iul.
frigdianus epiſcopus Lucenſis, 12. Mar.
Eiuſdem tranſlatio Lucæ, 18 Nou.
fronto abbas Alexandriæ, 14 Apr.
fronto mar. ſupra in xviij Mart. Cæſarauguſt. 16 Apr.
fronto epiſcopus Petragoricen. & Georgius presb. 25 Oct.
fructulus mar. in Africa infra cum Lucio, 18. febr.
fructuoſa mar. Antiochiæ infra cum Reſtituto, 23. Aug.
fructuoſus epiſcopus Tarraconen. Auguriis & Eulogius diaconi mar. ſub Gallieno, 21 Ian.
fructuoſus epiſcopus Bracaren 16. apr.
frumentij duo mart. in Africa ſub Hunnerico. infra cum Victoriano, 23. Mar.
frumentius epiſcopus in India, 27. Oct.
fulcus confeſſor aquini, 22. Mai.
fulcus epiſcopus Papienſis, 26. Oct.
fulgentius epiſcopus Ruſpenſis, 1. Ian.
furſeus confeſſor in monaſt. Peronæ, 16. Ian.
fuſca virgo, & Maura mar Rauennæ ſub Decio, 13. febr.
fuſcianus mar Ambiani ſub Maximiano. infra cum Victorio, 11. Dec.
fuſculus epiſcopus & mar. in Africa ſub Hunnerico. ſupra cum Donatiano, 6. Sept.

G

GAbdelas mart. in Perſide ſub Sapore. ſupra cum Dada, 29. Sept.
Gabinus presbyt. & mar Romæ ſub Dioclet. 19. febr.
Gabinus & Criſpulus mar. Turribus 10. Mai.
Galatas mar. Melitinæ. infra cum Hermogene, 19. apr.
Galation & Epiſtemia mar. Emeſæ ſub Decio, 5. Nou.
Galdinus epiſcopus Mediolanen. 18. apr.
Galganus eremita, Senis, 3 Dec.
Galla vidua Romæ, 5 Oct.
Gallicanus mar Alexandriæ ſub Iuliano, 25. Iun.
Gallus epiſcopus Aruernen 1. Iul.
Gallus abbas in Germania 16 Oct.
Gamaliel a Iauentio Hieroſolymis, 3. Aug.
Gangulphus mar. Va[illegible], [illegible] Mai.
Gratianus epiſcopus Turonenſis, 18 Dec.
Gaudentia virgo mar Romæ cum aliis tribus, 30. Aug.
Gaudentius epiſcopus Nouarien[illegible] 22 Ian.
Gaudentius epiſcopus Veronen 12 F[illegible]
Gaudentius epiſcopus & Culmatius diaconus mar. [illegible] 16. Iun.
Gaudentius epiſcopus Ariminen & mar. 14. Oct.
Gaudentius epiſcopus Brixienſis. 25 Oct.
Gaudioſus epiſcopus Brixien 7 Mar.
Gaudioſus epiſcopus Salernitan 26. Oct.
Gaudioſus epiſcopus Africanus, confeſſ. Neapoli. 28. Oct.
Gaugericus epiſcopus Cameracen 11 Aug.
Gedeon in Palæſtina. 1. Sept.
Gelaſius mar Foroſempronij, ſupra cum Aquilino, 4 Febr.
Gelaſius Papa Romæ, 21 Nou.
Gelaſius mar in Creta ſub Decio, infra cum Theodulo, 23. Decemb.
Gemellus mar. Ancyræ ſub Iuliano, 10 Dec.
Geminianus epiſcopus Mutinen. 31 Ian.
Geminianus mar. Romæ ſub Dioclet. infra cum Lucia. 16. Sept.
Geminus mar. in Africa, ſupra cum Aquilino, 4. Ian.
Geminus mar Foroſempronij ſupra cum Aquilino, 4. Feb.
Geminus epiſcopus Brixienſis. 8. Feb.
Generalis mar. in Africa ſub Valeriano, ſupra cum Cypriano, 14 Sept.
Generoſa mart. Carthagine, infra in, Scillitani mart. 17. Iul.
Generoſus mar. Tibure, 17. Iul.
Geneſius mart. Romæ ſub Diocl. 25. Aug.
Geneſius mar. Arelate, 25. Aug.
Geneſius mar. ſupra cum Anaſtaſio, 11. Oct.
Gennadius mar in Africa ſupra cum Felice. 16. Mai.
Genoueſa virgo, Lutetiæ, 3. ian.
Gentianus mar. Ambiani ſub Maximiano, infra cum Victorico 11. Dec.
Georgia virgo Aruernia, 15 Feb.
Georgius epiſcopus Antiochenſis, 19 Apr.
Georgius mart. 23. Apr.
Georgius diaconus, Felix, Aurelius, Natalia, & Lilloſa mart. Cordubæ, 27. iul.
Georgius Limniota monachus, mar ſub Leone Imp. 24. aug.
Georgius, diaconus, & Aurelius, Pariſijs, 20. Oct.
Georgius presbyt. Petragoricis, ſup. cum Frontone. 25. Oct.
Georgius epiſcopus Viennenſis, 2. Nou.
Gerardus epiſcopus Tullenſis, 23. Apr.
Gerardus epiſcopus & mar. in Pannonia. 24. Sept.
Gerardus abbas Namurcen. 3. Oct.
Gerardus epiſcopus Potentiæ. 30. Oct.
Geraſimus Anachorita in Palæſtina, 5. Mar.
Geremarus abbas Beluacen 24. Sept.
Gereon, cum alijs CCCXVIII. mart. Coloniæ ſub Maximiano 10 Oct.
Gerinus mar Atrebaten 2. Oct.
Germana mar in Africa, infra cum Paulo, 19. Ian.
Germanicus mar. Smyrnæ ſub Antonino, 19 Ian.
Germanus mar. Romæ, infra cum Saturnino, 2. Mai.
Germanus epiſcopus Conſtantinop. ſub Iſaurico, 12. Mai.
Germanus epiſcopus Pariſienſis. 28. Mai.
Germanus mar. in Macedonia ſub Traiano, infra cum Peregrino, 7. iul.
Germanus epiſcopus Antiſiodoren. 31. Iul.
Germanus epiſcopus & mar. in Africa ſub Hunnerico, ſupra cum Donatiano. 6 Sept.
Germanus epiſcopus Veſontien. & mar. 11 Oct.
Germanus mar. in Hiſpania ſub Dioclet. infra cum Seruando, 23 Oct.
Germanus epiſcopus Capuanus, 30. Oct.

Germa-

Germanus, Theophilus, Cæſarius, & Vitalis mart. Cæſareæ ſub Decio. 3 Nou.
Germanus mar. Cæſareæ ſub Maximino ſupra cum Antonino, 1 Nou.
Gerontius mar. in Africa, infra cum Paulo, 19. Ian.
Gerontius epiſcopus Ficoden. & mar. 9. Mai.
Gertrudis virgo in Brabantia 17. Mart.
Gerundus epiſcopus Mediolanen. 5. mai.
Geruntius epiſcopus & mar in Hiſpania, 25. aug.
Geruaſius & Protaſius mart. Mediolani, 19 iun.
Getulius Cæcalis, Amantius, & Primitiuus mar. Romæ ſub Hadriano, 10. iun.
Gilbertus confeſſor 4 Febr.
Gildardus epiſcopus Rhotomagen 8. iun.
Giſlenus epiſcopus in Hannonia, 9 Oct.
Glaphyra virgo Amaſeæ 13 ian.
Glyceria mar Heracleæ ſub Antonino, 13. mai.
Glycerius presby. mar. Nicomediæ ſub Diocle 21. Dec.
Goar presby Treuiren. 6. iul.
Godefridus epiſcopus Ambianen 8. Nou.
Gordianus & Epimachus mart Romæ ſub Iuliano, 10. Mai.
Gordianus mar Nouioduni, inf. cum Valeriano. 17 Sept.
Gordius centurio mar Cæſareæ, 3 ian.
Gorgonia Nazianzi 9 Dec.
Gorgonius & Firmus mart 11 mart
Gorgonius mar. Nicomediæ ſub Dioclet ſupra cum Dorotheo, 9. Sept.
Gracilianus, & Feliciſſima virgo & mar Falari. 12. Aug.
Grata virgo Bergomi. 1. Mai.
Grannianus mart. Peruſiæ ſub Decio, ſupra cum Felino, [1. iun.
Gratus mar. Thagutæ, infra cum Iulio, 5. Dec.
Gregorius Papa, & Eccl. Doct. 12 mart.
Euſdem ordinatio in ſummum Pontificem, 3. Sept.
Gregorius Papa ſecundus. Romæ. 13 Febr.
Gregorius Papa tertius Romæ, 28 Nou.
Gregorius Papa vij. Salerni, 25. mai.
Gregorius epiſcopus Lingonen. 4 Ian.
Gregorius epiſcopus Nyſſenus, 9. mart.
Gregorius epiſcopus Iliberi, 24 Apr.
Gregorius Theologus Nazianzenus epiſcopus, 9. mai.
Euſdem tranſlatio Romæ. 11. iun.
Gregorius epiſcopus Traiecten 25. Aug.
Gregorius epiſcopus magnæ Armeniæ, confeſſor ſub Dioclet. 30. Sept.
Gregorius Thaumaturgus, epiſc Neocæſarien. 17. Nou.
Gregorius epiſcopus Turonen. 17 Nou.
Gregorius Decapolita, Conſtantinopoli, 20. Nou.
Gregorius epiſcopus Turonen 17. Nou.
Gregorius Decapolita, Conſtantinopoli, 20 Nou.
Gregorius epiſcopus Agrigentin 23 Nou.
Gregorius epiſcopus Autiſiodoren 19 Dec.
Gregorius presby mar. Spoleti ſub Diocle. 24. Dec.
Grimoaldus presby. in Pontecuruo. 29. Sep.
Guarinus epiſcopus Card. Præneſt. Bononiæ, 6. Febr.
Gudelia mar. in Perſide ſub Sapore, 29. Sept.
Guido confeſſor, Anderlaci, 12. Sep.
Gulielmus eremita in Stabulo Rhodis, 10 Feb.
Gulielmus abbas in Dania. 6 Apr.
Gulielmus eremita Montis Virginis, 25. iun.
Gulielmus epiſcopus Briocenſis, 29. iul.
Gumbertus epiſcopus Colonien 20 mar.
Gumeſindus presbyt. & Seruus dei monachus mar. Cordubæ, 13 ian.
Gummarus confeſſor Lyræ, 11. Oct.
Gundenes virgo & mar Carthagine, 18. iul.
Gundulphus epiſcopus, in pago Bituricen. 17. iun.
Gunifortus mar papiæ, 22 Aug
Guntramnus Rex Francorum, 28. mart.
Gurias & Samonas marty. Edeſſæ ſub Dioclet. 15. Nou.

H

HAbachuc propheta in Iudæa, 15. ian.
Habentius monachus mar. Cordubæ, infra cum Petro, 7. iun.
Hadrianus mar. Maſſiliæ, infra cum Hermete, 1. mart.
Hadrianus, & alij xxiij. mar. Nicomediæ ſub Diocl. 4. Mar. & 9. Sept.
Hadrianus mar. Cæſareæ ſub Diocl. 5 Mar.
Hadrianus mar Nicomediæ ſub Licinio, 26. Aug.
Hedda epiſcopus in Anglia, 7. Iul.
Heduuigis ducíſſa Poloniæ, 15. Oct.
Hegeſippus Romæ, 7 apr.
Helanus presby. Rhemenſis, 7 Oct.
Heleconides mar Corinthi ſub Gordiano, 28. mai.
Helena virgo Antiſiodori, 22. mai.
Helena mar Burgis ſupra cum Centolla. 13 aug.
Helena mater Conſtantini Romæ 18 aug.
Helimenas presby mar Cordubæ, infra cum Parmenio, 22. apr.
Heliodorus, Venuſtus, & alij LXXV mar. in Africa, 6. mai.
Heliodorus epiſcopus Altini, 3. iul.
Heliodorus mar. Antiochiæ, infra cum Marco, 28. Sept.
Heliodorus, & alij mar. in Pāphylia ſub Aureliano, 21. Nou.
Helladius mar. in Libya, infra cum Theophilo, 8. Ian.
Helladius epiſcopus Toletan. 8 Feb.
Helladius epiſcopus Antiſiodoren 8. mai.
Helladius mar ſupra cum Creſcente, 28. mai.
Hemiterius & Cheledonius mar in Hiſpania, 3. mar.
Henedina mar in Sardinia, infra cum Iuſta, 14. mai.
Henricus primus Imperator, Bambergæ, 14. Iul.
Heracleas mar. in Thracia, ſup. cum Eutychio, 29. Sept.
Heracleas epiſcopus Alexandrin. 14. Iul.
Heraclides catechumenus mar. Alexandriæ ſub Seuero, infra cum Plutarcho, 28. Iun.
Heraclius mar. in portu Romano, inf. cum Panio, 2. mai.
Heraclius, & Zoſimus mar Carthagine, 11. mar.
Heraclius mar. Tuderti ſupra cum Feliciſſimo, 26. mai.
Heraclius epiſcopus Senonen. 8. Iun.
Heraclius confeſſor in Campania, inf cum Priſco, 1 Sept.
Heraclius miles mar. ſupra cum Alexandro, 22. Oct.
Heradius, Paulus, Aquilinus, & alij duo mart. Nouioduni, 17 mai.
Herculanus epiſcopus Brixien. 12. aug.
Herculanus mar. in Portu Romano, 5 Sept.
Herculanus miles mar Romæ ſub Antonino, 25 Sept.
Herculanus epiſc. Peruſinus mar ſub Totila, 7. Nouemb.
Euſdem tranſlatio Peruſiæ. 1. mar.
Herena mar. in Africa, ſupra cum Donato, 25. Feb.
Herenia mar. in africa, ſupra cum Cyrillo, 8. mar.
Heribertus epiſcopus Colonien. 16. mar.
Hermagoras epiſcopus Aquileien. & Fortunatus diaconus mar. 12. Iul.
Hermas diſcipulus B Pauli Romæ, 9. mai.
Hermas, Serapion, & Polyænus mar. Romæ, 18. aug
Hermas presb. mar. Myræ, infra cum Nicandro, 4. Nou.
Hermelandus abbas in Antro inſula, 25. mar.
Hermellus mar. Conſtantinopoli, 3 aug.
Hermengaudius epiſcopus Vrgellen. 3. Nou.
Hermenigildus mar. Hiſpali, 13. apr.
Hermes, Aggæus, & Caius mart. Bononiæ ſub Maximiano, 4. Ian.
Hermes & Hadrianus mar. Maſſiliæ, 1. mar.
Hermes mar cū alijs pluribus Romæ ſub Aureliano, 28. aug.
Hermes mar. Hadrianopoli ſub Iuliano, infra cum Philippo, 22. Oct.
Hermes mar. in Africa, infra cum Publio, 2. Nou.
Hermes exorciſta, Rhætiariæ, 31. Dec.
Hermias miles mar. cum carnifice in Ponto ſub Antonino 31. Mai.
Hermippus mart. Nicomediæ ſub Maximiano, infra cum Hermolao, 27. Iul.
Hermocrates mart Nicomediæ ſub Maximiano, infra cum Hermolao, 27. Iul.
Hermogenes mar Antiochiæ, infra cum Petro, 17. Apr.
Hermogenes, Caius, Expeditus, Ariſtonicus, Rufus, & Galatas mar. Melitinæ, 19. Apr.
Hermogenes mar. Syracuſis ſupra cum Euodio, 25. Apr. & 2. Sept.
Hermogenes mart. Alexandriæ ſub Maximino, infra cum Menna, 10. Dec.
Hermogenes, Donatus, & alij xxij. mar. 12. Dec.

Hermo-

Hermolaus presb. Hermippus, & Hermocrates mar. Nicomediæ ſub Maximiano, 27. Iul.
Hermylus & Stratonicus mart. Singiduni ſub Licinio, 13. Ian.
Herodion, Aſyncritus, & Phlegon Apoſtolorum diſcipuli, 8. Apr.
Heron mart. Alexandriæ ſub Seuero, infra cum Plutarcho, 28. Iun.
Heron epiſcopus Antiochenus & mar. 17. Oct.
Heron, Arſenius, Iſidorus, & Dioſcorus puer mar. Alexandriæ ſub Decio, 14. Dec.
Heros mar. in Armenia ſub Maximiano, infra cum Orentio, 24. Iun.
Herundo virgo Romæ infra cum Redempta, 23. Iul.
Heſychius epiſcopus Cartheſæ, infra cum Torquato, 15. mai.
Heſychius mar. Doroſteri, 15. Iun.
Heſychius mar. in Macedonia ſub Traiano, inf. cum Peregrino, 7. Iul.
Heſychius mar. ſupra cum Diomede, 2. Sept.
Heſychius confeſſor in Palæſtina, 3. Oct.
Heſychius mar Melitinę ſub Diocl. infra cũ Hierone 7. Nou.
Heſychius miles mar. Antiochiæ, 18. Nou.
Heſychius epiſcopus Aegyptius, mar. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Fauſto, 26. Nou.
Hieremias mar Cæſareæ ſub Maximino, ſupra cum Elia, 16. Febr.
Hieremias propheta mar. in Aegypto, 1. Mai.
Hieremias monachus mar. Cordubæ. inf. cum Petro, 7. Iun.
Hieremias mar. Apolloniæ, infra cum Iſauro, 17. Iun.
Hieremias mar. Cordubæ, ſupra cum Emila. 15. Sept.
Hieron, Nicander, Heſychius, & alij 30. mars. Melitinę ſub Diocl. 7 Nou.
Hieronides, Leontius, Serapion, Seleſius, Valerianus, & Straton mar. Alexandriæ ſub Maximino, 12 Sept.
Hieronymus presbyt. & Eccle. Doct. in Bethleem, 30. Sept.
Eiuſdem Tranſlatio Romæ, 9. Mai.
Hierotheus diſcipulus B Pauli, Athenis, 4 Oct.
Hilaria, Digna, Euprepia, Eunomia, Quiriacus, Largio, Creſcentianus, Nimmia, Iuliana, & alij xx. mart. Auguſtæ, 12. Aug.
Hilaria mar. Romæ ſub Numeriano, ſupra cum Claudio, 3. Dec.
Hilaria mar. Romæ ſupra cum Donata, 31. Dec.
Hilarinus monachus mar. Aretij ſub Iuliano, 16. Iul. & ſupra cum Donato, 7. Aug.
Hilarion mar ſub Traiano, infra cum Proclo, 12. Iul.
Hilarion abbas in Cypro, 21 Oct.
Hilarius epiſcopus Pictauien. 13 Ian.
Hilarius epiſcopus Aquileienſ. Tatianus diaconus, Felix Largus, et Dionyſius mar ſub Numeriano, 16. Mar.
Hilarius mar. Romæ. ſupra cum Demetrio, 9. Apr.
Hilarius epiſcopus Arelatenſis, 5 Mai.
Hilarius mar Seduni, ſupra cum Florentino, 27. Sept.
Hilarius epiſcopus Gaualitan. 25 Oct.
Hilarius diaconus mar. Viterbij ſub Maximiano, infra cum Valentino, 3 Nou.
Hilarius Papa Romæ, 10. Sept.
Hildegardes virgo apud Bingiam, 17. Sept.
Hiltrudes virgo in Hannonia, 27. Sept.
Himerius epiſcopus Ameriæ, 17. Iun.
Hippolytus presby. & mar Antiochiæ, 30. Ian.
Hippolytus mar. in Africa, ſupra cum Felice, 3. Feb.
Hippolytus, Concordia, & alij 19. mar. Romæ ſub Valeriano, 13. Aug.
Hippolytus epiſcopus Portuenſis mart. ſub Alexandro, 22. Aug.
Hippolytus mar. Romæ ſub Valeriano, ſup. cum Euſebio, 2. Decemb.
Hirenarchus, Acacius presb. & ſeptem mulieres mart. Sebaſtæ ſub Diocl 27. Nou.
Homobonus confeſſor, Cremonæ, 13. Nou.
Honorata virgo Papiæ, 11. Ian.
Honoratus epiſcopus Arelaten. 16. Ian.
Honoratus abbas, Fundis, 16. Ian.
Honoratus epiſcopus Mediolanen. 8. Febr.
Honoratus epiſcopus Ambianen. 16. Mai.
Honoratus epiſcopus Vercellen. 28. Oct.
Honoratus mar. Oſtiæ, ſupra cum Demetrio, 22. Dec.
Honoratus mar. in Africa, ſup. cum Dominco, 29. Dec.
Honorius epiſcopus Brixienſis 24. Apr.
Honorius epiſcopus in Anglia, 30. Sept.
Honorius mar. Oſtiæ, ſupra cum Demetrio, 21. Nou.
Honorius, Eutychius, & Stephanus mar. in Hiſpania, 21. Nou.
Honorius mar. Alexandriæ, infra cum Manſueto, 30. Dec.
Hormiſda Papa Romæ, 6. aug.
Hormiſda mar. in Perſia ſub Sapore, 8. aug.
Hortes mar. Nicææ, infra cum Theuſeta. 13. Mar.
Hortulanus epiſcopus & confeſſor in Africa, inf. cum Valeriano, 28. Nou.
Hoſpitius confeſſor Niciæ, 21. Mai.
Hubertus epiſcopus Tungrenſis, 3. Nou.
Hugo epiſcopus Gratianopolitan. 1. Apr.
Hugo epiſcopus Rhotomagen 9 Apr.
Hugo abbas Cluniacenſis, 29. Apr.
Hugo Carthuſianus, epiſcopus Lincolnien. 17. Nou.
Hugolinus mar. in Mauritania, ſup. cum Daniele. 13. Oct.
Hyacinthus mar. Romæ, infra cum Zotico, 10. Febr.
Hyacinthus mar. Cæſareæ ſub Traiano, 3. Iul.
Hyacinthus mar. Amaſtride, 17. Iul.
Hyacinthus mar. in Portu Romano, ſub Traiano, 26. Iul.
Hyacinthus, Alexander, & Tiburtius mar in Sabinis. 9. Sept
Hyacinthus mar. Romæ ſub Gallieno, infra cum Proto. 11 Sept.
Hyacinthus, Quinctus, Felicianus, & Lucius mart in Luciana, 29. Oct.
Hyginus Papa & mar. Romæ ſub Antonino, 11. Ian.
Hypatius mar. Conſtantinopoli, inf. cum Lucilliano. 3. Iun.
Hypatius confeſſor in Phrygia 17 Iun.
Hypatius tribunus mar. in Phœnicia, infra cum Leontio, 18. Iun.
Hypatius epiſcopus Aſianus, & Andreas presbyter mar. Cõſtantinopoli ſub Iſaurico, 29 aug.
Hypatius epiſcopus Gangrenſis, & mar. 14. Nou.

I

IA. & ſociæ, cum nouem millibus Chriſtianis mar. in Perſia ſub Sapore, 4. Aug.
Iacobus eremita in Palæſtina, 28. Ian.
Iacobus presbyt. mar. ſub Sapore, infra In Martyres plurimi in Perſide, 22. apr.
Iacobus diaconus mart. in Numidia ſub Decio, infra cum Mariano, 30. Apr.
Iacobus Apoſt. frater Domini, Hieroſolymis, infra cum Philippo, 1. Mai.
Iacobus Apoſt. frater Ioannis, 25. iul.
Eius Vigilia, 24. iul.
Iacobus epiſcopus Niſibi confeſſ. ſub Maximino, 15. iul.
Iacobus eremita. Amidæ. 6 aug.
Iacobus presby. mar. in Perſia ſub Sapore, infra cum Ioanne 1. Nou.
Iacobus interciſus, & alij innumeri mar. in Perſia ſub Iſdegerde, 27. Nou.
Iader epiſcopus & mart. in Africa ſub Valeriano, infra cum Nemeſiano, 10. Sept.
Ianuaria mar. in portu Romano, inf. cum paulo, 2. Mart.
Ianuaria mar. Carthagine, int. in Scillitani mar. 17. Iul.
Ianuarius mar. Heracleæ, ſupra cum Felice, 7 Ian.
Ianuarius mar. in Africa, infra cum paulo, 19. ian.
Ianuarius, Maxima, & Macaria mar in Africa, 8. Apr.
Ianuarius mart. Romæ ſub Antonino, infra in Septem fratres, 10. iul.
Ianuarius, Marinus, Nabor, & Felix mart. in Africa, 10. iul.
Ianuarius & Pelagia mar Nicopoli. 11. iul.
ianuarius mar Carthagine, ſupra cum Catulino, 15. iul.
ianuarius ſubdiaconus mar. Romæ ſub Valeriano, infra cum Xyſto, 6. Aug.
Ianuarius epiſcopus Beneuenta. Feſtus diaconus, Deſiderius lector, Soſius, & Proculus diaconi, Eutyches & Acutius mar. Puteolis ſub Diocl. 19. Sept.

ianuarius mar. Cordobæ,ſupra cum Fauſto, 13. Oct.
ianuarius presby. mar. Venuſiæ ſub Diocl. ſupra cum Felice, 24 Oct.
ianuarius diaconus mar. in Sardinia ſub Dioclet infra cum Proto. 25. Oct.
ianuarius mar in Africa,infra cum Seuero,2 Dec.
ianuarius mar. in Africa,ſupra cum Fauſtino, 15. Dec.
iaſon Chriſti diſcipulus,in Cypro,12. iul.
iaſon mar. Romæ ſub Numeriano,ſup. cum Claudio,3 Dec.
Ieſu Chriſti Natiuitas,25. Dec.
Eiuſdem circuncisio,1 Ian.
ignatius episcop. Antioche. mar Romæ ſub Traiano,1. Feb.
Eiuſdem tranſlatio Antiochiæ 17 Dec.
ignatius mar in Africa,infra cum Laurentino. 3 Feb.
ignatius epiſcopus Conſtantinopolitan. 23. Oct.
ildefonſus epiſcopus Toleta. 23. ian.
illidius epiſcopus Aruernen 7. iul.
illuminata virgo Tuderti 29 Nou.
illuminatus confeſſor in piceno,11. mai.
Imaginis Saluatoris Beriti à Iudæis crucifixæ commemoratio,9. Nou.
indaletimi epiſc. Vrcenſis, infra cum Torquato,15. mai.
indes eunuchus, Domna, Agapes,& Theophila virgines,& ſocij mar Nicomediæ ſub Diocl. 28. Dec.
ingen miles mar. Alexandriæ,ſup. cum Ammone,20. Dec.
innocentes mar. in Bethleem ſub Herode,28. Dec.
Eorum octaua, 4. ian.
innocentius epiſcopus Terdonen. 17. Apr.
innocentius mar Apollonia,infra cum Iſauro,17. iun.
innocentius,Sebaſtia,& alij xxx mar. Sirmij,4. Iul.
innocentius papa Romæ,28. Iul.
innocentius ſubdiaconus mart. Romæ ſub Valeriano, infra cum Xyſto,6. Aug.
innocentius mar. in Gallia ſub Maximino , Infra cum Mauritio,22. Sept.
innumerabiles Martyres Treuiris ſub Dioclet. 6. Octob. & Cæſarauguſtæ,3. Nou.
inuentio SS. Diodori presb. Mariani diaconi , & ſociorum mar. Romę,17. ian.
Capitis pręcurſoris Domini,Hieroſolymis, 24. Febr.
Sanctę Crucis Hieroſolymis,3 Mai.
Nazarij & Celſi mar. Mediolani,10 Mai.
Stephani protomar. Gamalielis,Nicodemi , & Abibonis Hieroſolymis,3. Aug.
Ioachim B Marię pater,20. Mar.
Ioanna vxor Chuzę,24 mai.
Ioannes epiſcopus Rauennæ,12. Ian.
ioannes monachus Romæ ſupra cum Antonio, 17. Ian.
ioannes presbyter Rhemen. 28 Ian.
ioannes mar. Romæ,ſupra cum Cyro,31. Ian.
ioannes epiſcopus Pinnenſis,19 Mar.
ioannes eremita in Aegypto, 27. mar.
ioannes abbas Conſtantinopoli ſub Iſaurico,27. Apr.
ioannes epiſcopus Eboracenſis,7. mai.
ioannes Papa & mar Rauennæ ſub Theodorico,27. mai.
ioannes epiſcopus Veronenſis,6 Iun.
ioannes epiſcopus Neapolitan 22 iun.
ioannes presb mar Romæ ſub Iuliano,23 Iun.
ioannes & Paulus mar Romæ ſub Iuliano,26.
ioannes presbyter Turonicus,27 iun.
ioannes epiſcopus Bergomen. & mar. 11. iul.
ioannes monachus in Syria,21 iul.
ioannes Epheſi,infra in Septem dormientes,27. iul.
ioannes & Criſpus presbyteri Romæ,18. Aug.
ioannes mar. in Ponto, Infra cum Marcellino,27. Aug.
ioannes epiſcopus Papienſis 27. Aug.
ioannes mar. Nicomediæ ſub Maximiano,7. Sept.
ioannes mar. Romæ ſub Diocl. ſup. cum Abundio, 16. Sept.
ioannes mar in Africa, ſupra cum Andrea,22 Sept.
ioannes mar Cordubæ,ſupra cum Adulpho,27. Sept.
ioannes epiſcopus Auguſtodunen 29 Oct.
ioannes epiſcopus,& Iacobus presb. mart. in Perſia ſub Sapore,1. Nou.
ioannes eremita mar in Polonia,ſup. cũ Benedicto,12. Nou.
ioannes mar in Africa,ſup. cum Claudio,3. Dec.
ioannes & Felius mar in Tuſcia,21. Dec.
ioannes Apoſt. & Euangeliſta,Epheſi,27. Dec.
Eiuſdem Octaua,3 Ian.
Idem Romæ ante portam Latinam,6. Mai.
ioannis Baptiſtæ Natiuitas,24 Iun.
Eius Vigilia,23 Iun.
Eiuſdem Octaua,1. iul.
Eiuſdem Decollatio,29. Aug.
Capitis eius prima inuentio Hieroſolymis,24. Feb.
ioannes Bonus epiſcopus Mediolanen. 10. ian.
ioannes Calabita Romæ,15. ian.
ioannes Chriſoſt. ep ſeu, us Conſtant 27. ian. & 14. Sept.
ioannes Climacus abbas,30 Mar.
ioannes Columbinus ord. Ieſuatorum,31. Iul.
ioannes Damaſcenus confeſſor ſub Iſaurico,6. Mai.
ioannes Eleemoſynarius epiſcopus Alexandrin. 23. ian.
ioannes Gualbertus abbas Vallis Vmbroſæ, 12. iul.
ioannes Silentiarius in palęſtina,13. Mai.
ioannes Thaumaturgus epiſcopus poleboti,5. Dec.
ioannes Thereſti monachus in Calabria,24. iun.
ioannicius abbas in Bithynia,4. Nou.
iob propheta,10. mai.
iohel,& Eſdras prophetę,13 Iul.
ionas monachus in Aegypto,11. Feb.
ionas,& Barachiſius mar. in Perſia,29. mar.
Ionas propheta,21. ſept.
ionas presby. mar in pago Caſtrenſium,22. ſept.
ioſaphat in India,ſupra cum Barlaam,27. Nou.
ioſeph diaconus Antiochiæ,15. Febr.
ioſeph ab Arimathęa diſcipulus Domini,17. mar.
ioſeph B Marię ſponſus,19. mar.
ioſeph mar infra cum Photina,20. mar.
ioſeph presb. mar. ſub Sapore, infra in Martyres plurimi in Perſide,22 Apr.
Ioſeph iuſtus in iudea,20. iul.
ioſeph comes, Scythopoli,22. iul.
ioſue & Gedeon in Palęſtina,1. Sept.
iouinianus lector,mar. Antiſiodori,5. mai.
iouinus & Baſileus mart. Romę ſub Valeriano , 2. Mar.
iouinus mar Romę,infra cum Petro,26 mar.
iouita mar. Brixię ſub Hadriano. ſup. cum Fauſtino, 15. Feb.
iphigenia virgo in Aethiopia,21. Sept.
iraides virgo , presbyteri , diaconi, virgines,& alij martyres Antinopoli,22. Sept.
Irenęus mar. Romę,infra cum Zotico,10 Feb.
Irenæus epiſcopus Sirmij, mar. ſub Maximiano,25. mar.
irenęus diaconus mar Pentapoli,inf cũ Theodoro , 26. mar.
irenęus mar. in Armenia,inf cum Quinctiano, 1. Apr.
irenæus, Peregrinus,& Irene mar. Theſſalonicę, 5. mai.
irenęus epiſcopus Lugdunen & mart. cum plurimis ſub Seuero,28. iun.
irenęus diaconus , & Muſtiola mar. Cluſij ſub Aureliano, 3 iul.
irenęus & Abundius,mar. Romę ſub Valeriano, 26 Aug.
irenęus,Antonius, Theodorus, Saturninus , Victor, & alij xvij. mar. Rome ſub Valeriano,15 Dec.
irene virgo mar. Theſſalonicę ſub Diocl. 5. Apr.
irene mar. Theſſalonicæ,ſupra cum irenęo,5. Mai.
irene mar. infra cum Sophia,18 Sept.
Irene virgo & mar in Luſitania,20. Oct.
irenion epiſcopus Gazæ,16. Dec.
irmina virgo Treuires,24. Dec.
iſaac monachus Spoleti,11. Apr.
iſaac monachus mar. Cordubæ,3. iun.
iſaac eremita mar in Polonia,ſupra cum Benedicto,12. Nou.
iſacius mar ſub Diocl. ſupra cum Apolline, 21. Apr.
iſacios epiſcopus & mar. in Cypro,21 Sep.
iſaurus diaconus,innocentios, Felix, Hieremias , & Peregrinus mar. Apolloniæ,17. iun.
iſchyrion,& alij quinque milites mar. In Aegypto ſub Diocle.1. iun.
iſchyrion mar. Alexandriæ,22. Dec.
iſidorus epiſcopus Antiochiæ,& mar. 2. ian.
iſidorus epiſcopus Nitriæ,2. ian.
iſidorus confeſſor,15 ian.
iſidorus Peluſiota monachus in Aegypto, 4. Feb.
iſidorus mar. Alexandriæ ſub Decio,3. Feb.

iſidorus

Iſidorus epiſcopus Hiſpalenſis,4.Apr.
iſidorus monachus mar Cordubæ,inp.cum Elia,17.Apr.
iſidorus mar.in Chio inſula,15.Mai.
iſidorus mar.Alexandriæ ſub Decio,ſupra cum Herone, 14 Decemb.
iſmael mar.Chalcedone ſub Iuliano , infra cum Manuele, 17.iun.
iucunda mar.Nolæ, ſupra cum Felice,27.iul.
iucunda virgo in Aemilia,25.Nou.
iucundianus mar.in Africa,4.iul.
iucundinus mar.Trecis ſub Aureliano, ſupra cum Claudio, 21.Iul.
iucundus mar.In Africa,ſupra cum Epicteto,9 ianu.
iucundus epiſcopus Bononien.4.Nou.
iudas Apoſtolus mar.In Perſide inf. cum Simeone,28.Oct.
iudocus confeſſor in pago pontino,13.Dec.
iulia mar.ſupra in,xviij.mart.Cæſarauguſt.16.Apr.
iulia virgo & mar in Corſica.22.Mai.
iulia mar.Carthagine,ſupra cum Catulino,15.iul.
iulia virgo & mar Trecis,21.Iul.
iulia mar.Nolæ ſupra cum Felice,27.Iul.
iulia mar.Vliſipone ſub Diocle.infra cum Veriſſimo, 1.Oct.
iulia virgo & mar.Auguſtæ Euphrateſiæ,7.Oct.
iulia virgo & mar.Emeritæ.10.Dec.
iuliana uidua Bononiæ,7 Febr.
iuliana mar.in Paphlagonia,ſup.cum Alexandra, 20. Mar.
Iuliana mar Auguſtæ ſupra cum Hilaria,12.Aug.
iuliana mar.Ptolemaide ſub Valeriano,infra cum paulo,17. Aug.
iuliana mar.Miteæ,infra cum Leone,18.Aug.
iuliana mart. Tarſi ſub Maximiano , ſupra cum Cirenia , 1. Nou.
iuliana virg.& mart.Nicomediæ ſub Maximiano,Tranſlatio Cumas,16 Febr.
Iulianus mar.7 Ian.
iulianus mar. Bellouaci,infra,Infra cum Luciano,8.Ian.
iulianus,Baſiliſſa virgo,Antonius presbyt.Anaſtaſius Celſus puer,Marcionilla,ſeptem fratres, & alij plurimi mar. Antiochiæ ſub Diocl.9.ian.
iulianus Saba ſenior in Syria,12.ian.
iulianus mar.Soræ ſub Antonino,27.ian.
iulianus mar.in Africa,ſupra cum Datiuo,27.ian.
iulianus epiſcopus Cenomaned.27 ian.
iulianus mar.Carthagine,inf.cum Modeſto 12.Febr.
iulianus mar.Lugduni,13.Febr.
iulianus mar.cũ alijs quinque millibus in Aegypto,16.Feb.
iulianus mar Cæſareæ,17 Febr.
iulianus.mar.in Africa,infra cum Publio,19 Febr.
iulianus mar. in Africa ſub Valeriano , infra cum Montano, 24.Febr.
Iulianus & Eunus mar Alexandriæ,27.Feb.
iulianus epiſcopus Toletan.8 Mar.
iulianus mar Anazarbi,16 Mar.
Iulianus confeſſor Cæſareæ,23 Mar.
iulianus mar.In Africa,infra cum Quinctiano, 23.Mai.
iulianus mar.Peruſiæ ſub Decio,ſup.cum Florentio, 5.iun.
iulianus monachus Edeſſæ,9.iun.
iulianus mar.Tibure ſub Hadriano,infra cum Symphoroſa, 18.iul.
iulianus mar Damaſci,infra cum Sabino,20.iul.
iulianus mar Romæ,infra cum Petro 7.aug.
iulianus,Marcianus, & alij octo mart. Conſtantinopoli ſub Leone Imp 9 aug.
iulianus mar in Syria,cum Macario,12.aug.
iulianus mar.In Syria,25 aug.
iulianus mar Briuate ſub Diocl.28.aug.
iulianus mar.ſupra cum Diomede,2 Sept.
iulianus epiſcopus Concheuſia,3.Sept.
iulianus mar.ſub Maximiano,inf.cum Theodoro,4.Sept.
iulianus mar.ſub Licinio,infra cum Macrobio, 13. Sept.
iulianus eremita in Meſopotamia,18 Oct.
iulianus mar.Alexandriæ ſub Decio , ſupra cum Coronione,30.Oct.
iulianus presb.mar.Tarracinæ,ſup cum Cæſario,1.Nou.
iulianus epiſcopus Apameæ,9 Dec.
iulitta virgo & mar.Ancyræ,inf.cum Theodoto,18.Mai.
iulitta mart. Tarſi ſub Diocletiano, infra cum Quirico , 16 iun.
iulitta mar.Cæſareæ,30.Iul.
iulius mar in Africa,infra cum Paulo,19.ian.
iulius presby.Mediolani,31.ian.
iulius Papa Romæ,12 apr.
iulius mar.Doroſtori ſub Alexandro.27.Mai.
iulius & Aaron mart.cum alijs plurimis in Britannia ſub Diocl.1 Iul.
iulius ſenator mar Romæ ſub Commodo, 19 aug.
iulius mar.Nicomediæ,ſupra cum Ambico, 3 Dec.
iulius,protamius,Criſpinus,Felix,Gratus,& alij vij.mar.Thaguræ.5.Dec.
iulius mar.Geldubæ,20. Dec.
iuo presby.in Britannia,19 Mai.
iuſta Iuſtina,& Henedina mar In Sardinia,14 Mai.
iuſta mar.Carthagine,ſupra cum Catulino,15.iul.
iuſta,& Ruffina virg.& mar Hiſpali,19.Iul.
iuſtina mar.in Sardinia,ſupra cum Iuſta,14 Mai.
Iuſtina mar Maguntiæ,ſupra cum Aureo,16 iun.
iuſtina virgo & mar.Nicomediæ ſub Diocle.ſupra cum Cypriano,26 Sept.
Iuſtina virgo & mar Patauij,7.Oct.
Iuſtina virgo & mar 30.Nou.
iuſtinus Philoſophus & mar.Romæ ſub Antonino. 13.Apr.
iuſtinus mar.Tibure ſub Hadriano , infra cum Symphoroſa, 18.Iul.
iuſtinus mar.in territorio Pariſienſi,1.Aug.
Iuſtinus presbyt.& mar.Romæ ſub Claudio, 17.Sept.
iuſtinus mart.Treuiris ſub Diocle.infra cum Maxentio , 12. Decemb.
Iuſtus mar In Africa ſupra cum Donato,25.Feb.
iuſtus mar.Romæ,infra cum Macario,28.Feb.
Iuſtus epiſcopus Vrgellen.28 Mai.
iuſtus mar.in Campania ſub Dioc.ſupra cum Ariſtone,2.iul.
iuſtus miles mar.Romæ,14.iul.
iuſtus mar.Trecis ſub Aureliano,ſup. cum Claudio ,21.iul.
iuſtus & Paſtor mar.Compluti 6.Aug.
iuſtus epiſcopus Lugdunen 2 Sept.
iuſtus mar.Beluacen.ſub Diocl.18 Oct.
iuſtus mar.Tergeſte ſub Diocl.2 Nou.
iuſtus epiſcopus in Anglia.10 Nou.
iuſtus & Abundius mar ſub Numeriano 14. Dec.
iuuenalis epiſcopus Narnienſis,3 Mai.
iuuenalis mar.7.Mai.
iuuentinus & Maximus mart. Antiochiæ ſub Iuliano ,25. Ianu.
Iuuentinus epiſcopus Papieu.8.Feb.& inf.cũ Cyro. 12.Sept.
iuuentius mar.Romæ,1.Iun.

L

LAdiſlaus Rex Hungariæ,27.Iun.
Lætanius mar.Carthagine,infra in , Scillitani mart. 17 Iul.
Lætus mar.in Hiſpania,Infra cum Vincentio,1.Sept.
Lætus epiſcopus & mart.,in Africa ſub Hunnerico,ſupra cũ Donatiano,6.Sept.
Lætus presbyter Aurelianenſis,5.Nou.
Lambertus epiſcopus Lugdunen.14 Apr.
Lambertus mar.Cæſarauguſtæ,16.Apr.
Lambertus epiſcopus Tungrenſis,& mar.17.Sept.
Landelinus abbas Valencenis,5.iun.
Laudoaldus presbyter,& Amantius diaconus Gandaui, 19. Mar.
Largio mar.Auguſtæ,ſupra cum Hilaria,12.Aug.
Largus mar.Romæ ſub Maximiano, ſupra cum Cyriaco,16. Mar. & 8.Aug.
Largus mart.Aquileiæ ſub Numeriano , ſupra cum Hilario, 16 Mar.
Latinus epiſcopus Brixienſis,24 Mar.
Latro cum Chriſto crucifixus 25 Mar.
Latrones ſeptem mar.29 Apr.
Laurentia mart. Anconæ, ſub Diocl.infra cum Palatiade,8. Octob.
Laurentius,Ignatius,& Celerina mar. in Africa. 3 Feb.

neaus

Laurentius mart. Aretij ſub Decio, infra cum Pergentino, 3. Iun.
Laurentius epiſcopus Cantuarien. 2. Feb.
Laurentius presbyt & mart. cum aliquot pueris, Nouariæ, 30. Apr.
Laurentius archidiaconus mar Romę ſub Valeriano, 10. aug.
Eius Vigilia, 9. aug.
Eiuſdem Octaua, 17. aug.
Laurentius mar. in Africa, infra cum Martiale, 28. Sept.
Laurentius epiſcopus Dublinenſis, 14. Nou.
Lautianus epiſcopus Hiſpalenſis, & mar. 4. iul.
Laurus mar. in Illyrico ſupra cum Floro, 18. aug.
Laurus epiſcopus in territorio Conſtantien. 22. Sept.
Lazarus monachus Conſtantinopoli, confeſſor ſub Theophilo, 23 Febr.
Lazarus mart. in Perſide ſub Sapore, infra cum Zanita, 27. Mart.
Lazarus Chriſti diſcipulus, epiſc. Maſſilienſis, 17. Dec.
Lea vidua Romæ, 22. Mar.
Leander epiſcopus Hiſpalenſis, 27. Febr.
Leo primus Papa Romæ, 11. Apr.
Leo ſecundus Papa Romæ, 28. Iun.
Leo quartus Papa Romæ, 17. iul.
Leo nonus Papa Romæ, 19. Apr.
Leo epiſcopus Catanen. 20. Febr.
Leo, Donatus, Abundantius, Nicephorus, & alij ix. mart. 1. Mart.
Leo epiſcopus Senonen 22. Apr.
Leo confeſſor in territorio Tricaſſino, 25. Mai.
Leo ſubdiaconus mar. ſupra cum Corſico, 30. Iun.
Leo & Iuliana mar. Myreæ 18. Aug.
Leo mart. in Mauritania ſupra cum Daniele. 13. Oct.
Leo confeſſor Melleduni, 10 Nou.
Leobardus recluſus, Turonis, 18. Ian.
Leobinus epiſcopus Carnutenſis. 15. Sept.
Leocadia virgo mar. Toleti ſub Diocl. 9. Dec.
Leocritia virgo mar. Cordubæ. 15 Mar.
Leodegarius epiſcopus Auguſtodunen. & mar. 2. Oct.
Leonardus confeſſor Lemouicen. 6. Nou.
Leonides, & ſocij mart in Tebaide ſub Dioclet. 28. Ian.
Leonides mar. Alexandriæ ſub Seuero, 22. Apr.
Leonides mar. in Syria, infra cum Libya, 15. Iun.
Leonides mar. ſupra cum Eleutherio 8. Aug.
Leonides mar. ſupra cum Diomede, 2. Sept.
Leonilla mar. Lingonis ſub M. Aurelio, infra cum Speuſippo, 17. Ian.
Leontia in Africa ſub Hunnerico, ſupra cũ Dionyſia. 6. Dec.
Leontius epiſcopus Cæſarien. 13 Ian.
Leontius epiſcopus, ſupra cum Apollonio, 19 Mar.
Leontius mar ſub Dioclet. ſupra cum Euſebio 24. Apr.
Leontius, Hypatius, & Theodulus mar. in Phœnicia 18 iun.
Leontius, Maurinus, Daniel, & ſocij mar Nicopoli ſub Licinio, 10. Iul.
Leontius, Attius, Alexander, & alij ſex agricolæ mar. Perge ſub Diocl. 1. Aug.
Leontius mar. Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Hierotide, 12. Sept.
Leontius mar. Aegeæ ſub Diocl. ſupra cum Coſma. 27. Sept.
Leopardus mar. Romæ ſub Iuliano, 30. Sept.
Leopoldus marchio Auſtriæ, 15. Nou.
Leouigildus & Chriſtophorus monachi mart. Cordubæ, 20. Aug.
Leucius mar. Alexandriæ, infra cum Petro. 11. Ian.
Leucius epiſcopus Brundiſinus. 11. Ian.
Leucius mart Apolloniæ ſub Decio, infra cum Thyrſo. 28. Iann.
Leutfridus abbas in pago Ebroicenſi 21. Iun.
Liberata virgo Nouocomi. 18. Ian.
Liberatus abbas, Bonifacius diaconus, Seruus & Ruſticus ſubdiaconus, Rogatus & Septimus monachi, & Maximus puer mia Carthagine ſub Hunnerico, 17. aug.
Liberatus & Bolulus mar. Romæ, 20 Dec.
Liberius epiſcopus Rauennæ, 30. Dec.
Liberius epiſcopus Cenomanen 23. Iul.
Libya, Leonides, & Eutropia mar. in Syria, 15. Iun.
Liceriuſ epiſcopus Ilerdenſis, 27. Aug.
Licinius mar. Nouocomi, ſup. cum Carpophoro, 7. Aug.
Ligorius eremita & mar. 13. Sept.
Linioſa mar. Cordubæ, ſupra cum Georgio, 27. Iul.
Linus Papa & mar. Romæ, 23. Sept.
Lioba virgo in Germania, 28. Sept.
Liphardus presbyt. Aurelianen. 3. Iun.
Litaniæ maiores Romæ ad S. Petrum, 25. Apr.
Litteus mar. in Africa ſub Valeriano, infra cum Nemeſiano, 10. Sept.
Liuinus epiſcopus & mar. in portu Gandenſi, 12 Nou.
Longinus miles mar. Cæſareæ. 15. Mar.
Longinus mar. ſub Diocle. ſupra cum Euſebio. 24. apr.
Longinus epiſcopus in Africa mar. ſub Hunnerico, infra cũ Vindemiale 2. Mai.
Longinus mar in Armenia ſub Maximiano, infra cum Orentio, 24 Iun.
Longinus miles mar. Maſſilię, infra cum Victore, 21. Iul.
Lorgius mar. Cæſareæ, infra cum Lucio, 2. Mar.
Lucanus mar. Pariſijs, 30 Oct.
Lucas diaconus mar. Cordubæ, inf. cum Parmenio. 22. apr.
Lucas mar. ſupra cum Apellio, 10. Sep.
Lucas Euangeliſta in Bithynia. 18. Oct.
Eiuſdem Tranſlatio Conſtantinopoli, 9. Mai.
Lucia virgo & mar. cum alijs xxij Romæ, 25. iun.
Lucia, Rixius, Antoninus, Seuerinus, Diodorus, Dion. & alij xvij. mar. 6. Iul.
Lucia & Geminianus mar Romæ ſub Diocl. 16. Sept.
Lucia virgo & mar. Syracuſis ſub Diocl. 13. Dec.
Lucianus presbyt Antiochenus, mar. Nicomediæ ſub Maximino, 7. Ian.
Lucianus presby. Maximianus & Iulianus mart. Bellouaci 8. Ian.
Lucianus mar. in Sardinia, ſup. cum Aemilio, 28. Mai.
Lucianus mar. in Africa, ſup. cum Fortunato, 13. Iun.
Lucianus mar. in Macedonia ſub Traiano, infra cum Peregrino, 7. Iul.
Lucianus, Florius, & ſocij mar. Nicomediæ, 26. Oct.
Lucianus Metrobius, Paulus, Zenobius, Theotimus, & Druſus mart. Tripoli 24. Dec.
Lucidius epiſcopus Veronenſis, 26 Apr.
Lucilla & Flora Virgin Eugenius, Antoninus, Theodorus, & alij xviij mar. Romæ ſub Gallieno, 29. Iul.
Lucilla virgo & mart. Romæ ſub Valeriano. infra cum Nemeſio. 31. Oct.
Lucillianus, Claudius, Hypatius, Paulus & Dionyſius mart. Conſtantinopoli, 3 Iun.
Lucina Apoſtolorum diſcipula Romæ. 30. Iun.
Lucinius Epiſcopus Andegauenſis, 13. Febr.
Luciolus mar. ſupra cum Felice 3 Mart.
Lucius mar Romæ, infra cum Paulo. 8. Feb.
Lucius epiſcopus, & ſocij mar. Hadrianopoli ſub Conſtantio, 11. Febr.
Lucius mar. infra cum Saturnino, 15. Febr.
Lucius, Siluanus, Rutulus, Claſſicus, Secundinus, Fructulus, & Maximus mar in Africa, 18. Feb.
Lucius mart. in Africa ſub Valeriano, infra cum Montano, 24. Febr.
Lucius epiſcopus, Abſalon, & Lorgius mar. Cæſareæ, 2. Mar.
Lucius Papa & mar Romæ ſub Valeriano, 4. Mart.
Lucius Chriſti diſcipulus Smyrnæ, ſupra cum Apelle. 22. apr.
Lucius epiſcopus Cyrenenſis. 6. mai.
Lucius mar. in Africa, infra cum Quinctiano. 23. mai.
Lucius ſenator & mar. cum alijs in Cypro 20. aug.
Lucius epiſcopus & mar. in Africa ſub Valeriano, infra cum Nemeſiano. 10. Sept.
Lucius mar. Alexandriæ ſub Valeriano, ſupra cum Caio. 4. Octob.
Lucius mart. Romæ ſub Antonino, infra cum Ptolomæo, 19 Oct.
Lucius miles mar. Romę, infra cum Theodoſio. 25. Oct.
Lucius mar in Lucania, ſupra cum Hyacintho, 29. Oct.
Lucius, Rogatus, Caſſianus, in Candida mar. Romæ, 1. Dec.
Lucius, Britannorum Rex. 3. Dec.
Lucius mar. in Africa, ſupra cum Fauſtino, 15. Dec.
Lucretia virgo & mar. Emeritæ ſub Diocl 23. Nou.

Lugderus

Ludgerus epiſcopus Monaſterien.26 mar.
Lodouicus mar Cordubæ,ſupra cum Amatore,30.Apr.
Ludouicus epiſcopus Toloſanus,19.aug.
Ludouicus Rex Francorum.Lutetiæ,25.aug.
Lullus epiſcopus Maguntinus.16 Oct.
Lupercus mar.ſupra in xviij Mart Cæſarauguſt 16.apr.
Lupercus mar.Legione ſub Dioclet ſupra cum Claudio, 30. Oct.
Luperius epiſcopus Veronenſis.25 Nou.
Lupicinus epiſcopus Lugdunen 3.Feb.
Lupicinus abbas in territorio Lugdunen.21.mar.
Lupicinus epiſcopus Veronenſis 31 mai.
Lupus mar 23 aug.
Lupus epiſcopus Trecenſis.29.Iul.
Lupus epiſcopus Senonenſis.1 Sept.
Lupus epiſcopus Lugdunen 25 Sept.
Lupus mar.infra cum Saturnino 14.Oct.
Lupus epiſcopus Veronenſis 2.Dec.
Luitgardes virgo in Brabantia.16.iun.
Luxorius,Ciſellus,& Camerinus mar. in Sardinia ſub Diocl. 21.aug.
Lyboſus mar.in Africa,ſupra cum Dominico 29 Dec.
Lycarion mar.in Aegypto 7.iun.
Lydia mar.infra cum Phileto,27.mar.
Lydia purpuraria,Philippis.3 aug.

M

MAcaria mar in Africa,ſup.cum Ianuario 8 apr.
Macarius Alexandrinus,abbas in Thebaide.2 Ian.
Macarius abbas in Aegypto,15 Ian.
Macarius,Ruffinus,Iuſtus, & Theophilus mart. Romæ. 28. Febr.
Macarius epiſcopus Hieroſolymitan.10 mar.
Macarius confeſſor Conſtantinopoli ſub Leone 1 Apr.
Macarius epiſcopus Antiochenus 10 apr.
Macarius epiſcopus Petræ in Palæſtina 20.iun.
Macarius & Iulianus mar.in Syria.12.aug.
Macarius mart Melitinæ ſub Dioclet.ſupra cum Eudoxio.5. Sept.
macarius mar.Alexandriæ ſub Decio, ſupra cum Fauſto, 6. Sept.
marius mar Alexandriæ ſub Decio, ſupra cum Coronione. 30.Oct.
macarius mar Alexandriæ ſub Decio.8.Dec.
Macarius presbyt.mar.in Arabia ſub Iuliano ſupra cum Eugenio,20 Dec.
macedon mar.infra cum Phileto,27.mar
macedonius,Patricia,& Modeſta mar. Nicomediæ, 13.mar.
macedonius, Theodulus, & Tatianus mart. in Phrygia ſub Iuliano,12.Sept.
machabæi mar Antiochiæ ſub Epiphane,1.aug.
maclutus epiſcopus in Britannia,15.Nou.
marca virgo mar.in territorio Rhemnen. ſub Diocl.6 Ian.
Macrina diſcipula Greg.Thaumat Neocæſareæ,14.Ian.
macrina virgo in Cappadocia 19 iul.
macrinus mar.Nouioduni iut.cum Valeriano,17.Sept.
macrobius mar Damaſci,infra cum Sabino,30.iul.
macrobius & Iulianus mar.ſub Licinio,13.Sept.
magina mar.in Africa,ſupra cum Claudio,3.Dec.
maginus mar.Tarracone,25 aug.
magiorius epiſcopus in Britannia,24 Oct.
magnericus epiſcopus Treuirenſis.25.iul.
...aus mar 1.Ian.
magnus mar.Foroſempronij,ſup cum Aquilino,4.Febr.
magnus mar.infra cum Saturnino,15.Febr.
magnus ſubdiaconus mar Romæ ſub Valeriano,infra cum Xyſto,6.aug.
magnus epiſcopus Anagninus mar ſub Decio, 19.aug.
magnus,Caſtus,& Maximus mar.4.Sept.
magnus epiſcopus Opitergij,6 Oct.
magnus epiſcopus Mediolanen.5.Nou.
maiolus abbas Cluniacenſis,11.mai.
malaricus mar. in Africa ſub Hunnerico,6.Dec.
malachias propheta,14 ian.
malachias epiſcopus Connerthenſis.3.Nou.
Malchus mar.Cæſareæ ſub Valeriano. infra cum Priſco, 28. mar.
malchus, Epheſi,infra in Septem dormientes, 27.iul.
malchus monachus Maroniæ,21.Oct.
mamas mar.Cæſareæ ſub Aureliano,17.aug.
mamelia mar.in Perſide,17.Oct.
mamertus epiſcopus Viennenſis,11.Mai.
mamilianus mar Romæ,12 mar.
mamillus mar.in Africa,ſupra cum Cyrillo,8.mar.
manahes Herodis collactaneus,Antiochiæ,24 mai.
mancius mar in Luſitania,15 mai.
mandal.mar.Romæ ſub Aureliano,ſupra cum Baſilide, 10. Iun.
mannea mart in Ponto,infra cum Marcellino,27.aug.
manſuetus epiſcopus Mediolanen.19.Febr.
manſuetus epiſcopus Tullenſis,3.Sept.
manſuetus epiſcopus & mar.in Africa ſub Hunnerico.ſupra cum Donatiano,6.Sept.
manſuetus epiſcopus & mar.in Africa ſub Geiſerico, infra cum Papiniano,28.Nou.
manſuetus,Seuerus,Appianus, Donatus, Honorius, & ſocij mar.Alexandriæ,30.Dec.
manuel,Sabel, & Iſmael mar.Chalcedone ſub Iuliano, 17. iun.
mappalicus mar.in Africa cum alijs plurimis,17 apr.
maprilis mart. in Portu Romano, infra cum Martiale, 22. aug.
marana & Cyra, Beroeæ,3 aug.
marcella vidua Romæ,31.Ian.
marcella mar Alexandriæ ſub Seuero,infra cum Plutarcho, 28.Iun.
marcellianus mar Romæ ſub Dioclet infra cum Marco.18. Iun.
marcellianus mart in Tuſcia ſub Decio, Infra cum Secundiano,9 aug.
marcelliana virgo Mediolani,17.Iul.
marcellinus puer mart.Tinis ſub Licinio,ſupra cum Argeo, 2.Ian.
marcellinus epiſcopus Anconitanus,9 Ian.
marcellinus mar.Carthagine,6 apr.
marcellinus epiſcopus Ebreduneu.& Vincentius & Domninus eius ſocij,20 apr.
marcellinus Papa,Claudius,Cyrinus,& Antoninus & xvij millia mart Romæ ſub Diocl.26.apr.
marcellinus presby.& Petrus exorciſta mar. Romæ ſub Diocle 2 iun.
marcellinus mart. Peruſiæ ſub Decio, ſupra cum Florentio, 5.iul.
marcellinus presby Dauentriæ,14 Iul.
marcellinus tribunus,Mannea, Ioannes,Serapion, & Petrus mar.in Ponto,27 aug.
marcellinus epiſcopus Rauennæ,5.Oct.
marcellus Papa & mar.Romæ ſub Maxentio,16.ian.
marcellus mar in Africa,infra cum Publio,19.Febr.
marcellus epiſcopus Dienſis,9 apr.
marcellus & Anaſtaſius mar.Argentomachi, 29.Iun.
marcellus epiſcopus Apameæ,& mar.14.aug.
marcellus mar.Cabilone ſub Antonino,4.Sept.
marcellus epiſcopus Treuiren & mar.4.Sept.
marcellus,Caſtus,Aemilius, & Saturninus mart. Capuæ, 6. Octob.
marcellus & Apuleius mar Romæ,7 Oct.
marcellus centurio mar.in Mauritania,30.Oct.
marcellus epiſcopus Pariſienſis,1 Nou.
marcellus mar.ſub Iuliano,ſupra cum Elpidio, 16.Nou.
marcellus presbyt. mart. Nicomediæ ſub Conſtantio. 26. Nou.
marcellus diaconus mart. Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Euſebio,2.Dec.
marcellus abbas Conſtantinopoli,29.Dec.
marcellus diaconus mar. Spoleti ſub Maximiano, infra cum Sabino,30.Dec.
marcia mar ſupra cum Felice 3.mar.
marcia mar.Cæſareæ,infra cum Zenaide,5.iun.
marcia mart. in Campania ſub Diocl. ſupra cum Ariſtone, 2 iul.

Marciana virgo & mar. in Mauritania.9.Ian.
Marciana mar infra cum Suſanna,14 Mai.
Marciana virgo & mar.Toleti,12.Iul.
Marcianus mar.In Africa,ſupra cum Aquilino,4.Ian.
Marcianus presbyter Conſtantinopoli,10 Ian.
Marcianus epiſcopus Terdonen.& mar.6 Mart.
Marcianus mart Romæ,infra cum Petro,26.Mar.
Marcianus,Nicanor,Apollonius,& alij mar.in Aegypto ſub Maximino,5.Iun.
Marcianus mar.in Africa,ſup.cum Fortunato.17 Apr.
Marcianus presbyter Antiſiodoren.20.Apr.
Marcianus epiſcopus Rauennæ,22.Mai.
Marcianus epiſcopus Syracuſanus & mar.14 Iun.
Marcianus mar.Venafri ſub Maximiano, infra cum Nicandro 17.iun.
marcianus mar Iconij 13.Iul.
marcianus mar.Conſtantinopoli ſub Leone, ſup. cum Iuliano,9 Aug.
marchianus mar.Romæ ſub Diocle. ſupra cum Abundo.16. Sept.
marcianus mar.in Aegypto,Infra cum,Marco 4.Oct.
marcianus cantor mar Conſtantinopoli ſub Conſtantio, infra cum Martyrio.25 Oct.
marcianus confeſſor in Syria,2 Nou
marcionilla mar.Antiochiæ ſub Diocle. ſupra cum Iuliano, 9 Ian.
marcius ſolitarius, in Campania,24 Oct.
marcus mar Nicææ,infra cum Theuſeta, 13.mart.
marcus mar.Surrenti,infra cum Quincto,19.mar.
marcus & Timotheus mart Romæ ſub Antonino 24 mar.
marcus Euangeliſta mar.Alexandriæ ſub Nerone.25.apr.
Eiuſdem Tranſlatio Venetijs.31 Ian.
marcus epiſcopus Atinæ,mar.ſub Domitiano 28.Apr.
marcus & Marcellianus mar Romæ ſub Diocle.18.iun.
marcus,Mucianus,Puerulus quidam, & Paulus mar 3.Iul.
marcus mar.infra cum Robuſtiano 31.Aug.
marcus confeſſor in Campania, infra cum Priſco.1.Sept.
marcus epiſcopus Bybli.27 Sept.
marcus,Alphius,Alexander,Zoſimus. Nicon, Neon, Heliodorus & xxx.milites mar Antiochiæ.28 Sept.
marcus,Marcianus, & alij pene innumerabiles mart. in Aegypto,4 Oct.
marcus Papa Romæ,7.Oct.
marcus epiſcopus Hieroſolymitan. mart. ſub Hadriano,22. Octob.
marcus miles mar Romæ,infra cum Theodoſio, 25 Oct.
marcus mar in Africa,infra cum Ruffino,16 Nou.
marcus & Stephanus mar Antiochiæ ſub Diocle 22.Nou.
marcus mar in Africa,ſupra cum Fauſtino.15.Dec.
mardarius mar.in Armenia ſub Diocle. ſupra cum Euſtratio 13 Dec.
mardonius,Muſonius,Eugenius, & Metellus mart Neocæſareæ 4 Ian
mardonius mar Nicomediæ ſub Diocle. infra cum Migdonio,23.Dec.
mareas epiſcopus & mar.ſub Sapore, infra in Martyres plurimi in Perſide.22 Apr.
margarita Regina Scotiæ,10 Iun.
margarita virgo & mar.Antiochiæ,20 Iul.
margarita vidua ſpud Septempedanos,5.Aug.
maria Aegyptiaca in Palæſtina.2 Apr.
maria Cleophæ in Iudæa 9 Apr.
maria mater Ioannis in Cypro 29 Iun.
maria Magdalena,Maſſiliæ 22.Iul
maria Salome,Hieroſolymis,22 Oct.
maria ancilla mart ſub Hadriano,1.Nou.
maria virgo & mar Cordubæ,ſup.cum Flora, 24. Nou.
maria mar Romæ ſub Valeriano,ſup. cum Euſebio, 2.Dec.
MARIÆ Virg Conceptio 8 Dec Natiuitas, 8.Sept.
Præſentatio in templo,21 Nou. Annuntiatio, 25. mart.
Viſitatio ad Eliſabet 2 Iul Purificatio,2. Febr.
Aſſumptio in cœlum 15 Aug.
Eiuſdem eccleſiæ ad Martyres dedicatio. 13 mai.
Eiuſdem feſtum niuis.5.Aug.
Eiuſdem commemoratio ob Victoriam naualem.9. Oct.
maria Iacobi Tranſlatio Veruliis.25 mai.
marianus lector,& Iacobus diaconus mar.cum multis alijs in Numidia ſub Decio.30 Apr,
marianus confeſſor Bituricen.19.Aug.
marianus mar infra cum Victore,17 Oct.
marianus diaconus mar.Romæ ſub Numeriano, ſupra cum Diodoro,1 Dec.
Eiuſdem inuentio Romæ,17 ian.
marina virgo & mar.Alexandriæ,18 Iun.
Eiuſdem Tranſlatio Venetijs,17 Iul.
marina virgo & mar Gallæciæ,18.iul.
marinus mar.Aruernis,infra cum Proiecto,25 Ian.
marinus miles,& Aſterius ſenator mart. Cæſareæ ſub Valeriano,3 mar.
marinus,Theodotus,& Sedopha mar. In Scythia,5 iul.
marinus mar.in Africa ſupra cum Ianuario,10.iul.
marinus ſenex mar.Anazarbi ſub Diocl.8. aug.
marinus diaconus Arimini,4 Sept.
marinus mar.Romæ ſub Carino,26.Dec.
marius,Martha,Audifax,& Abacbum mar.Romæ ſub Claudio,19.Ian.
maro, Eutyches,& Victorinus mar. Romæ ſub Traiano,15. Apr.
marolus epiſcopus,Mediolanen 23 apr.
marotas mart. in Perſide ſub Sapore, infra cum Zanita,27. mart.
martana mart Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Euſebio.2. Decemb.
martha mat. Romæ ſub Claudio,ſup cum Mario. 19. ian.
martha virgo & mar Aſtoricen.23 Febr.
martha hoſpita ſaluatoris,Taraſci,29 iul.
martha mar infra cum Suſanna,20.Sept.
martha & ſaula mart Coloniæ cum alijs pluribus, 20.Oct.
martia mar Siracuſis,infra cum Ruffino,21 iun.
martialis mar ſupra in xviii mart.Cæſaraug.16.apr.
martialis epiſcopus Lemouicen. Alpinianus & Auſtriclinianus presbyteri,30 iun.
martialis mar.Romę ſub Antonino, infra in Septem fratres, 10 iul.
martialis,Saturninus,Epictetus,maprilis,Felix,& ſocij mar. in portu Romano,22 aug.
martialis,Laurentius,& alij xx.mar. in Africa, 28.Sept.
martialis mar Cordubę,ſupra cum Fauſto,13 Oct.
martina virgo & mar Romę ſub Alexandro,1 Ian.
martinianus epiſcopus Mediolanenſis,2 ian.
martinianus mart. Romę ſub Nerone. infra cum proceſſo, 2 iul.
martinianus,Epheſi,infra in ſeptem dormientes, 27 iul.
martinianus, & Saturianus cum duobus fratribus mart.& maxima virgo in Africa ſub Geiſerico,16 Oct.
martinus epiſcopus Tungrenſis,21 iun.
martinus epiſcopus Vienuenſis,1 iul.
martinus epiſcopus Treuiren.& mar 19 Iul.
martinus abbas monaſt Vertaui,24 Oct.
martinus epiſcopus Turonenſis,11 Nou.
Eiuſdem Tranſlatio, & Baſilicæ ipſius dedicatio, 4. Iul.
martinus Papa & mar.in Cherſoneſo ſub Cõſtante,12.Nou.
martinus abbas Santonenſis,7 Dec.
martyres plurimi in Africa ſub Seuero,6.ian. ſob Geiſerico, 5 apr.ſub Valeriano,9.aug.
alexandrię ſob Arrianis,28 Ian.& 13 mai ſub Valeriano, 21 Febr.Tempore Theodoſij,17.mart ſub Coſtantio, 21. mart ſub Valeriano.10 aug.
Antiochiæ ſub Maximino,11 mar.
in arabia ſub Maximino,22.Febr.
in Bulgaria ſub Nicephoro Imp 23 Iul.
in Cappadocia & Meſopotamia ſub Maximino,13.mar.
Conſtantinopoli ſub Conſtantio,30 mar.
apud Homeritas ſob Dunaan Tyranno,27.iul.
Nicomedię ſub Diocle 28.iun.
in Numidia ſub Diocl 11.Febr.
in Perſide ſub Cabada rege,5.Febr.
in Phrygia vnius vrbis ciues ſub Maximino,7 Febr.
in Ponto ſub Maximiano.5 Feb.
Romæ ſub Diocl.2.Ian ſub Alexandro,2. mart.
ſub Aureliano perfecto,10 apr.ſub Nerone, 24.Iun.

in Thebaide ſub Dioclet.5.ian.ſub Decio,23.iul.
Tyri in Phœnicia ſub Diocle an.Febr.
Martires plurimi in Perſide ſub Sapore, Sazades eunuchus, milles,& acepſimas epiſcopi,aiibala & Ioſeph presbyteri, Azadanes & Abdieſus diaconi, mareas, Bicor, & alij xx. epiſcopi,& clerici CCL & Tarbula virgo cum Pediſequa ſua,22.apr.
martyres pene innumerabiles Treuiris ſub Dioclet. 6.Oct. Cæſarauguſtæ ſub Daciano præſide,3.Nou.
martyrum multa millia Nicomediæ ſub Diocl.25.Dec.
martyrius monachus in prouincia Valeriæ,23.ian.
martyrius mar.Anauniæ,infra cum Siſinio.29 mai.
martyrius ſubdiaconus, & Marcianus cantor mar. Conſtantinopoli ſub Conſtantio a 5.Oct.
maruthas epiſcopus in Meſopotamia,4 Dec.
maſculas Archimimus confeſſor in Africa ſub Geiſerico,ſupra cum Armogaſte,29.mar.
maſſa candida CCC. mart. Carthagine ſub Valeriano, 24. aug.
maſſiluani martires in Africa, 2. apr.
maternus epiſcopus Mediolanen. confeſſ. ſub Maximiano, 18.iul.
maternus epiſcopus Treuirenſis,14.Sept.
mathildes Regina in Germania 14 mar.
matrona ancilla mar.Theſſalonicæ,15. mar.
matrona mart in Paphlagonia, ſupra cum Alexandra, 20. mart.
matrona virgo & mar Ancyræ,infra cum Theodoto,18.mai.
matronianus eremita Mediolani,14 Dec.
matthæus Apoſt.& Euang.mar in Æthiopia, 21.Sept.
Eius Vigilia,20 Sept.
Eiuſdem Tranſlatio Salerni,6.mai.
matthæus eremita mar.in Polonia, ſupra cum Benedicto,12. Nou.
matthias epiſcopus Hieroſolymitan. 30.Ian.
matthias Apoſtolus in Iudæa.24.Febr.
Eius Vigilia,23 Febr.
maturinus confeſſor in Pago Vuaſtinenſi 1 Nou.
maturus mart. Lugduni ſub Antonino. infra cum Photino, 2 Iun.
mauilus mar.Adrumeti ſub Seuero 4.Ian.
maura mar Rauennæ ſub Decio ſup.cum Fuſca.13 Feb.
maura mar.Thebaide,infra cum Timotheo.3.mai.
maura virgo & mar Conſtantinopoli.30.Nou.
maurilius epiſcopus Andegauen. 13 Sept.
maurinus abbas & mar.Coloniæ.10.iun.
mauritius mart. Nicopoli ſub Licinio. ſupra cum Leontio, 10.Iul.
mauritius,Exuperius,Candidus,Victor,Innocentius, Vitalis, & ſocij legionis Thebæorum mar.in Gallia ſub Maximiano,22 Sept.
maurus abbas in territorio Andegauen. 15.ian.
maurus epiſcopus Cæſenaten.20.ian.
maurus abbas Bobacenſis,27 ian.
maurus miles mar Romæ ſub Diocle. infra cum Papia.29. ianu.
maurus epiſcopus, Pantaleemon & Sergius mart. in Apulia ſub Traiano 27.Iul.
maurus mar.Romæ ſupra cum Bono.1.Aug.
maurus,& ſocij mar Rhemis.22.aug.
maurus epiſcopus Vuirodunen.8.Nou.
maurus epiſcopus Veronenſis 21.Nou.
maurus mar Romæ ſub Numeriano,22.Nou.
maurus mar Romæ ſub Numeriano ſupra cum Claudio.3. Dec.
Maxentius presbyter Pictauien.26 iun.
maxentius,Conſtantius,Creſcentius, Iuſtinus, & ſocij mar. Treuiris ſub Diocle.12.Dec.
maxima mar.Sirmij,infra cum Montano,26 mar.
maxima mar.in Africa ſupra cum Ianuario.8.Apr.
maxima virgo in Foro Iulij.16.mai.
maxima,Donatilla, & Secunda virg.& mart. Tuburbi ſub Valeriano 30.Iul.
maxima mar Romæ ſub Diocle.2.Sept.
maxima mar.Vlyſipone ſub Dioclet. infra cum Veriſſimo.1, Octob.
maxima virgo in Africa,ſupra cum Martiniano,16 Oct.
maximianus mar Bellouaci ſupra cum Luciano.8 ian.
maximianus epiſcopus Rauennæ.22 Febr.
maximianus epiſcopus Syracuſanus.9.iun.
maximianus,Epheſi, infra in Septem dormientes,27.iul.
maximianus mar.ſupra cum Bonoſo,21.Aug.
maximianus epiſcopus Begaienſis.3.Oct.
maximilianus epiſcopus Laureacenſis.12.Oct.
maximilianus epiſcopus & mar 29 Oct.
maximinus epiſcopus Treuirenſis 29 Mai.
maximinus epiſcopus Aquenſis.8.iul.
maximinus confeſſor Aurelianen.15.Dec.
maximus epiſcopus Papienſis 8 ian.
maximus epiſcopus Nolanus.15.ian.
maximus mar.Antiochiæ ſub Iuliano ſupra cum Iuuentino 25.ian,
maximus,Claudius,Præpedigna,Alexander, & Cutias mar. Oſtiæ ſub Diocle.18 Feb.
maximus mar.in Africa.ſupra cum Lucio 18 Febr.
maximus,Quinctilianus,& Dadas mar.ſub Diocl.13.apr.
maximus mar. Romæ ſub Alexandro. infra cum Tiburtio 14 apr.
maximus & Olympiades mart. Cordubæ ſub Decio. 15. Apr.
maximus mar Epheſi ſub Decio.30.Apr.
maximus epiſcopus Hieroſolymitan. confeſſ.ſub Maximino. 5.mai.
maximus,Baſſus, & Fabius mart Romæ ſub Diocletia. 18. mai.
maximus mar Aruernis,ſupra cum Caſſio,15.mai.
maximus epiſcopus Veronenſis.29 Mai.
maximus epiſcopus Taurinenſis 25 iun.
maximus mar.Damaſci in 22 cum Sabino 20.Iul.
maximus epiſcopus Patauinus.2.aug.
maximus monachus Conſtantinopoli,duo Anaſtaſij,& alij plures mar.ſub Conſtante.13 aug.
maximus puer mar. Carthagine ſub Hunnerico, ſupra cum Liberato,17.aug.
maximus mar in Illyrico ſupra cum Floro.18.aug.
maximus B.Martini diſcipulus,20.aug.
maximus presbyt. & mar.Oſtiæ ſub Alexandro. infra cum Quiriaco,23.aug.
maximus mar.ſupra cum Magno 4.Sept.
maximus,Theodorus, & Aſclepiodotus mar. Hadrianopoli ſub Maximiano,15.Sept.
maximus mar.Damaſci infra cum Paulo, 25 Sept.
maximus mar ſub Decio,28.Sept.
maximus diaconus & mar.Aquilæ.19 Oct.
maximus leuita & mar.Abianen. 20.Oct.
maximus mar. Apameæ ſub Dioclet.30.Oct.
maximus epiſcopus Magontinus ſub Conſtantio. 18 Nou.
maximus presby mar Romæ ſub Valeriano,19 Nou.
maximus epiſcopus Rhegienſis 27 Nou.
maximus mar.Romæ ſub Valeriano,ſupra cum Euſebio.2. Decemb.
maximus epiſcopus Alexandrinus.27.Dec.
medardus epiſcopus Nouiomenſis,8.iun.
medericus presbyt Luteciæ,29 aug.
meinardus eremita & mar.in monaſt. Augienſi.21.ian.
melania iunior,& Pinianus,Conſtantinopoli.31.Dec.
melanius epiſcopus Rhedonenſis 6 ian.
melanius epiſcopus Rhotomagen 22.Oct.
melas epiſcopus Rhinocururæ ſub Valente.16 ian.
melaſippus,Antonius,& Carina mar. Ancyræ ſub Iuliano 7.Nou.
melchiades Papa Romæ.10.Dec.
meletius epiſcopus Antiochenus.12.Febr.
meletius dux,& ſocij CCLII.mar.24.mai.
meletius epiſcopus in Cypro,21 Sept.
meletius epiſcopus in Ponto.4 Dec.
meleuſippus mar.Lingonis ſub M.Aurelio.infra cum Speuſippo. 17.ian.
melitina mar.Marcianopoli ſub Antonino, 15. Sept.
millitus epiſcopus in Anglia.24 apr.
memmius epiſcopus Catalaunenſis. 5.aug.
memnon centurio mar.infra cum Seuero.20 aug.

Menalippus mar.ſupra cum Diomede.2.Sept.
menander mar Pruſæ,infra cum Patricio. 28.Apr.
menander mar Philadelphiæ.ſupra cum Cyrillo. 1.Aug.
menedemus mart. Conſtantinopoli ſub Valente. infra cum Vrbano.5.Sept.
meneleus abbas in territorio Aruernen. 22.Iul.
meneus & Capito mar.24.iul.
menignus fullo mar ſub Decio, 15.mar.
mennas epiſcopus Conſtantinopolitan. 25.Aug.
mennas Aegyptius miles mart. in Phrygia ſub Diocletia.11. Nou.
mennas ſolitarius,Samnij.11.Nou.
mennas,Hermogenes,& Eugraphus mart. Alexandriæ ſub Maximino.10 Dec.
menodora,metrodora,& Nymphodora virg.& mar. in Bithynia,ſub Maximiano,20.Sept.
mercuria mar Alexandriæ ſub Decio. ſupra cum Ammonaria.12.Dec.
mercurialis epiſcopus.23 mai.
mercurius miles mar Cæſareæ ſub Decio.25.Nou.
mercurius,& ſocij milites mart. in Sicilia ſub Licinio. 10. Dec.
merulus monachus Romæ ſupra cum Antonio. 17. Ian.
metellus mar Neocæſareæ ſupra cum mardonio.24.Ian.
methodius epiſcopus in Morauia.9 mar.
methodius epiſcopus Conſtantinopolitan.14 Ian.
methodius epiſcopus Tyri.mar.in Chalcide ſub Dioclet. 18. Sept.
metranus mar.Alexandriæ ſub Decio 31.Ian.
metrobius mar Tripoli ſupra cum Luciano. 24 Dec.
metrodora Virgo & mar.in Bithynia ſub Maximiano. ſupra cum Menodora.10 Sept.
metrophanes epiſcopus Conſtantinopolitan.4 iun.
meuris & Thæa mar in Paleſtina.19.Dec.
michæas propheta in Iudæa.15.ian.
michael epiſcopus Synnade.23.mai.
michaelis Archang. apparitio in monte Gargano. 8.mai.
Eiuſdem Dedicatio ibidem.29 Sept.
migdonius & Mardonius mart. Nicomediæ ſub Dioclet.23. Dec.
milburges virgo in Anglia 23.Febr.
mille centum & quatuor milites mart Melitine ſub Diocl. ſupra cum Eudoxio,5.Sept.
mille quadringenti octoginta mart. Samariæ ſub Coſroa. 22.iun.
mille quingenti viginti quinque mar.in Piceno 22.mai.
milles epiſcopus mar.ſub Sapore, ſupra in martyres plurimi in Perſide 22 apr.
mineruinus mar Catanæ.infra cum Stephano.31.Dec.
mineruius & Eleazarus cum filijs octo mart. Lugduni.23. Aug.
minias miles mar.Florentiæ ſub Decio 25.Oct.
mirocles epiſcopus Mediolanen.3 Dec.
mitrius mar.Aquis.13 Nou.
modeſta mar Nicomediæ ſupra cum Macedonio. 13.mar.
modeſta virgo Treuiris 4 Nou.
modeſtus mar in Africa.infra cum Zotico 12.Ian.
modeſtus & Iulianus mar.Carthagine.12 Febr.
modeſtus leuita & mar Beneuenti. 12.Feb.
modeſtus & Ammonius mar Alexandriæ.12. Febr.
modeſtus epiſcopus Treuirenſis.24. Febr.
modeſtus mar.in Lucania ſub Diocle.infra cum Vito.15 Iul.
modeſtus mar.Agathen.ſub Diocle infra cum Tiberio.10. Nou.
modoaldus epiſcopus Treuirenſis.12 mai.
monachi monaſterij Dij mart.Conſtantinopoli,3.Febr.
monachi ,& alij mart in Paleſtina ſub Alemundero. 19. Febr.
monachi S.Sabæ mar.in Paleſtina ſub Saracenis. 16 mai.
monachi mar.Thecue in Palæſtina ſub Saracenis. 28 mai.
monachi,& alij mart in India ſub Rege Abenner.3.Aug.
monas epiſcopus Mediolanen.12 Oct.
monegundes Turonen 2.iul.
monica mater B Auguſtini,Oſtiæ.4.mai.
Eiuſdem Tranſlatio Romæ 9.Apr.
montonij epiſcopus Aurelianenſis,10.Nou.
montanus,Lucius,Iulianus, Victoricus, Flauianus,& ſoc. mar.in Africa ſub Valeriano,24 Febr.
montanus presbyt.& maxima mar Sirmij 26.mar.
montanus mar. Tarracinæ ſub Hadriano. 17.iun.
moſeus & Ammonius milites mar. in Ponto. 18.Ian.
moyſes epiſcopus in Aegypto.7 Febr.
moyſes mar.Alexandriæ, ſupra cum Cyrione.14. Febr.
moyſes Aethiops anachorita 28.aug.
moyſes legiſlator & propheta.4 Sept.
moyſes presbyt mar.Romæ ſub Decio.25.nou.
moyſeius mar.in Africa.18.Dec.
mucianus mar.ſupra cum Marclo.3 Iul.
mucius diaconus mart. Cordubæ.infra cum Parmenio. 22. apr.
mucius presbyt.mar.Conſtantinopoli ſub Dioclet.13.mai.
mulieres plurimæ mar. Emeſæ ſub mady. arabæ.14 Nou.
muritta diaconus confeſſ. in Africa ſub Hunnerico. ſupra cum Eugenio.13.Iul.
muſonius mar.Neocæſareæ ſup.cum Mardonio.24.ian.
muſtiola mar.Cluſij ſub Aureliano. ſupra cum Irenæo.3.iul.
myron epiſcopus in Creta.8.aug.
myron presby.mar.in Achaia ſub Decio. 17.aug.
myrops mar. in Chio ſub Decio.13.iul.

N

Nabor Romæ ſub Diocle.ſupra cum Baſilide. 12 Iun.
Nabor mar in Africa ſupra cum Ianuario.10.Iul.
Nabor & Felix mar.Mediolani ſub Maximiano. 12. iul.
Nahum propheta,in Begabar 1.Dec.
Namphanion,& ſocij mar.in Africa 4.iul.
Narciſſus mar. Tomis ſub Licinio ſup cum Argeo, 2 ian.
Narciſſus epiſcopus Auguſtæ,& Felix diaconus mart. Gerundæ ſub Aureliano. 18.mar.
Narciſſus & Creſcentio mar. Romæ.17.Sept.
Narciſſus epiſcopus Hieroſolymitan. 29. Oct.
Narciſſus mar.ſupra cum Ampliato.31.Oct.
Narnus epiſcopus Bergomenſis.27.aug.
Narſes mar.in Perſide ſub Sapore,infra cum Zanita.27 mar.
Narſeus mar. Alexandriæ.infra cum Philippo, 15.Iul.
Nartalus mar Carthagine,inf.in Scillitani. mar 17.iul.
Natalia mar Cordubæ,ſupra cum Georgio 27 iul.
Natalia B Hadriani vxor,Conſtantinopoli,1.Dec.
Natiuitas D N.Ieſu Chriſti,25.Dec.
Eiuſd.Vigilia,24.Dec.
Eiuſdem Octaua,1.Ian.
Natiuitas B Mariæ virginis.8.Sept.
Eiuſdem Octaua.15 Sept.
Natiuitas S.Ioannis Baptiſtæ,24.iun.
Eiuſdem Vigilia,23 iun.
Eiuſdem Octaua.1. iul.
Natalis mart Rauennæ ſub Maximiano, infra cum Valentino,16. Dec.
Nazarius mar. Romæ ſub Dioclet. ſupra cum Baſilide, 12. iuni.
Nazarius & Celſus mar Mediolani ſub Nero.28.iul.
Eorum inuentio Mediolani,10.mai.
Nemeſianus,Felices duo, Lucius, Litteus,Polyanus,Victor, Iader,Datiuus epiſcopi,& alij mar.in Africa ſub Valeriano,10.Sept.
Nemeſius mar.in Cypro,infra cum Photamio. 20 Febr.
Nemeſius mar. Tibure ſub Hadriano, infra cum Symphoroſa,18.iul.
Nemeſius confeſſor In Pago Liſuino,1.Aug
Nemeſius diaconus,& Lucilla virgo & mart. Romæ ſub Valeriano,31.Oct.
Nemeſius mar.Alexandriæ ſub Decio 19 Dec.
Nemorius diaconus,& ſocij mar Trecis ſub Attila.7.Sept.
Neomiſia virgo Anagniæ,ſupra cum Aurelia,25.Sept.
Neon mar.ſub Diocle ſupra cum Euſebio,24.apr.
Neon mar Aegeæ ſub Diocl.ſupra cum Claudio, 23.aug.
Neon mar. Antiochiæ,ſupra cum Marco,21.Sept
Neon mar.Romæ ſub Valeriano,ſup.cum Euſebio,2.Dec.
Neophitus mar Nicææ.20.ian.
Neopolus mar.Romæ infra cum Saturnino,2 mai.
Neoterius mar Alexandriæ ſupra cum Ammone. 8 Sept

Nereus & Achilleus mar. Romæ.12.Mai.
Nereus mar in Africa infra cum Saturnino.16 Oct.
Nerſus epiſcopus,& ſocij mar.in Perſide.20Nou.
Neſtabus mar. in Paleſtina ſub Iuliano. ſupra cum Euſebio. 8.Sept.
Neſtor epiſcopus Pergę mar.ſub Decio. 26.Febr.
Neſtor epiſcopus & mar.in Cherſoneſo ſup. cum Baſil. 4. Mar
Neſtor mar.in Palæſtina ſub Iuliano.8.Sept.
Neſtor mar Theſſalonicæ.8 Oct.
Nicæas epiſcopus Romatianę vrbis. 22.Iun.
Nicæas & Paulus mar. Antiochiæ. 29 Aug.
Nicander mar.in Aegypto ſub Dioclet. 15. Mart.
Nicander & Marcianus mart. Venafri ſub Maximiano, 17. Iun.
Nicander epiſcopus Myræ,& Hermas presby mar.4 Nou.
Nicander mart. Mileune ſub Dioclet. ſupra cum Hierone.7. Nou.
Nicanor diaconus de vij primis,in Cypro 10.Ian.
Nicanor mart in Aegypto ſub Maximino. ſupra cum Marciano 5.Apr.& 5.Iun.
Nicaſius epiſcopus Rhotomagen. Quirinus presbyt. Scubiculus diaconus,& Pientia virgo, mart. in pago Vilcaſſino, 11.Oct.
Nicaſius epiſcopus Rhemnen. Eutropia virgo, & ſocij mart. 14.Dec.
Nicephorus mar. Antiochiæ ſub Valeriano.9.Febr.
Nicephorus mar.in Aegypto ſub Numeriano. infra cum Victorino.25.Febr.
Nicephorus mar.ſupra cum Leone.1.Mart.
Nicephorus epiſcopus Conſtantinopolitan.mar. ſub Leone Armeno 13.
Niceras virgo Conſtantinopoli.27.Dec.
Niceta,& Aquilina mar in Licia.24.Iul.
Nicetas epiſcopus in Dacia,7.Ian.
Nicetas epiſcopus Apolloniæ.20 Mar.
Nicetas abbas monaſt Medinj 3.Apr.
Nicetas Gothus mar.ſub Athanarico.15.Sept.
Nicetius epiſcopus Lugdunen 2.Apr.
Nicetius epiſcopus Viennenſis 5.Mai.
Nicetius epiſcopus Treuirenſis.5.Dec.
Nicodemi Inuentio.3.Aug.
Nicolaus Tollentinas ord.Eremit.10.Sept.
Nicolaus mar.in Mauritania.ſup. cum Daniele.13.Oct.
Nicolaus epiſcopus Myræ.6.Dec.
Eiuſdem tranſlatio Barij.9.Dec.
Nicomedes presby & mar Romæ.15.Sept.
Nicon,& alij,10.mar Cæſareæ 23 Mar.
Nicon mar.Antiochiæ,ſupra cum Marco 28.Sept.
Nicon monachus in Armenia. 26.Nou.
Nicoſtratus & Antiochus tribuni, cum alijs militibus mart. Cæſareæ 21.Mai.
Nicoſtratus mar.Romæ.ſupra cum Claudio. 7.Iul.
Nicoſtratus mart Romæ ſub Dioclet. ſupra cum Claudio. 8. Nou.
Nilammon recluſus,in Aegypto.6.Ian.
Nilus epiſcopus in Phœnicia mar.ſub Diocle. infra cum Tyrannione 20.Feb.
Nilus epiſcopus in Aegypto mar.in Palæſtina ſub Diocle.infra cum Peleo.19.Sept.
Nilus abbas Cryptæ ferratæ 26.Sept.
Nilus abbas Conſtantinopoli 12.Nou.
Nimmia mar.Auguſtæ ſupra cum Hilaria,12.Aug.
Niuianus epiſcopus in Scotia.16.Sept.
Nominanda mar.Romæ, ſupra cum Donata.31.Dec.
Nongenti Martyres Romæ 4.Mar.
Nonna mater B Gregorij Nazianz.5.Aug.
Nonnoſus abbas in monte Soracte.2.Sept.
Nonnus epiſcopus Edeſſæ 2.Dec.
Norbertus epiſcopus Magdeburgen.6.Iun.
Nouatus Pudentis filius Romæ 21.Iun.
Numerianus epiſcopus Treuirenſis.5.Iul.
Numidicus presbyter, & plurimi mart. in Africa ſub Valeriano.9.Aug.
Nunilo & Alodia virg.& mar.in Hiſpania.22.Oct.
Nympha virgo.infra cum Tryphone,10.Nou.
Nymphodora mart. Nicææ, infra cum Theuſete. 13. Mart.
Nymphodora virgo & mar. in Bithynia ſub Maximiano. ſupra cum Menodora.10 Sept.

O

Obdulia virgo,Toleti.5.Sept.
Oceanus mar.ſub Maximiano. infra cum Theodoro. 4 Sept.
Octaua Natiuitatis Domini.1.Ian.
Stephani protomartyris.2 Ian.
Ioannis Euangeliſtæ 3.Ian.
SS.Innocentium.4 Ian.
Epiphaniæ Domini.13 Ian.
S.Ioannis Baptiſtæ.1.Iul.
Apoſt.Petri & Pauli,6.Iul.
Laurentij martyris.17.Aug.
Aſſumptionis B Mariæ,22.Aug.
Natiuitatis eiuſdem.15.Sept.
Omnium Sanctorum.8.Nou
Octauianus archidiaconus, & multa millia martyrum Carthagine.22.Mar.
Octauius,Solutor,& Aduentor mart.Taurini ſub Maximiano 20.Nou.
Octoginta Martyres in Campania 2 Mar.
Octoginta tres milites mar Amiterni.24.Iul.
Odilo abbas Cluniacenſis.15.Ian.
Odo epiſcopus Vrgellenſis 7.Iul.
Odo abbas Cluniacen.18.Nou.
Olauus Rex Nouergiæ & mar.29.Iul.
Oliua virgo,3.Iun.
Olympiades mar.Cordubæ ſub Decio. ſupra cum Maximo, 15.Apr.
Olympiades mar.Ameriæ ſub Diocle.1.Dec.
Olympiades vidua Conſtantinopoli.17.Dec.
Olympius epiſcopus & confeſſor in Thracia. 12.Iun.
Olympius mart.Romæ infra cum Symphronio. 22. Iul. & 31.Oct.
Omnium Sanctorum feſtiuitas.1.Nou.
Eiuſdem Vigilia.31 Oct.
Eiuſdem Octaua.8 Nou.
Oneſimus Epheſiorum epiſcopus & mar.16 Febr.
Oneſiphorus & Porphyrius mar.in Helleſponto,6.Sept.
Onuphrius anachorita in Aegypto 12 Iun.
Optatianus epiſcopus Brixienſis.14 Iul.
Optatus mar ſupra in XVIII mar Cæſarauguſt 16.apr.
Optatus epiſcopus Mileuitan 4.Iun.
Optatus epiſcopus Antiſiodoren.31.Aug.
Ordinatio S.Baſilij epiſc Cæſarien.14 Iun.
Zenonis epiſcopi Veronenſis.8.Dec
Ambroſij epiſcopi Mediolanen 7 Dec.
Zenonis epiſcopi Veronenſis.8.Dec.
Orentius & Patientia mart.in Hiſpania.1.Mai.
Orentius,Herois,Pharnacius,Firminus,Firmus, Cyriacus,& Longinus mar.in Armenia ſub Maximiano.24.iun.
Oreſtes mar Tyane ſub Diocle.9.Nou.
Oreſtes mar. in Armenia ſub Dioclet. ſupra cum Euſtratio. 13.Dec.
Oriculus,& ſocij mar.ſub Vuandalis.18.Nou.
Orentius epiſcopus Auſcij 1.Mai.
Orentius mart.Ebreduni ſub Dioclet. infra cum Vincentio. 22.Ian.
Oſee propheta 4.Iul.
Oſmundus epiſcopus in Anglia.4 Dec.
Oſtianus presbyter Viuarienſis.30.Iun.
Oſuualdus Rex Angliæ.5.Aug.
Othilia virgo Argentoraten 13.Dec.
Othomarus abbas.15.Nou.
Otho mar.in Africa ſupra cum Berardo. 16.Ian.
Otho epiſcopus Bambergenſis. 2 Iul.

P

Pachomius abbas in Aegypto.14.Mai.
Pachomius epiſcopus Aegyptius mar. Alexandriæ ſub Maximino,ſupra cum Fauſto,26.Nou.

Pacianus epiſcopus Barcinonenſis.9.Mar.
Palæmon abbas in Thebaide 11.ian.
Palatias virgo, & Laurentia mart. Anconæ ſub Diocletia.8. Octob.
Palatinus mar Antiochiæ.infra cum Syco.30.Mai.
Palladia mar infra cum Suſanna,24 Mai.
Palmatius conſul mar Romæ ſub Alexandro. ſupra cum Calepodio,10 Mai.
Palmatius & ſocij mar.Treuiris ſub Diocle. 5.Oct.
Pammachius presbyt.Romæ 30.Aug.
Pamphilus epiſcopus Valuenſis 28.apr.
Pamphilus presbyt. & mar. cum alijs Cæſareę ſub Maximino,1 iun.
Pamphilus epiſcopus Capuanus,7.Sept.
Pamphilus mar.Romæ,21.Sept.
Panchartus mart Nicomediæ ſub Diocl.19.mart.
Pancratius epiſcopus Tauromenij,& mar.3.apr.
Pancratius mar.Romæ ſub Dioclet.12 mai.
Pantenus Alexandriæ ſub Caracalla,7.iul.
Pantagapes mar.ſupra cum Diomede.2.Sept.
pantagathus epiſcopus Viennenſis.17.apr.
pantaleemon mar.in Apulia ſub Traiano. ſupra cum Mauro,27.iul.
pantaleon medicus,mart. Nicomediæ ſub Maximiano. 27. iul.
papas mar.in Lycaonia,16.mart.
paphnutius mar Hieroſolymis.19.apr.
paphnutius epiſcopus in Aegypto confeſſor ſub Maximino, 11.Sept.
paphnutius,& ſocij mart.in Aegypto ſub Dioclet.24.Sept.
papias & Maurus milites mar.Romæ ſub Dioclet.29.ian.
papias epiſcopus Hierapolitanus,22 Febr.
papias mar.in Aegypto ſub Numeriano. infra cum Victorino.25 Febr.
papias,Diodorus,Conon,& Claudianus mar. Pergę ſub Decio,26.Febr.
papias mar.in Africa,infra cum Publio.2.Nou.
papinianus & Manſuetus epiſcopi & mart. in Africa ſub Geiſerico 28 Nou
papius mar.ſub Diocle.28.iun.
papius mar.in Macedonia ſub Traiano. infra cum Peregrino 7.iul.
papylus diaconus mart. Pergami ſub Antonino. ſupra cum Carpo.13.apr.
paramon,& ſocij CCCLXXV.mar.ſub Decio,29.Nou.
paraſceues mar.infra cum Photino,20.mar.
paris epiſcopus Theani.5.Aug.
pariſius monachus Camaldulen.Bononiæ.11 iun.
parmenas diaconus mart Philippis ſub Traiano. 23.ian.
parmenius,Helimenas, & Chryſotelus presbyteri, Lucas & Mucius diaconi mar.Cordubæ.22.apr.
parthenius mar Romæ ſub Decio ſupra cum Calocero, 19. Mai.
paſchalis Papa Romæ,14.Mai
paſchaſius epiſcopus Viennenſis,22 Febr.
Paſchaſius diaconus.Romæ,31 mai.
paſchaſius mar.in Africa ſub Geiſerico,ſupra cum Arcadio, 13.Nou.
paſicrates,Valentio,& alij duo mar.Doroſtori, 25.mai.
paſtor,Victorinus,& ſocij mar Nicomediæ,29.mar.
paſtor epiſcopus Aurelianenſis 30.mar.
paſtor presbyter Romæ,26.iul.
paſtor mar.Compluti,ſupra cum Iuſto,6.aug.
patapius ſolitarius Conſtantinopoli,8.Dec.
paterius epiſcopus Brixienſis,21 Febr.
patermuthius,Copres, & Alexander mart. Alexandriæ ſub Iuliano.9.iul.
paternianus epiſcopus Bononien 12.iul.
paternus epiſcopus Abricenſis 16.apr.
paternus mar.Fundis,21.aug.
paternus epiſcopus & mar in territ.Conſtantien.23.Sept.
paternus mar Senonen.12.Nou.
patiens epiſcopus Metenſis,8.ian.
patiens epiſcopus Lugdunenſis.11.Sept.
patientia mar.in Hiſpania ſupra cum Orentio, 1.mai.
patricia mar.Nicomediæ,ſup.cum Macedonio.13. mar.
Patricia virgo Neapoli,25.aug.
patricius epiſcopus Aruernenſis.16.mar.
patricius epiſcopus in Hibernia,17.mar.
patricius epiſcopus,Acatius, Menander, & Polyenus mart. Pruſæ in Bithynia,28 apr.
patricius abbas Niuernis.24.aug.
patrobas diſcipulus B Pauli.infra cum Philologo.4.Nou.
patroclus mar.Trecis ſub Aureliano 21.ian.
paula vidua Romana,in Bethleem,26 ian.
paula virgo & mar Conſtantinopoli.3.Iun.
paula virgo & mar.in Hiſpania.ſup. cum Cyriaco,18.iun.
paula mar.Damaſci.infra cum Sabino,20 iul.
paula virgo & mar.Carthagine ſup.cum Baſſa. 10.aug.
paulillus puer in Africa,ſupra cum Arcadio. 13. Nou.
paulillus mar.Nicomediæ,ſupra cum Cyriaco,19.Dec.
paulina virgo & mar.Romæ,ſupra cum Artemio,6.iun.
paulina mar.Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Euſebio,2. Decemb.
paulina mar.Romæ,ſupra cum Donata,31.Dec.
paulinus epiſcopus Brixienſis,29.Apr.
paulinus mar.Colonię,4.Mai.
paulinus mar.Tuderti,ſupra cum Feliciſſimo,26.mai.
Paulinus epiſcopus Nolanus,22.Iun.
paulinus epiſcopus Lucenſis,& mart. cum ſocijs ſub Nerone,12 iul.
paulinus epiſcopus Treuirenſis, mart.in Phrygia ſub Conſtantio,31.aug.
paulinus epiſcopus Eboracenſis, 10.Oct.
paulinus epiſcopus Capuanus,10 Oct.
paulus primus eremita.in Thebaide,10.ian.
paulus,Gerontius,Ianuarius,Saturninus, Succeſſus, Iulius, Catus,Pia,& Germana mar.in Africa, 19.ian.
paulus epiſcopus Trecenſis,1.Febr.
paulus,Lucus,& Cyriacus mar.Romæ,8.Febr.
paulus epiſcopus Virodunenſis,8.Feb.
paulus,Heraclius,Secundilla,& Ianuaria mar. in Portu Romano,2 mar.
paulus epiſcopus Peluſij,7.mar.
paulus cognomento Simplex.7.mar.
paulus mar.Corinthi ſub Decio ſup.cum Codrato, 10 mar.
paulus mar.Conſtantinopoli ſub Copronymo.17.mar.
paulus,Cyrillus,Eugenius,& alij quattuor mart.in Syria,20. mart.
paulus epiſcopus Narbonenſis.22.mar.
paulus monachus mar.Cordubæ ſupra cum Elia, 17.apr.
paulus mar.in Helleſponto,infra cum Petro.15.mai.
paulus mar.Nouioduni,ſupra cum Heradio,17. mai.
paulus mar ſupra cum Conſtante.28.mai.
paulus mar.Cæſareæ ſub Maximino,inf.cum Valente.1.iunt
paulus presby.& mar.Auguſtoduni ſub Aureliano. infra cū Reueriano.1.iun.
paulus mar.Conſtantinopoli,ſupra cum Lucilliano.3.iun.
paulus epiſcopus Conſtantinop mar.ſub Conſtantio.7.iun.
paulus & Cyriacus mar.in Ponto,20 iun.
paulus mar.Romæ ſub Iuliano.ſup.cum Ioanne.26 iun.
paulus Papa Romæ.28.iun.
paulus Apoſt.mar Romæ ſub Nerone, infra cum Petro.29. Iun.
Eiuſdem Conuerſio 25.ian.
Eiuſdem Commemoratio 30.iun.
Paulus diaconus & mar.Cordubæ,20.iul.
paulus mar.ſupra cum Marco,8.iul.
paulus mar.In Palæſtina ſub Maximino.25.Iul.
paulus & Iuliana mart.Ptolemaide ſub Valeriano,17.aug.
paulus mar Antiochiæ,ſupra cum Nicæa,29.aug.
paulus,Tatta,Sabinianus, Maximus, Rufus, & Eugenius mar.Damaſci 25.Sept.
paulus mar.ſub Valeriano.ſupra cum Dionyſio,5.Oct.
paulus mar.Nicææ ſupra cum Dario.19 Dec.
paulus mar.Tripoli ſupra cum Luciano,24.Dec.
pauſides mar.Cæſareæ ſub Dioclet. infra cum Timolao, 24. Mar.
pauſilippus mart. ſub Hadriano, infra cum Theodoro, 15. Apr.
pegaſius mar.in Perſide ſupra cum Acindino 2. Nou.
pelagia mar.ſupra cum Domitio,23.mar.

Pelagia virgo & mar.Tarſi ſub Diocl 4.Mai.
Pelagia virgo & mar Antiochiæ,9.Iun.
pelagia mar.Neapoli,ſupra cum Ianuario,[11.Iul.
pelagia penitens,Hieroſolymis,8.Oct.
pelagia virgo mar.Antiochiæ,ſup.cum Beronico,19.Oct.
pelagius epiſcopus Laodicenus.25.mar.
pelagius mar Cordubæ ſub Abdarameno. 26.iun.
pelagius mar.Conſtantiæ ſub Numeriano,28.Aug.
peleus epiſcopus mar.in Phœnicia ſub Diocle.infra cum Tyrannione,20.Feb.
peleus, Nilus, & Elias epiſcopi Aegyptij mar.cum plurimis Clericis in Palæſtina ſub Diocle.19.Sept.
peluſius presby.& mar. Alexandriæ,7.Apr.
pelinus epiſcopus Brundiſinus mar. Corfinij ſub Iuliano,5. Decemb.
peregrinus mar.Theſſalonicæ,ſupra cum Irenæo,5.Mai.
peregrinus epiſcopus Antiſiodorenſis & mar.16.mai.
peregrinus epiſcopus & mar.in Pelignis.13.iun.
peregrinus mar.Apolloniæ,cum Iſauro,17.iun.
peregrinus,Lucianus,Pompeius,Heſychius, Papius, Saturninus,Germanus,& Aſtius epiſcopi,mar.in Macedonia ſub Traiano,7.Iul.
peregrinus presbyter Lugduni,28.Iul.
peregrinus mar.Romæ ſub Commodo,ſupra cum Euſebio, 25.Aug.
perfectus presby.& mar.Cordubæ,18.apr.
pergentinus & Laurentinus mart.Aretij ſub Decio.3.iun.
perpetua & Felicitas,Reuocatus, Saturninus,& Secundolus mar.Tuburbi ſub Seuero.7.Mar.
perpetua B.Petri diſcipula,Romæ,4.aug.
perpetuus epiſcopus Turonenſis.8.Apr.
perſeueranda virgo,26.iun.
petronilla virgo Romæ,31.
petronius epiſcopus Veronenſis.6.Sept.
petronius epiſcopus Bononienſis.4 Oct.
Petri Apoſt.Cathedra Romæ.18.ian.
Antiochiæ,22.Febr.
Eiuſdem Dedicatio ad Vincula.1.aug.
Petrus & Paulus Apoſtoli,mar.Romæ ſub Nerone, 29.iun.
Eorum Vigilia,28.iun.
Eorum Octaua.6.iul.
Baſilicarum eorundem Dedicatio Romæ,18.Nou.
petrus mar.Aulonæ,3.ian.
petrus epiſcopus Sebaſtæ.9.ian.
petrus Seuerus,& Leucius mar.Alexandriæ, 11.ian.
petrus mar.in Africa,ſupra cum Berardo,16.iau.
Petrus Mauimenus mar.Damaſci,21.Febr.
petrus confeſſor in Hernicis 11.mar.
petrus mar Nicomediæ ſub Diocle 12.mar.
petrus & Aphrodiſius mar.in Africa,14 mar.
petrus,Marcianus,Iouinus,Tecla,Caſſianus,& alij mar.Romæ,26.mart.
petrus diaconus,& Hermogenes mart. Antiochiæ. 17.apr.
petrus epiſcopus Bracarenſis & mar 26.apr.
petrus ord.præd.mar.Mediolani,29.apr.
petrus monachus & mar. Cordubæ, ſupra cum Amatore, 30.apr.
petrus epiſcopus Papienſis,7.mai.
petrus epiſcopus Veſontinus.8.mai.
petrus,Andreas,Paulus,& Dionyſia mar.in Helleſponto.15. mai.
petrus de Morono,dictus Cæleſtinus V 19 mai.
petrus presby. Vualabonſus diaconus, Sabinianus,Vuiſtremundus,Habentius,& Hieremias monachi mar. Cordubæ,7.iun.
petrus mar. Philadelphiæ,ſupra cum Cyrillo,1 aug.
petrus epiſcopus Anagninus.3.aug.
petrus, Iulianus,& alij xviij.mar.Romæ.7.aug.
petrus mar.in Ponto.ſupra cum Marcellino,27.aug.
petrus epiſcopus Compoſtellanus.10.Sept.
petrus mar.in Africa,ſupra cum Andrea.23.Sept.
petrus mar.ſub Decio & Valeriano,ſupra cum Dionyſio, 3. Octob.
petrus epiſcopus Damaſcenus.& mar.4.Oct.
petrus mar.Hiſpali.8.Oct.
petrus miles mar.Romæ,infra cum Theodoſio. 25.Oct.
petrus epiſcopus Alexandrinus mar ſub Maximino 26 Nou
petrus monachus mar.Coſtantinopoli ſub Copronymo, infra cum Stephano,28.Nou.
petrus Chryſologus epiſcopus Rauennæ,2.Dec.
petrus,Succeſſus,Baſſianus,primitiuus, & alij xx. mar in Africa.9.Dec.
phara virgo Meldenſis.7.Dec.
pharnacius mar in Armenia ſub Maximiano. ſupra cum Orentio,24.Iun.
philadelphus mar.in Sicilia,ſupra cum Alphio.10.mai.
philadelphus mar.ſupra cum Diomede.2. Sept.
philæas epiſcopus Thmueos, & philoromus tribunus,mar. cum innumeris alijs ſub Diocle 4 Febr.
philappianus mar.in Africa.ſup. cum Feliciano, 30.ian.
philaſtrius epiſcopus Brixienſis.18.Iul.
phileas epiſcopus Aegyptius mar. Alexandriæ ſub Maximino,ſupra cum Fauſto,26.Nou.
philemon,& Apollonius diaconus,mar.Antinoi. 8.mar.
philemon & Domninus mar.21.mar.
philemon & Apphias mar.Coloſſis ſub Nerone. 22.Nou.
philetus ſenator,Lydia,Macedo, Theoprepides, Amphilochius & Cronidas mar.27.mai.
philetus,& ſocij mar.ſub Hadriano,28.mar.
philibertus abbas in Herio inſula, 20.aug.
philibertus mart. in Hiſpania, ſupra cum Fabriciano, 22 Aug.
philippa mar.Perge ſub Antonino,infra cum Theodoro.20. Sept.
philippus epiſcopus Gortinæ ſub M.Antonino,11.apr.
Philippus & Iacobus Apoſtoli,mar.Hierapoli, & Hieroſolymis.1.mai.
philippus argyrio in Sicilia,12.Mai.
philippus diaconus de vij. Cæſareæ, & quattuor eius filiæ, 6.iun.
philippus mar.Romæ ſub Antonino.infra in Septem fratres 10 iul.
philippus,Zenon,Narſeus,& decem infantes mar. Alexandriæ.15.iul.
philippus mar.Nicomediæ infra cum Stratone. 17.aug.
philippus ord.ſeru. B Mariæ.23.aug.
philippus mar.ſupra cum Diomede 2.Sept.
philippus mar.Alexandriæ.31.Sept.
philippus epiſcopus, Seuerus presbyt. Euſebius & Hermes mar.Hadrianopoli ſub Iuliano.22.Oct.
philippus epiſcopus Firmij,& mar.22.Oct.
philippus presbyter,infra cum Pontiano Papa.19.Nou.
philo & Agathopedes diaconi antiochiæ.25.apr.
philogonius epiſcopus Antiochenus.20.Dec.
philologus & Patrobas B Pauli diſcipuli 4.Nou.
philomenus mar.Heracleæ,ſup.cum Clementino,14.Nou.
philomenus mar.Ancyræ ſub Aureliano,29 Nou.
philonilla B.Pauli diſcipula Tarſi, infra cum Zenaide. 11. Octob.
philoromus tribunus militum mart.in Aegypto ſub Diocle. ſupra cum Philea.4 Feb.
philoterus mar.Nicomediæ ſub Dioclet.19.mai.
philotheus mar.ſub Maximino, ſup.cum Domnino,5.Nou.
philumena virgo Septempedana,5.Iul.
phlegon Apoſtolorum diſcipulus, ſupra cum Herodione,8. Apr.
phocas mar.Antiochiæ,5.mar.
phocas epiſcopus Synope mar.ſub Traiano, 14.iul.
phœbe,Corinthi,3.Sept.
photina,Ioſeph,Victor,Sebaſtianus,Anatolius,Photius,Photides,Paraſceues,& Cyriaca mar.20. mart.
photinus epiſcopus Lugdunen. Sanctus diaconus,Vitius Epagatus,Macurus,Ponticus,Biblides,Attalus,Alexander, Blandina,& alij multi mart.ſub Antonino, 2.iun.
photinus mart.Nicomediæ ſub Dioclet.ſupra cum Aniceto, 12.Aug.
photius mar.ſupra cum Archelao,4.Mart.
photius mar.ſupra cum Photina,20.mart.
Pia mar.in Africa,ſupra cum Paulo,19.Ian.
piaton presbyt.& mar.Tornaci ſub Maximiano,1.Oct.
pientia virgo & mar.in Pago Vilcaſſino, ſupra cum Nicaſio, 11.Oct.

pietius presbyt Alexandrinus ſub Diocle.4.Nou.
pigmenius mar Romæ ſub Iuliano,24.mart.
pinianus,Conſtantinopoli,ſupra cum Melania,31.Dec.
piuytus epiſcopus Gnoſſi ſub Antonino.10 Oct.
pionius presby & mar. Smyrnæ cum alijs xv. ſub Antonino, 1 Febr.
hiperion mar.Alexandriæ,ſupra cum Candido, 11.Mar.
pirminus epiſcopus Meldenſis,3 Nou.
pius Papa & mar Romæ ſub Antonino,11.iul.
placidia virgo Veronæ, 13.Oct.
placidus monachus,Eutychius,Victorinus,Flauia virgo,Donatus, Firmatus diaconus, Fauſtus & alij xxx. monachi mar.Meſſanæ,5.Oct.
placidus mar.ſupra cum Anaſtaſio, 11.Oct.
plato monachus Conſtantinopoli,4.Apr.
plato mar.Ancyræ 22.iul.
palatonides & alij duo mart.Aſcalone,6.apr.
plautilla,Romæ,20.mai.
plautus mar in Thracia,ſupra cum Eutychio.29.Sept.
plutarchus,Serenus,Heraclides,Heron,Serenus, Rhais, Potamiana, & Marcella mart. Alexandriæ ſub Seuero, 28. iun.
podius epiſcopus Florentinus,28.mai.
pæmon anachorita in Thebaide,27.aug.
polius diaconus mart.in Mauritania, infra cum Timotheo, 21.mai.
pollio mar.in Pannonia ſub Diocle.28.Apr.
polyanus epiſcopus & mart.in Africa ſub Valeriano. ſupra cum Nemeſiano, 10.Sept.
polyænus mar.Pruſæ,ſupra cum Patricio,28.apr.
polyænus mar. Romæ,ſupra cum Herma, 18.aug.
polycarpus epiſcopus Smyrnen. mart. ſub Antonino cum alijs xij 26.ian.
polycarpus presbyter Romæ.23 Febr.
polycarpus & Theodorus mar. Antiochiæ, 7.Dec.
polychronius epiſcopus Babylonius,mar.in Perſide ſub Decio,17.Febr.
polychronius presbyt & mar.ſub Conſtantio, 6.Dec.
polyeuctus mar.Melitine ſub Decio, 13.Febr.
polyeuctus,Victorius,& Donatus mart.Cæſareæ, 21 mai.
polyxena Apoſtolorum diſcipula, in Hiſpania, infra cum Xantippa 23 Sept.
pompeius mart.in Africa ſub Decio, ſupra cum Terentio, 10.apr.
pompeius mart.in Macedonia ſub Traiano, ſupra cum Peregrino,7.iul.
pompeius epiſcopus Papienſis,14 Dec.
pomponius epiſcopus Neapolitan.14.mai.
pomposa virgo & mar Cordubæ,19.Sept.
pontianus mar.Spoleti ſub Antonino, 19.ian.
pontianus mar.Romæ ſub Commodo, ſupra cum Euſebio, 25 aug.
pontianus papa, & Philippus presbyt. mart. in Sardinia ſub Alexandro, 19 Nou.
pontianus,& alij quattuor mar.Romæ, 2.Dec.
pontianus mart Romæ ſub Maximiano, infra cum Thraſone,11.Dec.
pontianus mar Catanæ,infra cum Stephano,31.Dec.
ponticus mart. Lugduni ſub Antonino, ſupra cum Photino, 2 iun.
pontius diaconus S.Cypriani,Carthagine,8.mart.
pontius mar.in Gallia ſub Valeriano,14.Mai.
poppon abbas Atrebati,25.ian.
porcarius abbas Lerinenſis, & quingenti monachi mart.12. Aug.
porphyrius & Seleucus mart. Cæſareæ ſub Maximino. 1. Febr.
porphyrius epiſcopus Gazæ,26.Febr.
porphyrius mar.in Piceno,4.Mai.
porphyrius Romæ,20.aug.
porphyrius mart. in Helleſponto, ſupra cum Oneſiphoro.6. Sept.
porphyrius minus mar ſub Iuliano,15.Sept.
porphyrius mar. Epheſi ſub Aureliano,4.Nou.
portianus abbas Aruernis,24.Nou.
potamia mar.Thagaræ,ſupra cum Iulio, 5.Dec.
potamina virgo & mar. Alexandriæ ſub Seuero, ſupra cum Plutarcho,28.iun.
potamion epiſcopus in Aegypto.mar.Conſtantio, 18.mai.
potamius & Numeſius mar.in Cipro, 20 Feb.
potentianus mar.Senonen.infra cum Sabiniano.31.Dec.
potitus mar.in Sardinia ſub Antonino,13 ian.
præpedigna mart.Oſtiæ ſub Dioclet.ſupra cum Maxim.14. Febr.
præſentati B.Mariæ virginis in templo,21.Nou.
præſidius epiſcopus & mar. in Africa ſub Hunnerico, ſupra cum Donatiano,6.Sept.
prætextatus epiſcopus Rhotomagen.& mar.24.Feb.
prætextatus mart. Romæ ſub Maximiano, infra cum Thraſone,11.Dec.
pragmatius epiſcopus Auguſtodunen.22.Nou.
praxedes virgo Romæ,20.Iul.
priamus mar.in Sardinia,ſupra cum Aemilio, 28.mai.
prilidianus mar.Antiochiæ ſub Decio,ſupra cum Babila.24. ian.
primianus mar.in Africa ſupra cum Dominico, 29.Dec.
primitiua mar Romæ,24.Febr.
primitiua virgo & mar.Romæ.22.iul.
primitiuus mar.ſup.in xviij Marty.Cæſaraug.16 apr.
primitiuus mar. Romæ ſub Hadriano, ſupra cum Getulio, 10 iun.
primitiuus mar.Tibure ſub Hadriano, infra cum Symphoroſa,18.iul.
primitiuus mar. in Gallęcia ſub Dioclet. ſupra cum Facundo,27.Nou.
primitiuus mar.in Africa ſupra cum Petro, 9.Dec.
primus mar.in Helleſponto, ſupra cum Cyrino. 3.ian.
primus & Donatus diaconi & mar.in Africa. 9.Feb.
primus & Felicianus mar.Romæ ſub Diocles.9.iun.
primus,Cyrillus,& Secundarius mar.Antiochię, 2.Oct.
principius epiſcopus Sueſſionenſis.25.Sept.
priſca virgo & mar.Romæ ſub Claudio.18.ian.
priſcianus mar.Romæ,ſupra cum Euagrio,12.Octobr.
priſcianus mar. Cęſareæ ſub Dioclet. ſupra cum Carponio, 14.Oct.
priſcilla,Romę,16.ian.
priſcilla in Aſia,ſupra cum Aquila,8.iul.
priſcillianus mar. Romæ ſub Iuliano, infra cum Priſco, 4. ian.
priſcus presbyt Priſcillianus, & Benedicta mart Romę ſub Iuliano,4 ian.
priſcus,Malchus, & Alexander mar. Cęſareę ſub Valeriano, 28.Mar.
priſcus mar. cum plurimis alijs in territorio Antiſiodoren. 26.Maij.
priſcus Chriſti diſcipulus mart.Capuę.1.Sept.
priſcus epiſcopus Capuanus,Caſtrenſis,Tammarus,Roſius, Heraclius,Secundinus,Adiutor,Marcus, Auguſtus, Elpidius, Canion, & Vindonius confeſſores ſub perſecut. Vuandalica in Campania.1.Sept.
priſcus mar.in Phrygię.20.Sept.
priſcus,Creſcens,& Euagrius mar.in Ponto.1.Oct.
priuatus epiſcopus & mart. in territorio Gaualitano ſub Valeriano,21.Aug.
priuatus mar.in Phrygia,ſupra cum Dionyſio,20.Sept.
priuatus mar.Romę ſub Alexandro 28. Sept.
probus epiſcopus Veronenſis.12.ian.
probus epiſcopus Reatinus.15.Mar.
probus mar.Tarſi ſub Dioclet.infra cum Tharaco. 11.Oct.
probus epiſcopus Rauennę.10.Nou.
probus mart. in Africa ſub Geiſerico, ſupra cum Arcadio, 13.Nou.
proceſſus & Martinianus mart. Romæ ſub Nerone. 2. Iul.
prochorus diaconus mart.Antiochię 9.apr.
proclus & Hilarion mart.ſub Traiano, 12.Iul.
proclus epiſcopus Conſtantinopolitan.24.Oct.
procopius confeſſor Conſtantinopoli, ſub Leone, ſupra cũ Baſilio,27.Febr.
procopius mar.Cęſareę ſub Dioclet.8.Iul.
Proculus, Ephebus, & Apollonius mart. Interamnę. 14. Febr.

Proculus epiſcopus Interamnen.& mar.14.Apr.
Proculus epiſcopus Bononien.mar. ſub Maximiano. 1.Iuni.
proculus mar.in Illyrico,ſupra cum Floro.18.aug.
proculus diaconus martyr. Puteolis ſub Dioclet. ſupra cum Ianuario.19.ſept.
proculus mar Auguſloduni.4 Nou.
proculus epiſcopus Naroien.mar ſub Dioclet 9. Dec.
proiectus mar.infra cum Thyrſo.24.Ianu.
proiectus epiſcopus Aruernen.& Marinus mar.25.Ianu.
proſdocimus epiſcopus Patauinus 7.Nou.
proſper Aquitanus epiſcopus Rhegienſis.25. iuni.
proſper epiſcopus Aurelianenſis 29 Iul.
protaſius mar Mediolani,ſupra cum Geruaſio. 19.iuni.
protaſius mar.Coloniæ.4.aug.
protaſius epiſcopus Mediolanenſis.24.Nou.
protogenes epiſcopus Carrhis 6. mai.
protolicus mar.Alexandriæ,ſupra cum Baſſo 14. Febr.
prothus mar.Aquileiæ ſub Diocle. ſup. cum Catio.31.Mai.
prothus & Hyacinthus mar Romæ ſub Gallieno. 11.ſep.
prothus presbyt & Ianuarius diaconus mar.in Sardinia ſub Dioclet.25.Oct.
prudentius epiſcopus Turiaſonenſis.28. apr.
ptolemæus,Lucius,& alius tertius marty. Romæ ſub Antonino.19.Oct.
ptolemæus miles mar. Alexandriæ, ſupra cum Ammone. 20 Dec.
publia abbatiſſa Antiochiæ ſub Iuliano.9 Oct.
publius epiſcopus Athenienſis,& mar.21. Ianu.
publius,Iulianus,Marcellus,& alij mar.in Africa. 19. Feb.
publius mar.ſupra in xviij.mar.Cæſaraug. 16. Apr.
Publius,Victor, Hermes, & Papias mar.in Africa. 2.Nou.
publius epiſcopus & mar. in Aſia, ſupra cum Aurelio.12. Nou.
pudens ſenator Romæ.19.Mai.
pulcheria Auguſta virgo Conſtantinopoli. 10 Sep.
pupulus mar Alexandriæ,ſupra cum Cæreale 28. Febr.
purificatio B Mariæ.Virg 2.Febr.
puſicius mar. in Perſide ſub Sapore, infra cum Symeone, 21.Apr.

Q

QVadrageſimus ſubdiaconus.26.Octob.
Quadraginta milites marty. Romæ ſub Gallieno. 13. ianu.
Quadraginta milites marty.Sebaſtæ ſub Licinio.9 Mart.
Quadragintaduo Monachi marty. Epheſi ſub Copronymo. 12.ianu.
Quadragintaduo Martyres in Amorio.6 Mart.
Quadragintaduo Martyres in Perſide.10.Mar.
Quadragintatres Monachi mar.in Aegypto.14 Ian.
Quadragintaſex milites martyr. Romæ ſub Claudio. 25 Octob.
Quadragintaſeptem Martyres Romæ ſub Nerone. 14. mart.
Quadragintanouem Martyres Chalcedone ſub Diocle. 24. Sept.
Quadragintanouem milites mart. Romæ ſub Diocle.ſupra cum Calliſtrato.26. ſept.
Quadratus, Theodoſius, Emmanuel,& alij xl.martyr.26. mart.
Quadratus mar.Nicomediæ ſub Decio. 7. mai.
Quadratus Apoſtolorum diſcipulus Athenis.26. mai.
Quadratus mar in Africa.26.mai.
Quadratus epiſcopus 21.Aug.
Quartilla mar.Surrenti.infra cum Quincto 19.mar.
Quartus & Quinctus mar.Romæ 10.mai.
Quartus martyr. Romæ ſub Valeriano, infra cum Xyſto. 6. Aug.
Quartus Apoſtolorum diſcipulus. 3 Nou.
Quartus mar.in Africa,infra cum Victuro. 18.Dec.
Quatuor millia nongenti ſexagintaſex Martyres in Africa ſub Hunnerico 12 Oct.
Queranus abbas in Scotia.9. Sept.
Quinidius epiſcopus Vaſionenſis.15.Febr.
Quinctianus & Irenæus mar.in Armenia.1.Apr.
Quinctianus,Lucius,& Iulianus mar.in Africa.23.Mai.
Quinctianus epiſcopus Ruthenorum.14.iuni.
Quinctianus epiſcopus Aruernenſis.13.Nou.
Quinctianus mar.Catanæ,infra cum Stephano.31.Dec.
Quinctilianus martyr.ſub Diocler. ſupra cum Maximo.13. Apr.
Quinctilianus mar ſup.in xviij. Mar Cæſaraug. 16. Apr.
Quinctilis epiſcopus Nicomedienſis,& mar. 8 mart.
Quinctilla mar.Surrenti infra cum Quincto, 19.mart.
Quinctinus mar.Auguſtæ ſub Maximiano.31.Oct.
Quinctus mar.in Africa,ſupra cum Aquilino.4. Ianu.
Quinctus, Quinctilla, Quartilla, Marcus, & alij nouem mar.Surrenti.19 mar.
Quinctus mar.Romæ,ſupra cum Quarto. 10.Mai.
Quinctus,Areontius,& Donatus,mar.Capuæ.5. Sep.
Quinctus mar.in Lucania,ſup.cum Hyacintho. 29.Oct.
Quinctus,Simplicius,& alij mart. in Africa ſub Decio. 18. Dec.
Quinquaginta milites mar.in Portu Romano ſub Aureliano.8.iul.
Quinque martyres in Lesbo inſula 5.apr.
Quiriacus mar.Auguſtæ,ſupra cum Hilaria.12. Aug.
Quiriacus epiſcopus Oſtienſis Maximus presbyter, Archelaus diaconus,& ſocij mar,ſub Alexandro.23. aug.
Quiriacus anachorita in Palæſtina.29. ſept.
Quiricus & Iulitta mar.Tarſi ſub Dioclet.16. iuni.
Quirinus mart.Romæ ſub Claudio.25.Mar.
Quirinus tribunus mar Romæ ſub Traiano.30. mar.
Quirinus epiſcopus Siſcienſis,& mar.4.iuni.
Quirinus mar.Tibure 4 iuni.
Quirinus presbyt.mar.in pago Vilcaſſino, ſupra cum Nicaſio.11 Oct.
Quireria virgo & marty.in Hiſpaula.22.mai.
Quoduultdeus epiſcopus Carthaginen. confeſſor Neapoli ſub Geiſerico.26.Oct.

R

RAdegundes Regina,Pictauis.13.Aug.
Raineldes virgo,& ſocij mar.in Gallia.16.iul.
Rainerius confeſſor Piſis.17.iuni.
Rainerius epiſcopus Aquilanus.30.Dec.
Ranulphus mar.Atrebaten.27 mai.
Raſiphus mar.Romæ 23.Iul.
Reatrius marty.in Africa,ſupra cum Datio.27.Ianu.
Redempta virgo Romæ,infra cum Romula.23.iul.
Redemptus epiſcopus Ferentini.8.apr.
Regina virgo & mar.Auguſtodunen.7 ſept.
Regulus epiſcopus 30. Mart. Regulus mart. Populonij ſub Totila.1.ſep.
Relatio pueri Ieſu de Aegypto.7.Ianua.
Rembertus epiſcopus Bremenſis.4. Febr.
Remedius epiſcopus in oppido Vspingo.3. Febr.
Remigius epiſcopus Rhemenſis.1 Oct.
Reparata virgo & mar.Cæſareæ ſub Decio.9.Oct.
Reſpicius mar.infra cum Tryphone.10.Nou.
Reſtituta virgo & mar.Neapoli ſub Valeriano.17.mai.
Reſtituta virgo & marty. cum alijs multis Soræ ſub Aureliano 27. mai.
Reſtitutus mar.Romæ 29 mai.
Reſtitutus mar.in Hiſpania,ſupra cum Criſpulo. 10 iun.
Reſtitutus,Donatus,Valerianus,Fructuoſa, & alii xij. mart. Antiochiæ.23.aug.
Reſtitutus epiſcopus Carthaginien & mar.9.Dec.
Reuerianus epiſcopus Auguſtodunen. Paulus presbyt. & alii decem mar 1.iuni.
Reuocata mar infra cum Saturnino.6. Feb.
Reuocatus mar Smyrnæ,infra cum Vitale 9.Ianu.
Reuocatus mar. Tuburbi ſub Seuero, ſupra cum Perpetua. 7.mar.
Rhais cathechumena mart. Alexandriæ ſub Seuero, ſupra cum Plutarcho.28.iuni.
Richardus Rex Anglorum Lucæ,7.Febr.
Richardus epiſcopus Ciceſtrienſis.3.apr.
Richarius presbyter in monaſt.Centulæ. 26.apr.

Rigobertus epiſcopus Rhemenſis.4.Ianu.
Ripſimis,& ſociæ virg. & mart. in Armenia, ſub Tiridate. 29.ſept.
Rixius mart.ſupra cum Lucia.6.iul.
Robertus primus abbas Ciſtertij, in monaſt. Moliſmenſi. 29 apr.
Robertus abbas Ciſtercien.in Anglia.7.iuni.
Robuſtianus mar.Mediolani.24. mai.
Robuſtianus & Marcus mar.31 aug.
Rocchus confeſſor in Monte Peſſulano.16.aug.
Rodopianus mart in Caria ſub Dioclet.ſupra cum Diodoro.3.mai.
Rogatianus mart in Britannia ſub Dioclet. ſupra cum Donatiano.24 mai.
Rogatianus presbyt.& Feliciſſimus mart.in Africa ſub Valeriano.2?.Oct.
Rogatianus mar.in Africa,ſupra cum Caſtore.28.Dec.
Rogatus mar in Africa,infra cum Zotico.12.ianu.
Rogatus mar.in Africa,ſupra cum Cyrillo.8.mar.
Rogatus,Succeſſus,& alij 16.mar.in Africa 28.mart.
Rogatus mar.in Africa,ſupra cum Areſio.10 iun.
Rogatus monachus mart. Carthagine ſub Hunnerico, ſupra cum Liberato.17.aug.
Rogatus mar.Romæ,ſupra cum Lucio.1. Dec.
Rogellus & Seruus deus mar.Cordubæ.16.ſep.
Romana virgo Tuderti.23.febr.
Romanus abbas in territorio Lugdunen.28. febr.
Romanus abbas in pago Antiſiodoren.22 mai.
Romanus mart Romæ ſub Valeriano,9.aug.
Romanus epiſcopus Antiſiodoren & mar.6.Oct.
Romanns epiſcopus Rhotomagen,23.Oct.
Romanus mar. cum Barula puero Antiochiæ ſub Galerio. 18.Nou.
Romanus Presbyter in caſtro Blauio.24. Nou.
Romaricus abbas Luxouien. 8.Dec.
Romualdus Anachorita ord. Camaldulen. Rauennæ. 19. iuni.
Romula,Redempta,& Herundo virgines Romæ. 23.iul.
Romulus mar.Concordiæ,ſupra cum Donato.17.feb.
Romulus mart Cæſareæ ſub Dioclet. infra cum Timolao. 24.mar.
Romulus & Secundus mar.in Mauritania.24.mar.
Romulus epiſcopus Feſulan.& mar. cum ſociis ſub Domitiano. 6.iul.
Romulus mar.ſub Traiano.5 ſep.
Roſa virgo Viterbii 4 ſep.
Roſius confeſſor in Campania, ſupra cum Priſco. primo, ſep.
Roſula mar.in Africa ſub Valeriano, ſupra cum Cypriano. 14 ſept.
Rudericus presbyt.& Salomon marty. Cordubæ. 13.mar.
Ruffina & Secunda virg & marty.Romæ ſub Valeriano. 10. iul.
Ruffina virgo & mar.Hiſpali. ſupra cum Iuſta.19.iul.
Ruffina,Cæſareæ,infra cum Theodoro 31.aug.
Ruffinus mar.Romæ,ſupra cum Macario,28.Febr.
Ruffinus mar.in Africa,ſupra cum Epiphanio.7.apr.
Ruffinus mar. Sueſſione ſub Dioclet.infra cum Valerio 14. Iuni.
Ruffinus & Martia mar Syracuſis.22.iuni.
Ruffinus.mar.Aſſiſij.30.iul.
Ruffinus epiſcopus Marſorum,& ſocij mar.ſub Maximino. 11.aug.
Ruffinus confeſſor Mantuæ.19.aug.
Ruffinus,epiſcopus Capuanus 26.aug.
Ruffinus Siluanus, & Vitalicus mar. Ancyræ. 4. ſep.
Ruffinus & Ruffinianus mar.9.ſep.
Ruffinus Marcus,Valerius,& ſocij marty. in Africa. 16.Nouemb.
Rufus mar Melitine,ſupra cum Hermogene. 19.apr.
Rufus mar.Philadelphiæ,ſupra cum Cyrillo.1.aug.
Rufus & Carpophorus mar.Capuæ ſub Dioclet.27. aug.
Rufus mar Damaſci,ſupra cum Paulo.25.ſept.
Rufus epiſcopus Metenſis.7 Nou.
Rufus epiſcopus Auenionen.12. Nou.
Rufus Apoſtolorum diſcipulus 21 Nou.
Rufus mar.cum ſua familia Romæ ſub Diocl.28.Nou.
Rufus & Zoſimus mar.in Macedonia.18. Dec.
Rumoldus epiſcopus Dublinen.& mar.Machliniæ. 1. iul.
Rupertus epiſcopus Salisburgen.27.mart.
Ruſtica mar.Romæ,ſupra cum Donata.31. Dec.
Ruſticus mar. Veronæ ſub Maximiano,ſupra cum Firmo. 9 aug.
Ruſticus ſubdiaconus mar. Carthagine ſub Hunnerico. ſupra cum Liberato 17.aug.
Ruſticus epiſcopus Aruernenſis.24.ſep.
Ruſticus presby mar Lutetiæ,ſupra cum Dionyſio. 9. Oct.
Ruſticus epiſcopus Treuirenſis.14.Oct.
Ruſticus epiſcopus Narbonen.26. Oct.
Rutilius mar in Africa.2 aug.
Rutilus,& ſocii mar.in Pannonia.4.iuni.
Rutulus mar.in Africa,ſupra cum Lucio.18. Febr.

S

SAbas Gothus,& alii plures mar.in Cappadocia, ſub Valente.12 apr.
Sabas & LXX.milites mar.Romæ 14 apr.
Sabas abbas in Cappadocia.5. Dec.
Sabatinus mar.Antiochiæ ſub Probo,infra cum Trophimo 19.ſept.
Sabel mart. Chalcedone ſub Iuliano, ſupra cum Manuele. 17.iuni.
Sabina mar.Romæ ſub Hadriano.29.aug.
Sabina virgo in pago Tricaſſino 29.aug.
Sabina mar.Abulæ,infra cum Vincentio.27 Oct.
Sabinianus mar.in territ. Tricaſſino ſub Aureliano. 29 ian.
Sabinianus monachus mar.Cordubæ,ſupra cum Petro presbytero.7.iuni.
Sabinianus mar.Damaſci,ſupra cum Paulo. 25. ſep.
Sabinianus epiſcopus Senonen.& Potentianus mar.31. Dec.
Sabinus mar.ſupra cum Donato.25.ianu.
Sabinus epiſcopus Canuſii.9.Febr.
Sabinus mar.Hermopoli.13.mar.
Sabinus confeſſor Pictauien.11.iul.
Sabinus,Iulianus,Maximus,Macrobius,Caſſia,Paula, & alii.mar.Damaſci.20 iul.
Sabinus epiſc.Placentinus.11. Dec.
Sabinus epiſc.Spoleti,Exuperantius, & Marcellus *diaconi*, & Venuſtianus præſes cum vxore & filiis mar. ſub Maximiano.30 Dec.
Sacerdos epiſc.in territorio Petragoricenſi.4. Mai.
ſacerdos epiſc.Saguntinus.5.mai.
ſacerdos epiſ.Lugdunen.12.ſep.
ſadoth ep.ſc & alij CXXVIII.mar. in Perſide ſub Sapore 20. Febr.
ſagar epiſ. Laodiceæ,& mar.6.Oct.
ſalaberga abbatiſſa Lauduni.22.ſep.
ſalluſtia mar.Romæ ſub Decio, ſup. cum Cæreale.14 ſep.
ſalluſtianus confeſſor in Sardinia.8.iuni.
Salomon mar.Cordubæ,ſupra cum Ruderico.13.mar.
ſalomon epiſc.Genuenſis.28.ſep.
ſaluinus epiſc Veronenſis.12. Oct.
ſaluius mar.in Africa.11.ianu.
ſaluius epiſc.Ambianen & mar.11.ianu.
ſaluius epiſc.Enguliſmen.& Superius mar. Valencenis. 26. iuni.
ſaluius epiſc.Albigenſis 10.ſep.
ſaluaris archidiaconus mar.in Africa,ſupra cum Eugenio. 13.iul.
ſamonas mar.Edeſſæ ſub Diocl.ſup. cum Guria.15 Nou.
ſampſon presbyter Conſtantinop.27.iuni.
ſampſon epiſc.in Britannia 28 iul.
ſamuel mar.Cæſareæ ſub Maximino, ſup.cum Elia.16.
ſamuel propheta 20.aug.
ſamuel mar.in Mauritania, ſupra cum Daniele, 13. Oct.
ſanctius mar Cordubæ.5.iuni.
ſanctinus epiſc.Meldenſis.22.ſep.
ſanctorum omnium feſtiuitas 1.Nou.
ſanctus diaconus mar. Lugduni ſub Antonino,ſupra cum Photino 2.iuni.
ſandalius mar.Cordubæ.3 ſep.

ſarbelius

ſarbelius,& Barbea mart. Edeſſæ ſub Traiano.29. Ian.
ſarmata mar.in Thebaide.11.Oct.
ſaturianus mart.in Africa ſub Geiſerico, ſupra cum Martiniano 16.Oct.
Saturnina virgo & mar. Atrebati 4 iuni.
Saturnini quattuor mar.ſupra in xvij.Mar.Cæſaraugustani. 16 apr.
ſaturninus mar.in Africa,ſupra cum Paulo.19 Ian.
ſaturninus,Thyrſus,& Victor mar. Alexandriæ, 31.Ian.
ſaturninus,Theophilus,& Reuocata mar 6 Febr.
ſaturninus presbyter,Datiuus,Felix, Ampelius,& ſocij mar. in Africa ſub Dioclet.11. Febr.
ſaturninus,Castulus,Magnus,& Lucius mar.15.Feb.
ſaturninus mar.Adrumeti.infra cum Verulo. 21.Febr.
ſaturninus mar.Tuburbi ſub Seuero,ſupra cum Perpetua.7. Mart.
ſaturninus,& alij nouem mar in Africa 22 Mart.
ſaturninus epiſcopus Veronenſis 7.apr.
ſaturninus,Neopolus,Germanus,& Cæleſtiuus mar.Romę 2.Mai.
ſaturninus mar.in Macedonia ſub Traiano,ſupra cum peregrino.7.Iul.
ſaturninus mar.in Portu Romano, ſupra cum Martiale, 22. aug.
ſaturninus mar.Capuæ,ſupra cum Marcello. 6. Oct.
ſaturninus & Lupus mart. 14 Oct.
ſaturninus , Nereus , & alii CCCLXV. mar. in Africa 16. Octob.
ſaturninus mar Caralis ſub Dioclet 30.Oct.
ſaturninus mar. Antiochiæ,ſupra cum Baſilco.27 Nou.
ſaturninus ſenex, & Siſinius diaconus mar. Romę ſub Maximiano.29.Nou.
ſaturninus epiſcopus Toloſanus mar.ſub Decio 29 Nou.
ſaturninus mar. Romæ ſub Valeriano , ſupra cum Irenæo. 15.Dec.
ſaturninus mar. in Creta ſub Decio. infra cum Theodulo. 23.Dec.
ſaturninus mar.in Africa,ſupra cum Dominico.29. Dec.
ſaturus mar.in Africa ſub Geiſerico, ſupra cum Armogaste. 29 Mar.
ſatyrus mar.in Achaia.12. Ianu.
ſatyrus B Ambroſii frater.Mediolani.17.ſep.
ſauina matrona Mediolani 30 Ianu.
ſauinus & Cyprianus mar.Brixiæ 11 iul.
ſaula mar.Coloniæ.ſupra cum Martha.20. Oct.
ſcholaſtica virgo in monte Caſſino.10. Febr.
ſcillitani Martyres Carthagine , Speratus, Nartalus , Cythinus,Betunus Felix Aquilinus,Lætantius,Ianuaria,, Generoſa, Beſſia, Donata,& Secunda. 17. Iul.
ſcubiculus diaconus mar.in pago Vulcaſſino,ſupra cum Nicaſio.11. Oct.
ſebaſtia mar.Sirmij,ſupra cum Innocentio.4.Iul.
ſebaſtiana mar.Heracleæ ſub Domitiano.16. ſep.
ſebaſtianus mar.Romæ ſub Diocler 20.Ianu.
ſebaſtianus mar.in Armenia,ſup cum Dionyſio. 8. Feb.
ſebaſtianus mar.ſupra cum Photina.20. Mar.
ſebbus Rex Angliæ 29.aug
ſecunda virgo & mar.Romæ ſub Valeriano,ſupra cum Ruffina 10.Iul.
ſecunda mar Carthagine,ſup in Scillitani.mar. 17.Iul.
ſecunda virgo mar Tuburbi ſub Valeriano, ſupra cum Maxima 30.Iul.
ſecundarius mar.Antiochiæ,ſupra cum Primo.2 Oct.
ſecundianus mar.Concordiæ,ſupra cum Donato 17 Feb.
ſecundianus Marcellianus , & Verianus mar. in Tuſcia ſub Decio.9.aug.
ſecundilla mar.in Portu Romano,ſup.cum Paulo.2 Mar.
ſecundina virgo & mar.Anagniæ ſub Decio.15.Ian.
Secundinus mar.in Africa,ſupra cum Lucio.18. Febr.
ſecundinus mar Adrumeti,infra cum Verulo 21.Febr.
ſecundinus epiſcopus Cirthen.martyr. ſub Valeriano,ſupra cum Agapio.29.apr.
ſecundinus mar Cordubæ.21.Mai.
ſecũdinus epiſcopus & mar.Sinueſſæ,ſupra cũ Caſto 1 Iul.
ſecundinus confeſſor in Campania,ſupra cũ Priſco 1.ſept.
ſecundolus mar.Tuburbi ſub Seuero ,ſupra cum Perpetua. 7.mart.
Secundus mar.in Africa,ſupra cum Epicteto 9.Ianu.
ſecundus mar in Mauritania ſup.cum Romulo.24 Mar.
ſecundus mar.Aſtenſis 29. mart.
ſecundus epiſcopus Abulen 2 Mai inf.cũ Torquato.15.mai
ſecundus presbyt.& alii mar. Alexandriæ ſub Conſtantio. 21.mai.
ſecundus mar Ameriæ ſub Dioclet 1 iuni.
ſecundus mar.Synnadæ,ſupra cum Democrito.31.Iul.
ſecundus mar.Nouocomi,ſupra cum Carpophoro 7.aug.
ſecundus mar ex leg Thebæorum in Liguria.26 aug.
ſecundus , Fidentianus , & Varicus mart in Africa. 15.Nouemb.
ſecundus mar Nicææ ſupra cum Dario.19 Dec.
ſecundus mar.Nicomediæ,ſupra cum Cyriaco. 19. Dec.
ſecundus mar in Africa,ſupra cum Dominico. 29.Dec.
ſecutus mar.in Africa,infra cum Seuero 2. Dec.
ſedophe mar in Scythia,ſupra cum Marino.5.Iul.
ſeleucus mar Cæſareæ ſub Maximino, ſupra cum Porphyrio.16 Febr.
ſeleucus confeſſor in Syria 24. mar.
ſeleſius mar.Alexandriæ ſub Maximino , ſupra cum Hieronide 12 ſept.
ſenator epiſcopus Mediolanenſis.28. mai.
Senator,Albani 26 ſept.
ſennen.mar.Romæ ſub Decio,ſupra cum Abdon. 30. Iul.
ſeptem Virgines & marty.Sirmij.9. apr.
ſeptem latrones mar.à B Iaſone conuerſi 29.apr.
ſeptem Fratres mar.Romæ ſub Antonino.ſc. Ianuarius,Felix,Philippus,Siluanus,Alexander , Vitalis , & Martialis. 10 iul.
ſeptem dormientes Epheſi, ſc Maximianus, Malchus, Martinianus,Dionyſius,Ioannes,Serapion ,& Conſtantinus. 27.iul.
ſeptem fratres Machabæi,& mater eorum, mar. Antiochiæ ſub Epiphane. 1.aug.
ſeptimus monachus mar.Carthagine ſub Hunnerico,ſupra cum Liberato.17.aug.
ſeptimus lector mar.Venuſiæ ſub Dioclet. ſupra cum Felice.24 Oct.
ſeptuagintaduo Martyres Sirmij 23.ſeb.
ſeptuagintanouem Mar.in Sicilia ſub Dioclet.21.ſeb.
ſequanus presbyter Lingonien 19.ſept.
ſeraphina in ciuitate Mamienſi.29 iul.
ſerapia virgo & mar Romæ ſub Hadriano.3.ſep.
ſerapion mar.in Aegypto ſub Numeriano,infra cum Victorino.25.Febr.
ſerapion mar Alexandriæ,ſupra cum Cæreale,28.Feb.
ſerapion epiſcopus Thmueos 21.mai.
ſerapion lector mar.Pentapoli,infra cũ Theodoro. 29. mar.
ſerapion mar ſub Seuero 13 iul.
ſerapion,Epheſi,ſupra in Septem dormientes.27 iul.
ſerapion mar Romæ.ſupra cum Herma.18 aug.
ſerapion mar.in Ponto,ſupra cum Marcellino.27. aug.
ſerapion mar.Alexandriæ ſub Maximino,ſupra cum Hieronide 12 ſep.
ſerapion epiſcopus Antiochenus 30.Oct.
ſerapion mar Alexandriæ ſub Decio 14 Nou.
ſerena vxor Diocletiani.Romæ 16. aug.
ſereni duo mar. Alexandriæ ſub Seuero, ſupra cum Plutarcho 28.iuni.
ſergius mar.Cæſareæ.24.ſeb.
ſergius martyr. in Apulia ſub Traiano , ſupra cum Mauro. 27 iul.
Sergius Papa Romæ 9.ſep.
ſergius & Bacchus mar. Auguſtæ Euphrateſiæ ſub Maximiano 7 Oct.
ſerotina mar Romæ,ſupra cum Donata.31 Dec.
ſeruandus & Germanus marty. in Hiſpania ſub Diocle. 23 Oct.
ſeruatius epiſcopus Tungrenſis.13.mai.
ſeruilianus mar.Romæ ſub Traiano,infra cum Sulpitio.20. apr.
ſeruilius mar.in Iſtria,infra cum Zoello.24.mai.
ſeruulus mar. Adrumeti,infra cum Verulo.21.Feb.

Seruulus confeſſor Romæ.23. Dec.
Seruus ſubdiaconus mar. Carthagine ſub Hunnerico, ſupra eum Liberato.17.Aug.
Seruus mar. Tuburbi ſub Hunnerico.7. Dec.
Seruus Deus monachus mart. Cordubæ, ſupra cum Gumiſindo.13.Ian.
ſeruus deus mar Cordubæ,ſupra cum Rogello,16.Sept.
ſeueta virgo Treuiris,20.Iul.
ſeuerianus & Aquila mar Cæſareæ.23.Ian.
ſeuerianus epiſcopus Scythopolis, & mar 21.Feb.
ſeuerianus mar.ſub Diocl.infra cum Victore 20 Apr.
ſeuerianus miles mar.Sebaſtæ ſub Licinio.9.Sept.
ſeuerianus mar.Romæ ſub Dioclet. ſupra in Quattuor Coronati.8.Nou.
ſeuerinus epiſcopus Neapolita.8.Ian.
ſeuerinus abbas Noricorum Apoſtolus.8.Ian.
ſeuerinus abbas Agaunenſis.11.Febr.
ſeuerinus mar.ſupra cum Lucia.6.Iul.
ſeuerinus mar.Nouocomi,ſupra cum Carpophoro.7. Aug.
ſeuerinus epiſcopus Colonienſis.24 Oct.
ſeuerinus monachus Tibure,1.Nou.
ſeuerinus monachus Lutetiæ,27 Nou.
ſeuerinus epiſcopus Treuirenſis.21.Dec.
Seuerus mar. Alexandriæ,ſupra cum Petro. 11.Ian.
ſeuerus epiſcopus Rauennæ.1.Febr.
ſeuerus presbyter in prouincia Valeriæ,15.Febr.
ſeuerus epiſcopus Neapolita.30 apr.
ſeruus presbyter Viennen.8.Aug.
Seuerus,& Memnonecenturio mar.20.Aug.
ſeuerus presbyter Vrbeueteri.1.Oct.
Seuerus epiſcopus Treuirenſis.15.Oct.
ſeuerus presby mart. Hadrianopoli, ſub Iuliano,ſupra cum Philippo 22.Oct.
ſeuerus epiſcopus Barcinonen.& mar 6 Nou.
ſeuerus mar.Romæ ſub Diocle. ſupra in Quattuor Coronati 8.Nou.
ſeuerus,ſecurus, Ianuarius, & Victorinus mart. in Africa.2. 2.Dec.
ſeuereus mar.Alexandriæ,ſupra cum Manſueto.30.Dec.
ſex Virgines & mart Nicomediæ ſub Maximiano. 19. Mai.
ſexaginta Martyres Coloniæ in Africa 30.Aug.
ſexcenti ſexaginta Martyres Alexandriæ ſub Maximino, ſupra cum Fauſto,29.Nou.
ſextus mar.Catanæ,infra cum Stephana.31.Dec.
ſidonius epiſcopus Aruernenſis,23.Aug.
ſidroneus mar.Senonenſis.11.Iul.
ſigiſmundus Rex Burgundiæ,& mar. 1.Mai.
ſilas Apoſtolorum diſcipulus in Macedonia.13. Iul.
ſiluanus epiſcopus Emiſſenus,& alij duo mar. ſub Maximino 6.Febr.
ſiluanus mar in Africa.ſupra cum Lucio, 18.Febr.
ſiluanus epiſcopus in Phœnicia,mar.ſub Diocler. infra cum Tyrannione,20.Feb.
ſiluanus mar.in Africa,ſupra cum Cyrillo. 8. Mart.
ſiluanus epiſcopus Gazæ & mar. cum plurimis clericis ſub Maximino 4 Mai.
ſiluanus mar Romæ 5.Mai.
ſiluanus mar.in Iſtria,infra cum Zoello,24.Mai.
ſiluanus mar Romæ ſub Antonino, ſup. in Septem fratres, 10 iul.
ſiluanus mar.in Piſidia,ſupr.cum Bianore.10.iul.
Siluanus mar Ancyræ,ſupra cum Ruſtino,4.Sept.
ſiluanus confeſſor Bituricen.22.Sept.
Siluanus mar ſub Maximus,ſupra cum Donnino. 5. Nou.
ſiluanus epiſcopus Troade.2.Dec.
Siluerius Papa & mar in inſula Pontia.20 Iun.
Siluester epiſcopus Cabilonen.20. Nou.
ſiluester Papa Romæ,31.Dec.
ſiluanus epiſcopus in Campania. 10.Feb.
ſiluinus epiſcopus Toloſanus,17.Feb.
ſiluinus epiſcopus Veronenſis.12 Sept.
ſiluinus epiſcopus Brixienſis 28.Sept.
ſiluius mar.Alexandriæ,ſupra cum Aratore, 21. Apr.
ſimilianus epiſcopus Nannetenſis.15.Iun.
ſimitrius presbyt.& alij 22 mart. Romæ ſub Antonino, 26 Mai.
ſimon puer mar.Tridenti.24.Mar.
ſimon Chananæus,& Thadæus Apoſtoli, mart.in Perſide, 28.Oct.
ſimplicianus epiſcopus Mediolanen.16.Aug.
ſimplicianus mar.Catanæ,infra cum Stephano.31.Dec.
ſimplicius Papa Romæ.2 Mar.
ſimplicius ſenator mart. Romæ ſub Alexandro, ſupra cum Calepodio,10.Mai.
ſimplicius epiſcopus Fauſinæ,& mar.ſub Dioclet. 16.Mai.
ſimplicius epiſcopus Auguſtodunen.24.Iun.
ſimplicius, Fauſtinus,& Beatrix mar.Romæ ſub Dioclet.29. Iul.
ſimplicius mart. Romæ ſub Diocle. ſupra cum Claudio. 8. Nou.
ſimplicius epiſcopus Veronenſis.20 Nou.
ſimplicius mar.in Africa ſub Decio ſupra cum Quincto.18. Dec.
ſindulphus confeſſor Rhemen 20.Oct.
Sindulphus epiſcopus Tiennen.10. Dec.
ſirenus monachus mar.Sirmij ſub Maximiano.23.feb.
ſiricius mar.Adrumeti.infra cum Verulo.21.Febr.
ſiridon epiſcopus.2.ianu.
ſiſenandus leuita & mar.Cordubæ.16 iul.
ſiuiardus abbas apud Cenomanos.1.Mar.
ſiſinius diaconus,Diocletius,& Florentius mar.Auximi ſub Dioclet.11.Mai.
ſiſinius,martyrius,& Alexander mar.Ananiæ 29 Mai.
ſiſinius mar Cyzici ſub Dioclet.23.Nou.
ſiſinius diaconus mar. Romæ ſub Maximiano, ſupra cum Saturnino 29 Nou.
ſmaragdus mar.Romæ ſub Maximiano,ſupra cum Cyriaco. 16.Mart.& 8. aug.
ſobel Aegyptius mar.ſupra cum Cantidio.5.aug.
ſocrates & Dionyſius mar 19 apr.
ſocrates & Stephanus mar.in Britannia.17. ſep.
ſotemnius epiſcopus Carnutenſis.25.ſep.
ſolochanus,& ſocij milites mart. Calcedone ſub Maximiano.17.mai.
ſolutor mar. Rauennæ ſub Dioclet. infra cum Valentino. no.13 Nou.
ſolutor miles mar.Taurini ſub Maximiano: ſupra cū Octauia. 20 Nou.
ſopatra virgo Conſtantinopoli.ſupra cum Euſtolia. 9.Nou.
ſophiæ virgo & mar.Firmij 30.apr.
ſophia & Irenes mar.18.ſep.
ſophia vidua Romæ.30 ſept.
ſophonias propheta in Iudæa.3.Dec.
ſophronius epiſcopus Hieroſolymitan.11.Mar.
ſopronius epiſcopus in Cypro.8.Dec.
ſoſipatrus S.Pauli diſcipulus,Beroeæ 25.Iuni.
ſoſius diaconus mar Puteolis ſub Dioclet.ſupra cum Ianuario.19 & 23.ſep.
ſoſthenes & Victor.mar.Calcedone ſub Diocl 10. Sep.
ſoſthenes B Pauli diſcipulus,Corinthi.28.Nou.
ſoter Papa & mar.Romæ 22.apr.
ſoteris virgo & mar.Romæ.10 Febr.
Sozon mar.Pompeiopoli ſub Maximiano.7.ſep.
ſpecioſus monachus Romæ.15.Mar.
ſperatus mar.Carthagine,ſupra in Scillitani mar. 17.iul.
ſpes abbas Nurſiæ.28.mar.
ſpes virgo & mar.Romæ ſub Hadriano ſupra cū Fide.1.Aug.
ſpeuſippus, Eleuſippus, & Meleuſippus mar.Lingonis ſub M Aurelio.7.Ianu.
ſpiridio epiſc.in Cypro,confeſ. ſub Maximino. 14. Dec.
ſtachys epiſcopus Conſtantinopol Ian.31 .O ct.
ſtacteus mar.Tibure.ſub Hadriano.infra cum ſymphoroſa, 18.iul.
ſtacteus mar Romæ.28.ſep.
ſtaniſlaus epiſcopus Cracouienſis,& mar 11.apr.
ſtephanus epiſcopus Lugdunenſis. 13. febr.
ſtephanus abbas Reate.13. Febr.
ſtephanus mar in Aegypto, infra cum Victore. 1.apr.

ſtephanus abbas Ciſtercienſis.17.apr.
ſtephanus epiſcopus Antiochenus,& mar.25.apr.
ſtephanus mar.Tarſi ſupra cum Caſtore.27.apr.
ſtephanus Papa & mar.Romæ ſub Valeriano 2. aug.
ſtephanus ſubdiaconus mar.Romæ ſub Valeriano.infra cũ Xyſto.6.aug.
ſtephanus Hungarorum Rex.20.aug.
ſtephanus mar.in Britannia,inf.cum Socrate.17. ſep.
ſtephanus mar.in Hiſpania,ſup.cum Honorio.21.nou.
ſtephanus mar.Antiochiæ ſub Diocle.22.nou.
ſtephanus iunior,Baſilius,Petrus,Andreas,& ſocij ccccxxxix. monachi mart. Conſtantinopoli ſub Copronymo. 28. nou.
ſtephanus mar.in Africa,ſupra cum Claudio.3.Dec.
ſtephanus protomartyr.Hieroſolymis. 26.Dec.
Eius Octaua.2. ianu.
Eiuſdem inuentio 3 aug.
Eiuſdem,Translatio Romæ.7. mai.
ſtephanus,Pontianus,Attalus,Fabianus, Cornelius,Sextus, Flos,Quinctianus, Minerui-nus, & Simplicianus mart. Cataniæ.31.Dec.
ſtercatius mar. Emeritæ ſub Diocle. infra cum Victore. 24 iul.
ſtratron,Philippus,& Eutychianus mar.Nicomediæ. 17.aug.
ſtraton mar.9 ſep.
ſtraton mar.Alexandriæ ſub Maximino , ſupra cum Hieronide,12.ſep.
ſtratoni-us mar.Singidoni ſub Liciñio,ſupra cum Hermylo. 13. ian.
ſtyli-nus ana-horita Hadrianopoli.25.nou.
ſtyriacus mar.Sebaſtæ ſub Licinio ſupra cũ Carterio. 2 nou.
ſucceſſus mar in Africa,ſupra cum Paulo.19 ianu.
ſucceſſus mar.in Africa,ſupra cum Rogato.28. Mar.
ſucceſſus mar.ſupra in 17.mar Cæſarauguſt.16. apr.
ſucceſſus mar in Africa ſupra cum Petro 9 Dec.
ſuitbertus epiſcopus Verdenſis 1. mar.
ſulpicius Pius epiſcopus Bituricenſis.17.ianu.
ſulpicius Seuerus epiſcopus Bituricen. 29.ianu.
ſulpicius & Seruilianus mar.Romæ ſub Traiano.20.apr.
ſuperius mar Valencenis,ſupra cum Saluio.26 iun.
ſuranus abbas 24 ian.
ſuſanna Marciana, & Palladia mar. cum filiis paruulis. 24. mai.
ſuſanna virgo & mar.Romæ ſub Dioclet 11. aug.
ſuſanna & Martha mar 20. ſep.
ſuuithunus epiſcopus Vuintonien.2 iul.
ſyagrius epiſcopus Auguſtodunen 27 aug.
ſycus & Palatinus mar Antiochiæ.30 Mai.
ſymeon Stylites monachus Antiochiæ.5.ian.
ſymeon epiſcopus Hieroſoly.mar ſub Traiano. 18. feb.
ſymeon epiſcopus Seleuciæ,centũ epiſcopus,& alii clerici , Vſthazanes,Abdechalas,& Ananias presbyteri,Puſicius & fi.a eius virgo,mart.in Perſide ſub Saporc.21.apr.
ſymeon monachus Treuiris.1.iuni.
ſymeo cognomento ſalum Emeſa.1.Iul.
ſymeon monachus in agro Mantuano.26. iul.
ſymeon ſtylites iunior 3.ſep.
ſymeon ſenex.8 Oct.
ſymmachus Papa Romæ. 19.iul.
ſymphorianus mar Romæ.ſupra cum Claudio.7 iul.
ſymphorianus mar.Auguſtoduni ſub Aureliano 22.aug.
ſymphorianus mar.Romæ ſub Dioclet ſupra cum Claudio. 8.nou.
ſymphoroſa mar.in Campania ſub Dioclet.ſupra cum Ariſtone 2.iul.
ſymphoroſa,& ſeptem eius filii,Creſcens,Iulianus , Nemeſius,Primitiuus,Iuſtinus,Stracteus,& Eugenius mar. Tibure ſub Hadriano 18.iul.
ſymphronius mar.in Africa,ſupra cum Felice 3. feb.
ſymphronius,Olympius,Theodulus, & Exuperia mar. Romæ,26 Iul. & 31.Oct.
ſyncletica Alexandriæ 5 ianu.
ſyndimius mar.Nicomediæ.ſupra cum Cyriaco. 19. Dec.
ſyneſius & Theopompus mar.21.mai.
ſyneſius lector mar.Romæ ſub Aureliano.12.Dec.
ſyntyches,Philippis.22.iul.
ſyrus epiſcopus Papienſis,9 Dec.& cum Iuuentio eiuſd. vrbis epiſcopo 12.ſep.
ſyrus epiſcopo Ioanuem 29.iuni.

T

Tammarus confeſſor in Campania,ſupra cum Priſco. 1. ſep.
Tabula mar.ſub Sapore,ſupra in martyres plurimi in Perſide.22.apr.
Tatiana mar Romæ ſub Alexandro.12 ianu.
tatianus diaconus mar. Aquileiæ ſub Numeriano. ſupra cũ Hilario.16.mar.
Tatianus mar.in Phrygia ſub Iuliano ſupra cum Macedonio.12 ſep.
Tatio mar.in Iſauria ſub Diocle.24.aug.
Tatta mar.Damaſci,ſupra cum Paulo.25.ſep.
Taurinus epiſcopus Eboricenſis 11.aug.
Taurio mar Amphipoli,ſupra cum Aucto 7.Nou.
Tecla mar.Romæ ſupra cum Petro 26 Mar.
Tecla mar.in Palæſtina ſub Diocle. infra cum Timo.mar. 19 aug.
Tecla,Adrumeti ſupra cum Bonifacio,30.aug.
Tecla virgo & mar.Aquileiæ ſub Nerone,ſupra cum Euphemia 3 ſep.
Tecla virgo & mar.Iconii ſub Nerone 23.ſep.
Tecla abbatiſſa in Germania,15.Oct.
Theleſphorus Papa & mar Romæ ſub Antonio.5. ianu.
Terentianus epiſc.Tudertinus mar.ſub Hadriano,1.ſep.
Terentius,Africanus, Pompeius, & ſocii mar. in Africa ſub Decio.10.apr.
Terentius epiſcopus Iconij,& mar 21.Iun.
Terentius mar.Tuderti ſub Diocle.ſupra cũ Fidẽtio, 27.ſep.
Tertius confeſſor in Africa ſub Hunnerico,ſupra cum Dionyſia,6 Dec.
Tertulla virgo,& mar.Cirtha ſub Valeriano,ſupra cũ Aemiliano 29 apr.
Tertullianus epiſcopus Bononien 27.apr.
Tertullinus presby.& mar.Romæ ſub Valeriano. 4. aug.
Thaddæus Apoſt mar.in Perſide ſupra cũ ſimone. 28. Oct.
Thæa mar.in Palæſtina,ſupra cum Meuri,19.Dec.
Thalalæus,Aſterius,Alexander,& ſocij mar. Edeſſæ ſub Numeriano,20.mai.
Thalus mar.Laodiceæ ſub Diocle. infra cum Trophimo, 11 mar.
Thamel,& ſocij mar.ſub Hadriano,4 Sept.
Tharacus,& Probus,& Andronicus mart. Tarſi ſub Diocle. 11 Oct.
Tharaſius epiſcopus Conſtantinopolita.25.Febr.
tharaſicius, Zoſimus, Cyriacus, & ſocij mart. Alexandriæ 31.Ian.
tharſicius Acolythus mar.Romæ,15.aug.
tharſilla virgo Romæ.24.Dec.
thecuſa virgo mar Ancyræ,infra cum Theodoto, 18. mai.
themiſtocles mar in Lycia ſub Decio,21.Dec.
theoctiſte virgo in Paro inſula,10 Nou.
theodardus epiſcopus Lodienſis & mar 10 Sept.
theodemirus monachus mar Cordubæ,25.iul.
theodora mar Nicææ infra cum Theuſeta,13.mar.
theodora mar Romæ ſub Hadriano,1 apr.
theodora virgo, & Didymus mart. Alexandriæ ſub Dioclet. 28.apr.
theodora virgo mar.Tarracinæ ſub Domitiano , ſupra cum Flauia Domitilla,7 mai.
theodora penitens,Alexandriæ,11.Sept.
theodora Romę ſub Diocl. 17.Sept.
theodoricus presbyt.Rhemnenſis,1.Iul.
theodorus monachus Ægypto,28.Dec.
theodorotus mar Heracleæ ſub Licinio,7.Feb.
theodorus mar Romę,ſupra cum Alexandro,17 Mai.
theodorus epiſcopus,Irenæus diaconus, Serapion , & Ammonius lectores mar Pentapoli,26.Mar.
theodorus & Pauſilippus mar.ſub Hadriano,15.apr.
theodorus Trichinas.20 apr.
theodorus epiſcopus Anaſtaſiopolli.22 apr.
theodorus epiſcopus Bononienſis,5.Mai.
theodorus epiſcopus Papienſis,20 Mai.

theo-

Theodorus epiſcopus Cyrenenſis,confeſ.ſub Dioclet.4.iul.
theodorus mar.Romæ ſub Gallieno,ſupra cum Lucilla.29. iul.
theodorus mar.Nicomediæ,infra cum Zenone.2.ſep.
theodorus,Oceanus,Ammianus,& Iulianus mar. ſub Maximiano.4 ſep.
theodotus mar Conſtantinopoli ſub Valente,infra cum Vrban.5.ſep.
theodorus mar Hadrianopoli ſub Maximiano , ſupra cum Maximo,15. ſep.
theodorus epiſcopus Cantuarienſis.19.ſep.
theodotus,Philippa eius mater,& ſocii mart.Perge ſub Antonino.20 ſep.
theodorus,presby mar.Antiochiæ ſub Iuliano.23 Oct.
theodotus abbas Viennæ.29.Oct.
theodorus miles mar.Amaſeæ ſub Maximiano.9. No.
theodotus epiſcopus Aegyptius, mar. Alexandria ſub Maximino,ſupra cum Fauſto,26. Nou.
theodorus mar Antiochiæ ſupra cum Polycarpo, 7. Dec.
theodorus mar.Antiochiæ,ſupra cum Druſo,14.Dec.
theodorus mar Romæ ſub Valeriano, ſupra cum Ireneo.15. Dec.
theodorus manſionarius Eccle.S Petri,Romæ.26 Dec.
theodorus monachus , & Theophanes epiſcopus Nicænus confeſſores Conſtantinopoli ſub Leone & Theophilo 27. Dec.
theodoſia mar in Paphlagonia ſupra cũ Alexandra.20.Mar.
theodoſia mar ſupra cum Domnino.23. Mar.
theodoſia virgo Tyria mar Cæſareæ ſub Maximino.2. apr.
theodoſia,& alij xij mar.Cæſareæ ſub Dioc.29.Mai.
theodoſius cœnobiarcha in Cappadocia.11 ianu.
theodoſius mar ſupra cum Quadrato 26 Mar.
theodoſius epiſcopus Antiſiodorenſis.17. iul.
theoduſius,Lucius, Marcus, & Petrus milites mart.Romæ, 25 Oct.
theodota mar. Conſtantinopoli ſub Leone Iconoclaſta. 17. iul.
theodota,cum Euodio,& aliis duobus filiis mar. Nicææ. 2. Aug.
theodotus mar in Africa,ſupra cum Aquilino 4 Ianu.
theodotus epiſcopus Cyriniæ confeſſor ſub Licinio.6. mai.
theodotus,Thecuſa,Alexandra,Claudia, Faina , Euphraſia, Matrona,& Iulitta virg & mar.Ancyræ,18 mai.
theodotus mar.in Scythia, ſupra cum Marino.5. Iul.
theodotus,Ruffina,& Ammia,Cæſareæ.31. aug.
theodotus epiſcopus Laodiceæ.2. Nou.
theodotus mar Heracleæ ſup.cum Clementino.14. Nou,
Theodulphus epiſcopus Laubienſis,24.iuni.
theodulus mar.Cæſareæ 17.Feb.
theodulus presbyter Anthiochiæ.23.Mar.
theodulus Aneſius,Felix , Cornelia, & ſocij mar. in Africa. 31 Mar.
theodulus lector mar. Theſſalonicæ ſub Maximiano, ſupra cum Agathopode 4.apr.
theodulus mar ſub Hadriano,ſupra cum Exuperio. 2 Mai.
theodulus presby.mar. Romæ ſub Traiano,ſupra cum Alexandro Papa.3.Mai.
theodulus mar in Phœnicia ſupra cum Leontio. 18 iuni.
theodulus martyr Romæ, ſupra cum Symphronio.20.iul & 31.Oct.
theodulus mar.in Phrygia ſub Iuliano, ſupra cum Macedonio.12.ſep.
Theodulus,Saturninus,Euporus,Gelaſius,Eunicianus , Zeticus,Cleomenes,Agathopus,Baſilides,& Euariſtus mar. in Creta ſub Decio 23.Dec.
theogenes mar.in Helleſponto,ſupra cum Cyrino.3 ian.
theogenes epiſcopus Hipponen.& alii XXXVI. mar ſub Valeriano.26.ianu.
theogonius mar.Edeſſæ ſub Maximiano, ſupra cum Beſſa. 21.aug.
theonas mar.in Cilicia ſub Diocl. infra cum Zoſimo. 3.ian.
theonas mar.ſub Diocl.infra cum Victore.20 apr.
theonas epiſcopus Alexandrinus.23.aug
theoneſtus epiſcopus Altini & mar 30. Oct.
theonilla mar.Aegeæ ſub Dioc.ſupra cum Claudio.23 aug
theopemptus mart in Cilicia ſub Dioclet. infra cum Zoſimo.3.Ianu.
theophanes monachus Conſtantinopoli,confeſſor ſub Leone Armeno.12 Mar.
theophanes,& ſocij Conſtantinopoli.4. Dec.
theophanes monachus epiſcopus Nicænus. ſupra cũ Theodoro 27.Dec.
theophila virgo mar.Nicomediæ ſub Diocl. ſupra cum Inde.28 Dec
theophilus diaconus,& Helladius mar in Libya.8.ian.
theophilus ſcolaſticus mar.Cæſareæ.6.Febr.
theophilus mar ſupra cum Saturnino 6 ſeb.
theophilus mar Romæ,ſupra cum Macario.28.ſebr.
theophilus epiſcopus Cæſarienſis 5. mar.
theophilus epiſcopus Nicomedienſis,7.Mart.
theophilus epiſcopus Brixienſis,27 apr.
theophilus prætor mar.in Cypro,22.iul.
theophilus mar.ſub Diocl.infra cum Trophimo.23. iul.
theophilus mar.Alexandriæ,ſupra cum Ammone.8. ſep.
theophilus monachus Conſtantinopoli , confeſ. ſub Iſaurico,2.Oct.
theophilus epiſcopus Antiochenus 13.Oct.
theophilus mar Cæſareæ ſub Decio , ſupra cum Germano. 3 Nou
theophilus miles mart. Alexandriæ, ſupra cum Ammone , 20.Dec.
theopiſtes & Theopiſtus mart. Romæ ſub Hadriano, ſupra cum Euſtachio 20.ſept.
theopompus mar ſupra cum Syneſio.21.mai.
theoprepides mar ſupra cum Phileto 27. mar.
theotitus mar Antinoi,ſupra cum Ariano.8.mar.
theotimus epiſcopus Tomis 20. apr.
theotimus mar.ſub Maximino,ſupra cũ Domnini. 5. Nou.
theotimus & Baſilianus mar.Laodiceæ.18.Dec.
theotimus mar.Tripoli,ſupra cum Luciano.24 Dec.
theſpeſius mar.in Cappadocia ſub Alexandro 1. iun.
theſpeſius mar Nicææ ſub Maximino,ſupra cum Euſtachio 20.Nou.
theſſalonicæ mar Amphipoli,ſupra cum Aucto 7.No.
theuſeta,Horres,Theodora , Nymphodora, Marcus,& Arabea mar.Nicææ.13 Mar.
thomaides mar.Alexandriæ 14.apr.
thomas Aquinas ord.Præd in monaſt Foſſæ noue. 7. mart.
thomas epiſcopus Herfordienſis.2.Oct.
thomas monachus Antiochiæ.18.Nou.
thomas Apoſtolus mar.Calaminæ,21. Dec.
Eius Vigilia.20.Dec.
Euſdem translatio Edeſſæ,3.Iul.
thomas epiſcopus Cantuarien.& mar 29. Dec.
thraſeas epiſcopus Eumeniæ,mar.Smyrnæ.5.Oct.
Thraſon.Pontianus,& Prætextatus mart. Romæ ſub Maximiano 11.Dec.
thyrſus & Proiectus mar.24.ian.
thyrſus , Leucius , & Callinicus mar. Apolliniæ ſub Decio, 28.ian.
thyrſus mar.Alexandriæ,ſupra cum Saturnino 31.ian.
thyrſus diaconus mar.Auguſtoduni,ſupra cum Andochio, 24 ſep.
tiberius,Modeſtus, & Florentia mar. in territ. Agatenſi ſub Diocl 10 Nou.
tiburtius,Valerianus , & Maximus mar Romæ ſub Alexandro 14 apr.
tiburtius mar Romę ſub Diocl.11.Aug.
tiburtius mar in Sabinis,ſupra cum Hyacintho.9.ſep.
tigides & Remedius epiſc in oppido Vapingo. 5 febr.
tigrius presbyt. & Eutropius lector mar. Conſtantinopoli , 12 Ianu.
timolaus,duo Dyoniſii,Panſides,Romulus, duo Alexandri, & Agapius mart.Cęſareę ſub Dioclet.24. mar.
timon diaconus de vij mar.Corinthi 19.apr.
timotheus diſcipulus B Pauli,epiſcopus Epheſinus,& mar. 24.ianu.
Eiuſdem Translatio Conſtantinopoli 9. Mai.
timotheus mart Romæ ſub Antonino , ſupra cum Marco, 24 Mar.
timotheus & Diogenes mar.in Macedonia 6 apr.
timotheus & Maura mar in Thebaide 3 mai.
timotheus,Polius, & Eutychius diaconi marty. in Mauritania

ritania 21 Mai.
timotheus mar.Romæ,ſupra cum Fauſtino. 22 Mai.
timotheus epiſcopus Pruſiadis,mar ſub Iuliano.20. Iuni.
timotheus, Tecla,& Agapius mar. in Palæſtina ſub Diocle. 19. Aug.
timotheus mar Romæ,22 Aug.
timotheus & appollinaris mar.Rhemis,23 aug.
timotheus & Fauſtus mar.Antiochiæ.8 ſep.
timotheus diaconus mar.in Mauritania,19. Dec.
Titianus epiſcopus Opitergij 16 Iann.
titianus epiſcopus Brixienſis 3 Mar.
titus diſcipulus B.Pauli,& Cretenſium epiſcopus,4.ianu.
titus diaconus mar Romæ ſub Gothis,15.aug.
tibias mar Sebaſtæ ſub Licinio.ſup.cum Carterio 2.Nou.
torpes mar.ſub Nerone,Piſis in Tuſcia. 17.mai.
torquatus epiſcopus Accitanus,Creſiphon,Secundus,Indalerius,Cæcilius, Heſychius,& Euphraſius epiſcopi in Hiſpania 15 Mai.
totnanus diaconus mart.Herbipoli ſupra cum Chiliano. 8. iul.
tranquillinus mar Romæ ſub Diocle .6 iul.
transfiguratio Domini in monte Thabor 6. aug.
translatio S.Andreæ Apoſtoli,Conſtantinopoli.9.Mai.
Auguſtini epiſcopi,Papiæ,28 Feb.
Dominici ord.Præd Bononiæ,24 Mai.
Franciſci confeſſoris,Aſſiſij 25 Mai.
Frigdiani epiſcopi Lucenſis,18 Nou.
Gregorij Nazianzeni Romæ,11.iuni.
Herculani epiſcopi & mar.Peruſiæ,1.Mar.
Hieronymi presbyteri,Romæ,9 Mai.
Ignatij epiſcopi & mar Antiochiæ.17.Dec.
Ioannis Chryſoſtomi Conſtantinopoli.27.ianu.
Iulianæ virginis & mar. Cumis.16.Feb.
Lucæ Euangeliſtæ,Conſtantinopoli.9 Mai.
Marci Euangeliſtæ Venetjs,31.ianu.
Mariæ Iacobi,Verulis.25.mai.
Marinæ virginis,Venetijs,17.iul.
Martini epiſcopi Turonis,4 iul.
Matthei Apoſtoli,Salerni 6 Mai.
Monicæ matris S.Auguſtini,Romæ.9. Apr.
Nicolai epiſcopi Myreæ,Barij in Apulia 9.mai.
Stephani protomartyris Romæ.7.mai.
Thomæ Apoſtoli,Ebeſſæ.3 iul.
timothei Epheſiorum epiſcopi,Conſtantinopoli. 9.mai.
trecenti Martyres Carthagine ſub Valeriano 24.aug.
trecenti Martyres Coloniæ ſub Maximiano.15.Oct.
trecenti & decem Martyres in Perſide.9.mai.
trecenti decem & octo Martyres Coloniæ ſub Maximiano ſupra cum Gereone.10 Oct.
trecenti triginta nouem Monachi martyr. Conſtantinopoli ſub Copronymo ſupra cum Stephano 28 Nou.
trecenti quinquaginta Monachi mart.in Syria.31.iul.
trecenti ſeptuagintaquinque Martyres ſub Decio, ſupra cũ Paramone 29.Nou.
tres milites mar Romæ ſub Nerone.2.iul.
tres pueri in Babylonia.18.Dec.
triginta milites mar.Romæ ſub Diocle.1 Ianu.
triginta mili mar.Antiochiæ.ſup.cum Marco 28.ſep.
triginta Martyres Romæ ſub Diocl.22.Dec.
triginta tres martyres Niceæ.16.Aug.
trigintaquatuor mart. Lugduni ſub Antonino, ſupra cum Alexandro.24 apr.
trigintaſeptem Martyres in Tracia.20.Aug.
trigintaocto Monachi mar.in monte Sina.14.Ianu.
trigintanouem Martyres in Palæſtina ſub Maximino. 4 mai.
triphenes mar.Cyzici.31.ianu.
triphina mar in Sicilia.ſupra cum Agathone.5.Iul.
tripoa marty Romę ſub Aureliano. ſupra cum Baſilidæ.10. iuni.
troadius mar Neocæſareę ſub Decio.28.Dec.
troianus epiſcopus Santonenſis,30 Nou.
trophimus & Thalus mar.Laodiceæ ſub Diocle. 1 mart.
trophimus & Eucarpius mar.18 mar.
trophimus & Theophylus mar.ſub Diocle 23 iul.
trophimus, Sabbatius, & Dorimedon mar. Antiochiæ & Synnadę ſub Probo,19.ſep.
trophimus diſcip.B.Pauli,& epiſcopus Arelaten.29.Dec.
trudo presbyter in pago Haſbanio.23.Nou.
tryphenna & tryphoſa Iconij,10. Nou.
tryphillus epiſcopus in Cypro.13.iun.
tryphon mar in Africa.ſupra cum Aquilino.4.ianua.
tryphon,& alij xij mar. Alexandrię.3. iul.
tryphon & Reſpicius mar.& Nympha virgo. 10. Nou.
tryphonia uxor Decij,Romę.18.Oct.
tryphoſa,Iconij,ſupra cum Tryphenna. 10. Nou.
turianus epiſcopus in Britannia.13. iul.
turibius epiſcopus Aſturicenſis,16. apr.
tychicus B Pauli diſcipulus,in Cypro. 29.apr.
tychon epiſcopus in Cipro,16 iuni.
tyrannio, Siluanus, Peleus,& Nilus epiſcopi, & zenobius presbit.mar.in phęnicia ſub Diocle.20. febr.

V

VAlens epiſc.& mart cum tribus pueris. 21 mai.
Valens diaconus.paulus,& alij nouem mart. Cęſareę ſub Maximino.1.iuni.
Valens epiſcopus Veronenſis 26.iul.
Valentina virgo & mar.cum ſocia in palęſtina. 25.iul.
Valentinus presbit.& mar.Romę ſub Claudio 14.ſeb.
Valentinus epiſcopus Interamnen.& mar.14 .feb.
Valentinus epiſcopus Treuiren.& mar.16.iul.
Valentinus epiſcopus.25.Oct.
Valentinus presbyt.& Hilarius diaconus mart. Viterbij ſub Maximiano.3.Nou.
Valentinus,ſelicianus,& Victorinus mar.Rauennę ſub Diocle.11.Nou.
Valentinus,Solutor,& Victor mart. Rauennę ſub Dioclet. 13 Nou.
Valentinus,Concordius,Natalis,& agricola mart. Rauennę ſub Maximiano 16 Dec.
Valentio mar.Doroſtori,ſupra cum Paſſicrate.25.mai.
Valeria mar.Mediolani 28.apr.
Valeria mar.Cæſareę,infra cum Zenaide 5. iuni.
Valeria virgo & mar Lemouicis.9. Dec
Valerianus mar Romę ſub Alexandro ſupra cum Tiburtio. 14.apr.
Valerianus mar Antiochię ſup cum Reſtituto 23. aug.
Valerianus mar.Alexandrię ſub Maximino ſupra cum Hieronide.12.ſep.
Valerianus,Macrinus, & Gordianus mart. Nouioduni.17. Sep.
Valerianus epiſcopus Aquileienſis 27. Nou.
Valerianus,Vrbanus,Creſcens,Euſtachius,Creſconius, Creſcentianus,Felix,Hortulanus, & Florentianus epiſcopi & confeſſores in Africa.28.Nou.
Valerianus epiſcopus in Africa ſub Geiſerico.15.Dec.
Valerius epiſcopus Cęſarauguſtan.28.ian.
Valerius diſcip. B.Petri,& epiſcopus Treuiren. 29.ian.
Valerius & Ruffinus mar Suaſſione ſub Diocle.14.iuni.
Valerius mar.in Africa ſupra cum Ruffino 16.Nou.
Varicus mar.in Africa,ſupra cum Secondo. 15. Nou.
Varus miles,& ſeptem Monachi mart. in Aegypto ſub Maximino.19 Octob.
Vbaldus epiſcopus Eugubinus 16. mai.
Vedaſtus epiſcopus Attrebatenſis. 6 feb.
Venantius epiſcopus & mar.1 april.
Venantius,& alij decem mar.Camertini ſub Decio.18.mai.
Venantius abbas Turonis.13 Oct.
Venerius epiſcopus Mediolanenſis 4.mai.
Venerius eremita in inſula Palmaria.13 ſep.
veneranda virgo mar in Gallia ſub Antonino 14.Nou.
venerandus mar.Trecen.ſub Aureliano.14. Nou.
venuſtianus pręſes mar. Spoleti ſub Maximiano ſupra cum Sabino 30 Dec.
venuſtus mar.in Africa ſupra cum Heliodoro.6.mai.
venuſtus mar Romę ſupra cum Fauſtino.25.mai.
Veranus epiſcopus in territorio Aurelianenſi.19.Oct.
Verinus epiſcopus Lugdunen 11 Nou.
Verecundus epiſcopus Veronenſis.22 Oct.
Verena virgo in territorio Conſtantien.1.ſep.

Veria-

Vereoa virgo io territorio Conſtant'en.1. ſep.
Veranus mar.in Tuſcia ſub Decio ſupra cum Secundiaoo 9.aug.
Veriſſimus,Maxima, & Iulia mar Vlyſi pone ſub Diocle. 1 Oct.
Veiulua, Secundinus,Siricios, Felix, Serunlus, Sa'urninua, Fortuoatus,& alii avi.mar. Adrumeti In perſecut Vuandal.21.Febr.
Verus epiſcopus Viennenſia 1.Ang.
Verus epiſcopus Salernitan.23 Oct.
Verus Epagatus mart, Lugduni. ſub Antonino. ſupra cum Phouno 2 inni.
Viator miniſt e: B.Iuſti,Lugduni.21 Oct.
Viator epiſcopus Bergomenſis.14. Dec.
Victor mar.Ebreduni ſub Diocl infra cum Vincē io 22 ian.
Victor mar Alexandriæ,ſupra cum Saturnino 31.ian.
Victor mar.in Aegypto ſub Numeriano. iofra cum Victoriano.25 feb.
Victor confeſſor in territorio Archiaeenſi.26.feb.
Victor,Victorious, Claudianus, & Baſſa mar. Nicomediæ. 6 Mart.
Victor mar in Africa 10.Mar.
Victor mar.ſupra cum Photina 20 Mar.
Victor mar.Theſſalonicæ ſupra cum Domnino.30.mai.
Victor & Stephanus mar in Aegypto.1.apr.
Victor mar Bracari.12. apr.
Victor, Zoticus, Zenon Acindinus Cæſarios, Seuerianus, Chryſophorus, Theonas,& Antonioua mar. ſub Dioclet. 20.apr.
Victor mar.Mediolani ſub Maximiano.8.mai.
Victor & Corona mar in Cyria ſub Antonino. 14.mai.
Victor mar Alexandriæ ſupra cum Aditone, 17.mai.
Victor, Alexander, Felicianus, & Longinus milites mar. Maſſiliæ 21.iul.
Victor,Stercatius, & Antinogenes mar. Eremitæ ſub Dioclet.24.iul.
Victor Papa & mar Romæ.28.iul.
Victor epiſcopus Vticenſia. 23.aug.
Victor mar in Hiſpania 26 ang.
Victor epiſcopus & mar in Africa ſub Valeriano ſupra cum Nemeſiano. 10.ſep.
Victor mar.Chalcedone ſub Diocl,ſupra cū Soſthene 10.ſep.
Victor mar io Africa ſub Valeriano.ſupra cum Cypriano 14. ſep.
Victor mar.in Gallia ſub Maximiano ſupra cum Mauritio. 22.ſep.
Victor & Vrſus mar Solodori ſub Maximiano.30.Sep.
Victor,& ſo ij mar.in territ.Colonienſi.10.Oct.
Victor,Alexander,& Marianus mar.17.Oct.
Victor epiſcopus Capuanua.17.Oct.
Victor mar.in Africa,ſupra cum Publio.2.Noo.
Victor mar.Rauennæ ſub Diocle.ſupra cum Valentino. 13. Nou.
Victor mar. Nicomediæ ſupra cum Ambico 3.Dec.
Victor mar.Romæ ſub Valeriano,ſup cum Ireuæo. 15. Dec.
Victor mar.in Africa,infra cum Victuro.18. Dec.
Victor mar.in Africa ſupra cum Caſtore. 28 Dec.
Victor mar in Africa ſupra cum Dominico 29 Dec.
Victoria mar. Cordubæ ſub Diocle. ſupra cum Aciſclo. 17. Nou.
Victoria virgo & mar.Romæ ſub Decio 23.Dec.
Victorianna proconſul, duo germani Aquitegienſes, duo, Frumentij mercatores mar.in Africa ſub Hunnerico. 23. Mar.
Victorianus mar.in Iſauria,ſup.cum Aquilino.16.mai.
Victoricus mar.in Africa ſub Valeriano. ſupra cum Montano 24. Febr.
Victoricus,Fuſcianus,& Gentianus mar Ambiaoi ſub Maximiano 11.Dec.
Victorinna,Victor,Nicephorus,Claudianus, Dioſcorus, Serapion, & Papias mar. in Aegypto ſub Numeriano. 25. Febr.
... mar.Nicomediæ ſupra cum Victore.6 mart.
...us mar Nicomediæ ſupra cum Paſtore.29.mar.
... mar.Romæ ſub Traiano.ſupra cum Marone. 15.
Victorinus mar.Aruernis.ſupra cum Caſſio 15 mai.
Victorinus confeſſor Camerini.8.iuoi.
Victorinus mar Romæ,ſupra cum.Claudio 7.iul.
Victorinus epiſcopus Amiternj mar. Romæ ſub Nerua Traiano 5 ſep.
Victorinu mar.Meſſanæ.ſupra cum Placido.5. Octob.
Victorinus epiſc Pictauien mar.ſub Diocle.2 Nou.
Victorinus mar Romæ ſub Dioclet. ſupra in Quattuor Corona.i.8 Nou.
Victoriuus mar Rauennæ ſub Diocle.ſupra cum Valentino. 13 Nou.
Victorinus mar.In Africa,ſupra cum Seuero.2.Dec.
Victorious mar.in Africa.infra cum Victuro.18. Dec.
Victorius mar.Cæſareæ ſupra cum Polyeucto. 21 Mai.
Victorius epiſcopus Cenomanen. 1 ſep.
Victorius mar Legione ſub Dioclet. ſup. cum Claudio.30. Octo.
Victricius epiſcopus Rhotomagen.ſub Iuliano 7. aug.
Victurus,Victor, Victorinus,Adiutor, Quartus, & alii xxx, mar.in Africa 18 Dec.
Vigilia Epiphaniæ Domini.5.ianu.
Matthiæ Apoſtoli.23 Febr.
Ioaonis Baptiſtæ 23 inni.
Petri & Pauli Apoſt.28 iuni.
Iacobi Apoſtoli.24.iul.
Laurentij mart 9.Aug.
Aſſumptionis B Mariæ.14.aug.
Bartholomæi Apoſtoli.24.aug.
Matthei Apoſtoli.20.ſep.
Simonis & Iudæ Apoſt.27 Octob.
Omnium Sanctorum.31 Octob.
Andreæ Apoſtoli 29 Nou.
Thomæ Apoſtoli 20.Dec.
Natiuitas Domini 24.Dec.
Vigilius epiſcopus Tridentinus & mar. 26. ioni.
Vigilius epiſcopus Brixienſis.26.ſep.
Viginti martyres Tarſi ſub Diocle.6. iuni.
Viginti Martyres Nicomediæ ſub Diocle.23.Dec.
Viginuiites mar Romæ ſub Diocle.5. Aug.
Vigor epiſcopus Baiocenſia.1.nou.
Vincentius leuita & mar.Valentiæ.22. ianu.
Vincentius.Orontius,& Victor. mar. Ebreduni ſub Diocle. 22.iano.
Vinceouius mar.in Africa,ſupra cum Datiuo 27.ian.
Vincentius Ferrerius ord.Præd.in Britaonia.5.apr.
Vincentius mar.Caucoliberi.19.apr.
Vincentius confeſſ. Ebreduni.ſupra cum Marcellino. 20. apr.
Vincentius mar.io Portu Romano. 24 mai.
Vincentius preſbyter Lerinenſis.24.mai.
Vincentius leuita & mar.Agenni.9.iuui.
Vincentius mar Romæ.24.iul.
Vincentius mart. Romæ ſub Commodo ſupra com Euſebio.25 aug.
Vincentius & Lætus mar.in Hiſpania.1. ſep.
Vincentius abbas & mar.in Hiſpania. 11. ſep.
Vincentius,Sabina,& Chriſteta mar.Abulæ 27. Oct.
Vincula S Petri Romæ 1.Aug.
Vindemialis, Eugenius, & Longious epiſcopi & mart.in Africa ſub Hunnerico.2 mai.
vindonius confeſſ in Campania ſupra cum Priſco. 1.ſep.
virgines ſex mar.Nicomediæ ſub Maximiano. 19.mai.
virgines ſeptem mar.Sirmij.9.apr.
virgines XL mar Heracleæ ſub Licinio.1.ſep.
Virgines XL mar.Antiochiæ ſub Decio.24.Dec.
Virgines plurimæ mar.in Africa ſub Hunnerico.16.Dec.
viſitatio B Mariæ ad Elizabet.2.iul.
viſlia virgo & mar Firmij.12. apr.
vitalianus Papa Romæ.27 ianu.
vitalianus epiſcopus Capuanus. 16.iul.
vitalicus mar Ancyræ ſupra cum Ruffino.4 ſep.
vitalis,Reuocatus,& Fortunatus mar Smyrnæ.9.ianu.
Vitalis mar in Africa ſupra cum Epicteto.9 ianu.
vitalis,Felicula,& Zenon mar.Romæ 14 feb.
vitalis mar Alexandriæ ſupra cum Aratore.21 apr.
vitalis mar.Rauennæ.28.Apr.

Vitalis mar.in Campania ſub.Diocle.ſupra cum Ariſtone. 2. Iul.
Vitalis mar.Romæ ſub Antonino,ſupra in',Septem Fratres. 10 Iul.
Vitalis mar.in Galliæſub Maximiano ſupra cum Mauritio. 22.Sep.
Vitalis mar.Cæſareæ ſub Decio ſup.cum Germano. 3. Nou.
Vitalis,& Agricola mar.Bononiæ.4.Nou.
Vitus,Modeſtus,& Creſcentia mar. in Lucania ſub Diocle. 15.Iuni.
Viuentiolus epiſcopus Lugdunen.12.Iul.
Viuentius confeſſor in monaſt.Verſiaco.13.Ianu.
Viuianus epiſcopus Santonenſis.28 Aug.
Viuina virgo,Bigardis.17.Dec.
Vldaricus epiſcopus,auguſtæ.4.Iul.
Vlpianus mar.Tyri ſub Maximiano.3.apr.
Voluſianus epiſcopus Turonen.18 Ianu.
Vrbanus mar.antiochiæ ſub Decio.ſupra cũ Babyla.24. Ian.
Vrbanus mar.in africa ſupra cum Cyrillo.8.Mar.
Vrbanus epiſcopus Lingonienſis.2 apr.
Vrbanus mar.ſupra in,xvi;j.Marty.Cæſaraug.16.apr.
Vrbanus,Papa & mar.Romæ.25.Mai.
Vrbanus mar.in Campania ſub Diocl.ſupra cum ariſtone.2. Iul.
Vrbanus,Theodorus,Menedemus. & ſocij. LXXVII.mar. Conſtantinopoli ſub Valente.5.Sep.
Vrbanus mar.ſupra cum ampliato.31.Oct.
Vrbanus eps confeſſ.in africa ſup.cum Valeriano. 28. Nou.
Vrbanus epiſcopus.Theani.7.Dec.
Vrciſcenus epiſcopus Papienſis.21.Iuni.
Vrſicinus,mar.Rauennæ.19.Iuni.
Vrſicinus epiſcopus Senonienſis,24.Iul.
Vrſicinus epiſcopus Brixienſis.1.Dec.
Vrſicius mar.in Illyrico ſub.Maximiano.14.aug.
Vrſinus epiſcopus Bituricenſis.9.Nou.
Vrſmarus epiſcopus.& in cœnobio Laubien.19.apr.
Vrſula,& ſocia virg & mar.Coloniæ.21.Octob.
Vrſus epiſcopus Rauennæ.13 Apr.
Vrſus epiſcopus Antiſiodorenſis.30.Iul.
Vrſus mar.Solodori ſub Maximiano ſupra cum Victore.30. ſep.
Vſthazanes mar.in Perſide ſub Sapore.ſupra cum ſymeone 21.Apr.
Vualabonſus diaconus & mar.Cordubæ ſupra cum Petro presbytero.7 Iuni.
Vualburga virgo in Anglia.ſupra cum Aſapho.1.Mai.
Vualericus abbas ambiani.1.apr.
Vualfridus epiſcopus Eboracenſis,12.Octo.
Vuandreſilus abbas monaſt Blandinii.22.Iul.
Venceslaus dux Boemiæ,& mar 28.ſep.
Vuenefrida virgo & mar.in africa.3.Nou.
Vuigbertus presbyter in Germania.13.aug.
Vuilgefortes uirgo & mar.in Luſitania 20.Iul.
Vuilleadus epiſcopus Bremenſis.8.Nou.
Vuillebaldus epiſcopus Eiſtetenſis.7.Iul.
Vuillibrordus epiſcopus Traiecten.7.Nou.
Vuinocus abbas apud Bergas.6.Nou.
Vuiro epiſcopus in ſcotia.8.Mai.
Vuiſtremundus monachus mart.Cordubæ.ſupra cum Petro presbytero.7.Iuni.
Vulfranus epiſcopus ſenonenſis.20.Mart.
Vulmarus abbas in pago Bolonienſi 20.Iul.
Vuolfrangus epiſcopus Ratiſponenſis.31.Oct.

X

XAntippa & Polyxena Apoſtolorum diſcipulæ,in Hiſpania 23.Sep.
Xynorides mar.Antiochiæ.24.ianu.
Xyſtus I Papa & mar.Romæ ſub Hadriano.6.Apr.
Xyſtus II.Papa,Feliciſſimus & Agapitus diaconi Ianuarius, Magnus Innocentius,& Stephanus ſubdiaconi, & Quartus mar.Romæ ſub Valeriano.6.Aug.
Xyſtus III.Papa Romæ.28.Mart.
Xyſtus epiſcopus Rhemenſis.& mar ſub Nerone.1.ſep.

Z

ZAcharias Papa Romæ.15.Mart.
Zacharias epiſcopus Viennenſis.& mar.ſub Traiano 26.Mai.
Zacharias epiſcopus Nicomediæ & mar.10.Iuni.
Zacharias propheta.6.ſep.
Zacharias pater B.Ioannis Baptiſtæ. 5.Nou.
Zacchæus epiſcopus Hieroſolymitan.23.Aug.
Zacchæus mar.in Palæſtina ſub Diocle.ſupra cum Alphæo. 17.Nou.
Zamas epiſcopus Bononienſis.24.Ianu.
Zambdas epiſcopus Hieroſolymitan.19.Febr.
Zanitar,Lazarus,Marotas,Narſes.& alij quinq. martyres in Perſide ſub Sapore 27.Mar.
Zebina mar.Cæſareæ ſub Maximino,ſupra cum Antono.13. Nou.
Zenaides,Cyria,Valeria,& Marcia mar.Cæſareæ.5.Iun.
Zenaides & Philonilla B.Pauli diſcipulę,Tarſi.11.Oc.
Zenas mar.Philadelphiæ.infra cum Zenone.23.Iuni.
Zeno mar.Romæ.ſupra cum Vitale.14.Febr.
Zeno mar.5.Apr.
Zeno epiſcopus Veronenſis & mar. ſub Gallieno. 12. Apr. Eiuſdem Ordinatio.8.Dec.
Zeno mar.ſub Diocle,ſupra cum Victore.20.apr.
Zeno & zenas mar.Philadelphiæ.23.Iun.
Zeno mar.Romæ cum decẽ millibus ducentis tribus.9. Iul.
Zeno mar.alexandriæ.ſupra cum Philippo.15.iul.
Zeno,Concordius,&.Theodorus mar.Nicomediæ.2. Sept.
Zeno & Chariton mar.3.Sept.
Zeno mar.Melitinæ ſub Diocle.ſupra cum Eudoxio.5 Sept.
Zeno mar.in Palæſtina ſub iuliano.ſupra cũ Euſebio.8.Sep
Zano miles mar.alexandriæ.ſup.cum ammone.20.Dec.
Zeno epiſcopus Maiumæ,26.Dec.
Zenobia mar.aegeæ ſub Diocle,30 Octob.
Zenobius presbyt.& in Phœnicia ſub Diocle.ſupra cum Tyrannione. 20. Febr.
Zenobius epiſcopus Florentinus.25.Mai.
Zenobius presbyt mar.Sidone ſub Diocle.29.Oct.
Zenobius epiſcopus aegeæ,& Zenobia eius ſoror mart. ſub Diocle.30.Oct.
Zenobius mar.Tripoli ſupra cum Luciano.24.Dec.
Zephyrinus Papa & mar.Romæ.26.aug.
Zeticus mart.in Creta ſub Decio ſupra cum Theodulo. 23 Dec.
Zoa mar Romæ ſub Diocl et.5.iul.
Zoellus,Seruilius,Felix,Siluanus,& Diocles mar. in Iſtria. 24 Mai.
Zoilus,& alii xix mar.Cordubæ.27 iuni.
Zoſima mar.in Portu Romano ſup. cum Eutropio.15.iul.
Zoſimus,athanaſius.Theopemptus,& Theonas mart.in Cilicia ſub Diocl.3 Ianu.
Zoſimus mar.Carthagine ſupra cum Heraclio.11.Mar.
Zoſimus epiſcopus Syracuſanus 30.mart.
Zoſimus anachorita in Palæſtina.4.apr.
Zoſimus mar Sozopoli ſub Traiano.19.iun.
Zoſimus mar.antiochiæ ſupra cum marco.28.Sep.
Zoſimus confeſſor in Palæſtina.30.Nou.
Zoſimus mar antiochię ſupra cum Druſo.14.Dec.
Zoſimus mar in macedonia ſupra cum Rufo.18.Dec.
Zoſimus mar Niceæ ſupra cum Dario.19.Dec.
Zoſimus Papa Romæ.26.Dec.
Zoticus,Rogatus,modeſtus.Caſtulus,& XL.milites mar. in africa.12.ianu.
Zoticus mar.Tibure.12.ianu.
Zoticus mar.alexandriæ,ſupra cum Tharſicio.31.Ian.
Zoticus,Irenæus,Hyacinthus,& amantius mar. Romæ. 10. Feb.
Zoticus mar.ſub Diocle ſupra cum Victore.20.apr.
Zoticus epiſcopus Comanæ mar.ſub Seuero.21.iul.
Zoticus mar Nicomediæ ſub maximiano.ſupra cum agathonico.22 aug.
Zoticus mar Nicomediæ.ſupra cum Daſio.21.Oct.
Zoticus presbyter Conſtantinopoli.31.Dec.

FINIS

INDEX NONNVLLARVM RERVM QVAE IN NOTATIONIBVS CONTINENTVR.

SI ſcire cupis, Lector, res quæ tum ad Sanctos: tum ad cæteras Eccleſiæ ſolennitates pertinent: conſule ſuperius deſcriptum indicem nominum Sanctorum omnium, & ex litterula, quā in textu Martyrologij inuenies interpoſitam, Notationem requi- re: Cætera autem, qui ſequitur Index, ſuppeditabit; in cuius numero, qui primus ponitur, dies menſis notatur; quæ ſequitur littera, Notationem demonſtrat; vltimo autem loco poſitus numerus paginam indicat; quem cum alterius generis aſteriſco adiunctam inueneris, eas, quas ante Kalendas Ianuarias poſitas habes, perquire paginas.

A

ABagarus.9.Nouemb.i.508
Ablauius.17.Decemb.d.561
Achaia facta proconſularis.29. Nouembr.c.536
Accœmetæ monachi.8.Febr.d.76
Actarius.27.Mart.c.141
Acta Eccleſiaſtica conſulibus conſignari. 1. Ianuar. a.2
Acta martyrū in eccleſiis legi ſolita. II.* IIII.*) 26.Ianu.a.52
Romæ cur non legebantur.ibi.
Acta martyrum ſumma diligentia perquiſita. I. II.*
Acta martyrum ab hæreticis confecta. II.* III. 23. April.a.178. 179. publicari vetita: III. * expurgata. ibid.
Acta martyrum proconſularia.II.*) 11.Febr.a.80.) 13.April.b.165.) 17.Iulij.b.316) 12.Aug.b.361.) 11.Octob.a.461
Acta martyrum edicto Diocletiani combuſta. III. IV.*) 2.Iun.b.7
Acta martyrum Romæ quæſita, III.*
Acta Syluestri defenduntur. 22. Aug. a. 376. 377. 378.) 31.Decemb.a.583
Acta Theclæ quæ ſint legitima, & quæ falſa. 23. Septemb.b.431.432.433
Adonis Martyrologium.XI.*
Aedeſius philoſophus 20.Iul.a.321.322
Aegrotus quomodo ſiſtendus iudicio ex leg.xij.tab. 27.Febr.c.102
Aegypti ſottiliſſimi martyrum, 5.Ianua.d.14.illorum mos in condiendis cadaueribus. 4. Aug. k. 348. 349
Aegyptiorum conſuetudo in celebrando diem Natalem Domini.6. Ian. a 16.) 25. Decembr. c. 573
Aenaria inſula.17.Maij.e.222
Aenos ciuitas.12.Iun.d.260
Aeræ ſupputatio, quando cœpta, qua occaſione refelluntur de his aliorum ſententiæ. 22. Octobr.c. 478.479 480
Aethyopes omnes olim circunciſi.6 Iuni.b.251.)
Ad Chriſtum conuerſi.ibi.
Africanæ eccleſiæ cum Romana continuata communio 16.Octob.b.467.468
Africana eccleſia in meliorem vſum reſtituit Vigilias.5.Ian.a.13
Agapes in die natali Martyrum.V.*
Agapitus epiſc.Rauennæ prætermiſſus. 1. Februar. e. 65
Agatho Papa mittit Benedictum in Angliam. 12.Ianuar.k.25
Alamundarus princeps Saracenorum. 10. Februar. c.91
Aletius gener S.Paulæ.17.Iul.a.316.
Alexander Imper. qualis erga Chriſtianos. 1. Ian. f.4.) quomodo eius imperium ſine ſanguine. ibidem
Alexandrina ciuit.apud Tigrim.22. Iun.c.277
Alipius præfecto Vrbis.1.Ian.c.3
Alleluiaticum quid.5.April.c.153
Alleluia canticum, & de eius antiquo vſu, ac diuerſo ritu eccleſiarum. 5. April. c. 153.) 1. Ian a.2
Almachius, idem cur Telemachius.1.Ian.c.3
Ambroſius ſacras Vigilias non abſtulit, ſed illuſtrauit.5.Ian.a.13
Ambroſius electus poſt mortem Auxentii.7.Decem. a.548.549
Amiculum.7 Maij.b.205
Amiternum in Veſtinis.corrigitur Plinius 24.Iul.d. 327
Anaboladium 7.Maij.b.205
Anaſtaſia Gregorij Nazianz.10.Ian.f.22
Anicia familia.31.Maij.d.241.242
Angelorum cultui plurimæ dedicatæ Eccleſiæ.8. Maij.a.206.207
Anolinus, ſiue Anulinus, præfectus, plures eius

nominis

nominis.28.Iul.d.335.
Anni exordium.1.Ian.a.2.
Anni per conſules numerandi.1. Ian. a. 2.) 25. Decemb.b.573.
Annorum numerandorum diuerſi ratio. 25. Decem. a.572.
Annos conſueuit numerare Eccleſia ſecundum 72 interpretes.25.Decemb.a.572 573.
Annorum Imperij Auguſti diuerſa ratio. 25. Decemb.b 572.573.
Anni quando cępti numerari ab aduentu Chriſti Domini noſtri.1.Ian.a 2.
Anthemius conſul.5.Ian.k.15.
Anterus Papa curat acta Martyrum.I.*
Antiochiæ primo ſedit Petrus inde Romæ 22. Februa.a.94 95.
Antiochia dicta Theopolis 6.Nouem.b.502.
Antiochia a Perſis vaſtata.17.Decemb.f.362.
Antiochus monachus ſcriptor.16.Maij.d.220.
Antinoopolis ciuitas in Aegypto.22. Septemb. f. 430.
Antoninus Pius qualis in Chriſtianos.1. Ian. h. 5.) 5.Ian.c.13.14.
Antoninus Verus perſequitur Chriſtianos, 1.Ianu. h.5.
Apologiæ pro dialogis S. Gregorij.23. Decembr.f. 568 569.
Apollinarias aſſertor Millenarii.22.Februa.c 95.
Apollo Daphniticus.24.Ian.b 49.
Apoſtolorũ corpora Vrbis propugnacula 29.Iu.a.250
Apoſtolorum feſtiuitas.1.Maii.a.191.192.
Apoſtolorum baſilicas etiam hæretici barbarique ſunt reueriti.18.Nouemb.a.521.522.
Apparitura.27 Mai.c 235.
Apparitores.ibid.
Apparuit frequentius S.Michael Archang. 8. Maij.a. 206.207.
Apronianus præfectus Vrb.4. Ian.c.12.) 10. Maij.a. 210.211.) 23.Iun.f.280.
Aquileia Romana, alias Romatiana ciuitas dicta. 21.Iul.f.278.
Arabes fœminæ velatæ.7.Maij.b.140.
Ararath mons.21.Iun.c.277.
Arbores infœlices.19.Ian.f.37.
Archadius Imp. fauet ſchiſmaticis 21. Ianua. c. 25. eius impia edicta.ibid.
Areæ ſepulchrorum.3.Ian.e.10.
Arelatenſis eccleſiæ cum Viennenſi controuerſia.5. Maii.i.199 200.
Arii impietas a cæteris diſcrela.12.April.a.163.
Arii epiſtola.7.Ian.b.17.
Ariani etſi impij non agiomachi.III.*
Aruſpices conſuluit Conſtantinus.22. Aug.b.376. 377.
Aruſpicum ius potiſſimum 22.Aug.b 278.) 27. Aug. b.387.
Aſellia familia Rom 6.Decemb.e.547.
Aſianus presbyter falſa acta edidit Pauli & Thecle.II.*) 23.Septem b.b.431.
Aſprenatum familia.3.Aug.d.347.
Athanaſius Alex.ſcripſit vitam Syncleticee 5 Ian.h. 15.
Athanaſius ſcriptor in Syria.9.Nou.i.508.
Athenagoras.18.Ian.e.36.
Athenogenes.18.Ian.e.36.
Athenienſium primorum epiſcoporum ſucceſſio.9. Octob.b.458.
Atrium Diticnm.8.Fedbr.e.76.
Augurum ius potiſſimum 22. Aug. b.278) 27. Auguſt.b 387.
Auguſti Imper.annorum ratio. 25.Decemb.b.572. 573.
Auguſtinus patitur calumniam, defenditur 19. Octobr. b. 467. falsò illi tribuuntur ſermones ad fratres de eremo. 5. Ianuar a. 13. Quando eſt reuerſus in Africam. 4. Maii. a. 197.
Punit presbyterum contemptorem vigiliarum. 24.Decem.570.
Auidius Caſſias tyrannus.23.Maii.e.230.
Aurelianus Imper.qualis in Chriſtianos.21. Ianu. e. 41.
Aurelius epiſcopus Cartgag. nunquam ſchiſmaticus. defenditur a calumnia. 16. Octobr. b. 467. idem ſanctitatis titulo dignus. ibidem.
Auxentius ſenior.6.Decemb.a.548.549.
Auxentius iunior ibid.
Auxentius iunior Iouinianiſta.6.Decemb.a 549.

B

B, pro V, ſæpe.2.Decemb.a.541
Babyla vnus tantum.24.Ian b.48
Babylæ oſſa pugnant.ibid.49
Bagaienſis ciuitas 3.Octob.d.448
Baptiſmus Chriſti qua die contigit.6. Ianuar.a. 15. 16.
Baptizatur Conſtantinus Romæ a Silueſtro 22. Auguſt.a.376 377.378
Baſilij vita ab Helladio ſcripta.1.Ian.k 5
Baſilij nutrix & catechiſta.14.Ian.h.28
Baſilius Ancyranus Arrianus.22.Mart.fol.135
Baſilica 5.Aug.b.350
Baſilicæ Apoſtolorum. 18. Nouembr. a. 520. 521
Baſilica Iulij.9.Nouemb.a.506
Baſilica Lateranenſis.9.Nouem.a.506.507
Baſilica Pauli.18.Nouembr.a.521
Baſilicæ Vrbis.18.Nouemb.a.522
Bedæ Martyrologium.XI.*
Bello cæſi non habendi vt martyres.19.Apr.f.172 173
Beſſæ populi ad Chriſtum conuerſi.7 Ian.h.18
Beſtijs traditi frequentius Chriſtiani.1 Februar.c. 64
Bibliotheca Caſſiodor.1.Maii.d.192
Blemij populi qui corrigitur Plinius.14 Ioan.d.28

Bonifacii Papæ ſecundi nomine falſæ litteræ.16.Oct. b.467.
Boiæ, vincula.1.Aug.a.342.
Bouis candentis pęna.11.Apr.c.162.
Brandeum.15.Iun.a 265.
Britannia redacta in prouinciam.26.Maii.a.234.regulos tum etiam habuit.ibid.
Britannia minor Colonia Britannorum.21.Septemb. b 475.
Britonum ſtigmata.22.Decemb.c.567.
Brunichildis regina 21.Febr.d.81.
Brutii apparitores.27.Maii.c 235.
Brutius antiquus hiſtoricus.7.Maii.a.203.
Byciapalus 28 Nouemb.b.529.

C

CAdabes ſex.81.Februar.f.76.
Caius Vectienus 2.Ian.e 8.
Caca palus.1.Mart.f.105.
Cædere lapidibus faciem.9.Mart.b.115.
Cæſaria virgo ſancta.27.Aug h 388.
Cæſaria Palæſtinæ metropolis.2.Feb.d.67.
Cæſarauguſta ciuit.3.Nouem.c.497.498.
Cæſenas eccleſia.20.Ian.f.39.
Calendæ Ianuarii.1.Ianua.a.3 gentilium ſuperſtitiones in eis à Chriſtianis ſublati.ibi.illa die cæſi martyres.ibid.
Calicis vitrei vſus 7.Aug.b.354.
Campaniæ prouinc.diuerſa ratio.10.Februar. e. 79.
Canonizationis Martyrum antiquus ritus.4. Mar.i. 109
Canonum collectores.4.April.d.152
Cantores infimæ claſſis.13.Iul.h.310.311
Cappa.11.Iun.f.259
Cappella.11.Iun.f.259
Capellani.ibid.
Capillos fœminarum tondere.20 Septemb.d.426
Capitolium quid 29.Nouemb.d.537
Capitolia plura.ibid.
Capitula Eccleſiaſtica.17.Nouemb.c.519
Capreolus epiſcopus Carthaginen. 16. Octobr. b. 467
Capuani epiſcop. tempore Iuſtiniani.30. Octob.m. 490
Carcer Tullianus 14.Mart.b.122
Carcer Mamertinus.24.Mart.b.122
Carcer centum virorum.ibid.
Carcer in inſula Tiberina 14.Mart.b.123 124
Carcer liber.ibid.
Carcer priuatus.ibid.
Carnellus flumen 27.Maii.d.236
Carnificinæ Martyrum in theatris. 16. Septembr. c.419
Carolus Martellus perſecutor.20.Febr.g.93
Carpocratiani hæretici 22.Febr.b.95
Carthaginenſ. epiſcop. ſucceſſio. 26. Octobr. d. 485
Caſſiodori bibliotheca.1.Maii.d.192
Catabulum 16.Ian.c.31
Catabulenſes.ibid.
Catatumba.3.Ian.e.10.& 20.Ian.b.39
Cataſta.16.Mart.b.126
Cataſta lignum tortorium.ibid.
Cataſta cratis ferrea.ibid.
Cataſta, compedes.ibid.
Cataſta tabularum.ibid.
Catenæ Apoſtolorum aſſeruatæ.11. Auguſt.a.342.
Catenæ Petri præ cæteris Apoſtol. in honore.ibid.
Cathedræ Romanæ celebritas antiqui.18. Ianua. a. 34.35
Cathedra lignea Petri.ibi.35
Cathedra lignea Iacobi.ibid.35
Cathedra lignea Marci.ibid.35
Catholici iidem & Romani dicti. 16. Octobr. b. 468
Catholici hominis certum ſignum.ibid.
Caucoliberis ciuitas.19.April.c.172
Cathomus.15.Iul.b.265
Cereorum vſus in Purificat.2.Febr.a.67
Centuriatorum imperitia.13.Ian.f.26
Cherſona ciuitas.23.Nouembr.b.529
Cherſoneſus Lyciæ, Byciæ.ibid.
Chorea è ſacris ſublata.5.Ian.a.13
Choſroes duo 22.Ian.d.44
Choſroes vaſtat Antiochiam.17.Decemb.fol.562
Chriſti baptiſmus qua die.6.Ianuar a.15.16.quo anno Auguſti Chriſtus natus. 25. Decembr. b. 572. 573
Chriſtiani de incendio Vrb. paſſi calumniam.24.Iu. b.281
Chriſtianorum ſtudium in Miſſa celebranda.25. Decemb.g.574.575
Chriſtianorum res deriſæ in Theatro 14. April. e. 166
Chriſtiani præ cæteris in patiendo alacres 12. April. c.162
Chriſtiani ob hæreticos odio habiti 23. Ianuar. c. 46
Chriſtianis tantum militare conceſſum.31. Ianuar. d 61
Chriſtiani ad Leonem.1.Febr.c.64
Chriſtianum nomen qua occaſione. 22. Februar.b. 95
Chriſtiani a Gentilibus dicti ſacrilegi.1.Ianuar.5
Chriſtianiſmus cito auctus.23.Ian.c.46
Chriſtiani cur frequentius igni traditi. 27. Febr. d. 102
Chriſooras.21.Febr d.94
Chromatii nomine falſa epiſtola.VI.VII.*
Chromatius epiſcop. Romatianus. 22. Iul. fol. 278
Circumcelliones Donatiſtæ.9.Febr.c.77
Claudius ſenior Imper.18.Ian.b.35
Claudius iunior Imp.18.Ian.b.35.36
Eius Imperii anni.ibid.
Clades Galliarum. 13. Maii. e. 216.) 23. Maii. a. 230

Clauis

Clauis aurea cum limatura catenarum. 1. Auguſt. a. 342.
Clerici tabellarij epiſcoporum. 3. Feb. b. 69.
Clementis Papæ ſtudium in perquirendis actis Martyrum. I. *
Cloacæ Vrbis ſepulchra Martyrum. 26. Auguſt. c. 386.
Cœmeterium. 3. Ian. e. 10.
Cœmeterium Priſcillæ ſenioris. 16. Ian. l. 32.
Cœmeterij locus dictus ad S. Cæciliam. 4. Mart. b. 108.
Coloniæ Agrippinæ ſitus antiquus. 21. Octo. b. 476.
Collyridiani hæretici. 15. Aug. a. 366.
Collecta oratio. 22. Iun. g. 278.
Collectarum dies. 2. Feb. a. 67.
Collectores canonum. 4. April. d. 152.
Collucianiſtæ. 7. Iun. b. 17.
Collumna Milliaria. 11. Aug. b. 360.
Collumna Menia. f. Ian. 14. 15.
Comam deponere religionis cauſa. 20. Septemb. e. 426.
Comam radere ignominiæ cauſa. 20. Septemb. e. 426.
Comites diuerſi generis. 31. Maij. b. 241.
Comites, aſſeſſores. ibid.
Comites Impp. ibid.
Commemoratio pro Martyribus. IV. V. *
Commentarienſis 2. Februa. b. 67.) 27. Mar. c. 141.
Compedes perforati. 27. Ian. b. 42. 43.
Commodus Imp. qualis erga Chriſtianos. 18. Apr. b. 170. 171.
Communicatio continua Africanæ Eccleſiæ cum Romana. 16. Octob. b. 467.
Concilia ſanctorum, loca Martyrum. 3. Ian. e. 10.) 23. Iun. c. 279.
Condiri ſolita corpora Martyrum. 4. Auguſt. k. 348. 349.
Confeſſor. 2. Ian. h. 8.
Confeſſio locus in eccleſia. 6. Iul. e. 301.
Confeſſiones Apoſtolorum. 6. Iul. e. 301.
Conſtantini hiſtoria de collectione actorum Martyrum qualis. VI. VII. *
Conſtantinus Imper. expurgat loca libidinum 21. Ian. a. 40.
Conſtantini lex de gladiatoribus. 1. Ian. c. 3.
Conſtantinus quid aduerſus lenones. 6. Ian. d. 251.
Conſtantinus abrogauit ſupplicium inſcriptionis faciem. 22. Decemb. c. 567.
Conſtantinus Imp. baptizatur Romæ. 22. Auguſt. a. 376. 377. 378.
Poſt debellatum Maxentium adhuc Ethnicus. ibi.
Sæuit in Chriſtianos. ibid.
Lepra percuſſus ibid.
Eius ſtudium in erigenda baſilica Apoſtolorum 18. Nouemb. a. 521.
Conſtantiniani baſilica. 9. Nouemb. a. 506.
Conſtantius Imp. vetuit Gentiles militare. 31. Ian. d. 61.
Conſules ordinarii dant nomen anno 19. Maii. d. 211.) pluribus 25. Decem. b. 573.
Errare neceſſe eſt qui non per conſules numerat annos ibid.
Conſulares iudices. 27. Maii. e 239.
Contemptores deorum qua pœna affici ſoliti 28. Iul. f. 335. 336.
Corona Martyrum. 1. Ian. d 3.
Corduba in Petide. 15. April. d. 167.) 22. Auguſt. f. 377.
Corduena, ibid.
Corona Martyrum. 1. Ian. d. 3.
Cornicularii diuerſi ordinis. 21. Auguſt. c. 374. 375.
Corpora damnatorum redimi ſolita. 6. Iun. e. 251.
Crypta Neapolitana. 8. Ian. i. 20.
Cruciamenta exquiſita. 9. Iun. b. 255.
Cruces diuerſi generis. 7. Mart. d. 155.
Crux acuta, tranſuerſa, eminentior. ibi. 155. 156.
Crux pro titulo. 26. Iul. f. 33 2.
Crucis miracula. 3. Maii. a.
Crucifixorum immenſus numerus 22. Iun. c. 277 278.
Crucifixorum corpora. 7. April. d. 156.
Crurifragium immane ſupplicium. 23. Naii. e. 230.
Cubiculum idem quod Sacellum. 11. Iun. f. 259.
Cubicularii. ibid.
Cullij pœna. 3. April. e. 149. 150.
à quo inuenta. a quo aucta. ibid.
à quo abrogata, ibid.
à quo reſtituta. ibid.
Culleus ligneus. 3. April. e. 150.
Cyphon ſupplicium. 28. Iulii. f. 335. 336.
Cyphoniſmus. ibid.
Cyrilli nomine epiſtolæ ſuppoſitæ. 9. Maii. g. 209.
Cyrus exconſul. 11. Decemb. h. 555.

D

Dalmatica veſtis. 31. Maii. h. 242.
Dalmatica opertorium ferri. ibid.
Dalmaticæ vſus. ibid.
Damaſi carmina. 14. Ianu. a 28.) 21. Iann. a. 40.) 25. Ian. a. 50.). 4. Febr a. 70.) 5. Feb. a. 71.) 25. Octob. a 484.
Damaſus Paulino & non Meletio communica. 12. Febr. f. 82.
Damnare ad beſtias. 1. Febr. c. 64.
Daphnis lucus expurgatur. 24. Ian. b. 49.
Decaluatio ignominioſa pœna, 20. Septemb. e. 426.
Decimatio ſupplicium militare. 22. Septem. b. 429. 430.
Decii Imp. perſecutio. 31. Ian. c. 60.
Decii & Valeriani cur dicta perſecutio. 10. Augu. b. 35. g. 359.
Decii Imper. expeditio in Perſas. 17. Februar. b. 88.
Decii Imper. anni. 31. Ian. c. 60.
Defunctorum ſepulchra epulis. coronare 18. Ian.

Ian ;4 3ſ
Deſunctorum anniuerſaria memoria 2.Nouemb.a. 496
Deorum irriſores qua pœna puniebantur. 1. Mar.f. 105
Dexter præf.prær.9.Mart.c.116
Diaconi regionarij ſeptem in Vrbe.I.*
Diaconia.8.Aug.b.355
Dialogorum S.Gregorij fides ſyncera 23. Decemb. f.568.569
quando ſcripri.ibi.& 2.Mar.e.106. defenſi a calũnia.23.Decemb.f.568.569
Diaſpedon immane ſupplicium 14 Maij.d.218
Dies Naralis martyris ſcribi ſolitus, & annua commemoratione celebrari.IV.V.*
Dies Natalis idem obitus.3.Ian.b 9
Dij monaſterium.8 Febr e.76.
Dijtæ,Dijticum.ibid.
Dimas.25.Marr.g.139
Diocleriani edictum de libris comburendis. 2. Ian. b.7
Diocleriani regia Nicomediæ.18.Mart.c.129
Diocleriani perſecutio. 2.Ian.b.7
Dionocus regulus in Britan.21.Octob.b.475
Dionyſius exiguus.1 Ian.a.2
Dioſcorus architheater.10.April.e.166
Dominicum,templum.25.Decemb.g.574 575
Dominicum agere.ibid.
Dominicum adire.ibid.
Dominico intereſſe.ibid.
Domitius Vlpianus hoſtis Chriſtianorum.1. Ian. f. 4.5
Donatiſtæ corruperunt acta martyrum. 11. Febr.a. 80
Donatiſtæ gloria martyrij accenſi.XIII.*
Dormientium ſeptem hiſtoria elucidata. 27. Iul.f. 333.334
Doroſtorum in Myſia 25.Maij.b.232
Drepanius Florus.8.Maij.a 206

E

EBion hæreſiarcha edidit falſa acta Apoſtol. II.*
Eccleſia Romana caput omnium Eccleſiarum.9. April l.160
Eccleſiæ Rom.conſuetudo vetus in impartiendis ſacris ſanctorum reliquijs.11.Iun a.265
Eccleſiæ Romanæ exacta cura in perquirendis actis martyrum.I.* II.
Eccleſia Romana qua cautela non legabat acta martyrum.II.*
Eccleſiæ Romæ Martyrologium IX.X.*
Eccleſiæ Apoſtolorum Romæ qua reuerentia habire & ab hoſtibus.18.Nouemb a.521.522
Eccleſiarum omnium cura in colligendis actis ſanctorum martyrum.I.* II.*
Eccleſiæ frequentes in honorem S. Michaelis Arch. 8.Maij.a 209 207
Edictum Diocletiani de concremandis libtis Chriſtianorum.2.Ian.b 7
Encratitæ ediderunt falſa acta Apoſt.II.*
Ephren Syrus quid de Baſilio.14.Iun.a.263
Ephemerides Bedæ nomine XI.*
Epiſcopi ad limina Apoſtol.29.Iun.a.289 290
Epiſcopi aliquando ijdẽ Papæ, Pontifices, & ſummi ſacerdores dicti 9.April l.159.160
Epiphaniæ ſolennitatis antiquus vſus. 6. Ianu.a.g 15 16
Epiphania ciuitas.12.Iun.e 260
Epiſtola nomine Bonifacij Papæ ſecundi falſo ſcripta.16 Octob.b 467.468
Epiſtolæ Romanorum Pontific. honore habitæ. 8. April.e.157
Epulum ſacrum in natalitijs martyrum.V.*
Equuleus qualis.22.Ian.b. 42.43.44. corriguntur errores aliorum.ibid.
Eſquilinus campus,carnificina & ſepulchrum damnatorum.10.Febr.c 78
Euagrius Ponticus Origeniſta.17.Ian.b.43
Euchariſtiam domum portandi vſus antiquus. 15. Aug.c.366.367
Euchariſtiam manibus ſumere.ibid.
Euchariſtiæ locus in eccleſia.IV.*
Eudocia Auguſta.1.Auguſt.a.232
Eudoxia Auguſta.ibid.
Eudoxiæ titulus.ibid.
Euelid tyrannus.24.Mart.d.124
Eugenius Toletanus defenditur. 23. Ianuar. 137
Eulalius Epiſcopus Alexand. fictitius. 16. Octobr.b. 468
Euodius epiſcopus Vzalenſis ſcriptor. 3. Auguſt. a. 346
Euſebij lib.de Martyrib.qualis.VII.VIII.* deperditus.1.Febr.d.quid de eo Lindanus 23. Sepremb.b. 434
Euſebij Martyrologium.VII.VIII.*
Euſebij lib.de temporibus.III.*
Euſebius falſo dictus primus auctor Martyrologij. IX.*
Euſebii hiſtoriæ locus reſtitutus.22.Febr.f.96
Euſebius Pamphil. quam indignus titulo ſanctitatis.VIII.*) 21.Iun.e.274
Euſebius Pamphil.in quibus parum fidus hiſtoricus. v2.Auguſt.a.376)9.Octob.b.459
Idem Arrianus.VIIIr*)21.Iun.c 274
Euſebio Emyſeno falſo adſcriptæ homiliæ Eucherij.16.Nouemb.c.517
Euſebius Sebaſtenus ſcriptor.13.Decembr.b.557
Euſtatius Sebaſtenus hæreſiarcha. 20. Septembr. e. 426
Euthymius Origeniſta.20 Ian.g.39
Exquiſita martyrum tormenta 9 Iu.b.255.) 28. Iul. f.335.336.
Excommunicatio dicta S. Eleutherii.20. Februa. g. 93
Extorris Chriſtianæ fidei cauſa conditio. 2.Ianuar. g.8

F

FAbianus Papa vrbem diuiſit ſeptem diaconis. I.*
Fabianus eo præfectus.4.Ian.d.12
Facere idem quod ſacrificare.9.April.l.159
Faciem notis inſcribere 22.Decemb.c.567
Faleria 12.Auguſt.g.361
Falarum in Piceno.ibid.
Faltonius Probus.1.c.4
Faſti Chriſtianorum.V.*
Faſti Conſulares.25.Decemb.b.573
Fauus mellis tantum in Eccleſia.XIII.*
Fœlix Aptumitanus.24 Octob.482
Feriæ gentilium martyrum cæde ferales. 1. Ianuar. d.3.4
Ferentum, Ferentinum, Ferentani, Ferentes.14.Maii. g.217
Feſta martyrum.V.VI.*
Feſtiuitas nulla abſque conſenſu Rom. Eccleſiæ. 8. Decemb.a 552
Feſta gentilium mutata in feſta ſancto.V.*
Fidiculæ quæ vere ſint. quodque torquere fidiculis. 22 Ian.b.43 44
Fibrenus flum.27.Maii.d.235
Flauiæ Domicillæ plures.7.Maii.a.203
Flauii ſacerdotes.ibid.
Flaccus comes 31.Maii.b.242
Flori Martyrologium.XI.
Florianus, & Florus epiſcopi Ceſenæ. 20. Ianuar.f. 39
Fœminam decaluare ignominiæ cauſa 20.Septemb. d.426
Foramina compedum.22.Ia.b.42.43
Quid extendere ad tertium, quartum, vel quinctū foramen.ibid.
Fornices theatrorum promptuaria impudicitiæ. 21. Ian.a.40
Per Conſtantinum Imp.expurgatæ ibid.
Fortunæ templum Cæſareæ 9.April.d.158
Fortunæ templum Antiochiæ.17.Decemb.f.562
Forcipes diuerſi generis, tortoria inſtrumeuta. 26. Iun.f.285
Formiana Eccleſia.2.Iun.b.241
Fortunatus poeta.13.Auguſt.h.363
Frigus immenſum in Armenia.9.Martii.c.216
Frangere crura martyrum.7.April.d.156.)23.Maii.e. 230
Fundana eccleſia.19 Ian i.32
Fumo necare homines.23.Maii.f.230
Furcæ ſupplicium.7.Apr.d.155.156
Fuſtibus cædere.29.Ianu.b.56
Fuſtuarium.ibid.

G

GAbbaras.4.Auguſt.k.348
Galerius Maxim.præfectus 4.1.b.248
Gallienus Imp qualis erga Chriſtianos.13. Iun.b.26.de eodem.10.Auguſt.b.358
Galli in Gallatiam.1.Maii.a.102.)27.Iun.a 286
Gallogræcia.27.Iun.a.286
Gallicani conſulatus.25.Iun.c.282
Galli Cæſ.pietas.24 Ianuar.b.49.) 17.Auguſt.c 369.
Galliarum clades.13.Maii.e.216.)23.Maii.a.230
Gallæ fœminæ conſulares.5.Octob.1.451
Gallio proconſul Achaiæ.29.Nouemb.c.536
Gangrenſis concilii canonum elucidatio. 6. Iul. e. 391.) 20.Septemb.c.426
Gaufridus epiſc. Aſaphenſis ſcriptor.21.Oct.b.475
Gaunus Pirata.21.Octob.b.475.
Georgii populi. 24. Nouemb. b. 529. Georgon. ibid.
Georgius pſeudomartyr Arrianus.XII.*)23. Apr.a. 178
Gennadius erroris arguitur.25.Iun.g.283
Genſericus rex Vuandal. 22. Iun. b.276. regni eius tempus.ibid.
Gentiles quando dici cœpti Pagani. 31. Ianuar.d. 61
Geris ciuitatis in Aegypto.6.Ianu.f.16
Geſſem eadem eſt Thebais.17.Ian.a.33
Glabrio conſularis 7.Maii.a.203
Gladiatores ſublati, reſtituti, prorſus abrogati. 1. Ian.c.3
Gnoſticorum commenta.II.* 20.Mart.a.132
Iidem nomine Chriſtiano multum obfuerunt eccleſiæ.23.Ian.c.46
Gothorum eccleſia Romæ.III.*)5. Febr.a.71. 72
Gothi fugati a martyre.10.Decemb.c.554
Græcorum ſchola Romæ.9.Octobris.b.457
Graphii ad necem parandam tardiorem comparati. 13.Auh.363
Gregorius Papa quando, & qua diligentia ſcripſit dialogos. 2. mart. e. 106.) 23. Decembr.f.568. 569
Defenditur a calumnia Cani de citato loco Sozomeni.23.Decemb f.569.570
Gregorii hiſtoria de Paulino Nolano elucidatur 22.Iun.b.276.277
Gregorius epiſcop.Cordub.VIII.*
Gregorius epiſc.Tauracinenſis ſcriptor.3. Octobr.f. 448
Gregorius Thaumaturgus quid de ſolennitatibus martyrum.V.*
Gregorii Turon.error de Dionyſio. 19. Octob. b. 457) De Martini temporis obitu. 11. Nouembr. a.511
Guntarius Rex Vuandalorum. 22. Iun. b. 276. 277
Guita iugiter manans, ſic dictus locus apud Vrbem. 9.Iul.a.305

H

HAdrianus Imp. perſequitur Chriſtianos 30. Ian.g.58
Auidus ſpectator carnificinæ.15. Febr.a.86.eius mutatio in melius 30.Ian.g.58

Hadriani Moles in Eccleſiam S. Michaelis conuerſa. 23. Septemb. a. 442
Hæreſis Millenariorum aliquandiu tolerata. 22. Feb. c. 95
Heretici ſuppoſueruut falſas hiſtorias Apoſtolorum nomine. II. *
Hæretici falſarunt acta martyrum II. * 23. Apr. a. 173
Hæretici veſpis comparati XIII. XIV. *
Helenopolis. 18. Aug. g. 371
Helenopontus. ibid.
Heleniana baſilica. ibid.
Heliodori nomine epiſtola. VI. VII. *
Helladius epiſcopus Cæſauxienſis ſcriptor 1. Ian. k. 6
Herodiani locus ex Lampridio elucidatus. 2. In. f. 4
Heliopolitanorum ſæuitia. 28. mart. b. 143
Heraclius Imp. optimè meritus de Rom. Eccl. 7. Maij. f. 205
Hieronymi Martyrologium quale. VI. VII. *
Hieronymi nomine epiſtola ad Chromatium & Heliod. VI. *
Hieronymi ad Oceanum epiſt. germana. 23. Sept. b. 433
Hieroſolymitana peregrinatio. 4. Maij. c. 197. 198
Hilarius diaconus hæretic. 13. Ian. f. 26
Hiſpaniarum diuiſio & magiſtratus. 10. Decemb. c. 553
Hiſtriones in theatro deridebãt res Chriſtianorum. 15. April. e. 166
Honorijs Imp. de templis Idolorum reſcriptum. 13. Maii. a. 215. 216
De conſtringendis ſimulachris ſanctio. 30. Aug. d. 394
Inſtaurat baſilicam S. Pauli. 18. Nouemb. a. 521
Hoſpitale Samſonis 27. Iun. c. 287
Hoſpitale Zotici. 31. Decemb. g. 583
Hoſpitalium auctores. 31. Decemb. g. 583
Hunnorum piratæ in Britanniam. 21. Octob. b. 475. graſſantur in virgines ibid. genus. hominum falacissimum. ibid. 576

I

IAcobus in Hiſpaniam. 25. iul. a. 329
Iberorum fides catholica illibata. 25. Decembr. e. 559
Idolum frangens, extra claſſem martyrum ponendus. 9. April. c. 158
Ieiunii tempore ceſſare ſolennitates martyrum. VIII. *
Ieiunium in die Kalendarum 1. ianuar. a. 2
Ieiunium in die Kalend. Nouemb. a 494
Ignis ſupplicium. 27. Febr. d. 102
Ildefonſus defenditur. 23. ian. i. 47
il defonſus defenditur. 23. ian. i. 47
imagines Sanctorum præ foribus affigi ſolitæ. 5. ian. e. 14
imago vetus S. Sebaſtiani. 20. ian. 39
imagines ſacræ in eccleſia. 4. Feb. f. 70
imaginum ſacrarum cultus. 19. Nouemb. i. 508
imperatores laudatiſſimi cur perſequebantur Chriſtianos. 23. ian. c. 46
imperatorum leges de feriis. 1. ian. c. 3
imperatores præſentes aderant carnificinis martyrum. 15. Feb. a. 86
imperatorum Chriſtianorum nullus dictus Pont. Max. 22. Aug. b. 376. 377
inſcriptiones facierũ notæ ignominiæ. 22. Decemb. c. 567
Apud nonnullas gentes eædem ſigna nobilitatis. ibid.
incendium ſub Nerone. 24. iun. b. 281
inſula Tyberina carcer damnatorum. 14. mart. b. 123
Ioannes Damaſcenus dictus Chryſooras Manſur. 21. Feb. d. 94
irriſores deorum acerbiori pena puniebantur. 1. mar. f. 105
iſidorus Origeniſtas. 2. ian. g. 8.) 15. ian. h. 30
iſidorus Cordubenſ. 4. April. d. 152
iſidorus Mercator. ibid.) 16. Octob. b. 467. 468
iſidorus Pacenſis. 4. April. d. 152
italiæ ſtatus tempore. S. Ambroſii. 5. April. l. 151
iudæi Minoricæ Inſulæ ad Chriſtum conuerſi. 3. Aug. a. 246
indeæ fœminæ velatæ. 7. Maii. b. 204
iulianæ Aniciæ fœminæ clariſſimæ plures. 7. Feb. g. 75.) 21. Mari. h. 227
iulianus Pomerius. 8, Mart. f. 114
iulianus apoſtata inſanit in reliquias Babylæ. 24. ian. b. 49
perſequitur Chriſtianos. 22. Mart. f. 135. nũquam Romam venit. 4 ian. c. 11. 12.) 10. Maii. a. 211. fauet catholicis. ibid. quando hypocriſim exuit. 16. Octob. d. 468
iure antiquo Rom. vetiti dii peregrini. 1. Ian. f. 4
iurenſia loca. 28. Feb. d. 103

K

KAlendæ Ianuarii ſuperſtitionibus cumulatæ. 1. 1. ian. a. 2
Chriſtianorum Ieiunio ſanctificatæ. ibid.
Kalendis aliiſque Gentilium feriis multi occiſi martyres. 1. ian. d. 34
Kalẽdis Nouemb. ieiunium in Eccleſia. 1. Nouemb. a 494.
Kalendarum Auguſtarum ritus Gentil. 1. Aug. a. 341

L

LAbicana via. 10. Feb. c. 78
Lacedæmoniæ fœminæ. 3. Maii. c. 196
Lacus Tirenſis. 9. iul. c. 305
Laminæ candentes. 18. Maii. b. 223
Langobardi diuerſæ religionis. 2. Martii. f. 106. facti

Chriſtiani

Chriſtiani.ibid.
Lapis indelebili ſanguine aſperſus. 5. Nouemb. a. 500.501
Lateranenſis baſilicæ præſtantia eiuſdemque diuerſa nomina.9.nouemb.a.506.507
Latomiæ.14.Mart.b.122.)5.iun.b.265
Lebes ad cruciandum compoſitus. 24. April. b. 180
Lectorum ordo in eccleſia.13.iul.h.311
Legatio à S. Leone Papa ad reſtituendos lapſos. 2. April.e 158
Lenonibus traditæ Chriſtianæ.9.ian.b.21.)21.ian.a. 40 41
Leo Papa primus quid in baſilic. S. Pauli. 18. Nouemb.a.521
Leodienſis Eccleſiæ ſyncera fides. 3. Nouemb. g. 498
Lenonibus traditi Chriſtiani.1.Feb.c.64
Leontius epiſcopus ſcriptor.1.iul.l.294
Lepra Conſtantini Imp.22.Aug.a.394
Lepra curari ſolita humano ſanguine.ibid.
Leuuigildi regis temporibus.geſta.13.Apo.c.165
Lex xij.tab.deſiſtendo Iudicio ægrotum.27. Feb.c. 102
Lex Honorii Imp.de confringendis ſimulachris.30. Aug.394
Leges Impp.de feriis.1.ian.c.3
Legibus Conſtantini vetiti gladiatores.1.ian.a
Liber Euſebii de temporibus.IIII.*
Liber carcer.14.& Mart.b.124
Libri Chriſtianorum incenſi.I I I. I I I I.*) 2.Ian. b.7
Lictores.27.Maii.c.235
Licinius Imp.quid in Chriſtianos.2.Ian.d.7.8
Liquor ſcaturiens ex oſſibus martyrum. 9. Maii. h.209.210.)13.mart.c.216.)30.April.d.189.) 16. Septemb.a.419
Limatura catenarum.S.Petri.1.Aug.a.342
Limina Apoſtolorum.18.Nouemb.a.521
Limina Apoſtolorum viſitare. 29. iun. a. 289. 290
Limina Eccleſiarum exoſculari. 18. Nouemb. a. 251
Lingua Sclauorum dici ſacras laudes conceſſum.9. mart.f.116
Litaniæ maiores.25.April.b.182
Litaniarum antiquitas,diuerſitas.ibid.
Litterati ſerui.22.Decemb.c.567
Locutio Eccleſiaſtica.9.Nouemb.b.507
Lorentia loca 28.Feb.a.103
Lucianea ſcripta.7.ian.b.17
Luci amiſta.ibi.
Luciani diſcipuli facti hæretici.ibid.
Luciani epiſtola authentica.3.Aug.a.345.356
Lucullanum.8.ian.b.19.20
Lupercalia abolita.2.Feb.a.67
Ludus pœna 16.Feb.f.87

M

MAcarius Origeniſta.2.ian.k.8.9
Macedonius hæreſiarcha 30.mart.c.144
macellum Lybiæ.5.Aug.a.349
machabæus,quid.1.Aug.b.343
maduarenſium blaſphemiæ.4.iul.e.297.298
menia columna.5.ian.f.15.16
magi igne damnati 27.Feb.d.102
maiuma ciuitas.26.Decemb.f.576
maiumæ ſpectaculum.ibid.
mamertini carcer.14.mart.b.122
manichæi multa ſuppoſuerunt nomine Apoſtolorum.II.*
manuum ac pedum præciſio.27.iun.d.287
manſeron.11.Febr.d.94
marcomannicum bellum quando.19.iun.a.271
marcus Arethuſius Arrianus 29.mar.b.143
mariæ Dei genitricis tempus obitus 15. Auguſt.a. 366.)eius cultus quando magis magiſque auctus. 8.Septemb.a.407
marna idolum.26.Febr.g.101
maronia maronitæ.21.Octob.c.477
martia Commodi concubina quid erga Chriſtianos. 18.April.a.171
martyrum acta diligenter conſcripta.I. II.*) incenſa. III. IV.*) ab hæreticis deprauata. II. III. *) Romæ non legebantur I I. *) alicubi legi ſolita. II.III.*
martyrum acta proconſularia.II.*
martyrum cultus antiquus.I V. V.*
martyrum dies Natalis percelebris.I V. V.*
martyrum nomina ſcribi & recitari in Eccleſia. IV.V.*
martyrum ingens numerus VI.*IX.*
martyres qui dicti olim.2.ian.h.8
martyres paſſi ipſis Gentilium feriis.1.ian.d.3.4
martyres cur frequentius igni traditi.27.Februar.d. 102
martyrem quid facite.19.April.f.172.173
martyrum primitiæ.24.iun.b.281
martyres non dicendi cæſi in bello quamuis iuſto. 19.April.f.173
martyrem vindicare,quid.4.mart.i.109
martyrem canonizare.ibid.
martyrum corpora redimere.6.iun.e.251
martyrum anniuerſaria memoria. IV. V.*) 1. Nouemb.a.493.494
martyrum corpora condiri ſolita.4.Aug.k.348
martyres ſub Alexandro Imp.1.ian.f.4
martyres ſub Antonino Pio.ian.c.13
martyres ſub Gallieno.13.ian.b.26
martyres ſub diuerſis perſecutionibus infra, perſecutio.
martyrum loco habiti,qui peſtilentia afflictatis miniſtrabant.28.Feb.c.103
martyrum memoria, idem quod Eccleſia. 6. iul. e. 301
martyrum ſtigmata oſculari.17.Feb.f.89
martyrium idem quod Eccleſia.6.iul.e.301

martyra

martyria exhiberi ſolita in Theatris. 16. Septemb. c 419.
Martyrium ob vnitatem ſeruandam egregiam. 19. iul.e.320.
Martyrium redimere 18. April b. 161.
Martyrii gloriæ cupidiſſimi Marcionitæ, Cataphrygæ, Donatiſtæ & alii hæretici. X I. X I I. X I I I.*
Martyriani hæretici X I I I.*
Martyres falſi hæreticorum. X I. X I I. X I I I.*
Martyres falſi Marcionis. X I I.*
Martyres falſi Montaniſtæ. X I I.*
Martyres falſi Euphemitæ. X I I I.*
Martyres falſi Ariani. X I I I.*
Martyres falſi Priſcillianiſtæ. X I I I.*
Martyrologij ſcribendi occaſio. I V. V.
Martyrologium Euſebii. V I. V I I. V I I I.
Martyrologium Hieronymi. ibid.
Martyrologii Romani antiquitas I X. X. X I.* cetera omnia ab ipſo. ibid.
Diuerſa illius exemplaria eadem ſæpe aucta. ibid.
de eius reſtitutione. ibid.
Martyrologium Bedæ X X I.*
Martyrologium Flori. X I.*
Martyrologium Vſuardi X I.*
Martyrologium Vuandelberti, X I.*
Martyrologium Adonis. X I.*
Martyrologia hæreticorum. X I I. X I I I. X I I I I.*
Mauors, Maphors 4 Maii.b.205.
Mauuia Regina Saracenorum 8 Febr.e.73.
Maxentius qualis erga Chriſtianos. 16. ian.d.31.
Maximini Imp. ſæuitia. 3. ian.d.10.
Maximiani perſecutio. 2. ian.b.7.
Maximianus epiſcop. Alexand. 30. Maii. a.240.
Maximillæ Montaniſtæ obitus 25. Feb.d.140.
Maximus epiſcop. Neapol. quid contra Arianos. 30. April.h.190.
Maximi tyranni geſta in Britannia. 21. Octob. 473. 476.
Melga pirata. 21. Octob.b.475.
Memoria Martyrum. 19. iun.b.272.
Menologium. 5. ian.h. 10.
Menſurius epiſc. Carthag. 11. Feb.a.80.
Metalli pœna. 16. Feb.f.87.
Metaphraſtes à Theodoreto laudatus. 10. Mart.e.132.
Michaelis Archang. apparitiones diuerſæ. 8. Maii. a. 206.
Mileuium in Numidia. 4. iun.h.248.
Mileuitanum concilium, ibid.
Milenarii tolerati 22. Feb.c 95.
Milliarium aureum 31. Aug.b.360.
Militiæ cuius ætatis adſcribebantur. 2. ian.c.8.
Milliaria vnde incipiebant numerari. 31. Aug.b.360.
Militiam cur vitabant Chriſtiani. ibid.
Militare prohibiti Gentiles. 31. ian.d 61.
Militaria ſu... ia 29. ian.b 56.
Minturnenſis ...leſia 2. iun.b.245.
miracula ex puluere ſepulchrorum Martyrum. X I I I.
miracula ex oleo lampadarum. X I I I.*
miraculis redundant reliquiæ martyrum. X I I I.*
miraculis carent hæretici. X I I I. X I I I I.*
miracula tantum in Eccleſia. X I I I.*
miſſæ veſpertinæ. V I I I.*
miſſæ tres in natali S Ioannis dup. 24. iun. a.280.
miſſa aliquando idem quod celebritas. 1. Octobr. a 445.
moles Hadriani in Eccleſiam mutata. 29. Septembr. a.442.
monachorum nomen recens, profeſſio antiqua, 19. Octob.c.472.
monachi martyres tempore Diocletiani. 23. Feb. b. 97.
monaſticam vitam in vrbe marcella prima excoluit. 31. ian. Kal 62.
monaſterium Dii. 8. Feb.e.76.
montani hæreſiarchæ obitus. 26 Feb.d.140.
mortuos intra Vrbem ſepelire vetitum. 3. ian.e.10.
mortuorum corpora condire. 4. Aug. kal.343.
muſcarum aculeis hominem exponere. 28. iul.f. 335, 336.

N

Natalis dies obitus. I V.* 3. ian.b.9.
Natalis dies Cathedræ. 18. ian a.34.
Natalis dies ordinationis. 3. ian.b.9. 18. ian.a.34.
Nerpnſirana crypte. 8. ian.i.20.
Nerua Imper. qualis erga Chriſtianos. 15. April. cap. 167.
Neronis incendium. 24. iun.b.281.
Neruus genus vinculorum. 3. Feb.c.69.
Nicephorus Scaurarius Imp 23. iul.g.326.
Nicomedienſis carnificina. 18 Marc.c.129.
Nomina Sanctorum Chriſtianis imponi ſolita. 16. Feb.e.87.
Nonnus epiſcopus Edeſſæ. 22. Aug.c.378. 8. Octob. k.445.
Nonnati hermæ. 20. iun.c.273.
Notarius tribunus.b. April.e.154.
Notarii Rom. Eccleſ. I. II.* colligebant acta martyrum. ibid.
Nucis arbor ob martyrium Acatti celeberrima. 8. maii.c.207.
Numerandi anni per Conſules. 25. Decemb 573.
Numerati à Chriſti aduentu anni quando cœpti. 1. ian.a 2.
Numerari milliaria à Foro Romano. 12. Auguſt. b. 360.
Nymphæ locus, ſeu ad Nymphas. 19. ian.b.37.

O

Oaſis, maior, & minor 12. Iun.g.261.
Oaſena deportatio. ibid. reſtituitur locus Zonaras. Corrigitur Zonaras.
Octauæ diei celebritas. 2. ian.a.7.
Odilonis abb. ætas, & ſtudium 1. ian.a. 206. 2. Nouemb. a.496.
Odoacer rex quid in Rom. Eccleſ. 7. maii.f.205.
Officiales. 27. Maii.c.245.
Offerre pro martyribus quid. I V. V.* 4. Febr. d.69.

Oleum

Oleum ſcaturiens ex oſſibus Sanctorum.6. Decem. a.547.ſupra,liquor.
Olla ænea inſtrumentum tortorium.16.Februa.87.
Opus metalli ad quod damnabantur Chriſtiani.16. Feb.f.87.
Oratorium.15.iun.f.259.
Oratio collecta.22.iun.g.278.
Orbiculare inſtrumentum tortorium. 16. Septem.b. 419.
Ordinationis epiſcopi celebritas.3.ian.b.9.) 18. ian. a.34.
Origenes erudiuit fœminas ad martyrium. 4. Decemb.a.544.
Origenis libri qua cautela legendi.20.April.c.174.
Origeniſtæ recenſiti inter catholicos. 17. ian. b 33.
Oroſii peregrinatio.3.Aug.a.346.
Oſculari idem quod adoraſe.17.Feb.f.89.
Oſculari martyrum ſtigmata.ibid.
Othonis Imp.pietas.8.Maij.a.206.

P

PA, idem quod pater.10.ian c.21.22.
Pagani Gentiles, quando ſic dici cœpti, & qua occaſione.31.ian.d.60.61.
declaratur locus Tertul.de coro.milit.ibid.
Palatini.4.Mar.d.108.
Pali denrati.26.iun.f.285.
Palo alligari.16.ian.d.16.
Palladius Rom.Eccleſ.diac.17.Mart.c.128.
Pallium.10 ian.c.22.) 28.ian.f.55.
Pandareria inſula.7.Maij 203.
Pantheon.13 Maij.215.) 1.Nouemb.a.494.
Papæ nomen.16.ian.c.21.22.
quando commune omnibus clericis, quando peculiare Rom.Pont.ibid.
Papiſta.quid proprie.16.Octob.b.468.
Paraſceues acta.20.Mart.c.132.
Pariſienſis Eccleſia.28.Maij.f.238.
Paſchales Cycli.22.Aug.c.379.
Paſtoris titulus.20.iun.c.273.
Pateræ vitreæ.7.Aug.354.
Patibulum.7.April.d.155.
Patriciatus dignitas.27.Aug.b.387.
Paulini Nolani lucubrationes.18.iun.f.270.
Paulus in Hiſpaniam profectus. 22. M.r b. 134 133.
Pauli Apoſtoli nomine reliquiæ ſuppoſitæ. 7. iun.b. 253.
Pauli conuerſionis tempus.25.ian.b.50.
Paulus Iureconſ.hoſtis Chriſtianorum.1.ian.f.4.5.
Paula,ſenior & iunior.26.ian.c.52.
Pennenſis ciuitas.19 Mar.b.131.
Pentapolis in Aegypto.26.Mart.c 140.
Peregrinatio ad limina Apoſt.29.Iun.a.289.
Peregrinatio Hieroſolymitana.4. Maij. c. 197. 198.
Peregrinatio ad montem Garganum. 8. Maij. a. 206.
Peregrinatio ad S.Sergium.8.Oct.b.453.
Peregrinatio Epheſum.27.Decem b.a.578.
Peregrinatio Theſſalonicam ad S. Demetrium. 8 Octob c 455.
Peregrinatio ad ſepulchrum Mennæ.11. Nouem.b 511.
Peregrinatio Edeſſam ad S.Thomæ.3. Iulij.i.296.
Peregrinatio ſacra vetita.1.Ian.f 4.
Perennius præſes.18.April.c.171.
Perſecutiones eccleſiæ vltra decem.1.Ian.h 5.
Perſecutio ſub Antonino.1.Ian.5.
Perſecutio ſub Dioclet.& Max.2.ian.b.7.) 18. Mar c.129.
perſecutio ſub Licinio Imp.1.ian.d.7.
perſecutio ſub Aureliano.21.Ian.c.41.
perſecutio ſub Traiano.23.Ian.45.46.
perſecutio ſub Hadriano.30.Ian.g 53.
perſecutio ſub Decio. 31. Ian.c.60.) 10. Aug. b. 358.
perſecutio ſub Decio & Valeriano dicta.10. Aug. b. 358.359.
perſecutio ſub Claudio.18.Ian.q.35.36.
perſecutio ſub Sapore rege Perſarum.20. Feb. e.93.) 21.April.a.175.
perſecutio ſub Iſdeger rege. Perſarum. 31.Mar. c. 145.
perſecutio Vuandalica.1.Mar.c.104.105.
perſecutio circuncellionum.9.Feb.e.77.
perſecutio Saracenorum. 14.Ian.d.28.) 15. Febr. e. 91.)16.Maij.220.
perſecutio Arabum.12.Mar.f.159.
peſtis diuinitus propulſata. 20. Ian.c.39.) 2. Feb.a. 66.).16.Aug.h.368.
peſtilentia affectis miniſtrantes,velut martyres habiti 28.Feb.c.103.
petronia familia.4.Octob 450.
petrus primus Euangelium Romæ annuciat.11.Ian. a 258.
petri Apoſt.vxoris martyrium.31.Maij.a.241.
petrus quando ſedit Antiochiæ.22 Febr.a.95.
phocas Imp.quid de cæſis in bello.19. April.f.172. 173.
phrygium.10.Ian.c.22.
pithecuſa.17.Maij.c.222.
plancæ.16 Ian.d.28.) 24 Iul.d.327.
plinij Iunioris teſtimonium de Chriſtianis. 23. Ian. c.46.
plumbatarum pœna.6.Iun.d.251.
plumbi liquentis pœna.ibid.
plumbea pondera.ibid.
pondera ad torquendum compoſita. 16. Septemb.b. 419.
pontia inſula 7.Maij.a.203.
pontifex 9.April.l.159.
pontificium.ibid.
pontifex ſummus.ibid.
pontifex Maxim. ſuperſtitionis gentilium nullus Chriſtianorum Imp.dictus.22. Auguſt. b. 376. 377.
pomerius.8.Mar.f.114.
portæ Eccleſiarum ſacris reliquijs conſacratæ. 18 Nouemb.

Nouemb.a.522.
Portæ Eccleſ. ornari ſolitæ ibid. vid. ſupra, limina.
Porta Eſquilina carnificina damnatorum. 10 Fe. 78.
ſepulchra pauperum. ibid.
Præfatio vetus in die Cathedræ. 18. Ian. a. 34.
Præfecti ciuitatum. 27. maii. e. 236.
Præſides. ibid.
Prægnantium dilata pœna. 7. mar. b. 112.
Primicerius. 19. maii. d. 215.
Primicerii diuerſorum ordinum. ibid.
Primiſcrinii. 7. Iul. b. 302. 303.
Priſcillianiſtæ multa ſuppoſuerunt nomine Apoſtolorum. I II.*
Priuatus carcer. 14. mart. b. 124.
Proceſſiones. 25. April. b. 182. 183.
Proconſules Ciuitatum. 27. maii. e. 236.
Prodigia ob necem martyris. 18. April. c. 171.
Profeſſor. 2. ian. h. 8.
Prophetarum neces cur in diuina ſcriptura prætermiſſæ. 6. iul. b. 301.
Protogenes epiſcop. Sardicenſis 6. maii. g. 202.
Prouinciam facere. 26. maii. a.
Pſeudomartyres hæreticorum ſupra martyres.
Pſeudomartyrologia hæreticorum ſupra martyrologia.
Pudentis domus. 9. maii b 224.
Pueruli cantores. 13. iul. h. 310. 311.
Punctis perforare. 3. maii. c. 196.
Puteus ad ſupplicium. 14 Octob. b. 464.
Puticuli. 10. Febr. c. 78.

Q

Qvartus præſes ſub Mar. Aurelio. 17. ianuar. d. 33.

R

RAdere mulierum capillos ignominiæ cauſa. 20. Septembr. e 426.
Radulphi cenſura corrigitur. 22. iun. c. 277. 20. iul. a. 321.
Receptio S. martini. 11. Nouemb. a. 511. Recitari in
Recitari in Eccleſia nomina martyrum. V.*
Regillum. 7. maii. b. 204.
Regulæ pachomii. 14. maii. K 218.
Reges francorum equitantes præcedentibus reliquiis. 11. iun. f. 259.
Regum ſolemnitas peculiaris Epiphania. 6. ian. a. 15. 16.
Reliquiæ Sanctorum portari ſolitæ in expeditione. 11. iun. f. 259.
Reliquias martyrum Roma transferre olim inconceſſum. 15. iun. a. 265.
quando transferri cœptæ. 15. iun. a. 265.
Religio peregrina vetita. 1. Ian. f. 4.
Ricimer Gothus. 5. Feb. a. 76.
Rictiouarus, aliter, Rictius Varus. 6. Ianua. b. 16.
Ricinium. 7. maij. b. 205.
Rhinocolura. 12. Ian. g. 31.
Robur locus in carcere Tull. 14. mar. b. 123.
Rodis ſtabulum. 10. Feb. f. 79.
Rogationes. 25. April. b. 182. 183.
Roma a Petro primum accepit Euangelium. 11. Ian. a. 258.
Roma liberata ab hoſtibus virtute michaelis Archangel. 8. maii. a. 206.
Roma fuſa Apoſtolorum præſidio. 29. iun. a. 290.
Romanam Eccleſiam hoſtes venerantur. III.
Romanæ Eccleſ. conſuetudo vetus de tradendis reliquiis Sanctorum. 15. iun. a. 565.
Romana Eccleſ. caput omnium Eccleſ. 9. April. leg. 160.
Romanus Pont. ſolus dictus Papa. 10. Ioan. c. 21.
Romanus Pontifex ſolus ſummus vel maximus. 9. April. l. 160.
Romanum martyrologium. I X. X. X I.*
cæteris antiquius, ſæpius auctum. ibid. cætera ab ipſo ſumpſere principium. X I.
Romanus, idem quod catholicus. 16. Octob. 468.
Romanæ fœminæ velatæ 17. maii. b. 204.
Romani immunes à virgis. 19. Iun. l. 37.
Romaniana ciuitas. 22. iun. f. 278.
Rotæ diuerſi generis ad torquendum comparatæ. 24 April. c 179.
Rupis Tarpeiæ deſcriptio. 14 mar. b. 112. 123.

S

SAbor, aliter Sapor, rex Perſar. longæuus, 20. Feb. e. 93.
Sacellum quid propriè. 11. iun. f. 259. 260.
Sacrificium offerre pro martyribus. IV. V. * 13. Feb. d. 69.
Salamina eadem Conſtantia. 12. maii. f. 214
Saluius pſeudomartyr. 11. ian. b. 23.
Salluſtius præfect. Galliarum. 16. Octob. d. 468.
Salluſtius præf. Vrb. 18. Nouemb. a. 521.
Saluator proprius dicitur Chriſtus, quam Seruator. 9. Nouemb. b. 507.
Sancta lumina. 6. ian. a. 16.
Sanctitatis titulus quibus olim tantum. V I I I.*
Sanctimonialium tondere capita mos antiquus. 20. Septemb. e. 426. diuerſa de his aliarum eccleſiarum conſuetudo ibid.
Sanctorum nomina à Chriſtianis filiis imponenda. 16. Feb. e. 87.
Sanctorum canonizatio. 4. mart. i. 109.
Sanctuaria. 15. iun. a. 265.
Saracenorum perſecutio. 14. ian. c. 28. 19. Febr. cap. 91 16. maii. 220.
Sarmentitii Chriſtiani. 6. ian. c. 16.
Sarmaturum nota. 22. Decembr. c. 567.
Sartago inſtrumentum tortorium. 18. Apr. e. 171.
Satalorum Eccleſia. 24. iun. d. 281.
Saxo deiicere. 14 mar. b. 123.
Saxum quo lapidatus eſt Stephanus. 3. Auguſtin. a. 346.
Saxonia locus in Vrbe. 10. Nouemb. a. 509.
Saxonum vicus, Saxonum ſchola. ibid.
Scapula præſes. 4. ian. ſ. 12.

Sca-

Scaphum.28.iul.l.330.
Sc[illegible]
Schola,Scholares.6.Feb.b.73.
Scholaſtici 6.Feb.b.73.
Schola Græcorum.9.Octob.b.457.
Schola Saxonum.10.Nouemb.a.590.
Scholæ clericorum diuerſi ordinis.6.Feb.b.73.
Sceti,ſeu Scytia prouincia in Aegyptio,itemque ciuitas,& eremus.21.Mart.f.133.
Sceuolæ ſententia magis recepta.9.April.l.159.
Scriptores Eccleſiaſtici impropria aliquando vſi voce.23.ian.i.47.
aliquando in contrariam partem nimis inflexi.17.Nouemb.d.519.
Scripturæ diuinæ multiplicia exemplaria.V.*
Scriptorum ſuorum nemo æquus arbiter.11.Decem.g.555.
Scripturæ Chriſtianorum igni damnatæ.V.*.) 2.ian.b.7.
Secare martyres.6.iul.c.301.
Secundicerius.19.maii.d.225.
Semiuſtarii Chriſtiani.6.ian.c.16.
Securis vſus haud intermiſſus.24.mar.137.
Sedis natalis celebris.18,ian.a.34.
Senatus auſpicandi ratio.19.aug.b.372.
Senatorum Chriſtianorum diſcrimen.ibid.
Septem vrbis Eccleſiæ.17.Decem.c.562.
Sepulturæ martyrum.4.Aug.K.348.349.
Sepulchra extra Vrbem,10.Feb.c.78.
Serapidis templi origo,ruina. 17. Mart. c. 128.) 29.Aug.a.391.
Sergiopolis.7.Octob.b.453.
Seruator,impropriè dici Saluator.9.Nouem.507.
Seuerus epiſcopus Minoricæ inſulæ.3.Aug.a.346.
Seuerus epiſc.mileuii.4.iun.h 248.
Sirmii metropolis diuerſus ſtatus.25.mart.d.138.
Silueſtri acta probantur in multis.2 2.Auguſt.a.376.377.)31.Decemb.a.563.
Sclauorum lingua conceſſum cani diuinas laudes.9.Mar.f.116.
Socrates cur inſaniat in Cyrillum Alex.28.ian.f.55.
Soli ciuitas.9 Feb.c.77.
Soſtenium.8.Maii.a.206.
Sozomenus corrigitur.6.Maii.g.202.
Stabulum Rodis.10.Feb.f.79.
Stimuleum.3.Maii.c.196)13.Aug.c.363.
Strenæ.1.ian.a.2.
Subdiaconi indumentum.31.Maii.h.242.
Succenſoria,inſtrumenta tortoria.11.d.555.
Summi Pontifices dicti aliquando epiſc 9.April.leg.159.
Supperonia. 11. ian .i.24.
Sylua nigra.2. iun a.245.
Sylua candida.ibid.
Synodi quintæ locus elucidatus.8.Feb.e.76.
Synodus Ro.ſub Greg.ſeptimo.ſ10.ia.22.

T

TAbelarij Epiſcoporum.3.Feb.b.69.
Tarinchæ.11.Decemb.d.555.
Tarpeiæ rupis deſcriptio.14.Mar.b.122.& 123.
Taurus Phalaridis.11.April.c.192.
Tebeſte in Africa.5.Decemb.b.546.
Teleſmachus.1.ian.c.3.
Templa deorum proſtrata.13.Maij.a.215.219.mutata in Eccleſias.ibid.
Templa idolorum ſponte deijcere nefas, de iecta ſacrilegium reædificare.16.Maij.e.220.
Templi ſiue imagine nulla ratio.4.Feb.f.70.
Tertiocereus.19 Maij d.225.
Tertuliani locus explicatus.31.ian.d.60.
Theatrum carnificina martyrum.19.Sep. c.419.
Thebais.17.ian. a.33.
Theodoſius Imp.bis in Italiam.VIII.*
Theophonia.6.ian.a.15.
Theoſebia.6.Mar. d.116.
Themuis ciuitas in Aegyp.21.Mar. f.133.
Theriſtrum.7.Maij.b.204.
Theodorus epiſcopus Cæſ.hæreticus.25.Aug. k.384.
Theognoſtes antiquus Theologus.9. Octo.b.458.
Theopolis Antiochia.Nouemb.b.502.
Thermæ Nouati.20.iun.c.273.
Thermę Timothinæ.20.iun.273.
Thraciæ notæ.22.Decemb.c.567.
Tibirenſis,alias Tubrocenſis ciuitas.24.Octob.482.
Tirenſis lacus.9.iul.c.305.
Titulus,Eccleſia.26.iul.f.332.
Titulus inſcriptio.20.ian.d.39.
Titulus Chriſtianitatis.ibid.
Titulus ſanctitatis.VIII.*
Titulus Paſtoris.20.iun.c.273.
Titulus Eudoxiæ.1.Aug.a.141. 142.
Titulus Veſtinæ.19.iun.b.272.
Toletana concilia tranſpoſita.16. April.f.168.
Tōdere fęminas ignominiæ cauſa.10.Sept. d. 410.
Tondendi virgines religionis cauſa diuerſæ Eccleſiarum conſuetudines.20.Septem.d.426.
Tormenta exquiſita.9 iun.b. 256.) 28. iulij. f.335.336.
Tora apud lacum Velinum.9.iul.c.305.
Traianus quid in Chriſtianos. 23.ian.c. 45. 46. vita impuriſſimus.ibid.commentum ne eius anima liberata ab inferis.ibid.
Tribunus notarius.6.April.e.154.
Trocleæ diuerſi generis.7.Decemb.e.550.
Eleuatio ad trocleas.ibid.550.
Extendere ad trocleas.ibid.550.
Tullianus carcer.14.Mar.b.122.123.
Tunica moleſta,genus ſupplicij.22.Apri.b.147.
Tunes,Tunetum.6.Nouemb.a.502.
Turcius Apronianus præf.Vrb,25.iun.f.280.
Tyniſſa,Toniza.6.Nouemb.a.502.
Tyriorum epiſcoporum ſucceſſio.5.iun.a.249.
Tyrones cuius ætatis dabant nomen militiæ.11.ian.e.8.

V

VAleriæ prouinciæ dux.23.ian.k.47.
Valeria via.ibid.47.
Valeria filia Diocletiani Imp.ibid.47.
Valerianus Cenſor,inde Imperator.10.Aug.b.358.
Valeriani & Decij perſecutio.10.Aug.b.358.
Vaſe includebatur contemptor deorum. 1. Mar.f. 105.
Valentinianus iunior inſtaurat baſilicam S.Pauli.18. Nouemb.a.521.
Vectienus contemptor militiæ.2.ian.e.8.
Valere fœminæ.7 Mai.b.204.
Valere Virginis.ibid.204.
Velamen diuerſi generis.ibid.204.
Venam ſolui in pœnam.29.ian.b.56.
Veneris ſimulachrum.ibid.
Veſpaſiani Aug.modeſtia.23.iul.b.326.
Veſparum ſauus martyrologia hæreticorum. XII. XIII.*
Veſtalium ſupplicium.25.Octob.a.434.
Veſtinæ titulus.19.iun.b.272.
Veſtini populi.23.Ian.k.47.
Veſuuij prodigioſę eruptiones.19.Septem.a.424.
Via Labicana.10.Feb.c.78.
Via Valeria.23.ian k.47.
Victor Cartennæ.23.Aug.i.380.
Vigiliæ Eccleſię.5.ian.a.13.
Ab Ambroſio illuſtratæ.ibid.13.
In Africa celebriores redditæ.ibid.13.
De ſublatis vigilijs commentum refellitur. ibid. 13.
Vigilantius vigilias impugnauit.ibid.13.
Vigiliam profanans.ſeuere punitur.24.Dec.a.570.
Virgis cædere. 19.ian.e.37.
Immunes à virgis.ibid.37.
Virgarum diuerſa genera.ibid.37.
Virgines lenonibus traditæ.21.ian.a.40.
Virgines Dei virtute à lenonibus liberatæ 21.ian.a. 40.
Vitas patrum ſcripſit Euagrius.27.ian.b.33.
Viuarienſe cœnobium.1.Maij.d.192.
Vigilius qui ſcripſit contra Eutychen.26.iun.b.284.
Vitaliani hæretici.1.Feb.g.65.
Vigilij Papæ acta in Mennam.25.Aug.k.384.385.
Virgines ante necem conſtupratæ iure antiquo Ro. Septemb.c.400.
Virgines ſacras ſolitas tondere comam.20. Sep.e. 426.
Vlpianus I.C.hoſtis Chriſtianorum.1.Ian.f.4.5.
Vncini ad cruciandum comparati.19.ian.g.37.
Vncini ad trahendum ibid.37.38
Vngulæ,inſtrumentum tortorium.16. Mar. e. 127.
Vrbanus præſes Palæſtinæ.2 April.c.148.
Vrbis incendium ſub Nerone.24.iun.b.281.
Viſus pileatus.3.Octob.448.
Vſuardi Martyrologium.X.I.*
Vuandalica perſecutio.1.Mar.c.104.
Vuandali quando venerint in Africam.22.iun. b. 276.277.
Vuandalberti Martyrologium.XI.*

X

Xynorides plures 24.ian.c.49.

Z

ZEphyrium ciuitas.15.iun.e.266.
Zeta.26.Mar.a.139.
Zerarius.ibid.139.
Zenonas corrigitur. 1. Februa.a.63) 12.iun.261.
Zoſimi locus reſtitutus.12.iun.g.261.)corrigitur.22 Aug.b.377.

F I N I S.

IN MARTIROLOGIVM
BARONIANIS NOTATIONIBVS ILLVSTRATVM,

AD LECTOREM EXASTICON
R.P. Iuuenalis Ancinæ Foſſanenſis presb. Congr. Orat.

Ecce laboratum ternos non amplius annos
Vi magnum, exiguum mole Baronis opus,
Martyribus rutilans ſacris iam panditur Orbi,
Sic Pater ipſe Orbis SIXTVS ab Vrbe iubet.
Vt primum Annales promet, quos parturit annis
Bis denis, Cæſar, dic mihi, quantus erit?

Eiuſdem Diſtichon.

Si ſapis, exerto metire ex vngue Leonem:
Vel procul hac index linea Apellis erit.

AD LECTOREM.

PRætermiſſa ea, quæ fuerant in Romano codice, ſuis locis fideliter repoſuimus, tantum hoc vnum nos haud quidem incuria noſtra, qui etiam errata, quæ fuerat in eo, correctione ſuſtulimus, ſed quod numeri paginarum, in quibus illud apponẽdũ erat in eo codice, vt alia multa fuerunt falſi. Hoc igitur quod iã impreſſo folio ſuccurit, ſuo erit loco ſubſtituendum, ſcilicet,

pag. 155. lin. 1. col. 2. nonageſimo octauo.]Honorius Papa tertius, cum de eius vita mandaſſet diligenter inquiri: certior redditus a Gregorio Rom. ciue nobilis familiæ Creſcẽntianæ, tunc S. Theodori diacono Cardinale legatum a latere agente in Dania, Suetia atque Boemia, retulit inter ſanctos. Extant in ipſius regiſtro de eiuſdem ſancti canonizatione litteræ Apoſtolicæ datæ XII. Kal. Feb. anno octauo ſui Pontificatus, Domini vero 1224.

Regiſtrum.

a b A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z

AA BB CC DD EE FF GG HH II KK LL MM NN OO PP QQ RR.

VENETIIS,

Ex Typographia Petri Duſinelli, M D X C I I I.

·A01 147574

D. 90.